This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

UNIVERSITÉ DE FRANCE
COLLÉGE
Rᵃˡ DE LOUIS
LE GRAND

APPARATUS
CRITICUS ET EXEGETICUS
AD
DEMOSTHENEM
VINC. OBSOPOEI, HIER. WOLFII,
IO. TAYLORI

ET

IO. IAC. REISKII
ANNOTATIONES TENENS.

COMMODUM IN ORDINEM DIGESTUM
ALIORUMQUE ET SUIS ANNOTATIONIBUS
AUCTUM

EDIDIT

GODOFREDUS HENRICUS SCHAEEFR.

TOMUS II.

LONDINI
APUD BLACK, YOUNG ET YOUNG
MDCCCXXV.

PA 3747
A2
1882
v. 5

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE CORONA

PRAEFATIO.

Non multa sunt, quae restant huic orationi praefanda, quoniam de historia istius controversiae satis liberaliter egi ad initium harum annotationum *). Plene ibi inter caetera egimus de tempore, quo *instituta* fuerit haec causa, quo autem *acta*. Iis cum nihil habeam quod addi velim, nihil quod resecari, istud diligentiae meae exemplum lectoris benevolentiae commendo, committo et relinquo.

Utrum haec Demosthenis defensio ὑπὲρ Κτησιφῶντος, an περὶ στεφάνου, an *utrumque* recte inscribi debeat, ambigi video. A nonnullis enim, scil. Dionysio Halic. Ulpiano, Harpocratione, Suida, etc. omnibus fere his modis citatur et citari potest. Titulus tamen pro Ctesiphonte usitatior est et accommodatior fere, quo pacto laudant Cicero, Quintilianus, Plinius aliique.

Multa habet optimus ille scriptor, Dionysius Halicarnassensis, quae lector utiliter conferet in hac oratione legenda. Multus utique est ille in epistola, quae ad Ammaeum scribitur, ut probet, Demosthenem non ab Aristotele, verum vicissim hunc ab illo praecepta et artificia rhetorica mutuo sumsisse. Vide potissimum istum tractatulum exeuntem, ubi *legitima* quasi nomenclatura appellatur haec oratio, ἡ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὲρ Κτησιφῶντος: et ostenditur etiam, eam ab Aristotele in *Rhetoricis* laudari. Quae cum ultima fere fuerit ex Demosthenicis, satis

*) Hoc est ad principium orat. Aesch. in Ctesiph. vid. Aeschin. p. 359. sqq.

sane constat, parum Demosthenem ex Arte Aristotelis proficere potuisse.

Nimirum scriptor ille felix, sagax, eruditus atque curiosus (Dionysium volo) non solum Demostheni multum affert lucis atque adiumenti, verum caeteris etiam oratoribus Graecis, a quibus similiter Aristoteles (ut ipse ait in loco proxime a me laudato) artem suam et praeceptiones derivavit, quorumque ex imagine futuros quoscunque oratores ad laudem effinxit atque expressit ad excellendum. Verum fortasse Demosthenis paulo ille studiosior eique addictior, quam par erat, inclementer cum Aeschine agit, quem verba fastuosa et ridicula Demostheni exprobrantem reprehendit, quoniam ea verba sedulo et cum cura in reliquiis Demosthenis ab eo quaesita reperiri non potuissent. Quasi necesse fuisset, ut aut omnia, quae magnus ille orator in concionibus dixerit, literis consignarentur, aut omnia, quae consignabantur, ad aetatem Dionysii pervenirent. Exscribo tamen, quae de hac re reliquit Dionysius, cum ob alia, tum quia ad hanc causam atque ad hanc Aeschinis accusationem pertineant. Ita ille ad finem *περὶ τῆς λεκτικῆς Δημοσθένους δεινότητος*. Scilicet: *Τὸ δὲ φάσκειν φορτικοῖς καὶ ἀηδέσι τοῖς ὀνόμασιν αὐτὸν* [Demosthenem] *κεχρῆσθαι πόθεν ἐπῆλθεν αὐτῷ λέγειν, ὑπὲρ πάντα ἔγωγε τεθαύμακα. οὐδὲν γὰρ εὑρίσκω τούτων παρὰ Δημοσθένει κείμενον, ὧν εἰρηκέναι φησὶν αὐτὸν Αἰσχίνης, οἷον, ὅτι „οὐδὲ τῆς φιλίας ἀποῤῥῆξαι τὴν συμμαχίαν"* [Vid. Aeschin. supra, p. 461. pen.] *καὶ ὅτι „ἀμπελουργοῦσι τινὲς τὴν πόλιν" καὶ „ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου" καὶ „φορμοῤῥαφούμεθα, καὶ ἐπὶ τὰ στενὰ τινὲς ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσιν." οἷς αὐτὸς ἐπιτίθησι διακωμῳδῶν· „ταῦτα δὲ οὐ κίναδός τις ἐστὶ ῥήματα ἢ θαυμαστά;"* [Aesch. p. 557.] *οὐδέ γε ἄλλα τινὰ φορτικὰ καὶ ἀηδῆ ὀνόματα ἐν οὐδενὶ τῶν Δημοσθένους λόγων εὑρεῖν δεδύνημαι, καὶ ταῦτα πέντε ἢ ἓξ μυριάδας στίχων ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς καταλελοιπότος.* Interea tamen, an verba illa *Aeschinis* aliquod illustrationis ceperint ex hoc loco *Dionysii*, secum contemplabitur studiosus lector. Certum est, huius textum ad illius esse corrigendum non uno in loco, et falsum esse animi editorem, doctum licet virum, qui ad *Demosthenem* lectorem remittit pag. 562. huius editionis, ad textum scil. quem *Dionysius* in animo habere non potuit. Verum quidni hac aut simili phraseologia aliquando delectaretur *Demosthenes?* Quidni, ut *Sylburgius* recte observavit, diceret *ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τοῦ δήμου*, qui in *Olynthiaca* III. dixit *ὑμεῖς δὲ ὁ δῆμος ἐκνενευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα?*

Multis sane modis multisque nominibus praedicanda est haec insignissima oratio, totius eloquentiae istius populi (apud quem et nata est et ad iustam magnitudinem excrevit ratio dicendi) flos ipse et medulla, opus nunquam e manibus deponendum, non solum propter civiles rationes, quibus abundat, atque

optimum exemplum reip. administrandae: (nam, ut inquit scriptor non negligendus, *κάλλιστοι δημοσίων λόγων* [Demosthenis] *εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμου τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν τε περὶ στεφάνου, καὶ τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ Τιμοκράτους καὶ Ἀριστοκράτους*:) non propter summam eloquentiam, cum in hac causa magnus ille dicendi artifex maior se ipso pene constitutus est, verum potissimum ob hanc rationem a *Panaetio* et *Plutarcho* allatam, dignam sane, quae a tam gravibus scriptoribus commemoretur, et quam adeo *Plutarchi* verbis proferre liceat, qui sapientissimum istud monitum conservavit: *Παναίτιος δ' ὁ φιλόσοφος καὶ τῶν λόγων φησὶν αὐτοῦ οὕτω γεγράφθαι τοὺς πλείστους, ὡς μόνου τοῦ καλοῦ δι' αὐτὸ αἱρετοῦ ὄντος, τὸν περὶ τοῦ στεφάνου, τὸν κατὰ Ἀριστοκράτους — ἐν οἷς πᾶσιν οὐ πρὸς τὸ ἥδιστον ἢ ῥᾷστον ἢ λυσιτελέστατον ἄγει τοὺς πολίτας, ἀλλὰ πολλαχοῦ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν σωτηρίαν οἴεται δεῖν ἐν δευτέρᾳ τάξει τοῦ καλοῦ ποιεῖσθαι καὶ τοῦ πρέποντος.* Haec ille praestantissimus auctor in *Vita Demosthenis*.

Verum in excellentissima hac oratione nihil excellentius, nihil, quod *primores Critices* magis adripuit, quam *σχῆμα* istud *ὀμοτικὸν*, ut vocatur, quod occurrit infra, pag. 297, 8. et nemini ignotum esse potest, qui de *Demosthene* inaudiverit. *Οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας*, et quae sequuntur. Istius artificii vim et felicitatem optime expressit *Longinus* cap. 16. *Ἀπόδειξιν ὁ Δημοσθένης ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων εἰσφέρει. Τίς δ' ἦν ἡ κατὰ φύσιν χρῆσις αὐτῆς; Οὐχ ἡμάρτετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι· ἔχετε δὲ οἰκεῖα τούτου παραδείγματα· οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν Μαραθῶνι ἥμαρτον, οὐδ' οἱ ἐν Σαλαμῖνι, οὐδ' οἱ ἐν Πλαταιαῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ καθάπερ ἐμπνευσθεὶς ἐξαίφνης ὑπὸ θεοῦ καὶ οἱονεὶ φοιβόληπτος γενόμενος τὸν τῶν ἀριστέων τῆς Ἑλλάδος ὅρκον ἐξεφώνησεν, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἡμάρτετε, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας, φαίνεται δι' ἑνὸς τοῦ ὀμοτικοῦ σχήματος, ὅπερ ἐνθάδε ἀποστροφὴν ἐγὼ καλῶ, τοὺς μὲν προγόνους ἀποθεώσας, ὅτι δεῖ τοὺς οὕτως ἀποθανόντας ὡς θεοὺς ὀμνύναι παριστάνων, τοῖς δὲ κρίνουσι τὸ τῶν ἐκεῖ προκινδυνευσάντων ἐντιθεὶς φρόνημα, τὴν δὲ τῆς ἀποδείξεως φύσιν μεθιστὰς εἰς ὑπερβάλλον ὕψος καὶ πάθος, καὶ ξένων καὶ ὑπερφυῶν ὅρκων ἀξιοπιστίαν, καὶ ἅμα παιώνειόν τινα καὶ ἀλεξιφάρμακον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων καθιεὶς λόγον, ὡς κουφιζομένους ὑπὸ τῶν ἐγκωμίων μηδὲν ἔλαττον τῇ μάχῃ τῇ πρὸς Φίλιππον ἢ ἐπὶ τοῖς κατὰ Μαραθῶνα καὶ Σαλαμῖνα νικητηρίοις παρίστασθαι φρονεῖν· οἷς πᾶσι τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ σχηματισμοῦ συναρπάσας ᾤχετο. Καίτοι παρὰ τῷ Εὐπόλιδι τοῦ ὅρκου τὸ σπέρμα φασὶν εὑρῆσθαι·*

Οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην
Χαίρων τις αὐτῶν τοὐμὸν ἀλγυνεῖ κέαρ.

Caetera ibidem consulenda. Nam plurimum conferent ad auctoris nostri *δεινότητα* explicandam. Neque unquam bonus et magnus scriptor tam fidelem et accuratum nactus est interpretem, *μεγαλήγορος μεγαλήγορον*. *Aristides*, Rhetor itidem et ingenio critico praeditus, summa arte trutinat verba haec *ardentia*. *Παραδείγματος ἕνεκα ἔστω νόημα αὐτὸ καθ' αὑτὸ ἐκ τῆς ἐννοίας σεμνότητος μετεσχηκός· οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι —. ἐνταῦθα τὸ μὲν ζητούμενον ἦν — τὸ δὲ καὶ ὀμόσαι ὡς κατὰ θεῶν τῶν προγόνων, τοῦτο ἔχει τὴν ὑπερβολὴν τῆς σεμνότητος.* De dictione civili §. 8. Adiungam et alios. *Et Demosthenes iurando per interfectos in Marathone et Salamine id agit, ut minore invidia cladis apud Chaeroneam acceptae laboret.* Quintilian. II, 9. *Nec meretur fidem, qui sententiolae gratia iurat, nisi si potest tam bene, quam Demosthenes.* Idem ibid. *Tales sunt illae inclinationes vocis, quas invicem Demosthenes atque Aeschines exprobrant, non ideo improbandae: cum enim uterque alteri obiiciat, palam est utrumque fecisse. Nam neque ille per Marathonis et Plataearum et Salaminis propugnatores recto sono iuravit, nec ille Thebas sermone deflevit.* Idem XI, 3. *Quid denique Demosthenes? Non cunctos illos tenues et circumspectos vi, sublimitate, impetu, cultu, compositione superavit? Non insurgit locis? Non figuris gaudet? Non translationibus nitet? Non oratione ficta dat carentibus vocem? Non illud iusiurandum per caesos in Marathone ac Salamine propugnatores reip. satis manifesto docet, praeceptorem eius Platonem fuisse?* Idem XII, 10. Ita *Geminus Antholog. Gr.* Lib. 4.

Οὗτος ὁ Κεκροπίδαισι βαρὺς λίθος Ἄρεϊ κεῖμαι,
Ξεῖνε, Φιλιππείης σύμβολον ἠνορέης,
Ὑβρίζων Μαραθῶνα καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
Ἔργα Μακηδονίοις ἔγχεσι κεκλιμένα.
Ὄμνυε νῦν νέκυας, Δημόσθενες, αὐτὰρ ἔγωγε
Καὶ ζωοῖς ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρύς.

Nonnulla similiter σχ. *Apollon. Rhod.* II. 259. *Ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς — καὶ Δημοσθένης· μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους.* Adiungatur *Plutarchus* de Gloria Atheniensium: — *τὸν Δημοσθένους περὶ τοῦ στεφάνου παραβάλωμεν· ἐν ᾧ τοῦτο λαμπρότατον καὶ λογιώτατον ὁ ῥήτωρ πεποίηκεν, ὀμόσας τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων.* Item *Hermogenes* p. 260. Edit. Crispin. *Μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τὰ ἑξῆς. Τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον, οἷον· ὀρθῶς οὖν ἐβούλευσα ὑπὲρ ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων κινδυνεύειν, οὕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες· ὁ δὲ εἰς τὸν ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν· οὐχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκιν-*

δυνεύσαντας, καὶ τὰ ἑξῆς. Idem iterum *περὶ μεθόδ. δεινότ.* p. 424. Cap. *περὶ Ὅρκου*, scil.: *Πρῶτος δὲ ὅρκον ἠθικὸν Ὅμηρος ὤμοσεν, εἶτα Πλάτων ἐμιμήσατο, εἶτα Δημοσθένης ἐκληρονόμησε πάντων — Δημοσθένης δὲ ἠθικὸν πολιτικόν· οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας.* Adde *Pausan.* in *Attic.* c. 32. *Hartung. Decur.* II. Capp. 8. et 9. apud *Gruter.* F. A. Tom. II. pagg. 677. 697. Per deridiculum tractat *Athenaeus* I, 9. *Δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, οὐκ ἐρῶ, φησί, τῆτες, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι κινδυνεύσαντας καὶ προσέτι τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας.* Et *Lucianus* etiam in *Encomio* iuxta finem: *Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον, Δημοσθένην δὲ οὐκ ἄξεις, οὐ μὰ τοὺς —. κἀμοὶ μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν, τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.* Haec, lector, volebam nescius ne esses. [Lactantius ad Statium: *Ut iurent Athenienses Marti et Marathoni.* Codex MS. Lindenbrog. *Matheos et Marathoni.* Legendum *μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι.* v. Gevart. Elect. TAYLOR. *in Schedis.*]

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM I. ORATIONIS PRO CORONA.

P. 220. v. 1. ὑπὲρ] ὑπὸ Bavar. REISK.

P. 220. v. 1. προὔβαλετο] προὔβάλλετο Bavar. REISK.

P. 220. v. 1. συνήθων] συνηθέων συνηθῶν postulat analogia. Sed quorum nominativi in ης penacutum desinunt, eorum genitivos pluralis et adverbia inde ducta toties video et in tam diversis Codicibus penultima acuta scribi, ut dubitem, an id culpa librariorum accidat. WOLF.

P. 220. v. 2. τε] τε prius deest Bavar. REISK.

P. 220. v. 3. ὡς αὐτὸς] ὡς καὶ αὐτὸς Schedae Scrimgeri. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 220. v. 5. ὠχύρωσα] Alii ὠχύρωσεν. Constructio postulat ὀχυρώσας. WOLF. ὀχυρώσας Wolfianum est, non Editorum aut MStorum. Revoca autem ex iis ὠχύρωσα: Demosthenem enim quasi loquentem fingit orationemque eius adducit, ὡς αὐτὸς εἴρηκεν. Locum, ad quem adludit, vide pag. 325, 21. TAYLOR. ὠχύρωσε Codex Obsopoei et edit. Felic. ὀχυρώσας dedit Wolf. in sua edit. de coniectura sua: quod factum Taylor. improbat. REISK. Vulgata me perinde ut Wolfium offendit: neque enim haec verba Oratoris sunt. Quod si, spretà Wolfii scripturà, ὠχύρωσεν praetuleris, ante λίθοις inseres γάρ. SCHAEFER.

P. 220. v. 7. τὸν] τὸ Paris. sextus. REISK. τὸ περίβολον tam dubiae est fidei, ut Lexicographi iure suspectasse videantur. Mox corrig. περίβολον. SCHAEFER.

P. 221. v. 1. συνεβάλετο] συνεβάλλετο Bavar. REISK.

P. 221. v. 2. τοῖς Ἀθηναίοις] τῶν Ἀθηναίων Paris. tertius. REISK.

P. 221. v. 2. ἀνορθοῦν] ὀρθοῦν simplex Bavar. REISK.

P. 221. v. 3. φυλῆς — τοῦ ἔργου] φυλῆς ἑκάστης, εἰς οὓς ἔδει τὴν ἐπιμέλειαν περαίνεσθαι τοῦ ἔργου. εἰς οὓς pro δι' ὧν. Et sic fortasse legendum. Sed Feliciani Editio [et MSti nonnulli] ἄνευ σοφῶν φαρμάκων habet οὓς [sine εἰς] ἔδει τὴν ἐπι-

μέλειαν ψιλὴν παρέχεσθαι τοῦ ἔργου. WOLF. εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. habent nonnulla exemplaria, scil. Aldina, Parisiensia, Lindenbrogii. Recte quadantenus. Quod fortasse mireris. Sed vide, ut flammam ex isto silice excutiam. Ait Libanius, huic operi curando dari denos viros e singulis tribubus. Itane? Vix crediderim. Non centenis civibus ea res erat perficienda. Non tanti erat. Verum unaquaeque tribus suum tribulem ad id muneris emisit. Lege ergo correctione nunquam poenitenda, quam subiecit ora exemplaris Bodleiani: ᾑρέθησαν ἐπὶ τὸ ἔργον ἄνδρες δέκα, φυλῆς ἑκάστης εἷς· οὓς ἔδει κ. τ. λ. TAYLOR. Vulg. φυλῆς ἑκάστης, εἰς οὓς ἔδει κ. τ. λ. Feliciani editio εἰς omittit, probante Wolfio. Nonnullos quoque mstos idem facere testatur Taylorus, qui tamen melius retinet, sed in εἷς mutat sic distinguens: φυλῆς ἑκάστης εἷς, οὓς ἔδει κ. τ. λ. quem sum secutus. Idem mihi quoque in mentem venit et nemini non veniat: res enim plana est ex ipsa oratione. REISK.

P. 221. v. 5. παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου] Vulg. περαίνεσθαι τοῦ ἔργου. γρ. παρέχεσθαι ψιλὴν τοῦ ἔργου Paris. secundus et quintus, Cod. Obsop. edit. Felician. Restitui παρέχεσθαι. Videtur in libris quibusdam fuisse ἐπιμέλειαν παρέχεσθαι τοῦ περαίνεσθαι τὸ ἔργον. REISK. Non fuit. SCHAEFER.

P. 221. v. 5. ψιλὴν] i. q. μόνην v. 7. SCHAEFER.

P. 221. v. 5. τοῦ ἔργου] Omisit Bekker. duorum Codicum auctoritate. SCHAEFER.

P. 221. v. 5. τὸ γὰρ ἀνάλωμα δημόσιον] Subaudi ἦν. Eadem ellipsi mox v. 11. ἕτοιμοι γὰρ Ἀθηναῖοι κ. τ. λ. scilic. ἦσαν. V. Bos. Ellips. p. 605. SCHAEFER.

P. 221. v. 7. μόνην] μόνον Paris. tertius. REISK.

P. 221. v. 8. ἀπετέλεσε] ἐπετέλεσε Paris. tertius. ἐξετέλεσε Paris. quintus. REISK.

P. 221. v. 10. αὐτοῦ τὴν] αὐτοῦ καὶ τὴν Paris. quintus. REISK.

P. 221. v. 11. προμήθειαν] προμήθειαν [Benenati] per η in antepenultima, id est πρόνοιαν, ferri potest. Sed melius est προθυμίαν. WOLF. Ita Regg. β. γ. ζ. TAYLOR. προμύθειαν Aldus, Felicianus. προθυμίαν Paris. secundus, tertius, septimus, Bavaricus, margo Ald. Lessing. idque praefert Wolfius. REISK. Recte Bekker. προθυμίαν. SCHAEFER.

P. 221. v. 13. εἰπὼν] Post εἰπὼν addit Paris. quintus ταύτην. REISK.

P. 221. v. 15. Διονύσου] Διονυσίου Bavar. REISK.

P. 221. v. 17. καὶ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 221. v. 18. Δημοσθένους] τὸν Δημοσθένους Paris. quintus. REISK.

P. 221. v. 18. ἡ πόλις ἀρετῆς συμπάσης ἕνεκα] F. ἡ πόλις σύμπασα ἀρετῆς ἕνεκα. MARKLAND. Addi vult Marklandus σύμ-

πασα. REISK. Non tantum addi σύμπασα, sed etiam mox deleri συμπάσης. Neutrum probo. SCHAEFER.

P. 221. v. 20. αὐτήν] ἑαυτήν recte Bekker. e Cod. SCHAEFER.

P. 221. v. 21. φθόνος] ὁ φθόνος. Articulum debemus liberalitati Wolfii, itemque praepositionem κατὰ in linea proxima [ante τοῦ ψηφίσματος]: quae tamen pene est necessaria. φθόνος αὐτοῦ ἥψατο MS. Ven. scilic. *Demosthenem*, ut vertitur quoque. TAYLOR. ὁ φθόνος editio Wolfii ex ipsius liberalitate, ut iocatur Taylorus. REISK. Immo Reiskius Wolfii supervacanea largientis τὴν ἀφθονίαν non illepide ridens. SCHAEFER.

P. 221. v. 21. καὶ τοῦ ψηφίσματος] καὶ κατὰ τοῦ ψηφίσματος editio Wolfii ex eodem fonte. Probat Taylorus: ego minus possum. Posui potius punctum post ψηφίσματος. Tum nova orditur sententia: ἀπηνέχθη (scilic. κατὰ τοῦ Κτησιφῶντος) κ. τ. λ. REISK. Wolfium secutus est Wunderlichius. Bene Bekkerus, deleta Reiskii interpunctione, continuavit καὶ τοῦ ψηφίσματος ἀπηνέχθη παρανόμων γραφή. SCHAEFER.

P. 221. v. 23. ἐπήγγειλε] Pro ἀπήγγειλε l. ἐπήγγειλε. et v. 26. pro νόμος δὲ κελεύει lego cum Obsopoeo νόμον δὲ κελεύειν. et v. 27. pro τὸν κελεύοντα, τὸν λέγοντα. et p. 222. v. 5. καὶ τάξει γε ταύτῃ τῆς κατηγορίας. WOLF. Nam ταύτης ubique, quantum investigare potui. TAYLOR. Vulg. ἀπήγγειλε. ἐπήγγειλε Bavar. quod restitui. REISK.

P. 221. v. 26. νόμον δὲ κελεύειν] Pro νόμος δὲ κελεύει MS. νόμον δὲ κελεύειν in accusativo, quae recta videtur lectio. OBSOP. νόμον δὲ κελεύειν etiam exhibent editi a Benenato et Feliciano. TAYLOR. νόμος δὲ κελεύει Paris. tertius, quintus, septimus, August. secundus, Aldus. Vulgatam, quae in codice Pannonico quoque fuit, praeferunt Obsopoeus et Wolfius [ad v. 23.]. Sed ciccum non interest. REISK. Puto interesse, nec laudo Wunderlichium, qui revocavit νόμος δὲ κελεύει. SCHAEFER.

P. 221. v. 27. κελεύοντα] Pro κελεύοντα antiquum habuit λέγοντα. OBSOP. λέγοντα etiam Felicianus cum MSto Reg. ε. TAYLOR. λέγοντα Paris. tertius, codex Obsopoei, Felicianus: quod rursus iidem cum probent, ego tamen nil interesse arbitror. REISK. Wolfius probat ad v. 23.: Obsopoeum probare non apparet. SCHAEFER.

P. 221. v. 29. ἀναγορεύεσθαι] ἀπαγορεύεσθαι August. secundus. REISK.

P. 222. v. 1. τοὺς ἐπαίνους — τοὺς ἐπὶ τῷ Δημοσθένει] Notanda constructio. SCHAEFER.

P. 222. v. 5. ταύτης] Mihi perinde ut Wolfio placet ταύτῃ. V not. ad p. 221. v. 23. SCHAEFER.

P. 222. v. 7. τοῦ] Omittit August. secundus. REISK.

P. 222. v. 8. ὁ δὲ ῥήτωρ] ὁ γὰρ ῥήτωρ Bavaricus. REISK.

P. 222. v. 11. ταύτην] αὐτὴν Paris. sextus. REISK.

P. 222. v. 11. τὸν λόγον] Omittit Aug. secundus. REISK.

P. 222. v. 12. *ἰσχυροτέρων*] *ἰσχυρῶν* Paris. quintus. REISK.

P. 222. v. 12. *μέσα*] Similiter in argumento, quod sequitur: *τοὺς μὲν γὰρ δύο νόμους, τόν τε τῶν ὑπευθύνων καὶ τὸν τοῦ κηρύγματος, εἰς τὸ μέσον τοῦ λόγου ἀπέῤῥιψε στρατηγικῶς τοὺς κακοὺς ἐς μέσον ἐλάσας.* Quintilianus VII. 1. *Demosthenes atque Aeschines — in iudicio Ctesiphontis diversum secuti ordinem, cum accusator a iure, quo videbatur potentior, coeperit, patronus omnia vel pene omnia ante ius posuerit, quibus iudicem quaestioni legum praepararet.* *Καὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ*, inquit Xenophon Memorab. I. 3. in principio, *τούς τε πρώτους ἀρίστους δεῖ τάττειν καὶ τοὺς τελευταίους, ἐν δὲ μέσῳ τοὺς χειρίστους κ. τ. λ.* TAYLOR. Quintiliani loco usus est etiam Seagerus in Diar. Class. LIII. p. 50. Ceterum confer Syriani locum a Reiskio citatum ad p. 243, 23., ubi docetur, Oratorem *τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς, οὐκ ἐν μέσῳ τοῦ λόγου, θεῖναι.* Quanquam vel sic apparet summum in ordinandis partibus admirabilis huius orationis artificium. SCHAEFER.

P. 222. v. 13. *τῶν νόμων*] *τὸν νόμον* Bavar. REISK.

P. 222. v. 13. *τῷ μὲν* —] Lege cum universis *τῷ μὲν περὶ τῶν ὑπευθύνων*: cui familiariter respondet *τῷ δὲ περὶ τῶν κηρυγμάτων.* Nescio, unde Wolfio displiceret. Video esse necessarium. TAYLOR. *μὲν* ab editione Wolfii abesse Taylorus haud probat. REISK. Wolfiana pro *μὲν* habet *τῆς* sensu cassum. SCHAEFER.

P. 222. v. 15. *ἀντιτίθησι διανοίας*] Hoc est, a scripto recedens voluntate legislatoris nititur. WOLF.

P. 222. v. 15. *διανοίας*] *διάνοιαν* Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 222. v. 16. *αὐτὸς*] *ὁ αὐτὸς* Bavar. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM II.

Secundum argumentum primus vulgavit Felicianus. REISK.

P. 223. v. 4. *τοιόνδε*] F. *τοιγαροῦν.* WOLF.

P. 223. v. 4. *πρὸς χρείαν*] F. *πρὸς τὴν χρείαν.* WOLF. Bene: et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 223. v. 6. *μεταδεδομένων*] F. *μετὰ τὰ δεδομένα.* WOLF. Ita Reg. *α*. Caeteri omnes *μεταδεδομένων.* TAYLOR. *μετὰ τὰ δεδομένα*, ut oportebat, Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

ANNOTATIONES
AD
ORATIONEM PRO CORONA.

P. 225. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ Ο ΠΕΡΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ*] Pro titulo dabant Schedae Scrimgeri Ὑπὲρ Κτησιφῶντος. REISK. Ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου Bekker. articulo recte addito. Quanquam Rhetores Grammaticique articulum saepissime negligunt citantes τὸν περὶ (ὑπὲρ) στεφάνου. SCHAEFER.

Philostratus Isocratis Panegyricum κάλλιστον λόγων appellat. Sed Dionysius Halicarnassensis: τὸν ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. WOLF. Orationem hanc Aristides T. II. p. 382. ed. Iebb. hoc citat elogio: τὸν ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως [subaudi τοῦ στεφάνου] λόγον. Photius p. 800. hanc ipsam titulo κατ᾽ Αἰσχίνου laudat †), qui titulus alias vulgo orationi de Falsa Legatione tribui solet: nam p. 801. hanc κατ᾽ Αἰσχίνου orationem ab oratione de F. L. planis verbis discernit ††). REISK. Quae Dionysii Halic. Wolfius citavit, leguntur T. V. p. 204. R. Similiter Rhetor T. VI. p. 948. s. ἐν δὲ τῷ κρατίστῳ τῶν δικανικῶν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου γραφέντι λόγῳ κ. τ. λ. De tempore, quo Oratio habita est, v. idem T. VI. p. 746. coll. Bentl. de Epist. Phalar. p. 294. s. Lennep. SCHAEFER.

P. 225. v. 1. Πρῶτον μὲν κ. τ. λ.] Laudatur hoc exordium a multis antiquis scriptoribus, et a nonnullis illustratur quoque. *Est et ille verecundae orationi aptissimus, quo, quatuor primis leviter in summum coeuntibus digitis, non procul ab ore aut pectore fertur ad nos manus et deinde prona ac paululum prolata laxatur. Hoc modo coepisse Demosthenem credo in illo pro Ctesiphonte timido summissoque principio.* Quintilian. XI. 3. Adde IX. 2. IV. 1. bis. Sunt et alii, quos recenset Nota MS. ad oram Exemplaris *Altempsiani*, sc. *Dionysius Halic. Plutarch. Lucianus*, *Isocrates* (quod summo iure mireris) et *Th. Magister*. Horum liquet plurimos aliquid de hac oratione consignasse, non exordium attigisse solum. In eo certe

---

†) Eodem titulo (*contra Aeschinem*) citavit Servius ad Virgil. Aen. 11, 301. SCHAEFER.

††) V. Photius Lexic. c. 333. extr. coll. p. 228, 7. Item Grammatici citati ad p. 249, 11. SCHAEFER.

numero est *Plutarchus*, qui in tractatulo *Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως* Ed. Gr. Bas. pag. 295. multa habet utilia eoque iudicio plena, quo valere dignoscitur scriptor ille praestantissimus. Cui adiungas, quae de eadem re habet *Quintilianus* XI. 1. Existimarunt antiquiores, *Demosthenem* aliquatenus in hoc exordio fuisse adiutum his verbis *Aristophanis Equit.* 760.

Τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
Εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβάκχαν,
Ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανείῳ.

TAYLOR. Citant hoc prooemium, quod fuit antiquitati celeberrimum, Hermogenes p. 113. 283. et p. 344. ubi sic ait: *ἀλλ' ἔστι ταῦτα μὲν ἁπλῶς κατ' ἀφέλειαν ἠθικά. ἕτερα δὲ παρὰ ταῦτά ἐστιν, οἶμαι, τὰ ποιοῦντα οἷον ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν τὸν λόγον. αὐτίκα τό· Πρῶτον μὲν — εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις· εὐχή τις ἐστὶ δήπουθεν. ἀλλά τι παραπλήσιον ἔχει τῷ· ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα τῶν φόβων εἴημεν· ἐν Σικελικῷ ὑπ' Ἀριστείδου εἰρημένῳ* etc. Porro Aristophanis Scholiastes Equit. p. 762. Thomas M. v. *βούλομαι* [p. 167.]. Aristides de D. C. p. 248. *ἀξιοπιστίας δὲ αἴτιον καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· — καὶ πάλιν· Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Ἀ., τοῖς θεοῖς εὔχομαι —.* Scholiastae Hermogenis Aldini p. 72. *ἀμέλει ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου* (sic Sopater ait) *τὸ μὲν εἶδος δικανικόν ἐστιν, ἡ δ' ἰδέα πανηγυρική, ἐπειδὴ περὶ εὐνοίας ὁ ἀγών. τινὲς δὲ καὶ συμβουλευτικὴν τὴν ἰδέαν φασί· ψεῦδος δέ.* P. 74. Syrianus ad locum Hermogenis, qui p. 54. ed. Crisp. versu 18. legitur, haec affert: *ἐπισημαίνονται* [notant cum reprehensionis significatione] *τινες τῷ χωρίῳ, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἔχοντι· οὐ γὰρ πάντως τὸ δικανικὸν εἶδος τοῦ λόγου καὶ δικανικῶς ἐξενεχθήσεται. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δικανικωτάτῳ τῶν λόγων ὄντι πανηγυρίζει τῇ λαμπρότητι τῶν οἰκείων ἐναβρυνόμενος πολιτευμάτων.* et Sopater: *δικανικὸς ὁ περὶ στεφάνου. καὶ γὰρ ζητεῖται καὶ ἀμφισβητεῖται, εἰ ἄξιος στεφάνου ὁ Δημοσθένης, ἢ μή.* Marcellinus p. 173. 1. sic dicit: *ὁ μὲν κατήγορος ἐμποιεῖν σπουδάζει τὸ πάθος, ὁ δὲ φεύγων καταστέλλειν, ὡς Δημοσθένης. Αἰσχίνου γὰρ διαβαλόντος ὡς δεινὸν, εὐθὺς ὁ ῥήτωρ ἐκ προοιμίων καταστέλλει τὴν διαβολὴν διὰ τῆς εὐχῆς* [designat votum, quod orationem hanc orditur.] *θραύων τὸ πάθος καὶ ἐκβάλλειν ἐπειγόμενος. — καὶ ὁ μὲν Αἰσχίνης οὕτως. ὁ δὲ Δημοσθένης εὐθὺς ἐν ἀρχῇ καταστέλλει ὁρῶν φλεγμαίνουσαν τῶν δικαστῶν τὴν ὀργήν· Πρῶτον μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι — καὶ πᾶσιν ὑμῖν. καὶ τὴν ἑαυτοῦ συστήσας προαίρεσιν ἐν τῷ προοιμίῳ, ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καθάπαξ ἀναιρεῖ τὴν ὀργὴν καὶ τοὐναντίον εἰς εὔνοιαν μεταβάλλει. καὶ τοσοῦτον ἴσχυσεν, ὥστε καὶ ἐκόμπασε περὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν* (sic). *λέγει γὰρ* [p. 327, 2.]· *εἰ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, εἷς ἐν ἑκάστῃ* etc. ad *παροῦσιν ἐχρήσατο κακοῖς.* REISK. In libello Var. Lection. Reiskius haec scripsit: „Citant h. l. Aristides Artis p. 248. Dionysius Halic. de stru-

ctura orationis p. 142. ed. Upton. [T. V. p. 119. *)] Quintilianus 9, 9. Servius ad Aeneid. 2 **), 301. Thomas Mag. Scholiastes Aristophanis Equit. v. 762. Hermogenes pag. 113. 289. 292. 344. indice et teste Tayloro." Add. Dionysius Halic. T. V. p. 205. s. Tiberius p. 62. Rufus p. 75. SCHAEFER.

P. 225. v. 1. *Πρῶτον μὲν κ. τ. λ.*] In hoc exordio quatuor res potissimum conficit *Demosthenes*. 1. Audientiam postulat cum commendatione suae erga remp. benevolentiae. 2. Praeiudicio anteactae vitae suae accusationem refutat. 3. Accusatori fidem abrogat. 4. Viam sternit laudibus suis citra auditorum offensam commemorandis, *ἀνεπαχθῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν φιλοτιμούμενος*. Qua de re *Plutarchi* libellus exstat. Summa et cardo huius orationis in eo maxime versatur: *Se, qui in gerenda rep. dignitatem potius et perpetuam securitatem cum periculis pariendam, quam praesens otium, nec in longitudinem duraturum et cum turpitudine coniunctum, sit secutus, officio boni civis esse functum, nec fortunam sibi praestandam esse.* Privatam autem vitam suam cum *Aeschinis* recriminatione defendit: ac legibus ab illo citatis partim alias leges, partim exempla opponit, *ῥητορικωτέρως μέντοι, ἔμοιγε δοκεῖν, ἢ ἀληθεστέρως*. Ratio etiam illa de dignitate et imitatione maiorum ab *Aeschine*, et in Oratione *περὶ παραπρεσβείας*, et ultima Epistola eiusdem labefactatur: quod Athenienses, nec iisdem animis, neque viribus iisdem praediti, quibus olim, res consimiles gerere non potuerint. WOLF.

P. 225. v. 1. *ἄνδρες*] Omittunt Tiberius et Rufus ll. cc. SCHAEFER.

P. 225. v. 1. *τοῖς θεοῖς*] Vulg. *θεοῖς*. *τοῖς θεοῖς* MSS. ut puta *Regii β. ε. ζ. η.* et *Aug.* ex nostris *Vind.* et *Harl.* Codd. item quos excussit *Aldus*. Ita etiam laudatur ab antiquis, *Dionysio* sc. *Halic. Quintiliano* IX. 4. *Servio* ad *Virgil.* XI. *Aen.* 301. *Hermogene, Th. Magist. σχ. Aristoph. Equit.* v. 762. aliisque. Vide *Hermogenem* Edit. Crispin. pagg. 113. 280. 292. 344. Sed quorsum, inquies, morosa haec diligentia in articulis expendendis? Quid confert ad mentem aut spiritum *Demosthenis?* Ad numeros fortasse et periodorum structuram multum. Nam *Dionysius* ille, qui exordium hoc celebratissimum in rhythmum et

---

*) Ibid. de Demosthene: *ᾧ τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητος καταδίδωμι. καταδίδωμι* fuit cum mutandum censerem in *ἀποδίδωμι*. Nunc malim simplex *δίδωμι*: quod quomodo in compositum transierit, palaeographiae peritos doceri non opus est. Etiam in Herodoto IV. 199. malim simplex *βέβρωται*: compositum enim *κατέμφατον*, quippe valens *edendo perdere*, ut *καταπίνειν bibendo perdere*. Conf. Homer. Od. XXII. 56. SCHAEFER.

**) Immo 11. SCHAEFER.

pedes dividit, vel *unam* syllabam aegre patietur avelli: et *Dionysius* ille alter, *Longinum* volo τὸν κριτικώτατον, multum interesse arbitratus est, utrum pag. 291, 13. ὥσπερ νέφος, an ὡς νέφος, vel denique ὡσπερεὶ νέφος legeremus. Vide Tractatum περὶ Ὕψους cap. 39. Et, quanquam auriculas nostras non omnis hodie ferire potest gratia constructionis Atticae, multum tamen operae in ea re elaboranda atque in iis minutiis positum olim fuisse, et existimare par est, et docent Rhetorum monumenta, quae ad aetatem nostram pervenere. Verbi gratia, cum scribitur p. 230. pen. οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε, quis est nostrorum hominum, qui rotunditatem rite capiat istius periodi, aut quem offendere potuit ista particula, si desideraretur? Attamen dicitur ab *Ulpiano* ad locum παρέλκειν τὸ πω χάριν τοῦ κώλου μόνον. Adiicere possem constructionem istam p. 227, 12. ἀξιῶ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, ἀκοῦσαί μου περὶ τῶν κατηγορημένων ἀπολογουμένου. Quae fefellit Interpretem. Rhythmus fortasse postulavit, ut verba ita ordinarentur, πάντων ὁμοίως ὑμῶν: sed series et ratio Grammaticae τὸ ὁμοίως cum τῷ ἀκοῦσαι coniungit, ut dicitur in hoc exordio verbis ritualibus et ex lege sumtis, τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Teretes erant et religiosae aures Atheniensium, ut *tota theatra exclamarent, si fuit una syllaba aut brevior, aut longior*, ut ait *Cicero* in *Bruto*. Et, iuxta eundem auctorem, *Non Demosthenis fulmina tantopere vibrassent illa, nisi numeris contorta ferrentur.* Quam curiosi erant antiqui, ut etiam prosam orationem *digitis et arte callerent*, docet *Dionysius* ille saepe a me laudatus *de Composit. Verbor.* §. 18. Ἑνὸς ἔτι παραθήσομαι λέξιν, ᾧ τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν λόγοις δεινότητος καταδίδωμι. ὅρος γάρ δή τις ἐστὶν ἐκλογῆς τε ὀνομάτων καὶ κάλλους συνθέσεως ὁ Δημοσθένης. ἐν δὴ τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ τρία μέν ἐστιν, ἃ τὴν πρώτην περίοδον συμπληροῖ κῶλα· οἱ δὲ ταῦτα καταμετροῦντες οἵδε εἰσὶν οἱ ῥυθμοί. Πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. ἄρχει δὲ τοῦδε τοῦ κώλου βακχεῖος ῥυθμός, ἔπειθ' ἕπεται σπονδεῖος, εἶτα ἀνάπαιστος, καὶ μετὰ τοῦτον ἕτερος σπονδεῖος, εἶθ' ἑξῆς Κρητικοὶ τρεῖς, σπονδεῖος δὲ ὁ τελευταῖος. τοῦ δὲ δευτέρου, ὅσην εὔνοιαν caetera, quae eadem fide et diligentia exsequitur in pedes et numeros digerendo. Rursus idem in eodem libello numeros huius exordii attingit, sc. §. 25. et deinde ad tantae ἀκριβείας atque sollicitudinis *defensionem* se accingit, quam meam pariter atque huiusce adnotationis quam maxime cupio fieri. TAYLOR. τοῖς θεοῖς Paris. secundus, quintus, sextus, septimus, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, Harleianus, Vindob. Aldus. REISK. θεοῖς sine articulo etiam Rufus l. c. SCHAEFER.

P. 225. v. 2. πάσαις] ἐλλείπει ταῖς θεαῖς Tiberius l. c. Plene Homerus Il. VIII. 5. SCHAEFER.

P. 225. v. 2. ὅσην εὔνοιαν — πᾶσιν ὑμῖν]. Citant Excerpta

ex Grammatica Georgii Lecapeni in Matthaei Lectt. Mosqu. T. I. p. 62. SCHAEFER.

P. 225. v. 2. ὅσην εὔνοιαν κ. τ. λ.] Iuliani imitationem tetigit Wyttenbachius in Iulianeis p. 137. Lips. SCHAEFER.

P. 226. v. 1. παρ' ὑμῶν] καὶ παρ' ὑμῶν Rufus l. c. SCHAEFER.

P. 226. v. 2. μάλισθ'] κάλλιστα Paris. sextus cum γρ. REISK.

P. 226. v. 3. παραστῆσαι] Disputatur, quid id esset, quod precatur *Demosthenes* τοὺς θεοὺς παραστῆσαι: utrum scil. τοῦθ', ὅπερ ἦν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων εὐσεβείας, an illud demum, μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. In hac sententia est Interpres, adeoque verba, ὅπερ ἐστὶ — δόξης, in quadam quasi parenthesi concludit. Ego tamen aliter sentio. Nam pag. 228, 2. ubi hanc precationem instaurat, legimus: ὅ τι μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ, τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν. Et mecum est Interpres Italus. TAYLOR. Sane cohaerent syntactice ὅπερ et τοῦτο. Quae sequuntur, μὴ τὸν ἀντίδικον —, addita sunt ἐπεξηγήσεως χάριν. De v. παραστῆσαι v. Dorvill. ad Chariton. p. 438. Lips. Idem ibid. p. 498. tradit in nonnullis libris perperam legi παραστῆναι. SCHAEFER.

P. 226. v. 5. περὶ τοῦ — ἐμοῦ δεῖ] Hermogenes p. 292. πλεῖον δὲ τὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ κάλλους ἔχουσιν αἱ μικραὶ τῶν λέξεων καὶ δι' ὀλίγων συγκείμεναι συλλαβῶν, οἷον· περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. REISK.

P. 226. v. 6. ἐμοῦ] Abest a texto August. quarti, sed est in eiusdem margine, a manu tamen, ut videtur, non eadem. REISK.

P. 226. v. 7. τὸν ὅρκον — ἀκροᾶσθαι] Verba iurisiurandi iudicum sunt: καὶ ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. Demosth. in Timocrat. p. 747. SEAGER. *Diar. Class.* LIII. p. 50.

P. 226. v. 8. ἀκροᾶσθαι] ἀκροάσασθαι Bekker. e Cod. SCHAEFER.

P. 226. v. 8. τοῦτο δ' ἐστὶν κ. τ. λ.] Minucianus p. 158. locum hunc citans enthymema ἀπὸ τοῦ καθόλου appellat. REISK. Περὶ τοῦ καθόλου tradit Tiberius hoc ipso utens loco p. 38. SCHAEFER.

P. 226. v. 10. προκατεγνωκέναι μηδὲν] Inter προκατεγνωκέναι et μηδὲν velim μηδενὸς interponi. REISK. Locus si quo laboraret defectu, addi oporteret μηδετέρου, non μηδενός. Sed nullo laborat: quippe ad προκατεγνωκέναι subaud. τοῦ εἰσαχθέντος. SCHAEFER.

P. 226. v. 10. οὐδὲ] Plene οὐδὲ μόνον. V. H. Stephani Thesaur. c. 6225. C. et not. ad p. 257, 6. 7. 262, 12. SCHAEFER.

P. 226. v. 11. ἀμφοτέροις] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 226. v. 11. ἀλλὰ καὶ — τῇ ἀπολογίᾳ] ἀλλὰ τὸ καὶ τῇ τάξει καὶ τῇ αὐτῇ ἀπολογίᾳ August. secundus. καὶ τὸ τῇ ἀπολογίᾳ Aldina Taylori. REISK.

P. 226. v. 11. ἀλλὰ καὶ — ἐᾶσαι χρήσασθαι] Ulpianus in

praefatione: *μηδέπω συστήσας, πότερον αὐτὸν ἢ Κτησιφῶντα ἀπολογήσασθαι δεῖ, συναρπάσας τοῦτο ὡς ὁμολογούμενον ἀξιοῖ τοὺς ἀκούοντας ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καθ' ἣν βούληται τάξιν προάγειν τὸν λόγον.* WOLF.

P. 226. v. 11. *τὸ τῇ τάξει — ἐᾶσαι χρήσασθαι*] Tiberius l. c. dat sic contracta: *τὸ τῇ τάξει καὶ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι.* SCHAEFER.

P. 226. v. 11. *τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ*] Non haec illa exagitata figura hendiadyoῖν, neque aequipollet dictioni *τῇ τάξει τῆς ἀπολογίας*, sed parum quid deest. Desunt *ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. sed etiam, ut in accusatione, ita in defensione quoque litigantium quemque eo sinere rerum ordine causam exsequi, quem pro arbitrio suo delegerit.* Nam si defensionis solummodo facta hic esset mentio, qui conveniret deinceps *ἕκαστος τῶν ἀγωνιζομένων*? REISK. Consulto locutus est Orator perplexius, ut veniam ordinis pervertendi tanquam suffuraretur. SCHAEFER.

P. 226. v. 13. *χρήσασθαι*] *χρῆσθαι* Paris. primus, August. primus. REISK. It. Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 226. v. 13. *πολλὰ μὲν οὖν κ. τ. λ.*] Interpretatur rhetorico modo h. l. Aristides de D. C. p. 204. initio capitis *περὶ περιβολῆς* seu de amplificatione: *πολλὰ μὲν οὖν ἔγωγε ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα Αἰσχίνου. τοῦτο ἀόριστον. νῦν τὸ ὡρισμένον, ἐν ἀθροίσματι προσληφθέν. δύο δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μεγάλα. εἶτα ταῦτα κατ' εἶδος ἐμέρισεν. ἓν μὲν — ἄχθεσθαι. ἅπαντα γὰρ ταῦτα περιβολῆς ἐστι. ἡ πρόληψις τοῦ ἀορίστου. — τὸ ἐν ἀθροίσματι συλλαβεῖν. — τὸ κατ' εἶδος μερίσαι —.* REISK.

P. 226. v. 13. *πολλὰ μὲν οὖν — Αἰσχίνου*] Citant Anecd. Bekk. p. 137, 23. SCHAEFER.

P. 226. v. 16. *ἀγωνίζομαι*] Loco huius verbi dat Aristides p. 206. *νῦν ἐμοὶ ὁ ἀγών.* REISK.

P. 226. v. 16. *οὐ γάρ ἐστιν — ἀρχόμενος τοῦ λόγου*] *Non pari ego et adversarius periculo ad iudicium venimus: sed mihi quidem —. Nolo quicquam initio dicendi ominosius proloqui.* Aquila Romanus p. 147. Ruhnk. SCHAEFER.

P. 226. v. 18. *ἐλεῖν*] Super *ἐλεῖν* superscriptum est in Bavarico *λαβεῖν*, credo, pro scholio. REISK.

P. 226. v. 18. *ἀλλ' ἐμοὶ μὲν —*] Vertit Aquila Romanus in libro de Figur. Sentent. iuxta init. Adde Quintilian. IX. 2. Hermogen. p. 352. 410. TAYLOR. Citat h. l. Hermogenes p. 352. *) et 410. Demetrius Phalereus ex edit. Galei p. 149, 1. [p. 138. edit. Fischer.] REISK. It. Tiberius p. 25. ubi v. Boissonad. cui iunge Ruhnken. ad Aquil. Rom. l. c. SCHAEFER.

---

*) V. not. ad p. 206, 26. SCHAEFER.

P. 226. v. 18. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν —] Suidas exponit ἐγὼ μὲν περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύω. WOLF.

P. 226. v. 18. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν — οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς] Sic est quoque in texto Bavarici, verum margo ita dat: γρ. ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐ βούλομαι δυσχερές. In ἐγὼ consentit etiam Aldina Taylori. REISK. Consentiunt etiam Demetrius Phaler. cum Tiberio ll. cc. ad idemque refertur Suidae expositio. V. Galeus ad Demetr. SCHAEFER.

P. 226. v. 19. εἰπεῖν οὐδὲν] Invertit August. primus. REISK. It. Hermogenes p. 352. Sed Demetrius et Tiberius ll. cc. οὐδὲν δυσχερὲς εἰπεῖν. SCHAEFER.

P. 226. v. 19. ἀρχόμενος τοῦ λόγου] Hermogenes l. c. ἀρχ. τοῦ λέγειν. Demetrius plane omisit. SCHAEFER.

P. 226. v. 19. ἐκ περιουσίας] Catilina apud Sallustium: *Nos pro libertate, pro patria, pro vita certamus: illis supervacaneum est pugnare pro potentia paucorum.* ἐκεῖνοι δ' ἐκ περιουσίας ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὀλιγαρχικῶν, ἤ, ὑπὲρ τῶν ὀλίγων δυναστείας. WOLF. *ex abundantia.* Nollem istud *supervacaneum* Wolfii et Lambini: multo minus *ex nimia rerum affluentia*, quod dedit Anonymus: omnium minime quod Etruscus: *e costui m' accusa per tempo che gli avanza.* Nos forte diceremus: *the odds are on the side of Aeschines. or, the difference of the account. contentio inter nos inaequaliter admodum est comparata.* V. Harpocrat. Suidam v. Ἐκ περιουσίας et Demetr. Phaler. §. 265. TAYLOR. Laborasse iam veteres in huius loci recta perceptione et interpretatione, constat ex Harpocratione, qui in v. Ἐκ περιουσίας prodit, interpretationem ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος sibi magis probari, quam eorum, qui v. περιουσίαν de opulentia accipiant. Et profecto haud leve quoque est hanc dictionem, ἐκ περιουσίας, latine reddere, si presse quidem et concinne reddere velis, unaque significationes, quae in ea insunt, adumbrare. Insunt autem ei hae tres praecipue notiones, quas vernacule mihi liceat primum exprimere, deinde latius latinis verbis declarabo: 1. *vor lieber langer Weile*, fallendi otii ergo, quia quod agat melius nil est, me vexat; 2. *aus blossem Uebermuthe und Muthwillen*, ex mero fastu, insolentia, protervia, petulantia; 3. sed hoc in primis, *weil er allemal nichts dabey verliert, der Austrag der Sache sey für ihn, wie er auch immer wolle,* quia, quicunque erit causae exitus, sive secundus sibi, sive adversus, res suae, Aeschinis puta, post causam dictam (etiamsi amissam) nihilo meliore *) loco erunt, quam fuerunt ante causae dictionem. Si nihil lucretur, nihil tamen rursus multabitur. *Er wagts verlorner Weise: gewinnt er, ist es desto besser, verliert*

*) Immo deteriore. SCHAEFER.

er, so ist er darum nicht schlimmer dran, als vorhin. Ingenio si natus essem eo, ut studio delectarer, quod ego miseram ducens nunquam non refugi, sed alii quamplurimi totas aetates in eo conterunt, neque satiari possunt, ut similes dictiones ex auctoribus in adversaria aut in commentarios suos comportent, nullus dubito, multo altiorem exstiturum fuisse acervum locorum ex omni aetate et ordine auctorum constructum, ubi dictio *ἐκ περιουσίας* occurrit. Multo plures mihi loci similes occurrerunt Graecos legenti, sed transmisi plerosque, cum adversaria ad manum non essent, pigeretque quaerendorum ergo surgere. Annotavi tamen hos paucos, quos hic proponam, unde constabit, hanc dictionem ita esse a vetustis usurpatam, ut illarum trium, quas paulo ante enumerabam, significationum vestigia satis insignia in iis appareant. Non tamen omnibus omnino locis illae tres significationes simul insunt, sed alii loco haec, alii alia, quarum quae cuique conveniat, e loci cuiusque natura colligendum est. Primus igitur esto locus ille, omnium *κορυφαιότατος*, fons reliquorum, Thucydidis V. 103. ubi praecipit *χρῆσθαι τῇ ἐλπίδι ἐκ περιουσίας*, uti quidem spe, veruntamen non ut praesidio palmario, sed *ex supervacaneo, ex abundanti*, velut adminiculo secundario, quod non tu quidem asperneris, attamen illi minimum omnium tribuas, sic ea fidas, ut sine ulla fraude tua prorsus aequissimo animo careas hac anchora, quia multo pluribus multoque firmioribus aliis niteris, ut, si prosper exitus spei tuae respondeat, laeteris, sin te fallat, nil ideo deteriore loco sis. Dio Chrysostomus p. 423, 29. queritur, Tarsensium quosdam *πολιτεύεσθαι ἐκ περιουσίας*, remp. attingere obiter, subsecivis horis, fallendi otii ergo, cuius cum nonnihil supersit a negotiis domesticis peractis, in curiam, in forum provolant, quod melius agant non habentes. Philostratus p. 520, 22. *ἐκ περιουσίας ἐκράτει τὴν πρεσβείαν*, obtinebat legationem e superabundantia, h. e. non solummodo causam vincebat, ob quam missus in Urbem fuerat, sed etiam *insuper* multas impetrabet largitiones et gratias, neque rogatas, neque speratas. item p. 534, 19. Iulianus in Misopogone (citatus a Valesio ad Harpocrat. p. 46.): *ὅστις ἄρχοντα ὕβρισεν, οὗτος ἐκ περιουσίας τοὺς νόμους κατεπάτησε*, non ipsum solummodo magistratum dehonestat, sed *insuper* quoque leges ipsas proculcat. Libanius T. I. p. 714, 10. οἱ *ἐκ περιουσίας τῷ πολέμῳ χρώμενοι* sunt, qui bella gerunt mera ex libidine et petulantia, otii fallendi causa, non quo rem suam faciant, sed quia nihil amittunt. Apud Hermogenem p. 110. ed. Crisp. caput est *περὶ τῶν ἐκ περιουσίας προοιμίων*, de proloquiis accessoriis, quae veluti mantissae loco adduntur, tametsi sine iis quoque oratio sibi constet. REISK. *at a great advantage.* Figura videtur ab iis desumta, qui supervacanea tantum ex fortunis suis in discrimen committunt, quibus vel amissis iacturam non ita magnam faciunt. SBAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 50. Add. He-

sych. T. I. c. 1147. Ind. ad Demosth. p. 399. s. et H. Stephani Thesaur. c. 3591. B. C. SCHAEFER.

P. 226. v. 20. ἃ φύσει] Vulg. ὃ φύσει. Correxi de meo sensu ἃ (in neutro plurali) φ. *quae natura* (non, *quod natura*). Non enim cohaeret ὃ cum ἕτερον, *aliud, quod*, nequaquam: sed ἕτερον aptum est ex ἐλαττοῦμαι, *alterum eorum, quibus inferior sum Aeschine, hoc est.* Tum enarrat illud. ἃ in neutro plurali refertur ad insequens τούτων τοίνυν versu 22. *quae natura hominibus omnibus insunt, ut —, eorum igitur alterum quidem —, alterum vero —.* REISK. ὅτι φύσει Wunderlichius secutus Bekkerum, qui sic dederat in editione Halensi huius Orationis (a. 1815.), refellensque Reiskii commentum praefat. p. XXXIII. ed. alt. Sed unice tenendum ὃ φ., quod Bekkerus nuper revocavit. SCHAEFER.

P. 226. v. 21. τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς] τοῖς δ' ἐπαινοῦσί γ' αὐτοὺς Paris. tertius. Aldina Taylori nihil annotarat praeter δ' post τοῖς. REISK. Malim τοῖς δ' ἐπαινοῦσιν αὐτούς. Sic paullo concinnior fit positus particularum μέν et δέ. Quanquam non ignoro passim praeferri minus concinnum. Plato de Republ. V. p. 453. in. HSt. εἰς τὰ μὲν οἷά τε, εἰς δὲ τὰ οὔ. ubi tamen al. τὰ δὲ. SCHAEFER.

P. 226. v. 22. ἄχθεσθαι] Post h. v. plenius interpungendum: neque enim quae sequuntur cum antegressis syntactice cohaerent. SCHAEFER.

P. 226. v. 23. ὡς ἔπος εἰπεῖν] Aretinus: *ut ita dicam.* Melanchthon: *quod fere omnibus ingratum est.* Perionius: *quod omnes solet offendere.* Meletus: *ut uno verbo dicam.* WOLF.

P. 226. v. 25. κἂν μὲν εὐλαβούμενος τοῦτο κ. τ. λ.] Cicero sive quis alius in Sallustium: *Quo me vertam, P. C.? Unde initium sumam? Maius enim mihi dicendi onus imponitur, quo notior est uterque nostrum. Quod si aut de vita atque rebus nostris huic conviciatori respondebo, invidia gloriam consequitur: aut si huius facta, mores, omnem aetatem nudavero, in idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiicio.* WOLF.

P. 226. v. 27. ἂν] ἐὰν Paris. primus, August. secundus REISK.

P. 226. v. 27. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα κ. τ. λ.] Hermogenes p. 429. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου μέλλων ἑαυτὸν ἐπαινεῖν καὶ τὴν ἑαυτοῦ πολιτείαν πολλάκις χρῆται τῇ ἀνάγκῃ λέγων· ἐὰν δὲ ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα —. REISK.

P. 226. v. 28. βαδίζω] V. Dorvill. ad Chariton. p. 439. Lips SCHAEFER.

P. 227. v. 1. πειράσομαι — ποιεῖν] Citat Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. p. 75. SCHAEFER.

P. 227. v. 1. τοῦτο] Omittit Paris. tertius. REISK.

P. 227. v. 1. ποιεῖν] εἰπεῖν August. secundus. REISK.

P. 227. v. 2. ἀναγκάζῃ] ἀναγκάζει August. quartus. REISK.

P. 227. v. 3. δίκαιος] δίκαιον Paris. sextus cum γρ. REISK.

P. 227. v. 5. δικασταὶ] Fortasse exspectes quod hac in oratione toties legitur Ἀθηναῖοι. Et sic plures Bekkeri Codices. Sed v. p. 293, 23. SCHAEFER.

P. 227. v. 6. τε] Omisit Bekker. Nec pati haec formula encliticam videtur, quandoquidem Demosthenes et Ctesiphon ut duo, non ut ambo, cogitantur. SCHAEFER.

P. 227. v. 7. μὲν γὰρ] Absunt a Paris. primo. REISK.

P. 227. v. 8. τῳ] τινί. WOLF.

P. 227. v. 8. συμβαίνῃ] συμβαίη Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 227. v. 8. μάλιστα — ὅσῳ] ἀντὶ τοῦ, τοσούτῳ μᾶλλον — ὅσῳ. WOLF. Fallitur. V. Matthiae Gr. Gr. §. 462. SCHAEFER.

P. 227. v. 10. τε] Vulg. deest. Addunt Paris. primus et quintus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 227. v. 11. μέγιστόν] F. ἓν τῶν μεγίστων. REISK. Aliquanto gravius vulgatum multoque magis decens orationem captantis auram popularem. SCHAEFER.

P. 227. v. 11. ἐστι] ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 227. v. 11. περὶ τούτων — ἀπολογουμένου] Citat Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. pag. 58. non sine vitio: vitiosius etiam Lexicon Paris. apud Osannum ad Philem. p. 257. SCHAEFER.

P. 227. v. 13. κατηγορημένων] κατηγορουμένων MSti Vind. Harl. Guelpherbytanus optimus cum Regg. α. ε. ζ. TAYLOR. κατηγορουμένων etiam Aldina Taylori. REISK. Item Georgius Lecapenus l. c. SCHAEFER.

P. 227. v. 13. δικαίως] Satis erat ὁμοίως ἀκοῦσαί μου ἀπολογουμένου, sine δικαίως. Et arbitror esse glossam τοῦ ὁμοίως, cum supra dicitur: in Lege πρὸς τοῖς ἄλλοις δ ι κ α ί ο ι ς καὶ τοῦτο γέγραπται, τὸ ὁ μ ο ί ω ς ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. Vide autem p. 244, 8. TAYLOR. ὁμοίως non cohaeret cum ἀκοῦσαι, sed cum ὑμῶν. *a votis cunctis pariter*, excepto nemine, nobili ignobilive, potente an infirmo, sene an iuvene, *peto atque contendo*. REISK.

P. 227. v. 17. τῷ] Abest ab edit. P. Manutii. REISK.

P. 227. v. 17. ὑμᾶς] Omittunt August. secundus et quartus, item Bavaricus. REISK.

P. 227. v. 18. γέ μοι] γ' ἐμοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 227. v. 18. ὁρῶν — διαβολάς] Scholiastes Hermogenis: διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπί τε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς (calumniatione, ut in vulgari sermone accipitur) τάττεται, ὡς παρὰ

Μενάνδρῳ· οὐκ ἔστιν οὐδὲ διάβολος γραῦς ἔνδον *). καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου φησίν· ὁρῶ γάρ, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς —. REISK.

P. 227. v. 19. πρότερος] πρότερον Cod. Guelph. cum Regio ξ. et Vind. Sed non habeo necesse. Infra p. 301, 25. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός; TAYLOR. August. primi librarius primum ipse quoque dederat πρότερον, sed postmodum ipse correxit πρότερος. REISK. Qui mox dederant ὕστερον pro ὑστέρου, videntur etiam hic dare debuisse πρότερον, quod non est accusativus masculini generis, pro quo Taylorus, opinor, habuit, alioqui vix citaturus p. 301, 25., sed adverbium. SCHAEFER.

P. 227. v. 20. παρελθεῖν] Suidas in v. et Ulpianus ad Orat. de Rebus Chersonesitanis, ubi ait, παρελθεῖν in hac Oratione sumi ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Add. Vales. ad Harpocrat. p. 163. TAYLOR. εἰσελθεῖν Paris. sextus cum γρ. Citat h. l. Harpocration v. παρελθεῖν interpretans ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Simile ductum a certantibus cursu seu pedestri, seu equestri, seu curuli, et contendentibus inter sese praevertere. REISK. Add. Photius c. 289. in. SCHAEFER.

P. 227. v. 21. διαφυλάττων] φυλάττων simplex August. secundus. REISK.

P. 227. v. 21. τοῦ ὑστέρου λέγοντος] ὑστέρου Codd. Vind. Guelph. Ital. Ven. et Reg. α. TAYLOR. Sic etiam Ald. Tayl. August. primus et quartus. Vulg. τοῦ λέγοντος ὕστερον. Praetuli τοῦ ὑστέρου λέγοντος. REISK. Ordinem verborum pro arbitrio mutavit, cum libri habeant τοῦ λέγοντος ὑστέρου. τοῦ λέγοντος ὕστερον revocarunt Wunderlich. et Bekker. Reiskii scripturam probat Kiddius ad Dawesii Miscell. p. 572. SCHAEFER.

P. 227. v. 22. προσδέξεται — ποιήσεται] Pro προσδέξηται et ποιήσηται editi omnes et MSti (nostri certe) προσδέξεται et ποιήσεται. TAYLOR. Taylorus malit cum Wolfio προσδέξηταί et ποιήσηται. REISK. Soloecismum maluerunt, quem tiro nunc caveat. SCHAEFER.

P. 227. v. 23. διάγνωσιν] γρ. διαγνώμην, Ἀττικῶς. Ita σχ. Ulpiani. TAYLOR. διαγνώμην ex Ulpiano legi vult Taylorus. REISK. Est vox Thucydidea, qua Oratorem usum esse mihi quidem parum probabile fit: quanquam Thucydideis passim colorari orationem Demosthenicam non ignoro. Mirum errorem Thomae Mag. p. 211. oportuit ab Interpretibus acrius castigari. SCHAEFER.

P. 227. v. 23. ποιήσεται] V. modo annotata ad v. 22. πεποίηται dat August. secundus. REISK.

P. 227. v. 25. πάντων] ἁπάντων Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

*) Frustra quaesivi in Sylloge Meinekiana. SCHAEFER.

P. 227. v. 26. *μέλλων δὲ τοῦ τε ἰδίου βίου παντὸς κ. τ. λ.*] Hermogenes p. 352. *αἱ δ' ἐνδοιαστικαὶ ἐπικρίσεις ἧττον ἔχουσι τὸ ἐνδιάθετον, ἠθικαὶ μέντοι οὐδὲν ἧττόν εἰσι καὶ μᾶλλον προσήκουσι τῇ βαρύτητι, οἷον· μέλλων δὲ τοῦ τ' ἰδίου βίου παντὸς* etc. REISK.

P. 227. v. 25. *ὡς ἔοικε*] Aretinus: *ut videtur*. Meletus: *sicut convenit*. Caeteri praetermiserunt. WOLF.

P. 227. v. 26. *βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ*] Quatuor haec verba desiderantur in Paris. primo, tria postrema in August. primo et secundo. REISK. *καθάπερ ἐν ἀρχῇ* uncis inclusit Wunderlich. Ego non imiter. SCHAEFER.

P. 227. v. 28. *ἐγὼ*] Omittit August. quartus. REISK.

P. 228. v. 1. *παρ' ὑμῶν*] Omittit August. secundus. REISK.

P. 228. v. 3. *τοὺς θεοὺς*] Omittit August. secundus, sed sunt a nova manu in margine addita. REISK.

P. 228. v. 5. *εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε κ. τ. λ.*] Syrianus p. 79. ad Hermogenem: *μάλιστα μὲν οὖν δεῖ περὶ τὸ κρινόμενον ἵστασθαι πᾶσαν τὴν δικαιολογίαν. εἰ δ' ἄρα τι κατεπείγει ἔξωθέν τινα παρεισάγειν, μιᾷ τῶν τριῶν μεθόδων χρησόμεθα τῶν τεχνικῶν, αἷς ὅ τε Θουκυδίδης κέχρηται καὶ ὁ Δημοσθένης παρ' αὐτοῦ* [hic videtur *λαβὼν* vel tale quid deesse]. *ἢ γὰρ ἐπὶ τὰ πράγματα ἀνοίσομεν τὴν αἰτίαν, ἢ ἐπὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἔξωθεν, ἢ, τὸ βιαιότερον, εἰς αὐτὸν τὸν ἀντίδικον. ἐπὶ μὲν τὰ πράγματα, ὡς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας* [hic error est memoriae, nam locus legitur in Or. pro corona p. 230, 23.]· *ἔστι δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες, καὶ προσῆκον ἴσως, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ἐπὶ δὲ τὰ ἔξωθεν πρόσωπα, ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους· ἀναγκαῖον δ' ὑπολαμβάνω καὶ δίκαιον ἅμα περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν* [fieri potest, ut haec verba in Oratione in Aristocratem legantur *)]: insequentia certe leguntur in Or. pro corona p. 228, 11.], *ἵνα μηδεὶς ὑμῶν τοῖς ἔξωθεν λόγοις ἠγμένος ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μόνου* [lege *μου*]. *ἐπὶ δὲ τὸν ἀντίδικον αὐτόν, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου* [p. 236, 26.]· *ἀξιῶ δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ δέομαι, τοῦτο μεμνῆσθαι παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ὅτι, μὴ κατηγορήσαντος Αἰσχίνου μηδὲν ἔξω τῆς γραφῆς, οὐδ' ἂν ἐγὼ λόγον ἐποιούμην —. καὶ πάλιν* [p. 228, 5.]· *εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος* [Technici menti problemata obversari nil mirum est. Lege *προβουλεύματος*.] *εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. — ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς οὐκ ἀρκεῖ μόνον μιᾷ χρῆσθαι τῶν τριῶν μεθόδων βουλομένους τὸ παρὰ τὸ κρινόμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυσθαι, ὅτι*

---

*) Nisi forte hic etiam error est memoriae. Conf. v. 10. Ut Syrianus Demosthenica e nostra oratione omnia petiisse videatur. SCHAEFER.

διὰ βραχέων λέξει τὰ παρὰ τὸ κρινόμενον καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ κρινόμενον ἥξει. πανταχοῦ γοῦν καὶ Δημοσθένης τό γε πρῶτον προστίθησι [malim τόδε πρῶτον προτίθησι], τὸ μικρὰ ἢ βραχέα περὶ τῶν ἐξαγωνίων ἐρεῖν. REISK.

P. 228. v. 5. εἰ μὲν οὖν — ἀπελογούμην] Citant Anecd. Bekk. p. 126, 28. SCHAEFER.

P. 228. v. 6. κατηγόρησεν] ἐκατηγόρει Reg. α. TAYLOR. V. H. Stephani Thesaur. c. 612. s. SCHAEFER.

P. 228. v. 7. προβουλεύματος] V. Photius c. 333. extr. SCHAEFER.

P. 228. v. 7. εὐθὺς] In Aldina Taylori punctis subnotatum est. REISK.

P. 228. v. 8. τἄλλα] τἆλλα, ut solet, Bekker. SCHAEFER.

P. 228. v. 8. ἀνάλωκε] ἀνήλωκε Ask. Harl. Regg. α. ε. ζ. Lind. et Obsop. approbante ipso Obsopoeo. TAYLOR. Sic Paris. sextus cum γρ. August. primus, secundus et quartus. Utramque lectionem dat pro more suo Bavar. REISK. ἀνήλωκε Bekker. Eadem forma placuit Bremio not. ad p. 93, 1. SCHAEFER.

P. 228. v. 8. πλεῖστα] πλείω August. secundus. REISK.

P. 228. v. 11. πρῶτον εἰπεῖν] Invertit August. secundus. πρώτων (in genitivo plur.) dat August. quartus. REISK. εἰπεῖν πρῶτον Bekker. Nostrum ordinem Syrianus tueri videtur. V. not. ad v. 5. SCHAEFER.

P. 228. v. 12. δικαίων] Omittit August. quartus. REISK.

P. 228. v. 13. βεβλασφήμηκε] Nota augmentum. SCHAEFER.

P. 228. v. 15. λέγω] γρ. λέξω Paris. sextus. REISK.

P. 228. v. 15. εἰ μὲν ἴστε με κ. τ. λ.] Aristides p. 248. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ὅταν τις τὰς κρίσεις τῶν ταῦτα ἀκουόντων, ἐφ' οἷς ἂν λέγῃ, προσλαμβάνῃ, ὡς καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμολογουμένων τῶν πραγμάτων. — οἷον· εἰ μὲν ἴστε με τοιοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα. REISK.

P. 228. v. 16. οὗτος] Abest ab August. quarto. Eius loco est αὐτὸς in Paris. tertio. REISK.

P. 228. v. 16. οὐ γὰρ —] Sentit unusquisque legentium, hiare sententiam et saltim tacite post ᾐτιᾶτο subiicienda esse haec: (nam ut addantur, necesse non est, neque tam sum hospes in antiquis auctoribus, ut tales hiatus ratiociniorum mirer, ut potius bene mihi constet, in Ciceronis Philosophicis et aliis quibusdam talibus, item oratoribus, eos singulis pene paginis occurrere, ubi lectorum solertia defectus sarciri debet:) οἷος δ' ἐγώ εἰμι, ῥᾴδιον ὑμῖν γνῶναι. vel: δύνασθε δὲ ἐμὲ, ὁποῖός εἰμι, εἰδέναι. *facile enim vobis est me nosse, quippe qui totam aetatem meam inter vos exegerim.* REISK.

P. 228. v. 17. μηδὲ φωνὴν] καὶ μηδὲ φωνὴν August. secundus. REISK.

P. 228. v. 17. ἀνάσχησθε] ἀνασχήσεσθε August. quartus. REISK. Videtur confusa esse διττογραφία, ἀνάσχησθε et ἀνάσχεσθε. Prius laudandum, posterius tolerandum, fortasse etiam Aristidi suo in libro lectum. V. not. ad Poët. Gnom. p. 155. SCHAEFER.

P. 228. v. 17. ἀνάσχησθε] Scil. ἐμοῦ γρύξαντος. Aristides de D. C. p. 194. ὅτε δὲ καθ' ὑπερβολὴν δύνασαι ἀποδεῖξαι μὴ ἀδικοῦντα σεαυτὸν, ἐκεῖ δὲ θρασύτητι χρῆσθαι τοιαύτῃ, ἀφαιρεῖν σεαυτὸν συγγνώμης ἢ φιλανθρωπίας τῆς παρὰ τῶν δικαστῶν, ὡς ὅταν λέγῃς· μηδὲ φωνὴν ἀνέχεσθε — καταψηφίσασθε. REISK.

P. 228. v. 20. καὶ ἐκ βελτιόνων] Formula. Lysias Orat. IX. κατὰ Θεομνήστου p. 118. edit. Stephan. ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ; MARKLAND.

P. 228. v. 21. καὶ] καὶ prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 228. v. 22. γινώσκετε] γιγνώσκετε Bekker. SCHAEFER.

P. 228. v. 22. μὲν δὴ] Vulg. μέν. Addit August. quartus δή. δὴ addidi, quod h. l. idem est atque ἤδη, *a iam nunc, von nun an*. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 228. v. 23. πιστεύετε] πιστεύητε August. quartus. REISK.

P. 228. v. 26. γεγενημένων] Omittunt Paris. primus et August. primus et secundus, quamquam in utriusque margine recentior manus id addidit. REISK.

P. 228. v. 27. κακοήθης] H. l. *malitiose ingeniosus*. Docet quod ei mox opponitur εὐήθης φήθης. SCHAEFER.

P. 228. v. 27. εὐήθες] ἀντὶ τοῦ, εὐήθως. WOLF.

P. 228. v. 29. τρέψεσθαι] τρέψασθαι Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.. τρέψασθαι Wunderlich. edidit praefat. p. XXI. s. exponens, cur aoristum praetulerit. Ego futurum teneo. SCHAEFER.

P. 229. v. 1. οὐχ] οὐδ' Paris. tertius. REISK.

P. 229. v. 1. τετύφωμαι] Vide Harpocrat. in v. et Vales. p. 187. TAYLOR. It. Anecd. Bekk. p. 308, 10. et Photium c. 427. s. SCHAEFER.

P. 229. v. 2. διέβαλλες] Aberat hoc verbum ab August. quarto. Eius loco relictum erat ibi vacuum spatiolum. διέβαλες dant Aldus et P. Manutius. REISK.

P. 229. v. 2. αὐτίκα] Abest a Bavarico. REISK.

P. 229. v. 2. τῆς δὲ πομπείας κ. τ. λ.] Ex h. l. Ammonius p. 115. et Thomas Mag. p. 730. citant haec: τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον. Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. p. 58. haec: τῆς δὲ πομπείας τῆς ἀνέδην οὑτωσὶ γεγενημένης. Anecd. Bekk. p. 400, 20. haec: τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην γεγενημένης. SCHAEFER.

P. 229. v. 2. πομπείας] Ulpian. ὕβρεως, λοιδορίας, διὰ τὸ ἐν ταῖς πομπαῖς κωμῳδεῖν καὶ λοιδορεῖν ἀλλήλους. Deinde sequitur

Scholion aliud, alterius, ut puto, scriptoris, quod tamen non longe distat sensu et interpretatione. Infra scripsit Noster p. 268, 25. ταῦτα τοίνυν εἰδὼς Αἰσχίνης οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. ubi rursus consules σχ. ad locum. Addes porro Hermogenem π. μεθ. δεινότ. statim ab initio, Harpocrat. v. Πομπείας, Suid. quoque v. Πομπεία et Πομπείας, Magistr. et Ammon. v. Πομπή. σχ. Aristoph. Plut. 1015. TAYLOR. Add. Photius c. 327. et Valcken. ad Ammon. l. c. SCHAEFER.

P. 229. v. 3. ἀναίδην] Cum non significet ἀναιδῶς, sed ἀπαρακαλύπτως, rectius scribi videtur per ε ἀνέδην, παρὰ τὸ ἀνιέναι, sicut συστάδην, βάδην, παρὰ τὸ συνιστάναι, βάναι *). WOLF. Iterum audi σχ. nostrum: Ἐὰν μὲν διὰ τῆς διφθόγγου γράφηται, τῆς ἀναισχύντου λέγει, ἂν δὲ διὰ τοῦ ε, ὅπερ καὶ βέλτιον, τῆς πολλῆς, ἐκ τῆς ἀνέσεως, ἀθρόας τε καὶ σφοδρᾶς. Et ego sane cum Ulpiano potiorem esse hanc lectionem iudico. Ob soni et literarum affinitatem iterum MSS. discordant circa has voces ad initium σχ. Orationis Timocrateae. ἀναίδην praeter Parisinam Benenati Ald. Ven. et Ital. ἀνέδην MSS. Ald. β. γ. ex Regiis, Harl. Vindob. editio optima Feliciani et Cod. Aug. TAYLOR. γρ. ἀνέδην Paris. secundus et tertius, August. secundus et quartus, P. Manut. index Aldi. Ex August. primo Taylorus ex fide Fabricii idem affert. Sed secus est. Consentit ille cum vulgata, quod iterum atque iterum inspicienti mihi certo constitit. Citat h. l. Harpocrat. v. πομπεία et Ammonius v. πομπή et Thomas Mag. item in v. πομπή. REISK. ἀνέδην Wunderlich. et Bekker., quomodo Anecd. Bekk. et Lecapenus ll. cc. Lecapenus quidem: γράφεται ἀεὶ ψιλόν. Conf. Weisk. de Hyperb. I. p. 27. SCHAEFER.

P. 229. v. 3. οὑτωσί] Abest a Paris. primo et August. primo atque secundo. REISK. Omisit Bekker. Neque habent Anecd. Bekk. l. c. Malim servari: satis ἠθικῶς enim additum videtur. SCHAEFER.

P. 229. v. 3. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις] Vulg. ἂν βουλομένοις ᾖ τούτοις ἀκούειν. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τουτοισί August. primus, secundus et quartus. A texto Bavarici abest ἀκούειν, sed in margine sic legitur: γρ. βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις. REISK.

P. 229. v. 5. τούτοις] Bene τουτοισὶ Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 229. v. 6. καὶ δεινὰ] Absunt ab August. primo et secundo. REISK. Nec Sopater videtur legisse, cuius haec memoriter citantis locum attulit Reiskii nota ad v. 23. SCHAEFER.

P. 229. v. 6. καὶ] καὶ secundum omittit Paris. sextus. REISK.

---

*) Mirabile Wolfii commentum. SCHAEFER.

P. 229. v. 7. τάττουσι] διδόασι Paris. secundus cum γρ. August. secundus, Bavarici margo cum γρ. REISK.

P. 229. v. 7. τοῦ δὲ παρόντος — πάντα τὰ τοιαῦτα] Refert Hermogenes h. l. ad περιττότητα κατὰ πλῆθος p. 408., ubi sic ait: πλῆθος δέ ἐστι ποικίλων ὀνομάτων ἰσοτίμων ἐπίχυσις εἰς κίνησιν ἤθους, οἷον· τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ προπηλακισμὸν καὶ λοιδορίαν ἐμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· ὅπου καὶ τὸ πλῆθος ἔδειξεν εἰπὼν ἐμοῦ. REISK.

P. 229. v. 8. αὐτὴ] Vulg. αὕτη. γρ. αὐτὴ Paris. primus et sextus, August. primus, Bavar. Ald. P. Manut. Praetuli αὐτή. ipsum consilium propositumque, ad quod actor spectavit et contendit causam capessens, sepositis et secretis criminibus. REISK. αὕτη Bekker. SCHAEFER.

P. 229. v. 8. μὲν] Attende vim particulae. „περιγραφικὴν et περιοριστικὴν δύναμιν habet μὲν particula per se posita." Devarius de Partic. p. 205. Reusm. SCHAEFER.

P. 229. v. 10. ἐμοῦ] Damnat itaque Hermogenes [l. c. ad v. 7.] meam, quae mihi visa fuit, emendationem ἐμοῦ sufficientis in locum vulgatae ὁμοῦ eamque pro corruptela proscribit. Refragatorem habeo quoque Augustanum. Servandum si sit ὁμοῦ, convenientius ad meum quidem sensum stet pone καὶ ad hunc modum: — προπηλακισμὸν καὶ ὁμοῦ πάντα τὰ τοιαῦτα. REISK. ἐμοῦ etsi habet Cod. Bekk., vulgatam tamen ὁμοῦ bene revocarunt Wunderlichius cum Bekkero. SCHAEFER.

P. 229. v. 10. μέντοι] F. μὲν τοίνυν. WOLF. Fallitur. Tria Orator in hoc tanquam ingressu defensionis proponit: 1) atrocitatem criminum, 2) malum animum adversarii, 3) poenam sibi, si posset convinci, irrogandam. SCHAEFER.

P. 229. v. 12. ἔνι] Malim ἐνῆν. WOLF. ἔστι Paris. primus cum γρ. August. primus. ἔχει August. secundus. REISK.

P. 229. v. 12. οὐδ' ἐγγύς] Scil. τῆς ἀξίας δίκης. WOLF.

P. 229. v. 12. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ — οὐδ' ἐν ἐπηρείας —] Forte, ἀλλ' ἐν, vel τὸ δ' ἐν ἐπηρείας, aut οὐ δὴ ἀφαιρεῖσθαι. Aretinus: *Non enim decet auferri ius populum adeundi nec in odio ac malevolentia istud ponere. Non enim rectum nec iustum nec civile est fieri, Athenienses.* Melanchthon: *Tanta vero crimina cum mihi obiecerit, ut ne pares quidem poenae inveniri queant, audet petere, ne mihi docendi potestas concedatur. Iniustissimum est autem et nequaquam civili societati conveniens, odio et petulantiae cuiusquam largiri, ne reus audiatur.* Perionius: *Neque enim eripienda est potestas veniendi ad populum nec causae dicendae facultas: nec id in obtrectationis aut invidiae loco ponendum: nec fieri recte atque ordine potest: nec id aequum est quidem, iudices. Sed eum oportuit* etc. Meletus: *ne in ipso quidem recenti facto.* (Sic τὸ οὐδ' ἐγγύς interpretatur.)

Non enim privandus est aditu populi et potestate dicendi Aeschines. Sed ut hoc ex petulantia atque invidia faciat, neque per deos est rectum neque civile neque iustum, viri Athenienses, sed in quibus etc. Locus est obscurus et controversus proptereaque suspectus. Ego meam interpretationem si non veram, at perspicuam esse puto. Connexio periodorum habet obscuritatem: τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ etc. — τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν etc. — οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. — ἀλλ' ἐφ' οἷς etc. Est commemoratio quaedam in conquestione iniquitatis et confessio, maxima esse crimina et omni supplicio vindicanda recteque delata ad iudices, si vera essent. Eum enim esse iudiciorum usum, ut causae cognoscantur et nocentes mulctentur. Sed abuti iudicum benignitate ad criminandos ex odio atque invidia insontes, id quod nunc Aeschines faciat, id vero nequaquam esse ferendum. Sed in hac quoque sententia me nonnihil turbat, quia ait προσελθεῖν τῷ δήμῳ, ut non de *iudiciis*, sed de *concionibus* loqui videatur. Eodem pertinet etiam τὸ λόγου τυχεῖν. Queritur enim Isocrates, τοὺς πολλοὺς οὐδὲ τῆς φωνῆς τῶν ἐναντιουμένων ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν ἐθέλειν ἀνασχέσθαι. Quid ergo, si sic connectas? *Si crimina mihi obiecta vera essent, nec dignas poenas neque dignis proximas de me sumere possit resp. Quae cum mihi adeundi populi habendarumque concionum potestatem dederit, ea ego potestate sim abusus ad explendum odium meum adversus inimicos atque invidiam. Id quod neque rectum est* etc. *Atqui si me tantis in rebus Aeschines, quantas ea facit, pestem et perniciem reip. moliri videbat, cur non statim in iudicium adducebat?*

Cum via multa patet, nulla est bona. qua sit eundum
Ipse tibi monstret ductor Atlantiades.

WOLF. In Reiskiana haec annotatio Taylori dicitur: sed Wolfii esse ipsa Latinitas docet, Wolfiana illa, haudquaquam Tayloriana. SCHAEFER.

P. 229. v. 12. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ κ. τ. λ.] Ἐν τούτοις τοῖς ῥητοῖς, ut conquestus est Ulpianus, ἀσάφειά ἐστι πολλή. Et merito sane. Interea voces ipsae sunt satis perspicuae: sed sententiae non recte cohaerent neque apte distribuuntur. Ego igitur primum lectoris oculis subiiciam eum ordinem et sequelam, quam ex Demosthene auctore profectam esse arbitror: deinde meam de ea re exponam sententiam, et iis rationibus, quas habeo, enitar vincere, simul et turbatum esse in textu, quo utimur vulgo, atque istius infelicitatis causam a me esse deprehensam. Ad hunc modum igitur loquitur Demosthenes, si me audias, scil. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινά, καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας· τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὕτη ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν καὶ λοιδορίαν καὶ προπηλακισμὸν ὁμοῦ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα· [ὃ] οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν,

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν, οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν· ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με ἑώρα τὴν πόλιν, οὖσί γε τηλικούτοις, ἡλίκα νῦν ἐτραγῴδει καὶ διεξῄει, ταῖς ἐκ τῶν νόμων τιμωρίαις παρ' αὐτὰ τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι· εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς κρίσιν καθιστάντα παρ' ὑμῖν, εἰ δὲ γράφοντα παράνομα, παρανόμων γραφόμενον. καὶ μὴν, εἴ τι τῶν ἄλλων ὧν νυνὶ διέβαλλε καὶ διεξῄει (scil. πράττοντά με ἑώρα) ἢ καὶ ἄλλ' ὁτιοῦν ἀδικοῦντά με ὑμᾶς ἑώρα, εἰσὶ νόμοι περὶ πάντων καὶ τιμωρίαι καὶ κρίσεις —· καὶ τούτοις ἐξῆν ἅπασι χρῆσθαι. In his interpretandis versione utar propemodum Lambini: nam ille quadantenus in hac causa processit et pariter translationem instituit: *Crimina igitur mihi illata sunt multorum atque atrocium facinorum, quibusque poenae sunt acerbissimae legibus constitutae: sed tota haec accusatio nihil aliud habet propositi, quam improbam inimici calumniam, petulantiam, convicium, probrum et contumeliam caeteraque generis eiusdem.* [Omitto hic, quae repeti arbitror.] *Quod medius fidius, Athenienses, neque rectum neque civile neque iustum est ne ulla quidem ex parte. Non enim ius adeundi ad populum causaeque dicendae potestatem cuiquam eripere, non in ea re dolori suo servire neque maledicendi et petulanter alterum insectandi occasionem ex ea quaerere oportet: sed quae me facinora committere in remp. videbat, quum praesertim essent tanta, quanta modo voce pene tragica clamabat, eorum poenas a legibus constitutas, recentibus etiam tum maleficiis, expetere iudicioque persequi debebat: si res delatione nominis dignas admittere videret, nomen meum deferre et hac via me in iudicium vocare: si quid contra leges scribere ac decernere, accusationem mihi de decretis contra leges factis intentare: denique si quid omnino me contra remp. admittere videret, cuicuimodi esset, sunt leges, sunt iudicia, sunt actiones, quibus omnibus uti licebat.* Profecto si eo ordine et nexu non scripsit Demosthenes, optandum pene fuit, (absit verbo invidia,) ut ita scripsisset: adeo nitide, adeo luculente, adeo disposite procedunt omnia. Verum quid de fugitivis istis commatibus statuam, proximum est, ut ostendam. Ab huiusmodi propositione satis recte orditur, nempe: τὰ μὲν κατηγορημένα πολλὰ καὶ δεινὰ καὶ περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τιμωρίας. Bene est: et huic sententiae adversative apponitur ea, quae sequitur, satis proba et luculenta, scil. τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις — ἐπήρειαν ἔχει — καὶ λοιδορίαν κ. τ. λ. Esto: sed et aliud adversativum video: τῶν μέντοι (i. e. δὲ) κατηγοριῶν etc. v. 10. Et, quod merito displicere potest, nihil aliud hic in redditione dicitur, quam quod in propositione dictum erat prius. Age, ἐξέτασον παράλληλα, ut scribunt Graeci et ut scribit Noster, ut eo situ dispiciamus, quid intersit:

Suid. Harpocr. v. *Φαρμακὸς* atque etiam Etymol. M. Atque huic simile exemplum mox subiungam. Haec igitur erat una erroris ansa in citando. Sequitur alia. Nempe ob causae non magnam dissimilitudinem confundere solebant hanc nostram cum illa *π. παραπρεσβείας*. Utraque enim gravis, spectabilis et ad remp. pertinebat. Id Th. Magistro aliquoties usu venit. Aliquando memoria freti antiquiores sensum solummodo adducebant, verbis aliquantulum disparibus et diversis. Haec omnia fortasse vel plurima perseveranti in legendis iis, quae scribimus, plana fient. Denique alia de causa abesse poterant nonnulla, quae olim hic legebantur, sc. quia obelum Criticorum perpessa sunt. Qua de re audi Hermogenem p. 317. *ἐκεῖνα μέντοι διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντές τινες ὑπεξείλοντο ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες· λέγω τὸ, κυάμους ἐφθοὺς βοῶσα, καὶ, κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο, καὶ τὰ ἑξῆς. ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν μὲν ἰδιωτικοῖς λόγοις ἴσως ἂν ἁρμόσειεν· ἐν δημοσίῳ δὲ καὶ τηλικοῦτον ἔχοντι ἀξίωμα λόγῳ ἢ προσώπῳ ἢ πράγματι πῶς ἂν ἁρμόττοι;* His praemissis, haec citantur, quae sequuntur: *Τοῦ μὲν τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι.* Th. Magister v. *Ἑταίρα.* — *Λογογράφους τοίνυν καὶ ὑβριστὰς ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων.* Id. v. *Λογογράφος.* Exstant in *π. παραπρ.* — *Ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγειλε.* Id. v. *Ὁ δεῖνα.* Si hoc sit verba Oratoris laudare. — *Τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει;* Id. v. *Τί διαφέρει.* Vide Not. ad pag. 295. — *Φιάλας Λυκιουργεῖς δύο.* Athen. XI. 12. Vide Leopard. XI. Emend. 18. — *Σινώπη.* Harpocr. in v. — *Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐπειδὰν γὰρ μὴ ἐθέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἄλλο τις ἔχοι ὄνομα θέσθαι τοῖς τοιούτοις, ἢ ὅτι ἀφαιροῦνται βίᾳ τὰ ἀλλότρια;* Haec et plura laudant ex *περὶ στεφάνου* tum Suidas tum Etym. M. Leguntur tamen hodie in Orat. *πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν*: et vox quidem *σύλας* (id est *συλήσεις*) in ea oratione, quae inscribitur *περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας*. Vides his verbis, quae subiicimus, istius erroris originem. Nam recte se habet Harpocratio: *Σύλας. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου [τῆς τριηραρχίας, κἀν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου· Ἐξελόμενος ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις.] ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτό φησιν· Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα κ. τ. λ.* Verba Harpocrationis, quae uncis inclusimus, deerant in Etymologo. Atque haec hactenus: redeo. Aio autem porro, fieri etiam potuisse, ut binae istae editiones, quibus fruebantur antiqui, aliquando per incuriam describentium aut quavis alia ex causa conflarentur ad hanc nostram, quae sola hodie obtinet, concinnandam. Ita constabit, quare plurimae identidem sententiae verbis aliquantulum diversis ab auctore nostro iterentur (vide quaeso, quae praefamur ad Midianam): licet Photius arbitretur magis, eas quasi abortivas excidisse ex scriniis Demosthenis, priusquam ultimam manum auctoris expertae fuis-

sent, aut secum ille statuisset, utri parti orationis ese elegantius convenirent. Ex hac etiam hypothesi expediemus fortasse, unde toties turbatum sit per Orationem de falsa Legatione, tot repetantur, commisceantur, tot ex improviso inchoata statim etiam ex improviso relinquantur imperfecta. Vide notata ad Aeschin. p. 254. et Demosthen. p. 449, 5. et quae praemisimus isti orationi. Verum age, exemplis et rationibus hanc rem transigamus. Scribit Demosthenes c. Aphob. I. p. 816, 12. 13. *καὶ ταῦτα μὲν ἐνεργὰ κατέλιπεν, ὡς καὶ αὐτοὶ οὗτοι ὁμολογήσουσιν, ὧν γίγνεται τοῦ μὲν ἀρχαίου κεφαλαίου τέτταρα τάλαντα καὶ πεντακισχίλια.* Ut in transcursu id moneam, istud *πεντακισχίλια* erat *πεντακισχίλιαι*, sc. drachmae, non talenta. Nam hoc fuisset incredibile. Verum ad me propius pertinet in isto loco Budaei sollicitudinem levare, qui merito miratur, quare praeter omnem consuetudinem Demosthenes scriberet *ἀρχαίου κεφαλαίου*, cum utrumvis vocabulum recte per se stare possit et *sortem*, i. e., uti nos appellare solemus, *the principal*, denotare. Nimirum vox haec in uno exemplari, in altero illa exstabat. Plurimos proferre potui auctores, qui *τὸ ἀρχαῖον* de ea re dicunt, plurimos etiam, qui *τὸ κεφάλαιον*, ni ea res esset a Lexicographis praeoccupata: sed qui utrumque adhiberet, et *τὸ ἀρχαῖον* et *τὸ κεφάλαιον*, praeter Demosthenem in hoc loco vidi neminem. Neque sane nata est ea locutio ex glossemate, quod vocant. Non enim solent rara vocabula aeque raris explicari et exponi. Nimirum opera ista luderetur. Et quo iure diceres *τὸ κεφάλαιον* elucidare *τὸ ἀρχαῖον*, eodem illud ab hoc elucidari contenderem. Porro c. Aphob. falsi testimon. p. 846, 24. *μαρτυριῶν γὰρ πλέον ἢ πάνυ πολλῶν τῶν ἁπασῶν ἀναγνωσθεισῶν* et quae sequuntur. Nimirum scribebatur: *μαρτυριῶν πλέον ἢ* ** (numero abraso). et rursus: *μαρτυριῶν πάνυ πολλῶν.* In Philipp. I. p. 42, 9. dicitur: *συνελόντι δ' ἁπλῶς εἰπεῖν.* quae vox *ἁπλῶς* in nonnullis desideratur. Scil. dixerunt antiqui eodem animo et *συνελόντι δ' εἰπεῖν*, et *ἁπλῶς δ' εἰπεῖν.* His fortasse coniungenda sunt et ea in oratione, in qua occupamur, p. 247, 23. *τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας [αὐτεπαγγέλτους] [ἐθελοντὰς] παραχωρῆσαι Φιλίππῳ.* Vide locum. Et Philipp. I. p. 43, 23. *ὡς μὲν οὖν δεῖ τὰ προσήκοντα ποιεῖν [ἐθελοντὰς] ὑπάρχειν ἅπαντας [ἑτοίμους].* In Oratione de Corona ter legitur: *οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν; πολλοῦ γε καὶ δεῖ.* Sensus optime perficeretur, si legamus vel: *οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πόθεν;* vel: *οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. πολλοῦ γε καὶ δεῖ.* At utrumque dici inficetum et molestissimum. Unde a nostris MSS. vel hoc vel illud abesse solet. Verum quod omnium maxime memorari et animadverti volebam, incredibile dictu est, quanto aestu laborant nonnulli, cum Aeschines ait, decem legatos, Demosthenes, quinque tantum ad Philippum fuisse missos: porro si numero Demosthenem accenseri ab Aeschine, excludi a se ipso, vel, quod potius, quandoque a se ipso in eo coetu numerari, quandoque

autem praetermitti. Attigi ad Argumentum Orat. π. παραπρεσβ. Attamen ubi, ais tu, sibi in ea re adversatur Demosthenes? In ea causa, quam hodie tractamus. Nam aliquando exaratur de ea legatione *παρόντων ἡμῶν — μὴ ἀπιόμεν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων ἡμῶν — ἀπαγγελλόντων ὑμῖν ἡμῶν*, cum in aliis Codd. constanter *παρόντων ὑμῶν — μὴ ἀπίωσιν ἐκ Μακεδονίας — ἀπαγγειλάντων αὐτῶν — ἀπαγγελλόντων ὑμῖν τούτων*. Vide modo pag. 285. ult. Nimirum consarcinata est editio, quae ad nostram aetatem pervenit, ex prioribus, quarum haec unam, illa alteram partem in hac disceptatione tuebatur. Nam in editorum nullis, prout hodie circumferuntur, ea est constantia, qualem iure exspectare potuissemus, si ex uno exemplari depromerentur. Et proinde in eo, quod memoravi, Argumento Orationis de falsa Legatione habitae, cum tenor loci atque res ipsa tulerit ad eam hypothesin, ut Demosthenes secunda vice ea legatione defungi crederetur, ait: — *ἰστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ* pag. 336, 18. Adhaesit tamen ex altera Hypothesi in libris quamplurimis: *ἰστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἀπῆλθεν*. Plura fortasse alibi. Iam, ut telam pertexam, si istud impetravero, repeti hic nonnulla atque inconsiderate interseri ex diversis exemplaribus atque semel coeptum esse iuxta hunc locum perturbari, nemo caetera mihi invidebit, sc. permisceri potuisse atque ex suo ordine moveri comma unum atque alterum, quibus nos postliminium dedimus et de quibus mox plura dicemus. Scio equidem, auctoritatem Hermogenis pag. 279. contra me facere, qui iteratas illas interrogationes p. 245. ult. *πότερον αὐτὴν ἐχρῆν —;* et *ἀλλὰ νῦν ἔγωγε ἡδέως ἂν ἐροίμην, τῆς ποίας μερίδος —* exemplum adfert istius figurae, quae *ἐπιμονὴ* dicitur a Technicis et solerter ab Oratoribus antiquis aliquando adhibetur. Ita ille: *ταύτῃ τῇ ἐννοίᾳ πλέον ἢ τετράκις ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ κέχρηται —. διὰ γὰρ τὸ ἔνδοξον τῆς ἐννοίας ἐπιμένει καὶ δεινῶς ἐπίκειται τῷ ἐχθρῷ ταῖς συνεχέσιν ἐρωτήσεσι οὐδὲ ἀναπνεῖν ἐῶν*. Non nego, feliciter olim vibrasse ea fulmina Demosthenem et saepissime pertundi et *καταρρητορεύεσθαι* iis artibus adversarium, quem nactus est. An id hoc loco praestare voluerit, vehementer dubito. Iudicet aequus lector. Ego interea acumen Hermogenis desidero, qui *plus quam vicibus quaternis* hic ait ingeminari a Demosthene. Teneo, quid hominem impulerit, ut ita scriberet. Sed in eo decipiebatur. Et nihil amplius ex istius auctoritate efficitur, quam ut constaret, inveterasse iam inde ab Hermogenis aetate duas istas paragraphos, quarum alteram eliminandam pronunciavi. Neque ego mendi diuturnitatem valde disputo. Verum de tota hac causa plura contendam ad p. 235, 8., ubi (si nondum vicisse videbor) causa vicero. Et lectorem meum magnopere oro et obtestor, ut adiungeret huic disputationi ea, quae ibi dicturus ero. TAYLOR. Multa movendo Taylorus sane quam metuo ne nihil promoveat. Mihi enim totus hic locus, quem vehementer miror numerari in crucibus Criticorum et Inter-

pretum, videtur integerrimus. Et priora quidem, *τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα — οὐδ' ἐγγύς*, quomodo intelligi oporteat, breviter dixi not. ad v. 10. Iam Orator sic pergit: Neque enim oportet (i. e. satis habendum est) iura *τῆς ἐπιτιμίας* alii (tertio cuidam) eripere nec ius fasque patitur hoc facere *ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου*, sed, si talia commisi, qualia adversarius paratragoedians iactat, in me, quo tempore deliqui, impetus fuit faciendus. Wunderlichii contra Taylorum loci integritatem tuentis disputatio (praefat. p. XXXIII. ss.) an aliis satisfaciat, ignoro: mihi quidem non omni ex parte probatur. Vir doctus in Nova Bibliotheca Critica (*Neue kritische Bibliothek* 1822. N. 1. 2. p. 190. ss.) quid ad h. l. notaverit, cum libro caream, dicere non possum. SCHAEFER.

P. 229. v. 12. *ἀφαιρεῖσθαι*] Post *ἀφαιρεῖσθαι* addit August. quartus *τινα*. REISK. Perplacet. Demosthenes dum in universum loquitur, cogitat Ctesiphontem. V. p. 250, 10. s. SCHAEFER.

P. 229. v. 13. *λόγου τυχεῖν*] Si hic sit locus, quem voluere Harpocratio et Suidas, ubi has voces ex nostra oratione citant, errant sane in expositione: neque enim per *λόγου* intelligendum est *ἐπαίνου*, quod illi praedicant. Et in ea mente est Valesius. Forte *εἰπεῖν*, inquit ille. TAYLOR. Locum hunc citat Harpocrat. v. *Λόγου τυχεῖν*. REISK. Idem est Photii exponentis error c. 168. med., ubi praeterea male *κατὰ Κτησιφῶντος*. *λόγου τυγχάνειν* quid sit, si quis forte ignoret, consulat Indic. Graecit. p. 829. med. SCHAEF.

P. 229. v. 18. *οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει κ. τ. λ.*] Taylorus quomodo hunc locum constituat, velim ex ipso intelligi: non enim patitur spissitas negotii hic brevibus repraesentari. Brevius est Lambini hoc de loco referre coniecturam aut Morelli (certo enim haud constat, utrius sint notulae in indice Lambiniano exhibitae): *δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ὃ οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' ἐγγύς. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν — ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με —*. In Aldina Taylori *ἐστιν* punctis subnotatum est. REISK.

P. 229. v. 18. *οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου*] Malim *ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου*, id est *μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου*, vel *πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἑαυτοῦ ἐπηρείας καὶ φθόνου*. quamquam utique par est atrocia scelera accusari neminique via occludenda est ad populum ea delaturo, verumtamen fieri hoc debet honestis de causis studioque pestem a patria avertendi, non autem solummodo ex mera libidine inimico insultandi et nocendi atque livori tuo satisfaciendi. REISK. Wunderlichius praefat. p. XXXVI. s.: „Vana est locique sententiam corrumpit coniectura Reiskii *ἀλλ' οὐδ'*, quamquam, ab eodem sensum oppositorum satis perspectum esse, negari nequit. Saltem *ἀλλ' οὐκ* scribendum erat." Reisigio Commentatt. Crit. ad Sophocl. Oed. C. p. 250. vulgatam pariter tuenti *οὐδὲ* videtur h. l., ut alibi, non solum diversum aliquid sed vere contrarium notare. Idem „Sen-

tentiarum rationem" inquit „perspexit Reiskius." Invitus (plurimi enim facio viri ingeniosissimi iudicium) discedo in alia omnia. V. quae paullo ante Tayloro opposui. SCHAEFER.

P. 229. v. 16. ὃ οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς κ. τ. λ.] Adponam correctionem Lambini, ut intelligat lector, quantum ille profecerit: — δίκην ἀξίαν λαβεῖν· ὃ οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχον οὔτε πολιτικὸν οὔτε δίκαιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ' ἐγγύς. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ καὶ λόγου τυχεῖν —· ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με κ. τ. λ. Haec vir doctus. Et quis contra sentiet, cum ea transpositio unius sententiolae textum optime complanat atque sensum ubique connectit, qui olim conclamabatur? Solent hae res fieri in exemplaribus antiquis: cuius rei illustre exemplum dabo. Legitur in Themistoclis vita a Cornelio Nepote descripta: *Scio, plerosque ita scripsisse, Themistoclem, Xerxe regnante, in Asiam transiisse: sed ego potissimum Thucydidi credo, quod aetate proximus erat*, qui illorum temporum historiam reliquerunt, *et eiusdem civitatis fuit*. Acute sane! An potuit scribi miserius? Nam si haec verba ita sunt sumenda, sc. Thucydidem proximum esse aetate etc. iis, qui illorum temporum historiam reliquerunt, ridicula sunt: sin Themistocli proximum ex numero eorum, qui illorum temporum historiam reliquerunt, obscura. Aliquid subesse argumenti crediderim, si ideo Nepos Thucydidem sequeretur, propterea quod et aetate erat coniunctus Themistocli et ex eadem urbe: id quod res erat et verissime dici potuit. Age: *Scio, plerosque*, qui illorum temporum historiam reliquerunt, *ita scripsisse, Themistoclem, Xerxe regnante, in Asiam transiisse: sed ego potissimum Thucydidi credo*, quod aetate proximus erat et eiusdem civitatis fuit. An potuit scribi luculentius? TAYLOR. Tolle asteriscum: intelligo enim nunc, non me primum vidisse, ὃ esse addendum, sed dudum ante me Morello quoque, sive mavis Lambino, in mentem venisse. REISK. Scilicet asteriscum illi ὃ Reiskius praefixerat, ut indicaret relativum de suo se addidisse. Nos omnes illos asteriscos, qui Reiskianum Demosthenis textum satis crebri obsident, ut oculis parum iucundos cum aliis eiusdemmodi emblematis omittendos censuimus. Iure autem Wunderlich. et Bekker. ὃ omiserunt. Sed praeterea, deleto coli signo post ποιεῖν, arctissime iungenda οὐδ' ἐν ἐκηρείας τάξει — δίκαιόν ἐστιν. SCHAEFER.

P. 229. v. 18. ἐτραγῴδει] διετραγῴδει codex Obsop. REISK. Scilicet in Wolfianis Reiskius ad h. l. ediderat: „Obsop. διετραγῴδεις. WOLF." sed addita hac Taylori notula: „Potius 282, 22." quam post non attendit. Satis apparet scripturae hanc diversitatem referendam esse ad locum alterum, ubi libri inter simplex compositumque fluctuantur. Hoc quidem loco omnes, quod sciam, simplex habent. Bene, opinor. Atque etiam infra simplex praeferam, nisi Bekkerum sequi praestet. Sic p. 400, 17. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιιών. Nec simplex hic displicuit Krügero ad Dio-

nysii Halic. Historiograph. p. 148. Displicuit Osanno ad Philemon. p. 261. SCHAEFER.

P. 229. v. 20. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα] εὐθὺς ὅτε ἠδίκουν ἐγὼ ταῦτα, ferventibus delictis et flagrante crimine, ut ICti loquuntur. WOLF. *recentibus delictis*. Eo ore omnes fere Interpretes. Ita scribit Iosephus Antiq. Iud. p. 416. ἵνα γνῷς, ὅτι κερδαίνουσιν οὐδὲν οἱ κακοὶ μὴ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα κολασθέντες, scil. *poenam ex continente adiectam sceleri*, τὸ ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ut verbis utar Thucydidis III. 38. Sed et aliam habet et maiorem emphasin, nempe poenam iuxta formam criminis, ut dici potest, subeundam: verbi gratia, si εἰσαγγελίας ἄξια commiserit, ut v. 20., eas poenas daret, quae lege isti culpae affiguntur; si παράνομα γέγραφε, v. 22., eas, quae competebant παράνομα γράφοντι, denique (continuatur enim argumentum v. 26. sine importunissimo isto commate, quod v. 23. s. inveteravit) cuiuscunque demum criminis argueretur, erant leges, erant supplicia, quae in unumquemque facinorosum peculiariter statuisset maiorum diligentia. Iurisprudentia enim Attica accurate distinxit, quo animo, quo gradu maleficii et quanto cum damno reip. committeretur unumquodque facinus: et eadem pariter fide et diligentia trutinavit supplicia quoque. Qui Graecos scriptores evolvit sine eo monito et delectu, multa frigide leget, quae illi exactissime scripserunt. Atque, arrepta ea opportunitate, sumere liceat p. 310, 16. huius orationis, ubi, quae cum summa proprietate scripsit Demosthenes, vel levissime, ut dixi, feriunt lectorem fori Attici hospitem, rerum istarum indiligentem et in eo iure minus exercitatum: ἐν οἷς εἰσηγγελλόμην, ὅτε ἀπεψηφίζεσθέ μου, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τοῖς διώκουσιν οὐ μετεδίδοτε, τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. Ea erat εἰσαγγελίας conditio et natura. Atque ad istum ritum pertinent solennia ista, ἐψηφίζεσθε — ἀπεψηφίζεσθε — τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. Sequitur criminis et processus species altera: ἐν οἷς δὲ τὰς γραφὰς ἀπέφυγον, ἔννομον καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπεδεικνύμην. Ecce ut stilum vertat? γραφὰς φεύγειν — ἀποφεύγειν — ἀποδείκνυσθαι ἔννομα γράφειν. Quae non temere aut inconsulto variantur. Sequitur: ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πεπρᾶχθαί μοι προσωμολογεῖτε. Erat et haec quaedam quasi accusationis species, sed in se recepit calculi quandam rationem eosque ritus, qui in scrutando, ponderando, inquirendo atque computando fere exercebantur. Dixit ergo ἐπισημαίνεσθαι: quod de rationibus subscribendis atque obsignandis dicitur. Iterumque dixit προσωμολογεῖτε: quae pariter vox solenniter et quasi ritualiter adhibetur, cum, rationibus probe subductis, FELICITER aut ACCURATE pronunciatur. Aeschines c. Ctesiph. p. 447, 1. ἀλλ' ὅμως ἐπειδὰν ὁ λογισμὸς συγκεφαλαιωθῇ, οὐδεὶς ὑμῶν ἐστιν οὕτω δύσκολος τὴν φύσιν, ὅστις οὐκ ἀπέρχεται τοῦθ' ὁμολογήσας καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι, ὅ τι ἂν

habbia accusato Tesifonte, e me, se egli havesse sperato di convincermi, non mi havesse accusato. Alius: *Non enim utique Ctesiphontem quidem potest iudicio persequi propter me, me vero, siquidem convincere existimabat ipsum, non accusasset.* Et similiter Lambinus. Harum vero nulla versionum vel minimum sensum exhibet, neque si verba per se ipsa contemplemur, neque si eam relationem aut nexum, quem habere debent cum iis, quae praecedunt, aut iis, quae sequuntur, et quem hodie infeliciter sane interpellant. Ita πόνος πόνῳ πόνον φέρει, et labes labi materiam praebet. Si hoc videbitur, dele: mox restituemus in suo loco. Vide statim ad p. 230, 17. TAYLOR. Hermogenes p. 296. ἡ ἐπαναστροφὴ, τὸ σχῆμα, τῶν καλλωπιζόντων· γίνεται δὲ, ὅταν τὸ τέλος τοῦ κώλου ἑτέρου ἀρχήν τις ποιήσηται. οἷον· οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγράψατο. Sopater ad Hermogenem pag. 128. s. ὁ Δημοσθένης θείᾳ τινὶ μεθόδῳ κεχρημένος κἀν τούτῳ τὸ ἀξίωμα φυλάττει λαμπρῶς, καὶ — ἐξαίρει τὸ φρόνημα. ὥσπερ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τοὺς μὲν παραγραφικοὺς λόγους τῷ ἀντιδίκῳ συνέπλεξε πρὸς αὐτὸν ἀποτεινόμενος, ὡς διὰ τοῦτο ἐφ' ὅσον βούλεται χώραν παρέχων τῷ παραγραφικῷ, τοὺς δὲ τῆς ἀπολογίας τοῖς παροῦσι τὴν ἑαυτοῦ παῤῥησίαν οὐδὲν ἧττον ἐξαίρων. προὔταξε δὲ τὴν ἀπολογίαν τοῦ παραγραφικοῦ πάνυ τεχνικῶς, τοῦ μὴ δόξαι ἀσθενῶς ἔχειν περὶ τὴν ἀπολογίαν. ἔπειτα ἐπάγων τὸ παραγραφικὸν οὕτω πως λέγει [p. 293, 22.]· ἔστι δὲ ταυτὶ πάντα μοι πρὸς ὑμᾶς ἅμα καὶ τοὺς περιεστηκότας ἔξωθεν καὶ ἀκροωμένους· ἐπεὶ πρός γε τοῦτον αὐτὸν τὸν κατάπτυστον βραχὺς καὶ σαφὴς ἐξήρκει μοι λόγος. εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα, καὶ ἑξῆς. καὶ ἡ μὲν τῆς μεταχειρίσεως τοῦ παραγραφικοῦ μέθοδος τοιαύτη. περὶ δὲ τῆς τάξεως φαμὲν, ὅτι Δημοσθένης συνιδὼν τὴν τοῦ κεφαλαίου δύναμιν καὶ πρώτην αὐτῷ καὶ μέσην χώραν ἀπένειμε καὶ τελευταίαν. καὶ πάντα ταῦτα ἐν τῷ περὶ στεφάνου εὑρήσεις. καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετὰ τὰς προοιμιακὰς ἐννοίας οὕτω [p. 229, 6.]· τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα πολλάκις *). περὶ ὧν ἔνιοι τὰς ἐσχάτας τάττουσι τιμωρίας, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ μέσον, οἷον [p. 232, 21.]· ἔστιν οὖν ὅπου σὺ παρὼν τοιαύτην πρᾶξιν ἢ συμμαχίαν, ἡλίκην νῦν διεξήεις, ὁρῶν ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως, καὶ ἑξῆς. κατὰ δὲ τὸ τέλος **)· ἦν μέντοι τοῦ δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾷν. ὁ γὰρ συμβουλεύων, καὶ ἑξῆς. — περὶ δὲ τῆς ἐργασίας τοῦτό φαμεν. δύο τινὰ περὶ αὐτὸ θεωρεῖται, ῥᾳστώνη μὲν ἐκ τοῦ παρόντος χρόνου, δυσχέρεια δὲ ἐκ τοῦ παρελθόντος, οἷον· εἰ παρ' αὐτὰ τἀδικήματα ἠλέγχθη [f. p. 229, 20.], ῥᾳστώνη εἶχε ἡ κατηγορία [sic]. χαλεπότης δέ ἐστιν ἐκ τῶν [f. τοῦ] μετὰ χρόνον ῥηθῆναι, ὥσπερ ὁ Δημοσθένης [p. 230, 1.]· καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο ταῦτα ποιῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον κεχρημένος τοῖς πρὸς ἐμὲ, ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατη-

*) Corrig. πολλὰ καὶ. SCHAEFER.

**) V. Ind. Graecit. p. 243. med. SCHAEFER.

γορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ — καὶ τὰ λοιπά. δεῖ δ' ἐν τούτοις καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα λύειν, ὥσπερ ὁ αὐτός. ἵνα γὰρ μή τις λέγῃ, ὅτι ἢ δι' ἐπιείκειαν οὐ κατηγόρησεν, ἢ δι' ἀπραγμοσύνην, ἢ ὅτι οὐκ ἔτυχε παρὼν, ἢ ὅτι περὶ μικρῶν, ἢ ὅτι οὐκ ἐνόησε, λύει πάντα ταῦτα Δημοσθένης οὕτως εἰπών. τὴν μὲν ἐπιείκειαν οὕτως [p. 229, 23.]· οὐ γὰρ δὴ Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν, ἐμὲ δ', εἴπερ ἠδύνατο, οὐκ ἂν ἐγράψατο. [Hic videtur aliquid deesse.] πῶς γὰρ ἀπράγμων ἂν δόξειεν εἶναι, ὃς καὶ δι' ἐμὲ πράγματα παρέχων [l. παρέχει*)] ἑτέροις; τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δι' ἑνὸς οὕτως [p. 232, 21.]· ἔστιν ὅπου καὶ σὺ παρὼν τηλικαύτην τάξιν [sic], ἡλίκην νῦν ἐτραγῴδεις. διὰ μὲν γὰρ τοῦ παρὼν λύει τὸ οὐ παρῆν, διὰ δὲ τοῦ τηλικαύτην, ὅτι οὐ μικρὰ ἢ φαύλη, διὰ δὲ τοῦ νῦν ἐτραγῴδεις τὸ ὅτι οὐκ ἐνόησας, ὃ πεποίηκας. Adde reliqua ad finem annotationis, quae nunc piget transscribere. REISK. οὐ γὰρ — ἐγράψατο citantur a Tiberio p. 42. et in Libello de Construct. Verb. quem Hermannus edidit p. 367. Huius autem membri qui sit nexus cum antegressis, Sopater videtur tam perite ostendisse, ut Taylorum hic etiam turbantem vehementer mirer. SCHAEFER.

P. 229. v. 23. δήπου] δὴ Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 229. v. 23. μὲν] Omittit Hermanni Grammaticus l. c. cum Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 229. v. 25. ἐμὲ δ' — αὐτὸν] ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν δὲ, Attica tmesi et interpositis aliquot vocibus. WOLF. Perperam. TAYLOR. V. Taylor. ad p. 230, 17. Ego Wolfio assentior. Sic etiam Scholium libri Augustani. V. mox Reisk. ad v. ἐξελέγχειν. SCHAEFER.

P. 229. v. 25. δ'] Immo δὲ, ut Tiberius l. c. et Bekkerus: neque enim cum proxima particula pronuntiando coalescit. SCHAEFER.

P. 229. v. 25. ἐξελέγχειν] ἐξελέγξειν Wolfenbutt. Harl. Aug. primus, qui etiam sic distinguit: ἐνόμιζεν αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐγρ. cum addito Scholio: ἀντὶ τοῦ ἐμὲ αὐτὸν, quo significat, illa duo a se divulsa esse interiectu vocum quarundam. REISK. ἐξελέγξειν Bekker. Post ἐξελέγχειν Hermanni Grammaticus l. c. vitiosâ redundantiâ infercit αὐτὸν, continuans ille ἐμὲ δ' εἴπερ —. SCHAEFER.

P. 229. v. 28. καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις καὶ τιμωρίαι] Sic verba ordinant Paris. primus et quintus, August. primus. Vulgatis in libris sic inter se traiecta iacent: καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις. Duo vocabula καὶ τιμωρίαι, ad exponendum non profecto hic loci facillima, omittit Hermogenes h. l. citans p. 278. ad hunc modum: εἰσὶ κρίσεις καὶ ἀγῶνες πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. quae lectio utique est planissima. Potest tamen, ni fallor, hoc quoque modo vulgatae molliri durities, si legatur: κρίσεις, καὶ τιμωρίας πικρὰς (in accusativo) καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. Iudicia habent et supplicia acerba vel poenas ama-

*) Malim: — εἶναι ὁ — παρέχων —. SCHAEFER.

ras, hoc est, sententias iudicum in causis pronuntiatis consequuntur acerbi cruciatus a damnatis tolerandi; manent item iudicia seu exitus et finitiones iudiciorum mulctae ingentes a legibus praescriptae, quae mulctae sunt τὰ ἐπιτίμια. REISK. καὶ τιμωρίαι καὶ ἀγῶνες καὶ κρίσεις Bekker. καὶ τιμωρίαι si quis cum Hermogene malit omittere, ei ego quidem non repugnem. Videntur orta ex interpretatione sequentis vocis ἐπιτίμια. Hesychius T. I. c. 1396. Ἐπιτίμιον. — τιμωρία. SCHAEFER.

P. 229. v. 28. πικρὰ] Pro πικρὰ est μικρὰ in August. quarto et in margine Bavarici cum γρ. REISK.

P. 229. v. 28. πικρὰ — τὰ ἐπιτίμια]. Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. p. 77. e Demosthene citans εἰσὶ νόμοι βαρέα τάττοντες τἀπιτίμια videtur hunc locum respicere. SCHAEFER.

P. 229. v. 29. τὰ ἐπιτίμια] τἀπιτίμια Bekker. SCHAEFER.

P. 229. v. 29. ἐξῆν — ἐμοῦ]. Pro ἐξῆν Paris. sextus ἐχρῆν. Post h. v. ἐξῆν addunt plerique αὐτῷ, ut Paris. primus et sextus, August. primus et quartus, Aldina Taylori. ἐχρῆν αὐτὸν nescio unde affert farrago Wolfiana. Post χρῆσθαι addunt κατ' ἐμοῦ Paris. primus, August. primus, Aldina Taylori. In plerisque melioribus libris esse ἐξῆν αὐτῷ πᾶσι χρῆσθαι κατ' ἐμοῦ testatur Taylorus. REISK. αὐτῷ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 230. v. 1. καὶ ὁπηνίκα ἐφαίνετο κ. τ. λ.] Citat Sopater. V. Reisk. ad p. 229, 23. SCHAEFER.

P. 230. v. 1. πεποιηκὼς] Perperam ποιῶν Sopater. SCHAEFER.

P. 230. v. 6. τὰ πράγματα] τὰ πεπραγμένα ματα (sic) August. quartus, quo aut errorem suum corrigere aut varietatem lectionis indicare voluit librarius. REISK.

P. 230. v. 7. ὑποκρίνεται] histrionem agit, qui quaestus ei olim familiaris erat, h. e. alienam personam induit, non bona fide, sed mala fraude agit. Ctesiphontem accusat, quem laedere nullo modo vult, sed per latus eius me petit, quamquam videri vult nullas simultates adversus me exercere. Citat h. l. Hermogenes p. 284. REISK.

P. 230. v. 8. πως] Post ἐμὲ addit πως Aldus, quod annotator Tayloranus punctis subnotavit. πως encliticam, *quodammodo*, ex Aldina addidi. REISK. Bene delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 230. v. 10. προΐσταται] „Προΐσταμαι, Praetendo, praetexo“ H. Stephanus in Thes. hoc loco citato. „susceptae omnino causae nostras inimicitias praetendit“ P. Foulkes et I. Freind. Atqui Aeschines non obtentu in Demosthenem odii accusabat Ctesiphontem, sed contra accusationis huius obtentu Demosthenem petebat, *ut ulciscendi inimici causa* (inquit Cicero De opt. gen. Or.) *nomine Ctesiphontis iudicium fieret de factis famaque Demosthenis.* Mihi igitur videtur προΐσταται significare *ducere agmen facit, locum praecipuum dat.* Multo enim plura in Demo-

sthenem quam in Ctesiphontem dixerat Aeschines. Nihil veritati magis contrarium quam Reiskii interpretatio in Indice Graec. Demosth. „causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem aut suum mei odium.“ SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 51. Est i. q. πρόφασιν ποιεῖται, intelligendum illud de causa vera, non de praetextu. Conf. p. 192, 5. s. SCHAEFER.

P. 230. v. 11. πρὸς ἅπασιν — εἰπεῖν τις] πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἷς ἄν τις εἰπεῖν August. primus sine δικαίοις, quod etiam ab August. secundo et a Paris. primo abest. Verumtamen August. primus et Paris. primus non plane omittunt hoc vocabulum δικαίοις, sed positum solummodo dant post ἔχοι v. 13. REISK.

P. 230. v. 12. ὑπὲρ] περὶ August. quartus. REISK.

P. 230. v. 13. τοῦτ'] τοῦτό γε August. primus. REISK.

P. 230. v. 13. δοκεῖ] δοκοῖ Bavaricus. REISK.

P. 230. v. 16. ἐξετασμὸν] V. Anecd. Bekk. p. 93, 20. SCHAEFER.

P. 230. v. 17. παραλείπειν] παραλιπεῖν August. secundus. παραλίπειν (sic) August. quartus. REISK.

P. 230. v. 17. ἑτέρῳ δ' — ζητεῖν] V. Buttmann. ad calcem Gramm. Gr., ubi vir egregius de attractione disputat. SCHAEFER.

P. 230. v. 17. ὑπερβολὴ γὰρ ἀδικίας τοῦτό γε] Istam ὑπερβολὴν ἀδικίας, quam in Aeschine reprehendit, potuit luculentius descripsisse, si comma istud turbulentum p. 229, 23. οὐ γὰρ δήπου — οὐκ ἂν ἐγράψατο hic sequeretur. Scilic. *Utrumque est iniustum et incivile, Ctesiphonti quidem litem intendere; me autem per totam causam accusare. Meae enim criminationes ad istius condemnationem pertingere non possunt aut debent.* οὐ γὰρ δήπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν δι' ἐμέ. Illud prius. Proximum est: *Neque rursus confidit posse, ut me reum perageret; aliter contra me actionem instituisset, non contra Ctesiphontem.* vel, ut Graeca sonant, ἐμὲ δ' εἴπερ ἐξελέγχειν ἐνόμιζεν, αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο. Nihil certius, quam ut ἐμὲ ad ἐξελέγχειν (vel, ut Codd. Vindob. Guelph. et Harl., ἐξελέγξειν) iure sit referendum, αὐτὸν ad ἐγράψατο. Etsi non pro vero venditem, vero tamen simile haberi velim, erraticum istud comma hic iure optimo sisti oportere. Ita infaustissimae huic paragrapho valedicere liceat, quam alii forsan felicius vindicare possint, nemo sollicitius exploravit. TAYLOR. V. not. ad p. 229, 23. SCHAEFER.

P. 230. v. 19. ὁμοίως] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 230. v. 20. ἓν] Omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et quartus. REISK.

P. 230. v. 21. ὅσα] ὅσα γε Paris. tertius. REISK.

P. 230. v. 23. *ἔστι δ' ἀναγκαῖον* —] Hermogenes p. 232. *καὶ εἰσὶν ἔννοιαι μὲν εὐκρινεῖς αἱ καταστατικαὶ πᾶσαι καὶ εἰς ἀρχὴν ἀνάγουσαι τὸν λόγον, οἷον· ἔστι δ' ἀναγκαῖον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ προσῆκον ἴσως* etc. Conf. locum Syriani paulo ante ad p. 228, 5. recitatum. REISK.

P. 230. v. 26. *ἀναμνῆσαι ὑμᾶς*] *ὑμᾶς ὑπομνῆσαι* Hermogenes p. 232. *ὑμᾶς* abest ab August. secundo. REISK. *ὑμᾶς ἀναμνῆσαι* Syrianus l. c. SCHAEFER.

P. 230. v. 27. *τοῦ γὰρ Φωκικοῦ κ. τ. λ.*] Certatim hoc comma a Rhetoricis laudatur, a Quintiliano V. 2. fin. ab Hermogene p. 281. 286. 287. 307. a Demetrio Phaler. §. 322. 323. Aquila Rom. p. 16. TAYLOR. Nobile exordium in scholis Technicorum; nam hic ingreditur Demosthenes tractationem. Citant Hermogenes p. 281. et 286. Alexander de Figuris p. 54. his verbis: *μετάστασίς ἐστιν, ὅταν ἀπ' αὐτῶν* [subaudi *ἡμῶν*] *μεθιστῶμεν τὴν αἰτίαν ἐφ' ἕτερον ἔξω τοῦ πράγματος ὄντα, ὡς Δημοσθένης· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου, οὐ δι' ἐμέ· οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε.* Scholiastes anonymus ad Hermogenem p. 380., cuius haec sunt verba: *ἐπεμβολή ἐστιν ἡ μεταξυλογία, ὅταν μεταξὺ τῆς ἀκολουθίας ἔξωθέν τι ἐπεμβάλλῃ, οἷον· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. εἶτα ἡ ἐπεμβολή· οὐ δι' ἐμέ· οὐ γὰρ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. ἡ γὰρ ἀκολουθία ἦν· πρῶτον μὲν ὑμεῖς οὕτω διέκεισθε.* Item p. 392. *ἡ δὲ ὑποστροφὴ ὑπ' ἐνίων καλεῖται καὶ ἐπεμβολή. οἷον* [p. 774, 5.]· *ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ τό· τοῦ γὰρ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. τό γε μὴν τῆς ὑποστροφῆς σχῆμα καὶ ὑπέρβατον λέγεται.* REISK. In Aquila Rom. p. 156. ed. Ruhnk. miror servatum *et.* SCHAEFER.

P. 230. v. 27. *συστάντος πολέμου*] Invertit August. primus. REISK.

P. 230. v. 28. *δὴ*] Omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. Item Scholiastes Hermogenis l. c. ad v. 27. SCHAEFER.

P. 230. v. 28. *τότε*] *ποτε* textum Bavarici dat, sed margo vulgatam. REISK.

P. 231. v. 1. *βούλεσθαι*] *ἐβούλεσθε* August. quartus. REISK.

P. 231. v. 2. *ἂν*] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 231. v. 4. *ἐπειθ' ἡ Πελοπόννησος ἅπασα διειστήκει*] Vide Longin. cap. 24. TAYLOR. Huius dictionis ergo citat h. l. Alexander de Figur. p. 74. REISK.

P. 231. v. 6. *οὐθ' οἱ πρότερον — τῶν πόλεων ἦσαν*] Significat, *τοῖς δεκαδάρχαις* (de quibus vide Isocratis Panegyricum et Panathenaicum) magistratum fuisse abrogatum. WOLF.

P. 231. v. 7. *ἐκείνων*] *ἐκεῖνον* Aldus. Sed Weimar. corrector vulgatam adscripsit. REISK.

P. 231. v. 7. ἄκριτος] Vide Harpocrat. in v. et Suid., qui per ἀδιάκριτον exponunt. Adde H. Stephan. Thes. Gr. L. T. II. col. 430., qui de vi et usu istius vocabuli disputat. Exponere liceat *contentionem tacitam et obductam, quae nondum in apertum bellum erupit.* TAYLOR. Citat h. l. Harpocration v. ἄκριτος. REISK. Tangunt etiam Anecd. Bekk. p. 366, 16. V. Ind. Graecitat. p. 25. SCHAEFER.

P. 231. v. 8. καὶ παρὰ τούτοις — ἅπασιν Ἕλλησιν] Rescribe iuxta probatissima exemplaria καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν Ἕλλησιν. Sunt autem Reg. α. Guelph. Vindob. Aug. et Harl., qui conspirant amice. TAYLOR.

P. 231. v. 8. παρὰ τοῖς ἄλλοις] Vulg. τοῖς ἄλλοις. παρὰ τοῖς ἄλλοις Paris. primus, August. primus et secundus, Wolfenbutt. Vindob. Harl., probante Tayloro: et videtur Aldus quoque hanc lectionis varietatem in indice notare voluisse, sed oblitus est aut ipse, aut quicunque Schedas eius digessit; notatus enim h. l. in texto Aldinae est asterisco, cui nihil respondet in indice. Multi sunt per totam Aldinam loci huic similes, quibus de universis ita statuo, reperisse Aldum ad eos locos suis in libris aliquid diversitatis, quod cum voluerit ille indicare, casus quicunque interceperit. Nil refert *) eiusmodi locos indicare. Iteravi παρά. REISK.

P. 231. v. 8. ἅπασιν Ἕλλησιν] Vulg. ἅπασιν. Addunt Ἕλλησιν Paris. primus, August. primus. Omittit August. quartus ἅπασιν et eius loco dat Ἕλλησιν. Addidi Ἕλλησιν. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 231. v. 11. πάντας] πάντα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 231. v. 11. συνέκρουε] V. Dorvill. ad Chariton. p. 452. Lips. SCHAEFER.

P. 231. v. 12. ἑαυτοὺς] Codd. Regg. α. et β. Guelph. Vindob. Aug. et Harl. habent ἀλλήλους. Tu diiudica. TAYLOR. ἀλλήλους Paris. primus et cum γρ. secundus, August. primus, Wolfenbutt. Harl. Vindob. REISK. Profectum est ab interpretante vulgatum. V. not. ad p. 43, 7. ἑαυτοὺς tuetur etiam Priscianus T. II. pag. 187. ed. Lips. αὑτοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 231. v. 12. ἐτάραττεν] ἐξήρατεν vel ἐπήρατεν, ab ἀράττω. MARKLAND. Levissima coniectura, quales oppido multae sunt Marklandi. V. not. ad p. 276, 10. SCHAEFER.

P. 231. v. 12. οἱ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 231. v. 15. ἐφύετο] V. Ind. Graecitat. p. 530. SCHAEFER.

---

*) Immo nonnihil refert. Sed hanc diligentiam, ut plura Critico curanda, vir optimus spernebat. SCHAEFER.

P. 231. v. 15. οἱ τότε μὲν βαρεῖς κ. τ. λ.] Citat h. l. Phoebammon p. 184. ed. Norm. REISK.

P. 231. v. 16. νυνὶ] Vulg. νῦν. νυνὶ Paris. primus, August. primus. REISK. Verum h. l. νῦν revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 231. v. 17. ὁ Φίλιππος] Subnotata punctis sunt in Aldina Taylori. REISK.

P. 231. v. 18. γένοιτο] γένηται Paris. primus, August. primus. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 231. v. 21. ἑκόντας ὑμᾶς] Vulg. ὑμᾶς ἑκόντας. Invertit August. primus. ἡμᾶς dat August. quartus. ἑκόντας subnotavit Aldinae annotator Tayloranus. Transposui. REISK. Vulgarem ordinem restituit Bekker. Ego Reiskium sequar: iungenda enim videntur ὀλίγου δεῖν ἑκόντας. SCHAEFER.

P. 231. v. 21. ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, εἴτε —] Constructio passim obvia. Nonnihil differt Galeni T. V. p. 830. s. ed. Lips. τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν, εἴτε κατασκευῆς, εἴτε διαθέσεως ὀνομάζειν ἐθέλοις, ἀρετή τις ἡ εὐεξία. SCHAEFER.

P. 231. v. 25. κοινῇ] Abest ab August. secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 231. v. 26. οὔτ'] Vulg. οὐδὲ. οὔτε Paris. primus, August. primus et secundus. Praetuli οὔτ' (per tau). REISK.

P. 231. v. 27. πάντων] ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 231. v. 28. τῷ] Abest a Paris. primo, August. primo. Etiam in Aldina Taylori τῷ punctis est subnotatum. REISK.

P. 232. v. 1. εἰρήνη] Post εἰρήνη addunt τῷ Φιλίππῳ Paris. quintus, August. quartus: quod in textum immitti equidem haud aegre feram. REISK.

P. 232. v. 1. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. Apostrophum non admittit vox post h. v. paullisper subsistens. SCHAEFER.

P. 232. v. 2. διέβαλλεν] διέβαλεν (per unum λ) Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 232. v. 3. ἂν] ἐὰν Paris. primus. REISK.

P. 232. v. 4. ταυτὶ] ταῦτα Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 232. v. 5. τινα] τι August. secundus, qui consentanee quoque v. 6. pro ἀδικήματα rursus in singulari dat ἀδίκημα. Num τινῶν? REISK. τι — ἀδίκημα Bekker. SCHAEFER.

P. 232. v. 6. μάλιστα] μέγιστα Aldina Taylori. REISK.

P. 232. v. 6. ἐστι τούτων δήπου] τούτων inserunt MSS. Regg. α. ε. Aug. Harl. Vindob. et Guelph. TAYLOR. Vulg. ἐστι δήπου. ἐστι τούτων δήπου Paris. primus et quintus, August. primus et quartus, Wolfenb. Vindob. Harl. τούτων addidi. Redit sive ad τῶν ἀδικημάτων sive ad τῶν ἀδικησάντων. REISK. τούτων delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 232. v. 7. ὑπὲρ] Omnes fere l. s. uno ore περί. Sunt autem Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. et Parisienses Regii α. β. ε. ζ. η. Adnotavi de hac re ad Aeschinem p. 452, 5. Noster quod in una pagina, scil. 228, 3. ait παραστῆσαι — πᾶσιν ὑμῖν περὶ ταυτησὶ τῆς γραφῆς γνῶναι, idem v. 12. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. Servius ad Virgil. IV. Aen. 233. SUPER *sua laude*] *Id est*, PRO *sua laude. et Graecum est schema. Sic enim Demosthenes* ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, *id est*, pro *corona*. Ita minus erit necessarium semper ad emendationem confugere, sicubi hae voces turbari et inter se commisceri videantur. Vide Not. p. 522, 16. et p. 532, 9. TAYLOR. περὶ Paris. primus et cum γρ. secundus, quintus, sextus, septimus, August. primus et quartus, Venet. Wolfenb. Ital. Vindob. Bavar. Lessing. Ald. Tayl. REISK.

P. 232. v. 11. Ἀγνούσιος] Ἁγνούσιος cum aspero Bavaricus. REISK. Citat Harpocrat. v. Ἀγνοῦς. SCHAEFER.

P. 232. v. 11. οὐκ ἐμὸς] οὐχ ὁ ἐμός Bekker. SCHAEFER.

P. 232. v. 12. διαῤῥαγῇς] διαῤῥαγείης Regg. α. γ. Guelph. Harl. Vindob. TAYLOR. Item August. primus. REISK. Quis dubitabit praeferre coniunctivum, quem ceteri libri tuentur? Minus recte Meinekius ad Menandr. p. 251.: „Miro consensu codd. διαῤῥαγείης. Fuit igitur οὐδ' ἂν εἰ σὺ διαῤῥαγείης." SCHAEFER.

P. 232. v. 12. συνειπόντες] συνεπιόντες Paris. secundus cum γρ. item index Aldi. Taylorus ipse in eo libro, quem Ald. Tayl. appellare soleo, eandem lectionem rubrica adscripserat ex Harlei., ni fallor. REISK.

P. 232. v. 13. Εὔβουλος] Citat h. l. Harpocrat. v. Εὔβουλος. REISK.

P. 232. v. 15. τούτων] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 232. v. 16. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων] P. 230, 19. ἐπ' ἀληθείας οὐδεμιᾶς εἰρημένα. SCHAEFER.

P. 232. v. 17. ὥστ' ἐτόλμα] Pro ὥστε τολμᾷ habent ὥστε τολμᾶν Ven. et Reg. ζ. ὥστ' ἐτόλμα Guelph. Aug. Vind. et ex Regg. Parisiensibus Cod. α. Neutrum credo necessarium. Aeschines c. Ctesiph. p. 610, 10. οὕτω γάρ ἐστι δεινὸς — ὥστε οὐκ ἀπόχρη κ. τ. λ. Et Noster infra p. 236, 19. οὕτω δ' ἦν ὁ Φίλιππος ἐν φόβῳ — ὥστε πάλιν μισθοῦται τουτονί. TAYLOR. Vulg. ὥστε τολμᾷ. ὥστε τολμᾶν Paris. sextus et Venet. Ald. Tayl. ὥστ' ἐτόλμα Paris. primus, August. primus, Wolfenb. Vindob. Praetuli ὥστ' ἐτόλμα. REISK. Recte praelatum esse arguit quod sequitur, ὡς — κεκωλυκὼς εἴην. Nescio quid tricatus Wunderlichius praefat. p. XXVI. s., ut praesens ostenderet praeferendum esse, perperam dederat ὥστε τολμᾷ. Laudo igitur Dissenium, qui in altera editione imperfectum restituerit. SCHAEFER.

P. 232. v. 18. ἔτι] Omittunt Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 232. v. 20. εἶτ', ὦ τί ἂν —] Recte hanc figuram dicendi cepit Wolfius: nonnullos perterrefecit. Neque bonus Etruscus vidit, quidnam rei hic ageretur. Suidas v. Ὦ μηδαμῶς. τὸ τοιοῦτον σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. ἔστι καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον· ἀλλ' ὦ τί ἂν τίς σε εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς, εἶπεν· Ὦ μηδαμῶς. Ut postrema haec intelligantur, conferas Aristophan. Acharn. 838., ad quem verba haec olim adnotabantur, et cuius σχ. compilavit Suidas, ut solet. Adde Hermogenem p. 179. 352. TAYLOR. Celeberrimus est h. l. in scholis Technicorum. Hermogenes p. 179. τὸ κλητικὸν σχῆμα [oratio per vocativum prolata] πνεύματός ἐστι μέρος ἀποστροφὴν ἐργαζόμενον καὶ καταφοράν. εἶτα, ὦ τί ἂν εἰπών σε etc. REISK.

P. 232. v. 21. ἔστιν ὅπου σὺ παρὼν κ. τ. λ.] Alexander de Figur. p. 54. tertium genus τῆς μεταστάσεως seu translationis facit, ὅταν τὸν ἀντίδικον εἰς αἰτίαν καθιστῶμεν ἐξ ὧν αὐτὸς ἡμῖν ἐγκαλεῖ, ὡς πάλιν Δημοσθένης· εἶτα, τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς προσείποι; ἔστιν ὅπου σὺ παρών, τηλικαύτην — REISK. Bis utitur hoc loco Sopater l. c. ad p. 229, 23. SCHAEFER.

P. 232. v. 21. ἔστιν ὅπου σὺ] Sopater priore loco ἔστιν οὖν ὅπου σύ, posteriore ἔστιν ὅπου καὶ σύ. SCHAEFER.

P. 232. v. 21. τηλικαύτην] Sopater priore loco τοσαύτην. SCHAEFER.

P. 232. v. 22. πρᾶξιν] Quid si παράταξιν, *apparatum*? Recte coniungitur cum voce συμμαχίαν. Et credo, tametsi neutiquam corroboretur a MStis, eam esse lectionem unice veram. TAYLOR. πρᾶξιν ita verum est, ut aliud nullum vocabulum ei sufficí queat. πρᾶξις, ut alias multas h. v. notiones taceam, has tres habet ab h. l. non alienas: 1) callidam, versutam quamque machinationem, quae peragitur oratione insidiosa, captiosa, blanda, lenociniorum plena, obtestationibus, promissionibus, minis, omni genere adminiculorum ad persuadendum valentium mista; 2) negotium quodcunque ingens, arduum, ubi ingenio, solertia, usu rerum, industria, celeritate opus est; 3) comparationem amicitiarum, pertractionem civitatis alicuius tuas in partes, cui persuasum esset, ut sponte se dederet. V. a me ad Polybii p. 135, 21. dicta. REISK. Sopater posteriore loco τάξιν, solenni confusione, de qua v. Apparat. T. I. p. 876. πρᾶξιν, h. e. τὸ ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων. SCHAEFER.

P. 232. v. 22. καὶ συμμαχίαν] Sopater priore loco ἢ συμμαχίαν, posteriore omisit. SCHAEFER.

P. 232. v. 22. διετραγῴδεις] Pro ἐτραγῴδεις habent διετραγῴδεις Cod. Reg. ε. Obsop. et Lindenbr. TAYLOR. Vulg. ἐτραγῴδεις. διετραγῴδεις Paris. quintus, Bavaricus, Pannon. Obsop. Lindenbr. Verba haec duo ἐτραγῴδεις καὶ absunt ab August. secundo. Praetuli διετραγῴδεις. REISK. Sopater priore loco solum habet διεξῄεις, omissis διετραγῴδεις καί, posteriore solum ἐτραγῴδεις, omis-

sis καὶ διεξήεις. Bekkerus omisit διετραγῴδεις καί. V. not. ad pag. 229, 18. SCHAEFER.

P. 232. v. 23. με] σε Paris. sextus. REISK. Sopater priore loco omittit. SCHAEFER.

P. 232. v. 25. κατηγορεῖς] Malim κατηγόρεις. V. v. 22. et p. 234, 12. SCHAEFER.

P. 232. v. 25. καὶ διεξῆλθες] Vulg. ἢ δ. καὶ δ. Paris. primus, August. primus, quod praetuli. REISK. Satis apparet Parisini Augustanique scripturam huc referri oportere. Sed cum Reiskii operae in numero versus errassent, factum est, ut Wunderlichius καὶ ad ἢ praecedentis versus referens perperam ederet καὶ παρελθών. SCHAEFER.

P. 232. v. 25. καὶ μὴν, εἰ τὸ κωλῦσαι κ. τ. λ.] Citat Hermogenes p. 281. h. l. hoc pacto, non parum illo a vulgata lectione discrepante: εἰ γὰρ τὸ κωλῦσαι τὴν πόλιν μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. Aut ergo locum prorsus alium in mente habuit Hermogenes, aut e memoria recitavit. REISK. Non alium locum Technicus in mente habuit. SCHAEFER.

P. 232. v. 26. κωλῦσαι] Reiskiana et, quod ferendum iniquius, Wunderlichiana perperam κωλύσαι. SCHAEFER.

P. 232. v. 26. ἐγὼ], ἔγωγε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 232. v. 28. τουτοισί] Duo Codd. Bekk. τουτοισίν. V. not. ad p. 113, 23. SCHAEFER.

P. 232. v. 28. οὐδαμοῦ] μηδαμοῦ August. secundus. REISK.

P. 233. v. 1. οὐδείς· εἰκότως.] Leg. οὐδείς· εἰκότως. WOLF. Post οὐδεὶς subiicitur in optimis exemplaribus et plurimis, Guelph. Harl. Vindob. Regg. α. β. ε. ζ. et edit. Feliciani, εἰκότως. Recte. TAYLOR. Vulg. οὐδείς. Post οὐδείς addunt εἰκότως Paris. primus et cum γρ. secundus, quintus, sextus, August. primus et quartus, Felic. P. Manut. Wolfenb. Harl. Vindob. Wolfius quoque in Annott. admonet εἰκότως esse addendum. Et ego addidi. REISK. V. Fr. A. Wolf. ad Leptin. p. 252. SCHAEFER.

P. 233. v. 2. οὐδένας] Pro οὐδένα habent οὐδένας Codd. Ven. Vindob. Guelph. et Regii α. γ. TAYLOR. Vulg. οὐδένα. οὐδένας etiam Ald. Tayl., nisi Veneti et haec auctoritas eadem est. Praetuli οὐδένας in plurali. REISK.

P. 233. v. 3. πάλαι] Paris. septimus, Ald. Tayl. Bavaric. dant τότε, sed in huius margine vulgata legitur annotata. REISK.

P. 233. v. 3. ἐξεληλεγμένοι] Recte Wolfius. Item Etruscus: *gran tempo era che ci eravamo chiariti de gli animi di tutti loro.* Plurimi offendunt. ἀποδεδειγμένοι recte Ulpianus. TAYLOR. V. Ind. Graecitat. p. 216. m. SCHAEFER.

P. 233. v. 6. εἰ γὰρ ὑμεῖς κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 423. ult. REISK.

P. 233. v. 6. εἰ] οὐ Paris. septimus. REISK.

P. 233. v. 6. τοὺς μὲν Ἕλληνας] ἄλλους [post μὲν] deest in MSS. ά. ε. Guelph. Harl. Vindob. Caeteras etiam hic colligo varietates, quae sunt paulo notabiliores. Mox v. 8. deest πρέσβεις in Reg. ε. Et v. 13. Ven. pro ἐβουλεύεσθε habet ἐπρεσβεύετε. Laudatur totum hoc comma ab Hermogene περὶ μεθόδ. δεινότ. p. 424., ubi vulgata lectio constantissime retinetur ubique. TAYLOR. Vulg. τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας. ἄλλους omittunt etiam August. primus, secundus et quartus. Omisi v. ἄλλους. REISK. Ego malim τοὺς μὲν ἄλλους, omisso Ἕλληνας. Ita aptius opponitur αὐτοὶ δὲ v. 7. SCHAEFER.

P. 233. v. 7. περὶ εἰρήνης] Cod. Bekk. περὶ τῆς εἰρήνης, minus ex usu linguae. Talia enim fere carent articulo. Mox v. 18. περὶ εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. V. Porsoni Addenda ad Euripid. Hecub. p. 99. ed. Lips. tert. et conf. not. ad p. 235, 6. SCHAEFER.

P. 233. v. 8. [πρέσβεις]] Abest a Paris. quinto. REISK. Vere Wunderlichius: „Reiskius hanc vocem nulla ratione seclusit.“ Etiam Bekkerus uncinos amovit. SCHAEFER.

P. 233. v. 8. Εὐρυβάτου] V. Interpretes ad Aristaenetum p. 513. s. Boiss. SCHAEFER.

P. 233. v. 13. ἐβουλεύεσθε] ἐπρεσβεύετε Ven. Ald. Taylori. REISK.

P. 233. v. 15. ἐξ ἀρχῆς] Ulpianus haec illustrat ad Demosthen. π. παραπρεσβ. p. 369, 17. Vide Aeschin. p. 448, 1. TAYLOR. ἐξαρχῆς Reiskiana. Diremi, ut similia: quod satis sit semel monuisse. SCHAEFER.

P. 233. v. 16. ἄλλων ὢν] [Vulg. ἄλλων οὐδὲν ὢν.] Licet Graeci negativis saepenumero gaudeant, (de qua re Priscianus col. 1196. Vide supra p. 226, 15. huiusce orationis.) haec tamen omnem modum superant, et prius οὐδὲν recte ideo abest a Codd. Regg. α. ε. η. Aug. Harl. et Vindob. TAYLOR. Abest ab August. primo, secundo, quarto, Bavar. Delevi. REISK.

P. 233. v. 16. δείκνυται] φαίνεται Guelph. et Vindob. Quod satius est. Modo pro ἑκάτερος iidem ἕκαστος. Et proxime ὄψεσθε pro εἴσεσθε Guelph. Reg. α. Aug. Harl. Vindob. TAYLOR. Ad meum sensum δείκνυται satius est. SCHAEFER.

P. 233. v. 18. ἑκάτερος] V. not. ad δείκνυται v. 16. SCHAEFER.

P. 233. v. 20. εἴσεσθε] ὄψεσθε August. primus. REISK. V. not. ad δείκνυται v. 16. SCHAEFER.

P. 233. v. 20. πάντα συναγωνιζόμενος] τὴν εἰρήνην ἀγωνιζόμενος August. secundus. REISK.

P. 233. v. 22. βουλεύων] h. e. βουλευτὴς ὤν. Infra p. 234, 20.

V. Thom. Mag. pag. 159. et H. Stephani Thesaur. c. 2790. C. D. SCHAEFER.

P. 233. v. 23. τοὺς τόπους] τοῖς τόποις Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 233. v. 23. τὸν Φίλιππον] Vulg. Φίλιππον. τὸν Φίλιππον Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. Articulum omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 233. v. 25. ὅρκους] Post h. v. additum est in nonnullis exemplaribus, scilic. iisdem, quae modo [ad v. 16.] citavi, τὴν ταχίστην. Quod S. Fabricius, qui Augustanum Codicem excussit, irrepsisse arbitratur huc ex superioribus: id quod ego verisimile esse credo. Vel potuit etiam ex inferioribus. V. p. 234, 10. TAYLOR. Post ὅρκους addunt τὴν ταχίστην Paris. primus, August. primus, Wolfenb. Harl. Vindob. Sed Fabricius seu potius Wolfius hoc e superioribus perperam irrepsisse existimat. REISK.

P. 233. v. 25. δὲ] δὴ Paris. septimus. REISK.

P. 233. v. 26. ἠδύνατο]. ἐδύνατο August. secundus. REISK. De vi huius verbi v. Matthiae ad Euripid. Med. 129. SCHAEFER.

P. 233. v. 26. ὦ] Abest a Paris. primo, secundo, tertio, Bavarico. REISK.

P. 233. v. 28. τὸν] Abest a Paris. septimo et August. quarto, item Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Mox corrig. γενέσθαι. SCHAEFER.

P. 234. v. 1. μόνον ἡμέρας] Invertunt August. primus et secundus. REISK.

P. 234. v. 2. τὴν] Omittunt August. quartus, Ald. Tayl. et Bavar.: sed est in huius margine cum γρ. REISK.

P. 234. v. 2. ἐξελύσασθε] Vulg. ἐξελύσατε. ἐξελύσασθε cum γρ. Paris. secundus, tertius, septimus, Bavar. Ald. Tayl. Praetuli ἐξελύσασθε in medio. non belli cuiusque, sed belli vestri, a vobis gerendi, apparatum intermisistis, abrupistis. REISK.

P. 234. v. 3. τοῦτο] id, de quo dixerat p. 233, 27. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι. REISK.

P. 234. v. 4. νομίζων — προλάβοι] Citant Anecd. Bekk. p. 129, 3., omisso commate intermedio ὅπερ (sic corrig.) ἦν ἀληθές. SCHAEFER.

P. 234. v. 5. ὅσα] F. ὅσ' ἄν. MARKLAND. Anecd. Bekk. l. c.: ἐλλείπει ὁ ἄν. Particula nec cum Grammatico subaudienda, nec cum Anglo addenda. V. Wunderlich. praefat. p. XXXVIII. s. SCHAEFER.

P. 234. v. 5. τοὺς ὅρκους] ὅρκον Aldina Taylori. REISK.

P. 234. v. 7. ἕνεκεν] Vulg. ἕνεκα. ἕνεκεν August. primus. REISK. ἕνεκα Bekker. SCHAEFER.

P. 234. v. 7. ἃ ἐγὼ — γράφω] Citat Hermogenes p. 278, 5.

hinc sumtum, quod Reiskium fugit. V. Ind. Graecitat. pag. 433. SCHAEFER.

P. 234. v. 8. τοῦτο τὸ ψήφισμα] Vulg. τὸ ψήφισμα τοῦτο. τοῦτο τὸ ψήφισμα August. primus. REISK. τὸ ψήφισμα τοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 234. v. 11. ὑμετέρων] ἡμετέρων Paris. primus et quintus, August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 234. v. 12. Σέῤῥιον — Μύρτιον] Vide Vales. ad Harpocrat. p. 288. et 180. TAYLOR.

P. 234. v. 12. Σέῤῥιον] Σέῤῥειον August. quartus. REISK.

P. 234. v. 13. Μύρτιον] Μυρτηνὸν Guelph. Harl. Regg. α. ε. Quo fere pacto legit Harpocratio. Neque longe abest Μυρτενὸν Ven. neque Μυρτηκὸν Cod. Aug. Vide Harpocrat. v. Μυρτανὸν et Suid. v. Μυρτώνιον, Meurs. VI. Attic. Lect. 28. TAYLOR. Μυρτηνὸν August. primus. Falso enim illine retulit Fabricius, Μυρτηκὸν ibi legi, nisi potius error hic operis Basil. imputandus est. REISK. Μυρτόνιον ex h. l. citat Photius c. 206. SCHAEFER.

P. 234. v. 13. Ἐργίσκην] Σεργίσκην Paris. quintus, August. quartus. REISK.

P. 234. v. 17. ἐπιχειροίη] ἐπιχειρείη Aldus, P. Manutius. REISK. Talibus quisquiliis bona charta non fuit conspurcanda: nisi forte sontica videatur causa, qua suam in his sordibus enotandis diligentiam Reiskius excusavit ad p. 238, 26. SCHAEFER.

P. 234. v. 18. εἶτα τοῦτο μὲν —] Locum hunc citat Minucianus p. 152. ult. ed. Norm. REISK.

P. 234. v. 18. ἀναγινώσκει] ἀναγιγνώσκει Bekker. SCHAEFER.

P. 234. v. 22. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus. REISK.

P. 234. v. 23. ἀλλ' ἐν τοῖν — τοῦτ' ἐγράφη] Vide Etymolog. M. v. Θεωρικὸν ἀργύριον, ubi hunc locum citat et illustrat, Casaubon. item ad Theophrasti Charact. p. 100. edit. Needham. TAYLOR. Citat h. l. Pollux 9, 63. REISK. Citat etiam Tiberius p. 64. SCHAEFER.

P. 234. v. 23. ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν] ἀντὶ τοῦ δυοῖν ὀβολοῖν, pro genitivo pretii, ut ὁ Δημοσθένης πέντε ταλάντων σιγῆσαι λέγεται. WOLF. Sic etiam Fischerus ad Weller. III. 2. p. 138. Sed de loco intelligens (nisi forte solum sensum voluit exprimere circumloquendo) Reiskius Ind. Graecitat. p. 206.: *ex iis subselliis, quae mercede binorum obolorum conducuntur.* Wolfii interpretationem reprobat, probat Reiskii Boeckhius de Oecon. polit. Atheniens. T. I. pag. 240.: Wolfianae rationi enim adversari usum et praepositionis ἐν et articuli τοῖν. Mihi ἐν h. l. videtur valere *ope, auxilio, mittelst:* ut ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν sit i. q. ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἦν ἂν θεωρεῖν αὐτούς. Sophocles Aiac. 519. Lob. ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι. i. e. ἐν σοί ἐστι πᾶσαν ἐμὲ σώζεσθαι. Apparet, quam acerbe Orator adversarium subsannet de re levissima loquens satis graviter. Articulum autem, cum de

certa quadam pecunia agatur, nemo dubitet recte additum esse. De eadem pecunia p. 169, 2. τοῖν δυοῖν δ' ὀβολοῖν ἅπαντες [μέμνηνται]. SCHAEFER.

P. 234. v. 25. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως] illud nescio quid pecuniae, quod civitas non lucrata est, honoraria sede legatis adsignatâ. Similiter τὸ θεωρικὸν rebus magni momenti, unde salus pendeat civitatis, opponitur p. 168. s. Melli est Demostheni identidem insectari τοὺς δύο ὀβολούς. SCHAEFER.

P. 234. v. 25. μικρὰ] σμικρὰ August. secundus. REISK.

P. 234. v. 26. με] Omittit Paris. quintus. Eius loco dat August. primus μὴ, secundus μὲν: utrumque vitiose. REISK.

P. 234. v. 26. τὰ — ὅλα] *res summas*. V. Heinrich. ad Ciceron. Orat. pro Tullio p. 69. SCHAEFER.

P. 234. v. 27. Φιλίππῳ] Omittunt Paris. septimus, August. secundus et quartus, item Bavaric. Ald. Tayl. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 234. v. 27. δήπου] δήπω Paris. quintus. REISK.

P. 234. v. 27. λέγε] i. e. ἀναγίγνωσκε. Sic usurpatus hic imperativus in Demosthene tam frequentis adeoque solennis usus est, ut exempla congerere pigeat. V. not. ad p. 282, 6. SCHAEFER.

P. 234. v. 28. εἰδὼς οὗτος] Vulg. οὗτος εἰδώς. εἰδὼς οὗτος August. primus. REISK. οὗτος εἰδὼς Bekker. SCHAEFER.

P. 234. v. 28. παρέβη] ἑκὼν παρέβη Cod. Reg. Paris. ε. TAYLOR.

P. 234. v. 28. λέγε] Post λέγε scriptum erat in Bavarico signum hoc ō rubrica: quod signum seu compendium vocabuli quid sibi velit, haud intelligo. Tum sequebatur titulus Ψήφισμα. REISK. Illud signum aliaque similia videntur esse de numero ductuum adventiciorum, de quibus v. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 728. Add. not. ad p. 237, 27. 249, 9. 250, 7. 25. 255, 18. SCHAEFER.

P. 235. v. 2. Ἐπὶ ἄρχοντος Μνησιφίλου] Mnesiphilus Archon Eponymus non invenitur in Olympiadum recensione nec apud Diodorum: sed hoc anno videtur Theophilus fuisse Archon Eponymus. At idem Mnesiphilus repetitur in alio psephismate infra p. 238, 2. Item pluribus in locis infra nomina Archontum praefixa decretis non concordant cum anno Eponymorum. Ideo dubito, an nomina Eponymorum praefigi solerent decretis eiusdem anni, an vero alterius Archontis nomen, qui praesidebat ecclesiae et suffragiis. Erant enim Archontes IX numero. Ideo ἐπέχω. PALMER.

P. 235. v. 2. Ἑκατομβαιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ] εἴτε τῇ τριακάδι Ἑκατομβαιῶνος, ὅπερ εἰκότερον, εἴτε τῇ νουμηνίᾳ. Melanchthon: *mensis Iunii die primo*. Perionius: *pridie Cal. Iulii*. Meletus:

ultimo die mensis Hecatombaeonis. WOLF. Mnesiphilus Praetor in Fastis Atticis non occurrit. Et memini me alibi monuisse, plures istius farinae in hac unica oratione occurrere, (scil. in decretis, quae recitantur a scriba, aliisque monumentis publicis,) quam in quovis uno libro, qui a vetustate descenderit. Nescimus, inquam, quis fuerit ille Demonicus, qui memoratur p. 265., Euthycles, p. 266., Heropythus, p. 282., Mnesithides, p. 279., Nausicles, p. 288., Neocles, p. 249., Nicias, p. 272., Polycles, p. 261., Nicocles, p. 250. Quos omnes, inquam, nescit Chronologia Attica similiter atque hunc Mnesiphilum, qui rursus occurrit infra pag. 238, 2. Non audeo sane haec monumenta insimulare aut eorum derogare fidei. Totam fere iurisprudentiam Atticam, quae hodie remanet, ea res quasi radicitus evelleret. Sunt tamen ex his actis alia aliis suspectiora. Suspectorum tamen numero ideo accenseri non debet decretum hoc, in quo haeremus. Nam in vulgata serie Praetorum Atheniensium Eponymorum, quam hodie habemus, et quae multos annos complectitur, fieri vix potuit, ut ne unus suum haberet vel vicarium vel quovis modo substitutum. Quali quidem artificio seu malis honesta ratione huic difficultati Archontum Pseudonymorum iamdiu est responsum. Atque ei quaestioni eruditissimus longe Corsinius Dissertationem VIII. Fastorum Atticorum assignavit, in qua omnium istiusmodi Archontum series atque aetas demonstratur. Age autem: maius opus movetur. Res enim gestas de legatione obita, de clade Phocensium etc. uno et constanti tenore narrant oratores nostri: neque enim unquam vel levissime dissident: verum cum de iis ipsis rebus acta publica perspiciamus, quae hic et pag. 238. recensentur, in alia anni parte incredibili discrepantia eas res gestas et conclusas esse deprehendimus. Primum igitur eam seriem temporis describo, qua ab Aeschine et Demosthene traduntur esse transactae.

OLYMP. CVIII. 2.

PRAETORE ATHENIS THEMISTOCLE.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 450. ult.

Philocrates decretum tulit, ut X legati ad Philippum mitterentur de pace ineunda, quique eum orent, ut suos quoque legatos cum plena potestate vicissim Athenas mitteret ad eam rem transigendam. Eunt. Impetrant. Redeunt domum.

Argumentum Orationis Demosthenis π. παραπρεσβ. secundum.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 450. et passim.

Demosthenes pro Cor. pag. 231. ult.

MENSIS

ELAPHEBOLIO = MARTIUS

praeterpropter.

VIII. ASCLEPIA festum. Concio. Decretum Demosthenis de recipiendis Philippi legatis.

Aeschines c. Ctesiph. pag. 455. ult.
Id. pag. 234, 6.

XVII. DIONYSIA IN URBE.
Aeschines p. 458, 3. 241, 3.

XVIII. Pax cum Philippo sancita.
Aeschines ibid.

XIX. Societas etiam sive συμμαχία inita cum Philippo.
Aeschines ibid.
Demosthenes π. παραπρεσβ. p. 359, 6.

XXIV. Concio. Demosthenes proëdrus. Philocratis decretum. Socii Atheniensium, qui aderant, iureiurando pacem confirmant cum legatis Philippi.
Aeschines π. παραπρεσβ. p. 259. 267.
Id. c. Ctesiph. p. 462.

Hoc die vel nudiustertius potius iuxta Corsinium, die scil. XXII., decernuntur legati ad exigendum pariter a Philippo iusiurandum. Potest tamen fieri, ut die huius mensis XIX. ea res transigeretur. Idque constare arbitror ex decreto ipso, in quo versamur. Et quid tam verisimile, ut die crastino istius diei, quo pax cum Philippo rata est et sancita, iterum concione sive senatu habito, quod factum esse novimus, vellent iuberent Athenienses decerni legatos ad Philippi fidem de ea re iureiurando postulandam?

XXV. Cersobleptes imperio exuitur a Philippo.
Aeschines π. παραπρεσβ. p. 267. ult.

MUNYCHIO = APRILIS.

III. Decernitur, ut legati confestim et sine mora proficiscantur.
Demosthenes p. 234, 10.
Aeschines p. 268, 8.
Absunt legati per spatium trimestre.
Demosthenes p. 359, 8. 235, 22.

THARGELIO = MAIUS.

SCIRRHOPHORIO = IUNIUS.

XIII. Redeunt legati.
Demosthenes π. παραπρεσβ. p. 359, 9.

XVI. Concio. Renunciatur legatio.
Id. ibid. p. 359, 14.

XXIII. Interitus Phocensium.
Idem p. 359, 19.

XXVII. Senatus in Piraeo. Nunciatur Athenis clades Phocensium.
Idem p. 359. pen.

Bene est: conspirant feliciter. Age autem, videamus, quid monumenta publica, quid decreta αὐτολεξεὶ recensita.

HECATOMBAEO = IULIUS.

PRAETORE ATHENIS MNESIPHILO.

XXIX. Decretum de legatis, qui iusiurandum a Philippo exigerent.
Demosthenes pro Ctesiph. pag. 235, 2.

METAGITNIO = AUGUSTUS.

BOEDROMIO = SEPTEMBER.

MAEMACTERIO = OCTOBER.

XXI. Decretum Callisthenis de civitate tutanda, audita Athenis Phocensium clade.
Demosthenes pag. 238, 1.

Ergo decretum de maturanda legatione ad exigendum a Philippo iusiurandum, quod narrant scriptores latum esse III. Munychionis, (sive fuerit decretum de constituendis legatis, quod latum esse vidimus mense priore exeunte, sc. die XXII. Elaphebolionis, vel etiam XIX.) iam non eo mense aut die, verum, si fides habenda sit decreti verbis disertis, quae producuntur hic p. 235, 2., Hecatombaeonis die postremo sive XIX. latum erat. Porro autem decretum a Callisthene de excubiis latum in summa trepidatione civium ob deletam urbem Phocensium ponunt illi contigisse Scirrhophorionis die XXVII., hoc vero Maemacterionis die XXI. Quid de his turbis chronologicis fiet? Certe ad eas molestias tollendas utile et expeditum esset commentum (eo tamen non utor) Stratoclis cuiusdam, ut memoriae traditur a Plutarcho, qui, ut Demetrium captaret Poliorceten, tali consilio Kalendarium Atticum mutavit. Demetrius Athenas mense Munychione appulsus mysteriis initiari voluit. Id lege non licuit, nisi privatis et minoribus, quae mense Anthesterione celebrabantur, prius fuisset receptus, post id tempus eosque ritus mense demum Boëdromione magna illa, ut vocantur, vota suscepturus. Quid ergo fieret? Tulit populus hoc, quem dixi, suasore, ut Munychio pro hac vice Anthesterio, deinde peractis sacris, quae isti mensi competebant, protinus Boëdromio vocaretur. Verum eo consilio atque iis technis, inquam, non utor. Eruditissimus Corsinius in Fastis Atticis Dissertat. III. §. 17. haec duo monumenta publica emendat iuxta normam et seriem istam temporum, quam prius exhibuimus, rescribens hic scil. p. 235, 2. pro Ἑκατομβαιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ Μουνυχιῶνος τρίτῃ aut potius Ἐλαφηβολιῶνος φθι-

νοντος ἐννάτῃ. Rursus p. 238, 8. pro *Μαιμακτηριῶνος δεκάτῃ ἀπιόντος* rescribit idem *Σκιῤῥοφοριῶνος τετράδι φθίνοντος*. Adde eundem Dissert. *II.* §. 15. Veruntamen, cum expresse exarentur in utroque loco verbisque disertissimis mensium dierumque nomina, quae non facile vel ob literarum ductum vel ob soni similitudinem a librariis et descriptoribus permutari poterant: cum; si quid erat innovandum, narratio potius ad registrum conformanda erat, quam hoc ab illa emendandum: cum nullus textus sacer esse potest, si verba supputationis tam distincte enarrata et tanta fide membranarum munita in tam aliena et tam disparia protinus mutarentur eo fine, ut unus ex utroque loco computus eliceretur: cum denique non temere, non casu aut exemplarium vitio, sed summo consilio factum esse deprehendimus, ut simile pene intervallum temporis intercederet inter decretum de constituendis legatis et decretum de vigiliis habendis, quale iuxta historiam intercedere necesse fuit, quemcunque demum computum inieris, id est, sive id fiat iuxta superiorem calculum, quem ex Oratorum verbis elicimus, sive iuxta posteriorem, quem decreti verba repraesentant: cum ita, inquam, se res habeat, nollem sane, pace eruditissimi atque amicissimi viri dixerim, eam defensionem fuisse paratam, licet nonnulli fortasse, qui nostram legerint, neque probabiliorem multo neque elegantiorem aut accuratiorem existimaverint. Hoc vero ut felicius expedire possim, liceat repetere atque ingeminare, quae nuperrime dixi, scil. posteriorem calculum feliciter satis esse subductum, neque temere factum videri aut talem, quem a temerario aut oscitante scriba profectum deprehenderis. Quid enim? In superiori computo excitantur legati ad proficiscendum Munychionis die III. Proficiscuntur. Spatium ultra bimestre terunt. Et paulo post reditum, scil. Scirrhophorionis die XXVII., narratur Athenis clades Phocensium. Quod intervallum est dierum circiter LXXXIII. Iam autem, si iuxta hunc computum numeres, scil. ab Hecatombaeonis die ultimo ad Maemacterionis diem XXI., dies iterum sunt LXXX, levissima vel potius nulla differentia. Utrinque ergo conveniunt rationes, atque accuratius quidem, quam in tali re fas erat exspectare. Aliquid igitur latet, quod iis, quas dixi, machinis expugnari non potest. Et profecto, si Kalendarii Attici ratio una fuisset et perpetua, neque stilo renovata, neque interdum ad solis lunaeque vias atque ad accuratiorem amussim diligenter reformata, crediderim illud fuisse inexpugnabile. Verum solebat id aliquoties fieri: atque anno civili Atheniensium, qui indiligenter satis erat confectus, uti opus erat maxime, ita usu venit saepissime, ut intercalationibus novisque supputationum artibus pristinam antiquamque formam moremque numerandi subinde verteret. Ea ratione contigisse potuit, ut, immutata paulatim facie computi civilis, sive, quod verum esse arbitror, id auctoritate publica simul

factum fuerit, praeter ἀρχαίαν illam et vetustam horum Oratorum ἔκδοσιν, quae iuxta eorum aetatem describi poterat, prodiret illa, quam δημώδη Ulpianus vocat, (de quibus supra ad hanc Orationem verba habuimus,) ad vulgarem sc. usum concinnata atque ad eam Fastorum rationem adcommodata, quae tum increbescebat et usu quotidiano pervulgabatur. Unde non alia et diversa anni parte hae res geri describuntur in utroque calculo sive Kalendario, sc. de profectione legatorum et de excidio Phocensium, neque aliter scribunt Oratores, aliter loquuntur monumenta publica, sed uterque computus verus esse potuit, si aeram in uno casu antiquiorem, in altero vulgarem inspicias. Exemplo populari illustrabo. Ego, qui hunc commentarium scribo Aprilis die II., puta anni Anglicani MDCCLVII., si ante quinquennium hoc scripsissem, (quod oportuit fortasse et potui, si hoc solo labore defunctus essem,) non utique dedissem eo mense atque die, quo iam utor, verum Martii die XXII. Ita tulit utilitas publica et Kalendarii nostri redintegratio. Ad Kalendarium Atticum revertor. Inconstantiam annorum Graecorum multa arguunt. Ante Olymp. LXXVII. a Gamelione mense ordiebatur annus Atheniensium, circa solstitium hibernum; post ea tempora ab Hecatombaeone, diversa et opposita anni parte. Neque eo ritu semper deprehendimus *magnos procedere menses*. Nam ex Marmore Sponiano in Populis Attic. Artic. 4. solerter argumentatur optimus Corsinius Fast. Attic. Dissert. XIV. §. 6., mensium ordinem ea aetate, qua saxum istud exarabatur, non ab Hecatombaeone, sed a Boëdromione potius profluxisse. Quod si illa computandi ratio invecta erat ob discordiam temporum tempestatumque ex imperitia Atticae chronologiae enatam, quis non videt, hypothesi nostrae multum roboris accedere? Praeterea invaluit diutius, ut novus annus hoc ordine procederet, scilic.

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Maemacterio.
Pyanepsio.

Et iuxta illam sane periodum iure optimo per totam hanc disputationem calculum meum constitui. Deinde menses illi 4. et 5. locum inter se permutarunt:

Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.

Et in ea consequentia memorantur ab antiquioribus, ab Harpocratione videlicet, qui Maemacterionem quintum mensem appellat: eumque ordinem servarunt marmora et inscriptiones satis antiquae. Vid. Dodwell. de Cyclis Dissert. II. §. 5. et 16. et Cor-

sinium l. c. Porro autem in saxo illo, quod descripsit Sponius, iam a me memorato ordo mensium ita instituitur:

Boëdromio.
Pyanepsio.
Maemacterio.
Posideo I.
Posideo II.
Gamelio.
Anthesterio.
Munychio.
Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.

Ecce Posideo bis ponitur et Elaphebolio deest. Et quanquam ea res expedita sit a viris doctis ex intercalandi ratione atque ex anni embolimaei natura, veruntamen inconstantia et nimia incertitudo istius Kalendarii satis inde patet. Pergo autem. Atheniensium Fasti non adeo mensium ratione quam prytaniarum serie deducebantur. Prytania autem fuit spatium illud temporis, quo unaquaeque tribus, quae X numero erant, in senatu praesidebat pro totius anni portione. Constat autem, non longe post aetatem Demosthenis, sc. Olymp. CXVIII., inclinatis rebus Atheniensium, duas novas fuisse tribus adiectas, Antigonida atque Demetriada, in memoriam Demetrii, qui Athenis eo tempore potitus est, eiusque patris Antigoni: eae autem, tempore procedente, illa Attalis, haec Ptolemais ab Attalo et Ptolemaeo regibus nominabantur. Verum omissa omni argumentatione, quae ab auctis tribubus ad Kalendarii innovationem deduci poterat, ad id, quod potius est et propius, festino. In decreto illo de legatis excitandis in hac nostra oratione pag. 235, 3., ubi legitur *φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος*, in exemplari Regio Parisiensi quinto sive litera s denotato, (quod singulari admodum ratione describitur et a caeteris omnibus longe distare solet, quasi ex quadam prosapia deductum, quae nullam aliam vel genere vel propinquitate attingit,) in eo, inquam, exarari videmus, non *φυλῆς πρυτανευούσης Πανδιονίδος*, sed *φυλῆς πρυτανευούσης Διονυσίδος* vel *Διονυσιάδος*. Istiusmodi quidem tribus alibi nunquam, quod sciam, memoratur, non certe inter denas illas, quae ab ultima vetustate vigebant, non in iis, quae postea additae fuerunt in honorem eorum, qui Athenas vel armis vicerunt, vel beneficiis demerebantur, quales modo vidimus. Verum auctoritate istius exemplaris abunde constat, et tribum fuisse Dionysida vel Dionysiada, a Dionysio, quem nescimus, nominatam, et quae Pandionidis locum in curia occupasse videtur. Id ut a meo lectore impetrem, nullum erit negotium. Ante Sponii aetatem nemo erat quisquam, qui de tribu Hadrianide Athenis inaudiverit. Postea unius marmoris fide nititur istius

tribus historia, et nemo est, qui eam auctoritatem in dubium vocare velit. Sero igitur describebantur ea exemplaria, quae decreta publica in orationibus hisce complectuntur: sero sane ea exemplarium familia, ex qua originem duxit Cod. MS. Regius, de quo agitur. Exarabantur sc. ad Fastorum aeram vulgarem, ad popularem tribuum recensionem, ad seram atque, ut ita dicam, moderniorem reip. habendae rationem, ad usum communem et publicum, ea denique fide, iis rationibus, ea arte, ut ἔκδοσις δημώδης revera esse posset atque ita nominaretur. Hisce a me observatis unum atque alterum addere liceat. Haec et eiusmodi phephismata, leges et monumenta aliquando in antiquis membranis desunt, aliquando in margine minio aut atramento describuntur, uti Lindenbrogiano nostro MSto contigit. *) Ita quidem, si verba Lindenbrogii rite interpretor: *Τοῦτο τὸ ψήφισμα λείπει ἐν παλαιῷ*, (quod similiter verum est de omnibus,) *ἀλλ' ἐν σελίδι ὥσπερ ἄλλου τινὸς ἀναγιγνώσκεται.* Doctissimus ergo Contarenus, qui in Variis Lectionibus disputat de fide huius psephismatis, tum quia praetore latum esse dicitur, qui Fastis ignoratur, tum quia has turbas chronologicas dederit, in quibus extricandis iam occupamur, postremo denique quoniam in eo de quinis solummodo legatis agitur, cum decem fuisse perhibentur, potuit sublestam; et hanc quoque fidem suis suspicionibus addidisse, quoniam e marginali atque aliena manu proficisci videtur. Verum, ut dixi, latius serperet ea dubitatio et multum detraheret ex auctoritate eorum actorum, quibus hodie fere innititur Attica iurisprudentia. Et obtinere quidem pluries animadverti, ut una MStorum series et familia sine publicis istis instrumentis duceretur, alia in margine haberet descripta, quae deinde in textum insinuarentur. Alterum, quod dico, est eiusmodi. Cum in Cod. nostro Vindob. ad vocem Ἑκατομβαιῶνος adnotatur expositionis loco *Μαρτίου* eumque computum ut plurimum tenet Ulpianus ideoque a viris eruditis corrigi solet, potuerunt tamen haec esse veriora iuxta chronologiam, quae ista aetate obtinuit, scilic. redintegrato Kalendario Atheniensium; et iuxta meam hypothesin fieri potuit, ut verna *ἰσημερία*, quae apud priscos Athenienses in Elaphebolionem incidebat, iam, novo ordine introducto, iuxta Hecatombaeonem caderet. Verum haec non constanter dico. Neque enim semper secum concordat Ulpianus, neque eius conspirant exemplaria. TAYLOR. Cum Taylorianis conferantur Weiskiana de Hyperb. III. p. 18. s. *Non nostrum inter vos tantas componere lites.* SCHAEFER.

---

*) Bekkerus de nostro psephismate: „Psephisma in summa pagina ab ea manu, quae scholia scripsit, Y." Add. Bekker. ad pag. 236, 1. SCHAEFER.

P. 235. v. 2. ἔνῃ] Vulg. ἔνη. ἔννῃ Bavaric. August. quartus, margo Lutet. sine auctore. ἐνῃ cum leni et simplici ν August. secundus. REISK. ἕνῃ Bekker., ut ipse Reiskius p. 282, 25. 775, 26. Quam veriorem esse scripturam docet compositum ἄφενος. SCHAEFER.

P. 235. v. 3. Πανδιονίδος] Διονυσίδος Paris. quintus. REISK. V. Taylor. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 235. v. 6. [τῆς]] τῆς omisit Paris. septimus. REISK. Uncinos removerunt Wunderlich. et Bekker. Rectius abest articulus. V. not. ad p. 233, 7. SCHAEFER.

P. 235. v. 6. εἰρήνης] [Vulg. εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους.] Desunt verba πρὸς Ἀθηναίους in Codd. Ven. Guelph. Harl. Vindob. Lind. et Regg. α. ε. Et in iisdem fere post συνθήκας legimus πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον. TAYLOR. πρὸς Ἀθηναίους omittunt etiam August. primus, secundus et quartus, Bavar. Ald. Tayl. REISK.

P. 235. v. 6. πρὸς τὸν Ἀθηναίων δῆμον] Haec post συνθήκας addunt Paris. primus et quintus, August. primus et quartus et alii, quos modo citavit Taylorus, ipso teste. REISK. Omisit Bekker. Bene, ut opinor. Hic enim non magis requiras, quam prius additamentum post εἰρήνης. SCHAEFER.

P. 235. v. 7. δεδόχθαι] Vide secundum Argumentum huiusce orationis p. 223, 15., ubi δεδόχθαι itidem exarari fecit Wolfius contra fidem Impressorum MStorumque. Hic Cod. Guelph. δεδόχθω habet, ut ibi constantissime describebatur. Ita etiam Vindob. noster. Vide Demosthen. p. 253, 22. 256, 5. 265, 23. 266, 25. Aeschin. π. παραπρεσβ. p. 240, 6. Et utraque lectio proba esse poterit. Cum infinitive dicitur (δεδόχθαι, *placere*), talis est constructio, qualem video in rogatione inferius producta p. 249, 18., ubi clausula, quam legislativam vocant in nostro iure, ita concipitur: ἐπιμεληθῆναι τοὺς πρυτάνεις καὶ τοὺς στρατηγούς. Istud etiam addere liceat. Ubicunque legitur δέδοκται, (nam et hoc legitur quoque, ut in celeberrimo isto ψηφίσματι Demosthenis infra p. 289, 25. et pariter apud Lucianum in Timone §. 51.) ibi sane levissima et facillima emendatione reponerem δεδόχθαι. Nam verbis, ut aiunt, precativis, non categoricis aut enunciativis, rogationes concipi solent, ut earum fert natura. TAYLOR. Aptus est hic infinitivus, ut in talibus formulis plerumque solet esse, ex εἶπεν versu 5. ille — auctor fuit senatui populoque, ut scisceret —. Locum hunc vulgata sic exhibet: ἀποστείλας πρέσβεις περὶ τῆς εἰρήνης πρὸς Ἀθηναίους ὁμολογουμένας πεποίηται συνθήκας, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. REISK. Bene monuit, unde infinitivus aptus sit. Sic autem v. 5. rectius interpunges cum Bekkero: εἶπεν, ἐπειδὴ —. SCHAEFER.

P. 235. v. 7. τῷ Ἀθηναίων] Vulg. τῶν Ἀθηναίων. Pro articulo dant τῷ in dativo Paris. septimus, August. primus, Bavaricus. REISK. τῶν Ἀθηναίων Wunderlich. Utrumque probum, sed

libris dissentientibus nostram constructionem praeferam. Et frequentissimus est hic librorum dissensus. V. Ind. ad Gregor. Corinth. pag. 1048. b. Heindorf. ad Platon. Gorg. pag. 31. 115. et Osann. Inscript. IV. p. 162., qui etiam de h. l. agit, sed minus verte scribens de Reiskio et Wunderlichio. SCHAEFER.

P. 235. v. 10. ἤδη] Osannus Inscript. IV. p. 177.: „Reiskius in voce ἤδη offendere non debebat, quippe numeralibus solemniter apposita." Scilicet in editione huius orationis Harlesiana hanc legas Reiskii notam *): „ἤδη] *iam statim, actutum.* Possit tamen hoc, unum quod est, vocabulum in tria dissecari, ἢ δ' ἤ, hoc est, ἢ τέτταρας ἢ πέντε, *seu quatuor seu quinque.*" Quid sibi velit illud Osanni, „quippe numeralibus solemniter apposita," parum intelligo: nam in exemplis ab eo citatis satis apparet adverbium pertinere ad verba, ἑλέσθαι, χειροτονῆσαι, ἐφθίατο. Recte autem vertit Reiskius. Sic intelligendum p. 567, 12., ubi errat Reiskius pro ἔτι dictum putans Ind. Graecitat. p. 268. med. SCHAEFER.

P. 235. v. 11. ἀναβολήν] ὑπερβολήν Paris. septimus, Bavaricus. REISK. ὑπερβολήν Bekker. citans Etymol. M. p. 778, 36. Add. Photius c. 456. in. SCHAEFER.

P. 235. v. 13. λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ] παρ' αὐτοῦ λαβεῖν (sine copula τε) August. primus. REISK.

P. 235. v. 15. ὡμολογημέναις] ὁμολογουμέναις Ald. Tayl. et August. quartus, sed cum η super diphthongo scripta. REISK.

P. 235. v. 15. Ἀθηναίων] Ἀθηναῖον (sic) August. primus. REISK.

P. 235. v. 16. συμπεριλαμβάνοντας] συμπαραλαμβάνοντας Codd. Guelph. Vindob. Aug. et α. Vide p. 239, 7. 251, 10. TAYLOR. Ex August. primo affert Taylorus, quod num ibi sit, in medio relinquam, cum nihil ex eo in schedis meis ad hanc vocem annotaverim et codex ille mihi nunc ad manus non sit dudum ad dominos a me remissus. REISK. V. Dorvill. ad Chariton. p. 629. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 235. v. 16. πρέσβεις] Ἀπορητέον περὶ τοῦ τῶν πρέσβεων ἀριθμοῦ. Altemps. TAYLOR. Alibi enim decem legati numerantur. SCHAEFER.

---

*) Plura tenet Harlesii editio a Reiskio annotata, quae non leguntur in Corpore Oratorum. Omittenda putavi, ne dicerer repetiisse quae Reiskius suo ipse silentio damnasse videretur. Velut ista coniectura, ἢ δ' ἤ, tam inepta est, ut nemo non miretur viro cordato tale quid in mentem venire potuisse. Quamquam non diffiteor in illis sparsa esse nonnulla, quibus etiam in Corpore locus concedi posset. V. not. ad p. 266, 28. SCHAEFER.

P. 235. v. 17. *Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης*] Vulg. *Αἰσχίνης Κοθωκίδης*. Nomen *Αἰσχίνης* abest a Bavarico. Paris. quintus verba sic ordinat: *Ἀτρομήτου Κοθωκίδης Αἰσχίνης*. In August. quarto est ordo verborum vulgaris, nisi quod post nomen Aeschinis addit *Ἀτρομήτου*, quod non spernendum. Et hoc idem reperi quoque nescio unde ductum in farragine Wolfiana. *Αἰσχίνης Ἀθρομίτα* (sic) *Κοθωκίδης* Aldina Taylori. *Ἀτρομήτου* addidi. REISK. Addidit etiam Wunderlich. Recte omisit Bekker. Cum enim ceteri legati non nominentur *πατρόθεν*, quis credet in solo Aeschine hoc factum esse? SCHAEFER.

P. 235. v. 18. *Κηφισοφῶν*] *Κησιφῶν* Paris. primus. *Κτησιφῶν* Paris. tertius. REISK.

P. 235. v. 21. *τὸ Φιλίππῳ*] *τῷ Φιλίππῳ* Editi constanter. *τὸ Φιλίππου* Lind. Ven. Harl. *τὰ τοῦ Φιλίππου* Guelph. *τὸ τοῦ Φιλίππου* Vindob. Aug. et ita citat Hermogenes p. 294. Denique MSS. Felician. uti a Wolfio nobisque editur. TAYLOR. Vulg. *τῷ Φιλίππῳ*. *τὸ τοῦ Φιλίππου* Paris. primus, August. primus, index Felic., farrago Wolfiana, edit. Wolf. *τὸ Φιλίππου* August. quartus, index Aldi. *τὸ Φιλίππῳ* Bavaricus, index P. Manutii. Praetuli *τὸ Φιλίππῳ*. REISK. Genitivum qui maluerunt, etiam v. 20. tenere debuerunt *τῆς πόλεως*, quod Cod. Bekk. dat. Sic p. 234, 25. *τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως*. quod aliter scribi non potuit. Plutarchus T. III. p. 701. R. *τὸ τῇ Σπάρτῃ συμφέρον*. sed mox *τῷ τῆς πατρίδος συμφέροντι*. ubi mutatae constructionis causa non est obscura. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 139. SCHAEFER.

P. 235. v. 22. *καθῆντο*] *ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο*. WOLF. *Κάθησο κάλλιον, ἢ κάθου. καὶ καθῆστο, ἢ ἐκάθητο. Ἀριστείδης· δικαστὴς αὐτὸς τῷ Περικλεῖ καθῆστο. καὶ καθῆντο, ἢ ἐκάθηντο. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· καθῆντο ἐκπεπληγμένοι. καὶ καθῆσθαι, οὐ καθεσθῆναι*. Thomas Magister. *κάθηντο* edebatur a Morelio, quod ab Ulpiano defenditur. *ἐκάθηντο* habet Cod. August. Priscianus, qui haec verba citat, auctoris nomine dissimulato, legit *ἐκάθηντο*. Vide lib. 18. col. 1177. TAYLOR. Vulg. *κάθηντο*. *καθῆντο* Paris. secundus, tertius, quintus, septimus, Bavaricus, August. quartus. E primo nihil hic annotavi, e quo Taylorus *ἐκάθηντο* affert. Certus tamen sum, in illo aut vulgatum, aut *καθῆντο* esse. Nam non solum codicem illum diligentia qua potui maxima ad vulgatam Paris. contuli, uxore verba graeca ex editione Lutetiana praelegente, ipse membranas Augustanas legens, sed etiam, labora illo exantlato, sensim singulas quasque lectiones a Simone Fabricio in editione Herwagiana traditas seorsim rursus ad membranas illas exegi, ut non facile me fallere quidquam aut elabi potuerit. Sed esto hoc in medio positum. REISK. Reiskiana *κάθηντο*. Sic etiam Wunderlich. Sed Bekker. *καθῆντο*. Prisciani locus est T. II. p. 196. ed. Lips. ubi hic ordo verborum: *ἐκάθηντο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ*. SCHAEFER.

P. 235. v. 23. *καταστρεψάμενος τάχει*] *τὰ ἐκεῖ καταστρεψάμενος* August. primus et secundus. REISK.

P. 235. v. 25. *μᾶλλον*] *ὁμοίως* libri nonnulli ex melioribus, Ven. Guelph. Reg. α. et Aug. Quod Simoni Fabricio displicuit: ego non intelligo. TAYLOR. *ὁμοίως* August. primus et secundus. Forte latet in eo *οἶμαι*. REISK.

P. 235. v. 26. *τὰ χωρία*] V. Weisk. de Hyperb. II. pag. 42. SCHAEFER.

P. 235. v. 27. *οὐ γὰρ — ἡμῶν*] Citant Anecd. Bekk. p. 127, 5. SCHAEFER.

P. 235. v. 27. *ἡμῶν*] *ὑμῶν* Guelph. et Reg. ε. TAYLOR. Item August. quartus. REISK.

P. 235. v. 28. *ὥστε τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει*] Citant Anecd. Bekk. p. 126, 31. SCHAEFER.

P. 236. v. 1. *τὸ μὲν τοίνυν κ. τ. λ.*] Citat h. l. Hermogenes p. 293. et de collocatione verborum subtilia, umbra et otio Grammatici digna, argutatur. REISK.

P. 236. v. 2. *κλέμμα*] Ulpiani ad h. l. scholium, *παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς κλέμμα λέγων, ἀλλ' οὐ κατόρθωμα*, tractans Lennepius ad Phalar. p. 312. s. nescio quid reconditi in verbo *παραμυθεῖται* inesse temere statuit: quippe simpliciter valet *solatur.* SCHAEFER.

P. 236. v. 3. *ἀδίκων*] *ἀδικούντων* Paris. quintus cum *γρ.* REISK.

P. 236. v. 3. *ἀνθρώπων*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 236. v. 3. *καὶ θεοῖς ἐχθρῶν*] Absunt ab August. primo et secundo. REISK.

P. 236. v. 5. *ὑπὲρ οὗ — τουτοισί*] Citant Anecd. Bekk. pag. 132, 6. SCHAEFER.

P. 236. v. 5. *καὶ ἀεὶ*] Copulam omittunt Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 236. v. 5. *πολεμεῖν*] *καὶ πολεμεῖν* Aug. secundus. REISK.

P. 236. v. 6. *τουτοισί*] Vulg. *τούτοις*. *τουτοισί* Paris. primus et quintus, August. primus. REISK. Recte Bekker. *τούτοις*, quod etiam Anecd. Bekk. l. c. habent. SCHAEFER.

P. 236. v. 7. *ὤμοσε*] Codd. uno ore *ὤμοσε*, Ven. Guelph. Obsop. Aug. Ital. Harl. Vindob. et Regii α. β. ε. Vide notata ad Lysiam p. 194. edit. Lond. [p. 389. R.] Animadvertet lector meus, in nonnullis, qui legunt *ὤμοσε*, deesse *ἕξειν*. Sunt scilic. Guelph. Harl. Vind. et Cod. α. TAYLOR. Vulg. *ὡμολόγησε*. *ὤμοσε* Aldina Taylori, Paris. primus et cum *γρ.* secundus et quintus, August. primus et quartus, Lessing. Sed, eo admisso, *ἕξειν* v. 8. esse delendum admonet Wolfius in farragine. Utramque lectionem dat Bavaricus, vulgatam in texto, alteram cum *γρ.* in margine. Prae-

tuli ὤμοσε. Quapropter necesse mihi factu fuit, ut ἕξειν quoque uncis includerem. REISK.

P. 236. v. 8. [ἕξειν]] Abest etiam ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. Sed Wunderlichius habens pro genuino amovit uncos. „Reiske" inquit „hoc vocabulum seclusit, quasi vero diceretur ὄμνυμι εἰρήνην." Quidni dicatur? Fr. A. Wolfius ad Xenophont. Hellen. VII. 1. 39. *): „Ὀμνύναι ταῦτα quin sit *iureiurando sancire ea, quae litteris continerentur*, non dubito. Nuper admodum duo talia exempla huius usus, ὀμνύναι τί, legi in Attico quodam." Mireris Wolfium non meminisse Homerici Il. XIX. 187. ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι. Dionysius Halic. T. IV. p. 2047. R. φιλίας τ' αὐτοῖς ὀμωμοσμένης —. ut scribendum e Cod. Vat. SCHAEFER.

P. 236. v. 8. προλαβὼν] προσλαβὼν Harl. Vind. Regg. α. ε. TAYLOR. προσλαβὼν Paris. cum γρ. primus et quintus, August. primus et quartus. προλαβὼν servavi sententiam praestans convenientem. Sed προσλαβὼν quoque non magis foret alienum. REISK.

P. 236. v. 8. τούτους, τοὺς οὐχὶ] Vulg. τούτους οὐχὶ. τούτους τοὺς οὐχὶ Paris. primus et quintus, August. primus et quartus, Aldina Taylori. Interposui τοὺς. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 236. v. 10. ὅπως μὴ — ποιήσαιτο] Citant Anecd. Bekk. p. 129, 4. SCHAEFER.

P. 236. v. 11. ἀπίωσιν] Scilic. οἱ πρέσβεις. Alii eosdem decem, qui in prima legatione fuerint, et in hac una cum Demosthene fuisse tradunt et legunt ἀπίωμεν: quaecunque ratio aut causa sit, ut hic tantum quinque legati nominentur. Vide τὸν περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. Etsi difficillimum est ἐκ τῶν ῥητορικῶν ψευδολογιῶν τἀληθὲς ἐξευρεῖν. ὁ μὲν γάρ φησιν, ὁ δ' οὔ φησιν, ἄμφω κακοῖν κοράκοιν κακὼ ὠὼ ὄντε. WOLF. ἀπίωμεν Guelph. Aug. Vindob. cum Reg. α. quod notari velim. In ea classe est Cod. Ven. qui habet, sed inemendatius, ἀπιῶμεν. Vide infra not. ad v. 17. TAYLOR. ἀπίωμεν Paris. primus cum γρ. August. primus, Venet. Aldina Taylori, Bavaricus, sed hic cum οι super ω scripto, ut esset ἀπίοιμεν. Non movebo hanc litem, sitne prima an tertia persona praeferenda in illis codicum discrepantiis circa ἀπίωμεν et ἀπίωσιν, ἡμῶν et αὐτῶν. REISK. ἄπιμεν Anecd. Bekk. l. c. ἀπίωσιν non dubito a Demosthene scriptum esse. Docet loci universus tenor, inprimis quod antecessit, ὠνεῖται παρ' αὐτῶν. SCHAEFER.

*) Dolendum Xenophontea illa viri egregii in altera Schneideri editione omissa esse. Etsi enim festinante calamo effusa sunt, ut Pegasi Fritschiani volatum consequerentur, non pauca tamen habent quae nosse Philologorum referat. SCHAEFER.

P. 236. v. 11. ἂν] Abest ab August. secundo. REISK. Neque habent Anecd. Bekk. l. c., ubi parum recte docetur particulam h. l. ἐλλείπειν s. subaudiendam esse. Recte omisit Bekker. SCHAEF.

P. 236. v. 11. στρατείας] στρατιᾶς Guelph. et Reg. α. Vide Cl. Marklandum ad π. παραπρεσβ. p. 341. TAYLOR. στρατιᾶς etiam August. primus. Sed hic hanc vocem constanter et ubique sine diphthongo, per simplex iota, dat exaratam, ut satis habeam id semel hic commemorasse, nunquam posthac commemoraturus. REISK.

P. 236. v. 11. τοὺς] Omittunt Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 236. v. 12. εὐτρεπῆ] ἀτρεπῆ August. secundus solenni errore. Et saepissime vidi in libris manuscriptis graecis, quos mihi licuit usurpare, α et ευ ita similibus inter se ductibus literarum exarata, ut discerni, utrum esset, nullo modo nisi ex sententia posset. REISK.

P. 236. v. 12. δεῦρο] δεῦρ' Bekker. SCHAEFER.

P. 236. v. 12. αὐτῶν] ἡμῶν Guelph. Aug. Vind. Pariter Cod. Reg. α., sed inaccuratius, ἐμῶν. TAYLOR. γρ. ἡμῶν Paris. primus, August. primus, Bavarici margo cum γρ., nam textum eius dat vulgatam. REISK. Teneo αὐτῶν. V. not. ad ἀπίωσιν v. 11. SCHAEFER.

P. 236. v. 13. μέλλει — πορεύεσθαι] ἀπὸ κοινοῦ, μέλλει πορεύεσθαι, τὸ πορεύσεται, καὶ παρασκευάζεται πρὸς τὸ πορεύεσθαι. Hoc noto, ne quis τὸ μέλλει, ut I. Philippica, ἀντὶ τοῦ ἀναβάλλεται καὶ χρονίζει accipiat. WOLF.

P. 236. v. 13. ἐξέλθοιτε] Codd. MSti Vindob. et Guelph. ἐξέλθετε. Quod quale tibi videatur, nescio. Interea non dubito, quin exaratum fuerit olim ἐξέλθητε. Sequitur enim in iisdem, nec non Harl. Aug. et Reg. α. eadem syntaxi κλείσητε. Sequitur item in Guelph., sed solo, ἀκούητε pariter et ἔχητε. TAYLOR. Suspicer equidem Codd. Vindob. et Wolfenbutt. dare voluisse ἐξέλθαιτε, si constaret ἐξῆλθα in aor. primo olim in usu fuisse: de quo viderint Grammatici. REISK. Vides Reiskium ipsum se eximere numero Grammaticorum. Et profecto ἐξέλθαιτε illud sic comparatum est, ut, quantumvis Reiskium suspiciam, vix possim mihi temperare, ne viro summo tam turpiter labenti subirascar. Turpiter enim labitur, qui adeo ridicule suspicatur. — ἐξέρχεσθαι proprio sensu dictum, *contra hostem egredi*. V. H. Stephani Thesaur. c. 3859. A. B. SCHAEFER.

P. 236. v. 16. κλείσαιτε] Vulg. κλείσοιτε. κλείσητε Paris. primus, August. primus, secundus et quartus, Wolfenb. Vindob. Harlei. κλείσετε Bavaric., sed cum αι super ε medio scripto. REISK.

P. 236. v. 16. τὸν πορθμὸν] τὴν στενὴν θάλασσαν. WOLF. Cl. Wolfius vocem hanc uti appellativam, ut dicitur, et hic et alibi excudit. Nempe pro freto sumsit, uti ex eius annotatione li-

quet, tametsi non eadem mente interpretetur. Credo equidem hic intelligi angustum istud mare, vulgo *the streights*, quod Euboeam a terra continente dividit. Erat tamen etiam civitas eo nomine seu promontorium istius insulae. Ulpianus ad Philipp. III. *Πορθμός. ἐπήνειον* (corrige *ἐπίνειον*) *τῆς Ἐρετρίας. ὁμωνύμως δὲ ἐκλήθη τῷ πελάγει τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ἀθηνῶν.* Et confirmat textus Demosthenis, ad quem illa verba Ulpiani adnotantur, scilic. *πέμπει δὲ ξένους, τοὺς μὲν εἰς Πορθμὸν, τὸν δῆμον ἐκβαλοῦντας τῶν Ἐρετριέων.* Adde Ulpianum iterum ad Demosthen. *π. παραπρεσβ.* p. 368, 23. Ita infra p. 248, 15. *καταλαμβάνων Ὠρεὸν καὶ κατασκάπτων Πορθμόν.* ad quem, ut arbitror, locum alludunt Suidas et Harpocratio, cum Porthmum, Euboeae civitatem, ex Oratione de Corona excitant. Codd. MSS. Guelph. Aug. et *α.* Regiorum *τόπον* pro *πορθμὸν.* Quod non satis intelligo, nisi esset notulae aut scholii initium, quod ulterius non esset productum. TAYLOR. *τὸν τόπον* August. primus et secundus, margo Bavarici cum *γρ.* REISK. *τόπον* videtur esse interpretantis, qui *πορθμὸν* de oppido intelligeret. Perperam. De freto enim intelligendum esse ostendit articulus additus, clarius etiam verbum *κλείσαιτε.* SCHAEFER.

P. 236. v. 16. *ἀκούοιτε*] *ἀκούητε* Wolfenb. August. quartus. REISK.

P. 236. v. 17. *ὑμῖν*] *ὑμῶν* Guelph. Id erat *ἡμῶν*, ut liquide Aug. *α. ζ.* Atque idcirco *τούτων* in aliquibus desiderabatur. Hoc adnoto propter istam sedulitatem, qua nonnulli Codd. de his legatis in prima persona, nonnulli constantissime in tertia loquuntur. Hoc nihili non erat. Aliter et, ut arbitror, perperam haec accepit Ulpianus: *Σκόπει τοῦ λόγου τὴν ἀσφάλειαν, ὅτι, ἡνίκα μὲν περὶ προδοσίας ἦν ἡ μνήμη, τὸ ὠνεῖται πρὸς αὐτὸν* (lege *παρ᾽ αὐτῶν*) *εἶπεν, ὡς οὐκ ὢν αὐτὸς πρεσβευτής· ὅτε δὲ κακὸν οὐδὲν ἦν, συνῆψεν ἑαυτὸν εἰπὼν, ὅπως μὴ ἀπίωσιν* (lege *ἀπίωμεν*) *ἐκ Μακεδονίας.* Ita ille ad has voces v. 10. *πάλιν ὠνεῖται παρ᾽ αὐτῶν.* Mirandum sane atque iis, qui membranas tractare non consuescunt, incredibile dictu videri potest, adeo hallucinari potuisse librarios, tantam in describendo fieri perversitatem, ut duplicem in una sententiola describenda errorem errarent, neque eum levem aut condonandum, sed in altero loco ex duabus lectionibus eam potissimum sumerent, quae Ulpiani crisin confodiat. Certe in illo articulo oculatiores esse debuerunt. Nihil enim magis ridiculum esse potuit, quam vox *ἀπίωσιν* in illo loco Scholiastae. TAYLOR. *ἡμῶν* Paris. primus et sextus, August. primus. Neque dubito idem in Wolfenb. fuisse, quamquam ex eo *ὑμῶν* affertur. REISK. *ὑμῖν* omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 236. v. 17. *τούτων*] Abest a Paris. primo et August. primo. REISK.

P. 236. v. 17. *εἴη Πυλῶν*] *ἢ τῶν πυλῶν* August. quartus. REISK.

P. 236. v. 17. ἔχοιθ'] ἔχηθ' August. quartus. ἔχητε Wolfenb. REISK.

P. 236. v. 18. καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ] Omittunt Paris. primus, secundus et septimus, August. primus, Bavaricus in texto, nam vulgatam margo dat. Pro ἀγωνίᾳ August. quartus ἀγνοίᾳ. REISK.

P. 236. v. 20. μὴ — αὐτὸν] Hunc locum Bekkerus, praeeuntibus libris, percommode et, ut puto, vere sic refinxit: μὴ καὶ ταῦτα προειληφότος αὐτοῦ, εἰ πρὸ τοῦ τοὺς Φωκέας ἀπολέσθαι ψηφίσαισθε βοηθεῖν [αὐτοῖς], ἐκφύγοι τὰ πράγματ' αὐτόν. SCHAEFER.

P. 236. v. 20. τοῦ] Omittit edit. P. Manutii. REISK.

P. 236. v. 21. ψηφίσαισθε] ψηφίσεσθε Ven. ψηφίσησθε Guelph. Harl. et α. ε. Regiorum. Mox ἐκφύγῃ ε. et μισθοῦσθαι η. Vide supra ad p. 232, 17. TAYLOR. ψηφίσησθε Aldina Taylori, August. primus et secundus. Veneti lectio ψηφίσεσθε eadem est cum vulgata. Graeci enim librarii αι et ε promiscue usurpant. REISK.

P. 236. v. 21. αὐτοῖς] Non est in August. quarto et Bavarico et Aldina Taylori, quod cum dico brevitatis studio, tum significare volo, vocem illam ab annotatore punctis esse subnotatam. REISK.

P. 236. v. 21. ἐκφύγοι] ἐκφύγῃ Paris. quintus. REISK.

P. 236. v. 22. πάλιν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 236. v. 22. μισθοῦται] μισθοῦσθαι Paris. septimus. REISK.

P. 236. v. 23. οὐκ ἔτι] οὐκέτι Bekker. SCHAEFER.

P. 236. v. 23. ἰδίᾳ] Post ἰδίᾳ addunt καὶ Paris. primus et quintus. REISK.

P. 236. v. 26. ἀξιῶ δὲ κ. τ. λ.] Citat h. l. Alexander Rhetor de Figur. p. 22. REISK. Item Syrianus. V. not. ad pag. 228, 5. SCHAEFER.

P. 236. v. 26. ἀξιῶ δὲ] Post ἀξιῶ δὲ addunt ὑμῶν quidem Paris. primus, ὑμᾶς autem August. primus, nisi Paris. cum hoc, quod videtur, consensit et errore descriptorum factum est, ut dissentire videatur. Nam fere ubique hi duo codices secum consentiunt. Sed iidem rursus versu 27. ὑμᾶς omittunt, quod idem facit August. secundus quoque. Wolfius item in farragine admonuit, si ὑμᾶς v. 26. admittatur, idem v. 27. esse delendum. Alexander Rhetor in libello de Figur. p. 22. l. h. citans nonnulla aliter recitat, ut versu 26. s. τοῦτο μέμνησθε παρ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, et p. 237, 2. pro κἀμοὶ dat με et πρὸς ἓν ἕκαστον τῶν εἰρημένων βραχέα ἀπολογήσασθαι. Scholiastes Hermogenis p. 236, 26. pro τοῦτο μεμνῆσθαι dat τούτου μεμν. et pro τούτου p. 237, 2. dat τότε et 3. ἀποκρίνασθαι (in aor. 1.). REISK.

P. 236. v. 27. ὑμᾶς] Non habet Syrianus. SCHAEFER.

P. 236. v. 28. λόγον οὐδένα — ἕτερον] λόγους οὐδένας — ἑτέρους Aldina Taylori. REISK. οὐδένα non habet Syrianus. SCHAEFER.

P. 237. v. 2. τούτου] ταυτοῦ (sic) Aug. secundus. REISK.

P. 237. v. 2. κἀμοὶ] κἀμὲ MSS. Guelph. Aug. Vindob. Modo autem Guelph. Harl. Vindob. et s. κατηγορουμένων (vide ad pag. 227, 13. notata): iidemque fere cum α. et γ. Lutetianis ἀποκρίνασθαι. TAYLOR. κἀμὲ August. primus. REISK.

P. 237. v. 2. κατηγορημένων] Textum Bavarici facit cum vulgata, sed margo dat γρ. εἰρημένων. REISK. V. not. ad p. 236, 26. SCHAEFER.

P. 237. v. 3. μικρὰ] ὀλίγα, *pauca*. βραχέα habet Alexander. V. not. ad p. 236, 26. SCHAEFER.

P. 237. v. 3. ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρίνασθαι Paris. primus et tertius, August. primus, Wolfenb. Vindob. Harl. Margo Bavarici dat γρ. ἀπολογήσασθαι (sine μικρά). REISK. V. not. ad p. 236, 26. ἀποκρίνασθαι Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 237. v. 5. οὓς] ὧν ante eodem sensu p. 236. v. 25. MARKLAND. Interesse quiddam inter genitivum et accusativum satis constat. Sed Marklandus sensum intellexit duarum locutionum, non propriam vim et significationem. SCHAEFER.

P. 237. v. 6. εἴσω] ἔσω Paris. septimus. REISK.

P. 237. v. 7. βούλεσθ'] Emenda βούλησθ'. OBSOP. Ita MSS. Felician. et Lindenbr. TAYLOR. βούλησθ' Lindenbr. index Felic. index P. Manutii. REISK. Fallitur Obsopoeus. SCHAEFER.

P. 237. v. 7. ἄγηθ'] Pro ἔχηθ' scribitur in Guelph. in Aug. in Harl. et Vindob. ἄγηθ'. Vide v. 20. TAYLOR. Vulg. ἔχηθ'. ἄγηθ' August. quartus. ἄγητε August. primus. Praetuli ἄγηθ'. REISK. ἔχηθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 237. v. 7. ἀκούσεσθε] ἀκούσησθε Paris. quintus. Post hoc verbum addunt August. quartus et Lessing. τὸν Φίλιππον. REISK.

P. 237. v. 8. δυοῖν κ. τ. λ.] Laudat Priscianus col. 1185. Non moror Codd., qui hic pro φίλον Φίλιππον, obvio errore. Plurimi autem et praestantissimi mox utrumque αὐτὸν excludunt. Rotundius. TAYLOR.

P. 237. v. 10. τοὐναντίον ἐχθρόν] Vulg. τοὐναντίον αὐτὸν ἐχθρόν. Mediam vocem omittunt Aldina Taylori, Paris. primus, secundus, tertius, August. primus et secundus, Bavaricus. Videtur hoc αὐτὸν natum esse ex αὖ, quod suspicor in librorum quibusdam fuisse: — οἷς δὲ φίλος, ταὐναντίον αὖ ἐχθρόν. Interim expunxi mediam vocem. REISK.

P. 237. v. 10. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα κ. τ. λ.] Vide Harpocrat. et Suid. v. Ὀνομάζων, qui ad hunc locum, dubium, an ad p. 268, 12. respiciunt. Adiunge Hermogenem pag. 245. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμοῦ καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ. λέγω τό· οὐ γὰρ τὰ ῥήματα κ. τ. λ. TAYLOR. Citant Harpocrat. v. ὀνομάζων. Hermogenes pag. 245. τοιοῦτόν τι [durum puta superumque] καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ῥηθέν τε ὁμοῦ καὶ θεωρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ. λέγω τό· οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν· εἶτα ἡ θεωρία· μάλα σεμνῶς ὀνομάζων. Locum hunc Hermogenis

[illegible] nil ideo minus recitandum [illegible] et plenum. Taylorus enim muti- [illegible] requireret. Citat item Schol. Hermo- [illegible] 31. [illegible] Add. Photius c. 245. SCHAEFER.

P. 237. v. 12. συμφέρει] *συμφέρειν* Bekker. e Codd., quomodo vel sine Codd. scribendum fuit: ut multum mirer priores editores hic tacuisse. SCHAEFER.

P. 287. v. 13. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Paris. quintus. REISK.

P. 237. v. 13. *ὁμοίως*] Addunt *κοινῶς* MSS. Ald. et Reg. *β*. Glossa fortasse fuerit vel varia lectio olim. TAYLOR. Post *ὁμοίως* addunt *κοινῶς* Paris. secundus, index Aldi, quod Taylorus pro glossa aut variante habet, vocabulum *glossa* pro scholio ille suo more usurpans. Wolfius in farragine admonet, alterutrum esse retinendum, non utrumque. REISK.

P. 237. v. 13. *τῆς ἀναλγησίας — τῶν Θηβαίων*] Arctinus: *ut insolentia ac petulantia Thebanorum comprimeretur*. Perionius: *vestra omnium interesse immanitate et superbia Thebanorum liberari*. Meletus: *liberari a duritia atque superbia Thebanorum*. Hesychius: *Ἀνάλγητοι, ἀνηλεεῖς, ἢ ἀμέριμνοι*. Suidas: *Ἀναλγησία, ἀναισθησία, ἀσυμπάθεια, σκληρότης, τὸ δυσμετάβλητον, ἀπάθεια, ἀπονία*. WOLF. Add. Anecd. Bekk. p. 391, 14. et Schol. ad Sophocl. Oed. R. 12. SCHAEFER.

P. 237. v. 16. *ὑποῦσαν*] Simplex *οὖσαν* dat Paris. quintus, *ὑπάρχουσαν* Paris. primus et August. primus. REISK.

P. 237. v. 16. *ἀπέχθειαν*] V. not. ad p. 66, 10. SCHAEFER.

P. 287. v. 17. *τί οὖν — εἰς μακρὰν*] Legendum: *τί οὖν συνέβη μετὰ ταῦτα; εὐθὺς, οὐκ εἰς μακρὰν* —. MARKLAND. Hanc interpunctionem Reiskius secutus est. Olim sic interpungebant: *τί οὖν συνέβη μετὰ ταῦτα εὐθύς; οὐκ εἰς μακρὰν* —. Rectius Wunderlichius et Bekkerus haec continuantes post *μακράν* posuerunt signum interrogandi. In nostra interpunctione, ut in illa antiquiore, v. 20. inepte sequitur *μικρὸν ὕστερον*. SCHAEFER.

P. 237. v. 17. *μετὰ ταῦτα; εὐθὺς*] *μετὰ τοῦτ' εὐθὺς* August. quartus. REISK. *μετὰ ταῦθ' εὐθὺς* Bekker. SCHAEFER.

P. 237. v. 20. *ἄγοντας*] Recte *ἀγαγόντας* Bekker. SCHAEFER.

P. 237. v. 21. *σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν*] *ἀνασκευάζεσθαι τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν*. V. Pollux X. 14. SCHAEFER.

P. 237. v. 22. *ἀπέχθειαν*] V. not. ad p. 66, 10. Qua vi h. l. dicatur, ostendit etiam oppositum *χάριν*. *Civitas nostra odium incurrit, Philippus gratiam tulit*. Sic *χάρις* et *ἀπέχθεια* inter se opponuntur p. 1447, 7. Conf. p. 368, 3. s. SCHAEFER.

P. 237. v. 22. *πρὸς τοὺς Θηβαίους*] Vulg. *πρὸς Θηβαίους*. *πρὸς τοὺς Θηβαίους* Paris. secundus, tertius, septimus, Bavaricus, August. quartus. Articulum addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEF.

P. 237. v. 23. *γεγενῆσθαι*] Vulg. *γενέσθαι*. *γεγενῆσθαι* August. primus, quod praetuli. REISK. Vere Wunderlichius: „Perperam Aug. pr. habet *γεγενῆσθαι*.“ Etiam Bekker. *γενέσθαι* restituit. V. not. ad p. 295, 20. SCHAEFER.

P. 237. v. 25. *πεπραγμένων*] *πραγμάτων* August. secundus. REISK.

P. 237. v. 25. *ὅτι δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει*] Compendiaria locutio usus satis frequentis. Sensum sic integres: *ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι οὕτω ταῦτ' ἔχει*. Sic p. 265, 1. *ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λέγε τὰ ψηφίσματά μοι κ. τ. λ.* p. 492, 6. *ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τουτί.* Plena locutio occurrit pag. 266, 10. SCHAEFER.

P. 237. v. 26. *τὴν*] *τὴν* secundum abest a Paris. tertio et August. secundo. REISK.

P. 237. v. 27. *ὑμῖν ἅπαντα ταῦτ' ἔσται*] *ὑμῖν* transponunt August. primus et secundus: ille post *ἔσται* dat, hic post *ἅπανθ'*. REISK. *ταῦθ' ἅπανθ' ὑμῖν ἔσται* Bekker. SCHAEFER.

P. 237. v. 27. *λέγε*] Post *λέγε* rursus erat in Bavarico rubrica adscripta haec sigla mihi ignota: ō. REISK. V. not. ad p. 234, 28. SCHAEFER.

P. 238. v. 1. *ΨΗΦΙΣΜΑ*] De hoc decreto nuper a me dictum. Vide Contareni Var. Lect. c. 17. Corsinii Fast. Attic. T. I p. 43. 80. 134. et 482. TAYLOR.

P. 238. v. 1. *ΨΗΦΙΣΜΑ*] Abest a Paris. tertio et septimo. REISK.

P. 238. v. 2. *Μνησιφύλου*] Recte *Μνησιφίλου* Wunderlich. et Bekker., ut supra p. 235, 2. olimque etiam hic editum. SCHAEF.

P. 238. v. 2. *ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης*] *γενομένης ὑπὸ στρατηγῶν* August. primus. *γενομένης* plane omittunt August. secundus et quartus, item Bavaricus. REISK.

P. 238. v. 2. *στρατηγῶν*] Vide Ubbon. Emmium de Republ. Atheniensium et Spanheim. ad Iulian. p. 76. Habebatur hic senatus *σύγκλητος* sive extra ordinem permissu magistratuum civilium, iussu autem militarium, quorum erat de excubiis atque de praesidio urbis providere. TAYLOR.

P. 238. v. 3. *γενομένης*] Post h. v. signum commatis habent Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 238. v. 3. *πρυτάνεων*] Vulg. *πρυτανέων*. *πρυτάνεων* Paris. tertius, quintus et septimus. REISK.

P. 238. v. 3. *γνώμῃ*] Post *γνώμῃ* addunt vocabulum *μηνὸς* Paris. quintus et August. primus, in quo super *Μαιμακτηριῶνος* pro scholio adscriptum est *Αὐγούστου* a manu paene recentissima. REISK.

P. 238. v. 3. *Μαιμακτηριῶνος δεκάτῃ ἀπιόντος*] *φθίνοντος, λήγοντος*. Melanchthon: *mense Septembr. die* 21. Sic et Camera-

rius. ἡ πρώτη ἐπὶ εἰκάδι. Eadem δεκάτη φθίνοντος, τουτέστι, πρὸ τῆς φθίσεως. Perionius: *XI. Cal. Octobr.* Meletus: *die tricesimo mensis Maemacterionis.* WOLF. V. Weisk. de Hyperb. III. p. 18. SCHAEFER.

P. 238. v. 6. Ἀθηναίων] Ἀθηναῖον cum γρ. Paris. sextus et septimus. REISK.

P. 238. v. 6. κοιταῖον] κοιτέον Paris. primus cum γρ. κοιτέων August. primus. REISK.

P. 238. v. 7. Πειραιεῖ] ἐν Πειραιεῖ August. primus. REISK. Infra v. 17. εἰς ἄστυ καὶ Πειραιᾶ. SCHAEFER.

P. 238. v. 10. ὃς δ' ἂν] ὃς ἂν δὲ Bavaricus. REISK. V. not. ad Sophocl. Oed. T. 749. SCHAEFER.

P. 238. v. 11. ἀπειθήσῃ] ἀπιστήσῃ Paris. septimus. Voluit sine dubio ἀπειστήσῃ. REISK. Noluit. V. Heindorf. ad Platon. Theaetet. p. 296. SCHAEFER.

P. 238. v. 11. τῷδε τῷ ψηφίσματι] Vulg. τῷ ψηφίσματι τούτῳ. τῷδε τῷ ψηφίσματι August. primus et secundus; quod praetuli. Tam τῷδε, quam τούτῳ abest ab August. quarto. REISK.

P. 238. v. 11. ἔστω] ἔσται August. primus, margo Lutetianae sine auctore. August. quartus transponit vocabula sic: ἔστω ἔνοχος. REISK.

P. 238. v. 11. τῆς] Omittit August. quartus. REISK.

P. 238. v. 12. ὂν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 238. v. 13. τῶν ἀδυνάτων] τοῦ ἀδυνάτου olim deprehendi veram esse lectionem. Confirmant MSti Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob. cum Regiis β. γ. ε. η. TAYLOR. τοῦ ἀδυνάτου Aldina Taylori, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus. Militat Taylorus pro τοῦ ἀδυνάτου, cuius utique auctores sunt multi et boni, et in his August. primus. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, cnius quae sit labes, equidem haud intelligo, sive ἀδυνάτων pro masculino, sive pro neutro accipiatur. Dixerat modo ἀδύνατόν τι. Sunt ergo plura ἀδύνατα, quorum de singulis quibusque iudicare utique est περὶ τῶν ἀδυνάτων iudicare. Pari modo p. 262, 23. legitur πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβαινεν. Sunt autem τὰ ἀδύνατα causae improvisae aut humanae voluntati non obnoxiae, coeptis tuis peragendis aut muniis obeundis intercedentes, breviter, excusationes legitimae et honestae. Possit περὶ τοῦ ἀδυνάτου etiam in genere masculino acceptum sic reddi: *de eo, qui invalidus, impar gerendo muneri sit, nec ne sit.* REISK. τοῦ ἀδυνάτου Bekker. Hoc praeferendum fuit ob numerum et auctoritatem librorum. Sed pro masculino cave habeas. SCHAEFER.

P. 238. v. 13. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς] Quisnam ille fuerit, multum ambigi video. Vide Corsinii Fast. Attic. Dissert. I. §. 35. seqq. Petit. LL. Attic. p. 333. Spanheim. ad Iulian. pag. 77. Recte olim a viris doctissimis ad Pollucem est animadversum,

στρατηγὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων sive τῶν ὁπλιτῶν eum esse imperatorem, qui pedestribus copiis praefuerit, ut discerneretur ab eo, qui equestribus erat praepositus. Uterque occurrit infra p. 265. in uno decreto, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν v. 18. (modo v. 7. scripsit τὸν ἐπὶ τῶν ὅπλων) et ὁ ἐπὶ τῶν ἱππέων v. 20. Neque est, quod quemvis laedat ea locutio, ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. Nam apud Thucydidem et Xenophontem aliquoties deprehendi τὰ ὅπλα dici pro τοὺς ὁπλίτας. Vides interea errare Wolfium in his verbis interpretandis. TAYLOR. Strategus ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων commemoratur, quia alius adhuc strategus erat ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Praeter ille castrensis erat, in causis militaribus: hic praetor aerarii. REISK.

P. 238. v. 15. ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς] Citat h. l. Harpocrat. v. γραμματεύς. Scriba senatus nominatur, quia populo quoque suus erat. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 185, 14. 226, 30. SCHAEF.

P. 238. v. 17. εἴκοσιν — εἴκοσιν] Cod. Bekk. melioris notae bis sine littera paragogica. Sic etiam p. 249, 16. SCHAEFER.

P. 238. v. 18. εἰς] Abest a Bavarico et Aldina Taylori. REISK.

P. 238. v. 18. Ἄφιδναν] Vulg. Ἄφιδνα. Ἄφιδναν Paris. primus et quintus, August. primus. Ἀφίδναν August. quartus. Ἀφνίδα August. secundus, Bavaricus. Correxi Ἄφιδναν. REISK.

P. 238. v. 19. Σούνιον] Σούννιον Bavaricus. Verba καὶ Σούνιον absunt ab August. primo. REISK.

P. 238. v. 19. εἶπε Καλλισθένης Φαληρεύς] Verba haec absunt a Paris. primo, quinto et septimo, item August. secundo et Bavarico. REISK.

P. 238. v. 20. ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην] ἐλπίσι τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε Bavaricus. ἐλπίσι τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε August. primus et quartus. Etiam in Paris. primo est ἐποιήσασθε. REISK. ἐλπίσι τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 238. v. 21. ἐπηγγέλλεθ'] Sic plurimi uno consensu. Deinde λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν nonnulli, et λέγε δὴ τὴν ἐπιστολήν. Proxime v. 26. γρ. non ut vulgatur, sed καὶ τὴν Φωκίδα ὑφ' (vel ἐφ') ἡμᾶς αὐτοὺς πεποιημένους. Vide paulo post p. 239, 19. et 240, 21. TAYLOR. Vulg. ἐπηγγείλαθ'. ἐπηγγέλλεθ' Aldina Taylori, Paris. primus, secundus, septimus, Bavaricus, August. quartus. ἐπηγγέλλετο August. primus et secundus, P. Manutius. In imperfecto hic loci consentire libros omnes testatur Taylorus. Praetuli ἐπηγγέλλεθ' in imperfecto, quia tempus idem modo praecessit. REISK.

P. 238. v. 21. μισθωτός] V. not. ad p. 243, 1. SCHAEFER.

P. 238. v. 21. αὖ τὴν ἐπιστολήν] [αὐτὴν ἐπιστολήν.] αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν. MARKLAND. Ita infra p. 267, 20. λέγε δ' αὐτόν μοι τὸν νόμον λαβών. TAYLOR. λέγε δὴ τὴν ἐπιστολὴν Aldina Taylori, Paris. quintus et septimus, Bavaricus, August. secundus et quartus. λέγε δ' αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν August. primus. αὖ τὴν ἐπιστολὴν servavi, tametsi Marklandi coniecturam αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν ab August. confirmatam reperirem: nam vulgata bene habet. αὖ

h. l. est *etiam, ex altera parte, contra.* Ut auctoritatem Callisthenis modo recitasti, scriba, ita iam Philippi quoque literas recita. Est etiam *αὖ* pene idem atque *μετὰ ταῦτα*, et saepe ista, *αὖ μετὰ ταῦτα*, ut finitima inter se atque consentanea copulantur. REISK. *λέγε δὴ τὴν ἐπιστολὴν* Bekker. *Iam recita litteras.* Commode. Quanquam etiam Reiskii scriptura satis apta est. Ineptum Marklandi commentum Wunderlichius commendare non debebat praefat. p. XLI. s. Pronomini enim *αὐτὸς* hîc locus non est. SCHAEFER.

P. 238. v. 22. *δεῦρ'*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 238. v. 26. *ἡμᾶς — κατὰ*] Vitia typographica editionis Paulinae *ὑμᾶς* pro *ἡμᾶς* et *μετὰ* pro *κατὰ* digna non sunt commemoratione. Necesse tamen est eiusmodi vitia, quibus ista scatet Pauli Manutii editio, notari, quia saepissime in illis notandis et emendandis Wolfii versatur opera: quae vitia qui ignorat qua in editione legantur, is idem ignorat, quo ista Wolfii contentio pertineat. REISK.

P. 238. v. 27. *τὰ*] Omittit Paris. primus. REISK.

P. 238. v. 27. *τὰ κατὰ τὴν Φωκίδα*] Simplicius et, opinor, verius *τὴν Φωκίδα*, quod enotavit Taylorus ad v. 21. SCHAEFER.

P. 238. v. 27. *ἑαυτοὺς*] *ἡμᾶς*. WOLF. *ἡμᾶς αὐτοὺς* August. primus. REISK.

P. 238. v. 28. *εἰσαγηοχότας*] V. Phrynich. p. 121. Lips. cum nota egregii editoris. *) SCHAEFER.

P. 239. v. 1. *εἰς αὐτὰ*] Post *εἰσαγηοχότας* addit et recte addit editio Feliciani cum Codd. Guelph. Obsop. Vindob. et Paris. α. ε. *εἰς αὐτά*. TAYLOR. Addunt etiam August. primus et quartus, Lessing. P. Manut. Duo haec vocabula addidi. REISK. Uncis inclusit Bekker. Idem factum in priore editione Wunderlichii: in posteriore uncos amovit Dissenius. V. Wunderlich. praefat. pag. XXIX. s. SCHAEFER.

P. 239. v. 1. *ὑπακούοντα*] *ὑπακούσαντα* Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 239. v. 1. *κατὰ κράτος*] *καταχράτος* Bekker. SCHAEFER.

*) Sturzius de Dial. Maced. p. 33.: „Phavorinus e Philippi Macedonis epistolis notavit formam singularem *ἀγκόχασι* pro *ἤνεγκαν*." Ne putes typothetae meâve correctoris culpâ peccatum esse, etiam Index Verb. Graec. p. 215. a. mirum illud *ἀγκόχασι* habet. Scilicet Phavorinus turpiter erravit corrigendumque est sic, ut legas *ἀγηόχασι*. Obiter moneo alium non magis excusabilem errorem Phavorini (nisi est operarum) Spohnio fecisse fraudem, cum ad Nicephor. Blemmid. p. 41. extr. haec scriberet: „Phavorinus: *ἔμετος ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις· ἐμετὸς δὲ τὸ ἐξέρωμα*, quod vocabulum Lexica non habent." Neque unquam habebunt. Mutandum est enim in *ἐξέραμα*. Vides aliquanto cautius quam vulgus opinatur agendum esse, ne Lexicorum sordibus vetustis novas accumules. SCHAEFER.

P. 239. v. 1. λαβόντες] λαβόντας Bavaricus. REISK. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 239. v. 1. ἐξανδραποδισάμενοι] ἐξανδραποδισμένοι Aug. primus, ut videatur ἐξηνδραποδισμένοι voluisse. REISK.

P. 239. v. 2. κατεσκάψαμεν] Nonnulli coniiciunt κατασκάψαντας. TAYLOR. Et hos et illos qui λαβόντες v. 1. mutarunt in λαβόντας (nisi error est scribarum) male habuit mutata huius periodi constructio. Sed quis ignorat τὴν ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα μετάβασιν? Homerus Il. XIII. 208. s. βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν. ubi offendit Heynius haec notans: „Nemo legit κήδεα τεύχων, quod post ὀτρυνέων expectabam." Non offendit vir eximius ibid. v. 434. s. τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσεν θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα. Il. XI. 126. s. τοὔπερ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους. ubi verius idem: „Ad vulgarem structuram erat ἐόντας καὶ ὁμοῦ ἔχοντας." V. Schol. Vict. et Townl. ad Il. XXI. 50. Herodotus IX. 104. οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον ἄλλας τε κατηγεόμενοί σφι ὁδοὺς φεύγουσι — καὶ τέλος αὐτοί σφι ἐγένοντο κτείνοντες πολεμιώτατοι. In Dionysio Halic. T. II. p. 1097. R. videndum ne vulgatum olim εἶχον sine gravi causa cesserit scripturae libri Vaticani ἔχοντες. Alia eiusdemmodi collegi in not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 31. s. 110. 145. Add. Heindorf. ad Platon. Theaetet. p. 352. SCHAEFER.

P. 239. v. 2. ὑμᾶς] Vulg. καὶ ὑμᾶς. καὶ abest ab August. primo, secundo et quarto. Delevi copulativam. REISK. Revocavit Bekker. *etiam vos*, h. e. vos cum aliis Graecis. SCHAEFER.

P. 239. v. 3. γέγραφα] ἔγραψα indices Aldi et Pauli. REISK.

P. 239. v. 3. ἐπὶ πλεῖον] ἐπὶ πλεῖον vel ἐπὶ πλέον plures. TAYLOR. Vulg. πλεῖον. ἐπὶ πλέον aut ἐπὶ πλεῖον dant plures libri, teste Tayloro, ut Paris. primus et quintus, August. primus. Addidi ἐπὶ. *plus quam par est* vel *expedit*. Nam idem est atque si dixisset ἐπὶ πλεῖον ἢ προσήκει vel ἢ συμφέρει. REISK.

P. 239. v. 3. ἐνοχλῆσθε] ἐνοχλεῖσθε August. primus. REISK. Acerbâ irrisione Macedo passivum usurpat. Nam quasi misertus Atheniensium hortatur, ut suis parcentes viribus irrito conatu supersedeant. SCHAEFER.

P. 239. v. 5. τοῖς μὲν γὰρ ὅλοις] τούτοις μὲν γὰρ ὅλως Ven. Guelph. Aug. Vindob. et α. ζ. TAYLOR. Item Aldina Taylori, August. primus. γὰρ abest ab August. quarto. REISK.

P. 239. v. 5. τοῖς — ὅλοις] καθόλου. WOLF. V. Schweighäuserus ad Athen. T. IV. p. 592. SCHAEFER.

P. 239. v. 5. οὐδὲν] οὐδὲ Paris. septimus, August. secundus, Bavaricus. REISK.

P. 239. v. 6. συνθέμενοι] συντιθέμενοι August. primus, non

probante Fabricio seu Wolfio. August. quartus locum hunc sic exhibet: *τὴν εἰρήνην ἣν συνθέμενοι καὶ ὁμωμόκατε ἀντιπαραξάγοντες* (sic). REISK.

P. 239. v. 6. *ὁμοίως*] F. *ὅμως*. MARKLAND. *ὅμως* Marklandi blanditur quidem prima specie, veruntamen vulgata nihilominus bene habet et eodem tendit. *pace mecum contracta, copiis infestis contra me in aciem eductis proceditis et castra mea, quoquo eunt, vestris e regione prosequimini, non secius atque faciebatis bella aperta mecum gerentes.* Similis est locus p. 268, 17., ubi miror Marklandum non item *ὅμως* suasisse. REISK. Marklandi coniecturam probat Osannus Auctar. Lexicor. Graecor. pag. 117. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 148. SCHAEFER.

P. 239. v. 7. *συμπεριειλημμένων*] *περιειλημμένων* (sine prima praepositione) August. quartus. *συμπεριειλημμένοι* Bavaricus. REISK.

P. 239. v. 8. *ὡμολογημένοις*] *ὁμολογουμένοις* Paris. septimus. REISK.

P. 239. v. 10. *προτερήσετε*] *προτερήσατε* Aldus. Forte voluit *προτερήσαιτε*. REISK.

P. 239. v. 10. *ἐφθακέναι*] *ὠφληκέναι* Paris. secundus et sextus cum *γρ.*, item August. quartus et Lessing. Aldina Taylori. REISK.

P. 239. v. 11. *Ἀκούετε, ὡς σαφῶς δηλοῖ* —] Marcellinus ad Hermogen. p. 212. *εἰ δὲ μηδ' αὕτη ἡ ἐξέτασις ἡμῖν συμβάληται, ἢ τῆς διανοίας, ἐπὶ τὴν διαβολὴν τῆς γνώμης, ἐπειδὰν καιρὸν ἔχωμεν, τρεψόμεθα, καθάπερ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου παρεχόμενος Φιλίππου ἐπιστολὴν ἔφη· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται* —. Scholiastes anonymus ad Hermogen. p. 402. *κατὰ λέξιν ποιεῖ ἐνάργειαν τὰ πληκτικὰ τῶν ὀνομάτων καὶ τὰ σημαντικά, οἷον· Ὁρᾶτε, ὡς σαφῶς διορίζεται καὶ δηλοῖ*. REISK.

P. 239. v. 11. *ὡς*] *ὥσπερ* Aldina Taylori. REISK.

P. 239. v. 13. *λυπουμένων;*] Tolle signum interrogandi: nam haec non est interrogatio. Recte interpunxerunt posterior Wunderlichii et Bekker. Idem tollendum aliis similibus locis, ut Orat. advers. Leptin. p. 485, 11. ad q. l. Fr. A. Wolfius p. 311.: „Signum interrogandi a Reiskio positum reieci. Recitatas literas publicas sequitur ubique *ἀκούετε*, *ὁρᾶτε*, aut simile quidpiam, nulla interrogatione.“ V. Wunderlich. praefat. p. XVI. SCHAEFER.

P. 239. v. 16. *λαβὼν*] F. *λαθών*. MARKLAND. *βαλὼν* Lambin. [an Morellus. REISK.] Scilic. *βαλὼν εἰς τὸ μηδοτιοῦν προορᾶν*. *coniecit in eam securitatem*. TAYLOR. Dictio *ᾤχετο αὐτοὺς λαβὼν* tam crebro legitur apud Demosthenem aliosque, ut mirum sit potuisse viros doctos in ea errare. Sententia eius haec est. Progressus est Philippus ulterius. Thebanos Thessalosque, velut turbo omnia coram se agens, propellens, ruens et rotans, egit, quo vo-

luit, obtorto collo, praecipites, occoecatos, dementatos, ut malorum sibi imminentium nil praeviderent. V. p. 347, 10. Aut est simile ductum de eo, qui subito, per vim correptum sublatumque in humeros aufert, quo vult, invitum et vociferantem. REISK.

P. 239. v. 17. *εἰς τὸ*] Forsitan *ὥστε*. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 51. Vellem in Codd. legeretur. Vulgata quidem mihi vix placet: videturque Lambinum aut Morellum movisse, ut *λαβὼν* in *βαλὼν* mutandum censeret. SCHAEFER.

P. 239. v. 17. *μηδοτιοῦν*] Melius *μηδ' ὁτιοῦν* Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 239. v. 17. *τῶν μετὰ ταῦτα προορᾷν*] Vulg. *προορᾷν τῶν μετὰ ταῦτα. τῶν μετὰ ταῦτα προορᾷν* August. primus. REISK. *προορᾷν τῶν μετὰ ταῦτα* Bekker. SCHAEFER.

P. 239. v. 18. *ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι*] Modo p. 240, 21. *δυνάμεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῷ.* et p. 241. ult. *ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν.* et p. 248, 17. similiter. De qua constructione agit H. Stephanus Thesaur. L. Gr. T. III. col. 428. TAYLOR.

P. 239. v. 20. *Θηβαῖοι*] Omisit Bekker. secutus auctoritatem libri notae melioris. Sic etiam Thessali intelligendi. Sed quae continuo sequuntur de calamitate Thebanorum, arguunt, opinor, Oratorem h. l. *Θηβαῖοι* addidisse. SCHAEFER.

P. 239. v. 23. *νῦν ὀδυρόμενος*] Wunderlichius Append. p. 195.: „Restitue omnium librorum ordinem *ὀδυρόμενος νῦν.*" Ob mutatum verborum ordinem in Reiskium idem invehitur praefat. p. XX. s. Ipse dederat in priore editione *νῦν ὀδυρόμενος*: sed in posteriore Dissenius, inverso ordine, dedit *ὀδυρόμενος νῦν.* Et sic Bekker., qui etiam alterum ordinem in libris reperit: ut Reiskii culpa paullo levior videatur. SCHAEFER.

P. 239. v. 25. *καὶ τούτων*] *καὶ* omittit Aug. secundus. REISK.

P. 239. v. 25. *τῶν*] Omittit August. quartus. REISK.

P. 239. v. 26. *δῆλον γὰρ, ὅτι κ. τ. λ.*] Locum hunc Alexander Rhetor de Figur. cap. de Ironia p. 44. ed. Norm. sic recitat e memoria: *δῆλον γὰρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς τῶν Θηβαίων ἀτυχήμασιν, κτήματα ἔχων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ, ἐγὼ δὲ χαίρω, ὃς εὐθὺς ἐξῃτούμην ὑπὸ τοῦ ταῦτα πεποιηκότος.* REISK.

P. 239. v. 26. *δῆλον γὰρ*] *δῆλον μὲν γὰρ* Paris. quint. REISK.

P. 239. v. 28. *κτήματα*] *κτήματ'* Bekker. *κτήματα* h. l. sunt quae proprie dicuntur *ἐγκτήματα.* Sed Demosthenes videtur simplex maluisse, quo maiorem adversario invidiam conflaret: quippe *ἐγκτήματα* solent quam *κτήματα* magis obnoxia esse. SCHAEFER.

P. 239. v. 29. *ἐκείνων*] F. *ἐκεῖ.* MARKLAND. Marklandi coniectura vereor ne ironiae, qua hic locus viget, aculeum obtundat. SCHAEFER.

P. 240. v. 1. *οὓς — λέγειν*] Variatur in MStis, ubi inter alia

deest ἴσως. A vulgatis discedit, quod non solet facere, Hermogenes p. 350. Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ὕστερον ἁρμόσει λέγειν. μάλα etiam Guelph. Aug. Vindob. Hermogenis lectionem vindicat Rutilius Lupus de Fig. Sentent. lib. 2. iuxta initium, ubi haec verba ita vertit: *Sed nimirum inopinans incidi in causam temporis huius alienam*, de qua posterius dicendum. *Quapropter ad illud, quod paulo prius agendum, revertor.* TAYLOR. Vulg. οὓς αὐτίκα μᾶλλον ἁρμόσει λέγειν ἴσως. — μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν August. primus. μᾶλλον August. quartus, Aldus, P. Manut. in caeteris vulgatae consentientes. — μᾶλλον ἴσως ἁρμόσει λέγειν Aldina Taylori, August. secundus, Bavaricus. ὕστερον apud Hermogenem videtur e scholio irrepsisse, nam αὐτίκα μάλα idem est atque ὕστερον. Praetuli hunc ordinem: οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν. Mallem tamen nunc μᾶλλον a me non esse repudiatum. Poteram sic dare: οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως μᾶλλον ἁρμόσει λέγειν. REISK. Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 76.: „Bene observat Io. Taylorus, Rutilium secutum esse lectionem, quam in libris suis invenisset Hermogenes: Ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ὕστερον ἁρμόσει λέγειν.“ οὓς αὐτίκα μᾶλλον ἴσως ἁρμόσει λέγειν Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 240. v. 2. ἁρμόσει] V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 46. SCHAEFER.

P. 240. v. 2. ἐπὶ] εἰς Paris. sextus, Aldina Taylori. REISK.

P. 240. v. 3. δωροδοκήματα καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 240. v. 3. παρόντων] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 240. v. 5. αἴτια] αἰτία August. primus. REISK.

P. 240. v. 7. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς Paris. quintus. REISK.

P. 240. v. 7. ἑαυτοὺς] [Vulg. ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ.] Desunt τῷ Φιλίππῳ in Guelph. Vindob. et α. Recte. Consule auriculas. TAYLOR. Absunt etiam ab August. primo. Expunxi. REISK.

P. 240. v. 7. ὑμῖν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 240. v. 7. ἐξηπάτηντο] ἐξηπάτηνται Paris. quintus. REISK.

P. 240. v. 8. τί ἐγένετο] τί καὶ ἐγίνετο August. secundus. REISK.

P. 240. v. 10. φίλον — ἡγοῦντο] Citat h. l. Alexander Rhetor p. 28. in capite περὶ ἐπιμονῆς et Phoebammon p. 132., qui genus tautologiae facit διάφορα ὀνόματα σημαίνοντα τὴν αὐτὴν διάνοιαν, ὑπὸ δὲ τὴν αὐτὴν πτῶσιν, ὡς τό· φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο. REISK.

P. 240. v. 11. αὐτοῖς] Omittit August. quartus. REISK.

P. 240. v. 12. οὐδὲ] Vulg. καὶ οὐδὲ. καὶ omittunt Paris. primus, August. primus et secundus. Sustuli copulam. REISK.

P. 240. v. 12. εἴ] ἢ August. primus. REISK.

P. 240. v. 15. *μόνοι*] Omittunt Paris. primus, August. primus. *μόνον* dat August. quartus. REISK.

P. 240. v. 18. *ὁ*] Omittit August. primus. REISK.

P. 240. v. 18. *Ἰλλυριοὺς*] Post h. v. addit, sed vitiose, *καὶ Θετταλοὺς* August. quartus. REISK.

P. 240. v. 20. *Τριβαλλοὺς*] Vulg. *Τριβαλοὺς*. *Τριβαλλοὺς* (cum geminato λ) August. primus et quartus, Bavaricus, edit. P. Manutii et nescio an omnes libri. REISK. Sed *Τριβαλοὺς* etiam Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 240. v. 20. *καὶ δυνάμεις — ὑφ' ἑαυτῷ*] *καὶ δυνάμεις πολλὰς ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτῷ καὶ μεγάλας* Aldina Taylori. REISK.

P. 240. v. 21. *ἐποιεῖθ' ὑφ' ἑαυτῷ*] Hermogenes, qui hunc locum laudat p. 185. iterumque per plura p. 189., habet maxima cum constantia *ἐποιεῖτο ὑφ' ἑαυτὸν* (vide supra p. 238, 27. 239, 19.) — *τότε δὴ, τότε πάντες κ. τ. λ.* TAYLOR.

P. 240. v. 21. *καί τινες — πόλεων*] Hermogenes p. 185. dat *καί τινες τῶν πόλεων*. Veruntamen p. 189., ubi locum iterat, recte dat cum vulgatis. REISK.

P. 240. v. 23. *τότε δὴ, τότε πάντες*] Vulg. *τότε πάντες*. Iterat Hermogenes adverbium ad hunc modum: *τότε δὴ, τότε πάντες*. Quod praetuli ut fortius et elegantius. REISK. Sic etiam Wunderlich. Sed Bekker. *τότε πάντες*, etsi Reiskianum in Cod. repererat. Ego Reiskium sequar. Eaedem alibi turbae in huiusmodi repetitionibus. V. not. ad p. 297, 8. SCHAEFER.

P. 240. v. 25. *παρεσκευάζετο*] Hermogenes pag. 185. *παρεσκεύαζεν*. Verumtamen pag. 189. recte dat *παρεσκευάζετο*. REISK. *παρεσκευάζετ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 240. v. 26. *λόγος*] Cod. Bekk. *ὁ λόγος*. Sed haec phrasis solet articulo carere. V. not. ad p. 168, 11. SCHAEFER.

P. 240. v. 26. *ἐγὼ μὲν — πεμφθείην*] Citant Anecd. Bekk. p. 129, 6. sic ut omittant *γὰρ* et pro *διεμαρτυρόμην* habeant *διεμαρτυρούμην*. SCHAEFER.

P. 240. v. 27. *διεμαρτυρόμην*] *διεμαρτυράμην* August. primus. REISK.

P. 240. v. 27. *ὅποι πεμφθείην*] *ἐλλείπειν τὸν ἂν* minus recte volunt Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 240. v. 27. *αἱ δὲ πόλεις κ. τ. λ.*] Hermogenes pag. 243. *αἱ μετρίως μὲν οὖν ἔχουσαι τροπαὶ τοιαῦταί εἰσιν. εἰ δ' ὑπερβαίην τι τοῦ μετρίου, τραχύνουσι τὸν λόγον, οἷον· αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. διὸ καὶ ἐξηγήσεως αὐτῷ ἐδέησε. τὸ γὰρ, τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων, καὶ τὰ ἑξῆς, τοῦ ἐνόσουν ἐστὶν ἐξηγητικά.* REISK. Conf. Naekii Choerilea p. 273. SCHAEFER.

P. 240. v. 28. *πράττειν*] Naekius l. c. e Codice Hermogenis Dresdensi enotavit *προστάττειν*. Frequentissima commutatio, de qua v. not. ad p. 216, 23. *πράττειν* hic sensu speciali dicitur de

republica administranda: ne quid reconditi in illo Codice latere putes. SCHAEFER.

P. 241. v. 2. *καὶ πολλῶν*] Desunt in Harleiano nostro. Et fortasse prius fuit glossa *τοῦ τῶν ἰδιωτῶν*. Consule quas adnotavi liberiore calamo ad *π. παραπρεσβ.* Demosthenis. Unde liquebit etiam, quam infeliciter hic verterit Wolfius *τοῖς πλήθεσιν* infra v. 7. TAYLOR. Diversi sunt *οἱ ἰδιῶται* et *οἱ πολλοί*. Magistratus qui gesserunt, etiam multos, aut gerent, nunc tamen, cum extra functionem, hoc est, privati sunt et otiantur, *ἰδιῶται* sunt, tametsi non propterea *τοῖς πολλοῖς*, plebi, miscellaneae, inconditae multitudini, popello, accensendi sunt. *Οἱ πολλοὶ* autem nunquam sunt *ἰδιῶται*, neque erunt, neque possunt esse, quia nullos honores gerunt nullamque partem reip. attingunt, nisi in concione ferendis suffragiis. REISK. Fallitur. *τῶν ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν* esse synonyma iam hinc arguas, quod articulus semel positus est: quamquam huic argumento parum fidam. V. not. ad p. 298, 24. Sed Oratoris est huiusmodi pleonasmis abuti, inprimis quando concinnitatis studium abundantiam poscit verborum. Nam modo dixerat abundanter *πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν, δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι.* Atque infra v. 7. s. *τοῖς προεστηκόσι* simpliciter opponuntur *τὰ πλήθη*, h. e. *οἱ πολλοί*. SCHAEFER.

P. 241. v. 2. *τῇ*] *καὶ* Aldina Taylori. REISK.

P. 241. v. 3. *ῥᾳστώνῃ*] Mox v. 7. *ῥᾳθυμίας*. Utrumque iungitur p. 133, 12. SCHAEFER.

P. 241. v. 3. *τοιουτονί*] Vulg. *τοιοῦτον*. *τοιουτονί* Paris. primus, August. primus. Praetuli. REISK.

P. 241. v. 4. *πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς*] V. Ind. Graecitat. pag. 406. Plenius p. 1290, 4. *πλέουσα πανταχόσε, πλὴν οὐκ εἰς Ἀθήνας*. Iure Frotscherus noster formulam nuper vindicavit Xenophonti Hieron. 1, 18. SCHAEFER.

P. 241. v. 4. *ἑκάστων οἰομένων*] Wunderlichius Append. p. 195.: „Redde Demostheni omnium librorum ordinem *οἰομένων ἑκάστων*." Reiskii licentiam ordinem mutantis notat etiam praefat. p. XXI. Itaque Dissenius dedit *οἰομένων ἑκάστων*: nam ipse Wunderlichius in priore editione Reiskium secutus erat. Falso exprobrari Reiskio licentiam satis docet editio Bekkeri nostrum servans ordinem, alterum illum e pluribus libris, non ex omnibus, prodens. SCHAEFER.

P. 241. v. 5. *ἀλλὰ*] *καὶ* August. primus. REISK. Item alii Codices Bekkeri: nec displicet. SCHAEFER.

P. 241. v. 5. *διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων*] *periculis quae aliis imminent*. SCHAEFER.

P. 241. v. 6. *σχήσειν*] Hac significatione rarior futuri forma pro *ἕξειν*. Infra p. 428, 22. *σχήσετε*, sed vi longe diversa, quae huius formae tanquam propria est. V. Hesychius T. II. c. 1331. SCHAEFER.

P. 241. v. 6. ὑπολαμβανόντων] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 241. v. 6. βούλωνται] βούλονται Aug. quart. REISK.

P. 241. v. 6. οἶμαι] *nimirum*. Conf. Ind. Graecitat. p. 357. SCHAEFER.

P. 241. v. 8. τοῖς δὲ προεστηκόσι] τοῖς δὲ τοῖς προεστηκόσι August. quartus. REISK.

P. 241. v. 10. τἄλλα] Sic etiam textum Bavarici, sed margo dat ἄλλους cum γρ. REISK.

P. 241. v. 10. οἰομένοις] οἰομένους August. quartus, sed cum vulgata superscripta: etiam Hermogenes Aldinus. Nam Portus in editione Crispini plerosque locos Demosthenicos ab Aldo aliter exhibitos ad lectionem vulgarem reformavit, ut hic loci, ubi editio Aldina sic dat, quamquam vitiose: τὰ ἄλλα πλὴν ἐκείνους ὅμως οἰομένους ἄλλους πωλεῖν πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακότας ᾐσθῆσθαι. REISK.

P. 241. v. 11. ᾐσθῆσθαι] αἰσθέσθαι Aug. secundus. REISK. αἰσθέσθαι Bekker. Nostrum melius respondet antegresso ἀπολωλεκέναι. V. Porson. Supplem. praefat. ad Euripid. Hecub. p. LIII. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 241. v. 11. ἃ] Mox: τἄλλα, ἃ προσήκει, πάντ' ἀκούουσιν. V. L. Bos. Ellips. p. 352. SCHAEFER.

P. 241. v. 12. ἡνίκα ἐδωροδόκουν] Desunt Hermogeni Aldino. REISK.

P. 241. v. 12. καὶ τἄλλα — ἀκούουσιν] Idem dat καὶ πάντα ἃ προσῆκεν ἀκούουσιν. REISK.

P. 241. v. 12. τἄλλα, ἃ προσήκει, πάντ'] Reiskius Ind. Graecit. p. 24. subaudit ὀνείδη vel αἰσχρά. Nihil subaudiendum. Vide not. ad ἃ v. 11. SCHAEFER.

P. 241. v. 13. ἀκούουσιν· εἰκότως] Solità ἀκριβείᾳ post finitam periodum Codd. Guelph. Aug. Vindob. et Regii γ. ε. ζ. addunt εἰκότως. Distincte et emphatice. TAYLOR. Addunt August. primus et quartus, Lessing. Addidi. REISK. V. Fr. A. Wolfius ad Leptin. p. 252. SCHAEFER.

P. 241. v. 15. ἂν] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Vides, quam parum fidei vel optimis libris haberi oporteat, quando de usu huius particulae disceptatur. SCHAEFER.

P. 241. v. 15. πρίηται] πρόηται Paris. septimus, Aldina Taylori, Bavaricus. Verumtamen in huius margine adscriptum est scholium ἀγοράσῃ. REISK.

P. 241. v. 16. ἂν ἦν] Vulg. ἦν ἄν. Invertunt August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 241. v. 16. εὐδαιμονέστερον] εὐτυχέστερον Paris. septimus, Aldina Taylori, Bavaricus: sed eius margo vulgatam dat

cum γϱ. REISK. Conf. Porson. ad Euripid. Med. 722. p. 76. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 241. v. 17. οὐκ ἔστι] οὐκ ἔστι secundum abest ab Aug. secundo. REISK. V. not. ad p. 297, 8. SCHAEFER.

P. 241. v. 17. πόθεν] Abest a Ven. et η. TAYLOR. Item a Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Deletum malit Taylorus vulgatam ob cumulatas negantes formulas dicens inficetam et molestissimam, natam illam e temeritate scribarum, qui quae duae Demosthenis editiones, ἥ τε ἀϱχαία καὶ ἡ δημώδης, priva sibi propriaque haberent, ita commiscenda putassent, ut oratio fieret prorsus monstruosa. V. not. ad p. 229, 12. Non persuadet. SCHAEFER.

P. 241. v. 20. ἀποδεδομένων] ἀποδιδομένων Ven. Ital. Lindenbr. et Obsop. Codd., approbante Obsopoeo. Ego tamen ἐπέχω. TAYLOR. Vulg. ἀποδομένων. ἀποδεδομένων August. secundus. ἀποδιδομένων Aldina Taylori. Praetuli ἀποδεδομένων existimans, ἀποδέδομαι significare *vendidi*. Quod rectumne sit, an falsus memoriae fuerim, haud licet definire. Fieri possit, ut Graeci aoristum secundum medium ἀπεδόμην et ἀποδόμενος alligarint ad significandum *vendidi* et *is qui vendidit*, ἀποδέδομαι autem et ἀποδεδομένος ad significandum *venditus sum* et *homo venditus*. Retractans nunc longo tempore post illa mea ausa Demosthenica incipio nonnunquam vereri, ne festinatio me passim locorum praecipitem egerit. REISK. Bene ἀποδομένων Wunderlich. (cuius v. praefat. p. XXXI. s.) et Bekker. Errat Reiskius significationem *vendendi* passivo contribuens. SCHAEFER.

P. 241. v. 21. τὴν δὲ] F. τῶν δὲ. MARKLAND. τῶν δὲ τὴν πονηϱίαν mavult Marklandus. REISK. Immo τῶν δὲ πονηϱίαν. Quod nemo probabit. Casus obliquos pronominis αὐτός saepissime omitti, ubi nulla inde nascitur obscuritas sensus, tam notum in vulgus est, ut monere taedeat. SCHAEFER.

P. 241. v. 21. καὶ] καὶ prius omittit Aug. primus. REISK.

P. 241. v. 22. δὲ] δὴ August. primus. REISK.

P. 241. v. 22. παϱελήλυθεν] εἰσελήλυθεν Paris. septimus. REISK.

P. 241. v. 23. τὰ τοιαῦτα] ταῦτα Paris. tertius. REISK.

P. 241. v. 25. μέχϱι τούτου —] Hermogenes p. 266, 3. citat h. l. et p. 295., ubi de discrimine τῆς παϱισώσεως et τῆς ἐπαναφοϱᾶς loquitur: αἵ τε οὖν παϱισώσεις καλλωπίζουσιν, ὥσπεϱ ἐλέγομεν, καὶ αἱ κατὰ κῶλον ἐπαναφοϱαί, οἷον· μέχϱι τούτου Λασθένης — μέχϱι τούτου Τιμόλαος —. Ponam hic locum e Scholiasta ad Hermogenis librum πεϱὶ ἰδεῶν, non quo lectores ex eo scitu digna discant, sed quo intelligant hoc e specimine, quam miseris et quam difficilibus nugis bonus Hermogenes oneratus sit. Quamquam hic anonymus in hunc de Formis librum Scholiastes sequioris et generis et aetatis est nulloque modo cum Marcellino cae-

terisque vetustioribus et melioribus commentatoribus comparandus. P. 397. ergo, cum multis et ultra, quam par esset, subtiliter disputasset, ad rem obscurandam quam ad illuminandam accommodatius, in illo Demosthenico *μέχρι τούτου Λασθένης* obtinere *ἀκμὴν* compositam ex *ἀκμῇ καὶ λαμπρότητι*, tandem subiicit haec: *φησὶν οὖν, ὅτι οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι λαμπρότης καὶ ἀκμὴ συνελθοῦσαι ποιοῦσιν ἀκμὴν, (ἡ γὰρ ἀκμὴ καθ' αὑτὴν οὐ συνέστηκεν,) ἀλλ' ἐκ σφοδρότητος καὶ λαμπρότητος καὶ τραχύτητος σύγκειται. ὥστε οὐχ ἁπλῶς δεῖ λέγειν, ἐκ λαμπρότητος καὶ ἀκμῆς τὴν ἀκμὴν συνεστάναι, ἀλλὰ λαμπρὸν ἐν ταυτῷ καὶ ἀκμαῖον εἶναι τὸ μέχρι τούτου Λασθένης· λαμπρὸν μὲν διὰ τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, ἀκμαῖον δὲ διὰ τὰς τῆς σφοδρότητος καὶ τραχύτητος ἐννοίας καὶ τῆς λαμπρότητος τὴν μακροκωλίαν. ἐξ ὧν ἡ ἀκμὴ —. εἰ γὰρ ἁπλῆ οὖσα ἡ ἐπαναφορὰ κάλλος ποιεῖ τῷ λόγῳ,* [pulchritudinem orationi per se conciliat epanaphora, etiamsi aliud nihil ad eam accessisset; est autem epanaphora particula *μέχρι* ter iterata;] *πολλῷ μᾶλλον διπλῆ κατὰ συζυγίαν γενομένη.* [quanto maiorem addet pulchritudinem duplicata per syzygiam seu coniugationem haec epanaphora, hoc est, *μέχρι* toties cum *ἕως* copulatum.] *τὸ γὰρ μέχρι καὶ μέχρι καὶ ἕως καὶ ἕως κατὰ συζυγίαν τὴν ἐπαναφορὰν ἔχει.* Eiusmodi disputationes, tenebris seculorum scholasticorum dignae, captum meum superant. Alexander Rhetor p. 62. *πεποίηκε δὲ Δημοσθένης καὶ διπλῆν ἐπαναφορὰν ἐπί τε τῶν προηγουμένων κώλων τὸ αὐτὸ μόριον λαμβάνων καὶ ἐπὶ τῶν ἑπομένων· μέχρι τούτου* etc. *τῶν μὲν γὰρ πρώτων κώλων τὸ ΜΕΧΡΙ ἄρχει μόριον, τῶν δὲ δευτέρων τὸ ΕΩΣ.* REISK.

P. 241. v. 25. *τούτου — τούτου — τούτου*] F. *τοῦ*, i. e. *τίνος*, cum interrogatione. MARKLAND. Pro trigemino *μέχρι τούτου* mavult Marklandus *μέχρι τοῦ* (pro *μέχρις οὗ*) interrogative, *quousque?* REISK. Vulgatam satis tuentur et libri Demosthenici in ea consentientes et Technici hunc locum diserte sic citantes. Falso autem dicit Reiskius *μέχρις οὗ* poni posse interrogative. SCHAEFER.

P. 241. v. 26. *Φιλίππου*] *Φιλίππῳ* Paris. quintus. REISK.

P. 241. v. 26. *μέχρι τούτου Τιμόλαος — οἱ Λαρισσαῖοι*] Citat Tiberius p. 48. s., ubi v. Boissonad. SCHAEFER.

P. 241. v. 27. *Εὔδικος καὶ Σῖμος —*] Citat h. l. Harpocrat. v. *Εὔδικος* et *Σιμὸς* et *Περίλλος* (v. p. 242, 3.): nam sic exaratum ibi legitur. REISK. V. Photius c. 27. 379. 306. (ubi *Πέριλλος*). SCHAEFER.

P. 241. v. 27. *Εὔδικος*] *Εὐδόκιμος* Aldina Taylori. REISK.

P. 241. v. 27. *Σῖμος*] *Σίμος* Reisk. et Wunderlich. *Σῖμος* mecum Bekker. *Σιμὸς* Tiberius cum Harpocratione et Photio. Accentus vitium, quod tamdiu tolerari non debuit, notavi Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 656. b. SCHAEFER.

P. 241. v. 27. *Λαρισσαῖοι*] *Λαρισαῖοι* (uno σ) August. primus et quartus, item Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 1. καὶ ὑβριζομένων] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 242. v. 1. ἡ] Omittit Aldus, sed addit annotator Taylor. REISK.

P. 242. v. 1. ἡ οἰκουμένη] Recte Reiskius Ind. Graecitat. p. 357. *terra a Graecis habitata.* V. not. ad p. 85, 17. SCHAEFER.

P. 242. v. 2. Ἀρίστρατος] Ἀρίσταρχος August. quartus. REISK.

P. 242. v. 2. Σικυῶνι] Post h. v. pone cum Wunderlichio et Bekker. subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 242. v. 3. Περίλαος] Περίλλος Harpocration, melius Πέριλλος Photius. V. not. ad p. 241, 27. Solennis formarum duarum eiusdem nominis commutatio. Sic Περίλαος, ὁ τοῦ ταύρου δημιουργός, saepe dicitur Πέριλλος. SCHAEFER.

P. 242. v. 3. ἀπεῤῥιμμένοι] ὑπὸ Φιλίππου. SCHAEFER.

P. 242. v. 5. τούτοις — ὑμῖν] Nota subitam conversionem a tertia persona ad secundam. SCHAEFER.

P. 242. v. 5. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus et quartus, mendose. REISK.

P. 242. v. 6. ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε] ἐφ' ὃ δωροδοκήσεται margo Lutetianae, tacito auctore. REISK.

P. 242. v. 7. περιποιεῖ] Post h. v. subdistinctionem recte posuerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 7. καὶ διὰ τοὺς — καὶ ἔμμισθοι] Citant Anecd. Bekk. p. 121, 9. SCHAEFER.

P. 242. v. 7. τούτους] Vulg. τούτων. τούτους Paris. quintus. τουτωνὶ August. secundus. Praetuli τούτους. per vel propter hos, quos per contemtum τοὺς πολλοὺς, plebem, appellitatis, salvi estis, per plebem Atticam, et per nos, oratores, vestris machinationibus obstantes. REISK. τούτων Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 242. v. 7. καὶ] Deletâ copulâ Wunderlichius continuavit τούτους τοὺς ἀνθισταμένους. „Olim" inquit „τούτους καὶ nullo sensu. Nisi mavis sequens τοὺς delere, ut legatur: διὰ τοὺς πολλοὺς τούτους καὶ ἀνθισταμένους κ. τ. λ." Cur vulgatam sensu cassam dicat, non intelligo. Reiskium enim commode interpretantem quis non audiat? Nec Bekkerus quicquam mutavit. SCHAEFER.

P. 242. v. 8. σῶοι] σῷοι Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 10. ἐπεὶ — ἀπολώλειτε] Citant Anecd. Bekk. p. 126, 32. *nam, si per vos solos staret, dudum fame enecti periissetis.* SCHAEFER.

P. 242. v. 10. ἀπολώλειτε] ἀπολώλατε in Aldo et Benenato. ἀπολώλητε Codd. Regii ε. ζ. η. At ἀπολώλειτε, ut dedit Felicianus, caeteri fere omnes. TAYLOR. Vulg. ἀπολώλατε. ἀπολώλητε Paris. quintus, sextus, septimus, si recte reddiderunt operae Morelli.

Nullus enim dubito, in illis fuisse idem, quod est in August. primo, in Bavarico, in August. quarto, in schedis Scringeri, in editt. Felic. et P. Manut., in caeteris, id quod Taylorus testatur, omnibus, ἀπολώλειτε. Hermogenes p. 190. αὐτοὺς omittit, καὶ πάλαι dat, in edit. Ald. certe, et ἀπολώλειτε. Praetuli ἀπολώλειτε (in plusquamperfecto). REISK. Melius ἀπωλώλειτε Anecd. Bekk. l. c. V. not. ad p. 114, 21. In Thucydide VII, 27. Bekkerus dedit ἀπωλώλει. Eandem formam Lud. Dindorfius Xenophonti Histor. Graec. I. 2. 10. e Victorio vindicavit. SCHAEFER.

P. 242. v. 12. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 12. αὐτος] οὑτοσὶ Paris. septimus, Bavaricus. REISK.

P. 242. v. 12. ἑωλοκρασίαν] In numero τῶν αὐθαδῶν καὶ τολμηρῶν διανοημάτων recenset Hermogenes p. 409. Vocem istam elucidat Scholiastes noster ad locum, Suidas, Photius MS. Etymol. M. pag. 352. et Aem. Portus Cap. 5. de Compotatione Veterum Graecorum. TAYLOR. Citat h. l. Harpocrat. v. ἑωλοκρασία. REISK. Item Photius c. 41. (ubi est δ' οὗτος, absunt ὥςπερ et τῆς post πονηρίας et καὶ τῶν ἀδικημάτων, denique pro ἑαυτοῦ legitur αὐτοῦ) continuo addens interpretationem huius vocis, quam cum leni spiritu in eo editam mireris; nam ipse mox: Ἕωλον — ἀεὶ δασέως τὴν πρώτην συλλαβήν. Cum Photio concinit Zonaras T. I. c. 945. SCHAEFER.

P. 242. v. 16. καὶ] Abest ab August. primo. REISK. Wunderlichius: „καὶ fortasse cum August. primo eiiciendum. cf. Praefat. pag. L. s." Illic „Voculam καὶ" inquit „recte abesse, sensus loci manifesto docet. Iuniores enim inde traxisse molestiam, ubi dixerat Demosthenes?" Non dixerat. Sed ipse ceperat molestiam, cum illa iuniorum causa enarrare cogeretur. Cave igitur particulam eiicias. SCHAEFER.

P. 242. v. 17. εἰπεῖν ὁτιοῦν] Rursus notat Wunderlichius Reiskii licentiam invertentis vulgatum olim ordinem verborum, ὁτιοῦν εἰπεῖν, praefat. p. XXI. L. et Append. p. 195. Quare Dissenius in altera eius editione dedit ὁτιοῦν εἰπεῖν. Sed etiam Reiskianum ordinem niti librorum auctoritate Bekkeri, qui servavit, editio arguit. SCHAEFER.

P. 242. v. 18. καίτοι φιλίαν — ἐγὼ σὲ] Citat Tiberius p. 44. SCHAEFER.

P. 242. v. 18. γε] Vulg. τε. γε Paris. septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. Praetuli γε. Citat h. l. Alexander Rhetor p. 36. in cap. περὶ ἐπαναλήψεως his verbis: πολλάκις δὲ καὶ ταὐτὰ [eadem vocabula] καὶ πολλάκις ἐπαναλαμβάνεται. ὡς Δημοσθένης· καίτοι φιλίαν τε καὶ ξενίαν — ad πόθεν λαβόντι; REISK. Tiberius omittit encliticam. γε unice tenendum. Porsonus ad Euripid. Hecub. 1206.: „[γε] toties post καὶ μήν, οὐ μήν, καίτοι et similia, sed intervallo interiecto, addunt Attici." Causam intervalli Porsonus memorare supersedit: credo, quod ne-

mo non intelligeret. Interim, ne forte tirones fallerentur, quod vir summus omiserat, supplevi in tertia editione Lipsiensi Phoenissarum Porsoni p. 115. SCHAEFER.

P. 242. v. 18. ὀνομάζει] Post h. v. minor distinctio ponenda cum Tiberio. Sic etiam Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 18. εἰπέ — λέγων] V. Weiskii Pleonasm. Graec. p. 112. et Wunderlichii praefat. p. XII. SCHAEFER.

P. 242. v. 20. ξενίαν] φιλίαν Guelph. Harl. Vindob. et Reg. ε. Et Codex hic etiam in sequentibus ἐγώ σοι φιλίαν Ἀλεξάνδρου; TAYLOR. Tiberius priori loco ξενίαν, sed posteriori φιλίαν. φιλίαν his poni poscit quod mox sequitur Ἀλεξάνδρου φίλον. SCHAEFER.

P. 242. v. 20. ἐγὼ σοὶ ξενίαν —] Hermogenes p. 347. θαυμασμοῦ δὲ παράδειγμα, οἷον· ἐγώ σοι ξενίαν Ἀλεξάνδρου καὶ τὰ ἑξῆς. REISK.

P. 242. v. 20. ἐγὼ σοὶ] Sic etiam Wunderlich.: sed ἐγώ σοι Reisk. et Bekker., quomodo Hermogenes et Tiberius. SCHAEFER.

P. 242. v. 21. πόθεν — ἀξιωθέντι] Omittit Tiberius. SCHAEF.

P. 242. v. 22. ξένον] In Aldina est ξένων, quod in Weimarano correctum est ξένον. REISK.

P. 242. v. 22. ξένον — φίλον] Forte mutandae sunt sedes harum vocum: οὔτε Φιλίππου φίλον οὔτ' Ἀλεξάνδρου ξένον etc. ut sibi constet objectio, quae erat ξενία Alexandri, non φιλία. MARKLAND. In altera Wunderlichii editione mutatae sedes harum vocum, ut volebat Marklandus. Non probo. V. not. ad ξενίαν v. 20. SCHAEFER.

P. 242. v. 22. οὔτ'] οὔτε Tiberius. Sed talia vix digna sunt quae enotentur. SCHAEFER.

P. 242. v. 22. ἐγὼ σέ] Accusativi accentum inclinat Tiberius. Et sic Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 23. εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς κ. τ. λ.] Rursus Hermogenes p. 319, 1. μέθοδός τις αὕτη ἀφελείας τὸ πλεονάζειν τοῖς κατὰ μέρος ἐπεξιόντας. ἐπεὶ καὶ τὸ, εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας, εἰ ἀφέλοι τις τὸ ἀόριστον [aliud quodcunque], ἐπιμεῖναι δὲ τοῖς κατὰ μέρος, ἀφελῆ ποιήσει τὸν λόγον. οἷον, εἰ οὕτω λέγοι· εἰ μὴ καὶ τοὺς θεριστὰς καὶ τοὺς σκαπανέας καὶ τοὺς ἀμαλλοδέτας καὶ τοὺς ποιμένας καὶ τοὺς νομέας. εἰ γὰρ οὕτως ἐπιμεῖναι τις τοῖς κατὰ μέρος, πάνυ ἂν ἐργάσαιτο ἀφελῆ τὸν λόγον. REISK.

P. 242. v. 26. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι] [οὐκ ἔστι ταῦτα.] MSti Guelph. Aug. et Vindob. οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. TAYLOR. Vulg. οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐκ ἔστι iterat August. primus. Addidi iteratum οὐκ ἔστι. REISK. Omisit Bekker. Taylori de hoc loco idem iudicium, quod de illo p. 241, 17., ad q. l. vide quae adscripsi, coll. not. ad p. 297, 8. SCHAEFER.

P. 242. v. 27. μισθωτὸν] In August. primo vocabulum hoc hic loci accentu prorsus carebat, quod videtur de consilio deliberato factum: versu 1. autem p. 243. superscriptus erat secundae literae, τῷ ι, ut reddidi. REISK.

P. 242. v. 27. ἐγὼ σὲ] ἐγώ σε Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 27. πρότερον Φίλιππον] Φίλιππον πρότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 242. v. 28. εἰ δ' ἀπιστεῖς κ. τ. λ.] Aristides de C. D. ἔμφασιν δέ σοι καὶ ἐρωτήσεις ποιήσουσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου· εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτοὺς etc. ad ἢ ξένος εἶναι Ἀλεξάνδρου. REISK.

P. 243. v. 1. μισθωτὸς] Neminem fugit, qui de accentibus scripsit, fabula illa, quam contexuit de hac re Ulpianus noster *). Quibus ut satisfaciam, moneo, scribi hanc vocem cum accentu in antepenultima in editt. Ald. Felician. Hervag. 1. Benenat. et MSS. Ven. et Guelph.: cum accentu vero in ultima, μισθωτὸς scil., in Hervagiana posteriore, in MSS. Paris. Reg. β. Harl. et Ask. Ἑκὼν ἐβαρβάρισεν, inquit Ulpianus, in voce μίσθωτος, ideo ut, eius pronunciationem emendante curia, eam ab iis vocem eliceret, quam vellet. De ea re agit Robortellus in Variis Lectionibus. Huc spectasse nonnullis videntur verba Quintiliani V. 13.: *Ita vero adversus omnes et recepta et non inhumana conquestio, si callide quid* tacuisse, *breviasse, obscurasse, distulisse dicuntur.* ubi *acuisse* omnes veteres Codd. Quintiliani. Ego profecto Ulpiani istud commentum non valde probo: erat tamen in eo populo aurium quaedam religio, quae non longe abhorreret a tali historia. *Atheniensium*, inquit Cicero Orat. §. 8., *semper fuit prudens sincerumque iudicium, nihil ut possent nisi incorruptum audire et elegans. Eorum religioni cum serviret orator, nullum verbum insolens, nullum odiosum ponere audebat. — Ad Atticorum igitur aures teretes et religiosas qui se accommodant, ii sunt existimandi Attice dicere.* Idem etiam III. de Orat. 50. (non in Bruto, ut nuper laudavi, et minus accurate): *At in his si paulum modo offensum est, ut aut contractione brevius fieret, aut productione longius, theatra tota reclamant.* Idque non Athenis solum, verum etiam Romae. Quibus addere liceat lepidam istam narratiunculam de Theophrasto, quae ab eodem ibid. memoratur §. 46.: *ut ego iam non mirer illud Theophrasto accidisse, quod dicitur, cum percontaretur ex anicula quadam, quanti aliquid venderet, et responddisset illa atque addidisset:*

---

*) Quod Ulpianus de Menandro narrat, explodit Meinekius in Menandreis p. XXIV. SCHAEFER.

Hospes, non pote minoris: *tulisse eum moleste, se non effugere hospitis speciem, cum aetatem ageret Athenis optimeque loqueretur.* Iam quid illud, quod legitur apud Plutarchum in Demosthene inter vitas X Oratorum: ὤμνυε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, προπαροξύνων Ἀσκλήπιον *), καὶ παρεδείκνυεν αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἤπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυβήθη. σχολάσας δὲ Εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπανωρθώσατο πάντα. Adhuc etiam de eleganti auditione veterum. Scribitur in Oreste Euripid. v. 279.

Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ.

Ubi σχ. Κεκωμῴδηται ὁ στίχος δι' Ἡγέλοχον τὸν ὑποκριτήν. οὐ γὰρ φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ γαληνά. Haec eo libentius adnoto, ne quis temerarium nimis iudicium de pronunciatione atque de auribus antiquorum ferat. Quis de numeris eorum, quis de accentibus, quis de modulatione vocis digne scripserit? Grammaticorum praestantissimus ex eorum numero, qui citra renatas literas scripserunt, profitetur se multa horum nescire. Ego me nescire profitebor, donec aliquis ea expediverit, quae modo ex Euripidis Scholiasta protulimus **). Ut iure scriberet Cicero, *aurium iudicium fuisse superbissimum.* TAYLOR. Pro μίσθωτος antepenacute dant barytone μισθωτὸς Bavaricus et August. primus. REISK. μίσθωτος Reisk. V. not. ad p. 242, 27. μισθωτὸς mecum Wunderlich. et Bekker. Ille „Non scripsimus" inquit „μίσθωτος: ineptum enim est quod de huius vocis pronuntiatione fertur commentum." SCHAEFER.

P. 243. v. 2. δοκεῖ] E sede hac translatum paulo anterius collocant post Ἀθηναῖοι August. primus et quartus, item Bavaricus et Aldina Taylori. REISK. Post Ἀθηναῖοι collocavit Bekkerus. SCHAEFER.

P. 243. v. 2. ἀκούεις, ἃ λέγουσι;] Non est interrogatio in editt. Wunderlichii et Bekkeri. Conf. not. ad p. 239, 13. SCHAEF.

P. 243. v. 2. λέγουσι] λέγουσιν Bekker. SCHAEFER.

---

*) V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 297. SCHAEFER.

**) Haec vero non videntur difficillima expeditu. Hegelochus debuit διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, h. e. duas illas voces per elisionem coalitas in ipsa commissura sic dirimere, ut ultimae litterae vocis prioris prima posterioris continuaretur: γαλή — νόρῶ. Sed cum pronuntiasset litteram ν, defecit eum spiritus: quo factum est, ut, litterâ illâ aures seorsum personante, spectatores audire sibi viderentur, οὐχὶ τὰ γαληνὰ, ἀλλὰ τὴν γαλῆν τὸ ζῶον. Hinc, quod non mirum, risus spectatorum, hinc notissimae illae insectantium Comicorum cavillationes. SCHAEFER.

P. 243. v. 2. τοίνυν] Transitum facit ad ipsam accusationem. SCHAEFER.

P. 243. v. 2. ἤδη] Omittunt Paris. septimus, Aug. primus. REISK.

P. 243. v. 3. ἀπολογήσασθαι] [ἀπολογίσασθαι.] ἀπολογήσασθαι Editi et MSS. Nescio, unde Wolfius adripuerit. Solus enim et lectore non admonito ita excudi fecit. Non enim arbitror, eum hac glossa Suidae adductum recessisse a membranis: Ἀπολογίζω. τὸ ἀποδιώκω καὶ ἀποβάλλω, ὅπερ οὐ προσδέχομαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπολογαριάζω. καὶ τὸ ἀπολογίσασθαι, τὸ ἐπεξελθεῖν ἕκαστα. Δημοσθένης. Anne hic est locus, de quo Lexicographus? Vide not. ad p. 1302, 20. TAYLOR. ἀπολογίσασθαι sola; dat editio Wolfii, Tayloro improbante, cuius tamen editio nihilominus id idem ex exemplo Wolfiano servatum retulit. REISK.

P. 243. v. 3. πεπραγμένα] πεπραγμέν' Bekker. SCHAEFER.

P. 243. v. 6. καὶ τούτων — τυγχάνειν] Construenda sunt vocabula sic, ac si hoc modo starent: δίκαιός εἰμι τυγχάνειν καὶ τούτων τῶν δωρεῶν τῶν προβεβουλευμένων καὶ ἄλλων ἔτι μειζόνων, ἢ αὗταί εἰσιν. REISK.

P. 243. v. 6. πολλῷ] πολλῶν Paris. quintus et septimus, item Bavaricus. REISK.

P. 243. v. 8. ταύτην] Vulg. αὐτὴν. ταύτην Paris. primus, August. primus, in cuius lectionibus annotavit seu Fabricius seu Wolfius, id sibi minus placere: item index Aldi. Adscripserat quoque Taylorus Aldinae suae rubrica, ni fallor, ex Harleiano: Praetuli ταύτην. REISK. αὐτὴν praetulerunt Wunderlich., cuius v. praefat. p. XXXIX. s., et Bekker. SCHAEFER.

P. 243. v. 8. λαβών] Post λαβὼν rursus habetur in Bavarico hoc signum: ὁ. REISK. V. not. ad p. 237, 27. SCHAEFER.

P. 243. v. 9. ΓΡΑΦΗ] Titulum Γραφὴ omittit Paris. septimus. In Aldina Taylori sic scriptum video: λείπει. ἀλλὰ λέγεται ψήφισμα. REISK.

P. 243. v. 10. Χαιρώνδου] Variant plurimum MSti in nomine Chaerondae sive Chaeronidae. Vide Varias Lectiones. TAYLOR. Χαιρονίδου Paris. primus. Χαιρωνίδου Aldina Taylori, August. primus, edit. Wolfii et ad eius exemplum Taylori. Charon nomen est notum, minus notum Chaeron. At fuit tamen. Ergo, ut a Charone Charonides profectum est nomen, quod syncope Dorica utentes Charondas pronunciarunt, ita a Chaerone quoque Chaeronidem et porro Chaerondam effecerunt. REISK. V. not. ad p. 253, 12. Χαίρων aliquis commemoratur p. 214, 20. SCHAEFER.

P. 243. v. 10. ἄρχοντος] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 243. v. 10. Ἐλαφηβολιῶνος] Nova manus in August. primo superscripsit Νοεμβρίου. REISK.

P. 243. v. 11. *Αἰσχίνης — Κτησιφῶντος*] Citat Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. p. 57. omittens *Κοθωκίδης* et *ἀπήνεγκε* ponens post *παρανόμων*. SCHAEFER.

P. 243. v. 12. *γραφὴν*] Omittunt Paris. septimus, August. secundus et quartus, item Bavaricus et Aldina Taylori. REISK. Fortasse non male: ut locutio sit elliptica, cuiusmodi in accusationibus plures leguntur. V. Ind. Graecitat. s. v. *λαγχάνειν*. SCHAEF.

P. 243. v. 15. 17. *Παιανιέα*] Wunderlichii posterior bis *Παιανιᾶ*. V. not. ad p. 266, 26. SCHAEFER.

P. 243. v. 16. *ἀναγορεῦσαι*] Recurrit v. 28. P. 244, 2. 20. legitur eadem significatione *ἀνειπεῖν*. *τοῦ στεφάνου καὶ τῆς ἀναῤῥήσεως* ibid. v. 22. V. Osann. Inscript. III. p. 127. SCHAEFER.

P. 243. v. 16. *Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις*] V. Osann. l. c. SCHAEF.

P. 243. v. 16. *τραγῳδοῖς καινοῖς*] Subaudi *εἰς τὴν σκηνὴν εἰσιοῦσιν*. REISK. V. not. ad v. 28. SCHAEFER.

P. 243. v. 18. *ἧς*] Osannum l. c. de hoc attractionis exemplo tantisper dubitare potuisse, dum a lapide Chandleri meliora doceretur, multum miror. V. infra p. 266, 27. SCHAEFER.

P. 243. v. 18. *διατελεῖ*] *διετέλει* Aldina Taylori. REISK.

P. 243. v. 20. *τὸν Ἀθηναίων*] Vulgo *τῶν Ἀθηναίων*. *τὸν Ἀθηναίων* August. quartus. Iteravi *τόν*. REISK. *τῶν Ἀθηναίων* minus recte restituit Wunderlich. SCHAEFER.

P. 243. v. 21. *καὶ*] *καὶ* primum abest ab August. primo. REISK.

P. 243. v. 21. *ἀνδραγαθίας*] Post h. v. addunt *χάριν* Paris. primus, August. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER

P. 243. v. 21. *διότι*] *ὅτι* simplex Paris. primus, Aug. primus. REISK.

P. 243. v. 23. *ψευδῆ*] quae Ctesiphon de laudibus Demosthenis praedicarat. Syrianus ad Hermogen. p. 79, 29. *χρὴ δὲ τοὺς μετὰ τέχνης ἐργάζεσθαι τοὺς λόγους ἐπιχειροῦντας ταῖς ἀποδείξεσι συμπλέκειν τὰς ἐπιφορὰς, ἀλλὰ μὴ ἔξω τοῦ προκειμένου δικάζειν* [num *ἀλυσκάζειν*, *errare*, *vagari?* *)], *εἴπερ μὴ μέλλοιμεν τὸ τοῦ Αἰσχίνου παθεῖν καθ' ἑαυτῶν, φασὶν* [ut est in proverbio], *ἀλώμενοι* [fort. *ἀμώμενοι*, *congerentes*, *coacervantes*] *κόνιν. καὶ γὰρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος οὐκ ἀρκεσθεὶς παράνομον δεῖξαι τὸ γραφὲν κατὰ* [non *adversus*, sed simpliciter *de*, tametsi utique *ὑπὲρ* mallem perspicuitatis saltim gratia et ne dubium superesset] *Δημοσθένους ψήφισμα, ἀλλὰ προσθεὶς, ὡς οὐδὲ ἄξιος στεφάνου ὁ Δημοσθένης, πρόφασιν τῷ ἀντιδίκῳ τῆς τῶν οἰκείων πολιτευμάτων διεξόδου κεχορήγηκεν ἄφθονον. εἰ δὲ περὶ μόνου ἔστη*

---

*) *δικάζειν* vertam *litigare*, activo posito pro medio. SCHAEFER.

τὸ κρινόμενον, [id quod fuit hoc, num Ctesiphontis auctoritas iuri civili repugnet,] θᾶττον ἂν εἷλε Δημοσθένην Τιμάρχου. REISK.

P. 243. v. 23. τῶν νόμων οὐκ ἐώντων κ. τ. λ.] Syrianus ad Hermogenem p. 802. τὸ νόμιμον πλατύνεται τῇ τε γνώμῃ τοῦ νομοθέτου καὶ τοῖς περιστατικοῖς μορίοις καὶ ἑτέροις νόμοις, ὥσπερ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ νόμιμον διὰ νόμων ἑτέρων ἐπλάτυνεν. ἔθηκε δὲ τὸ νόμιμον ἐξ ἀρχῆς [in principio], οὐ γάρ, ὥς ἕτεροί φασιν, ἐν μέσῳ τοῦ λόγου. ἀφ' οὗ γὰρ τὴν πολιτείαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν ἐξετάζει, οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ τὸ νόμιμον κατασκευάζει. τοῦ γὰρ Αἰσχίνου τὸ Κτησιφῶντος ψήφισμα παρὰ τρεῖς γεγράφθαι λέγοντος νόμους, πρῶτον μέν, ὅτι ψευδῆ γέγραφε περὶ Δημοσθένους γράμματα γράψας, ὅτι εὔνους, νόμος δ' ἐστὶν ὁ κωλύων ψευδῆ εἰσφέρειν γράμματα, δεύτερον δὲ, μὴ ἐξεῖναι στεφανοῦσθαι ἐν θεάτρῳ, ἀλλ' ἐν Πνυκί, τρίτον, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦσθαι, πρῶτον ἐξετάζει Δημοσθένης *) περὶ τοῦ μὴ ψευδῆ γράφειν νόμον καὶ δεικνύσι διὰ τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας τήν τ' εὔνοιαν καὶ ὡς οὐ ψευδῆ γέγραφε Κτησιφῶν, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἀληθῆ. ἀφ' οὗ γοῦν τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας ἄρχεται τόπου, καὶ τῆς εὐνοίας ἀπ' ἐκείνου τὴν ἐξέτασιν ποιεῖται· ἐπιδείκνυσι γάρ, ὡς οὐ παράνομον τὸ ψήφισμα τοῦ Κτησιφῶντος, μὴ περιέχον ψευδῆ γράμματα περὶ Δημοσθένους, ὡς εὔνους [scilic. ἐστὶ] τῇ πόλει, ἀλλ' ἀληθῆ. ζηλώσωμεν οὖν τὸν Δημοσθένην τὸ νόμιμον πλατύνοντες, καθάπερ ἐκεῖνος ἐν τῷ περὶ στεφάνου καὶ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ πρὸς Λεπτίνην. REISK.

P. 243. v. 25. ἐώντων] Vulg. ἐώντον. Manifestum hoc vitium typographicum operarum Paris. emendant ἐώντων codices omnes, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, alii. Ita quoque iidem pro πρώτων rectius dant πρῶτον. REISK. Non erat cur Reiskius de re levissima tot verba faceret. Typothetae enim saepissime sic errant, ut a correctore speciminum suorum aliquid emendare iussi, non quo debent loco, sed alieno per aliquam similitudinis speciem oculos fallente morigerentur: quo fit, ut prius vitium maneat, inferatur novum. Id h. l. in ἐώντον et πρώτων accidit. SCHAEFER.

P. 243. v. 25. γραφὰς] Vocabulum hoc in sensu minus quidem usitato, verum ad originem et naturam verbi γράφειν propius accedente accipiendum est pro scripto quocunque, cuiuscunque generis vel argumenti, non eo sensu, quo paene solo vocabulum hoc in oratoribus Atticis usurpatum occurrit, quasi alium ullum sensum capere nequiret, scilic. pro accusatione. REISK.

P. 243. v. 25. γράμματα] Est in Aldina Taylori subnotatum. REISK.

P. 243. v. 26. ἔστι δὲ Δημοσθένης] Vulg. ἔστι Δημοσθένης.

---

*) F. addend. τόν. SCHAEFER.

ἔστι δὲ Δημοσθένης Paris. primus et quintus, August. primus et quartus. ἔστι δὴ Δημοσθένης August. secundus. Interposui δέ. REISK.

P. 243. v. 27. τειχοποιός] Citat h. l. Pollux 1, 161. v. τειχοποιός. REISK.

P. 243. v. 27. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ] [ἐπὶ τῶν θεωρικῶν.] ἐπὶ τῶν θεωριῶν Reg. β. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ Codd. Guelph. et Vindob. Vide ad Aeschin. c. Ctesiph. p. 416, 11. et 418, 1. De theoricis pecuniis, de eo, qui ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ dicitur, agit doctissimus Valesius ad Harpocrat. p. 90. 91. Item Petitus ad LL. Attic. III. 2. et IV. 10. Pollux VIII. 9. TAYLOR. Vulgo ἐπὶ τῶν θεωρικῶν, ἐπὶ τῶν θεωριῶν Paris. secundus cum γρ. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ August. primus et secundus. Praetuli ἐπὶ τῷ θεωρικῷ, scilic. ἀργυρίῳ. REISK.

P. 243. v. 27. ἔτι δὲ] Adde e praemissis tacita cogitatione οὐκ ἐώντων τῶν νόμων. REISK.

P. 243. v. 28. μὴ] Ne mireris hic positum, cum infinitivi priores καταβάλλεσθαι et στεφανοῦν hac particula careant, memento οὐκ ἐώντων esse idem quod ἀπαγορευόντων, verbum autem ἀπαγορεύειν, ut omnino verba vetandi, legitime adsciscere infinitivum cum particula μή. SCHAEFER.

P. 243. v. 28. Διονυσίοις] Post h. v. absurde δεῖ insinuavit Wolfius, cum abest ab omnibus. Neque ulla necessitate adductus hoc intulerit. TAYLOR. Videntur operae Basil. Wolfii sententiam manumque vitiasse, et quod ille ad p. 244, 15. adscripsisset post ἐπαινεῖν ἐπὶ τούτοις inserendum huc retulisse, et cum ille δεῖν dedisset, δεῖ reddidisse. Saepissime in illa editione deprehenditur haec iniuria Wolfio facta ab officina typographica multum dissito: quod nobis hodie per accidit incommodum, quibus, quid ille dederit, quid operae eius, suspicandum est. REISK.

P. 243. v. 28. τραγῳδῶν τῇ καινῇ] S. εἰσόδῳ. Paulo ante τραγῳδοῖς καινοῖς. In Aeschine τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. WOLF. τραγῳδοῖς τοῖς καινοῖς Cod. Reg. ε., qui fere est solitarius, non tamen ideo reprobandus. τραγῳδῶν καινῶν Reg. α. et Aug. τραγῳδιῶν καινῶν Guelph. τραγῳδιῶν καινῇ Vindob. τραγῳδῶν *) τῇ καινῶν Obsop., quod libri istius possessor rectius esse arbitrabatur. Vide supra adnotata ad Aeschin. pag. 348. not. 1. TAYLOR. τραγῳδοῖς καινοῖς Schedae Scrimgeri. τραγῳδῶν καινῶν August. primus et quartus. τραγῳδῶν τῇ καινῇ, scilic. ἐπιδείξει, vel ἀγωνίᾳ, aut εἰσόδῳ εἰς τὴν σκηνήν, aut εἰσαγωγῇ, aut διδασκαλίᾳ. Ad τραγῳδῶν καινῶν subauditur ἐπιδεικνυμένων aut ἀγωνιζομένων. τραγῳδοῖς καινοῖς idem est atque cum genitivo: nam dativus quoque Graecis in usu perinde atque Latinis ablativus con-

*) Reiskius e Pannonico citat τραγῳδιῶν. SCHAEFER.

sequentiae vel absolutus dictus. REISK. Plerique ἀγωνίᾳ vel etiam ἐπιδείξει supplent, quod vereor ut Graecum sit. At melioris notae codices optime aut τραγῳδοῖς καινοῖς, quae lectio praecone haud eget, aut τραγῳδῶν καινῶν, quod etsi alibi me legisse haud memini, haud dubito quin per ellipsin bene dici potuerit pro pleniori formula τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν apud Aeschinem obvia. OSANN. *Inscript.* III. p. 128.

P. 244. v. 1. ἀλλ' ἐὰν μὲν —] Id est, ἀλλὰ κελευόντων τῶν νόμων, ἐὰν μὲν —. REISK. Recte supplevit. Saepe contrariae verbum significationis ex antecedentibus subaudiendum, ut h. l. κελευόντων ex illo praegresso οὐκ ἐώντων. Id quóties fit, oppositionis faciendae index est particula adversativa, omnem illa tollens sensus ambiguitatem. Simillima nostro loco sunt Herodotea VII. 104. 143. IX. 2. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 178. SCHAEFER.

P. 244. v. 2. Πυυκὶ] [Πυκνὶ.] Millies erratum est in hac voce apud auctores, credo, eo quod forte crediderunt exscriptores, ob multitudinem confertorum hominum et quasi πυκνότητα sic dictum eum locum fuisse. Sed quod scribendum sit Πυυκὶ, non vero Πυκνὶ, argumentum est rectus casus ἡ Πνὺξ, a quo Πυυκὸς et Πυυκὶ et Πνύκα inclinatur. Nam qualis foret rectus casus dativi Πυκνί? Πὺκνξ nimirum, non pronuntiabile. Ergo ubique et hic et in aliis auctoribus reponendum semper Πυυκὸς et Πυυκὶ et Πνύκα. Quae lectio etiam reperitur in melioribus editionibus. PALMER. Vulg. Πυκνὶ. γρ. Πυυκὶ Paris. primus, secundus, tertius, quintus, sextus, August. secundus et quartus, Bavaricus, P. Manutius, Lessing. Etiam in libro Weimarano Πυυκὶ est correctum pro Πυκνὶ, quod est in Ald. REISK. Πυκνὶ Bekker. In obliquis casibus haec forma, quae etymologiae vocis congruit (v. H. Stephani Thesaur. c. 8033. B.), tenenda est. Nominativus cur pronuntietur litteris transpositis, causa tam manifesto patet, ut neminem fugiat. Commatis signum post h. v. delendum. SCHAEFER.

P. 244. v. 2. ἐν] ἐν posterius abest a Paris. quinto et August. primo. REISK. Wunderlichius secluserat, sed in altera editione Dissenius uncos amovit: quod vereor ut recte fecerit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 244. v. 2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ] Quanquam his vocibus usus sim p. 223. ult. ad eam rem conficiendam, quam ibi volui, veruntamen, si quis dixerit hic esse interpolatum in textu ex glossa in margine, ego non intercedam. Πνὺξ quidem vox insolentior, sed non auribus Atheniensium. Vid. not. ad pag. 428, 1. TAYLOR. *in concione, plebe congressa.* Non possunt haec tria vocabula omitti. Non enim sufficit a lege locum coronationis indicari: necesse quoque erat, ut tempus definiretur. Num in foro vacuo hominibus? Nequaquam, sed tum, cum forum refertissi-

mum est, ut res promulganda ad notitiam quam plurimorum perveniat. REISK. Reiskii ratio vix satisfacit. Modo legimus ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, non addito ἐν τοῖς βουλευταῖς: nec tamen quisquam de curia hominibus vacua cogitabit. Vide igitur ne, codicibus partim adstipulantibus, pro ἐν Πυυκὶ [Πυκνὶ] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ scribendum sit: ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ, *in voller Volksversammlung*. Auctorem huius coniecturae non contemnendum habere mihi videor Photium, cuius haec legas c. 851. in.: Πυκνή, ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. — Πυκνή, ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀθηναίων οὕτως λέγεται παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι τοὺς συνερχομένους ἐν αὐτῇ. Quod si recte conieci, etiam in Aeschine p. 427. a. R. ἐν Πυυκὶ [Πυκνὶ] τῇ ἐκκλησίᾳ mutandum est in ἐν πυκνῇ τῇ ἐκκλησίᾳ. Ibi, quod non nihili videtur, Cod. Bekk. dat πύκνῃ. SCHAEFER.

P. 244. v. 3. τίμημα τάλαντα πεντήκοντα] Hinc Aeschines negavit εἰρωνικῶς, ut apparet, τὸν Κτησιφῶντα ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι ἀτίμητον, [Aeschin. c. Ctesiphont. p. 602. ult.] cui propositum fuit et Ctesiphontem, qui tantam mulctam solvere non posset, notare ignominia, et Demosthenem in idem discrimen adducere. Superato enim Ctesiphonte, haud dubie praeiudicio illo usus, operam daturus fuisset Aeschines, ut et Demosthenem vel ignominia notaret, vel eiiceret civitate, actione laesae maiestatis et perduellionis in eum instituta. WOLF.

P. 244. v. 3. πεντήκοντα] γρ. πέντε Lessing. REISK.

P. 244. v. 3. κλήτορες] κλητῆρες o. fere l. s. Guelph. Regii α. β. γ. ε. Obsop. Aug. Vindob. Sunt ut plurimum ex amicis accusatoris, qui reo denunciant et diem dicunt, vel saltem praesto sunt viatoribus et accensis vel iis ministris, quorum erat id exsequi. Κλήτορες, ait Ulpianus ad hunc locum, οἱ μαρτυροῦντες τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην. Rursus ad Midianam p. 542, 20.: Ὁ διδοὺς τὴν γραφὴν προσέγραφεν, ὅτι κατηγορῶ τοῦδε καὶ προκαλοῦμαι (vel προσκαλοῦμαι potius) τοῦτον διὰ τοῦ δεῖνος εἰς τὸ βουλευτήριον. Vide Vales. ad Harpocrat. p. 112. Sigon. III. de Rep. Atheniens. 4. Salmas. Observat. ad Ius Attic. et Rom. pag. 858., qui hunc ministrum ex Aristophane aliquoties describit. Adde Harpocrationem et Lexicographos. TAYLOR. κλητῆρες cum γρ. Paris. primus, secundus, tertius, quintus, August. primus, Wolfenb. Vindob. Pannonicus Obsop. REISK. κλήτορες etiam pag. 1147, 6., ubi Cod. Bekk. melioris notae κλητῆρες. Altera haec forma est omnium locorum, quos practer hos duos citavit Reiskius Ind. Graecitat. p. 311. Videndum igitur ne etiam hic alteroque illo loco praeferenda sit. De ipsa re v. Hemsterhus. ad Schol. Aristophan. Plut. 892. SCHAEFER.

P. 244. v. 6. Ἃ μὲν — ταῦτ᾽ ἐστὶν] Citant Anecd. Bekk. p. 132. 8., ubi legitur ταῦτά ἐστιν. SCHAEFER.

P. 244. v. 7. πρῶτον] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 244. v. 7. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι Paris. primus et quintus, August. primus. REISK. οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 244. v. 8. αὐτὴν] ὁμοίαν Aldina Taylori. REISK.

P. 244. v. 10. τῶν γεγραμμένων] Recte se habet. Lambinus hallucinatur legendo τῷ γεγραμμένῳ. TAYLOR.

P. 244. v. 10. καθέκαστον] Melius καθ' ἕκαστον Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 244. v. 11. τοῦ — γράψαι] Pro τοῦ legunt Guelph. Reg. α. Aug. et Vindob. τά. In Aug. et Vindob. deerat γράψαι. TAYLOR. τὸ August. primus. γράψαι omittunt Paris. primus, August. primus. Constructio haec cum genitivo plana via et inoffenso pede ad metam periodi decurrit eoque servanda videtur. Qui codices autem τὸ (in nominativo) dant, hi necesse faciunt, ut suspicemur, vetustos libros pone ἐπὶ τούτοις adhuc exhibuisse haec duo vocabula, quibus libri nostri carent, ὁποῖόν ἐστι, *quale sit*. REISK. Cum v. 18. sequatur τὸ δὲ μὴ προσγράψαντα — κελεῦσαι, non dubito etiam h. l. τὸ — γράψαι scribendum esse. Mutarunt parum callentes proprietatem Graecae syntaxis, quos offendisset articulus τὸ cum infinitivo sic positus, ut ob inflexam in sequentibus constructionem tanquam solutus nexu syntactico pendere videatur. Idem placet Popponi ad Xenophont. Cyrop. p. 77. SCHAEFER.

P. 244. v. 12. με] Collocant post λέγοντα August. primus, post βέλτιστα Bavaricus, August. quartus et Aldina Taylori. REISK. Post βέλτιστα posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 244. v. 13. ἐπαινεῖν] Item regitur a γράψαι. *laudandum me esse*. Aeschines p. 397. R. προσεγγράφουσι — στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον. p. 592. γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν. SCHAEFER.

P. 244. v. 15. ἐπὶ τούτοις] Post haec verba ponenda hypostigme, si v. 11. τὸ mecum probas. Posuerat etiam Reiskius: item posuerunt Wunderlich. et Bekker.: minus illi quidem coacti. SCHAEFER.

P. 244. v. 15. ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις] ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις lege. WOLF. ἐν τοῖς ἐμοὶ πεπολιτευμένοις crediderim. Vide infra pag. 245, 2. Addunt Guelph. Aug. Vindob. post εἶναι. TAYLOR. Non opus addi pronomen. V. v. 21. SCHAEFER.

P. 244. v. 15. τὴν κρίσιν] Subaudi περὶ τούτων. REISK. Immo iungenda τοῦ γράψαι τὴν κρίσιν. Sin placet τὸ mecum praeferre, subaudi τούτου s. περὶ τούτου. SCHAEFER.

P. 244. v. 16. εἶναί μοι νομίζω] Vulg. εἶναι νομίζω. εἶναί μοι νομίζω August. primus. Pronomen μοι addidi. REISK. V. Taylor. ad v. ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις. Pronomen omiserunt Wunderlich. (in altera editione, non item in priore,) et Bekker. SCHAEFER.

P. 244. v. 16. εὑρεθήσεται] εὑρήσεις August. primus, quod

idem voluere quoque Paris. primus et quintus, e quibus refertur εὑρήσεται. REISK.

P. 244. v. 17. ψευδῆ] Post h. v. pone signum coli cum Reiskio et Bekkero. SCHAEFER.

P. 244. v. 10.] δῷ] δῶ Wunderlich. in priore editione. In altera bene restitutum δῷ, hac addita nota (fortasse Dissenii): „Respicit Demosthenes in Aeschinis oratione p. 592. verba haec: ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, οὐδὲν προβαλόμενον, οὐδὲ προσεγγράψαντα ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας. Add. p. 426. Ergo tenenda est tertia persona.“ SCHAEFER.

P. 244. v. 20. κελεῦσαι τὸν στέφανον] τὸν στέφανον κελεῦσαι August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 244. v. 20. κοινωνεῖν] κοινωνοῦν Paris. tertius. Nescio, cur Wolfius e Schedis Scrimgeri annotaverit vulgatam, quae est in omnibus, quod sciam, editionibus. REISK.

P. 244. v. 21. καὶ τοῦτο] Malim καὶ κατὰ τοῦτο, *etiam hactenus*. Idem esse mihi comminiscor, ac si dixisset ἡγοῦμαι καὶ κατὰ τοῦτο κοινωνεῖν τοῖς πεπολιτευμένοις τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ἄξιός εἰμι τοῦ στεφάνου, εἴτε καὶ μή, *cum discussione vitae a me in republica gestae autumo etiam hac ex parte connexam esse inquisitionem, dignus corona sim, nec ne.* Planius utique dixisset: *quaestionem, dignus an indignus corona sim, si exhaurire et penitus definire velimus, necesse autumo esse, ut hac quoque ex parte vita mea publice acta spectetur.* REISK. Nodum in scirpo vir egregius videtur quaesivisse. τοῦτο refero ad antegressum τὸ — κελεῦσαι. *quod — censuit, hoc quoque arbitror pertinere ad vitam meam publice actam*, [scilicet s. ut appareat] *dignusne sim — necne.* SCHAEFER.

P. 244. v. 22. τῆς ἐν τούτοις] Quid hoc? Anne δεικτικῶς, *apud hos cives*, ut Wolfius et Etruscus interpretantur? An aliud latet? Desunt quidem hae voces Ven. Harl. Lind. TAYLOR. Absunt ab Aldina Taylori, August. quarto. Duo prima vocabula item absunt a Bavarico. ἐν τούτοις, *in concione.* οὗτοι Demostheni saepe sunt plebeii, populares. *honore in horum congressu, in Pnyce, plena concione, in me conferendo.* Magnum erat in oculis universae civitatis Athen. honorari. Hoc tam parvi faceret Demosthenes, ut praeteriret? REISK. Conf. Fr. A. Wolf. ad Leptin. p. 249. SCHAEFER.

P. 244. v. 22. καὶ] Abest a Paris. primo et quinto, August. primo. REISK. Male abest. Supra v. 17. εἴτε καὶ ψευδῆ. V. Weiskii Pleonasm. Graec. p. 191. s. SCHAEFER.

P. 244. v. 22. μή] Post h. v. ponenda hypostigme cum Bekkero, certe signum coli cum Wunderlichio: sequentia enim arctius iungenda antecedentibus. Docet nexus particularum: κοινωνεῖν μὲν —, ἔτι μέντοι —. SCHAEFER.

P. 244. v. 23. ἔτι μέντοι — μοι δοκεῖ] Hermogenes p. 430. ὅταν δὲ τοὺς νόμους κλέπτῃ [veras ab adversario oppositas iudicibus et coronae ereptum it, falsas autem, commentitias subiectum], ἁπλότητα προσποιεῖται, λέγων οὕτως· ἔτι μέντοι καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ· ὡς πάρεργον μνημονεύων τοῦ ἰσχυροῦ τῷ ἀντιδίκῳ. REISK.

P. 244. v. 26. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ κ. τ. λ.] Alexander Rhetor p. 20. προδιόρθωσίς ἐστιν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον λέγειν, ὃ δεῖταί τινος θεραπείας, ὥστε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατήν. καὶ προθεραπεύομεν *) αὐτὸν, ὡς ἔχει τὸ Δημοσθενικόν· βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ — ad καὶ λόγους ἐμπέσω. REISK.

P. 244. v. 27. καί με μηδεὶς — τῆς γραφῆς] Citant Anecd. Bekk. p. 10, 18. SCHAEFER.

P. 244. v. 27. με] μοι Paris. quintus. REISK.

P. 244. v. 27. ἀπαρτᾶν] ἀπαντᾶν Paris. tertius. REISK. V. Lennep. ad Phalarid. p. 168. **) SCHAEFER.

P. 244. v. 28. καὶ λόγους] Fortasse malis abesse: sed libri nihil variant. Est hoc quoque e pleonasmis oratoriis, quibus Demosthenes abusus magis quaesivit quod auribus placeret, quam quod rationi probaretur. SCHAEFER.

P. 244. v. 29. τοῦ] F. τὰ τοῦ. MARKLAND. εἰς τὸ τοῦ Paris. sextus. REISK. Vulgata non erat cur Marklando displiceret. SCHAEF.

P. 245. v. 2. ἀπάντων] πάντων syllaba minus dant Paris. primus et quintus, August. primus, qui praeter hoc unum minutum hic loci cum vulgata consentit. Falsum est, quod ex eo retulit seu Fabricius seu operae Herwagii, ὁ τῶν ἐμοὶ. περὶ τῶν ἁπάντων Aldina Taylori. REISK.

P. 245. v. 2. καὶ πεπραγμένων] Absunt ab August. secundo. REISK. Omisit Bekker. Mihi videntur satis ex more Oratoris addita. Supra p. 240, 28. ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν. Similiter p. 226, 27. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω. ubi adverte bis positum καί: ut Demosthenes vel tantulum discriminis inter duo haec verba fecisse videatur. SCHAEFER.

P. 245. v. 3. τῇ γραφῇ] Δοτικὴ ὀργανική, διὰ τῆς γραφῆς. Nam alioqui dicendum fuisset οἰκείους τῇ ἀπολογίᾳ. WOLF. τῆς γραφῆς videtur legisse Ulpianus. TAYLOR. Id est τῇ ἐξετάσει καὶ ἐξελέγξει τῆς σῆς γραφῆς. REISK. Nec Wolfii nec Reiskii interpretationem probo. λόγοι οἰκεῖοι καὶ ἀναγκαῖοι τῇ γραφῇ simpli-

*) F. προθεραπεύωμεν, ut haec antecedentibus continuentur. SCHAEFER.

**) Non erat cur vir doctissimus Lucianea tentaret. Quod enim legi iubet ἔννομον τοῖς ἐπαίνοις ὄν, nihil quidquam praestat vulgatae scripturae ἐν νόμῳ τ. ἐ. ὄν. SCHAEFER.

citer sunt *necessario coniuncti cum accusatione:* opponuntur *ἀπηρτημένοι τῆς γραφῆς*. V. p. 244, 27. SCHAEFER.

P. 245. v. 5. *τὴν περὶ τὰς — εἱλόμην ἐγώ*] Interpretem huius loci velut aget initium Epistolae tertiae. REISK.

P. 245. v. 5. *τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις*] Sic p. 263, 3. distinguit inter *τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύματα* et *τὰ Ἑλληνικά*. Scilic. *ἔν τε τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύμασι καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς*. MARKLAND.

P. 245. v. 7. *ἃ μὲν οὖν — μέμνηται γεγοννῖαν*] Citat h. l. Dionysius Halic. p. 172. REISK. T. VI. p. 997. s. R. SCHAEFER.

P. 245. v. 7. *ἃ μὲν οὖν κ. τ. λ.*] Hermogenes p. 283. *ἔτι ἐφέλκονται νοήματα καὶ οἱ μερισμοί. οἷον· ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι — διεκωλύθη, ταῦτα ἐρῶ.* REISK.

P. 245. v. 7. *ἃ μὲν οὖν κ. τ. λ.*] Duorum temporum ex iis, quae designaverat Aeschines (p. 442. in Ctesiph.), defensione defunctus Demosthenes iam tertium aggreditur, rationem suam in bello renovando iudicibus probaturus. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 51.

P. 245. v. 10. *ἃ δ' — ἀναμνήσω*] Citant Anecd. Bekk. pag. 121, 12. SCHAEFER.

P. 245. v. 11. *διεκωλύθη*] Vulg. *καὶ διεκωλύθη*. *καὶ* omittunt Paris. primus, secundus, quintus, sextus, septimus, August. primus, secundus, tertius, Bavaricus, edit. P. Manutii, item Dionysius (sed hic pro *διεκωλύθη* dat *διεκώλυον λαβεῖν*), Hermogenes p. 283. REISK. Omittunt etiam Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER

P. 245. v. 11. *ἀναμνήσω*] Pro *ἀναμνήσω* Hermogenes dat *ἐρῶ*. REISK.

P. 245. v. 11. *τούτων*] *περὶ τούτων* Dionysius. REISK.

P. 245. v. 12. *ὑπειπών*] *praefatus*. V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 177. *ὑπό* in pluribus compositis vice fungi praepositionis *πρό* nemo mirabitur, qui meminerit iunctum cum casu suo saepe ita usurpari, ut significet appropinquationem s. vicinitatem. Quod autem prope fit, id ante fit, seu de loco seu de tempore agatur. SCHAEFER.

P. 245. v. 12. *πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, —*] Hermogenes p. 260. *τοιοῦτόν ἐστι* [splendidum quidem, at fracti tamen et interrupti splendoris] *καὶ τό· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, οὐ τισίν, ἀλλὰ πᾶσιν. διέκοψε γὰρ καὶ οὐκ εἴασε φανῆναι τὸ λόγου τὸ ἄγαν λαμπρὸν τῇ διακοπῇ καὶ ὑποστροφῇ.* Aristides de D. C. p. 190. *κατὰ δὲ ἀπαγγελίαν γίνεται σεμνότης, ὅταν τις ὀνοματικαῖς χρῆται ταῖς λέξεσιν ἀντὶ ῥηματικῶν, οἷον· πλεονέκτημα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μέγα ὑπῆρξε Φιλίππῳ.* Scholiastes ad Hermogenis superiorem locum: *παρὰ γὰρ τοῖς Ἕλλησιν, τὸ οὐ τισίν ἐστι διακοπή, τὸ δὲ ἀλλὰ πᾶσιν ἐστὶν ὑποστροφή. σημείωσαι δέ, ὅτι πάντα τὰ ἀξίωμα ἔ-*

χοντα πράγματα, ἱκανὰ μέντοι ἀνθρώπῳ πραχθῆναι, ἢ κατ' ἀναίρεσιν εἰσαγόμενα, ἢ κατ' ἀποστάσεις, ἢ ἀσυνδέτως, καὶ μὴ διακοπτόμενα, ἀλλὰ καθόλου διὰ μακρῶν προφερόμενα κώλων, τὴν λαμπρότητα μάλιστα ἀπεργάζεται. REISK.

P. 245. v. 13. ὑπῆρξε] ὑπῆρχε Paris. septimus. REISK.

P. 245. v. 13. ὑπῆρξε] Sambuci codex ὁ καιρὸς ὑπῆρξε. WOLF. *in farragine.*

P. 245. v. 15. πᾶσιν ὁμοίως] V. Krüger. ad Dionysii Halic. Historiograph. p. 259. s. SCHAEFER.

P. 245. v. 15. φορὰν] φορὰ Dionysius. SCHAEFER.

P. 245. v. 15. φορὰν προδοτῶν] Diodorus Sic. XVI. 54. τοιαύτη *) φορά τις προδοτῶν ὑπῆρξε τότε κατὰ τὴν Ἑλλάδα. ubi Wesselingius: „Sumsit Diodorus colorem ex Demostheris Orat. pro Coron. [h. l.]" Assentitur Valckenarius Diatr. de Philippo Maced. p. 241. Sed Weiskio de Hyperb. I. p. 31. potius is, quem Diodorus secutus est, videtur ex Oratore petivisse. V. φορὰ passim dici ἐπὶ τῶν χειρόνων monuit Ioannes Philoponus. V. Meinekii Menandrea p. 260. SCHAEFER.

P. 245. v. 16. γενέσθαι, καὶ τοσαύτην] Verba istaec tria absunt a Dionysio. REISK.

P. 245. v. 16. καὶ] Deest in MSS. et apud Theonem, qui haec verba Demosthenis citat p. 18. TAYLOR. Omittunt Paris. primus, secundus, tertius, quintus, sextus, septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. Omissum etiam in altera Wunderlichii editione. Item Bekker. delevit. Bene. SCHAEFER.

P. 245. v. 17. πω] τὸ Dionysius. REISK.

P. 245. v. 17. γεγονυῖαν] Post h. v. melius coli signum posuerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 245. v. 18. λαβὼν] ὁ Φίλιππος addunt Codd. Ven. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Regiusque ε. TAYLOR. Addunt August. primus et quartus, Lessing. Ald. Tayl. Duo vocabula ὁ Φίλιππος addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 245. v. 21. τοῖς δὲ διδοὺς] Absunt haec a Paris. septimo. REISK.

P. 245. v. 21. διδοὺς] *offerens*, si audias Wunderlichium, qui de hoc loco praefat. p. XLVI. s. disputat, sed ita, ut mentem Oratoris parum intellexisse videatur. Neque enim de proditoribus, de quibus ille intellexit, hic cogitandum, sed de Graeciae civitatibus, quas Philippus in deteriore etiam statu constituit,

*) γὰρ Wesselingius recte delevit. V. Porson. ad Euripid. Med. 716. et quae nuper addidi p. 75. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

cum, velificantibus ei proditoribus, alias deciperet, aliis *emolumenta largiretur*, alias omni modo corrumperet. Scilicet iam illis temporibus Napoleonicae fraudes in artis formam redactae erant. SCHAEFER.

P. 245. v. 22. ἅπασιν] Abest a Parisino quinto. REISK.

P. 245. v. 25. ἔτι] F. τῇ. MARKLAND. Multum fallitur. *In tali autem rerum conditione cum Graeci versarentur et adhuc ignorarent malum* —. SCHAEFER.

P. 245. v. 26. τῶν ἁπάντων] Sensui videtur deesse τῶν ἄλλων ἁπάντων, ut p. 246, 21. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Nam τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων includit Athenienses contra suam ipsius hypothesin. Sic p. 292, 28. μὴ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Vide tamen supra hac pagina v. 15. et 18. MARKLAND. τῶν πάντων Paris. primus. REISK. Cave ἄλλων inseras. Orator enim cum haec diceret, etiam de civibus suis cogitavit: tantum abest, ut vulgata *includat Athenienses contra suam ipsius hypothesin.* Non acutius enim videbant Athenienses ceteris Graecis: utque Philippi machinationes intelligerent, Demosthenes se primum effecisse ait. Conf. p. 246, 26. s. Quod autem p. 246, 5—7. dixit, ἃ δ' ἑώρα συμβησόμενα — καὶ προῃσθάνετο — ἐκ πολλοῦ, si quis forte arbitretur coniecturae Marklandi favere, nae ille parum cognoverit artificia oratorum. SCHAEFER.

P. 245. v. 27. τί προσῆκον — τὴν πόλιν] Respexisse Tiberius videtur p. 31. et 53. SCHAEFER.

P. 245. v. 27. ἦν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 245. v. 27. πράττειν καὶ ποιεῖν] Infra p. 373, 28. πράξει καὶ ποιήσει. Pleonasmus est oratorius: ne putes discrimen significationis inter haec verba intercedere. SCHAEFER.

P. 245. v. 28. ὅ] ὅτι Paris. septimus. REISK.

P. 246. v. 1. πότερον αὐτὴν ἐχρῆν κ. τ. λ.] Hermogenes pag. 256. διὸ καὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα ἐπὶ τῶν οὐκ ἐπιδεχομένων ἀντίῤῥησιν παραλαμβάνεται. οἷον· ἀλλὰ τί ἐχρῆν, Αἰσχίνη, τὴν πόλιν ποιεῖν, ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὁρῶσαν ἑαυτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιππον; πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν — Δολόπων τάξει, καὶ τὰ ἑξῆς. Constat, Hermogenem e memoria recitantem duos diversos locos consarcinasse, hunc puta cum eo, qui huius paginae in fine legitur. Item pag. 267. κατὰ δ' αὖ σφοδρότητα αἱ ἀποστροφαὶ δηλονότι καὶ οἱ ἔλεγχοι ποιοῖεν ἂν τὴν ἀκμήν. οἷον· πότερον ἐχρῆν αὐτὴν, Αἰσχίνη, τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν etc. REISK. De toto hoc loco disputavit Taylorus ad p. 229, 12. Probet viri egregii rationem, qui velit aut possit: mihi haudquaquam videtur sic comparata, ut dissentientes assentiri cogat. SCHAEFER.

P. 246. v. 1. αὐτὴν ἐχρῆν] Invertit Hermogenes ll. cc. SCHAEF.

P. 246. v. 2. ἀξίαν] γρ. εὐταξίαν Paris. secundus, index Aldi. REISK.

P. 246. v. 2. ἑαυτῆς] αὑτῆς cum aspero index Aldi. αὐτῆς cum leni Paris. secundus et tertius. REISK. αὑτῆς Bekker. SCHAEF.

P. 246. v. 4. ἀναιρεῖν] Post h. v. malim poni subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 246. v. 6. κωλύσει] κωλύσῃ Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 246. v. 6. καὶ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 246. v. 6. προῃσθάνετο] προῃσθάνεθ' Bekker. Sic vero Oxonienses operae interpunctionem, qua proxime sequens ὡς ἔοικεν a vicinis secluditur, tollere debuerunt. SCHAEFER.

P. 246. v. 6. ὡς ἔοικεν] Absunt a Paris. quinto. REISK.

P. 246. v. 10. τῆς ποίας — ἐβούλετ' ἂν] Citat Tiberius pag. 31. SCHAEFER.

P. 246. v. 10. ἐβούλετ'] βούλετ' (in praesenti) Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 246. v. 12. περιεωρακυίας] Cod. Bekk. notae optimae περιωρακυίας, quod advertendum. SCHAEFER.

P. 246. v. 17. ἀπηλλάχασι] ἀπηλλάχασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 246. v. 18. γὰρ] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Omisit Wunderlich. „postulante sensu." Sensus cur postulare dicatur, parum intelligo: nec Bekkerus, opinor, particulae parcens intellexit. Scilicet causalis antecedentia ἀλλὰ καὶ τούτων — ἀπηλλάχασι refert ad sequentia εἰ δὲ ὁμοίως — ὅσων ἐδύνατο. SCHAEFER.

P. 246. v. 18. εἰ μὲν — Φίλιππος] Continuanda haec, deletà interpunctione. Male sit istis ludimagistrorum tirunculis inservientium subdistinctionibus, quae cum ubivis perperam divellant arcte iungenda, tum in orationibus ineptissime cumulantur. SCHAEFER.

P. 246. v. 18. εὐθὺς] εὐθέως August. secundus. REISK. Item Hermogenes l. c. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 246. v. 20. αὑτοῦ] αὐτοῦ cum leni Paris. primus et quintus, P. Manutius. REISK. ἑαυτοῦ Hermogenes. SCHAEFER.

P. 246. v. 21. μηδένα] οὐδένα Paris. quintus. REISK. μηδένα post ἡσυχίαν ponit Hermogenes. SCHAEFER.

P. 246. v. 21. μηδὲν λυπήσας] ἀδικῶν Hermogenes, labente memoria. SCHAEFER.

P. 246. v. 21. ὅμως] Pro ὅμως annotatum est in libro Weimarano ἴσως. Abest ὅμως plane ab August. secundo. REISK. Wunderlichius in priori editione secluserat: in posteriori Dissenius uncos amovit. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 246. v. 22. τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων] [τῶν ἐναντιωθέντων.] τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων, addita negatione. WOLF. Necessaria ista negativa deest quidem in editt. Aldi et Benenati. Deest etiam in Lindenbr. et MSS. Feliciani. Hervagius autem post Felicianum reduxit, et agnoscit Reg. η. aliique, Guelph. Vindob. Harl. Ask. et Aug. Miror sane abesse potuisse. Verum omisit quoque Hermogenes, qui p. 268. ita laudat hoc comma Demosthenis: καὶ γὰρ, εἰ μὲν, ὡς ἐκράτησε Φίλιππος, ᾤχετο εὐθέως ἀπιὼν, καὶ μετὰ ταῦτα ἦγεν ἡσυχίαν, μηδένα μήτε τῶν ἑαυτοῦ συμμάχων μήτε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀδικῶν, ὅμως ἦν ἄν τις κατὰ τῶν ἐναντιωθέντων οἷς ἔπραττεν ἐκεῖνος μέμψις καὶ κατηγορία· εἰ δὲ ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὰ ἑξῆς. Restituit etiam optimus P. Victorius XI. Var. Lect. 14. TAYLOR. Vulg. τῶν ἐναντιωθέντων. τῶν οὐκ ἐναντιωθέντων legendum esse coniecit Wolfius. Et sic est in Paris. septimo et editt. Felic. et P. Manut., unde, ni sumsit Wolfius, potuit quidem sumere. Falsum est, quod Taylorus de Augustano affirmat. Nam ab illo codice, quem is designat, nos primum appellamus, οὐκ omnino abest, item ab August. secundo et quarto, nec non a Bavarico. Sed est in Schedis Scrimgeri, quaecunque illae Schedae sunt. Addidi particulam infitiantem. Quamquam non miror, eam a vulgata multisque codicum abesse. Nam e vulgata quoque sententia exsistit, tametsi minus bona, tolerabilis tamen, praesertim si ὅμως omittatur, quod codices nonnulli omittunt, aut si sic distinguatur, ut est in Bavarico distinctum: — λυπήσας ὅμως· ἦν ἄν —. Unde suspicor, quibusdam in libris ὅμως fuisse exaratum, quod sine οὐκ esse nequit, in aliis ὅλως, quo admisso, facile οὐκ abesse potest. Qui codices ὅλως, *prorsus, omnino*, darent, hi videntur sic interpunxisse: — λυπήσας ὅλως, ἦν ἄν —. Unde haec exit sententia: Si Philippus, semel victor factus, Graecorum prorsus neminem posthac laesisset, iusta fuisset eos reprehendendi causa, qui ei adversati essent, eumque armis infestis insectati, virum tam bonum, tam iuris aequi pacisque amantem, cuius facinora superiora omnia soli gloriae atque principatus studio deberentur. Sed facile paret, hanc sententiam, a qua οὐκ abest, multum cedere alteri, quae οὐκ habet, et hanc posteriorem ita cum oratoris mente convenire, ut illa prior abhorret. Quanto planior haec est sententia? Etiamsi Philippus postmodum paci iustitiaeque servisset, tamen culpa ideo non vacarent, qui ambitioni et cupiditati eius haud obstitissent. REISK. οὐκ uncis inclusit Bekker. In priori editione Wunderlichius omiserat; in posteriori Dissenius revocavit. Quod vereor ut vir doctissimus recte fecerit. Mihi quidem et ὅμως et οὐκ delendum videtur. Sensus: *esset quod in vobis, qui Philippo adversati estis, reprehendi posset.* Opponitur v. 26. πῶς οὐχ ἁπάντων κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 246. v. 23. κατηγορία] Post h. v. pone signum coli. SCHAEFER.

P. 246. v. 25. περιείλετο] Alexander de signis p. 72. dat παρείλετο. REISK.

P. 246. v. 25. ὅσων] ὅσον August. secundus. Bavarici textum vulgatam dat, sed cum σω superscripto, quod interpretor sic, voluisse librarium indicare, in aliis quibusdam codicibus esse ὅσῳ. REISK.

P. 246. v. 27. τί τὴν πόλιν — Φίλιππον] Citat Tiberius p. 31. Item Hermogenes, sed memoriâ fallente. Vide not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 247. v. 1. ἑαυτῷ] αὐτῷ Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 247. v. 1. τί τὸν σύμβουλον κ. τ. λ.] Sopater ad Hermogenem p. 310. τέταρτον [scilic. ἐγχείρημα, argumentum ad fortitudinem bellicam adhortandi]· ἀφ' ὧν οἱ πολέμιοι ὑπέμειναν, καὶ ἃ θαυμάζουσι, καὶ δι' ἃ πολλοὺς πόνους ὑφίστανται, ὑπὲρ τούτων καὶ ἡμᾶς ἀγωνίζεσθαι συμφέρει. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τί ἔδει με τῇ πόλει συμβουλεύειν κινδύνων περιστάντων; καὶ τοῦτο κατασκευάζων ἐκ τοῦ Φιλίππου τὰς ἀφορμὰς ἔλαβεν εἰπών· ἑώρων δὲ τὸν Φίλιππον —. V. versu 10. REISK.

P. 247. v. 1. τί] τοίνυν Paris. quintus. REISK.

P. 247. v. 2. λέγειν ἢ γράφειν] γράφειν ἢ λέγειν Aldina Taylori. REISK.

P. 247. v. 2. τοῦτο] τὸ Ἀθήνησι σύμβουλον εἶναι. SCHAEFER.

P. 247. v. 3. συνῄδειν — χρόνου] Vulg. συνῄδειν ἐκ παντὸς μὲν τοῦ χρόνου. συνῄδειν μὲν ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου August. primus, secundus, quartus. Revocavi μὲν ad συνῄδειν. REISK.

P. 247. v. 3. μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης] μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας Paris. primus, e quo de v. ἐκείνης nihil est annotatum: quamquam nullus dubito, id ab eo codice abfuisse. Abest quidem ab August. primo, in quo est μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας item: et admonuit quoque Wolfius in farragine, si τῆσδε τῆς admittatur, ἐκείνης esse omittendum. Ex August. secundo nihil ad h. l. aliud annotavi in schedis meis praeter hoc unum, ἐκείνης ab eo codice abesse. REISK.

P. 247. v. 4. ἀφ' ἧς] ἐφ' ἧς Cod. Obsop. et Ask. Quod praestat. TAYLOR. *a qua die coepi in hunc suggestum ascendere.* ἐφ' ἧς, quod Taylorus praefert, hanc subiiceret notionem: qua die in suggestum ascendi, ad quem nunquam deinceps redii. REISK. Reprobat igitur quod Tayloro placuit. Sed in varr. lectt. haec legas ab eo notata: „ἐφ' ἧς Pannon. Obsop. et Askew.: recte, iudice Tayloro, quod in medio relinquo.“ Mihi non displicet ἐφ' ἧς. SCHAEFER.

P. 247. v. 4. αὐτὸς] Omittit Paris. quintus. REISK.

P. 247. v. 5. σώματα] καὶ σώματα August. primus et secundus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 247. v. 5. ἀναλωκυῖαν] ἀνηλωκυῖαν, uti olim, praeferunt

MSti Ven. Guelph. Vindob., ut proxime ἀνηλώκασιν habent Ven. Aug. et Regii ε. η. Modo, deletis οἳ τά, quae in plurimis et praestantioribus desunt, restitue ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὑπὲρ αὐτῶν ἀνηλώκασιν ἕκαστοι. TAYLOR. ἀνηλωκυῖαν August. primus et secundus, Ald. Tayl. Utrumque dat Bavaricus. REISK. ἀνηλωκυῖαν praefert Bremius ad p. 93, 1. SCHAEFER.

P. 247. v. 6. ἅπασι] πᾶσι Aug. primus et secundus. REISK. πᾶσι Bekker. SCHAEFER.

P. 247. v. 7. τοῖς Ἕλλησι] Verba haec duo omittunt August. primus et secundus, Paris. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEF.

P. 247. v. 7. ἢ τῶν ἄλλων — ἕκαστοι] ἢ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἕκαστοι, οἳ τὰ ἑαυτῶν ἀνηλώκασιν Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 247. v. 7. ἄλλων] Abest a Paris. septimo. REISK.

P. 247. v. 7. Ἑλλήνων] Vulg. Ἑλλήνων, οἳ τά. Duo haec vocabula, οἳ τά, omittunt Paris. primus, August. primus, secundus, quartus. Taylorus quoque ea a plurimis et praestantissimis abesse testatur inducique iubet nullos codices nominatim appellans. Sustuli una cum commate. REISK. V. Taylor. ad v. 6. Seagero Diar. Class. LIII. p. 51. in vulgata reconditi quid videtur latere. „Vulgata lectio" inquit „ad veram ducat: viz. ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἀναλώκασιν ἕκαστοι. Constructio: — ἀναλωκυῖαν πλείω σώματα καὶ χρήματα — ἢ ὅσα (σώματα καὶ χρήματα) ἕκαστοι τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἀναλώκασιν ὑπὲρ αὐτῶν." Sic structura verborum fit satis impedita nec referens colorem Demosthenicum. Sine cunctatione delendum οἳ τά, quod tam bonae libri notae non agnoscunt. SCHAEFER.

P. 247. v. 7. ὑπὲρ αὐτῶν] περὶ αὐτῶν Ald. Tayl. REISK.

P. 247. v. 10. ἀναλώκασιν] ἀνηλώκασιν August. primus et quartus, Bavaricus, Ald. Tayl. REISK. V. Taylor. ad v. 6. et Reisk. ad v. 7. Fugit Bremium ad p. 93, 1. SCHAEFER.

P. 247. v. 10. ἑώρων δ' αὐτὸν κ. τ. λ.] Citat Sopater l. c. ad v. 1. Item Gellius II. 27. usque ad καὶ δόξης ζῆν. Tiberius p. 60.: Κἀκεῖνο ἀσύνδετον· ὁρῶ δὲ αὐτὸν τὸν Φίλιππον, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ ἀγών, τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον, τὴν δὲ κλεῖν κατεαγότα, τὴν δὲ χεῖρα καὶ τὸ σκέλος πεπηρωμένον. Clarissimus editor: „Nihil in hoc exemplo ἀσυνδέτου video; nam particula δὲ membra ligat." Scilicet librarius ἀσύνδετον sustulit: ipse Technicus locum ut in libris Demosthenicis legitur dederat. SCHAEFER.

P. 247. v. 10. αὐτὸν τὸν Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Sopater omittens αὐτόν. αὐτὸν Φίλιππον Gellius omittens τόν. SCHAEFER.

P. 247. v. 11. ἦν ὑμῖν] [ἡμῖν.] ἦν ἡμῖν Codd. Harl. et Parisienses α. η. TAYLOR. Vulg. ἡμῖν. ἦν ἡμῖν August. primus et quartus, Bavaricus. ἦν ὑμῖν August. secundus, quod praetuli. REISK. Tiberius et Gellius ἡμῖν. ἦν ἡμῖν Bekker. ἡμῖν praeferendum. Placet etiam addi ἦν. SCHAEFER.

P. 247. v. 11. ὁ ἀγὼν] Omittit articulum Paris. secundus. REISK.

P. 247. v. 11. ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δυναστείας] Tiberius omittit. In Gellii editionibus haec verba male iunguntur antecedentibus, subdistinctione posita post δυναστείας. SCHAEFER.

P. 247. v. 12. τὴν κλεῖν κατεαγότα] Citat Scholiast. A. ad Homeri Il. V. 146. SCHAEFER.

P. 247. v. 12. κλεῖν] Vide Etymol. M. c. 518, 25., qui hunc locum laudat. Laudat quoque Herodianus Grammaticus, qui Phrynicho subiungi solet, et Pollux X. 4. TAYLOR. Locus celeberrimus et citationibus contritus. κλεῖν h. l. usurpasse Demosthenem, non κλεῖδα, admonet Herodianus post Phrynichum Pauwii p. 204. et post Moerin Piersoni p. 467. Plutarch. Moral. pag. 739, 12. REISK. Anecd. Bekk. p. 101, 29. *Κλεῖν ἀξιοῦσι λέγειν, οὐ κλεῖδα.* SCHAEFER.

P. 247. v. 13. πᾶν ὅ τι — παρελέσθαι] Citant Anecd. Bekk. p. 129, 8. SCHAEFER.

P. 247. v. 13. ἂν βουληθείη] Vulg. βουληθείη. ἂν βουληθείη Paris. primus, August. primus. Addidi ἄν. REISK. Omittit Grammaticus in Anecd. Bekk. diserte tradens ἐλλείπειν τὸν ἄν: quod vix cuiquam persuadebit. Wunderlichius praefat. p. XXXIX. particulam male tuetur iure deletam a Bekkero. Perperam Gellius ἂν βουληθῇ, etiam ubi iterum memorat. SCHAEFER.

P. 247. v. 14. ῥᾳδίως καὶ] Duo haec vocabula omittit August. primus. REISK.

P. 247. v. 14. ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως] Bis Gellius omittit. Uncis inclusit Bekker. Mihi addita non displicent. SCHAEFER.

P. 247. v. 14. προϊέμενον] Struvius Lectt. Lucian. P. I. (Miscellan. Critic. II. 2. p. 232.): „Legendum videtur προειμένον vel προέμενον." Non assentior. προϊέμενον est participium imperfecti. SCHAEFER.

P. 247. v. 14. τῷ λοιπῷ] τὸ λοιπὸν August. primus, Schedae Scrimgeri. τῷ λοιπῷ, id est ἐν τῷ λοιπῷ aut μετὰ τοῦ λοιποῦ σώματος. *in corpore, quod reliquum sibi esset ab illorum membrorum iactura.* REISK. τὸ λοιπὸν etiam Gellius: cui quantum praestet vulgata, monere nil attinet. SCHAEFER.

P. 247. v. 16. οὐδεὶς] οὐδὲν August. quartus. REISK.

P. 247. v. 16. τῷ — ἐν Πέλλῃ τραφέντι] V. not. ad p. 78, 13. SCHAEFER.

P. 247. v. 17. μικρῷ] σμικρῷ Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 247. v. 20. ἐγγενέσθαι] γενέσθαι simplex Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 247. v. 20. τοῦθ'] Redit ad τὸ ἄρχειν Ἑλλήνων. REISK.

P. 247. v. 21. τὸν νοῦν] Vulg. νοῦν. τὸν νοῦν Paris. primus, August. primus et secundus. Addidi articulum. REISK.

P. 247. v. 21. καθ' ἡμέραν] κατὰ τὴν ἡμέραν Paris. primus, August. primus. REISK. Sic Bekker. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν p. 777, 27., qui verborum ordo aliquanto frequentior est. V. not. ad p. 310, 8. SCHAEFER.

P. 247. v. 22. θεωρήμασι] Forte θεάμασι. Nam τὰ θεωρήματα sunt τῶν τεχνικῶν. WOLF. Vulgatam tuetur Schneiderus Lex. Gr. s. v. citans Athenaeum T. IV. pag. 527., ubi iuncta leguntur τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων, quemadmodum hic λόγοις καὶ θεωρήμασι. Non memini alio loco sic usurpatum legere: videturque, quando hoc sensu dicitur, proprium orationis altius surgentis. SCHAEFER.

P. 247. v. 23. ἀρετῆς] ἀρχῆς Cod. ε. Quod notatu dignum est. TAYLOR.

P. 247. v. 23. ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι] ὑπόμνημα θεωροῦσι August. secundus. REISK.

P. 247. v. 23. ὁρῶσι] *Τὸ ὁρῶσι τοῖς θεωρήμασι προσνεμετέον, τοῖς δέ γε λόγοις ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχὴν* [ἀκούουσι], ut utar verbis Eustathii ad Homer. Il. p. 1336, 22. Rom. SCHAEFER.

P. 247. v. 24. τῶν Ἑλλήνων] Haec duo vocabula omittit August. secundus. REISK.

P. 247. v. 24. αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς] Vide supra ad p. 240, 11. H. Stephanus in Thes. L. Gr. T. I. col. 21. locum hunc merito habet suspectum et miratur, unde profluxerit istud ἐθελοντάς. Dixi nuper ad p. 229, 12. ἐθέλοντας habuit corrupte editio Lutetiana. Quod in Regiis β. γ. ε. ζ. η. reducitur. TAYLOR. Vulg. ἐθέλοντας. Solam Parisinam dare sic, auctor est Taylorus: caeteros omnes ἐθελοντάς. Et annotatum hoc est in margine Parisinae e codd. Paris. secundo, tertio, quinto, sexto, septimo. Enotavi item ego e Bavarico, August. secundo et quarto et edit. P. Manutii. Dedi barytone ἐθελοντὰς, a nominativo ἐθελοντής. REISK. Taylorus quae in not. ad p. 229, 12. de iunctis his, αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς, disputavit, mihi quidem non satisfaciunt. Sit pleonasmus: non obloquor. Sed nec caret gravitate haec verborum abundantia in re turpi describenda, et Orator pleonasticis locutionibus ita abutitur, ut qui eius rationem satis callet ad talia non facile offendat. Adde quae de h. l. monuerunt doctissimi Angli in Thesauro Stephan. c. 406. B. SCHAEFER.

P. 247. v. 25. φήσειε] φήσειεν Bekker. SCHAEFER.

P. 247. v. 27. δικαίως] Opponit hoc v. ἀδικῶν. REISK. Delenda interpunctio post ἐναντιοῦσθαι. SCHAEFER.

P. 247. v. 27. τοῦτ' ἐποιεῖτε] Malim καὶ τοῦτ' ἐποιεῖτε. *et hoc faciebatis vos quidem.* REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 247. v. 27. ὑμεῖς ἐξ ἀρχῆς] Vulg. ἐξ ἀρχῆς ὑμεῖς. ὑμεῖς

ἐξ ἀρχῆς August. primus et quartus, Bavaricus. REISK. Delenda interpunctio post ἀρχῆς. SCHAEFER.

P. 248. v. 1. καὶ] Omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et quartus. REISK. Malim omissum. SCHAEFER.

P. 248. v. 1. ὁμολογῶ] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 248. v. 2. ἤδη γάρ σε — ἀφεὶς] Citat Tiberius pag. 31. SCHAEFER.

P. 248. v. 2. ἤδη γάρ σε — οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] Citat idem p. 21. SCHAEFER.

P. 248. v. 2. σε] σ' Bekker. SCHAEFER.

P. 248. v. 2. ἐρωτῶ] Post h. v. ponenda subdistinctio. SCHAEF.

P. 248. v. 2. πάντα τὰ ἄλλα κ. τ. λ.] Bis citat h. l. Alexander Rhetor, semel p. 44. in capite περὶ παραλείψεως, de ficta vel simulata omissione, tum p. 72. in capite de asyndeto. REISK.

P. 248. v. 2. τὰ ἄλλα] Alexander de Figur. p. 44. ταῦτα dat. REISK. τἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 248. v. 2. Ἀμφίπολιν — Ἁλόνησον] Citat Tiberius p. 59., ubi v. Boissonad. SCHAEFER.

P. 248. v. 3. Πύδναν] Πίδναν Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 248. v. 3. Ἁλόνησον] Ἀλλόνησον (cum leni et geminato λ) August. primus. Ἁλόννησον (cum aspero et geminato ν) Bavaricus. Ἀλόνησον (cum leni) August. quartus. REISK. Ἁλόννησον Bekker. V. Apparat. T. I. p. 452. — Post h. v. pone signum coli. SCHAEFER.

P. 248. v. 3. οὐδενὸς] Post h. v. γὰρ inserit Tiberius p. 21. SCHAEFER.

P. 248. v. 5. Δορίσκον] Δωρίσκον August. secundus. REISK.

P. 248. v. 5. Πεπαρήθου] Citat h. l. Harpocrat. v. Πεπάρηθος. REISK.

P. 248. v. 6. ὅσα] ὅσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 248. v. 6. τοιαῦτα] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 248. v. 6. ἠδίκητο] ἠδικεῖτο Tiberius p. 21. Et sic duo Codd. Bekk. Nec displicet. SCHAEFER.

P. 248. v. 6. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα] οὐ προσποιοῦμαι εἰδέναι, ἀφίημι, ἐπιλανθάνομαι. WOLF.

P. 248. v. 6. οἶδα] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEF.

P. 248. v. 7. εἰς ἔχθραν] Philippi puta, quod nomen aegre videtur posse omitti. REISK. Satis docet series orationis, quomodo intelligi oporteat. SCHAEFER.

P. 248. v. 7. τουτουσὶ] τουτοισὶ Paris. quintus. τουτουσὶ, hos, cives Athenienses, plebem. REISK.

P. 248. v. 8. *Ἀριστοφῶντος*] *Κτησιφῶντος* August. secundus. REISK.

P. 248. v. 10. *ὄντων ψηφισμάτων*] Melius *ψηφισμάτων ὄντων* Bekker. Sic etiam in altera editione Wunderlichii, qui in Append. p. 195. „Redde Demostheni" inquit „quod omnes habent, *ψηφισμάτων ὄντων*." Non omnes habere docent varr. lectt. Bekk. SCHAEFER.

P. 248. v. 10. *ὧ λέγων*] *οὐ λέγω* August. secundus. REISK.

P. 248. v. 10. *εὐχερῶς*] *temere*. *εὐχερῶς λέγειν*, *effutire*. Hesychius T. I. c. 1538. *Εὐχέρεια. κουφότης*. SCHAEFER.

P. 248. v. 10. *πᾶν*] Post *εὐχερῶς* addit *πᾶν* Paris. quintus. Addidi. REISK. Omissum est in altera Wunderlichii editione. Omisit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 248. v. 11. *βουληθῇς*] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 248. v. 11. *οὐδὲ*] *οὐδὲν* August. primus et quartus, Schedae Scrimgeri. REISK. Adscitum in altera Wunderlichii editione „flagitante sensu," certe perlibenter ferente: ut mihi quoque sic edi placeat. SCHAEFER.

P. 248. v. 11. *οὐδὲ — ἐρῶ*] *οὐδὲ περὶ τούτων νῦν ὥρα* Cod. Ven. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK.

P. 248. v. 11. *ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν κ. τ. λ.*] Citatur a Demetrio Phaler. §. 293. 294. et ab Hermogene passim. TAYLOR. Hermogenes p. 184. *ταῦτα μὲν οὖν κῶλα ἐστίν· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. εἶτα ἐπιφέρει κόμματα· καὶ καταλαμβάνων Ὠρεόν, καὶ κατασκάπτων Πορθμόν. εἶτα διαδέχεται κῶλον πάλιν· καὶ καθιστὰς ἐν μὲν Ὠρεῷ Φιλιστίδην τύραννον. εἶτα κόμμα πάλιν· ἐν δ' Ἐρετρίᾳ Κλείταρχον· ἢ κῶλον ἐπῳδῷ ἴσον. καὶ καθόλου τὸ πνεῦμα τούτοις συνέχεται*. Idem p. 266. *ἀπορήσειε δ' ἄν τις ἐκ τούτων εἰκότως, ποῖόν ἐστι — τό· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν ἐκεῖνος σφετεριζόμενος — καὶ ὅσα τοιαῦτα, πότερον ἀκμαστικὰ ἢ λαμπρά ἐστιν, ἢ τὸ συναμφότερον· ὃ καὶ μᾶλλον*. Denique p. 309. *περιβολὴ δὲ μᾶλλον γενήσεται, ἢ γοργότης. οἷον· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν —*. Alexander Rhetor p. 28. *συναθροισμός ἐστι συναγωγὴ τῶν πεπραγμένων ἢ πραχθῆναι δυναμένων εἰς ἓν κεφάλαιον, ὥς φησι Δημοσθένης· ἀλλ' ὁ τὴν Εὔβοιαν —* ad *ἔλυε τὴν εἰρήνην, ἢ οὔ;* Scholiastes Hermogenis p. 404. *ἐνταῦθα γένος μὲν ἡ ἀδικία, εἴδη δὲ ταύτης ἡ παρασπόνδησις καὶ λύσις τῆς εἰρήνης. καὶ ὅλον μὲν ἡ Εὔβοια, μέρη δὲ ὁ Ὠρεός, ὁ Πορθμός. καὶ ἀόριστον μὲν αἱ Ἑλληνίδες πόλεις, ὡρισμένον δὲ Βυζάντιον, Ὠρεός, Ἐρετρία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα περιβλητικὰ ἑαυτῷ, οἱ δύο μερισμοὶ καὶ ἡ διὰ μακρῶν ἀπόδοσις*. REISK.

P. 248. v. 12. *ἐπιτείχισμα*] *ἐπιτειχίσματα* Paris. tertius. Citat h. l. Harpocrat. v. *Ἐπιτείχισμα*. REISK.

P. 248. v. 15. *Πορθμὸν*] V. Harpocration p. 151. ed. Dind. et Photius c. 328. it. Taylorus ad p. 236, 16. SCHAEFER.

P. 248. v. 17. *ὑφ' ἑαυτῷ*] *ἐφ' ἑαυτῷ* Cod. Reg. ε. Vide adnotata ad p. 238, 27. TAYLOR. *ὑφ' ἑαυτὸν* Alexander Rhetor p. 28. REISK.

P. 248. v. 17. *Βυζάντιον*] *τὸ Βυζάντιον* Paris. primus, August. primus, Alexander Rhetor l. c. REISK.

P. 248. v. 18. *ἅς — ἅς*] [*τινὰς — τινάς.*] *ἅς — ἅς.* Vide Var. Lect. TAYLOR. Vulg. *τινὰς — τινάς. τινὰς* primi loco dant *τὰς* Paris. secundus et tertius, item August. primus et quartus, Aldina Taylori. *ἅς* August. secundus, Bavaricus, index Aldi. *τοὺς* Alexander. Loco secundi *τινὰς* dant *ἅς* Paris. primus, secundus, tertius, quintus, sextus cum *γρ.* et septimus, item August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Alexander, index Aldi, Aldina Taylori. Falsum retulit Fabricius perhibens in August. primo, cuius ille nimirum lectiones exhibuit, utroque loco *ἅς* legi: quod secus est. In primo perinde atque quarto Augustano primo loco est *τάς*, secundo *ἅς*. In locum primi *τινὰς* suffeci *ἅς*, in secundi autem *τάς*. REISK. Reiskio operae non paruerunt. Bis editum *ἅς* in priori Wunderlichii editione, *τὰς* in posteriori. *ἅς* etiam Bekkerus bis dedit. Vide uberem et exquisitam disputationem Reizii nostri Accent. Inclinat. p. 30. ss., quae quod addas nihil fecit reliqui. SCHAEFER.

P. 248. v. 20. *πότερον ταῦτα — ἢ μή;*] Citat Tiberius p. 31. SCHAEFER.

P. 248. v. 20. *ταῦτα πάντα*] *πάντα ταῦτα* Tiberius cum Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 248. v. 21. *ἔλυε*] *διέλυε* Tiberius. SCHAEFER.

P. 248. v. 22. *μή*] Repete *φανῆναι*. Sin scriptum esset *οὔ*, repeti oporteret *ἐχρῆν*. SCHAEFER.

P. 248. v. 23. *μὲν*] Omittit Paris. primus. REISK.

P. 248. v. 23. *μή*] Subaudi *φανῆναι*. Docet oppositio v. 28. SCHAEFER.

P. 248. v. 23. *τὴν Μυσῶν λείαν*] Explicant Paroemiographi et Ulpianus ad locum. TAYLOR. V. Harpocration p. 123. ed. Dind., Photius c. 207. et Anecd. Bekk. p. 279, 15. SCHAEFER.

P. 248. v. 25. *ζώντων — ὄντων*] F. *ζώντων Ἀθηναίων καὶ ἰδόντων*. Vid. Homer. Iliad. *A.* 88. Heliodor. IV. 2. MARKLAND. Non intelligo, quid intersit inter *ζώντων* et *ὄντων*. Diu est, quod correxeram *ζώντων Ἀθηναίων καὶ ὁρώντων*. TAYLOR. *ζώντων καὶ ὄντων Ἀθηναίων* August. primus. *tametsi non solum in vivis adhuc supersint Athenienses, sed etiam adhuc ii sint, qui sunt.* Potest quis adhuc vivere, qui tamen tibi succurrere aut suas ipsius iniurias ulcisci nequeat, seu quod procul abest, seu quod nexus vinculis aliisve necessitatibus constrictus et impeditus est. REISK.

Iure Reiskius vulgatam tuetur: sed qua tuetur ratione, eam probare non possum. Mihi quid placeat, docet nota ad pag. 99, 8. SCHAEFER.

P. 248. v. 25. περιείργασμαι μὲν ἐγὼ κ. τ. λ.] Aristides de D. C. p. 196. βαρύτης γίνεται οὕτως, ὅταν ἢ κατηγορεῖν τις προάγηται αὐτὸς ἑαυτοῦ, ἢ τῶν οἰκείων τινὸς ἢ φίλων, (βαρὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἂν εἴη, ἐξὸν ἐπαινεῖν,) ἢ ὅλως τούτων, ὑπὲρ ὧν λέγει ἢ πρὸς οὓς λέγει, ὡς Δημοσθένης· περιείργασμαι μὲν ἐγὼ —. REISK.

P. 248. v. 26. τούτων] [τῶν τοιούτων.] τούτων tu deinceps leges cum MSS. Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Lindenbr. Harl. et Regg. α. β. γ. ε. TAYLOR. Vulg. τῶν τοιούτων. τούτων August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, indices Aldi, Aldina Taylori. Praetuli τούτων. REISK.

P. 248. v. 27. ἡ πεισθεῖσα] Articulum non requiro. Conf. p. 246, 26. s. Ortus videtur e duabus litteris postremis vocabuli antecedentis, quae quantam affinitatem palaeographicam cum littera ἡ habeant, quis hodie ignorat? Schol. ad Euripid. Hecub. 90. p. 22. Matth. δεῖμα καὶ φόβισμα. Non dubitet quisquam scribere φόβημα, nisi forte putet citeriorem Graecitatem φοβίζω usurpasse. Sed in Schol. ad eiusd. Orest. 952. p. 442. nemo negabit ῥυθμηθέντα mutandum esse in ῥυθμισθέντα. SCHAEFER.

P. 248. v. 27. ταῦτα] Omittunt Paris. quintus et septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus, item Aristides Artis p. 196. locum hunc sic recitans: ἔστω δὲ πάντα τὰ ἁμαρτήματα καὶ ἀδικήματα ἐμά. REISK. ταῦτα omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 248. v. 28. τούτων κωλυτὴν] Vulg. τούτων τινὰ κωλυτήν. τούτων κωλυτήν τινα August. quartus. τινὰ plane omittunt Paris. secundus et septimus, August. primus, Bavaricus. Sustuli. REISK. τινὰ τούτων κωλυτὴν Bekker. SCHAEFER.

P. 249. v. 1. ἄλλον — προσῆκε] μᾶλλον — προσῆκε γρ. Cod. Reg. ζ. TAYLOR.

P. 249. v. 1. ἄλλον] μᾶλλον cum γρ. Paris. sextus: quod idem primitus sic cum exarasset librarius August. primi, erasit postmodum literam μ sic, ut satis clare vestigia eius adhuc appareant, et pro circumflexo, qui adhuc superest satis ad cernendum dilucidus, adscripsit spiritum lenem cum acuto. REISK.

P. 249. v. 1. Ἀθηναίων] τῶν Ἀθηναίων. MARKLAND. Levitatis est talia refingere velle. SCHAEFER.

P. 249. v. 1. προσῆκε] Pro προσήκει m. προσῆκε, quia antecedit ἔδει. WOLF. προσήκει editi omnes. προσῆκε Guelph. August. Reg. ε. TAYLOR. Vulg. προσήκει. προσῆκε August. primus et quartus, Bavaricus. Wolfius etiam ita legendum coniecit et in editione sua exhibuit. Nescio, quid sibi lectio velit a Wolfio e Schedis Scrimgeri prolata haec: ἂν τὸν Ἀθηναίων δῆμον προσήκει γράφεσθαι. Praetuli προσῆκε. REISK.

P. 249. v. 2. τὸν] Abest a Paris. primo et septimo, August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 249. v. 2. καταδουλούμενον] Hunc locum Thomae Mag. obversatum esse p. 250. citanti e Demosthene δουλοῦται τὰς πόλεις suspicatur Reiskius Ind. Graecitat. p. 172. Fallitur. Grammaticus, ut probabile est, respexit illud p. 116, 20. καταδουλοῦσθαι τὰς πόλεις. SCHAEFER.

P. 249. v. 5. προΐεσθαι] προέσθαι Guelph. Reg. α. πρόεσθαι Vindob. TAYLOR. προέσθαι Paris. primus et cum γρ. sextus, August. primus et quartus. REISK.

P. 249. v. 5. ταῦτα] Scilicet τὰ ἡμέτερα κτήματα καὶ δίκαια καὶ καυχήματα, *haec nostra bona, copias, possessiones, iura, decora.* Ut Demosthenes vocabulo ταῦτα cunctas opes, totam remp., universum imperium Atheniensium, ita Tullius quoque vocabulo *haec* rem omnem Romanam complectitur. REISK.

P. 249. v. 5. ταῦτα Φιλίππῳ] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 249. v. 5. Φιλίππῳ διετέλουν] [Φιλίππῳ.] Φιλίππῳ διετέλουν. Ita optimi manu descripti, Guelph. Aug. Vindob. et Regii α. ζ. TAYLOR. Post Φιλίππῳ verbum διετέλουν addunt August. primus et secundus. Addidi. REISK.

P. 249. v. 6. οὐχ] καὶ οὐχ Paris. sextus. REISK.

P. 249. v. 6. φέρε] Alibi solitarium et vice fungens ἐπιῤῥήματος παρακελευσματικοῦ hic casum suum regit. Sic p. 360, 15. SCHAEFER.

P. 249. v. 7. δὴ] δ' Paris. primus, August. primus. REISK. δὲ Bekker. Quidni δ'? SCHAEFER.

P. 249. v. 7. αὐτὰ τὰ ψηφίσματα] [αὐτὰ ψηφίσματα.] M. αὐτὰ τὰ ψηφίσματα. WOLF. τὰ deerat in editorum nonnullis. Restituunt ex Regiis quinque. TAYLOR. Vulg. αὐτὰ ψηφίσματα. αὐτὰ τὰ ψηφίσματα Paris. primus, secundus, tertius, quintus, sextus, Bavaricus, August. primus et quartus, Aldus, P. Manutius, edit. Wolfii. ταῦτα τὰ ψηφίσματα August. secundus. Interposui articulum. REISK.

P. 249. v. 7. τὴν τοῦ] Absunt a Paris. primo et secundo, August. primo. Solum τὴν omittit August. quartus. REISK.

P. 249. v. 8. ἐξεταζομένων] ἐξητασμένων Paris. septimus. Plane abest ab August. secundo. REISK.

P. 249. v. 8. αἴτιος] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 249. v. 9. λέγε] Omittunt August. quartus et Bavaricus. Eius loco dat idem Bavaricus signum consuetum ō rubrica scriptum, quod nescio quid sibi velit. REISK. V. not. ad pag. 234, 28. SCHAEFER.

P. 249. v. 10. ΨΗΦΙΣΜΑ] Titulum omittunt Paris. tertius et septimus. REISK.

P. 249. v. 11. *Νεοκλέους*] Proxime p. 250, 10. *Νικοκλέους*. Quod si haec ad Olymp. CIX. 4. referenda sunt, ut contendit Cl. Corsinius in Fastis Atticis T. I. p. 353., praetor eo anno Athenis fuit Nicomachus. Verum totam istam Dissertationem VIII. impendit vir doctissimus archontibus pseudonymis expendendis. Qua in disputatione minus strenue rem gessit diligentissimus licet Meursius in libro ei rei destinato. TAYLOR.

P. 249. v. 11. *Βοηδρομιῶνος*] In August. primo super *Βοηδρομιῶνος* est a recentissima manu pro scholio adscriptum *Ἰουνίου*. REISK.

P. 249. v. 11. *ἐκκλησίας συγκλήτου*] *ἐκκλησία σύγκλητος* August. secundus. Citat h. l. Harpocrat. v. *σύγκλητος ἐκκλησία*. REISK. Item Etymolog. M. c. 733, 19. et Photius c. 409. SCHAEFER.

P. 249. v. 12. *ὑπὸ στρατηγῶν*] [*ὑπὸ τῶν στρατηγῶν*.] Deest *τῶν* in omnibus exemplaribus. Quaenam, quaeso, religio Wolfium invasit? TAYLOR. *ὑπὸ τῶν στρατηγῶν* editio Wolfii dat, quod, cum improbet Taylorus, tamen reddidit ipsius editio. REISK. Wolfium, ut sic ederet, videtur movisse quod statim sequitur *οἱ στρατηγοί*. Sed etiam p. 250, 11. *πρυτάνεις καὶ στρατηγοί*: quae pag. 249, 18. s. articulum sibi iunctum habent. Omnino nomina magistratus imperiumve indicantia etiam sine articulo recte dicuntur, quippe ipsa per se tam definita, ut cum propriis nominibus comparari possint. SCHAEFER.

P. 249. v. 12. *συναχθείσης*] Deest in Ven. Harl. Regg. *γ. η*. Et in Guelph. et Vindob. legitur *γενομένης*. TAYLOR. Omittunt Meermann. August. secundus et quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 249. v. 13. *Κύπριος*] Alter Eubulus fuit *Ἀναφλύστιος*. Fortasse fuit et *Κύπρος τις τῶν παρ' Ἀθηναίοις δήμων*. WOLF. An *Κυθήριος*? Vid. Stephan. Byzant. MARKLAND. *Κυθήριος* restituit Cl. Valesius ad Harpocrat. p. 80. *Κύθηρον* erat *δῆμος* tribus Pandionidis, ut confirmat Harpocratio. Inscriptio apud Sponium:

*ΕΠΙΚΤΗΣΙΣ ΟΝΑΣΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥ**)
ΘΥΓΑΤΗΡ.

TAYLOR. *Κόπριος* August. secundus, Bavaricus. *Κύπριος* sine controversia rectum et immerita censura coniecturisque supervacaneis vexatur. Apud Isaeum Xenocles Cyprius p. 38, 7. et p. 54, 29. Cleonymus Cretensis commemorantur, qui procul dubio cives Athenienses, Athenis nati et educati, et cives erant, quo quis optimo iure, sed ideo sic vulgo dicti, quod alter in Cypro, alter in Creta plurimum aetatis egissent. REISK. *Κυθήριος* unice pro-

---

*) Aliae Inscriptiones cum duplici canina: quod sic probat Osannus, ut alteram scripturam dicat vitiosam. V. Inscript. III. pag. 97. s. SCHAEFER.

bat Fr. A. Wolfius ad Leptin. p. 245. Et hoc ascitum in alteram Wunderlichii editionem. SCHAEFER.

P. 249. v. 13. εἶπεν] Post h. v. pone cum Bekkero subdistinctionem. Cohaerent enim εἶπεν — ἐπιμεληθῆναι —. SCHAEFER.

P. 249. v. 13. ἐν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 249. v. 15. ἄρα] Omittunt Paris. primus, secundus, tertius, August. primus, Aldina Taylori. REISK. Malim omissum. In psephismate quidem sic positum habet quod parum placeat. SCHAEF.

P. 249. v. 15. Λεωδάμαντα] Utrum is est, qui in τῷ κατὰ Τιμάρχου exagitatur? WOLF. Λαομέδοντα Codd. Guelph. Aug. Ven. β. ε. Regiorum: quo nomine vocatur mox ab Ulpiano in σχολ. et in Epistola Philippi, quae sequitur. TAYLOR. Λεοδάμαντα August. secundus. Λαομέδοντα August. primus. REISK. V. not. ad p. 251, 8. et G. Dindorf. ad Aeschin. p. 183. SCHAEFER.

P. 249. v. 16. εἴκοσιν] Omittit Paris. sextus. REISK.

P. 249. v. 16. εἰς Ἑλλήσποντον] ἐξ Ἑλλησπόντου Lambinus. Inscite. Non potuit inscitius. Est scilic. σκάφη ἀποσταλέντα εἰς Ἑλλήσποντον ἐπὶ τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν. TAYLOR. Non cum ἀποσταλέντα copulanda sunt, sed cum τὴν τοῦ σίτου παραπομπήν. naves bellicas cum Leodamante missas, quo naves onerarias frumenta vehentes tuto e Ponto per Hellespontum in mare Aegaeum deducerent. Classi Atheniensium frumentariae, quae quotannis in Pontum mitti solebat, periculi summa erat in traiectu per Propontidem et Hellespontum, h. e. praeter Thraciam et Macedoniam. Non in Hellesponto erant emporia frumentaria, sed in Ponto et ad paludem Maeotidem. REISK. Verius Taylorum de constructione verborum monuisse arguit Philippi Epistola p. 251, 7., qui locus, opinor, Lambinum movit, ut vulgatam solicitaret. Quod frustra fecisse virum egregium ut nemo non videt, ita Taylori intemperies humanitus errantem tam acerbe corripientis nullo modo ferenda est. σκάφη Reiskius recte vertit *naves bellicas*. Dicuntur πλοῖα v. 23. p. 250, 13. p. 251, 3. 6. 20. p. 262, 6. Neque ulla hic sensus ambiguitas: cuius vitandae ergo alibi dicitur πλοῖα μακρά, ut p. 1339, 12. 15. SCHAEFER.

P. 249. v. 17. στρατηγὸς] στρατηγοὺς Paris. quintus et septimus. Sed videtur haec annotatio ad v. 23. referenda, ubi v. REISK.

P. 249. v. 17. καταγήοχεν] Cod. Bekk. de melioribus καταγείοχεν, quae forma videtur satis notabilis. Etymolog. M. c. 9, 33. — τὸ μέντοι ἀγείοχα Βοιωτῶν ἐστι τροπῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. SCHAEFER.

P. 249. v. 20. ἡ βουλὴ] ἀντὶ τοῦ οἱ βουλευταί. WOLF.

P. 249. v. 20. συναχθῶσι] συναχθῇ Guelph. Aug. Vind. cum α. et ε. TAYLOR. συναχθῇ August. primus, Schedae Scrimgeri. Si nullus alius hic subesset scrupulus, momentum non dubitassem

συναχθῇ sufficere, non quo nesciam, cum singularibus substantivorum multitudinem significantibus et licere et solere plurales verborum componi. Verum deest aliquid. Legendum nempe sic videtur: ὅπως ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος συναχθῶσι. Prytanes in curiam cogebant senatores, strategi autem plebem in Pnycem aut in theatrum, in concionem. Cur alias strategi hic loci commemorarentur? et a quo legendi erant legati? a senatu, an a plebe? A plebe utique. Ergo plebs quoque concienda erat. V. p. 250, 11. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν [acta in concione, quibus ipsi interfuissent, ad senatum, qui in curia remansisset, retulerunt] τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες, ὅτι ἔδοξε τῷ δήμῳ [populo, non senatui] πρέσβεις ἑλέσθαι πρὸς Φίλιππον, *visum fuisse populo, ut legati ad Philippum mittendi deligerentur* [a senatu puta, auctoritate ipsi a populo delegata]. REISK. συναχθῇ altera Wunderlichii editio, hac addita nota: „Inepta hic altera lectio συναχθῶσι." Nec mihi pluralis probatur. Reiskius quidem inserens καὶ ὁ δῆμος, ut plurali patrocinetur, non persuadet. Et vide mihi, ut vir optimus sibi ipse repugnaverit. Cum enim primum scripsisset, legatos legere fuisse τοῦ δήμου, postea hoc negotii transtulit ad senatum, cuius vere fuisse psephisma quod statim sequitur satis clare ostendit. SCHAEFER.

P. 249. v. 21. πρέσβεις πρὸς Φίλιππον] Recurrit pag. 250, 12. s. SCHAEFER.

P. 249. v. 21. πρὸς Φίλιππον, οἵτινες παραγενόμενοι] [πρὸς Φίλιππον, οἳ παραγενόμενοι.] οἱ πρὸς Φίλιππον παραγενόμενοι Cod. Harl. πρὸς Φίλιππον, οἵτινες παραγενόμενοι MSS. Guelph. Aug. Vindob. et α. et ε. ex Regiis. TAYLOR. Vulg. πρὸς Φίλιππον, οἳ παραγενόμενοι. οἱ πρὸς Φίλιππον παραγενόμενοι August. secundus. Pro οἳ, articulo simplici, dat compositum οἵτινες August. primus. Praetuli οἵτινες. REISK.

P. 249. v. 22. τόν τε ναύαρχον] Vulg. τὸν ναύαρχον. τὸν ἄρχοντα Paris. tertius. τόν τε ναύαρχον August. primus. Interposui τε. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 249. v. 23. στρατιώτας] στρατηγοὺς August. secundus et quartus, (sed in hoc quarto alia manus in margine vulgatam adscripsit,) item Bavaricus. Neque dubito idem fuisse in Paris. quinto et septimo, existimans huc referendam esse lectionem στρατηγούς, quae per errorem operarum Parisiensium in margine Lutetianae ad v. 17. relata est. REISK. Post h. v. pone subdistinctionem. V. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 249. v. 23. ταῦτα] τοῦτο Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 249. v. 25. ὅτι] Id est ἐροῦσιν, ὅτι —. *certiores faciant Philippum, populum Atheniensem nil esse incusaturum, si errore haec sint admissa.* V. Krebsii V. C. Decreta Flaviana Romanorum pro Iudaeis. REISK. Latet illud ἐροῦσιν in διαλέξονται:

quapropter modo dixi aliter interpungendum esse post στρατιώτας. SCHAEFER.

P. 249. v. 25. ὅτι οὐ] τί οὖν August. secundus. τί; οὐ Bavaricus. ὅτι οὐδὲ August. primus et quartus. Voluit August. primus οὐδὲν omittens mox οὐδὲν, quod tamen quartus habet. REISK.

P. 249. v. 25. μεμψιμοιρεῖ — αὐτῷ] μεμψιμοιρεῖ αὐτῷ ὁ δῆμος (sine οὐδὲν) Paris. primus. Hic ordo verborum etiam in August. quarto est, sed hic post ὁ δῆμος addit οὐδὲν. Et sic quoque dat Aldina Taylori. Pro αὐτῷ dat Paris. tertius αὐτοῦ. Vocabulum οὐδὲν abest ab August. primo. Margo Lutetianae modo esse testatur αὐτῷ in Paris. primo, modo negat: quo constat erroris aliquid hic esse in numeris admissum. A Bavarico abest αὐτῷ. REISK.

P. 249. v. 26. εἰ δέ τι πλημμελοῦντα κ. τ. λ.] S. τὸν ναύαρχον Λεωδάμαντα λαβὼν, ὁ Ἀμύντας. WOLF. Idem est atque si plene sic dixisset: εἰ δὲ Ἀμύντας ταῦτα πεποίηκε τὸν Λεωδάμαντα λαβὼν πλημμελοῦντά τι —, ἐροῦσι τῷ Φιλίππῳ, ὅτι ἐπισκεψάμενοι —. REISK.

P. 249. v. 26. εἰ δέ τι] οὐδ' ἔτι Bavaricus, sed in margine γρ. εἰ δ' ἔτι. REISK.

P. 249. v. 26. ἐπεσταλμένα] ἐντεταλμένα Lambinus. TAYLOR. ἐντεταλμένα Lambini index, qui videtur id pro scholio adscripsisse. REISK. Sin, multum erravit. V. Thomas Mag. pag. 340. SCHAEFER.

P. 249. v. 26. ὅτι] τοὺς πρέσβεις τῷ Φιλίππῳ λέγειν, ὅτι κ. τ. λ. Altemps. Et similiter deinde p. 250, 2. καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δήμῳ τοῦτο γράψαι. Explicat scilicet et exponit, non emendat. TAYLOR. Sine dubio hoc e scholio. REISK. Libri Altempsiani rationem cognoscas e notis ad p. 235, 16. 250, 12. SCHAEFER.

P. 249. v. 27. ἐπιτιμήσουσι] ἐπιτιμήσωσι August. primus. REISK.

P. 249. v. 27. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν] V. Boeckh. de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 353. SCHAEFER.

P. 250. v. 1. ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνωμονοῦσιν] ἀλλ' ἀεὶ διά τι ἀγνωμονοῦσιν Paris. primus et sextus cum γρ., item August. primus. Facile apparet eos voluisse ἀλλὰ ἰδίᾳ τι ἀγνωμονοῦσιν. Pro τι dat August. quartus μὲν, sed punctis duobus septum, quibus indicare voluit librarius, illud a se per errorem exaratum esse cancellandum. REISK. V. Bastii Commentat. Palaeograph. pag. 855. SCHAEFER.

P. 250. v. 1. ἢ] Omittunt Paris. primus et August. primus. REISK.

P. 250. v. 1. ἢ — ἀπεσταλμένος] sive Philippus, sive Amyntas. WOLF.

P. 250. v. 2. ἀποστείλας] ἀποσυλήσας Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 250. v. 2. ἀπεσταλμένος] ἐπεσταλμένος August. primus. Quod si probatur, etiam paulo ante erit ἐπιστείλας legendum: quod in August. primo num sit, ignoro. Nihil equidem illinc ad istam vocem in schedis annotatum habeo. REISK.

P. 250. v. 2. καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν] Mendosus videtur locus, quocunque te vertas. Ego verti, quasi scriptum esset: καὶ τοῦτο γράψαι δεῖν, s. τοὺς πρέσβεις. Melanchthon: *id quoque exponatur.* Perionius: *etiam hoc indicandum esse.* Meletus: *dicant legati; ut hoc etiam scribat Philippus.* WOLF. Deest γράψαι in Ven. in Regg. β. γ. η. Quod fortasse locum complanare potest. Inter γράψαι et λέγειν varie olim lectum fuerit. TAYLOR. Desunt haec quatuor verba ab August. secundo et quarto. Solum γράψαι abest ab Aldina Taylori. Duo verba τοῦτο γράψαι absunt a Bavarico. Temeratus a Scholiasta locus hic in Altempsiano *) sic legitur: καὶ τοὺς πρέσβεις τῷ δήμῳ τοῦτο γράψαι. In Bavarico est λέγει in indicativo. Plana haec et sana sunt, modo teneatur, apta esse ex ἔδοξε τῷ δήμῳ **) [visum fuit plebi] λέγειν [ut aut ipsa aut ex ipsius delegatione senatus legatis profecturis inter alia mandata etiam hoc mandaret] καὶ τοῦτο γράψαι [ut legati, quemadmodum aliis de rebus, ita inprimis de hac quoque S. P. Q. A. per literas e Macedonia certiorem facerent]. REISK. λέγειν ut sensu carens in altera Wunderlichii editione omissum est. Nec mihi additum placet. Reiskii ratio si vera esset, haec, opinor, scripta legeremus: καὶ τοῦτο γράφειν κελεῦσαι. Sic p. 249, 18. scriptum est ἐπιμεληθῆναι, non ἐπιμέλεσθαι. SCHAEFER.

P. 250. v. 3. αἰσθανόμενος] αἰσθόμενος Paris. tertius. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 250. v. 4. ψήφισμα] βούλευμα Cod. MS. ε. Mallem hoc ad eandem vocem v. 7. De ea re statim. TAYLOR.

P. 250. v. 4. ἔγραψεν] ἔγραφεν August. quartus. REISK.

P. 250. v. 5. Ἀριστοφῶν — Ἀριστοφῶν] Scilicet alter erat Azaniensis, alter Colyttensis., V. ad v. 18. REISK. Duos non fuisse docet additum πάλιν. Conf. Ind. Histor. p. 554. s.! SCHAEFER.

P. 250. v. 6. οἱ ἄλλοι] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 250. v. 7. ψήφισμα] Multa cum sint, quae vocabuli ψήφισμα h. l. tueantur auctoritatem ***), non immorabor iis proferendis. Neque enim hoc nunc ago, ut Taylori lapsus notem,

---

*) V. Taylor. ad p. 249, 26. SCHAEFER.

**) Immo omnia huius psephismatis apta sunt ex εἶπεν pag. 249, 13. SCHAEFER.

***) Cod. Bekk. bonae notae omittit τὸ ψήφισμα. SCHAEFER.

(erunt post me non pauci, qui invidiam huius operae haud reformident, et cum cernant eos, tum reprehendant,) aut, ubi fecero, velut pudibundus, tribus verbis, obiter, viri nomen celans, faciam: hoc unum attingam, βούλευμα nunquam eo sensu in curia Attica fuisse usurpatum, quem sensum Taylorus ipsi affingit, scilicet ut sit decretum senatus factum secundum rogatam concionem plebis eiusque collecta suffragia ad exsequendum id, quod populus voluisset atque iussisset. REISK. V. Taylor. ad v. 4. et 11. SCHAEFER.

P. 250. v. 7. ψήφισμα] Post h. v. habetur in Bavarico hoc signum rubrica scriptum: ὂ>. διπλῆ seu diple illa est, sed non περιεστιγμένη. De signis eiusmodi, praesertim in libris Platonis, commemorat pauca quaedam Diogenes Laërtius III. cap. 66. et ibi interpretes. Sed parum ab illis adiuvamur. REISK.

P. 250. v. 10. Νεοκλέους] [Νικοκλέους.] Archon erat eo nomine CXIX. 3., scilicet post fata Demosthenis. Verum hic Νεοκλέους sine dubio est restituendum. Ita sine litura Felicianus et qui eum sequuntur. Vide p. 249, 11., ubi Neocles, non Nicocles. Eodem sane praetore, eodem mense haec duo acta habentur, sive sint concionis utrumque, sive illud concionis, hoc vero senatus. Profecto in hoc nonnulla continentur, quae id suadere possunt. Verum non novi ita consuesse fieri Athenis, ut populus senatui praeiret et praescriberet. Et quaedam rursus hic dissuadent. TAYLOR. Vulg. Νικοκλέους. Sic August. quartus. Νεοκλέους August. secundus, Felicianus, P. Manutius, liber Weimar. nescio an ex edit. Pauli aut Feliciani. Praetuli Νεοκλέους. REISK.

P. 250. v. 10. Νεοκλέους ἄρχοντος] ἄρχοντος Νικοκλέους August. quartus. REISK. Hoc ordine p. 249, 11. SCHAEFER.

P. 250. v. 10. ἕνῃ] ἔννῃ August. secundus, Bavaricus, margo Lutetianae sine auctore. ἕννῃ cum aspero August. quartus. REISK.

P. 250. v. 11. βουλῆς γνώμῃ] Si scriberetur ullibi γνώμη in recto casu, tum profecto arbitratus essem, hanc olim fuisse huius decreti appellationem loco τοῦ ψήφισμα, quod deest in aliquibus. Nam si haec agerentur in senatu, tum ψήφισμα dici non potuit: βουλῆς γνώμη recte dici potuit. TAYLOR. Id est σὺν τῇ γνώμῃ τῆς βουλῆς, *cum venia et pace senatus, assentiente et volente senatu* REISK.

P. 250. v. 11. ἐχρημάτισαν] V. not. ad p. 249, 20. SCHAEFER.

P. 250. v. 11. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες] quia et acta senatus ad concionem et concionis ad senatum referebantur, ut de communi et senatus et populi sententia res conficerentur. Unde etiam literae inscribuntur τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων. WOLF.

P. 250. v. 11. ἐκ] Abest a Paris. primo. REISK. V. not. ad ἐκ v. 15. SCHAEFER.

P. 250. v. 12. ἀνενεγκόντες] Scil. εἰς τὴν βουλήν. Altemps ἐνεγκόντες habent Regii β. γ. ε. ἀπενεγκόντες Guelph. Aug. et Reg. α. TAYLOR. ἀπενεγκόντες August. primus. REISK. V. Ind. Graecitat. p. 42. SCHAEFER.

P. 250. v. 12. ἔδοξε τῷ δήμῳ κ. τ. λ.] Id est ἔδοξε τῷ δήμῳ ἐπιτρέπειν τῇ βουλῇ τὸ πρέσβεις ἑλέσθαι καὶ τὸ δοῦναι αὐτοῖς ἐντολάς. REISK.

P. 250. v. 15. καὶ] Si legas κατά, resolvitur nodus, de quo Reiskius statim queritur. SCHAEFER.

P. 250. v. 15. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα] Scilic. ἀνενηνεγμένα. Sed quorsum addi legatis illa volunt plebiscita, si in illis neque ipsi legati nuncupati erant, neque mandata ad Philippum referenda continebantur? Quapropter etiam vices literarum credentialium gerere non poterant. Hunc nodum non resolvo. REISK.

P. 250. v. 15. τὰ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 250. v. 15. ἐκ] Abest a membranarum quamplurimis, ut modo pariter v. 11. Legebant scilicet τὰ τῆς ἐκκλησίας ψηφίσματα. TAYLOR. Abest a Paris. primo et tertio, August. primo. REISK. Malim omissum. SCHAEFER.

P. 250. v. 17. Ἀναγυράσιον] In August. secundo ρ geminatum est. REISK.

P. 250. v. 17. πρυτανείᾳ] πρυτανευούσης coniecit quidam ad oram exemplaris Altempsiani. πρυτανία Regg. ε. ζ. Guelph. Aug. Harl. Vindob. Scilicet librarii male excipiebant vocem recitantis. Nam in ea aetate, quae his rebus atque isti operi vacabat, aurium iudicium non fuit adeo superbum, neque quidem lingua loquentis adeo accurata. TAYLOR. πρυτανίᾳ Paris. quintus et cum γρ. sextus, August. quartus, Lessing. πρυτανία Bavaricus, sed cum ε super ι scripto. Idem πρυτανία in nominativo est in August. primo sine ι illo, quod, cum nos dativo subscribere soleamus, ille constanter ad latus adscriptum habet. Fabricius ex illo Augustano refert πρυτανεία, vere quodammodo, sed et rursus alia ratione falso, deceptus eo, quod nova nescio quae manus atramento pallidiore atque dilutiore ε ad ι appinxisset, quasi haec lectio pristinae praestet. πρυτανείᾳ, id est, ἐπράχθη ταῦτα ἐν τῇ πρυτανείᾳ. REISK.

P. 250. v. 18. Ἱπποθοωντίδος] Ἱπποθοώντιδος Paris. septimus, Bavaricus. Ὑποθοώντιδος (sic) August. quartus. REISK.

P. 250. v. 18. Ἀριστοφῶν — εἶπεν] Non videtur his bene inter se convenire. In tribu Hippothoontide non Colyttus est, sed Azania. Error ergo est in Κολυττεύς, quod cum Ἀζανιεύς est mutandum: nam profecto prohedro tribus alicuius non licebat e demo esse ab illa tribu prorsus alieno. REISK.

P. 250. v. 18. Κολυττεὺς] Κολυτεύς (uno τ) August. primus.

REISK. *Κολλυτεὺς* marmorum auctoritate unice probat alteram scripturam dicens vitiosam Osannus Inscript. III. pag. 108. Sed *Κολυττεὺς* tuetur Valckenarius ad Xenophont. Memor. III. 7. 6. p. 322. ed. Schneid. „quamvis *Κολλυτεὺς* in marmoribus antiquis interdum inveniatur." Nec Bekkeri Codices λ geminant. SCHAEFER.

P. 250. v. 18. *εἶπεν*] Post h. v. addit August. primus titulum *ψήφισμα* maioribus literis. Recte vero, ni fallor. Designatur illud *ψήφισμα*, quo populus senatui de se potestatem delegabat seu facultatem dabat legatos ad Philippum mittendos deligendi mandatisque necessariis instruendi. REISK. Sed de hac re actum est in illo psephismate, quod legitur p. 249, 11. ss. SCHAEFER.

P. 250. v. 20. *ποῖον*] *ὁποῖον* August. secundus. REISK.

P. 250. v. 21. *οὐχ*] Corrig. *οὐκ*. SCHAEFER.

P. 250. v. 21. *αὐτοῦ*] Adscriptum erat in Aldina Taylori hoc scholiolum: *τοῦ ψηφίσματος δηλονότι*. REISK.

P. 250. v. 22. *παρέσχου*] *παρέσχες* Regg. ε. ζ. TAYLOR.

P. 250. v. 22. *ὅ*] Omittunt Paris. primus, secundus et tertius. REISK. Pro *οὐδ' ὅ* Wunderlichius dedit *οὐδὲ*. „*οὐδὲ*" inquit „e Codd. Vulgo *οὐδ' ὅ*." Sed etiam vulgatam boni libri tuentur: nec causae est quidquam cur mutemus. SCHAEFER.

P. 250. v. 22. *αἰτιᾶταί με*] Bekker. e Cod. *αἰτιᾶται ἐμὲ*, quomodo vel sine Codice scribendum fuit. SCHAEFER.

P. 250. v. 25. *ἐπιστολὴν τοῦ Φιλίππου*] *ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου* plurimi, ut passim solent. TAYLOR. Post *ἐπιστολὴν* addunt *τὴν* Paris. primus et septimus, Aldina Taylori, August. primus. REISK. *ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου* Bekker. Item Wunderlich. „*τὴν*" inquit „e Codd. grammatica iubente intuli." Non iubente grammatica intulit, sed perlibenter ferente. Libris quidem dissentientibus quis Graece sciens, nisi obloquendi prurigine laboret, qui morbus est multorum de iunioribus, non malit articulum iterari? SCHAEFER.

P. 250. v. 25. *Φιλίππου*] Post *Φιλίππου* haec est rubrica in Bavarico: ö ⊳. REISK.

P. 250. v. 26. *ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ*] Primam solummodo vocem habent August. primus, secundus, quartus, item Bavaricus. Totus titulus hic abest ab eo codice, unde annotavit margo Lutetianae auctore tacito. Tota epistola a versu 26. usque ad p. 251, 28. desideratur in August. primo. REISK.

P. 251. v. 2. *καὶ Πολύκριτος*] Omittit Paris. quintus et Aldina Taylori. REISK.

P. 251. v. 3. *ἀφέσεως*] *ἀφαιρέσεως* Harl. solus. Praestat sane vulgata. Id erat munus legatorum, ut in posteriori decreto legimus, agere *περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς*. TAYLOR. Magis etiam congruunt haec verba prioris psephismatis p. 249, 21. *οἵ-*

τινες παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἀφεθῆναι κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 251. v. 3. Λαομέδων] Λαοδάμας Felician. Λεωδάμας Regg. β. γ. TAYLOR. Λεωδάμας cum γρ. Paris. secundus et tertius, Weimaranus. Λαοδάμας Felicianus, P. Manutius. REISK. Λεωδάμας Wunderlich. Recte: nisi etiam p. 249, 15. malis scribere Λαομέδοντα. SCHAEFER.

P. 251. v. 3. καθόλου] καὶ καθόλου Paris. septimus. REISK. καθ' ὅλου Bekker. SCHAEFER.

P. 251. v. 5. ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι] Malim μεγάλῃ εὐηθείᾳ συνέχεσθαι aut ἐνέχεσθαι. REISK. Pro ἔσεσθαι mallem εἶναι, si vel unus liber addiceret. SCHAEFER.

P. 251. v. 5. εἰ] [εἶτ'.] F. εἴ γ'. WOLF. εἰ nonnulli. εἰ τοῦτ' optima editio, quam procudit Felicianus. TAYLOR. Vulg. εἶτ'. εἰ Paris. quint. et cum γρ. septim. et August. quartus et Bavaric. e correctione. εἰ τοῦτ' Felician. et P. Manut. item liber Weimar. forsitan ex alterutra istarum editionum. εἴ γ' coniecit Wolfius, et hoc fuit in Schedis Scrimgeri, quae penes Wolfium fuere. Correxi εἰ, quanquam maluissem mihi licere edere εἴ γ'. REISK. Bonum factum, quod hoc non edidit. SCHAEFER.

P. 251. v. 6. οἴεσθέ με] οἴεσθ' ἐμὲ Bekker. Quod aliquanto gravius. SCHAEFER.

P. 251. v. 6. λανθάνειν] Accuratius interpres Etruscus quam Latinus, scilic. *se pensate ch'io* non sappia. TAYLOR.

P. 251. v. 6. ἐξαπεστάλη μὲν] Post ἐξαπεστάλη addunt μὲν Paris. septimus et Bavaricus. Addidi. Respondet huic μὲν insequens δὲ versu 8. REISK. Iure deleverunt Wunderlich. et Bekker. Insequens δὲ refertur ad μὲν v. 7., quod mireris Reiskium non vidisse. Monuit etiam Wunderlichius praefat. p. XXX. s. SCHAEF.

P. 251. v. 6. πρόφασιν] προφάσει Ven. Ital. TAYLOR. προφάσει August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 251. v. 7. παραπέμψοντα] παραπέμψαντα Paris. sextus. REISK.

P. 251. v. 7. τοῦ] τῆς Paris. septimus. REISK.

P. 251. v. 8. βοηθήσοντα δὲ] S. τῷ ἔργῳ. WOLF. Post βοηθήσοντα δὲ aegre fero ἔργῳ abesse conveniens praemisso πρόφασιν μέν. REISK. Mihi quoque placeret τῷ δ' ἔργῳ βοηθήσοντα, (hoc ordine, non illo Reiskii,) si libri darent. Nunc vulgatam tueor, ipsis particulis μὲν et δὲ oppositionem ita indicantibus, nulla ut sensus obscuritas exsistat. Tuetur etiam Wunderlichius praefat. p. XXXI., sed sic ut nescio quid relationis inter particulam δὲ et accusativum πρόφασιν reperisse sibi videatur. Quae autem cum Graecis contulit Latina, generis sunt diversi. SCHAEFER.

P. 251. v. 8. Σηλυμβριανοῖς] Σηλυβριανοῖς (sine μ) Paris.

tertius, quintus, sextus, septimus, August. secundus et quartus. REISK.

P. 251. v. 11. *συνετάχθη*] *iniuncta, mandata sunt.* Hesychius T. II. c. 1305. *Συνέταξεν. ἐνετείλατο, παρήγγειλεν.* c. 1312. *Συντάξει. παραγγελεῖ.* SCHAEFER.

P. 251. v. 12. *τῶν*] *τοῦ* Bekker. SCHAEFER.

P. 251. v. 13. *ἰδιωτῶν μὲν νῦν ὄντων*] Ex hoc numero nihil vetat fuisse et Demosthenem. WOLF.

P. 251. v. 15. *φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι*] [*φιλοτιμούμενον τοῦτο συντετάχθαι.*] Pro *συντετάχθαι* legitur etiam *συντελέσαι.* Forte *φιλοτιμουμένων* legendum, ut referatur ad *ἀρχόντων*, nisi placeat *ἀνακόλουθον.* Melanchthon: *quibus multo maiori curae est, ut nos committant.* Perionius: *aut potius gloriae cupiditate ducti hoc malunt sequi, quam Selymbrianis auxilium ferre, sibique hoc tale utilitati fore existimant.* Meletus: *et hoc ut perficiatur, multo magis laborant, quam ut Selymbrianis opem ferant.* WOLF. *φιλοτιμουμένων* habet praestantissima ea editio, quam toties laudo, cum MStis Harl. ε. ζ. Ask. In Ulpiano ἴσ. *φιλοτιμουμένων.* TAYLOR. Vulg. *φιλοτιμούμενον. φιλοτιμουμένων* coniecit Wolfius secundum Ulpianum: et sic est in August. quarto, Weimarano, editt. Felic. et P. Manut., unde videtur accepisse annotator libri Weimarani. *φιλοτιμούμενοι* August. secundus. Vulgata est in Bavarico, Ald. edit. Wolf. et Tayl., quae Wolfianae umbra est. Lambinus seu Morelius in indice coniecit *φιλοτιμουμένων τοῦτο συντελέσαι*, forsitan ex indice Ald. Correxi *φιλοτιμουμένων.* REISK.

P. 251. v. 16. *συντετελέσθαι*] [*συντελεῖσθαι.*] *συντετάχθαι* in editt. Ald. et Lutet. et MS. Ital. *συντελέσαι* MSS. Ald. γρ. *συντετελέσθαι* et *συντελεῖσθαι* β. ζ. ε. η. Coniecit Lambinus *φιλοτιμουμένων τοῦτο συντελέσαι. συντελεῖσθαι* Ask. TAYLOR. Vulg. *συντετάχθαι.* Margo Lutet. sic dat: *συντετελέσθαι καὶ συντελεῖσθαι* γρ. β. ζ. ε. η., unde colligo, in Paris. secundo et sexto fuisse *συντετελέσθαι*, in quinto et septimo *συντελεῖσθαι.* Variant nostri quoque codices in his duobus verbis. *συντελεῖσθαι* est in August. quarto et edit. P. Manutii, item in Askew. *συντετελέσθαι* est in Bavarico. Taylorus admonet, *συντετάχθαι* esse in Ital. et ex Ald. transisse in Lutetianam. Ipsius editio e Wolfiana dat *συντελεῖσθαι.* Index Ald. dat *συντελέσαι.* Praetuli *συντετελέσθαι* e Bavarico. Poteram quoque *συντελεῖσθαι* e Felicianea praeferre. E vulgata lectione *συντετάχθαι* colligo, in vetustorum librorum quibusdam exaratum fuisse *συντετεῦχθαι* a verbo *συντεύχειν*, *condere, construere, commachinari.* Similitudo, quae in Mstis graecis inter α et ευ est, creberrimos errores huiusmodi peperit. REISK. Omnium optimum videtur *συντελέσαι*, ob sequens *βοηθῆσαι.* SCHAEFER.

P. 251. v. 16. *ἢ — βοηθῆσαι*] Id est *ἢ τὸ — βοηθῆσαι.* Subaudi *ἑαυτοὺς* aut *ὑμᾶς.* REISK.

P. 251. v. 16. Σηλυμβριανοῖς] Rursus sine μ dant Σηλυβριανοῖς Paris. tertius, quintus, septimus. Συλυμβριανοῖς P. Manutius. REISK.

P. 251. v. 16. βοηθῆσαι] βοηθῆναι Paris. septimus. Si sic dedit, de quo dubito, (nam ν et σ in mstis ita inter se sunt similium figurarum, ut saepe discerni nequeant,) voluit βοηθῆναι. Quod cum sit a sententia loci non alienum, ab usu linguae tamen abhorret. REISK.

P. 251. v. 16. καὶ ὑπολαμβάνουσιν] Cohaerens et pari secum filo decurrens oratio postulabat καὶ ὑπολαμβανόντων. Quare suspicor γὰρ deesse: καὶ γὰρ ὑπολαμβάνουσιν, *etenim autumant*. REISK.

P. 251. v. 17. τοιοῦτον] τοιοῦτο (sine ν) Paris. septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus. REISK. τοιοῦτο Bekker. Plato Phaedr. p. 246. HSt. (I. 1. p. 41, 3. Bekk.) πᾶν ὅ τι τοιοῦτο. Ad h. l. Bekkerus Commentar. T. I. p. 17. extr.: „Scribe τοιοῦτον: soli enim EF cum ς τοιοῦτο." Macedonis litterae fortasse indignae sunt visae viro doctissimo, quae formam Atticam servarent. Librorum quidem in talibus perexigua est auctoritas. V. not. ad p. 318, 20. SCHAEFER.

P. 251. v. 17. πρόσοδον] πρὸς ὅλον Paris. septimus, Bavaricus. REISK.

P. 251. v. 17. μοι] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 251. v. 20. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς Paris. secundus, tertius, sextus et septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus, Aldus. Correxi ἡμᾶς. ad me, Philippum, meosque amicos et portus etc. Erant enim ab Amynta in Macedoniam deducta. REISK.

P. 251. v. 22. διαφυλάττειν] Simplex φυλάττειν dat Paris. septimus. REISK.

P. 251. v. 25. Δημοσθένην] Δημοσθένη Paris. quintus. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 251. v. 27. ὅτι — ἑαυτοῦ] Citant Anecd. Bekk. p. 126. s. SCHAEFER.

P. 251. v. 28. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 251. v. 28. γέγραφε] Manifestus soloecismus. Bekkerus vulgatam servans „Malim" inquit „ἔγραφεν." Wunderlichii editio posterior, lectore non monito, dat ἐγεγράφει. Sic correxi abhinc multos annos, quod testantur mea in H. Stephani Thesauro c. 1987. D., ubi alios eiusdemmodi soloecismos sustuli. Sed emendationem loci Demosthenici dudum occupaverat optimus ille nulloque suo merito neglectus a novitiis magistris Devarius de Particul. p. 117. ed. Reusm. SCHAEFER.

P. 251. v. 28. ἐγώ] Abest a Paris. sexto. REISK.

P. 252. v. 1. Πελοπόννησον] Πελοπόνησον (uno ν) dat August. quartus. REISK.

P. 252. v. 2. ἔγραψα] *rogavi.* Proprie dicitur γράφειν, qui de aliqua re rogationem fert. SCHAEFER.

P. 252. v. 2. παρεδύετο] An παρεισδύετο *), id est, *inrepsit, clam et astute?* Vide Victor. IV. Var. Lect. 23. Ad similem locum similiter olim admonuit Cl. Marklandus. TAYLOR. Taylorus malit παρεισδύετο. Si quid mutandum, quod secus videtur, cur non potius παρεισεδύετο cùm augmento? REISK. Vulgatam satis tuetur Index Graecitat. p. 377. s. SCHAEFER.

P. 252. v. 3. Εὐβοίας] Omittit August. quartus. REISK.

P. 252. v. 5. Ὠρεὸν] Ὠρεῷ August. primus. REISK.

P. 252. v. 5. πρεσβείαν] Vitiose omisit Paris. septimus. REISK.

P. 252. v. 5. Ἐρετρίαν] Ἐρέτριαν antepenacute Paris. primus et secundus, August. primus et quartus. V. v. 18. REISK. Melius Ἐρέτριαν Bekker. V. Spitzner. de Vers. Her. p. 30. SCHAEF.

P. 252. v. 6. κατέστησε] κατέστησεν Bekker. SCHAEFER.

P. 252. v. 6. μετὰ ταῦτα δὲ] μετὰ δὲ ταῦτα August. secundus. REISK.

P. 252. v. 7. ἀποστόλους] Vide inferius p. 262, 15. Ulpiani σχ. ad Philipp. I. Laudat hunc locum Suidas v. Ἀποστολάς. TAYLOR.

P. 252. v. 7. ἅπαντας] πάντας Paris. primus, August. primus, qui paene ubique locorum, ubi ἅπας vulgatur, simplicius πᾶς dat, quod semel monuisse sufficiat, quo molestia lever inutiles et vanas minutias identidem inculcandi. REISK. Indigna vox Critico. Tales minutiae non sunt quisquiliae reiiculae. SCHAEFER.

P. 252. v. 7. ἀπέστειλα] ἔγραψα ἀποστεῖλαι. Conf. pag. 262, 15. s. SCHAEFER.

P. 252. v. 7. καθ' οὓς — ἐσώθη] *per quas stetit, quo minus perderentur.* Eodem sensu Xenophon Cyrop. V. 4. 11. τὸ δ' ἐπὶ σοὶ σέσωσμαι. SCHAEFER.

P. 252. v. 8. Βυζάντιον] τὸ Βυζάντιον August. secundus. REISK.

P. 252. v. 11. ἐγίγνοντο] ὑπῆρχον Paris. primus, August. primus, Schedae Scrimgeri. REISK. ὑπῆρχον Bekker. SCHAEFER.

P. 252. v. 15. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. ἑαυτοῖς Bekker. Bremius ad p. 52, 16.: „sic [αὑτοῖς] recte Bekkerus [in editione Halensi] ex optimis libris." Sed hoc loco, quo Bremium miror illic usum esse, pronomen non habet vim reciprocam. Itaque vulgatam praefero. SCHAEF.

P. 252. v. 16. προείπατε] προείπετε Paris. septimus. REISK. V. v. 13. et not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 436. SCHAEFER.

---

*) Reiskiana παρεισεδύετο. SCHAEFER.

P. 252. v. 17. αὐτοῖς] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 252. v. 17. καὶ μὴν ὅτι κ. τ. λ.] Citat Tiberius p. 50. usque ad ἐφ' ὑμᾶς αὐτῷ. Citant etiam Anecd. Bekk. idque bis: primum p. 127, 6. usque ad Φιλιστίδης, rursus pag. 147, 11. usque ad ἥκιστα σύ. SCHAEFER.

P. 252. v. 17. ἂν] Omittit August. primus. REISK. ἀνέδωκε χρήματα Tiberius. Scripserat ille ἂν ἔδωκε χρ., quomodo in Technico edi debuit. SCHAEFER.

P. 252. v. 17. Φιλιστίδης] Φιλιστείδης Tiberius. V. not. ad p. 126, 12. SCHAEFER.

P. 252. v. 18. δὲ] Omittit Tiberius. SCHAEFER.

P. 252. v. 18. Ἐρετρίαν] Ἐρετρίαν Paris. primus, secundus, tertius, quintus et sextus. August. primus hic accentum omisit: quartus hic cum vulgata facit. V. v. 5. REISK. Ἐρέτριαν Anecd. Bekk. p. 147, 13. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 252. v. 20. αὐτὸς ὁ] Omittit Tiberius. SCHAEFER.

P. 252. v. 20. ταῦθ' ὑπάρχειν] Malim ταῦτά θ' ὑπάρχειν. REISK. Pro ταῦθ' ὑπάρχειν Tiberius dat εἶναι. SCHAEFER.

P. 252. v. 21. μηδὲν ἐξελέγχεσθαι] *non patefierent* Wolfius. Vide supra pag. 233, 3. ἐλέγχεσθαι plurimi Codd., Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Regii α. ε. Cum quibus sentire quoque video et bene vertere Etruscum: *non havesse potuto esser* convinto *dell' altre cose.* Haec tantum inter se distant, quantum *palam fieri* et *examen subire.* TAYLOR. Simplex ἐλέγχεσθαι dat Aldina Taylori, August. primus et quartus. REISK. Item Anecd. Bekk. p. 147, 15. SCHAEFER.

P. 252. v. 21. μηδὲ, ἃ] μηδ' ἃ Bekker. SCHAEFER.

P. 252. v. 22. ἐξετάζειν — ἀγνοεῖ] Malim sic exarari atque interpungi: ἐξετάζειν, τῶν πανταχοῦ οὐδεὶς ἀγνοεῖ. *hominum, quotquot usquam terrarum sunt, nemo ignorat.* REISK. Potuit Orator sic loqui, non debuit. Sed saepissime Reiskius scriptorum veterum ingratiis sui largitor peculii fuit. SCHAEFER.

P. 252. v. 25. ἀφικνούμενοι] ἀφικόμενοι Paris. primus et quintus, August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 252. v. 25. παρὰ σοὶ — αὐτῶν] Haec verba adducit Thomas Mag. v. Προξενῶ [p. 743.] ex Orat. περὶ παραπρεσβείας, errore solito. TAYLOR. Hermogenes p. 256. σχῆμα σφοδρὸν τὸ κατὰ ἀποστροφήν. οἷον· παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη, καὶ σὺ προὐξένεις αὐτῶν. Item p. 306., ubi quaerit, sitne ἀποστροφὴ methodus, an schema. Quodcunque est, ait, τῶν ποιούντων ἐστὶ καὶ αὐτὴ γοργὸν τὸν λόγον, καὶ μάλιστα, εἰ συνεχῶς γένοιτο. ἡ γὰρ μετάβασις, ἡ νῦν μὲν ἐπὶ τοὺς δικαστὰς, νῦν δ' ἐπὶ τὸν ἀντίδικον ἢ ὁντινοῦν, κινεῖ πως καὶ γοργὸν ποιεῖ τὸν λόγον. REISK.

P. 252. v. 26. οὓς ἡ μὲν πόλις — ἀπήλασε] Citant Anecd. Bekk. p. 121, 15. SCHAEFER.

P. 252. v. 27. ἀπήλασε] ἀπήλασαν Paris. primus. REISK. ἀπήλασεν Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 252. v. 28. οὐ τοίνυν—οὐδὲν] Idem est ac si dixisset: οὐ τοίνυν τούτων [τῶν τοῖς τυράννοις πεπραγματευμένων] ἐπράχθη οὐδὲν [eorum omnium nihil confiebat], οὐ διὰ σὲ [non quo tu obstitisses], ἀλλὰ δι' ἐμὲ [sed quod ego obstiti], περὶ οὗ σὺ βλασφημῶν λέγεις, ὅτι —. REISK.

P. 253. v. 1. ἀλλ' οὐ σύ γε] scilic. σιωπῆς λαβὼν, βοῆς δ' ἀναλώσας, quomodo tu me ais facere. REISK.

P. 253. v. 2. παύσῃ] παύσει Bekker. SCHAEFER.

P. 253. v. 3. τήμερον] Non intelligo, quid velit Cod. Reg. γ., qui post hanc vocem addit περὶ τὸ βῆμα. TAYLOR. περὶ τὸ βῆμα, quod codex unus neque is optimae notae ad τήμερον addit, dubium est, oratoris an scholiastae sit. Cuiuscunque est, voluit is, qui scripsit, ita dare: τήμερον, περιϋλακτοῦντα τὸ βῆμα. quae sint verba Demosthene utique non indigna futura. nisi hi iudices te infamia notatum hodie cogant [id est, cogant a iam nunc in posterum] omittere quaestum, quem adhuc factitasti, scilic. suggestum oratorium circumlatrandi. REISK. Fortasse fuit nota marginalis, οἱ περὶ τὸ βῆμα, referenda illa ad pronomen antecedens οὗτοι. SCHAEFER.

P. 253. v. 5. ἐπὶ τούτοις] quod ego Clitarchi et Philistidae fraudes elusissem, irritas fecissem. V. v. 18. s. REISK.

P. 253. v. 6. ὥσπερ] Corrige vitium typotheticum sic, ut scribas ἅσπερ. SCHAEFER.

P. 253. v. 8. τούτου] Ambiguum, utra praeconizatio, ut dicitur, fuerit secunda, an illa Aristonici, an haec Ctesiphontis. Atque id quoque video ambigere Interpretes. *et secundum* hoc *mihi* nunc *sit praeconium* Wolfius. *et essendo stato* quello *il secondo bando ch' io haveva havuto* Ferrus. Aretinus omisit. Aliquid de hac re Ulpianus non praetereundum. Si qua fides Pseudo-Plutarcho, nemo tulit hos honores Demostheni ante Aristonicum. πρῶτος, inquit ille, ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος. Ecce ut caespitet! Domo non fuit Anagyrasius. Vide v. 13. TAYLOR. τούτου procul dubio ad praeconium hoc, de quo nunc certatur, Ctesiphonteum referendum. Quia iam antea semel, auctore Aristonico facto, populus coronam auream mihi decretam in theatro per praeconem promulgandam curavit, ex eo fit, ut haec Ctesiphontea auctoritas mihi praeconium alterum cum altera corona pepererit. REISK. Recte Reiskius. Sed non mirum fuisse qui τούτου secus intelligerent. Scilicet Orator solam sectans periodi concinnitatem parumque curans logicam membrorum rationem ceteris membris syntactice iunxit quod variatà constructione dirimendum esset. Quod si Demosthenes aliquanto λογικώτερον scripsisset ὥστε δεύ-

τερον κήρυγμά μοι τοῦτο γίγνεσθαι, nemo erat futurus qui τοῦτο perperam interpretaretur. SCHAEFER.

P. 253. v. 8. γιγνομένου] γενομένου Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 253. v. 9. εἰπόντα] ἀντι πόντα (sic) August. secundus, dupliciter mendose. REISK. εἰπόντα, *auctorem*, *rogatorem*. SCHAEF.

P. 253. v. 9. καὶ τοῦτο] Ambo haec vocabula omittit Paris. septimus. Copulam omittunt August. primus, secundus, quartus, item Bavaricus. REISK.

P. 253. v. 10. λέγε] Omittunt August. quartus et Aldina Taylori. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 253. v. 12. Ἐπὶ Χαιρωνίδου κ. τ. λ.] Ab August. primo totum hoc psephisma abest. REISK.

P. 253. v. 12. Χαιρωνίδου] Iterum variatur in MSS. Χαιρώνδου tamen plurimi. Consule de hoc praetore eruditissimum longe Corsinium Fast. Attic. T. I. pag. 74. et 368. Iam quid istud, quod sequitur, Ἡγήμονος? Anne nomen patris? Ita Wolfius, ita Lambinus, ita Perionius intelligere videntur, uti ex eorum interpretationibus liquet. *Nella signoria di Cheronide di Egemone* Ferrus. *Chaeronida praefecto praetorio praesidente* Anonymus Venetus. Anne olim contendebant Codd., utrum hae res gestae sint Chaeronda an Hegemone praetore, et deinde ad nos pervenerit uterque? Potuit et hoc quoque fieri. TAYLOR. Χαιρώνδου dant cum γρ. Paris. secundus, tertius et sextus, item August. quartus et Bavaricus, Aldina Taylori. Eodem tendit Χερώνδου, quod in August. secundo est. REISK. Wunderlichii prior Χαιρωνίδου, posterior Χαιρώνδου. Χαιρώνδου etiam Bekker. V. not. ad p. 243, 10. SCHAEFER.

P. 253. v. 12. Ἡγέμονος] Ἡγήμονος Felicianus et (forsitan ex eo) Weimaranus. REISK. Ἡγήμονος Wunderlichii posterior. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 253. v. 12. ἄρχοντος] Vocabulum hoc ante v. ἡγεμόνος positum habet August. quartus. REISK.

P. 253. v. 12. Γαμηλιῶνος ἕκτῃ ἀπιόντος] Melanchthon: 26. *Ianuarii*. Camerarius: κε, πέμπτῃ ἐπὶ εἰκάδι, ἕκτῃ φθίνοντος. Perionius: 7. *Cal. Februarii*. WOLF.

P. 253. v. 13. ἀπιόντος] ἱσταμένου Ven. Aut hoc aut illud sit necesse est fere: quanquam in isto Cod. utrumque exaretur. Quod est absurdissimum. TAYLOR. ἱσταμένου Paris. sextus cum γρ. August. quartus. Taylorus ait in Ven. utrumque legi, sed absurde. Sed idem reperio quoque in eius Aldina. Ergo quam Aldinam Taylori appellito, eadem est cum Veneto, quem Taylorus appellat. REISK.

P. 253. v. 13. Φρεάῤῥιος] Ita Suidas, Harpocratio, etc., qui ad hunc locum auctoris nostri respiciunt. Φερεάῤῥιος MSS. Ald.

item Regg. β. η. hic et in sequentibus. Verum non ita marmora, quibus fides habenda est potior. TAYLOR. Φερεάῤῥιος Harl. Bavar. index Aldi. Φρεάριος (uno ρ in secunda syllaba) August. secundus, Φερεάριος August. quartus. REISK.

P. 253. v. 15. εἶπεν] Post h. v. pone subdistinctionem, nam ab eo pendet δεδόχθαι v. 22. SCHAEFER.

P. 253. v. 16. χρείας παρέσχηται] Sic infra p. 255, 25. V. Boissonadus Commentat. Epigraph. post L. Holstenii Epistolas p. 456. et Osannus Inscript. III. p. 124. SCHAEFER.

P. 253. v. 16. τῶν] τῷ Bekker. addicentibus libris, qui quoties in talibus variant, nemo Graece sciens repetitionem articuli probare dubitabit. τῷ etiam prior Wunderlichii editio, quod non fuit cur Dissenius in altera mutaret. SCHAEFER.

P. 253. v. 17. καὶ πολλοῖς — καὶ πρότερον] Haec Bekkerus antecedentibus continuat post πρότερον interpungens. Suspicarer errasse Oxonienses operas, nisi Berolinenses idem dedisse viderem. SCHAEFER.

P. 253. v. 21. τῶν] Iterum τῷ Bekker. e libris. Sic etiam prior Wunderlichiana. SCHAEFER.

P. 253. v. 21. καὶ λέγει — ἀγαθὸν] V. Osannus Inscript. III. p. 124. s. SCHAEFER.

P. 253. v. 22. αὐτῶν Ἀθηναίων] αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων. MARKLAND. τῶν Ἀθηναίων August. secundus. REISK. Marklandi coniecturam recepit Wunderlichius. Non opus. SCHAEFER.

P. 253. v. 23. τῶν] Rursus τῷ Bekker. e libris, quomodo etiam prior Wunderlichiana. SCHAEFER.

P. 253. v. 25. Παιανιέα] Παιανιᾶ Wunderlichii posterior. V. not. ad p. 266, 26. SCHAEFER.

P. 253. v. 26. Διονυσίοις] Abest a Paris. septimo, August. secundo et quarto, item Bavarico. REISK.

P. 253. v. 27. ἀναγορεύσεως] V. Osannus Inscript. III. pag. 128. SCHAEFER.

P. 253. v. 27. τοῦ] Prioris Wunderlichianae notam „Legendum ex legib. ling. Graec. τῆς τοῦ." Dissenius in altera iure omisit. V. not. ad p. 15, 21. SCHAEFER.

P. 254. v. 1. Ἀριστόνικος] Ἀριστόδημος August. secundus, qui tamen supra p. 253, 13. a vulgata non dissentiebat. REISK.

P. 254. v. 2. Φρεάῤῥιος] Φερεάῤῥιος Paris. secundus et septimus, Bavaricus, August. quartus. REISK. V. not. ad p. 253, 13. SCHAEFER.

P. 254. v. 3. Ἔστιν οὖν ὅστις ὑμῶν κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem pag. 316. κράτιστον μὲν οὖν καὶ τὸ δόξαν τινὰ χρηστὴν ἀποδεικνύναι περιποιεῖν τόδε τὸ πρᾶγμα πραχθέν. εἰ δὲ μὴ τοῦτο δυνάμεθα, ἐπ᾽ ἐκεῖνο τραπτέον, ὅτι ἀλλ᾽ οὐδ᾽ αἰσχύνην περι-

ποιήσει τῇ πόλει. δριμυτάτη γὰρ ἡ τοιαύτη μέθοδος, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο. ἀναγνοὺς γὰρ ἐν τῷ περὶ στεφάνου τὸ γραφὲν αὐτῷ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους περὶ τοῦ στεφάνου ψήφισμα, ἐπειδὴ φανερῶς οὐκ εἶχεν ἀποδεῖξαι, ὅτι καὶ δόξαν τινὰ τῇ πόλει περιπεποίηκεν, ἐπὶ τὸ ἕτερον μετῆλθεν· τίς οὖν ὑμῶν οὐδὲν γέλωτα ἢ χλευασμὸν διὰ τοῦτο συμβάντα τῇ πόλει; REISK.

P. 254. v. 3. συμβᾶσαν τῇ πόλει] τῇ πόλει συμβᾶσαν Bekker. SCHAEFER.

P. 254. v. 4. ἃ] ἢ ἃ Obsop. Harl. Ask. Regg. *β.* et *γ.* TAYLOR. Item P. Manutius. REISK.

P. 254. v. 7. ὡς ἑτέρως] Respondet Latino *secus.* Similis oppositio infra p. 298, 21. εἰ μέν τι τῶν δεόντων ἐπράχθη, — τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων —. Utitur nostro loco Valckenarius Diatr. Euripid. pag. 112. C., ubi hunc euphemismum illustrat. SCHAEFER.

P. 254. v. 10. 11. χρόνων — χρόνους] Licet vocabulum χρόνος hic bis iteratum, si volumus, gemino modo accipere, ut nempe versu 10. mensuram spatiorum designet, quae humana aetas per dies, menses, annos procedens emetitur, versu 11. autem fortunarum vicissitudines secundarum adversarumque. REISK. Hoc vero subtilius videtur quam verius. SCHAEFER.

P. 254. v. 11. πράττειν] πράττων. WOLF. πράττων mavult Wolfius. REISK. Frustra. Infinitivo ἀνωμολόγημαι iungitur etiam infra p. 315, 13. SCHAEFER.

P. 254. v. 15. ὑμῖν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 254. v. 15. γενέσθαι] γίγνεσθαι vel γίνεσθαι Paris. primus, August. primus, qui, ut hic, sic fere ubique *γ* secundum in hoc verbo omittit. Aldina Taylori verbum hoc punctis subnotatum habet. REISK.

P. 254. v. 15. καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς] Vulg. τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους. καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς August. primus. REISK. τοῖς θεοῖς καὶ προσόδους Bekker. SCHAEFER.

P. 254. v. 17. ὁ Φίλιππος] Post ὁ Φίλιππος addit August. secundus ὑφ' ὑμῶν. REISK.

P. 254. v. 20. ἐπιτειχισμὸν] Confer p. 248, 12. Et tum addes Harpocrat. et Suid. v. Ἐπιτείχισμα et quae habet Ulpianus ad Orat. de Chersoneso, Hemsterhusius ad Luciani Nigrin. §. 23. TAYLOR. ἐπιτειχισμὸς h. l. non proprio sensu dicitur, quo locum munitum e vicinia hostiliter imminentem significat. ἕτερον igitur vertam *alius generis.* SCHAEFER.

P. 254. v. 21. δ'] Sententia postulat γάρ. Nam interceptio erat alter modus urbem Athen. velut apposito quodam ad latus castello compescendi et in officio continendi. REISK. Sententia non postulat γάρ, etsi verissimum est, quod Reiskius de frumenti interceptione scripsit. Saepissime enim particula δὲ simpliciter

copulat enuntiationes: quomodo intelligenda omnia illa loca, ubi δὲ vulgo, sed perperam, dicitur fungi vice causalis γάρ. SCHAEFER.

P. 254. v. 22. σιτοπομπείας] σιτοπομπίας Bekker. V. not. ad p. 326, 11. et Wesselingius ad Diodor. Sic. XIII. 88., ubi praeferam σιτοπομπιῶν. SCHAEFER.

P. 254. v. 23. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. Non opus, ut opinor. SCHAEFER.

P. 254. v. 27. χαράκωμα] [χαρακώματα.] χαράκωμα potius, uti habent Guelph. et Vindob. Atque id etiam suadent Suidas et Harpocratio, quos consule, illum in v. Χαράκωμα, hunc in Χάρακα. TAYLOR. Vulg. χαρακώματα. χαράκωμα August. primus. Praetuli χαράκωμα. REISK.

P. 254. v. 27. βαλόμενος] βουλόμενος Paris. primus et tertius, August. primus. βαλλόμενος August. quartus. REISK. Reiskiana βουλόμενος, vitio typographico, quod ipse Reiskius foedum seque inscio et invito illatum dicit: ut operae mirabiliter conspiraverint cum librariis codicum perbonorum. Correxit et ad calcem Tomi posterioris textus Demosthenici et in not. ad h. l. SCHAEFER.

P. 255. v. 1. ἡμᾶς] ὑμᾶς Paris. primus, August. primus, P. Manutius. Utrumque dat Bavaricus. REISK. ὑμᾶς Wunderlich. et Bekker. Mihi quoque magis placet. SCHAEFER.

P. 255. v. 1. οὐκέτ' ἐρωτήσω] οὐκ ἐπερωτήσω MSti Guelph. et Vindob. TAYLOR. Item August. secundus. REISK. Fr. A. Wolfius ad Leptin. p. 220.: „οὐκέτ' ἐρωτήσω mutanda sunt in οὐκ ἐπερωτήσω." Mutavit Wunderlichius: non mutavit Bekkerus, cui accedo. οὐκέτι enim refertur ad interrogationes, quibus supra Orator adversarium identidem urserat. SCHAEFER.

P. 255. v. 3. ἀπαλλοτριωθῆναι] [ἀλλοτριωθῆναι.] MSti Guelph. et Vindob. cum Aug. ἀπαλλοτριωθῆναι. TAYLOR. Vulg. ἀλλοτριωθῆναι. ἀπαλλοτριωθῆναι August. primus. ἀπαλλοτριωθῆναι, scilic. τῆς ὑμετέρας τε καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολιτείας καὶ κοινωνίας. Praetuli hanc lectionem vulgari ἀλλοτριωθῆναι. REISK. Vulgatam restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 255. v. 4. εἴπω] λέγω Bekker. Perplacet: nam idem verbum repetitur. SCHAEFER.

P. 255. v. 6. ἑαυτὸν] Omittit Paris. septimus. REISK.

P. 255. v. 6. διδούς] Vulg. δούς. διδούς Paris. primus, August. primus. Praetuli διδούς (in praesenti). REISK. Immo in imperfecto. SCHAEFER.

P. 255. v. 7. οὐκέτ' ἐκ λόγου] Vulg. οὐκ ἐκ λόγου. οὐκέτ' ἐκ λόγου Paris. primus, August. primus, P. Manutius. οὐκέτ' ἐκ τοῦ λόγου August. secundus. Praetuli οὐκέτ' ἐκ λόγου, ut sono minus insuave. REISK.

P. 255. v. 8. μαθεῖν ὑμᾶς] Vulg. μαθεῖν. Post μαθεῖν ad-

dit August. primus ὑμᾶς. Addidi. REISK. Omisit Bekker. Malim additum ob sequens πεπείρασθε. SCHAEFER.

P. 255. v. 10. ἄνευ] *praeterquam quod.* „non excludit, sed una quoque complectitur." Ind. Graecitat. p. 44. Iam H. Stephanus Thesaur. c. 2015. A. hunc locum citans monuit. SCHAEF.

P. 255. v. 11. καὶ εὐωνοτέροις] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 255. v. 11. εὐωνοτέροις] εὐνομωτέροις Paris. sextus cum γρ. REISK.

P. 255. v. 11. διήγαγεν] Sic Isocrates Nicocle: τὰς πόλεις διάγειν ἐν εἰρήνῃ καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους. WOLF.

P. 255. v. 11. τῆς νῦν εἰρήνης] hac sive pace sive servitutis specie, quam Athenienses habent ab Alexandro concessam. Utile erit Ulpianum de hac re consulere atque etiam addere quae exeunte oratione scribat noster p. 332, 15. ἔξω δὲ βλέπουσι, καὶ ἐν οἷς ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων εὐτύχησεν ἕτερος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι, καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. TAYLOR.

P. 255. v. 12. οἱ χρηστοὶ] qui se ipsi χρηστοὺς iactant, cum reapse sint πανώλεις. SCHAEFER.

P. 255. v. 15. αἰτεῖτε] αἰτεῖσθε August. quartus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 255. v. 16. τοὺς τῶν Βυζαντίων] Vulg. τοὺς Βυζαντίων. τοὺς τῶν Βυζαντίων Paris. primus, August. primus et secundus. τοὺς Βυζαντίους August. quartus. REISK. Genitivi τῶν Βυζαντίων — τῶν Περινθίων nihil habent ambigui, cum statim sequatur οἷς ἐστεφάνουν — τὴν πόλιν. Sed infra p. 256, 20., ubi nihil huiusmodi additur, disertius est τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ στεφάνους. SCHAEFER.

P. 255. v. 17. τοὺς τῶν Περινθίων] Vulg. τοὺς Περινθίων. τοὺς τῶν Περινθίων Paris. primus et septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. REISK.

P. 255. v. 18. ἐκ τούτων] secundum, post vel ob haec ingentia vestra de ipsis merita. REISK.

P. 255. v. 18. τὴν πόλιν] Post verba τὴν πόλιν sequebantur in August. primo statim haec verba (v. p. 256, 20.): λέγε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ στεφάνους. *ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.* οὐκοῦν οὐ μόνον — (v. pag. 257, 5.) caeteris omnibus interiectis deficientibus ipsoque adeo Byzantiorum psephismate. In Bavarico sic est: τὴν πόλιν. ὁ ψήφισμα Βυζαντίων. rubrica. REISK.

P. 255. v. 19. *ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ*] Totus hic deest titulus in Paris. septimo: posterior solummodo vox in August. quarto et Aldina Taylori. REISK.

P. 255. v. 19. *ΨΗΦΙΣΜΑ ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ*] Decretum hoc

Byzantiorum tot viri docti tanta cum diligentia tractarunt, ut spicilegium exiguum mihi relinquerent: Valesius, Van Dale, vir doctus Britannus, qui sub siglis T. R. latere voluit in Miscellaneis Amstelodamensibus Vol. II. a p. 354. ad 357., Dorvillius et Taylorus. Nam Dorvillii nomen, non Burmanni, litera B. indicatur in illis Miscellaneis. Burmannus senior additamenta sua litera A. distinxit. Praeterea succurrebant quoque codices msti Demosthenis, ut satis facile esset maculas, quae in Lutetiana sunt multae foedaeque, eluere. REISK.

P. 255. v. 20. Ἱερομνάμονος] Haec vox aliter hic videtur usurpari, quam supra, cum de Amphictyonibus ageretur. Melanchthon: *Sacerdote Bosporicho.* Perionius: *Hieromnemone Bospori.* Meletus: *Pontifice Bosporicho.* Dorica dialectus latissime patuit extra Graeciam. WOLF.

P. 255. v. 20. Βοσπορίχω] Βοσπορίχου August. secundus. REISK. V. Koen. ad Gregor. Corinth. p. 291. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 255. v. 20. Δαμάγητος] Δαμάτηγος Aldina Taylori. REISK.

P. 255. v. 20. ἐν τᾷ ἁλίᾳ] [ἐν τεαλίᾳ.] Fortasse is locus concionibus fuit Byzantii. WOLF. ἐντεαλίᾳ] ut edi solebat ante Wolfium. Vir ille, de Demosthene multum meritus, a mente tamen eius aberrat, cum crediderit, Τεαλίαν fuisse nomen proprium loci. Neque minus errat Lambinus, qui legit Δαμάγητος ὁ Ἐντεαλία, quasi diceretur *Entealiae filius.* Lege ἐν τῇ ἁλίᾳ cum Cod. Guelph. et Altemps., scil. *in coetu, in concione.* ἐκκλησίαν dicerent Athenienses, qui suam habebant concionem popularem, a senatu diversam et quodammodo inferiorem, cuius erat consilia prius agitata ab isto senatu (προβουλεύματα) excipere et rata facere, similiter ut hic Byzantii Demagetus ad populum tulit ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. Praeivere in hac restitutione viri longe doctissimi, Van Dalius Dissertat. IX. C. 3. Valesius IV. Emend. 9. scriptor eruditus in Miscell. Observ. Tom. II. pag. 355. et Tourrellius, Gallicus interpres, qui utilem et felicem operam in hoc decreto collocavit. Et ex iis, qui praeivere, nonnulli etiam admonuerunt, simile fere monumentum servari in opere Gruteriano CCCCI., simile, inquam, si vel materiam spectes atque grati animi significationem, sive etiam Dorensium πλατυασδούντων dialectum; scriptum enim fuit Agrigenti.

ΕΠΙ		ΙΕΡΟΘΥΤΑ
ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ	ΤΟΥ	ΦΙΛΩΝΟΣ
ΠΑΡΑΠΡΟΣΤΑ	ΤΑΣ	ΒΟΥΛΑΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑΣ		ΤΑΣ ΦΥΛΑΣ
ΤΩΝ ΥΛΛΕΩΝ		ΠΡΟΑΓΟΡΟΥΝΤΟΣ

ΔΙΟΚΛΕΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΚΛΕΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ ΑΔΡΑΝΙΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΑΛΙΑΣΜΑ ΕΣ ΤΑΣ ΔΙΜΗΝΟΥ ΚΑΡΝΕΙΟΥ ΕΞΗΚΟΤΟΣ
ΠΑΝΤΑΙ

*ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕΝΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟ-
ΣΙΩΙ
ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΛΙΚΑΤΑ*) ΚΑΙ ΤΑΙ ΣΥΓΚΛΗΤΡΩΙΡΙ**)
ΕΠΕΙΔΗ ΑΝΑΓ-
ΓΕΛΛΟΝ ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΕΣ ΟΙ ΕΣ ΡΩΜΑΝ ΠΟΡΕΥΘΕΝ-
ΤΕΣ ΠΑΣΙΩΝ
ΠΑΣΙΩΝΟΣ ΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΞΗΝΙΑΔΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝ ΠΟΛΛΑΣ ΚΑΙ
ΜΕΓΑΛΑΣ ΧΡΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΙΣΧΗΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΜΩΙ ΔΑΜΩΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΑΓΑΘΩΝ ΠΑΡΑΤΙΟΣ
ΓΕΓΟΝΕΙΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΙΣ ΠΑΤΡΙΟΝ
ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ
ΠΑΡΑΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΤΙΜΕΙΝ ΤΟΥΣ ΑΓΑΘΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕ-
ΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΜΟΥ ΔΑΜΟΥ ΤΑΙΣ ΚΑΤΑΞΙΟΙΣ ΤΙΜΑΙΣ
ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΕΠΙ ΑΓΑΘΑΙ ΤΥΧΑΙ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑΙ ΤΟΥ
ΔΑΜΟΥ ΤΩΝ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ
ΕΙΜΕΙΝ ΠΡΟΞΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙ-
ΟΝ ΟΠΩΣ ΠΑΣΙ ΦΑΝΕΡΟΝ ΠΟΤΙ***) Ο ΔΑΜΟΣ ΤΩΝ
ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ ΕΠΙ-
ΣΤΑΤΑΙ ΧΑΡΙΤΑΣ ΑΠΟΝΕΜΕΙΝ ΚΑΤΑΞΙΑΣ ΤΟΙΣ ΕΥ-
ΕΡΓΕΤΕΙΝ ΠΡΟΑΙ-
ΡΟΥΜΕΝΟΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑ-
ΨΑΝΤΑΣ ΕΣ ΧΑΛΚΩ-
ΜΑΤΑ ΔΥΟ ΤΟ ΜΕΝ ΕΝ ΑΝΑΘΕΜΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΟΥ-
ΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΔΕ
ΑΛΛΟ ΑΠΟΔΟΜΕΙΝ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑ-
ΚΟΣΙΩΙ ΥΠΟ-
ΜΝΑΜΑ ΤΑΣ ΠΟΤΙ ΤΟΝ ΔΑΜΟΝ ΕΥΝΟΙΑΣ ΤΟΥΣ ΔΕ
ΤΑΜΙΑΣ
ΕΞΟΔΙΑΞΑΙ †) ΕΣ ΤΑ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΟΣΟΝ ΚΑ
ΧΡΕΙΑ ΗΙ ΚΑΙ ΦΕ-
ΡΕΙΝ ΤΑΝ ΕΞΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΩΝ.
ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΣ.*

Idem ille Demetrius Diodoti F. Syracusanus de Melitensibus quoque eodem tempore bene meritus gratias quoque habuit istius populi publice consignatas: quarum memoriam a Grutero descriptam pag. CCCC., cum et illud superius monumentum Agrigentinorum, et nonnulla quoque apud Demosthenem illustret, hic adiicio:

---

*) Leg. *ἀλίᾳ καθὰ*. V. Dorvill. ad Chariton. p. 242. ed. Lips. SCHAEFER.
**) V. Valckenar. Epist. ad Roever. p. LXX. SCHAEFER.
***) Leg. *ᾗ, ὅτι*. SCHAEFER.
†) V. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 111. et Valckenar. l. c. Affinia sunt latina *redire*, *reditus*, vernacula *einkommen*, *Einkünfte*. SCHAEF.

ΥΠΕΡ ΠΡΟΞΕ	Hic	*ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥ-*
ΕΡΓΕΣΙΑΣ	exaratur	*ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ*
ΔΙΟΔΟΤΟΥ	corona	*ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΙ*
ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΓ	lemniscata.	*ΓΟΝΟΙΣ ΑΥ-*
ΤΟΥ		

ΕΠΙ ΙΕΡΟΘΥΤΟΥ ΙΚΕΤΑ ΙΚΕΤΟΥ ΑΡΧΟΝ-
ΤΩΝ ΔΕ ΗΡΕΟΥ ΚΑΙ ΚΟΤΗΤΟΣ
ΕΔΟΞΕ ΤΗΙ ΣΥΓΚΛΗΤΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ
ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ ΔΙ-
ΑΠΑΝΤΟΣ ΕΥΝΟΥΣ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΤΟΙΣ ΔΕ) ΔΗΜΟΣΙΟΙΣ ΗΜΩΝ ΠΡΑΓ-*
ΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙ-
ΤΩΝ ΠΑΡΑΙΤΙΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΠΟΛΛΑΚΙ
ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ
ΑΓΑΘΗΙ ΤΥΧΗΙ ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΝ ΠΡΟΞΕ-
ΝΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ ΤΟΥ ΔΗ-
ΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΓ-
ΓΟΝΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ
ΤΟΝ ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΗΝ ΔΕ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ
ΕΙΣ ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΔΟΥ
ΝΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΔΙΟΔΟΤΟΥ ΣΥΡΑ-
ΚΟΣΙΩΙ.

Addam vero et tertium Gelanorum monumentum, superioribus etiam ad rem nostram atque ad decretum Byzantinorum adhuc accommodatius. Evulgabatur primo ab Illustriss. Scipione Maffei Veronae 1734. in Galliae Antiqq. Selectis:

ΕΠΙ ΙΕΡΑΠΟΛΟΥ ΑΡΙΣΤΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΙΣΤΙΕΙ-
ΟΥ ΚΑΤΕΝΙΑΥΣΙΟΥ ΣΟΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΒΟΥΛΑΣ ΑΛΙΑΣΜΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΚΑΡ-
ΝΕΙΟΥ ΤΡΙΑΚΑ-
ΔΙ ΠΡΟΣΤΑΤΑΣ ΙΠΠΟΚΛΗΣ ΙΠΠΟΚΛΕΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΞΕ ΤΑΙ ΑΛΙΑΙ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΙΛΑΙΣ ΕΠΕΙΔΗ
Ο ΑΙΡΗΜΕΝΟΣ ΓΥΜ-
ΝΑΣΙΑΡΧΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΕΣΕΝΙΑΥΤΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣ
ΖΟΠΥΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΙΑΝ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΝ ΤΕ ΕΦΕΒΟΝ ΚΑΙ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ
ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΤΟΝ
ΑΠΟΔΥΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΚ ΑΛΛΑ ΤΑ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑ-

*) Leg. τε. SCHAEFER.

ΣΙΟΝ ΚΑΛΟΣ ΔΙΑΣΠΡΑΓΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΞΙΑ ΠΡΑΣΣΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΕ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΙΝ ΑΡΕΤΑΣ ΚΑΛΟΣ ΟΥΝ ΕΧΟΝ ΕΣΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΣΙ
ΕΝΕΝ ΤΑΙ ΑΛΙΑΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΙΔΑΝ ΖΟΠΥΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΟ ΔΕ ΔΟΓΜΑ ΤΟΔΕ ΚΟΛΑΦΘΕΝ ΕΙΣ ΣΤΑ-
ΛΑΝ ΑΝΑΘΕΜΟΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΙΣ ΔΕ ΤΑΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΝ
ΤΑΣ ΣΤΑΛΑΣ ΕΞΟΔΙΑΣΑΙ ΤΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟΣ ΚΑΘΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑ
ΚΑΤΑΝΑΓΡΑΦΗΣΗΙ. Ο ΔΑΜΟΣ ΤΟΝ ΓΕΛΟΙΟΝ ΕΠΑΙ-
ΝΕΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ ΖΩΠΥ-
ΡΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ
ΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.

Nemo igitur, hoc monumento perlecto, negabit decretum hoc vere esse emendatum ab iis, qui *ἐν τῇ ἁλίᾳ* legerint, sive *ἐν τᾷ ἁλίᾳ* ob Dorismum, ut Altemps. habet. Confer *τὸν μέγαν* Casaubon. ad Athen. II. 8. atque inclytum D'Orvillium ad Chariton. Aphrodis. pag. 71. [p. 242. ed. Lips.] TAYLOR. Vulg. *ἐντεαλίᾳ*. *ἐνδεαλία* August. secundus. *γρ. δαμάγητος ὁ ἐν τεαλίᾳ* index Lambini. Correxi *ἐν τᾷ ἁλίᾳ, in concione.* *ἁλία* est congregatio multitudinis, multitudo congregata, et locus atque tempus congregationis. Multa sunt, quae ab *ἁλής, confertus, densus,* derivantur: *ἅλις*, *ἁλίζειν*, et alia talia. Error scribarum sic natus est. In illis vetustioribus libris, qui literis exarati erant uncialibus dictis, omnia verba inter se continue scripta erant, ut peritia et usu multo ei opus esset, qui legere vellet. Deinde literam iota, quum additur ad indicandum dativum, quam nos hodie in libris nostris non adscribimus, sed subscribimus puncto assimulatam, ad latus illi adscribebant; qui mos usque ad secula recentiora perduravit. In codice Demosthenis Augustano primo, illo bono, semper *ι* erat adscriptum, ut *τωῖ ἀνθρώπωι*, pro quo nos hodie scribimus *τῷ ἀνθρώπῳ*. Dativum ergo Doricum expressuri scribebant *ταῖ* pro *τᾷ*. Tria ergo illa vocabula, *ἐν τᾷ ἁλίᾳ, in concione,* scribebant sic: *ΕΝΤΑΙΑΛΙΑΙ*. Iam qui nescirent, quid hoc vocabuli esset, opinabantur, *ΤΑΙ* etiam posse scribi *ΤΕ*, quia *αι* et *ε* penes librarios graecos prorsus promiscue habentur. Scribebant ergo *ἐντεαλίᾳ*. Sic nata est lectio vulgata. Quae Doribus *ἁλία* erat, ea erat Atheniensibus *ἡ ἡλιαία*, non a sale, sed ab *ἀλεῖσθαι, ἁλίζεσθαι, coëundo,* sic dicta. *ἐν τᾷ ἁλίᾳ* correxit etiam h. l. Sci-

pio Maffeus in Museo Veronensi p. CCCXXXI. Citat h. l. Harpocration v. Ἱερομνήμονες. REISK.

P. 255. v. 21. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν] τῆς βουλῆς προβουλευσαμένης. WOLF. *posteaquam a senatu veniam hac de re cum populo agendi accepisset.* ῥήτραν h. l. est τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰπεῖν. Non male interpretatur Scholiastes Meermannianus hoc vocabulum per γνώμην ἐνδόσιμον, *sententiam concessivam.* REISK. λαβὼν ῥήτραν Dorice i. q. Attice τυχὼν λόγου. Post ῥήτραν pone subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 255. v. 22. προγενομένοις] γρ. προγεγενημένοις Lessing. REISK. προγεγενημένοις Wunderlich. Sane perfectum paullo magis congruit cum perfecto παρεστακότι v. 25. Sed praefero Doricam formam προγεγεναμένοις. V. varr. lectt. Bekk. SCHAEFER.

P. 255. v. 22. διατελεῖ] Wunderlichii posterior e coniectura διετέλει, quod vir doctissimus tueri studet praefat. p. LII. s. Frustra. Imperfectum διετέλει sequenti perfecto παρέσχηται soloece iungitur. Neque ἐπειδὴ — διατελεῖ de re praeterita magis insolens est quam ἐπεὶ λείπει — ναυστολεῖ — de rebus item praeteritis in Euripidis Hippol. 34. 36., ubi Valckenarius alia exempla huius constructionis congessit. Compares Latinorum praesens historicum. SCHAEFER.

P. 255. v. 23. τοῖς συμμάχοις] Subaudi αὐτῶν. REISK.

P. 255. v. 25. χρείας] χάριτας MSS. Ald. et Felician. Hic vicissim debemus inscriptioni isti Agrigentinae l. 13., ut huius decreti textus integer a mutatione conservetur. TAYLOR. χάριτας index Ald. et Taylorus rubrica in margine Aldinae suae. REISK. Vulgata de hac re proprie dicitur. V. not. ad p. 253, 16. SCHAEFER.

P. 255. v. 25. παρέσχηται] παράσχηται Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 255. v. 25. παρεστακότι] παρεστηκότι Paris. septimus, August. quartus. παρεστακόσι Ald., quod liber Weimaranus correctum dat ad modum vulgatae, forsan ex editione Felic., in qua sic est. παρενεστῶτι ἢ παρεστηκότι Aldina Taylori. REISK.

P. 255. v. 26. Φιλίππω τῶ] Vulg. Φιλίππου τοῦ. Φιλίππω τῶ August. secundus. Restitui Dorismum. REISK.

P. 256. v. 1. δαίοντος καὶ δενδροκοπέοντος] Haec solenniter iunguntur. In Atticis quidem historicis frequentissime legas καίειν καὶ κόπτειν (s. τέμνειν) τὴν χώραν. Xenophontea exempla collegit diligentissimus Sturzius Lex. Xenophont. T. II. pag. 624. b. SCHAEFER.

P. 256. v. 1. πλοίοισιν] πλοίοις Bavaricus. REISK. πλοίοις recepit Wunderlichius. Cur receperit, causa non apparet. Prolixior enim forma est eadem vetustior Ionicaeque dialecti adeo non propria, ut omnium dialectorum sit communis. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 375. s. 897. SCHAEFER.

P. 256. v. 2. ἄμμε] F. ἄμμας, τὸ ἡμᾶς. Ut in illo Laconico:

Γέροντες. Ἄμμες ποκ' ἦμες ἄλκιμοι νεανίαι.
Νεανίαι. Ἄμμες δέ γ' ἐσμέν· αἰ δὲ λῇς, πεῖραν λάβε.
Παῖδες. Ἄμμες ποκ' ἐσσόμεσθα πολλῷ κάῤῥονες.

WOLF. ἐμὲ Ven. Harl. Id erat ineptum. καιμε Ital. Non promovemus. ἄμμε Lambin. Altemps. et Harl. quoque a manu 2. TAYLOR. Vulg. ἄμε. Ald. Tayl. dat ἐμὲ. ἄμμε August. secundus et quartus, Lambin. e coniectura in indice. Praetuli ἄμμε. REISK. Wolfii ἄμμας non memini legere. SCHAEFER.

P. 256. v. 5 δεδόχθαι] [δεδόχθω.] δεδόχθαι Felician. Harl. Altemps. TAYLOR. Vulg. δεδόχθω. δεδόχθαι August. quartus, Weimaranus, P. Manutius. Praetuli δεδόχθαι, qui infinitivus aptus erit ex ἔλεξεν initio decreti. Damagetus in concione auctor factus est, δεδόχθαι, ut iuvaret populum Byzant. decernere. REISK.

P. 256. v. 5. τῷ Βυζαντίων] τῶν Βυζαντίων Paris. tertius, August. secundus. REISK. In altera Wunderlichiana hoc adscriptum: „Magis placeret τῶν hic et infr." Mihi magis placet τῷ. SCHAEFER.

P. 256. v. 6. ἐπιγαμίαν] Vide quae adnotavimus ad Leptineam p. 475, 10. Van Dalium p. 780. Dissertationis modo laudatae. TAYLOR.

P. 256. v. 6. ἔγκτασιν γᾶς] [ἐκ τᾶς γᾶς.] κτᾶσιν γᾶς. WOLF. Recte fortasse. Opinantur tamen nonnulli, melius dici ἔκτασιν γᾶς, ut habent libri quamplurimi, Ven. MSS. Ald. et Felician. Ital. Harl. et Regii β. γ. ζ. Alii tamen pressius et accuratius adhuc legere malunt ἔκκτασιν vel ἔγκτασιν γᾶς. Hoc firmo ex marmore, quod adduxit eruditissimus Van Dalius et legitur in Append. ad Marm. Oxon. CLVI.

——————— *ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ ΕΝΚΤΗΣΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΙΕΡΑ ΥΠΑΡΧΕΙΝ ΔΕ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΟΣΑ ΔΕΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ* ———

Eadem formula occurrit in duabus inscriptionibus pone sequentibus, scil. CLVII. CLVIII. In Demosthene corrupte edebatur ἐκ τᾶς γᾶς ab Aldo et Parisiensibus. κτᾶσιν γᾶς praetulit Felicianus et qui eum sequuntur cum MSS. Aug. Vindob. et Guelph. Errant ergo, qui existimant, eam lectionem a Wolfii divinatione profectam. ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκιᾶν, *ius comparandi agros et domos.* Ita Valesius in Emendatt. Quid autem intersit inter κτῆσιν et ἔγκτησιν, erudite ibi docet vir ille doctissimus. TAYLOR. Vulg. ἐκ τᾶς γᾶς. κτᾶσιν γᾶς coniecit Wolfius, si ea eius coniectura est. Sed saepe mihi visus ille est pro suis coniecturis proponere lectiones, quas nisi reapse mutuo sumsit ex editt. Feliciani et Pau-

li, poterat quidem inde sumere. Dudum ediderant *κτᾶσιν γᾶς* Felicianus et P. Manutius. *γρ. καὶ ἔκτασιν γᾶς* Lessing. Quae Taylorus de August. perhibet, falsa sunt. Totum enim hoc psephisma ab August. primo abest. Nullum enim ille alium novit August. quam primum. *ἔκτασιν γᾶς* est in August. secundo et quarto, Aldina Taylori, Bavarico, item indice P. Manutii, praeter eos, quos iam commemoravit Taylorus. *πολιτείαν γᾶς* dant Schedae Scrimgeri. *ἔγκτασιν γᾶς*, quae est optima et unice vera lectio, vel *ἔγκτημα γᾶς* dat farrago Wolf., forsitan e Wolfii curis posterioribus. Venit idem Valesio quoque in mentem. Conf. indicem Lambin. Correxi *ἔγκτασιν γᾶς καὶ οἰκιᾶν*, *ius emendi et possidendi villas et agros domosque in urbe ipsorum*, Byzantio puta. REISK. V. Boissonadus Commentat. Epigraph. post L. Holstenii Epistolas p. 457. SCHAEFER.

P. 256. v. 7. *οἰκιᾶν*] [*οἰκείαν.*] *οικιαν* Harl. omnino recte, ni legatur potius *κτᾶσιν γᾶς καὶ οἰκίας*. Quod confirmatur a marmore Oxoniensi modo a me laudato. Vide Van Dalium pag. 779. TAYLOR. Vulg. *οἰκείαν*. *οἰκίαν* August. secundus et Bavaricus, unde *οἰκιᾶν* effeci. Quid in Harl. fuerit, *οἰκίαν* an *οἰκιᾶν*, dubium reliquerunt operae Taylori, quae cum maioribus literis hanc vocem excuderent, accentus, quos commode apponere non poterant, omiserunt. REISK. *οἰκιᾶν* in Harl. fuisse probabilius est, cum Taylorus illius libri scripturae praeferre videatur genitivum singularis. SCHAEFER.

P. 256. v. 7. *ἐν*] Subnotatum est punctis in Aldina Taylori. REISK.

P. 256. v. 7. *πόθοδον*] [*πόθ' ὅλον.*] Apertissima menda est, librariorum incuria commissa, ubi pro *πόθ' ὅλον* procul dubio, sicut nostrum exemplar habuit, *ποτὶ θόλον* legendum est: id quod docti pro germana lectione facile agnoscent. Usurpant enim Latini auctores hanc vocem, ut Virgilius in nono:

> *Si qua tuis unquam pro me pater Hyrtacus aris*
> *Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi*
> *Suspendive* tholo.

Παρ' Ἀθηναίοις τε καὶ Φωκεῦσιν ὁ τόπος ἦν, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. OBSOP. F. *ποτὶ τὰν θόλον*. Obsop. *ποτὶ θόλον*. Sed quid si conflatis vocibus scriptum fuerit *πότθολον*? *θόλος* Hesychio *στρογγυλοειδὴς οἶκος καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένην*. Suidas addidit: *τόπος, ἔνθα ἐδείπνουν οἱ πρυτάνεις. θολὸς δὲ τὸ τῆς σηπίας μέλαν, ὅθεν θολερὸς, θολόω.* WOLF. Audi virum eruditissimum, quem toties laudavi: „Totum illum locum corruptum censeo. Corrigit illum quidem Latinus Interpres [Wolfius] ac textum ita mutat, ut loco *πόθ' ὅλον* [quae erat lectio Aldinorum et Parisiensium] legat *ποτὶ τὰν θόλον*, ac vertit *apud tholum*. An autem tale quid in ullo Cod. MSto repererit, valde dubito. Certo mihi prytanes ob oculos habuisse videtur,

quia in tholo (ut p. 211. ostendi) prytanes convivabantur. Sed talem aut fere similem tholum et apud Byzantios vel Perinthios locum habuisse minime constat aut mihi credibile est. Melius certe ac recte quidem legit pro περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ hoc modo, παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ, vertitque *iuxta sacerdotes.* Quare totus locus ita restituendus est: προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρόσοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ etc. πρόσοδον nempe reposui pro πόθ' ὅλον, quod hic sane nullum commodum sensum exhibet, quum contra πρόσοδον habeamus in illa Inscriptione, quam iam supra ex Classe VII. Reinesii N. 23. attuli, tum et in ista, quae ipsam N. 24. sequitur: καὶ πρόσοδον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, et in ea, quam ex Gruteri p. 319. modo exhibui, ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον. Quae clare evincunt et in hoc decreto legendum esse πρόσοδον." Haec Van Dalius pag. 779. ποτὶ τὰν θόλον clare legitur in editione Feliciani, in MStis libris, quorum collatio instituitur iuxta eam editionem, scilicet Aug. *) et Lindenbr., item in Harleiano nostro, Vindob. et Guelph. Adde quae habet Tourrellius ad locum, Regiis Codd. Lutetianis accuratius inspectis. Interea Petrus Burmannus (nam eum esse auguror **)) in notis ad Miscell. Observ. T. II. p. 355., observato paulo religiosius Dorismo, pro πόθ' ὅλον correxit, non πρόσοδον, sed πόθοδον, vix unica literula immutata aut detorta. Id tamen, ut caetera fere omnia, praeoccupavit Cel. Valesius, cuius Emendationum liber delituit usque ad annum 1740. TAYLOR. Vulg. πόθ' ὅλον. ποτὶ θόλον August. secundus, Schedae Scrimgeri. ποτὰν θόλον (uno τ) August. quartus et Lessing. πόθολον (una voce) Bavaricus. Taylori nonnulla mihi suspecta neque satis certa videntur. ποτὶ τὰν θόλον dat etiam Aldina Taylori. Correxi ex mente Valesii et Dorvillii πόθοδον, quod dorice idem est atque πρόσοδον. REISK.

P. 256. v. 8. πράτοις μετὰ τὰ ἱερὰ] [περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά.] Notatus est asterisco hic locus. Si omittatur τὸ περὶ τοῖς, sententia plana est: aut, si transponantur verba hoc modo, παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερά, id est, παρὰ τοῖς ἱερεῦσι. Perionius: *iuxta eos, qui sacris praeerunt.* Meletus: *in sacrificiis.* WOLF. παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ] Ita Wolfius edi voluit, in quo accuratum istum editorem, Felicianum, sequebatur, cum περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ exhibebant Ald. Benenatus et similiter Ital. Lindenbr. παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ Ven. et ex Regg. β. γ. ζ. η. παρὰ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ Harl. Caeteri fere cum Wolfio conspirant, eamque lectionem sua interpretatione adiuvat doctissimus Van Dalius. Scriptor tamen

---

*) De Augustano falsus ipse est et fefellit alios. REISK.

**) Fefellit te tuum augurium, Taylore. Non Burmannus is fuit, sed Dorvillius. REISK.

Anglicanus T. R. Miscell. Observ. loco saepe laudato mavult pro παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ, πράτοις μετὰ τὰ ἱερά. Nempe: *peractis sacris, quae solebant fieri ante initam concionem vel senatum, statim et ante caeteros admitti.* Ingeniose admodum et acute. Vide Inscriptionem Deliacam a me adductam ad v. 6., scilic. inter Arundell. CLVI. Cui adiungas CLVIII. eodem orationis tenore constructam. Verum et hanc quoque emendationem praeripuit Cel. Valesius *). TAYLOR. Vulg. περὶ τοῖς παρὰ τὰ ἱερά. Sic dat Aldus, unde accepit Morellus, qui Parisinam curavit. παρὰ τοῖς περὶ τὰ ἱερὰ Schedae Scrimgeri, editt. Felic. P. Manut. Wolf. et Tayl. index Aldi, liber Weimar. παρὰ τοῖς παρὰ τὰ ἱερὰ Bavar. παρὰ τοῖς τὰ ἱερὰ (sine περὶ) Ald. Tayl. Duo vocabula περὶ τοῖς absunt ab August. secundo et quarto. Correxi ad mentem Valesii, item T. R. Britanni πράτοις [quod dorice idem est atque πρώτοις] μετὰ τὰ ἱερά. *post facta sacra vel auspicia in senatu aut in concione primis liceto ante omnes alios populos Atheniensibus ad senatum accedere aut cum populo agere.* REISK. Bekkerus: „An fuit πράτοις πεδὰ τ. ἱ.?" V. Koen. ad Gregor. Cor. p. 197. ed. Lips. De ipsa formula, πράτοις μετὰ τὰ ἱερά, v. Boissonadus Commentat. Epigraph. p. 457. et Osannus Inscript. IV. p. 167. SCHAEF.

P. 256. v. 8. κατοικεῖν] κατοικῆν Wunderlichiana posterior, lectore non monito librisque tacentibus. V. Valckenar. ad Theocr. XI. 62. SCHAEFER.

P. 256. v. 10. ἦμεν] ἀντὶ τοῦ εἶναι. WOLF.

P. 256. v. 10. πασᾶν] [πᾶσαν.] F. πᾶσι. MARKLAND.

P. 256. v. 10. πασᾶν προσταχτᾶν λειτουργιᾶν] [πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν.] πρὸς deest Ven. et β. Vellem sane. ἀλειτουργήτοις ἦμεν πᾶσαν τὰν λειτουργίαν intelligo, illud neutiquam. TAYLOR. Vulg. πᾶσαν πρὸς τὰν λειτουργίαν. Praepositionem omittunt Ald. Tayl. Paris. secundus, tertius, septimus, August. secundus et quartus, qui sic dat, πᾶσαν τὴν λειτουργίαν, secundus autem πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν. Abest etiam a Bavarico. Wolfius item in farragine vult πᾶσαν τὰν λειτουργίαν. Facile erat difficultatem loci mollire πρὸς omittendo, quod sunt codices qui omittant. Sed videbatur aliquid abstrusius et exquisitius in illo πρὸς τὰν latere, quod meditationem intendens tandem visus sum mihi invenisse. Non invidiosum solummodo ipsis Atheniensibus neque incivile factum senatus Byzantini erga cives suos, sed etiam plane noxium et illicitum omnique pacto negatum, Athenienses, ut Byzantium habitatum commigrent, hac conditione proposita illicere, ut liberi sint ab omni contributione, quo ab onere reliquorum Byzantinorum nullus esset exemtus. Necesse ergo est novos Byzan-

*) Valesio Anglum debere illam emendationem Reiskius scripsit in varr. lectt. SCHAEFER.

tii cives, Athenis oriundos, non ab omni genere contributionum civilium, sed ab uno certo quodam solummodo relevatos fuisse, nempe a liturgiis seu functionibus vel praestationibus imperatis, h. e. non ordinariis, encycliis, ritu vetusto et patrio dudum sancitis, quae nulli non dudum essent notae, sed extraordinariis, quarum si necessitates inciderent, per quaestorem accensumve cuique de eo significandum identidem esset. Erant ergo λειτουργίαι geminae: aliae τακταὶ, ratae, statae, quarum veniam leges civium nulli quocunque pacto facerent; aliae προστακταὶ aut πρόστακτοι, quae extra ordinem pro re nata indicerentur. REISK. πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν Wunderlich. et Bekker. In altera Wunderlichii editione haec nota adscripta: „Reiskius e coniectura προστακτᾶν dederat perperam. Vid. Boeckh. de Oecon. Athen. T. I. p. 484." SCHAEFER.

P. 256. v. 11. ἑκκαιδεκαπήχεις] ὑφὲν legatur. WOLF.

P. 256. v. 12. Βοσπορίχῳ] F. Βοσπόρῳ. Nam Βοσπόριχος [p. 255, 20.] videtur proprium esse viri, ut Athenis ἐπὶ Νεοκλέους ἄρχοντος. Perionius: *in Bosporo*. Sic et Meletus. WOLF. Βοσπόρῳ] Alii Βοσπορίχῳ. Ita Aldus scilicet excudit, ita Morelius, et exaratur ita in Harleiano nostro. Βορίχῳ Cod. Paris. γ. Sed vulgata bene se habet. Statim post hanc vocem in Ven. subiungitur vox λέγω. Quid vero? aut quamobrem? Anne id adnotaverat aliquis inter εἰκόνας et στεφανούμενον τὸν δᾶμον, ut vicem sustineret τοῦ *nempe* vel *scilicet?* Credo id equidem. TAYLOR. Vulg. Βοσπορίχῳ. Βοσπόρῳ coniecit Wolfius, sed sic iam dederat Felicianus. Post Βοσπορίχῳ addit Venetus λέγω, item Aldina Taylori. Βορίχῳ dedit Paris. tertius. Βοσπόρῳ scripserat primum librarius in August. quarto, sed post ipse mutavit ad vulgatae modum. In obscuritate rei et dissensu codicum reliqui nomen hoc, quale inveneram. REISK. Wunderlichii prior Βοσπόρῳ, posterior Βοσπορίχῳ. Ind. Graecitat. p. 111.: „Βοσπόριχος, forum Byzantii." Unde Reiskius hoc rescivit? Mihi satis placet Βοσπόρῳ: qui locus maxime idoneus fuit, in quo statuae collocarentur a quam plurimis spectandae. SCHAEFER.

P. 256. v. 12. στεφανούμενον] στεφανόμενον August. quartus. REISK.

P. 256. v. 12. τῶν Ἀθηναίων] τὸν Ἀθηναίων August. quartus, a quo proxima septem vocabula absunt. REISK. τὸν Ἀθηναίων Wunderlichii prior. Sic etiam Bekkerus, improbante, opinor, Osanno, quem v. Inscript. IV. p. 162., me probante. SCHAEFER.

P. 256. v. 13. τῶ δάμω] sine iota subscripto, pro τοῦ δήμου. WOLF. Vulg. τῷ δάμῳ. Sine iota subscripto in genitivo dorico, hoc dat Bavaricus. Quamquam auctoritas codd. nistorum de iota subscripto nulla est, quippe qui iota hoc nusquam fere adscribant. Wolfius quoque de genitivo Dorico hic restituendo suspica-

tus est. Detraxi illa duo puncta subscripta. Sunt enim, non dativi, sed genitivi Dorici, pro τοῦ δήμου. REISK.

P. 256. v. 13. τῶν] τῶ Bekker. Sic etiam utraque Wunderlichii, in priori adscripta hac nota: „τῶ pro v. τῶν Bav." Falso: nihil enim de Bavarico hic Reiskius. SCHAEFER.

P. 256. v. 15. θεωρίας] [δωρίας.] F. δωρεάς. WOLF. δωρεᾶς] Varie scribitur. Benenatus, ut nos et Wolfius *). δωρίας Ald. Lind. MSS. Felician. Δωριεῦσι Felician. et MSS. Ald. Δωριέας Altemps. Vide Tourrellium ad locum. TAYLOR. Vulg. δωρίας. δωρεάς libri Lessing. Weimar. et Bavaric., sed in hoc tres postremae literae a nova manu, ea, quae scholia Moschopuli exaravit, sunt scriptae super vetusta, quaecunque illa fuit, nunc erasa lectione **). Δωριεῦσιν index P. Manutii. Ego de meo iudicio θεωρίας suffeci. *praeterea quoque, ut nomine S. P. Q. Byzantinorum legati sacri, θεωροὶ dicti, mittantur ad ludos sacros, qui* —. REISK. Eodem modo correxit Valckenarius Diatr. Euripid. p. 278. B. SCHAEFER.

P. 256. v. 15. ἐς τάς] εἰς τὰς index Aldi. ἔς τε τὰς Ald. Tayl. August. quartus. REISK.

P. 256. v. 15. ἐν τᾷ Ἑλλάδι] [ἔν τε Ἑλλάδι.] Rescribo ἐν τῇ Ἑλλάδι cum MSto Ven. TAYLOR. Vulg. ἔν τε Ἑλλάδι. ἐν τῇ Ἑλλάδι reperi in August. quarto quoque et Aldina Taylori. Correxi eodem modo eademque de causa, quo et qua paulo ante ἐντεαλίᾳ corrigebam, scilicet ἐν τᾷ Ἑλλάδι. REISK. Neque aliter Koenius ad Gregor. Cor. p. 316. ed. Lips. et Valckenarius l. c. SCHAEFER.

P. 256. v. 16. ἀνακαρῦξαι] Reiskiana et Wunderlichiana prior ἀνακαρύξαι: quod accentus vitium etiam Valckenarium l. c. fugit. SCHAEFER.

P. 256. v. 16. τὼς στεφάνως] [τὸν στέφανον.] τῷ στεφάνῳ. ἅμα ᾗ σὺν τῷ στεφάνῳ. WOLF.

P. 256. v. 16. τὼς στεφάνως, ὡς ἐστεφάνωται] Vulg. τῷ στεφάνῳ, ᾧ συνεστεφάνωται. Pro primis duobus vocabulis dat P. Manutius τὸν στέφανον ad exemplum Feliciani, quem secuti quoque sunt Wolfius et Taylorus in suis editionibus. Illius verba in

---

*) Edidit nempe Wolfius, quem secutus est Taylorus, δωρεάς. Et in quibusdam exemplis editionis Parisinae idem est: sed in eo, quo quotidie utor, est δωρίας. REISK.

**) Haec Reiskius de scriptura Bavarici in varr. lectt. In annott. haec: „Conspicitur quidem hodie δωρεάς in Bavarico, sed erasa vetusta primigenia lectione, cuius cum nihil praeter tres primas literas superfuit, non constat, quis olim fuerit exitus vocabuli. Inepta illa et flagitiosa manus, quae allinendis calamo perquam pingui et atramento diluto et ductibus inscitis et inamoenis Moschopuli absurdis scholiis codicem hunc pulcherrimum inquinavit, ultimas tres literas εάς adscripsit." SCHAEFER.

farragine haec sunt: „Recte Felic. τὸν στέφανον, si etiam ᾧ ἐστεφάνωται legas.“ Huius, Taylori puta, istaec: „τῷ στεφάνῳ Ald. Benenat. Harl. Lindenbr. τὸν στέφανον excudit optimus Felicianus et coniecit Lambinus“ [vel potius id solummodo ex editione Feliciani aut Manutii pro varia lectione in suum indicem retulit]. „Melius, deleto ἰῶτα subscripto, τὼ στεφάνω, scilic. duas coronas, Byzantinorum unam, alteram Perinthiorum. Vide quae habet Tourrellius.“ τὸν στέφανον, ᾧ στεφανωθήσεται Schedae Scrimgeri. Pro postrema voce dant ἐστεφάνωται Paris. septimus, August. secundus. ὡς ἐστεφάνωται Bavaricus, sed e correctione novae manus, quae non satis habuit in texto sic reformare, sed etiam in margine sic iterum exaravit. ὅτι στεφάνωται (sine augmento) August. quartus. Probat ἐστεφάνωται Taylorus addens, pro ᾧ melius legi οἷν vel οἷς *). Correxi de meo sensu τὼς στεφάνως, ὣς ἐστεφάνωται, id est τοὺς στεφάνους, οὓς ἐστεφάνωται. Nam isti sunt accusativi Dorici. *coronas, quibus populus Atheniensis coronatus est.* REISK. οἷς placuit Valckenario l. c. Idemque habet altera Wunderlichii. SCHAEFER.

P. 256. v. 17. ὁ] ὁ secundum omittit August. quartus. REISK.

P. 256. v. 17. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. secundus et tertius, August. secundus, Bavaricus, Aldus. REISK. ἁμῶν Wunderlich. Placeret, si esset genitivus possessivi. SCHAEFER.

P. 256. v. 17. ὅπως] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 256. v. 18. Ἕλλανες] Vulg. Ἕλληνες. Ἕλλανες Paris. secundus et tertius, August. quartus, Bavaricus. REISK.

P. 256. v. 18. Ἀθηναίων] Wunderlichius: „τὰν Ἀθηναίων legendum censeo.“ Nollem hanc notam a Dissenio in altera Wunderlichiana deletam esse: bene enim ille vidit requiri articulum. Porsonus Adversar. p. 151. (132. Lips.): „τάν τε pro πάντες legendum in Demosthene de Corona p. 503. [h. l.]“ Servato πάντες, quod ἡ Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστία non noluerit suo in psephismate additum, scribendum esse suspicor: πάντες τάν τε Ἀθηναίων —: ut πάντες eliserit articulum cum enclitica. SCHAEFER.

P. 256. v. 18. τὰν] Abest a Paris. sexto. REISK.

P. 256. v. 21. ΨΗΦΙΣΜΑ ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΤΩΝ.] Totum hunc titulum omittunt Aldina Taylori, Paris. duo, tertius et septimus. Posteriorem vocem solummodo omittit August. quartus. REISK.

P. 256. v. 22. Χεῤῥονησιτῶν] Χεῤῥονησιωτῶν Paris. septi-

---

*) Scilicet ad συνεστεφάνωται Taylorus haec adscripsit: „ἐστεφάνωται Cod. Paris. η. Rectius. Vide iam: ἀνακαρύξαι τὼ στεφάνω, οἷν (vel οἷς) ἐστεφάνωται ὁ δᾶμος ὁ Ἀθηναίων.“ SCHAEFER.

mus, Aldina Taylori. Vulgatam dedit in Bavarico nova manus, hic et statim erasa vetusta lectione, quae videtur cum Paris. septimo consensisse. REISK.

P. 256. v. 22. Σηστὸν] τὴν Σηστὸν cum articulo dat Aldina Taylori. REISK.

P. 256. v. 22. Ἐλεοῦντα] Alii per αι, Ἐλαιοῦντα. WOLF. Ἐλαιοῦντα Felicianus. REISK.

P. 256. v. 23. Ἀλωπεκόννησον] Citat h. l. Harpocrat. v. Ἀλωπεκόννησος. REISK.

P. 256. v. 25. ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα] V. H. Stephani Thesaur. c. 2140. A. Photius c. 396. s. Λυκοῦργός φησιν· ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε. SCHAEFER.

P. 256. v. 26. καὶ] Secluserat Wunderlichius. Sed Dissenius in altera editione uncos bene amovit. SCHAEFER.

P. 256. v. 26. μεγίστου ἀγαθῶν] [μέγιστον ἀγαθῶν.] μέγιστα τῶν ἀγαθῶν. MARKLAND.

P. 256. v. 26. μεγίστου — Χεῤῥονησίταις] Vulg. μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν γέγονε Χεῤῥονησίταις. Pro prima voce dant μεγίστων August. secundus et quartus, item Aldina Taylori et Bavaricus. Taylorus ad h. l.: „Videtur in nonnullis Codd. desiderari πράττειν et substitui αἴτιος. Laudo sane et accipio lubens, modo rescribamus etiam πάντων μεγίστων ἀγαθῶν, quo ritu MSti. Interea Lambinus ita hariolatur: ὅτι τοῦ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε. Editio Feliciani cum Cod. Reg. β. ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε.“ πράττειν αἴτιος γέγονε, ut in Paris. secundo, ita quoque in August. quarto est et editione Feliciani, unde mutuo sumsisse videtur amotator Weimaranus. πράττειν γεγονέναι index Aldi. Taylorus: „γεγονέναι MSS. Ald. Teneo. Scribebatur γέγονεν αἴτιος. Adnotatur in Altemps.: γέγονεν αἴτιος.“ αἴτιος γέγονε τοῖς Χεῤῥονησίταις Schedae Scrimgeri. Lectio editionis Lutetianae est etiam in edit. Wolfii et Taylori. αἴτιος addit Lessing. post γέγονε. πράττειν in Aldina Taylori punctis est subnotatum. Correxi de meo sensu ὅτι πάντων μεγίστου ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, quamquam adhuc rectius foret ὅτι τοῦ πάντων — cum articulo. *quod Cherrhonesitis bonum, bonorum omnium summum, conscivisset* vel *peperisset*, libertatem puta. E lectione quorundam codicum, πράττειν αἴτιος γέγονε, effeci παραίτιος γέγονε. Haec est formula titularis seu in eiusmodi titulis et decretis usitata. Ne longe eamus, inspice modo inscriptionem Agrigentinam e Gruteri Corpore a Tayloro ad p. 255, 20. iteratam, ubi haec leguntur: Δημήτριον πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρεσχῆσθαι τῷ ἀμῷ [id est ἡμετέρῳ] δάμῳ καὶ μεγάλων ἀγαθῶν παραίτιον γεγόνειν [id est γεγονέναι]. item aliam e Gruteri p. CCCC. ibid. repetitam: ὑπάρχων τοῖς τε δημοσίοις ἡμῶν πράγμασι καὶ ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν παραίτιος ἀγαθοῦ πολλάκι γεγένηται. Et infinitum numerum similium loco-

rum aliunde comportet, si quem ea opera delectet. REISK. αἴτιος Wunderlich. in ceteris sequens Reiskium. Non incommode Reiskius παραίτιος, quam vocem ei placuit dicere titularem. Sed qui factum sit, ut παραίτιος corrumperetur in πράττειν αἴτιος, causa non apparet. Vide igitur ne in psephismate sic scriptum fuerit: ὅτι τὸ πάντων μέγιστον ἀγαθῶν (seu cum Codd. Bekk. ἀγαθὸν) πράττειν αἴτιος γέγονε (seu γέγονεν αἴτιος). In Euripidis Iphig. Aul. 346. πράσσειν μεγάλα est i. q. εὐτυχεῖν v. 348. Idem Troad. 700. πράξειν τι κεδνόν. Seidlerus: „Dictum — est pro εὖ πράξειν." De constructione adiectivi αἴτιος cum infinitivo, quam miror fugisse Schneiderum ad Xenophont. Hellen. VII. 5. 17., v. Melet. Crit. p. 23. et Heindorf. ad Platon. Cratyl. p. 110. SCHAEF.

P. 256. v. 27. ἐξελόμενος — καὶ ἀποδοὺς] ἀντὶ τοῦ ἐξελομένου ἐκ τῆς Φιλίππου βίας καὶ ἀποδόντος. S. τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. WOLF.

P. 256. v. 27. τῆς] τοῦ MS. Ald. Ven. Ital. et Reg. β. TAYLOR. Item August. secundus et quartus, Aldina Taylori, Harlei τῆς, scil. χειρὸς, quod vocabulum solet omitti. δουλείας et τυραννίδος etiam convenirent. Verum haec ad subaudiendum non solent omitti. REISK. Malim subaudire ἀρχῆς. Sic Pausanias IV. 11. 1. τῆς Ἀριστοδήμου, ubi nihil videtur excidisse. SCHAEFER.

P. 257. v. 2. ἱερά] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEF.

P. 257. v. 2. ἐλλείψει] S. ὁ δῆμος τῶν Χερσονησιτῶν. WOLF. ἐκλείψει Paris. secundus et tertius, August. quartus. REISK.

P. 257. v. 2. ἐλλείψει εὐχαριστῶν κ. τ. λ.] ἐλλείψουσι εὐχαριστοῦντες καὶ ποιοῦντες ὅ τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν index Lambini. Cum de δήμῳ τῶν Χεῤῥονησιτῶν nulla mentio praecesserit, necesse foret hos singulares numeros omnes pluralibus mutare, id quod Lambinus quoque iam ausus est, si haec verba de Cherrhonesitis essent accipienda. Quod nego. Redeunt ad δῆμον τῶν Ἀθηναίων, idemque est, ac si sic dixisset: Et certa quoque fiducia freti sunt incolae Cherrhonesi, fore, ut populus in posterum quoque mentem hanc erga se servet memor honoris sibi oblati neque finem unquam faciat, quoad possit, de Cherrhonesitis bene merendi. Recte igitur habent h. l. numeri singulares. REISK. Vere Wolfius ad Chersonesitas retulit, mirerisque Reiskium, hominem in paucis cordatum, tam absurde interpretari potuisse. Est σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον. SCHAEFER.

P. 257. v. 4. ἐν κοινῷ] [κοινῷ.] ἐν κοινῷ Codd. Ven. Harl. Regii β. γ. ζ. η. TAYLOR. Vulg. κοινῷ. ἐν κοινῷ etiam Bavaricus, August. quartus, Aldina Taylori. Praepositionem addidi. REISK.

P. 257. v. 6. 7. οὐδὲ — οὐδὲ —] Antecedens μόνον etiam ad has negativas referendum. V. not. ad p. 226, 10. SCHAEFER.

P. 257. v. 6. κωλῦσαι] κωλύσαι Reisk. et Wunderlich. SCHAEF.

P. 257. v. 8. ἢ] Abest a Paris. tertio. REISK.

P. 257. v. 8. ἀνθρώποις ἔδειξε] ἔδειξεν ἀνθρώποις Bekker. SCHAEFER.

P. 257. v. 10. καλοκἀγαθίαν] καλοκαγαθίαν Reisk. καλοκἀγαθίαν Wunderl. posterior. καλοκαγαθίαν prior et Bekker. Eadem aliis locis diversitas in huius vocis scriptura. V. Osannus Inscript. III. p. 127. SCHAEFER.

P. 257. v. 11. γε] Sic etiam textum Bavarici: sed margo dat γρ. γάρ. Quod idem reperi in August. secundo quoque. REISK. Recepit Wunderlichius: quod cave probes. V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 560. Persaepe viri docti hoc innocentissimum μέν γε vexarunt, ut Castalio in Xenophont. Conviv. 6, 7., de quo loco cum nonnulla scripserim not. ad p. 219, 27., hic addam quae tollant quidquid dubitationis de veritate scripturae vulgatae subnascatur. Nam neges apparere, quid sibi velint illa, ἄνωθεν δὲ φῶς παρέχουσιν, nisi oppositione aliqua adiuventur. Quae causa, opinor, fuit, cur viri docti ὄντες in ὕοντες mutandum censerent. Hanc mutationem neque illic probavi et hic repudio. Scilicet, quod Xenophontis interpretes fugit, Socrates simul oblique perstringens ineptos etymologiarum fabricatores voce ἀνωφελής ad os conviciatori obturandum sic abutitur, ut compositam esse sumat ex ἄνω, ὠφελεῖν et ἕλη. Iam quae sequuntur tam apta et concinna sunt, ut aptius et concinnius scribi non potuerint. SCHAEFER.

P. 257. v. 11. φίλος καὶ σύμμαχος ὤν] Pro prima voce dant Φίλιππος *) cum γρ. Paris. secundus et septimus. Primam et secundam vocem omittit August. secundus. Verba sic struit August. primus: φίλος ὢν καὶ σύμμαχος. REISK.

P. 257. v. 12. ἤ] καὶ Paris. primus, August. secundus. REISK.

P. 257. v. 13. ὑμεῖς δ', οἱ καὶ μεμψάμενοι κ. τ. λ.] διὰ τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. WOLF.

P. 257. v. 13. καὶ] καὶ prius omittit August. quartus. REISK.

P. 257. v. 14. περὶ ὧν] Omittit idem August. quartus. REISK.

P. 257. v. 14. ἠγνωμονήκεσαν] ἠγνομόνησαν Aldina Taylori. REISK.

P. 257. v. 14. εἰς ὑμᾶς] καθ' ὑμῶν August. quartus. REISK.

P. 257. v. 15. οὐ] οὐ secundum omittit August. quartus. REISK.

P. 257. v. 15. τοὺς ἀδικουμένους] Malim τοὺς ἀδικοῦντας ἀδικουμένους. *vos non prodidisse hosti vestro, a quo laederemini, quamvis a vobis iniurias accepissent.* REISK. Quid Reiskius cogitaverit, cum mallet insertum ἀδικοῦντας, haud obscu-

---

*) V. not. ad p. 304, 17. SCHAEFER.

tum est: sed suam ipse mentem obscuravit perversa interpretatione. Debuit enim fere sic interpretari: *vos non prodidisse iniuria affectos, qui vos ipsi ante laesissent.* Ceterum non opus esse illo additamento facile apparet. SCHAEFER.

P. 257. v. 16. *σώζοντες*] Codd. Bekk. *σωίζοντες*: quae scriptura in libris optimae notae passim reperitur. V. Schweighäuser. in variet. lection. ad Herodot. III. c. 14. extr. SCHAEFER.

P. 257. v. 16. *δόξαν, εὔνοιαν, τιμὴν*] [*δόξαν, εὔνοιαν.*] *δόξαν καὶ εὔνοιαν.* MARKLAND. *δόξαν καὶ εὔνοιαν* Reg. *η*. *δόξαν, τιμὴν, εὔνοιαν,* vel *δόξαν, εὔνοιαν, τιμὴν* plurimi iique e praestantioribus, Ven. Guelph. Aug. Harl. et Reg. *α*. TAYLOR. Vulg. *δόξαν, εὔνοιαν.* Post primam vocem addunt copulam *καὶ* Paris. septimus et e coniectura sua Marklandus. *δόξαν, εὔνοιαν, τιμὴν* August. primus. *δόξαν, εὔνοιαν καὶ τιμὴν* Wolfius in farragine. *τιμὴν* addidi. REISK.

P. 257. v. 17. *πολλοὺς μὲν*] *μὲν πολλοὺς* Bekker. SCHAEFER.

P. 257. v. 18. *πεπολιτευμένων*] *πολιτευομένων* Ven. Guelph. Ital. Vindob. et Regii Parisienses *α*. *β*. *γ*. *η*. TAYLOR. Item August. primus et quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. *πολιτευομένων* Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 257. v. 26. *ὑπάρχειν — εἰδότας*] Id est, *προειδέναι*. WOLF.

P. 257. v. 28. *συμφέρειν*] *συμφέρει* Paris. septimus. REISK.

P. 257. v. 28. *χρήσασθαι*] *χρῆσθαι* Paris. primus et tertius, August. primus. *χρήσασθαι* malim abesse. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 258. v. 2. *τῶν ὑπαρχόντων*] *facinorum iam patratorum.* Opponitur *τὰ λοιπά*, *quae restant patranda.* SCHAEFER.

P. 258. v. 3. *τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι*] *πειρᾶσθαι τὰ λοιπὰ* Bekker. SCHAEFER.

P. 258. v. 3. *ὑμεῖς τοίνυν κ. τ. λ.*] Citat h. l. Hermogenes p. 173. s. et paene toto illo capite super eo disputat, cur *ἁπλώσει* maluerit orator quam *στρογγυλώσει* uti, et de arte, qua hanc simplificationem occultaverit, et de ordine narrationis, et de immistione enthymematum, quae ibi legat, si quem ista iuvabunt. REISK.

P. 258. v. 6. *καὶ*] *καὶ* prius abest ab August. secundo. REISK.

P. 258. v. 7. *Αἴγιναν*] *Αἴγηναν* August. primus. REISK.

P. 258. v. 8. *οὐ ναῦς — κεκτημένης*] Omisit Wolfius in sua interpretatione. Tu restituas: *urbe tum non classem, non moenia habente.* TAYLOR.

P. 258. v. 10. *κεκτημένης*] *κτησαμένης* August. secundus. REISK.

P. 258. v. 10. *Ἁλίαρτον*] *Ἀλίαρτον* cum leni August. quartus, Bavaricus. REISK.

P. 258. v. 11. *πολλὰ ἂν*] *πόλλ' ἂν* Bekker. *ἂν* iungendum sequenti participio. Est haec etiam hypothetica enuntiatio, ad quam subaudias *εἰ ἐβούλοντο* s. *εἰ μὴ κατήπειγε τὰ περιστάντα ἀμνημονῆσαι*. Aliter Bremius ad p. 117, 10., cuius rationem hic locus vel maxime convincit. Tantum enim abest, ut *ἂν* voci *πολλὰ* mitigandi causa additum sit, ut hanc ipsam vocem ob magnam eius vim in pronuntiando acui oporteat. SCHAEFER.

P. 258. v. 12. *ἐχόντων — Θηβαίοις*] *ἐχόντων ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις καὶ Κορινθίοις* Cod. Ven. *ἐχόντων καὶ Κορινθίοις ἐγκαλεῖν καὶ Θηβαίοις* Cod. Guelph. TAYLOR.

P. 258. v. 13. *Δεκελεικὸν*] *Δεκελικὸν* August. quartus. REISK.

P. 258. v. 13. *πραχθέντων*] *πραχθέντα* Paris. septimus. *πεπραγμένων* Hermogenes p. 174., sed in editione Aldina: nam Genevensis reddit vulgatam. REISK.

P. 258. v. 13. *ἀλλ' οὐκ — ἐγγύς*] Sic in exordio: *οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς*. Aretinus: *Sed nequaquam ita fecerunt, nec prope erant, ut facerent.* Meletus: *Sed non fecerunt hoc Athenienses, non fecerunt.* Hic tractatur Stoicorum dogma, *ὅτι τὸ καλὸν δι' αὐτὸ αἱρετόν· καίτοι τοῦ παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλοῦ δόξῃ μᾶλλον ἢ φύσει δοκοῦντος ὑπάρχειν*. Qua de re plurimis egimus in nostris in Ciceronis Officia commentariis. WOLF. Hermogenes Aldinus sic recitat: *ἀλλ' οὐκ ἐποίουν ταῦτα, οὐδ' ἐγγὺς τούτων. καίτοι ταῦτα ἀμφότερα —*. REISK.

P. 258. v. 13. *οὐκ ἐποίουν τοῦτο*] In nostro *οὐκ ἐποιοῦντο*. Et videntur duae dictiones in unum conflatae, aut contra. OBSOP.

P. 258. v. 15. *τότε*] Omittit August. primus. REISK. Item Hermogenes. V. not. ad v. 13. Neque ego requiro. SCHAEFER.

P. 258. v. 16. *οὔτε*] *οὔτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 258. v. 17. *προεῖντο*] [*πρόειντο.*] *προεῖντο* Regii β. γ. η. *προΐεντο* Hermogenes, qui hunc locum p. 174. per semipaginam laudat. TAYLOR. Vulg. *πρόειντο*. *προεῖντο* August. primus et quartus, Bavaricus. *προΐεντο* August. secundus et Schedae Scrimgeri. REISK. *προΐεντο* satis placet. SCHAEFER.

P. 258. v. 17. *ἐφ' ἑαυτοὺς*] *ἐπ' αὐτοὺς* MSti Guelph. Aug. Vindob. et Hermogenes loco laudato: qui proxime etiam *ἐκδιδόναι* habet. TAYLOR. *ἐπ' αὐτοὺς* Paris. secundus, August. primus. *ἐφ' αὐτοὺς* Bavaricus. REISK.

P. 258. v. 18. *διδόναι*] Repetitur hoc idem, quod in texto est, etiam in margine Lutetianae e codice Paris. septimo, unde constat, in illo codice aliud quid fuisse, quod error operarum Morelli nobis eripuerit. Forte ibi fuit *ἐκδιδόναι*, quod est apud Hermogenem, item Sopatrum in Hermogen. p. 315. *ἐκδιδόναι ἑαυτοὺς* Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 258. v. 20. *πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν κ. τ. λ.*] Hoc loco mihi temperare nequeo, quin pulcherrimam sententiam his annotatiun-

[illegible] quam omnium oculis obversari subinde par erat. [illegible] inquit. ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦ βίου ὁ θάνα[illegible] ἐν [illegible] τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ δὲ τοὺς ἀγα[illegible] ἄνδρας ἐγχειρεῖν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομέ[illegible] ἐλπίδα, φέρειν δ' ὅ τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Hanc nos exercendi stili gratia sic Latinam fecimus carmine:

Horrida cunctorum mors certo funere vitam
Claudit, fatalis saeva ministra coli.
Quamvis se clausum quis muris servet ahenis,
Mors tamen ex illis in cava busta trahit.
Fortes ergo viros claris incumbere factis
Semper et ingenti mente vacare decet:
Nec rerum ambigue eventum sperare secundum,
Nutet in incertum sors malefida licet.
Sed quaecunque Deus conanti coelitus offert,
Omnia magnanimo pectore ferre decet.

OBSOP. Hunc locum Philostratus τῆς Δημοσθένους σεμνότητος exemplum adfert. WOLF. Laudat inter alios insignissimam hanc γνώμην, quovis philosopho dignam, Plutarchus ad finem libelli de Fortuna Alexandri I. Nimirum noster πλατωνίζει, ut saepe observatum fuit a plurimis. Dixit enim ille magister: ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρεῖν τοῖς καλοῖς καλὸν, καὶ πάσχειν ὅ τι ἂν ξυμβῇ. Harpocrat. v. Οἰκίσκῳ· ἀντὶ τοῦ μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον οἰκίσκον. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς, Μεταγένης Αὔραις. ἐκ τούτων δ' ἔοικε πλανώμενος ὁ Δίδυμος καὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐξηγεῖσθαι. Qualis fuerit error, quem Didymus in exponendo Demosthene erravit et quem hic notat Harpocratio, crederent nonnulli non potuisse hac aetate innotescere. Ecce autem perennem et immortalem fecit Ulpianus, dum his verbis utitur, utitur enim, Didymi: Φατὶ τὸν ὀρνέων οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρὰ Ἀττικοῖς.. λέγει οὖν [Demosthenes], ὅτι, κἂν μεταβάλλῃ τὴν δίαιταν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' οὕτω κρυπτόμενος. Vide Maussac. ad Harpocrat., qui plura de hac re: quem tamen credibile est non intellexisse suum auctorem. Ita Etruscus vertit: *Fine a tutti gli huomini della vita è la morte, se ben l'huomo* nella piu secreta parte della casa *stia rinchiuso.* Anonymus Venetus: *cubiculo.* Et eodem pacto Aretinus. Alii, ut Perionius etc.: *in domum conclusus.* Adde de hoc loco H. Stephan. V. Schediasm. 4., qui haec Propertii adduxit:

Ille licet ferro cautus se condat et aere,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.

TAYLOR. Celeber locus communis, usurpatus Hermogeni p. 240. pen. et Aristidi de D. C. p. 168., cuius haec sunt verba: καὶ τὰ τοιαῦτα σεμνότητος μετέχει, ὅταν περὶ βίου καὶ θανάτου διεξέρχηται· πέρας μὲν γὰρ —. Locum hunc citat Stobaeus pag. 90, 6.

REISK. T. I. p. 183. a, ed. Dind. Item Rufus p. 89. s. Reiskius Ind. Graecitat. p. 272.: „πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος. citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott." V. Heynius ad Homer. Il. T. V. p. 288. T. VI. p. 329. Eodem modo p. 1306, 25. πᾶσίν ἐστιν ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος. SCHAEF.

P. 258. v. 20. γὰρ] Omittit Rufus: consulto, opinor. SCHAEF.

P. 258. v. 20. ἐστὶ] Abest ab August. quarto. REISK. Item a Stobaeo. SCHAEFER.

P. 258. v. 21. ὁ] Omittunt Paris. primus, secundus, tertius, septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. REISK. Item Stobaeus et Rufus. Nec legitur p. 1306, 26. Delevit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 258. v. 21. οἰκίσκῳ] Citat h. l. Harpocrat. v. οἰκίσκος. REISK. Item Photius c. 233. med. SCHAEFER.

P. 258. v. 21. αὑτὸν] ἑαυτὸν Stobaeus. SCHAEFER.

P. 258. v. 21. δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς κ. τ. λ.] V. Heynius ad Homer. Il. T. VI. p. 317. SCHAEFER.

P. 258. v. 22. ἐγχειρεῖν] ἐπιχειρεῖν. MARKLAND. Orator si dedisset ἐπιχειρεῖν, poterat Marklandus eodem iure coniicere ἐγχειρεῖν. SCHAEFER.

P. 258. v. 22. ἀεὶ] Omittit Rufus. SCHAEFER.

P. 258. v. 22. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα] Citat Libellus de construct. verbor. ab Hermanno editus p. 365. Item Georgius Lecapenus Excerpt. ex Grammat. p. 75. SCHAEFER.

P. 258. v. 23. προβαλλομένους] [προσβαλλομένους.] Legendum omnino προβαλλομένους, ut recte procuravit optimus Felicianus. Ita exaratur in Aug. in Vindob. nostro et Regiis ζ. η. Ita laudat Hermogenes p. 243. Stobaeus p. 90. et Ulpianus ad loc. Adde Suid. et Harpocrat. *) v. Προβαλλομένους. TAYLOR. Vulg. προσβαλλομένους. προβαλλομένους (sine litera sibilante) dant August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, P. Manutius. Rursus citat h. l. Harpocrat. v. προβαλλομένους et Hermogen. p. 243., cuius haec sunt verba: αἱ μὲν γὰρ μετρίως ἔχουσαι [τροπικαὶ λέξεις καὶ διωγκωμέναι] ποιοῦσι τὸν λόγον σεμνόν. οἷον· τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα, ἀντὶ τοῦ τὰ ἀγαθὰ ἐλπίζοντας. REISK. Add. Photius c. 332. SCHAEFER.

P. 258. v. 23. δ'] Post προβαλλομένους transponit Rufus, ut continuentur τὴν ἀγαθὴν — γενναίως. Perperam. SCHAEFER.

---

*) Harpocrationis glossa quo sit referenda, hic quidem Taylorus bene vidit. Sed vehementer erravit aliorsum referens simulque eâ mire abutens ad textum oratoris corrumpendum in not. ad p. 304, 25. Errorem vix credibilem Reiskius ibid. castigavit. SCHAEFER.

P. 259. v. 22. ἄλλων] Deest in Codd. Guelph. Vindob. et Reg. α. Supra ad p. 245, 26. TAYLOR.

P. 259. v. 22. ἔνεχ' Ἑλλήνων ἐλευθερίας] Ἑλλήνων ἔνεκ' ἐλευθερίας (sine ἄλλων) August. primus, Wolfenb. Vindob. Etiam a Paris. primo abest ἄλλων. REISK.

P. 259. v. 22. πεποίηται] πεποιήκατε Aldina Taylori. REISK.

P. 259. v. 25. αὐτῆς] αὑτῆς. MARKLAND. Ne audias. SCHAEFER.

P. 259. v. 26. συμβουλῆς] [συμβολῆς.] συμβουλῆς. WOLF. βουλῆς plurimi, Ven. Guelph. Aug. Ital. Lindenbr. Vindob. et Regiorum α. β. γ. η. συμβολῆς in exemplaribus Ald. et Morel. Sed hoc nihili est. TAYLOR. Vulg. συμβολῆς. βουλῆς August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Schedae Scrimgeri, Weimar. Ald. Tayl. συμβουλῆς index Aldi, edit. Felic. Et sic coniecit Wolfius quoque, nisi potius ex edit. Felic. repetiit, unde sumtas saepe lectiones pro suis coniecturis exhibet. Et sic eius quoque dat editio. Correxi συμβουλῆς. *ipsius reipublicae nostrae salus in deliberationem cum veniret.* REISK. βουλῆς Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 259. v. 26. ἔμελλον] ἤμελλον Paris. primus, August. primus. ἔμελλεν August. quartus. REISK. ἤμελλον Wunderlichii posterior. SCHAEFER.

P. 259. v. 27. συμβουλεύσειν] συμβουλεύειν Paris. primus et septimus, August. primus. Idem tamen dabat κελεύσειν. REISK.

P. 259. v. 27. μνησικακεῖν — τὰ συμφέροντα;] Haec non interrogatio est, sed responsio ficta adversarii, qua Orator per ironiam utitur, ut illum ostendat nihil aliud quam συκοφαντεῖν. V. Wunderlichius praefat. p. XVII. Iure igitur signum interrogandi deletum in altera Wunderlichii et Bekkeriana. SCHAEFER.

P. 259. v. 27. μνησικακεῖν] [μνησικακήσειν.] F. μνησικακῆσαι. WOLF. μνησικακεῖν Codd. Ven. Guelph. Obsop. Ital. Harl. Lindenbr. Vindob. Aug. cum Lutetianis α. β. η. μνησικακῆσαι coniecit Sim. Fabricius. De phrasi ista, μνησικακήσειν πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι, consule H. Stephani Thesaur. T. II. c. 958. Superius paulo dixit noster p. 258, 12. μνησικακῆσαι Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις. TAYLOR. Vulg. μνησικακήσειν. μνησικακεῖν August. primus et quartus, Meermann. Schedae Scrimgeri, Aldina Taylori. Utrumque dat Bavaricus. μνησικακῆσαι coniecit Wolfius. REISK. Unice probandum μνησικακεῖν. Docet et antecedens ποιεῖν et sequens ζητεῖν. SCHAEFER.

P. 260. v. 1. τὰ συμφέροντα] Absunt a Paris. primo et septimo, August. primo et secundo, Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 260. v. 1. καὶ τίς οὐκ ἂν κ. τ. λ.] Citat h. l. Plutarchus in Moral. p. 542, 8. REISK.

P. 260. v. 1. καὶ τίς οὐκ] τίς δ' οὐκ Plutarchus. Nostrum paullo gravius. SCHAEFER.

P. 260. v. 1. με] Abest a Paris. septimo. REISK.

P. 260. v. 2. ὑπαρχόντων] Plutarchus post καλῶν transponit. SCHAEFER.

P. 260. v. 2. καταισχύνειν] αἰσχύνειν simplex Paris. primus, August. primus. REISK. Item Plutarchus. SCHAEFER.

P. 260. v. 3. ἐπεχείρησα ἄν] Vulg. ἐπεχείρησα. Ad ἐπεχείρησα addit August. secundus ἄν. ἐπεχείρησα etiam dat Bavaricus, sed postremam syllabam adscripsit nova manus, erasa vetusta lectione. ἄν addidi. REISK. Perperam addidit. Deleverunt Wunderlich. et Bekker. Nec Plutarchus agnoscit. SCHAEFER.

P. 260. v. 3. τό γε] τότε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 260. v. 3. ἐποιήσατε] ἐποιήσασθ' August. primus, Paris. primus. REISK. ἐποιήσαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 260. v. 5. ἀκριβῶς] Omittunt iidem codices Paris. et August. REISK.

P. 260. v. 5. οἶδα] οἶδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 260. v. 8. πάλιν αὖ] πάλιν δὴ αὖ August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 260. v. 8. τὸ] F. τότε. MARKLAND. Sed temporis notio latet in antecedentibus ἐν τούτοις. SCHAEFER.

P. 260. v. 8. ὁρῶν γὰρ — καταλυόμενον] Citat h. l. et artificium eius rhetoricum more suo demonstrat Hermogenes pag. 276. s. Marcellinus ad Hermogen. p. 343. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος [τῆς συγκρίσεως, res inter se comparandi] ἀπὸ τῶν κυρωσάντων [scilic. τὸν νόμον]. ὡς ὁ Δημοσθένης· ὡς οἱ πρόγονοι ἔθεντο —. καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας, δι' ἣν ἐτέθη. ὡς παρὰ τῷ Δημοσθένει εὑρίσκομεν [p. 644, 24.]· λογιζόμενοί τε, ὅτι μητέρα Ὀρέστης ἀπεκτονώς, θεῶν δικαστῶν τυχών, ἀποφυγγάνει. καὶ πάλιν [p. 260, 8.]· ὁρῶν γὰρ ἐγὼ τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. Horum inter se nexum ego equidem non intelligo. REISK. Sed hic etiam significatur ἡ αἰτία, δι' ἣν ὁ νόμος ἐτέθη. SCHAEFER.

P. 260. v. 10. ὑμῶν] ὑμῖν P. Manutius. REISK.

P. 260. v. 11. ἀτελεῖς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων] Invidiose Orator ἀτελεῖς dicit, qui tam pauca contribuerent, nihil ut dare viderentur. Conf. v. 28. Aliter Boeckhius de Oecon. polit. Atheniens. T. II. p. 108. SCHAEFER.

P. 260. v. 11. γενομένους] γιγνομένους Paris. primus, secundus, tertius, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, index Aldi, Harl. Aldina Taylori. REISK. γιγνομένους Wunderlich. et Bekker. Utrum verum sit, ostendunt participia quae sequuntur. SCHAEFER.

P. 260. v. 12. ἢ] καὶ Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 260. v. 12. τῶν πολιτῶν] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 260. v. 12. ἀπολλύντας] ἀπολλύοντας August. secundus. REISK. V. not. ad Porsonianam Medeae pag. 80. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 260. v. 16. ἔπαυσα] ἔπαυσ' Bekker. Quantum bono Wunderlichio nunc laborandum esset, si Reiskianarum indicem elisionum cogeretur augere Bekkerianis! Sed, opinor, si adhuc esset in vivis, aliter erat de auribus Atheniensium iudicaturus. SCHAEF.

P. 260. v. 16. τῇ πόλει — ἐποίησα] Comma hoc in vertendo praetermisit Wolfius. Supple ex Lambino: *denique perfeci, ut omnis commeatus, omnis belli apparatus, quod erat utilissimum, suo tempore civitati suppeteret.* TAYLOR.

P. 260. v. 17. τὰς ναυτικὰς παρασκευὰς] Vulg. τὰς παρασκευάς. Margo Bavarici addit γρ. ναυτικάς. ναυτικὰς addidi. Constabat quidem satis per se, quod genus apparatuum hic designaretur. Non ideo tamen contemnendum visum fuit additamentum codicis Bavarici. REISK. ναυτικὰς uncis inclusit Wunderlich.: delevit Bekker. Recte. SCHAEFER.

P. 260. v. 18. γραφεὶς — παρανόμων] Vulg. γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρανόμων. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον παρανόμων Aldina Taylori, Paris. primus et secundus, August. primus. Marklandus mavult ἀγῶνα τὸν τῶν παρανόμων. παρανόμων abest ab August. secundo et quarto, item Bavarico: sed margo Bavarici sic dat: γραφεὶς παρανόμων (sine εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον). εἰς addidi. *reus factus, in hoc quidem certamine* vel *pro hoc certamine παρανόμων* seu *latae legis vetustis legibus repugnantis.* Quo enim sciretur, cuius generis esset obiectum crimen, super quo iudicandum esset, adscribi ad formulam accusationis necesse erat, quo titulo reus citaretur, num φόνου, an ἀσεβείας, an παρανόμων etc. Actor in hac causa fuit Patrocles. V. p. 261, 18. REISK. εἰς omissum in altera Wunderlichii. Tam εἰς quam παρανόμων delevit Bekker. Mihi placet γραφεὶς παρανόμων τὸν ἀγῶνα τοῦτον. SCHAEFER.

P. 260. v. 20. τὸ πέμπτον — οὐκ ἔλαβε] Significat illustrem absolutionem et cum accusatoris ignominia et calamitate coniunctam. WOLF.

P. 260. v. 20. πέμπτον] Omisit Bekker. trium librorum auctoritate. V. not. ad p. 261, 18. SCHAEFER.

P. 260. v. 21. ἔλαβε] ἔλαβεν Bekker. SCHAEFER.

P. 260. v. 21. πόσα] F. πόσ' ἄν, vel διδόναι ἄν v. 23., ut p. 262, 11. 252, 17. MARKLAND. Non cogitavit vir egregius, aliud valere διδόναι, aliud δοῦναι. Illud habet vim *daturiendi*, hoc *dandi.* Quod si scripsisset Orator δοῦναι, oporteret additum esse ἄν agereturque de re non facta, sed quae sub conditione futura erat. Atqui agitur de re facta: nam fulmen hic validum vibratur. Igitur et διδόναι verum est neque addi debet ἄν. Marklandum con-

futavit etiam Wunderlichius praefat. pag. XLIV. s. Discant hoc exemplo tirones, quanta cautione opus sit, ne errent in usu particulae ἄν: cui particulae memini me alibi mala imprecari, non quod male ei velim: nam summi facio ut significantissimam voculam admirabilis illius linguae, cuius τὰ μόρια, subtilissimae fibrae corporis venustissimi, seros nepotes affatim exercebunt: sed quia viros graece doctissimos toties fefellit fallitque. SCHAEFER.

P. 260. v. 21. τοὺς ἡγεμόνας τῶν συμμοριῶν] Totus hic locus illustrabitur ab Harpocratione v. Συμμορία. Quem etiam consule v. Ἡγεμὼν συμμορίας. Vales. not. ad Harpocrat. pag. 86. et 179. De his rebus in Vita Demosthenis tractavi copiosius. TAYLOR. Citat h. l. Harpocrat. v. ἡγεμὼν συμμορίας. REISK. Item Photius c. 49. Conf. idem c. 405. SCHAEFER.

P. 260. v. 23. μοι] Abest ab August. quarto. Eius loco dat Paris. tertius με. REISK.

P. 260. v. 23. διδόναι] διδόντα P. Manutius. REISK.

P. 260. v. 23. θεῖναι] Vulg. θεῖναί με. με omittunt Paris. primus, August. primus, secundus et tertius, Bavaricus, Aldina Taylori. Omisi. REISK.

P. 260. v. 25. καταβαλόντα] καταβάλλοντα August. quartus. Post h. v. vulg. additur με. Rursus omittunt Paris. primus, secundus, tertius, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus. Et hic omisi. REISK.

P. 260. v. 25. καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ] Aretinus: *vel ut saltem eam promulgatam deseruissem.* Melanchthon: *sin minus, ut depositae legis mentionem prorogarem.* Perionius: *sin minus, at certe ut promulgationem eius differri paterer.* Meletus: *sin autem non facerem, ut saltem dilationem eius iureiurando impetrarem.* ὑπωμοσίαν interpretantur ἔνορκον τῆς δίκης ἀναβολήν (ut et alibi notavi), εἴτε διὰ νόσον, εἴτε δι' ἀδύνατόν τι περὶ αὐτὸν ὄν. Sed Iulius Pollux hunc locum vere et perspicue declarat his verbis: Ὑπωμοσία ἐστὶν, ὅταν τις ἢ ψήφισμα ἢ νόμον γράφοντα γράψηται ὡς ἀνεπιτήδειον. τοῦτο γὰρ ὑπομόσασθαι λέγουσι. καὶ οὐκ ἦν μετὰ τὴν ὑπωμοσίαν τὸ γραφὲν, πρὶν κριθῆναι, κύριον. At quo pacto impune tulisset Demosthenes praevaricationem istam? Si collusisset cum adversario, is actionem non persecutus esset, ac Demosthenes, anno elapso, indemnis fuisset. Vide τὸν πρὸς Λεπτίνην. WOLF.

P. 260. v. 25. ὑπωμοσίᾳ] Ita Ulpianus: ὑποθέσει (corrige sodes ὑπερθέσει), σκήψει, προφάσει. ἔστι γὰρ ὑπωμοσία τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, ἤγουν ἀναβάλλεσθαι. συνωμοσία δὲ —. Vide ad Midianam p. 544, 23. et ad Orat. c. Theocrin. p. 1336, 9. Vales. ad Harpocrat. p. 192. TAYLOR.

P. 260. v. 25. τοσαῦτ'] ταῦτα Paris. primus. REISK.

P. 260. v. 26. ἂν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] Vulg. ἂν πρὸς ὑμᾶς

εἰπεῖν. ἂν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν Aldina Taylori, Paris. primus et sextus, August. quartus. ἂν εἰπεῖν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς August. primus. ἐγὼ addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 260. v. 28. αὐτοῖς μὲν — ἐπιτρίβουσιν] Citant Anecd. Bekk. p. 137, 26. SCHAEFER.

P. 260. v. 28. μικρὰ καὶ οὐδὲν] μικρὰ ἢ καὶ οὐδὲν. MARKLAND. Si quid mutandum, malim μικρὰ ἢ οὐδὲν. SCHAEFER.

P. 260. v. 28. ἀναλίσκουσι — ἐπιτρίβουσιν] δοτικαὶ μετοχικαί εἰσι. WOLF.

P. 261. v. 2. τοῦ ἐμοῦ νόμου] Subaudi τοῦ λέγοντος vel τοῦ κελεύοντος. secundum meam vero legem, quae lex praecipit unumquemque pro modo facultatum contribuere. REISK. Nempe, positâ hypostigme post τιθέναι, syntactice iunxit ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου — καὶ δυοῖν ἐφάνη κ. τ. λ. Falso. Ipsa enim iunctura per particulas μὲν et δὲ (ἐκ μὲν τῶν προτέρων νόμων, ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ νόμου) ostendit etiam infinitivum τιθέναι aptum nexumque esse ex ἦν p. 260, 27. Cuius verbis significatio (*licebat*) cum soli congruat infinitivo λειτουργεῖν, hîc eadem quae tot aliis locis obtinet figura syntactica ad infinitivum τιθέναι subaudiendi verbum impersonale diversae significationis, cuiusmodi est ἔδει. Etiam Wunderlichius post τιθέναι sic, ut ego, interpunxit. SCHAEFER.

P. 261. v. 2. τὸ γιγνόμενον — τιθέναι] τὸν μὲν πολλὰ κεκτημένον πολλά, τὸν δ' ὀλίγα ὀλίγα καταβάλλειν. WOLF.

P. 261. v. 2. τιθέναι] ἔδει τιθέναι Lambinus. TAYLOR. Post ἕκαστον addi vult index Lambini ἔδει. REISK. Non addendum est, sed subaudiendum. SCHAEFER.

P. 261. v. 3. καὶ δυοῖν] Scilicet τριήρεων. *vel duarum, ad duas haud raro triremes. je wohl gar zwei Schiffe zu beschikken, nicht nur ein ganzes.* REISK. Non *vel duarum*, sed *et duarum*. Substantivum hîc et mox ad τῆς μιᾶς subaudiendum latet in v. τριήραρχος. Est igitur ellipsis, non veri nominis, sed mere syntactica. SCHAEFER.

P. 261. v. 3. καὶ δυοῖν — συντελὴς] S. τριηρέοιν. si cuius magnae opes fuerunt. Aretinus: *qui prius sextus et decimus contributor unius fuerat, ex mea lege duarum navium praefecturas subivit.* Melanchthon: *etiam duas naves instruebat unus, qui antea cum aliis quindecim instruxerat unicam.* Perionius: *atque ita trierarchus duarum exstitit, qui antea unius decimus sextus collator exstitisset.* WOLF.

P. 261. v. 4. ὧν] Omittunt Paris. primus, Bavaricus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 261. v. 4. πρότερον] πρότερος August. primus. REISK.

P. 261. v. 4. ἔτι ὠνόμαζον] Vulg. ἐπωνόμαζον. ἔτι ὠνόμαζον Paris. primus (nam quod margo Lutetianae dat, ἔςι ὠνόμαζον, id vitium est operarum), August. primus (nam quod ex eo

protulit Fabricius, εἶτ' ὠνόμαζον, id falsum est), August. secundus. Et ita coniecit Wolfius quoque. Praetuli ἔτι ὠνόμαζον. *non iam se trierarchos, ut olim fecerant, appellitabant, sed contributores.* REISK.

P. 261. v. 5. συντελεῖς] Hic Tourrellius se exserit a recenti lectore Demosthenis ad hunc locum utiliter conferendus. TAYLOR. Citat h. l. Harpocration v. συντελεῖς. REISK. V. Photius c. 409. extr. SCHAEFER.

P. 261. v. 6. ὅ τι οὐκ ἐδίδοσαν] ὅ τι ἂν οὐκ ἐδίδοσαν. MARKLAND. Marklandus ἂν intergerit, quod ferri possit, si certum sit, significare *non dedissent.* Sed διδόναι saepenumero nihilo plus significat quam *offerre.* Nihil ergo causae est, cur ἂν hic intrudatur. Qua in particula Marklandus cornicum oculos configere voluisse videtur. *quantas aeris summas non obtulerunt.* Si sic accipias, ἂν locum non habebit. REISK. Monuit etiam Wunderlichius praefat. p. XLIV. s. V. not. ad p. 260, 21., ubi silentium Reiskii miror. SCHAEFER.

P. 261. v. 7. μὲν] καὶ P. Manutius. REISK.

P. 261. v. 8. εἶτα τοὺς καταλόγους] Vulgatae hic consentit August. primus. Quod ideo admonetur, quia collatio Fabricii de eo dubium movere videtur. REISK.

P. 261. v. 8. τόν] Pro τόν vitiose est τῶν in August. quarto. REISK.

P. 261. v. 8. νόμον]. Vitiose νόμον in Paris. primo et secundo. REISK.

P. 261. v. 11. ΨΗΦΙΣΜΑ] Totum hoc psephisma ad Φέρε δὴ v. 22. abest ab August. primo. REISK.

P. 261. v. 12. Πολυκλέους] Iterum hoc loco et infra p. 265, 5., ubi legitur Ἄρχων Δημόνικος Φλυεὺς, nomina eponymorum non concordant, unde augetur nostra suspicio. Et sic in pluribus locis infra, quod notare supersedeo. PALMER. Praetor Athenis anno, quo hae res gestae sunt, scil. Olymp. CX. 3., erat Lysimachidas. Vide Corsinium loco toties citato, Tourrellium ad hunc locum, Meursium de Archontibus. TAYLOR.

P. 261. v. 15. εἰς τὸ τριηραρχικὸν] quod fuisset in lingua nostra vernacula *the admiralty.* In Lindenbr. MSto autem desunt duae voces εἰς τὸ, et dicitur ergo νόμον τριηραρχικόν. TAYLOR. εἰς τὸ omisit Wunderlichii altera hanc notam adscriptam habens: „Verba εἰς τὸ post νόμον nunc sustulimus, monente Boeckhio de Oecon. Athen. T. II. p. 113." Sic p. 329, 18. τὸν τριηραρχικὸν νόμον. Sed unius libri auctoritate verba illa delere non ausim: nec Bekkerus ausus est. Perperam, ut opinor, Taylorus Anglice vertit *the admiralty.* Minus improbes rationem Reiskii Ind. Graecit. p. 503. subaudientis ἀρχεῖον. Ego vero maxime probo H. Stephanum Thesaur. c. 3823. D. τὸ τριηραρχικὸν vertentem *ordi-*

nem trierarchicum: ut sit i. q. οἱ τριήραρχοι. Sic Graeci dicunt τὸ εἱλωτικόν, τὸ θητικόν, τὸ οἰκετικόν, τὸ πενεστικόν, τὸ πολιτικόν, alia eiusdemmodi. V. Matthiae Grammat. Gr. §. 267. pag. 375. s. SCHAEFER.

P. 261. v. 16. προτέρου] πρότερον Paris. secundus, Bavaricus. REISK.

P. 261. v. 16. ὂν] [ὃ.] Optimus Felicianus solus excudebat ὃν, ut oportuit. Ita MSti Obsop. Harl. Parisienses γ. ζ. Accedit item β., qui pro ὃ ὧν repraesentat. TAYLOR. Vulg. ὃ. ὃν August. secundus et quartus, Bavaricus, Weimaranus, P. Manutius. Correxi ὃν. REISK.

P. 261. v. 16. τριηράρχων] Vulg. τριηραρχῶν. τριηράρχων Bavaricus, August. quartus. In τριηραρχῶν mutavi accentum. Potest utique illud probari, ut a nominativo singulari τριηράρχης primae declinationis ductum; verumtamen, quia τριήραρχος e secunda declinatione Demostheni multo est usitatius, ideo conformavi accentuationem genitivi pluralis huic modulo secundae declinationis et scripsi τριηράρχων penacute. REISK. τριηραρχῶν prior Wunderlichii: posterior τριηράρχων, citato in nota Boeckhio de Oecon. pollt. Athen. T. II. pag. 113. V. not. ad pag. 259, 11. SCHAEFER.

P. 261. v. 17. καὶ ἐπεχειροτόνησεν — ὁ δῆμος] καὶ ἐπεψηφίσατο ἡ βουλὴ καὶ ἐπεχειροτόνησεν ὁ δῆμος Lambinus. TAYLOR. Sic index Lambini. Pro ἐπεχειροτόνησεν August. secundus ἐπεχειροτόνησαν. REISK.

P. 261. v. 17. παρανόμων γραφὴν] Invertit August. quartus. Vocabulum γραφὴν abest a Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Delevit Bekker. Plena locutio legitur p. 243, 12. SCHAEFER.

P. 261. v. 18. Δημοσθένει] κατὰ Δημοσθένους. WOLF. Sic p. 243, 12. SCHAEFER.

P. 261. v. 18. τὸ [πέμπτον] μέρος] [τὸ μέρος.] S. πέμπτον. WOLF. πέμπτον primus typis exaravit Wolfius noster, tacitus quidem, sed non refragantibus MStis, Ven. γ. ζ. Vindob. et Harl. in curis secundis: margini enim allinitur. Ecce autem. Vides reposuisse Wolfium post finitam eius interpretationem. TAYLOR. Vulg. τὸ μέρος. τὸ πέμπτον μέρος Lessing. liber, Ald. Tayl. August. quartus, Harl. in curis secundis, ut ait Taylorus, hoc est, si recte percipio, a manu secunda seu emendatrice. Idem Taylorus affirmat, Wolfium primum hoc vocabulum, πέμπτον, immisisse. Interposui quidem πέμπτον, ut satis munitum auctoritatibus librorum, inclusi tamen idem uncis ad indicandum, a libris excusis plerisque id abesse, et abesse salva sententia posse. Nam τὸ μέρος sic nude positum tantundem valet atque τὸ τακτὸν μέρος. Dorvillius quoque ad Chariton. p. 488. [498. ed. Lips.] πέμπτον pro scholio proscribit. REISK. Uncos Reiskii amovit Wunderlichii

posterior. πέμπτον omisit Bekker. V. not. ad p. 260, 20. 302, 15. SCHAEFER.

P. 261. v. 20. οὐ λαβὼν] Est etiam in Bavarico, sed οὐ nova manu inscripsit in loco prioris lectionis erasae. REISK.

P. 261. v. 20. ἀπέτισε] ἀπαίτησε August. quartus: quod ex more Graecorum librariorum ε cum αι et ι cum η permutandi si spectetur, plane est idem cum vulgato. REISK.

P. 261. v. 23. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.] Titulus hic abest a Paris. tertio. Totum hoc psephisma usque ad Φέρε δὴ v. 27., item insequens psephisma una cum titulo a v. 1. p. 262. ad τάλαντα v. 8. absunt ab August. primo. REISK.

P. 261. v. 24. καλεῖσθαι] προσκαλεῖσθαι August. quartus. Ad καλεῖσθαι, uti ad αἱρεῖσθαι p. 262, 2., subauditur δεῖ vel κελεύω. REISK.

P. 261. v. 24. τριήρη] τριήρην August. secundus. REISK.

P. 261. v. 24. συνεκκαίδεκα] τὸ σὺν distributivi, ut et τὸ ἀνά, vim explet. *sedeni.* WOLF.

P. 261. v. 25. ἐκ τῶν — συντελειῶν] Melanchthon: *e manipulorum contributionibus.* Perionius: *ex iis collatoribus, qui in classes descripti sunt.* Meletus: *ex iis contributionibus, quae sunt in eadem cohorte.* λόχοι στρατιωτικοὶ satis noti sunt: οἱ δὲ τριηραρχικοὶ καὶ πολιτικοὶ λόχοι apud Athenienses qui fuerint, amplius quaerendum censeo. Fortassis hic idem sunt quod αἱ συμμορίαι, de quibus alibi. WOLF. De hoc loco perobscuro v. Boeckh. de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 102. s. SCHAEFER.

P. 261. v. 25. λόχοις] λόγοις Reg. γ. et Altemps. TAYLOR.

P. 261. v. 26. ἐπὶ ἴσον] Aliquanto frequentius ἐξ ἴσου. SCHAEFER.

P. 261. v. 26. τῇ χορηγίᾳ] τῇ δαπάνῃ καὶ τῷ ἀναλώματι. WOLF.

P. 261. v. 26. χρωμένους] [χρώμενον.] χρωμένων Lambinus. Restitue χρωμένους cum fidelissima editione, quam comparavit Felicianus. TAYLOR. Vulg. χρώμενον. χρωμένους Paris. sextus, Felicianus, P. Manutius et, forsitan ex alterutro, Weimaranus. χρωμένων index Lambini. Praetuli χρωμένους. REISK.

P. 261. v. 27. Φέρε δὴ παρὰ τοῦτον] i. q. παραναγνῶθι. SCHAEFER.

P. 262. v. 1. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.] Titulus hic abest a Paris. tertio et August. primo. REISK.

P. 262. v. 2. Τοὺς τριηράρχους αἱρεῖσθαι κ. τ. λ.] Sententia haec est. Triremi cuique instruendae atque sustentandae in unam aestivam expeditionem maritimam decem talenta imputantur. Cui ergo decem talenta in bonis sunt, sic censo in tabulis publicis, illi sua navis instruenda et sustentanda soli est. Viginti talenta si

cui sunt, ei par triremium curandum est. Triginta si cui sunt, ei obtingunt tres triremes. Sed ultra tres non proceditur, tametsi quis quinquaginta centumve talenta possideat. Ergo aio, inquit auctor legis, trierarchos ad hunc modum deligi. Verum est alius minus locuples. Hic cum alio aliisve copuletur, ut contribuant, ad eum modum, ut primi et secundi aut primi cum secundo tertioque bona summam decem talentorum conficiant. Hi bini ternive singulas triremes habento sibi curandas. REISK. V. Boeckh. de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 113. SCHAEFER.

P. 262. v. 2. *αἱρεῖσθαι*] V. not. ad p. 261, 24. SCHAEFER.

P. 262. v. 3. *πλειόνων*] *ἀπὸ πλειόνων* August. secundus. REISK.

P. 262. v. 5. *ἕως τριῶν — ὑπηρετικοῦ*] Rarius obvia constructio in scriptoribus classicis: ut insolens visa fuerit Boeckhio de Oecon. polit. Athen. T. II. p. 201. Sed Alexandrinorum temporibus ita increbuit, ut ex illius aetatis scriptoribus quod satis sit exemplorum facile colligas. Polybiana exempla citavit Schweighäuserus Lex. Polyb. p. 293. SCHAEFER.

P. 262. v. 6. *πλοίων*] *τριήρων*. SCHAEFER.

P. 262. v. 6. *ὑπηρετικοῦ*] *ὑπειρετικοῦ* per *ει* in secunda syllaba scribit Suidas, *παρὰ τὸ ὑπερέσσειν*. WOLF. De his scaphis luculente agit Tourrellius. TAYLOR.

P. 262. v. 6. *κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἀναλογίαν*] *κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν* August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 262. v. 7. *ἔστω*] Scilic. *ἡ λειτουργία*. REISK.

P. 262. v. 7. *οὐσία*] *ἡ οὐσία* August. secundus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 262. v. 8. *συναγομένοις*] *συναγομένης* August. secundus. Saepissime *η* et *οι* inter se a librariis Graecis permutantur. In August. quinto id paene ubique factum reperi. REISK.

P. 262. v. 10. *ὑμῶν*] [*ὑμῖν*.] F. *ὑμῶν*. Nisi forte soli pauperes sortiti sint iudicia. WOLF. *ὑμῶν*] *ὑμῖν* credo cum editis omnibus. Nempe pertinet ad *δοκῶ*, sicuti *τοῖς πένησιν* ad *βοηθῆσαι*. Quo ritu interpretatur Wolfius. Alii aliter. Italus: *Parvi egli ch' io habbia fatto poco beneficio a coloro ch' erano poveri* tra voi? Et *ὑμῶν* habent Ven. Vindob. Aug. Harl. et Regii *β*, *γ*. Hermogenes item p. 358. TAYLOR. Vulg. *ὑμῖν*. *ὑμῶν* Ald. Taylori, Schedae Scriingeri, August. primus et quartus, Bavaricus, editt. Wolf. et Tayl., qui tamen improbat. Vocabulum hoc plane abest ab edit. P. Manutii. Praetuli *ὑμῶν*. *parti vestrum egentiori*. Flagitiosum enim fuisset neque ferendum, et iudices profecto cuncti consurrexissent atque in os oratoris inspuissent, si iudices suos omnes pauperes vel mendicos appellasset: id quod in vulgata facit. REISK. Hermogenis haec citantis loco usus est Reiskius Ind. Graecit. pag. 393. immemor Technicum hinc sumsisse. SCHAEFER.

P. 262. v. 10. μικρὰ] μικρῷ Paris. primus. REISK.

P. 262. v. 11. ἀναλῶσαι ἂν] ἀναλώσειαν Altemps. Qua recepta correctione *), delebimus τὸ ἐθέλειν. Et sane delent Felician. Aug. Obsop. Harl. Vindob. παρέλκειν videbatur ea vox Wolfio. Non utique παρέλκει, sed abesse impune potest. TAYLOR. Post ἂν interserit ἀντὶ August. secundus. Sine dubio e scholio. γρ. ἀναλώσειαν margo Bavarici, cuius textum vulgatam dat. REISK.

P. 262. v. 11. τοῦ] Id est χάριν τοῦ, ὑπὲρ τοῦ, ἕνεκα τοῦ. Illas particulas eleganter omitti solere ante infinitivos, vel tirones norunt. Quanquam, ut verum fatear, si ὑπὲρ τοῦ hoc loco reperirem, multo minore cum offensione eum sim lecturus. REISK. Nec quidquam locus offensionis habet, neque elegans hic genitivi usus dici debet: nisi forte, quod olim fuit cacoëthes Philologorum, eleganter scripta dicas quae e more consueto syntaxis Graecae scripta sunt. SCHAEFER.

P. 262. v. 11. τοῦ — ποιεῖν] [τοῦ μὴ τὰ δίκαια ποιεῖν ἐθέλειν.] F. τῷ μὴ — ἐθέλειν. Aut τὸ ἐθέλειν abundat: τοῦ μὴ ποιεῖν ἕνεκα τὰ δίκαια. Alias aptius esset τοῦ μὴ ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν. WOLF. Vulg. τοῦ — ποιεῖν ἐθέλειν. ἐθέλειν omittunt praeter auctores a Tayloro modo laudatos August. primus, secundus et quartus, P. Manutius. Sustuli. REISK.

P. 262. v. 12. οὐδὲ] Subaudi μόνον. V. not. ad p. 226, 10. SCHAEFER.

P. 262. v. 12. τῷ] τὸ Paris. primus. REISK.

P. 262. v. 12. γραφεὶς] γραφῆς Bavaricus. REISK.

P. 262. v. 15. πεῖραν] *periculum, documentum.* Subaudi τούτου, huius rei, quod ego nempe legem hanc e re vestra publica tulissem. REISK.

P. 262. v. 15. ἔργῳ] Idem est atque ἐν ἔργῳ, διὰ τῶν ἔργων. REISK.

P. 262. v. 15. πάντα] κατὰ πάντα Schedae Scrimgeri. πάντα idem est atque παρὰ πάντα, non κατὰ πάντα, quod κατὰ Schedae Scrimgeri importune hic ingerunt. REISK.

P. 262. v. 16. ἱκετηρίαν ἔθηκε — παρ' ὑμῖν] ἱκέτευσεν — ὑμᾶς. WOLF.

P. 262. v. 16. τριήραρχος] τριηράρχης Cod. Reg. a. Supra p. 259, 11., ubi vulgatur τριηραρχῶν, eadem differentia Felician. et Cod. Guelph. habent τριηράρχων cum accentu in penultimam retracto. TAYLOR.

P. 262. v. 17. οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ ἐκαθέζετο] In Oratione περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος est δεθῆναι ἐπὶ τῷ χώματι. Ritus sup-

---

*) Immo depravatio est. SCHAEFER.

plicandi et mulctandi in re nautica hic describitur. WOLF. Suid. et Harpocrat. huc respiciunt v. *Μουνυχία*. Vide Valesium ad Harpocrat. p. 129. Meurs. I. Attic. Lect. 14. Lysiae Orat. c. Agorat. Ulpian. ad h. l. Demosthenis. TAYLOR. Citat h. l. Photius c. 203. SCHAEFER.

P. 262. v. 18. ἀποστολέων] ἀποστόλων Codd. Regg. γ. η. Inscite. ἀποστολεῖς, inquit Scholiastes noster, οἱ ἐπιστάται τῶν κλεύσεων *). ὄνομα ἀρχῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔργον ἐχούσης τὸ φροντίζειν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως καὶ τὸ **) ταχέως ἐξελθεῖν. Et paria fere Harpocrat. in v. Suidas v. Ἀποστολάς. TAYLOR. ἀποστόλων August. quartus. Citat h. l. Harpocrat. v. ἀποστολεῖς. REISK. V. Anecd. Bekk. p. 203, 22. 435, 29. SCHAEFER.

P. 262. v. 20. καταληφθεῖσα] [καταληφθεῖσα.] καταλειφθεῖσα edit. Felician. et Paris. Restituere volebat cum Wolfio Lambinus. Credo vocem feliciter satis esse restitutam: verum Wolfius non curavit pariter versionem suam adornare. *niuna stette otioso nel porto* Ferrus. *foris comprehensa* Lambinus iuxta eius restitutionem. Aldus recte καταληφθεῖσα, si tamen recte sit, nam adhuc dubito. TAYLOR. Vulg. καταλειφθεῖσα. καταληφθεῖσα August. quartus. καταλυφθεῖσα P. Manutius. Subobscurior Taylori annotatio, ut amat esse eius oratio, ut intelligatur, tenendum, in editione Wolfiana, quam Taylorana presse sequitur, esse καταληφθεῖσα, et hanc lectionem in Lambini indice referri, non ut ipsius Lambini coniecturam, sed ut variantem ex Ald. repetitam. Schedae Scrimgeri lectionem Felic. dant. Praetuli καταληφθεῖσα. *deprehensa ab hostibus* [quoniam celeritate pari reliquam classem assequi non potuit] *periit*. Diu cum dubitassem, et relinquerem, an ei sufficerem, delegi tandem posterius, (quamquam difficile in permagna momentorum paritate decernere, utram in partem propendeas,) hac potissimum de causa, quod, ni memoria fallit, non καταλείπεσθαι, sed ἀπολείπεσθαι aut ὑπολείπεσθαι usurpatur de nave retro manente. REISK.

P. 262. v. 21. ἀνάγεσθαι] ἀπάγεσθαι Paris. septimus, Bavaricus. REISK.

P. 262. v. 23. ἦν] ἡ Paris. sextus. REISK.

P. 262. v. 23. τῷ] [τὸ.] M. τῷ. WOLF. τὸ] Ita olim perpetuo excudi solebat. Reformavit Wolfius, ut vides, Lambinus et Alterus. TAYLOR.

P. 262. v. 23. τῷ λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι] Vulg. τὸ λειτουργεῖν μὴ δύνασθαι. τὸ μὴ δύνασθαι λειτουργεῖν August. primus. Pro nominativo articuli dativum dant August. secundus et quartus. Sed horum posterior, quartus puta, vitiose μὴ omittit verba sic struens, τῷ δύνασθαι λειτουργεῖν, pene ut August. primus, τῷ

*) V. H. Stephani Thesaur. c. 7685. B. SCHAEFER.
**) L. τοῦ. SCHAEFER.

Wolfius quoque et coniectura deprehendit et in editione sua exhibuit. Correxi τῷ λειτουργεῖν, id est ἐν τῷ λειτουργεῖν aut διὰ τὸ λειτουργεῖν. REISK. Non ἐν τῷ λειτουργεῖν, sed διὰ τὸ λειτουργεῖν, quo sensu tales dativi usurpari solent. Satis commoda Reiskii scriptura, nec tamen profecta ab Oratore, cuius manum primus Bekkerus restituit. Is duobus e codicibus dedit: τὸ δ' αἴτιον, ἐν τοῖς πένησιν ἦν τὸ λειτουργεῖν· deletis verbis μὴ δύνασθαι. Idioma hoc obiter tetigit Valckenarius ad Ioann. Chrysost. Orat. I. p. VII.: exemplis, inprimis Sophistarum, qui frequentant, illustravit Boissonadus ad Philostrati Her. p. 346. s. SCHAEFER.

P. 262. v. 23. δὴ] Bekkerus: „ἂν r. δὴ ἂν Y." In his ne quid reconditi latere suspiceris neu forte refingas πόλλ' οὖν, ut mox legitur πάντ' οὖν, memento satis frequentem esse confusionem particularum ἂν et δή. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 1982. D. et Gaisford. ad Herodot. IV. 66. Causam confusionis palaeographicam indicavit scientissimus palaeographiae Porsonus Miscellan. p. 182. SCHAEFER.

P. 262. v. 23. τὰ] ὄντα August. quartus. REISK.

P. 262. v. 23. τὰ ἀδύνατα] V. not. ad p. 238, 13. SCHAEFER.

P. 262. v. 27. αὐτὸ] Abest ab August. primo et Paris. primo, qui dant κατὰ τοῦτ' ἄξιος. REISK.

P. 262. v. 28. προῃρούμην] ᾑρούμην simplex Paris. quintus. REISK.

P. 263. v. 1. βάσκανον] Ulpianus ad Orat. de Rebus Chersones. haec habet: οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, βάσκανον δὲ καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι πολίτευμα ἐμόν, φησίν, ἀντὶ τοῦ φιλαίτιον καὶ συκοφαντικόν. Iisdem fere verbis Etymol. M. v. Βάσκανος, Harpocrat. v. Βασκαίνει: quorum uterque hunc locum laudat. Infra p. 307, 22. TAYLOR.

P. 263. v. 8. συμφερόντων] Adde tacita cogitatione: quorum ego mercedem a nemine referebam, sed illa opera gratuita defungebar. REISK.

P. 263. v. 10. τὰ] Abest a Paris. primo, August. primo et quarto, Bavarico. REISK.

P. 263. v. 10. γε] Vulg. τε. γε Paris. septimus, Bavaricus. Particulae τε suffeci γε. REISK. Male sufficit falsus, opinor, illo, quod mox sequitur, τὰ μέγιστά γε, ubi γε locum suum obtinet. τε revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 263. v. 12. καίτοι] καί μοι August. primus. REISK.

P. 263. v. 13. γε] Abest a Paris. tertio. REISK.

P. 263. v. 13. πεπολιτευμένων] πολιτευομένων August. quartus. REISK.

P. 263. v. 17. ὁμοίως] ὅμως Schedae Scrimgeri. REISK. ὁμοίως recte habet, etsi praecessit κἂν. V. not. ad p. 239, 6. SCHAEF.

P. 263. v. 17. ἑκάστῳ] Vulg. ἑκάστου. ἑκάστῳ Paris. primus, August. primus, secundus et quartus. Praetuli ἑκάστῳ. penes quemcunque sepositam veluti atque reservatam iacere conscientiam eius a me gestarum in rep. rerum haud minus certam et usibus futuris paratam, atque penes me iacet: quemque illas perinde nosse atque me. REISK. ἑκάστου Wunderlichii prior. SCHAEFER.

P. 263. v. 18. ὑπάρχειν] ὑπάρχει Paris. septimus, Bavaricus. REISK.

P. 263. v. 20. διακυκῶν] διακυκλῶν MSS. Ald. et Regii β. γ. κυκλῶν ε. κυκῶν Reg. α. Harl. Vindob. Obsop. TAYLOR. κυκῶν simplex dat August. primus. διακυκλῶν Paris. secundus cum γρ. et index Ald. κυκλῶν simplex August. secundus et quartus. REISK.

P. 263. v. 20. τῶν] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 263. v. 20. παραγεγραμμένων] Vide, quae adnotavimus nuper ad p. 226, 10.*) TAYLOR. γεγραμμένων simplex Paris. tertius, August. primus, Meermann. πεπραγμένων **) August. secundus. REISK. οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι sunt leges, quas legis alicuius vel psephismatis accusator ex adverso legi accusatae seu psephismati in eadem tabula exarandas curabat, ut, contra quas leges, lege nova vel psephismate lato, commisisset reus, iudicibus manifestius appareret. — οὐ τοίνυν τούτους μόνον τοὺς νόμους, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς, οὓς οὐ παραγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. Demosthenes in Aristocrat. p. 640. l. 20. Aristocratem psephismatis legibus contrarii postulat Orator. SEAGER. *Diar. Class.* LIII. p. 52.

P. 263. v. 21. ὑμᾶς οἴομαι] Wunderlichius Append. p. 196.: „Redde ordinem et scripturam omnium librorum οἶμαι ὑμᾶς." Et sic dedit Dissenius: eodemque modo Seagerus l. c. ὑμᾶς οἶμαι Bekker. simul arguens de ordine verborum inverso Reiskium non fuisse culpandum. SCHAEFER.

P. 263. v. 21. μανθάνειν] λανθάνειν Bavaricus. REISK.

P. 263. v. 21. αὐτός] αὐτὸν Paris. septimus. Wolfius in farragine: „F. αὐτῶν, scil. τῶν νόμων, ἠδυνάμην συνιέναι." REISK.

P. 263. v. 22. συνιέναι] [συνεῖναι.] συνιέναι Ven. β. Altemps. Et proxime τοὺς πολλοὺς αὐτῶν Ven. Ital. Harl. Lind. Ubi Obsopoeus notat ex suo, ut autumo, Codice: „In Aldino verbum deest: sic enim legendum est, συνεῖναι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν. Id

*) Immo ad p. 229, 20. SCHAEFER.

**) Corruptum e γεγραμμένων errore scribarum satis crebro. V. not. ad Gregor. Cor. p. 185. s. Qua via alterum transierit in alterum, docet libri Guelph. scriptura in Aeschyli S. c. Th. 628. Well. SCHAEFER.

quod vel mediocriter docti intelligent." TAYLOR. Vulg. συνεῖναι συνιέναι August. secundus et quartus, Ald. Tayl. Correxi συνιέναι. REISK. συνεῖναι Bekker. Et sic Seagerus l. c. Hic infinitivus melius quadrat ad ἠδυνάμην. Graeci enim etiam in talibus servantes τὸν παραλληλισμὸν malunt dicere δύναμαι συνιέναι, ἠδυνάμην συνεῖναι. Ceterum de crebra confusione harum formarum v. Dorvill. ad Chariton. p. 485. ed. Lips., qui etiam h. l. citavit. SCHAEF.

P. 263. v. 22. αὐτῶν] Addunt August. secundus et quartus, Ald. Tayl. Ex Obsopoei nota constat, illud etiam in Pannonico fuisse. Addidi. REISK. Omisit Bekker. cum Seagero l. c. Neque ego multum requiro: quanquam, si quis tenendum censeat, vix ausim refragari. V. Weiskius Pleonasm. Graec. p. 71. s. Matthiae Grammat. Gr. §. 467. 2. et Poppo ad Xenophont. Cyrop. p. 29. SCHAEFER.

P. 263. v. 22. ὁδὸν] Omisit Bekker. bonorum librorum auctoritate. H. Stephanus Thesaur. c. 6914. D.: „Ὀρθῇ ap. Dem. pro ὀρθῶς, Recte, ubi subaudiri existimatur ὁδῷ." Exempla aliquot ellipticae huius locutionis dedi ibid. c. 6915. A.*) SCHAEFER.

P. 263. v. 23. τοσούτου] τοσούτῳ Paris. septimus. REISK.

P. 263. v. 25. πολλάκις] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 263. v. 26. ὥσθ' — παρ' ὑμῖν] Citant Anecd. Bekk. p. 182, 11. SCHAEFER.

P. 263. v. 26. ᾖ] ἤδη August. secundus. REISK.

P. 263. v. 27. διακεχείρικα] διακεχώρηκα August. quartus. REISK. Male διακεχείρηκα Anecd. Bekk. l. c., ubi praeterea perperam traditur hoc verbum regere genitivum. Immo ὧν per attractionem pendet a v. ὑπεύθυνος. Quod non vidisse Grammaticum hoc minus mirandum est, quod etiamnunc multos fugit, quam late figurae illius syntacticae regnum pateat. SCHAEFER.

P. 263. v. 27. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. sextus. REISK. Male ὑμῶν Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 263. v. 28. ἐπαγγειλάμενος] ὑποσχόμενος interpretatur Scholiastes. Vide notas ad init. Demosthen. π. παραπρεσβ. TAYLOR. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 263. v. 28. δέδωκα] Hermogenes hunc locum p. 430. ci-

---

*) Syntagmatis Bosiani farrago de ellipsi vocis ὁδός in memoriam mihi revocat locum Herodoti I. c. 1., quem cum olim male tractaverim, nunc melius curabo. Scilicet χώρῃ, quod vulgo legitur post ἄλλῃ, delendum est vel unius libri auctoritate. Ne dubites, compara III. c. 61. τῇ τε ἄλλῃ καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγυπτον. ἄλλῃ, τῇ ἄλλῃ significare motum satis ostendi in Bosii Ellips. p. 333. 334. SCHAEFER.

tanè, omisso ἐπαγγειλάμενος, dat ἐπέδωκα. Amplector hoc ἐπέδωκα aut ἐπιδέδωκα: nam est in hac re proprium. Cum quis sponte sua se offert ad contributionem gratuitam reip. faciendam, hoc non διδόναι, sed ἐπιδιδόναι dicitur. Verum ἐπαγγειλάμενος nullo pacto patiar eripi. *sponte mea pollicitus.* REISK. V. Ind. Graecitat. s. v. ἐπιδιδόναι et ἐπίδοσις. ἐπέδωκα tuetur etiam Syrianus l. c. ad p. 264, 2. Nec tamen simplex plane reiiculum. Conf. p. 265, 13. SCHAEFER.

P. 264. v. 1. (ἀκούεις, Αἰσχίνη;) οὐδ᾽ ἄλλον οὐδένα] Sententia subiicit, ut potius sic legatur: (ἀκούεις, Αἰσχίνη) οὐδὲ σοί, οὐδ᾽ ἄλλῳ οὐδενὶ —. *audis, Aeschine, harum rerum rationes neque tibi debeo, neque alii cuiquam, quicunque is est, etiamsi unus de numero novem archontum sit.* REISK. Multum fallitur non intelligens, qua Demosthenes oppositione utatur. Scilicet opponit, non Aeschinem alii cuiquam, sed se ipsum, qui moenibus reficiendis fuerit, alii cuiquam, qui negotia maioris momenti publice curet, vel si sit de numero novem archontum. SCHAEFER.

P. 264. v. 2. τῶν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 264. v. 2. ὧν] ἂν P. Manutius. REISK.

P. 264. v. 2. τίς γάρ ἐστι νόμος κ. τ. λ.] Syrianus ad Hermogenem p. 211. ὁ Δημοσθένης ἀπορῶν νόμου πρὸς τὰς εὐλόγους μεταβαίνει καὶ φησί· τίς γὰρ νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ πάλιν [p. 267, 6.]· τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ; Idem Syrianus p. 212. ad illa Hermogenis pag. 74, 22. verba ἡ γνώμη etc.: καὶ ἅμα τῷ ῥητῷ καὶ τὴν διάνοιαν ἐξετάσει τοῦ νομοθέτου. ἐὰν δὲ μὴ συμβάληται ἡμῖν τὸ ῥητὸν [*wenn uns der Buchstabe des Gesetzes nicht beystimmt*], σιωπήσαντες τὸ ῥητὸν ταῖς διανοίαις χρησόμεθα, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ περὶ στεφάνου. νόμου γὰρ ὄντος, τὸν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν, καὶ ἑτέρου νόμου, μὴ ἐν τῷ θεάτρῳ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον, ἀλλ᾽ ἐν τῇ Πνυκί, ὁ μὲν Αἰσχίνης καὶ τὸ ῥητὸν καὶ τὴν γνώμην [*intentionem, die Absicht der Worte*] καὶ τὴν διάνοιαν [*significationem verborum, die Bedeutung der Worte*] ἐξήτασεν. ἵνα, φησί, μὴ ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶται ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενος, τούτου χάριν ἐκώλυσεν ἐν τῷ θεάτρῳ, φησίν, ὁ νομοθέτης τὴν ἀνάῤῥησιν. ὁ μέντοι Δημοσθένης τὴν γνώμην ἔθηκε λέγων, ὅτι τὸν αὐτὸν ζῆλον ἔχει ὁ στεφανούμενος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ, τοῦ δὲ τῶν στεφανούντων συμφέροντος ἕνεκα ἐν τῷ θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα. περὶ δὲ τοῦ μὴ στεφανοῦσθαι τὸν ὑπεύθυνον ὁ μὲν Αἰσχίνης τὸ ῥητὸν προσήνεγκεν, ὁ δὲ Δημοσθένης τὸ μὲν ῥητὸν ἐσιώπησε παντελῶς, τῇ δὲ τοῦ ῥητοῦ διανοίᾳ κέχρηται φάσκων [p. 265, 25.]· οὐ περὶ ὧν ἐπέδωκα ὑπεύθυνός εἰμι, ἀλλὰ περὶ ὧν ἦρξα καὶ πεπολίτευμαι πάντα τὸν βίον, περὶ δὲ ὧν ἐπέδωκα οὐδὲ μίαν. Locum hunc Marcellinus, multo ille mea quidem sententia elegantior atque literatior Her-

mogenis interpres, quam reliqui esse videntur, copiosius atque dilucidius p. 213. tota et parte magna pag. 214. [interpretatur]; quae necesse ut cuique legere volenti ipsi permittam. REISK.

P. 264. v. 2. *ἐστι νόμος*] *ἐστὶν ὁ νόμος* August. secundus. REISK.

P. 264. v. 5. *φιλόδωρον*] Significatione multum differt a ceteris huiusmodi compositis; valet enim, non *appetens dona*, sed *facile largiens*. Ut compositionis analogia interdum coniuncta sit cum anomalia significationis. SCHAEFER.

P. 264. v. 6. *εἰς δὲ τοὺς συκοφάντας ἄγειν*] *καὶ τοὺς συκοφάντας ἄγειν* Harl. *εἰς δὲ τὰς συκοφαντίας ἄγειν* Ven. *εἰς τοὺς συκοφάντας δὲ ἄγειν* Guelph. Vindob. TAYLOR. Abest *δὲ* a Paris. quinto. *εἰς τοὺς συκοφάντας δὲ ἄγειν* August. primus et quartus, cum quibus etiam Paris. quintus consensisse videtur, tametsi enotator indiligentior id oblitus est annotare. *εἰς δὲ τὰς συκοφαντίας ἄγειν* Ald. Tayl. REISK.

P. 264. v. 7. *δέδωκεν*] Vulg. *ἔδωκεν*, *δέδωκεν* Paris. primus et quintus, August. primus et quartus. Praetuli *δέδωκεν* in perfecto. REISK. Iure aoristum praetulit Bekker. Nec perfectum Reiskius erat praelaturus, si horum temporum discrimen satis perspectum habuisset. Frequentissima autem haec est confusio. V. quae collegi in H. Stephani Thesauro c. 3316. A. et Gaisfordi not. ad Theognid. 432. SCHAEFER.

P. 264. v. 7. *δήπου*] Omittunt Paris. primus et secundus, August. primus. REISK. Recte omisit Bekker. Demosthenes enim negat praefracte. SCHAEFER.

P. 264. v. 8. *κἀγώ*] *κἂν* August. secundus. REISK.

P. 264. v. 11. *τῷ θεωρικῷ*] Vulg. *θεωρικῷ*. *τῷ θεωρικῷ* Paris. primus, secundus, tertius, August. primus, secundus, quartus (nisi quod hic quartus in secundo vocabulo peccat *θερικῷ* vitiose dans), item Bavaricus et Aldus. Addidi *τῷ*. REISK.

P. 264. v. 11. *Ἐπῄνεσεν αὐτὸν* —] Ita laudat Maximus Sophista: *Ἄξιον ἔκρινέ με στεφάνου ὁ Κτησιφῶν, οὐ περὶ τούτων κ. τ. λ.* TAYLOR. Huc pertinet totum caput XIV. libelli Maximi Sophistae de insolubilibus obiectionibus (apud Fabric. T. IX. Bibl. Gr. p. 582.), cuius capitis initium hic referre satis habebo: *ὄνομα δὲ ἀντ' ὀνόματος μεταθεὶς τὴν ἄλυτον μεθοδεύσεις ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἀντιστῆναι πρὸς τό, ὅτι οὐχ* *) *ὑπεύθυνον ὄντα αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσεν, ὅπερ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην ὁ νόμος ἀπαγορεύει — ὀνόματος μεταθέσει τὴν μέθοδον παρέσχετο ἀντὶ τοῦ ἀνηγόρευσεν ἐπῄνεσεν εἰπών. οἱ δὲ νόμοι οὐ κωλύουσιν ἐπαινεῖσθαι,*

---

*) Abundat negativa, ut saepe fit in enuntiationibus negantibus. SCHAEF.

ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι. Reliqua ipse quisque legito, qui volet, l. c. REISK.

P. 264. v. 12. οὐδενός, ὧν] Pro his duobus vocabulis dat Ald. Tayl. unum οὐδέν. REISK.

P. 264. v. 15. δι' αὐτό γε] διά γε Paris. septimus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 264. v. 16. τἀνηλωμένα] Vulg. τὰ ἀνηλωμένα. τὰ ἀναλωμένα Paris. primus et septimus, August. quartus, cum quibus convenit Bavaricus, nisi quod vulgatam habet superscriptam, η super α. τἀναλωμένα August. primus et secundus. REISK. τἀνάλωμένα Wunderlich. SCHAEFER.

P. 264. v. 16. ἐπέδωκα] ἔδωκα simplex dant August. primus et quartus. REISK.

P. 264. v. 17. εὐθυνῶν] Malim εὐθυντῶν, a nominativo εὐθυντής. REISK. In altera Harlesii editione ante hos undecim annos haec adscripsi p. 232.: „Lenior mutatio in εὐθύνων." Sed ne retractione accentus quidem opus est. V. not. ad p. 17, 15. De hoc magistratu v. Astius ad Platon. Leg. p. 549. SCHAEFER.

P. 264. v. 17. ἐξετασόντων] ἐξεταζομένων Guelpherb. Aug. [prim.] Vindob. Reg. α. TAYLOR. Forte voluerunt ἐξετασμῶν dare. REISK. ἐξεταζομένων non displicet. SCHAEFER.

P. 264. v. 18. τυγχάνειν ἐστί] Vulg. ἐστὶ τυγχάνειν. Invertunt August. primus, secundus et quartus. REISK. Alterum ordinem restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 264. v. 20. ὁδί] Sic etiam Bavaricus, sed cum οἱ super ὁ scripto. ὁδί, Ctesiphon puta. REISK.

P. 264. v. 20. ὅτι δ' οὕτω ταῦτα κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem p. 213. c. fin. πῶς οὖν, καίπερ ἐξετάζοντες τὴν γνώμην τοῦ νομοθέτου, τὸ τοιοῦτο διαφευξόμεθα; [ut nempe videamur verbisque legis mentique repugnare.] ὅταν αὐτὴν τὴν ἐξέτασιν [correctionem] ἔθει παραδεδομένην δείξωμεν, καὶ οὐκ οἴκοθεν οὐδ' ἀπ' ἰδίας κρίσεως, ἀλλ' ἀπὸ παραδείγματος αὐτὴν εἰσάγωμεν, ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἔδειξεν ἡμῖν τὴν τοιαύτην μέθοδον ὁ Δημοσθένης. μετὰ γὰρ τὸ ἐξετάσαι τὴν γνώμην [sententiam legis correxit aut interpretatus est] πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρήσιμον φεύγων τὴν αἰτίαν ταύτην [quasi legis sententiam ad rem suam depravaret atque detorqueret] ἐκ τῶν παραδειγμάτων εἰσήνεγκεν [scilicet τὴν ἐξέτασιν, interpretationem vel correctionem legis]· ὅτι δὲ οὕτως ταῦτα οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις —. καὶ οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἔθους καὶ παραδείγματος συνέστησεν, ἀλλὰ καὶ ἐνθυμήματος εἰπών· σχέτλιον γὰρ ἂν εἴη τοῦτό γε. Conf. Sopatrum p. 304. REISK.

P. 264. v. 20. οὕτω] Vulg. οὕτως. οὕτω August. primus, secundus, quartus, P. Manutius. REISK. οὕτως Marcellinus l. c. SCHAEFER.

P. 264. v. 20. [ἔχει, καὶ]] Desunt in quamplurimis, in Ven.

Guelph. α. η. Vindob. [ubi sic legitur:] ὅτι δ' οὕτω ταῦτα οὐ μόνον ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλὰ —. In Veneto deerant etiam et οὐ μόνον, non pari felicitate. TAYLOR. Absunt ab August. primo, Bavarico. REISK. Nec Marcellinus l. c. agnoscit. Uncos amoverat Wunderlichius: restituit Dissenius in altera eius editione. Delevit duo haec verba Bekker. SCHAEFER.

P. 264. v. 21. ἐν] ἐν prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 264. v. 21. ἐν] ἐν posterius uncis inclusit Wunderlichius, causâ non indicatâ. Num quod Reiskius de priore notaverat ad posterius retulit? SCHAEFER.

P. 264. v. 21. ἡμετέροις] Melius ὑμετέροις Bekker. In hac enim re Demosthenes se a ceteris Atheniensibus seiungere debuit, ne suum ipse argumentum vel tantulum elevaret. SCHAEFER.

P. 264. v. 21. ἤθεσιν] Malim ἔθεσιν: quod praeter Marcellinum et Sopatrum res ipsa iubet. REISK. Item ego praefero ob vocem oppositam νόμοις. De discrimine inter v. ἔθος et ἦθος v. Wyttenbachii Musoniana (Stobaei T. IV. p. 422. ed. Dind.), G. L. Bekkeri Philostratea p. 11. et Sturzii praefat. ad Dion. Cass. pag. LXXV. s., cui improbanti rationem Schweighäuseri assentior: ut etiam in Herodoto II. 35. scribi nunc malim ἔθεά τε καὶ νόμους. Perpetua confusio horum nominum. Vide not. ad pag. 317, 23. SCHAEFER.

P. 264. v. 21. ὥρισται] ἔγνωται Lindenbr. TAYLOR.

P. 264. v. 22. πολλαχόθεν δείξω] Invertunt August. secundus et quartus. REISK.

P. 264. v. 22. δείξω] διδάξω Reg. η. TAYLOR. Paris. quintum nominat Reiskius. SCHAEFER.

P. 264. v. 22. γὰρ] Abest a Paris. primo et tertio. REISK.

P. 264. v. 22. Ναυσικλῆς] Ναυτισικλῆς August. secundus. REISK.

P. 264. v. 23. προεῖτο] [πρόειτο.] παρὰ τὸ προῖεμαι, τὸ δαπανῶ καὶ ἀναλίσκω. WOLF. πρόοιτο Reg. α. προεῖτο Guelph. Ital. cum Regiis β. γ. ε. η. TAYLOR. προεῖτο August. primus, secundus, quartus, Meermann. REISK.

P. 264. v. 23. πολλάκις] Referendum ad ἐστεφάνωται. Docet etiam vulgaris interpunctio, positâ ante h. v. subdistinctione. Conf. p. 267, 12. SCHAEFER.

P. 264. v. 23. ἐστεφάνωται] Marcellinus ad Hermogenem p. 213. ἐστεφανοῦτο. Sopater pag. 304. τετίμηται. REISK. Marcellini scriptura placet. Sic mox sequitur ἐστεφανοῦντο. Sed recte v. 27. τετίμηται, cum referatur ad οὑτοσὶ Νεοπτόλεμος. SCHAEFER.

P. 264. v. 25. ὅτι] [ὅτε.] ὅτι erat hariolatio Dion. Lambini. Confirmatur a Guelph. et β. Reg. TAYLOR. Vulg. ὅτε. ὅτι Ald., e quo repetiit Lambinus in indice suo: non enim ea est Lambini hariolatio, quae visa fuit Tayloro. Multae sunt in illo indice le-

ctiones ex editt. Aldi aut Feliciani aut P. Manutii repetitae, quas Taylorus falso pro coniecturis Lambini habuit. ὅτε dat quoque Marcellinus, Vide et mirare diversitatem, quae est in sensibus humanis. ὅτι Aldinae cum ὅτε sui codicis mutatum ibat Obsopoeus. ὅτε hoc cum dedisset Morellus, successor eius Lambinus ὅτι *), id quod reduxi. REISK. ὅτε Wunderlich. Non probo. Causalem dedisse Oratorem satis docet formula item causalis ἐφ' οἷς, quae et antecedit et sequitur. SCHAEFER.

P. 264. v. 25. καὶ πάλιν Χαρίδημος] Scilic. τὰς ἀσπίδας ἐπέδωκε. Nam sic legendum est in composito. REISK. Simplex me quidem non offendit. SCHAEFER.

P. 264. v. 26. ἐστεφανοῦντο] ἐστεφανοῦτο (scilic. Charidemus) Harl. Vindob. Regius α. Atque ita Obsopoeum intelligo. γρ. ἐστεφανουμένος ἦν in Reg. ξ. TAYLOR. Vulg. ἐστεφανοῦτο. ἐστεφανοῦτο in singulari August. primus et quartus. ἐστεφανουμένος ἦν cum γρ. Paris. sextus. Sic exhibet margo Lutetianae. Sed videtur haec operarum menda esse et in illo codice fuisse ἐστεφανωμένος ἦν. Praetuli ἐστεφανοῦντο in plurali: nam Diotimus et Charidemus designantur. V. p. 265. circa finem decreti, quo his duobus una coronae aureae decernuntur ob praeclarum meritum una partum. REISK.

P. 264. v. 26. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ August. primus et secundus. REISK.

P. 264. v. 27. σχέτλιον — τοῦτό γε] V. not. ad v. 20. SCHAEF.

P. 264. v. 28. ἂν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 264. v. 28. τῷ] τῳ, i. e. τινί. MARKLAND. Vulgata cur displiceat, non intelligo. SCHAEFER.

P. 264. v. 28. ἄρχοντι] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 264. v. 28. τὰ ἑαυτοῦ τῇ πόλει] τῇ πόλει τὰ ἑαυτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 265. v. 1. ὑφέξει] [ὑφέξειν.] ὑφέξει. MARKLAND. ὑφέξει Ven. Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lind. cum Parisiensibus α. γ. Vides viri sagacissimi divinationem feliciter corroboratam. TAYLOR. Vulg. ὑφέξειν. ὑφέξει August. primus, secundus, quartus, Meermann. Ald. Tayl. Correxi ὑφέξει in indicativo. REISK.

P. 265. v. 1. ὅτι τοίνυν — λέγω] V. not. ad pag. 237, 25. SCHAEFER.

P. 265. v. 2. λέγω] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 265. v. 2. τὰ τούτοις] τὰ ἐπὶ τούτοις. MARKLAND. Talibus coniecturis neque hilum proficias. SCHAEFER.

---

*) Videtur deesse *maluit*. Sed sic Reiskius sibi ipse contradicit. Scilicet priora usque ad v. „Marcellinus" scripsit in varr. lectt., posteriora in annotatt. SCHAEFER.

P. 265. v. 2. τούτοις] Nausicli, Charidemo, Diotimo: nam decretum in honorem Neoptolemi conscriptum hic non comparet. REISK. Consulto, opinor, Demosthenes non iussit recitari, quod hominis praesentia rem supervacuam faceret. SCHAEFER.

P. 265. v. 2. αὐτὰ λαβών] Haec duo verba absunt ab August. secundo. REISK. Delenda subdistinctio ante αὐτὰ, ut continuentur τὰ ψηφίσματά — αὐτά. Monuit etiam Wunderlichius praefat. p. XLII. Decreta *ipsa* opponuntur narrationi Demosthenicae de illorum argumento p. 264, 22. ss. SCHAEFER.

P. 265. v. 4. ΨΗΦΙΣΜΑ] Titulus hic abest a Paris. primo. Totum hoc psephisma, item alterum proximum usque ad p. 266, 2. absunt ab August. primo. REISK.

P. 265. v. 5. Ἄρχων Δημόνικος Φλυεὺς κ. τ. λ.] Insolito stilo, proinde quasi narrationem occoepisset, haec dedit Felicianus, scilic. Ἄρχων ἦν Δημόνικος Φλυεὺς — ὅτε γνώμη βουλῆς κ. τ. λ. TAYLOR.

P. 265. v. 5. Ἄρχων] Ἔρχων Ald., quod in Weimarano et Aldina Taylori correctum est Ἄρχων. Post Ἄρχων addunt Felicianus et P. Manutius ἦν. REISK.

P. 265. v. 5. ἕκτῃ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 265. v. 5. ἕκτῃ μετ᾽ εἰκάδα] 25. die. Retrogrado numero: 30. 29. 28. 27. 26. 25. WOLF. Dies erat vicesimus sextus. Neque in hac locutione, μετ᾽ εἰκάδα, retrogrediuntur. Quo pacto enim fieri potest? Infelicissimus semper fere Wolfius in tertia decade. Alibi enim errorem huic errori contrarium erravit. TAYLOR.

P. 265. v. 6. γνώμῃ] γνώμην Ital. Cod. Nescio, annon aliquanto rectius. Scilicet γνώμην βουλῆς καὶ δήμου Καλλίας — εἶπεν, *recitavit* nempe aut *pronunciavit ea, quae S. P. Q. A. tulerat.* Haec malui cum ob multa, tum propter ista, quae in psephismatis exordio occurrunt, nempe ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. *Visum est, placet, statuit S. P. Q. A.* TAYLOR. ὅτε γνώμῃ Felicianus et P. Manutius. REISK. Dativi hic usus in decretis tam solennis est, ut Tayloro assentiri nemo non dubitet. V. not. ad p. 250, 11. SCHAEFER.

P. 265. v. 6. Φρεάῤῥιος] Φερεάῤῥιος Paris. secundus et tertius, August. quartus. Φρεάριος August. secundus. REISK.

P. 265. v. 8. ὅπλων] Wolfius in farragine: „Fors. ὁπλιτῶν." V. v. 18. REISK. Vulgatam satis tuetur p. 238, 18., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 265. v. 10. Ἀθηναίων] Ἀθηναίοις Cod. Harl. TAYLOR. Recepit Wunderlich. Non opus, ut opinor, in tot librorum dissensu. SCHAEFER.

P. 265. v. 11. Φίλωνος] Vulg. Φιάλωνος. Φίλωνος Paris. sextus et septimus, Bavaricus, Aldina Taylori. Φιάλωνα August. quartus. Correxi Φίλωνος. REISK.

P. 265. v. 11. τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως κεχειροτονημένου] Malim legi τοῦ ἐπὶ τὴν διοίκησιν κεχειροτονημένου. strategi nuper delecti, sed ad curam aerarii, non militum. Duo enim enim στρατηγοὶ Athenis, ὁ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, strategus castrensis, cuius paulo ante facta fuit mentio, et ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, praetor oeconomicus seu aerarii. REISK. Vulgata non erat cur Reiskio displiceret. τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως seorsum intelligi oportet, non iungi sequenti participio. Dicitur enim absolute ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως, ut ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων (ὁπλιτῶν). V. pag. 238, 15. κεχειροτονημένου verte *postquam electus erat*. Similia Taylorus: „κεχειροτονημένου. Inductus est Wolfius hoc vocabulo locum ita vertere: *Phialo Quaestor designatus*. Certe nove dictum κεχειροτονημένου ἐπὶ τῆς διοικήσεως. Hoc intelligo: Φιάλωνος τοῦ ἐπὶ τῆς διοικήσεως: quo pacto habuimus Δημοσθένης ὁ ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ. Vide Valcs. ad Excerpta Polyb. p. 23." SCHAEFER.

P. 265. v. 12. μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας] Haec solennis constructio verbi μισθοδοτεῖν. Rarius regit dativum. Xenophon Anab. VII. 1. 13. Κυνίσκος ὑμῖν μισθοδοτήσει. V. Anecd. Bekk. p. 157, 15. SCHAEFER.

P. 265. v. 13. ἔδωκε] Scilicet τὸν μισθὸν, quod vocabulum latet in v. μισθοδοτῆσαι. REISK.

P. 265. v. 13. ἀναγορεῦσαι] Aptus est hic infinitivus a verbo δοκεῖ v. 6. REISK.

P. 265. v. 16. ἝΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.] [ΨΗΦΙΣΜΑ.] Deest in Reg. α. Alii sunt liberaliores, nempe ἝΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ. Ita Harl. cum Regiis β. ε. TAYLOR. Vulg. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἝΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ August. secundus, Bavaricus. Totus abest titulus ab August. quarto et Paris. septimo, et pro uno cum superiori continuatur. ἝΤΕΡΟΝ addidi. REISK.

P. 265. v. 17. Εἶπε — γνώμῃ] *Callias auctor factus est sententiae fretus auctoritate prytanum ipsi confirmantium, senatus hanc esse voluntatem.* REISK.

P. 265. v. 17. Φρεάῤῥιος] Consentit hic cum vulgata August. quartus. Φερεάῤῥιος Paris. tertius, Aldina Taylori, Harl. Φρεάριος rursus August. secundus cum ρ simplici in syllaba secunda. REISK.

P. 265. v. 17. πρυτάνεων] πρυτανέως Ald. Venet. Bavar. REISK.

P. 265. v. 17. λεγόντων] συλλεγέντων. Ea est hariolatio Lambini, qui ita vertit: *moderatoribus civitatis de sententia senatus convocatis.* Quod ego sane ambigerem. Traductor Italicus cum Wolfio consentit. Caeteri ita: *prytanibus — administratoribus — de senatus sententia verba facientibus.* Aretinus decreta nulla convertit, credo, quia exemplaribus usus, in quibus desiderabantur. Interea tamen nova est forma loquendi et monumentum satis inusitatum. TAYLOR.

P. 265. v. 17. *βουλῆς*] Adde *καὶ δήμου*, ut mox et supra v. 6. et 7. MARKLAND.

P. 265. v. 18. *γνώμῃ*] *γνώμην* August. secundus. REISK. V. not. ad v. 6. Post *γνώμῃ* pone subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 265. v. 18. *ἀποσταλεὶς*] *σταλεὶς* simplex dat Paris. quintus. REISK.

P. 265. v. 20. *ἐπὶ*] *ὑπὸ* Paris. septimus, Bavaricus. Forte voluerunt *ὑπὲρ*. REISK.

P. 265. v. 20. *ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ*] Scilicet *ἐν τῇ Σαλαμῖνι*. Fluvii nomen apud Pausaniam et Plinium non reperio. WOLF. Vide Corsin. Fast. Attic. Dissert. III. §. 23. et Demosthenem infra p. 300, 17. TAYLOR. Fluvius Salamina, oppidum Cypri, praeterfluens hic designatur. Conf. Diodor. Sicul. T. II. p. 114, 89. Pugna haec diversa est ab alia pugna eodem nomine a nostro appellata hac ipsa in oratione pro corona p. 300, 17. diligenterque sunt ambae discernendae. Hic dicta in Cypro accidit, ibi in Boeotia circa Cephissum: qua de re suo loco subtilius dicetur. REISK.

P. 265. v. 21. *τῶν στρατιωτῶν τινῶν*] Pro *τῶν στρατιωτῶν τινῶν* nostrum sic habuit: *τῶν στρατιωτικῶν*. Atque haud scio, annon multo emendatius. OBSOP. Immo multo peius. SCHAEFER.

P. 266. v. 1. *τραγῳδοῖς*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 266. v. 4. *ἐστεφανοῦτο*] *ἐστεφανοῦντο* Paris. secundus. REISK.

P. 266. v. 6. *ἐπέδωκα; — οὐ κατηγόρεις;*] Citat Tiberius p. 39. SCHAEFER.

P. 266. v. 6. *ἐπέδωκα; ἐπαινοῦμαι*] Vulg. *ἐπέδωκα, καὶ ἐπαινοῦμαι*. *καὶ* omittunt Paris. primus, quintus, septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. Sustuli copulam. REISK. Sic etiam Tiberius. Miro iudicio Wunderlichius vulgatam revocaverat: sed in altera eius editione Dissenius Reiskium secutus est, etiam signo interrogationis, ut oportebat, posito post *ἐπέδωκα*. V. not. ad p. 317, 16. SCHAEFER.

P. 266. v. 6. *ἐπαινοῦμαι — ὑπεύθυνος*] Tiberius satis notabiliter: *ἐπαινοῦμαι, οὐ, μὰ Δία, οὐκ ὢν ἃν ἐπέδωκα ὑπεύθυνος*. Ut hic quoque locus ex iis esse videatur, ubi manum Oratoris non Codices, sed Technici citantes servarunt. SCHAEFER.

P. 266. v. 6. *ὧν*] Articulum omissum ab Aldo addiderunt correctores in Weimarano et Lessingiano. Abest idem ab editione P. Manutii. REISK.

P. 266. v. 7. *ἦρχον;*] Post h. v. Wunderlichii prior habet subdistinctionem, posterior, ut oportet, signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 266. v. 7. *δέδωκα*] *ἔδωκα* August. quartus. REISK.

P. 266. v. 7. *γε*] Omittunt August. secundus et quartus. REISK.

P. 266. v. 7. ὧν] Male Tiberius ὡς. SCHAEFER.

P. 266. v. 8. ἐπέδωκα. νὴ Δί', ἀλλ' —] [ἐπέδωκα, νὴ Δία. ἀλλ' —.] Restitue: ἐπέδωκα. νὴ Δία, ἀλλ' —. MARKLAND. νὴ Δία, ἀλλ' —. Ita Benenatus. Feliciter. TAYLOR. Etiam Tiberius νὴ Δία antecedentibus perperam iungit. SCHAEFER.

P. 266. v. 8. ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα κ. τ. λ.] Hermogenes pag. 140. πολλάκις καὶ χωρὶς προτάσεως καὶ ἀντιπροτάσεως εὑρίσκομεν [scilicet τὴν ὑποφορὰν καὶ τὴν λύσιν] παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. οἷον· ἀλλ' ἀδίκως, φησὶν, ἦρξα. ἡ ὑποφορὰ χωρὶς προτάσεως. εἶτα παρῶν, ὅτε με εἰσῆγον οἱ λογισταὶ, διὰ τί οὐ κατηγόρεις; ἡ λύσις χωρὶς προτάσεως. REISK.

P. 266. v. 8. ἀλλ' ἀδίκως ἦρξα] Tiberius: ἀλλ' ἀδίκως, φησὶν, ἦρξας. Quod non contemnam. φησὶν inserit etiam Hermogenes l. c. SCHAEFER.

P. 266. v. 8. ἦρξα] Post h. v. Wunderlichii posterior habet signum interrogationis. Eodem modo interpunxit Bekker. SCHAEF.

P. 266. v. 8. εἰσῆγον] Tiberius εἰσήγαγον. — V. Ind. Graecitat. p. 187. SCHAEFER.

P. 266. v. 10. οἱ λογισταὶ] Harpocrat. [v. λογιστής] hunc locum auctoris nostri spectat. Consule Valesium. TAYLOR. οἱ δικασταὶ August. secundus. REISK.

P. 266. v. 10. οὐ κατηγόρεις] [διὰ τί οὐ κατηγόρεις;] διὰ τί desideratur in quibusdam, in edit. Feliciani, in Codd. Guelph. Obsop. Harl. Vindob. et Reg. α., optimis sane et fide dignis. Sed est pene necessarium et agnoscit Hermogenes cum MSS. Feliciani. TAYLOR. Vulg. διὰ τί οὐ κ. διὰ τί omittunt August. primus, editio P. Manutii. Sed index eius dat vulgatam. Omisi διὰ τί, quia rotundius et fortius atque Atticismo convenientius videbatur εἶτα — οὐ κατηγόρεις; *Et nihilominus tamen non accusabas, tametsi coram adesses et interesses actis?* διὰ τί videtur scholium esse a nescio quo particulae εἶτα superscriptum. REISK.

P. 266. v. 10. τοίνυν] ἐμοὶ νῦν August. secundus. REISK.

P. 266. v. 10. αὐτὸς οὗτος] Sic Felician. Benenat. Harl. Vindob. TAYLOR. Possem omnes meos addere. Scilicet hoc ideo admonet Taylorus, quia οὗτος ab editione Wolfii et ipsius Taylori proinde abest. REISK.

P. 266. v. 12. οἷς — φανήσεται] Ex Hermogene citavit Reiskius Ind. Graecitat. p. 125. immemor huius loci. SCHAEFER.

P. 266. v. 12. οἷς — οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος] τῷ μὴ γράψασθαι, διότι οὐκ ἐγράψατο τὸ ψήφισμα ἢ τοῦ ψηφίσματος. WOLF. Fallitur. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 266. v. 13. τούτοις] ἐν τούτοις Lambinus, cuius haec est paraphrasis, non versio: *Ex iis enim, quae de SCto in iudicium non vocavit, se ipse aperiet et indicabit, atque in iis, quae iudi-*

cio persequitur, improbissimus calumniator reperitur. Quanto pressius, quanto accuratius, quanto elegantius Hieron. Ferrus? *Percioche per quelle cose, che non ha accusato del decreto, apparira calunniatore di quelle, che accusa.* TAYLOR. ἐν τούτοις coniecit Lambin. seu Morel. Ad τούτοις subaudi ἐξελεγχόμενος. *Quas enim partes proconsulti*, hoc est auctoritatis senatus, *non accusasti, per eas ipsas constabit, te in reliquis partibus, quas vellicasti et carpsisti, sycophantam, quadruplatorem egisse.* REISK. Neque ἐν addendum nec subaudiendum ἐξελεγχόμενος. τούτοις Orator poterat compendifacere, ut quod lateat in οἷς, sed addidit maioris gravitatis causa. Nimirum οἷς dictum est e notissima figura attractionis pro τούτοις, ἃ: nam γράψασθαι iungitur, non dativo, sed accusativo. V. p. 267, 4. 486, 1. Quod cum Wolfius non attendisset, et οἷς et τοῦ προβουλεύματος perperam interpretatus est. SCHAEFER.

P. 266. v. 15. *ΨΗΦΙΣΜΑ*] Titulum hunc omittunt Paris. tertius et septimus. REISK.

P. 266. v. 16. — p. 267. v. 3. Ἐπὶ ἄρχοντος — τὸν ἀγωνοθέτην.] Totum hoc psephisma abest ab August. primo. REISK.

P. 266. v. 16. Πυανεψιῶνος — ἀπιόντος] 22. Octobr. Scilic. 30. 29. 28. 27. 26. 25. 24. 23. 22. WOLF.

P. 266. v. 16. ἐνάτῃ] [ἐννάτῃ.] ἐνάτῃ Feliciani editio et Benenati. TAYLOR.

P. 266. v. 18. εἶπεν] Post h. v. pone hypostigmen. SCHAEFER.

P. 266. v. 23. τοῖς — θεωρικοῖς] ἴσως τοῖς τὰ θεωρικὰ λαμβάνουσι, τουτέστι, τοῖς πένησι. Nam ditiores contemsisse binos illos obolos consentaneum est. Melanchthon: *largitus est iis, qui theatrali pecunia fruuntur.* Perionius: *centum libras ad sacrificia iis, qui ex omnibus tribubus sacra procurabant, largitus sit.* Meletus: *spectaculis, quae ad omnes tribus pertinent, donaverit* 100 *minas ad sacrificia.* WOLF. Pro θεωρικοῖς Schedae Scrimgeri habent θεωροῖς. τοῖς θεωρικοῖς utrius generis est; masculini an neutrius? Masculini si est, non video, qui alii possint esse οἱ θεωρικοὶ, quam praefecti pecuniae et disciplinae scenicae, illius colligendae atque dispensandae, huius tuendae. Nam hi θεωρικοὶ, si qui fuerunt, iidem fuerunt cum τοῖς ἐπὶ τοῦ θεωρικοῦ κατασταθεῖσι, quorum cum aliis hae quoque fuisse partes videntur, ut aliorum populorum legatos ad ludos suos spectandum missos, θεωροὺς dictos, hospitiis et lautiis exciperent. Sin autem θεωρικοῖς h. l. generis neutrius est, quod magis verosimile est, sententia haec est: ad universam pecuniae scenicae summam ex universis tribubus redactam adiecit centum minas gratuitas. REISK. Masculini esse generis arguit verbum ἐπέδωκε. Sed multum vereor ne cum Scrimgeri Schedis legendum sit θεωροῖς *). Compara

---

*) Haec cum scripsissem, vidi fuisse cum ipsi Reiskio idem arride-

mihi quod habent Vitae X Oratt. in Plutarchi Moral. T. IV. p. 398. Wytt.: ἐπέδωκε [Δημοσθένης] δὲ καὶ θεωροῖς μυρίας. Perpetua est nominum in ος et in ικος exeuntium confusio, de qua v. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 992. b. SCHAEFER.

P. 266. v. 23. ἑκατὸν μνᾶς εἰς θυσίας] εἰς θυσίαν ἑκατὸν μνᾶς Aldina Taylori. REISK.

P. 266. v. 25. δεδόχθαι] δεδόχθω August. quartus. REISK.

P. 266. v. 25. τῶν] τῷ Bekker. Et sic Wunderlichii prior: quam scripturam nollem Dissenius in altera deseruisset. SCHAEFER.

P. 266. v. 26. Παιανιέα] Παιανιᾶ Bekker. Item posterior Wunderlichii. Solutam formam Bekkerus servavit p. 243, 15. 17. 253, 25. SCHAEFER.

P. 266. v. 26. καλοκἀγαθίας] Post h. v. addunt Schedae Scrimgeri καὶ εὐνοίας. REISK. Addidit Wunderlichius, hac nota adscripta: „καὶ εὐνοίας intuli e Schedis Scrimgeri, postulantibus verbis ἧς ἔχων — Ἀθηναίων. Neque enim dici potest καλοκαγαθίαν ἔχειν εἴς τινα, sed εὔνοιαν ἔχειν εἴς τινα: et supra p. 243. in Aeschinis libello verba καὶ εὐνοίας extant.“ Illatum probans Osannus Inscript. III. p. 126. contra Wunderlichium haec monuit: „Fallitur Wunderlichius, quum καλοκαγαθίαν ἔχειν εἴς τινα Graece dici posse negat. Similiter in lapide Chandleri P. I. p. 8. No. XXII. *ΦΙΛΟΔΟΞΙΑΣ ΗΣ ΕΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ.*“ SCHAEFER.

P. 266. v. 27. εἰς] πρὸς Paris. quintus. REISK.

P. 266. v. 27. τῶν] τὸν Bekker. Item prior Wunderlichii: non posterior, me quidem parum probante. SCHAEFER.

P. 267. v. 2. ἐν τῷ θεάτρῳ] τὸν ἐν τ. θ. Aldina Taylori. REISK.

P. 267. v. 2. Διονυσίοις] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 267. v. 4. Οὐκοῦν, ἃ μὲν ἐπέδωκα κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 864. fine in exemplis τῶν περινενοημένως, acute, solerter, subtiliter, dictorum, et alio hinc citato loco subiicit: πάνυ γὰρ περινενοημένως δι' ὅλου τῷ λόγῳ κέχρηται. Minucianus p. 144. ait, hunc locum a ταῦτ' ἐστὶν ad παρανόμων γράφῃ a quibusdam ad enthymemata referri, sed dubitans iis accedere. Item Apsines p. 703. circa fin. Rursus citat Hermogenes p. 294. ταῖς

---

ret: sed post consilii parum certus repudiavit. „Suspicabar aliquando“ inquit (p. 285. ed. Harl. prior. p. 245. posterior.) „pro θεωρικοῖς legendum esse θεωροῖς, quam coniecturam invenio nunc a Schedis Scrimgeri confirmatam. Sed haud scio, quid fidei quidve auctoritatis illis Schedis tribui par sit. Sed esto hoc in medio positum. θεωροῖς interpretabar legatis tribuum personam, a quibus ad sacra ludosque delegati essent, repraesentantibus, sive domi sive foris illi ludi peragerentur.“ SCHAEFER.

μέντοι καθ' ὅλον κῶλον παρισώσεσι καὶ πάνυ χρῆται ὁ Δημοσθένης. τὰ γὰρ τοιαῦτα τοῦ κάλλους οὐκ ἀπηλλαγμένα τὸ γοργὸν οὐδὲν ἧττον ἔχει καὶ ἀληθές. οἷον· τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν. ἔννομον εἶναι τὸ χάριν τούτων ἀποδοῦναι παρανόμων γράφη. τρισὶ γὰρ κώλοις καὶ δι' ὅλων ἴσοις κομμάτιον ἓν ἐπήγαγε, τὸ παρανόμων γράφη· καὶ πεποίηκε κάλλος δαιμόνιον ὁμοῦ τῷ γοργῷ καὶ σφοδρῷ κατὰ τὴν ἀποστροφήν. Citat item Thomas Mag. v. παρανόμων. REISK. De Thoma Mag. v. mox ad v. 7. SCHAEFER.

P. 267. v. 6. τὸ λαβεῖν — παρανόμων γράφη;] Citat Dionysius Halic. de Comp. Verb. p. 45. Reisk. (p. 100. meae edit.). Item Syrianus l. c. ad p. 264, 2. SCHAEFER.

P. 267. v. 6. ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι] ἔννομον εἶναι ὁμολογῶν Syrianus l. c.: quem verborum ordinem tres Codd. Bekk. habent. SCHAEFER.

P. 267. v. 7. τὸ χάριν — παρανόμων γράφη;] Thomas Mag. p. 686. s.: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀτελείας· τὸ χάριν τούτων ἀποδιδόναι παρανόμων γραφῇ. perperam ille citans Leptineam. Nec probandum ἀποδιδόναι. Sed pro vitioso γραφῇ Codices verum γράφη editori frustra obtulerunt. Iterum haec Thomae citavit Reiskius Ind. Graecitat. p. 382. SCHAEFER.

P. 267. v. 7. χάριν τούτων] τούτων χάριν Dionysius Halic. l. c.: etiam mox, ubi, ut oratoriam artem huius membri ostendat, verba in alium ordinem transponit. SCHAEFER.

P. 267. v. 7. γράφη] Post h. v. Bekkerus posüit, non signum interrogandi, sed punctum. Pro interrogatione membrum habet Syrianus l. c. Neque alia ratio placet Uptono ad Dionys. Halic. l. c. SCHAEFER.

P. 267. v. 8. ἄνθρωπος] Omittit Paris. quintus. REISK.

P. 267. v. 10. τις] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 267. v. 10. εἰ οὐχ ὁ τοιοῦτος] εἰ de meo addidi. *Vulgo sic usurpatus παμπόνηρος, modis omnibus nequam, ecqualis erit, si non talis erit? Wie soll er denn sonst aussehen, wenn er nicht so aussieht, der Erzschelm?* REISK. Revocanda cum Wunderlichio et Bekkero vulgata olim scriptura: — πρὸς θεῶν; οὐχ ὁ τοιοῦτος; Reiskium advertere debebat, quod Orator, hoc si voluisset, erat scripturus: εἰ μὴ ὁ τοιοῦτος. Wunderlichius: „Infra eadem iunctura recurrit p. 280. τίς ὁ τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων μάλιστα αἴτιος; οὐχ οὗτος;" SCHAEFER.

P. 267. v. 10. οὐχ ὁ τοιοῦτος;] F. οὐχὶ τοιοῦτος; WOLF.

P. 267. v. 10. καὶ μὴν περὶ τοῦ γ' κ. τ. λ.] Citat h. l. Maximus Sophista de insolubilibus cap. 15. p. 583. REISK.

P. 267. v. 11. κεκηρῦχθαι] Reiskiana κεκηρύχθαι. Accentum correxerunt etiam Dissenius et Bekkerus. SCHAEFER.

P. 267. v. 13. ἀναίσθητος] ἀναίσχυντος Paris. quintus et sextus. REISK.

P. 267. v. 14. *δύνασθαι*] *δύνασαι* Guelph. Aug. Vindob. Regii ε. η. TAYLOR. *δύνασαι* August. primus, secundus, quartus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. *δύνασαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 267. v. 14. *τὸν αὐτὸν — ἀναῤῥηθῇ*] Citant Anecd. Bekk. p. 128, 15. SCHAEFER.

P. 267. v. 14. *τὸν αὐτὸν — ζῆλον*] i. q. *τὴν αὐτὴν τιμήν*. V. H. Stephani Thesaur. c. 4045. s. SCHAEFER.

P. 267. v. 15. *ὅπου*] Vulg. *ὅποι*. *ὅπου* Paris. primus et quintus, August. primus, Maximus Sophista de insolubilibus pag. 583. Correxi *ὅπου*. REISK.

P. 267. v. 15. *ἂν*] Omittit Aldina Taylori. REISK.

P. 267. v. 15. *ἀναῤῥηθῇ*] Perperam *ῥηθῇ* Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 267. v. 16. *γίγνεται τὸ κήρυγμα*] *τὸ κήρυγμα γίνεται* August. primus. REISK.

P. 267. v. 17. *εἰς*] *πρὸς* Paris. quintus. REISK.

P. 267. v. 18. *τοῦ στεφανουμένου*] [*τοῦ ἐπαινουμένου.*] *ἢ τὸν ἐπαινούμενον*. Quod ideo noto, quia imperitior possit exponere *ἢ ὁ ἐπαινούμενος*, scilicet *ἐπαινεῖ τοὺς ἀποδιδόντας τὴν χάριν*. Est enim constructio per se ambigua. WOLF. *στεφανουμένου*, non *ἐπαινουμένου*. Erravit in describendo. TAYLOR.

P. 267. v. 20. *γέγραφε*] *γέγραφεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 267. v. 21. *μοι*] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 267. v. 22. *ΝΟΜΟΣ.*] Titulum hunc omittunt Paris. tertius, quintus, septimus. Tota lex abest ab August. primo. REISK.

P. 267. v. 25. *ποιεῖσθαι*] *ποιεῖσθε* August. quartus. Sed idem profecto est cum vulgata pro more vulgari ε et αι permutandi. REISK.

P. 267. v. 25. *ἑκάστους*] *ἑκάστοις* August. quartus, Aldina Taylori. *ἑκάστους*, scilic. *τῶν στεφανούντων* sive *τῶν στεφανουμένων*: nam perinde est. *sive coronant aliqui, sive coronantur, eos operam dare oportere, ut coronantes, qua e tribu sunt una cum coronando, ea quoque in tribu coronationem hanc renuntient seu promulgent.* REISK. *ἑκάστους* intelligendum de solis coronantibus. SCHAEFER.

P. 267. v. 25. *δήμοις*] De loco intellige: sed *δήμων*, quod antecessit, de *δημόταις*. SCHAEFER.

P. 267. v. 26. *ὁ*] *ὁ* secundum abest ab August. quarto. REISK.

P. 267. v. 26. *τούτους — ἀναγορεύεσθαι*] Huiusce legis ultima ad *ἀλλοτρίους στεφάνους*, ad coronas ab exteris solum civitatibus donatas, pertinere interpretatur Aeschines: *καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέτης μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀλλότριον στέφανον*

ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἵν' ἡ πόλις ἡ βουλομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανοῦν πρέσβεις πέμψασα δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τῶν στεφάνων ὑμῖν ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι [κηρῦξαι] ἐπετρέψατε. In Ctesiphont. p. 437. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 52. Sed hac in lege intelligendi στέφανοι δημοτικοὶ καὶ πολιτικοί, non ἀλλότριοι. Conf. p. 268, 6. SCHAEFER.

P. 267. v. 27. ἐξεῖναι] Abest a Paris. tertio. Eius loco est ἐξῆν in August. quarto. REISK.

P. 267. v. 27. ἀναγορεύεσθαι] στεφανοῦν Ven. στεφανοῦσθαι Cod. Paris. γ. ἐστεφανῶσθαι ε. στεφανῶσαι Lindenbr. TAYLOR. Abest a Paris. secundo. ἐστεφανῶσθαι August. secundus. Notatus est hic locus in Aldina asterisco: sed tacet index eius. Διονυσίοις στεφανοῦν ἢ ἐξεῖναι Ald. Tayl. REISK. ἀναγορεύεσθαι Bekkerus uncis inclusit. Satis apparet in fine legis turbatum esse: omninoque parum ei convenit cum verbis Oratoris, quae statim sequuntur. Ceterum ἔξεστι passivi infinitivo iunctum passim legitur. SCHAEFER.

P. 268. v. 1. ἢ] Sic etiam in August. primo est, non καί, quod S. Fabricius illinc protulit. REISK.

P. 268. v. 1. ψηφίσηται] [στεφανώσηται.] ψηφίσηται MSS. Ald. et Felician. Ven. Guelph. Ital. Vindob. Harl. Lindenbr. et Regii α. ε. η. TAYLOR. Vulg. στεφανώσηται, ψηφίσηται Ald. Tayl. August. primus, secundus, quartus, Bavaricus in texto, (nam in margine vulgata est,) indices Ald. Felic. et P. Manut. ἐστεφανῶσθαι ψηφίσηται coniecit Wolfius in farragine. Pro στεφανώσηται dedi ψηφίσηται, scilicet στεφανοῦν. Videtur in quibusdam codicibus utrumque fuisse, στεφανοῦν ψηφίσηται. REISK.

P. 268. v. 1. ἀναγορευέτω] Subaudi ἡ βουλὴ aut ὁ δῆμος. Nam ut ὁ κῆρυξ etiam hic subaudiatur, ut alias ad ἀναγνώσεται ὑμῖν subauditur ὁ γραμματεύς, haud convenit. REISK. Post h. v. recte habent punctum, non signum interrogandi, Wunderlichii posterior et Bekkeriana. V. Wunderlich. praefat. p. XVI. et not. ad p. 239, 13. SCHAEFER.

P. 268. v. 2. τί οὖν, ὦ ταλαίπωρε κ. τ. λ.] Citant h. l. Alexander de figuris p. 38. et Hermogenes p. 255. REISK. Item Tiberius p. 49. usque ad ἐπὶ τούτοις. SCHAEFER.

P. 268. v. 2. πλάττεις] πράττεις Paris. primus. Plane abest a Paris. septimo. REISK.

P. 268. v. 3. αἰσχύνῃ] Interpunctio post h. v. cum Bekkero delenda. SCHAEFER.

P. 268. v. 5. λαβεῖν τιμωρίαν] Addunt Reg. α. Aug. et Vindob. Sed haec appendix, inquit S. Fabricius, requirit participium, cuiusmodi sit σπουδάζων. TAYLOR. Vulg. — οὐδενός, καὶ νόμους —. Post οὐδενὸς addunt λαβεῖν τιμωρίαν August. primus et secun-

dus. Wolfius in lectionibus August. admonet, hanc appendicem requirere participium aliquod, cuiusmodi sit *σπουδάζων*. Idem in farragine docet, hoc *σπουδάζων* a Feliciano iam additum esse.*) Addidi haec duo vocabula. Bene vidit S. Fabricius, (sed ille potius Wolfius fuit, qui observatiunculas collationi codicis Augustani a Wolfio proditae interspersit,) ab illa accessiuncula tamen orationem haud integrari. Quare suppletum ivit *σπουδάζων*. Mihi videtur potius post *ἀδικήματος οὐδενὸς* addendum esse *οὐ χρὴ* vel *οὐ χρῆν*. *invidentiae certamen in forum inducens, non ullius criminis, cuius repetere poenas ius et fas est.* Illa dictio *φθόνου δίκην* hoc vult dicere: causam in forum inducis, in qua certamen est invidentiae cum simplicitate et probitate, quo certamine decidendum est, probitas et innocentia vincat invidentiam an ei succumbat. REISK. *λαβεῖν τιμωρίαν* uncis inclusum in altera Wunderlichii. Recte delevit Bekkerus. SCHAEFER.

P. 268. v. 6. *τοὺς μὲν*] Non habet Codex optimae notae: ideoque Bekker. omisit. SCHAEFER.

P. 268. v. 6. *τῶν*] *τοῖς* Paris. quintus. REISK.

P. 268. v. 7. *ἀναγινώσκεσθαι*] *ἀναγιγνώσκεσθαι* Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 268. v. 7. *τοὺς*] Omittit August. quartus. REISK.

P. 268. v. 8. *ἔπειτα — τοιαῦτα ποιῶν*] Pro *τοιαῦτα ποιῶν ἔπειτα*. Herodotus IX. 98. extr. *ἔπειτα ἀνενειχθέντα ἐς τοὺς βαρβάρους ποιήσειν ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι*. V. Melet. Crit. pag. 124. SCHAEFER.

P. 268. v. 8. *ἔπειτα σὺ τοιαῦτα*] Vulg. *ἔπειτα τοιαῦτα*. *ἔπειτα σὺ τοιαῦτα* August. secundus, Aldina Taylori. *εἶτα σὺ τοιαῦτα* Paris. primus, August. primus et quartus. *σὺ* addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 268. v. 8. *ἃ*] *πρὸς ἃ* Bavaricus. REISK.

P. 268. v. 10. *συγγραφῆς*] *γραφῆς* simplex Paris. primus. REISK.

P. 268. v. 10. *ἢ λόγῳ*] Locus corruptus. Forsan *ὡς λόγῳ*. Puto aliquid deesse. TOUP. Etiam Wunderlichium locus vexavit. „Vide" inquit „an *ᾗ* [pro *ἢ*] legendum sit." Quam notam Dissenius in altera Gottingensi iure omisit. Vulgata enim tam sana est simulque tum facilis intellectu, ut ne tiro quidem haerere posse videatur. Ecquem offendat particula *ὥσπερ* primum iuncta

---

*) Hucusque Reiskius in varr. lectt. Quae sequuntur scripsit in annotatt. Pervellem a viro eximio quae ad eandem rem pertinent non discerpta esse. Inde natus mihi est labor satis aerumnabilis conciliandi quae passim minus apte coirent. Nimirum lectorum commoditati, quam Reiskiana editio saepissime frustratur, omni modo prospiciendum fuit. SCHAEFER.

participii nominativo, deinde, factâ ad aliud subiectum conversione, accusativo? Talis inflexio structurae tam propria est Graecae syntaxis, ut exempla eius conquirere pigeat. SCHAEFER.

P. 268. v. 11. λόγῳ] Subaudi μόνῳ. *aut quasi solis verbis, non autem factis, noscitentur viri civiles.* Sunt h. l. accusativi absoluti. REISK. Cave μόνῳ subaudias. Hoc enim Orator dicit, τοὺς δημοτικοὺς non verbis noscitari, sed rebus. De hac autem oppositione, λόγῳ et τοῖς πράγμασι, cuius duo membra sunt inter se disparia et numeri et articuli ratione, v. Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 512., qui quod de tragicis dixit, de omnibus scriptoribus dici potest. SCHAEFER.

P. 268. v. 12. γιγνωσκομένους] Ἀττικισμός, ἀντὶ τοῦ γινωσκομένων. WOLF. σκοπουμένους August. quartus. REISK.

P. 268. v. 12. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων] Sic pag. 540, 8. καὶ τὴν μητέρα καὶ ἐμὲ καὶ πάντας ἡμᾶς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. Conf. mox v. 22. SCHAEFER.

P. 268. v. 12. ὀνομάζων] V. not. ad p. 237, 10. SCHAEFER.

P. 268. v. 13. ὥσπερ ἐξ ἁμάξης] Vide Ulpian. supra ad pag. 229, 2. Harpocrat. v. Πομπείας, Aristophan. Plut. 1015. et σχ. Sext. Empiric. adv. Grammat. cap. 3. TAYLOR. Citat h. l. Scholiastes ad Aristophanis Equit. versum 544. Sextus Empiricus p. 229, 6. REISK.

P. 268. v. 13. σοῦ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 268. v. 13. ἐμοί;] Signum interrogationis non habet nec Wunderlich. nec Bekker. Hic etiam v. 12. post γιγνωσκομένους plene interpunxit. SCHAEFER.

P. 268. v. 15. καίτοι καὶ τοῦτο] Pro τοῦτο lego τούτῳ et alterum τούτῳ reiicio. Cicero pro M. Caelio: *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet: maledictio autem nihil habet propositi praeter contumeliam, quae, si petulantius iactatur, convicium, si facetius, urbanitas nominatur.* WOLF. τούτῳ Codd. β. ζ. et tum delendum est posterius. TAYLOR. Forsan καίτοι καὶ τούτῳ, deleto sequente τούτῳ. TOUP. καίτοι τοῦτ' ἄνδρες dant August. primus et quartus servantes τούτῳ v. 16. Aut post τοῦτο aut post Ἀθηναῖοι deest σκοπεῖτε aut simile quid. REISK. Wunderlichii prior καίτοι τούτῳ, deleto τούτῳ v. 16. In altera Dissenius Reiskii scripturam restituit, quam etiam Bekkeriana tenet. Neque ego mutandam censeo, quanquam aliud exemplum pronominis τοῦτο sic absolute positi non succurrit: nam quod Reiskio visum est, excidisse σκοπεῖτε aut simile quid, mihi quidem non probatur. Compares vulgatissimam illam formulam, τοῦτ' ἐκεῖνο, exemplis illustratam ab Heindorfio ad Platon. Phaedr. pag. 234. et Elmsleio ad Euripid. Med. 97.: quibus exemplis adde Demosthenicum p. 583, 18., ubi, quod notabile est, mediae sententiae interscritur. SCHAEFER.

P. 268. v. 15. *Ἀθηναῖοι*] Post h. v. pone signum coli. Vulgo, etiam in Reiskiana, plene interpungitur. SCHAEFER.

P. 268. v. 18. *ἃς*] Omittunt Paris. primus et August. primus. REISK.

P. 268. v. 18. *ἃς — λέγειν*] prout cuique naturalis indoles obtigit, seu lenis, mitis, sedata, seu atrox, vehemens, cita, impetuosa, saeva, ita probra sunt, quae adversario ingerit, sive molliora, remissiora, minus acria, minus virulenta, sive intolerabilem in modum intemperantia, acerba, cruenta. REISK.

P. 268. v. 18. *αὐτῶν*] *αὑτῶν* Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 268. v. 20. *συμβαίνει*] Vulg. *συμβαίνοι*. *συμβαίνει* August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, P. Manutius. Correxi *συμβαίνει*. REISK.

P. 268. v. 20. *οἰκοδομῆσαι*] *οἰκονομῆσαι* index Aldi. REISK.

P. 268. v. 20. *προγόνους ἡμῶν*] [*προγόνους*.] *ὑμῶν* addunt Guelph. Aug. Vindob. et Reg. *α*. Item *γ*. *ε*. *ζ*. Aut hi potius *ἡμῶν*, ut suspicor, atque erravit Benenatus in notando. TAYLOR. Vulg. *προγόνους*. Addunt alii *ὑμῶν*, alii *ἡμῶν*. Illud quidem Paris. primus, August. primus, hoc vero Paris. tertius, quintus, sextus, August. secundus et quartus. *ἡμῶν* addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 268. v. 21. *ὑμᾶς*] L. *ἡμᾶς*. Constructio est: *οὐχ ἵνα ἡμεῖς, συλλέξαντες ἡμᾶς*. MARKLAND. *ἡμᾶς* Paris. secundus et quintus, August. primus et quartus. Et sic coniecerat quoque Marklandus, sed male interpretatur. REISK. Male coniecit: sed quod coniecit recte interpretatur. SCHAEFER.

P. 268. v. 22. *ἀπὸ τῶν ἰδίων*] *e privatis aedibus* Wolfius. Dubito. *levandovi dalle vostre facende* Ferrus. Atque similiter, ut ille, anonymus: *a privatis negotiis vestris avocemus*. Neque alii felicius. Vide, quid praestiterit Cod. Ven. *ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους*. TAYLOR. V. not. sequ. SCHAEF.

P. 268. v. 22. *κακῶν*] Vulg. *κακῶς*. *κακῶν* Ital. Ald. Taylor. Correxi et distinxi *) sic: — *εἰς ταῦτα*, [ut, posteaquam ad illa tribunalia vos, o iudices, contraxissemus, curassemus vos coire, in caussa fuissemus, ut coiretis ad sedendum et iudicandum in caussis nostris, tum] *ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους* [vobis coram nos litigantes alternis probra nobismet mutuo ingereremus infanda, sumta e domesticis cuiusque malis, publice propalantes occulta cuiusque dedecora, quae inprimis clam manere vellet]. REISK. *κακῶς* reduxit Bekker. Typothe-

*) Scilicet vulgo hypostigme posita erat post *ἰδίων*. Reiskius posuit post *ταῦτα*. Delevi. SCHAEFER.

ticum errorem dicerem, nisi etiam Berolinenses operas dedisse viderem. Sensum loci Reiskius diserte explicuit. SCHAEFER.

P. 268. v. 22. λέγωμεν ἀλλήλους] λέγω τὴν ἀλλήλων P. Manutius. λέγωμεν ἀλλήλοις Paris. quintus. REISK. Xenophon Memor. II. 2. 9. ὅταν — ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν. ubi pariter ἀλλήλοις in Stobaeo. Perperam. SCHAEFER.

P. 268. v. 23. ἐξελέγχωμεν] ἐξελέγξωμεν Paris. septimus, Bavaricus. REISK.

P. 268. v. 23. τι] Abest a Paris. tertio et quinto, Bavarico, August. quarto. REISK.

P. 268. v. 25. ἐμοῦ πομπεύειν] F. κατ' ἐμοῦ π. τὸ πομπεύειν καὶ τὸ ἐξ ἁμάξης satis nota sunt ex vetere consuetudine Comicorum et licentia festorum. WOLF. Rectius pungitur post ἐμοῦ. TAYLOR. Recte iunxit οὐδὲν ἧττον ἐμοῦ. Sed non ideo post ἐμοῦ interpungendum; delevique hypostigmen ibi positam a Reiskio et Wunderlichio. Delevit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 268. v. 25. πομπεύειν] Respexit h. l. Photius c. 327. πομπεύειν interpretans λοιδορεῖν, quod habent duo Codd. Bekk.: nimirum e scholio. SCHAEFER.

P. 268. v. 26. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα κ. τ. λ.] His verbis via munitur ad probra Aeschini ingerenda. ἔλαττον ἔχων, scil. τῶν λοιδοριῶν. ἐπὶ ταῦτα, ad dedecora hominis domestica. SCHAEFER.

P. 269. v. 1. φῇ] θῇ August. primus. REISK. θῇ Wunderlichii prior. SCHAEFER.

P. 269. v. 1. δηλονότι] δῆλον ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 269. v. 1. οὗ — ἦν] ἐν ᾧ τόπῳ ἐξῆν, δηλονότι ἐν τῷ λογιστείῳ. WOLF. λογιστεῖον non memini legere. Voluit, opinor, ἐν τῷ λογιστηρίῳ. Nec probo interpretationem. Est *quibus in rebus*. SCHAEFER.

P. 269. v. 2. ὑπὲρ τούτων] pro his civibus Atheniensibus, hoc iudicium circumstantibus, quo iura eorum salva tuereris. REISK.

P. 269. v. 2. ἠδίκουν] Scilicet αὐτούς. si qua in re eos, hanc coronam, laesissem. REISK.

P. 269. v. 4. οὗ δ' ἐγὼ μὲν ἀθῷος ἅπασι κ. τ. λ.] Sententia haec est: Vexas me eiusmodi causam forensem mihi ciens, cuius omni prorsus ex parte sum insons; verum, existimatio, dignitas, fama reip. ab ea in discrimen venit, quia quaeritur, rectene factum in eo sit, quod civitas me iusserit coronandum. Qua quaestione discussa si patescit, indignum eo honore me fuisse, una civitas ipsa quoque in pudorem datur et coarguitur iudicium praecipitasse et indignos praeferre. Est ergo haec causa eiusmodi, ut me prorsus non tangat, civitas autem effugere nequeat, quominus existimationem de me vel super me actorum utramvis in partem plus minusve participet, apud alios benignius et rursus apud alios

iniquius iudicantes. Ergo inimicus es civitatis magis quam meus. REISK.

P. 269. v. 4. ἀθῶος] ἀθῷος Reiskiana, Wunderlichii prior, Bekkeriana. Quam scripturam Grammatici magis probant. V. Etymol. M. c. 26, 23. 44. SCHAEFER.

P. 269. v. 4. ἅπασι] πᾶσι Paris. quintus. REISK.

P. 269. v. 4. τῷ χρόνῳ] Tollendum videtur ut scholium vocabuli τῇ προθεσμίᾳ. REISK. Non assentior. SCHAEFER.

P. 269. v. 5. τῷ κεκρίσθαι — πρότερον] Variatur in Codd. Plurimi tamen in hoc consentiunt: τῷ κεκρίσθαι περὶ τούτων πολλάκις. TAYLOR. πάντων et πρότερον omittunt August. primus et quartus sic dantes: περὶ τούτων πολλάκις. πολλάκις et τούτων absunt a Paris. primo et septimo. τούτων omittit Bavaricus. REISK. τούτων omisit Bekker. Quod probo. SCHAEFER.

P. 269. v. 6. μηδεπώποτε] Post h. v. addit August. quartus ἐξ ἀρχῆς. REISK.

P. 269. v. 7. πλέον] πλεῖον P. Manutius. REISK.

P. 269. v. 7. ἔλαττον] οὐκ ἔλαττον. MARKLAND. Marklandus mavult οὐκ ἔλαττον, quod non intelligo quid sibi hic velit. REISK. Ego vero intelligere mihi videor. Nempe Anglus subaudit ἢ ἐμοί. Falso. ἢ πλέον ἢ ἔλαττον est nostrum *mehr oder weniger*. SCHAEF.

P. 269. v. 7. γε] δὲ August. quartus. REISK.

P. 269. v. 7. πεπραγμένων] Post h. v. καλῶς addit Lambinus sua sola auctoritate fretus. TAYLOR. Ad πεπραγμένων addit index Lambini καλῶς. Importune. REISK.

P. 269. v. 10. ἐμὸς] Vulg. ἐμοί. ἐμὸς Paris. primus, secundus, tertius, quintus, August. primus et secundus, Pannonicus Obsopoei, Meermann. P. Manutius. Correxi ἐμός. Sed velim εἶναι quoque adesse, sine quo oratio manca est: ἐμὸς δ' εἶναι προσποιῇ. REISK. εἶναι facile subaudias. Est ellipsis syntactica, non multum absimilis illi, qua ad verbum μέλλω infinitivus omittitur e verbo praegresso subaudiendus. SCHAEFER.

P. 269. v. 10. ἐπειδὴ] ἐπεὶ Paris. quintus. REISK.

P. 269. v. 10. ἐπειδὴ — δέδεικται] Videntur hic iudices suam erga Demosthenem benevolentiam et adversus Aeschinem indignationem sive vultu sive acclamatione declarasse, unde se absolutum iri non dubitavit Demosthenes. WOLF.

P. 269. v. 11. δέδεικται] Ita constanter. Ego tamen non potui semper non praeferre δέδοται. Vid. notas ad Aeschin. c. Ctesiph. p. 441, 12. Licet nonnullis videri possim non multum promovere. Dubito multum de integritate huius paragraphi. Et multis olim negotium facessit. Laborat in ea causa Hermogenes, quem videbis p. 348. et apud σχ. nostrum. TAYLOR. Taylorus mavult δέδεκται *). Hic procul dubio deest πρὸς ἐμοῦ οὖσα. *Planum iam*

*) Sic, non δέδοται, quod in Taylori ipsius annotatione legitur, hic Reiskiana. SCHAEFER.

cum factum sit omnibus, sententiam huius causae veram et iustam a parte mea stare, h. e. Posteaquam docui, iudices, si veritati atque iustitiae suaeque religioni servire velint, non aliter quam secundum me dare sententiam posse. REISK.

P. 269. v. 11. δεῖ δέ με] F. δεῖ καὶ ἐμέ. MARKLAND. δεῖ με Cod. Reg. ε. sine adversativa δέ. TAYLOR. Pro δέ dat August. quartus δή. Non potest hoc δέ neque omitti neque cum καί commutari ob praemissum versu 10. μὲν, cui respondet. Sed protasis finit in istis versu 13. εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, et tum incipit apodosis καὶ δὴ βούλομαι δεῖξαι: nam sic mihi legendum videtur. *quia me decet dedecorum eius vel ipsa sola capitalia, quae sine fraude mea praeterire silentio nequeam, dicere, age ergo, decrevi docere*, vel *propterea proposui mihi nunc docere, qui cum ipse esset et e quibus natus* —. Sic nodus resolutus est, quem nexuit Hermogenes pag. 348. et paene tota 349., et tota eius disputatio concidit aientis, Demosthenem ab impetu iracundiae abreptum in aestu debacchationis coeptam orationis telam detexere oblitum esse. Locus Hermogenis hic est: ἔστι δὲ παρὰ τὰς προειρημένας ἑτέρα τις μέθοδος ἐνδιαθέτου λόγου καὶ μάλιστα τοῦ δοκοῦντος σὺν ὀργῇ προϊέναι, τὸ μηδὲ τὰς ἀκολουθίας σώζειν τῶν τοῦ λόγου σχημάτων, ἀλλ' οἷον ἐξίστασθαι δοκεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. οἷόν ἐστι καὶ τό· ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν εὐσεβὴς καὶ δικαία ψῆφος ἅπασι δέδεικται —. οὐδαμοῦ γὰρ ἀποδέδεικται τῷ σχήματι τὸ ἀκόλουθον, ἀλλ' ἐπιπολὺ [lege aut ἐστὶ πολὺ, aut ἐπὶ πολὺ διατείνει, aut ἐπιπολάζει] τὸ οἷον ἀκρόχολον. Idem p. 245. verba δεῖ δέ με, ὡς ἔοικε, etc. ob hoc ὡς ἔοικε ad orationis genus ἐνδοιαστικὸν retulit. REISK. Leg. δεῖ δή με. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 52. Iure Reiskius tuetur δέ. Sed viri egregii commentum protasin finientis verbis εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ postque haec, ut apodosin ordiatur, καὶ δεῖξαι mutantis in καὶ δὴ βούλομαι δεῖξαι nullo modo probare possum. Vere enim persciteque Hermogenes monuit Demosthenem ira et indignatione ablatum incidisse in ἀνανταπόδοτον. Eadem, nisi fallor, sententia Dissenii fuit in altera Wunderlichii editione post φθέγξασθαι v. 17. ponentis lineolam —, signum, opinor, abruptae per dicendi fervorem orationis. Simile ἀνανταπόδοτον est infra p. 289, 1. ss. SCHAEFER.

P. 269. v. 12. φύσει] Abest a Paris. septimo et a texto Bavarici: sed margo id vocabulum habet. REISK.

P. 269. v. 12. τὰς ὑπὸ τούτου βλασφημίας εἰρημένας] Nota ordinem verborum. V. not. ad p. 323, 13. SCHAEFER.

P. 269. v. 13. ψευδῶν] quae scilicet de me criminatus est. REISK.

P. 269. v. 13. τὰ ἀναγκαιότατ'] τἀναγκαιότατ' Bekker. SCHAEF.

P. 269. v. 15. καὶ δεῖξαι] Dixi modo hoc de loco sententiam meam. REISK. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 269. v. 15. τίνων] ἐκ τίνων. MARKLAND. Non opus. SCHAEF.

P. 269. v. 16. *καὶ λόγους τίνας διασύρει*] Scilic. *ἐμούς*. meaeque orationes, quas ille traducit, quales sint, quam sanctae, quam pudicae, quam honestae. REISK. *καὶ λόγους τινὰς* *) *διασύρει* et quae seq. ita interpretantur boni viri Foulkes et Freind.: „atque ista verba exagitat, quae ipse effutiit; quae quidem nemo modestus proferre non dubitaverit." Sensus est: *et dictiones quasdam, si diis placet, calumniatur, cum ea ipse dixerit, quae quis paulo modestior ausus esset efferre?* Vid. Aeschin. in Ctesiph. p. 554. l. 9. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 52. Recte Seagerus. Ac *τινὰς* plures Codd. Bekk. habent. Neque Orator in iis quae statim sequuntur agit de suarum orationum honestate, sed de Aeschinis natalibus et educatione. SCHAEFER.

P. 269. v. 16. *διασύρει*] *διασύρειν* MSS. Felician. Ven. Obsop. Guelph. Vindob. Lindenbr. Reg. *α*. approbante Obsopoeo. *διεσύρει* Ital. TAYLOR. *διασύρειν* August. primus, secundus, quartus, Felician. Ald. Taylori. *διεσύρει* ex Ital. affert Taylorus: quod nescio quid sibi velit. Num a *διασυρέω* derivandum? REISK. Infinitivus perplacet: ut continuentur *ἄρχει* — *διασύρειν*. SCHAEFER.

P. 269. v. 17. *ἀνθρώπων*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 269. v. 17. *εἰ γὰρ Αἰακὸς κ. τ. λ.*] Sententia est: Nam si homo frugi, vir bonus et honestus foret Aeschines, quem se simulat esse, similem Aeaco alicui aut Minoi, tum a te certe non profecta essent tam immania probra, quae in me coniecisti. Ergo non es ille sanctus et severus, qui esse vis, sed impurus rabula, qui cum sis, mirum non est te tam impudenter probra iactare. REISK.

P. 269. v. 18. *Ῥαδάμανθυς* — *Μίνως*] Nomina Rhadamanthyos et Minois transponit August. secundus. REISK.

P. 269. v. 20. *σπερμολόγος*] Ulpianus, qui huius vocis ternas interpretationes adtulit, videtur hallucinari in omnibus. Neque se expedit Harpocratio. Alia res est, cum scribit Plutarchus *π. εὐθυμίας* hoc pacto: *τῶν θηρίων ἑτέροις ἀφ' ἑτέρων παρεσκεύασε τὴν τροφὴν εἶναι, καὶ οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν ἢ σπερμολογεῖν ἢ ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν*: alia, cum Demosthenes et d. Lucas in Actis Apostolicis pro blateratore utuntur. Vide Interpretes ad Act. Apost. XVII. 18. TAYLOR. Citat h. l. Harpocrat. v. *σπερμολόγος*, Hermogenes p. 255. Schol. Aristophanis ad Nub. 259. Phoebammon p. 100., ubi tropicae dictionis exempla haec Demosthenica proponit: *ὑποσκελίζειν ἀντὶ τοῦ ἀνατρέπειν, καὶ τὸ σπερμολόγος ἀντὶ τοῦ εὐτελὴς, καὶ τὸ εὐπροσώπους λόγους ἀντὶ τοῦ πιθανούς*. REISK. Ut Phoebammon, Etymolog. M. c. 723, 45. *Σπερμολόγος* — *λέγεται* — *καὶ ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν*. Item Photius c. 391. Doctius et disertius Eustathius ad Homeri Odyss. p. 1547, 51. ss. SCHAEFER.

---

*) Sic, non *τίνας*. SCHAEFER.

P. 269. v. 20. περίτριμμα ἀγορᾶς] Vide Ioniston. de Festis Graec. p. 285. Etymol. M. c. 240, 4.*) Suid. v. Τρίμμα, Aristophan. Nub. v. 446. et σχ. ad 259. TAYLOR. Etymolog. M. p. 240, 21. dictionem περίτριμμα ἀγορᾶς ridicule interpretatur. REISK. Meliorem interpretationem pete ex Anecd. Bekk. p. 59. extr. Utitur hac locutione etiam Scholiastes ad Sophocl. Antig. v. 320. p. 140. Erf. V. Piersonus ad Moerin p. 114. SCHAEFER.

P. 269. v. 21. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 269. v. 21. τοιαῦτ'] ταῦτ' Paris. septimus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 269. v. 22. πορίσασθαι] *de suo expromsisse.* Suspicabar aliquando ποιήσασθαι. Koenius in praefat. ad Gregor. Corinth. de Dialectis **) demonstratum dedit, multo saepissime in mstis graecis ρ et ι inter se permutari, unde errores nati sint quamplurimi. Et η atque ι promiscue item ab imperitis librariis haberi notissimum est. Sed rem in medio relinquo. REISK. Vulgatam satis tuentur haec: λόγους πορεῖσθαι p. 938, 5. ὅ τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι p. 1392, 16. Poterat Orator sic scribere: οὐδ' ἂν οὕτως ἐπαχθῶν λόγων εὐπορῆσαι. Hoc exemplum cum tot aliis clarissime ostendit, quam prono lapsu ruas in coniectando, si solas palaeographicas rationes consecteris: quae ut non contemnendae sunt in arte critica, (interdum enim momentum faciunt ad verum inveniendum,) ita utendum iis est cautione Porsoniana. SCHAEFER.

P. 269. v. 23. καὶ παιδείαν] Omittunt haec duo verba Paris. octavus et Bavaricus. παιδίαν August. primus. Et sic saepe in aliis similibus. REISK. Add. nota ad v. 28. Haec causa confusionis satis crebrae nominum παιδεία et παιδιά, de qua v. mea in H. Stephani Thesauro c. 7161. C. SCHAEFER.

P. 269. v. 23. ἐπικαλούμενον] ἐπικαλούμενος August. secundus. REISK.

P. 269. v. 26. ἠκούετ'] ἠκούσατ' Paris. primus, August. primus. ἀκούετε Paris. septimus. REISK.

P. 269. v. 26. λέγοντος] Post h. v. Reiskiana signum coli habet: ab aliis plene interpungitur. SCHAEFER.

P. 269. v. 26. σοὶ δὲ ἀρετῆς κ. τ. λ.] Locum hunc imitatus est Iulianus p. 235, 40., ubi v. Wyttenbachii Epistolam Criticam ad Dav. Ruhnkenium p. 21. [p. 242. s. ed. Lips.]. REISK.

P. 269. v. 27. τίς μετουσία; ἢ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων] [τίς μετουσία ἢ μὴ τοιούτων.] F. τίς μετουσία; τῶν τοιούτων ἢ μὴ

---

*) Immo 24. SCHAEFER.

**) Immo Piersonus praefat. ad Moerin. V. not. ad Gregor. Corinth. p. 214. s., ubi quae scripsi de loco Xenophontis Ephesii, compara cum Schneideri annotatione ad Xenophont. Anabas. V. 1. 14. SCHAEF.

τοιούτων τίς διάγνωσις; Aretinus: *aut honestorum aut turpium ulla cognitio?* Videtur legisse τῶν καλῶν ἢ μὴ τοιούτων. Melanchthon: *Quod discrimen honestorum et turpium unquam servasti?* Perionius: *Sed in te aut in tuis ut virtutis sit aliqua particula? ut honesta a turpibus internoscas?* WOLF. Lege: τίς μετουσία; ἢ καλῶν ἢ μὴ τοιούτων τίς διάγνωσις; Dixit enim nuperrime: ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγιγνώσκεται. Ita edidit Aldus, ita fere Morelius. Commendant etiam Codd. praestantiores, Aug. Harl. Vindob. Lindenbr., praeterquam quod in eorum primo κακῶν ἢ *) τοιούτων. Quod eodem recidit. TAYLOR. Duo haec vocabula, ἢ καλῶν, desunt editioni Feliciani. κακῶν, quod Taylorus ex Augustano attulit, falsum est. REISK.

P. 269. v. 28. λαβόντι] Deest in plerisque, Guelph. Obsop. Harl. Vindob. Lindenbr. et Regg. α. β. γ. η. TAYLOR. Abest ab August. primo et secundo, item texto Bavarici: sed est in eius margine cum γρ. REISK. Omisit Bekker. Additum videtur augere orationis gravitatem. SCHAEFER.

P. 269. v. 28. ποῦ δὲ παιδείας κ. τ. λ.] Themistianam imitationem indicavit Iacobsius Epist. ad Fr. Göllerum pag. 279. SCHAEFER.

P. 269. v. 28. παιδείας] παιδίας August. secundus. Pari modo August. primus, qui hic cum vulgata in diphthongo consentit, paulo ante v. 23. dabat παιδίαν. REISK.

P. 269. v. 29. μνησθῆναι] Post h. v. hypostigmen posuerunt Wunderlich. et Bekker. Sic vero post περίεστιν p. 270, 5. cum Wunderlichio ponendum signum interrogationis: siquidem elatio vocis eousque pertinere potuit. Ego Reiskii interpunctionem praeferam. SCHAEFER.

P. 269. v. 29. ἧς τῶν μὲν κ. τ. λ.] Locum hunc citat Stobaeus p. 189, 17., sed nonnulla mutans et proposito suo accommodans. Sed deest editioni Trincavelli. REISK. T. I. p. 368. ed. Dind. SCHAEFER.

P. 269. v. 29. τετυχηκότων] μετεσχηκότων August. quartus. REISK.

P. 270. v. 1. τοιοῦτον οὐδὲν] qualia nempe Aeschines de se praedicavit ipse ore suo: sed etiam, si alius quisquam talia de ipso diceret, offenderetur et erubesceret ob impudentiam adulatoris in os se laudantis. REISK. Stobaeus interpretans scripsit μέγα οὐδέν; sic enim legendum pro οὐδέ. SCHAEFER.

P. 270. v. 3. ὅταν λέγωσιν] Scilic. ἑαυτοὺς εὐπαιδεύτους καὶ συνετοὺς εἶναι. REISK.

P. 270. v. 5. τοιούτοις] Recte credo. Contra tamen stant

*) Excidit, ut opinor, μή. SCHAEFER.

MSti plurimi. τοσούτους Ven. τούτοις Guelph. τούτους Vindob. τοιοῦτος MSS. Ald. τοιούτους denique MSS. Felician. Obsop. Ital. Regii α. ε. TAYLOR. τοιούτους August. primus et quartus, index P. Manutii. τριοῦτος index Aldi. τοσούτους Ald. Tayl. REISK.

P. 270. v. 5. τοιούτοις εἶναι] Scilic. οἵους ἑαυτοὺς λέγουσιν. REISK.

P. 270. v. 5. οὐκ ἀπορῶν δ', ὅ τι χρὴ κ. τ. λ.] Syrianus ad Hermogenem p. 43. τὰ πρὸς σύστασιν ἐροῦμεν τὰ βλάπτοντα σιωπῶντες, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου πεποίηκε. Γέλωνα μὲν τὸν πρὸς μητρὸς αὐτοῦ πάππον, ὡς φυγάδα καὶ πρὸς τοῦ δήμου θανάτῳ καταγνωσθέντα διὰ τὴν προδοσίαν Νυμφαίου τοῦ ἐν Πόντῳ, καὶ τὴν μητέρα, ὡς Σκυθίδα τὸ γένος, ἃ δὴ πάντα Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος παρέθηκε, σιωπήσας ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀνατροφὴν ὡς χρηστὴν οὖσαν ἐχώρησεν· ἐν μέντοι τοῖς κατ' Αἰσχίνου [in ea parte orationis pro corona, quae pars peculiariter Aeschinem insectatur] πρὸ παντὸς ἄλλου ἐπὶ τοὺς προγόνους [subaudi αὐτοῦ] ἐχώρησεν ὡς ἀδόξους φάσκων· οὐκ ἀπορῶν δ', ὅ τι χρὴ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν etc. — εἰ δέ τι χρηστὸν ἐκ τῆς ἀγωγῆς εἶχε καὶ τῆς περὶ λόγους ἀσκήσεως, παραλέλοιπεν. REISK. Citat h. l. usque ad ἐξέθρεψέ σε v. 11. Tiberius pag. 22. SCHAEFER.

P. 270. v. 5. ἀπορῶν] ἀπορῶ Paris. septimus. REISK. Item Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 6. περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν εἰπεῖν] περὶ σοῦ λέγειν καὶ τῶν σῶν Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 6. ἀπορῶ, τοῦ] ἀπορῶ δ' ὅτου Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 6. πρώτου] πρῶτον cum γρ. Paris. sextus et septimus. REISK. πρῶτον etiam Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 7. μνησθῶ] Post h. v. Reiskiana habet signum coli. Item Wunderlichii prior: sed posterior mecum plene interpunxit. Hypostigmen posuit Bekker. Sic etiam in Tiberio interpungitur. SCHAEFER.

P. 270. v. 7. πότερ', ὡς ὁ πατήρ σου κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem p. 141. ὥσπερ δὲ ἐγκωμιάζομεν ἀπὸ γένους, οὕτω καὶ διαβοῦμεν [sic Aldina: sed Fabricius Hamburgensis ibi adscripsit διαβάλλομεν. Nam Fabricii olim fuit exemplum, quo utor, et postmodum in potestatem Ernestii nostri pervenit, cuius indulgentia mihi usuram eius concessit.], ὡς Δημοσθένης· πότερα, ὡς ὁ πατήρ σου Τρόμης ἐδούλευσε παρ' Ἐλπίᾳ —· κατασκευάζων, ὅτι εἰκὸς τὸν ἐκ τοιούτων γεγονότα προδοῦναι. καὶ ἀπὸ ἀγωγῆς [educatione puerili] διέβαλε· τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. REISK.

P. 270. v. 7. ὁ] Omittit August. quartus. REISK.

P. 270. v. 7. Τρόμης] Vere si nomen patri Aeschinis fuit

Τρόμης, non per tau, sed per delta id melius exaretur, quia a *δέδρομα* et *δρόμος* repetendum est, non a *τρέμειν*, a currendo, non a tremendo vel trepidando. REISK. Fallitur. Qui enim nomen potuisset *μεγεθύνεσθαι* in *Ἀτρόμητος*? — Perperam *Ἀτρόμητος* Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 7. *ἐδούλευε*] *ἐδούλευσε* Marcellinus l. c. Non male. Sic v. 11. *ἐξέθρεψε*. SCHAEFER.

P. 270. v. 8. *Ἔλπια*] *Ἐλπίδα* August. secundus et quartus. REISK. Item Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 8. *τῷ*] *τῷ* prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 270. v. 8. *τῷ πρὸς — ξύλον*] Omittunt Codd. Tiberii. SCHAEFER.

P. 270. v. 8. *Θησείῳ*] *Θησίῳ* August. primus. Citat h. l. Harpocrat. v. *Θησεῖον*. REISK. V. Photius c. 72. SCHAEFER.

P. 270. v. 8. *γράμματα*] *τὰ γράμματα* August. quartus. REISK.

P. 270. v. 8. *χοίνικας — ξύλον*] Aretinus: *compedes ferens et baculum*. Melanchthon: *compedibus vinctus docuit literas*. Perionius: *apud Elpiam, quo is tempore ad Thesei docebat, nexus servierit*. Meletus: *crassis pedicis et lignis vinctus*. WOLF.

P. 270. v. 9. *καὶ ξύλον*] Desunt in Guelph. et Vindob. TAYLOR. *ξύλον* est collare ligneum, in medio perforatum, in quod servi nequam puniendi cervices immittebant, ut ne manus ori admoverent. Citat h. l. Hermogenes p. 317. REISK.

P. 270. v. 9. *ξύλον*] Post h. v. Reiskiana habet coli signum, Wunderlichiana et Bekkeriana subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 270. v. 9. *σου*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 270. v. 9. *μεθημερινοῖς*] F. *καθημερινοῖς*. Omnes interpretantur quotidianas nuptias. *τὸ μεθημερινὸν* et *νυκτερινὸν*, *ὥσπερ τὸ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν*, opponuntur. Perionius: *cum nova coniugia quotidie iniret*. WOLF. *μεθημερινοὶ γάμοι* sunt coitus, qui de die fiunt: qui sunt inprimis flagitiosi. Nam qui pudoris sui non omnem prorsus curam abiecerunt, hi spurcitiem suam noctis tenebris occultare conantur, non radiis solis exponunt. V. Gesneri Thes. L. L. v. *Nonaria*. *χρῆσθαι μεθημερινοῖς γάμοις* est *de die in fornice prostare*. V. ad h. l. Wesseling. ad Petiti Leges Atticas p. 575. et Pierson. ad Moerin p. 229. REISK. Bene Reiskius. *quotidianas nuptias*, quod miror, interpretatur etiam Passowius Lex. Gr. s. v. citans Lobeckium ad Phrynich. p. 54. Is „*Diurnus* et *quotidianus*" inquit „*μεθημερινός* scribitur. Plato Soph. p. 220. D. Tim. p. 45. C. Philo de Cherub. p. 121. E. (quo loco *μεθημερινοὶ γάμοι* e Demosthene expressum est)" etc. Sed *quotidianus* dicitur *καθημερινός*, *diurnus μεθημερινός*: non minus certo discrimine, quam quo *καθ' ἡμέραν* (*quotidie*) et *μεθ' ἡμέραν* (*interdiu*) inter se differunt. Mox sic pergit: „*μεθαμέριος* — et *diurnum* (Eur. Ion. 1050.) et *meridionalem* (Theocr.

VII.) significat." Sane *diurnum*: ubi autem *meridionalem*? Certe non in Theocrito, ubi scribendum τὸ μεσαμέριον. Summi facio, ut par est, Lobeckiana: sed pervellem vir egregius passim minus festinasset. SCHAEFER.

P. 270. v. 10. ἐν τῷ κλισίῳ — ἥρωϊ] ἐν τῷ κλισίῳ. Aretinus: *in claustro*. Melanchthon: *in tugurio*. Perionius: *in porticu Clesio*. Meletus: *in Clesio*. Est annotatum, legi ἡλισίῳ τῷ προστῴῳ ἥρωϊ. WOLF. κλισίῳ] Insignis est differentia in MStis. κλεισίῳ Ven. Obsop. Ital. Lindenbr. κλησίῳ Aug. Vind. ἡλισίῳ MSS. Ald. et Felician. σικλείῳ Reg. ε. Interea non vulgaria habet de hac re, licet fortasse non ubique laudanda, S. Petitus de Legg. Attic. VI. 5., cuius verba describo: „Solenne fuit bonis istis mercibus, ut prostarent et quotidianos haberent concursus ad illustria civitatis loca, Ceramicum, SCIRUM et τὴν ἀγοράν. De Ceramico iamdiu monuerunt alii. Quod ad Scirum attinet, elegans est Demosthenis locus, sed corruptus, de Aeschinis matre: ἢ ὡς ἡ μήτηρ σοῦ τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις ἐν τῷ κλισίῳ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ Ἥρωϊ χρωμένη. neque quidquam, qui laudant, iuvant, Hesychius et Suidas, quin contra factum, ut alterum insuper mendum occuparet: ἡλισίῳ quippe legunt lapsu facili ἀντὶ τοῦ κλησίῳ, quod est genuinum. Hesychius: Καλαμίτης, Ἥρως τῷ ἡλισίῳ πλησίον. Suidas: Καλαμίτης. κύριον ὄνομα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἐν τῷ ἡλισίῳ τῷ πρὸς Καλαμίτῃ Ἥρωϊ. Nos legendum coniicimus ἐν τῷ κλησίῳ τῷ πρὸς τῷ Κυαμίτῃ Ἥρωϊ. Intelligit Orator τὸ κλήσιον, ut puto, Lycomidarum, (familia erat Athenis Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν, inquit Hesychius,) cuius meminit Pausanias in Messeniacis c. 1. Hoc κλήσιον non puto longe abfuisse a templo Cereris Eleusiniae, cuius sacris gens illa dedita; unde Orphei sive Onomacriti ὕμνος εἰς Δήμητρα Λυκομίδαις ποιηθεὶς, inquit Pausanias. Quare etiam colloco iuxta aediculam Κυαμίτου Ἥρωος. Cyamites hic heros erat non Bacchus, et a Baccho distinguit Pausanias Atticis c. 37. scribitque, fuisse hanc aediculam ἐν τῷ χωρίῳ Σκίρῳ, quod erat inter urbem et Eleusinem. Atqui ἐν τῷ Σκίρῳ, ut legitur apud Stephanum, αἱ πόρναι ἐκαθέζοντο. Praeterea inter lenonias personas recensetur Λυκομίδειος a Polluce lib. 4. cap. 19. quia scilicet ad hoc τῶν Λυκομιδῶν κλήσιον prostabant hae publicae libidinis victimae: etsi forte vox κλίσιον retinenda, quam Hesychius interpretatur πανδοχεῖον et Eustathius ad Iliad. Δ. pag. 78. δουλικὸν εὐτελὲς οἴκημα. Ita enim Apollonius ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει· μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἥρῳῳ. Sed hic quoque legendum est πρὸς τῷ τοῦ Κυαμίτου ἥρῳῳ." Tantum vir doctissimus. Contra haec omnia militat et strenue quidem Tourrellius in notis ad hanc Orationem, quas iuvabit consulere, itemque Kuster. ad Suidam v. Καλαμίτης. κλίσιον ergo retineo et *lupanar*, *fornicem* intelligo.

Eam vocem Ulpianus noster in scholio interpretatur προστῴον: κλισίῳ] τῷ προστῴῳ. itemque Amerius apud Eustath. ad Homer. Odyss. Ω. 207. Tale fere σχόλιον deprehendi in textu auctoris mei. Codd. enim Lindenbr. et Regius α. pro τῷ πρὸς τῷ legunt τῷ προστῴῳ. Et similiter MSS. Ald. κλισίῳ τῷ προστῴῳ Ἥρωϊ, omissa voce Καλαμίτῃ. Quid hic fiet? Sane qui ita legunt, glossam insinuant, eoque forte facilius insinuavere, quia et verba ipsius textus viam quodammodo sternunt. Ecce enim: ἐν τῷ κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [προστῴῳ] Καλαμίτῃ ἥρωϊ. Statuo demum fuisse herois cuiusdam (Calamitem vocabant) sive statuam sive sacellum sive monumentum, iuxta vero porticum sive fornicem, eoque pro lupanari usas fuisse, quae Athenis prostabant. De Calamite isto heroë magnum est silentium. Attingunt hunc locum Valesius ad Harpocrat. et Victor. XXI. Var. Lect. 3., locum sane novum et delicatulum. Denique μεθημερινοὺς γάμους, quas voces Wolfius interpretatur *quotidianas*, atque, ut id salva conscientia facere posset, μεθημερινοὺς in καθημερινοὺς prius mutaverat, eas, inquam, alii per *diurnas nuptias* exponunt. Ferrus ita: *che tua madre facendo nozze* fra il giorno *nel portico, ch' è appresso la statua di Calamite, allevò questa bella figura.* Cicero ad Herenn. IV. 34. *cuius mater quotidianis nuptiis delectatur.* TAYLOR. Pro κλισίῳ dat Paris. quintus σικλείῳ (forte voluit σηκίῳ), κλησίῳ August. primus, κλεισίῳ August. secundus, Ald. Tayl., ἡλισίῳ Schedae Scrimgeri. Saepissime κ et η inter se permutantur, quae duae literae in libris manu exaratis et nonnullis quoque prelo excusis modis formantur inter se simillimis. ἥρωϊ abest ab August. primo. Pro πρὸς τῷ dant προστῴῳ Paris. primus cum γρ. item Bavarici margo, Schedae Scrimgeri, index Aldi. REISK. κλησίῳ Cod. Tiberii. Idem pro Καλαμίτῃ habet καλάμῃ τῇ omittitque ἥρωϊ. κλισίῳ Piersonus ad Moerin pag. 229. interpretatur *stabulo*, Huschkius Analect. Crit. p. 238. *lupanari*. οἰκήματι habet Apollonius ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει (Oratt. Graec. T. III. pag. 13.). De heroë Calamita haec Reiskii leguntur in editione Harlesiana p. 307. (264.): „Καλαμίτης ἥρως qui fuerit, tametsi antiquitatis silentium nos celat, non tamen ideo torquendus coniecturarum ineptiis, neque alius quaerendus, qui eius in locum sufficiatur. Quot enim occurrunt in scriptis veterum semel commemorata et quasi adumbrata, quorum apud alios ne vestigium quidem superest. Sumenda et tenenda ista sunt, prout sunt tradita. Satis prodit ipsa loci huius ratio, sacellum id fuisse obscuri alicuius contemtique sermonis *), de quo angiportus ipse adpellatus est." Tot habet Graecia heroës, ut non indignatura videatur, si hoc grege Calamitam exemero. Litterarum inverso modulo scribendum:

---

*) In altera Harlesii correxi *herois*. Sed Reiskius videtur scripsisse *semonis*. SCHAEFER.

πρὸς τῷ καλαμίνῃ Ἥρωϊ (nisi malis Ἥρῳ). Homo dictus fuit καλαμίτης, quod τοῖς καλάμοις perite uteretur aut in curandis ossium fracturis aut ad alios usus chirurgicos. Demosthenes p. 419, 22. πρὸς τῷ τοῦ Ἥρωος τοῦ ἰατροῦ. Photius c. 60. Ἥρως, ἰατρὸς, οὗ μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. Nempe hoc ipso loco. In Apollonio l. c. legendum τῷ τοῦ ἰατροῦ Ἥρῳ, et mox τῷ τοῦ καλαμίτου Ἥρῳ. SCHAEFER.

P. 270. v. 11. ἀνδριάντα] ἀνδρειάντα August. secundus. Citat h. l. Hermogenes p. 265. REISK.

P. 270. v. 11. ἐξέθρεψέ] ἐξέτρεψέ index Aldi. REISK.

P. 270. v. 11. σε] Expellit index Lambini et codex Obsopoei, unde Lambinus videtur sumsisse. REISK. Post h. v. Reiskiana punctum posuit. Item Wunderlichii prior. SCHAEFER.

P. 270. v. 11. ἀλλὰ — λέγω] Ante ἀλλ' ὡς — excuditur a Morelio: ἀλλὰ πάντες ἴσασι ταῦτα, κᾂν ἐγὼ μὴ λέγω. Bene est. Ita Aug. etiam et Vindob. et, mendo uno atque altero excepto, Cod. Venetus. TAYLOR. Verba haec omissa sunt in Bavarico, Aldina et editione Feliciani. Adscripsit etiam margini libri sui emendator Lessingianus. Reperi quoque in Meermann. et Aldina Taylori. REISK.

P. 270. v. 11. ἀλλὰ πάντες] Malim γὰρ interponi. Nam ipse sese obiurgat, quod res tam in vulgum notas proferat. Dubitat orator secum, quae dedecora Aeschinis, et quae primo loco enumeret. Haeccine? At nota sunt omnibus. Num ista —? Ego vero, ita me dii ament —. REISK. Ego γὰρ interponi nolim. SCHAEF.

P. 270. v. 13. Φορμίων] Φορβίων August. quartus. REISK.

P. 270. v. 13. Φρεαῤῥίου] Φερεαῤῥίου Paris. primus et tertius cum γρ. item index Aldi. Φρεαῤῥίδου Paris. sextus. REISK.

P. 270. v. 15. καλῆς] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 270. v. 17. ἐμαυτῷ] ἑαυτῷ Paris. septimus. REISK.

P. 270. v. 17. προῃρῆσθαι] Sic etiam in Bavarico est, sed super η est ει superscriptum. REISK.

P. 270. v. 17. προῃρῆσθαι λόγους] Hic videtur λέγειν deesse. REISK. Reiskius, offensus constructione προῃρῆσθαι λόγους, verbum λέγειν inferendum censuit, immemor eiusdem structurae apud Demosthenem p. 328, 16. εἴπερ ἐκ ψυχῆς δικαίας ἐγίγνετο καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα προῃρημένης. WUNDERLICH. *praefat.* p. XLII.

P. 270. v. 20. ἀπ' αὐτῶν — βεβίωκεν] ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν ὧν — August. primus et quartus. ἀπ' αὐτῶν δὲ αὐτῶν ὧν βεβίωκεν codex Obsopoei. Forte pro secundo αὐτῶν dare voluit τούτων. Sed perquam vitiosus ille codex fuit. REISK.

P. 270. v. 20. οὐδὲ γὰρ — καταρᾶται] Haec loco suo mota et post λόγους v. 17. inserenda esse suspicatus eram, priusquam

hanc Bekkeri notam legerem: „Haec post λόγους ponit γρ. S." Nunc confirmatus auctoritate libri egregii, si Demosthenes mihi recensendus esset, illuc transponere non dubitarem. γὰρ post οὐδὲ refertur ad ὀκνῶ, sed γὰρ post ὀψὲ ad ἄρξομαι. SCHAEFER.

P. 270. v. 20. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν] οὐ τῶν τυχόντων εἷς ἦν. εἰρωνείᾳ ἔοικεν ὁ λόγος καὶ ἀπροσδοκήτῳ. Aretinus: *Num erat, ut quivis? sed ut ii, quos populus detestatur.* Melanchthon: *Non enim erat ex eo genere, cui se ingerit, sed ex talibus, quos exsecratur populus.* Perionius: *— et ab iis, quae gessit, initium sumam. Neque enim fuerunt obscura aut vulgaria; sed eiusmodi, ut ea omnes exsecrentur.* Meletus: *Non enim fuit de iis, quos populus devovet.* Videtur innuere, eum nothum esse et peregrinum, qui falso se ex cive Atheniensi et matrimonio legitimo procreatum affirmet. WOLF. *Non unus de multis, non forte fortuna oblatus homo.* Ita vertit Lambinus. Qui si non bene, peius tamen Wolfius, quem ne intelligo quidem: *Neque enim eorum fuit, quorum fuit.* Schema est, quod παρὰ προσδοκίαν dicitur. Adduxit Hermogenes in cap. περὶ τοῦ κωμικῶς λέγειν, quem vide. Ait Demosthenes: *Non ille est ex plebecula aut e vulgari sorte, non ignotus vobis, non hospes,* (quo pacto fere laudationes et encomia instituere solent,) *non ita, sed ea est prosapia, ea generis claritudine, ut — P. A. maiores eius saepius esset exsecratus. Illene ignotus? immo nimis notus.* uti Italus: *perciochè egli non è stato uno della plebe, ma un di quelli, a' quali il popolo priega male.* Miranda *) sane versio Rutilii Lupi, quam adduco in nota sequenti. Tourrellius sudat in harum vocum interpretatione, neque tamen valde feliciter rem gerit. TAYLOR. Id est οὐκ ἦν εἷς τις τῶν τυχόντων. *Non enim est Aeschines de genere hominum triviali, vulgari, sed unus illorum inventu rarorum hominum, quos populus per praeconem publice devovet,* h. e. parricida et proditor patriae eoque dignus, cuius in mores et cursum universae vitae inquiratur. Hermogenes p. 438. τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσταται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ οὕτως· τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω περὶ τοῦ Αἰσχίνου λέγων· οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, ἀλλ' οἷς ἡ πόλις καταρᾶται. τῇ δ' ἐναντιώσει τῶν εἰκόνων οὕτως· αὐτοτράγικος πίθηκος, ἀρουραῖος Οἰνόμαος. REISK. Rutilius: — *parentes appellat, quos scitis non ignotos fuisse, sed huiusmodi, ut omnes hos exsecrarentur.* ad q. l. Ruhnkenius p. 56.: „*quos*

---

*) Ruhnkenius ad Rutil. Lup. pag. 55.: „Taylorus Rutilii versionem *mirandam* vocat, credo, quod ipsi nimis libera visa est, et, nonnullis adiectis, sensum potius oratoris, quam verba, exprimere." Ita solebant illi: ut magna cautione opus sit, si talibus versionibus uti velis ad crisin in Graeco textu exercendam. SCHAEFER.

scitis non ignotos fuisse. Sic Rutilius recte et eleganter vertit verba, quae Interpretes torserunt, οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν. Vide Taylorum." Recte Technicus de parentibus Aeschinis intellexit, non, ut Reiskius, de ipso Aeschine: qui gravis est error, sed vix ille evitabilis, nisi hoc membrum post λόγους transponas. Verba sic verto: *Nam ne in faece plebis quidem parentes habuit, sed natus est talibus hominibus, quos populus diris devovet.* Nihil hic ironici, nihil παρὰ προσδοκίαν. Talia enim schemata parum decent Oratoris animum maxime commotum in adversarii natales acerbissime invehentis. SCHAEFER.

P. 270. v. 20. ὧν] ὣν secundi loco dat Paris. septimus ὡς. REISK.

P. 270. v. 21. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται] Non tam fortasse proditores et planos, qui populum pro concione decipiunt, quam servos et nothos et peregrinos, qui se pro ingenuis et germanis civibus venditant, intelligit. WOLF.

P. 270. v. 21. ὁ δῆμος] ἡ πόλις Hermogenes l. c. SCHAEFER.

P. 270. v. 21. ὀψὲ γάρ ποτε κ. τ. λ.] Laudo Ulpianum: δεῖ λαβεῖν τὸ μὲν πρῶτον ὀψὲ ὥσπερ διηγουμένου, τὸ δὲ δεύτερον ὡς κατ' ἐρώτησιν. Atque ita distingui iubeo: ὀψὲ γάρ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. Confirmat Rutilius Lupus de Fig. Sentent. lib. I., cuius interpretationem subiungo. *Nunc quoniam de me, ut volui, cognovistis, iudicium per ipsius vitia* *) *constituam. Nam dum opus est, parentes appellat, quos scitis non ignotos fuisse, sed huiusmodi, ut omnes hos exsecrarentur. Sed hic bonus vir grandis natu atque sero, sero loquor? immo vero nuper atque his paucis diebus simul et Atheniensis et eloquens est factus.* TAYLOR. Hermogenes p. 352. ἔτι ἐνδιάθετον σχῆμα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανόρθωσις, ἡ αὐξήσεως ἕνεκα παραλαμβανομένη. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. Alexander Rhetor p. 94. capite περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἣν καὶ ὑπαλλαγήν τινες καλοῦσιν· τοῦτο τὸ σχῆμα γίνεται καὶ αὐτὸ κατά τινας. ἢ γὰρ ἐπιτιμήσαντες τῇ πρώτῃ λέξει ἑτέραν ἐλάβομεν. οἷον· ὀψὲ γάρ ποτε — ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. Item Phoebammon p. 132. Aristides de D. C. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ἐπικαταψεύδεσθαι. οἷον ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου, ἐν οἷς λέγει τὸν Αἰσχίνην ὀψὲ Ἀθηναῖον γεγενημένον· ὀψὲ γάρ ποτε —. Ego vero aut non intelligo vim vocabuli ὀψὲ, aut non perspicio acumen dictionis. *Sero factus est Atheniensis et rhetor. Me miserum, qui sero dicam? Debebam dicere heri et nuper admodum.* Qui haec inter se concinunt? Intelligerem, si dixisset *dudum ante, olim, multis annis ante. Nequaquam. Nuper admodum.* REISK. Non attendit Reiskius ὀψὲ referri ad Aeschinis aetatem. Is dicitur gran-

*) Bene Ruhnkenius *vitam.* SCHAEFER.

dis natu atque sero factus civis et orator, adeoque tam sero, ut res paucis diebus ante accidisse videatur. Citat haec usque ad ῥήτωρ Tiberius pag. 24. Post ποτε Reiskiana habet signum coli, Wunderlichiana et Bekkeriana lineolam. SCHAEFER.

P. 270. v. 22. πρώην] πρῴην Reisk. Wunderlich. et Bekker. Codex Vat. Tiberii πρωῒ ἦν, quod, etsi corruptum, iota subscriptum tuetur. V. Etymolog. M. c. 266, 21. SCHAEFER.

P. 270. v. 22. γέγονε] Abest ab August. primo. Taylorus: „Idque etiam ab Ulpiani codice abfuisse videtur. Quorsum enim ad haec verba, ὀψὲ γάρ ποτε, annotasset haec? κατὰ κοινὸν δὲ τὸ ἦν. Nam qui γέγονε omittunt, hi e versu 21. tacite volunt ἦν repeti: quod probari nequit." Sed vereor, ne scholium hoc non Ulpiani sit. In August. primo enim est, qui Ulpiani nihil habet. Laudat h. l. Hermogenes p. 438. REISK. γέγονε omittunt duo Codd. Bekk. Nec Tiberii liber videtur habuisse. Sed abesse nequit. SCHAEF.

P. 270. v. 23. δύο συλλαβὰς προσθεὶς] Hic Ulpianum non laudo neque laudare possum: μίαν μὲν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, μίαν δὲ εἰς τὸ τῆς μητρός. Absurdissimum longe, quod vidi unquam. Nam Aeschinis pater, qui *Tromes*, iam *Atrometus* dicitur, duabus syllabis additis. TAYLOR. Laudat hunc locum Hermogenes περὶ μεθ. δεινότ. pag. 438. ed. Crisp. τούτοις δὲ πᾶσι χρῆται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ἔνθεν δηλοῦται, ὅτι κωμῳδεῖν ἐπίσταται. τῇ μὲν παρῳδίᾳ οὕτως· τὸν μὲν πατέρα ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. Latet huius viri nomen apud Lucianum in Rhet. praecept. nunc tandem protrahendum dias in luminis oras. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαζὼν καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς καὶ κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι κατορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ ζηλοῦν ἀξιῶν. ubi ineptissime Benedictus: *ac si gladiarii fabri vel intrepidi grammatistae filium vellet imitari.* Scribendum Ἀτρομήτου. Nimirum intelligit Lucianus illud nobile par fratrum, Demosthenem et Aeschinem, quorum hic γραμματιστοῦ sive ludimagistri erat filius, cui nomen Tromes vel Atrometus. Eleganter Demosthenes pro Cor. de Aeschine: παῖς μὲν ὢν μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων, καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν, οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. Ille vero, Demosthenes scil., patrem habuit μαχαιροποιόν. vid. Suid. in v. Cultellos venditasse dicit Valerius Max. III. 7. *Quam matrem Euripides, aut quem patrem Demosthenes habuerit, ipsorum quoque saeculo ignotum fuit: alterius autem matrem olera, alterius patrem cultellos venditasse, omnium pene doctorum literae loquuntur.* TOUP. Ita saepius obscuris homines natalibus, ut generis sordes, quoquo possent modo, in oblivionem adducerent, nomini suo addendis syllabis granditatem conciliare stude-

bant. Rem suaviter ridet derisor Samosatensis T. VI. p. 311. ed. Bip. SCHAEFER.

P. 270. v. 23. δύο συλλαβὰς προσθεὶς τὸν μὲν πατέρα] Melior utique foret ordo planiorque dictio, si sic legeretur: τὸν μὲν πατέρα δύο συλλαβὰς προσθείς. Nam, ut nunc iacent verba, colligas ex iis, Aeschinem ad nomen patrisque duas syllabas apposuisse, ad matrisque totidem. Quod secus est. Matris nomini nihil filius addidit, sed prorsus id cum alio honestiore commutavit. Et nescio profecto, an orator sic dederit. REISK. Multum fallitur. Vere Wunderlichius praefat. p. XLIII.: „Demosthenis verba, matrem *Empusam* non *nomine* sed *cognomine* appellatam esse, clare loquuntur, Eique nomen Γλαυκὶς fuisse tradit Apollonius de Aeschine agens ed. R. T. 3. pag. 13. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος. Atque ipse comprobat Aeschines κ. παραπρ. pag. 256. καὶ ὁ τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Ἀχαρνέως υἱὸς κ. τ. λ. A patre igitur, Glauco appellato, filia nomen *Glaucidis* traxit, unde, duabus syllabis adiectis, *Glaucothea* factum est." SCHAEFER.

P. 270. v. 23. ἐποίησεν] Aliquanto gravius, opinor, quam ὠνόμασεν: quippe hoc verbo sarcasticae quid acerbitatis indicari videtur. Quod quale sit, facile senties, si memineris ἀτρόμητος etiam ἐπιθετικῶς dici de *intrepido*. Antipater in Anthol. Palat. T. I. p. 270. Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν. SCHAEFER.

P. 270. v. 25. Ἀτρόμητον] Ὁ Ἀτρομήτου Aeschines simpliciter dicitur Choricio. V. Villoisoni Anecd. T. II. p. 52. SCHAEFER.

P. 270. v. 25. σεμνῶς πάνυ] ἀσέμνως, omissa altera voce, cum γρ. Paris. secundus. Videtur ille εὐσέμνως dedisse: sed exscriptor manum librarii haud est assecutus: aut adhaesit α e proximo μητέρα. REISK.

P. 270. v. 25. Γλαυκοθέαν] Hemsterhusius Animadvers. in Lucian. Append. p. 5. b.: „Pone Λευκοθέαν: iam illud σεμνῶς πάνυ multo aptius quadrabit, quandoquidem ita Matrem Matutam, magna religione cultam, Graeci appellant." Lege doctissimam Hemsterhusii de h. l. disputationem: sed cave viro magno Γλαυκοθέαν in Λευκοθέαν mutanti assentiaris. Γλαυκὶς duarum syllabarum appositione transit in Γλαυκοθέα, idque σεμνῶς πάνυ: non transit in Λευκοθέα. V. Wunderlich. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 270. v. 26. Ἔμπουσαν] Vide Βατράχους Aristophanis. WOLF. Ulpianus, Etymol. M. Harpocrat. Valesius ad Harpocrat. Aristophanes Ran. v. 295. 307. Kuster. et Spanheim. ad loca, Meurs. III. Attic. Lect. 17. TAYLOR. Citat Harpocrat. v. Ἔμπουσα. REISK. Alciphron III. 62. ἡ ἐπιτήδειος γραῦς, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ βιάζεσθαι (i. e. πάσχειν, verbo passive usurpato). Quae e nostro loco petita esse quis non videt? Monuit etiam Wagnerus. SCHAEF.

P. 270. v. 28. ἄλλοθεν] Post ἄλλοθεν videtur inserendum esse, quod olim suspicor in libris in hac regione lectum esse, sed critici exterminarunt, Hermogene teste, cuius haec sunt verba: ἐκεῖνα μέντοι διὰ τὸ ἄγαν εὐτελὲς καὶ ὀβελίσαντες ὑπεξείλοντο, ἴσως ὀρθῶς ποιοῦντες. λέγω τὸ κυάμους ἑφθοὺς βοῶσα, καὶ [forte copula haec tollenda est *)] κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο, καὶ τὰ ἑξῆς. *Fabas coctas proclamans circitabat per totam urbem tota aestate*, id est, vociferans se circumferre ollas plenas fabis coctis, si quem iuvet emere, ut is veniat atque sumat. REISK. Suspicio Reiskii longe incertissima. Male autem sit illis Criticis, qui in veterum scripta obelis suis tam crudeliter grassati sunt. Tales Hypercriticos etiam nostra aetas vidit. Hoc vero est non agere Criticum, sed furere et debacchari. SCHAEFER.

P. 271. v. 1. τουτουσὶ] τούτους Paris. quintus, codex Obsopoei, qui sic emendandum censet. Dignum enim critico Demosthenem tractante inventum. Sed istaec istis temporibus condonemus. REISK.

P. 271. v. 2. ἔχεις] ἔχῃς August. primus, sed sine iota adscripto, quod ille librarius alias semper coniunctivo adscribit, quasi repetiisset ab ἔχημι. ἔχῃς etiam in Bavarico est, qui codex nusquam iota neque adscriptum neque subscriptum habet. REISK.

P. 271. v. 2. ἀλλὰ καὶ μισθώσας] Vulg. ἀλλὰ μισθώσας. ἀλλὰ καὶ μισθώσας Paris. quintus, August. secundus et quartus. καὶ addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 2. σαυτὸν] αὐτὸν August. secundus. REISK.

P. 271. v. 3. τουτωνὶ] τούτων Paris. quintus, August. primus. REISK.

P. 271. v. 6. καθαρῶς] Vulg. φανερῶς. καθαρῶς August. secundus, quod praetuli. REISK. Non debuit praeferre. φανερῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 6. ἐπεδείχθη] Vulg. ἀπεδείχθη. ἐπεδείχθη Paris. primus, August. primus et quartus. ἐδείχθη simplex Paris. quintus, August. secundus. Praetuli ἐπεδείχθη. REISK. ἀπεδείχθη bene revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 6. τίς γὰρ — Ἀντιφῶντα] Citant Anecd. Bekk. p. 440, 5. SCHAEFER.

P. 271. v. 6. ὑμῶν] Abest a Paris. primo, August. primo et quarto. REISK.

P. 271. v. 7. οἶδε τὸν ἀποψηφισθέντα] Perperam Anecd.

---

*) Sine cunctatione tollenda est, ut nata, quod toties accidit, e proximo κατά. V. not. ad pag. 279, 2. et ad Schol. Apollon. Rhod. p. 284. Etiam in Plutarchi Moral. T. II. p. 1023, 1. ed. Wytt. copula delenda. SCHAEFER.

Bekk. l. c. οἶδεν ἀποψηφισθέντα. Item Suidas. Vide not. sequ. SCHAEFER.

P. 271. v. 7. τὸν ἀποψηφισθέντα] τῇ διαψηφίσει ἐκβληθέντα τοῦ δήμου καὶ τῆς πολιτείας. WOLF. Vox ea generaliter et quasi proprie sumta *absolutionis* vim obtinet; verum in causa peregrinitatis, ubi quaeritur, an civis sit, necne, *condemnandi* vel *eiiciendi:* ideo vero, quoniam, cum civium recensio fieret, quae διαψήφισις vocatur, qui ex eo censu deiiceretur, ἀποψηφισθῆναι recte dici potuit. Οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ἐδόκει εἶναι τὸ πρότερον, γιγνομένων δὲ τῶν καλουμένων διαψηφίσεων, ὅ ἐστιν ἐξετάσεων, ἐν τοῖς δήμοις, ὡς ἔθος, εἰ ἄρα φύσει Ἀθηναῖος οὐκ ὢν ἐνέγραψεν ἑαυτὸν ἐκ σπουδῆς τινων εἰς τοὺς ἀστούς, ἀπεψηφίσθη δὲ, ἀπεδοκιμάσθη, ὡς οὐκ ὢν αὐτὸς (f. ἀστὸς), καὶ ἐκβέβληται, λοπηθεὶς ᾤχετο πρὸς τὸν Φίλιππον καὶ ὑπέσχετο αὐτῷ λάθρα τῆς Ἀττικῆς ἐπιβὰς ἐμπρήσειν τῆς Ἀττικῆς τὰ νεώρια. Ulpianus ad hunc locum. Εἴ τις ξένος ἔδοξεν εἶναι, καὶ οὐ πολίτης, τοῦτον ἐν ταῖς διαψηφίσεσι τῶν δήμων ἀπεψηφίζοντο οἱ δημόται, καὶ ἐλέγετο ἀπεψηφισμένος. εἶτα εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐκρίνετο ξενίας, καὶ εἰ μὲν ἑάλω, ἐπιπράσκετο ὡς ξένος, εἰ δὲ ἐκράτει, ἀνελαμβάνετο εἰς τὴν πολιτείαν. οὕτω Δημοσθένης· τίς γὰρ ὑμῶν οὐκ οἶδεν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα; Suidas v. Ἀποψηφισθέντα. Adde eundem v. Διαψήφισις καὶ Ἀποψήφισις. Plura et disertiora ad initium Eubulideae. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 439. S. SCHAEFER.

P. 271. v. 7. τὸν ἀποψηφισθέντα] τοὺς ἀποψηφισθέντας codex Obsopoei. REISK.

P. 271. v. 8. τὰ] τὰ secundum abest ab August. quarto et Bavarici texto. REISK.

P. 271. v. 8. ὑμέτερα] Abest ab August. quarto et Bavarici texto, sed margo eius cum γρ. dat vulgatam. In Paris. quinto est ἡμέτερα. REISK.

P. 271. v. 10. λαβόντος] καταλαβόντος Guelpherb. Vindob. TAYLOR.

P. 271. v. 10. κεκρυμμένον] κεκρυμμένον Paris. septimus. REISK.

P. 271. v. 11. οὗτος] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 271. v. 13. ἐπ᾽ οἰκίας] ἐπὶ τὰς οἰκίας Paris. quintus. REISK.

P. 271. v. 13. ἄνευ ψηφίσματος] Dubito de ratione pungendi: utrum scilicet referamus duas has voculas ad ἀφεθῆναι, an ad priorem sententiam, ἐπ᾽ οἰκίας βαδίζων. In illa mente est Wolfius, ut vides; in hac editores Parisienses. Item Etruscus interpres: *andando alle lor case senza licenza del senato.* Mecum dubitare videtur Scholiastes. TAYLOR.

P. 271. v. 15. καὶ εἰ μὴ — ὁ τοιοῦτος] Citant Anecd. Bekk. pag. 127, 2. sic ut omittant καὶ τὴν ὑμετέραν — συμβεβηκυῖαν ἰδοῦσα et deinde καὶ συλλαβοῦσα — ὡς ὑμᾶς. SCHAEFER.

P. 271. v. 15. ἡ βουλή] βουλή Anecd. Bekk. Etiam Cod. Bekk. omittit articulum. SCHAEFER.

P. 271. v. 16. τὴν ὑμετέραν — συμβεβηκυῖαν] inscitiam, ignorantiam nostram [vestram], aut, si sic reddere mavis, errorem, lapsum in loco vel tempore non opportuno factum. Potest enim aliquis aliquid ignorare ἐν δέοντι, vel errare, labi, cum expedit nobis nos id ignorare, aut cum scientes dissimulamus et connivemus, aut cum error noster nobis fortuito casu fit salutaris. REISK.

P. 271. v. 16. ἐν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 271. v. 20. σεμνολόγου] σεμνολογουμένου index Aldi et Aldina Taylori. REISK.

P. 271. v. 20. τουτουΐ] Vulg. τούτου. τούτου Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. τουτουΐ Bavaricus, August. quartus, Aldus et index Aldi, nec non editio P. Manutii. Praetuli τουτουΐ. REISK.

P. 271. v. 22. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 22. τούτῳ τότε] Wunderlichius Append. p. 196.: „Omnes τότε τούτῳ." Hoc ordine Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 23. αὐτὸν] Ad αὐτὸν addit Aldina Taylori αὐτῆς. REISK.

P. 271. v. 24. Δήλῳ] Vide praestantissimi Dorvillii Exercitat. de Delo Cap. 5. in Miscell. Observat. T. VII. TAYLOR.

P. 271. v. 24. ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε] Praepositionem omittunt Paris. primus et August. primus; sed hic contra post ἧσπερ addit ἕνεκα et sic locum constituit: ἧσπερ ἕνεκα πολλὰ προεῖσθε (sic). Neque dubito, quin Paris. primus idem dederit. REISK. Praepositionem plures Codd. omittunt, nec dubito eam, perinde ut ἕνεκα, a manu interpretantis accessisse. Est attractio satis frequens, quam illustravi exemplis not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 325. Meletem. Crit. p. 124. et not. ad Sophocl. Oed. C. 749., ubi eiusdem schematis exempla e Latinis scriptoribus congessi. Herodotus VI. 75. in. κατῆγον αὐτὸν — ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι ἐς Σπάρτην τοῖσι καὶ πρότερον ἦρχε. Xenophon Agesil. c. 2. in. ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἐθνῶν ὧνπερ ὁ Πέρσης. Idem de Republ. Lacedaem. c. 12. §. 2. φυλάττουσιν ἀπὸ χωρίων ὧν ἂν ἐκ πλείστου προορῷεν. ubi mirare turbas Interpretum bene compositas ab optimo Heindorfio in editione Schneideri. Dionysius Halic. Ant. Rom. IX. 44. εἰς ἔριν ἦλθεν ὅσην οὔπω πρότερον. Plutarchus T. III. p. 688. R. ἐπὶ τοὺς τόπους οὓς ἐκεῖνος ἐκέλευσεν ἀπεχώρουν. Add. Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 26. SCHAEFER.

P. 271. v. 24. προΐεσθε] Al. προεῖσθε, quod malim. Aptior huic loco aoristus. SCHAEFER.

P. 271. v. 25. προείλεσθε] [προσείλεσθε.] Ita Wolfius sua

sola auctoritate fretus. Caeteri omnes προείλεσθε. TAYLOR. προσείλεσθε solus edidit Wolfius et secundum eum Taylorus. προείλεσθε, iussu et decreto vestro delegistis hunc senatum eique rem vestro nomine deputastis. Quasi dixisset εἵλεσθε αὐτὴν πρὸ ὑμῶν αὐτῶν, fidem sapientiamque eius vestromet iudicio praetulistis. προαιρεῖσθαί τινα πρός τινα est deligere, creare, nuncupare, delegare ad honorem quendam aut functionem quandam. Est ergo h. l. deputastis eam huic negotio cum plena potestate. REISK. προσείλεσθε verum puto ob sequens κἀκείνην, quod in ἐκείνην mutandum temere censuit Wunderlichius praefat. p. LII. SCHAEFER.

P. 271. v. 25. κυρίαν τοῦ πράγματος] Vulg. τοῦ πράγματος κυρίαν. κυρίαν τοῦ πράγματος Aldus, P. Manutius. REISK. τοῦ πράγματος κυρίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 271. v. 26. Ὑπερίδῃ] Vulg. Ὑπερίδην. Ὑπερίδῃ August. secundus et Bavaricus: nam in hoc tametsi ν esset, erat tamen a manu iuniore appictum. Ὑπερείδῃ August. primus et quartus. Possit accusativus ferri: praestat tamen dativus, quem praetuli. Orationis Hyperideae in hac causa Deliaca fragmenta duo vel tria supersunt adhuc conservata a Scholiastis Hermogenis. REISK. V. Ruhnkenii Histor. Crit. Oratt. Graecc. p. 149. ed. Reisk. SCHAEFER.

P. 271. v. 27. ἀπὸ τοῦ βωμοῦ] Ita Demosthenes c. Conon. p. 1265, 6. πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. Add. Cicer. pro C. Balbo §. 5. *Athenis aiunt, cum quidam apud eos, qui sancte graviterque vixisset, et testimonium publice dixisset, et, ut mos Graecorum est, iurandi causa* ad aras *accederet* —. TAYLOR. Demosthenes p. 1054, 8. λαβόντες τὴν ψῆφον, καιομένων τῶν ἱερείων, ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντες τοῦ Διὸς —. Herodotus VIII. 123. διενέμοντο τὰς ψήφους ἐπὶ τοῦ Ποσειδέωνος τῷ βωμῷ. ubi v. Wesseling. et Valckenar. SCHAEFER.

P. 272. v. 2. μοι] Abest a Paris. secundo, tertio et quinto, August. secundo, Bavarico. REISK. V. p. 273, 3. SCHAEFER.

P. 272. v. 2. *ΜΑΡΤΥΡΕΣ*] μαρτυρία Paris. primus et septimus, August. primus. Ab August. secundo abest, ut titulus, sed est ut principium ipsius testimonii, quod sic incipit: Μάρτυρες μαρτυροῦσι. Totum testimonium abest ab August. primo. REISK.

P. 272. v. 5. ὑπὲρ ἁπάντων] Scilicet τῶν ἄλλων ἀρχόντων ἐκ τοῦ Ἀρείου πάγου. Ex universo senatu Areopagitico delecti hi quatuor pro se pro suisque collegis reliquis omnibus haec testati sunt. REISK.

P. 272. v. 5. Σουνιεὺς] Sic corrigit annotator in Aldina Taylori Συνιεὺς, quod in Aldina est. REISK.

P. 272. v. 6. Φλυεὺς] Φλιεὺς Aldus. REISK.

P. 272. v. 7. σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ] Vide Aeschinem de Amphictyonica legatione. WOLF.

P. 272. v. 9. Ὑπερίδην] Ὑπερείδην Bavaricus. Et sic idem

utrum librarius dedisset *Ἀναξίνῳ* an *Ἀνεξίνῳ*. REISK. *Ἀναξείνῳ* Cod. Bekk. Nempe *ι* producitur et nominativus *προπερισπᾶται*, *Ἀναξῖνος*. Auge hoc nomine similium catalogum, quem dedit Ruhnkenius Histor. Crit. Oratorr. Graecorr. p. 127. s. ed. Reisk. SCHAEFER.

P. 273. v. 2. *καὶ*] *καὶ* prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 273. v. 3. *τούτων*] *καὶ τούτων* August. quartus. REISK. Hoc probatum Wunderlichio in priori editione Dissenius in altera recepit. Sic respicitur p. 272, 2. *etiam horum*, ut illorum. Sed requiro maiorem librorum auctoritatem. Bekkeriani quidem tacent. SCHAEFER.

P. 273. v. 5. *ΜΑΡΤΥΡΕΣ*] *Μαρτυρία* Paris. primus. REISK.

P. 273. v. 6. — 18. *Μελέδημος* — *ἑσταμένου*] Totum hoc testimonium abest ab August. primo. REISK.

P. 273. v. 6. *Μελέδημος*] *Κελέδημος* Paris. sextus et septimus, item Aldus et Felicianus. *Τελέδημος* Bavaricus et editio P. Manutii, necnon Aldina Taylori. *Τηλέδημος* Paris. quintus, August. secundus. *ηλέδημος* August. quartus, vacuo spatiolo relicto pro prima litera rubrica pingenda. In Bavarico prima litera nominis huius erat magnum *T* rubrica pictum. Sed inter *Μάρτυρες* et *Τελέδημος* erat medium magnum *M* in margine atramento pictum, quod numerum capitis, XII. puta, indicaret, sed hoc non huc pertinens, sed ad p. 275, 18., qui versus huic loco ex adverso in altera columna erat scriptus: unde forte nata est vulgata lectio, prima nominis litera omissa, ut saepe fit literis initialibus rubrica pingendis et hic factum est in August. quarto, eiusque in locum numero capitis suffecto. REISK. *Τελέδημος* Bekker. V. not. ad p. 324, 10. SCHAEFER.

P. 273. v. 7. *ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν*] *iureiurando adacti a ducibus* Wolfius. *davanti i capitani* Ferrus. TAYLOR.

P. 273. v. 16. *πολλὰ* — *δεῖξαι*] *πολλὰ ἐγὼ* (*πόλλ' ἂν ἐγὼ* alii) *ἐπὶ τούτων ἔχοιμι δεῖξαι* Cod. Reg. *α*. TAYLOR. *πολλὰ ἐγὼ τοίνυν ἔτι* — August. quartus sine *ἂν*, quod etiam ab Aldina abest. Pro *ἔτι* dat Paris. primus *ἐπὶ*. REISK. Latetne *ταννῦν* in illo *τοίνυν*? V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 380. et Meletem. Crit. p. 67. Add. Schneider. ad Xenophont. Cyrop. VI. 3. 17. VII. 2. 27. SCHAEFER.

P. 273. v. 16. *τούτων*] Nonne deest adiectivum aliquod, *δεινότερα*, vel tale quidpiam? MARKLAND. Recte vidit Marklandus, neque dubitari de eo potest, *τούτων δεινότερα* legi oportere. Nam sine comparativo tali, *δεινότερα*, aut *αἴσχιω*, aut simili, non habes quo *ἔτι τούτων* referas. Verum etiam pro *ὧν* legendum videtur *δι' ὧν*. REISK. Locus est sanissimus. *ἔτι* verte *praeterea* et iunge *πολλὰ τούτων ὧν*. Hoc ipsum *ὧν* Marklandi commentum vanitatis adeo convincit, ut mirabile sit virum tam sagacem verum non

vidisse. Atque res, opinor, suboluit Reiskio: sed cum semel sibi persuasisset comparativum excidisse, ut difficultatem e genitivo relativi oriundam tolleret, ante ὧν praepositionem διά inferciendam temere censuit. SCHAEFER.

P. 273. v. 17. τοῖς μὲν ἐχθροῖς — ἐπηρεάζων εὑρέθη] Citant Anecd. Bekk. p. 137, 29. SCHAEFER.

P. 273. v. 18. ἐμοὶ] Legendum ὑμῖν. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 52. Fallitur. V. p. 229, 8. 16. et conf. p. 519, 13. ἐπηρεάζειν et ἐπήρεια proprie dicuntur de sycophantis. SCHAEFER.

P. 273. v. 18. παρ' ὑμῖν] παρ' ὑμῶν forte. TAYLOR. Ne probes. Nos: *bey euch.* SCHAEFER.

P. 273. v. 20. ἔθει τινὶ φαύλῳ] Verba haec commatibus includenda, ut recte Interpres Italus: *havete, per una cattiva usanza, dato licenza —.* TAYLOR. Ita Reiskiana interpunxit. Sed hic est interpunctionis abusus, pueros fortasse iuvans in struendis verbis trepidantes, viris indignissimus. Semper memento interpunctionem hunc unum habere usum, ut regat pronuntiationem. SCHAEFER.

P. 273. v. 21. περὶ τῶν] Vulg. τῶν. παρὰ τῶν Paris. septimus. Voluit περὶ. Wolfius in farragine hanc proponit coniecturam: „Fort. λέγοντά τι παρ' ὑμῖν τῶν συμφερόντων." περὶ addidi, neque causa sat gravi, neque auctore idoneo. REISK. περὶ habet Cod. Bekker. Sed recte omiserunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 273. v. 22. ὑποσκελίζειν] Phoebammon pag. 100. ad h. l. respicit verbum ὑποσκελίζειν commemorans in numero tropicorum pro ἀνατρέπειν. REISK. V. not. ad p. 269, 20. SCHAEFER.

P. 273. v. 23. ἀντικαταλλαττόμενοι] [ἀνταλλαττόμενοι.] ἀντικαταλλαττόμενοι MSS. Ald. et Felician. Ven. Ital. Regii α. β. ε. ἀντικαταλλασσόμενοι Guelph. Vindob. TAYLOR. Vulg. ἀνταλλαττόμενοι. ἀντικαταλλαττόμενοι Paris. secundus cum γρ. August. primus et secundus, indices Aldi, Feliciani et P. Manutii, Aldina Taylori. Praetuli ἀντικαταλλαττόμενοι. REISK. ἀνταλλαττόμενοι Bekker. SCHAEFER.

P. 273. v. 25. διόπερ — πολιτεύεσθαι] Citant Anecd. Bekk. p. 177, 8. SCHAEFER.

P. 273. v. 26. ὑμῶν] Male ἡμῶν Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 273. v. 27. καὶ — μὲν δὴ] Fuit cum hic particularum complexus tali in positura mihi offendiculo esset, ut ostendunt quae adscripsi ad Xenophont. Hellen. VI. 5. 17. pag. 457. ed. Schneid., augebatque suspicionem fluctuatio librorum: velut l. c. plures omittunt δή. Eadem scripturae diversitas ibid. VII. 1. 19. Cyrop. II. 2. 2. II. 3. 24. Sed aliis locis libri ita consentiunt, ut temerarii sit vulgatae fidem suspectare. V. Xenophont. Hieron. 2, 12. 18. SCHAEFER.

P. 273. v. 27. πολεμεῖν φανερῶς] [πολεμεῖν, φανερῶς.] πολεμεῖν φανερῶς, ita distingue. MARKLAND. Etiam Reiskiana post πολεμεῖν distinguit. Perperam: φανερῶς enim iungendum esse verbo πολεμεῖν sequentia docent. SCHAEFER.

P. 273. v. 27. φανερῶς συναγωνίζεσθαι] φανερῶς δὲ συναγωνίζεσθαι August. quartus. Forte voluit φανερῶς ὧδε [id est οὕτως] συναγωνίζεσθαι. REISK.

P. 274. v. 3. ἐπορεύετ' ἄνθρωπος] ἐπορεύεθ' ὁ ἄνθρωπος. MARKLAND. Wunderlichii posterior hoc adscriptum (a Dissenio, ut opinor,) habet: „Praestat ὁ ἄνθρωπος." Idem placuit Bährio ad Plutarchi Alcibiad. p. 69. Melius e duobus Codd. Bekkerus dedit ἐπορεύεθ' ἄνθρωπος. SCHAEFER.

P. 274. v. 3. οὐκέτ' ἐν] [οὐκέτι κἂν ἐν.] οὐκέτ' ἐν, deleto κἂν, plurimi, et rectius. TAYLOR. Vulg. οὐκέτι κἂν ἐν. κἂν omittunt Paris. primus, secundus, tertius, quintus, septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldina Taylori, index Aldi, editio P. Manutii. Sustuli κἂν, cui si locus sit dandus, mutandum sit cum καὶ et hoc καὶ ante οὐκέτι collocandum, ut sit: ἄνθρωπος, καὶ οὐκέτ' ἐν —. REISK.

P. 274. v. 5. ἐνειστήκει] ἐνεστήκει August. quartus. REISK. Sic Bekker., servans ille διειστήκει p. 231, 5. περιειστήκει p. 301, 7. SCHAEFER.

P. 274. v. 6. ἐν τῷ τότ'] Vulg. πώποτ'. τῷ ποτ' August. primus. ποτ' Bavaricus a prima manu: sed nova πω superscripsit. Dedi de meo ἐν τῷ τότ', scilic. χρόνῳ. REISK. πώποτ' revocarunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 274. v. 6. ἔπραξεν] ἔγραψεν Aldina Taylori. REISK.

P. 274. v. 6. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. quintus. REISK.

P. 274. v. 6. οὑτοσὶ] οὗτος Paris. primus, August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 274. v. 6. ἰαμβειοφάγος] [ἰαμβειογράφος.] Cedo, qui istos senarios Aeschinis legerit, audiverit, memoraverit. Non ita est: non. Parum constat, eum iambos scripsisse: recitasse vero in scena ore rotundo liquet, et multum ad eum quaestum passim Demosthenem adlusisse. Scribe ergo certissima emendatione ἰαμβοφάγος. Aliquoties notavi singularem fidem Cod. Regii ε., qui me in hac lectione adiuvit. Adiuvit etiam Etymol. M. v. Ἰαμβοφάγος, λοίδορος· ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν ἐν τῷ στόματι, ὁ ἔχων τοὺς ἰάμβους, τουτέστιν ὁ ἔχων διὰ στόματος τὴν φιλολοιδορίαν. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου, τάχα καὶ παραπαίζων εἰς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι τὰ ἰαμβεῖα τῆς τραγῳδίας ἔλεγεν ὑποκριτὴς ὤν. TAYLOR. Vulg. ἰαμβειογράφος. ἰαμβογράφος August. primus, quod miror. Sed quartus, item Paris. quintus et margo libri Lessingiani dant ἰαμβειοφάγος, quod Taylorus amplectitur et ex Etymologico M. tuetur. Habet hanc

lectionem margo Bavarici quoque sic exhibens: γρ. ἰαμβειοφάγος καὶ ἰαμβειομάχος. Posteriorem hanc lectionem nusquam alias reperi. Praetuli ἰαμβειοφάγος: quam terminationem (φάγος) addunt vocabulis significare volentes eum, qui rem assidue tractat eaque exsatiari nequit. Hermogenes p. 350. λέξις δὲ πᾶσα μὲν ἡ τραχεῖα καὶ σφοδρὰ καὶ πεποιημένη διάθεσιν ἔχει τὴν μετ' ὀργῆς, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιφοραῖς, ἐν αἷς καὶ αἱ μὴ συνήθεις, αὐτόθεν δὲ πεποιημέναι καιρὸν ἔχουσιν, ὥσπερ τὸ ἰαμβειογράφος καὶ τὸ γραμματοκύφων καὶ πᾶσαι αἱ τοιαῦται καιρὸν ἔσχον, αὐτόθεν δόξασαι ἀπό τινος διαθέσεως λέγεσθαι. Item p. 256. Scholiastes Hermogenis: γραμματοκύφων οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τοῦ δήμου. τὸ δὲ ἰαμβιοφάγος *) ἀντὶ τοῦ ὑβριστής. ἰαμβίζειν γὰρ τὸ σκώπτειν ἐστίν. REISK. V. Zonaras c. 1078. et Anecd. Bekk. p. 265, 31. Eadem p. 190, 9.: Ἰαμβοφάγον τὸν πταίοντα λέγουσιν. quae, satis obscura per se, vide ne lucem accipiant a Demosthenicis pag. 288, 20. 315, 10. 21.: ut Grammaticus hanc vocem intellexerit non de φιλολοιδόρῳ, sed de λυμαινομένῳ τοὺς ἰάμβους, h. e. de disperdente bonos trimetros per vitiosam pronuntiationem, qua homo iambos tanquam absorbere videretur (*Iambenverschlucker*). Ac parum mirer, si quis neget vocem ab ipso oratore alio sensu usurpatam esse. Glossaria Gr. Lat.: πταίει, *titubat.* Cicero de Orat. III. 50.: *versus — debilitatur, in quacumque sit parte titubatum.* Conf. not. ad pag. 288, 17. SCHAEFER.

P. 274. v. 7. οὐκ [sic leg.] ἂν] οὐδ' ἂν August. primus. REISK.

P. 274. v. 8. Αἰσχίνῃ] Αἰσχίνου Paris. quintus. REISK.

P. 274. v. 10. ἐν] [ἐπὶ.] ἐν plures et meliores, Guelph. Aug. Vindob. et α. TAYLOR. Vulg. ἐπὶ. ἐν August. primus, quod praetuli. REISK. Sic pag. 1206, 20. Nec tamen damnem ἐπὶ, quod tot libri Bekk. tuentur. V. p. 1318, 6. SCHAEFER.

P. 274. v. 10. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι] *Aqua mea ad hoc utaris licet* Cicero. MARKLAND.

P. 274. v. 11. δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη θάτερον] Subaudi ποιεῖν. REISK. Idem subaudit Bremius ad p. 113, 12. Etiam H. Stephano dici per ellipsin videtur Thesaur. c. 3453. B. Quae ratio cur mihi parum probetur, l. c. ostendi. Hypostigme autem post θάτερον delenda: nam αὐτὸν ἀνάγκη syntactice continuatur sequentibus. Delevit etiam Dissenius in Wunderlichii altera. Vernacule: *Wiewohl er, eins von beiden, entweder — oder —.* Compares ἀμφότερα ταῦτα p. 285, 17. SCHAEFER.

P. 274. v. 11. αὐτὸν ἀνάγκη] Invertit August. primus. Pronomen αὐτὸν plane omittit August. quartus: sed videtur idem, quod primus, dare voluisse, sic dans: δυοῖν ἀνάγκη τὸν θάτερον.

*) Vitiosa forma. Item vitiosum ἰαμβιογράφος, quod duo Codd. Bekk. dant. V. Append. ad Bastii Epistol. Critic. p. 62. b. SCHAEF.

quod nihili est. Eius loco dat Paris. septimus αὐτὸ cum addito γρ. αὐτῷ, quod nescio sitne ex eodem codice, an aliunde. REISK.

P. 274. v. 12. μὴ] μηδὲ August. quartus. REISK.

P. 274. v. 13. μέσον] τὸ μέσον Paris. quintus, August. secundus et quartus. REISK.

P. 274. v. 15. ἆρ' οὖν οὐδ' ἔλεγεν κ. τ. λ.] Foret utique dictio planior, si sic dixisset: ἆρα οὖν, ὥσπερ οὐδὲν ἔγραφεν, ἡνίκα ἐργάσασθαί τι ὑμᾶς ἔδει καλὸν καὶ συμφέρον, οὕτω καὶ πάλιν οὐδὲν ἔλεγεν, ἀλλ' ἐσιώπησεν, ἡνίκα ἔδει ἐργάσασθαί τι κακὸν καὶ ἀσύμφορον ὑμᾶς; *Num, quemadmodum sententiae nullius scriptae auctor factus est tum, cum honestam rem atque salutarem essetis suscepturi, ita rursus quoque tacuit, cum agitarentur turpia et damnosa?* Et haec fuit utique sententia oratoris. Verum nimium eius studium brevitatis atque concinnitatis implicuit et in contrarium plane invertit orationem. REISK. Haec ita verterunt homines minime mali P. Foulkes et I. Freind: „Nihilne igitur tunc dicebat, *nihilne decernebat, quando infortunii aliquid vobis erat eventurum? At sane neminem alterum loqui oportebat.*" Ab H. Stephano, qui in Thesaur. tom. II. col. 1532. c. recte verterat οὔμενουν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ „Atqui tum nulli alii dicendi locus vacuus erat; nulli certe tum dicendi locum iste non praeripiebat," illorum saltem verborum sensum discere potuissent. Totius loci vera interpretatio e notis et indice Reiskii petatur. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 52. s. V. Ind. Graecitat. pag. 368. Vere Reiskius, nisi quod minus considerate scripsit, *nimium Oratoris studium brevitatis atque concinnitatis implicuisse et in contrarium plane invertisse orationem.* ὥσπερ οὐδ' ἔγραφεν, ut inserta παρενθέτως, quod vocis inflexio, cum Demosthenes oraret, satis docuit, sola per se intelligenda nec referenda sunt ad ea quae continuo sequuntur. Ad ἔγραφεν subaudias τότε. SCHAEFER.

P. 274. v. 15. οὐδ'] Pro priori οὐδ' dat Paris. sextus οὐδὲν. REISK.

P. 274. v. 16. δέοι] δέῃ August. quartus, Bavaricus: sed hic vulgatam quoque superscriptam dat. REISK.

P. 274. v. 16. κακὸν] καινὸν Paris. septimus. REISK.

P. 274. v. 16. ὑμᾶς] ἡμᾶς August. secundus et quartus. REISK.

P. 274. v. 16. οὔμενουν] [οὐμενοῦν.] οὐ μὲν ἦν οὖν Reg. ε. Illustrat H. Stephanus Thes. L. Gr. T. II. c. 1532. TAYLOR. οὐμενοῦν Reisk. in Ind. Graecit. οὐ μὲν οὖν Wunderlich. et Bekker. V. not. ad p. 330, 12. SCHAEFER.

P. 274. v. 16. εἰπεῖν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 274. v. 17. ἠδύναθ'] ἠδύνατο est in editione Paris. ea, quae signum gerit Turnebianum et nomen Io. Benenati. Sed in

eam, quae signum basilisci nomenque scutumque Michaelis Sonnii praefert, irrepsit ex Aldina vitium typographicum ἠδύνατος. REISK.

P. 274. v. 17. ἃ] Pro articulo ἃ dat August. primus καί; quod possit defectus suspicionem movere. REISK. καὶ Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 274. v. 18. ἐλάνθανεν] λανθάνειν e Cod. melioris notae Bekker. SCHAEFER.

P. 274. v. 18. ἐπεξειργάσατο] Simplicius ἐξειργάσατο dant August. secundus et quartus. REISK.

P. 274. v. 18. οἱ] Abest a Paris. primo, secundo, tertio, quinto, septimo, August. primo, Bavarico. REISK.

P. 274. v. 20. προτέροις] ἑτέροις August. quartus. REISK.

P. 274. v. 21. ἀνάλωσε] ἀνήλωσε Paris. primus et septimus, Aldina Taylori, August. primus et quartus, Venet. Wolfenb. Vindob. Utrumque dat Bavaricus. REISK. ἀνήλωσε placet. SCHAEFER.

P. 274. v. 21. τὰ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν — δόγματα] Decreta non Amphissaeorum Locrorum erant, sed Amphictyonum. Vid. Aeschin. in Ctesiphont. pag. 515. lin. penult. p. 519. l. 1. Legendum igitur τὰ περὶ τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν — δόγματα. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 53. Sed quid impedit genitivum passive dictum intelligere? Tollius Excurs. ad Apollonium p. 737.: „Saepius apud Graecos huiusmodi genitivos reperias, in quibus durior sit praepositionis ellipsis. — Thucydides I. 140. τὸ Μεγαρέων ψήφισμα, *Atheniensium de Megarensibus decretum.* quod in praefat. ad Aristoph. Nubes minus bene olim intellectum postea ad Homer. Il. *Γ.* 206. recte explicuit Cl. Ernest." Nullius in talibus locutionibus ellipsis est praepositionis. Ceterum Thucydidea phrasis, τὸ Μεγαρέων ψήφισμα, tam nota fuit, ut etiam Grammatici nullam in eius usu ambiguitatem pertimescentes usurpare non dubitarent. Scholiastes ad Aristophan. Nub. 302. δῆλον ἐκ τοῦ ψηφίσματος Μεγαρέων. ubi non erat cur Hermannus ante Μεγαρέων insereret κατά. V. exquisita annotatio Heinrichii ad Ciceron. Or. pro Flacco p. 95. SCHAEFER.

P. 274. v. 21. τῶν Ἀμφισσέων τῶν Λοκρῶν] τῶν Λοκρῶν τῶν Ἀμφισσέων. WOLF. τῶν Λοκρῶν uncis inclusit Wunderlich. Neque habet Cod. Bekk. Ut vix dubitem tollenda esse. SCHAEFER.

P. 274. v. 21. τῶν] Pro secundo τῶν dat August. secundus καί. REISK.

P. 274. v. 22. τὸ δ'] In priore Wunderlichii τόδ', iure spretum in altera. Ad hunc usum articuli etiam Fr. A. Wolfius offendit not. ad Reiz. de Accent. Inclin. p. 10. Sed v. not. ad Sophocl. Trachin. 1174. SCHAEFER.

P. 274. v. 23. πολλοῦ γε καὶ δεῖ] Verba haec absunt a Paris. septimo, Vindob. August. primo et sexto Bavarici: sed sunt in

huius margine. REISK. Omisit Bekker.; quod Taylorus erat probaturus. V. not. ad p. 241, 17. SCHAEFER.

P. 274. v. 23. *ἐκνίψῃ*] *ἐκνήψῃ* August. primus, vitiose, iudice Fabricio seu Wolfio. REISK.

P. 274. v. 24. *καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν κ. τ. λ.*] Aristides de D. C. p. 246. *ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ἀραῖς χρῆσθαι. οἷον· καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν τοὺς θεοὺς* —. Hermogenes p. 319. *ἔτι ἀφελές τε καὶ ἠθικὸν κατ' ἔννοιαν καὶ τὸ δι' ὅρκων πιστοῦσθαι ὁτιοῦν, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν πραγμάτων. οἷον· καλῶ δὲ τοὺς θεοὺς* —. Item p. 345. REISK.

P. 274. v. 25. *ἅπαντας*] *πάντας* Paris. quintus. REISK. Item Codd. Bekk. Placet. V. init. Orat. SCHAEFER.

P. 274. v. 27. *πατρῷός*] De Apolline Patrio et de hoc loco plura H. Stephan. Thesaur. L. Gr. T. III. c. 94. et Tourrellius praeter eos, qui de diis gentilium agunt. TAYLOR. *πατρῷῖος* (sic) Aldina Taylori. REISK.

P. 274. v. 27. *τῇ*] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 274. v. 28. *εἰ μὲν ἀληθῆ κ. τ. λ.*] F. *εἰ μὲν ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι* (*καὶ εἶπον — ἔγνων*), *εὐτυχίαν μοι δοῦναι.* MARKLAND. Fallitur. SCHAEFER.

P. 275. v. 1. *τουτονὶ*] *τοῦτον* Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 275. v. 2. *ἔγνων*] *ἔγνων* secundum abest ab August. quarto. REISK.

P. 275. v. 5. *τῶν ἀγαθῶν*] Articulum omittit Aristides pag. 248. REISK.

P. 275. v. 5. *ἀνόνητόν*] Restituet hic lector mendum operarum et *ἀνόνητόν* pro *ἀνόητόν* rescribet. TAYLOR. *ἀνόητόν* August. secundus solenni errore. REISK. Solennem cur errorem dixerit, docent mea in Bosii Ellips. p. 370. (coll. not. ad Phalarid. pag. 284.) et in H. Stephani Thes. c. 6757. B. SCHAEFER.

P. 275. v. 6. *ποιῆσαι*] *γενέσθαι* libri saniores. TAYLOR. *γενέσθαι* Paris. primus. Sic dare libros saniores ait Taylorus, nullos tamen ille nominans. Ego in nullo meorum reperi. REISK. Nec probandum est: *ποιῆσαι* enim aliquanto melius respondet antegresso *δοῦναι*. SCHAEFER.

P. 275. v. 6. *διετεινάμην*] *διεμαρτυράμην* (sic) August. quartus. REISK.

P. 275. v. 7. *ἔχων — εἰδώς*] *etsi habeo — scio*. V. not. ad p. 276, 10. SCHAEFER.

P. 275. v. 7. *ἐν τῷ δημοσίῳ*] *in tabulario*, non *in aerario*, quomodo hic intellexit H. Stephanus Thesaur. c. 8290. C. SCHAEF.

P. 275. v. 10. *αὐτῷ*] *ἑαυτῷ* Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. Satis placet. SCHAEFER.

P. 275. v. 10. οὗτος ἐλάττων ὑπολῃφθῇ] ὑπολῃφθῇ ἐλάττων οὗτος Bekker.: nisi voluit ὑπολῃφθῇ οὗτος ἐλάττων. Hoc enim verborum ordine liber melioris notae, isque solus: sed quo ille ordine nullus. SCHAEFER.

P. 275. v. 10. ἐλάττων] vilior, contemtior, minoris homo momenti, quam qui talia, publice tam noxia perpetrare possit. V. p. 350. in. SCHAEFER.

P. 275. v. 11. συνέβη] Post συνέβη addit Paris. quintus αὐτῷ. REISK.

P. 275. v. 11. ὅτι] ὅτι P. Manutius. REISK.

P. 275. v. 12. τὸν γὰρ — Ἐλάτειαν] Hexametrum hunc versum non inobservatum praeterierunt antiquiores. Vide σχ. ad Hephaestionem p. 76. et Longinum. Plura de hac re ad initium Orat. c. Neaeram. TAYLOR. V. Longini Fragm. III. 4. p. 162. ed. Weisk. SCHAEFER.

P. 275. v. 13. ἦλθε Φίλιππος] ἦλθεν ὁ Φίλιππος August. secundus. REISK.

P. 275. v. 15. ὃ] [ὅς.] ὃ Felicianus. Id quod necesse est: et iam Wolfius recte vertit. TAYLOR. Vulg. ὅς. Manavit hoc ex Ald. in alias. ὃ quoque ad exemplum Felic. reddidit P. Manutius. Forsitan ex alterutra harum editionum annotator Weimaranus Aldinam correxit. Praetuli ὃ. Nam non bellum Amphissense Graecos pessumdedit, sed hoc, quod Graeci Philippum in concilium Amphictyonicum admiserunt eique belli sacri summum imperium permiserunt. REISK. ὅς Wunderlich. et Bekker. Recte. Quidni enim bellum Amphissense dici possit Graecos pessumdedisse, cum caussa fuerit eorum, quae Graeciae perniciem afferrent? SCHAEFER.

P. 275. v. 15. καὶ] De suo Reiskius addidit: opinor, quod ϛ antecedens haberet pro compendio huius particulae. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 664. b. Recte deleverunt Dissenius in Wunderlichii altera et Bekker. SCHAEFER.

P. 275. v. 16. τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα] [τὰ τῶν Ἑλλήνων.] τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα Guelph. Aug. Vindob. et Reg. α., qui mire consentiunt in auctore nostro emaculando. TAYLOR. Vulg. τὰ τῶν Ἑλλήνων. Post Ἑλλήνων addunt vocabulum πράγματα August. primus et quartus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 275. v. 16. συγκατασκευάσας] Simplicius κατασκευάσας dat August. quartus. REISK.

P. 275. v. 17. κακῶν γεγενημένος] [κακῶν.] κακῶν γεγενημένος Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. ε. ζ. TAYLOR. Vulg. κακῶν. Post κακῶν addunt v. γεγενημένος August. primus et secundus. γενόμενος addit August. quartus. Addidi γεγενημένος. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 275. v. 19. εἰσάγεις] [ἄγεις.] εἰσάγεις Guelph. Obsop. Ital. Vindob. cum Regg. α. ε. εἰσάγγης Harl. TAYLOR. Vulg. ἄγεις.

Compositum εἰσάγεις dant August. primus et quartus, edit. P. Manutii: item August. secundus, sed ponens post πόλεμον. εἰσάγης *) Harl., quasi ab. εἰσάγημι. Sed potius η hic profectum est a solenni illa huius literae cum ει et ι permutatione. Praetuli εἰσάγεις. REISK.

P. 275. v. 21. κενὴν] γρ. καινὴν α. ζ. κοινὴν ε. Vid. not. ad Aeschin. c. Ctesiph. p. 415. ult. Adde modo p. 277, 17. TAYLOR. καινὴν dant cum γρ. Paris. primus et sextus, item August. quartus, iterum ex illa vulgari literarum ε et αι permutatione. REISK.

P. 275. v. 25. ἕνεκα] εἵνεκα Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 275. v. 25. ἀκούσατε] ὑπακούσατε Paris. sextus, Bavaricus. REISK.

P. 275. v. 26. εὖ πρᾶγμα συντεθὲν] i. e. πρᾶγμα εὖ συντεθέν. εὖ passim seiungitur a voce ad quam pertinet. V. Heindorf. ad Platon. Charmid. p. 111. SCHAEFER.

P. 275. v. 27. ἱστορίαν] γρ. σωτηρίαν Regii α. ε. TAYLOR. Alii σωτηρίαν dant. *ad restaurationem, revocationem in meliorem statum, retractionem in salvum.* Dubitarem, utra lectio sit praeferenda, nisi vulgatam fulcirent illa pag. 286, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. REISK. Non tam illa vulgatam fulciunt quam quae hic continuo et antecedunt et sequuntur. Quippe tria haec membra referuntur omnia ad res melius cognoscendas, non ad revocandas in statum meliorem. SCHAEFER.

P. 275. v. 27. δεινότης] *calliditas.* SCHAEFER.

P. 275. v. 28. ἐν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 275. v. 28. θεάσασθε] θεάσεσθε Ven., ut connectatur cum ὄψεσθε, ὠφελήσεσθε. Atque ad eam normam Wolfius interpretatur. TAYLOR. θεάσεσθε Ald. Tayl. Meermann. REISK. θεάσεσθε Wunderlich. et Bekker. Nec potest aliter. SCHAEFER.

P. 275. v. 28. οὐκ ἦν — ἔπασχε κακά] Citat Rufus p. 83. s. SCHAEFER.

P. 275. v. 28. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. primus, August. primus et quartus. REISK. Item Rufus. SCHAEFER.

P. 276. v. 3. ὑμετέρων] ἡμετέρων Rufus. SCHAEFER.

P. 276. v. 4. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πολέμου] ὑπὸ τοῦ πολέμου Rufus. SCHAEFER.

P. 276. v. 4. τῶν λῃστῶν] qui hic et illic, ut tales solebant militum ductores, (cave enim vertas *praedones*,) incursiones naviter cumque successu facerent, cum οἱ στρατηγοὶ ipsi res gererent ἀθλίως καὶ κακῶς. V. not. ad p. 23, 15. 46, 13. SCHAEFER.

---

*) Sic Reiskius; sed εἰσάγῃς Taylorus. SCHAEFER.

P. 276. v. 4. ἔπασχε] Si credamus MSS. Aug. et Lindenbr., hoc erat scholium, non e textu genuino. Ita illi: ἔσχε] ἔπασχε. TAYLOR. Infida haec, partim quoque aperte falsa aio esse. In August. primo claris literis et sine litura scriptum est ἔπασχε. Verbi ἔσχε ne vestigium quidem ibi conspicitur, nedum ut illud pro huius scholio esset adscriptum. Non recte videtur Taylorus mentem Fabricii percepisse. Forsitan inveniens in Herwagiana maiore, illa prima, ἔσχε Fabricius ex Augustano adscripsit ἔπασχε. Pari modo dubito quoque de lectione Lindenbr. REISK.

P. 276. v. 5. τῶν ἐκ] Invertit Paris. quintus. REISK.

P. 276. v. 5. ἐκ τῆς χώρας] Cohaeret syntactice cum γιγνομένων, logice cum ἐξήγετο. Plena enim locutio haec est: οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γιγνομένων ἐκ τῆς χώρας οὐδέν. SCHAEFER.

P. 276. v. 6. ἐδεῖτ'] ἔδει Paris. primus. REISK.

P. 276. v. 6. αὐτῷ] αὐτῷ ab ἐδεῖτο interiecto commate dispescui, quia pronomen non cum verbo hoc, sed cum ἐξήγετο et εἰσήγετο cohaeret. *quia ipsi neque exportabatur neque importabatur quicquam*, h. e. ex eius emporiis nihil exportabatur eorum, quae in finibus eius provenissent, neque rursus ad eius emporia advehebatur eorum quicquam, quibus ipse opus haberet. REISK. Recte interpretatur: sed non propterea interpungendum, ut ille interpunxit. Quare delevi subdistinctiones ante ὧν et post ἐδεῖτ'. Deleverunt etiam Dissenius in altera Wunderlichii et Bekkerus. SCHAEFER.

P. 276. v. 6. τότε κρείττων] Vulg. κρείττων τότε. Invertunt August. primus et quartus. Adverbium plane omittunt Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 276. v. 8. ἀκολουθούντων] ἀκολούθων Paris. septimus. REISK.

P. 276. v. 8. δὲ] τε Paris. primus cum γρ. Item August. primus. REISK.

P. 276. v. 10. κρατοῦντι] καίπερ κρατοῦντι. MARKLAND. καίπερ κρατοῦντι vult Marklandus, quo nil opus est. Latet illud iam in participio: quod in mentem non venisse viro graece doctissimo profecto miror. Sed universe Marklandi Demosthenica pleraque aut levia aut aperte falsa et inconsulto effusa, non diligenter meditata istoque nomine indigna sunt. REISK. V. not. ad p. 275, 7. SCHAEFER.

P. 276. v. 10. ἐξεπέμπετε] ἐκπέμπετε Paris. quintus. ἐπέμπε (sic) P. Manutius, vitiosissime. REISK.

P. 276. v. 11. αὐτῇ] ἐν αὐτῇ August. quartus. REISK.

P. 276. v. 11. τοῦ τόπου] τῶν τόπων. MARKLAND. Fallitur. τῇ φύσει τοῦ τόπου i. q. τῇ τοποθεσίᾳ τῆς χώρας, quomodo Diodorus Sicul. I. 42. V. not. ad p. 48, 22. SCHAEFER.

P. 276. v. 12. ὑπαρχόντων] πραγμάτων addit Cod. η., nescio quo animo. TAYLOR.

P. 276. v. 12. ἕνεκεν] ἕνεκα Bavaricus. REISK. ἕνεκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 276. v. 13. συμπείθοι] συμπείθει August. secundus. συμπείθη August. quartus. REISK.

P. 276. v. 15. οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέξειν] οὐδὲν vulgo. οὐδένα. WOLF. οὐδὲν ἂν] οὐδένα. MARKLAND. οὐδένα scribunt Guelph. Vindob. et Regg. α. ε. TAYLOR. Vulg. οὐδὲν ἂν ἡγοῖτο προσέξειν. οὐδένα ἡγεῖτο προσέχειν Paris. primus et quintus cum γρ. οὐδένα προσέχειν August. primus (sine ἂν et sine ἡγεῖτο). Et sic quoque Aristides p. 180. οὐδένα ἂν August. secundus et quartus, Wolfenb. Vindob. Ald. Tayl. προσέχειν in praesenti item dat August. quartus. Pro ἡγοῖτο dant ἡγεῖτο August. secundus et quartus, Bavaricus in reliquis cum vulgata consentiens, Aldus, Felicianus, P. Manutius. Etiam Wolfius in farragine coniecit οὐδένα ἂν ἡγεῖτο. Et sic quoque exhibet eius editio. Neque dubito idem esse in Wolfenb. et Vindob. et aliis codicibus, qui ad Wolfianam collati sunt. Scripsi οὐδέν' cum apostropho, h. e. οὐδένα. REISK. Scribam aut οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν, aut οὐδένα ἡγεῖτο προσέξειν. Illud magis placet: huic favere videatur ὑπόψεσθαι — ἐνόμιζε καὶ — φυλάξεσθαι v. 23. s. SCHAEFER.

P. 276. v. 16. αἱρεθῇ] ᾑρέθη Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 276. v. 17. παρακρούσεσθαι] [παρακρούσασθαι.] παρακρούσεσθαι et παρακρούεσθαι MSS. TAYLOR. Vulg. παρακρούσασθαι. παρακρούσεσθαι (in futuro) Paris. quintus et cum γρ. septimus, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, Meermann. παρακρούεσθαι (in praesente) Schedae Scrimgeri. Praetuli παρακρούσεσθαι ob insequens πείσειν. REISK.

P. 276. v. 17. πείσειν] πεῖσαι Paris. quintus. REISK.

P. 276. v. 20. αὐτοὺς] Omittunt August. primus et quartus. REISK.

P. 276. v. 21. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 276. v. 21. τοῦτον] τοῦτο. WOLF. τοῦτο in quamplurimis, scilic. MSS. Ald. et Felician. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob. et Regg. α. ε. TAYLOR. τοῦτο August. primus et quartus, Aldina Taylori, Meermann. (nam dederat ille quidem primitus τοῦτον, sed rursus ν deleverat), index P. Manutii, edit. Felician. Etiam Wolfius τοῦτο coniecit, nisi potius ex editione Feliciani in suas annotationes transtulit, non ut sibi arrogaret tanquam inventum suum, sed solummodo ut significaret, hanc lectionem a se vulgatae praeferri. Index Ald. ἢ τοῦτο ἢ τῶν. τοῦτον, scilicet τὸν Ἀμφικτυονικὸν πόλεμον. REISK. τοῦτο Bekker. Recte. *rem.* SCHAEFER.

P. 276. v. 21. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ (cum leni) August. quartus. αὑτοῦ (cum aspero) Bavaricus. REISK. αὑτοῦ Wunderlichii prior: quod vellem Dissenius in altera servasset. SCHAEFER.

P. 276. v. 22. ἱερομνημόνων] Omittit August. quartus. REISK.

P. 276. v. 22. ἐκείνου] Item refertur ad Philippum: ut vice fungatur pronominis αὐτός. Xenophon Hellen. I. 6. 14. οὐκ ἔφη ἑαυτοῦ γε ἄρχοντος οὐδένα Ἑλλήνων ἐς τοὐκείνου δυνατὸν ἀνδραποδισθῆναι. Plato Lys. p. 19. edit. Heindorf. Ἆρ' οὖν καὶ τἄλλα πάντα ἡμῖν ἐπιτρέποι ἂν μᾶλλον ἢ ἑαυτῷ καὶ τῷ υἱεῖ, περὶ ὅσων ἂν δόξωμεν αὐτῷ σοφώτεροι ἐκείνων εἶναι; ubi ἐκείνων cum editor recte interpretatus esset αὐτοῦ τε καὶ τοῦ υἱοῦ, tamen sollicitat ut dictum durius. Sed ne duriuscule quidem dictum est, ut viro egregio videbatur Append. p. 357. priora illa mitiganti et iure tuenti vulgatam. SCHAEFER.

P. 276. v. 22. εἰσηγεῖτό] εἰσηγοῖτό. MARKLAND. εἰσηγοῖτό Cod. Aug. TAYLOR. εἰσηγοῖτό (in optativo) August. primus, et id coniecit quoque Marklandus: et in Bavarico οι est super ει scriptum. REISK. Bene ἐσηγοῖτό Wunderlich. et Bekker. Sic εἰ — συμπείθοι v. 12. s. SCHAEFER.

P. 276. v. 25. πάντας] ἅπαντας Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 276. v. 25. φυλάξεσθαι] [φυλάξασθαι.] φυλάξεσθαι edidit optimus Felicianus, adstipulantibus Codd. Aug. Harl. Vindob. et Parisiensibus ζ. η. TAYLOR. Vulg. φυλάξασθαι. φυλάξεσθαι cum γρ. Paris. sextus et septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus, Meermann. edit. P. Manutii. Correxi φυλάξεσθαι ob praemissum ὑπόψεσθαι. REISK.

P. 276. v. 26. εὐπόρως] εὐκόλως August. secundus. REISK.

P. 276. v. 27. οὐδενὸς] μηδενὸς Paris. quintus, August. secundus et quartus. REISK.

P. 276. v. 28. δὲ] Omittunt Paris. quintus, August. secundus. Sed rursus hi duo codices hoc δὲ addunt post προβληθεὶς p. 277, 1. REISK.

P. 276. v. 28. φυλάττοντος] Exspectes φυλαττομένου. Sic φυλαττόμενον καὶ προορώμενον p. 773. in. Sed τὸν φυλαττόμενον (caventem) oportet φυλάττειν (invigilare), ne accidat quod nocere possit: ut activum mediumque passim promiscue usurpari possint. SCHAEFER.

P. 277. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus. ὑμῶν Paris. tertius, quintus, septimus, Bavaricus, Aldina Taylori, indices Aldi et Feliciani. REISK.

P. 277. v. 1. προβληθεὶς] Citat h. l. Harpocration v. προβαλλομένους: qui Harpocration ex hoc Demosthenis loco est emendandus. REISK.

P. 277. v. 1. Πυλαγόρας] Sic etiam fuit in August. primo a

prima manu: sed postmodum radendo factum est ex α postremo omicron, ut esset substantivum secundae declinationis. REISK. Bekkerus: „πυλαγορος pr. S.“ Et hanc formam adscivit vir doctissimus in duobus decretis, quae mox sequuntur. Eandem tuetur praeter Anecd. Bekk. p. 292, 26. Photius c. 351., ubi εἰς τὸν πόλεμον mutandum esse in ἐκ τῶν πόλεων docent Anecd. Bekk. l. c. Etymolog. M. c. 695, 44. et Harpocration p. 158. ed. Lips., qui nostrum locum citat. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 261. s. Fortasse forma in ος fuit vetustior ideoque magis accommodata tabulis publicis. SCHAEFER.

P. 277. v. 3. εἰς] πρὸς Paris. quintus. REISK.

P. 277. v. 3. τοὺς] Omittit August. quartus. REISK.

P. 277. v. 5. πάντα τἄλλ' ἀφεὶς κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 275. REISK.

P. 277. v. 6. λόγους εὐπροσώπους]. Citat Phoebammon pag. 100. REISK. V. not. ad p. 269, 20. SCHAEFER.

P. 277. v. 6. καὶ μύθους] Omittit Paris. quintus. REISK.

P. 277. v. 9. Ἀμφισσεῖς] Vulg. Ἀμιφσσεῖς. Vix dignum est commemoratione operarum Paris. hoc peccatum, pro quo melius dant Aldus et P. Manutius et nulli non libri Ἀμφισσεῖς. REISK. Mirare Reiskii inconstantiam, qui, cum alibi fugisset enotare quae Critici non nollent enotata, hic sordi adhaeserit. SCHAEFER.

P. 277. v. 10. ἔφασαν] ἔφασκεν August. quartus. Voluit ἔφασκον in plurali. REISK.

P. 277. v. 11. οὐδεμίαν δίκην] Vid. Aeschin. in Ctesiphont. p. 507. 1. 6. SEAGER. *Diar. Classic.* LIII. p. 58.

P. 277. v. 11. ἐπαγόντων] ἐπ' ἰσχόντων (sic) Aldina Taylori. REISK.

P. 277. v. 12. προφασίζεται οὗτος, λέγων] [οὗτος λέγων προφασίζεται.] M. οὗτος προφασίζεται, λέγων —. Ἐλλειπτικὸν videtur, ut subaudias αἰτιωμένων. WOLF. Vulg. οὗτος λέγων προφασίζεται. προφασίζεται οὗτος λέγων August. primus et quartus. οὗτος προφασίζεται λέγων August. secundus. προφασίζεται λέγων Aldina Taylori sine οὗτος. REISK. οὗτος λέγων προφασίζεται Wunderlichii posterior, parum probando ordine verborum. οὗτος προφασίζεται, λέγων Bekker. SCHAEFER.

P. 277. v. 12. γνώσεσθε] θεάσεσθε Guelph. Vindob. TAYLOR.

P. 277. v. 13. οὐκ] οὔκουν August. quartus. REISK.

P. 277. v. 13. προσκαλέσασθαι] προκαλέσασθαι dedit Morelius. Ita Ven. et Harl. Sed perperam. Distinxi et his verbis certissimos suos terminos assignavi in notis ad Orat. c. Theocrin. p. 1324, 8. TAYLOR. Vulg. προκαλέσασθαι., προσκαλέσασθαι Aldus, P. Manutius: recte, iudice Tayloro. Etiam in Bavarico manus recentior προς superscripsit. Sed annotator in Aldina Taylori προ-

καλέσασθαι adscripserat. Correxi προσκαλέσασθαι. Multum inter se differunt προκαλεῖσθαι et προσκαλεῖσθαι. Illud est *provocare ad aliquid agendum, invitare, hortari, sponsione certare*, hoc *in iudicium vocare, citare; diem dicere.* REISK.

P. 277. v. 15. συντελέσασθαι] τελέσασθαι MSti Guelph. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. τελέσασθαι simplex August. primus. REISK. τελέσασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 277. v. 15. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. primus, secundus, quintus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Meermann. REISK. ἡμᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 277. v. 16. ἐπὶ ποίας ἀρχῆς;] [ἀπὸ ποίας ἀρχῆς;] τίνος ἄρχοντος; ἢ, τίνα ἀρχὴν ἄρχων; Aretinus: *aut quando?* Melanchthon: *Apud quem magistratum citatio proposita est?* Perionius: *Quando?* Meletus: *A quo magistratu?* WOLF. *Quo praedítus magistratu?* Wolfius. Non arbitror recte esse versum. Credo, hanc esse e numero τῶν ἐκκλητῶν δικῶν, ut vocat Plutarchus et alii, ubi inter duas nationes sive respubl., quae inter se disceptarent, res non bello geritur, sed provocatur ad iudicium alicuius tertiae. *Age ergo, cedo auctoritatem istius reipubl., quae nos citavit. Non potes.* TAYLOR. Vulgo ἀπὸ ποίας ἀρχῆς. ἐπὶ π. ἀ. Paris. quintus, August. primus, secundus, quartus. Et sic correxi. *quo Archonte?* hoc est, *quo anno?* REISK.

P. 277. v. 17. κενῇ] γρ. καινῇ Reg. α. TAYLOR. καινῇ August. quartus. REISK.

P. 277. v. 22. τούτων] τούτου Paris. primus et quintus. REISK

P. 277. v. 22. ἐταράχθη] Alii ἐπράχθη. WOLF. ἐτάχθη Guelph. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. ἐτάχθη Paris. primus cum γρ. item August. primus. REISK. Reiskius Indic. Graecitat. pag. 490.: „id est συνεταράχθη." Infra p. 278, 15. ἡλίκα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα αὕτη —. ubi cave audias Marklandum. V. Bosii Ellips. p. 324., ubi quam Ruhnkenii notam citavi, eam Batavi nuper inseruerunt viri summi Opusculis pag. 762.'s. Eadem ratione interpretatus sum δεινὰ ταράσσει Sophoclis Oed. T. 483. neque nunc poenitet interpretationis. SCHAEFER.

P. 277. v. 23. αὐτῶν τῶν Ἀμφικτυόνων] ubi soli et meri essent Amphictyones, nulli intermixti Macedones. Ergo tum Philippus aberat. REISK.

P. 277. v. 25. στρατιάν] στρατείαν August. quartus. REISK.

P. 277. v. 26. ἐπιοῦσαν] Sic correctum est in Weimarano pro ἀπιοῦσαν Ald. REISK.

P. 277. v. 26. ἐπὶ τὸν Φίλιππον — ἦγον] ad Philippum ducebant, h. e. ablegabant, clamantes ad eum esse redeundum, ad eum confugerent, eum imperatorem belli sibi deligerent. REISK. V. not. ad v. 27. SCHAEFER.

P. 277. v. 26. ἡγεμόνα] ἡγεμονίαν Lambin. TAYLOR. ἡγεμο-

νίαν vult Lambinus. REISK. Errasse Lambinum docet absentia articuli. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 277. v. 27. ἦγον] F. ἀνῆγον. MARKLAND. Simplex bene habet. Subaudias τὸ πρᾶγμα. Supra p. 126, 20. οἱ μὲν ἐφ' ὑμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. SCHAEFER.

P. 278. v. 2. ταῦτα] τοιαῦτα Paris. tertius, August. quartus. F. voluerunt τὰ αὐτά. REISK.

P. 278. v. 4. εὐθὺς ὁ Φίλιππος] [εὐθὺς.] εὐθέως ὁ Φίλιππος Vindob. εὐθέως etiam alii, Guelph. et α. In quibusdam post εὐθὺς sequuntur haec vocabula: ὡς τοῦτο εἶδον οἱ. De qua varietate proxime [ad v. 7.] agemus. TAYLOR. Pro εὐθὺς habent εὐθέως Paris. primus et quintus, August. primus, secundus, quartus. Post vocabulum εὐθὺς aut εὐθέως addunt haec duo vocabula, ὁ Φίλιππος, Paris. quintus, August. primus, secundus et quartus. Addidi ὁ Φίλιππος. REISK. Omisit Bekker. Et melius absunt. SCHAEFER.

P. 278. v. 4. ὡς ἐπὶ —] *tanquam in* —. Manifesto hic apparet vis particulae ὡς, quae alibi in hac formula obscuratur. SCHAEFER.

P. 278. v. 5. ἐῤῥῶσθαι —] Vide notas ad Demosthen. π. παραπρεσβ. p. 419, 12. et quae hic erudite congessit Tourrellius. TAYLOR. „cum interea Cirrhaeis et Locrensibus multa ad salutem spectantia dixisset" par nobile, Foulkes et Freind. ἐῤῥῶσθαι φράσας πολλὰ est: cum multam salutem dixisset. *having bid a long farewell. Ego vero multam salutem et foro dicam et curiae* Cicero ad Divers. VII. 33. πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ Plato Phaedr. p. 212. l. 28. ed. Basil. prim. ἐῤῥῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπών Demosthenes in Midiam pag. 526. l. ult. τὸ γοῦν μακρὰν χαίρειν φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δηλοῖ Lucianus Pro lapsu int. salut. p. 519. ed. Salmur. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV, p. 222. *neglectis contemtisque Cirrhaeis et Locris.* Male Weiskius de Hyperb. II. p. 32. intellexit de bello remissius gesto, parum ille attendens significationem huius locutionis temereque antestans Wernsdorfium ad Himer. p. 84., qui phrasin bene interpretatur. SCHAEFER.

P. 278. v. 5. [καὶ]] Omittunt August. primus, secundus, quartus. REISK. Uncos amovit Wunderlichius: tueturque particulam Weiskius l. c. Magis probo Bekkerum, qui καὶ delevit. SCHAEF.

P. 278. v. 7. εὐθὺς — Θηβαῖοι] [εὐθὺς Θηβαῖοι.] Ita legunt Ven. Aug. Vindob.: εὐθὺς, ὡς τοῦτο εἶδον, οἱ Θηβαῖοι. Iis quoque Codd. accensendi sunt optimi Guelph. et α. ε. ex Regiis, in quibus scriba voce εὐθὺς tam cito recurrente deceptus posuit post εὐθὺς v. 4. Ni fortasse id debeamus variarum lectionum excerptoribus. TAYLOR. Vulg. εὐθὺς Θηβαῖοι. εὐθὺς ὡς τοῦτ' εἶδον οἱ Θηβαῖοι Aldina Taylori, August. secundus. εὐθέως ὡς τοῦτ' εἶδον οἱ Θηβαῖοι Paris. primus et quintus, August. primus et quartus. De

supplemento consentiunt etiam Wolfenb. Vindob. et Venet. Addidi εἰς τοῦτ' εἶδον οἱ. REISK. Scilicet in margine adscripta, fortasse addito signo, quod indicaret inserenda esse post εὐθὺς v. 7, fuerunt qui oculis aberrantibus post εὐθὺς v. 4. insererent. In nulla enim, opinor, culpa sunt excerptores variarum lectionum. SCHAEFER.

P. 278. v. 7. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 278. v. 7. ἡμῶν] Sic etiam in August. primo est, unde Fabricius falso retulit ὑμῶν, quod est in editione P. Manutii. REISK.

P. 278. v. 8. ὥσπερ — ἅπαν] Aristides Τέχν. p. 184. sic recitat: ὥσπερ σκηπτὸς ἢ χειμάῤῥους ἅπαν (sine ἂν). REISK. Hoc pro ipsa Oratoris manu habet Toupius ad Longin. pag. 307. ed. Weisk. Sed Rhetoris memoriae fortasse obversatus est locus similis p. 292, 28. De v. χειμάῤῥους v. Dorvill. ad Chariton. pag. 551. ed. Lips. Alia huius comparationis exempla collegit Wyttenbachius in Iulianeis p. 192. s. ed. Lips., ubi χειμάῤῥου ab Iuliano recte, scriptum attractionis vim non attendens perperam mutat in χειμάῤῥους. Homerus Il. XX. 251. s. ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥστε γυναῖκας. ubi Cod. Vrat. A. librarius eadem qua ille chorda oberrans scripsit γυναῖκες. SCHAEFER.

P. 278. v. 10. εἰσέπεσε] ἐνέπεσε MSS. Ald. TAYLOR. ἐνέπεσε index Aldi, quod etiam index Pauli voluit exhibere, sed per socordiam omissum est: nam in texto Pauli signatus est hic locus asterisco, cui index nil respondet, ut centies factum est. REISK.

P. 278. v. 10. τότε γ'] [τότε.] τοῦτο Aug. Vindob. Si retineatur τότε, tum operae pretium erit Tourrellium, qui nonnulla non inscita aut iniucunda adtulit, de coniunctione istarum particularum νῦν et τότε consulere. Sed haec omnia optime expedivit et felicissime vir ingeniosissimus, Ier. Marklandus, infra ad p. 292, 27. *) εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν κ. τ. λ. *Si igitur Thebani non mutassent sua consilia* —: ex eo autem, quod mutaverint [νῦν], *tunc eum represserunt.* TAYLOR. τοῦτό γ' August. primus et quartus. τότ' ἐξαίφνης (sine γε) August. secundus et Bavaricus. REISK. Egregie τό γ' Bekker. librorum bonorum auctoritate. *certe ne derepente irrueret:* nam quae post nobis acciderunt, ne sic quidem potuerunt impediri. SCHAEFER.

P. 278. v. 10. ἐπέσχον αὐτὸν ἐκεῖνοι] ἐπέσχεν ἐκεῖνος Paris. septimus sine media voce αὐτὸν, quam etiam omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et quartus, item Bavaricus: sed in huius margine vulgata est cum γρ. REISK.

---

*) Voluit, opinor, p. 293, 20. SCHAEFER.

P. 278. v. 12. *καὶ δι' ἐμέ*] In priori editione Wunderlichius *καὶ* uncis inclusit, hac nota adscripta: „*καὶ* uncis inclusum tollendum censeo. Iunge *εἶτα μέντοι καὶ δι' ἐμὲ, ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα.*" In altera Dissenius et uncos removit et notam delevit. Recte. Bekkerus et post *μέντοι* et post *ἄνδρα* posuit hypostigmen: credo, quo magis appareret, prius *καὶ* esse *et*, posterius *etiam*. Quod si quis adhuc offendat, cogitet *εἶτα* esse i. q. *μετὰ τοὺς θεούς*. *post deos vero quantumque in uno homine situm erat, etiam meâ operâ*. SCHAEFER.

P. 278. v. 15. *ταράξασα*] Forte *πράξασα*. MARKLAND. V. not. ad p. 277, 22. SCHAEFER.

P. 278. v. 16. *οὐκ ἔδωκε*] *οὐ δέδωκε* August. primus, secundus et quartus. REISK.

P. 278. v. 16. *λέγε μοι*] *καί μοι λέγε* August. primus et quartus, item Paris. primus. REISK.

P. 278. v. 17. *ΔΟΓΜΑ*] *Δόγματα* Aldina Taylori, Paris. tertius, quintus, sextus, Bavaricus. REISK.

P. 278. v. 17. *ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 278. v. 18. *Ἐπὶ ἱερέως Κλειναγόρου κ. τ. λ.*] Totus hic versus cum sex proximis seu totum dogma abest ab August. primo. REISK.

P. 278. v. 18. *ἱερέως*] *Ἱεροκλέους* Paris. tertius. *Ἱέρωνος* August. quartus. Pro *ἱερέως* videtur aut *Ἱέρωνος* aut *Ἱεροκλέους* esse amplectendum. REISK. Hoc vix cuiquam probabit. SCHAEFER.

P. 278. v. 18. *ἐαρινῆς Πυλαίας*] Fortassis Amphictyones eodem anno saepius convenerunt. WOLF.

P. 278. v. 18. *Πυλαγόραις*] *πυλαγόροις* Bavaricus, August. quartus. REISK. *πυλαγόροις* Bekker. V. not. ad p. 277, 1. SCHAEF.

P. 278. v. 20. *τοῖς*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 278. v. 20. *καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων*] Post *τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων* sequitur in nonnullis *καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων*. Sunt autem Regiorum ε. et Ital. Harl. cum Lind. TAYLOR. Addunt haec verba August. secundus et quartus. Addidi. Erant ergo tres ordines: *οἱ πυλαγόραι*, magistratus quasi; *οἱ σύνεδροι*, assessores, quasi consiliarii Pylagorarum aut senatores nullo munere fungentes; denique *τὸ κοινὸν*, plebs. Neutri soli per se sine alteris quicquam valebant, neque optimates sine plebe, neque plebs sine illis. REISK.

P. 278. v. 21. *ἐπιβαίνουσιν*] *συμβαίνουσιν* August. quartus. γρ. *ἐπεμβαίνουσι* margo libri Lessingiani. REISK.

P. 278. v. 22. *ἐπελθεῖν*] *ἐλθεῖν* simplex Paris. sextus. REISK.

P. 278. v. 23. *Πυλαγόρας*] *πυλαγόρους* Bavaricus. REISK. *πυλαγόρους* Bekker. V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 278. v. 24. ὅρους *)] [ὅρκους.] ὅρους. WOLF. Pro ὅρκους [uti editi omnes] antiquum ὅρους, quae germana lectio est. Facilis autem fuit lapsus literarum adfinitate. OBSOP. ὅρους Ven. Reg. η. Harl. Guelph. Askew. TAYLOR. Vulg. ὅρκους. ὅρους (sine κ) Bavaricus, August. quartus, Aldina Taylori. Correxi ὅρους. Videtur olim in libris h. l. gemina esse versata lectio, ὅρους et ὅρχους: quae, quamquam et ipsa vitiosa, vitiosiorem ex se peperit. Sunt ὅρχοι series satorum, arborum, vitium. REISK. Hoc quam parum probabile sit, docet Lipsiensis typotheta, qui cum et ὅρους et ὅρχους ignoraret, (nam Graece indoctissimus erat,) tamen dedit ὅρκους. Omnino saepius deprehendi summam typothetarum cum librariis in errando conspirationem. Quae res nonnihil habet momenti ad auctoritatem veterum editionum iuste aestimandam. SCHAEFER.

P. 278. v. 24. Ἀμφισσεῦσι] Ἀμφισέσι August. quartus. REISK.

P. 278. v. 26. ἝΤΕΡΟΝ ΔΟΓΜΑ.] Titulus abest a Paris. tertio et septimo, item August. primo. REISK.

P. 278. v. 27. Ἐπὶ ἱερέως Κλειναγόρου κ. τ. λ.] Totum hoc dogma usque ad versum 13. paginae 279. abest ab August. primo. REISK.

P. 278. v. 27. ἱερέως] Ἱέρωνος rursus August. quartus. E Parisinis hic nihil annotatum video, ut erat ad v. 18. REISK. V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 279. v. 1. Πυλαγόραις] πυλαγόροις Bavaricus, August. quartus. REISK. πυλαγόροις Bekker. V. not. ad p. 278, 18. SCHAEF.

P. 279. v. 1. καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων] Idem MS. Regius, qui supra insinuavit has voces p. 278, 20., hic delevit. TAYLOR. Verba καὶ τῷ κοινῷ τῶν Ἀμφικτυόνων hic desunt Paris. quinto, August. secundo et quarto. V. ad p. 278, 20. REISK.

P. 279. v. 2. Ἀμφικτυόνων] Post h. v. Reiskiana et Wunderlichiana male habent signum coli. SCHAEFER.

P. 279. v. 2. οἱ ἐξ Ἀμφίσσης] Ἀμφισσεῖς August. quartus hic loci praeter morem suum sigma geminans. REISK.

P. 279. v. 2. χώραν] Post χώραν August. quartus addit καὶ. REISK. Natum est e proximo κατα. V. not. ad p. 270, 28. SCHAEF.

P. 279. v. 3. βοσκήμασι κατανέμουσι] Vulg. βοσκήματα νέμουσι: quod possit ferri subaudiendo ἐν αὐτῇ. Satius tamen visum est conformare hunc locum superiori p. 278, 22. Et βοσκή-

---

*) Sic corrig. ineptum illud ὅρκους, quod qui me effugere potuerit mirabili typothetae cum antiquis illis παρακαίοντος errore in nostram editionem illatum, non intelligo: nam a me non illatum esse quisque mihi credet etiam non iurato. SCHAEFER.

μασι pro βοσκήματα habet August. quartus. REISK. βοσκήμασι νέμουσι Wunderlich., in altera editione addità hac notà (Dissenii, ut opinor): „Verum est: βοσκήματα νέμουσι." Hoc dedit Bekkerus. SCHAEFER.

P. 279. v. 4. ἐν] σὺν Paris. sextus cum γρ. REISK.

P. 279. v. 6. καὶ τὸν στρατηγὸν —] Utrum ἐτραυμάτισαν, an vero ἔδοξε πρεσβεῦσαι τὸν στρατηγόν? Sed tum τὸ καὶ abundabit. WOLF. Scrupulosae et levi emendationi Wolfianae merito se opponit Tourrellius. Nimis enim arbitrarie et licenter hic se gessit Wolfius, neque scio, quid ei in mentem venerit. TAYLOR. Verum hic viderat Wolfius, indignus iniqua et temeraria reprehensione, quae facile possit in obiurgatorem retorqueri. Modo locum tam diligenter, atque Wolfius fecerat, inspexisset sententiamque Wolfii melius percipere studuisset, non erat dubitaturus, quid Wolfio in mentem venisset, cui vera et recta haec in mentem venerant: καὶ si servetur, sententiam loci esse hanc: Cottyphum ipsum in vulneratis fuisse; sin autem deleatur, istam: Cottypho mandatam esse legationem ad Philippum. Prius si malumus, tum legatorum nullus erit nominatim appellatus, sed universe declaratum, esse decretum, ut legati ad Philippum mittantur, sine nomine cuiusquam sigillatim. Quid si sic legatur? τετραυματίκασι καὶ κατηκοντίκασι [nonnullos vulnerarunt, alios plane iaculis peremerunt], Κόττυφον —. ideo decretum est, ut Cottyphus legationem ad Philippum obeat. REISK. καὶ uncis incluserunt Wunderlich. et Bekker. Ego plane deleam ut sensum pervertens natumque, ut videtur, e duabus postremis syllabis vocabuli antecedentis. Nam si tenens copulam iungas τινὰς — καὶ τὸν στρατηγὸν —, primum absurdum est ducem vulneratum tam accurate describi, ut etiam patria eius nominetur, quasi quidquam referat, Arcasne dux an aliunde ortus vulnus acceperit: deinde scribendum fuit, non πρεσβεῦσαι (*legationem obire*), sed πρεσβεύσασθαι (*legatum s. legatos mittere*). SCHAEFER.

P. 279. v. 6. τὸν στρατηγὸν — Ἀμφικτυόνων] τὸν στρατηγὸν τῶν τῶν Ἀμφικτυόνων August. quartus cum parvulo spatio pro quarta voce, ut dubium sit, quid librarius ille suo in codice, unde exscribebat, habuerit: num plane defuerint illi tertia et quarta vox, an quartam non potuerit legere vetustate obsoletam, cuius rei causa spatiolum vacuum reliquerit. Pro quarta voce dat August. secundus εἰρημένον. REISK.

P. 279. v. 6. τῶν Ἀμφικτυόνων] ἐκ τῶν Ἀμφικτυόνων. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 279. v. 7. τὸν] τὸν prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 279. v. 7. Ἀρκάδα] Interpunctionem post h. v. recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 279. v. 8. ἀξιοῦν, ἵνα βοηθήσῃ] i. q. ἀξιοῦν βοηθῆσαι.

Notanda constructio: nam est e rarioribus. Similia congessi in H. Stephani Thesauro c. 4488. D. SCHAEFER.

P. 279. v. 8. βοηθήσῃ] βοηθῇ August. quartus. REISK.

P. 279. v. 8. τε] γε August. quartus. REISK.

P. 279. v. 10. ὅπως] Non bene convenit ὅπως cum ἵνα. Planius utique fuisset sic dicturus: ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι παντὶ τρόπῳ καὶ μὴ περιΐδῃ —. REISK. Satis bene convenit ὅπως cum ἵνα. Verte: *ut auxilietur Apollini Amphictyonibusque, quo minus per ipsum liceat impiis Amphissensibus in deum peccare.* Cicero Epist. ad Famil. VII. 1. 17. *me quadam epistola subinvitaras —, ut aliquid ad te huiusmodi scriberem, q u o m i n u s te praetermisisse ludos poeniteret.* SCHAEF.

P. 279. v. 11. τὸν θεὸν πλημμελούμενον] V. infra pag. 288, 21. et H. Stephani Thesaur. c. 7720. A. Cum hoc loco compares e Platonis Phaedro p. 275. extr. HSt. πλημμελούμενος δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς ἀεὶ δεῖται βοηθοῦ. SCHAEFER.

P. 279. v. 11. διότι] ἀντὶ τοῦ ὅτι. quod et in Isocratico Archidamo notavi. WOLF. Infra p. 284, 1. πυνθάνομαι μέντοι, διότι —. V. H. Stephani Thesaur. c. 7010. s., ubi exemplorum huius usus quod satis sit congessi. Sunt qui διότι pro ὅτι positum in classicis scriptoribus aegre ferant: sed caveant ne videantur iusto fastidiosiores. — Ante διότι subaudi verbum dicendi. SCHAEFER.

P. 279. v. 17. ΧΡΟΝΟΙ] Titulus hic abest ab August. quarto. REISK.

P. 279. v. 18. Ἄρχων — δεκάτῃ] Tota haec formula abest ab August. primo. REISK.

P. 279. v. 18. Μνησιθείδης] Μνησιθίδης August. quartus. REISK. V. not. ad p. 280, 16. SCHAEFER.

P. 279. v. 18. Ἀνθεστηριῶνος] Post h. v. male interpungitur: nam syntactice cohaerent μηνὸς — δεκάτῃ. SCHAEFER.

P. 279. v. 18. ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ] Infra p. 288, 29. Σκιροφοριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. Vid. not. ad Demosthen. π. παραπρεσβ. p. 359, 17. TAYLOR.

P. 279. v. 19. Δὸς δή] δή abest ab August. quarto. Eius loco est δέ in Paris. primo cum γρ. REISK.

P. 279. v. 19. μοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 279. v. 19. ὡς] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 279. v. 20. ὑπήκουον] Post hanc vocem deficit Cod. Harleianus per plurimas paginas. TAYLOR.

P. 279. v. 20. ὅ] Omittit Bavaricus. REISK.

P. 279. v. 23. κοινά] τινά August. secundus. REISK.

P. 279. v. 23. καί] Omittit August. quartus. REISK.

P. 279. v. 25. δόξαντα] δόξαν August. quartus. REISK. Satis

congruenter omissioni copulae. Sed quis audiat librum huius notae, quando solus loquitur? SCHAEFER.

P. 279. v. 25. ποιεῖν] ποιεῖ habuit Benenatus, quod restituit Lambinus. TAYLOR. Vulg. ποιεῖ. ποιεῖν August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, unde repetiit index Lamb., edit. Wolf. Correxi ποιεῖν. REISK.

P. 279. v. 25. προσεποιεῖτο] Post h. v. plene interpungunt Reisk. et Wunderlich.: coli signum posuit Bekker. Recte: quae enim sequuntur non pendent a particula ὅτι v. 21. SCHAEFER.

P. 279. v. 26. παραδοὺς αὐτῷ οὗτος ἦν] παραδοὺς οὗτος ἦν αὐτῷ August. primus, secundus, quartus. REISK. αὐτῷ παρασχὼν οὗτος ἦν Bekker. SCHAEFER.

P. 280. v. 1. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.] Abest ab August. quarto. Nomen Philippi solummodo desideratur in Paris. primo, secundo, tertio, quinto, septimo, Bavarico, August. primo et secundo. REISK.

P. 280. v. 2. Βασιλεὺς Μακεδόνων Φίλιππος κ. τ. λ.] Tota epistola ad versum 16. abest ab August. primo. REISK.

P. 280. v. 3. τοῖς δημιουργοῖς] τοῖς ἄρχουσιν ἢ δημαγωγοῖς. Nam magistratibus apud alias civitates alia et nomina fuerunt. WOLF.

P. 280. v. 5. συμμάχοις] Omisit August. quartus. REISK.

P. 280. v. 5. οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι] ὅτι ὅλοι ὄζουσιν. Alii Ἐπιζεφύριοι, alii Ἐπικνημίδιοι. WOLF.

P. 280. v. 6. πλημμελοῦσιν] πλημμελοῦντες Paris. septimus. REISK.

P. 280. v. 6. τοῦ] Wunderlichius: „Corrigendum puto τὸ τοῦ.“ Sic poterat esse: non oportebat. SCHAEFER.

P. 280. v. 7. ἐρχόμενοι] ἀνερχόμενοι Paris. septimus, si exscriptor recte vidit, neque finem proximi vocabuli χώραν bis vidit, quae semel esset scripta. REISK.

P. 280. v. 10. ἀμύνασθαι] ἀμύνεσθαι (in praes.) Aldina Taylori. REISK. Perplacet: nam antecedit βοηθεῖν. V. p. 367, 6. s. SCHAEFER.

P. 280. v. 10. εὐσεβῶν] δυσσεβῶν Paris. sextus cum γρ. ἀσεβῶν Paris. septimus. REISK. εὐσεβής de rebus rarius dicitur. V. Ind. Graecitat. p. 260. SCHAEFER.

P. 280. v. 11. συναντᾶτε] μοι inseruit sua auctoritate Lambinus: συναντᾶτέ μοι μετὰ τῶν ὅπλων. TAYLOR. Post συναντᾶτε addit index Lambini μοι, nescio quo auctore, nisi ipse est. REISK.

P. 280. v. 11. ἐπισιτισμὸν] Iuvabit conferre hos senarios Eubuli ad Harpocratione adductos, a Valesio autem scite admodum emendatos:

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα

Καὶ σῖτον ἐπὶ μύρμηκας ἡμερῶν τριῶν,
Ὡς χρυσοτεύκτου ψήγματος πεφηνότος.

TAYLOR.

P. 280. v. 12. τετταράκοντα] τεσσαράκοντα Bekker. SCHAEF.

P. 280. v. 13. ἄγομεν] Quod in H. Stephani Thesauro c. 790. C., ubi scripsi de confusione verborum ἄγειν et λέγειν, hic etiam locus allatus est, videtur fuisse cum ἄγομεν in λέγομεν vellem mutatum, fortasse motus Plutarchi loco T. IV. p. 7. s. edit. Reisk. ἱσταμένου μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῷον καλοῦσιν, ἕκτῃ, aut potius Latina huius loci interpretatione: *ut nos dicimus.* Sed non mutandum esse satis docent quae postmodum oblata ibidem citavi. Scilicet Plutarchus T. IV. p. 35. τοῦτο μὲν ἐπηνωρθώσατο κελεύσας δεύτερον Ἀρτεμίσιον ἄγειν. T. V. p. 639. ἕκτῃ γὰρ ἀνῃρέθησαν, ἣν ἄγουσι Ῥωμαῖοι πρὸ δεκαοκτὼ καλανδῶν Φευρουαρίων. *) Verte: *e nostris fastis.* Qua occasione lectores obtestor, ut caute utantur illa Collectaneorum farragine **), ne forte mihi affingant quae ego omnium primus sim aspernaturus. SCHAEFER.

P. 280. v. 18. Βοηδρομιῶνος] Iterum Corsinius Fast. Attic. Dissert. III. §. 21. 22. et Agonist. in Nem. §. 14. Videamus autem primo mensium seriem disertissimam atque eam anni portionem, quam vir ille doctissimus his rebus assignat.

Anthesterio, cui respondet Februarius praeterpropter.
Elaphebolio.
Munychio.
Thargelio.
Scirrhophorio.
Hecatombaeo.
Metagitnio.
Boëdromio, circa Septembrem.

Videamus porro rerum gestarum consequentiam.

ANTHESTERIONIS die XVI. Aeschines Pylagoras factus. Demosth. p. 279, 15.
Delphos proficiscitur.
Bellum Amphissense sive Amphictyonicum concitat.
Eapropter Graecorum imperator desideratur.
Id imperium Aeschinis astutia ad Philippum defertur.
Philippus eam potestatem nactus socios hac epistola convocat quasi contra Locros Amphissenses.
Iam robustior factus totius Graeciae dominationem meditatur.
Elateam occupat.

---

*) Add. T. II. p. 526. ἄλλην ἄλλοι μηνὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν ἄγουσιν. SCHAEFER.

**) Caute naviterque utentibus, credite mihi, non minus proderit, quam Vigeriana farrago profuit Hermanno: qui maiorem etiam fructum inde percepturus erat, nisi laboris impatiens multa neglexisset, quibus ego postmodum sic usus sum, ut plausus intelligentium mererer. SCHAEFER.

Trepidatur Athenis.

Thebanorum societas consiliis Demosthenis comparata.

METAGITNIONIS die VII. pugnatum est ad Chaeroneam atque actum est de libertate Graecorum. Plutarch. in Vita Camilli.

Igitur, ut concludit vir doctissimus, necesse est, ut exararet Philippus hanc epistolam inter Anthesterionis diem XVI. et Metagitnionis diem VII. Non contigit ante istam aeram, quia haec scripsit iam imperatoris Amphictyonici munere fungens. Neque rursus post bellum et infortunium Chaeronense: non potuit enim eos invitare ad commune bellum inferendum societatis iure, quos iam ipse debellaverat et libertate fortunisque exuerat. Itaque epistolam Boëdromione, qui Metagitnionem mensem cladem que Chaeronensem sequitur, non dedit. Potuit fieri, ut Hecatombaeone scripserit; eumque igitur mensem, rationibus quibusdam ad eam rem ductus, in Demosthenis textu reponit. Verum certissimis argumentis evincam, hanc rem contigisse etiam ante mensem Hecatombaeonem, qui antevenit infortunium Chaeronense. Ecce:

Philippus, Amphictyonici belli imperator factus, primum occulte agit cum sociis, simulans, se Amphictyonicae causae studere.

Bellum parat contra Locros.

Phocide conventum statuit.

Subito conversus, Amphictyonico bello valere iusso, contra Graecos nec opinantes arma vertit atque Elateam, arcem munitissimam, occupat.

Iam ergo ante captam Elateam ad Peloponnenses atque socios literas dedit Philippus. Demosthenes enim disertissime scribit, eum, cum haec scripserit, dissimulatis insidiis, quas Graeciae struxerat, videri Amphictyonica mandata exsequentem: ταῦτ' ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Θηβαίους καὶ ὑμᾶς πράττειν ἀπεκρύπτετο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσι δόξαντα ποιεῖν προσεποιεῖτο. pag. 279, 22. Atque eadem pariter ex literis ipsis Philippi colligimus. Iam autem ELATEA CAPTA EST ANTE MENSEM HECATOMBAEONEM. Nam cum nuncius Athenas de ea re esset perlatus et tanta facta civium consternatio, Senatum Coss. indicunt. Deliberantibus visum est consultissimum, ut Thebanos, si qua ratione id fieri potuisset, in societatem contra Philippum adsciscerent. Quae res immortale istud decretum peperit, ubi Demosthenis fides et prudentia explorata est maxime, de mittendis Thebas legatis, conservatum in hac oratione verbis expressis pag. 288. et sequentibus. Id autem S. C. aperte dicitur esse latum Scirrhophorionis die XVI. Ergo ante eum mensem vel saltem eo ineunte capta est Elatea, adeoque ante Hecatombaeonem, qui Scirrhophorionem sequitur, exarata haec Philippi epistola. Nihil hac argumentatione certius esse possit. Itaque non hic reponemus Ἑκατομβαιῶνος loco τοῦ Βοηδρομιῶνος, ut voluit vir ille clarissimus. Proximum est, ut dispiciamus, utrum necesse est, ut facesseret atque e loco

suo cederet Boëdromio. Ego omnino aliter statuo. Hae res non, ut rem reputavit Corsinius, intra spatium VIII mensium sunt concludendae: non. Nimirum intra Aeschinis munus pylagoricum et res infeliciter Chaeroneae gestas, non VIII, sed XX menses intercedebant. Nam Theophrasto Archonte Olymp. CX. 1. missus est Pylagoras, Archonte autem Chaeronda Olymp. CX. 3. pugnatum est Chaeroneae.

	Olymp.
Theophrastus	CX. 1.
Lysimachides	2.
Chaerondas	3.

OLYMP. CX. 1.

'Επὶ Θεοφράστου ἄρχοντος Πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε Μειδίαν τε ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυῤῥάσιον καὶ Θρασυκλέα τὸν Λέσβιον καὶ τρίτον μετὰ τούτων ἐμέ. Aeschin. c. Ctesiph. pag. 505. ult.

OLYMP. CX. 2.

Lysimachide Praetore captam esse Elateam disertissime testantur Dionysius Halicarnassensis et Diodorus Siculus: ille Epistol. ad Ammaeum, hic XVI. 84. Id vero contigit, ut vidimus, iuxta Scirrhophorionem sive Iunium, mensem anni postremum; et eadem aestate, anno autem vertente,

OLYMP. CX. 3.

Chaeronda Praetore, pugnatum est Chaeroneae, ut omnes norunt. Ergo mense Boëdromione Olymp. CX. 2. exarari potuerunt literae Philippi, ea nempe aestate, quae consecuta est vernum istum conventum Amphictyonicum, in quo Aeschines imperium Philippo comparabat, et diutius, antequam Elatea occuparetur et Philippi consilia patefierent. Eo igitur errore, si fas mihi sit homini doctissimo atque accuratissimo erroris dicam scribere, eo tamen abreptus est Corsinius, quod munus Aeschinis pylagoricum Olymp. CX. 2., non Olymp. CX. 1., ut debuit, assignaverit. Attamen disputatur, Loum, Macedonum mensem, non Boëdromioni respondere Atticorum, sed, quod Corsinius voluit, Hecatombaeoni. Ecce enim: natus est Alexander iuxta Plutarchum in Vita pag. 7. edit. Bryan. *ἱσταμένου μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῷον καλοῦσιν, ἕκτῃ.* Et memoriae etiam proditur, quo tempore de filio nato, eodem de victoria quoque Olympica nuncium Philippo adferri. Mensis autem Olympicus erat Hecatombaeo. Et proinde constat, non alium potuisse, si vellet, Plutarchum mensem Atticum Macedonico Loo opponere praeter ipsum Hecatombaeonem. Sed mihi videntur bene agere superiores illi, aut dii, aut diis similes, Chronologi, Scaligerum, Petavium, Usserium, Dodwellum intelligo, qui distinguunt inter lunares Macedonum et solares annos; cuius distinctionis ratione habita, fieri potuit, ut Lous Macedonicus hac ratione Hecatombaeoni, illa Boëdromioni adinvicem responderet. Praeterea cum non adeo distent Hecatombaeo et Boëdromio, (unicus enim mensis, Metagitnio, interseritur,) cre-

diderim sane, tum ob imperitiam veterum in rebus chronologicis astronomicisque adeoque frequentem intercalandi necessitatem, tum vere propter hoc, quod non necesse est, ut supputemus utrosque menses, Atheniensium Macedonumque, pariter, id est, eodem die, incipere et pariter finire, (immo contingere videmus in Kalendario Romano Atticoque, ut unius gentis menses ordirentur, *μεσούντων τῶν τῆς ἑτέρας,*) his rebus, inquam, adducor, ut crederem, non esse opus, ut in textum Demosthenis gravius aliquod statuamus. Uno mense, vel Attico, vel Macedonico, protruso et promoto ob accuratiorem calculum introducendum, Lous, qui modo Hecatombaeoni iuxta Plutarchum obvertebatur, iam aliquot dieculas cum Boëdromione haberet communicatas. Ille ipse Plutarchus, qui in Vita Camilli Boeotorum Panemum Metagitnioni Atticorum adglutinat pag. 305. edit. Bryan. Tom. I., idem rursus in Aristide pag. 315. Tom. II. Boëdromioni istius populi respondere ait. Verba eius merentur, ut hic a me describerentur: *ταύτην τὴν μάχην* (Plataïcam nempe) *ἐμαχήσαντο τῇ τετράδι τοῦ Βοηδρομιῶνος ἱσταμένου κατ' Ἀθηναίους, κατὰ δὲ Βοιωτοὺς τετράδι τοῦ Πανέμου φθίνοντος*: maxime autem propter id, quod sequitur: *τὴν δὲ τῶν ἡμερῶν ἀνωμαλίαν οὐ θαυμαστέον, ὅπου καὶ νῦν, διηκριβωμένων τῶν ἐν ἀστρολογίᾳ μᾶλλον, ἄλλην ἄλλοι μηνὸς ἀρχὴν καὶ τελευτὴν ἄγουσιν.* Antequam meam orationem finiam, tria sunt, quae lectorem admonitum esse velim. Primum sit: Cum celeberrimo Corsinio miror, perspicacissimos illos viros, quos modo memoravi, arbitrari potuisse, epistolam hanc Philippi quidquam cum bello Phocensi sive sacro habere commune, quod octo ad minimum ante annos confectum erat et conclusum. Deinde: Cum Corsinius duabus contra Boëdromionem rationibus pugnet, tum quod computo Macedonico adversetur, tum quod ultra mensem Metagitnionem produci non potuit aut debuit ea epistola, ideoque arbitrabatur, eam Philippum consignasse mense Hecatombaeone, ego autem Hecatombaeone exarari non potuisse demonstravi, verum ante eum mensem, Scirrhophorione putassis, Thargelione, Munychione, aut demum Elaphebolione, cum haec, inquam, ita se habeant, non tamen interea nego, potuisse dari mense quidem Hecatombaeone, verum mense Hecatombaeone anni Olymp. CX. 2., non istius, quo res ad Chaeroneam infeliciter erant gestae. Ego enim negotio isti Amphictyonico (idque monumentorum fide certissima) spatium annum ultra assigno, quam assignaverit Corsinius. A quo tamen semper invitus discedo, quod hominis istius insignem modestiam, humanitatem caeterasque virtutes valde sum admiratus, tum quod illi solertiam incredibilem atque in his rebus peritiam longe supra meam sortem modumque contigisse videam. Denique (namque erat tertium, quod observatum volui): Constat totum hunc computum a nobis esse institutum atque initum iuxta aeram Atheniensium antiquam et primaevam. Nam Anthesterione, Februario, proficiscitur Ac-

schines ad conventum vernum Delphis celebrandum: Scirrhophorione Philippus Elateam occupat, Metagitnione dimicat, id est mensibus aestivis, Iunio scil. et Augusto. Ergo monumenta, quae hic occurrunt, non adripuerunt eum vulgarem computum, de quo plura disserui ad pag. 235, 2. et quem ibi adduxi ad has et similes discordias sedandas. Noluerim sane dici, solerter admodum tale commentum a me esse excogitatum et machinam esse utrinque aptissimam, sive eam adplicuero, sive ab ea adplicanda abstinuero. Verum lector meus bonus et aequus potius et hoc quoque adponet iis rationibus, quibus me olim adductum esse confirmavi, ut existimarem, hanc Demosthenis editionem, qua utimur, e duabus esse consutam et concinnatam. Adeo saepe, adeo vehementer sibi ipsi contrariatur. TAYLOR. V. Boeckhii Dissertat. de temporibus Midianae in Actis Histor. Philolog. Academ. Boruss. ann. 1818. 1819. p. 93. s. Tetigit etiam Weiskius de Hyperb. III. p. 18. SCHAEFER.

P. 280. v. 15. *Πανέμου*] *πανήμου* Bavar. REISK.

P. 280. v. 15. *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι κ. τ. λ.*] Converti ex coniectura: *Qui se autem nobiscum non coniunxerint, eos hostium numero habebimus; eos vero, qui consiliis nostris non paruerint, mulctabimus.* Sive pro *πανδημεὶ* legas *πολεμίοις*, sive pro *κειμένοις χρωμένοις*, ἢ, *πειθομένοις*, non satis intelligo. Neque etiam placet *τοῖς δὲ συμβόλοις*, *qui nostris* tesseris *usi non fuerint.* Melanchthon: *Si qui non venient, omnium rebus, ut hostium, utar; auctores vero, ni ad nos accedatis, mulctabo.* Perionius: *Qui nobis non occurrerint, iis passim utemur; qui nobis auctoribus communis consilii non assentientur, eos mulctabimus.* Ego me hunc locum non intelligere fateor *). Sed si Scrimgeri emendationem sequaris, quae eiusmodi est: *τοῖς δὲ ἡμῖν συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις ἐπιζημίοις*, aliquis sensus elici ex his verbis potest, etsi nec τὸ *πανδημεὶ* nec τὸ *συμβούλοις* satis placet. WOLF. Edi solebat: *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα, τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις.* Ita Aldus et Benenatus. Ita Felicianus quoque, nisi quod *χρωμένοις* loco τοῦ *κειμένοις*. Et MSti similiter omnes fere, Ital. Regii, Lindenbr. etc. In nonnullis deest, uti solet, tota epistola. Dionysius Lambinus, dum hariolationi indulgebat, in uno loco non longe aberrat, in altero ineptit plane: *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ συγκειμένοις ἐπιζημίοις.* Wolfius, Scrimgeri auctoritate fretus, primus sustinuit evulgare id, quod, licet longe distet a recepta lectione, ad veritatem tamen prope accedit. Certissimum est tamen, diu inveterasse eam, quam damnat Wolfius et eiecit. Ulpianus enim, dum exponere voluit, ita: *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι*] *τοῖς μὴ συνελθοῦσι, κολάσομεν κοινῇ συναθροισθέν-*

*) Idem queritur Wolfius ad p. 213, 15. SCHAEFER.

τες. Interea Interpretes: Etruscus: *E di quelli, che non ci verranno incontro, ne prenderemo partito insieme con tutto il consiglio.* Anonymus: *His quidem, qui obviam ire noluerint, passim utemur; consiliarios autem, qui a nobis non stabunt, damno afficiemus.* Lambinus sane noluit a sua coniectura recedere: *Eorum igitur, qui, non manu facta et multitudine armata, se tamen nobis adiunxerint, consilio utemur; qui vero ab hac societate refugerint, eos male mulctabimus.* Denique sic se habebat vetus Wolfii tralatio: *Qui se autem nobiscum non coniunxerint*, etc. ut modo vidimus. Haec sunt fere, quae lectori ob oculos sisterem, ut intelligat, quid omnes, quos consulere potui, de hoc loco statuerint sive adnotando sive interpretando. Nemo erit, qui dubitet de redintegratione prioris membri, invitis Ulpiano et Codd. Attamen in posteriori illud προσθεμένοις nimis audax et temerarium esse crediderim: aliquid tamen erat istiusmodi. Hoc saltem profecimus, ut animum Philippi, qualis fuerit, iam certissime deprehendamus, (quem enim fugere potest?) licet de vocula una aut altera restiterit lis et dubitatio. TAYLOR. Locum hunc, si quis alius est in Demosthenicis, perquam difficilem et corruptum sic edidit Wolfius et secundum eum Taylorus: *τοῖς δὲ ἡμῖν συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα συμβούλοις, τοῖς δὲ μὴ προσθεμένοις ἐπιζημίοις.* In Schedis Scrimgeri sic fuit, ut ausus est Wolfius edere. Iam afferam, quid mihi varietatis obvenerit in libris meis. μὴ posterius, quod est v. 16., omittunt Paris. septimus, August. secundus, Bavaricus. Postremam partem sententiae sic exhibet August. quartus: *τοῖς δὲ μὴ συμβούλοις ὑμῖν κειμένοις ἐπιζημίοις*: id quod etiam in margine libri Lessingiani reperi. Felicianum secutus est P. Manutius, qui quamvis huic loco appinxisset asteriscum, nil tamen curavit in indice referre, quod ei responderet. Locum hunc prorsus desperatum, quem sanare non possem, reliqui, qualem inveni. REISK. In re tam desperata licebit esse audaculo. Lego: *τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ χρησόμεθα ἐπιζημίοις. Qui autem non venerint cum omnibus copiis, eos tractabimus ut mulctae obnoxios.* Vides, quam rotundà vereque Philippicà clausulà haec epistola finiatur. Xenophon Hellen. V. 2. 21. *εἰ δέ τις τῶν πόλεων ἐκλίποι τὴν στρατιὰν, ἐξεῖναι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιζημιοῦν στατῆρι κατὰ τὸν ἄνδρα τῆς ἡμέρας.* Deleta illa, *τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις*, quae et densissimis tenebris locum obscurant nec congruunt epistolae tenori, unde quàve de causà pedem intulerint, quaerant, quibus maius est otium aut plus acuminis. Nolo enim, quamvis facile sit, ludere coniectando. SCHAEFER.

P. 280. v. 15. *πανδημεὶ*] i. q. *πανστρατιᾷ*. Xenophon Hellen. II. 2. 7. *Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐξῄεσαν πανδημεί.* SCHAEFER.

P. 280. v. 15. *χρησόμεθα — ἐπιζημίοις*] De hoc usu verbi *χρῆσθαι* cum duobus dativis v. not. ad p. 213, 15. SCHAEFER.

P. 280. v. 16. *μὴ*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 280. v. 16. εὐτυχεῖν] Post h. v. repetit August. quartus tempora e p. 279, 18., scilicet haec verba: Ἄρχων Μνησιθείδης, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ. REISK.

P. 280. v. 17. μὲν] Abest ab August. secundo. REISK. Malim deletam. SCHAEFER.

P. 280. v. 17. προφάσεις] non *praetextus*, sed *causas*. SCHAEF.

P. 280. v. 17. εἰς δὲ τὰς] οὐδὲ ταύτας August. quartus. REISK.

P. 280. v. 18. καταφεύγει;] Non haec interrogatio est. Recte interpunxerunt Dissenius et Bekkerus. V. Wunderlichius praefat. p. XVI. et not. ad p. 239, 13. SCHAEFER.

P. 280. v. 18. τίς οὖν — ἐνδούς;] Citat Tiberius pag. 49. SCHAEFER.

P. 280. v. 18. οὖν] ἦν Reg. ε. Forte utrumque: τίς οὖν ἦν ὁ ταῦτα παρασκευάσας —; Nam ita scribunt, non συμπαρασκευάσας, Guelph. et Vindob. TAYLOR. οὖν abest ab August. quarto et Schedis Scrimgeri. REISK.

P. 280. v. 18. συμπαρασκευάσας] Simplicius παρασκευάσας dant August. primus et Schedae Scrimgeri. κατασκευάσας August. secundus. REISK. συγκατασκευάσας Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 280. v. 20. ἐνδούς] δούς Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 280. v. 22. ὑφ' ἑνὸς — ἀνθρώπου] τοῦ Φιλίππου. SCHAEF.

P. 280. v. 22. τοιαῦτα] ταῦτα August. quartus. REISK.

P. 280. v. 23. ἀλλ' ὑπὸ — παρ' ἑκάστοις] ἀλλὰ πολλῶν καὶ πονηρῶν καὶ τῶν παρ' ἑκάστοις Aldina Taylori. REISK.

P. 280. v. 24. οὗτος] οὑτοσὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 280. v. 25. ἐστιν] Abest ab August. quarto. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 280. v. 26. ἀλιτήριον] ἀλητήριον August. quartus. REISK. I. q. poëticum ἀλάστορα, qua voce ipse Orator passim utitur. SCHAEFER.

P. 280. v. 28. οὗτος ἦν] [οὗτος.] Iterum ἦν habet Cod. Reg. ε. TAYLOR. Post οὗτος addunt ἦν August. secundus et quartus. REISK. Omisit Wunderlichii altera et Bekker. Recte: est enim sententia generalis. SCHAEFER.

P. 280. v. 28. κακῶν] Non detrimento nostro abest a MSS. β. η. vox ista κακῶν. TAYLOR. Item abest a Bavarico. REISK. Uncis inclusum habet Wunderlichii altera. Delevit Bekker. Recte: ob eandem causam, ob quam ἦν delendum fuit. Choricii imitationem huius loci v. in Villoisoni Anecdotis T. II. p. 55. SCHAEF.

P. 281. v. 1. ἰδόντες] εἰδότες Paris. sextus. REISK.

P. 281. v. 1. πολύ τι — τῆς ἀληθείας] Tiberius p. 20. citat sic scripta: ὡς ἔοικε, πολύ τι σκότος ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. SCHAEFER.

P. 281. v. 1. *τὸ*] *τὸ* margo Lutetianae sine auctore. REISK.

P. 281. v. 1. *σκότος*] *σκόπας* [ut Aldus] manifestus error est, cum legendum sit vetusti exemplaris testimonio *σκότος*. Quod etiam verborum sensus requirit. Ait enim, *multis tenebris veritatem Atheniensibus esse obscuratam*. Fortasse nonnulli Codd. habuere *σκέπας*, quae lectio esset tolerabilior priore: *multis tectoriis involutam veritatem*. OBSOP. *σκέπας* Askew. TAYLOR. *σκόπας* Ald., quod corrector Weimaranus mutat in *σκότος*, forsitan ex edit. Felic. aut Manut. aut codice Obsopoei, qui sic dedit. Proxime ad lectionem Ald. dat *σκέπας* Askew. REISK.

P. 281. v. 2. *ὡς ἔοικεν*] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 281. v. 2. *ἔστι*] *ἐστὶ* Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEF.

P. 281. v. 6. *μὲν*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 281. v. 6. *ἕνεκ'*] Dissenium in altera Wunderlichii editione dedisse *ἕνεκα* miror: nam quam ipse Wunderlichius causam affert Append. p. 197., ea nihili est. *ἕνεκ' ἂν* Bekker. ex optimo libro. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 281. v. 6. *ἀκούσετέ*] [*ἀκούσαιτέ.*] Ita Wolfius tacite, renitentibus editis, qui *ἀκούσετέ*. Interea Guelph. cum Regg. *α. ε.* *ἀκούσατέ*. TAYLOR. *ἀκούσατέ* August. primus, secundus, quartus. REISK. *ἀκούσαιτέ* Bekker. Elmsleius ad Aristophan. Acharn. 294.: „Scribendum, *εἰκότως ἂν ἀκούσαιτέ μου*.“ Bene, nisi quod *ἂν*, optimo libro iubente, alio fuit loco ponendum. Quod autem idem Elmsleius activam futuri formam Graecam esse negat, fallitur: monuitque G. Dindorfius, recentiores ea usos esse. Recentiores cum diceret, intellexit, credo, etiam Alexandrinos. Nam e Lycophrone exempla huius usus citavit Iacobsius praefat. ad Antholog. Palat. p. L. Sed qui ante Lycophronem usurpaverit, adhuc novi neminem. SCHAEFER.

P. 281. v. 7. *εἰ ἐγὼ μὲν — ἀνέξεσθε*] Citant Anecd. Bekk. p. 121, 18. SCHAEFER.

P. 281. v. 7. *τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων*] Poterat brevius scribere *τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν πόνους*: sed maluit illo modo ob solennem oppositionem *τῶν ἔργων* et *τῶν λόγων*. SCHAEFER.

P. 281. v. 8. *μηδὲ*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 281. v. 8. *τοὺς λόγους αὐτῶν*] *sermones de illis*. Ὁ μὲν τοίνυν τοῦ πράγματος λόγος — p. 1089, 29. V. not. ad Sophocl. Antig. 11. et Musgrav. ad Euripid. Ion. 638. (650.) SCHAEFER.

P. 281. v. 11. *κρατττόντων*] Hoc malo, quam *ταραττόντων*. WOLF. *φρονούντων* MSS. Ald. Guelph. Aug. Vindob. et Regii *α. ε.* TAYLOR. *φρονούντων* index Aldi, August. primus, secundus et quartus. Sed in primo primae quatuor literae scriptae erant super rasura, verumtamen ab eadem antiqua manu. Videtur quoque hoc *φρονούντων* in indice annotare voluisse P. Manutius:

nam in texto locum hunc asterisco signavit, cui nihil in indice respondet, ut persaepe fit. REISK. φρονούντων Bekker. SCHAEFER.

P. 281. v. 11. ἑκατέροις — ἀμφοτέροις] Discrimen horum vocabulorum discant tirones ab Ammonio p. 14. s. SCHAEFER.

P. 281. v. 12. ἦν] Post ἦν addit παρ' Paris. quintus. REISK.

P. 281. v. 13. ἐᾷν] ἐῶν P. Manutius. REISK.

P. 281. v. 13. παροpῶντας] προορῶντας Paris. septimus. REISK.

P. 281. v. 15. ἀλλήλοις] ἀλλήλους Paris. primus cum γρ. REISK.

P. 281. v. 16. γενήσεται] γενήσηται Reg. γ. γένηται ε. TAYLOR. γένοιτο Bekker. SCHAEFER.

P. 281. v. 17. μόνον] Abest a Paris. quinto, August. secundo. REISK.

P. 281. v. 18. καὶ] Prius καὶ de meo addidi. REISK. Omiserunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 281. v. 20. βουλομένους] βουλευομένους Paris. quintus. REISK.

P. 281. v. 20. ταύτην τὴν φιλίαν] Atheniensium cum Thebanis. REISK.

P. 281. v. 20. καὶ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 281. v. 20. περὶ τῶν ἄλλων —, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντας] περὶ μὲν τῶν ἄλλων —, τοῦτο δ' ὁμογνωμονοῦντας. WOLF.

P. 281. v. 21. ἑαυτοῖς] ἀλλήλοις. SCHAEFER.

P. 281. v. 21. εἰς τοῦθ'] [τοῦτο.] εἰς τοῦτο Regii Codd. α. ε. ζ. cum Aug. et Vindob. TAYLOR. Vulg. τοῦτο. εἰς τοῦτο August. primus, secundus, quartus. εἰς addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 281. v. 21. ὁμογνωμονοῦντας] ὁμολογοῦντας August. secundus. REISK.

P. 281. v. 22. ἀεὶ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 281. v. 22. οὓς σὺ — παρηκολούθεις] Aliud agebat Lobeckius ad Phrynich. p. 354., cum iungens οὓς παρηκολούθεις, si quis Demostheni reddere vellet περιηκολούθεις, hoc refelli posse negaret. Vulgata enim est sanissima accusativusque regitur a participio κολακεύων. Est hic locus de genere eorum, quorum constructionem expedivit Porsonus ad Euripid. Med. 734. V. not. ad p. 287, 1. SCHAEFER.

P. 281. v. 22. ὦ] ὡς Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 281. v. 22. κίναδος] κίναιδος Guelph. Aug. Vindob. Regiorumque ε. Vide notata ad Aeschinem p. 557. TAYLOR. κίναιδος August. primus et quartus. REISK. Citat h. l. Photius c. 123., ubi κατὰ mutandum in ὑπὲρ. SCHAEFER.

P. 281. v. 22. κολακεύων] καὶ κολακεύων Paris. primus. REISK. Particulam peperit antegressum ς. SCHAEFER.

P. 281. v. 23. αἰσχύνῃ] αἰσθάνει Bekker. ex uno, sed melioris notae, libro. Vulgata tamen mihi videtur praestabilior. SCHAEFER.

P. 281. v. 26. τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον — τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν] Ne quem offendat positura abnormis particularum μὲν et δὲ, sciat Oratorem duo haec periodi membra consulto sic iunxisse. Cum enim vulgaris ordo hic fuisset: ποιήσαντος μὲν τούτου τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον, συμπεραναμένων δὲ —: Demosthenes ordinem ita invertit, ut artificium struendae orationis appareat eximium. Nam vide mihi, quam egregie nunc sibi respondeant ex adverso tanquam ad amussim architectonicam posita τὸν ἐν Ἀμφίσσῃ πόλεμον et τὴν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν, τούτου et τῶν ἄλλων, ποιήσαντος et συμπεραναμένων. V. not. ad p. 330, 22. SCHAEFER.

P. 281. v. 28. αὐτῷ] αὐτῶν Paris. septimus. REISK.

P. 281. v. 28. τὴν] Malim διὰ τήν. Nescio quoque, an ἡμετέραν addendum sit, ut sit: διὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς τοὺς Θηβαίους ἔχθραν. Nam alias pendent hi accusativi, quoniam συμπεραναμένων ad πόλεμον refertur. REISK. Omnia falsa. V. not. ad v. 26. Non pendere accusativum dudum intellexerant Budaeus et H. Stephanus. V. huius Thesaur. c. 7482. A. SCHAEFER.

P. 281. v. 28. τοὺς] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK. Recte delevit Bekker. prospiciens membrorum concinnitati: quippe sibi inter se opponuntur ἐν Ἀμφίσσῃ et πρὸς Θηβαίους. SCHAEFER.

P. 281. v. 28. συνέβη] F. συνέβη ἄν. evenisset, vel *videtur eventurum fuisse, ut Philippus ob nostrum erga Thebanos odium in agrum nostrum invaderet.* REISK. Fallitur. Verte: *ut Philippus adversus nos castra moveret s. iter faceret.* Conf. pag. 282, 12. 27. SCHAEFER.

P. 282. v. 2. αὐτοὺς] Vulg. αὐτούς. αὐτοὺς abest a Paris. primo, August. primo et quarto. Eius loco dat ἑαυτοὺς Paris. septimus. αὑτοὺς cum aspero Ald. et August. secundus, item Bavaricus. REISK. ἑαυτοὺς Wunderlichii posterior. V. Bremius ad pag. 52, 16. SCHAEFER.

P. 282. v. 3. ἠδυνήθημεν] ἐδυνήθημεν August. primus et secundus. REISK.

P. 282. v. 3. οὕτω μέχρι πόῤῥω] οὕτω referendum ad πόῤῥω. Passim οὕτω a sua voce dirimitur aliâ intersertâ. Infra pag. 301, 27. οὕτως ἐπεπείσμην μέγαν εἶναι τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν. ubi v. not. Xenophon Cyrop. II. 2. 13. οὕτως ἐν πολλῇ ἀτιμίᾳ ἡμᾶς ἔχεις. Synesius Epist. 44. (citatus a Boissonado ad Philostrati Her. p. 517.) οὐχ ἕτερος οὕτω τρόπος θεομισής, ὡς —. Postponitur suae voci, simul aliâ intersertâ, in Xenophontis Hellen. VI. 1. 15. ὅς φρόνιμος μὲν οὕτω στρατηγός ἐστιν —. de quo loco v. not. ad p. 376, 7. SCHAEFER.

P. 282. v. 3. τὸ πρᾶγμα] Absunt haec a Paris. primo et August. primo. Loco eius dant τὴν ἔχθραν Paris. quintus et August. secundus. Textum Bavarici cum vulgata facit, sed in margine est altera lectio cum γρ. Si omittas, προάγειν h. l. non significabit *producere, promovere,* sed *procedere, progredi.* REISK.

P. 282. v. 5. τουτωνὶ] τούτων Paris. primus et quintus. REISK.

P. 282. v. 6. καί μοι — λαβών] Haec et reliqua omnia usque ad Λέγε δὴ καὶ τὰς ἀποκρίσεις p. 283, 9. desunt August. primo et eorum loco haec sunt: — εἴσεσθε. λέγε δὴ καὶ τὰς ἀποκρίσεις. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Οὕτω διαθεὶς ὁ Φίλιππος —. V. p. 284. v. 14. REISK.

P. 282. v. 6. λέγε ταῦτα λαβών] Plato Theaetet. p. 286. ed. Heind. λαβὲ τὸ βιβλίον καὶ λέγε. V. not. ad p. 234, 27. SCHAEFER.

P. 282. v. 8. ΨΗΦΙΣΜΑ.] Titulus abest ab August. quarto. REISK.

P. 282. v. 10. βουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ] Subaud. ἀνηνέχθη πρὸς τὸν δῆμον. Durum aliquando mihi visum fuit et abhorrens sic dici: *ex auctoritate senatus — relatum est ad plebem* aut *rogatio facta est — ut placeret senatui atque populo iubere —.* Quapropter suspicabar, duo vocabula βουλῆς καὶ delenda esse, ut esset solummodo *ex auctoritate strategorum.* Verumtamen re melius pensitata censeo, non incommodam hanc esse sententiam: *auctoritate senatus et strategorum rogationem esse latam ad populum, qua populus rogaretur, ut vellet atque iuberet exarari plebiscitum in hanc formulam: placuisse senatui atque populo —.* REISK.

P. 282. v. 11. γνώμῃ] Post h. v. Bekkerus posuit subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 282. v. 11. ἃς] τινὰς index Aldi, editio Feliciani, Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 282. v. 11. κατείληφε] κατειλήφει Paris. quintus. REISK.

P. 282. v. 12. τινὰς] ἃς index P. Manutii. REISK.

P. 282. v. 12. πορθεῖ] *oppugnat.* Diodorus Sicul. XV. 4. in. πολιορκίαν συνεστήσαντο πρὸς τῇ Σαλαμῖνι καὶ τὴν πόλιν ἐπόρθουν κατὰ γῆν ἅμα καὶ κατὰ θάλατταν. SCHAEFER.

P. 282. v. 12. κεφαλαίῳ δὲ] *quod autem ceterorum omnium caput est.* SCHAEFER.

P. 282. v. 12. δὲ] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 282. v. 13. παραγίγνεσθαι] παραγενέσθαι Paris. quintus. REISK.

P. 282. v. 15. τοὺς ὅρκους] Omittunt Schedae Scrimgeri. REISK.

P. 282. v. 15. καὶ] καὶ posterius eaedem Schedae omittunt. REISK.

P. 282. v. 16. δεδόχθαι] δεδόχθω August. quartus. REISK.

P. 282. v. 17. πέμπειν] πέμψαι Meermann. edit. P. Manutii. REISK.

P. 282. v. 17. κήρυκα καὶ πρέσβεις] Vulg. πρέσβεις. κήρυκα καὶ πρέσβεις Meermann. edit. P. Manutii. κήρυκα καὶ addidi. REISK. Uncis inclusit Wunderlich. Recte delevit Bekker., etsi duobus in Codd. repererat. Nam si haec verba essent genuina, nominaretur ὁ κῆρυξ in fine huius psephismatis, ut factum est in eo quod sequitur. SCHAEFER.

P. 282. v. 20. τὸ] τῷ Paris. tertius. REISK.

P. 282. v. 20. χρόνον] χρόνους Paris. septimus. REISK.

P. 282. v. 20. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Paris. septimus. REISK.

P. 282. v. 21. τῆς] Abest a Bavarico. REISK.

P. 282. v. 22. Σῖμος] Σίμος Reisk. et Wunderlichii prior: posterior et Bekker. Σῖμος. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 656. b. SCHAEFER.

P. 282. v. 22. Ἀναγυράσιος] Vulg. Ἀναγυῤῥάσιος. Ἀναγυράσιος (uno ρ) August. secundus. Ἀναγηῤῥάσιος August. quartus. Detraxi alterum ρ. REISK.

P. 282. v. 22. Φλυάσιος] [Φλιάσιος.] Rescribe Φιλάσιος. Nam Φιλαΐδαι fuit demus Aegeidis tribus: at Φλιοῦς urbs Peloponnesi, a qua formatur Φλιάσιος. Ea nihil ad remp. Atheniensium pertinebat. PALMER. Vide Memor. Cosson. pag. 32. TAYLOR. Vulg. Φλιάσιος. Φλυάσιος August. secundus. Praetuli Φλυάσιος REISK.

P. 282. v. 22. Βουλαγόρας] Δουλαγόρας Paris. quintus, August. secundus et quartus, index P. Manutii, probante Obsopoeo. REISK.

P. 282. v. 24. ἝΤΕΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.] Totus titulus abest ab August. quarto. ἝΤΕΡΟΝ abest ab August. secundo et Bavarico. REISK.

P. 282. v. 25. ἔνῃ] ἕννῃ Paris. quintus et septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus. REISK.

P. 282. v. 26. γνώμῃ] Post h. v. Bekkerus posuit subdistinctionem., SCHAEFER.

P. 282. v. 26. ἀλλοτριότητα] ἀλλοτριοτάτους Ven. et Reg. s. Tum erat fortasse praeterea ὡς. Nempe ὡς ἀλλοτριωτάτους. Aliter non bene procederet. TAYLOR. ἀλλοτριοτάτους Aldina Taylori, August. quartus, Meermann. Sed hic per siglam expressit finem vocabuli. REISK. Atque haec sigla causa fuit turbarum: ne cum Tayloro, quem ipsum illud ō in quarta syllaba advertere poterat, aliquid latere suspiceris. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1033. b. Kiessling. ad Iamblichi Protrept. pag. 80. et Ast. ad Platon. Legg. p. 462. SCHAEFER.

P. 282. v. 27. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς Paris. sextus et septimus, Bavaricus, Meermann. August. secundus et quartus, Aldus, P. Manutius. Praetuli ἡμᾶς. REISK. Mirum quod Reiskius ἡμᾶς se praetulisse ait: quasi vero hic optio esse possit. ὑμᾶς tam ineptum est, ut, etiamsi omnes libri tacerent, ἡμᾶς scribi oporteret. SCHAEFER.

P. 282. v. 27. παρεσκεύασται] παρασκευάζεται MSS. Ald. et Felician. TAYLOR. παρασκευάζεται dant indices Ald. Felic. P. Manut., quorum postremus videtur id e medio et medius ex Ald. traduxisse, ut saepe factum suspicor. REISK. Verum παρεσκεύασται, etsi in priori psephismate legitur παρασκευάζεται. Scilicet paucis illis diebus, qui inter illud et hoc psephisma effluxerant, periculum auctum erat. SCHAEFER.

P. 283. v. 2. δεδόχθαι] δεδόχθω August. quartus. REISK.

P. 283. v. 2. πέμψαι] πέμπειν Aldina Taylori. REISK.

P. 283. v. 2. κήρυκα] Nunc ob maiorem metum κῆρυξ additus est, quo plus Philippo offerretur religionis: nam οἱ κήρυκες erant sacrosancti. SCHAEFER.

P. 283. v. 5. ἐνδεχομένως] ἐνδεχόμενον Ven. Ital. Regg. ε. ζ. η. TAYLOR. ἐνδεχόμενον Aldina Taylori, August. secundus et quartus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. Est i. q. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων, ut poscunt αἱ περιστάσεις. „pro ratione temporum“ Reiskius Ind. Graecitat. p. 208. extr. SCHAEFER.

P. 283. v. 6. καὶ γὰρ νῦν — τῶν μετρίων] Utrum Philippus an populus? Et quid est ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων? Utrum οὐδαμῶς μετρίως? An hoc vult, *si Philippus moderate se gesserit, populum ei non adversaturum?* Aretinus magnum fructum cepit sui codicis, qui neque leges, neque decreta, neque epistolas ullas videtur habuisse, in quibus non minimum est difficultatis. Melanchthon: *nunc enim eum non decrevisse opem ferre in ulla re moderata.* Perionius: *praesertim cum ipse hoc tempore nulla ex parte aequum auxilium ferre censuerit.* Meletus: *nam nunc in nulla re mediocri opem ferre decrevit.* WOLF. Ferrus: *percioche l' andare hora a dar soccorso, non lo reputa in niun conto per cosa modesta.* Anonymus Venetus: *cum adhuc non statuerit, an salva modestia auxilium ferre possit.* Lambinus: *Nam nunc quidem non censuit, ne mediocre quidem auxilium esse mittendum.* Alius: *Etenim nunc non iudicavit opitulari in ullo mediocrium.* De interpretibus tantum. In Cod. ε. deest ἐν ante οὐδενὶ, scil. οὐ κέκρικε βοηθεῖν οὐδενί. Tourrellius non inscite ratiocinatur de sensu huius commatis. Attamen deploratus valde est textus, neque verba, prout exhibentur, aut illius sensum, aut cuiusvis eorum, quos adduximus, interpretationem admittunt. TAYLOR. Ad verbum sonat: *P. A. decrevit non succurrere, in re id quidem nulla de tolerabilibus.* βοηθεῖν est Demostheni *copias aliquo mittere hosti obstituras.* Est ergo sententia: decrevisse

P. A. adhuc quidem, quicquid agat instituatque Philippus, quod quidem tolerabile sit, in eo non adversari, neque id, missis copiis, disturbare. Vel potest quoque sic accipi: decrevisse P. A. nullum capere consilium, quo suae saluti tutelaeque finium suorum provideat, dummodo tolerabiles sint, quas Philippus ferat, conditiones. REISK. Recte Reiskius: neque erat cur Taylorus deploratum esse locum diceret. Vide autem, quantopere et quam brevi tempore spiritus civitatis subsederint. Neque id mirandum: νῦν γὰρ δὴ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐπὶ ξυροῦ ἵστατο ἀκμῆς. SCHAEFER.

P. 283. v. 6. ἐν] Abest a Paris. quinto, August. secundo et quarto. Videbatur etiam margo libri Lessingiani defectum hunc indicare voluisse. REISK.

P. 283. v. 7. τῆς] Omittunt August. secundus et Bavaricus. REISK.

P. 283. v. 8. κῆρυξ] κήρυξ Reisk. et Wunderlich. κῆρυξ Bekker. SCHAEFER.

P. 283. v. 8. ἐκ τοῦ δήμου] Desiderantur in MSto γ. Potius desiderari video post has voces. Nam ut recensuit nomina eorum, quos proposuit senatus, hic sequi debuerunt eorum, quos populus. Sed acta publica in MStis valde lacera esse solent. Annon id, mi lector, experti sumus his pauculis paginis? TAYLOR. Solus a parte plebis pro legato missus fuit praeco, qui, senatorii ordinis cum non esset, necessario plebeii erat. REISK.

P. 283. v. 10. ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ] [Ἀποκρίσεις.] Ἀπόκρισις. Et rursus v. 26. MARKLAND. Vulg. Ἀποκρίσεις hic et versu 26. Loco tituli est solummodo Ἐπιστολή in August. quarto et Aldina Taylori. Pro Ἀποκρίσεις in plurali est in singulari Ἀπόκρισις in August. secundo et Bavarico. Utroque loco correxi Ἀπόκρισις in singulari. Sunt autem ambo responsa regis, alterum legatis Atheniensium datum, alterum Thebanorum. REISK.

P. 283. v. 12. ἀπ' ἀρχῆς] Omittit Paris. quintus. REISK.

P. 283. v. 12. εἴχετε] Wolfius in farragine: „Aut ἔχετε leg. aut [v. 13.] ἐποιεῖσθε.“ REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 283. v. 12. αἵρεσιν] προαίρεσιν. WOLF. Wolfius mavult προαίρεσιν. Sed idem est cum vulgata. REISK. V. mox v. 17. ἐπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει p. 284, 6. SCHAEFER.

P. 283. v. 13. βουλόμενοι] Omittit August. quartus. REISK.

P. 283. v. 16. μή] Proprietatis negativarum magis servans scripsisset οὐ. SCHAEFER.

P. 283. v. 17. ἐξ ὑποστροφῆς] Militariter Philippus loquitur. V. Schweighäuseri Lexicon Polybianum p. 640. b. SCHAEFER.

P. 283. v. 18. κήρυκα] Vulg. κήρυκας. κήρυκα Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. Detraxi postremam literam. Nam unus tantum praeco missus fuerat. V. pag. 282, 17. et 283, 2. REISK. κήρυκας Wunderlich. Recte κήρυκα Bekker. etsi in nullo

suorum Codd. repertum. Sed male citavit Reiskius p. 282, 17. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 283. v. 20. αἰτεῖσθε] αἰτιᾶσθε Paris. septimus. REISK.

P. 283. v. 21. πεπλημμελημένοι] [πεπληγμένοι.] πεπλημμελημένοι Ven. Regg. ε. ζ. η. cum Altemps. TAYLOR. Vulg. πεπληγμένοι. πεπλημμελημένοι Paris. quintus et cum γρ. sextus et septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus, Lessingianus, Aldina Taylori. Praetuli πεπλημμελημένοι. REISK.

P. 283. v. 22. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις] βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις p. 284, 3. SCHAEFER.

P. 283. v. 23. συμβουλεύοντας] συμβουλεύσαντας August. secundus. REISK.

P. 283. v. 23. παραπέμψαντες] „cum contemtu transmissis" Ind. Graecitat. p. 382. „Possumus etiam reddere missum facio" H. Stephanus Thes. c. 7440. A. hunc locum citans. SCHAEFER.

P. 283. v. 25. ἀξιώσητε] ἀξιώσατε August. quartus. ἐξεώσατε Aldina Taylori. REISK.

P. 283. v. 26. ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ] Vulg. Ἀποκρίσεις. Ἀπόκρισις August. secundus, Bavaricus. Totus titulus abest ab August. quarto. Ἐπιστολὴ Θηβαίοις dat Aldina Taylori. REISK.

P. 284. v. 5. μὲν] Abest a Paris. quinto, August. quarto. REISK.

P. 284. v. 7. τὴν] [τά.] τὴν Ven. Regg. ε. ζ. η. cum Altemps. TAYLOR. Vulg. τά. τὴν August. quartus, Lessing. Ald. Tayl. In Bavarico prima manus cum dedisset vulgatam, recentior τὴν correxit. Dedi τήν, ut ad εἰρήνην referatur, sustulique comma, quod vulg. habet post ἐζητηκότας. REISK. Bene τὰ Bekker. V. mox v. 11. ἐν οἷς δ' ἦτε ἤδη τὰ πρὸς ἀλλήλους p. 282, 5. SCHAEF.

P. 284. v. 10. κατὰ] Vulg. καὶ τά. κατὰ Paris. sextus, August. secundus, margo Meermann. Ald. Felic. Annotator tamen alteram deteriorem lectionem Aldinae Taylori adscripsit. Correxi κατά. REISK.

P. 284. v. 12. οὐ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 284. v. 13. προθέσεως] προαιρέσεως Paris. quintus. πίστεως indices Aldi, Feliciani, P. Manutii. REISK.

P. 284. v. 14. Οὕτω διαθεὶς — καὶ τῶν Θηβαίων] Citat Dionysius Halic. T. VI. p. 743. R. SCHAEFER.

P. 284. v. 14. ὅ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 284. v. 16. ἧκεν] ἦγεν August. quartus. REISK.

P. 284. v. 16. ὡς οὐδ' ἂν — καὶ τῶν Θηβαίων] εἴ τι γένοιτο, subaud. τῶν προτρεπόντων ἐπὶ τὴν ὁμόνοιαν. Aretinus: *putans fieri nullo modo posse, ut cum Thebanis posthac conspiraretis.* Melanchthon: *sperans nequaquam fieri posse, ut rursus*

vos et Thebani coniungeremini. Perionius: *quasi nunquam, etsi omnia faceret, iam cum Thebanis unum et idem sensuri essetis.* Meletus: *quasi, si quid novi tentaret Philippus, non amplius conspiraturi essetis vos et Thebani.* WOLF. Adiungam et nostros quoque. Ferrus: *come che voi e' Thebani, se fosse avvenuto qualche cosa, non havesse havuto a far lega insieme.* Anonymus: *quasi, si quid fieret, non amplius vos et Thebani essetis conspiraturi.* Lambinus: *proinde quasi, si quid rerum novarum moliretur, ne tum quidem vos et Thebani consensuri essetis.* Tourrellius: *bien persuadé qu' à quelque entreprise qu'il se portast, vous et les Thébains vous ne conspireriez plus à les transverser.* Dubia sane sententia. Nec enim video, quomodo Elateae occupatio Thebanorum Atheniensiumque coniunctionem impedire aut prohibere potuit. Neque sane prohibuit. Legerem quidem, si adiuvarent Codd., ὡς οὐδ' ἄν, εἴ τι γένοιτο, ἔτι ἀναπνευσόντων ὑμῶν καὶ τῶν Θηβαίων. Philippus, ea arce occupata, existimavit, se tantum utrique populo iniecturum timorem, ut *respirare* vel animos resumere, ne quidem si quid praeter spem acciderit, amplius potuerint. Rursus additur post participium istud potentiale ἂν in Guelph. in Aug. in Vindob. et Regio α. TAYLOR. Post συμπνευσόντων addunt ἂν August. primus et secundus. συμπνευσόντων ἡμῶν ἂν καὶ τῶν Θηβαίων Dionys. Hal. p. 124, 18. Posterius ἄν, quo vulg. caret, addidi. *nunquam, nullo tempore, nullo pacto, quicquid tandem novum et insperatum incideret, fore, ut vos rursus cum Thebanis conspiretis et causam communem faciatis. es möchte nun kommen, wie es auch immer wollte.* Certus ergo fidei Thebanorum erga se securus ibat ad Elateam occupandum, bene gnarus, nullum fore casum fortunae, nullam superbiam et iniuriam erga Thebanos suam, quamvis duriter et serviliter eos tractaret, quae posset eorum animos a se abalienare atque ad Athenienses reflectere. REISK. ἂν post participium omisit Bekker. Sed sive omittas, sive addas, (nam falli puto Elmsleium ad Aristophan. Acharn. 294. scribentem, male ἂν addere libros nonnullos,) συμπνευσόντων mutandum censeo in συμπνευσάντων parum probans Bremii rationem, qui futurum tuetur ad p. 128, 29. Futuro enim si Orator usus esset, prorsus abstinuisset particula potentiali. Quid velim, ut clarius appareat, constructionem participialem convertamus in orationem finitam. Philippus loqui potuit aut dubitanter sic: οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνεύσειαν Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. aut confidenter sic: οὐδ' εἴ τι γένοιτο ἔτι συμπνεύσουσιν Ἀθηναῖοι καὶ Θηβαῖοι. Hoc modo, opinor, loquebatur, si quis ducum ad concilium vocatorum suaderet, ut cautius ageret: quippe erat ἐπαρθεὶς τοῖς ψηφίσμασιν: illum alterum Demosthenes in struenda oratione secutus est. Elmsleius l. c.: „συμπνευσόντων per se quidem suspectae Graecitatis est, et in hoc loco etiam soloecum. Scribendum συμπλευσάντων. Hesychius inter συμπλάττομεν et συμπνευσμός: συμπλευσάντων· ὁμο-

νοησάντων. Locus quo respexit grammaticus latuit interpretes." Immo in Hesychio legendum συμπνευσάντων, ut interpretes viderunt. Quod verbum cur Elmsleius suspectae Graecitatis esse dicat, non intelligo. Ceterum participiorum aoristi et futuri tam frequens est confusio, ut exempla eius citare pigeat. Aliud in simili causa vidimus p. 204, 22. SCHAEFER.

P. 284. v. 17. ὑμῶν] ἡμῶν cum γρ. Paris. sextus et septimus; August. primus et quartus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. ἡμῶν etiam Dionys. Halic. l. c. Et adscivit Bekker. Nec mihi displicet. SCHAEFER.

P. 284. v. 18. ἀλλὰ μὴν τὸν τότε συμβάντα κ. τ. λ.] Citat Tiberius p. 63. s. usque ad ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν. SCHAEFER.

P. 284. v. 18. μὴν] Post μὴν addit καὶ Paris. quintus. REISK.

P. 284. v. 18. τὸν τότε — θόρυβον] τὸν τῇ πόλει συσταθέντα τότε θόρυβον Tiberius notabili varietate. SCHAEFER.

P. 284. v. 18. ἐν τῇ πόλει] Melius sine praepositione τῇ πόλει, ut Codd. optimi, Guelph. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. ἐν omittit August. primus. REISK. Omittit etiam Apsines citatus a Reiskio Ind. Graecitat. p. 277., quem noster locus tum fugit. V. not. ad p. 287, 6. 291, 13. SCHAEFER.

P. 284. v. 20. μικρὰ — τἀναγκαιότατα] μικρὰ δὲ ἀκούσατέ μου καὶ ἀναγκαιότατα Tiberius. μικρὰ i. q. ὀλίγα, *pauca*. V. H. Stephani Thesaur. c. 6167. B. 6168. C. SCHAEFER.

P. 284. v. 21. ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν κ. τ. λ.] Admirabilis narratio, ad quam digitum intendit summus Criticus, Longinus, cap. 10. Vide Athen. l. 5. init. [T. II. pag. 201. Schw.]. Citat hunc locum Hermogenes frequenter, scilic. pag. 284. 309. 312. Adde Diodor. Sicul. XVI. 84. Dionys. Halic. T. II. p. 198. Huds. TAYLOR. Locis a Tayloro laudatis addi potest Strabo p. 649, 7. REISK. Chariton l. c. 3. in. p. 6. ed. Lips. Ἑσπέρα μὲν ἦν, ἧκε δὲ ἀγγέλλων τις, ὅτι —. Poterat Sophista sponte sua iisdem quibus Orator verbis ordiri: sed qui cognitum habet morem illorum hominum, haud dubitet servilem esse imitationem Demosthenicae narrationis. SCHAEFER.

P. 284. v. 21. ἦν] ἤδη Tiberius. SCHAEFER.

P. 284. v. 21. ἀγγέλλων] Vulg. ἀγγέλων. ἀγγέλλων Paris. septimus, Bavaricus. Praetuli ἀγγέλλων. Quamquam, si verum volumus, antiqua lectio per unum λ prorsus idem valet atque nova per geminatum. Nam in libris mstis et vetustissimis editionibus verbum ἀγγέλλειν plerumque per unum λ exaratum cernitur *). REISK. V. Dorvill. ad Chariton. l. c. p. 221. ἀγγέλων, ut participium, nihili est. SCHAEFER.

P. 284. v. 21. ὡς] εἰς August. quartus. REISK.

---

*) Vellem haec Reiskii observatio in promtu fuisset Passowio ad Parthen. p. 70. a. SCHAEFER.

P. 284. v. 22. Ἐλάτεια κατείληπται] Ἐλάτειαν κατείληφε Paris. sextus. REISK.

P. 284. v. 23. τούς τ' — ἐξεῖργον] Resolve: τούς τ' ἐν ταῖς σκηναῖς ταῖς κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον ἐξ αὐτῶν. SCHAEFER.

P. 284. v. 25. τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν] In quem usum? quo fine? Num per insaniam? an, ut ne conventus populi impediretur? Romae quidem in seditione et tumultu tabernas claudi solitas, ne diriperentur, non est mirum. WOLF. Pro γέῤῥα habent γέρα Guelph. Reg. α. ἔργα η. Ven. Absurde. Laudant hunc locum Harpocrat. Suid. v. Γέῤῥα, Etymol. M. c. 228, 50. Disputavimus ea, qua potuimus, ἀκριβείᾳ de isto ad Orat. c. Neaer. p. 1375, 20. Adde Suid. v. Γέῤῥοιν, ubi iterum Demosthenem citat, Meurs. VI. Attic. Lect. 24. Ait Plutarchus in Romulo T. I. pag. 42. ἔνιοι δὲ λέγουσι τὴν εἰς τὸν ἱππόδρομον φέρουσαν ἐξ ἀγορᾶς πάροδον ἱστίοις καταπεταννύναι τοὺς τὴν θέαν παρέχοντας. Exponere possumus ἱστία per γέῤῥα. TAYLOR. γέρα Paris. primus et septimus. γάρα August. quartus. ἔργα item Aldina Taylori. Tabernae erant in foro sitae, in quibus sedentes opifices sellularii scruta et supellectilem domesticam a se domi fabricatam vendebant. Hae σκηναὶ appellabantur: *die Buden*. Constructae hae erant tribus e lateribus et desuper tectae cratibus vimineis, quae γέῤῥα appellantur. Quoniam igitur illae tabernae cum suis quaeque craticulis tam cito auferri non poterant, necesse tamen erat, ut protinus populus in foro conveniret, utpote illa nocte ibi in armis excubaturus, imperarunt prytanes, ut tabernis ignes iniicerentur, qui tabernas momento citius absumerent et laborem crates auferendi baiulis compendifacerent. REISK. Haec satis improbabilia sunt. Unde enim Reiskius rescivit, populum in foro illa nocte armatum egisse excubias? Per noctem autem tot mancipia sine ullo negotio poterant τὰ γέῤῥα auferre. Suspicor igitur incendium fuisse loco φρυκτωρίας, ut in tanto tumultu omnes e demis in urbem confluerent. Tali quidem consilio vix quidquam poterat melius servire quam τὰ γέῤῥα, quae Anecd. Bekk. p. 33, 26. interpretantur περιφραγμάτων προβλήματα πλεκτά. — Citatur hic locus etiam in Lexico Lucianeo MS. V. Osanni Auctarium Lexicor. Graecor. p. 47. SCHAEFER.

P. 284. v. 26. σαλπιγκτὴν] σαλπικτὴν August. quartus, P. Manutius. REISK. σαλπικτὴν, etiam Bekkero in Codd. oblatum probatumque Atticistis, videtur forma praestabilior. V. H. Stephani Thesaur. c. 8255. C. D. SCHAEFER.

P. 285. v. 2. ἄνω καθῆτο] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συνεκαθέζετο. WOLF. ἄνω, in Pnyce. Dorvillii interpretationem huius adverbii mirabundus leges Animadvers. in Chariton. p. 407. ed. Lips. SCHAEF.

P. 285. v. 2. καθῆτο] καθῆστο Aug. Regg. α. ε. κάθητο Cod. γ. Vide supra annotata ad p. 235, 22. ex Magistro. TAYLOR. καθῆστο August. primus, secundus et quartus. REISK.

P. 285. v. 3. εἰσῆλθεν] ἦλθεν simplex dant Paris. primus et

quintus, August. primus, secundus et quartus. Perinde est. Subauditur *e curia in concionem*. REISK.

P. 285. v. 5. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Paris. quintus, August. primus et quartus. REISK.

P. 285. v. 6. κῆρυξ] κήρυξ Reisk. et Wunderlich. SCHAEFER.

P. 285. v. 9. τῇ κοινῇ — φωνῇ] Vulg. τῆς κοινῆς — φωνῆς. τῇ κοινῇ — φωνῇ August. primus et secundus, quod praetuli. καλούσης cohaeret cum τῆς πατρίδος. *patria vocante dicturum*. Idem est ac si dixisset: καλούσης τὸν ἐροῦντα τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ ἑαυτῆς φωνῇ. *per eam vocem, quae patriae communis est*. REISK. τῆς κοινῆς τῆς πατρίδος φωνῆς Wunderlich.: quod vehementer miror. τῆς πατρίδος τῇ κοινῇ φωνῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 285. v. 10. ὑπὲρ σωτηρίας] Malim ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. Citat hunc locum Alexander Rhetor p. 60. REISK. Articulo facile caremus. V. p. 146, 11. SCHAEFER.

P. 285. v. 10. κῆρυξ] Sic hoc quidem loco etiam Reisk. et Wunderlich., parum illi sibi constantes. SCHAEFER.

P. 285. v. 12. ἐστιν] Abest a Paris. tertio. REISK.

P. 285. v. 13. παρελθεῖν] παρεισελθεῖν Paris. septimus. παρελθεῖν, scilic. εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ εἰπεῖν. REISK. Infra v. 29. παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς. Supra v. 6. παρῄει δ' οὐδείς. SCHAEFER.

P. 285. v. 13. ὑμεῖς] ἡμεῖς August. quartus. REISK.

P. 285. v. 16. οὐ] Delevit Bekker. V. not. ad pag. 72, 25. SCHAEFER.

P. 285. v. 16. ἠβούλεσθε] Vulg. ἐβούλεσθε. ἠβούλεσθε August. primus. Sed haec tam minuta in posterum annotare omittam universe admonens, ubicunque aut in dialectis aliquid mutavero, aut pro integris vocabulis decurtata cum apostropho dedero, aut in similibus minutiis a vulgata discessero, non mea me id auctoritate, sed bonorum codicum fecisse. REISK. Non omisisset, opinor, tam minuta annotare, si praevidisset propterea se vapulaturum esse ab hominibus doctis illis quidem nec male meritis de Oratore, ceterum paullo iracundioribus. Velut Wunderlichio quas dedit poenas ob capitale scilicet facinus apostrophi toties positae! Qui si hanc Reiskii annotationem habuisset cognitam, nimirum insultare summi viri Manibus religioni habiturus erat. SCHAEFER.

P. 285. v. 17. ἀμφότερα ταῦτα] Intersertum orationi, ut formula illa, δυοῖν θάτερον, de qua v. not. ad p. 113, 12. 274, 11. V. H. Stephani Thesaur. c. 1973. A. SCHAEFER.

P. 285. v. 18. [μετὰ ταῦτα]] Iure amoverunt uncos Wunderlich. et Bekker. *postmodum*, cum apparatus essent faciendi adversus Macedonem. Continuo hi apparatus facti sunt, verumtamen μετὰ ταῦτα, h. e. post Elateam occupatam ortumque inde Athenis tumultum. Quod non animadversum videtur Reiskium, qui τότε requireret, permovisse, ut uncis abuteretur. SCHAEFER.

P. 285. v. 20. ἐπιδόντες] ἐπιδιδόντες August. secundus. REISK.

P. 285. v. 20. τοῦτ'] ταῦτ' Paris. septimus. REISK.

P. 285. v. 20. ἀλλ', ὡς ἔοικεν, ἐκεῖνος κ. τ. λ.] Citat hunc locum Hermogenes p. 422. REISK.

P. 285. v. 26. μήτ'] μηδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 285. v. 27. οὔτ' εἰ πλούσιος] οὔτε πλούσιος Bavaricus. REISK.

P. 285. v. 27. ἤμελλεν] Vulg. ἔμελλεν. ἤμελλεν Paris. primus, tertius, quintus, August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 285. v. 28. οὗτος] Scilicet quem ὁ καιρὸς ἐκάλει. Seçus interpretatur Wunderlichius male iungens οὗτος ἐγὼ ad p. 297, 6. SCHAEFER.

P. 285. v. 29. εἰς] In texto Bavarici quoque est, sed supra scriptum πρὸς, nescio an pro scholio. REISK. οὐκ εἰς τὴν βουλὴν, οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν περὶ τούτων οὐδὲν — p. 715, 18. SCHAEF.

P. 285. v. 29. ἅ μου] ἅμα Bavaricus. REISK.

P. 286. v. 1. δυεῖν] Vulg. δυοῖν. In August. primo videtur a prima manu δυεῖν fuisse, sed recentior supposuit vulgatam. Praetuli δυεῖν ut magis Atticum. REISK. δυοῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 1. προσέχοντες] Bekkerus: „προσσχόντες Q. προσχόντες S." προσχόντες verum puto. Aristophanes Nub. 574. Reis. δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε [non προσέχετε, quod tersae aures aversantur]. Accedit quod, cum imperativus sit aoristi, etiam participium ei iunctum, ut ἡ σύνθεσις fiat κατάλληλος, eiusdem esse temporis debet. Plutarchus T. IV. p. 93. R. πρόσθες ἔτι τὴν λοιπὴν ὁδὸν ἐπὶ τὴν σκηνὴν σεαυτῷ τοῦτο κομίσας. ad q. l. Reiskius illam Graecae constructionis proprietatem non attendens perperam: „f. κομίσεις, *portabis*." Atque eadem omnium modorum est ratio. Plato Phaedon. p. 17. Heind. εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με. Editor: „Nota aoristo ἐποίησας pro ἀναμιμνήσκων adiectum ἀναμνήσας." ἀναμιμνήσκων si Philosophus scripsisset, haud effugisset, opinor, notam soloecae orationis. Confer quae congesserunt Heindorfius l. c. et Stallbaumius ad Platon. Phileb. p. 86., ubi quod vir doctissimus animadvertit de usu verborum λανθάνειν et φθάνειν, de omnibus verbis dici oportuit. SCHAEFER.

P. 286. v. 7. πάσης] Deest Guelph. Vindob. τῆς ἄλλης πολιτείας Cod. Reg. ε. TAYLOR. Ad πάσης addunt ἄλλης Paris. quintus, August. secundus. Pro πάσης dat ἄλλης August. quartus. REISK.

P. 286. v. 8. Θηβαίων] τῶν Θηβαίων Paris. quintus et septimus, August. secundus, Bavaricus. Sed in hoc articulus est a nova manu superscriptus. REISK.

P. 286. v. 8. Φιλίππῳ φίλων] Wunderlichius Append. pag.

197.: „Omnes ordinem servant φίλων Φιλίππῳ." Et hunc ordinem adscivit Dissenius in altera Wunderlichiana. Sed etiam nostrum in libris reperiri docent varr. lectt. Bekkeri. SCHAEFER.

P. 286. v. 8. φίλων] Delevit Bekkerus, auctore libro notae melioris. Iure eum delevisse docet etiam Tiberius hunc locum, etsi vitiose scriptum, citans ut exemplum τῆς ἐλλείψεως p. 62. s.: Καὶ πάλιν· εἶπον τοίνυν ὡς μὲν ὑπαρχόντων Θηβαίων Φιλίππῳ λίαν θορυβουμένων· ἐλλείπει γὰρ τὸ φίλων καὶ συμμάχων. ubi Editor: „Inde patet φίλων, quod nunc legitur in edito Oratoris textu, esse glossema. Non semel τῷ ὑπάρχειν sic absolute posito utitur Demosthenes. Taylorus errabat, cum in his π. παρ. verbis pag. 358, 7. τὸν Φίλιππον ὑπάρχειν αὐτοῖς, inserere vellet φίλον post Φίλιππον. Conf. Wyttenb. ad Sel. Hist. pag. 381." V. etiam Schneiderus ad Xenophont. Anabas. I. 1. 4. SCHAEFER.

P. 286. v. 10. πράγματα] πράγμαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 12. νῦν] Post Ἐλατείᾳ addunt νῦν Paris. primus et quintus, August. primus et quintus, Wolfenb. Vindob. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 13. ἵν'] [ἐάν.] ἵνα MSS. Regg., quantum ex Benenato liquet, cum Guelph. et Vindob. non levi sensus mutatione aut prorsus negligenda. Ferrus: *ma che egli venga accioche metta a ordine le cose appertinenti a Thebani, questo so io certo.* TAYLOR. ἐὰν dat editio Wolfii. Malim ἢν, *si* vel *ubi*. REISK. Vulgatam ne mutes. SCHAEFER.

P. 286. v. 13. ποιήσηται] ποιήσετε Paris. tertius, Meermann. REISK.

P. 286. v. 13. Θήβαις] Vulg. Θηβαίοις. Θήβαις August. primus et quartus, margo Bavarici, Aldina Taylori, quod praetuli. REISK.

P. 286. v. 15. Ὡς] Scrib. minusculâ litterâ ὡς, ut in Reiskiana. Oratio enim a Demosthene olim ad populum habita incipit a verbis τοὺς μὲν — v. 8. SCHAEFER.

P. 286. v. 15. ταῦτα, ἔφην] ἔφην, ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 16. ὅσους] ὁπόσους Aldina Taylori. REISK.

P. 286. v. 16. ἅπαντας ηὐτρέπισται] ἅπαντα ηὐτρέπησε (sic) August. quartus. REISK.

P. 286. v. 20. κατείληφε] κατείληφεν Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 21. παραστήσας] „nisi περιστήσας praeferatur" Reiskius Ind. Graecitat. pag. 388. Fallitur. Philippus enim non cinxit obsidione Thebas, sed copias admovit, in propinquo locavit. SCHAEFER.

P. 286. v. 21. ἐπᾶραι — ποιῆσαι — καταπλῆξαι] Pendent a remotiori βούλεται. Sed qui ante πλησίον v. 20. inseruerunt ἵνα, quod Bekkerus duobus e libris enotavit, haec tria pro optativis,

accentu mutato, videntur habuisse. Pro ἐπᾶραι Wunderlich. et Bekker. ἐπᾶραι. SCHAEFER.

P. 286. v. 21. ἐπᾶραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι] Vulg. θρασεῖς ποιῆσαι καὶ ἐπᾶραι. ἐπᾶραι καὶ θρασεῖς ποιῆσαι August. primus, secundus, quartus, Schedae Scrimgeri. Inverti, quia ἐπαίρειν debilius, alterum fortius est, et infirmiora praemitti, robustiora submitti solent. REISK. Reiskianum ordinem nunc probavit Bekkerus. Neque erat cur illum alterum praeferret Bremius ad p. 41, 1. Ubi enim boni Codices adstipulantur, quid tandem est quod nos cogat contemnere regulas Technicorum? SCHAEFER.

P. 286. v. 25. οὖν] τοίνυν Bekker. SCHAEFER.

P. 286. v. 26. τούτου — αὐτοῖς] Citant Anecd. Bekk. pag. 121, 24. SCHAEFER.

P. 286. v. 28. μή] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 287. v. 1. ἀνθεστηκότων] ἀνθισταμένων August. quartus. REISK.

P. 287. v. 1. αὐτῷ] αὐτῷ etiam in texto Bavarici est, sed nova manus super fine τὸν scripsit. Malim αὐτόν, quia προσδεξαμένων magis αὐτὸν additum flagitat, quam ἀνθεστηκότων flagitat αὐτῷ. REISK. Fallitur. Simillimum locum supra p. 281, 22. legimus, ubi vide quae annotata sunt. SCHAEFER.

P. 287. v. 2. πάντων] πάντων αὐτῶν Cod. Reg. α. TAYLOR. πάντων abest ab August. secundo. REISK.

P. 287. v. 3. μέντοι] μὲν τοίνυν August. quartus. REISK.

P. 287. v. 3. πεισθῆτ' ἐμοί] πεισθῆτέ μοι Wunderlichii prior. Bene Dissenius in altera vulgatam restituit. SCHAEFER.

P. 287. v. 3. σκοπεῖν] Adde tacite ex insequentibus περὶ ὧν ἂν λέγω. *a me disputata consideretis.* REISK.

P. 287. v. 5. ἂν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 287. v. 6. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 287. v. 6. τῇ πόλει κίνδυνον] Vulg. κίνδυνον τῇ πόλει. τῇ πόλει κίνδυνον Bavaricus. Transposui verba. REISK. κίνδυνον τῇ πόλει Wunderlich. et Bekker. Bene. Infra p. 301, 27. τὸν κατειληφότα κίνδυνον τὴν πόλιν. Etiam supra p. 284, 18. fortasse scribendum: τὸν τότε συμβάντα θόρυβον τῇ πόλει: quod enim additur ἐν, tam sublestae fidei est, ut deleri praestet. Idem verborum ordo videtur revocandus p. 329, 12. Alia exempla v. in Weiskii Dissertat. super Orat. de Halonėso Apparat. T. I. p. 448. Herodotus I. 65. τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον Σπαρτιήτῃσι. Quod si Weiskius hanc constructionem ita propriam Demosthenis habuit, ut illam orationem hoc etiam argumento Oratori posse vindicari arbitraretur, nempe in gravi errore versatus est. SCHAEFER.

P. 287. v. 6. τί οὖν φημὶ δεῖν; πρῶτον —] τί οὖν φημὶ δεῖν; πρῶτον —. Ita forte distinguendum propter τὰ δέοντα λέ-

γειν. MARKLAND. Restitue omnino τί οὖν φημὶ δεῖν; Ita optima et accurata editio Feliciani. Deest δεῖν Guelph. Vindob. δεῖ habet Cod. Obsop. TAYLOR. Pro semicolo dant signum interrogandi August. primus, editt. Felic. et Pauli. δεῖ dat Pannon. Obsop. sic distinguens: τί οὖν φημί; δεῖ πρῶτον —. REISK. Marklandi nota quo melius intelligatur, moneo virum doctissimum haec sic interpuncta reperisse: τί οὖν φημί; δεῖν πρῶτον —. SCHAEFER.

P. 287. v. 7. εἶτα] Post εἶτα addunt καὶ Paris. quintus et sextus, August. quartus. REISK.

P. 287. v. 7. μεταθέσθαι] „μεταθέσθαι τὸν φόβον, metum ab aliis ad alia transferre" Reiskius Ind. Graecit. p. 840. Ellipticoe igitur dictum putavit. Mihi dictum videtur absolute. *deinde alio conversos metuere omnes Thebanis.* SCHAEFER.

P. 287. v. 10. εἰσὶν ἐγγυτέρω] εἰσὶν ἐγγυτέρω ὑμῶν vel ὑμῶν ἐγγυτέρω plerique omnes, Guelph. Vindob. Ven. Aug. Regg. α. ε. TAYLOR. Post εἰσὶν addunt ἡμῶν Paris. primus et quintus, August. primus et quartus, item Aldina Taylori. REISK. εἰσὶν ἡμῶν ἐγγυτέρω Bekker. SCHAEFER.

P. 287. v. 10. προτέροις] πρότερος lubens praeferrem. Omnino ita, si qua attentio debeatur MSS. Ald. — κίνδυνός ἐστιν ἡμῶν. Scilic. *periculum* propius *est Thebanos, quam nos.* ἐσθ' ὁ κίνδυνος Guelph. Vindob. et Regg. α. ε. et propemodum Augustanus. TAYLOR. προτέροις ne mutes. SCHAEFER.

P. 287. v. 10. ὁ κίνδυνός ἐστιν ἡμῶν] Post κίνδυνος addunt ἐσθ' (aut ἐστὶν) ἡμῶν August. primus, secundus, quartus, Paris. primus et quintus, Wolfenb. Vindob. index Aldi. ἐστιν ἡμῶν addidi. REISK. ἐστὶν ὁ κίνδυνος, deleto pronomine, Bekker. SCHAEF.

P. 287. v. 11. ἔπειτα] εἶτα index Aldi. REISK. ἔπειτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 287. v. 11. Ἐλευσῖναδε] Melius Ἐλευσῖνάδε Bekker. Sic scribitur οἰκόνδε, non οἴκονδε. SCHAEFER.

P. 287. v. 12. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 287. v. 13. ὑμέτερα] ἡμέτερα Paris. primus, quintus, sextus, August. primus et quartus. REISK.

P. 287. v. 13. ἐξ ἴσου] pariter ut factioni quae Philippo favet. SCHAEFER.

P. 287. v. 15. εἰδόσιν] εἰδοῦσιν August. primus. Voluit ἰδοῦσιν. REISK.

P. 287. v. 16. πάρεσθ' ᾖ] παρέστῃ ᾖ August. secundus. REISK.

P. 287. v. 18. ἂν] ἐὰν Bekker. SCHAEFER.

P. 287. v. 21. μετὰ] κατὰ Paris. primus. REISK.

P. 287. v. 21. καὶ τοῦ — τῆς ἐξόδου] ἐκ παραλλήλου δὶς

τοῦτόν. WOLF. Falso. Quid inter haec duo discriminis intersit, Reiskius statim docet. SCHAEFER.

P. 287. v. 21. πότε δεῖ ἐκεῖσε βαδίζειν] *quando legatos illuc oporteat proficisci.* REISK.

P. 287. v. 21. δεῖ] δεῖν August. quartus. REISK.

P. 287. v. 21. ἐκεῖσε βαδίζειν] βαδίζειν ἐκεῖσε Bekker. SCHAEF.

P. 287. v. 22. τῆς ἐξόδου] de tempore modoque expeditionis, quando et quantas numero copias exire oporteat in castra versus Thebas. Moschopulus etiam reddidit ἐκστρατείας. REISK. De numero copiarum hic non agitur: nam πανστρατιᾷ ἐξελθεῖν Ἐλευσῖνάδε ipse Demosthenes iusserat. V. v. 11. SCHAEFER.

P. 287. v. 23. πῶς χρήσασθαι κ. τ. λ.] [πῶς χρήσεσθε κ. τ. λ.] Ἐρωτηματικῶς. *vultis moneam?* Vel: πῶς χρήσεσθε τῷ πράγματι τούτῳ, παραινῶ, πάνυ μοι προσέχετε —. WOLF. χρήσεσθε] χρήσεσθαι. MARKLAND. Recte: atque ita omnino legendum. χρήσασθαι Guelph. Vindob. Reg. ε. χρήσεσθαι in Regiorum aliis et Altemps. Recte haec verti video ab Etrusco: *E poscia che gli ambasciadori saranno iti a Thebe, come io vi consigli che eglino habbiano a governar questa facenda, statemi molto attenti, che l' intenderete.* Monendus est lector meus, Dionysium Halicarnassensem ita quoque legere in Arte Rhetorica pag. edit. Hudson. 80. et 101. Verum et ibi alia quoque habet circa hunc locum a me observanda. Scilic. πῶς — παραινῶ, τούτῳ πάνυ μοι προσέχετε τὸν νοῦν. Ita Reg. γ. Sed istud τούτῳ ad πράγματι omnino est referendum. Et ea mente recte se habent vulgata nostra. Porro Dionysius legit δεῖσθαι v. 25. et ἐπαγγέλλεσθαι v. 26. Accedunt quodammodo Felician. Guelph. Obsop. Vindob. cum Regiis α. ε. et Ask. ἐπαγγέλλεσθε. TAYLOR. Vulg. χρήσεσθε. χρήσασθαι August. primus et quartus. χρήσεσθαι margo Lutet. sine auctore (forsitan e Dionysio Halicarn., qui locum hunc bis recitat p. 44, 37. et 56, 22.), Bavaricus. Correxi χρήσασθαι. *quomodo tractare negotium praecipio?* REISK.

P. 287. v. 23. παραινῶ; τούτῳ] Vulg. τούτῳ παραινῶ. Invertunt Bavaricus et Paris. tertius. Sed hic dat πάραγνῶ, si recte exhibuerunt operae Morell. Etiam apud Dionysium p. 44. et 56. sic distinctum cernitur: πῶς χρήσασθαι τῷ πράγματι παραινῶ, τούτῳ πάνυ —. REISK.

P. 287. v. 23. τούτῳ — τὸν νοῦν] Non redundat μοι, neque solummodo, ut alias saepe, *velim, quaeso* significat, sed hoc: τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἐμοῦ λόγου —. *huic parti meae disputationis attendite.* REISK. Minus recte interpretatur. Est hic etiam vulgaris usus dativi μοι: qua ratione Latini quoque usurpant *mihi*, nos Germani *mir*, haudquaquam πλεοναστικῶς, sed inprimis ἠθικῶς. *Hoc mihi vel maxime attendite. Hierauf gebt mir besonders Acht.* Aeschines pag. 453. R. ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. SCHAEFER.

P. 287. v. 25. δεῖσθε] δεῖσθαι Bavaricus, August. quartus, Dionysius Halicarn. REISK. δεῖσθαι et mox ἐπαγγέλλεσθαι miro iudicio (nam sunt librariorum sordes) Wunderlichius receperat: Dissenius in altera Wunderlichiana rediit ad vulgatam. SCHAEFER.

P. 287. v. 25. αἰσχρὸς γὰρ ὁ καιρός] quia putabunt, vos metu perterritos esse. WOLF. Conf. p. 288, 5. SCHAEFER.

P. 287. v. 26. ἐπαγγέλλεσθε] Vulg. ἐπαγγείλασθε. ἐπαγγέλλεσθαι Bavaricus, August. quartus, Dionysius Halicarn. ἐπαγγέλλεσθε Paris. primus et quintus, August. primus, Wolfenb. Pannon. Obsop. Vindob. Askew. editt. Felician. et Manut. Praetuli ἐπαγγέλλεσθε. *erbietet euch freywillig.* REISK.

P. 287. v. 26. ἐὰν κελεύωσιν] Haec verba desunt exemplis Dionysii p. 44., sed p. 56. leguntur. REISK.

P. 287. v. 26. ἐκείνων μὲν ὄντων] [ἐκείνων ὄντων.] ἐκείνων μὲν ὄντων Codd. MSti Guelph. Aug. Vindob. ε. et ζ. cum Halicarnassensi. TAYLOR. Vulg. ἐκείνων ὄντων. Post ἐκείνων addunt μὲν August. primus et quartus. μὲν addidi. REISK.

P. 287. v. 27. ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις] ἐν τοῖς ἐσχάτοις legit Dionysius, excluso κινδύνοις. TAYLOR. V. Bosii Ellips. pag. 222. SCHAEFER.

P. 287. v. 28. ἐκεῖνοι] ἐκείνων idem Dionysius. Quod satius est. Similiter Ven. Ital. γ. ε. et Ask. κείνων Obsop. In MSS. quibusdam Dionysii vicissim ἐκεῖνοι. TAYLOR. κεῖνοι August. quartus. ἐκείνων Bavaricus, sed cum vulgata superscripta: id quod prodit, in libris olim geminam fuisse lectionem, in aliis vulgatam, in aliis ἐκείνων sine ἢ. Est eadem lectio ἐκείνων etiam in Aldina Taylori. In editt. et codd. Dionysii utraque versatur lectio. REISK. 'κεῖνοι Bekker. Vide ne verius sit 'κείνων, genitivo posito per schema attractionis latissime regnans: nam parum placet quod Reiskius scripsit, qui olim libri habuerint ἐκείνων, eos caruisse particula ἢ. SCHAEFER.

P. 287. v. 28. τὸ μέλλον] καὶ τὸ μέλλον Dionysius pag. 44., non item p. 56. REISK.

P. 287. v. 28. δέξωνται] δέχωνται Dionysius. Verum vide, quo pacto tota haec sententia ab eo citetur p. 101. ἵν', ἐὰν μὲν δέχωνται ταῦτα καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, καὶ ἃ βουλόμεθα ὦμεν διοικούμενοι, καὶ μετὰ σχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν, ἂν δ' ἄρα μὴ τύχῃ, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι ἐξαμαρτάνωσιν, ἡμεῖς δὲ μηδὲν αἰσχρὸν μηδὲ κακὸν ὀφθείημεν πεπεισμένοι. In nostris Codd. σχήματος Guelph. Aug. Vindob. cum Regio α. Pro κατατυχεῖν κατασχεῖν ζ. et σχ. κατὰ τύχην η. Et ἐξαμαρτάνωσιν denique Codex Venetus. TAYLOR. δέξονται P. Manutius. REISK. Male δέχωνται Halicarnassensis. *si acceperint*, non, *si accipiant.* SCHAEFER.

P. 288. v. 1. ἃ βουλόμεθα] nostrae civitati salutaria. SCHAEF.

P. 288. v. 1. διῳκημένοι] διοικούμενοι Dionysius Halicarn. p. 56., non p. 44. REISK.

P. 288. v. 2. προσχήματος] Simplex σχήματος dant Paris. primus, August. primus, Wolfenb. Vindob. Dionys. Halicarn. REISK. Recte habet vulgata. *praetextu:* cum videamur magis Thebanorum quam nostra causa hoc facere. SCHAEFER.

P. 288. v. 2. ἐὰν δ' ἄρα — κατατυχεῖν] ἂν δ' ἄρα μὴ τύχῃ Dionysius Halicarn. p. 56. Pro postremo vocabulo dat κατασχεῖν Paris. sextus. κατὰ τύχην Paris. septimus, August. secundus et quartus, Bavaricus: sed in hoc a nova manu superscriptum est γρ. καὶ κατατυχεῖν. κατατυχεῖν est *speratis et quaesitis potiri.* Videtur tamen lectio κατὰ τύχην, *nescio quo casu fortuito,* praestare. REISK. Non praestat. Hunc locum, nisi fallor, respexit Hesychius T. II. c. 188. Κατατυχεῖν. ἐπιτυχεῖν. SCHAEFER.

P. 288. v. 3. ἂν — ἐξαμάρτωσιν] Pro prima voce dat Paris. primus ἐάν, pro postrema Venet. ἐξαμαρτάνωσιν, quod etiam in Aldina Taylori reperi: cum quo consentit Dionysius sic recitans, ἄν τι ἐξαμαρτάνωσιν, omisso νῦν. REISK. ἐξαμαρτάνωσιν Bekker. Praefero aoristum. *si quid nunc deliquerint.* SCHAEFER.

P. 288. v. 5. ἡμῖν] ὑμῖν August. secundus. ἡμεῖς Dionysius totum locum sic recitans: ἡμεῖς δὲ μηδὲν αἰσχρὸν μηδὲ κακὸν ὀφθείημεν πεπεισμένοι. REISK.

P. 288. v. 6. τὰ παραπλήσια] Vulg. παραπλήσια. τὰ παραπλήσια August. quartus. τὰ addidi. REISK. Bene omiserunt Wunderlichii posterior et Bekker. Adeo appetens articuli Reiskius hac in formula fuit, ut etiam tacentibus libris inferciret. V. not. ad p. 309, 20. SCHAEFER.

P. 288. v. 8. οὐκ εἶπον μὲν κ. τ. λ.] Schema notabile et a multis certatim laudatum. Aquila Romanus pag. 21.: „*Climax,* quod Graeci vocant, *adscensus* nominetur a nobis. Malo enim adscensum quam scalam aut gradiculos, ut quidam, dicere. Est autem figura perquam decora et a Demosthene commendata: in qua postremum quodque verbum in priore membro aut parte aliqua elocutionis positum in inferiorem rursus assumtum iniicitur, atque ita velut gradibus quibusdam connectitur oratio ad hunc modum: ponam enim ipsum Demosthenicum versum: *Et non dixi haec quidem, non autem scripsi, nec scripsi quidem, non profectus sum autem ad legationem, nec profectus quidem, non persuasi autem Thebanis.* Hic animadvertis, quanto elatius dicta sint, quam si simpliciter enunciasset: *Et dixi haec, et scripsi, et in legationem profectus sum, et persuasi Thebanis.* Sic M. Tullius pro Milone: *Neque vero se populo solum, sed etiam senatui commisit, nec senatui modo, sed etiam publicis praesidiis et armis, neque his tantum, sed etiam eius potestati, cui senatus totam remp. commisit.* — Egregie autem et, ut mihi videtur, feliciter Licinius Calvus in Vatinium: *Non ergo pecuniarum magis*

repetundarum, quam maiestatis, neque maiestatis magis, quam Plautiae legis, neque Plautiae legis magis, quam ambitus, neque ambitus magis, quam omnium legum omnia iudicia perierunt." Confer Quintilian. IX. 3. Demetr. Phaler. §. 284. Hermog. p. 297. Dionys. Halicarn. T. II. p. 14. edit. Huds. In quibus omnibus hoc comma Demosthenicum aut vertitur, aut illustratur. Adde Ciceron. IV. ad Herenn. 25. TAYLOR. Citant celebrem hunc locum Dionysius Halicarn. de struct. orat. p. 62. ed. Upton. Alexander Rhetor p. 68. Phoebammon p. 132. REISK. Item Tiberius p. 48. V. Uptonus ad Dionys. Halic. de C. V. p. 103. s. meae edit. et Ruhnkenius ad Aquilam Romanum p. 182. SCHAEF.

P. 288. v. 8. οὐκ εἶπον] καὶ οὐκ εἶπον Dionysius Halic. l. c. Sic Aquila: *Et non dixi.* Qui nisi esset, καὶ illud Dionysii ex antegresso ται natum dicerem, quae syllaba antecedens passim peperit copulam, ut in Plutarcho T. II. p. 440, 3. R., ubi bene delevit praestantissimus Coraës. SCHAEFER.

P. 288. v. 9. οὐδ'] Male οὐκ Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 288. v. 11. ἔδωκα] ἔδωκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 288. v. 11. ὑμῖν] Omittunt Paris. primus, August. primus et quartus. REISK.

P. 288. v. 11. τοὺς] Abest ab editione Aldi. REISK.

P. 288. v. 12. καί μοι φέρε κ. τ. λ.] Psephisma dum homo petit affertque, quod interea transit temporis Orator insumit Aeschini acerbissime proscindendo: καίτοι τίνα βούλει σε κ. τ. λ. Similis locus infra p. 298, 20. item p. 301, 16. Ubique quae inter iiciuntur a particula καίτοι incipiunt. SCHAEFER.

P. 288. v. 15. σε] Bene σέ Bekker. SCHAEFER.

P. 288. v. 16. Αἰσχίνη] ὦ Αἰσχίνη Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 288. v. 16. βούλει ἐμαυτὸν μὲν κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 339. REISK.

P. 288. v. 16. μὲν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 288. v. 17. Βάταλον] Βάτταλον MS. Guelph. Sed de his omnibus ago in Vita auctorum meorum. TAYLOR. Βάτταλον (cum geminato τ) August. quartus. REISK. Si, quod vix dubito, ἰαμβειοφάγος p. 274, 6. est homo trimetros disperdens per vitiosam pronuntiationem eodemque spectat quod mox sequitur, ὃν — ἐπέτριψας, ipsa oppositio h. l. magisque etiam v. 22. docet, quomodo Βάταλος de Demosthene dictum oporteat intelligi: nimirum de vitio pronuntiationis, non de mollitie corporis. SCHAEFER.

P. 288. v. 17. ἥρω] Vulg. ἥρωα. ἥρω Paris. primus, August. primus: nam falso Fabricius ex eo vulgatam retulit. REISK. Vid. Thomas Mag. p. 424., ubi bonus Trillerus, ut solet, ἐξ ἁμάξης in Magistrum πομπεύων ineptit. SCHAEFER.

P. 288. v. 20. *Κολυττῷ*] *Κολλυτῷ* August. quartus. REISK.

P. 288. v. 20. *Οἰνόμαον*] *Οἰνομάου* August. quartus. REISK.

P. 288. v. 20. *κακὸς κακῶς*] Vulg. *κακῶς*. *κακὸς κακῶς* August. secundus. *κακὸς* addidi. REISK.

P. 288. v. 21. *ἐπέτριψας*] Pro *ἐπέτριψας* Cod. Reg. ζ. *συνέτριψας*. TAYLOR.

P. 288. v. 21. *τότε τοίνυν κ. τ. λ.*] Locum hunc citat Hermogenes p. 356. REISK.

P. 288. v. 21. *κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν*] Haec verba, tanquam scholium adverbii *τότε*, omittit Hermogenes l. c. REISK. Non dicam scholium. Verte: *Tunc igitur, illa rerum conditione*. SCHAEF.

P. 288. v. 22. *ἐγὼ*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 288. v. 23. *ὢν*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 288. v. 23. *σὺ*] *σοὶ* August. primus solenni errore. REISK.

P. 288. v. 23. *μέν γε*] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 560. SCHAEFER.

P. 288. v. 23. *οὐδὲν*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 288. v. 23. *οὐδαμοῦ*] *οὐδαμῶς* August. quartus. REISK.

P. 288. v. 25. *πάντα, ὅσα*] *ἅπαντα, ἃ* eadem, qua semper, harmonia MSti Guelph. Aug. Vind. et Regiorum primus. TAYLOR.

P. 288. v. 25. *ὅσα*] *ἃ* August. primus et quartus. REISK.

P. 288. v. 25. *προσῆκε*] Adde *πράττειν* ob insequentem accusativum, quod insequente dativo necesse non foret. REISK. Non addendum est, sed subaudiendum e sequente *ἔπραττον*. Saepius petenda e sequentibus quae antecedentium sensum absolvant. V. not. ad Poët. Gnomic. p. 228. SCHAEFER.

P. 288. v. 26. *λέγε τὸ ψήφισμα.*] Post haec verba addunt *μοι* Paris. primus, August. primus et quartus. Cum hoc versu et in his verbis exit pagina codicis August. primi et sequitur in proxima insequente *Ψήφισμα Δημοσθένους* ab eadem antiqua manu magnis literis exaratum, sed altius, quam pro solito, ut hic versus mihi videatur postmodum adiectus esse. Nam haec nova pagina non consentit numero versuum cum reliquis, sed redundat uno. Contra desunt ei omnia, quae a pag. 288, 28. ad pag. 291, 10. (*Αὕτη τῶν* —) leguntur: ut necesse sit unum folium totum excidisse. REISK.

P. 288. v. 27. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ*] Abest ab August. quarto. Eius loco est *δημόσιον* in Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Facilis ob compendium perperam intellectum corruptio, de qua v. Bastii Commentat. Palaeograph. p. 799. et 804. s. SCHAEFER.

P. 288. v. 29. *δέκα*] *δεκάδι* August. secundus. Et hoc idem videtur in illo quoque codice fuisse, unde Aldina Taylori retulit *ἐπὶ δέκα διοδημοσθένης*. REISK.

P. 289. v. 1. *εἶπεν*] Post h. v. Bekkerus hypostigmen posuit. SCHAEFER.

P. 289. v. 1. Ἐπειδὴ—] Est anacoluthum. Apodosis incipit v. 25. a verbis διὸ δέδοκται. REISK. Simile anacoluthum vidimus supra p. 269, 10. ss., ubi v. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 289. v. 1. ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς] ὁ Μακεδὼν Bavaricus. REISK. Bekkerus: „ βασιλεὺς om. F. S. Q.“ Suspicor in psephismate hoc solum fuisse: *Φίλιππος ὁ Μακεδών*. Quod ut alibi nihil differat a vulgata, in hoc tamen decreto, quo Demosthenes hostem acerrime insectatur, vi quadam sibi propria non caret. Conf. p. 157, 2. 446, 10. Simili vi Protestantium foedere iunctorum duces Carolum V. compellarunt *Gandavensem*. SCHAEFER.

P. 289. v. 2. τε] Omittunt August. secundus et quartus. REISK.

P. 289. v. 5. παρὰ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 289. v. 6. εἶναι] Abest a Lindenbrog. REISK.

P. 289. v. 6. παρῄρηται] [παραιρεῖται.] Ita noster c. Aeschin. π. παραπρεσβ. p. 424, 20. νῦν δ' ἤδη καὶ τὴν ἐλευθερίαν παραιρεῖται. TAYLOR. Vulg. παραιρεῖται. παρῄρηται Schedae Scrimgeri. ἀφαιρεῖται August. quartus. Praetuli de meo sensu παρῄρηται ob insequens πεποίηκεν. REISK. παραιρεῖται Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 6. οὐδὲν] μηδὲν Aldina Taylori. REISK.

P. 289. v. 7. δορυαλώτους] δοριαλώτους Bekker. Quae forma huius similiumque compositorum est probabilior. SCHAEFER.

P. 289. v. 8. τῶν] τοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 10. ἐπιπολὺ] ἐπὶ πολὺ Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 10. ὠμότητι] Sic correxit annotator Weimaranus vitiosum ὠμόποτι, quod est in Aldina. REISK.

P. 289. v. 11. ἃς] τινὰς P. Manutius. REISK.

P. 289. v. 11. ἐμφρούρους] ἐμφόρους August. secundus. REISK.

P. 289. v. 11. ποιεῖ] πεποίηκε Venet. Ald. Tayl. REISK.

P. 289. v. 16. κατακόρως χρώμενος] Uno vocabulo καταχρώμενος Paris. quintus. REISK.

P. 289. v. 18. μέγας] Abest a Bavarico. REISK. Post h. v. Wunderlichius et Bekkerus plene interpunxerunt. SCHAEFER.

P. 289. v. 20. καὶ ἰδίας] Malim aliud. Si enim eius fuerunt, quomodo intercepit illas? Melanchthon: *barbara et privata oppida.* hoc est, nulla cum Graecis societate coniuncta. WOLF. ἰδίας idem atque αὐτονόμους, *sui iuris, nullo foederis iure cum Graecis sociatas.* Ita sentit Tourrellius. Vertit Etruscus: *pigliava terre barbare* e non sue. Lambinus: *videbat, eum urbes barbaras,* quasi *) peculiares ac proprias, *intercipere.* TAYLOR. καὶ οὐκ ἰδίας

*) Legit igitur Lambinus ὡς ἰδίας, opinor, quod sciret frequentissime confundi καὶ et ὡς. SCHAEFER.

Schedae Scrimgeri: quod secutus est interpres Italus. Quid sibi velint *oppida propria*, non intelligo. Cui propria? Non certe Philippo. Cur enim raperet ipse sua? Suspicatus aliquando fui, legendum esse καὶ οὐ φιλίας, oppida barbarorum populorum nobiscum societate nulla copulata, aut καὶ οὐκ ἰδίας, neque propria Atheniensium, in iure atque potestate eorum sita, *die nicht ihre Unterthanen sind.* REISK. Pro sana Reiskius vulgatam habens Ind. Graecitat. pag. 278. cum aliis sic interpretatur: *civitates per se stantes, cum alia nulla rep. Graeca foederibus coniunctas.* Wunderlichius edidit καὶ οὐκ ἰδίας, hac nota adscripta: „οὐκ ἰδίας. Negationem intuli ex Schedis Scrimgeri, qua quo modo carere potuerint interpretes, equidem non satis intelligo." Quibus Dissenius, nisi fallor, in altera Wunderlichiana haec addidit: „Nisi forte ἰδίας dicit urbes liberas Graecis non iunctas." Nunc audiamus Weiskium de Hyperb. I. pag. 23. ita docentem: „Taylorus ἰδίας explicat αὐτονόμους contra verbi usum locique sensum; sequitur enim: νῦν δὲ ὁρῶν Ἑλληνίδας πόλεις ὑβριζομένας etc. Quare et Reiskius bene fecit, quod hunc certe locum coniecturis suis non maculavit *). Immo ἴδιοι i. e. ὁμόφυλοι, οἰκεῖοι, opp. αἱ οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαι πόλ. Ἑλλ., ut p. 289, 6. Ergo ἰδίας ad βαρβάρους additur κατ' ἐπεξήγησιν, per eam, qua saepe orator noster utitur, quaeque videtur magis, quam est, tautologiam: continet enim fere gradationem quandam aut accessionem sententiae, ut h. l. licere illi in suum genus, in sua viscera saevire, dum Graeciae parcat. Sic legimus p. 446, 10. Μακεδόνες καὶ βάρβαροι, i. e. Philippus." Haec vix digna sunt quae confutentur: quippe repugnat ipse loquendi usus, qui τοὺς ὁμοφύλους nusquam dixit ἰδίους. Satis turbarum in loco sensus parum impediti. ἰδίας, scilic. ἑαυτοῦ (τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων). *oppida barbara eaque suae ditionis.* V. supra v. 7. Scilicet totius psephismatis haec vis, hic tenor est, ut Athenienses arma sumere videantur, non suorum causa commodorum, quae amissa recuperent, sed ob communem Graeciae salutem. Ceterum hoc decretum numerem in illustrissimis monumentis summae Atheniensium vanitatis, cui oratores ita velificarentur, ut vel e mythicis temporibus mellitos verborum globulos repeterent. SCHAEFER.

P. 289. v. 20. ὑπελάμβανεν — πλημμελεῖσθαι] Melanchthon: *minus in se delinqui putabat P. A.* Perionius: *leviora scelera ea, quae in ipsum admitteret, existimavit.* Meletus: *iudicabat rem leviorem esse, quam ut adversus eum sollicitus esset.* WOLF. Ferrus: *havea per manco male l' esser offeso da lui.* Anonymus Venetus: *putabat contemnendum esse P. A., si in ipsum aliquid delinqueret.* Lambinus: *levius id esse et tolerabilius arbitrabatur,*

---

*) Itane Weiskios scribere ausos esse de Reiskiis? SCHAEFER.

quum ipse in se peccaret. TAYLOR. *ἔλαττον*, subaudi *τοῦ ἐγκαλεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι.* REISK. Immo, ut Lambinus, *levius*, *tolerabilius.* SCHAEFER.

P. 289. v. 21. *ὁ τῶν Ἀθηναίων*] Vulg. *ὁ Ἀθηναίων. ὁ τῶν Ἀθηναίων* August. secundus. *ὁ* omittit Bavaricus. *τῶν* addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 21. *αὐτὸν*] *αὑτὸν* Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 25. *τὸ*] *τῷ* rescribendum censet Lambinus. TAYLOR. Lambini commentum Reiskius ad prius *τὸ* v. 21. retulit. Sed utroque loco *τὸ* tam verum est, ut, si mutares in *τῷ*, sensum perverteres. SCHAEFER.

P. 289. v. 25. *καταδουλουμένους*] Post h. v. Wunderlich. et Bekker. plene interpungunt. SCHAEFER.

P. 289. v. 25. *δέδοκται*] *δεδόχθαι* arbitror. Vide annotata ad p. 235, 7. TAYLOR.

P. 289. v. 26. *τῶν*] *τῷ* Bekker. SCHAEFER.

P. 289. v. 26. *εὐξαμένους — τῶν Ἀθηναίων*] Simillima Xenophontea Cyrop. l. II. init. *προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι τοῖς Περσίδα γῆν κατέχουσιν.* SCHAEFER.

P. 289. v. 27. *τοῖς θεοῖς καὶ ἥρωσι*] *τῷ θεῷ καὶ πᾶσιν ἄλλοις θεοῖς τε καὶ ἥρωσι* Ven. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK.

P. 289. v. 27. *τοῖς κατέχουσι κ. τ. λ.*] V. Philemon pag. 255. ibique Osannus, qui e Lexico Parisino MS. eadem dedit ibid. pag. 252. s. SCHAEFER.

P. 289. v. 28. *τῶν Ἀθηναίων*] Wunderlichius: „An *τὴν τῶν Ἀθηναίων* legendum?" Quam notulam non erat cur Dissenius in altera Wunderlichiana deleret. Nam ecce Bekkerus in pluribus libris repertam edidit *τὴν Ἀθηναίων.* SCHAEFER.

P. 289. v. 28. *ἐνθυμηθέντας*] [*ἐνθυμηθεῖσι.*] *ἐνθυμηθέντας* Lambin. *ἀναμνησθέντας* et *ἐνθυμηθείσης* alii iuxta istum hominem *). Vide quae diximus ad initium Orationis Demosthenis *π. παραπρεσβ.* [p. 341, 8.] TAYLOR. Vulg. *ἐνθυμηθεῖσι. ἐνθυμηθέντας* index Lambini, quod idem Schedae Scrimgeri quoque videntur dare voluisse, e quibus Wolfius prodidit *ἐνθυμηθέντα.* Videtur utique alterutrum adoptandum, aut *εὐξαμένοις* et *θύσασι* et *ἐνθυμηθεῖσι*, aut *εὐξαμένους* et *θύσαντας* et *ἐνθυμηθέντας.* Correxi *ἐνθυμηθέντας* ob praemissum *εὐξαμένους καὶ θύσαντας.* REISK.

P. 290. v. 1. *διότι*] i. q. *ὅτι.* V. H. Stephani Thesaur. c. 4342. A. Eadem constructione supra v. 17. *ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ, ὅτι —.* SCHAEFER.

P. 290. v. 4. *καὶ τὸν — ἵππαρχον*] Desunt in Lindenbr. Cod.

---

*) Lambinum designat. REISK.

Ven. pariter, quasi olim in eo deessent quoque, legit: καὶ τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσίναδε ἐξάγειν. TAYLOR. Quid in Veneto fuerit, non satis intelligo ex oratione Taylori. REISK. Hoc, opinor, vult Taylorus: in Lindenbr. deesse καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον, in Ven. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον. SCHAEF.

P. 290. v. 4. τὰς πεζὰς] καὶ τὰς πεζὰς Venet. August. quartus, Aldina Taylori. REISK. Wunderlichius: „Malim e Codd. nonnullis καὶ τὰς πεζάς.“ Ego non item. SCHAEFER.

P. 290. v. 5. Ἐλευσίναδε] Ἐλευσῖνάδε Bekker. V. not. ad p. 287, 11. SCHAEFER.

P. 290. v. 11. ὅτι] Pendet a verbo λέγειν, quod latet in antegresso παρακαλεῖν. SCHAEFER.

P. 290. v. 12. οὐδὲν] οὐδὲ Paris. quintus. REISK.

P. 290. v. 13. ἀλλήλας] ἀλλήλαις August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 290. v. 13. δυνάμεσι] δυνάμει August. quartus. REISK.

P. 290. v. 15. [ὅτι καὶ]] Wunderlichius: „ὅτι καὶ, quae Reiske seclusit, constructionem et sensum turbant. Certe καὶ insititium iudico.“ In altera Wunderlichiana unci amoti sunt, sed haec nota addita: „ὅτι καὶ Reiske seclusit; equidem certe καὶ insititium iudico.“ ὅτι [καὶ] Bekker., cautior ille Reiskio. Nam καὶ quidem quid sibi velit, nemo quisquam dicat: sed ὅτι nec sensum turbat nec constructionem pervertit. Scilicet quae participium εἰδὼς continuo sequitur recta constructio, ὅτι — καλὸν (subaud. ἐστὶ), e Graecorum more variandi structuram mox transit in obliquam, ἀνάξιον εἶναι. Quam anomaliam syntacticam e tot exemplis satis cognitam offensioni fuisse Reiskio parum miror, (nam talia vir summus curae non habebat,) multum miror Wunderlichio fuisse. V. Matthiae Grammat. Graec. §. 538. 1. pag. 774. SCHAEFER.

P. 290. v. 18. εἶναι] ἐστι Schedae Scrimgeri. REISK. Critici est παραδιόρθωμα: cuiusmodi παραδιορθώματα illis in Schedis saepius occurrere videntur. SCHAEFER.

P. 290. v. 18. καὶ] Omittit P. Manutius. REISK.

P. 290. v. 18. καὶ τῆς — ἀρετῆς] καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης καὶ τῆς ἀρετῆς Ven. TAYLOR. Item Aldina Taylori. In Bavarico sic est: καὶ τῆς τῶν προγόνων δόξης καὶ τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς. REISK. Hoc in loco turbatum esse probabile faciunt et varr. lectt. Bekk. et quae notavimus ad p. 385, 12. SCHAEFER.

P. 290. v. 19. ἀρετῆς] Post h. v. Wunderlich. et Bekker. plene interpungunt. SCHAEFER.

P. 290. v. 20. συγγενείᾳ] εὐγενείᾳ Reg. γ. Quod amplector. Nam illud alterum vix fere distat ab eo, quod sequitur, scilic. ὁμοφύλῳ. Et notissimum est Thebanos cum Atheniensibus de antiquitate generis et nobilitate decertare. Autochthones enim glo-

riabantur esse et Thebani et Athenienses, ut constat ex Suida a me emendato ad Leptineam p. 489, 10. TAYLOR. συγγενείᾳ bene habet. *neque quoad cognationem, neque quatenus eiusdem nationis ambo populi sunt.* Germani omnes, quatenus Germani sunt, ὁμόφυλοι sunt, consortes eiusdem nationis, at non item συγγενεῖς, inter se cognati. Verum Thebani dicuntur h. l. cum Atheniensibus non modo ὁμόφυλοι, id quod inter omnes constat, ambo enim Graecae stirpis erant, sed etiam sanguine inter se cognati esse; de quo mihi non constat. Fortasse mythologicis in labyrinthis versati certiora nos de Thebanorum cum Atheniensibus per heroas mythicos cognatione docebunt. REISK. Quid opus perreptare hos labyrinthos? Ipsum enim nomen commune τῶν Ἑλλήνων arguit communem ortum ab Hellene: cuiusmodi argumenta τῆς συγγενείας Atheniensibus Thebanisque mutui nunc indigis auxilii ita sufficiebant, ut certiora aut propiora non requirerent. Adde quod Orator hoc in decreto oratorie loquitur: qui uti Philippum inter barbaros immerentem retulit, ut causae suae inserviret, ita potuit cognationem nescio quam inter Athenienses Thebanosque comminisci, quo promtiores faceret cives ad foedus cum Thebanis ineundum. SCHAEFER.

P. 290. v. 21. ὁμοφύλῳ] Post h. v. Wunderlichii posterior et Bekkeriana plene interpungunt. SCHAEFER.

P. 290. v. 21. δὲ] γὰρ Schedae Scringeri. REISK.

P. 290. v. 23. ἀποστερουμένους] ἀπεστερημένους Paris. tertius. REISK.

P. 290. v. 23. ὑπὸ] ἀπὸ August. quartus. REISK.

P. 290. v. 23. τῶν] Omittunt August. quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 290. v. 25. κατήγαγον] Malim κατηγάγομεν ob insequens ὑπεδεξάμεθα. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 290. v. 26. ἐγγόνοις] ἐκγόνοις MSS. Lind. et Reg. ε. Caeterorum enim plerique omnes in hoc decreto deficiunt. Vide quae nos ad Demosthenem in Orat. π. παραπρεσβ. pag. 356, 8. TAYLOR. ἐκγόνοις August. quartus. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK.

P. 290. v. 27. τὸν Οἰδίπουν] Miror hoc commemorari, cum Oedipus probri loco Thebanis obiici soleat. Unde Epaminondas illum a Thebanis eiectum, ab Atheniensibus receptum esse conviciatori respondit. Quid si scurra quispiam hoc assuit? WOLF. Oedipum Athenienses tanti fecerunt, ut paene in numero numinum, certe heroum vel semonum haberent: et Thebani ossa eius ab Atheniensibus repetentes testati sunt, non tam parvi Oedipum a se fieri neque tam abhorreri, atque Wolfius voluit persuadere. REISK. Cur et Athenienses Oedipum magni fecerint et Thebani ossa eius repetiverint, docet Sophoclis Oedipus Coloneus: scilicet

ob mutuum hostilitatis metum vimque magicam ossium Oedipi, qualis vis etiam Orestis ossium fuit, de quibus v. Herodotus I. 67. s. Sed haec Wolfium non refellunt: quamquam non difficile sit eum refellere. Nimirum haec non alio consilio memorantur, quam ut Thebani intelligant, populum Atheniensem beneficiorum a maioribus suis in illorum maiores collatorum memorem, ut exemplum summae humanitatis tam illustre imitetur, οὐδὲ νῦν ἀποστήσεσθαι τῶν Θηβαίοις συμφερόντων. Praeterea toto hoc loco Orator mire ampullatur, ut paene sophistam umbraticum referat. Quod nisi alia fuissent, quae Athenienses Thebanosque in societatem coire cogerent, frustra iactasset Oedipum et Heraclidas. SCHAEFER.

P. 290. v. 27. ἐκείνου] ἐκεῖνον August. quartus. Utrumque dat Bavaricus, sed vulgatam cum dedisset vetusta manus, alteram nova superscripsit. REISK.

P. 290. v. 27. ἐκπεσόντας] πεσόντας simplex dat Paris. septimus. ἐμπεσόντας Aldus. Sed annotator Weimaranus vulgatam reposuit. REISK.

P. 290. v. 28. ἕτερα — ὑπάρχει] ἕτερα ἂν ἡμῖν ὑπάρχῃ August. secundus. Eandem lectionem secunda manus in Bavarico suffecit primigeniae, quam vetusta manus dederat cum vulgata consentientem. Pro ἡμῖν vitiose dant ὑμῖν editiones Pauli, Wolfii, Taylori *). ἕτερα ἂν πολλὰ ὑμῖν August. quartus. REISK.

P. 291. v. 1. διόπερ] διὸ Paris. tertius. REISK.

P. 291. v. 2. τοῖς ἄλλοις] Vulg. ἄλλοις. τοῖς de meo addidi. REISK. Omiserat Wunderlichius: sed Dissenius bene revocavit. Edidit etiam Bekkerus in uno Codice repertum. SCHAEFER.

P. 291. v. 2. συμφερόντων] Post h. v. Wunderlich. et Bekker. plene interpunxerunt. SCHAEFER.

P. 291. v. 3. καὶ] καὶ prius omittit August. quartus. REISK. Delendum puto ut natum ex antecedente ς: quippe turbat orationem evertitque concinnitatem trium membrorum, συνθέσθαι συμμαχίαν, ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, ὅρκους δοῦναι καὶ λαβεῖν. Neque enim iungenda arbitror καὶ συμμαχίαν καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσασθαι, ut infinitivi ποιήσασθαι, δοῦναι καὶ λαβεῖν regantur ab infinitivo συνθέσθαι. SCHAEFER.

P. 291. v. 5. πρέσβεις] Et hic non est denarius numerus legatorum. WOLF. Post πρέσβεις addit August. secundus δὲ. REISK.

P. 291. v. 6. Ὑπερίδης] Ὑπερείδης Bavaricus. REISK. Solennis fluctuatio in hoc nomine scribendo eademque vetustissima: quippe iam in veterum libris obtinuit. Diphthongum praefert He-

*) ὑμῖν] ἡμῖν edi solebat, et rectius, ut arbitror. TAYLOR.

rodianus, quod formam habeat patronymici, pag. 457. Piers. 454. Lob. SCHAEFER.

P. 291. v. 6. *Σφήττιος*] Vulg. *Σφήτιος*. *Σφήττιος* Paris. septimus, Bavaricus, P. Manutius. REISK.

P. 291. v. 6. *Μνησιθείδης*] *Μνησιθίδης* August. quartus. REISK.

P. 291. v. 7. *Φρεάῤῥιος*] *Φερεάῤῥιος* Paris. tertius. *Φεῤῥεάριος* index Aldi. REISK.

P. 291. v. 7. *Φλυεὺς*] Vulg. *Φλιεὺς*. *Φλυεὺς* August. secundus et quartus, Bavaricus, Meermann. editt. P. Manut. Wolf. Correxi *Φλυεὺς*. REISK.

P. 291. v. 10. *Θήβας ἐγένετο*] *Θηβαίους ἐγένοντο* Paris. septimus. Pro posteriore vocabulo dant August. primus et Paris. primus *ἐγίνετο*. REISK.

P. 291. v. 12. *τοῦτο τὸ ψήφισμα — ὥσπερ νέφος*] De numero oratorio huius commatis et rhythmo dactylico agit Longinus satis liberaliter cap. 38. Laudat Hermogenes p. 259. 299. 372. Demetrius Phaler. §. 287. Confer Clarkium ad Homer. Iliad. *B*. 537. TAYLOR. Citat Longinus pag. 148. ult. REISK. Longini locus est sect. XXXIX. §. 4. p. 136. edit. Weisk. SCHAEFER.

P. 291. v. 13. *τῇ πόλει περιστάντα*] *περιστάντα τῇ πόλει* Bavaricus. Hermogenes Aldinus dat *ἐπιστάντα* p. 259, 6. Verumtamen in calce eiusdem paginae, ubi locus idem iteratur, dat rursus *περιστάντα*. Longinus item dat *ἐπιστάντα*. REISK. Non *ἐπιστάντα* ille habet, sed *περιστάντα*. Quod autem Longini Codices inepte dant *ἐν τῇ πόλει* (v. p. 616.), hoc et ipsum sit indicio, etiam p. 284, 18. praepositionem a scribarum liberalitate profectam esse. SCHAEFER.

P. 291. v. 14. *ἦν μὲν τοίνυν κ. τ. λ.*] Marcellinus ad Hermogenem pag. 205. *ἐδίδαξε δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ τὸν τοῦ ὁρίζεσθαι τρόπον. καθόλου γὰρ οὐκ ἐν ὅρῳ μόνον, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς ἀμφισβητησίμοις ἐξ ἑκατέρων ὁρίζεται πρός τε τὸ ἑαυτὸν συστῆσαι καὶ τὸν ἀντίδικον διαβαλεῖν, ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ὁριζόμενος γὰρ, τίς τε ὁ σύμβουλος καὶ τίς ὁ συκοφάντης, καὶ τίνι διαφέρουσιν ἀλλήλων, τὰς εἰς ἑκάτερον παρασκευὰς ἐκ τῶν πεπραγμένων ἐπήγαγεν, ἀποδεικνὺς ἐξ αὐτῶν, ἑαυτὸν μὲν εἶναι τὸν ἄριστον σύμβουλον, Αἰσχίνην δὲ συκοφάντην, ἐν οἷς φησιν· ἦν μὲν οὖν τοῦτο τοῦ δικαίου πολίτου —*. REISK.

P. 291. v. 14. *τοίνυν*] *τότε* August. quartus, qui tamen nihilominus idem vocabulum post servat. REISK.

P. 291. v. 14. *τοῦ δικαίου πολίτου*] Supra ad Aeschinem p. 586. Adde v. 23. huiusce paginae. TAYLOR.

P. 291. v. 15. *ἄμεινον*] Post *ἄμεινον* addit *λέγειν* Marcellinus ad Hermogenem p. 205. REISK.

P. 291. v. 15. *νῦν*] *τοίνυν* Paris. primus, August. primus.

Fort. voluerunt dare τὸ νῦν. REISK. Probabilius voluisse dare τανῦν. V. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 380. et Meletem. Crit. p. 67. SCHAEFER.

P. 291. v. 16. ἐν οὐδενὶ] ἐν abest ab August. primo et Marcellino. REISK. οὐδὲ Bekker. Vulgatae concinnius respondet quod sequitur ἐν τούτῳ. SCHAEFER.

P. 291. v. 17. μὲν γὰρ] μέν γε Marcellinus. REISK. μέν γε Wunderlichii posterior et Bekker. Quod praestat. V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 560. SCHAEFER.

P. 291. v. 18. γνώμην] τὴν γνώμην Aldina Taylori. REISK.

P. 291. v. 21. ἄν τι — βασκαίνει] Ammonius p. 29. *Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνουσιν* (sic). ubi v. Valckenarius. SCHAEFER.

P. 291. v. 21. βασκαίνει] Suid. in v. Harpocrat. Magister, Ammonius, quorum plerique ad hunc locum respiciunt. Sed Suidas corrigendus est ex Magistro. *Βασκαίνω οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, (ὅπερ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται,) ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται, καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικήν.* Vide, quantum haec praestant iis, quae Suidas habet, consulto prius hoc Demosthenis loco. TAYLOR.

P. 291. v. 21. ἦν μὲν οὖν κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem p. 265. *τούτῳ μάλιστα Δημοσθένης ἐκράτησεν Αἰσχίνου, ἐξ οὗ καὶ εἰς ἀξίωμα μέγιστον ὁ λόγος* [pro corona puta] *προῆλθε, τῷ λέγειν μὴ παρελθεῖν τι αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων πραχθῆναι, καὶ οὐ τότε μόνον, ἀλλ' οὐδὲ νῦν εἰπεῖν ἐστί τι τῶν συμβουλευθέντων ἂν ἄμεινον. ἦν μὲν οὖν, ὅπερ εἶπον, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς* — ad ᾗ *καιρὸς συμφέρων παρ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει. παραλαμβάνομεν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐν ταῖς συμβουλαῖς οὐ πάντοτε ἁπλῶς, ἀλλὰ τότε χρησόμεθα, ὅταν ἀκριβῶς πεπιστευκότες ὦμεν μηδένα ἕτερον δύνασθαι παραλελειμμένον τι δεῖξαι τῶν δεόντων πραχθῆναι, ὥσπερ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε.* REISK.

P. 291. v. 22. οὖν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 291. v. 22. γε] τε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 291. v. 23. τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι] Sensus est: *addo hoc ex abundante, ἐκ περιουσίας.* Supra p. 226, 19. MARKLAND. Immo sensus est: *Illo rerum statu non modo salutaria suasi, sed, quod aliquanto plus est, ne potuerunt quidem magis salutaria aut omnino alia suaderi.* SCHAEFER.

P. 291. v. 25. ἔχῃ] ἔχοι August. quartus. REISK.

P. 291. v. 25. δεῖξαί τι βέλτιον] δεῖξαι τὸ βέλτιον Aldina Taylori. REISK.

P. 291. v. 26. τι] Abest ab August. primo et quarto. REISK.

P. 291. v. 26. ἄλλο ἐνῆν] ἄλλο τότε ἐνῆν MSS. TAYLOR. Post

ἄλλο addit Paris. sextus τότε. Quam lectionem in MSS. esse Taylorus quoque ait nullos appellans, sed procul dubio Venetum designans: nam reperi lectionem hanc in Aldina Taylori. Marcellinus p. 265. ἄλλοθεν dat pro ἄλλο. REISK.

P. 291. v. 26. ἐνῆν] Subaud. προαιρεῖσθαι, quod latet in sequente προειλόμην. V. p. 292, 23. SCHAEFER.

P. 291. v. 27. ἐσθ'] ἔστιν August. primus et quartus. REISK.

P. 291. v. 27. ὅ τί τις] [ὅ τις.] ὅ, τι τις Aug. Vindob. Alii aliter. Verum utcunque sit, delendum istud inauspicatum comma ante τις. TAYLOR. Vulg. ὅ τις. ὅ, τι τις Paris. primus, sextus, septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. Praetuli ὅ, τι τις. REISK. Deletà hypodiastole scripsi ὅ τί τις: quod semel monuisse satis sit. ὅ τι τις Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 291. v. 28. ἐστὶ] ἔστι Bekker. Sed talia non amplius tangam. SCHAEFER.

P. 292. v. 1. μήτ' ἂν — μηδεὶς] μήτ' ἂν ἔχοι μηδεὶς εἰπεῖν August. quartus. Pro μηδεὶς dat August. secundus τις. REISK.

P. 292. v. 3. ἐποίησα ἐγὼ] [ἐποίησα.] ἐποίησά ἐγὼ Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. β. ε. TAYLOR. Post ἐποίησα addunt ἐγὼ August. primus et quintus. Sed deest Marcellino. ἐγὼ addidi. REISK.

P. 292. v. 4. 5. βούλεται; — παρεληλυθότων; — ἔσεσθαι;] Signa interrogandi non posuit nec Wunderlich. nec Bekker. SCHAEFER.

P. 292. v. 4. αἰτιᾶσθαι] [αἰτιάσασθαι.] αἰτιᾶσθαι Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. αἰτιάσασθαι. αἰτιᾶσθαι August. primus. Quod praetuli. REISK. Cur praetulerit, causa tam manifesta est, ut ne tironem quidem fugiat. Temporum congruentiam Graeci quocunque possunt modo sectantur. SCHAEFER.

P. 292. v. 5. ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντ' ἔσεσθαι] ἐγγυᾶσθαι περὶ τῶν μελλόντων (sine ἔσεσθαι) Marcellinus. REISK.

P. 292. v. 7. ἐγὼ παρελθὼν ἔλεγον] ἐγὼ παρῆλθον, ἔλεγον Marcellinus. REISK.

P. 292. v. 7. παρελθὼν] παριὼν Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. παριὼν Bekker. SCHAEFER.

P. 292. v. 7. ἐπειδὴ] ἐπεὶ August. primus. REISK.

P. 292. v. 7. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε] Subaudi ἔδειξας. REISK. „Passim verbum finitum e sequente oratione petendum, ut membri antecedentis sensus perficiatur.“ Not. ad Poët. Gnomic. pag. 228. Aristophanes Ran. 302. ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν. Plene: ὥσπερ Ἡγέλοχος λέγει. SCHAEFER.

P. 292. v. 7. νῦν] Bekkerus: „νυνὶ k.“ Placet. SCHAEFER.

P. 292. v. 8. δεῖξον] Post h. v. Reisk. et Bekker. plene interpunxerunt. SCHAEFER.

P. 292. v. 8. τίς ἢ λόγος — τῇ πόλει] τίς ἢ λόγος, ὅντινα ἐχρῆν ἐρεῖν, ἢ καιρὸς συμφέρων, ὅστις ὑπ' ἐμοῦ παρελείφθη τῇ πόλει. Vid. pag. 299, 18. MARKLAND. Neutrum necessarium: prius etiam a tempore vitiosum. SCHAEFER.

P. 292. v. 8. λόγος] H. l. est ratio, via, modus agendi, institutum acri et subtili meditatione excogitatum. REISK.

P. 292. v. 8. ὅντινα] ὅντιν' Bekker. SCHAEFER.

P. 292. v. 8. εὑρεῖν] Bekkerus: „εὐπορεῖν S." Memorabilis scriptura, quae vide ne a Demosthene profecta sit, seu vertas *in promtu habere*, sive *suggerere*, *suppeditare*. χρήματα εὐπορήσας p. 1019, 12. Dionysius Halicarn. T. III. p. 1672. s. R. ἕως δ' ἂν ταῦτα εὐπορήσωσι —. ubi Portus fallitur. Sic etiam συνευπορεῖν. τριάκοντα δὲ μνᾶς ἐδεῖτό μου οὑτοσὶ συνευπορῆσαι pag. 894, 10. τοὺς ταῦτα συνευπορήσαντας p. 980, 28. SCHAEFER.

P. 292. v. 10. ὑπ'] παρ' Marcellinus l. c. ad p. 291, 21. Et sic Cod. Bekk. SCHAEFER.

P. 292. v. 10. 11. πόλει — τουτουσί] Post πόλει et τουτουσί Reisk. Wunderlich. et Bekker. habent signum interrogandi. Quod minus mireris in Reiskiana, quae post εἰπέ v. 8. signo coli interpungit. SCHAEFER.

P. 292. v. 10. συμμαχία] Post συμμαχία addunt ἢ Paris. quintus, August. secundus et quartus. REISK.

P. 292. v. 11. ἀγαγεῖν] μεταγαγεῖν dat Paris. secundus. καταγαγεῖν Aldina Taylori. REISK. Wunderlichius: „Praefero μεταγαγεῖν." Quam notulam Dissenius in altera editione omisit. Simplex recte habet. SCHAEFER.

P. 292. v. 11. τουτουσί] τουτουσίν tres Codd. Bekk. Idem enotavit Bekkerus ad p. 364, 23. οὑτοσίν ad p. 364, 10, et 385, 22. V. not. ad p. 113, 23. οὑτωσίν, de quo v. not. ad p. 63, 23., probavit Heindorfius in Platonis Gorg. p. 196. SCHAEFER.

P. 292. v. 12. παρὰ πᾶσιν] παρ' ἅπασιν Paris. primus, August. primus. REISK. In proximis corrig. παρεληλυθὸς. SCHAEFER.

P. 292. v. 12. τούτου] τούτων August. quartus. REISK.

P. 292. v. 13. προτίθησιν] προστίθησιν August. quartus. REISK.

P. 292. v. 15. τάξιν] πρᾶξιν August. secundus. REISK.

P. 292. v. 15. τὰ μὲν — τῶν δεινῶν] τὰ μὲν ἤμελλε τῶν κοινῶν, ὡς ἐδόκει Marcellinus pag. 267. REISK. Scripsit τῶν κακῶν. De confusione adiectivorum δεινὸς et κακὸς v. mea in H. Stephani Thesauro c. 3166. C. SCHAEFER.

P. 292. v. 15. ἤμελλεν] Vulg. ἔμελλεν. ἤμελλεν August. primus et quartus, Aldina Taylori, Bavaricus. REISK. Ad ἤμελλεν subaudi e v. 16. παρεῖναι. SCHAEFER.

P. 292. v. 16. τὴν προαίρεσίν μου — τῆς πολιτείας] Huc fere

spectant verba Libanii Epist. 45. edit. Wolf. ἐπεὶ καὶ Δημοσθένην ὁρῶ τὰ ἄριστα προελέσθαι δεικνύντα τῷ μηδὲ τοὺς ἐχθροὺς ἃ προείλετο συκοφαντεῖν. TAYLOR.

P. 292. v. 17. συμβάντα] [συμβαίνοντα.] Potius συμβάντα, ut Ven. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. συμβαίνοντα. συμβάντα August. primus et quartus, Aldina Taylori. Utrumque dat Bavaricus. Praetuli συμβάντα. REISK.

P. 292. v. 18. ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ] Citant Anecd. Bekk. p. 128, 16. SCHAEFER.

P. 292. v. 18. ὁ δαίμων] i. q. ὁ θεός. V. v. 22. SCHAEFER.

P. 292. v. 21. ἐμὸν θῇς, εἰ κρατῆσαι] ἐμὸν εἶναι θήσῃ κρατῆσαι Marcellinus. REISK.

P. 292. v. 21. Φιλίππῳ] Φίλιππον Marcellinus. REISK.

P. 292. v. 21. τὴν μάχην] τῇ μάχῃ Paris. primus, August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. τῇ μάχῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 292. v. 22. ἐν] Posterius ἐν omittit August. quartus. REISK.

P. 292. v. 23. ὅσα ἐνῆν] Necesse est Scrimgerum, qui h. l. vulgatam repetiit, aliud quid in suo codice reperisse, quod annotare cum vellet, oblitus est. REISK.

P. 292. v. 23. ἐνῆν] V. not. ad p. 291, 26. SCHAEFER.

P. 292. v. 25. καὶ] καὶ prius abest ab August. quarto. REISK.

P. 292. v. 26. καὶ ἀναγκαῖα] Desunt Marcellino. REISK.

P. 292. v. 27. τότ'] ταῦτ' lege. TAYLOR. ταῦτ' mavult Taylorus: non video, cur aut quo. *et tum demum me accusa*, posteaquam scilicet ea demonstraveris, quae abs te mihi postulo demonstrari. REISK.

P. 292. v. 27. τότ' ἤδη] τότε δὴ Marcellinus. REISK.

P. 292. v. 28. συμβὰς] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 292. v. 28. σκηπτὸς [ἢ χειμὼν]] Duo postrema vocabula videntur aut scholium v. σκηπτὸς aut eius varians lectio esse. REISK. Amoverat uncos Wunderlichius: sed Dissenius in altera eius editione iure restituit. Conf. not. ad p. 278, 8. σκηπτὸς h. l. non *fulmen*, sed *turbo*. Bene vertitur *Orcan* Ind. Graecitat. pag. 461. V. H. Stephani Thesaur. c. 8462. A. SCHAEFER.

P. 292. v. 28. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. REISK.

P. 293. v. 1. πάντων] Abest ab August. primo. August. quartus verba sic ordinat: ἀλλὰ πάντων καὶ τῶν ἄλλων. REISK.

P. 293. v. 1. χρὴ] L. χρῆν, iterumque v. 10., sicut legitur v. 16. MARKLAND. Hoc quidem loco χρὴ recte habere docet quod antecedit γέγονε. Omissa autem est Oratoris sibi ipsi responsio, quam facile suppleas fere hoc modo: σιγᾷν χρὴ καὶ μὴ κατηγορεῖν, εἰ

μὴ ἄρα συκοφαντῆσαι προέλοιο αἰτιασάμενός με τῶν συμβάντων, ὥσπερ ἂν εἴ τις κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 293. v. 3. κατασκευάσαντα] κατασκευάσαντι Aldina Taylori. REISK.

P. 293. v. 3. τὸ πλοῖον] τὸν λόγον index Aldi. REISK.

P. 293. v. 4. τῶν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 293. v. 8. τῶν] Omittunt August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Ald. P. Manutius. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 293. v. 8. ἡμῖν ἀγωνιζομένοις] ἡμῶν ἀγωνιζομένων Paris. quintus et sextus, August. quartus. REISK.

P. 293. v. 10. χρῆν] χρὴ Wunderlich. „E coniectura Marklandi [ad v. 1.]" inquit „reposuit Reiskc χρῆν." Bene reposuit. Etiam Bekkerus dedit χρῆν in Cod. repertum. SCHAEFER.

P. 293. v. 11. Φιλίππῳ προσέθεντο] Loco horum verborum dat Marcellinus μετ' ἐκείνου γεγόνασιν. REISK. Soloecà ille constructione, nisi librariorum est error perfectum pro plusquamperfecto scribentium. SCHAEFER.

P. 293. v. 12. πάσας ἀφῆκε φωνάς] *nihil sibi reliquit indictum* Reiskius Ind. Graecitat. p. 532. Euripides Hecub. 341. s. σπούδαζε πάσας — φθογγὰς ἱεῖσα. Significatur contentissimum rei studium. V. Wyttenbachii Iulianea p. 181. edit. Lips. SCHAEF.

P. 293. v. 13. ἀπὸ τῆς 'Αττικῆς ὁδὸν] Vulg. ὁδὸν ἀπὸ τῆς 'Αττικῆς. ἀπὸ τῆς 'Αττικῆς ὁδὸν August. secundus. Sic transposui. REISK.

P. 293. v. 13. γεγενημένης] γενομένης Paris. primus, August. primus, secundus, quartus, Pannonicus Obsopoei. REISK. Recte γενομένης Bekker. V. not. ad p. 295, 20. SCHAEFER.

P. 293. v. 15. περιέστη] περιέσχε August. quartus et Bavaricus, sed hic cum superscripta vulgata. REISK.

P. 293. v. 15. τί ἂν — χώρας] τί ἂν εἴποις, εἰ τῆς χώρας Marcellinus. REISK.

P. 293. v. 15. πλησίον τῆς χώρας] [τῆς χώρας.] πλησίον addunt vel a fronte vel a tergo horum vocabulorum Codd. MSti Ven. Aug. Guelph. Vindob. Altemps. TAYLOR. Post εἴ που addit πλησίον Aug. primus. Aldina Taylori addit πλησίον pone τῆς χώρας. Addidi πλησίον. Potest tamen etiam vulgata defendi et bene reddi *usquam locorum in hac nostra regione*. REISK. Wunderlichii posterior πλησίον uncis inclusit. Delevit Bekker. Quod multo magis probo. Pugna in vicinitate Atticae [τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 'Αττικῆς ὁδὸν adeoque πλησίον τῆς 'Αττικῆς] facta opponitur pugnae quae in ipsa Attica futura erat, nisi Thebanis Athenienses se iunxissent. SCHAEFER.

P. 293. v. 16. πάθος] πάθους August. primus. REISK.

P. 293. v. 16. ἆρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν στῆναι —] Vulg. ἆρ'

οἴεσθε ὅτι νῦν μὲν στῆναι —. ἄρ' οἶσθα ὅτι νῦν μὲν συστῆναι — Marcellinus. Correxi de meo: ἄρ' οἴεσθε ἔτι νῦν ἂν στῆναι —. Quamquam nunc mallem συστῆναι a me praelatum fuisse. Sed tum nondum noram, Marcellinum huius lectionis auctorem esse. *Putatisne adhuc futurum aut licitum vel datum vobis a diis esse, ut unis locis consistatis, quomodo nunc adhuc facitis —?* REISK. Wunderlichii prior sic: ἄρ' οἴεσθε, ὅτι νῦν μὲν ἦν στῆναι —. posterior sic: ἄρ' οἴεσθε, ὅτι νῦν μὲν [ἦν] στῆναι —, posità post ἀναπνεῦσαι hypostigme, non, ut in illa, signo interrogationis, additàque hac nota: „ἦν Bekkerus recte omisit, ut videtur." Nempe in Halensi huius orationis editione. Magis placet quod Bekkerus nuper dedit: ἄρ' οἶσθ' ὅτι νῦν μὲν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι, πολλὰ μία ἡμέρα — τῇ πόλει, τότε δ' —. Sensus: Scin' tu, nunc quidem (meo consilio probato) per paucorum dierum moram factum esse, ut consisteremus, coiremus, respiraremus, denique multa civitas salutis adminicula acciperet; sed si aliam placuisset viam insistere, futurum fuisse, ut omnia pessumdarentur? SCHAEFER.

P. 293. v. 17. οἴεσθε] οἶσθα Reg. α. et Altemps., ut ad Aeschinem spectet, ad quem tota haec oratio converti videtur. TAYLOR. οἶσθα August. primus. REISK.

P. 293. v. 17. ἂν] [μὲν.] ἐνῆν. WOLF. ἐνῆν] μὲν in editis et MSS. quamplurimis. In Regg. autem ε. ζ. μὲν ἦν. TAYLOR. Wolfius mavult ἐνῆν: et sic edidit quoque. REISK.

P. 293. v. 18. τῶν] Abest a Marcellino. REISK.

P. 293. v. 20. τότε δ' — ἀλλ' οὐκ ἄξιον] [τότε δὲ οὐκ ἄξιον.] Cum aposiopesi, hoc modo: — νῦν ἐνῆν στῆναι etc. τότε δὲ — ἀλλ' οὐκ ἄξιον κ. τ. λ. Scilicet νῦν, *in hoc casu*, τότε, *in isto: νῦν, ut res ceciderunt*, τότε, *ut potuissent.* Ita pag. 295, 2 — 5. MARKLAND. Solerti isti et accuratissimae disquisitioni viri egregii de νῦν et τότε addam haec Ulpiani ad locum: τὸ νῦν ἐνταῦθα τμῆμα χρόνου δηλοῖ καὶ ἔστιν ἐπὶ παρεληλυθότος. Et similiter iudicasse videtur idem Scholiastes infra ad p. 295, 2. TAYLOR. Vulg. τότε δὲ οὐκ ἄξιον. Praetuli de meo τότε δ' · [Interrogatio haec est mirabundi et suspensi. *Tunc autem* —! Scilicet dic mihi, quid futurum fuisset, quid evenisset. Est aposiopesis. Ipse orator se comprimit dicens:] ἀλλ' οὐκ ἄξιον —. *Verum piget pudetque ea commemorare, quorum ne gustu quidem nos imbuit numinis benevolentia.* REISK. Post δ' Reiskiana habet signum coli, Wunderchiana et Bekkeriana lineolam. Sed δ', cum vox pronuntiantis paullum insistat, in δὲ mutandum. SCHAEFER.

P. 293. v. 20. ἀλλ'] Recte omiserunt Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 293. v. 20. ἅ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε] [ἅ γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε.] ἅ γε πειρᾶν, ἢ πειρᾶσθαι, ἢ πεῖραν λαβεῖν, non placet. F. ὧν γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε. vel, ὧν γε μηδὲ πεῖραν λαβεῖν ἔδωκε;

WOLF. ἅ γε] ὧν γε. MARKLAND. ὧν ἅ γε Cod. Ven. Nimirum ita solens est iste liber. Utramque lectionem retinere cognoscitur: uti hic fortasse iuxta emendationem viri clarissimi. TAYLOR. Vulg. ἅ γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε. Pro ἅ habent ὧν August. quartus et Lessing., ut Wolfius et Marklandus voluerunt. Sed Wolfius etiam post πεῖραν addi volebat λαβεῖν, quod necesse esse non videtur. ὧν ἅ γε reperi etiam in Aldina Taylori. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν Marcellinus. Dedi rursus de meo ἅ γε μηδ' ἐς πεῖραν. *ne periculi vel experimenti quidem ergo, ne gustandi quidem atque delibandi.* Poterat item μηδ' ἐπὶ πείρᾳ (in dativo) corrigi, et facile est intellectu, ἐπὶ potuisse elidi in medio situm inter μηδὲ et πείρᾳ, quippe cuius prima litera ἐ cum postrema in μηδὲ et reliquae duae πὶ cum initio v. πείρᾳ essent eaedem. Potest quoque cum August. quarto legi ὧν γε μηδὲ πεῖραν. REISK. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε Wunderlich. ἅ γε μηδὲ πεῖραν ἔδωκε Bekker. Quod si verum est, ut mihi quidem videtur esse, mox cum libris et multis et egregiis scribendum: θεῶν τινος εὐνοίᾳ καὶ τῷ —. *per dei alicuius beneficium quodque —.* πεῖραν διδόναι absolute dicitur et de re et de homine. V. p. 209, 27. 262, 15. Reiskii Wunderlichiique scriptura si genuina esset, non μηδ' ab Oratore scriptum legeremus, sed οὐδ'. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 293. v. 20. μηδ'] μηδὲ, non οὐδὲ, scribi oportuit: agitur enim de rebus, quae non acciderunt. οὐδὲ significaret, res illas accidisse quidem, sed non δοῦναι πεῖραν: id quod absurdum foret. SCHAEFER.

P. 293. v. 21. εὔνοια] εὐνοίᾳ legit Cod. Aug. in tertio casu, itemque Ulpianus. Iterum perinde τῷ προβαλέσθαι omnes. Primus innovari fecit Wolfius. TAYLOR. εὐνοίᾳ August. primus et quartus. REISK.

P. 293. v. 21. καὶ τὸ — συμμαχίαν] *obiectu societatis huius.* Verbum verbo: *eo quod resp. societatem hanc obiecit* vel *opposuit Philippo.* WOLF. Interpretatus est alteram eamque veram scripturam, καὶ τῷ —. SCHAEFER.

P. 293. v. 21. τὸ] Vulg. τῷ. τὸ August. secundus et quartus, Lessing. edit. Wolf. REISK.

P. 293. v. 21. τὸ προβαλέσθαι] τὸ μὴ προβάλλεσθαι (*non aspernari*) Marcellinus. REISK.

P. 293. v. 22. σὺ] Cod. Bekk. post σὺ addit νῦν, quod non displicet. SCHAEFER.

P. 293. v. 22. ἔστι δὲ ταυτὶ κ. τ. λ.] Citat, h. l. Sopater ad Hermogenem p. 128. *), ubi τὰ πολλὰ omittit, ut e memoria recitans. Sed vi sua non caret. Idem est ac si dixisset: ταῦτα πάντα,

---

*) V. supra p. 40. SCHAEFER.

καίτοι πολλὰ ὄντα, πρὸς ὑμᾶς ἐστί μοι εἰρημένα. Haec omnia, tam verbosa, ad vos pertinent. Haec tota, quamvis tam copiosa, oratio ad vos directa est. REISK. τὰ πολλὰ Reiskius hypostigmis secluserat. Ita etiam Bekkerus. SCHAEFER.

P. 293. v. 23. πρὸς ὑμᾶς — καὶ τοὺς] πρὸς ὑμᾶς ἅμα καὶ τοὺς Sopater l. c. SCHAEFER.

P. 293. v. 24. αὐτὸν] Uncis inclusit Bekker. ut omissum in optimo libro. Nec sensus multum desiderat. Sed legit etiam Sopater l. c. SCHAEFER.

P. 293. v. 25. ἐξήρκει μοι] [ἐξήρκει.] ἐξήρκει μοι Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. ἐξήρκει. Post ἐξήρκει addunt μοι August. primus, secundus, quartus. μοι addidi. REISK. Omisit Bekker. Legit etiam Sopater l. c. SCHAEFER.

P. 293. v. 25. σοὶ] Male omisit Sopater l. c. σοι Reisk. Wunderlich. et Bekker. Sed non patitur inclinationem accentus. SCHAEFER.

P. 293. v. 27. ἔδει σε] Vulg. ἔδει. Post ἔδει addunt σε Paris. septimus et Bavaricus: sed in hoc erat versui superscriptum. σε addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 293. v. 28. ἀγνοίας] Rectius, ut opinor, quam ἀνοίας, quae videtur fuisse lectio Hermogenis, ubi de dilemmate agit, p. 192. Διλήμματόν ἐστι τοιοῦτον —. ᾔδεις τὰ μέλλοντα, ἢ οὐκ ᾔδεις; ἐάν τε γὰρ εἴπῃ, ᾔδειν, ἀπαντᾷ, τί οὖν οὐ προέλεγες; ἐάν τε εἴπῃ, οὐκ ᾔδειν, τί οὖν ἡμῶν ὡς εἰδότων κατηγορεῖς; εἰ μὲν γὰρ ᾔδεις, προειπεῖν ὤφειλες· εἰ δὲ οὐκ ᾔδεις, τί τῶν ἄλλων ὡς μὴ εἰδότων κατηγορεῖς; τῆς ἀ ν ο ί α ς τῶν μελλόντων κοινῆς οὔσης πρὸς πάντας ἀνθρώπους. TAYLOR. Non fuit lectio Hermogenis, sed errore librarii in textum Technici invectum est. Duo enim haec nomina saepissime confundi docent mea in H. Stephani Thesauro c. 6399. B. 6422. A. SCHAEFER.

P. 293. v. 28. ὑπεύθυνος] ἐπεύθυνος August. quartus. REISK.

P. 294. v. 1. ταῦτα] Scilicet τὸ ἀγνοῆσαι τὰ μέλλοντα καὶ διὰ τοῦτο τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ ἀφαμαρτῆσαι*) ἐν τῷ συμβουλεύειν. REISK.

P. 294. v. 1. ἐγὼ σοῦ] Perperam ἐγώ σου Reisk. et Wunderlich.: nec rectius iidem v. 2. SCHAEFER.

P. 294. v. 1. τοσοῦτον] τοσούτῳ August. primus et quartus. REISK. Utrum praestet, docet ὅσον v. 3. SCHAEFER.

P. 294. v. 2. ἃ] Omittit August. secundus. REISK. Mox v. 3. corrig. οὔπω. SCHAEFER.

---

*) Est citerioris Graecitatis pro ἀφαμαρτεῖν. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 732. E scriptis posteriorum hanc formam citarunt Glossaria Gr. Lat. p. 24. b. edit. Lond. SCHAEFER.

P. 294. v. 6. οὔτε] οὔθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 294. v. 7. τούτοις] Id est ταῖς ἐμαῖς συμβουλίαις. REISK.

P. 294. v. 8. παρέσχες] Post h. v. hypostigmen posuerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 294. v. 9. ποιήσειε] Abest ab August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. Vere Weiskius Dissert. super Orat. de Halon. p. 21. (Apparat. T. I. p. 448.): „Iungendum δυσμενέστατος τῇ πόλει, ποιήσειε autem — delendum." Optativus Glossatori debetur apte explenti constructionem ellipticam. V. not. ad Poët. Gnomic. p. 228. Eàdem ellipsi p. 15, 8. οὐδ' ὡς ἂν κάλλιστ' αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχει. Plene: ὡς ἂν κάλλιστ' ἔχοι. Vides illo me loco nunc probare ἔχει. Quod enim scripsi mihi unice probari ἔχοι, etsi hoc Bekkerus quoque nuper dedit, ἀνατίθεμαι. ἔχει placuit etiam viro docto in Schedis Philologicis Vratislaviensibus (*Philologische Blätter. Breslau.* 1817.) Popponem acerbius quam belli homines solent castiganti Fascic. II. p. 112. Idem satis commode citat e Thucydide VI. 57. καὶ ὡς ἂν μάλιστα δι' ὀργῆς, ὁ μὲν ἐρωτικῆς, ὁ δὲ ὑβρισμένος, ἔτυπτον καὶ ἀποκτείνουσιν αὐτόν. Sed quod ait ἂν inter particulam ὡς superlativosque frequenter sic interseri, ut non referatur ad optativum, non assentior. Omnes enim huiusmodi formulas habeo pro ellipticis, ad quas explendas optativos e vicinia repeti oportet. In Thucydideo quidem loco ad ὡς ἂν μάλιστα subaudiendum τύπτοιεν. Infra p. 322, 27. οὐχ ὡς ἂν εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης ἔσχε τὴν γνώμην. Plene: ὡς ἂν εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης ἔχοι. SCHAEFER.

P. 294. v. 9. τοῦτο — ἐξήτασαι] *compertus es fecisse*, pro, *te fecisse constat.* WOLF. Recte notam instituit Wolfius, vertit vero satis inseliciter: *post eventum prodiisti.* Pene tenere visus sum, quod hominem abripuit. Bene Etruscus: *e quel, che un tristo e nimico huomo alla città farebbe, sei stato ritrovato far tu ne' casi che sono avvenuti.* TAYLOR.

P. 294. v. 9. πεποιηκὼς] πεποίηκας Aldina Taylori. REISK.

P. 294. v. 10. καὶ ἅμα — κατηγορεῖ] Minucianus pag. 156. ἀπὸ τοῦ ἅμα [argumentum ab eo, quod simul est]· καὶ ἅμα Ἀρίστρατος ἐν Νάξῳ — κατηγορεῖ. τεκμήριον γάρ ἐστι τοῦ καὶ τοῦτον ἐχθρὸν [scilic. Atheniensium] εἶναι τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ τὰ αὐτὰ τοῖς ὡμολογημένοις ἐχθροῖς πράττειν [subaudi: etiam hunc Aeschinem]. REISK.

P. 294. v. 10. Ἀρίστρατος] Ἄριστος August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 294. v. 10. Ἀριστόλεως] [Ἀριστόλαος.] Ἀριστόλεως Aug. Vindob. Reg. α. Altemps. In Guelph. pariter Ἀριστόλεως, verum in loco τοῦ Ἀρίστρατος. TAYLOR. Vulg. Ἀριστόλαος. Ἀριστόλεως August. primus et quartus. Idem est in Wolfenb. quoque, sed, teste Tayloro, in loco voc. Ἀρίστρατος: quod non satis plane est enunciatum. Correxi Ἀριστόλεως. REISK.

P. 294. v. 11. Θάσῳ.] [Θάσσῳ.] Θάσῳ. Vid. ad Stephan. Byzant. MARKLAND. Θάσῳ Guelph. et Lindenbr. TAYLOR. Vulg. Θάσσῳ. Θάσῳ (uno sigmate) August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. Correxi Θάσῳ. REISK.

P. 294. v. 11. καθάπαξ] V. Ind. Graecitat. p. 283. et H. Stephani Thesaur. c. 2122. C. D. SCHAEFER.

P. 294. v. 13. ἀτυχήματα] εὐτυχήματα index Aldi solenni errore. REISK.

P. 294. v. 13. ἐνευδοκιμεῖν] Subaudi αὐτοῖς. *ut famam ex illis aucuparetur.* SCHAEFER.

P. 294. v. 18. δὲ καὶ] Vulg. δὲ. Post δὲ addunt καὶ Paris. quintus et sextus, August. primus, secundus et quartus, Bavaricus. καὶ addidi. REISK.

P. 294. v. 18. ἐξ ὧν ζῇς] F. ἐξ ὧν καὶ ζῇς. WOLF. *in Farragine.* Poterat Orator sic: ἐξ ὧν βεβίωκας. cuius verbi passivum sic frequenter legitur. οἷα σοὶ βεβίωται pag. 617, 28. οἷα τούτῳ βεβίωται p. 618, 11. SCHAEFER.

P. 294. v. 19. πράττεταί τι κ. τ. λ.] Citat hunc locum Hermogenes p. 296. et Alexander de Figuris p. 64., ubi affert pro exemplo ἀντιστροφῆς. REISK. Ut exemplum eiusdem figurae citat etiam Tiberius p. 50. s. usque ad τὰ σπάσματα. SCHAEFER.

P. 294. v. 19. πράττεταί] Alexander l. c. dat λέγεταί. REISK.

P. 294. v. 19. τῶν ὑμῖν] τῶν μὲν ὑμῖν Tiberius l. c. SCHAEF.

P. 294. v. 19. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, August. primus et quartus. REISK.

P. 294. v. 19. δοκούντων συμφέρειν] συμφέρειν δοκούντων Tiberius l. c. SCHAEFER.

P. 294. v. 19. συμφέρειν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 294. v. 20. οἷον] Hermogenes l. c. dat ὃ. REISK.

P. 294. v. 21. ὥσπερ τὰ ῥήγματα κ. τ. λ.] Laudat haec Demosthenis nostri Plutarchus de Discrim. Am. et Adul. [T. VI. p. 256. R.]: οἱ δ' ἀγεννεῖς καὶ ταπεινοὶ τῶν ἐντυχούντων κόλακες, ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματά φησι Δημοσθένης, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖσθαι —. TAYLOR.

P. 294. v. 21. σπάσματα] σπαράγματα MSS. Ald. TAYLOR. σπαράγματα index Ald. REISK. Male χάσματα Tiberius l. c. σπάσμα hoc sensu usurpatum est vox technica. Galenus T. VI. p. 89. ed. Lips. κίνδυνος μὲν καὶ ῥῆξαί τι καὶ σπάσαι τῶν στερεῶν σωμάτων. SCHAEFER.

P. 294. v. 22. ἐπειδὴ δὲ πολὺς κ. τ. λ.] Citat Dionysius Halicarn. T. VI. p. 1051 — 1056. R. usque ad ταύτῃ κέχρηνται pag. 297, 21. Item Tiberius p. 23. s. usque ad τὴν ὑπερβολὴν θαυμάσῃ. SCHAEFER.

P. 294. v. 22. ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ Tiberius: sed Cod. eius Vat. ἐπειδή. SCHAEFER.

P. 294. v. 23. μου] μοι Tiberius: sed Cod. eius Vat. mox μηδείς μου. SCHAEFER.

P. 294. v. 25. ἀλλὰ μετ' εὐνοίας] ἀλλὰ καὶ μετ' εὐνοίας Aldina Taylori. REISK.

P. 294. v. 26. ὃ] ἃ Dionysius p. 182. [l. c.]. REISK.

P. 294. v. 26. λέγω] ἐγὼ λέγω August. secundus, certe pro more Demosthenico. REISK. Nimirum quando vim suam habet pronomen additum: qui mos est omnium scriptorum. Sed librarii passim addiderunt, ubi mens Oratoris repudiat. Vid. not. ad pag. 390, 28. SCHAEFER.

P. 294. v. 26. εἰ γὰρ ἦν κ. τ. λ.] Marcellinus pag. 316. ἔτι δὲ καὶ κατὰ βίαν εἰσήγαγε τὸ ἔνδοξον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· εἰ γὰρ ἦν ἅπασι πρόδηλα τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι —. REISK.

P. 294. v. 26. εἰ γὰρ] εἰ μὲν γὰρ August. quartus. REISK.

P. 294. v. 27. γενήσεσθαι] ἔσεσθαι Paris. primus, August. primus et quartus. REISK. Item Marcellinus l. c. SCHAEFER.

P. 294. v. 28. Αἰσχίνη] Omittunt Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et quartus, Bavaricus, Dionysius. REISK.

P. 294. v. 28. διεμαρτύρου] διεμαρτύρω August. primus. REISK.

P. 294. v. 28. οὐδ'] οὐκ August. quartus. REISK.

P. 295. v. 1. τούτων] quorum ego tum patriae sum auctor factus. REISK.

P. 295. v. 1. ἢ δόξης ἢ προγόνων] Wolfius interpretatur perinde ac si legisset ἢ δόξης τῶν προγόνων. Quae lectio mihi semper arridebat. TAYLOR. ἢ secundi loco dat καὶ Meermann. Dionysius hoc ἢ plane omittit. ἢ δόξης ἢ προγόνων bene si habet, accipi sic debet: sive gloriam patriae, quae nunc est, (civium, qui nunc sunt,) sive gloriam maiorum — ullo in loco habebat. REISK. Non ἢ *secundi loco* —, sed ἢ *primi loco* — Reiskius, opinor, scribere voluit. Dionysius quidem prius ἢ, non posterius, omisit: atque Bekkerus e duobus Codd. pro ἢ δόξης enotavit καὶ δόξης, quam etiam Meermanniani libri scripturam fuisse suspicor. SCHAEFER.

P. 295. v. 2. νῦν μὲν — ταῦτα δοκῇ] Citant Anecd. Bekk. p. 121, 27. SCHAEFER.

P. 295. v. 2. μὲν γὰρ] μέν γε Paris. primus, August. primus, Dionysius. REISK. γὰρ omittunt Anecd. Bekk. l. c. Bene μέν γε Wunderlich. et Bekker. V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 560. SCHAEFER.

P. 295. v. 5. ἄλλων] Ἑλλήνων Dionysius. REISK.

P. 295. v. 6. πάντας] πάντως Dionysius. REISK.

P. 295. v. 7. προεῖτο] [πρόειτο.] προεῖτο Regii ε. ζ. et Altemps. TAYLOR. Vulg. πρόειτο. προεῖτο August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Dionysius. Correxi προεῖτο. REISK.

P. 295. v. 7. ἀκονιτὶ] Sicut ἀναιμωτὶ, ἀνιδρωτί. WOLF. ἀκονιτὶ] Aliae editiones exhibent ἀκονητί. Sed legendum est ἀκονιτί. Vox est palaestrica, et metaphora ducta a luctatoribus, qui sine pulveris inspersione vincebant, nullo antagonista in medium procedere auso. PALMER. ἀκοντὶ] Ut Aldus habuit et Benenatus. Restituunt multi, Lambinus, Obsop. Ask. et Altemps. etc. In Regg. autem α. β. η. ἀκονητί. Mendose. TAYLOR. Vulg. ἀκοντί. ἀκονητὶ August. quartus, Weimaranus. ἀκονιτὶ August. primus et secundus, Bavaricus, Meermannianus, Dionysius. Correxi ἀκονιτί. REISK. V. not. ad p. 365, 17. et Lobeckius ad Phrynich. p. 5. SCHAEFER.

P. 295. v. 7. οὐδένα] οὐχ ἕνα Paris. primus, August. primus. οὐθένα Dionysius. REISK. De hac forma (neque enim librariorum est error) v. Ind. ad Euripid. Med. a Porsono editam pag. 134. b. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 295. v. 8. ὅντιν'] Vulg. ὁντινοῦν. ὅντινα simplex August. primus et quartus. Praetuli ὅντιν'. *nullum est discrimen, quod maiores non libenter subissent.* REISK. Vitiosum ὁντινοῦν legas etiam in Dionysio. In hac formula ὁστισοῦν locum non habet. ουν unde natum sit, ostendit Cod. Bekk., qui cum ὁντινοῦν habeat, proximo οὐχ caret. SCHAEFER.

P. 295. v. 8. τίς ἂν οὐχὶ] [τίς οὐχὶ.] τίς ἂν οὐχὶ Guelph. et Vindob. TAYLOR. Vulg. τίς οὐχὶ. τίς ἂν οὐχὶ August. primus et quartus, qui tamen ambo mox insequens ἂν servant. Prius ἂν addidi, redundans utique, sed more Attico. REISK. τίς οὐχὶ etiam Dionysius. Quod revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 295. v. 8. κατέπτυσεν ἂν σοῦ] καταπτύσειέν σου Guelph. et Vindob. TAYLOR.

P. 295. v. 9. ἂν σοῦ] Male ἄν σου Reisk. et Wunderlich., quomodo etiam in Dionysio editum est. SCHAEFER.

P. 295. v. 9. γὰρ δὴ] [γάρ.] γὰρ δὴ Guelph. et Vindob. cum Regio α. TAYLOR. Vulg. γάρ. Post γὰρ addunt δὴ August. primus et quartus. δὴ addidi. REISK. Non habet Dionysius delevitque Bekker. Malim servatum: quippe nonnihil intendit vim τοῦ ἀπευκτικοῦ σχήματος. V. Melet. Crit. p. 18. Subaudiendum autem καταπτύσειε. Euripides Troad. 214. Seidl. μὴ γὰρ δὴ δῖναν γ' Εὐρώτα. Subaud. ἔλθοιμεν. Plene Dionysius Halicarn. T. V. p. 233. R. μὴ γὰρ δὴ ταῖς ψυχαῖς γε [sic leg.] — χωρισθείημέν ποτε. Minus caute de nostro loco egit Devarius Partic. Gr. L. pag. 223. Reusm. SCHAEFER.

P. 295. v. 9. τίσι] Vulg. τοῖσι. τίσι August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Meermann. Ald. P. Manut., unde repetiit index Lamb., Dionysius. Correxi τίσι. *quibus oculis.* REISK.

P. 295. v. 10. τοὺς εἰς — ἀφικνουμένους] Adverte constructionis traiectionem. SCHAEFER.

P. 295. v. 10. εἰς] πρὸς August. quartus. REISK.

P. 295. v. 11. μὲν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 295. v. 11. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 295. v. 11. εἰς ὅπερ νυνὶ] S. περιέστηκε. WOLF. νυνὶ non est temporis, sed significat *in hoc casu, hac suppositione*, i. e. *si remp. sine contentione ulla et pugna proiecissemus.* Plane *) fuisset: εἰς ὅπερ νυνὶ περιέστησεν **) ἄν. *si res eo redactae fuissent, quo* in hoc casu *fuissent redactae.* Vide p. 271, 20. MARKLAND. Multum fallitur. νυνὶ semper est temporis alteràque illà significatione dicitur νῦν. Recte Wolfius supplet περιέστηκε. SCHAEF.

P. 295. v. 11. περιέστη] περιέστηκεν Guelph. Aug. Vindob. Reg. α. TAYLOR. περιέστηκεν August. primus et secundus. προέστη August. quartus. REISK. περιέστηκεν videatur corruptum esse e περιεστήκει, quod et ipsum bonum foret. Sed v. not. sequ. SCHAEF.

P. 295. v. 12. ἡγεμὼν δὲ] Deerat δὲ post ἡγεμὼν in Benen. Quod revocavit Lambinus. TAYLOR. Vulg. ἡγεμών. Post h. v. addunt δὲ August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Meermann. Ald. P. Manut., unde repetiit index Lamb., Dionysius. Addidi δὲ. REISK. Uncos, quibus Wunderlichius δὲ secluserat, in altera Gottingensi Dissenius amovit. Quod ut recte factum est, ne alterum membrum omni defectum vinculo pendeat, ita dubito vulgatam sanam esse. Scilicet Oratorem sic scripsisse suspicor: — περιέστη καὶ ἡγεμὼν καὶ κύριος —. Primum enim τὸ Φίλιππον αἱρεθῆναι ἡγεμόνα καὶ κύριον ἁπάντων pertinet ad illam ipsam rerum περίστασιν estque eius tanquam summa: ut hoc membrum antecedentis videatur interpretatio, quae illi continuanda sit per copulantem particulam, non dirimenda per partientem. Deinde aliquanto significantius inter se opponuntur (est enim hic oppositio satis manifesta) sola haec duo: τὰ μὲν πράγματα — Φίλιππος ἁπάντων, τὸν δ' — ἦσαν πεποιημένοι. Iam apparet, quae sit origo inepti illius περιέστηκεν. Quae enim tot aliis locis (v. Brunck. ad Apollon. Rhod. IV. 1418. Ind. ad Scholiast. Apollon. Rhod. p. 666. a. et H. Stephani Thesaur. c. 1990. C.), eadem hic videtur obtinuisse commutatio particularum καὶ et κέν. Ita cum periisset copula, ne constructio hiaret, δὲ post ἡγεμὼν non sine sensus damno inseruerunt. SCHAEFER.

P. 295. v. 13. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 295. v. 13. ἕτεροι] Post ἕτεροι addit Dionysius τινες. REISK.

P. 295. v. 13. ἦσαν πεποιημένοι] ἐποίησαν Paris. sextus, si fideliter operae Parisinae reddiderunt. Sed videtur in illo codice fuisse ἐποιήσαντο, id quod natura Graeci sermonis postulat. REISK.

P. 295. v. 15. 17. πεποιημένοι, — ἠρημένης;] Sic distin-

---

*) F. *Plene.* SCHAEFER.

**) Immo περιέστη. SCHAEFER.

guere placuit. Eodem modo distinctum in priori Wunderlichiana. In posteriori post πεποιημένοι positum signum exclamandi, post ἠρημένης punctum. Reiskius posuerat illic punctum, hic signum coli. In Bekkeriana illic est hypostigme, hic punctum. Tales minutias enotantem leniter ferent, qui interpunctionis momentum satis pensitarunt. SCHAEFER.

P. 295. v. 15. ἔμπροσθεν] πρόσθε Dionysius. REISK. ἔμπροσθε Bekker. qui cum eandem formam in Cod. reperisset pag. 257, 14., non adscivit. Formam ν finali carentem non tulerit Lobeckius, quem v. ad Phrynich. pag. 284. s. Sed vir egregius culpavit quod liberrimum est a culpa. E tragicis quidem poëtis certa citavit exempla Matthiae Euripid. T. VII. p. 507. Quae si quid dubitationis relinquant, (fortasse enim neges *) idem quod illis licuisse prosaicis scriptoribus,) at non relinquunt exempla comicorum. Vide Aristophan. Equit. 22. Ran. 285. 286. SCHAEFER.

P. 295. v. 18. Θηβαίων καὶ παρὰ] In Dionysii libris exciderunt ob homoeoteleuton. SCHAEFER.

P. 295. v. 20. γεγενημένων] [γενομένων.] γεγενημένων Guelph. Vindob. Reg. α. Altemps. TAYLOR. Vulg. γενομένων. γεγενημένων August. primus et quartus. Praetuli γεγενημένων. REISK. Non debuit praeferre. γενομένων Bekker. Sic etiam Dionysius. V. not. ad p. 293, 13. Omnino Reiskius hoc perfectum amat perdite. V. not. ad p. 237, 23. SCHAEFER.

P. 295. v. 20. παρ' αὐτοῦ τοῦ] Vulg. παρὰ τοῦ. παρ' αὐτοῦ τοῦ August. secundus, quod praetuli. Gradatim procedit a Thebanis vi pollentibus ad Lacedaemonios multo potentiores, ab his ad ipsum regem Persarum multo potentissimum atque ferocissimum. REISK. παρὰ τοῦ Dionysius. Quod bene restituit Bekker. Augustani libri scriptura unde exstiterit, docet Bastius Commentat. Palaeograph. p. 705. Plato Gorg. p. 241. Heind. διὰ τὸν πρύτανιν. Eodem quo ille Augustanus vitio aliquot Philosophi libri διὰ αὐτὸν τὸν πρύτανιν. In Plutarchi Moral. T. I. pag. 56. Wyttenbachius recte dedit — λυγρὰ τοῖς χρωμένοις pro vulgata — λυγρὰ αὐτοῖς χρωμένοις. Scholiastes ad Nicandri Ther. 158. εὕρηται δὲ παρ' αὐτῷ Νικάνδρῳ —. Scrib. παρὰ τῷ N. SCHAEFER.

P. 295. v. 21. μετὰ] καὶ μετὰ Aldina Taylori. REISK. Antecedens ς hic etiam causa particulae adsutae. SCHAEFER.

P. 295. v. 21. τοῦτ' ἂν — τῶν Ἑλλήνων προεστάναι] Dura utique et inconsentanea est sententia: datum hoc civitati fuisset in gratiae et beneficii loco, ut regi Persarum aut cuicunque alii serviret. Serviendi necessitas profecto nulla est gratia neque indulgetur roganti: nemo enim eam rogat. Sed sic debuisset dictum

*) Fuit cum ipse negarem. V. Ind. ad Homer. Odyss. p. 179. SCHAEFER.

esse: Civitas si voluisset imperata facere aliique principatum Graeciae permittere, licuisset ei datumque et concessum fuisset, ut non modo sua pristina bona salva retineret, sed insuper etiam nova, quaecunque modo vellet, ad delectum suum, adipisceretur. Verum illa participiorum consectatio Graecos haud raro in manifestas et ridiculas absurditates implicat imprudentes. REISK. Bona verba quaeso. Non fuit docendus a Reiskio Demosthenes, quomodo loqui oporteret, ne ridiculus absurdusque fieret. Qua enim verborum constructione usus est, si rationem habeas sensus, nihil quidquam differt ab hac: τὸ κελευόμενον ποιούσῃ καὶ ἐώσῃ ἕτερον τῶν Ἑλλήνων προεστάναι ὅ τι βούλεται λαβεῖν καὶ τὰ ἑαυτῆς ἔχειν. De hoc schemate (metathesin Technici appellant) v. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 174. et Ind. Graec. p. 672. a. Verte: *ita dicto audientem esse aliique cedere imperio, ut quaecunque vellet acciperet suaque porro teneret.* Infra p. 296, 13. breviter dicitur εὐτυχῶς δουλεύειν. SCHAEFER.

P. 295. v. 22. ἐχούσῃ] Post ἐχούσῃ addit index Lamb. ὑπὲρ τοῦ. REISK. Ita sensus periodi prorsus evertitur: quippe τοῦτο v. 21. refertur ad infinitivos sequentes, ποιεῖν καὶ ἐᾷν. Iusto lenius de hoc additamento est Taylori iudicium in not. sequ. SCHAEF.

P. 295. v. 22. τὸ κελευόμενον ποιεῖν] ὑπὲρ τοῦ τὸ κελευόμενον ποιεῖν Lambinus, adductus, ut existimare fas est, iis, quae leguntur infra p. 296, 7. Sed minime est necessaria ista correctio, neque adiuvant MSti. Hoc alii melius et dilucidius interpretantur, quam noster Wolfius. *Quis Graecorum non novit, quisve barbarorum, quod et a Thebanis, et ab eis, qui istis antea eo amplius potentes erant*), Lacedaemoniis, et ab ipso rege Persarum multa cum gratia illud libenter civitati concessum fuisset, ut caperet, quodcunque vellet, et sua retineret, si imperata facere voluisset ac permisisset, ut alius haberet Graeciae principatum.* TAYLOR.

P. 295. v. 23. ἐᾷν] In marg. Cod. Vindob. γρ. μὴ ἐᾷν. TAYLOR.

P. 295. v. 23. προεστάναι] Post h. v. Reiskiana, Wunderlichii altera et Bekkeriana punctum habent. SCHAEFER.

P. 295. v. 25. οὐκ ἦν ταῦθ', ὡς ἔοικε] Dionysius verba sic dat constructa: οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, ταῦτα. REISK.

P. 295. v. 25. τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε] [τοῖς Ἀθηναίοις.] τοῖς τότ' Ἀθηναίοις in Codd. Ven. Aug. Vindob. Guelph. et Reg. ζ. TAYLOR. Vulg. τοῖς Ἀθηναίοις. Post ἔοικε addunt τότε Paris. primus et septimus. Plurimi autem hoc adverbium ponunt post articulum τοῖς, hi puta: Dionysius, August. primus et quartus, Venet. Vindob. Wolfenb. Ald. Tayl. Wolfius e sua coniectura in far-

*) Immo: *qui ante illos valebant viribus.* SCHAEFER.

ragine. Verba sic struit August. secundus: — ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς τότε, ὡς ἔοικε, πάτρια. τοῖς τότε addidi. REISK. Melius ob librorum auctoritatem τοῖς τότε Ἀθηναίοις Bekker. Sic infra p. 296, 12. οἱ τότε Ἀθηναῖοι. SCHAEFER.

P. 295. v. 26. ἠδυνήθη] ἐδυνήθη Dionysius. SCHAEFER.

P. 295. v. 28. πράττουσι] Malim προστάττουσι. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 295. v. 28. προσθεμένην] προστιθεμένην Dionysius. REISK.

P. 295. v. 29. τιμῆς] [ὑπὲρ τιμῆς.] ὑπὲρ deest in omnibus. Wolfius igitur, ut sententiam sustentaret, suo ingenio fretus id inferuit. Videamus, quid adiumenti in Regio exemplari isto ε., de quo saepe verba fecimus: ἀλλὰ καὶ (ita enim habet *)) ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης καὶ κινδυνεύουσα κ. τ. λ. TAYLOR. Quod ait Taylorus, Wolfium sententiam sustentare voluisse, scilicet ille syntactice iungebat τιμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα, ad quos genitivos opus esse ei videretur praepositione ὑπέρ. V. nott. seqq. SCHAEFER.

P. 295. v. 29. τιμῆς — κινδυνεύουσα] Vulg. τιμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα. Wolfius edidit ὑπὲρ τιμῆς καὶ δόξης κινδυνεύουσα. Sed ὑπὲρ deest etiam in Dionysio. REISK.

P. 295. v. 29. καὶ κινδυνεύουσα] Vulg. κινδυνεύουσα. καὶ una cum Paris. quinto dant etiam August. primus, secundus et quartus. Addidi. REISK. Non habet Dionysius delevitque Bekkerus. Recte, opinor: ut hîc quoque natum sit ex antegresso ς̄. Saepissime duo adeoque tria participia sine copula iunguntur, idque non temere nec fortuitu, sed consilio et arte mirabili propriaque Graecae syntaxis, quo arctius copulentur locutione quae cogitatione unam ideam conficiunt. Quod si Wolfius esset recordatus, ὑπὲρ ante τιμῆς infercire pepercisset. Verte: *sed dum certabat de imperio et honore et gloria, periculis sese nunquam non obiectavit.* SCHAEFER.

P. 296. v. 1. διατετέλεκε] διετέλεσε Dionysius. REISK.

P. 296. v. 1. σεμνὰ] Post h. v. Dionysius addit καὶ καλά. REISK. Pervellem etiam Demosthenici libri darent. SCHAEFER.

P. 296. v. 2. ὑμετέροις] Vulg. ἡμετέροις. ὑμετέροις August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Dionysius. REISK.

P. 296. v. 2. ὑπολαμβάνετε] ὑπελαμβάνετε in omnibus praeter Regios duos, α. et β. TAYLOR. Vulg. ὑπελαμβάνετε. ὑπολαμβάνετε Paris. primus et secundus cum γρ., item August. quartus, Dionysius. Praetuli praesens. REISK. ὑπολαμβάνετ' Bekker. SCHAEF.

---

*) In margine Parisinae editionis illud καὶ annotatum non est. Ergone plenior collatio codicum Paris. penes Taylorum fuit, quam ea est, quae in marginibus editionis Morellianae prostat? REISK.

P. 296. v. 3. τίς γὰρ — τῆς ἀρετῆς] Citant Anecd. Bekk. p. 121, 30. SCHAEFER.

P. 296. v. 5. τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς] Vix videtur haec dictio Graeca esse: nam aut τοὺς ἄνδρας ἐκείνους τῆς ἀρετῆς legendum est, (subaudi χάριν vel ἕνεκα,) aut τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὴν ἀρετὴν aut τὰς ἀρετάς. REISK. Reiskius non attendit τὸ ἑξῆς, quod hoc est: ἀγάσαιτο τῆς ἀρετῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων. Plato Euthyd. pag. 317. Heind. ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν. SCHAEFER.

P. 296. v. 7. ἐμβάντες] ἐκβάντες Guelph. Vindob. Illud, ut arbitror, erat olim ἐσβάντες. Vide, quae diximus ad Lysiam pag. 103. not. 20. TAYLOR. ἐκβάντες Wolfenb. Vindob., teste Tayloro, dummodo sic fuerit, de quo dubito. Saepissime in Aristide Aug. vidi κ et μ modis ita inter se similibus exarata, ut nullo modo dignosci possent. ἐσβάντες mavult Taylorus. REISK.

P. 296. v. 7. ποιῆσαι] Post h. v. Reiskiana habet signum interrogandi. SCHAEFER.

P. 296. v. 7. μὲν] Post μὲν addit γὰρ August. secundus. Videtur utique hic loci aliquid deesse: quod si sit, erit γὰρ necessarium. REISK. Nihil deest. SCHAEFER.

P. 296. v. 7. ταῦτα] Emigrationem puta e solo patrio, exsilium ultroneum. REISK.

P. 296. v. 8. συμβουλεύσαντα] συμβουλεύοντα Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 296. v. 10. τοῖς ἐπιταττομένοις ἀποφηνάμενον] ἀποφηνάμενον τοῖς ἐπιταττομένοις August. primus, Dionysius. Praestat hunc verborum ordinem August. quartus quoque, nisi quod ὑποταττομένοις dat. REISK. Hoc altero ordine Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 296. v. 10. ἀποφηνάμενον] ἀποφηνάμενον Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 296. v. 10. Κυρσίλλον] Κυρσῖλον Guelph. Μυρσιλον *) Harl. De eo Cicero III. Offic. 11. Canter. VII. Nov. Lect. 4. Harpocrat. in v. TAYLOR. Κυρσίλον praestat. Eodem accentus vitio Μυρσῖλον editum in Herodoto I. 7., ubi v. varr. lectt. Correximus nuper ego cum Gaisfordo, cuius annotatio legenda. — De supplicio, quod Demosthenes hic narrat, v. Valckenarius ad Herodot. IX. 5. SCHAEFER.

P. 296. v. 11. οὐ μόνον αὐτὸν] F. οὐ μόνον αὐτὸν ὑμεῖς. MARKLAND. Sententia postulat, ut οὐ μόνον αὐτοὶ [scilic. ὑμεῖς] αὐτὸν legatur. *non vos ipsi solum eum, sed etiam mulieres ve-*

*) Sic, accentu omisso. Sed Reiskius in varr. lectt.: „μυρσίλον Harl." SCHAEFER.

strae uxorem eius lapidibus obrutam confecerunt. REISK. Vulgata bene habet. Est notabilis breviloquentia, quae multum confert ad orationis concinnitatem. Plene, sed aliquanto minus concinne rotundeque: *οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν ταῖς γυναιξὶ ταῖς ὑμετέραις καταλιθῶσαι παρέδοσαν.* SCHAEFER.

P. 296. v. 12. αὐτοῦ] Post h. v. Reiskiana, Wunderlichiana et Bekkeriana punctum habent. Nostra interpunctio est etiam in Dionysio. SCHAEFER.

P. 296. v. 12. τότε] τότ' Dionysius. Item Bekkerus: sed supra p. 295, 25. integra ei forma placuit. SCHAEFER.

P. 296. v. 15. αὐτοῖς] Abest a Dionysio. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 296. v. 15. τοῦτο] Abest a Paris. septimo. In Bavarico est superscriptum. REISK.

P 296. v. 17. διαφέρει δὲ τί;] Ecce! Glossa Thomae Magistri [p. 845. s.]: *Τί διαφέρει κάλλιον λέγειν ἢ τίνι διαφέρει. καθὰ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει.* Profecto aut hic est locus, quem Glossographus ille memoriter citavit, aut nullus per totam hanc orationem. Vide not. supra p. 229, 12. TAYLOR. Hunc locum Magistri memoriae obversatum esse non credo. SCHAEFER.

P. 296. v. 17. ὁ μὲν] Vulg. ὅτι ὁ μὲν. ὅτι abest ab August. secundo. Omisi ὅτι. Videbatur oratio ita fortior atque nervosior futura. REISK. ὅτι restituit Bekker. Recte, ut puto. Tuetur etiam quod proxime antecedit τί. SCHAEFER.

P. 296. v. 17. ὁ μὲν — ἐθελήσει] Citat Gellius XIII. 1. SCHAEFER.

P. 296. v. 18. γεγενῆσθαι] γεγεννῆσθαι Gellius. SCHAEFER.

P. 296. v. 18. τὸν — θάνατον] Malim τὸν ἀπὸ τῆς εἱμαρμένης. mortem cuique e fatali quadam necessitate, ut vulnere, morbo, submersione in undis, a fulminis ictu, et quaecunque alia fatalia sunt, obvenientem. *καὶ τὸν αὐτόματον.* et mortem eam, quae sponte sua, necessario tandem aliquando senio exinanitis venit, per leges naturae, tametsi neque morbus neque ulla alia vis externa accedat. REISK. Praepositione ἀπὸ facile caremus. Quod autem Reiskius scripsit de duobus diversis generibus mortis, subtilius quam verius scripsisse eum puto, quantumvis hanc rationem iteratus articulus τὸν tueri videatur. Primum enim mors viventis solis parentibus simpliciter opponitur morti occumbentis pro salute patriae: ut subridiculum sit illius diversa genera e decretis philosophorum fatum a natura distinguentium enumerari. Deinde, si Orator intempestive philosophari voluisset, arbitror eum scripturum fuisse ἢ τὸν αὐτόματον θάνατον, non καὶ τ. α. θ. Quae cum ita sint, Demosthenem credo, ut cum Gellio loquar, duas res καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου posuisse: idque more oratorio factum esse

quis dubitet? Haud raro enim Orator de uno ὑποκειμένῳ loquens duabus vocibus ita utitur, ut, quamvis sensu differre, etiam ob additum utrique articulum, videantur, tamen modo unam notionem, sed oratoriâ abundantiâ variatam, significent. SCHAEFER.

P. 296. v. 18. αὐτόματον] *mors naturalis et fatalis, nulla extrinsecus vi coacta*, ut rite interpretatur Gellius XIII. 1., ubi hoc effatum Demosthenis laudat atque explicat. TAYLOR.

P. 296. v. 20. περιμένει] Lege περιμενεῖ. MARKLAND. Hoc si in textu esset, scribendum censerem περιμένει. Imposuerunt viro egregio quae sequuntur futura, cum temporum diversitatem huic loco maxime accommodatam non attenderet. περιμένει, indesinenter praestolatur: sed ἐθελήσει καὶ ἡγήσεται, tum volet et arbitrabitur, quando pericula in patriam ingruerint. SCHAEFER.

P. 296. v. 21. φοβερωτέρας] Scilicet θανάτου. Quae vox repetenda est ex praecedente ἀποθνήσκειν. MARKLAND. Nempe ignorabat τοῦ θανάτου per librariorum negligentiam excidisse. V. nott. seqq. SCHAEFER.

P. 296. v. 22. ἡγήσεται] Post h. v. addit Dionysius τοῦ θανάτου. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 296. v. 23. ἀνάγκη, τοῦ θανάτου] [ἀνάγκη.] τοῦ θανάτου expresse et diserte addunt MSti Guelph. Vindob. Regg. α. β. ε. ζ. cum Altemps. et edit. Feliciani. TAYLOR. Vulg. ἀνάγκη. Post h. v. addunt τοῦ θανάτου Lessing. August. primus, secundus, quartus, margo Bavarici, editt. Felic. et P. Manutii, unde Weimaranus annotator potuit habere. Duo haec vocabula addidi. *ipsa morte horribiliores*. Sed praefero Dionysii ordinem. REISK. Ego quoque praefero: praetulitque in Wunderlichii altera Dissenius, lectore, quod vix probes, non monito. SCHAEFER.

P. 296. v. 23. ἐπεχείρουν λέγειν] ἐπεχείρησα νῦν λέγειν Dionysius. REISK. V. not. ad ἐπιτιμήσειέ v. 25. SCHAEFER.

P. 296. v. 24. ὡς ἄρα ἐγὼ] [ὡς ἐγώ.] ὡς ἄρα ἐγὼ Guelph. Vindob. et Regii α. ε. ζ. TAYLOR. Vulg. ὡς ἐγώ. Post ὡς addunt ἄρα August. primus et secundus. Addidi. REISK. Non agnoscit Dionysius: omisitque Bekkerus. Additum mihi quidem satis placet. Sic p. 404, 11. ἀκούω γὰρ αὐτὸν ἐρεῖν, ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων ὧν κατηγορῶ κοινωνὸς γέγονα. SCHAEFER.

P. 296. v. 24. προγόνων] πατέρων August. quartus. REISK.

P. 296. v. 25. οὐκ ἔστιν ὅστις] Pro his solummodo τίς dat Dionysius. REISK.

P. 296. v. 25. ἔστιν] ἔσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 296. v. 25. οὐκ ἂν εἰκότως] οὐκ ἂν οὐκ εἰκότως index Aldi. REISK.

P. 296. v. 25. ἐπιτιμήσειέ] ἐπετίμησέ August. primus et quartus, Dionysius. Idem est in Bavarico quoque super vulgata scriptum. REISK. Bene ἐπετίμησέ, si v. 23. cum Dionysio scribas

ἐπεχείρησα. Nec multum repugnem, si quis hanc Oratoris manum esse contendat. SCHAEFER.

P. 296. v. 26. μὲν] Abest a Paris. quinto et August. quarto. REISK.

P. 296. v. 27. καὶ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 296. v. 27. τῆς μέντοι — μετεῖναί φημι] Hermogenes p. 338. μέθοδος δ' ἐπιεικείας — τὸ ἑκόντα ἐλαττοῦν τὰ ἑαυτοῦ χρηστὰ, ἢ ὅσα ἔχει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ σφοδρὰ, ταῦτα ἑκόντα μειοῦν καὶ μὴ λέγειν σφοδρῶς. καὶ τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἐλαττοῖ ὁ Δημοσθένης κατὰ μέθοδον οὕτως, εἰ, παρὸν αὐτῷ λέγειν ἀξιωματικῶς, οἷον· μετὰ ταῦτα δὲ τοὺς ἀποστόλους ἀπέστειλα ἅπαντας, καθ' οὓς Χεῤῥόνησος ἐσώθη καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ πάντες οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ εἶπεν ὡς ἑτέρως. οἷον· τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. ὁρᾷς, ὡς ἐν ἀμφοτέροις μὲν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δηλούμενόν ἐστιν· ὅτι ἐγὼ συνεβούλευσα καὶ ἐγὼ ἔγραψα· ὅσον δὲ τοῦτο ἐκείνου ἐπιεικέστερον εἴρηται καὶ ταπεινότερον. ἀλλ' οὗτος μὲν εἰς δέον ἑκατέρῳ χρῆται. REISK.

P. 296. v. 28. ἑκάστοις] ἑκάστῳ Hermogenes l. c. SCHAEFER.

P. 297. v. 1. φημι] Post h. v. Bekkerus recte posuit subdistinctionem: opponuntur enim inter se οὗτος δὲ et ἐγὼ μὲν pag. 296, 26. SCHAEFER.

P. 297. v. 1. τῶν ὅλων] ὁ τῶν ὅλων Dionysius. REISK.

P. 297. v. 3. γεγενημένῳ] Omittunt August. primus et quartus, Dionysius. REISK.

P. 297. v. 3. εἰς τὸ παρὸν] Omisit Wolfius, quod emphasin habet egregiam. Quanto melius ille, qui ita: — *quia* praesenti *ornamento me cupit exspoliare et a vobis* sempiternam *laudem auferre.* TAYLOR.

P. 297. v. 5. τὸν λοιπὸν χρόνον] τῶν λοιπῶν χρόνων Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. λοιπὸν abest a Dionysio. REISK. Vellem abesset etiam a libris Demosthenicis. Nam εἰς τὸ παρὸν et εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον inter se non minus concinne opponuntur, quam ἐς τὸ παραχρῆμα et ἐς ἀεὶ apud Thucydidem I. 22. SCHAEF.

P. 297. v. 6. εἰ γὰρ οὐχ, ὡς οὐ τὰ βέλτιστα —] Vulg. εἰ γὰρ, ὡς οὐ τὰ βέλτιστα —. Dedi auctius de meo sensu: εἰ γὰρ οὐχ, ὡς οὐ τὰ βέλτιστα —. *Nam si hunc condemnare omittetis ideo, quod consilia mea non videantur vobis fuisse auspicatissima* —. REISK. Gravis error Reiskii, cum aliud ageret, non videntis τουδὶ de reo, quem Orator defendit, intelligendum esse. Emblema et ineptum et soloecum deleverunt Wunderlich. et Bekker. Quorum ille „Si mecum iunxeris“ inquit „εἰ γὰρ καταψηφιεῖσθε τουδὶ ἐμοῦ ὡς πολιτευσαμένου οὐ τὰ βέλτιστα, nihil est, quod desideres Reiskii ineptam coniecturam εἰ γὰρ οὐχ, ὡς —. τουδὶ ἐμοῦ ad Demosthenem refer, ut οὗτος ἐγὼ et saepius iuncta reperiuntur, et supra p. 285, 28. ἐφάνην τοίνυν οὗτος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγώ.“ Nempe

vir optimus recens a lectione Tragicorum ad edendam hanc orationem animum appulerat: quo factum est, ut tragicae orationis intempestive memor rotundis quadrata misceret. Multo meliora Dissenius in altera Gottingensi haec adscripsit: „Nihil est, quod desideres Reiskii ineptam coniecturam εἰ γὰρ οὐχ, ὡς —. τουδὶ ad Ctesiphontem refer, quo sensu saepius hoc pronomen in hac oratione reperitur.“ SCHAEFER.

P. 297. v. 7. τουδὶ] πεισθέντες ὑπὸ τουδί. WOLF. Perperam. TAYLOR. Post πολιτευσαμένου addi vult Wolfius πεισθέντες ὑπὸ, non probante Tayloro. REISK. Wolfius eodem quo Reiskius errore τουδὶ de Aeschine intellexit. Vides, quanta opus sit cautione, ne pronomina demonstrativa, ὅδε et οὗτος, toties ab oratoribus, quorum digitus intentus omnem tolleret dubitationem, alibi alia significatione usurpata perperam interpreteris. V. Fr. A. Wolfius ad Leptin. p. 222. SCHAEFER.

P. 297. v. 7. καταψηφιεῖσθε] καταψηφίζεσθε August. secundus. REISK.

P. 297. v. 7. ἡμαρτηκέναι] διημαρτηκέναι Dionysius. REISK.

P. 297. v. 7. ἡμαρτηκέναι δόξετε] Post ἡμαρτηκέναι δόξετε videtur deesse τῇ γνώμῃ, voluntate, intelligentia, prudentia, aut in ferenda sententia quasi iudiciali, in decernendo et deligendo REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 297. v. 7. δόξετε] δόξητε (in coniunctivo) Aldina Taylori. REISK.

P. 297. v. 7. τῇ τῆς τύχης] Vulg. τῆς τύχης. τῇ τῆς τύχης August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Dionysius. Articulum priorem addidi. REISK.

P. 297. v. 8. ἀγνωμοσύνῃ] Interpres Dionysii *temeritate.* Malim *iniquitate.* V. p. 1468, 15. Sophocles Oed. C. 86. Φοίβῳ τε κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἀγνώμονες. quod Scholiastes interpretatur ἐναντιογνώμονες. SCHAEFER.

P. 297. v. 8. ἀλλ' οὐκ ἔστιν — ἀράμενοι] Citat Tiberius p. 45. coll. p. 39. SCHAEFER.

P. 297. v. 8. ἀλλ' οὐκ ἔστιν κ. τ. λ.] ἀλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν, οὐδ' ὅλως ἡμαρτήκατε, ὦ Ἀθηναῖοι Regii α. ε. ἡμαρτήκατε porro Aug. Vindob. TAYLOR. In ἡμαρτήκατε consentiunt August. primus, secundus et quintus. Secundum οὐκ ἔστιν abest a Dionysio. REISK. Abest etiam a Longino pag. 68. ed. Weisk. V. not. ad pag. 240, 23. 241, 17. 242, 26. SCHAEFER.

P. 297. v. 10. ἄνδρες Ἀθηναῖοι] Non habet Tiberius l. c. Omittit etiam Longinus itemque proxima usque ad ἀράμενοι. SCHAEFER.

P. 297. v. 10. Ἀθηναῖοι] Post h. v. addit Dionysius οἱ, vitiose iterata syllaba e proximo. REISK.

P. 297. v. 10. τὸν — ἀράμενοι] Sic contracta Tiberius p. 45.

citat: τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. Quo ferè modo Longinus quoque suo in libro locum videtur legisse. Nam in antecedentibus, ubi Demosthenica vulgari modo (κατὰ φύσιν) eloquitur, sic scribit: οἱ τὸν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἀγῶνα ἀράμενοι. V. etiam Hermogenes l. c. ad v. 11. Altero loco Tiberius in Cod. Gal. habet ὑπὲρ τῆς ἁπάντων σωτηρίας, in Vat. ὑ. τ. ἁ. ἐλευθερίας. SCHAEFER.

P. 297. v. 11. ἀράμενοι] ἀράμενοι Dionysius. SCHAEFER.

P. 297. v. 11. οὐ μὰ τοὺς κ. τ. λ.] Celeberrimum hunc locum citant Longinus p. 74. et 80. edit. Wetsten. Hermogenes p. 260. ἔτι μεθόδου λαμπρᾶς καὶ τὸ τὰ ἔνδοξα ἐνδοξοτέρως λέγειν, ὥσπερ ἐκεῖνος τὸ, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι. τοῦτο γὰρ παράδειγμα μὲν ἔνδοξον, οἷον· ὀρθῶς οὖν ἐβούλευσα [lege συνεβούλευσα] ὑπὲρ ἐλευθερίας κινδυνεύειν· οὕτω γὰρ ἐποίουν καὶ οἱ ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντες. ὁ δὲ εἰς ὅρκον αὐτὸ ἀναγαγὼν ἐνδοξότερον αὐτὸ ἐποίησε καὶ λαμπρόν· οὐχ ἥμαρτον ταῦτα συμβουλεύσας, οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι. Eadem hoc de loco Aristides quoque p. 170. observat. Citat idem Clemens Alexandrinus p. 748. ed. Pott. Plutarchus Moral. p. 350. et rursus Hermogenes p. 424. Schol. Apollonii Rhodii p. 169. edit. Hoelzl. [p. 142. et 469. edit. Lips.] REISK. Item Tiberius pag. 39. V. Valckenarius Diatr. de Philippo Maced. p. 273. SCHAEFER.

P. 297. v. 11. οὐ] Omisit Bekker. auctoritate egregii Codicis, simul citans Toupii Emendatt. T. III. p. 312. V. Varr. Lectt. ad Longinum Weiskii pag. 581. s. Neque habent Scholia edita Apollonii Rhodii. Sed Parisina pro eo male dant ναί. SCHAEFER.

P. 297. v. 11. ἐν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 297. v. 12. προκινδυνεύσαντας] κινδυνεύσαντας Scholia Parisina Apollonii Rhodii. SCHAEFER.

P. 297. v. 12. τῶν προγόνων] Omiserunt Tiberius et Scholia Apollonii Rhodii. SCHAEFER.

P. 297. v. 12. Πλαταιαῖς] Πλαταιαῖ (hoc est Πλαταιᾷ) August. primus. REISK.

P. 297. v. 13. καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι — ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ] Tiberius haec sola dat: καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχήσαντας, καί. SCHAEFER.

P. 297. v. 15. Ἀρτεμισίῳ] Citat Harpocrat. v. Ἀρτεμίσιον. REISK.

P. 297. v. 16. οὓς ἅπαντας ὁμοίως κ. τ. λ.] Vide Longin. c. 16. fin. Fabrum et Pearcium ad loc. Quorum ille δημοσίᾳ pro ὁμοίως substituit; τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς pro glossa vel potius glossae glossemate ciicit; denique pro αὐτῶν vocem μόνους subrogari voluit. Non certe omnia haec necessaria. TAYLOR. Scholiastes Hermogenis p. 392. ἀποστροφή ἐστιν, ὅταν ἀπὸ τῶν δικαστῶν πρὸς τὸν ἀντίδικον ἀποστρέφῃ τις τὸν λόγον. οἷον· μηδὲν οὖν

φιλονείκει, Λεπτίνη. καὶ πάλιν· οὓς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν, Αἰσχίνη. κινήσας γὰρ τῇ δόξῃ τῶν παραδειγμάτων τοὺς ἀκούοντας τότε καὶ τὸν ἀντίδικον κέκληκε [num *κεκίνηκε*?]. REISK. Eadem habet Tiberius pag. 23. Recte autem uterque *κέκληκε, vocat, compellat:* nam respicit vocativum (*τὴν κλητικὴν*) *Αἰσχίνη*. SCHAEFER.

P. 297. v. 16. *ὁμοίως ἡ πόλις*] *ἡ πόλις ὁμοίως* August. primus. REISK. Hoc ordine etiam Tiberius. *ὁμοίως* omittit Scholiastes Hermogenis. *ὁμοίως ἅπασι* p. 237, 13. SCHAEFER.

P. 297. v. 17. *τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα τιμῆς*] *τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα* idem Scholiastes. SCHAEFER.

P. 297. v. 17. *ἔθαψεν*] *ἐθαύμασεν* MSS. Ald. et Felician. et Cod. Ven. TAYLOR. *ἐθαύμασεν* Aldina Taylori, indicis Aldi, Feliciani et P. Manutii, qui omnes tres indices pro uno teste haberi possunt: videtur enim Bernardus et Paulus ab Aldo mutuo id sumsisse. REISK.

P. 297. v. 17. *κατορθώσαντας — κρατήσαντας*] Vocabula *κατορθώσαντας* et *κρατήσαντας* transponit Dionysius. REISK.

P. 297. v. 18. *ὁ μὲν γὰρ — ταύτῃ κέχρηται*] Citat Stobaeus Heerenii T. II. p. 344. SCHAEFER.

P. 297. v. 21. *δὲ*] *δ'* Bekker. servans tamen interpunctionem post hanc particulam. SCHAEFER.

P. 297. v. 21. *ἀπένειμεν*] *ἔνειμεν* optimi, scilic. Guelph. Vind. et α. Ita laudat etiam Stobaeus Eclog. Ethic. l. 2. pag. 198. TAYLOR. *ἔνειμεν* August. primus. Sic laudat quoque Dionysius. *ἐπένειμεν* August. secundus. REISK. *ἔνειμεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 297. v. 21. *ἑκάστοις*] *ἑκάστῳ* Stobaeus. SCHAEFER.

P. 297. v. 21. *κέχρηνται*] *κέχρηται* Stobaeus. Sed tres eius Codd. *κέχρηνται*. SCHAEFER.

P. 297. v. 22. *γραμματοκύφων*] Optime exponit Etymolog. M. *Γραμματοκύφων ἀντὶ τοῦ γραμματεύς· ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματεύς· ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται. διὰ τοῦτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περίτριμμα ἀγορᾶς* *) *παρὰ Δημοσθένει*. Adde Suidam v. *Γραμματοκύφων* et *Τρόμητος*. Vocem hanc insolentiorem expendit et illustrat H. Stephanus Thes. L. Gr. T. I. c. 862. TAYLOR. Scholiastes Hermogenis p. 395. *γραμματοκύφων, οἱονεὶ νοτάριος. καὶ γὰρ Αἰσχίνης γραμματεὺς ἦν τοῦ δημοσίου*. REISK. Eadem quae Etymolog. M. habent Anecd. Bekk. p. 228, 15. V. not. ad p. 274, 6. SCHAEFER.

P. 297. v. 22. *τουτωνὶ*] *τούτοις* August. secundus. REISK.

P. 297. v. 23. *ἐμὲ*] *ἔμ'* Bekker. SCHAEFER.

---

*) Post *ἀγορᾶς* plene interpungendum. Conf. Piersonus ad Moerin p. 114. SCHAEFER.

P. 297. v. 25. ὧν τίνος] οὗτινος index Aldi. REISK.

P. 297. v. 26. ἐμὲ δὲ — ἔδει;] Alexander de Figuris p. 50. πύσμα ἐστὶ, πρὸς ὃ διεξοδικῶς ἀπαντῆσαι δεῖ καὶ διὰ πλειόνων, ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτον· ἐμὲ δὲ, ὦ τριταγωνιστὰ, — τούτοις συμβουλεύειν ἔδει; ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔστιν ἀποκρίνασθαι ναὶ ἢ οὔ, ἀλλὰ διὰ πλειόνων ἀνάγκη ἀπαντᾷν τῷ τοιαῦτα ἐρωτῶντι. REISK.

P. 297. v. 26. τὸν] Omittit August. secundus, non male. REISK. Aliquanto melius adest. Nam si omittitur, solum tempus indicatur: sin additur, significatur persona Oratoris. Quod quantum hic praestet, vel tacente me intelligitur. SCHAEFER.

P. 297. v. 26. τῶν] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 297. v. 27. τὸ τίνος — βῆμα] Citat, sed vitiose scripta, Lexicon Paris. MS. apud Osannum ad Philemon. pag. 240., quem hic locus fugit. SCHAEFER.

P. 297. v. 27. τὸ τίνος φρόνημα] E solenni Graecae syntaxis idiomate articulus praeponitur, sequitur pronomen interrogativum: quippe sequitur eodem ordine verborum τὸ τοῦ —. Tot huius idiomatis exempla occurrunt, ut vehementer mireris viros etiam graece doctissimos in talibus haerere potuisse. V. Schneiderus ad Xenophont. Memor. II. 2. 1. coll. Appar. Demosthen. T. I. p. 561. SCHAEFER.

P. 297. v. 27. λαβόντα] ἀναλαβόντα Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. ε. TAYLOR. ἀναλαβόντα August. primus, vitiosa iteratione ex insequente vocabulo. REISK. λαβόντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 297. v. 28. βῆμα] βῆμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 297. v. 28. τὸ τοῦ τούτων] [τὸ τούτων.] τὸ τοῦ τούτων Vindob. α. ε. Ad quam lectionem accedunt et alii. TAYLOR. Vulg. τὸ τούτων. τὸ τοῦ τούτων August. primus et secundus. τότε τὸ τούτων, ἢ τὸ τούτου τούτων Aldina Taylori. Interposui τοῦ. REISK. Iure interposuit. Docet quod antecedit τὸ τίνος. V. not. ad v. 27. SCHAEFER.

P. 298. v. 1. ἔπειτ'] F. ἐπεί. MARKLAND. Malim aut cum Marklando ἐπεί, aut ἐπεί γε. Me non decebat remp. gerentem abiecte de ea sentire. Nam ne vos quidem pari cum animo causas privatas atque publicas diiudicatis: illas quidem civiliter, has autem cum sensu nobilis et excelsi animi, quem fama maiestasque maiorum haud fugiat. REISK. ἐπεί Wunderlichii posterior. Idem recepit Bekker. repertum in libro perbono. Malim ἐπεί γ', quod et propius accedit ad ἔπειτ', et paullo gravius est, quippe respondens latino *quandoquidem*. Xenophon Anab. I. 3. 9. ἐπεί γε οὐ συνεπόμεθα αὐτῷ. SCHAEFER.

P. 298. v. 3. τὰ μὲν τοῦ — σκοποῦντας] negotia vitae civilis quotidianae spectatis ad normam privati iuris vestri civilis et ex ratione coeptorum, morum, actorum actoris cuiusque, ut aia-

tis negetisve factum aliquod cum iure vestro civili consentire, aut actorem defensoremve videri virum bonum et honestum esse. REISK.

P. 298. v. 3. ἐπὶ] An ἀπὸ? Nisi desit aliquid post ἐπὶ. Sed vide p. 305, 6. Vel forte ἐκ, ut apud Lysiam Orat. XV. p. 582. ult. *) MARKLAND. Wunderlichius in priori editione haec annotaverat: „Marklandi coniectura ἀπὸ propter usum loquendi σκοπεῖν τι ἀπό τινος arridet.“ Multo veriora haec Dissenius in altera adscripsit: „Marklandi coniectura ἀπὸ minime opus. σκοπεῖν τι ἐπί τινος, rem ad aliquid exigere, p. 305, 6. et p. 328, 25. eodem sensu legitur.“ Similiter p. 770, 11. κεκρίσθαι δὲ τοῦτο πάλαι τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως οἴκοθεν. SCHAEFER.

P. 298. v. 6. ἀποβλέποντας] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 298. v. 6. 8. παραλαμβάνειν — νομίζειν] Magis perspicuus sensus erit, si hae voces, παραλαμβάνειν et νομίζειν, locum invicem mutent. Non necessarium, nisi ita MSS. MARKLAND. Hanc transpositionem Demosthenes, credo, omni modo deprecaretur. Sic enim de loco primario detruditur quod maxime attendi oportet, παραλαμβάνειν, particulaeque καὶ — γε, quae quod includunt singulari quadam significantia augent, tam inepte ponuntur, ut non divines, cur Orator posuerit. SCHAEFER.

P. 298. v. 7. ἅμα — συμβόλῳ] Symbolum illud seu tessera cuiusmodi fuerit, me latet. Aretinus: *simul cum tabella mentem civitatis induere.* Perionius: *se pariter cum bacillo et insignibus mentem animumque reip. assumere.* WOLF. Aristophanes Plut. v. 272. et 277. σχ. ad locum. Idem Ecclesiaz. 296. Valesius ad pag. 265. Notarum Maussaci in Harpocrat. Pollux VIII. 5. Ulpianus ad hunc locum auctoris nostri. P. Faber Agonist. I. 20. TAYLOR.

P. 298. v. 8. ὑμῶν δεῖ] [ὑμῶν.] Post ὑμῶν addunt δεῖ Guelph. Aug. Vindob. Regg. α. ε. et Altemps. TAYLOR. Post ὑμῶν addunt δεῖ August. primus, secundus, quartus. Addidi. REISK. Wunderlichius: „δεῖ — commode possis ex superioribus repetere. Cf. pag. 229, 20. similem constructionem.“ Nonnihil discriminis syntactici inter duos hos locos intercedit. Quod magis etiam apparebit, si post ἀποβλέποντας v. 6., ut oportet, plene interpunxeris. SCHAEFER.

P. 298. v. 8. εἰσίητε] εἰσιῆτε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 298. v. 11. ἐκπεσὼν] Vulg. ἐμπεσών. ἐκπεσὼν August. secundus. Praetuli ἐκπεσὼν, quoniam in eo verbo vis inest aberrationis a recto tramite. REISK. Recte ἐμπεσὼν Wunderlich. et Bek-

*) p. 147, 29. 33. ed. Stephan. REISK.

ker. Quorum ille „ἐμπίπτειν est“ inquit „de hac re legitimum verbum. Vid. p. 240, 1.“ SCHAEFER.

P. 298. v. 12. τῶν πραχθέντων] τῶν τότε πραχθέντων, vel τῶν ἐμοὶ πραχθέντων. MARKLAND. Non opus. Etiam τῶν ψηφισμάτων simpliciter dicitur: ut ipsa concinnitas vulgatam probet. SCHAEFER.

P. 298. v. 12. ὅθεν] ὁπόθεν Bekker. SCHAEFER.

P. 298. v. 13. ὡς γὰρ ἀφικόμεθα κ. τ. λ.] Laudat Dionysius Halicarn. ad Ammaeum §. 11. Quem confer, si lubet. TAYLOR. Laudat h. l. Dionysius Halicarn. p. 124, 21. dans ὡς δ' ἀφικόμεθα. REISK. T. VI. p. 743. R. SCHAEFER.

P. 298. v. 13. ἀφικόμεθα] ἀφικόμεθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 298. v. 15. κατελαμβάνομεν] [καταλαμβάνομεν.] κατελαμβάνομεν Guelph. et Vindob. MSti. TAYLOR. Vulg. καταλαμβάνομεν. κατελαμβάνομεν August. primus, Dionysius. Praesens probarem, si etiam ἀφικνούμεθα praecessisset: sed praemisso ἀφικόμεθα videbatur melius imperfectum κατελαμβάνομεν convenire. Quare hoc praetuli. REISK. Praesens Bekkero, in septem Codd. oblatum mihi non displicet: nam Reiskii imperfectum praeferentis ratio satis levis est. Adde quod Orator vix usurus erat imperfecto, cum aoristum locus poscere videatur. Inversa constructione Lysias p. 10. R. ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον ἤδη καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα. SCHAEFER.

P. 298. v. 17. ἐκείνου] ἐκείνων August. secundus. REISK.

P. 298. v. 20. γε] γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 298. v. 24. ῥήτωρ] Bekkerus: „ὁ ῥήτωρ p.“ Non opus articulum interari. Herodotus I. 65. extr. τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκοῦργος. IV. 71, 22. τὸν οἰνοχόον καὶ μάγειρον καὶ ἱπποκόμον καὶ διήκονον καὶ ἀγγελιηφόρον. c. 75, 10. τῆς κυπαρίσσου καὶ κέδρου καὶ λιβάνου ξύλον. SCHAEFER.

P. 298. v. 25. βουλεύσασθαι] [βουλεύεσθαι.] βουλεύσασθαι MSS. Aldi et Feliciani, Ven. Guelph. Vindob. et Regii Parisienses α. β. ε. η. TAYLOR. Vulg. βουλεύεσθαι. βουλεύσασθαι August. primus et quartus, Bavaricus, Aldina Taylori, indices Aldi, Bernardi, Pauli. Praetuli βουλεύσασθαι. REISK.

P. 298. v. 25. συναίτιος] Opponitur μόνος αἴτιος vers. 27. SCHAEFER.

P. 298. v. 26. ἀτυχηθέντων] Passivi usus rarior. Dionysius Halicarn. T. V. p. 551. R. ἠτύχητο γὰρ δὴ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἥ τε περὶ Λεῦκτρα μάχη καὶ πολλαὶ μετ' ἐκείνην ἕτεραι. SCHAEFER.

P. 298. v. 27. πῶς ἂν — γένοιτ'] Citat Tiberius pag. 31. SCHAEFER.

P. 298. v. 28. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 298. v. 28. καταρατότερος] Vulg. καταρατώτερος. καταρατότερος August. secundus et quartus, forsan etiam primus, quamquam ex eo nihil annotavi: quod facile fieri potuit, ut non animadverterem discrimen inter ο et ω, uxore exemplum typis excusum praelegente, ipse membranas inter relegens. Quod multis item aliis de locis huic similibus teneri memoria velim. Consentiunt Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius. Mutavi ω cum ο, quia α posterius in ἀρατὸς, ἀρητὸς, *Aratus*, producitur. REISK. Huiusmodi vitia satis frequenter occurrunt, neglecta etiam a viris rerum grammaticarum longe intelligentioribus Reiskio, quem mireris hîc subito suscepisse personam diligentis Grammatici. V. quae congessi ad Vitam Pindari a Thoma Mag. scriptam pag. IX. (V.) et in Ind. ad Homeri Odyss. p. 165. SCHAEFER.

P. 298. v. 28. τούτου] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 1. ΕΠΙΣΤΟΛΗ.] Titulum omittit August. quartus. REISK.

P. 299. v. 2. Ἐπειδὴ τοίνυν — εἰς τὴν Ἀττικὴν] Citat Dionysius Halicarn. T. VI. p. 743. s. R. SCHAEFER.

P. 299. v. 2. προσῆγον — ἔχειν] Si fidendum sit Altempsiano adnotatori, ita legerem: προσῆγον Θετταλοὺς προτέρους διὰ τὸ τὴν τῶν συμμάχων τάξιν ἐκείνους ἔχειν. ἐκείνους [posterius puta. REISK.] certe addunt editi omnes MStique. Interea Ulpianus prius istud ἐκείνους interpretatur τοὺς Φιλίππου πρέσβεις. TAYLOR. προτέρους abest ab exemplis Dionysii. Thebani primos adducebant ad concionem cum eaque agendi veniam primis dabant Philippi legatis sociorumque. REISK.

P. 299. v. 5. παρελθόντες] εἰσελθόντες Paris. sextus. παριόντες Dionysius. REISK.

P. 299. v. 5. πολλὰ μὲν — κατηγοροῦντες] Citant Anecd. Bekk. p. 187. extr. SCHAEFER.

P. 299. v. 5. μὲν] δὲ August. secundus. REISK.

P. 299. v. 6. ὑμῶν κατηγοροῦντες] ὑμῖν ἐγκαλοῦντες Dionysius. REISK.

P. 299. v. 6. ἅπανθ'] πάντα Paris. primus, Dionysius. REISK. πάνθ' Dionysius. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 6. πώποτε] πάποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 7. Θηβαίοις] Θηβαίους Dionysius. REISK.

P. 299. v. 7. τὸ δ' οὖν κεφάλαιον] Est absolute dictum nec syntactice cohaeret cum sequentibus. *in summa, ad summam, summatim.* Itaque, si placet, post κεφάλαιον pone hypostigmen, quam habent Reisk. Wunderlich. et Bekker. Sic etiam in Dionysio interpunctum est. V. H. Stephani Thesaur. c. 4912. C. Eodem sensu periodi initio dicitur ἐνὶ δὲ κεφαλαίῳ p. 480, 16. SCHAEFER.

P. 299. v. 8. πεπόνθεσαν] πεπόνθασιν Guelph. Vindob. Harl.

Obsop. Ask. et Regii α. ε. TAYLOR. πεπόνθασιν August. primus. REISK. πεπόνθασιν Wunderlichii posterior. Sane perfectum oportet praeferri, si tueris ἠδίκηνται v. 10. Sed etiam ibi plusquamperfectum praeferam. SCHAEFER.

P. 299. v. 8. χάριν] ἀντὶ χάριν Aldina Taylori. REISK. Scrib. ἀντίχαριν, additum in Cod. interpretationis ergo. Est vocabulum citerioris Graecitatis. Thucydides I. 32. τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσιν. ubi Scholiastes: τὴν χάριν, τὴν ἀντίχαριν. SCHAEFER.

P. 299. v. 8. αὐτοὺς] [αὐτοῖς.] αὐτοὺς potius cum Cod. Regio ε. Altemps. et editione praestantissima Feliciani. TAYLOR. Vulg. αὐτοῖς. αὐτοὺς August. quartus, Weimaranus, Aldina Taylori, editt. Felic. et P. Manut., unde potuit annotator Weimaran. habere, Dionysius. Praetuli αὐτοὺς. Nam ad ἀποδοῦναι facile e nexu sententiae subauditur αὐτῷ. aequum censebant eos [Thebanos puta] gratiam [Philippo] reddere. REISK. αὐτοῖς Wunderlichii posterior. Quod summopere miror. SCHAEFER.

P. 299. v. 8. ἀποδοῦναι] ἀποδιδόναι August. quartus et Bavaricus. Sed in huius margine est etiam vulgata. REISK.

P. 299. v. 10. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. Addidit Reiskius haec Taylori: „Pro ὑμῶν hic et pro ὑμᾶς v. 11. item pro ὑμῶν pag. 300, 3. et pro ὑμᾶς v. 6. dant plerique codices in prima persona ἡμῶν et ἡμᾶς." Cum his conf. Taylori notam ad v. 23. Sunt turbae, quas componere non possum, praesertim cum Taylori editio ad manus non sit. ὑμῶν Dionysius. Quod bene recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 10. ἠδίκηνται] ἠδίκηντο ex egregio Cod. Bekker. Recte. V. not. ad πεπόνθεσαν v. 8. SCHAEFER.

P. 299. v. 10. ὁποτέρως] ὁποτέρῳ August. quartus: quod tamen cum vulgato idem videtur esse. Nam saepe ς finale omittunt graeci librarii. REISK.

P. 299. v. 11. βούλωνται] Vulg. βούλονται. βούλεται August. primus. REISK. βούλονται Dionysius. Sic recte Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 11. διιέντας] Sic nova manus correxit in Bavarico, cum vetusta dedisset διέντας in aoristo secundo. REISK. διέντας Bekker. Quod verum esse docet quod opponitur συνεμβαλόντας. SCHAEFER.

P. 299. v. 11. αὐτοὺς] *ipsos*, Macedonas puta, Thessalos caeterosque Philippi satellites. REISK. Sylburgius ad Dionysium: „Morellii et Wolfii margo habet αὐτὸν, *eum;* recte. Sic enim et Dionysius pag. 740. v. 5. αὐτῷ δοῦναι δίοδον: et hac ipsa pagina v. 9. δίοδον τῷ Φιλίππῳ παρασχεῖν." Assentior viro praestantissimo. SCHAEFER.

P. 299. v. 11. ἡμᾶς] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς Paris. primus, August. primus. REISK. ὑμᾶς Dionysius. Sic recte Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 11. συνεμβαλόντας] συμβαλόντας August. secundus. REISK.

P. 299. v. 12. ἐδείκνυσαν — διαρπασθησόμενα] Minucianus p. 164. ὁ δὲ ὕστερος τοῦ πράγματος τόπος [locus ab iis rebus, quae postea evenerunt aut eventura sunt], ὡς ὁ Δημοσθένης· [rem refert, non verba remetitur.] ἐκ μὲν ὧν οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἔλεγον ἐδήλουν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς τὴν Βοιωτίαν κομισθησόμενα, ἐκ δὲ ὧν ἡμᾶς ἐρεῖν ἔφασαν, τὰ ἐκ τῆς Βοιωτίας διαρπασθησόμενα. δηλοῦται γὰρ ἐκ τῶν ἐπιγενησομένων, ὅτι οἱ παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἀπεδείκνυσαν συμφορώτερον εἶναι Θηβαίοις Φιλίππῳ βοηθεῖν ἢ Ἀθηναίοις. REISK.

P. 299. v. 12. ἐκ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 299. v. 12. αὐτοὶ] αὐτοῖς Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK. Verum αὐτοί. Opponitur ἡμᾶς v. 15. SCHAEFER.

P. 299. v. 13. ἐκ τῆς Ἀττικῆς — ἐν τῇ Βοιωτίᾳ] Recte in priori membro positum ἐκ, recte in altero ἐν: nam male Minucianus l. c. ἐκ τῆς Βοιωτίας, fortasse ut membra exaequaret, non animadversâ attractione, qua ἐκ prioris membri refertur ad ἥξοντα. SCHAEFER.

P. 299. v. 13. τἄλλα] τἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 15. ἥκοντα] Leg. ἥξοντα. Turpe vitium typotheticum quod non correxi, aequi lectores caligantibus oculis haud gravate condonabunt. SCHAEFER.

P. 299. v. 16. ἐν τῇ Βοιωτίᾳ] V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 299. v. 16. πολέμου] Post h. v. Wunderlich. et Bekker. plene interpunxerunt. Reiskius coli signum posuerat. SCHAEFER.

P. 299. v. 17. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ August. secundus. Praetuli ταὐτά. Sed fortassean praestiterat vulgatam immotam reliquisse. REISK. Iure praetulit. Verum est tamen Criticos dilectum sibi ταὐτὰ haud raro invexisse, ubi ταῦτα optime habebat. SCHAEFER.

P. 299. v. 17. συντείνοντα] συντείνοντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 18. ἡμεῖς] Vulg. ὑμεῖς. ἡμεῖς Paris. primus et sextus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. REISK.

P. 299. v. 18. ἀντείπομεν] ἀντείπαμεν Bavaricus. REISK.

P. 299. v. 18. μὲν — μὲν] Prius μὲν referendum ad δ' v. 23., posterius ad δὲ v. 20. SCHAEFER.

P. 299. v. 20. τιμησαίμην ἂν] Vulg. ἂν τιμησαίμην. Post τιμησαίμην addunt ἂν August. secundus et quartus, sed hic ἂν prius omittit, et Bavaricus, sed huic a nova manu est superscriptum. REISK. ἂν τιμησαίμην Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 21. ἡγούμενοι — πραγμάτων] Vulg. γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγούμενοι. ἡγούμενοι γεγενῆσθαι των πραγμάτων

August. secundus. REISK. γεγενῆσθαι τῶν πραγμάτων ἡγούμενοι Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 23. νομίσητε] Post h. v. Bekkerus bene posuit signum coli. SCHAEFER.

P. 299. v. 23. ἐπείσαμεν] ἐπείπομεν Paris. primus. Sic quidem perhibet margo Lutetianae: ego vero nullus dubito, in illo codice fuisse ἐπείθομεν, alterum operis Morelli deberi. REISK. Fallitur. ἐπείπομεν etiam Bekkerus e Cod. enotavit. SCHAEFER.

P. 299. v. 23. ἡμῖν —] [ὑμῖν — ὑμᾶς — ὑμῶν (p. 300, 3.) — ὑμᾶς (6.) κ. τ. λ.] In prima persona Codicum plerique ἡμῖν etc. TAYLOR. V. not. ad v. 10. SCHAEFER.

P. 299. v. 24. τουτὶ] ταῦτα Paris. primus, August. primus. REISK. ταυτὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 25. *ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΘΗΒΑΙΩΝ.*] Titulus abest ab August. quarto. REISK.

P. 299. v. 26. μετεπέμποντο] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 299. v. 26. ἐξήειτε] [ἐξῆτε.] ἀντὶ τοῦ ἐξήειτε, παρὰ τὸ ἔξειμι, τὸ ἐξέρχομαι. WOLF. Mira sane varietas. ἐξῆτε Ven. ἐξῆτε Ital. ἐξήειτε Harl. Altemps., et, quod caeteris praestat, in Parisiensibus, in Guelph. Aug. Vindob. ἐξήειτε. TAYLOR. Vulg. ἐξῆτε. ἐξήειτε margo Parisinae, tacito auctore, qui videtur Paris. primus fuisse, August. primus et secundus. ἐξῆτε August. quartus. Correxi ἐξήειτε. REISK. ἐξῆτε Bekker. Cuius temporis sit, docent quae sequuntur, ἐβοηθεῖτε, ἐδέχοντο. SCHAEFER.

P. 299. v. 27. τὰν] Vulg. τὰ ἐν. τὰν August. primus et secundus, Bavaricus, sed hic e correctione. REISK.

P. 299. v. 27. παραλείπω] Post h. v. pone subdistinctionem cum Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 299. v. 28. ἔξω — ὄντων] F. deest aliquid. MARKLAND. Latet hic aliquid, quod turbat sententiam. Versio Italica: *che essendo fuori i lor cavalli, nondimeno nelle case e dentro la città ricevettero il nostro essercito.* TAYLOR. Sententia haec est. Ut Thebani locum vobis facerent hospitioque liberali vos exciperent, ablegabant copias suas cunctas, pedestresque atque equestres, extra moenia in castra, ubi ipsis sub dio metandum erat, cum vos interim in tectis requiesceretis, in commoditate et otio lautia et hilaria agentes. Thebani vos suis civibus praehabebant. REISK.

P. 300. v. 2. τὰ τιμιώτατα] Additum abundantià oratorià: nam nihil quidquam differt ab antecedentibus, παῖδας καὶ γυναῖκας. Compares poëticum τὰ φίλτατα. Haec miror ellipsium venatores non retulisse in catalogum locutionum ellipticarum: ut subaudiendum sit σώματα. Qui gaudio, opinor, exsultassent, si incidissent in Aeschinis locum p. 470. R.: ὁ τὰ φίλτατα καὶ οἰκειότατα

σώματα *) μὴ στέργων. i. q. ὁ μισότεκνος p. 469. Hoc Aeschinis, si me audis, noli componere cum illo poëtico: nam est coloris plane prosaici, pariter ac Platonis illud Phaedr. p. 229. ed. Heind. τῶν φιλτάτων τε καὶ εὐνουστάτων καὶ θειοτάτων κτημάτων ὀρφανὸν πρὸ παντὸς εὔξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον. quae Philosophus statim interpretatur πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ ξυγγενῶν καὶ φίλων. Cave etiam ne huc referas Xenophontis τὰ φίλτατα Cyrop. IV. 3. 2.: nam significat omnino res ob summum pretium carissimas, quae in antecedentibus dicuntur τὰ πλείστου ἄξια. Monere haec propterea placuit, quod in Valckenarii ad Euripid. Hippol. 961. annotatione a multis temere citata insunt quae consideratius scripta velles. SCHAEFER.

P. 300. v. 3. καθ' ὑμῶν] Vide not. ad Aeschin. p. 489. [p. 884, 2.] περὶ ὑμῶν Reg. ε. Guelph. et Vindob. ὑπὲρ ὑμῶν ζ. TAYLOR. περὶ ὑμῶν August. primus et secundus. REISK. Tam περὶ quam ὑπὲρ debetur interpretanti. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 1531. B. SCHAEFER.

P. 300. v. 7. δικαιότερα] δικαιότερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 8. Φιλίππου] [ἢ Φίλιππον.] Φιλίππου Ven. Obsop. Harl. Regg. α. ε. ζ. et Ald. **) Deest ἢ Guelph. et Vindob. TAYLOR. Vulg. ἢ Φίλιππον. Φιλίππου August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. ἢ deest Wolfenb. et Vindob., teste Tayloro. Ego vero nullus dubito hos quoque codices cum reliquis consentire. Praetuli Φιλίππου. REISK.

P. 300. v. 8. τὰ παρ' αὐτοῖς — ἐν πλείστῃ φυλακῇ] τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ τὰ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ τὰ παρὰ πᾶσι δὲ ἐν πλείστῃ φυλακῇ. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ August. primus et secundus. Videtur eadem lectio in Paris. primo et quinto quoque fuisse, e quibus affertur πᾶσιν. Fortasse praestiterat vulgatum ordinem relinquere, quem transponendo δὲ turbavi. Sed posterius τὰ necessario delendum est. Illud δὲ in παρὰ πᾶσι δὲ significat: *quid? quod* apud omnes; *imo potius, ut rectius dicam*, apud omnes. Ad φυλακῇ subauditur ὄντα

---

*) Imitatus est Philo p. 249. A. τῶν οἰκειοτάτων καὶ φιλτάτων σωμάτων αὐτόχειρες. Lobeckius ad Phrynich. p. 379. cum Aeschinis illud citasset, sic pergit: „Hoc satis est ad expugnandam Wyttenbachii emendationem ad Plut. de S. N. V. pag. 31. qui in Philone —, ut is Platonem imitatus videretur, αἱμάτων correxit." Rogatum volo virum egregium, ut Wyttenbachii animadversionem accuratius inspiciat. Ita videbit talem παραδιόρθωσιν illi ne per somnium quidem in mentem venisse. Tantum enim abest ut Wyttenbachius in Philone αἱμάτων correxerit, ut adeo elegans dixerit σωμάτων. Quanquam eum fugit Aeschinis imitatio. SCHAEFER.

**) Pro *Ald.* Reiskius in varr. lectt. citat *Askew.* SCHAEFER.

vel εἰωθότα εἶναι. REISK. Wunderlichii prior vulgatum ordinem restituit. „Recte" inquit ille „καὶ — δὲ *sed et, quid? quod.* Demosthenes in Mid. pag. 523. ἐγὼ δὲ ἓν μὲν ἐκεῖνο εὖ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρή. quo loco recte editorem novissimum δὲ *etiam* reddidisse dubitem. Adde Xenophont. Anab. 1, 1, 2." Sed in altera Gottingensi Dissenius locum dedit sic scriptum: τὰ παρ' αὐτοῖς τε καὶ τὰ παρὰ πᾶσι ἐν πλείστῃ φυλακῇ. „Qui post πᾶσι collocant δὲ" inquit „ineptam emphasin inferunt. Quare haec vox cum Codd. nonnullis post αὐτοῖς ponenda et, uti Bekkerus fecit" [in editione Halensi] „in τε mutanda fuit." Meliori ratione probata Bekkerus nunc edidit, prout Reiskius in annotatione suaserat: τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσι δ' ἐν πλείστῃ φυλακῇ. Nam et δὲ post πᾶσι aptissima emphasi ponitur: nam summam fidem indicat, si tibi committatur quod non tantum committenti sed tibimet ipsi maximi sit pretii: et ineptissime iteratur articulus: nam significantur eaedem res, quas et Thebani et vero omnes cura quam intentissima custodiunt. Natus est autem articulus e proxima syllaba πα. SCHAEFER.

P. 300. v. 11. ἅπασιν] πᾶσιν Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. πᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 12. Ἀθηναῖοι] Θηβαῖοι Harl. Alii, ut Ven. et ζ., κατά γε ὑμᾶς Θηβαῖοι ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες. TAYLOR.

P. 300. v. 12. γε] γ' Bekker. Enclitica solitam hic sedem tenet inter praepositionem casumque quem illa regit, etsi vis eius ad vocem insequentem refertur. SCHAEFER.

P. 300. v. 12. ὑμῶν] Vulg. ὑμᾶς. ἡμᾶς August. quartus. Correxi de meo sensu ὑμῶν. *de vobis iudicarunt.* κατὰ cum genitivo non semper est *adversus*, in fraudem alicuius, sed etiam universe *de* aliquo, etiam ad laudem, ut h. l. REISK. ὑμᾶς bene revocarunt Wunderlich. et Bekker. Ille „Nos" inquit „vulgatam interpretamur *ex vestro quidem ingenio recte iudicasse apparuit.*" Weiskius de Hyperb. III. pag. 9.: „Reiskius, non videns καθ' ὑμᾶς esse i. q. ὅσον ἦν ἐφ' ὑμῖν, scripsit κατά γε ὑμῶν, asterisco tamen νοθείας signo et quasi pharo apposito scopulis ab ipso mari huic immissis." κατά γε ὑμᾶς est *quod vos quidem attinet, de vobis quidem*, i. q. κατά γε ὑμῶν: ut Reiskii coniectura, si sensum spectes, a vulgata neque hilum discrepet. Quo magis licet Weiskium, loco non intellecto, parum humaniter invehentem in virum summum vicissim increpare. Quamquam hic ludus iocusque multis videatur praeut quod de Reiskio scripsit ibid. p. 11., ubi μυρία p. 397, 28. tutatus adversus μωρία, quod ille in textum de suo intulit, „μωρίαν suam" inquit „sibi habeat Reiskius." Sed Weiskius, opinor, de sola Reiskii coniectura loquitur, quam sibi illum habere sepulcroque servare iubet: nam μωρίαν heroi exprobrare deceat aut hominem ingenii Reiskiani prorsus ignarum aut os impurissimum. Interim tutius est abstinere

facetiis, quas cavillator in alienum sensum detorquere possit. *) SCHAEFER.

P. 300. v. 12. ὀρθῶς] Post h. v. addunt Θηβαῖοι August. quartus, Harl. Venet. et, teste Tayloro, Paris. sextus quoque. De quo nescio unde ipsi constiterit, num e collatione diligentiore, qua videtur potitus esse, an ex alio quopiam exemplo Morellianae, ubi numerus codicis esset additus: nam in meo quidem exemplo Morellianae lectionem hanc cum exhibeat margo, numerus codicis tamen deficit. ὑμᾶς Θηβαῖοι ὀρθῶς Aldina Taylori. REISK. Taylori notam ad v. Ἀθηναῖοι v. 12. negligentius inspexit. SCHAEFER.

P. 300. v. 12. οὔτε γὰρ — ἐνεκάλεσεν] Citant Anecd. Bekk. p. 160, 8. SCHAEFER.

P. 300. v. 13. τοῦ στρατοπέδου] Subaudi τοῦ ὑμετέρου. copiarum vestrarum, quas Thebanis auxilio miseratis. REISK.

P. 300. v. 13. οὐδεὶς οὐδὲν] Malis οὐδ' εἷς οὐδ' ἓν ut aliquanto gravius et ad laudem Atheniensium honorificentius. Vid. Ind. Graec. ad Euripid. Hecub. a Porsono editam p. 120. edit. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 300. v. 15. οὐδὲ ἀδίκως] ne per nefas quidem, ne falsa quidem criminatione, nedum vera. REISK.

P. 300. v. 15. παρέσχεσθε] [παρέχεσθε.] παρέσχετε Guelph. Vindob. *a.* παρέχησθε Harl. TAYLOR. Vulg. παρέχεσθε. παρέσχετε August. primus. παρέσχεσθε August. secundus et quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. παρέσχησθε Harl. REISK. De Harleiano dissentit Taylorus. SCHAEFER.

P. 300. v. 16. τήν τ'] Vulg. τήν. τήν τ' August. primus, Weimaranus. Interposui τ'. REISK.

P. 300. v. 16. τήν τ' ἐπὶ — τὴν χειμερινὴν] Diodorus unam illam pugnam narrat, qua Graecorum opes conciderunt. Sed res gestae illorum temporum utique notiores Demostheni fuerunt, videnturque hae dimicationes potius quam iusta proelia fuisse. Fluvius vero ille sive Cephisus, sive Haemon, sive Thermodon fuerit, sive quis alius, nostra nihil refert. WOLF. Non potui melius de Demosthene mereri, quam si verba optimi Corsinii Fast. Attic. Dissert. III. §. 23. describerem. „De priori quidem pugna, quae *ad flumen* contigisse dicitur, nihil hic dissero, quippe quae

*) Quo magis, si possim, probris incessentium virum immortalem os obturem, addam quae Coraës, venerandus senex, de Reiskio scripsit praefat. ad Plutarch. σελ. οά.: — *Κατηγορεῖται κοινῶς ὁ Ῥεΐσκιος, ὡς τολμηρὸς εἰς τὰς διορθώσεις του· ἀπέβαλα κ' ἐγὼ πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὴν ἔκδοσίν μου ὡς ἐσφαλμένας. Ἀλλ' ὅμως προτιμῶ τὴν γόνιμον τόλμην τοῦ Ῥεϊσκίου ἀπὸ πολλῶν ἄλλων ἐκδοτῶν τὴν στεῖραν εὐλάβειαν.* Confer. Schneiderus praefat. ad Aristotelis Polit. p. XXXIII. s. et Niebuhrius in egregio libello, quem commentis Steinackerianis opposuit, p. 14. SCHAEFER.

facile prope Cephissum, qui Elateam, Orchomenum et Chaeroneam ipsam interiectosque Phocidis Boeotiaeque campos alluebat, committi potuerit. Quid vero de posteriore pugna suspicari vel divinare quis poterit, quae *hyberna* vocatur, cum tamen illa inito iam Atheniensium cum Thebanis foedere atque ante Chaeronensem cladem adeoque Hecatombaeone mense vel ipsa aestate iam adulta commissa fuerit? Mihi certe suspicio suboritur, Demosthenis textum depravatum esse, neque tamen facile dixerim, qua ratione ille corrigi sanarique debeat. Id unum observo, quod in Phocidis Boeotiaeque finibus inter Elateam, Phocensium urbem, quae iampridem a Philippo occupata fuerat, et Chaeroneam Boeotiae civitatem, quam postremo Philippus ingenti Graecorum clade celebrem reddidit, Orchomenus urbs reperitur, atque exinde XX stadiorum intervallo Aspledon sive Spledon, Homero Iliad. II. v. 18. Pausaniae l. 10. caeterisque Geographis memorata. De Spledone vero sic Strabo l. 9.: εἶτ' Εὐδείελος μετωνομάσθη καὶ αὐτὴ καὶ ἡ χώρα, ἰδίωμά τι τάχα προσφερομένη ἐκ τοῦ δειλινοῦ κλίματος οἰκεῖον τοῖς κατοικοῦσι, καὶ μάλιστα τὸ εὐχείμερον. Vide Eustath. ad Iliad. *B.* n. 19. Quid ergo si Spledonem illam non Εὐδείελον solum, sed etiam Εὐχειμερινὴν vocatam esse quis dixerit aut Εὐχειμερινῆς nomine urbem illam finitimamque regionem a Demosthene hic indicatam esse coniiciat, ut ostenderet, Athenienses Philippo ex Elateae finibus in Boeotiam vel Chaeroneam properanti primo prope Cephissum amnem aut Melanem, qui Spledonem alluebat, deinde vero prope Spledonem ipsam aut Orchomenum acriter restitisse, quamvis postremo apud Chaeroneam profligati illi fuerint? Si eiusmodi coniecturae locus supersit, fortassis Demosthenes scripserat καὶ τὴν περὶ τὴν Εὐχειμερινὴν, *et altero circa Eucheimerinen conflictu*; atque ipsa articuli iteratio imperitum librarium impulit, ut καὶ τὴν χειμερινὴν nullo, ut opinor, sensu nobis obtruderet. Sed haec divinando solum hic protuli.“ Haec ille vir praestantissimus. Quod si hyems una intercesserit inter foedus cum Thebanis initum et pugnam ad Chaeroneam, quidni recepta lectio confirmaretur? Quod tamen fieri non potuit, si mense Scirrhophorione (aut Hecatombaeone demum) icerint istud foedus et Metagitnione proxime sequente pugnaverint. TAYLOR. *Pugna ad Potamum* (nam sic est reddendum *)), quia nomen tractus est proprium, non *ad fluvium*) accidit apud Cephissum. Unde etiam totus ille tractus circa Elateam et Chaeroneam appellata fuit ἡ παραποταμία, teste Strabone pag. 649., cuius haec sunt verba expositioni de Elatea protinus subiecta: Παραποτάμιοι δέ εἰσι κατοικία τις ἐπὶ Κηφισσῷ ἱδρυμένη πλησίον Φανοτεῦσι καὶ Χαιρωνεῦσι καὶ Ἐλατείᾳ. Vid. ibi annot.

*) Non puto sic reddendum esse. Est appellativum perinde ut supra p. 265, 20., ubi v. not. SCHAEFER.

Holstenii. Altera pugna cur *hyberna* vel *procellosa* potius appellata fuerit, tanti non est quaerere. Quod sciri nequit, de eo ne quaerendum quidem est. Multa sunt in vetustis auctoribus obscura, quae nulla vis ingenii, nulla investigandi industria, nullus casus, nulla dies unquam aperiet. In his ingenioque tuo quiescendo lectorisque patientiae tacendo recte feceris otium. Et cur tandem e longinquo arcessemus in pedibus posita? Quid naturae rerum convenientius, quam pugnam eam *χειμερινὴν*, procellosam, tempestuosam, appellare, quae a procella esset interpellata et diremta? REISK. Hoc si Demosthenes voluisset, nimirum scripsisset, non *χειμερινὴν*, sed *χειμέριον*. V. Bosii Ellips. p. 406. et Lobeck. ad Phrynich. pag. 52. Clintonus de his rebus copiose et accurate disputans Fast. Hellen. p. 271.: „The word *χειμερινὴν* is probably corrupt; perhaps capable of another interpretation." Si corruptum est, vide ne lateat nomen pugnae ad torrentem (*χειμάῤῥουν*) commissae. Tetigit hunc Oratoris locum etiam Weiskius de Hyperb. III. p. 18. et 26. SCHAEFER.

P. 300. v. 21. *δὲ*] *δ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 22. *ἐπράττετε*] Vulg. *ἐπράττετο*. *ἐπράττετε* August. primus, quod praetuli. haec cum gereretis, his in rebus cum versaremini, tam secundis successibus cum gauderetis. REISK. *ἐπράττετο* Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 23. *καὶ ζήλου — μεστὴ*] Citat h. l. Thomas Mag. v. *ζηλῶ* [p. 408.]. REISK.

P. 300. v. 23. *ζήλου*] *τιμῆς*. V. infra p. 317, 10. SCHAEFER.

P. 300. v. 23. *ἐπαίνων*] Post h. v. addit *εὖ* Paris. septimus. REISK.

P. 300. v. 23. *ἦν ἡ πόλις μεστὴ*] *ἡ πόλις ἦν μεστή* Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 25. *καὶ συνευφραίνετο*] Desiderantur haec verba in August. secundo. REISK.

P. 300. v. 26. *καὶ δυσμεναίνων*] Desiderantur haec verba in August. quarto. REISK.

P. 300. v. 26. *δυσμεναίνων*] *παρὰ τὸ δυσμενής*. Homerus *δυσμενεαίνων κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ε* facit. WOLF.

P. 300. v. 26. *ἐπὶ*] Omittunt Paris. quintus, August. primus. REISK.

P. 300. v. 26. *καθῆτο*] *καθῆστο* Regii *α*. *ε*. Vide Thomam Mag. supra a me adductum ad pag. 235, 22. Hunc locum etiam laudat idem Lexicographus v. *Ζηλῶ*. TAYLOR. *καθῆστο* August. primus et secundus. *κάθητο* August. quartus. REISK. Post h. v. signum interrogationis posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 300. v. 28. *ἀρίστων ὄντων*] [*ἀρίστων*.] *ἀρίστων ὄντων* Codd. *α*. *ε*. *η*. TAYLOR. Post *ἀρίστων* addunt *ὄντων* August. pri-

mus et secundus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. Recte: nam additum turbat membrorum concinnitatem. V. not. ad pag. 301, 1. SCHAEFER.

P. 300. v. 28. *αὐτὸς*] Vulg. *αὐτοὺς*. *αὐτὸς* August. primus et quartus, Bavaricus, P. Manutius. Praetuli *αὐτὸς*, quamquam praevideo futurum, ut de *αὐτὸς* refragentur et revocatum *αὐτοὺς* malint. REISK. Praevidit quod accidit: nam Wunderlichius *αὐτοὺς* revocavit. „Vide opposita" inquit „*αὐτοὺς τοὺς θεοὺς — ὑμᾶς*." Haec vero inter se non opponuntur, sed opponuntur inter se quod tunc fecit Aeschines quodque nunc designat. *Ipse* cum prius deos fecerit testes rerum praeclarissime gestarum, nunc vult, ut cives, spretâ religione, decreto fateantur res illas secus gestas esse. Itaque Dissenius in altera Gottingensi bene restituit *αὐτός*. Idem dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 301. v. 1. *ἄξια*] Vulg. *ἄριστα*. *ἄξια* Paris. primus, August. primus. Pro *ἄριστα* malui *ἄξια* (subaudi *λόγου*) dare, quia luculentior est oppositio inter *τὰ ἄριστα* et *τὰ οὐκ ἄξια λόγου*. REISK. Summo iure Bekkerus *ἄριστα* revocavit. Sic oppositio fit et satis luculenta et egregie concinna: *ὡς ἀρίστων*, *ὡς οὐκ ἄριστα*. SCHAEFER.

P. 301. v. 1. *νῦν*] *νῦν* movet suspicionem, *τότε* in superiori colo deesse: *ὧν ὡς ἀρίστων ὄντων αὐτὸς τότε τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας*. REISK. Potuit sic scribi: non oportuit. SCHAEFER.

P. 301. v. 2. *ψηφίσασθαι*] Dictio *ψηφίζεσθαί τι* si bene graeca est, significabit, pronunciare esse sic vel aliter. *postulat nunc vos de iis rebus gestis pronunciare, flocci non esse faciendas*. Alias consueta loquendi ratio ferebat, ut sic diceret: *τούτων ὡς οὐκ ἀξίων νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ καταψηφίσασθαι*. REISK. *ψηφίζεσθαί τι* cur Reiskius dubitaverit bene graecum esse non intelligo. SCHAEFER.

P. 301. v. 2. *τοὺς ὀμωμοκότας τοὺς θεούς*] *τοὺς ποιησαμένους τοὺς θεοὺς μάρτυρας ὡς ἀρίστων*. SCHAEFER.

P. 301. v. 2. *μή*] *οὐ μή* Aldina Taylori. REISK.

P. 301. v. 3. *ἐφ' οἷς*] *δι' ἃ* Paris. sextus. *ἐφ' ὧν* August. quartus. REISK.

P. 301. v. 5. *μοι*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 301. v. 5. *ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΘΤΣΙΩΝ.*] Titulum omittit August. quartus. REISK.

P. 301. v. 6. *Θηβαῖοι δ' ἐν — βοηθεῖν ἑτέροις*] *Θηβαῖοι δὲ ἦσαν ἐν τῷ νομίζειν, σεσῶσθαι* (latine *ἑαυτοὺς* addendum) *δι' ἡμᾶς, καὶ περιειστήκει τοῖς δοκοῦσι δεήσεσθαι βοηθείας — διὰ τί; ἀφ' ὧν ἔπραττον οὗτοι* (s. *οἱ προδόται*) — *τὸ τί; αὐτοῖς βοηθεῖν ἑτέροις, ὅπως αὐτοὶ βοηθῶσιν ἑτέροις* (s. *τοῖς Θηβαίοις*). WOLF. Commode interpretatur, etsi ad finem usus non optima Graecitate. SCHAEFER.

P. 301. v. 7. τοῖς] Vulg. τῆς. τοῖς August. primus, secundus, quartus, Aldus, P. Manutius, unde repetiit index Lambini. In Bavarico est superscriptum. Correxi τοῖς. REISK.

P. 301. v. 8. οὗτοι] missi a vobis ad ferendum Thebanis auxilium. REISK. Apage! Sunt proditores patriae, ut recte Wolfius ad v. 6. SCHAEFER.

P. 301. v. 8. αὐτοὺς] Vulg. αὐτοῖς. αὐτοὺς Paris. primus et septimus, August. primus, secundus, quartus. Correxi αὐτοὺς. REISK.

P. 301. v. 10. ἐπείσθητέ μοι] ἐπείσθητ' ἐμοί Wunderlichii posterior et Bekker. Quod recte factum esse docet oppositio: οὗτοι, ἐμοί. SCHAEFER.

P. 301. v. 10. οἵας — ἤφίει φωνὰς] V. Wyttenbachii Iulianea p. 181. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 301. v. 11. ἐπιστολῶν] διαστολῶν Paris. septimus. REISK.

P. 301. v. 12. ἔπεμψε] ἔπεμπεν Bekker. e libro optimo. Significantius est imperfectum: indicat enim plures deinceps epistolas missas esse. SCHAEFER.

P. 301. v. 13. εἰδῆτε] [εἰδῆτε, ὅτι.] F. εἰδῆτε, ὅ, τι, et delendum τί in v. 16. MARKLAND. ὅτι deest Guelph. Vindob. TAYLOR. ὅτι, quod vulgatae pone εἰδῆτε addunt, omittit etiam August. primus. Delevi ὅτι. Marklandi coniectura eodem redit. REISK.

P. 301. v. 13. συνέχεια καὶ] Desiderantur in August. secundo. REISK. συνέχεια, *Beharrlichkeit.* SCHAEFER.

P. 301. v. 15. πλάνοι] [πλάνη.] *discursus, concursatio.* Erudite H. Stephanus Thes. L. Gr. T. III. c. 339. Nugivendolum hic habemus Scholiasten. πλάνοι Aug. Harl. et Regg. α. η. TAYLOR. Vulg. πλάνη. πλάνοι August. primus. Utrumque dat Bavaricus. πλάνοι dedi pro πλάνη. REISK. V. Moeris p. 315. SCHAEFER.

P. 301. v. 15. ταλαιπωρίαι] ταλαιπωρία August. secundus et quartus. REISK.

P. 301. v. 16. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν Paris. primus, August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 301. v. 17. Καλλίστρατος ἐκεῖνος] Alexander de Figuris p. 72. *Καλλίστρατος ἐκεῖνος. τὸ γὰρ ἐκεῖνος προσκείμενον ἔμφασίν τινα μεγέθους περὶ τὸν ἄνδρα δηλοῖ.* REISK. Eadem emphasi usurpatum legitur p. 306, 22. et in Aeschine p. 583. R. Vid. H. Stephani Thesaur. c. 3658. C. D. SCHAEFER.

P. 301. v. 20. διὰ παντὸς] *sic ut totum negotium administraret.* Conf. v. 26. p. 302, 7. SCHAEFER.

P. 301. v. 21. ἀλλ' ὁ μὲν — οὐκ ἂν ἔγραψεν] Citant Anecd. Bekk. p. 127, 7. SCHAEFER.

P. 301. v. 23. ἑαυτῷ] ἑαυτοῦ Aldina Taylori. REISK.

P. 301. v. 23. γίγνοιτο] γένοιτο Paris. primus et quintus,

August. primus. REISK. γίγνοιτ' Bekker. Aoristus, quem optimi libri tuentur, satis placet. Recepit etiam Wunderlich. *si quid adversi accidisset.* SCHAEFER.

P. 301. v. 25. ἀναφοράν] μετάθεσιν τῆς ἀληθείας. σχ. Vide Harpocrat. Suid. in v. Vales. ad Harpocrat. p. 20. et Aeschin. p. 277, 4. TAYLOR. Aeschines p. 277. R. νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν. Infra p. 302, 28. ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους κ. τ. λ. V. quae nuper scripsi ad Euripidis Orestem a Porsono editum p. 45. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 301. v. 25. ὑπερῇρας] ὑπερῆρας Bekker. SCHAEFER.

P. 301. v. 25. ὑπερῇρας — ῥώμῃ] Libellus de Construct. Verbor. ab Hermanno editus p. 372. — ὡς ὁ Δημοσθένης· ὑπερεῖχον ἐκείνους τῇ ῥώμῃ μὲν οὐδαμῶς. Lexicon Paris. MS. apud Osannum ad Philem. p. 254. — ὡς Δημοσθένης· ὑπερεῖχε δ' ἐκείνους τῇ ῥώμῃ μὲν οὐδαμῶς. Fortasse hic locus Grammaticorum memoriae obversatus est. SCHAEFER.

P. 301. v. 25. τοὺς ἄλλους — τόλμῃ] Vulg. ῥώμῃ καὶ τόλμῃ τοὺς ἄλλους. τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ August. primus. REISK.

P. 301. v. 26. λέγω ταῦτα] ταῦτα λέγω Bekker. SCHAEFER.

P. 301. v. 27. ἀλλ' οὕτως — τὴν πόλιν] Citant Anecd. Bekk. p. 150, 19. SCHAEFER.

P. 301. v. 27. οὕτως] Referendum ad μέγαν. οὕτω τις ἀνθρώπων ἀνόητος ἢ κακοδαίμων p. 376, 6. οὕτω νῦν γέγονε φοβερὸς καὶ μέγας p. 382, 21. V. not. ad p. 282, 3. et Krügeri Commentatt. post Dionysii Halic. Historiographica p. 253. SCHAEFER.

P. 301. v. 27. ἐπεπείσμην] Vulg. ἐπεπείσμειν (vitium typographicum operarum Paris.). ἐπεπείσμην August. primus et quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, unde repetiit index Lambini. REISK. Mirare sedulitatem viri optimi ad talia adhibentis fidem librorum. SCHAEFER.

P. 301. v. 28. τὴν πόλιν] τῇ πόλει Bavaricus, August. quartus. REISK.

P. 301. v. 28. χώραν] Omnino ὥραν, ut olim correxeram. Praesto sunt MSS. Feliciani, Guelph. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. ὥραν August. primus, secundus, quartus, Lessing. indd. Felic. et P. Manut. REISK. ὥραν Wunderlichii posterior. Sed neque ὥρα nec χώρα apte iungitur προνοίᾳ: quae causa, opinor, fuit, cur Reiskius πρόνοιαν corrumperet in προνοίας. Mutato spiritu scribo ὤραν, *curam.* ὤρα ut sit reconditior vox colorisque poëtici, tamen non dedecet oratorem, qui supra pag. 300, 26. usurpavit δυσμεναίνων. Omnino quando Demosthenis oratio assurgit, ut toto hoc loco, quid mirum consectari eam etiam poëtarum scitamenta? Conf. not. ad p. 128, 21. SCHAEFER.

P. 301. v. 28. προνοίας] Vulg. πρόνοιαν. Praetuli de meo sensu προνοίας in genitivo. Idem est ac si dixisset: οὐδὲ τῇ προ-

νοίᾳ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι χώραν, *ne providentiae quidem salutis propriae locum dare*, nedum salutis ipsius. tempus eiusmodi erat, ut privato nemini concederet non modo tuto et securo esse, sed ne saluti quidem suae prospicere. REISK. Recte πρόνοιαν Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 2. παραλείπων] παραλιπὼν Paris. primus, August. primus. REISK. Placet. *sed boni consulendum esse, si quis, nulla non cura a d h i b i t a, sorte fatali uteretur.* Sic enim locus vertendus. Interpres rem male gessit. SCHAEFER.

P. 302. v. 2. ἃ δεῖ πράξειεν] πράττειν ἃ δεῖ, *pati quae necesse est.* Infra p. 311, 11. ὁ τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων. SCHAEF.

P. 302. v. 2. ἐπεπείσμην — ἀναισθητῶν] Citat Thomas Mag. p. 52. SCHAEFER.

P. 302. v. 2. ἐπεπείσμην — ἐπεπείσμην] Citat Tiberius pag. 23. SCHAEFER.

P. 302. v. 2. ἐπεπείσμην] Vulg. ἐπεπείσμειν. ἐπεπείσμην August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, unde repetiit index Lambini. REISK. V. not. ad pag. 301, 27. SCHAEFER.

P. 302. v. 2. δ'] μὲν οὖν Tiberius l. c. Sed Cod. eius Vat. δὲ. SCHAEFER.

P. 302. v. 3. ἀναισθητῶν] ἀναισθήτως ζ. ἀναίσθητον Guelph. Vindob. Ital. Harl. cum Regiis α. β. Vulgatam tuetur Thomas Magister v. Ἀναισθητεύομαι. TAYLOR. ἀναισθήτως Schedae Scrimgeri. ἀναίσθητον August. primus, Bavaricus. Procul dubio ἀναίσθητον dare voluit Aldina Taylori, in qua lego ἀναίσθητων. REISK. ἀναίσθητον Cod. Tiberii Vat. SCHAEFER.

P. 302. v. 3. μήτε — δικαιότερον] F. μήτε γράφοντα — γράψαι βέλτιον — μήτε πράττοντά τι πρᾶξαι προθυμότερον, μήτε πρεσβεύοντα πρεσβεῦσαι δικαιότερον. Iam omnia pariter procedunt. Et multa sunt, quae hanc correctionem suadent. TAYLOR. Violentior mutatio quam quae, tacentibus libris, probari possit. Deletà post μηδένα hypostigme, continuanda sunt μήτε γράφοντ' — πρᾶξαι: nam βέλτιον pertinet etiam ad πρᾶξαι. SCHAEFER.

P. 302. v. 3. γράφοντ' — πράττοντα — πρεσβεύοντα] Resolve: εἰ ἔγραφεν — ἔπραττε — ἐπρέσβευε. SCHAEFER.

P. 302. v. 5. πράττοντα] Vulg. πράττοντά τι. τι omittunt Paris. primus, August. primus, secundus, quartus. Delevi τι. REISK.

P. 302. v. 6. μήτε δικαιότερον] μηδὲ δικαιότερον Weimaranus, P. Manutius. REISK. Sic bene Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 7. ἅπασιν] πᾶσιν Paris. primus. REISK.

P. 302. v. 7. δὴ] Omittunt Paris. primus et quintus, Au-

gust. primus, secundus, quartus, Bavaricus. REISK. Bene omisit Bekker. V. pag. 288, 26. coll. v. 12. et pag. 298, 28. coll. v. 18. SCHAEFER.

P. 302. v. 8. *Φιλίππου*] *τὰς τοῦ Φιλίππου* Paris. primus et septimus, August. primus, secundus, quartus. REISK. *τὰς τοῦ Φιλίππου* Wunderlich. et Bekker. Satis commode. Sed nollem Wunderlichius scripsisset, *τὰς τοῦ* se addidisse postulante Graecae linguae ratione. Non postulat, sed perlibenter admittit. SCHAEFER.

P. 302. v. 9. *ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.*] Titulus abest ab August. quarto. REISK.

P. 302. v. 11. *ἐκεῖνος*] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 302. v. 12. *τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους*] *λόγους τῇ πόλει ἐπαιρόμενος* August. secundus. August. primus solummodo duo postrema vocabula transponit sic: *λόγους ἐπαιρόμενος*. REISK.

P. 302. v. 12. *τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγους*] *κατὰ τῆς πόλεως ἐπηρμένως λαλήσας*. Aretinus: *contra urbem minitatus*. Perionius: *verba audaciae arrogantiaeque plena iactare solitus*. Meletus: *cum antea semper multa et superba verba contra hanc civitatem efferret*. Melanchthon: *cum antea superba multa huic civitati minitatus esset*. WOLF.

P. 302. v. 12. *ἐπαιρόμενος*] Ulpianus per *ἐπαίρων* exponit. Vid. Harpocrat. et Suid. de hoc loco Demosthenis, Meurs. III. Attic. Lect. 18. TAYLOR. Talibus in locutionibus usus medii solennis est: ut non mirer Elmsleium hoc Demosthenis loco usum in Sophoclis Oed. T. 635. *ἐπήρασθ'* praetulisse vulgato *ἐπήρατ'*, quod unde profectum sit, vel tacente me intelliges. Eadem est ratio similium verborum. *ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φοβερὸν* p. 388, 28. Plutarchus T. II. p. 188. R. *ἐπαχθῶς καὶ βαρβαρικῶς ἀνατεινάμενος*. SCHAEFER.

P. 302. v. 13. *τουτωνί*] *τούτων* Paris. primus. REISK.

P. 302. v. 15. *Διώνδας*] De hoc et Plutarchus in vita minore Demosthenis: *ὑπωμόσατο Διώνδας*. WOLF. *Διώδας* August. primus. REISK.

P. 302. v. 15. *πέμπτον*] Omisit Bekker. auctoritate optimi libri. V. not. ad p. 261, 18. SCHAEFER.

P. 302. v. 15. *ἔλαβε*] *ἔλαβεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 17. *τούτου δὲ*] Vulg. *τούτου*. Post *τούτου* addunt *δὲ* August. primus, secundus et quartus, Bavaricus, Paris. quintus, Harl. Aldus, Wolfius. *δὲ* addidi. *ab hoc* (Aeschine) *vero ne incusata quidem*, nedum ut me reum peregerit. REISK.

P. 302. v. 17. *δὲ*] *δ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 17. *οὐδὲ*] Potius *οὐ*, uti Harl. et ε. TAYLOR. *οὐ* August. secundus. REISK. Hoc cur Tayloro visum sit potius, non intelligo. Recte Reiskius interpretatur *ne incusata quidem*. Aeschines *οὐδ' ἔγραψε*, quod Diondas fecerat. SCHAEFER.

P. 302. v. 17. γραφέντα] κατηγορηθέντα explicat σχ. Recte. Atque id eo libentius adnoto, quoniam mox v. 26. sequitur γράφοντα τὰ ψηφίσματα in sensu paulo alieniore. TAYLOR.

P. 302. v. 18. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.] Titulus abest ab August. quarto. REISK.

P. 302. v. 20. ψηφίσματα] ψηφίσματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 21. τὰ αὐτὰ ῥήματα] ταὐτὰ ῥήματ' Bekker. SCHAEF.

P. 302. v. 26. Δημομέλην, τὸν] Δημομέλιτον August. secundus. Voluit Δημομέλη τόν. Utramque lectionem, vulgatam puta et Δημομέλη (sine ν) τόν, dat Bavaricus. REISK. Δημομέλη τὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 26. γράφοντα] γράψαντα Paris. septimus. REISK.

P. 302. v. 26. Ὑπερίδην] Ὑπερείδην August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 302. v. 27. κατηγορεῖ] Malim κατηγόρει. SCHAEFER.

P. 302. v. 27. μᾶλλον — εἰκότως] *probabilius*, h. e. cum maiori spe successus. SCHAEFER.

P. 302. v. 27. τόνδ'] Ctesiphontem puta. REISK.

P. 302. v. 28. ἐδίωκε] ἐδίωκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 302. v. 28. διὰ τί;] V. Tiberius p. 30. cum nota editoris. Reiskiana habet διατί; SCHAEFER.

P. 302. v. 28. διὰ τί; ὅτι τῷ μὲν] Codd. melius hoc pacto: — ἐδίωκε. τούτῳ μὲν γάρ ἐστιν ἀνενεγκεῖν κ. τ. λ. Aug. Reg. α. Vindob. Guelph. omnium sincerissimi. TAYLOR. διὰ τί; ὅτι absunt ab August. primo. Pro τῷ habent τούτῳ Paris. primus, August. primus. Iidem addunt γάρ post μὲν et pro ἔστ' dant ἐστιν. Wolfiana farrago dat, nescio unde, διὰ τί; τῷ μὲν γάρ ἐστιν. REISK. Non dicam cum Tayloro Codicum illam scripturam esse meliorem: interrogatio enim aliquantum auget vigorem orationis. SCHAEFER.

P. 302. v. 28. τῷ μὲν] i. e. Ctesiphonti. TAYLOR.

P. 302. v. 28. ἀνενεγκεῖν] Sic etiam August. primus, sed a correctore: primitus enim fuit simplex ἐνεγκεῖν. REISK. *causari, sich berufen.* V. not. ad p. 301, 25. SCHAEFER.

P. 302. v. 29. τὸ τοῦτον — γραψάντων] τὸ τοῦτον αὐτὸν ἐκείνων μὴ κατηγορηκέναι ταῦτα γραψάντων. WOLF.

P. 302. v. 29. τοῦτον] Aeschinem. Sed quod p. 303, 1. sequitur οὗτος, intelligendum de Ctesiphonte. Talia lectores, nisi attendant, facile fallentia non fefellerunt auditores, quod orantis digitus omnem dubitationem tolleret. SCHAEFER.

P. 302. v. 29. ἐκείνων] [ἐκεῖνον.] ἐκείνων legit Ulpianus, sed non eadem felicitate interpretatur, scilic. τῶν ψηφισμάτων. ἐκείνων pariter Aug. Ital. Harl. Vindob. cum edit. Lutetiana. Ve-

rum non est *accusare decreta*, sed *eos*, *qui tulerunt*, ut recte Wolfius vertit, et ut recte alii: *non haver costui accusati* quelli che haveano scritto *il medesimo che costui hora.* TAYLOR. ἐκεῖνον Aldus, P. Manutius, Wolfius, qui tamen in notis corrigit ἐκείνων. Et sic dant August. primus, secundus, quartus, Weimaranus, Bavaricus. REISK.

P. 303. v. 1. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ Bavaricus e correctione. REISK.

P. 303. v. 2. καὶ] ἢ καὶ Paris. quintus. REISK.

P. 303. v. 3. τότε δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα] F. τότε δ' αὖ τὸ πρᾶγμα. *tum vero vicissim* —. Locutio est pura puta Graecanica. Vide ad Aeschin. p. 546. pen. TAYLOR. Ne audias. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα — ἐφ' ἑαυτοῦ, *ipsa causa* — *sola per se.* SCHAEFER.

P. 303. v. 3. πρᾶγμα] πρᾶγμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 3. ἂν ἐκρίνετο] Vulg. ἀνεκρίνετο. Correxi ἂν ἐκρίνετο. ἐκρίνετο simplex sine ἂν August. quartus. REISK. ἀνεκρίνετο prior Wunderlichii hanc scripturam tuentis praefat. p. XLVIII. Sed in altera Gottingensi Dissenius Reiskianam bene restituit, quam etiam Bekkerus tenet. Dorvillius ad Chariton. p. 375. edit. Lips.: „An non hic excidit ἂν ἀνεκρίνετο?" Meminisse debebat vir doctissimus, non ἀνακρίνειν dici hoc sensu, sed κρίνειν. SCHAEFER.

P. 303. v. 3. ἐφ' ἑαυτοῦ] Vulg. ἀφ' ἑαυτοῦ. ὑφ' ἑαυτοῦ Paris. quintus, Aldina Taylori. ἐφ' ἑαυτοῦ Paris. primus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, P. Manutius. Correxi ἐφ' ἑαυτοῦ. REISK. Iure correxit. Quid intersit discriminis inter ἀφ' ἑαυτοῦ et ἐφ' ἑαυτοῦ, ostendi Melet. Crit. p. 21. s. In Dionysio Halicarn. T. III. p. 1865. R. cum Sylburgio scribendum ἀφ' ἑαυτῶν. SCHAEFER.

P. 303. v. 3. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 5. πρίν τι τούτων] πρὶν τούτων τι August. primus. πρὶν τινι τούτων Aldina Taylori. REISK.

P. 303. v. 5. τούτων] An τοῦτον? scilic. Aeschinem. MARKLAND. Fortasse scribere voluit *Ctesiphontem.* Sed vel sic operam perdidit coniectando. SCHAEFER.

P. 303. v. 5. προλαβεῖν] προλαβεῖν. WOLF. προσλαβεῖν Aug. Vind. Reg. α. Ferrus: *non essendo ancora niuna di queste cose seguita.* Anonymus Venetus: *antequam aliquod de his praeiudicium acceptum esset.* Lambinus: *Ac tunc quidem res ipsa per se perpenderetur et disceptaretur, priusquam quicquam horum antecessisset, priusquam ullum praeiudicium factum esset.* Vides, hominem sibi ipsi fere displicere *). TAYLOR. προλαβεῖν est in

*) Hoc vero est cavillari. Taylorum, si quem alium, decebat de Lambino, primario Latinae orationis magistro, loqui verecundissime. SCHAEFER.

Aldina et Paulina, neque e reliquis meis libris ad hoc verbum diversitatis quicquam annotavi. Necesse tamen est in editione quapiam, quae Wolfiana sit vetustior, esse προσλαβεῖν. Nam cum Wolfius in editione sua postrema dedisset προλαβεῖν, ut est in Parisina, tamen in annotationibus admonet ita legendum et corrigendum esse. προσλαβεῖν est in Paris. primo et August. primo. λαβεῖν simplex est in Paris. septimo. προλαβεῖν idem est atque φθάνειν, evenire, quod deinceps in fraudem tuam interpretetur alter. REISK. Displicet Reiskii Lambinum, ut videtur, secuti interpretatio, nec verba, credo, aliter verti possunt quam hac similive ratione: *priusquam* (causa) *horum quidquam praecepisset.* Sed ipsum προλαβεῖν multum vereor ne vitiosum sit locoque cedere debeat alteri scripturae, προσλαβεῖν. Primum enim vix placet πρίν τι τούτων προλαβεῖν: ut scriptum malis aut πρίν τι τούτων λαβεῖν aut οὐδὲν τούτων προλαβόν. Deinde belle inter se opponuntur αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐφ' ἑαυτοῦ et τὸ πρᾶγμα προσλαβόν τι τούτων. Verte igitur: *tunc autem ipsa causa iudicata esset sola per se, priusquam horum quidquam subsidio assumsisset.* SCHAEFER.

P. 303. v. 5. ἃ] ὃ August. primus. REISK. Sic Bekker. Vulgatam tuetur ταῦτα v. 11. SCHAEFER.

P. 303. v. 7. ἃ μήτε — ῥηθῆναι] Hoc membrum cum syntactice cohaereat cum oratione obliqua, causa apparet cur posita sint μήτε et μηδείς, non οὔτε et οὐδείς. SCHAEFER.

P. 303. v. 11. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας] [ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας.] F. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας. MARKLAND. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας Ven. Ital. α. ζ. Regiorum. Forte ἐπὶ της ἀληθείας, ut Guelph. Aug. Vindob. atque uti ex lectione Codicis Italici coniecturam fecit ille, qui istud exemplar contulit. TAYLOR. Vulg. ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας Aldina Taylori, August. quartus. ἐπὶ τῆς ἀληθείας (sine αὐτῆς) August. primus. Addidi τῆς. REISK. ἐπὶ τῆς ἀληθείας Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 11. ἐγγὺς] [ἐγγὺς οὔσης.] Hae voces absunt a Guelph. et Reg. α. et puto glossam olim fuisse. TAYLOR. Vulg. ἐγγὺς οὔσης *). οὔσης omittunt Paris. primus, August. primus. Detraxi οὔσης et locum sic discrevi: ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας [coram veritate ipsa **)], ἐγγὺς τῶν ἔργων [prope eventa], ἔτι μεμνημένων ὑμῶν [scilic. αὐτῶν, vobis ea adhuc recenti memoria continentibus]. REISK.

P. 303. v. 12. οὐκ] Omittit index Aldi. REISK.

P. 303. v. 12. ἐν ταῖς χερσὶν — ἐχόντων] Quod Dorvillius

*) Sic ut haec vocabula continuentur antecedentibus, τῶν ἔργων autem sequentibus. SCHAEFER.

**) Sed v. not. ad p. 232, 16. SCHAEFER.

ad Chariton. p. 475. edit. Lips. discrimen inter ἔχειν ἐν χερσὶν et ἔχειν ἐν ταῖς χερσὶν esse arbitratur, vere non esse ipse hic Oratoris locus a viro doctissimo negligentius inspectus ostendit. SCHAEF.

P. 303. v. 13. πάντες] Omittit Paris. primus. REISK.

P. 303. v. 15. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 15. ὕστερον] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 303. v. 15. ῥητόρων] ῥήτωρ August. quartus. REISK.

P. 303. v. 16. ὥς γ' ἐμοὶ] Vulg. ὥς γε μοι. ὥστε μοι Paris. primus. ὡς ἐμοὶ August. primus (sine γε). REISK. ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, *saltem ut ego arbitror:* ὥς γέ μοι δοκεῖ, *saltem ut arbitror:* ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, *ut equidem arbitror.* SCHAEFER.

P. 303. v. 16. τῶν] Abest ab Aldina, sed addidit corrector Lessingianus. REISK.

P. 303. v. 17. [ὑπολαμβάνων]] Deest in optimis, Guelph. Aug. Vindob. et Reg. α. η. Nihilominus, licet παρέλκειν videatur propter νομίζων atque istorum insuper accedat Codd. auctoritas, retineo tamen atque ita lego: — νομίζων — ποιήσειν ὑμᾶς, καὶ ὑπολαμβάνων λόγων κρίσιν, οὐ τοῦ τῇ πόλει συμφέροντος, ἔσεσθαι. TAYLOR. Vulg. ὑπολαμβάνων sine uncis. Omittit August. primus. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 17. λόγων] Plurimi pro λόγων habent λόγου. Sunt autem Ven. Guelph. Obsop. Aug. Ital. Harl. Vindob. et Regiorum α. β. η. TAYLOR. λόγου Aldina Taylori, August. primus et secundus, Bavaricus. λόγους August. quartus. REISK. λόγου Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 303. v. 17. οὐ] Bekkerus: „οὐχὶ S." Satis placet. Concinniusque etiam haec antecedentibus respondebunt, si v. 16. καὶ, ut natum e praegressa syllaba, deleveris. SCHAEFER.

P. 303. v. 20. ἥκετ'] ἥκατ' Paris. septimus. REISK.

P. 303. v. 21. οἰόμενοι] οἰόμενῳ (sic) P. Manutius. REISK.

P. 303. v. 21. λογίζησθε] λογίζεσθαι Ven. λογίζεσθε Harl. ἀναλογίζησθε Reg. ζ. TAYLOR. λογίζεσθαι Aldina Taylori. REISK.

P. 303. v. 22. ἂν] Vulg. κἂν. ἂν August. primus, quod praetuli. REISK. Miro iudicio Wunderlichius ad vulgatam olim scripturam redierat. Sed Dissenius in altera Gottingensi Reiskianam restituit. SCHAEFER.

P. 303. v. 22. ἂν καθαραὶ — μηδὲν περιῇ] Post [p. 304, 20.] utitur verbo ἀντανελεῖν, cum par est accepti expensique ratio. Aretinus: *si, posito diligenter calculo, nihil ipsi deberi reperiatis.* Perionius: *si ratio constet nihilque supersit.* Melanchthon: *ut, si mercator existimans, multum superesse pecuniae, positis calculis invenerit nihil superesse, mutat opinionem.* Meletus: *calculis puris visis, cum nihil reliquum fuerit.* WOLF. Etiam Reis-

kius Ind. Graecit. p. 283. coll. p. 397. de rationibus acceptorum et expensorum interpretatur. Mihi videtur h. l. agi de censu civis censendo: qui si rationibus subductis maior quam antea apparet, homo transfertur in superiorem classem; sin minus, remanet in qua prius fuerat. Ut Aeschines falsam de aucto civis censu opinionem, quam subductae rationes refellant, comparaverit cum falsa de Demosthenis in civitatem meritis opinione, quam sua oratione sit confutaturus. SCHAEFER.

P. 303. v. 22. *συγχωρεῖτε*] accipitis quod rationes subductae ostendunt. SCHAEFER.

P. 303. v. 23. *φαινομένοις*] *προφαινομένοις* Vindob. TAYLOR. In varr. lectt. Reiskius hanc Taylori notam dedit: „Alii *προφαινομένοις*, ut Vindob., ubi videtur prima syllaba e proximi verbi initio iterata esse.“ SCHAEFER.

P. 303. v. 23. *προσθέσθαι*] *πρόσθεσθε* Aug. Vindobon. et *α. προστεθῆναι ζ*. TAYLOR. *πρόσθεσθε* August. primus. REISK.

P. 303. v. 27. *νυνὶ*] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 303. v. 27. *ἐγνωσμένους*] Rarior istius passivi usus pro *ἐγνωκότας*, uti probe animadvertit H. Stephanus Thes. L. Gr. T. I. c. 1830. Ecce, ut scrupulum tollat Cod. Reg. *ζ*. Praefert enim *ἐγνωκότας*. Quod commendo. TAYLOR.

P. 303. v. 28. *αὐτὸν*] *αὖ τὸν*. MARKLAND. *αὐτὸν* vult Marklandus. Sic enim videtur dedisse, non, quod editio Taylori exhibet, *αὖ τὸν*. REISK.

P. 304. v. 1. *ὑπαρχούσης*] Subaudi *ὑμῖν* aut *παρ' ὑμῖν*. REISK.

P. 304. v. 2. *περὶ ἑκατέρου*] Scilicet *ἡμῶν*. REISK.

P. 304. v. 3. *ταύτην*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 304. v. 3. *ὑμᾶς*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 304. v. 5. *ὁ τῶν πραγμάτων οὗτος*] *οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων* Aldina Taylori. REISK.

P. 304. v. 5. *πραγμάτων*] F. *χρημάτων*. Perionius: *neque enim ea est rerum ratio*. Meletus: *non enim ea est computatio rerum gestarum*. WOLF. F. *χρημάτων*. Vid. superiora. MARKLAND. Instituitur comparatio inter computum de pecuniae rationibus habitum et iudicium de rebus gestis factum: et concludit demum v. 18. *ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται;* Ergo necessario hic requiritur vox *χρημάτων*. Ait, non calculis, non computo, non abaco rem hanc esse conficiendam: *οὐ τιθεὶς ψήφους· οὐ γάρ ἐστιν ὁ τῶν χρημάτων οὗτος λογισμός*. Et in hac causa adiuvamur a Scholiaste. Italus: *percioche non è di robbe questo conto*. TAYLOR. *πραγμάτων* tuebor. *rerum gestarum rationes ita subduci non solent*. *οὗτος λογισμὸς*, *hic modus calculandi*, qui fit per dispositionem calculorum, de quo nunc agitur. REISK. Quod infra v. 18. sequitur, tantum abest ut vulgatam hic scripturam impugnet, ut etiam validissime tuetur. SCHAEFER.

P. 304. v. 7. τοῖς ἀκούουσιν] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 304. v. 7. ὑμῖν] ὑμῶν Aldina Taylori. REISK.

P. 304. v. 7. ἡ γὰρ ἐμὴ πολιτεία — πρὸς ἐκεῖνον ἐποίησεν.] Citat Tiberius p. 49. s. SCHAEFER.

P. 304. v. 10. συνεμβαλεῖν εἰς τὴν χώραν] εἰς τὴν Ἀττικὴν συνεμβαλεῖν Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 10. συνεμβαλεῖν] συνεισβαλεῖν plures, scilicet Guelph. Aug. Vindob. et e Regg. quatuor, α. ε. ζ. η. TAYLOR. συνεισβαλεῖν August. primus et secundus. συμβαλεῖν August. quartus. REISK.

P. 304. v. 10. ἔσεσθαι] Omittit Paris. primus, August. primus. REISK. Nec Tiberius habet. Uncis inclusit Bekker. Mallem deletum. Eadem sententia est Osanni Auctar. Lexicc. Graecc. p. 152. SCHAEFER.

P. 304. v. 10. ὑμῶν] Vulg. ἡμῶν. ὑμῶν August. secundus, P. Manutius. Correxi ὑμῶν. REISK. ἡμῶν Tiberius. Sic etiam Wunderlich. et Bekker. Vere. V. v. 15. inprimisque v. 18. SCHAEF.

P. 304. v. 11. συμπαραταξαμένους] [παραταξαμένους.] συμπαραταξαμένους Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. η. TAYLOR. Vulg. παραταξαμένους. συμπαραταξαμένους August. primus et secundus. Correxi συμπαραταξαμένους. in causa fuit, ut Thebani vobiscum in acie stantes eum prohiberent, id nempe facere, quod eum facturum nemo non opinabatur, ut scilicet in fines vestros irrumperet. REISK. παραταξαμένους Tiberius. Recepit Bekker. Mihi Reiskii scriptura videtur praestabilior, ut concinnius respondens antecedenti συνεμβαλεῖν. Infra v. 17. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν. De talium compositorum constructione cum praepositione μετά v. Lobeckius ad Phrynich. p. 354. SCHAEFER.

P. 304. v. 11. ἐκεῖνον κωλύειν] κωλύειν ἐκεῖνον Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 12. τὸν πόλεμον εἶναι] γενέσθαι τὸν πόλεμον Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 12. ἀπὸ τῆς πόλεως] Omittit Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 12. πόλεως] Ἀττικῆς Cod. ε. solus. Non parvum ea res discrimen adfert ad computum itineris. TAYLOR.

P. 304. v. 13. Βοιωτῶν] τῶν Βοιωτῶν Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 13. ὁρίοις] ὅροις August. quartus. REISK.

P. 304. v. 15. ἡμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν] ἄγειν ἡμᾶς Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 15. ἐκ] ἀπὸ Paris. quintus et septimus, August. secundus. REISK. ἐπὶ Tiberius. Scripserat Technicus ἀπό. SCHAEF.

P. 304. v. 16. ἐν εἰρήνῃ — τὸν πόλεμον] Aretinus: *ut maritima regio omni belli tempore pacata fuerit.* Melanchthon: *sed*

toto belli tempore mare pacatum haberemus. Perionius: *ut pacata Attica et tuta, qua ex parte ad mare pertinet, toto belli tempore esset.* Meletus: *Atticam ex mari toto belli tempore tutam fuisse.* Verba sic ordina: τὴν Ἀττικὴν εἶναι ἐκ θαλάττης ἐν εἰρήνῃ πάντα τὸν πόλεμον. WOLF.

P. 304. v. 16. θαλάττης] τῆς θαλάττης Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 17. ἔχειν Φίλιππον] τὸν Φίλιππον ἔχειν August. primus. REISK. φίλον ἔχειν Tiberius: „varietate notanda." ut Editor ait. „Cf. Bast. Comm. Pal. p. 848." V. not. ad p. 257, 11. Similiter confusa Φίλωνος et φίλων p. 329, 15. SCHAEFER.

P. 304. v. 17. Βυζάντιον] τὸ Βυζάντιον Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 17. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους] τοὺς Βυζαντίους πολεμεῖν Tiberius. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 304. v. 17. τοὺς] Omittit August. primus. REISK.

P. 304. v. 18. ἐκεῖνον] ἐκείνους Tiberius. SCHAEFER.

P. 304. v. 18. ἐκεῖνον ἐποίησεν] [ἐκεῖνον.] Ad finem huius periodi adiungunt MSS. non inscite vocem ἐποίησεν. Istud vide. Sunt vero Guelph. Aug. Vindob. et Regiorum α. ε. η. TAYLOR. Vulg. ἐκεῖνον. Post h. v. addunt ἐποίησεν August. primus et secundus. ἐποίησεν addidi, non quo necessarium esset id verbi, quod sufficere poterat semel iam versu 11. positum, sed perspicuitatis ergo. REISK. Secludendum putavit Wunderlich. Delevit Bekker. Quod summo iure factum est. Tam languet enim, tam inscite additum est, ut qui additum malit parum intellexisse videatur, quid leges concinnitatis in struendis periodis poscant. SCHAEFER.

P. 304. v. 20. ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς] ὁ ἐμὸς λογισμὸς Vindob. et Guelph. TAYLOR.

P. 304. v. 20. φαίνεται] Post h. v. Wunderlich. et Bekker. posuerunt signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 304. v. 20. ἀνταναιρεῖν] σχ. ἀνταναιρεῖσθαι. Profecto huiusmodi glossa non multum promovemus. Ita vertit Etruscus: *Overo parti egli, che bisogni* spegner queste dalla memoria degli huomini, *e non operare, come in perpetuo se n' habbiano a ricordare?* Et pariter Venetus ille, cuius nomen ignoratur. Et Lambinus quoque: *Tu has* [rationes] *contrario iudicio* delere ac de medio tollere putas oportere, *et non, quomodo earum memoria posteris prodatur sempiterna, videre?* Certe haec non satis sunt sana. Neque tamen in Codd. quidquam est adiumenti. Vide Wolfium ad p. 303, 22. TAYLOR. ἀνταναιρεῖν proprie locum in calculis habet, cum rationes accepti et expensi inter se constant. Tum usurpatur, cum damna et clades quaestibus et victoriis, delicta benefactis compensantur. Est itaque sententia: Existimasne, res has praeclare a me gestas ex hominum memoriis tolli debere propter ingentes clades, quas passi sumus, mea nempe, id quod tu

ais, culpa, quia decora, si quae Graeciae opera mea parta sunt, cladibus compensentur et obruantur imperitia et infelicitate mea contractis? REISK. Reiskio non possum assentiri: nam ταῦτα perperam interpretatus est. Nec ceteri rem bene gesserunt: ut parum mirer haec Tayloro Interpretum vestigiis insistenti non satis sana visa esse. Sed sunt longe sanissima. Eamus per partes. τιθέναι ψήφους, ponere calculos, ut computationem facias. ἀναιρεῖν ψήφους, tollere calculos, quos tolli iubeat computatio. ἀνταναιρεῖν ψήφους, mutuo tollere calculos, ut qui indicent numeros pares eosque inter se oppositos (positivos et negativos, ut ratiocinatores loquuntur). Iam quid est ταῦτα? Et ea, quae Demosthenis administratio reipublicae salutaria civitati gloriosaque effecit, et ea, quae Aeschinis administratio damnosa turpiaque effectura erat, si cives eius consilia probassent. Utraque in antegressis inde a v. 8. commemorantur. Quid est ἀντανελεῖν ταῦτα? Utraque ad instar numerorum parium sed inter se oppositorum tollere, h. e. oblivione perimere, ut numeri illi computatione perimuntur. Hoc vero Demosthenes vetat: nam iubet curari, ut et sua praeclara facinora et Aeschinis foeda ausa sempiternae memoriae tradantur. SCHAEFER.

P. 304. v. 22. καὶ οὐκέτι — κεκόμισθε] Vide Dionys. Halic. de Thucyd. iudic. §. 54. TAYLOR. p. 163. REISK. T. VI. p. 949. R. SCHAEFER.

P. 304. v. 22. οὐκέτι] *non iam.* SCHAEFER.

P. 304. v. 22. ἐν οἷς] Idem est atque ἔνθα vel ὅπου, *ubi. quam ibi cernere est, ubi quorundam potitus est Philippus*, h. e. quam Philippus exercuit tum, quum potitus est quorundam, vel quam, ut cernere est, in eorum quibusdam exercuit, quos in potestatem suam redegit. REISK. Non male Reiskius. Sed licet verti accuratius: *quibus in rebus.* ἐν οἷς et τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων inter se opponuntur. SCHAEFER.

P. 304. v. 22. καθάπαξ] *omnino.* Supra p. 294, 11. οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ τῆς πόλεως. Videatur Thomas Magister. TAYLOR. Vertam *derepente, incursu repentino,* ἐξ ἐφόδου. Opponuntur inter se καθάπαξ κύριον καθίστασθαι et περιβάλλεσθαι. Illud vim armorum, hoc dolum consiliorum significat. SCHAEFER.

P. 304. v. 23. τινῶν] τῶν P. Manutius. REISK.

P. 304. v. 23. κύριος κατέστη Φίλιππος] κατέστη κύριος ὁ Φίλιππος Dionysius. SCHAEFER.

P. 304. v. 25. τὰ λοιπὰ — περιβαλλόμενος] περιβαλλόμενος: σχ. μηχανὴν περιτιθεὶς περὶ τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων. *in animo concipiens, moliens,* etc. Et profecto cum huiusmodi glossam in Harpocratione reperiamus, scilic. προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ ὑποτιθεμένους, οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους, ὡς Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pene adducor, ut credam, Lexi-

cographum hunc locum respexisse et textum Demosthenis ad eam normam esse reformandum. Certe Valesius errat, qui credit, hic ab Harpocratione intelligi istud τὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, quod occurrit p. 258, 23. Quod longe alia res est. TAYLOR. προβαλλόμενος suspicatur Taylorus. παραβαλλόμενος dat August. quartus. περιβαλόμενος (in aor. 2.) Dionysius. reliqua seu Thraciae seu Graeciae nondum a se subacta conans ad se rapere sibique veluti amiculum circumiicere. Melius Harpocrationem percepit Valesius, quam Taylorus, et sedem interpretationis melius noscitavit. REISK. V. not. ad p. 258, 23., ubi etiam de coniectura Taylori longe infelicissima. Aoristum Dionysii iure improbat Krügerus ad Dionysii Halicarn. Historiographica pag. 213. Iam audiamus Weiskium ad hunc etiam locum φυσῶντα, σμικροῖς μὲν αὐλίσκοισι, φορβειᾶς δ' ἄτερ. „Reiskius" inquit (de Hyperb. II. p. 45. s.) „pessime interpungens post ἦν (quo et Wunderlichius deceptus videtur) explicat τὰ λοιπὰ περιβαλλόμενος *reliqua sc. Thraciae s. Graeciae ad se rapere et sibi velut amiculum circumiicere.* Immo vertendum: *benevolentia, quam in ceteris* (κατὰ τὰ λοιπά, i. e. si a Thebanorum oppressione discesseris) *prae se ferens, qua circumdans se quasi ac tegens in vos maxime utebatur.*" *Pessima* Reiskii interpunctio quae sit, ut scias, vir egregius, uti talibus membris interiectis saepissime fit, ante τὰ λοιπὰ et post περιβαλλόμενος posuerat subdistinctiones. Has a Wunderlichio servatas, cum periodus iis rectius careret, (nam summum iuvant tirunculos ad intelligendum τὸ ἑξῆς,) hic, ut multis aliis locis, delevi.*) Deleverunt etiam Dissenius in altera Gottingensi et Bekkerus. Ut igitur Reiskius abusus sit interpunctione, tamen τὸ ἑξῆς intellexit optime, Weiskius pessime. De vi participii περιβαλλόμενος v. not. ad καθάπαξ v. 22. SCHAEFER.

P. 304. v. 26. πρὸς ὑμᾶς] Bekkerus: „πρὸς ὑμᾶς om. S." Recte, ut opinor. Quam Philippus humanitatem *omnino* simulabat, ubi astute agendum esset, eius fructum *Athenienses* tulerunt. SCHAEFER.

P. 304. v. 27. κεκόμισθε] ἐκομίσασθε Dionysius. Ad κεκόμισθε addendum videtur δι' ἐμέ. mihi debetis, quod fructus humanitatis Philippi percepistis, in quo laudandi estis, egoque vobis id congratulor. REISK. Non addendum est: nam hoc etiam deberi Demosthenis consiliis docet nexus huius periodi cum superioribus per illa, καὶ οὐκέτι προστίθημι. Recte autem Reiskius καλῶς ποιοῦντες interpretatur. SCHAEFER.

P. 305. v. 1. παραδείγματα] quale illud σοφὸν scilicet παράδειγμα τῶν ψήφων, quod Orator modo explosit. SCHAEFER.

---

*) Male reliqui mox, ubi καλῶς ποιοῦντες a proximis non seiungendum. SCHAEFER.

P. 305. v. 1. *πλάττων — σχήματα*] Num forte hic locus Lexicographo MS. Paris. obversabatur, cum scriberet: *Δημοσθένης· καὶ πλασάμενος σχῆμα τραγικόν.* Vid. Osannus Auctar. Lexicc. Graecc. p. 177. SCHAEFER.

P. 305. v. 2. *πάνυ γὰρ* —] Ironice. Sic Aeschines p. 492, 1. *πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι.* MARKLAND.

P. 305. v. 2. *πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο κ. τ. λ.*] Alexander Rhetor pag. 54. in capite *περὶ διασυρμοῦ*: *καὶ ὡς Δημοσθένης πρὸς αὐτὰ ταῦτα· πάνυ γὰρ κατὰ τοῦτο χεῖρω γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διεξῆλθον ἐγώ, εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ μετήγαγον.* Posterius *εἰ* Normannus addidit, haud constat unde. In Aldina non est, sed eius loco vacuum spatiolum. Pro *παρὰ τοῦτο* dat ille e memoria recitans *κατὰ τοῦτο*, quod ad sententiam perinde est: nam *παρὰ τοῦτο* est *ob hoc* vel *hactenus*. Si hoc fuisset, evenisset etiam alterum: verum quia prius desideratum est, *παρὰ τοῦτο*, ideo, eventus quoque speratus insecutus non est. REISK. Ut exemplum *τοῦ διασυρμοῦ* etiam Tiberius p. 64. hunc locum citat sic scriptum: *πάνυ γε· ου γὰρ παρὰ τοῦτο εὐχερῆ γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα ἀλλὰ μὴ τοῦτο διελέχθην ἐγώ, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα.* Illud *γε· οὐ*, opinor, natum est e *γοῦν*, quod nonnulli videntur pro *γὰρ* legisse. Sed vide mihi quas turbas dederit *οὐχ ὁρᾷς*, fortasse quod vis eius ironica non intelligeretur. Itaque et in Alexandro et in Tiberio coactum est cedere aliis, quae ut sensum satis commodum habere videantur, tamen ab Oratoris mente multum abhorrent. Nisi forte consulto Technici interpretationis, etsi falsae, causa addiderunt, ille *χεῖρω*, hic *εὐχερῆ*. Quod si dicas esse probabilius, vix refrager. SCHAEFER.

P. 305. v. 2. *παρὰ τοῦτο*] *διὰ τοῦτο* Codd. Ven. et Reg. ζ. Minus istud probo. *παρὰ* inter alia significata, quorum nonnulla sunt exquisitiora et vulgarem aciem effugiunt, illum in hoc loco habet usum, ut ita fere exponere possimus: *the fate of Greece did not depend upon my using this expression or that. οὐ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα.* Disputat de hoc loco et de vi huius locutionis H. Stephanus Thes. L. G. T. III. c. 38. et aequipollere censet idiomati Gallico *à cela près*. Cui ego non obtempero. Non longe abest ab usu et proprietate *τοῦ διὰ*, quod modo vidimus in eius locum substitui. Simile fere mox occurret p. 307, 3. *εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. if you could do it* for *the times*. Haec verba ad meam fere sententiam interpretatur Etruscus: *Percioche in questo, ben sai* [ironice satis versum], *consiste una gran parte della salute de' Greci, se questo vocabolo e non quello ho io usato.* Ita Lambinus: *In hoc enim positae sunt fortunae Graeciae, scilicet utrum hoc an illud verbum in oratione posuerim, huc an illuc manum porrexerim.* Adludit ad hunc locum Cicero Orat. §. 8. *Itaque se purgans io-*

catur Demosthenes: negat in eo positas esse fortunas Graeciae, in hoc eum *), *huc an illuc manum porrexerit.* D. Augustinus contra Crescon. l. 2. init. *Si enim Demosthenes, clarissimus oratorum, quibus verborum tanta fuit cura, quanta rerum auctoribus nostris, cum tamen ei nonnullam locutionis insolentiam obiecisset Aeschines, negavit ille, in eo positas esse fortunas Graeciae, illone an illo verbo usus fuerit et huc an illuc manum porrexerit.* D. denique Ambrosius in Lucam cap. 2. *Nam si orator, illorum, qui phaleras sermonum sequuntur, negat in hoc fortunas positas esse Graeciae, hoc an illo verbo usus sit, sed rem spectandam putat*, caetera. TAYLOR. διὰ τοῦτο Aldina Taylori. REISK. Si qui scripserunt διὰ interpretationis causa, parum perspexerunt, quam vim h. l. habeat praepositio παρά. Hanc Cicero tam diserte explicuit, ut alio interpretandi auctore facile careamus. Ciceronem cogitate secutus est Vigerus de Idiotism. L. Gr. p. 645.: temere deseruit, ut Graece doctior videretur Romano, Hoogeveenus ad Viger. p. 644. H. Stephanus hunc locum perperam intelligens Thes. c. 7200. D. citavit tamen quae cum eo aptissime componi possint: in his Isocrateum p. 47. ed. Lang. ὡς οὐ παρὰ ταῦτ' ἐστὶν recte versum: *non in his positum esse rerum momentum.* Quodque ἐστὶν in Isocrate, idem h. l. valet γέγονε a Pseudo-Ulpiano ridicule expositum. SCHAEFER.

P. 305. v. 2. (οὐχ ὁρᾷς;)] *non vides?* Est formula excitandi ad attentionem et ad se vultum adversarii contorquendi. *en. vides? huc specta.* REISK. Parum cepit vim formulae. Est acerbissime sarcastica. SCHAEFER.

P. 305. v. 2. γέγονε] σχ. ἤγουν αὔξησιν ἔλαβον. Dubito multum de ista interpretatione. TAYLOR. V. not. ad παρὰ τοῦτο v. 2. SCHAEFER.

P. 305. v. 3. [πράγματα]] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Unci amoti in altera Gottingensi. Vocem delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 305. v. 6. ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν — ἐσκόπει] Similem contentionem regni et democratiae vide et apud Isocratem in Nicocle. WOLF.

P. 305. v. 6. ἐπ'] F. ἐξ. Vide notata ad pag. 298, 3. MARKLAND. Vulgatam esse verissimam eodem illo loco demonstratum est. SCHAEFER.

P. 305. v. 6. ἐσκόπει] σκόπει Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 305. v. 7. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 305. v. 7. εἰσῄειν] Vulg. εἰσῄει. εἰσῄειν Paris. primus, quintus, septimus, Aldina Taylori, August. primus et quartus, Bavaricus: sed in hoc ν adscripsit nova manus et ει quoque substituit vetustae literae, quae videtur α fuisse, ut olim in Bavarico

---

*) Ita libri Ciceronis. Schützius Ambrosium secutus haec edidit: *hoc an illo verbo usus sit.* SCHAEFER.

scriptum fuerit εἰσῆα. Correxi εἰσῄειν. *cum ingrederer in res*, h. e. cum ad rempublicam tractandam accederem. REISK.

P. 305. v. 8. συνήγαγον] συνῆγον August. secundus. REISK.

P. 305. v. 8. ἐπιστάς] Simpliciter *res aggressus*. ἐπὶ ταῦτα ἐπέστην p. 245, 10., ubi subinsulsus est Pseudo-Ulpianus Oratoris τὴν κηδεμονίαν componens cum δαίμονός τινος ἐπιστασίᾳ. Quanquam hominis rationem videtur probasse Dorvillius ad Chariton. p. 215. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 305. v. 11. τἀδίκημ'] τἀδικήματα Paris. primus. REISK.

P. 305. v. 11. ἂν] ὂν August. secundus. REISK.

P. 305. v. 11. ἐδείκνυεν] Vulg. ἐδείκνυες. ἐδείκνυεν in tertia persona August. primus. Utramque lectionem dat Bavaricus. Correxi ἐδείκνυεν. Redit enim ad ὁ βουλόμενος ἐξετάζειν τὸν ῥήτορα p. 304, 28. REISK.

P. 305. v. 12. ἐσυκοφάντει] Vulg. ἐσυκοφάντεις. ἐσυκοφάντει in tertia persona Paris. primus et secundus. Vulgata fuit procul dubio in August. primo a prima manu, sed ultima litera ς postmodum a nescio quo abrasa est. Utramque lectionem dat Bavaricus. Correxi ἐσυκοφάντει. REISK. V. not. ad ἐδείκνυεν v. 11. SCHAEFER.

P. 305. v. 17. δὲ] γὰρ August. quartus. REISK. Statim corrig. σύνταξιν. *tributum a sociis pendendum*. V. p. 60, 11. SCHAEF.

P. 305. v. 18. προεξειλεγμένα] Ulpianus habet προαπατημένα. Quod non intelligo. Etruscus: *i quali anco erano stati per* l' addietro riscossi. Anonymus Venetus: *atque ista* [talenta] ante fuerant consumta. Lambinus: *vectigal erat in singulas civitates descriptum circiter quater millies centies, atque haec pecunia* iam erat redacta. Interpres Gallicus: *exigé par avance.* Si igitur de tributis anticipatis et ante diem collectis intelligamus, fortasse in Ulpiano legendum erit προαπαιτούμενα *). Interea animadvertat lector, vocem hanc προεξειλεγμένα Wolfianam esse, non Demosthenis, si qua Codd. fides. Ubique enim exarari video προεξηλεγμένα. TAYLOR. Vulg. προεξηλεγμένα. προεξειλεγμένα August. primus et quartus, Bavaricus. Et sic e coniectura sua restituit Wolfius, quem secutus est Taylorus testatus, vulgatam in libris omnibus esse. Correxi προεξειλεγμένα. Non enim est a προεξελέγχειν, sed a προεκλέγειν. iamdudum ante exacta et collecta, antequam bellum cum Philippo susciperemus aut ego ad remp. accederem. REISK. ἐκλέγειν proprium verbum de tributis exigendis. Sic αἱ συντάξεις et ἐκλέγειν τὰ χρήματα ἐκ τῶν συμμάχων iunguntur p. 1199, 4. s. Xenophon Oecon. 4, 9. καὶ δασμοὺς ἐκ τούτων ἐκλέγουσιν. SCHAEFER.

P. 305. v. 18. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

---

*) Immo προαπαιτημένα, augmento neglecto. V. Ind. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 655. a. SCHAEFER.

P. 305. v. 20. καὶ] καὶ prius omittunt Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 305. v. 21. παρεσκευάκεισαν] παρεσκευάκεσαν August. primus. παρεσκεύασαν Paris. primus et septimus, August. secundus et quartus. REISK. παρεσκευάκεσαν edi debuisse dudum monuit bonus ille perdoctusque, nunc (quae rerum humanarum sors est iniquissima) fere contemtus Fischerus Animadverss. ad Weller. T. II. p. 373. SCHAEFER.

P. 305. v. 21. πάντας] ἅπαντας Paris. primus et quintus. REISK.

P. 305. v. 22. Εὐβοέας] Mireris in nullo librorum neque hic neque infra p. 306, 13. 20. reperiri Εὐβοᾶς. SCHAEFER.

P. 305. v. 23. καὶ τὰ] Vulg. τὰ. καὶ τὰ Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. καὶ addidi. REISK. Omisit Bekker. Videtur ortum ex antegresso ς. SCHAEFER.

P. 305. v. 26. ἦρχε] ὑπῆρχε Paris. primus. REISK.

P. 305. v. 27. αὐτοκράτωρ — μέγιστόν] MStis placere video et Lambino aliquid eiusmodi: αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον· ὃ μέγιστόν —. TAYLOR. Vulg. αὐτοκράτωρ, τῶν εἰς — μέγιστόν. αὐτοκράτωρ ὢν τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ὃ μέγιστόν Paris. primus, secundus, quintus, septimus. ὢν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ὃ μέγιστόν Aldina Taylori. ὢν αὐτοκράτωρ, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστόν August. quartus. αὐτοκράτωρ ὢν, ὃ τῶν εἰς τὸν πόλεμον μέγιστόν Aug. primus et secundus, Weimaranus, index Lambini. Et sic ferme P. Manutius quoque, nisi quod ὢν omisit. Cum lectione P. Manutii convenit Bavaricus et editio Wolfii. Sed idem Wolfius in farragine lectionem August. primi et secundi, cum qua etiam lectio quarti convenit, praefert. Addidi ὢν et ὃ. REISK.

P. 305. v. 28. εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν] ἐν ταῖς χερσὶν εἶχον August. primus. ἐν ταῖν χεροῖν August. secundus. REISK.

P. 306. v. 1. ἃ δόξειεν] ἃ ἂν δόξειεν. MARKLAND. Iure Marklando adversatur Wunderlichius praefat. p. XXXIX. Quamquam vera ratio videtur virum doctissimum fugisse. ἃ ἂν δόξειεν foret hypothetice dictum: *quae futurum erat ut placerent*, scilicet si hoc aut illud accideret. Quod huc non quadrat. SCHAEFER.

P. 306. v. 3. βουλευόμενος] βουλόμενος August. quartus. REISK.

P. 306. v. 3. συκοφαντούντων] συκοφαντῶν August. quartus. REISK.

P. 306. v. 5. πάντων] ἁπάντων Paris. primus, quintus, septimus. REISK.

P. 306. v. 5. ὢν] Addidi de meo. REISK. Bene omiserunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 306. v. 8. μόνου] Vulg. μόνον. μόνου August. primus, Bavaricus. Praetuli μόνου. REISK.

P. 306. v. 8. προὐτίθετε] προὐτίθεθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 306. v. 11. τοιαῦτα] Vere ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 306. v. 11. ἕκαστον τύχοι] ἕκαστ' ἂν τύχοι. MARKLAND. ἕκαστον τύχοι etiam August. secundus, sed cum α super ο in fine primi vocabuli scripto, ut nescias, utrum voluerit, num ἕκαστα τύχοι, (quamquam hoc magis videtur librarius pro varia lectione dare voluisse,) an ἕκαστ' ἂν τύχοι, quomodo coniecit Marklandus REISK. Marklandum hic etiam infercientem dilectissimum sibi ἂν non miror: miror non infersisse v. 10. post ὅσα. V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 306. v. 12. ἀπήειτε] ἀπῇτε Bekker. SCHAEFER.

P. 306. v. 12. ἐκ τοιούτων — ἐλαττωμάτων] Poterat brevius ἐκ τῶνδε. V. not. ad Sophoclis Trachin. 1111. SCHAEFER.

P. 306. v. 13. ἐγὼ ἐλαττωμάτων] ἐλαττωμάτων ἐγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 306. v. 13. συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα κ. τ. λ.] Scholiastes Hermogenis p. 139. οὕτω καὶ Δημοσθένης, ζητουμένου, εἰ εὔνους ἐστὶ τῇ πόλει, ἀπὸ τῶν πράξεων συνέστησε τὴν ἑαυτοῦ εὔνοιαν οὕτως εἰπών· ὅπου [leg. οὕτως εἰπών που, *nescio ubi locorum.*] Βυζαντίους, Περινθίους, Εὐβοέας, Ἀχαιοὺς συμμάχους ἐποίησα τῇ πόλει. fortasse hunc locum designans. REISK.

P. 306. v. 17. τῶν πολιτικῶν] i. q. τῶν οἰκείων p. 305, 18. SCHAEFER.

P. 306. v. 19. δίκαια] Explicat Scholiastes satis erudite. Disceptatio erat de iure et proportione. TAYLOR. Sensus: Si vero calumniaris, quod officiosiores erga Thebanos et Byzantinos et Euboeenses de iure nostro aliquantum remisimus. A liberalitate Demosthenes repetit quod Aeschines largitioni tribuerat p. 535. R. SCHAEFER.

P. 306. v. 20. τῶν νήσων] Vulg. τῶν ἴσων. τῶν νήσων margo Bavarici. Correxi τῶν νήσων. REISK. Non correxit quod depravatum erat, sed sanum corrupit. τῶν ἴσων, ut oportebat, Wunderlich. et Bekker. τὰ ἴσα h. l. sunt aequae portiones sumtuum in bellum faciendorum. SCHAEFER.

P. 306. v. 22. ἐκείνων] Abest ab August. quarto. REISK. Male abest. V. not. ad p. 301, 17. SCHAEFER.

P. 306. v. 22. τριήρεων] προπαροξυτόνως κατ' Ἀττικισμόν. Hinc et contractum genitivum saepe invenias παροξυτόνως scribi τριήρων, cum lingua communis postulet περισπωμένως, τριηρῶν, a τριηρέων, ob acuti et gravis concursum. WOLF. τριήρων Codd. Guelph. Harl. Vindob. et Regii α. ε. η. TAYLOR. τριήρων August. primus, secundus, quartus. τριηρῶν Bavaricus. REISK. τριήρων

Bekker., cuius quinque Codd. dant τριηρῶν. V. not. ad pag. 100, 26. SCHAEFER.

P. 306. v. 23. τὰς διακοσίας ἡ πόλις παρέσχετο] quemadmodum nunc τὰ δύο μέρη τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀναλωμάτων, tertiâ sumtuum parte Thebanis irrogatâ; quod Demostheni Aeschines acerbe exprobrat p. 534. s. SCHAEFER.

P. 306. v. 27. κινδύνου] πολέμου Cod. η. TAYLOR.

P. 306. v. 28. αὐτῇ] αὕτη Ven. et Ital. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK.

P. 306. v. 28. παρέσχετο] παράσχοιτο Guelph. παρέσχοιτο Vindob. TAYLOR. παρέσχοιτο Vindob. nihili est: sed aut παράσχοιτο voluit aut παρέχοιτο dare. REISK. Nisi forte commista est vulgata cum scriptura Codicis Guelph. παράσχοιτο prior Gottingensis. In altera Dissenius recte dedit vulgatam, quae significat Athenienses revera παρασχέσθαι. SCHAEFER.

P. 307. v. 1. εἶτα — ἐμέ] Citant Anecd. Bekk. pag. 179, 6. SCHAEFER.

P. 307. v. 1. κενάς γε] Vulg. κενάς. κενάς γε August. primus et secundus. κεναὶ χάριτες sunt officia, studia vana, incassum navata, sive illo, cui navantur, haud desiderante et vel aspernante etiam, sive quod sero veniunt, sive quod rem malam et corruptam haud corrigunt. REISK. γε non habent Anecd. Bekk. l. c. SCHAEF.

P. 307. v. 1. χαρίζῃ χάριτας] χάριτας χαρίζῃ Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 307. v. 1. τί γὰρ — πράττειν] Διαφορεῖται ἡ ἀνάγνωσις, inquit σχ. ἄλλως γὰρ ἀναγινώσκεται, στιγμῆς ἐν τῷ λέγειν [λέγεις] μεσιτευούσης, καὶ ἄλλως ἐν μόνῳ τῷ πράττειν τιθεμένης. TAYLOR. Idem Scholium Bekkerus e Cod. S. dedit, sed rectius scriptum: habet enim διφορεῖται et λέγεις. De corrupto διαφορεῖται v. Bastii Commentat. Palaeograph. pag. 741. Add. Müller. ad Scholia Tzetzae in Lycophron. p. 319. Idem scribarum error δίγυιος (quo composito Lexica carent) corrupit in διάγυιος. Vid. Boeckhius de metris Pindari p. 26. SCHAEFER.

P. 307. v. 2. ὢν — παρὼν] ὢν ἐν τῇ πόλει, agens, habens in urbe, non peregrinans. παρὼν, scilicet τοῖς γιγνομένοις, praesens rebus illis, cum gererentur, in iis mediis versans. REISK. παρὼν, praesens in concionibus, ubi de illis rebus agebatur. SCHAEF.

P. 307. v. 3. εἴπερ — καιρούς] Post ἐνεδέχετο subaudiendum πράττειν. παρὰ τοὺς παρόντας καιροὺς construenda sunt cum ἔγραφες, subdistinctione ideo ab ἐνεδέχετο separanda. Haec propterea moneo, quia Foulkes et Freind verterunt: „Quid enim nunc dicis quod fieri olim oportebat? et cur non potius, cum in civitate esses, ista tunc temporis, si *tibi ita licuisset*, decrevisti?" SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 222. Subdistinctione separavit etiam Wunderlichius in priore Gottingensi. Non placet. Continu-

anda enim esse εἴπερ — καιρούς docent proxime sequentia. παρά i. q. διά. V. Iuliana p. VIII. SCHAEFER.

P. 307. v. 5. καιρούς;] Non habent signum interrogationis Reiskiana, Wunderlichiana, Bekkeriana. SCHAEFER.

P. 307. v. 5. ἐβουλόμεθα] [ἂν βουλώμεθα.] ἠβουλόμεθα. MARKLAND. ἐβουλόμεθα plures, et fortasse rectius, scilicet MSS. Ald. et Felician. Guelph. Vind. α. et η. TAYLOR. Vulg. ἂν βουλώμεθα. ἐβουλόμεθα (sine particula) August. primus et secundus, indices Ald. Bernardi et Pauli. Praetuli ἐβουλόμεθα. Praeterea verba ἐξῆν αἱρεῖσθαι aut similia addenda videntur. non ea licebat optare, quae vellemus, sed ea necesse erat acceptare, quae res et tempora darent. REISK. Nihil addendum. ἠβουλόμεθα dant duo Codd. Bekk., quod poterat praeferri, ut alibi praelatum est. SCHAEFER.

P. 307. v. 5. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 307. v. 6. δέχεσθαι] Post h. v. Wunderlichii prior habet signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 307. v. 6. ὁ γὰρ — ἕτοιμος] „Is enim in promtu erat, qui et contra nos licitationes faceret, *iisque qui a nobis eiecti erant hospitium praeberet*, et pecunias insuper daret.“ Foulkes et Freind. Quasi de exulibus agatur! τοὺς ἀπελαυνομένους Thebanos significat ab Atheniensium societate conditionibus iniquis abactos. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 222.

P. 307. v. 7. προσδεξόμενος] προσδεξάμενος Paris. septimus. REISK.

P. 307. v. 8. τοῖς πεπραγμένοις] Malim οὕτω aut οὕτως εὖ interponi. REISK. Nemo requirat. SCHAEFER.

P. 307. v. 8. κατηγορίας] Cod. Bekk. κατηγορίαν. Placet: sola enim Aeschinis accusatio intelligitur. SCHAEFER.

P. 307. v. 9. τί ἂν οἴεσθε κ. τ. λ.] Plutarchus in tractatulo περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως [T. III. p. 187. s. Wytt.]: τοῦτο γοῦν λαμπρὰν τῷ Δημοσθένει παῤῥησίαν ἐδίδου, καὶ τὸν κόρον ἀφῄρει τῶν ἐπαίνων, οἷς παρὰ πάντα τὸν λόγον ὁμοῦ τι τὸν ὑπὲρ τοῦ στεφάνου κέχρηται, σεμνυνόμενος οἷς ἐνεκαλεῖτο περὶ τοῦ πολέμου πρεσβεύμασι καὶ ψηφίσμασιν.—καὶ τὰ Δημοσθένους τοιαῦτα· τίς δ' οὐκ ἂν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν τῇ πόλει καλῶν ὑπαρχόντων λόγῳ μόνον αἰσχύνειν ἐπεχείρησα; καί· τί ἂν οἴεσθε λέγειν τοὺς μιαροὺς τούτους ἀνθρώπους, εἰ τότε μου περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου ἀπῆλθον αἱ πόλεις; καὶ ὅλως ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος εὐφυέστατα ταῖς ἀντιθέσεσι καὶ λύσεσι τῶν αἰτιῶν ἐπεισάγει τοὺς ἐπαίνους. TAYLOR. Citat hunc locum aliosque e vicinia Apsines p. 699. REISK.

P. 307. v. 9. εἰ, τότ'] Vulg. εἴ ποτ'. εἰ τότ' Paris. primus et quintus, August. primus, secundus, quartus, margo Bavarici, index Aldi, editio P. Manutii. Et sic dedi. REISK.

P. 307. v. 9. *περὶ τούτων*] Verba haec omittit index P. Manutii. Pro postrema voce est in Bavarico *τούτου*, sed vulgata eidem est superscripta. REISK.

P. 307. v. 11. *κατέστη*] Post h. v. Reisk. et Bekker. habent signum interrogationis. Mihi omnia haec videntur continuanda, ut cohaereant *τί ἂν οἴεσθε — τί ποιεῖν ἂν —*. Idem Wunderlichio placuit, qui post *κατέστη* posuit lineolam. SCHAEFER.

P. 307. v. 11. *τί ποιεῖν ἂν — τουτουσί;*] Citant Anecd. Bekk. p. 127, 16. sic scripta: *τί ποιεῖν ἂν ἢ τί λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς τούτους ἀνθρώπους οἴεσθε;* SCHAEFER.

P. 307. v. 12. *λέγειν οἴεσθε*] Vulg. *οἴεσθε λέγειν*. Invertit August. primus. *οἴεσθε* omittunt August. quartus et Bavaricus. Sed in huius margine sic scriptum est: *γρ. τουτουσὶ οἴεσθε. ἢ τί λέγειν τοὺς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους τουτουσὶ οἴεσθε* Aldina Taylori. Inverti ordinem vulgatum. REISK. *οἴεσθε* omisit Bekker. SCHAEF.

P. 307. v. 15. *εἶτα τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου κ. τ. λ.*] Haec *μιμητικῶς* a Demosthene sub persona calumniatorum dicta ego verti *κατὰ πλαγιασμόν, ἀλλ' οὐκ αὐτοπροσώπως*. Quod si displicet, haec reponas licebit: *Itaque et Hellespontum per Byzantios obtinuit, et frumenti in Graeciam importationem in potestatem suam redegit, et bellum finitimum ac grave in Atticam per Thebanos est illatum, et mare propter grassantes ex Euboea piratas navigari non potest. Nonne haec* etc. WOLF.

P. 307. v. 15. *διὰ*] *καὶ* Paris. sextus. REISK.

P. 307. v. 15. *Βυζάντιον*] Vulg. *Βυζαντίων*. *Βυζάντιον* August. secundus. Correxi *Βυζάντιον*. REISK. Recte *Βυζαντίων* Wunderlichii posterior et Bekker. Sic *διὰ Θηβαίων* v. 17. SCHAEFER.

P. 307. v. 15. *καθέστηκε*] *καθέστη* vel *κατέστη* alii, et quidem Ven. cum ε. et η. Regiorum, adiuncta voce *Φίλιππος*: *τοῦ μὲν Ἑλλησπόντου — ἐγκρατὴς κατέστη Φίλιππος*. TAYLOR. *κατέστη* August. primus et quartus, Ven. Lessing. Weimar. P. Manut. Dant idem, sed cum addito *Φίλιππος*, Paris. quintus et septimus et Aldina Taylori. REISK. Turbae ortae ob sequentem copulam. Hinc exstitit primum *καθέστη*: deinde correxerunt *κατέστη*. SCHAEFER.

P. 307. v. 16. *σιτοπομπείας*] *σιτοπομπίας* Guelph. Obsop. Regii α. ε. η. TAYLOR. *σιτοπομπίας* August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Weimaranus. REISK. Sic etiam Bekker. SCHAEF.

P. 307. v. 16. [*γέγονε*]] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Amoti unci in Wunderlichiana. Seclusit etiam Bekker. Mallem vocem deletam. Sunt enim modo tria membra, ut doceatur, quae fuissent futura, *εἰ κύριος κατέστη Φίλιππος Εὐβοίας καὶ Θηβῶν καὶ Βυζαντίου*. Attende autem ordinem his in membris inversum: chiasmum Technici dicunt. SCHAEFER.

P. 307. v. 20. *γέγονεν*] Post h. v. Reiskiana cum Wunderli-

chiana plene interpunxit: Bekkeriana habet signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 307. v. 20. ἔλεγον] ἔλεγε August. secundus, ut ad solum Aeschinem referatur. REISK.

P. 307. v. 21. πονηρὸν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.] Vide Hermogenem p. 241. 271. not. supra ad p. 262. pen. TAYLOR. Sopater ad Hermogenem pag. 37. δεῖ δὲ τὸν μελετῶντα τὰ πρός τι ἢ διαβεβλημένα καθολικοῖς χρῆσθαι ἐπιχειρήμασιν, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης· πονηρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. V. etiam Schol. Aristophan. ad Nubes v. 447. REISK. Conf. Tiberius p. 44. s. cum Editoris annotatione. SCHAEFER.

P. 307. v. 22. τοῦτο δὲ — ἐστιν] Citat Thomas Mag. p. 535. SCHAEFER.

P. 307. v. 23. κίναδος] κίναιδος Guelph. Vindob. et Regii α. ε. Vid. p. 281, 22. et Aeschin. c. Ctesiphont. p. 557. not. TAYLOR. κίναιδος videtur vetusta manus in August. primo dedisse, sed postmodum iota posterius erasit, quisquis is fuit. Citant hunc locum Hermogenes pag. 241. 271. Thomas Mag. v. κίναιδος, Harpocration v. κίναδος. REISK. V. Photius c. 123., ubi solenni errore legitur ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος: nam κατὰ talibus in locis significare *de* quis credat? SCHAEFER.

P. 307. v. 23. τἀνθρώπιόν] Vulg. ἀνθρώπιόν. τἀνθρώπιόν August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, Scholiastes Aristophan. ad Nubes v. 447. Praetuli τἀνθρώπιόν cum articulo. REISK. Sic etiam Thomas Mag. l. c., ubi v. Stoeberus. SCHAEFER.

P. 307. v. 23. ὑγιὲς ἐξ ἀρχῆς] Vulg. ἐξ ἀρχῆς ὑγιὲς. ὑγιὲς ἐξ ἀρχῆς August. primus. Secundus contra ponit ὑγιὲς post πεποιηκός. REISK. ἐξ ἀρχῆς ὑγιὲς Bekker. SCHAEFER.

P. 307. v. 23. πεποιηκὸς] πεποιηκὼς in masculino genere August. quartus. REISK.

P. 307. v. 25. αὐτοτραγικοπίθηκος, ἀρουραῖος Οἰνόμαος] V. Hermogenes l. c. ad p. 270, 20. SCHAEFER.

P. 307. v. 25. αὐτοτραγικοπίθηκος] [αὐτοτραγικὸς πίθηκος.] διὰ τὸ ἀπαίδευτον ὄντα, τῇ φύσει χρώμενον, ὥσπερ οἱ πίθηκοι, τραγῳδίας ὑποκρίνεσθαι. WOLF. Ulpianus: οἴκοθεν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει τὸ πιθηκίζεσθαι. Lexicographi videntur legisse τραγικὸς πίθηκος. Ita Harpocration: Τραγικὸς πίθηκος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἔοικε λέγειν τοῦτο ὁ ῥήτωρ, ὡς καὶ παρὰ τὴν ὑπόκρισιν ἀτυχοῦντος τοῦ Αἰσχίνου καὶ μιμουμένου μᾶλλον τραγῳδοὺς, ἢ τραγῳδεῖν δυναμένου. Adde Suidam in v. et Photium MS. TAYLOR. Vulg. αὐτοτραγικὸς πίθηκος. *ein leibhafter tragischer Affe, ein Original von einem tragischen Affen.* Haec inest notio huic compositioni cum αὐτο —. Placuit tamen magis ad augendum vocabuli ridiculum et portentosum duo istaec in unum contrahere ad Aristophaneam formulam procusum, αὐτοτραγικο-

P. 308. v. 3. διεξίοι] διεξίει Paris. primus. REISK.

P. 308. v. 8. Εἰ τὸ καὶ τὸ κ. τ. λ.] Alexander de Figuris pag. 72. cap. περὶ ἐλλείψεως hunc locum citat. REISK.

P. 308. v. 3. ἄνθρωπος] ἅνθρωπος Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 5. οὑτοσὶ] Non habet Tiberius. — Mox corrig. ἐμβρόντητε. SCHAEFER.

P. 308. v. 6. αὐτὴν] Addit August. primus. Addidi. Non supervacaneum est hoc vocabulum. *cladem ipsam.* Vult dicere: Delicta imperatorum et militum, quae cladem hanc consciverunt, in semet spectata et a meis politicis institutis secreta, mihi par non est imputari. REISK. αὐτὴν omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 6. γαυριᾷς] Citant h. l. Anecd. Bekk. pag. 87, 29. SCHAEFER.

P. 308. v. 7. ἐμοῦ] Vulg. ἐμοί. ἐμοῦ Paris. primus, August. primus et secundus. Praetuli ἐμοῦ. REISK.

P. 308. v. 8. οὐδαμοῦ — πρέσβεων] Citant Anecd. Bekk. p. 147, 4. οὐδαμοῦ referendum ad ἡττηθείς. SCHAEFER.

P. 308. v. 8. πώποτε] πώποθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 8. ὅποι] Vulg. ὅπου. ὅποι Paris. primus et quintus, August. primus, secundus et quartus, indices Aldi et P. Manutii. Utrumque dat Bavaricus. Praetuli ὅποι. REISK. ὅπου Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 308. v. 10. ἐξεπέμφθην] Vulg. ἐπέμφθην. ἐξεπέμφθην Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. Pro ἐπέμφθην simplici praetuli ἐξεπέμφθην. REISK. ἐπέμφθην Anecd. Bekk. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 10. ὑφ'] παρ' Paris. septimus, August. secundus. REISK.

P. 308. v. 11. παρὰ] Omittunt Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 308. v. 11. οὐδ'] οὐκ August. primus et quartus. REISK. Recte οὐκ Wunderlich. et Bekker. Ille „Singula membra“ inquit „accurate erant secernenda. Vid. p. 262, 16. ss.“ Vid. idem ad Aeschinis Orat. in Ctesiphont. p. 116. SCHAEFER.

P. 308. v. 13. πρώην] νῦν Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. πρώην Reisk. Wunderlich. et Bekker. Bekkerus: „πρώην] νῦν k. r. s. om. S.“ Suspiceris igitur Oratorem modo τὰ τελευταῖα scripsisse. Sed v. p. 406, 6. SCHAEFER.

P. 308. v. 15. Θηβῶν] Post h. v. Reisk. et Bekker. ponunt subdistinctionem. SCHAEFER.

χωρὶς μὲν γὰρ φόνων κ. τ. λ. coll. varr. lectt. ad c. 109, 9. Sic omnes illic turbae sedantur. SCHAEFER.

P. 308. v. 17. αἰσχύνῃ] αἰσχύνει Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 18. τοῦ] Omittunt August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 18. γενέσθαι] γεγενῆσθαι Paris. primus, August. primus. REISK. Etiam post h. v. Bekkerus posuit signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 308. v. 22. στρατηγίας] στρατολογίας August. quartus. REISK.

P. 308. v. 22. ἐμὲ] ἔμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 308. v. 23. γ'] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 308. v. 23. εἴη] εἴην Aldina Taylori. REISK.

P. 309. v. 1. συνήλικα] [πολιτικά.] πηλίκα Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. πολιτικά. πηλίκα August. primus. Correxi de meo συνήλικα, quae vitia civitatibus omnibus cognata sunt, cum ipsis nata, durantque, donec ipsae permanent. REISK. Bene πολιτικὰ Wunderlich. et Bekker. πολιτικὰ i. q. οἰκεῖα, ut δύναμις πολιτικὴ est i. q. δ. οἰκεία. V. not. ad p. 306, 17. SCHAEFER.

P. 309. v. 2. εἰς] Abest ab August. quarto. REISK. Bekkerus: „εἰς om. p. s. t.“ SCHAEFER.

P. 309. v. 2. ἐλάχιστον] Bekkerus: „ἐλάχιστα S.“ Vide ne genuinum sit: ταῦθ' ὡς ἐλάχιστα συστεῖλαι. Compares cum phrasi usus satis frequentis, αὐξάνειν μέγαν, de qua v. not. ad p. 19, 18. meaque in H. Stephani Thesauro c. 6000. A., ubi etiam similia congessi. SCHAEFER.

P. 309. v. 3. φιλίαν] Post h. v. addunt MSti, et pulchre quidem, ἀγαγεῖν. TAYLOR. Addunt Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. Malit Taylorus addi non animadvertens, eo facto etiam insequentia sic debere corrigi: καὶ εἰς τὴν τοῦ τὰ —. REISK.

P. 309. v. 6. μήποτε] L. πώποτε. MARKLAND. Cave sic legas. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 309. v. 6. μήποτε ἀνθρώπων εὕροι] μήποθ' εὕρῃ (sine ἀνθρώπων) August. primus et secundus. μήτε ἀνθρώπων εὕρῃ Bavaricus, August. quartus. REISK. εὕρῃ Wunderlich. vere monens vulgatam soloecismum habere. μήποθ' εὕρῃ Bekker. V. Bosii Ellips. p. 754. De hac constructione, quam mireris etiam Marklandum fugisse, scripsi Meletem. Critic. p. 110.: tetigique eandem in Bredowii Epistt. Pariss. p. 173. Infra p. 605, 17. δίκην οὐδεὶς οὐδεμίαν μὴ δῷ. In Platonis Legg. V. pag. 735. HSt. nec quod Astio olim placuit ἐπιχειρήσει nec quod nuper ἐπιχειρήσεις probandum, sed quod Bekkerus dedit ἐπιχειρήσῃ. Sic legitur ibid. XII. pag. 942. οὔτ' ἔστιν οὔτε ποτὲ μὴ γένηταί. Epinom. pag. 985. οὔποτε μὴ τολμήσῃ. Quae duo loca citavi, ut appareret encliticam etiam praeponi posse. Strato in Anthol. Palat. T. II. p. 355.

οὐδ' ἐλέφαντα οὐκέτι μήποτ' ἴδῃ πλησίον ἑσταότα. Notabilis structura Herodoti V. 3. ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγένηται. pro quibus poterat brevius: ἀλλὰ γὰρ τοῦτο οὐ μή κοτέ σφι ἐγγένηται. Quamquam librorum dissensus movet suspicionem, Historicum sic scripsisse: — ἀμήχανον, ὁ ου μή κοτε ἂν γένηται. V. Schweighäuseri Lexic. Herod. s. v. γάρ. SCHAEFER.

P. 309. v. 8. διῳκήσατο] διῳκήσαντο August. quartus. REISK.

P. 309. v. 10. διαφθείρειν] Vulg. τῷ διαφθείρειν. τῷ omittunt August. primus et quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Delevi articulum. Non enim nisi duae sunt machinae, quibus Philippus omnia percutit: 1. exercitus et 2. τὸ διδόναι καὶ διαφθείρειν, id est διὰ τῶν δωρεῶν διαφθείρειν, corruptelae largitionibus effectae. REISK. Vere Reiskius, quem non erat cur reprehenderet Wunderlichius praefat. p. XLVII. Tamen, quod miror, Dissenius in altera Gottingensi articulum restituit. Verte: *offerendo* (pollicitando) *et corrumpendo*. SCHAEFER.

P. 309. v. 10. τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων] Vid. Krügeri Commentatt. post Dionysii Halicarn. Historiographica p. 269. SCHAEF.

P. 309. v. 11. δυνάμεων] δυναμένων Paris. septimus, August. primus. REISK.

P. 309. v. 12. οὐδὲ] οὐδὲν. MARKLAND. Non opus. οὐδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 309. v. 12. πρὸς] εἰς Bavaricus, August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 309. v. 13. τῷ γε — κεκράτηκα] Sic in MSto verba ordinata erant: τῷ γε διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα. Quae cum Aldina lectione conferre potes. OBSOP. Ita MSti quamplurimi, Guelph. Aug. Ital. Vindob. Lindenbr. TAYLOR. Vulg. τῷ γε — χρήμασιν ἢ μὴ κεκράτηκα. μὴ prius abest ab August. primo, sed insequens ἢ μὴ habet. τῷ γε φθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ ἐκράτηκα (sic) August. secundus: unde patet origo vulgatae. ημ est natum ex ιν, fine vocabuli χρήμασιν, et η posterius natum est e κ, quae duae literae saepe inter se permutantur. Duo vocabula ἢ μὴ etiam a Bavarico et August. quarto absunt et ab editionibus Aldi et P. Manutii. Vel potuit vulgata sic enasci. Codices sunt, qui μὴ prius omittant. Eiusmodi alicui codici nescio quis adscripsit ἢ μὴ significandi ergo, negationem addendam esse. Ex ἢ μὴ κεκράτηκα Wolfius effecit in farragine εἰμὶ κεκρατηκὼς. Expunxi ἢ μή. REISK.

P. 309. v. 13. Φιλίππου] Φίλιππον August. quartus. REISK.

P. 309. v. 15. ὁ ὠνούμενος] Miro errore Schneiderus Lex. Gr. s. v. de venundante intelligens: „ὠνούμενος *scheint der Feilbietende zu seyn.*" Quem Passowius, etsi dubitans, sequitur. Est, ut ubique, *emens*, hic i. q. *largitionibus corrumpens*. V. p. 122, 22. Sic ὁ ἀντωνούμενος p. 307, 6. SCHAEFER.

P. 309. v. 15. τὸν λαβόντα] *eum qui dona accepit.* SCHAEFER.

P. 309. v. 15. ἐὰν πρίηται] *si perpulit ut acciperet*. Est coniunctivus aoristi. Quod autem Demosthenes sic scripsit, non

ἐὰν ὠνήσηται, docet quid discriminis inter duo haec verba usus loquendi esse voluerit. SCHAEFER.

P. 309. v. 16. τὸν ὠνούμενον] *licitantem.* ὠνεῖσθαι de emturiente dictum frequentis est usus. Vid. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. II. p. 387. a. SCHAEFER.

P. 309. v. 17. ἃ μὲν τοίνυν κ. τ. λ.] Aristides de D. C. pag. 240. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι συμπληρώσεις — ἅμα τε τὸ προειρημένον συμπληροῦσαι καὶ ἀπαρτίζουσαι καὶ μετάβασιν ἐπὶ τὸ ἑξῆς εἰσαγόμενον παρέχουσαι, ὡς ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ παρεσχόμην —. REISK.

P. 309. v. 18. τουτονὶ] Vulg. τοῦτον. τουτονὶ August. primus. *hunc Ctesiphontem.* REISK.

P. 309. v. 20. τὰ] De meo addidi. REISK. Iure deleverunt Wunderlich. et Bekker. V. not. ad p. 288, 6. SCHAEFER.

P. 309. v. 20. ἃ — ἴστε] [ἃ δ' οἱ πάντες ὑμεῖς ἴστε.] ἃ δ' ὑμεῖς οἱ πάντες vel οἱ παρόντες ferri potest. Sed quid si ἃ δὲ πάντες ὑμεῖς ἴστε? WOLF. Vulg. ἃ δ' οἱ πάντες —. ἃ δὲ πάντες — Bavaricus a prima manu, sed corrector ad vulgatae modum reformavit. Consentit cum ista Bavarici vetustiore lectione August. primus. Praetuli ἃ δὲ πάντες —. REISK. ἃ δ' οἱ πάντες — Bekker. SCHAEFER.

P. 309. v. 21. ἴστε] Ergo illa superiora non perinde norant eoque demonstranda ipsis fuerant. REISK. Bene hoc monitum esset, nisi vulgata gravi vitio laboraret, quod perspicacior vel in Codicum silentio odorari poterat. Fideiussore libro eximiae bonitatis Bekkerus delevit ἴστε, quod natum esse puto e fine antecedentis et initio sequentis vocabuli. Nunc demum apparet, quid sibi velit ἐγὼ v. 17., omni illud vi carens, nisi ἴστε deleas. Scilicet opponitur pronomini ὑμεῖς, ad quod subaudiendum παρέσχεσθε. SCHAEFER.

P. 309. v. 22. ἐν αὐτοῖς — φοβεροῖς] ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὰ τὰ δεινὰ —. WOLF. Fallitur. Est *versans in ipsis terroribus.* Bene Scholiastes ad Euripid. Hecub. 903. ed. Matth. τὸ ἐμβαίνω, εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, τὸ ἐν ἔχει τὴν δύναμιν, —. V. H. Stephani Thesaur. c. 2540. A., ubi etiam de h. l. SCHAEFER.

P. 309. v. 25. ἐμβεβηκὼς] Dubium est, quo referatur, num ad δῆμος, an ad ἐγώ. Insequentia tamen sic satis certo definiunt atque restringunt ad δῆμος. mirum non fuisset, si populus, utpote in ipsos ingressus deterrimos turbarum bellicarum horrores iisque septus et paene dementatus, inclementius aliquid in me statuisset. REISK.

P. 309. v. 25. οὐδὲ] οὐδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 309. v. 26. θαυμαστὸν ἦν] F. θαυμαστὸν ἂν ἦν, *fuisset.* MARKLAND. Wunderlichius praefat. p. XLVIII. s.: „Marklandus, θαυμαστὸν ἂν ἦν, *fuisset*, legendum esse opinans, sensu (nulla

enim prorsus conditio cogitari potest) turpiter aberravit.“ Si quid in talibus turpitudinis est, vere dicas Wunderlichium turpiter aberravisse sensu. Marklandus cum Reiskio (ad v. 25.) bene intellexerunt hoc hypothetice dici: quippe τὸ ἀγνωμονῆσαι non accidit, sed tantum ut possibile, quod non oportuisset mirari, si accidisset, ponitur. Sed hactenus erravit Anglus, quod ἂν necessarium esse arbitraretur. Est enim hic locus de genere eorum, quos tractavi Meletem. Crit. p. 55. Plato Gorg. p. 233. Heind. εἰ δὲ μήτε διδάσκαλον εἴχομεν ἡμῶν αὐτῶν ἐπιδεῖξαι οἰκοδομήματά τε ἢ μηδὲν ἢ πολλὰ καὶ μηδενὸς ἄξια, οὕτω δὴ ἀνόητον ἦν —. ubi non dicam cum editore post ἀνόητον omissum esse ἂν, ne forte tirones opinentur requiri ad integrandam locutionem ellipticam: quippe nulla hic ellipsis obtinet. Poterat a Platone addi particula: quod non est addita, sensum loci nihil quidquam mutat. In eiusdem Theaet. p. 282. ego quoque malim: πολὺ θαυμαστότερον ἦν, εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν. SCHAEFER.

P. 309. v. 27. πόλεως βουλευόμενος] [πόλεως.] πόλεως βουλευόμενος Regg. ε. ζ. η. TAYLOR. βουλευόμενος addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 1. τὰ] τὰ secundum omittit August. quartus. REISK.

P. 310. v. 2. ἐγίνετο] ἐγίγνετο Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 2. γ'] Post πάντων addit August. secundus γ'. REISK. Iure deleverunt Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 3. καὶ μετὰ ταῦτα — κακῶς ἐμὲ ποιεῖν] Citant Anecd. Bekk. p. 162, 23. SCHAEFER.

P. 310. v. 3. ἦν] Omittit August. secundus. REISK.

P. 310. v. 5. κακῶς ἐμὲ] ἐμὲ κακῶς Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 310. v. 6. πάντα ταῦτα] τὸν αὐτὰ πάντα August. primus. REISK.

P. 310. v. 6. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 7. μάλιστα] μάλισθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 7. ἀγνοηθήσεσθαι] ἀγνοήσεσθαι Bekker. e libro perbono. Anceps in talibus optio. Quis enim librariorum in vocabulis polysyllabis saepissime omittentium medias syllabas negligentiam ignorat? SCHAEFER.

P. 310. v. 8. καθ' — ἡμέραν] [καθ' ἑκάστην ἡμέραν.] καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἡμέραν vel σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν MSti. TAYLOR. Vulg. καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Post ἑκάστην addunt σχεδὸν Paris. primus, quintus, sextus, septimus, August. secundus. Idem vocabulum σχεδὸν August. primus statim post χρόνους collocat. σχεδόν τι addidi, prius e libris, posterius de meo. REISK. τι omisit Wunderlich. Bekker. dedit κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην, omisso etiam σχεδόν. καθ' ἑκάστην τὴν ἡμέραν p. 777, 27. vulgari verborum ordine. V. not. ad p. 247, 21. Illo altero Plato T. I. 1. p. 45. Bekk. ἡ ψυχὴ ἑκάστη. De articuli talibus in locutionibus praescri-

tia citavi nonnulla in H. Stephani Thesauro c. 3655. D., quibus addenda quae habent Orellius ad Isocrat. π. τ. ἀντ. p. 255. s. et Poppo ad Xenophont. Cyrop. p. 8. s. SCHAEFER.

P. 310. v. 10. Διώνδου] Vid. Corsin. Fast. Attic. Dissertat VIII. §. 24. Supra p. 302, 15. TAYLOR.

P. 310. v. 10. Μελανίου] [Μελάνου.] Μελάντου in Guelph. et Aug. et Regg. α. ε. η. TAYLOR. Vulg. Μελάνου. Μελάντου August. primus et secundus. Nomen graecum nullum est Μέλανος, Μελάνου. In libris est Μελάντου. Sed Μέλαντος quoque perinde extra usum est. Quare ex eo effeci Μελανίου a nominativo Μελανίας. REISK. Μελάντου Wunderlich. et Bekker. Mox corrig. ἀλλ'. SCHAEFER.

P. 310. v. 11. τοίνυν] Servit continuandae periodo, quam parenthesis interruperat. SCHAEFER.

P. 310. v. 13. [ἅπαντας]] Omittunt Paris. primus, quintus, septimus, August. primus. REISK. Uncos amovit Wunderlichius, quod vox abesse nequeat. Cur nequeat, vellem docuisset. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 15. καὶ] καὶ primum omittit August. quartus. REISK.

P. 310. v. 15. ὑπὲρ τῶν — δικαστῶν] *utile iudicibus:* qui si aliter iudicarent, sibi ipsi nocerent, quippe peierantes. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν p. 305, 20. SCHAEFER.

P. 310. v. 15. καὶ γνόντων — δικαστῶν] [καὶ ὑπὲρ τῶν γνόντων — δικαστῶν.] Pro γνόντων ζ. διαγνόντων, Guelph. et Vindob. ἐγνωκότων. Alii καὶ γνόντων (aut ἐγνωκότων) — δικαστῶν, caeteris omissis. TAYLOR. Vulg. καὶ ὑπὲρ τῶν τὰ εὔορκα γνόντων δικαστῶν. Vocabula duo, secundum et tertium, omittunt Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. Sed hi duo verba sic struunt: καὶ γνόντων τὰ εὔορκα δικαστῶν. Omisi posterius ὑπὲρ τῶν ut perperam iteratum. REISK.

P. 310. v. 16. οὐκοῦν — μετεδίδοτε] Citant Anecd. Bekk. p. 179. s. De toto hoc loco usque ad προσωμολογεῖτε v. 22. v. Taylor. ad p. 229, 20. SCHAEFER.

P. 310. v. 16. ἐν μὲν οἷς — ἐν οἷς δὲ — ἐν οἷς δὲ] Vides minus concinne positas particulas μὲν et δέ. Sic autem solent etiam optimi scriptores. V. not. ad p. 226, 21. SCHAEFER.

P. 310. v. 16. εἰσηγγελλόμην] Ergo ἡ εἰσαγγελία κατὰ τῶν τὰ πολιτικὰ οὐ καλῶς πραττόντων. WOLF. Erant actiones τῆς εἰσαγγελίας in eos, si qui cum hostibus patriae consilia perniciosa contulissent, eorum legatos vel emissarios clam domi suae accepissent aut tenuissent occultos, belli instrumenta copiasque exportari vetitas clam ipsis submisissent aliisque quibusque modis in remp. armassent. REISK. De hac actione eiusque generibus v. Har-

pocrat. p. 58. edit. Lips. Discrimen inter εἰσαγγελίαν et γραφὴν docent Anecd. Bekk. p. 244, 14. ss. SCHAEFER.

P. 310. v. 16. ὅτε] ὅτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 17. πέμπτον] Delevit Bekker. auctoritate optimi Codicis. SCHAEFER.

P. 310. v. 18. τὰ ἄριστά με πράττειν] instituta mea esse omnium optima et saluberrima, et quae agerem, ea me agere fide integerrima sanctissimaque erga remp. pietate. REISK.

P. 310. v. 20. τὰς γραφὰς] Ergo αἱ γραφαὶ sunt κατὰ τῶν τὰ παράνομα λεγόντων ἢ γραφόντων. WOLF. actiones, quibus reus incusatur leges rogasse noxias patriae eiusque vetustae constitutioni et iuri civili adversantes. REISK. V. Anecd. Bekk. l. c. et Harpocrat. p. 43. SCHAEFER.

P. 310. v. 20. γραφὰς] διαγρὰς August. secundus mirifico errore. REISK.

P. 310. v. 20. ἀπέφυγον] ἀπέφευγον August. primus et quartus, Vindob. Utrumque dat Bavaricus. REISK. Imperfectum iure praetulerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 20. καὶ λέγειν καὶ γράφειν] Vulg. καὶ γράφειν καὶ λέγειν. Invertunt August. quartus et Bavaricus. REISK. καὶ γράφειν καὶ λέγειν Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 21. τὰς εὐθύνας] Ergo εὐθύναι sunt κατὰ τῶν οὐ δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως πάντα πραττόντων. WOLF. V. Anecd. Bekk. p. 245, 6. et Harpocrat. p. 78. s. SCHAEFER.

P. 310. v. 21. ἐπεσημαίνεσθε] ἐπεσημήνασθε Harl. TAYLOR. V. Harpocrat. p. 72. et Ind. Graecitat. s. v. SCHAEFER.

P. 310. v. 22. μοι πεπρᾶχθαι] Vulg. πεπρᾶχθαί μοι. Invertit August. secundus. REISK. πεπρᾶχθαί μοι Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 23. προσῆκεν] [προσῆκον.] προσῆκεν Aug. Vindob. TAYLOR. Vulg. προσῆκον. προσῆκεν August. primus. Praetuli προσῆκεν. REISK.

P. 310. v. 25. θέσθαι] θεῖναι Reg. α. TAYLOR.

P. 310. v. 25. ὄνομα τὸν Κτησιφῶντα] Vulg. τὸν Κτησιφῶντα ὄνομα. ὄνομα τὸν Κτησιφῶντα August. secundus. REISK. τὸν Κτησιφῶντα ὄνομα Bekker. SCHAEFER.

P. 310. v. 27. παρὰ] Omittit August. secundus. REISK.

P. 310. v. 27. ναί, φησίν, ἀλλὰ κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 306. Syrianus p. 237. ὡς ἐπὶ τοῦ Κεφάλου καὶ Ἀριστοφῶντος τῶν ἀμφισβητούντων περὶ τοῦ καλοῦ βίου. — τοῦ κατὰ τὸν Κέφαλον μέρους, τῷ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν, — τοῦ κατ' Ἀριστοφῶντα, τῷ πολλὰς φυγεῖν γραφὰς καὶ μηδεμίαν ἁλῶναι. item p. 404. REISK. V. Aeschines p. 583. R. SCHAEFER.

P. 310. v. 27. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν] *quod Cephalo contigit pulchrum est.* SCHAEFER.

P. 310. v. 28. *Κεφάλου*] *κεφαλαίου* August. quartus. REISK.

P. 310. v. 28. *φυγεῖν.* — *φυγὼν*] Guelph. et Vindob. *φεύγειν* et cum *α. φεύγων*. Observanda hic autem lectio Cod. Obsopoei, scilic. *κατηγορηθεὶς*, enata procul dubio e glossa marginali. TAYLOR. *φεύγειν* et *φεύγων* Paris. primus, August. primus. *φεύγειν* cum vulgata dat Bavaricus. REISK.

P. 310. v. 28. *καὶ νὴ Δί' εὐδαιμόν γε.*] Non id modo concedo, quod tu postulas, praeclarum esse, sed insuper hoc quoque largior, beatum esse. REISK. et vero, quod plus etiam est, medius fidius fortunatum. De formula *νὴ Δία* — *γε* v. not. ad p. 170, 25. Quod Meinekius Quaestionn. Menandr. p. 51. Angli canonem impugnari posse credidit exemplis ex Iuliano, Libanio, Themistio collectis, vellem vir doctissimus cogitasset, aliter per deos suos iurasse aevum Aristophaneum, aliter Iulianeum. Illo formulae iurandi fere fungebantur vice *μορίων* simpliciter *βεβαιωτικῶν* *): hoc, fervente apud Sophistas ceterosque numinum cultores studio veteris superstitionis, quam sana ratio convellisset, quid mirum factas esse vere *ὀμοτικάς*? Vere *ὀμοτικαῖς* autem quam apte sit addita enclitica vim earum intendens, monere non attinet. SCHAEFER.

P. 311. v. 5. *εἰπεῖν ἔστι μοι*] *ἔστιν εἰπεῖν μοι* August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 311. v. 5. *οὐδεμίαν* — *γραφήν*] Videntur hae duae dictiones, *οὐδεὶς ἐγράψατό με πώποτε* et *οὐδεὶς ἐδίωξε γραφήν*, nil inter se differre, sed idem significare: differunt tamen. Deferebant multi alios criminum, sed litem coeptam haud prosequebantur. Demosthenes hic ab Aeschine dicamque sibi scriptam negat unquam fuisse, neque semel in forum delatam ab eodem esse constanter peractam. Nunquam me accusavit Aeschines, ait, nunquam litem indictam persecutus est. REISK. Eadem breviter repetit Ind. Graecit. p. 125. Sed haec mihi quidem subtiliora quam veriora videntur, arbitrorque hoc etiam loco Oratorem locutum esse *πλεοναζόντως*. SCHAEFER.

P. 311. v. 6. *μηδὲν*] Significantissimum h. l. *μηδέν*: ne putes valere idem quod *οὐδέν*. Hoc vult Orator: Etiamsi forte sim deterior Cephalo civis, tamen tu quidem tali usus argumento confiteris me nihilo deteriorem illo civem esse. Tot verbis opus est ad explicandum quod Graecorum mirabile idioma solo negativarum discrimine significat. SCHAEFER.

P. 311. v. 7. *πολλαχόθεν μὲν τοίνυν κ. τ. λ.*] Citat h. l. Aristides p. 204., ubi sententiam hanc in exemplum *περιβολῆς* proponit. REISK.

---

*) Decet inprimis *μὰ Δία*, *νὴ Δία* toties additum membro extremo *περιόδων πολυκώλων*: de quo idiomate v. Ind. ad Melet. Crit. p. 152. b. Add. quae Coraës notavit ad Plutarch. T. II. p. 369. SCHAEFER.

P. 311. v. 7. πολλαχόθεν] Cod. Bekk. optimus πανταχόθεν, quod verum videtur. Plato T. I. 2. p. 264. Bekk. πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι —, ἀτὰρ καὶ ἐνταῦθα. T. II. 3. p. 383. πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρῶτον δὲ —. Dionysius Halicarn. T. II. p. 1119. R. πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ —, μάλιστα δ' —. T. III. p. 1318. πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δὲ —. Themistius p. 277. πολλαχῇ τε ἄλλῃ — καὶ ὅσα —. Alia dedi ad Dionys. Halicarn. de C. V. p. 197. Vides quid desiderem, ut vulgatam habeam pro vera. Adde quod πανταχόθεν aliquanto gravius est. *Cum omnia ostendant —, tum vel maxime quae —.* SCHAEFER.

P. 311. v. 7. τοίνυν] οὖν Aristides l. c. REISK.

P. 311. v. 9. διελέχθη] δειλέχθη Paris. secundus, Bavaricus: sed in hoc super diphthongo scriptum est ε. Videtur in codicibus aliis διείλεκται, in aliis διελέχθη fuisse, unde ista vitiosa est conflata. REISK.

P. 311. v. 9. ἐγὼ δ'] ἔγωγ', *equidem.* MARKLAND. Quid opus? SCHAEFER.

P. 311. v. 10. ἐγὼ δὲ — ὀνειδίζειν ἑτέρῳ;] Vide Stobaeum p. 583. Serm. CXI. TAYLOR. T. III. p. 359. edit. Dind. SCHAEFER.

P. 311. v. 10. προφέρει] προφέρειν August. quartus. REISK. I. q. ὀνειδίζει. V. v. 13. Theognis 157. Br. Μήποτέ τοι πενίην — πρόφερε. Sed Hesiodus Op. 662. μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην — τέτλαθ' ὀνειδίζειν. προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφέρειν Photius Lex. c. 434. Est nostrum *vorrücken.* SCHAEFER.

P. 311. v. 10. παντελῶς] Omittunt August. quartus et Bavaricus; sed in hoc est a nova manu superscriptum. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 11. ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον] [ἡγοῦμαι.] ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον Guelph. Aug. Vindob. cum Regio α. TAYLOR. Vulg. ἡγοῦμαι. Post ἡγοῦμαι addunt καὶ ἀπαίδευτον August. primus et secundus. Duo vocabula καὶ ἀπαίδευτον addidi. REISK. Non agnoscit Stobaeus l. c. omisitque Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 11. ἣν] [ἦν.] Legendum ἥν, *quam,* scilic. fortunam. MARKLAND. ἣν editio Benenati. Quod unice est verum, atque ita in suo exemplari restituerat optimus Marklandus. Corrige ergo Wolfii versionem. TAYLOR. ἣν Weimaranus: nam in Aldina vulgata est cum spiritu aspero, et recte id quidem. ἦν *(si)* male dat editio Wolfiana. REISK.

P. 311. v. 11. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 12. εἰ τοιαύτη — τῆς ἑσπέρας] Sic Cato apud Ciceronem, *Quis,* inquit, *est tam adolescens, cui sit exploratum, se victurum usque ad vesperam?* WOLF.

P. 311. v. 12. τοιαύτη μενεῖ] Vulg. μενεῖ τοιαύτη. τοιαύτη μενεῖ August. primus et secundus. REISK. μενεῖ τοιαύτη Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 12. μενεῖ] διαμένει Stobaeus l. c. SCHAEFER.

P. 311. v. 12. μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας] Vulg. μέχρι τῆς ἑσπέρας. μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας August. secundus. Addidi καὶ, cuius est non exigua vis. non tantum usque ad finem anni, sed vel ad finem praesentis diei modo. REISK. καὶ non habet Stobaeus delevitque Bekker. Nisi forte Augustani libri scriptura repetenda sit ab errore librariorum satis crebro, quem indicavit Bredowius Epistt. Pariss. p. 75., καὶ additum satis placet: ut vellem niti maiore librorum auctoritate. Alia exempla huius particulae inter μέχρι (ἄχρι) et genitivum intersertae collegi in H. Stephani Thesauro c. 6118. C. 6119. A. D. Omninoque καὶ poni posse inter praepositionem eiusque casum docent mea in Aesopo Heusingeri p. 147. 265. a. ad Sophocl. T. II. p. 331. et in Ind. ad Homer. Od. p. 163. Causa autem huius positionis non obscura est: quippe particula praeponitur voci ad quam proxime pertinet. Plato T. III. 1. p. 223. Bekk. Οὐκοῦν ἄλλο καὶ ἔργον ἑκατέρῳ προσήκει προστάττειν. SCHAEFER.

P. 311. v. 16. ὑπερηφάνῳ] ὑπερηφάνως Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. ὑπερηφάνως Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 16. τῷ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 311. v. 17. ὅσῳ καὶ ἀληθέστερον] ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον optimi Codd. Vindob. et Guelpherb. TAYLOR.

P. 311. v. 17. ὅσῳ — ἀνθρωπινώτερον] ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀνθρωπινώτερον August. primus. ὅσῳ δικαιότερον καὶ ἀληθέστερον Vindob. Wolfenb. REISK. Taylori Reiskiique in his dissensum, qui mihi videtur, componant quibus copia est librorum inspiciendorum. Bekkerus nihil nisi hoc: „καὶ ἀληθέστερον] δικαιότερον k. s.“ SCHAEFER.

P. 311. v. 18. τούτου] τούτῳ Paris. sextus. τούτου h. l. idem est atque ᾗ οὗτος. multo verius, aequius et humanius de forte fortuna disseram, quam hic fecit. REISK.

P. 311. v. 18. διαλεχθήσομαι] διαλέξομαι Ven. Lindenbr. Obsop. Ital. Harl. TAYLOR. διαλέξομαι Aldina Taylori. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 311. v. 20. μὲν] Omittunt Paris. primus, August. primus, Bavaricus, sed in hoc a nova manu est superscriptum. REISK.

P. 311. v. 20. τοῦθ'] ταῦθ' Paris. primus, August. primus et quartus, Bavaricus. REISK. ταῦθ' Bekker. V. not. ad p. 18, 21. SCHAEFER.

P. 311. v. 21. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. septimus, August. secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. Bene ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 21. καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον] Haec verba desiderantur in texto Bavarici, sed in margine scripta sunt cum γρ. REISK.

P. 311. v. 21. Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα August. primus. REISK. Scriptura Augustano quarto digna. V. Moeris p. 88. SCHAEFER.

P. 311. v. 25. κακῶν καὶ μεγάλων] [κακῶν.] καὶ μεγάλων additur in Ven. Guelph. Aug. Vindob. et α. ζ. TAYLOR. Post κακῶν addunt καὶ μεγάλων Aldina Taylori, August. primus et quartus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 25. καιρῷ] Omittunt Guelph. Aug. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. Omittunt Paris. primus et sextus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 25. καιρῷ πεπείραται] Vulg. πεπείραται καιρῷ. Invertunt August. secundus et quartus, Bavaricus. REISK.

P. 311. v. 26. οἰηθέντων ἐκείνων] [οἰηθέντων.] οἰηθέντων ἐκείνων edit. Lutetiana et MSS. Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. ἐκείνων omittunt August. primus et quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, et ad eorum exemplum Wolfius. Id esse in Wolfenb. Vindob. et Aug. ait Taylorus: sed de Aug. quidem certe fallitur. REISK. Bene omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 27. πρόοιντο] [πρόειντο.] F. πρόοιντο, ἀόρ. β. εὐκτικῆς μέσης. WOLF. πρόοιντο Guelph. Harl. προεῖντο Reg. α. TAYLOR. Vulg. πρόειντο. πρόοιντο August. primus et quartus. Sic etiam Bavaricus cum ειν super secundo ο scripto a nova manu. Praetuli πρόοιντο. REISK. προεῖντο Bekker. SCHAEFER.

P. 311. v. 27. ἂν ἐν] Vulg. ἐν. ἂν August. secundus. ἂν addidi. REISK. Deleverunt Wunderlich. et Bekker. Ille haec annotavit: „Cum in Aug. sec. pro ἐν esset exaratum ἂν, hanc particulam ex coniectura addidit Reiske, qua lubenter careo. Vide Aeschin. c. Ctesiph. p. 472. (Demosthenes) ἡγήσατο, εἰ τῶν συμπρεσβευόντων καὶ τοῦ Φιλίππου κατήγορος ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην προδήλως ἀπολεῖσθαι — κινδυνεύσειν — εὐδοκιμήσειν.“ SCHAEFER.

P. 311. v. 27. τούτων αὐτῶν] [αὐτῶν ἐκείνων.] τούτων αὐτῶν ἐκείνων Guelph. Aug. Vind. et Reg. α. Et in hoc deest ἐκείνων. TAYLOR. Vulg. αὐτῶν ἐκείνων. τούτων αὐτῶν [sine ἐκείνων] Paris. primus, August. primus et secundus. τούτων αὐτῶν ἐκείνων Schedae Scrimgeri. Et τούτων et ἐκείνων omittunt Bavaricus et August. quartus. αὐτῶν est in texto Bavarici, sed αὐτοὺς est superscriptum. Praetuli τούτων αὐτῶν non sat gravi de causa. REISK. αὐτοὺς, etiam Bekkero oblatum in duobus libris, perplacet. SCHAEF.

P. 311. v. 28. τῆς ἀγαθῆς] [καὶ ἀγαθῆς.] τῆς ἀγαθῆς melius editi omnes [praeter Wolfium] et MSS. TAYLOR. Sola Wolfiana καὶ ἀγαθῆς. REISK. Wolfianae editionis operae eundem quem passim librarii errorem erraruut. V. Bredowii Epistt. Pariss. p. 75. SCHAEFER.

P. 312. v. 1. τίθημι] τίθεμαι Aldina Taylori. REISK. V. not. ad Poët. Gnom. p. 92. SCHAEFER.

P. 312. v. 1. τῷ δὲ — μὴ πάνθ'] [τὸ δὲ προσκροῦσαι —.] F. τῷ δὲ —. τουτέστι, διὰ δὲ τὸ —. WOLF. — καὶ τὸ μὴ πάνθ' Benenatus. TAYLOR. Vulg. τὸ δὲ προσκροῦσαι καὶ τὸ μὴ πάνθ'. τὸ primum cum τῷ mutatum vult Wolfius. τὸ secundum omittunt August. primus et quartus, Aldus, P. Manutius. Posterius τὸ sustuli et prius cum τῷ mutavi. REISK. Bene τὸ δὲ προσκροῦσαι καὶ μὴ πάνθ' Wunderlich. et Bekker. V. not. ad p. 244, 11. Sed vellem revocatum etiam posterius τό. Primum enim in opposito membro bis ponitur articulus p. 311, 25. 26. Deinde, quod gravius etiam est, ad aliud subiectum refertur προσκροῦσαι, ad aliud συμβῆναι: ut suus utrique infinitivo articulus iungendus videatur. SCHAEFER.

P. 312. v. 1. ὡς] ὅσα Obsop. ὅσα etiam plurimi, Felician. Guelph. Vindob. et Regii α. ε. TAYLOR. ὅσα August. primus et secundus. ὅσ' P. Manutius. REISK. ὅσ' Wunderlich. Ad sensum parum aut nihil interest. V. not. ad Sophocl. Oed. Col. 1124. SCHAEFER.

P. 312. v. 1. ἠβουλόμεθ'] ἠβουλήμεθ' Benenatus. ἐβουλόμεθα Obsop. TAYLOR. Vulg. ἠβουλήμεθ'. ἠβουλόμεθ' Aldus et index P. Manutii, item August. primus et quartus, Bavaricus. ἠβουλόμεθα P. Manutius. ἐβουλόμεθα August. secundus. Praetuli ἠβουλόμεθ'. REISK.

P. 312. v. 2. συμβῆναι] Non aderat in Obsop. TAYLOR.

P. 312. v. 3. [μέρος]] Deest Guelph. Vindob. In sequentibus tamen p. 317, 1. εἰ μὴ τὸ ὅλον, μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι. An recte abesse possit, disputat, ut eruditum hominem decet, H. Stephanus Thes. T. II. c. 576. TAYLOR. μέρος omittit August. primus. REISK. Unci amoti in altera Gottingensi. Amovit etiam Bekker. V. Bosii Ellips. p. 276. SCHAEFER.

P. 312. v. 4. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. septimus, August. primus. REISK. ὑμῶν Wunderlichius ἡμῶν ut perperam positum damnans. ἡμῶν restituit Dissenius, ut quod h. l. suavius sit. SCHAEFER.

P. 312. v. 5. οὖν] Abest a Paris. primo, August. primo, Aldina Taylori. REISK. Statim corrig. οὑτωσί. SCHAEFER.

P. 312. v. 6. [ἐξετάζειν]] Desideratur in August. primo. REISK. Uncos removit Wunderlich. Vocem omisit Bekker. Recte, ut credo: nam quod Wunderlichius negat dici posse οὑτωσὶ ἀξιῶ περί τινος, non probo. Num oblitus erat ἀξιοῦν significare etiam *arbitrari?* V. Anecd. Bekk. p. 412, 26 — 28. SCHAEFER.

P. 312. v. 7. συνδοκεῖν] Abest ab August. primo. REISK. Uncis inclusit Bekker. SCHAEFER.

P. 312. v. 11. προαιρῇ] προαιρεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 312. v. 13. καί μοι] Absunt ab August. quarto. REISK.

P. 312. v. 15. ψυχρότητα] In nostro erat αἰσχρότητα, sine dubio rectius. OBSOP. Obsopoeus αἰσχρότητα, quod in suo l'annonico invenit, ideo rectius esse affirmat, et *sine dubio* quidem. Ille vero

sine dubio quam longissime a vero aberravit. REISK. ψυχρότης, *absurditas*, *ineptia*, quae decent ἄνθρωπον νοῦ κενόν. Interpretantur proxime sequentia. ψυχρὰ λέγειν, *absurda loqui*, ut recte vertunt, habet Xenophon Conviv. 6, 7. SCHAEFER.

P. 312. v. 16. εἴ τις] Malim εἴ τινί τις. REISK. Nempe εἴ τις — προπηλακίζει vertit *si quis alicui contumeliose obiectet* Ind. Graecit. p. 434. Sed προπηλακίζειν est *contumeliose tractare*. SCHAEFER.

P. 312. v. 18. τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ] τοῦ χαλεποῦ τουτουὶ August. quartus. τούτου Paris. primus. REISK.

P. 312. v. 18. καὶ συκοφαντίας] Absunt ab August. quarto. REISK.

P. 312. v. 20. ἐκ τῶν — δύνωμαι] Adverte abundantiam orationis. SCHAEFER.

P. 312. v. 21. δύνωμαι] δύναμαι Aldina Taylori. REISK.

P. 312. v. 21. μετριώτατα] μετριωτάτω August. quartus. Voluit μετριωτάτως. REISK.

P. 312. v. 25. ἐξελθόντι] καὶ ἐξελθόντι Paris. sextus. Sic annotatum est in margine editionis Morellianae, sed ut dubium relinqueretur, proximum δὲ fuissetne item in illo codice, an minus. REISK. Bekkerus: „καὶ ἐξελθόντι δὲ k." SCHAEFER.

P. 312. v. 25. παίδων] παιδίων August. primus. REISK.

P. 312. v. 25. τἀκόλουθα] Vulg. ἀκόλουθα. τἀκόλουθα August. secundus, margo Bavarici, P. Manutius. τὰ καθ' ὅλα Aldina Taylori. Correxi τἀκόλουθα. REISK. ἀκόλουθα Bekker. SCHAEFER.

P. 312. v. 28. δὲ] Omitlit August. quartus. REISK.

P. 312. v. 28. προσελθεῖν] [προσῆλθον.] προσελθεῖν Guelph. et Aug. προσηλθεῖν Vindob. Ita evenit, ut ambularent aliquando Codices inter duas lectiones. TAYLOR. Vulg. προσῆλθον. προσελθεῖν August. primus: idemque voluit Vindob., tametsi προσηλθεῖν dedit. REISK.

P. 312. v. 28. προσελθεῖν — ἑλέσθαι] Vulg. προσῆλθον, ἔδοξέ μοι — ἑλέσθαι. Malim sic exarare atque distinguere: — προσελθεῖν ἔδοξέ μοι, τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι. scilicet ὑπῆρξέ μοι, quod e praemissis tacite est repetendum. *ut autem visum mihi fuit ad remp. accedere, licuit mihi vias eas inire et instituta sequi ea* —. REISK.

P. 313. v. 1. ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων] ὑπ' ἄλλων Ἑλλήνων πολλῶν Bekker., fideiussore libro optimae notae. Egregie et sic, ut pudori Oratoris parcatur. Vulgata enim tam absurda est, ut ne superlationis quidem excusationem admittat. SCHAEFER.

P. 313. v. 2. μηδὲ] μὴ August. primus. REISK.

P. 313. v. 2. τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς] te, Aeschinem, cum tuis sodalibus, qui omnes mei estis inimici. Suspicatus tamen aliquando sum, orationem non ad globum Aeschinis, sed ad iudices coro-

namque circumstantem esse directam. Quod si est, legendum erit τοὺς ἐχθροὺς πρὸς ὑμᾶς. neque hostes vestros, o cives, unquam vobis obiectasse, instituta mea turpia fuisse. REISK. Frustra auspicatus est. SCHAEFER.

P. 313. v. 3. γε] γ' Bekker. Attende vim encliticae. *etsi eventus spei non respondit, tamen honesta.* SCHAEFER.

P. 313. v. 5. συμβεβίωκα] ἀγαθῇ γε — τύχῃ συμβεβιωκὼς — p. 315, 17. V. not. ad p. 225, 20. SCHAEFER.

P. 313. v. 5. πόλλ' ἂν ἔχων] Wunderlichius: „Solemnis formula est πολλὰ ἔχων p. 242, 11. 259, 19. 273, 15. 314, 29. Cave tamen quid mutes. Demosthenes Olynth. 3. p. 36. in. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν." Cur formulam particula potentiali carentem dicat solemnem, parum intelligo. Utraque perinde dicitur, sed nonnullo sensus discrimine, de quo v. not. ad p. 36, 2. SCHAEFER.

P. 313. v. 7. τινας] Vulg. τινα. τινας Paris. septimus, August. secundus. Praetuli τινας in plurali. REISK.

P. 313. v. 7. ἐν] Bekkerus: „ἐφ' p." solenni constructione: ut haec scriptura satis probabilis videatur. V. mox v. 20. SCHAEFER.

P. 313. v. 8. σκόπει πρὸς ταύτην κ. τ. λ.] Citat h. l. Alexander Rhetor p. 16. REISK.

P. 313. v. 8. ταύτην] Sic etiam Bavaricus, sed cum η superscripto ad indicandum varietatem lectionis ταύτῃ, quam reperi in Aldina Taylori. REISK.

P. 313. v. 8. ὁποίᾳ] [ποίᾳ.] ὁποίᾳ Guelph. Aug. Vindob. Regg. α. ε. η. TAYLOR. Vulg. ποίᾳ. ὁποίᾳ August. primus. Dedi ὁποίᾳ. REISK. ποίᾳ Bekker. SCHAEFER.

P. 313. v. 10. ἦν] ἧς Cod. Harleianus. TAYLOR.

P. 313. v. 11. πρὸς τῷ διδασκαλείῳ] De hoc loco vide Pollucem L. IV. Cap. 2. TAYLOR.

P. 313. v. 11. τῷ διδασκαλείῳ] τὸ διδασκαλεῖον August. quartus. REISK.

P. 313. v. 11. τὸ μέλαν — κορῶν] Habet Marcellinus l. c. ad p. 270, 7. SCHAEFER.

P. 313. v. 12. τὰ βάθρα σπογγίζων] Citat Pollux 4, 19. v. βάθρα σπογγίζων. REISK.

P. 313. v. 12. βάθρα] βάραθρα August. quartus. REISK.

P. 313. v. 13. δὲ] Abest ab August. quarto. REISK. Corrig. ἀνὴρ δὲ —. SCHAEFER.

P. 313. v. 13. τῇ] καὶ τῇ August. secundus. REISK.

P. 313. v. 13. τῇ μητρὶ τελούσῃ κ. τ. λ.] Tetigit h. l. Bakius ad Cleomed. p. 435. Mireris Oratorem adversario exprobrare potuisse quae cum sacris civitatis essent coniunctissima. Videlicet sacra summi fiebant: contemtui erant qui illis operarentur; opi-

tione atque discursatione coniunctas, sed contemnendas, vanas, aniles et ridiculas molitiones. REISK.

P. 313. v. 18. *καὶ*] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 313. v. 18. *Ἔφυγον — ἄμεινον*] Verba solennia in isto ritu ab iis proferenda, qui huiusmodi sacris nomen dederunt. Confer Porphyr. de Abstin. statim in princip. *οὔτε, κατὰ τὴν παροιμίαν, φυγῇ κακοῦ τὸ ἄμεινον εὑρόντι:* ubi fortasse *παροιμία* non *proverbium* denotat, sed *verbum solenne*. Apostolius IX. 37. *Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.*] *Ἐπὶ τῶν μεταβολὴν κρείττονα οἰωνιζομένων. ὅτε τὴν ἀγρίαν καὶ παλαιὰν δίαιταν ἔφυγον, εὗρον δὲ τὴν ἥμερον τροφὴν, τοῦτο ἔλεγον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν πέμμα*) κακὸν ἔλεγον. νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησι, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἐστεμμένον ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων καρπῶν, λίκνον βαστάζοντα ἄρτων πλέων, τοῦτο λέγειν, αἰνισσόμενον τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολήν.* Eadem fere habet Suidas in v. *Ἔφυγον κ. τ. λ.* nisi quod addat, ritum fuisse nuptialem. Quod ego vehementer dubito. Adde eundem Apostol. XVIII. 62. Huc respexisse putatur Cicero II. de Legg. 24. *Nam mihi cum multa eximia divinaque videntur Athenae tuae peperisse atque in vita hominum adtulisse, tum nihil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculti ad humanitatem et mitigati sumus, initiaque, ut appellantur, ita re vera principia vitae cognovimus, neque solum cum laetitia vivendi rationem accepimus, sed etiam cum spe meliore moriendi.* Et Isocrates quoque Panegyric. — *δούσης δωρεὰς διττὰς, αἵπερ μέγισται τυγχάνουσιν οὖσαι, τούς τε καρποὺς, οἳ τοῦ μὴ θηριωδῶς ζῆν ἡμᾶς αἴτιοι γεγόνασι, καὶ τὴν τελετὴν, ἧς οἱ μετέχοντες περί τε τῆς βίου τελευτῆς καὶ τοῦ σύμπαντος αἰῶνος ἡδίους τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.* Add. Vossius I. de origine Idololatriae 30. TAYLOR. V. Photius c. 38. Elmsleius haec comparavit cum Euripid. Bacch. 900. SCHAEFER.

P. 313. v. 20. *τηλικοῦτον*] *τηλικοῦτ'* Bekker. unius sed optimi libri auctoritate. V. not. ad p. 251, 17. SCHAEFER.

P. 313. v. 21. *καὶ ἔγωγε νομίζω*] Nullus dubito legendum esse *καὶ δικαίως, ὡς ἔγωγε νομίζω. et id recte quidem, ut ego equidem opinor, facit,* se iactans scilicet hoc inprimis, quod tam clarum, acutum et sonorum *ὀλολύζειν*, non ululare, sed iubilare potius, valeat. Quid sit *ὀλολύζειν*, dixi ad Callimachum, quamquam res nota est. REISK. Vulgata est sanissima. *atque equidem credo*, scilicet rem sic habere s. hominem vere gloriari. SCHAEFER.

P. 313. v. 23. *τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων κ. τ. λ.*] Barbarica ista sacra a Cadmo, Inacho et Orpheo ex Aegypto in Graeciam

*) Leg. *στέμμα*. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 931. Sic confusa *κάντες* et *στάντες* in Dionysio Halic. T. III. p. 1422. R. SCHAEFER.

esse translata docet Epiphanius de Sectis lib. 1. fol. Gr. 11. WOLF. ὁδηγῶν τὸ ἀθροιζόμενον πλῆθος ἐπὶ τελετῇ καὶ τιμῇ τῶν θεῶν, ὑποκρινόμενος. Ita negligenter Ulpianus. Aliquid tamen eiusmodi habet Harpocratio, qui adducit hunc textum auctoris nostri. Conferri merentur verba Demosthenis in Orat. π. παραπρεσβ. p. 403, 17. οὐκ ἴσασιν οὗτοι τὸ μὲν ἐξαρχῆς τὰς βίβλους ἀναγινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελούσῃ; καὶ παῖδα ὄντα ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον; Euripides Bacch. v. 55.

'Αλλ', ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,
Θίασος ἐμὸς, γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
Ἐκόμισα προέδρους καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί.

iterumque v. 113.

— ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
'Οσιοῦσθ' · αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει·
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους
Εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
Θηλυγενὴς ὄχλος
'Αφ' ἱστῶν παρὰ κερκίδων
Τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.

Adde eundem in Phoeniss. v. 802. et in Ione v. 552. Athenaeus V. 7. ἱερεῖς καὶ ἱέρειαι, καὶ 'Ορφεοτελεσταὶ, καὶ θίασοι παντοδαποὶ, καὶ αἱ τὰ λίκνα φέρουσαι. Adde eundem et Casaub. VIII. 16. TAYLOR. Infinitum sit Grammaticorum locos indicare, ubi Demosthenicum hunc insignem et nobilem locum laudarunt, partim etiam interpretati sunt. Et Taylorus iam plerosque nominavit. REISK. V. Photius c. 72. et Zonaras c. 1045. SCHAEFER.

P. 313. v. 23. τοὺς ἐστεφανωμένους — τῇ λεύκῃ] Citat Photius c. 158. SCHAEFER.

P. 313. v. 23. ἐστεφανωμένους] στεφανωμένους Aldus. στεφανουμένους P. Manutius. REISK.

P. 313. v. 25. μαράθρῳ] μαράθῳ Harl. Utroque modo scribi solet. Harpocratio v. Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐστεφανωμένους τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ. οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται. αὐτοχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ 'Αχέροντι, ὅθεν καὶ ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' 'Ομήρῳ·

Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή.

Quae sequuntur, verba sunt Philetae apud Etymol. M. v. Νῆ·

— — — καὶ μαράθου δὲ νήχυτος ὄρπηξ.

Vide viros doctos ad Ovidium de medicam. fac. v. 91. Herba est, quam *fennel* vocamus. TAYLOR. μαράθῳ (sine secundo ρ) August. quartus, Bavaricus. REISK. μαράθῳ etiam Photius l. c. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 313. v. 25. τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας] Huiusce loci memi-

nere σχ. Aristophan. Plut. 690. Hermogenes p. 317. et Harpocrat. in v. *Παρείας ὄφεις*. Vide Etymolog. Magn. in *Παρείας* et Ammonium v. *Παρειαί*.

— — — — κἆτα συρίξας ἐγὼ
'Οδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.

Aristophanes Plut. l. c. *Bacchanalia etiam praetermittamus immania, quibus nomen Omophagiis Graecum est: in quibus, furore mentito et sequestrata pectoris sanitate*, circumplicatis vos anguibus, *atque ut vos plenos dei numine ac maiestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatis oribus dissipatis*. Arnobius advers. Gent. l. 5. Add. Panelius de Cistophoris. TAYLOR. V. Hemsterhusius ad Aristophan. Plut. p. 230. SCHAEFER.

P. 313. v. 25. *παρείας*] *παρίας* Paris. primus, August. primus, Bavaricus a prima manu, sed corrector ε appinxit. REISK.

P. 313. v. 26. *Εὐοῖ σαβοῖ*] [*καὶ Εὐοῖ σαβοῖ.*] *Εὐοῖ σαβοῖ* habent Editi et MSti sine coniunctione, quae incuria, ut existimo, Wolfii irrepsit. TAYLOR.

P. 313. v. 26. *Εὐοῖ σαβοῖ*] Strabo l. 10. p. m. 471. *τῶν μὲν Βενδιδίων Πλάτων μέμνηται, τῶν δὲ Φρυγίων Δημοσθένης διαβάλλων τὴν Αἰσχίνου μητέρα καὶ αὐτὸν ὡς τελούσῃ τῇ μητρὶ συνόντα καὶ συνθιασεύοντα πολλάκις καὶ ἐπιφθεγγόμενον· Εὐοῖ, Σαβοῖ, Ὕης, Ἄττης*. Clemens Alexandr. Protrept. cap. 2. *Διόνυσον μαινόλην ὀργιάζουσι Βάκχοι, ὠμοφαγίᾳ τὴν ἱερομανίαν ἄγοντες, καὶ τελίσκουσι τὰς κρεωνομίας τῶν φόνων* (*ἐρίφων* legit Heraldus ad Arnobium), *ἀνεστεμμένοι τοῖς ὄφεσιν, ἐπολολύζοντες Εὐάν*, Vide Matth. Aegyptii Explicationem S. C. Marciani pag. 33. sq. Harpocrat. et Suid. in *Εὐοῖ* et *Σαβοῖ*, Hadr. Iunii IV. Animadv. 1. H. Stephani Thesaur. L. Gr. T. I. c. 1298. s. TAYLOR. V. Photius c. 38. et 365. s. Ad interpretandas *τὰς τοῦ Σαβαζίου τελετάς*, quarum meminit Theophrastus in Characteribus, hoc loco usus est Orellius ad Isocrat. *π. τ. ἀντ.* p. 267. s. SCHAEFER.

P. 313. v. 26. *Εὐοῖ*] *αἰβοῖ* August. quartus. *εὖ οἵ* Bavaricus. REISK.

P. 313. v. 26. *σαβοῖ*] *σάβοι* Paris. quintus et septimus. *σαβοι* in Bavarico accentu caret. REISK.

P. 313. v. 27. *καὶ ἐπορχούμενος*] Videntur loco suo mota et transponenda post *Ἄττης Ὕης*. *et ad haec tripudians*. SCHAEFER.

P. 313. v. 27. *Ὕης — Ὕης*] *Τὸ Ὕης* Hesychius interpretatur *Ζεὺς Ὄμβριος*, qui et *Ὑέτιος* dicitur. *Ἄττης*, puer Phrygius, a Rhea adamatus fuisse traditur. *Ἀτθὶς ἀντὶ τῆς Ἀττικῆς. ὁ δὲ Ἐπιφάνιος τὴν Ἰώ, τὴν Ἶσιν ὑπ' Αἰγυπτίων καλουμένην, καὶ Ἀτθίδα ἐπονομασθῆναι*. WOLF. Matth. Aegyptius l. c. Etymolog. Magn. v. *Ὕης*, Harpocrat. et Suid. v. *Ἄττις*, Vales. IV. Emendatt. 6. atque ad Harpocrat. p. 251. Mendosa est glossa Suidae: *Ἄττις — Δημοσθένης· κατάρχεις τοῖς Σαβοῖς, Ἄττις Ὕις, Ὕις Ἄττις*. Praeferunt tamen MSS. Ald. et Felician. *Ὕις Ἄττις, Ἄττις Ὕις*.

Confer quae habet Ulpianus. TAYLOR. ὖις ἄττις, ἄττις ὖις edit. P. Manutii, indices Aldi et Bernardi. REISK.

P. 313. v. 27. ἔξαρχος] Totum hunc locum Demosthenis erudite explicat Maussacus in Dissertatione Critica Harpocrationi subiuncta. TAYLOR.

P. 313. v. 27. προηγεμὼν] ἡγεμὼν simplex August. quartus. REISK.

P. 313. v. 28. κισσοφόρος καὶ λικνοφόρος] [κιττοφόρος καὶ λικνοφόρος.] κίττα est *pica*, κισσὸς *hedera*. λίκνος *vannus*. λύχνος *lucerna*. WOLF. Sic correxi pro vulgari vitioso κιττοφόρος καὶ λιχνοφόρος. Veritas emendationis confirmatur a mstis, tametsi nullis Demosthenicis, e. c. Photii Lexico rhetorico inedito, item a consensu virorum doctorum, ut Valesii, et Spanhemius ad Callimachi Hymnum in Cererem versu 127. provocat ad codices vetustos Demosthenicos. Quos autem ille codices viderit, me fugit. Nam neque Taylorus in ullo suorum κισσοφόρος reperit, neque ego in ullo meorum reperi. Confirmatur item a Scholiasta codicis Bavarici, qui, quamquam in texto exaratum est κιττοφόρος, tamen eam vocem sic exponit: ὁ φέρων τὰς κοίτας. Atqui κοίτη et κίστη idem significant. In texto Meermanniani codicis tametsi κλινοφόρος est pro λικνοφόρος, tamen Scholiastes eius hoc posterius interpretatur his verbis: κόσκινον λίκνον λέγεται. Photius in Lexico sic ait: λίκνον κόσκινον ἤτοι πτύον. λικνοφόρος ὁ φέρων τὸν (sic) λίκνον. καὶ γὰρ μυστικόν τι σημεῖον τῆς Δημητρίου τροφῆς ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν λίκνων. et tum addit verba Harpocrationis. Quod aenigma Taylorus ex Ulpiano h. l. refert, requirens et quasi provocans interpretem, facile est Oedipum hic agere. Nodum enodavit mihi codex Bavaricus, in quo verba portentosa ὁ παρὰ φύλαξι τιμώμενος ad v. Ἄττης adscripta sunt. Unde paret, pro φύλαξι legendum esse Φρυξί. *apud Phrygas*. REISK.

P. 313. v. 28. κισσοφόρος] [κιττοφόρος.] Ita Codd. constanter. Utrum vero κιττοφόρος an κισσοφόρος scribi debeat, disputat Maussacus l. c. et de pisce quodam intelligit. Plane legendum κισσοφόρος. Harpocratio: Κιττοφόρος. ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι. MSS. διὰ στ. Ita MS. Reg. Cantabr. Κιττοφόρος. ἔνιοι γράφουσι κιστοφόρον. Videatur Kuster. ad Suid. v. Κιστοφόρος, Panelius de Cistophoris. TAYLOR. Vulg. κιττοφόρος. Vulgata etiam apud Aristidem est p. 442. REISK. Vid. Photius c. 124. Bekkerus: „Conf. Toup. in Suid. 2. p. 203. et in Theocrit. 26, 7." Priora Toupii leguntur in Opusc. Crit. T. I. p. 445. SCHAEFER.

P. 313. v. 28. λικνοφόρος] [λιχνοφόρος.] λικνοφόρος rectius Ald. Ven. et Codd. Regii α. β. ε. η. Vide Athenaeum modo a me laudatum ad vers. 23. Τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ τοῦτο οὖν φερόμενος λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. Λίκνον, τὸ πτύον. Harpocrat. Suidas. Addatur Servius ad Virgil. I. Georg. 166. Quid Ulpianus noster interea? Λιχνοφόρος. παρὰ

φύλαξι τιμώμενος. Quis haec explicabit aut emendabit? TAYLOR. Vulg. λιχνοφόρος. λικνοφόρος August. primus et quartus, Bavaricus. λυχνοφόρος August. secundus. REISK. Vid. Photius c. 164. SCHAEFER.

P. 313. v. 28. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 314. v. 1. γραϊδίων] γραδίων Bekker. Sic semper Attici. V. Aristophan. Plut. 674. 688. Nostram scripturam invexerunt librarii iota adscriptum trisyllabae vocis duobus punctis notantes. SCHAEFER.

P. 314. v. 1. μισθὸν λαμβάνων τούτων κ. τ. λ.] Imitatus est h. l. Iulianus Aug. Epist. 24. p. 393, 11. REISK.

P. 314. v. 1. ἔνθρυπτα — νεήλατα] Placentarum sunt species, quas habet etiam Athenaeus Dipnosophist. l. 14. et hunc locum citat. PALMER. T. V. p. 342. s. Schw. V. Photius c. 214. et 400. et Bosii Ellips. p. 28. SCHAEFER.

P. 314. v. 1. ἔνθρυπτα] Harpocrat. in v. meminit huius loci Demosthenici. Erudite de his agit clar. Valesius ad eam glossam Harpocrationis. Ulpianus: ἔνθρυπτα ψωμοὶ ἦσαν οἴνῳ βεβρεγμένοι, οὓς ἐποίουν εἰς σκάφην ἄρτους διαθρύψαντες καὶ φάκην ἐπισκεδάσαντες. TAYLOR.

P. 314. v. 2. στρεπτοὺς] πλακοῦντος εἶδος Harpocrat., qui excitat hanc vocem ex hoc loco Demosthenis: Στρεπτούς. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πλακοῦντος εἶδός ἐστιν οἱ στρεπτοὶ, ὡς καὶ παρ' ἑτέροις. Adde Athenaeum XIV. 13., qui locum hunc respicit, et Suidam v. Στρεπτούς. TAYLOR.

P. 314. v. 2. νεήλατα] Harpocrat. in v. Νεήλατα. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος κατ' ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα, ἃ δὴ μέλιτι ἀναδεύοντες τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. ἐκάλουν δὲ αὐτὰ οἱ μὲν ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν. TAYLOR.

P. 314. v. 2. τίς] Vulg. τις errore, opinor, typographico, quem correxerunt etiam Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 314. v. 3. αὐτὸν — αὐτοῦ] Bene αὐτὸν — αὐτοῦ Bekker. Lenis apostrophen', quae per totum hunc locum continuatur, perperam interpellat. SCHAEFER.

P. 314. v. 3. εὐδαιμονίσειε] per ι in antepenultima. WOLF. Non εὐδαιμονήσειε, ut Aldus et Parisini editores. Id etiam non neglectum a Lambino. TAYLOR. Vulg. εὐδαιμονήσειε. εὐδαιμονίσειε August. primus et secundus, Bavaricus, P. Manutius, e quo repetiit index Lambini. εὐδαιμονείσειε August. quartus, quod eodem redit. Correxi εὐδαιμονίσειε: nam non est ab εὐδαιμονεῖν, *beatum esse*, sed ab εὐδαιμονίζειν, *beatum praedicare*. REISK.

P. 314. v. 3. καὶ] Omittit August. quartus. REISK.

P. 314. v. 3. τὴν] τὴν αὐτὴν Aldina Taylori. REISK.

P. 314. v. 3. αὐτοῦ] αὑτοῦ. MARKLAND. Cur intactum reliquit αὐτὸν? SCHAEFER.

P. 314. v. 4. τοῦτό γε] [τοῦτο.] τοῦτό γε Aug. Harl. Vindob. et Regii α. η. TAYLOR. Vulg. τοῦτο. Post h. v. addunt γε Paris. primus, August. primus, Vindob. Wolfenb. Harl. Praetuli τοῦτό γε. REISK. De var. lect. Reiskio cum Tayloro parum convenit. SCHAEFER.

P. 314. v. 5. [ἐπειδὴ δ' οὖν ἐνεγράφης,]] [ἐπειδή γ' ἐνεγράφης.] ἐπειδὴ δ' οὖν ἐνεγράφης Harl. Altemps. et η. Hoc autem comma, ἐπειδή γ' ἐνεγράφης, totum siletur in Codd. praestantioribus, Guelph. Vind. et Reg. α. TAYLOR. Vulg. ἐπειδή γ' ἐνεγράφης. Verba haec illi, quos modo nominavi, codices omittunt, scilicet Paris. primus, August. primus, Vindob. Wolfenb. Habent quidem hi, Paris. septimus, August. secundus, Altemps. Harl., sed sic dant: ἐπειδὴ δ' οὖν ἐνεγράφης. Quod praetuli. REISK. Uncos amoverunt Wunderlich. et Bekker. Mallem hoc comma omissum: pauciora enim interserta sunt, quam ut periodus redintegranda fuisse videatur. Sin Orator addidit, vox eius oportet post τοῦτό γε solito diutius substiterit: fortasse quo plus otii haberent auditores attendendi ad invidiosum illud ὁπωσδήποτε. SCHAEFER.

P. 314. v. 5. ἐξελέξω] διελέξω Paris. septimus. REISK.

P. 314. v. 6. ὑπογραμματεύειν] Simplex γραμματεύειν dant Paris. primus, August. primus. V. p. 315, 8. REISK. γραμματεύειν Bekker. Sane γραμματεὺς Aeschines dicitur p. 269, 20. 371, 21. Sed vulgatae favet locus pag. 419, 23. ss. Ut Aeschines ab initio fuerit ὑπογραμματεὺς, sero ille factus γραμματεύς. SCHAEFER.

P. 314. v. 6. τοῖς ἀρχιδίοις] τοῖς ἐλάττοσι τῶν ἀρχόντων. WOLF.

P. 314. v. 6. ἀρχιδίοις] Pro ἀρχιδίοις in antiquo ἀρχείοις scriptum reperi, quae χαρτοφυλάκια vocant. OBSOP. Cum Cod. Obsop. ἀρχείοις Reg. α. atque Altemps. Ital. Harl. Vindob. ἀρχαίοις Guelph. ἀρχίοις Lindenbr. et Reg. ε. ἀρχειδίοις Reg. β. Ulpianus ita: ἀρχιδίοις. ἤγουν τοῖς χαρτοφυλακείοις, τοῖς δημοσίοις οἴκοις, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἔκειντο. Vide not. ad Iul. Polluc. VIII. 83. ὑπηρετεῖν καρτοφυλακίοις (ita mendosa) καὶ ἀρχιδίοις MSS. Ald. TAYLOR. ἀρχείοις August. primus et quartus. ἀρχαίοις August. secundus. Bavarici textum dat vulgatam, sed in margine scriptum est: γρ. τοῖς ἀρχείοις. λέγει δὲ τοῖς χαρτοφύλαξι. Taylorus ex indice Aldi hanc lectionem affert, ὑπηρετεῖν χαρτοφυλάκτοις *) καὶ ἀρχιδίοις, quam in meo codice Aldino non reperio, neque in texto, neque in indice. Scholium hic irrepsisse constat e scholio Bavarici, quod modo recitavi. Reperi etiam in Aldina Taylori. REISK. Add. Ind. Graecit. pag. 88. ἀρχείοις vide ne praestet. SCHAEFER.

P. 314. v. 7. πάνθ', ἃ] πάντα uno vocabulo, sine articulo, August. primus. REISK.

---

*) Sic. Sed aliter Taylorus. SCHAEFER.

P. 314. v. 7. κατηγορεῖς] κατηγόρεις MSti Guelph. et Aug. TAYLOR. κατηγόρεις August. primus. REISK.

P. 314. v. 8. ποιήσας] Post h. v. hypostigmen ponunt Reisk. Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 314. v. 10. ἀλλὰ — Σωκράτει] Citat Photius col. 379. SCHAEFER.

P. 314. v. 10. σαυτὸν] ἑαυτὸν Photius. Bekkerus: „αὑτὸν S." SCHAEFER.

P. 314. v. 10. τοῖς βαρυστόνοις] Sic dicti, opinor, quod in partibus suis agendis inepte et contra naturam ὑπερπαθοῦντες spectatoribus risum moverent. SCHAEFER.

P. 314. v. 11. ἐπικαλουμένοις ἐκείνοις] Invertit Augustanus primus. Pronomen omittit August. quartus. Harpocration hunc locum v. Σιμύλος citans omittit v. ἐπικαλουμένοις, me quidem non aegre ferente. REISK. Ambo vocabula omittit Photius. SCHAEF.

P. 314. v. 11. Σιμύλῳ] [Σιμύκκᾳ.] Notatur [in editt. antiquioribus] asterisco vox Σιμύκκᾳ, et iure. Nam Harpocratio hunc locum citans legit Σιμύλῳ. Eum vide in Σίμυλος. Et testatur editio Benenati in margine, sic legi in aliis Codd. PALMER. Σιμμύκᾳ ed. Benen. Συμίλλᾳ MSS. Ald. Σιμύδῳ MSS. Felician. Harl. Lind. Σιμύλῳ Vindob. Altemps. et Regii ε. ζ. η. Utrumque in Obsop. Legendum plane Σιμύλῳ. Vide vitam Aeschinis ab Incerto conscriptam. Σίμυλος. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησι· ἀλλὰ μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς, Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει. Harpocrat. in voce, et Suidas etiam et Photius MS. Maussacus ad Harpocrat. plura et disertiora ad hunc locum auctoris mei commentatur. Adde eruditissimum et de Graecis literis optime meritum Albert. ad Hesychium v. Βαρύστονος. TAYLOR. Vulg. Σιμμύκᾳ. Σιμύλῳ August. primus et secundus. Σιμίλλᾳ August. quartus. Σιμύκκᾳ Meermann. Σιμύδῳ indices Bernardi et Pauli. Σιμμύκκᾳ Ald. Σιμμύλῳ dat Lessing. Σιμίλλᾳ *) index Aldi, teste Tayloro. Sed in meo Aldino id non reperio. Idem Taylorus in Pannonico Obsopoei utrumque legi, scilicet Σιμύδῳ et Σιμύλῳ, testatur, affirmans veram lectionem esse Σιμύλῳ. Σιμίκκᾳ dat Bavaricus: sed in margine scriptum est γρ. Σιμύλλᾳ ἢ Σιμύδῳ. Aldina Taylori dat Συμίλλᾳ. REISK. In Photio minus recte editum Σίμυλος. Corrig. Σιμύλος. Dionysius Halicarn. T. III. p. 1502. R. Ἄστυλος, et p. 1694. Ἄστυλλος. Utroque loco scrib. Ἀστύλος. Eodemque modo in Longi libro quarto, quoties Ἄστυλος et Ἄστυλον legitur. Plutarchus T. IV. p. 720. R. Κρώβυλον. Immo Κρωβύλον. SCHAEFER.

P. 314. v. 11. Σωκράτει] Σωκράτῃ Meermann. index P. Ma-

---

*) Sic. Sed aliter Taylorus. SCHAEFER.

nutii, REISK. Etiam in Photio editum Σωκράτῃ. Sed alter eius Codex habet Σωκράτει. SCHAEFER.

P. 314. v. 12. σῦκα — συλλέγων] Citat Athenaeus p. 653. E. [T. V. p. 378.]. REISK.

P. 314. v. 12. ἐλάας] Vulg. ἐλαίας. ἐλάας August. primus. Pro vulgari ἐλαίας dedi ἐλάας. Nam ἐλάα est fructus oleae, oliva: ἐλαία vero est olea, arbor fructum ferens. REISK. ἐλαίας Athenaeus. De duabus his formis, altera Attica, vulgari altera, veriora Reiskio tradit Thomas Mag. p. 292. ἐλάας Dobreeus, vir eximius, Euripidi Erechth. I. 51. emendatione tam certa nuper vindicavit, ut summopere mirer exstitisse qui addubitaret. Sed etiam certissima argutando divexes. SCHAEFER.

P. 314. v. 12. ὀπωρώνης] Phrynichus: Ὀπωροπώλης. τοῦθ' οἱ ἀγοραῖοι λέγουσι, οἱ δὲ πεπαιδευμένοι ὀπωρώνης, ὡς καὶ Δημοσθένης. TAYLOR. Aldus et P. Manutius dant ὁ πωρώνης. Citat Phrynichus pag. 88. v. ὀπωρώνης. REISK. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 206. SCHAEFER.

P. 314. v. 13. ἐκεῖνος] Post ὀπωρώνης addit August. secundus ἐκεῖνος. Addidi. ille proverbio aut e fabula scenica vulgo notus. REISK. Delevit Bekker. Assentior Dissenio in altera Gottingensi haec notanti: „ἐκεῖνος, quod Aug. sec. habet, abesse nequit.“ Quod si deles, locus hic convicii plenus acerbissimi languet. Intelligendus certus quidem homo, qui quae venderet poma furaretur. Hunc Aeschines ob summam paupertatem imitatus dicitur. SCHAEFER.

P. 314. v. 15. τραύματα] Uncis inclusit Bekker. Non immiter. Aeschines poma suffurans, quoties deprehenderetur, male mulcatus est. SCHAEFER.

P. 314. v. 15. οὓς — ἠγωνίζεσθε] Lucianus Ἁλιεῖ: οἱ ἀθλοθέται μαστιγοῦν εἰώθασιν, ἤν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν ἢ Ποσειδῶνα ἢ τὸν Δία ὑποδεδυκὼς μὴ καλῶς ὑποκρίνηται μηδὲ κατ' ἀξίαν τῶν θεῶν. WOLF.

P. 314. v. 15. ὑμεῖς] vos, iudices et circumstans corona. REISK. Immo: tu cum Simylo et Socrate. REISK.

P. 314. v. 16. ἠγωνίζεσθε] ἀγωνίζεσθε Paris. septimus. REISK.

P. 314. v. 16. ὁ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 314. v. 16. τοὺς θεατὰς] Vulg. θεατὰς. τοὺς θεατὰς August. primus et quartus, Meermann. Aldus, P. Manutius, Bavaricus. Articulum addidi. REISK.

P. 314. v. 17. ὑφ'] Sic etiam Bavaricus in texto, sed in margine ἐξ. REISK.

P. 314. v. 17. πολλὰ] Vulg. τὰ πολλά. Articulum omittunt Paris. primus et septimus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. Articulum amovi. Non enim videbatur τὰ hic magnam

vim habere: *illa* multa vulnera, quae nemo non novit. REISK. τὰ revocaverat Wunderlichius: sed omisit Dissenius in altera Gottingensi. Articulum si quis tueatur, vix repugnem: quippe orationis aculeum nonnihil acuit. SCHAEFER.

P. 314. v. 18. κινδύνων] Omittunt August. primus, Paris. primus. REISK.

P. 314. v. 18. ἀλλὰ γὰρ — ἄν τις] Citant Anecd. Bekk. pag. 128, 7. SCHAEFER.

P. 314. v. 20. ὧν] Vulg. ἐξ ὧν. Praepositionem omittunt Paris. primus et septimus, August. primus, Bavaricus, Meermann., sed in hoc manus recentior vulgatam adscripsit in margine. Delevi praepositionem. REISK. Recte delevit. Vid. H. Stephani Thesaur. c. 1684. SCHAEFER.

P. 314. v. 20. τρόπου σου] προσώπου August. secundus. REISK.

P. 314. v. 22. τοῦτ'] τούτων August. secundus. REISK.

P. 314. v. 25. λαγῶ] Vulg. λαγὼ. λαγῶ Paris. primus et septimus, August. primus et quartus, sed primi librarius primum dederat λαγῶν, deinde, idem nescio an alius, ν erasit. λαρῶν Aristides *T.* pag. 442. Sed ibi Normannus corrigit λαγῶν. REISK. λαγὼ Bekker. SCHAEFER.

P. 314. v. 25. δεδιὼς καὶ τρέμων κ. τ. λ.] Vid. Wyttenbachii Iulianea p. 186. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 314. v. 26. ἀδικοῦντι] ἀδικῶν Paris. primus. REISK.

P. 314. v. 27. ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι] F. ηὐτύχησαν οἱ ἄλλοι, Philippus scilicet vel alii reip. inimici. Nam hoc opponi videtur istis, εὐτυχούσης τῆς πατρίδος. Eodem modo p. 332, 15. ἀτυχησάντων τῶν Ἑλλήνων, εὐτύχησεν ἕτερος. MARKLAND. Multum fallitur. Hoc si Orator voluisset, supra scripsisset τῆς μὲν πατρίδος (s. τῆς πατρίδος μὲν) εὐτυχούσης. Plurimum interest his in oppositionibus, quam sedem particulae μὲν et δὲ habeant. οἱ ἄλλοι autem qui sint, ostendit nota proxima. SCHAEFER.

P. 314. v. 27. οἱ ἄλλοι] praeter Aeschinem reliqui omnes cives Athenienses. Iidemque sunt, qui statim ἅπαντες appellantur. REISK.

P. 314. v. 27. ὤψαι] Rarius occurrit. Hesychius, fortasse hunc locum spectans, T. II. c. 1600. Ὦψαι. ὤφθης. Quod Atticis nonnemo nuper ivit ereptum ὄπωπα, habet Sophocles Aiac. 1150. Antig. 6. Philoct. 676. SCHAEFER.

P. 314. v. 28. ἐθάῤῥησε] ἐθάρσησε Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 314. v. 29. ἐστι] ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 1. παραλείψω] παραλείπω Guelph. Aug. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. παραλείπω August. primus. REISK. παραλείπω Wunderlich. „παραλείπω“ inquit „e Codd. dedi. Ita pag. 259, 19. 263, 13. 273, 15. 313, 6. Vulg. παραλείψω, quod tamen non falsum. V. p. 329, 20.“ SCHAEFER.

P. 315. v. 2. εὐχερῶς λέγειν] Dicitur de iis, qui quod in solum venit proloquuntur nihil pensi habentes, deceatne proloqui an dedeceat. V. not. ad p. 248, 10. SCHAEFER.

P. 315. v. 3. ἐξετάσωμεν — ἐρωτήσωμεν] Vulg. ἐξέτασον — ἐρώτησον. Dedi de meo ἐξετάσωμεν et ἐρωτήσωμεν. REISK. Imperativos iure revocarunt Wunderlich. et Bekker. Sed quo ille argumento utitur, adverbia πράως καὶ μὴ πικρῶς adversari commento Reiskiano, id quam vim habeat non perspicio. Rectius usurus erat illis, σκόπει πρὸς ταύτην κ. τ. λ. p. 313, 8. SCHAEFER.

P. 315. v. 3. παράλληλα] παρ' ἄλληλα Bekker. V. H. Stephani Thesaur. c. 1876. B. SCHAEFER.

P. 315. v. 5. κἀμοὶ] Vulg. καὶ ἐμοί. κἀμοὶ August. primus. REISK.

P. 315. v. 5. πράως] πράως Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 6. ὁποτέρου] ποτέρου Paris. primus, August. primus. REISK. ποτέρου Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 7. ἐδίδασκες γράμματα, κ. τ. λ.] Laudant Demetrius Phalereus §. 262. Hermogenes cap. περὶ ἀντιθέτου p. 420. edit. Crisp. et Harpocrat. v. Ἀντίθεσις. TAYLOR. Locum hunc ad ἐπαναφορὰν refert Alexander Rhetor p. 62. et p. 84. ad ἀντίθεσιν. REISK. Item Tiberius p. 50. et 61., ubi v. Boissonad. SCHAEF.

P. 315. v. 7. ἐδίδασκες] Post h. v. Tiberius p. 61. addit γάρ, natum, ut opinor, e primis litteris vocis proxime sequentis. SCHAEF.

P. 315. v. 7. γράμματα] *elementa litterarum*. V. Siebelis. ad Pausan. T. II. pag. 125. Apparet ex hoc loco, quam contemtum fuerit illis temporibus parumque dignum homine liberali habitum aliquid facere mercede conductum, etsi res ipsa, quae fieret, maxime honesta, ut erat, ita habebatur. Vid. not. ad pag. 318, 18. SCHAEFER.

P. 315. v. 8. ἐχόρευες — ἐχορήγουν] Bekkerus: „ἐχόρευες — ἐχορήγουν om. S." Omittit etiam Tiberius utroque loco. Sed comma quam maxime genuinum est. SCHAEFER.

P. 315. v. 8. ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον· ἐτριταγωνίστεις] Exciderunt in Tiberii loco posteriori: nempe ob homoeoteleuton. SCHAEFER.

P. 315. v. 10. ἐκκλησίαζον] ἠκκλησίαζον Bekker. hac nota adscripta: „ἠκκλησίαζον F. S. vulg. ἐκκλησίαζον. quapropter margo k. ὅρα τὸ ἐκκλησίαζον. οἶμαι ἐξεκλησίαζον ἔδει γράφεσθαι." Sic Bekkerus p. 359, 27. dedit ἠκκλησιάζετε. In Midiana pag. 577, 4. ἐξεκλησίασαν, consentiente etiam Bekkero. V. Buttmannus ad h. l. p. 102. SCHAEFER.

P. 315. v. 11. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 13. δοκιμάζομαι] δοκιμάζω August. quartus. REISK.

P. 315. v. 13. μηδοτιοῦν] μηδ' ὁτιοῦν Wunderlichii altera et Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 15. κινδυνεύεις] κινδυνεύειν August. quartus. REISK.

P. 315. v. 15. εἴτ' ἔτι — ποιεῖν] Vulg. εἴτε δεῖ σε ἔτι τοῦτο ποιεῖν. εἴτ' ἔτι δεῖ σε τοῦτο ποιεῖν August. secundus. τοῦτο ἔτι ποιεῖν August. quartus. REISK. εἴτε δεῖ σ' ἔτι τοῦτο ποιεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 315. v. 16. εἴτ' ἤδη πεπαῦσθαι] S. τοῦ συκοφαντεῖν. Mulctam fuisse 500 drachmarum (etsi alibi 1000 fere scribuntur) cum diminutione capitis apparet, si accusator quintam suffragiorum partem non tulisset. Unde et Cicero Aeschinem propter ignominiam iudicii cessisse Athenis tradit. Nam cum se quinque talentis praedium Rhodi emisse scribat, tantillam pecuniam facile solvisset. WOLF.

P. 315. v. 17. τὸ πέμπτον μέρος] Omnes libri h. l. plenam locutionem servant. SCHAEFER.

P. 315. v. 17. ἀγαθῇ γε] Vulg. ἀγαθῇ δὲ. ἀγαθῇ γε August. primus, secundus. Correxi ἀγαθῇ γε. REISK. ἀγαθῇ δὲ Wunderlichius dederat, hac nota adscripta: „δὲ restitui, ut membra cohaererent.“ scilicet haec continuans antecedentibus, post ψήφων posita hypostigme. Rectius interpunxit et γε huic sarcasmo accommodatissimum revocavit Dissenius in altera Gottingensi. V. p. 616, 16. SCHAEFER.

P. 315. v. 18. συμβεβιωκὼς] συμβεβηκὼς Parisin. sextus et septimus, August. secundus. REISK. V. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 923. SCHAEFER.

P. 315. v. 21. ἀναγνῶ] Mallem ἀναγνῷ in persona tertia. Patet enim ex l. 26. [ΛΕΓΕ τὰς μαρτυρίας], Oratorem ipsum testimonia non recitaturum fuisse. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 222. Quod quis iubet alium facere, id ipse facere dicitur. Deinde, quod Seageri coniecturam perimit, tertia persona coniunctivi nusquam sic usurpatur. SCHAEFER.

P. 315. v. 21. ἀναγνῶ — τὰς ῥήσεις] Haec bonorum librorum auctoritate Bekkerus sic scripta edidit: — ἀναγνῶ. παρ' ἃς παρανάγνωθι καὶ σύ μοι τὰς ῥήσεις. SCHAEFER.

P. 315. v. 21. παρανάγνωθι] Vide notata ad p. 229, 20. TAYLOR. παράγνωθι Paris. sextus, August. quartus, Aldus, quod annotator Weimaranus ad vulgatae modum correxit. REISK. V. Bastius et Weiskius ad Longin. p. 650. SCHAEFER.

P. 315. v. 21. ἡμῖν] Omittunt Paris. primus et sextus, August. primus, Bavaricus. Eius loco dat August. secundus μοι, P. Manutius ὑμῖν. REISK.

P. 315. v. 21. σὺ τὰς ῥήσεις] σύ μοι τὰς ῥήσεις August. primus, Bavaricus. Sed in margine sic est: παρανάγνωθι δ' ἡμῖν καὶ σὺ τὰς ῥήσεις, ἃς ἐλυμαίνου. Aldina Taylori dat δὴ καὶ σύ μοι τὰς ῥήσεις. REISK.

P. 315. v. 21. ἃς ἐλυμήνω] which you *murdered*. „They took frequent occasion to use hard words, that they might show

a politeness in *murdering* them." Addison Spect. No. 45. [This sense of the verb, To murder, viz. *To mar by bad execution, pronunciation, representation*, etc. is omitted even in Mr. Todd's edition of Dr. Johnson's Dictionary. The defect is supplied in my Supplement to that work, sold by Rodwell and Martin, Bond Street.] SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 222.

P. 315. v. 22. *ἐλυμήνω*] [*ἐλυμαίνου.*] *ἐλυμήνω* chorus ille MStorum tam pulchre concinentium, Guelph. Aug. Vindob. et Reg. *α*. Ita infra p. 326. ult. *πάντα ταῦτα ἅμα ἐλυμήνατο.* et p. 329, 17. *ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον.* TAYLOR. Vulg. *ἐλυμαίνου. ἐλυμήνω* August. primus. *ἐλυμάνω* August. secundus. Praetuli *ἐλυμήνω.* REISK. *ἐλυμήνω* Wunderlich. *ἐλυμαίνου* Bekker. Quod quantum praestet ad augendam irrisionem miseri tritagonistae, docendi non sunt qui discrimen inter imperfectum et aoristum didicerunt. SCHAEFER.

P. 315. v. 22. *Ἥκω λιπὼν κ. τ. λ.*] In principio Hecubae Euripid.

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
λιπὼν —.

Cod. Harl. *Ἥκων ἐκρῶν κεθμῶνα.* Et *λιπὼν* habet in margine. Senarius, qui sequitur, Tragici est cuiusdam, cuius locus mihi festinanti non occurrit. TAYLOR. Bekkerus: „*λιπὼν*] *νεκρῶν* S." Ut vix dubitem hanc esse manum Oratoris. SCHAEFER.

P. 315. v. 22. *Κακαγγελεῖν*] Vulg. *κάκ' ἀγγελεῖν. κακαγγελεῖν* uno verbo Bavaricus. *κακαγγέλλειν* Paris. primus et septimus. Et sic videtur in August. primo quoque a prima manu fuisse, sed recentior ad vulgatae modum reformavit. Vulgatam contraxi sponte mea in unum vocabulum, *κακαγγελεῖν*, a *κακαγγελέω*, quod formatur a substantivo *κακάγγελος*, quod est idem atque *κακὸς ἄγγελος* ad formam *εὐάγγελος.* REISK. *κακαγγελῶν* posterior Wunderlichiana, errore typothetico pro *κακαγγελεῖν*. Non repetam quae de hoc verbo scripsi in Append. ad Aristophan. Plut. p. 511. s. *) SCHAEFER.

P. 315. v. 23. *Κακὸν κακῶς*] Hunc versum abrumpit et de suo attexit *σὲ μάλιστα μὲν* etc., ut apud Aristophanem, uno dicente *Ὁ Τιμοθέου τε πύργος*, alter interrumpens ait *Ἐμπέσοι γε σοί.* WOLF. Initium est versus ex aliqua tragoedia, quam Aeschines agere solebat. Sed eum abrumpit Demosthenes et *παρὰ προσδοκίαν* in exsecrationem ipsius Aeschinis transfert et convertit.

*) Admonent me illa Aristophanea, in his notis scribendis neglectam mihi esse editionem Orationis pro Corona Augerianam, Augerum qui norunt, faciles mihi dabunt veniam neglectus. Interim ne dicar omisisse quod Oratori vel tantillum prosit, quidquid Augeriana non prorsus inutile complectitur, excerptum dabo in Appendice ad hunc Apparatum. SCHAEFER.

MARKLAND. Ridiculum in modum comminiscitur par senariorum. Parum enim e metro discedunt:

κακὸν κακῶς σε μάλιστα μὲν πάντες θεοὶ,
ἔπειτα δ' οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν.

Quorum versuum prior perfectus et vitio carens est senarius, posteriori autem ad plenitudinem nihil deest praeterquam in calce unica syllaba. REISK. Ne credas Oratorem par senariorum procudere voluisse. Wunderlichii prior post κακῶς lineolam habet positam: posterior κακὸν κακῶς sequentibus continuat. Sic etiam Reisk. et Bekker. Mihi placuit post pronomen ponere lineolam: nam initium esse trimetri quis dubitabit? SCHAEFER.

P. 315. v. 25. ἔπειτα — πονηρὸν] ἔπειτα πάντες ἀπολέσειαν οὗτοι πονηρὸν August. primus (sine δὲ). REISK. ἔπειτα οὗτοι πάντες ἀπολέσειαν, πονηρὸν Bekker. Particula δὲ facile caremus. Iis quae monui Meletem. Crit. p. 61. adde mea in H. Stephani Thesauro c. 7982. C. cum Heindorfianis in Schneideri editione Memorabilium Xenophont. III. 11. 14. Hoc syntaxis graecae idioma vix credas quoties viros doctos fefellerit. V. Schneiderus ad Xenophont. Cyrop. III. 3. 52. et IV. 5. 20. it. Kiesslingius ad Iamblichi Protrept. p. 36. In contrariam peccavit partem Reiskius particulam insontem suspectans in Dionysio Halic. T. IV. p. 2322., ad q. l. perperam haec notavit p. 2409. b.: „δὲ post ἔπειτα frequentari non solet. quare delendum videtur." SCHAEFER.

P. 315. v. 26. πολίτην] καὶ πολίτην Bekker. Bene. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 315. v. 26. καὶ προδότην] Haec verba desiderantur in August. primo et in texto Bavarici, sed sunt in huius margine cum γρ. REISK. Recte delevit Bekker. Iam vide quam belle se habeat scriptura Bekkeri: πονηρὸν ὄντα καὶ πολίτην καὶ τριταγωνιστήν. *qui malus sis et civis et tritagonista:* nam qua civis es proditor, qua tritagonista disperdis bonos trimetros. SCHAEFER.

P. 315. v. 28. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] Titulum omisit August. quartus. REISK.

P. 315. v. 29. ἐγὼ] De meo addidi. REISK. Omiserunt Wunderlich. et Bekker. Citavit h. l. ob ellipsin verbi substantivi Dorvillius ad Chariton. p. 517. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 315. v. 29. ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις κ. τ. λ.] Tota haec periodus ita citatur in aureolo libello Hermogenis π. μεθόδ. δεινότ. p. 411. ἐν δὲ τοῖς ἰδίοις εἰ μὴ πάντες ἴστε ὅτι κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος, πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, σιωπῶ καὶ οὐδὲν ἂν εἴποιμι οὐδὲ παρασχοίμην ἂν περὶ τούτων οὐδεμίαν μαρτυρίαν, οὔτε εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, οὔτε εἴ τισι θυγατέρας ἀποροῦσι συνεξέδωκα, —. ἐγὼ νομίζω, τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι παρὰ πάντα τὸν χρόνον, τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι, εἰ δεῖ τὸν μὲν χρηστοῦ, τὸν δὲ μὴ μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου·

τὸ δὲ τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ἀναμιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. TAYLOR.

P. 316. v. 2. πᾶσι] Addidi ex Hermogene p. 417. REISK. Iure omisit Bekker. Talis sui suarumque facultatum iactator non fuit Demosthenes. SCHAEFER.

P. 316. v. 2. καὶ] Deest Hermogeni. Idem deinceps dat εἴποιμι περὶ τούτων, οὐδ᾽ εἴ τινας —, intermediis omissis. REISK.

P. 316. v. 3. ἂν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 316. v. 4. τισι] τινας Paris. septimus. REISK.

P. 316. v. 4. ἀποροῦσι] Addit Hermogenes, quem secutus sum. REISK. Delevit Bekker. Neque opus addi: non magis quam in commate praegresso αἰχμαλώτους. SCHAEFER.

P. 316. v. 5. οὐδέν] Scilicet εἴποιμι e versu 2. REISK.

P. 316. v. 5. καὶ γὰρ — ἐγὼ νομίζω] L. καὶ γὰρ οὕτω πως ὑπείληφα ἐγώ. νομίζω —. MARKLAND. Sic interpunctum in priore Gottingensi. Posterior rediit ad vulgarem rationem, quae mihi etiam magis probatur ut aliquanto gravior. SCHAEFER.

P. 316. v. 6. μὲν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 316. v. 6. δεῖν] δεῖ August. quartus, Hermogenes. REISK.

P. 316. v. 7. τὸν πάντα χρόνον] πάντα τὸν χρόνον August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. παρὰ πάντα τὸν χρόνον Hermogenes. Pro πάντα dat Aldina Taylori παρόντα. REISK.

P. 316. v. 7. τὸν δ᾽ εὖ ποιήσαντα] [τὸν δὲ ποιήσαντα.] In antiquo τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα, ut totum sic legatur: ἐγὼ νομίζω, τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δὲ εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι. OBSOP. εὖ ποιήσαντα Ital. Harl. Vindob. et Regii α. β. TAYLOR. Vulg. τὸν δὲ ποιήσαντα. τὸν δ᾽ εὖ ποιήσαντα Hermogenes, August. primus, P. Manutius. In Bavarico εὖ est pro scholio superscriptum. Praetuli τὸν δ᾽ εὖ ποιήσαντα. REISK. τὸν δὲ ποιήσαντα Bekker. Malim adverbium servatum ob oratoriam membrorum concinnitatem. Quamquam εὖ facile potest subaudiri ex antecedentibus: cuiusmodi ellipsis syntactica, perperam relata in Catalogum Bosianum, occurrit in Theognide 113. Br. SCHAEFER.

P. 316. v. 7. ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν] [ἐπιλελῆσθαι.] αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι Harl. Lindenbr. TAYLOR. Vulg. ἐπιλελῆσθαι. Post infinitivum addit August. secundus αὐτῶν. In texto Bavarici est vulgata, sed in margine sic est: γρ. τὸν δὲ ποιήσαντα εὐθὺς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι. αὐτῶν addidi: quod redit aut ad subaudiendum τῶν γεγενημένων [obliviscitur id, quod evenit, quod actum est], aut τῶν εὐεργεσιῶν, quod possit in εὖ παθόντα et εὖ ποιήσαντα videri latere. Sed satius fuerat pro αὐτῶν exhibere αὐτόν. ipse benefactor debet oblivisci, non item beneficio ornatus. REISK. αὐτῶν recte deleverunt Dissen. in altera Gottingensi et Bekker. Additum turbat membrorum concinnitatem. SCHAEFER.

P. 316. v. 10. ὑπομιμνήσκειν] ἀναμιμνήσκειν Hermogenes. REISK.

P. 316. v. 11. ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν] Quisquamne est, cui non statim in mentem subit simile effatum Terentianum? Vide Victorii II. Var. Lect. 8. TAYLOR.

P. 316. v. 12. προαχθήσομαι] προσαχθήσομαι August. secundus. πραχθήσομαι August. quartus. REISK. Subaudiendum ποιεῖν. SCHAEFER.

P. 316. v. 13. ἀρκεῖ μοι] Scilicet ἡ ἐμὴ ὑπόληψις. Statuat quisque hoc de meo sensu, prout vult; probet eum damnetve per me licet: sinat modo me sensu meo frui. Sufficit mihi me sic sentire, cuius me non poenitet neque poenitebit. Satis ex eo fructuum ad tranquillitatem et oblectationem animi mei percepi. REISK.

P. 316. v. 15. εἰπεῖν] ἐρεῖν August. secundus. REISK.

P. 316. v. 16. ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον] Gravissime dictum, etsi ὑπερβολικῶς, utque agnoscas Graecorum τὴν οἰκουμένην. Utitur hoc loco Elmsleius not. ad Sophocl. Aiac. 1081. (p. 320. ed. Lips. Iphigeniarum Marklandi) summo iure increpans Philologorum stomachum fastidientium graecitatem hellenisticam. SCHAEFER.

P. 316. v. 17. ἀθῷος τῆς — δυναστείας] ἀντὶ τοῦ μὴ βλαβεὶς ὑπὸ ταύτης. WOLF. V. H. Stephani Thesaur. c. 4379. D. Est de classe satis numerosa adiectivorum, quorum nonnulla collegi Melet. Crit. p. 137. s. SCHAEFER.

P. 316. v. 18. δυναστείας] βασιλείας Ven. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK. Confusio non infrequens. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 2697. C. SCHAEFER.

P. 316. v. 20. σοι] Abest ab August. primo. REISK.

P. 316. v. 20. τὴν ἐμήν, εἴτε — βούλει] De hac constructione v. not. ad p. 231, 21. SCHAEFER.

P. 316. v. 21. πάντων] Scilicet τούτων τῶν κακῶν. REISK.

P. 316. v. 22. ἐμὲ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 316. v. 23. μόνον] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 316. v. 23. κατ' ἄνδρα] καθ' ἕνα ἄνδρα Cod. Reg. ζ. TAYLOR.

P. 316. v. 23. πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη] Malim κατὰ πόλεις ὅλας καὶ ἔθνη. Quantum intersit inter πόλεις et ἔθνη, docebit Valesius ad Harpocrat. p. 51. TAYLOR.

P. 316. v. 25. καὶ ἀληθέστερον] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 316. v. 26. κοινὴν] καινὴν Bavaricus. REISK.

P. 316. v. 27. ἡγεῖσθαι] Signum interrogationis post h. v. non habent Reisk. et Bekker. Signum exclamationis novitio more, ut multis aliis locis, posuit Wunderlich. SCHAEFER.

P. 316. v. 27. *τοίνυν*] *οὖν* Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 316. v. 28. *τουτοισί*] [*τουτουσί*.] *τουτοισί*. WOLF. *τουτουσί* in edit. Benenati. Restitutum ab Aug. et Regiis α. ε. TAYLOR. Vulg. *τουτουσί*. *τουτοισί* Bavaricus, August. primus et quartus. Atque sic e coniectura dedit in editione sua Wolfius et reddidit Taylorus. Correxi *τουτοισί*. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 316. v. 28. *πεπολιτευμένον*] [*πολιτευόμενον*.] *πεπολιτευμένον* rectius, uti Guelph. Ital. et Regii α. β. ε. η. Accedunt et vel inhonesta scriptura ostendunt, idem olim obtinuisse in membranis, unde describebantur, MSti Ven. et Vindob. Ille enim *πολιτευμένον*, hic *πεπολιτευόμενον*. Vide supra ad p. 312. ult. et 330, 21. TAYLOR. Vulgo *πολιτευόμενον*. *πεπολιτευμένον* Aldina Taylori, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus. Correxi *πεπολιτευμένον*. qui totam meam aetatem in tractatione reip. peractam apud hos, inter hos, coram his, nusquam alibi peregerim. Designat pro more iudices civesque Athenienses. REISK.

P. 317. v. 1. *εἰ μὴ καὶ*] Vulg. *καὶ εἰ μή*. *εἰ μὴ καὶ* August. primus et secundus, Schedae Scrimgeri. Male Fabricius ex August. primo exhibuit *εἰ καὶ μή*. August. quartus omittit *εἰ*. REISK. Bene *καὶ εἰ μὴ* Bekker. Ferri potest *εἰ καὶ μή*. Sed vulgata scriptura ideo displicet, quia disiungit arcte iungenda. V. not. ad Longi Pastoral. p. 355. SCHAEFER.

P. 317. v. 3. *ὢν*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 317. v. 5. *τοῖς ἄλλοις — ὑμῖν*] V. Ind. Graecit. p. 28. meaque in H. Stephani Thesauro c. 1842. B. SCHAEFER.

P. 317. v. 7. *τότε*] *τότ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 317. v. 10. *ζῆλον*] V. not. ad p. 300, 23. SCHAEFER.

P. 317. v. 13. *λέγειν*] *εἰπεῖν* Paris. primus, August. primus. REISK. Corrig. *οὐκ* ε. λ. SCHAEFER.

P. 317. v. 16. *οὕτω πως*] Vulg. *πως οὕτω* de meo addidi. REISK. Recte deleverunt Wunderlich. et Bekker. Cum enim Orator *τὰ τοιαῦτα* scripserit, quid opus addi *οὕτω*? SCHAEFER.

P. 317. v. 16. *ἑκών*; — *ἄκων*; — *ἁπάντων*;] Pro signis interrogandi Wunderlichius posuerat subdistinctiones: ut has enuntiationes habuisse videatur pro ellipticis, ad quas subaudienda sit particula conditionalis *εἰ*. Hanc rationem olim, cum regnum ellipsium latissime pateret, vulgo probatam dudum, sed aliquanto lenius quam oportebat explosi in Bosii libro p. 758. Itaque laudo Dissenium, qui in altera Gottingensi gravem amici errorem correxerit. Idem Wunderlichii interpungentis error fuerat p. 266, 6. 7. SCHAEFER.

P. 317. v. 16. *ὀργὴ — τιμωρία — συγγνώμη*] *ὀργὴν — τιμωρίαν — συγγνώμην* in quarto casu (scilic. *ὁρῶ διωρισμένα καὶ*

τεταγμένα ταῦτα) MSS. Guelph. Aug. Vindob. TAYLOR. Sic August. primus. ὀργή, scilicet ἐστὶ τεταγμένη. REISK.

P. 317. v. 17. κατ᾽ αὐτοῦ] κατὰ τούτου Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. Bene κατὰ τούτου Bekker. Sic τούτῳ v. 18. SCHAEFER.

P. 317. v. 18. τούτῳ] αὐτῷ August. secundus. REISK. Wunderlichius: „Malim ex Aug. sec. αὐτῷ, quamquam τούτῳ p. 259, 5. similiter positum." Fallitur. V. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 317. v. 18. ἐξαμαρτάνων] ἐξαμαρτὼν August. primus, Paris. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 317. v. 19. ἑαυτὸν] αὐτὸν Paris. primus. REISK. Voluit αὑτόν. SCHAEFER.

P. 317. v. 19. κατώρθωσε] κατορθώσεται Paris. septimus. REISK.

P. 317. v. 19. μεθ᾽ ἁπάντων] μετὰ πάντων August. primus, margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 317. v. 21. τοίνυν] Bekkerus: „τοίνυν om. S." Malis omissum: nam fortasse parum placeat haec particula ter deinceps (v. 18. 21. 23.) periodos ordiens praetereaque hoc altero loco languere videatur. Sed v. not. ad p. 428, 17. SCHAEFER.

P. 317. v. 21. οὐ μόνον] Post οὐ μόνον videtur ὁ λόγος (*ratio*) deesse, ne desit quod τῇ φύσει opponatur. REISK. Erravit falsus eo, quod ad διώρικεν v. 23. offendisset. SCHAEFER.

P. 317. v. 22. ἐν] Omittit August. primus. REISK.

P. 317. v. 22. νόμοις] [νομίμοις.] νόμοις Obsop. Ital. Lindenbr. Altemps. Ven. et Reg. ε. Vide adnotata ad p. 414, 8. TAYLOR. Vulg. νομίμοις. νόμοις Aldina Taylori. REISK. νομίμοις Bekker. SCHAEFER.

P. 317. v. 22. τοῖς ἀγράφοις νόμοις] Vulg. τ. ἀ. νομίμοις. Praetuli τ. ἀ. νόμοις. Non enim ἄγραφα νόμιμα usurpatur, sed οἱ ἄγραφοι νόμοι, qui sunt τὰ νόμιμα, instituta civilia sine legum praecepto sancita tacito omnium consensu. REISK.

P. 317. v. 23. ἤθεσι] Malim ἔθεσι. REISK. Placet. V. not. ad p. 264, 21. SCHAEFER.

P. 317. v. 23. διωρικέναι] Vulg. διώρικεν. Dedi de meo διωρικέναι. Facile potuit αι in concursu cum Αἰσχίνης elidi. Aptus est hic infinitivus a φανήσεται. Si quaeretur, constabit, non rationem solum, sed naturam quoque — sic distinxisse res atque disterminasse. REISK. Summo iure διώρικεν revocarunt Wunderlich. et Bekker. Nam φανήσεται ἡ φύσις διωρικέναι non est, quod Reiskius opinatur, *constabit naturam distinxisse*, sed *natura videbitur distinxisse*. V. Fr. A. Wolfii annotatio ad Leptin. p. 259. quaeque ego dedi in Append. ad Aristophanis Plut. p. 497. SCHAEFER.

P. 317. v. 25. ὑπερβέβληκεν] ὑπερβέβηκεν Altemps. TAYLOR.

P. 317. v. 26. ταῦτ'] τοῦτο Paris. septimus. REISK.

P. 317. v. 27. αὐτὸς] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 317. v. 28. φυλάττειν — καὶ τηρεῖν] V. Matthiae ad Euripid. Med. 324. SCHAEFER.

P. 318. v. 1. ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν August. secundus et quartus, Paris. quintus. REISK.

P. 318. v. 1. παρακρούσωμαι] Recte παρακρούσομαι Wunderlich. et Bekker., ille e coniectura, hic fide optimi libri, futurum, credo, daturus etiam in omnium librorum silentio. Wunderlichius: „Ex coni. ita mutavi, legem secutus illam, cui etiam Wolfius ad Lept. p. 266. subscripsit. Infra p. 332, 16. ὅπως — διαμενεῖ, — τηρεῖν. Et p. 326, 16. Codd. auctoritas idem postulabat." SCHAEFER.

P. 318. v. 1. δεινὸν καὶ γόητα] Exclusa coniunctione H. Stephanus Thes. L. Gr. T. I. c. 859. legere mavult δεινὸν γόητα, idque confirmat ex Platonis Symposio, ubi scribitur δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής. TAYLOR. Ne auscultes. Vetat quod sequitur v. 8. τὴν ἐμὴν δεινότητα. SCHAEFER.

P. 318. v. 2. ἐὰν πρότερός] ἐὰν μὴ πρότερός (vel πρότερόν, nam extrema litera ambigue erat exarata,) August. secundus. REISK.

P. 318. v. 3. εἴποι] εἴπῃ August. primus et quartus, Paris. primus, Bavaricus. REISK. Soloecismum sustulerunt Wunderlich. et Bekker. Ille „εἴπῃ ex Codd." inquit „pro vulg. εἴποι, ne ἐὰν cum optativo hic iunctum reperiretur, scribendum curavi, flagitante illud et Hermanno ad Viger. p. 516. et 787. — At in Homeri Odyss. ν, 415. nuperrime ἤν που ἔτ' εἴης pro vulgari εἴπου, praecedente praeterito, edidit Wolfius." SCHAEFER.

P. 318. v. 3. καὶ δὴ] *protinus.* SCHAEFER.

P. 318. v. 3. οὕτως ἔχοντα] dedecora puta, quae ipso in accusante insunt, esse penes accusatum, cui ille ea attribuit vel affingit potius. REISK.

P. 318. v. 5. οὐκέτι] οὐκ ἔστι Paris. primus. REISK.

P. 318. v. 6. τοῦτον] τοῦτο August. quartus. REISK.

P. 318. v. 7. πολὺ — μᾶλλον] Sic saepius πολὺ seiungitur a voce ad quam pertinet. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 7853. C. et not. ad p. 327, 12. SCHAEFER.

P. 318. v. 8. κἀκεῖνο δ' εὖ] Vulg. καὶ ἐκεῖνο δ' εὖ. κἀκεῖνο εὖ (sine adversativa) August. primus. κἀκεῖνο δ' εὖ August. secundus. REISK.

P. 318. v. 8. δεινότητα] δυνάμεως v. 10. Modestius etiam ἐμπειρία v. 13. SCHAEFER.

P. 318. v. 10. ἔγωγ'] ἔγωγε P. Manutius. REISK.

P. 318. v. 10. τὸ πλεῖστον] Vulg. πλεῖστον. τὸ πλεῖστον August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius. Articulum addidi. REISK.

P. 318. v. 11. γάρ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 318. v. 12. φρονεῖν] Codex solitarius ε. οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε, exterminato isto φρονεῖν. TAYLOR.

P. 318. v. 15. πάντες] Num πάντως, *omnino*, *plane?* REISK. Vulgata gravior. SCHAEFER.

P. 318. v. 15. ἐν] ἐπὶ melius, ut scribitur in Ven. in Obsop. Ital. Lindenbr. Et modo ἰδίαν cum Aug. Vindob. et Reg. α. TAYLOR. ἐπὶ item in Aldina Taylori, nisi si haec, id quod valde suspicor, cum Veneto eadem est. REISK. ἐπὶ cur melius dicat Taylorus, non intelligo. Immo ἐν est melius. Opponuntur enim inter se ἐν τοῖς κοινοῖς et ἰδίᾳ. SCHAEFER.

P. 318. v. 16. καθ' ὑμῶν] Desiderantur in August. quarto. REISK.

P. 318. v. 16. ἰδίᾳ] ἰδίαν August. primus. Natum videtur hoc ν, ut saepe animadverti, ex ι ad latus adscripto dativis. REISK. V. Taylor. ad v. 15. SCHAEFER.

P. 318. v. 17. οὐ μόνον] Scilicet εὑρήσετε ἐξεταζομένην. REISK.

P. 318. v. 17. ἐν] Praepositionem de meo addidi. Quam fateor non prorsus esse necessariam, sed subaudiri potuisse. Verumtamen addita planiorem reddebat orationem. REISK. Deleverunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 318. v. 17. εἴ τις — κατὰ τούτων] Sententia est: in caussis privatis, si laesus a quopiam fuit aut mulcta ictus, iracundiam suam et malevolentiam in hos, cives, coronam circumstantem, effundit. REISK.

P. 318. v. 18. που] τι Paris. primus. REISK.

P. 318. v. 18. τούτων] τῶν ἐχθρῶν τῆς πόλεως. WOLF. Fallitur. Non hostes civitatis intelligendi, sed adversarii Aeschinis. Scilicet Aeschinis ἡ δεινότης etiam ἰδίᾳ ἐξετάζεται, quod Demosthenes de se negat. Wolfium, ut videtur, fefellit pluralis τούτων ad singularem τις relatus. Sed hoc usus est tam frequentis, ut exempla eius citare pigeat. Tirones consulant Matthiae Grammat. Graec. §. 487. 4. p. 678. SCHAEFER.

P. 318. v. 19. αὐτῇ] Scilicet τῇ δεινότητι vel τῇ τοῦ λέγειν ἐμπειρίᾳ. REISK.

P. 318. v. 22. αὐτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 318. v. 22. ὑπὲρ τούτων] huius rei causa, quo ipse id consequatur, h. e. ut ipsius ambitioni, cupiditati, simultati, libidini satisfiat, ut iudices privatis suis erga inimicos odiis exsequendis inserviant. REISK.

P. 318. v. 23. μὲν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 318. v. 23. ταῦτ'] hos animi morbos. REISK.

P. 318. v. 23. εἰ δ' ἄρ' ἀνάγκη] L. εἰ δ' ἄρα ἂν ἔχῃ. MARKLAND. Infelix coniectura et ne graeca quidem: ad quam periclitandam quid Marklandum, optimum hominem egregieque moratum, permoverit, facile suspiceris. Sed alia fuit religio veterum illorum, qui hos animi morbos sanctis scilicet deorum suorum exemplis praetexerent. SCHAEFER.

P. 318. v. 25. πρᾴως] πράως Bekker. SCHAEFER.

P. 318. v. 25. διακείμενα] [διακείμενον.] διακεῖσθαι Reg. η. Sed quamplurimi, scil. Ven. Guelph. Aug. Ital. Harl. Vindob. et Regii ε. ζ. διακείμενα. TAYLOR. Vulg. διακείμενον. διακείμενα August. primus et quartus, Aldina Taylori. Correxi διακείμενα, id est ἔχοντα. sin autem tamen prorsus necesse sit, ut tu ista vitia in tua indole habeas, si fatale tibi sit istis gravari, convenit tamen, ut habeas lenta, remissa, placida, mediocria, non immania, non atrocia. REISK. διακείμεν' Bekker. SCHAEFER.

P. 318. v. 26. σφοδρὸν] σφοδρῶν P. Manutius. REISK.

P. 318. v. 27. καὶ ἐν οἷς — τῷ δήμῳ] Constructio, opinor, est: καὶ ἐν οἷς ἐστί τι πρὸς τοὺς ἐναντίους τῷ δήμῳ, *cumque alii quid habet adversus inimicos status popularis.* Huiusmodi συγχύσεις in Demosthene saepe occurrunt. MARKLAND. Verior Reiskii interpretatio. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 318. v. 28. [τι]] Omittunt August. primus, secundus, quartus. τι, scilic. πρᾶγμα vel ἔγκλημα. *et si qua est populo causa vel querela, expostulatio cum adversariis suis.* REISK. Cur igitur seclusit? Tuetur etiam Wunderlichius. Sed Bekkerus delevit. SCHAEFER.

P. 318. v. 28. γάρ ἐστι] [γάρ.] γάρ ἐστι optimi, Aug. Vindob. Guelph. et α. TAYLOR. Vulg. γάρ. Post γὰρ addit ἐστι August. primus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 2. δὲ] Omittit August. quartus. REISK.

P. 319. v. 3. μήθ' — αὐτοῦ] Adverte abundantiam oratoriam. SCHAEFER.

P. 319. v. 4. συνεσκευασμένον] συνεσκευασμένου August. quartus. REISK.

P. 319. v. 4. τοσουτουσὶ] τοσούτους Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 319. v. 5. ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα, φθόνου] Vulg. ἰδίας ἔχθρας καὶ φθόνου. Correxi de meo ἰδίας ἔχθρας ἕνεκα [meram ob privatam simultatem, non studio neque amore reip.], φθόνου — [ea vero nota est invidentiae minutique animi]. REISK. Bene restituerunt vulgatam Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 6. ἐμαυτὸν] Vulg. ἐμὲ αὐτόν. ἐμαυτὸν Paris. primus, August. primus. REISK. ἐμὲ αὐτὸν Bekker. Sic oppositionis

vis nonnihil intenditur. Lysias p. 6. s. R. τοὺς παῖδας τοὺς ἐμοὺς ἤσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Sic Plato Gorg. pag. 472. B. HSt. ἐὰν μὴ σὲ αὐτὸν ἕνα ὄντα μάρτυρα παράσχωμαι —. SCHAEFER.

P. 319. v. 7. νῦν] νῦν δ' Bavaricus. REISK.

P. 319. v. 7. ἐπὶ τόνδ' ἥκειν] hunc Ctesiphontem aggredi. REISK.

P. 319. v. 7. καὶ πᾶσαν] Vulg. πᾶσαν. καὶ πᾶσαν August. primus. καὶ πᾶσαν ἔχει κακίαν, *id vero prorsus omnem improbitatem in se complectitur.* καὶ hoc, quod vulgatis deest, addidi. Ante πᾶς aut redundat, aut, ut hic, intendit et confirmat dictionem. REISK. Deleverunt Wunderlich. et Bekker. Neque opus addi. Sed non dicam cum Wunderlichio, καὶ h. l. sensu carere. SCHAEF.

P. 319. v. 8. καὶ ἔμοιγε] καί μοι August. primus et quartus, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 8. τῶν] Abest ab August. quarto et Bavarico. REISK. Recte omisit Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 319. v. 10. φωνασκίας] φωνῆς ἀσκήσεως Cod. Obsop. Glossa est procul dubio. Id quod confirmat Ulpianus. TAYLOR. καὶ φωνασκίας Aldina Tayleri, August. quartus, Bavaricus. Forte voluerunt dare καὶ φωνασκίαν. REISK. Fefellit Reiskium suspicio: nam ab ipso Oratore profectum est καὶ φωνασκίας. Et sic Bekkerus edidit. Iam apparet etiam τῶν ante λόγων delendum esse. Duas res Aeschines dicitur ostentare voluisse, orandi facultatem et vocis sonorem. Docent quae sequuntur v. 11. s. SCHAEF.

P. 319. v. 12. τίμιος] κύριος MSS. Aldi. TAYLOR. κύριος index Aldi. REISK. τίμιον e Cod. optimae notae Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 13. ταυτὰ] ταῦτα Paris. primus, August. primus. Et sic quoque v. 20. iidem, ut saepissime alibi duo haec inter se permutant. REISK.

P. 319. v. 13. αὐτοὺς] ἐχθροὺς Guelph. et Vindob. TAYLOR.

P. 319. v. 13. καὶ μισεῖν] Vulg. μισεῖν. καὶ μισεῖν August. secundus. καὶ addidi. REISK. Iure delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 15. οὕσπερ ἂν ἡ πατρίς] Subaudi μισῇ καὶ φιλῇ. SCHAEFER.

P. 319. v. 17. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ] Pro ὁρμεῖ Guelph. et Vindob. habent ὁρμᾷ *). Caeterum de eo proverbio consule Apostolium XV. 28., qui hunc locum citat. Similiter Harpocratio et Suidas v. Οὐκ ἐπὶ τῆς κ. τ. λ. Subintelligitur, aiunt, ἀγκύρας. TAYLOR. Citat h. l. Harpocrat. p. 135. v. Ὅτι οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ. οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ὁρμεῖ Bavaricus. Ad pronomen αὐτῆς addunt August. quartus et Lessing. ἀγγύρας, e scholio scili-

*) Sic h. l. Reiskius. SCHAEFER.

cet. Pro ὁρμεῖ dant Wolfenb. et Vindob. ὁρμαὶ *). Nisi potius in iis fuit ὁρμαῖ, quod idem est atque ὁρμᾷ, tertia singularis indicativi ab ὁρμάω. August. primus quidem, quod saepe iam moneo, similibus in locis iota non subscribit, sed ad latus adscribit, non ὁρμᾷ, sed ὁρμαῖ. Verumtamen prava hic loci ea est lectio. Verbum huic loco conveniens non est ὁρμᾶν, sed ὁρμεῖν. REISK. Vid. Photius c. 262., ubi pro ὁρμεῖ vitiose ὁρμῇ. Tetigit hoc proverbium Porsonus ad Euripid. Orest. 68. Alia dabunt Bosii Ellips. p. 15. SCHAEFER.

P. 319. v. 18. πολλοῖς] Post h. v. posuerunt subdistinctionem Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 20. ἀλλ' (ὁρᾷς;) ἐγώ] Vulg. ἀλλ' ὁρᾷς ἐγώ. Vocem mediam signis parentheseos inclusi. At ego, scilicet eadem nitor ancora cum patria: spes mihi cum reliquis civibus communes sunt eaedem. Me vide. aut: Num vides, Aeschine, quam fidente cum vultu et voce secura haec pronuntiem? REISK.

P. 319. v. 20. ταὐτὰ] V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 319. v. 20. γὰρ] μὲν August. quartus. REISK.

P. 319. v. 21. ἴδιον] Subaudi συμφέρον. REISK.

P. 319. v. 22. οὖν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 319. v. 23. πρεσβευτὴς] Desideratur in August. secundo. REISK.

P. 319. v. 23. τῶν] Subaudi συμβασῶν. REISK. Cur subaudiamus? An quia sequitur τῇ πατρίδι? Sed αἴτιος saepe cum dativo personae genitivoque rei sic dicitur, ut nihil subaudiri oporteat. SCHAEFER.

P. 319. v. 25. ἀρνούμενος — τὴν χρείαν] V. Ind. Graecitat. p. 85. et H. Stephani Thesaur. c. 2251. B. Conf. p. 320, 10. ss. SCHAEFER.

P. 319. v. 26. ἔμπροσθεν] ἔμπροσθε Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 27. ἴσασι] ἴσασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 319. v. 27. τίς ὁ] τίς ἦν ὁ Paris. septimus, August. secundus. REISK.

P. 319. v. 28. καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν] [καταρᾶται.] Addit Felicianus καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. Ita Altemps. quoque. TAYLOR. Vulg. καταρᾶται. καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν margo Bavarici, editt. Bernardi et Pauli, unde potuit accepisse annotator Weimaranus. Haec tria vocabula addidi. REISK. Uncis inclusit Wunderlich. Delevit Bekker. Mihi non displicent addita. V. p. 653, 5. SCHAEFER.

P. 320. v. 1. ἢ εἰ μὴ κ. τ. λ.] [ἢ μὴ κ. τ. λ.] εἰ (vel ἢ εἰ) μὴ

---

*) Sic h. l. Reiskius. SCHAEFER.

ταῦτα καὶ φρονεῖ καὶ λέγει editio Benen. Ven. Harl. ταῦτα ἃ Cod. Regius primus. Tandem praestantissimus Vindob. εἰ μὴ ταῦτα, ἃ φρονεῖ, καὶ λέγει. TAYLOR.

P. 320. v. 1. ἢ εἰ μὴ] Vulg. εἰ μή. Post ῥήτορος addunt ἢ Bavaricus, August. quartus, Aldina. Sed in Aldina εἰ deest, quod emendator Lessingianus adscripsit et annotator Taylor. Addidi ἤ, quod Aldina dabat. REISK.

P. 320. v. 1. ταὐτὰ] ταῦτα Paris. primus, August. primus, Aldus, P. Manutius, Vindob. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 320. v. 1. καὶ φρονεῖ] ἃ φρονεῖ Paris. primus, August. primus, Vindob. καὶ hoc abest ab August. secundo et Bavarico. REISK. καὶ omisit Bekker. Non displicet ταῦτα, ἃ φρονεῖ. SCHAEF.

P. 320. v. 2. οὗτος] Vulg. τοιοῦτος. οὗτος August. primus (cum Scholio: ἀντὶ τοῦ τοιοῦτος), textum Bavarici (margo enim vulgatam praebet), August. quartus. Dedi οὗτος. REISK. τοιοῦτος Wunderlich. Praestat οὗτος ut gravius. SCHAEFER.

P. 320. v. 2. τουτωνὶ] δεικτικῶς, ut saepius per totam hanc orationem: scilic. hos, qui adsunt, qui de hac causa sunt iudicaturi, τοὺς δικαστάς. Infra p. 325, 27. Erravit Ulpianus sive potius qui Ulpianum descripsit: τουτωνὶ, τῶν δυναστῶν. Repone δικαστῶν. TAYLOR.

P. 320. v. 3. ἡγῇ] ἡγεῖ Bekker., non tangens ille φθέγγῃ v. 2. SCHAEFER.

P. 320. v. 3. γινώσκειν] γιγνώσκειν Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 320. v. 5. ἔχειν] Id est κατέχειν. putasne, tantum veternum, tantam rerum oblivionem omnium omnes constrictos tenere? REISK.

P. 320. v. 6. δήμῳ] πολέμῳ. Consentiunt, qui consentire solent, Guelph. Aug. Vindob. et Reg. α. in ea lectione. Quae, tametsi non placuerit Simoni Fabricio, est tamen observanda. *durante bello*. Credo sane esse amplectendam. TAYLOR. πολέμῳ August. primus. REISK. Prorsus assentior Tayloro. Opponitur v. 10. ὡς δ' ἀπηγγέλθη τάχισθ' ἡ μάχη: quae cum fuerit decretoria, bellum finivit. Nec placet phrasis δημηγορεῖν ἐν τῷ δήμῳ, ex hoc uno loco citata H. Stephano Thes. c. 3284. C.: nam quod Angli adscripserunt „(345.)", error est in opere tam aerumnoso facile excusabilis. SCHAEFER.

P. 320. v. 10. ἀληθῆ;] Post h. v. punctum, non signum interrogandi, habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 320. v. 12. τῇ μισθαρνίᾳ — τὰ ὀνόματα] τὴν μισθαρνίαν φιλίαν καὶ ξενίαν ψευδωνύμως καλῶν. WOLF.

P. 320. v. 13. Αἰσχίνῃ] Egregie *Αἰσχίνῃ* Wunderlichii posterior et Bekker. hanc vocem syntactice iungentes proximis. SCHAEF.

P. 320. v. 15. *Γλαυκοθέας*] Hemsterhusio placuit *Λευκοθέας* Animadvers. in Lucian. Append. pag. 6. Sed v. not. ad pag. 270, 25. SCHAEFER.

P. 320. v. 16. *ἦν*] *ᾗ* Aldina Taylori. REISK.

P. 320. v. 17. *οὕτω — προδότης*] [*οὕτω φανερῶς αὐτοῖς εἰλημμένος προδότης.*] *ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐξελεγχθεὶς, ὅτι προδότης εἴ.* WOLF.

P. 320. v. 18. *αὐτὸς*] [*αὐτοῖς.*] *αὐτός.* MARKLAND. *αὐτὸς* lego, uti Ven. Guelph. Aug. Vindob. et Regiorum *α. ε.* TAYLOR. Vulg. *αὐτοῖς.* *αὐτὸς* Bavaricus, Lessing. Ald. Tayl. August. primus, secundus et quartus (huc enim iure eum refero, quamvis *οὗτος* dederit, quod nihili est). Wolfius in farragine conicit *αὐτοῖς τοῖς ἔργοις.* Non male. Mihimet ipsi idem aliquando in mentem venit. Dedi *αὐτός.* REISK.

P. 320. v. 18. *σαυτοῦ*] De meo addidi. REISK. Iure deleverunt Wunderlich. et Bekker. *προδότης*, scilic. *τῆς πατρίδος.* Quo Reiskius sensu putavit non dicitur *προδότης*, sed *μηνυτής*: quae ipsa vox statim sequitur. SCHAEFER.

P. 320. v. 20. *συμβᾶσι*] *συμβεβηκόσιν* August. quartus. REISK. Perplacet Wunderlichio. Frustra. Tam exigua est libri illius auctoritas, ut, si solus loquatur, non sit audiendus. Adde quod nihil interest aoristus an plusquamperfectum (huius enim temporis est alterum illud, non perfecti, ut visum Wunderlichio) ponatur. Sic mox v. 26. iunguntur *τοῖς τετελευτηκόσι* (plusquamperf.) et *τὰ συμβάντα.* SCHAEFER.

P. 320. v. 20. *λοιδορῇ*] *λοιδορεῖ* Bekker. SCHAEFER.

P. 320. v. 21. *ἢ ἐμέ*] Omisit Bekker. auctoritate libri optimi. SCHAEFER.

P. 320. v. 21. *πολλὰ καὶ καλὰ —*] Hic videtur oratio hiare. Transitus nimis abruptus est, vinculum laxius. Quare vereor, ne quid desit. REISK. Non hiat oratio nihilque deest. SCHAEFER.

P. 320. v. 25. *χειροτονῶν*] *ὅτ' ἐχειροτόνει.* SCHAEFER.

P. 320. v. 26. *σὲ*] Bekkerus: „*σ'* S." Quod si mireris enotatum, non item receptum esse, nimirum ea vis hic est *τοῦ ὀρθοτονουμένου*, ut satius sit admitti hiatum quam illam vel tantulum obscurari per elisionem vocalis. SCHAEFER.

P. 320. v. 27. *οὐ σὲ*] Post *προβληθέντα* August. quartus habet *οὐδὲ* vel *οὐ σέ*: non enim poterat ambigua scriptura satis discerni. Duo haec vocabula, in quibus magna vis inest, addidi. REISK. *οὐ σὲ* post *προβληθέντα* habet etiam Cod. Bekk.: ut appareat Reiskium in libri Augustani scriptura non errasse. Omisit Wunderlichii posterior et Bekker. Recte, tot libris silentibus: nam inepte interponi non dicam cum Dissenio. SCHAEFER.

P. 320. v. 28. *Ἡγήμονα*] Harpocrat. *Ἡγήμων. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς δὲ ἦν τῶν μακεδονιζόντων καὶ τῶν*

ἐπὶ δωροδοκίᾳ διαβεβλημένων. Adde Suidam in v. Etymolog. M. [c. 418, 44.]. TAYLOR. Ἡγεμόνα Paris. primus. Ἡγημόνα August. primus. REISK. V. Photius c. 49. S. SCHAEFER.

P. 320. v. 29. Πυθοκλέους] Vid. Buttmannus in Miscellan. Crit. II. 1. p. 52. SCHAEFER.

P. 321. v. 1. [καὶ]] Uncos amoverunt Wunderlich. et Bekker. Mallem copulam positam ante ὤμῶς: ut hic nata sit e proximo κατ, illic elisa per antecedens ς. SCHAEFER.

P. 321. v. 2. ταὐτὰ] ταῦτα etiam in Bavarico fuit a prima manu, sed nova correxit ταὐτά. REISK. ταῦτα h. l. non damnem. SCHAEFER.

P. 321. v. 2. ἄμεινον] F. μᾶλλον. WOLF. F. μᾶλλον vel ἀσμενέστερον. MARKLAND. *luculentius, studiosius, certius.* REISK. Sic nobis Germanis *besser* idem valet quod *mehr*. Similis usus adverbii καλῶς, de quo v. not. ad Sophocl. Oed. T. 1008. SCHAEFER.

P. 321. v. 5. κἀγὼ] Vulg. καὶ ἐγώ. κἀγώ August. primus et secundus. REISK.

P. 321. v. 5. οὗτοι] Vulg. αὐτοί. οὗτοι Paris. primus, sextus, septimus, August. primus, secundus, quartus, Aldina Taylori. Praetuli οὗτοι. *hi*, cives Athenienses. REISK.

P. 321. v. 6. ὑμετέραν] Vulg. ἡμετέραν. ὑμετέραν August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Correxi ὑμετέραν. Alloquitur Aeschinem eiusque sodales. REISK.

P. 321. v. 7. εὐθενούντων] [εὐθηνούντων.] Meliores cum Wolfio. Edebatur semper εὐθενούντων. Supra p. 413, 9. TAYLOR. καὶ εὐθυνούντων August. secundus. Etiam in August. quarto est εὐθυνούντων. Per η dant Paris. quintus et sextus, Aldina Taylori. Multitudo librorum vel optimae notae εὐθενούντων per ε in secunda syllaba exhibentium et obscuritas etymologiae, Grammaticis de origine verbi incerta omnia tradentibus, deduxit me a persuasione, qua olim tenebar, in secunda syllaba η obtinere. Quapropter reliqui ε h. l. immotum, tametsi Taylorus id expulisset. V. Alberti ad Hesych. v. εὐθηνεῖν. REISK. εὐθηνούντων Wunderlichii posterior. V. Meletem. Crit. p. 69. SCHAEFER.

P. 321. v. 10. οὖν] μὲν οὖν August. quartus. REISK.

P. 321. v. 10. ὧν — ἄδειαν] Brevius utique, quam par erat, et imperfectius expressit cogitata. ἄδεια ὧν φρονεῖ τις est facultas internos animi sensus libere et sine metu verbis factisve aperiendi. Verum satis non est te cepisse eiusmodi facultatem: hoc agitur, quomodo ea utaris. Num ergo deest ταύτῃ ἀποχρησαμένους? eos, qui oblata opportunitate libere dicendi agendique quae vellent abusi essent. REISK. Nihil deest. ἄδεια ὧν φρονεῖ τις est *vacuitas metus ab iis quae quis cogitat*, etiamsi libere eloquatur, *Gedankenfreiheit*. SCHAEFER.

P. 321. v. 10. λαβόντας] λαβόντες August. quartus. REISK.

P. 321. v. 11. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 321. v. 12. καὶ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 321. v. 12. ὑπελάμβανον] ὑπέλαβον Ital. Harl. et Regii ε. η. ὑπολαμβάνοντες Ven. et fere ζ., qui ὑπολαμβάνοντος. TAYLOR. ὑπέλαβον August. secundus. ὑπολαμβάνοντες Aldina Taylori, Bavaricus. REISK.

P. 321. v. 12. ἐπὶ] Vulg. τότ' ἐπὶ. Adverbium temporis omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. Delevi. REISK.

P. 321. v. 13. μήθ'] Pro solo primo μήθ' dat August. primus μηδ', alterum μήθ' servans: non video, qua de causa. REISK.

P. 321. v. 15. ὁμόσπονδον] ὑπόσπονδον Paris. quintus. REISK.

P. 321. v. 15. γεγενημένον εἶναι] I. e. γεγενῆσθαι. Sed noluit ea voce uti, quia paulo ante dixerat γεγενῆσθαι. MARKLAND. Rarior dictio. existimabant, oratorem oportere esse non eum, qui factus aliquando esset, h. e. qui aliquando fuisset cum hostibus defunctorum sub eodem tecto versatus, neque eum, qui cum iisdem hostibus aliquando ex eadem patera libasset. REISK. Compares Euripid. Iphig. T. 494. Seidl. εἰ κεῖθεν γεγώς; Similiter ibid. 458. εἰ γεγῶσα τυγχάνει. SCHAEFER.

P. 321. v. 16. παιανίζειν] παιωνίζειν Cod. Guelph. TAYLOR. παιωνίζειν August. primus, Bavaricus. Num per α an per ω exarandum sit, quaerit Alberti ad Hesych. παίων et παιωνισμός. REISK. παιωνίζειν Bekker. eandem formam servans pag. 380, 27. V. Schneider. ad Xenophont. Anab. III. 2. 9. SCHAEFER.

P. 321. v. 18. ἐλθόντα] [ἐλθόντας.] ἐλθόντα Guelph. et Aug. Mox iidem cum Vindob. et η. ὑποκρινόμενον. Quorum utrumque divinavit Lambinus. Eiecit etiam idem vir doctus καὶ, ut debuit. (Vide similem causam v. 16.) Deletur etiam in Guelph. et Reg. α. TAYLOR. Vulg. ἐλθόντας. ἐλθόντα in singulari August. primus et secundus. Et sic divinavit quoque Lambinus, sive is Morellus est. Correxi ἐλθόντα: redit enim ad ἐροῦντα. REISK.

P. 321. v. 18. μηδὲ] Vulg. καὶ μηδὲ. καὶ omittunt Paris. primus, August. primus et secundus, Bavaric. Wolfenb. Damnavit quoque Lambinus. Delevi copulam. Non enim haec est sententia: *et ne voce quidem tenus simulare plorantem*; sed haec: *neque oportere dicturum solummodo voce ploratus simulare*. REISK.

P. 321. v. 18. ὑποκρινόμενον] Vulg. ὑποκρινομένους. ὑποκρινόμενον Paris. septimus, August. primus et secundus, Wolfenb. Vindob. Et sic divinavit Lambinus quoque. Rursus correxi ὑποκρινόμενον (in singul.) eadem de causa atque modo ἐλθόντα. REISK.

P. 321. v. 21. παρ' ὑμῖν δ' οὔ] Vulg. παρὰ δ' ὑμῖν οὔ. παρ' ὑμῖν δ' οὔ August. secundus et quartus, Aldina Taylori. REISK. παρὰ δ' ὑμῖν οὔ Bekker. SCHAEFER.

P. 321. v. 23. αἱρεθέντες] Vulg. τότε αἱρεθέντες. Adverbium omittit Paris. primus. Delevi. Contra malim articulum οἱ praeponi. οἱ αἱρεθέντες, qui ad funera curanda delecti fuissent. REISK. τότε αἱρεθέντες Wunderlich. τόθ' αἱρεθέντες Bekker. Coniecturam Reiskii articulum praeponentis firmat liber optimus. Nam Bekkerus: „ὑπὸ] οἱ ὑπὸ S." SCHAEFER.

P. 321. v. 25. αὐτοὺς] Addit Cod. Vindob. post αὐτοὺς haec verba, scil. τὸ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι ἑστίας γινόμενον περίδειπνον. Doctissimo Domin. Bricherio Columbo, qui eas membranas contulit, genuina non videntur esse Demosthenis, verum eleganter adiecta. Simile fere adiectum in Guelph. et in Regiorum nonnullis, ut liquet ex margine Benenati. Nemo dubitat, haec fuisse quondam scholiolum τοῦ περίδειπνον. Immo confirmo id necessario fuisse, licet inemendate repraesententur verba. Etymolog. M. c. 699, 48. Περίδειπνον. ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι γενομένη ἑστίασις. TAYLOR. Ad τὸ περίδειπνον Scholium in margine Morell. adscriptum est hoc: ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίαν γινόμενον [sic: de cuius emendatione statuat quod quisque vult]. Auctorem huius Scholii codicem reticet margo Paris. Reperit tamen idem Taylorus quoque in Vindob. REISK. Bekkerus: „τὸ περίδειπνον] τὸ ἡ ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἑστίας γινόμενον περίδειπνον s." V. Anecd. Bekk. p. 294, 22. et Photius c. 305. Post περίδειπνον dele hypostigmen. SCHAEFER.

P. 321. v. 26. ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ] ὡς referendum ad superlativum. ὡς μετὰ πλείστης συγγνώμης p. 423, 22. V. Poppo servatt. Critt. in Thucydid. p. 223. Sic πάνυ praepositione inserta seiungitur a voce ad quam pertinet. V. idem ad Xenophont. Cyrop. p. 90. SCHAEFER.

P. 321. v. 27. τἄλλ'] vel ταῦτ'. MARKLAND. Si coniectura est, erravit. SCHAEFER.

P. 321. v. 28. ἐμοῦ] *quam mihi* Wolfius. Inscite. Melius multo Etruscus: *percioche di sangue l' uno all' altro atteneva* ben piu di me. TAYLOR.

P. 322. v. 1. τὸ] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 3. μετεῖχε] μετεῖχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 3. αὐτῷ] αὐτὸ August. secundus. αὐτῷ, Aeschini puta, ne nesciat, sed ut argumentum eius ipsum angat et cruciet. REISK. αὐτὸ Wunderlichius receperat „propterea quod statim Aeschinem alloquitur." Iure Dissenius in altera Gottingensi αὐτῷ restituit. Primum enim αὐτὸ hic ineptum est: deinde tales orationis ad alium conversiones usus sunt creberrimi. SCHAEFER.

P. 322. v. 3. τουτὶ] Vulg. τοῦτο. Quod abest ab August. quarto. Eius loco est τουτὶ in August. primo et secundo, Paris. primo, Bavarico. Dedi τουτί. REISK.

P. 322. v. 6. σαυτὸν] αὐτὸν Aldina Taylori. REISK.

P. 322. v. 8. *ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.*] Superest quidem titulus in August. primo, ipsum autem epigramma totum in eo desideratur. REISK. Dissenius in altera Gottingensi: „De hoc Epigrammate vide Iacobs. Anthol. T. II. p. 841. ed. Lips. a. 1814. ibique Notas p. 944.“ Item Addenda Iacobsii p. CII. s. SCHAEFER.

P. 322. v. 8. *δῆριν*] *μάχην*. WOLF.

P. 322. v. 9. *ἀπεσκέδασαν*] *ὅσον ἐγένετο ἐπ' αὐτοῖς· προυθυμήθησαν μὲν γὰρ τοῦτό γε, οὐχὶ δὲ καὶ ἠδυνήθησαν*. WOLF.

P. 322. v. 10. *ἀρετῆς καὶ λήματος*] [*ἀρετῆς καὶ δείματος.*] S. *ἕνεκα. διὰ τὸ τὴν μὲν ἰδίαν ἀρετὴν διαφυλάξαι, δεῖμα δὲ τοῖς πολεμίοις ἐμποιῆσαι*. Sed quid si *ἀρετῇ καὶ δείματι* legas? aut subintelligas *μετ' ἀρετῆς καὶ δείματος*? M. Aemilio Lepido Cos. apud Sallustium potior visa est periculosa libertas quieto servitio. WOLF.

P. 322. v. 10. *λήματος*] [*δείματος.*] F. *δείγματος*. MARKLAND. σχ. *φόβον, οὗ εἶχον ὑπὲρ τῆς πατρίδος*. Eruditissimus longe Valckenaerius ad Ammon. II. Animadv. 15. [p. 142.] legit *λήματος*. TAYLOR. Vulg. *δείματος*. Varia, sed omnia aliena, commentus est ad h. l. Wolfius. *δείγματος* vult Marklandus. Melius Valckenaerius *λήματος*. Codices mei nil hic a vulgata variant. Subaudi *ἕνεκα*. Sed pro vitioso *δείματος* suffeci *λήματος* e felicissima emendatione Valckenaerii. REISK. In Ind. Graecit. p. 84. in. subaudit *ὑπέρ*: p. 325. *ὑπέρ* vel *ὑπό*. Quorum nihil probandum. *δείματος* restituerunt Wunderlichii altera et Bekker. Ille haec adscripserat: „*ἀρετῆς καὶ λήματος*. Nemo dixit nec dicere potuit *μάρνασθαι ἀρετῆς*. Nec supplemento praepositionis *ἕνεκα* quidquam proficitur, in quo interpretes nimis diu acquieverunt. Vide an scribendum sit *ἀρετῇ καὶ λήματι*. Si quem dativus tertiae declinationis hiatum faciens male habet, adeat Hermannum ad Orph. p. 730.“ Quorum in locum Dissenius in altera Gottingensi suffecit haec: „Reperies ibi“ [apud Iacobsium l. c.] „virorum doctorum emendationes et explicationes huius loci, quas hic excutere longum. Interim patet per se, non posse iungi *μάρνασθαι ἀρετῆς*. Neque vero etiam *μάρνασθαι ἀρετῇ καὶ λήματι* vel, quod Iacobsius suadet, *ἀρετῇ δίχα δείματος* debebat coniici. Non enim dicitur *μάρνασθαι ἀρετῇ* *), ut Latine non dicitur *pugnare virtute*.“ *δείγματος* in marg. Victor. repertum probat Goellerus ad Dionys. Halic. de Comp. Verb. p. 100., sed non additâ qua laboramus verborum interpretatione. Bis ego hunc locum tractavi: primum obiter in Bosii Ellips. p. 666., ubi, positâ post *δ'* hypostigme, *ἀρετῆς καὶ λήματος* iunxi sequentibus hanc locutionem comparans cum illis, ad quarum genitivos vulgo subauditur praepositio *ἀντί*. Similis sed violentior fuit posterior ratio, cum in altera Har-

---

*) Non dicitur: sed dicitur *σώζειν ἀρετῇ*. SCHAEFER.

lesii editione huius orationis haec annotarem p. 474.: „Vide ne vitium lateat in μαρνάμενοι. An legendum ἀρνύμενοι? quod de conatu oporteret intelligi. *cum strenuis facinoribus vitam servare cuperent.* Facinora illa pro pretio sunt, quo vita tanquam redimitur: unde genitivi ἀρετῆς καὶ λήματος. Conf. Homer. Od. I. v. 5. seq. et Mnasalc. Epigr. XVI. v. 3.“ Nunc tertium periclitabor coniecturam, si forte quid opis loco deplorato ferre possim. Probatâ Victorii scripturâ, in quam etiam Marklandus incidit, suspicor: ἀρετῆς διὰ δείγματος οὐκ ἐσάωσαν —. ἀρετῆς δεῖγμα quid sit quamque frequenter dicatur, docent quae Goellerus l. c. larga manu expromsit. Saepius autem confusa videas nomina δεῖμα et δεῖγμα. V. Ind. ad Meletem. Crit. p. 147. b. Varr. Lectt. ad Longin. p. 590. ed. Weisk. et Müller. ad Tzetzae Schol. in Lycophron. p. 443. SCHAEFER.

P. 322. v. 11. Ψυχὰς] τὴν ζωήν, τὸ αἴτιον ἀντὶ τοῦ αἰτιατοῦ. WOLF.

P. 322. v. 11. βράβην] ἀντὶ τοῦ βραβευτήν. WOLF. V. Ind. Graecit. p. 113. Vox ex hoc uno loco citata: ut parum mirarer, si quis de ea dubitaret. Scribendumne βραβῆ? *) V. Valckenarius ad Herodot. VII. 220. SCHAEFER.

P. 322. v. 12. Οὕνεκεν] Bekkerus: „ἕνεκεν p.“ Ahlwardtus, credo, corriget εἵνεκεν. Ego imitari non ausim. Etiam in Thucydide VI. 56. Bekkerus dedit ἀσφαλείας οὕνεκα, spreto ἕνεκα, quod duobus in libris repererat. Hesychius T. II. c. 816. Οὕνεκα. χάριν. SCHAEFER.

P. 322. v. 16. Μηδὲν ἁμαρτεῖν κ. τ. λ.] Οὐχὶ τοσοῦτον τὸ πλημμελεῖν, ὅσον τὸ ἀτυχεῖν σημαίνει τὸ ῥῆμα, καίτοι ἄμφω ταῦτα συγγενῆ ὄντα τῇ φύσει ἡμῶν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ κατορθοῦν τῆς τε ψυχῆς ἐστι καὶ τῆς τύχης. WOLF. Confer Libanii Epist. MDLIV. et quae vir doctissimus, I. Christ. Wolfius, ad eum locum adduxit. TAYLOR. V. Phalarid. Epist. CXXVI. cum annotatione Lennepii. Add. Bentleii Phalaridea pag. 295. s. Lennep. SCHAEFER.

P. 322. v. 16. Μηδὲν ἁμαρτεῖν κ. τ. λ.] Ita hunc locum distingue et emenda:

Μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν·
Ἐν βιοτῇ μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἔπορον.

scilicet οἱ θεοί. Vide sequentia. MARKLAND. Marklandi rationem secutus est cum Wunderlichio Iacobsius. „ἐν βιοτῇ“ inquit „i. e. ἐν ἀνθρώποις.“ βίος hoc sensu usurpatum legere memini: non memini βιοτή. SCHAEFER.

P. 322. v. 17. μοῖραν δ' — ἕτερον] [μοῖραν δ' — ἔπορεν.]

---

*) Haec cum scripsissem, perlibenter vidi idem Schneidero in mentem venisse. V. Supplement. ad Lexic. Graec. s. v. SCHAEFER.

Significat, vel fatalem fuisse calamitatem, humana consilio et virtute superiorem; unde illud:

Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία.

vel, cum etiam ignavis moriendum sit, recte hos mortem pro patria oppetiisse. Pindarus [Olymp. *A*. 129.]:

Ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν οὐ φῶ-
τα λαμβάνει. θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα,
Τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ
Καθήμενος ἕψοι μάταν ἁπάντων
Καλῶν ἄμμορος;

WOLF.

P. 322. v. 17. *φυγεῖν*] *φεύγειν* August. quartus, Bavaricus. REISK.

P. 322. v. 17. *ἕτερον*] Vulg. *ἔπορεν. ἔπορον* August. quartus. Forte fuit in quibusdam codicibus *θεοῦ* v. 16., quod confirmare videtur lectio quorundam codicum v. 20. *θεοῦ* pro *θεῶν*. Quo admisso defendi possit *ἔπορεν*. Correxi de meo sensu *ἕτερον*. Constructio haec est: *οὐκ ἔστι* [id est *οὐκ ἔξεστι, οὐκ ἐνδέχεται*, non licet, datum non est] *ἕτερόν τι φυγεῖν τὴν μοῖραν* [ut aliud quid effugiat fatalem necessitatem]. REISK. *ἔπορεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 18. [*καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ*]] Haec verba uncis inclusi ut e versu 6. perperam iterata. REISK. Uncos recte amoverunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 18. *ὡς τὸ*] Absunt a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 322. v. 20. *ἁμαρτεῖν*] *ἐξαμαρτεῖν* Bavaricus, August. quartus, Aldina Taylori. REISK.

P. 322. v. 20. *θεῶν*] *θεοῦ* Paris. primus, August. primus. REISK. V. not. ad *ἕτερον* v. 17. coll. v. 22. SCHAEFER.

P. 322. v. 20. *κατορθοῦν*] Post h. v. Bekker. servavit signum interrogandi: non item Wunderlichii posterior. V. not. ad p. 239, 13. SCHAEFER.

P. 322. v. 21. *κατορθοῦν*] *κατορθῶν* August. primus. REISK.

P. 322. v. 22. *λοιδορῇ*] *λοιδορεῖ* Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 23. *οἱ*] Omittit August. quartus. REISK.

P. 322. v. 23. *εἰς κεφαλήν*] *εἰς τὴν κεφαλήν* August. quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 322. v. 25. *κατηγορηκότος*] *κατηγοροῦντος* Codd. Guelph. et Vindob. TAYLOR.

P. 322. v. 25. *αὐτοῦ*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 322. v. 26. *κατεψευσμένου*] *καταψευσαμένου* Codd. Guelph. et Vindob. TAYLOR.

P. 322. v. 26. *ἂν*] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 322. v. 26. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 322. v. 26. ὅτι] ὅτε August. primus. REISK. Bekkerus: „ὅτε S. k." Non displicet. V. notata in tertia editione Hecubae Porsoni p. 13. S. SCHAEFER.

P. 322. v. 27. συμβεβηκότων] Est plusquamperfecti, ut γεγενημένοις p. 323, 3. V. not. ad p. 320, 20. SCHAEFER.

P. 322. v. 27. μνησθεὶς] [ἀναμνησθεὶς.] μνησθεὶς rectius Codd. plurimi, Ven. Aug. Vindob. Guelph. et Regii α. ζ. TAYLOR. Vulg. ἀναμνησθεὶς. Simplex μνησθεὶς dant Aldina Taylori, August. primus et quartus, Bavaricus. Praetuli simplex. REISK.

P. 322. v. 27. ὡς ἂν — πολίτης] Subaudi ἔχοι. V. not. ad p. 294, 9. SCHAEFER.

P. 322. v. 27. καὶ] Vulg. οὐδὲ. καὶ Paris. primus, August. primus et secundus. Praetuli καὶ. REISK.

P. 322. v. 28. ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν] Vulg. ἔπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον. ἔπαθε τοιοῦτον οὐδὲν August. primus. A secundo plane abest οὐδὲν. REISK.

P. 323. v. 1. ἐπάρας] ἐπάρας Wunderlich. et Bekker. SCHAEF.

P. 323. v. 2. λαρυγγίζων] λαρυγκίζων Reg. α. Meminit in ea voce huius loci Harpocratio. Confer Suidam, qui eadem pariter habet, et Thomam Magistrum, qui huc etiam spectat. Aristophanes Equit. 357. λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω. Adde etiam σχ. nostrum et Plinium IV. Epist. 7. TAYLOR. Meminit huius loci Pollux 2, 207. v. λαρυγγίζειν. REISK. V. Photius c. 153. in., ubi solito errore κατὰ Κτησιφῶντος. SCHAEFER.

P. 323. v. 2. δεῖγμα — ἐξέφερε] V. Ind. Graecit. p. 198. SCHAEFER.

P. 323. v. 2. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 3. ἐπὶ τοῖς] [τοῖς.] ἐπὶ τοῖς Cod. Reg. ζ. TAYLOR. Vulg. τοῖς. ἐπὶ addidi. REISK.

P. 323. v. 3. ἀνιαροῖς] ἀριανοῖς August. quartus. REISK.

P. 323. v. 4. καίτοι τὸν τῶν νόμων] καὶ τούτων τῶν νόμων Paris. septimus, unde videtur ductum esse, quod est in farragine Wolfiana, καίτοι τούτων τῶν νόμων. REISK.

P. 323. v. 6. γ'] Abest ab August. primo. REISK.

P. 323. v. 6. τὸ] Abest a Paris. primo et August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 6. ταὐτὰ] Pro utroque ταὐτὰ dant ταῦτα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 323. v. 6. ταὐτὰ — χαίρειν] Structura poëtis non inusitata, multo rarior in prosaicis scriptoribus, qua ut Orator uteretur, fecit, opinor, insequens dativus τοῖς πολλοῖς. Adde quod orationem huius loci altius surgentem color constructionis poëticus haud dedecet. SCHAEFER.

P. 323. v. 7. τῶν κοινῶν] Quaere, an poni debeant post τῶν νόμων supra v. 4. MARKLAND. Haudquaquam debent. τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν i. q. τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας. SCHAEFER.

P. 323. v. 12. δοθείη] δωρεὰ addit Reg. α. Proxime deest τοσαῦτα in multis, scilic. Guelph. Aug. Harl. Vindob. et Regg. α. η. Recte quidem et pulchre: ἔμοιγ' εἰ τοῦτο δοθείη παρ' ὑμῶν, scilic. τὸ δι' ἐμὲ ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι —. Fortasse δωρεὰ τοιαύτη. TAYLOR. Post δοθείη addunt Paris. septimus et August. secundus δωρεά. Videntur δωρεὰν, *gratuito*, dare voluisse. REISK.

P. 323. v. 12. [παρ' ὑμῶν]] Uncos removerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 13. τοσαῦτα] Omittunt Paris. primus et septimus, August. primus et secundus, Wolfenb. Vindob. Harl., probante Tayloro, qui coniicit δωρεὰ τοιαύτη. Sed delendum tum quoque sit τοῦτο. Post τοσαῦτα videtur ἔτη deesse, *tot annos*. REISK. τοσαῦτα omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 13. ὑμᾶς ἠναντιῶσθαι] ὑμῶν ἐναντιῶσθαι August. secundus. REISK.

P. 323. v. 13. τῇ — πραττομένῃ] Ordo constructionis: τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων πραττομένῃ ἀρχῇ. Inversio haec ordinis est ex idiomatis syntaxis graecae: ne de vocibus transponendis cogites. Alia huius inversionis exempla reperies pag. 269, 12. 329, 29. 347, 28. 361, 25. s. 367, 15. s. SCHAEFER.

P. 323. v. 15. πραττομένῃ] πραττομένους August. quartus. REISK.

P. 323. v. 15. μείζων] κρείττων Reg. ζ. TAYLOR. Pone μείζων in Bavarico superscriptum est ἐμοί. REISK.

P. 323. v. 15. συμπασῶν] ἁπασῶν August. secundus. REISK.

P. 323. v. 16. τοῖς] Omittit August. secundus. REISK.

P. 323. v. 16. ταῦτα] Omittit August. secundus. REISK.

P. 323. v. 17. συγχωρήσαιτε] συγχωρήσετε August. primus, quod idem est cum vulgata: nam librarii graeci ε et αι promiscue habent. August. secundus coniunctivum dat et verba sic struit: ὑμεῖς συγχωρήσητ' εὖ οἶδ' ὅτι. οὗτος —. REISK.

P. 323. v. 18. οὗτος δὲ εἰ τὰ δίκαια] Vulg. οὗτος δὲ εἰ δίκαια. οὗτός τε εἰ τὰ δίκαια August. primus et secundus. Etiam quartus pro δὲ dat τ', sed articulum τὰ hic omittit. Aldus item et P. Manutius τ' dedere et Bavaricus. Articulum τὰ addidi. REISK. οὗτός τ' εἰ δίκαια Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 22. κατεψευσμένου] καταψευσαμένου Guelph. Vindob. TAYLOR.

P. 323. v. 23. καίτοι, νὴ τὸν Ἡρακλέα — ἕως δούλους ἐποίησαν] Citat hunc locum Dionysius Halicarn. p. 163. REISK. T. VI. p. 949. s. R. SCHAEFER.

P. 323. v. 25. τοὺς] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 323. v. 25. σκοπεῖσθαι] σκοπεῖν Reg. ζ. TAYLOR.

P. 323. v. 25. τὸ] εἰς τὸ Dionysius, sed improbante Sylburgio. REISK.

P. 323. v. 25. καταψεύδεσθαι] κατεψεῦσθαι Guelph. Aug. (cum Vindob. praeterpropter *)) et Regg. α. ε. η. Quod non arridebat Sim. Fabricio. TAYLOR. κατεψεῦσθαι August. primus et secundus. Sim. Fabricio seu Wolfio potius haec lectio non probatur. REISK.

P. 323. v. 27. εἰσιν] ἦσαν Dionysius. REISK.

P. 323. v. 28. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] Plane sic dicimus *einem etwas auf den Kopf schuld geben.* SCHAEFER.

P. 324. v. 1. εὕροι τις ἂν] εὕροιτ' ἂν plurimi, Aug. Vindob. Lindenbr. Obsop. Regii α. et η. Similiter legit Dionysius Halicarn. de Thucydid. iudic. §. 54., qui totam fere hanc periodum laudat minima cum discrepantia. TAYLOR. εὕροιτ' ἂν (in secunda plurali) August. primus, Bavaricus in margine cum γρ. Dionysius. REISK. εὕροιτ' ἂν Wunderlichii prior: quod male factum esse Dissenius in altera bene monuit. SCHAEFER.

P. 324. v. 1. οὐχὶ] οὐ August. primus et secundus. REISK.

P. 324. v. 2. κομιδῇ] κομιδῇ Bekker. Sic etiam in Dionysio editum. SCHAEFER.

P. 324. v. 5. αἰσχροκερδείας] αἰσχροκερδίας August. quartus. REISK.

P. 324. v. 6. τοὺς ὑπάρχοντας — πολίτας] *cives suae factionis s. clientelae.* SCHAEFER.

P. 324. v. 6. ἕκαστοι] F. ἑκάστῳ. SCHAEFER.

P. 324. v. 7. Θετταλοὺς Δάοχος — τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα] Imitatus est Cicero in Verr. lib. IV. cap. 26. *Attalus, homo pecuniosus, Neti: Lyso Lilybaei: Critolaus Ennae: Syracusis Aeschrio, Cleomenes, Theomnastus: Elori Archonides, Megistus. Vox me citius defecerit quam nomina.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 223.

P. 324. v. 7. Δάοχος] Non necesse est, ut hic ingeminarem horum nominum varietatem, quae est in MStis. Atque etiam satis est semel monere, unumquodque fere citari in Lexico Rhetorico Harpocrationis. Coniunge Vales. Excerpt. Polyb. p. 90. eundem ad Harpocrat. p. 37. 57. 108. et Meurs. VI. Attic. Lect. 30. Vir praestantissimus, Obsopoeus, ad locum animadvertit, quanquam haec propria sint nomina, praestare tamen et in his habere lectio-

*) Hoc non satis intelligo. REISK. Suspicor in eo esse καταψεῦσθαι. SCHAEFER.

nem certam et emendatam. Eam itaque curam Variis Lectionibus ad calcem totius operis assignavi. TAYLOR.

P. 324. v. 8. *Θρασύδαιος*] In August. primo fuit a prima manu *Θρασύδαος*, sed recentior e *δ* radendo effecit *λ*, ut sit *Θρασύλαος*, quod etiam in Aldina Taylori reperi. Bavaricus vulgatam dat, sed cum superscripto *βουλος*, ut sit *Θρασύβουλος*. In Parisinis nescio quibus (margo enim Lutetianae ad omnia haec nomina universe, nullo discrimine, primum, secundum, quintum et sextum nominat) fuit *Θρασίλαος*. In August. secundo est *Θρασύλοχος*. REISK. *Θρασύλαος* Bekker. V. not. ad v. 12. SCHAEFER.

P. 324. v. 8. *Κερκιδᾶς*] *Κερκίδας* Paris. August. primus, Aldina Taylori. REISK. V. Photius c. 117., ubi item est *Κερκίδας*. SCHAEFER.

P. 324. v. 8. *Ἱερώνυμος*] V. Photius c. 80. SCHAEFER.

P. 324. v. 8. *Εὐκαλπίδας*] Pro *Εὐκαλπίδας* Pausanias in Arcadicis habet *Εὐκαμπίδας*. PALMER. *Εὐκαμπίδας* Paris. August. primus. *Εὐκαντίδος* August. secundus. REISK. *Εὐκαμπίδας* Wunderlichii posterior et Bekker. SCHAEFER.

P. 324. v. 10. *Ἀργείους — Μνασέας*] Harpocratio hunc locum citat in *Μύρτις* et legit *Μύρτις*, *Τελέδαμος*, *Μνασέας*, et ait, Theopompum in LI. libro pro *Μύρτις* et *Μνασέας* habere *Ἀμυρταῖος* et *Πασέας*. Sed forte apud Theopompum male legebatur: nam *Ἀμυρταῖος* nomen est Aegyptium, *Πασέας* raro occurrit. Ideo puto legendum cum Harpocratione, una literula immutata, *Μύρτις*, *Τηλέδαμος*, *Μνασέας*. PALMER. Vid. Photius c. 206. SCHAEFER.

P. 324. v. 10. *Μύρτις*] Vulg. *Μύρτης*. *Μύρτις* August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. *Μύρτης* in Photio l. c. SCHAEFER.

P. 324. v. 10. *Τελάδαμος*] *Τελέδαμος* August. primus et quartus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. *Τελέδαμνος* in Photio l. c. *Τελέδαμος* Wunderlichii posterior et Bekker. V. not. ad p. 273, 6. SCHAEFER.

P. 324. v. 10. *Μνασέας*] *Μιασέας* Paris. REISK.

P. 324. v. 10. *Ἠλείους*] *Ἰλείους* Paris. August. primus. REISK.

P. 324. v. 11. *Φιλιάδου*] *Φιλιάδος* August. secundus, Aldina Taylori. REISK.

P. 324. v. 11. *τοῦ*] *τοῖς* Paris. primus. REISK.

P. 324. v. 12. *Νέων*] V. Harpocration v. *Νεών*. REISK. Et Photius c. 217., ubi item *Νεών*. SCHAEFER.

P. 324. v. 12. *Θρασύλοχος*] *Θρασύμαχος* Paris. septimus. *Θρασύβουλος* August. secundus. REISK. Natae hae varietates e compendiis ab aliis aliter expletis. SCHAEFER.

P. 324. v. 13. *Δημάρατος*] *Δημάρετος* August. primus. *Διμάρατος* P. Manutius. REISK.

P. 325. v. 10. προηγάγετο] V. Dorvill. ad Chariton. p. 493. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 325. v. 12. τουτοισὶν] τούτοις Paris. primus. τουτοισὶν August. secundus, Bavaricus. REISK. τουτοισὶ Bekker. Vid. not. ad p. 113, 23. οὑτοσὶν ad p. 396, 4. Bekkerus e duobus Codd. enotavit. SCHAEFER.

P. 325. v. 12. ὥσπερ ἂν εἰ] ἂν εἰ absunt a Paris. primo, August. primo et secundo. εἰ una cum proximo ἐν desunt in editione P. Manutii. REISK. ἂν εἰ omisit Wunderlichii posterior. SCHAEFER.

P. 325. v. 15. τὰ πάντα μοι πέπρακται] [πάντα μοι πέπρακται.] Desunt in Guelph. Vindob. et Regio α. Recte sane. Quis enim non videt, temere et inconcinne haec esse adsuta Demostheni? TAYLOR. Vulg. πάντα μοι πέπρακται. Omittunt haec verba Paris. primus et quintus, August. primus. τὰ πάντα dat August. secundus. Articulum addidi. Verba haec, τὰ πάντα μοι πέπρακται, cum haud diffitear facile et sine damno sententiae abesse posse, tum cur damnem causae nil video. REISK.

P. 325. v. 17. πάντα — πεπολίτευμαι] πάντα ὑγιῶς (deleta voce ταῦτα) καὶ δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. Illud dederunt Guelph. Vindob. et Regii α. ε. Hoc iidem cum Aug. et Ven. TAYLOR.

P. 325. v. 17. ταῦτα] Abest a Paris. primo et quinto, August. primo, Wolfenb. Vindob. REISK.

P. 325. v. 17. καὶ ἁπλῶς] Post δικαίως addunt καὶ ἁπλῶς Paris. primus et quintus, August. primus, secundus, quartus, Venet. Wolfenb. Vindob. Ald. Taylori. Haec duo vocabula addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 325. v. 18. τὸν δὲ τειχισμὸν — (πῶς γὰρ οὔ;)] Citat Tiberius p. 37. SCHAEFER.

P. 325. v. 18. μου] μοι Tiberius, cuius Cod. Vat. pro σύ μοι habet ἐμοῦ. Notabilis autem haec sedes pronominis μου. Scilicet non quo exspectes loco sed hic positum est, quo arctius iungatur voci congeneri σύ. Haec etiam causa est cur Graeci toties iungant αὐτὸς αὐτοῦ reliquae orationi sic interserta, ut vel exercitatos passim offenderint. In Aeschyli Prom. 787. Bl. scribendum nec libris invitis et numeris paullo iucundioribus: πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων. Sic ibid. 957. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. SCHAEFER.

P. 325. v. 20. ταφρεῖαν] ταφρίαν Paris. primus, August. primus. REISK. Vid. Dorvill. ad Chariton. pag. 447. in. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 325. v. 20. ἄξια — κρίνω] Malim ἄξια μὲν χάριτος καὶ ἐπαίνου καὶ αὐτὰ κρίνω. haec ipsa quoque digna iudico gratiarum actione et praeconio, quemadmodum reliqua mea de rep. merita. REISK. Quis erit finis coniectandi, si placet coniectare quae

veteres scribere potuerunt? Sed vir praestantissimus haud raro oblitus est rem sibi esse cum Demosthene, non cum uno de suorum grege discipulorum, cuius specimina corrigeret. SCHAEFER.

P. 325. v. 20. ἄξια] ἀξίαν Tiberius. SCHAEFER.

P. 325. v. 20. ἐπαίνου] ἐπαίνων Tiberius. SCHAEFER.

P. 325. v. 21. που] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 325. v. 22. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα κ. τ. λ.] Plinius IX. Epist. 26. Porro Plutarchus in libro Περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως, ut olim monui, huius orationis utilis commentator esse potest, uti cum scribat: πρὸς δὲ τοὺς μετρίους οὐκ ἄτοπόν ἐστι χρῆσθαι καὶ ταῖς ἐπανορθώσεσι τῶν ἐπαίνων, εἴ τις ὡς λόγιον ἢ πλούσιον ἢ δυνατὸν ἐπαινοίη, κελεύοντα μὴ ταῦτα περὶ αὐτοῦ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ χρηστὸς καὶ ἀβλαβὴς καὶ ὠφέλιμος. οὐ γὰρ εἰσφέρει τὸν ἔπαινον ὁ τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ μετατίθησιν, οὐδὲ χαίρειν δοκεῖ τοῖς ἐγκωμιάζουσιν αὐτὸν, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι μὴ προσηκόντως μηδ᾽ ἐφ᾽ οἷς δεῖ, δυσχεραίνειν καὶ ἀποκρύπτειν τὰ φαυλότερα τοῖς βελτίοσιν, οὐκ ἐπαινεῖσθαι βουλόμενος, ἀλλ᾽ ἐπαινεῖν ὡς χρὴ διδάσκων. τὸ γὰρ, οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει σκοπεῖν, εὑρήσεις καὶ ὅπλα καὶ ἵππους καὶ συμμάχους, τοιούτου τινὸς ἔοικεν ἅπτεσθαι. Adde Hermogenem p. 258. TAYLOR. Nobilis sententia multorum laudibus, quas meretur, celebrata. Hermogenes p. 258. ὅλως τε ἐπὶ τοῖς διαπρεπέσι τῶν ἔργων καὶ ἐφ᾽ οἷς ἐστι λαμπρύνεσθαι ὡς ἀληθῶς — ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ἡ λαμπρότης. οἷον· οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν. Item pag. 480, 1. Pertinet huc annotatio Scholiastae ad Hermogenem pag. 396. ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὁ περὶ τοῦ στεφάνου λόγος, εἰ καὶ τοῦ δικανικοῦ εἴδους ἐστὶν, ἀλλ᾽ οὖν πολὺ μετέχει τὸ πανηγυρικόν. ἴδιον δὲ τοῦ ἐγκωμίου τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ λαμπρότης. Aristides de D. C. p. 186. καὶ τὸ τὰ ἧττον ἐκτετιμημένα προβάλλοντα καὶ ἀναιροῦντα ἀντεισάγειν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα τῆς σεμνότητός ἐστιν. οὐ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν οὔτε πλίνθοις ἐγὼ, ἀλλ᾽ ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν θέλῃς μαθεῖν, (νῦν τὰ μᾶλλον προτετιμημένα,) εὑρήσεις ὅπλα καὶ πόλεις κ. τ. λ. REISK. Citat hunc locum usque ad καὶ πόλεις Tiberius p. 38. Conf. Valckenarius Diatr. Euripid. p. 217. SCHAEFER.

P. 325. v. 22. γὰρ] Omittunt Paris. primus, August. primus, Aristides p. 186. Artis. REISK. Nec Tiberius habet. Delevit Bekker. Recte, ut puto: sic enim oratio fit gravior. SCHAEFER.

P. 325. v. 23. ἐὰν τὸν] Erat quidem, ut vero refert Fabricius, in August. primo primitus scriptum ἐὰν μὲν τὸν, verum tacendum non erat, quod ille reticuit, μὲν rursus fuisse punctis superimpositis notatum, id quod significat, delendum id esse et pro non scripto habendum. REISK.

P. 325. v. 25. βούλει] βούλῃ Paris. primus, quintus, septimus, August. primus. Pro βούλει δικαίως σκοπεῖν dat Aristides e

memoria θέλῃς μαθεῖν. REISK. βούλῃ Wunderlich. et Bekker. θέλῃς Tiberius, ad quem Boissonadus vulgatae soloecismum notavit. SCHAEFER.

P. 325. v. 25. δικαίως] Non habet Tiberius. SCHAEFER.

P. 325. v. 25. καὶ πόλεις] Absunt a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 325. v. 26. [πολλοὺς]] Uncos non habet Wunderlichii prior. Hoc quidem loco vox inepte posita est: sin mutato verborum ordine legeretur καὶ ἵππους καὶ πολλοὺς τοὺς —, Reiskius, opinor, uncis abstinuisset. SCHAEFER.

P. 325. v. 27. τούτων] Scilicet Ἀθηναίων. MARKLAND. *pro harum rerum defensione* Wolfius. Incaute. Et similiter deceptus est, qui Italice vertit, et caeteri omnes. τούτων δεικτικῶς. *Hos nimirum, qui adsunt*, intelligit idque porrecto digito demonstrat. Simile habemus infra pag. 331, 13. ὑμῶν δὲ οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ, πλὴν εἰ τούτοις ἐπηρεάσαι τι δέοι. Vide quae cl. Marklandus ad Orat. c. Aeschin. π. παραπρεσβ. p. 364, 24. Ita supra in hac Oratione pag. 234, 8. τὸ ψήφισμα τοῦτο γράφω, hoc scil. decretum, digito indicans. Et statim ibid. penult. λέγε τοίνυν μοι τὸ ψήφισμα τουτὶ λαβὼν κ. τ. λ. Et p. 248, 8. εἰς ἔχθραν ἐμβαλεῖν τουτουσί; *hos, qui adsunt*. Adde pag. 292, 11. 232. penult. 271, 1. 302, 14. 315, 6. 319, 20. 320, 3. 325, 12. 329, 24. et σχολ. 330, 15. et 331, 20. Quorum locorum quaedam melius et consultius exponerentur iuxta hanc normam, quam hodie exponi et verti videam. TAYLOR. τούτων procul dubio h. l. generis neutrius est, non masculini. Ego certe cum Wolfio hic malo stare, quam cum Tayloro et Marklando. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 325. v. 27. ἀμυνουμένους] Vulg. ἀμυνομένους. ἀμυνουμένους August. quartus, Bavaricus, Aldina Taylori. Correxi ἀμυνουμένους in futuro. REISK.

P. 325. v. 27. προὐβαλόμην] Sic etiam est in August. primo et aliis: quod ideo annoto, quod in illis exemplis Parisinae editionis, quae signum Michaelis Sonnii praeferunt, est προὐλαβόμην vitiose. REISK.

P. 326. v. 1. τὴν χώραν] τὴν πόλιν August. secundus et quartus: sed in huius margine scriptum est γρ. χώραν. REISK.

P. 326. v. 1. τὸν κύκλον] F. τὴν κύκλῳ, ut p. 258, 6. MARKLAND. Cave probes. Opponuntur inter se ἡ χώρα et ὁ κύκλος τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεος. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 326. v. 1. μόνον] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 326. v. 1. Πειραιῶς] Πειραιέως Aldina Taylori. REISK.

P. 326. v. 2. ἄστεος] Bekkerus: „ἄστεως S.“ V. quae nuper annotavi ad Orestem Porsoni p. 44. et 68. SCHAEFER.

P. 326. v. 2. γ'] Abest ab August. quarto. REISK. Male ab-

est: addita enim enclitica vim negativae intendit. V. not. ad pag. 328, 1. SCHAEFER.

P. 326. v. 5. χρῆν] χρὴ Paris. primus, August. primus et secundus. REISK.

P. 326. v. 6. προθυμίας] φιλοτιμίας Cod. Harl. TAYLOR. φιλοτιμίας August. secundus. REISK.

P. 326. v. 8. θαλάττης] τῆς θαλάττης Paris. primus. REISK.

P. 326. v. 11. τὴν σιτοπομπείαν] Quam falsus fuerit Wunderlichius, cum τῆς σιτοπομπείας scribendum censeret, docet simillimae locus structurae pag. 1262, 16. οἱ μὲν γὰρ νόμοι — καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο. SCHAEFER.

P. 326. v. 11. σιτοπομπείαν] σιτοπομπίαν Paris. primus, August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, P. Manutius. REISK. σιτοπομπίαν Bekker. V. not. ad p. 254, 22. SCHAEFER.

P. 326. v. 12. προϊδέσθαι]. προϊδεῖν Paris. sextus. περιιδέσθαι Paris. secundus. REISK.

P. 326. v. 15. Προκόννησον] Vulg. Προκόνησον. Προκόννησον Paris. primus. Προικόνησον Paris. sextus, August. secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 326. v. 15. Χεῤῥόνησον] Χεῤῥόννησον Paris. primus. REISK.

P. 326. v. 16. ὑπάρξῃ] ὑπάρξει August. primus: quod idem Paris. primus quoque videtur habuisse, e quo idem, quod in texto est, refertur in margine Parisinae. ὑπάρξαι August. quartus cum η super diphthongo scripto. REISK. Recte ὑπάρξει Wunderlich. et Bekker. V. not. ad p. 318, 1. SCHAEFER.

P. 326. v. 17. [τὴν Εὔβοιαν]] Latet nomen loci alicuius sub Εὔβοιαν, ut mihi videtur: nam de Euboea ante dixerat. Sensui optime conveniret Πέρινθον, sed non scripturae. MARKLAND. Εὔβοιαν est prava scriptio v. Ἄβυδον. Quod facile perspiciet is, qui recogitet, α et ευ in graecis mstis ita cerni inter se similiter scripta, ut persaepe negatum prorsus sit ea discernere; tum οι et υ a librariis graecis promiscue haberi; denique Α et Δ pariter prono errore secum permutari. REISK. Uncos Reiskianos removerunt Wunderlichii posterior et Bekker. Mihi Reiskius videtur satis probabilitur disputasse. SCHAEFER.

P. 326. v. 20. ἐνέλιπε] ἐνέλειπε Paris. primus, August. primus. REISK. Bene ἐνέλειπε Wunderlich. et Bekker. Est i. q. ἃ δ' οὐχ ὑπῆρχε τῇ πόλει. Notanda autem constructio ut rarior. V. H. Stephani Thesaur. c. 5723. D. SCHAEFER.

P. 326. v. 20. ὑμῖν] Otiosum esse videtur vetusti exemplaris testimonio. OBSOP. Item eorum, quae sequuntur, scilicet Reg. α. Lindenbr. Vindob. Aug. Ask. et Guelph. TAYLOR. Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

possum. Procul dubio ἀνέτρεψε erat antiquitus varia lectio τοῦ ἐλυμήνατο, atque id significabatur particula quadam, quae nunc in ἕως degeneravit. In MSS. circa eam vocem variatur. ἀνέτρεψαν Ven. Ital. ἀνέστρεψε Guelph. Vindobon. et Reg. α. TAYLOR. Circa τοῖς ὅλοις muginatur nescio quae Taylorus. REISK. Ego vero satis mirari nequeo imbecillitatem stomachi, qui hoc concoquere non possit. τὰ ὅλα, *summa reipublicae.* λυμαίνεσθαι autem iungi etiam dativo tam notum est, ut exemplis ostendere pigeat. V. H. Stephani Thesaur. c. 5850. B. *) SCHAEFER.

P. 327. v. 1. ἀνέτρεψε] ἀνέτρεψαν Aldina Taylori. ἀνέτρεψε Bavaricus, sed cum α super extremo ε. REISK.

P. 327. v. 2. εἰ δ', οἷος ἦν κ. τ. λ.] Citat hunc locum Alexander Rhetor p. 24. Marcellinus ad Hermogenem p. 173. REISK.

P. 327. v. 2. ἦν] Deest in MStis Guelph. Vind. Lindenbr. et Reg. α. Deest etiam in Aristide, qui hunc locum laudat π. παραφθέγματος. TAYLOR. ἦν omittit August. primus. REISK.

P. 327. v. 3. ἀνὴρ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 327. v. 3. ἕνα μόνον ἄνδρα] ἕνα ἄνδρα μόνον Wunderlichii altera et Bekker. Ille in Append. pag. 200.: „Redde Demostheni, quod in omnibus, ἕνα ἄνδρα μόνον." Non dicam hunc ordinem esse omnium. SCHAEFER.

P. 327. v. 6. ἔσχον] ἔσχεν plures, Aug. Regii α. ε. η. et Vindob. a manu secunda atque idem Aristides. TAYLOR. ἔσχεν August. primus. REISK. ἔσχεν Wunderlichii altera et Bekker. SCHAEF.

P. 327. v. 6. οὐδεὶς ἂν — τῶν εἴσω] Citatur a Thoma Magistro v. Εἴσω [p. 277.]. TAYLOR. V. Lobeckius ad Phrynich. pag. 128. SCHAEFER.

P. 327. v. 6. οὐδεὶς ἂν] Post οὐδεὶς addit ἂν Thomas Mag. l. c. Addidi. REISK. Deleverat Wunderlichius: sed revocavit Dissenius in altera Gottingensi. Omisit etiam Bekker. etsi repertum in uno Codice. SCHAEFER.

P. 327. v. 7. κακοῖς] Deest August. quarto. REISK.

P. 327. v. 7. ὄντες] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 327. v. 12. πολλῷ — ἐλάττοσι] πολὺ ταύτης ἐλάττω κακὰ τὴν πόλιν εἴργασται p. 429, 27. πολλῷ δὲ δήπου τοῦτο τοῦ καταψεύσασθαι δεινότερον p. 481, 3. πολλῷ τούτων — ἐλάττω πράγματα p. 573, 16. Plato III. 1. p. 460. Bekk. πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ. Sic saepius dirimuntur quae sensus arctissime iungit. V. not. ad p. 318, 7. quaeque Poppo dedit ad Xenophont. Cyrop. p. 90. SCHAEFER.

---

*) Citat ibi vir summus locum Geoponicorum Tom. IV. p. 1172. sequens Basileensem editionem, quae dat θυμιαστέον. Hanc vocem Angli, ut omissam Lexicographis, asterisco insigniverunt. Sed corrupta est mutandaque in θυμιατέον, ut legitur in praestantissima Niclasii. SCHAEFER.

P. 327. v. 13. λέγε — λαβὼν] Quid? λέγε et ἀνάγνωθι? Sanant hoc ulcus Codd. Aug. Vindob. et α. λάβε μοι ταυτὶ καὶ ἀνάγνωθι. Sed vitata illa Charybdi ecce parata est Scylla: sequitur enim ἀνάγνωθι λαβών. TAYLOR. Pro λέγε August. primus dat λάβε. Malunt alii λάβε hic et p. 363, 10., credo, quia λέγε καὶ ἀνάγνωθι, *dic et recita*, concoquere nequeunt. Utique recitatio sine pronuntiatione fieri nequit. Verum non omne, quod pronuntiatur, id idem quoque recitatur, sed multa possunt memoriter dici. Quare bene inter se constare possunt λέγε καὶ ἀνάγνωθι, dummodo sic accipias atque interpreteris: *pronuntia istaec de scripto recitanda*. REISK. Reiskii ratio mihi quidem parum probatur: nam hoc λέγε nihil differt ab altero ἀνάγνωθι. V. not. ad p. 234, 27. Quod si ambo imperativi per solam copulam sic iungerentur, unum ut facerent membrum orationis, intolerabilis foret tali in formula pleonasmus. Sed utrique cum suus accedat accusativus, priori ταυτὶ, posteriori τὸν ἀριθμὸν, duo exsistunt membra pleonasticam locutionem ita obscurantia, ut nemo quisquam facile offendatur. Fateor hos accusativos eandem rem significare posterioremque tantummodo ἐξηγήσεως χάριν additum esse. Sed hoc nihil obstat, quin ambo imperativos sine ulla offensione legamus: nedum incidamus in Charybdin aut Scyllam, quibus nos Anglus territat. Idem dictum esto de altero loco p. 363, 10. SCHAEFER.

P. 327. v. 14. τὸν ἀριθμὸν — ψηφίσματα] Uncis inclusit Bekker. ut omissa in libro notae optimae. Cur mihi videantur unci abesse debere, ostendunt quae de iunctura amborum imperativorum modo disputavi. SCHAEFER.

P. 327. v. 15. *ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΗΘΕΙΩΝ.*][Ἀριθμὸς βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα.] Absurde. Vox βοηθειῶν tam cito recurrens et haec quoque, κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα, recurrere fecit, quae delenda sunt omnino. Et recte fecit Wolfius, qui ea non censebat interpretatione digna. In vetusto et optimo exemplari Regio α. desunt, ut oportuit. Ita et in Altemps. In Guelph. et Vindob. legitur Ἀριθμός. Ψήφισμα. Non male. TAYLOR. Vulg. Ἀριθμὸς βοηθειῶν κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα. In August. primo est sic: *ΑΡΙΘΜΟΣ.* et paulo interiecto spatio vacuo: *ΨΗΦΙΣΜΑ.* Ab August. secundo totus abest versus et tantummodo scriptum est Ψήφισμα. Ab August. quarto item totus abest titulus, nullo vestigio relicto. τὰ abest a P. Manutii editione. Verba κατὰ τὰ ἐμὰ ψηφίσματα, ut perperam e versu superiori iterata, omisi. REISK.

P. 327. v. 16. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 327. v. 16. κἀγαθὸν] Omittit August. quartus. REISK.

P. 327. v. 17. μὲν] Abest ab August. primo et quarto. REISK.

P. 327. v. 17. ὦ γῆ καὶ θεοὶ] In antiquo Codice exclamatio non aderat: atque haud video, quam hoc loco valde sit necessaria. OBSOP. Deest etiam in Lind. et Ask. TAYLOR. Exclamatio non supervacanea, quae visa fuit Obsopoeo esse, sed imprimis gravis

et affectuosa. Sic exclamat dolens et quiritans et indignans, tam egregi acoepta tam sinistrum exitum sortita esse, optansque aliter evenisse atque evenit. REISK. Iure tuetur haec verba. Conf. p. 321, 1. SCHAEFER.

P. 327. v. 17. μεγίστοις] [ἐν μεγίστοις.] F. addendum ἀγαθοῖς. WOLF. Vulg. ἐν μεγίστοις. ἐν omittunt August. primus, secundus, quartus, Paris. sextus, Bavaricus. μεγίστης Paris. sextus. Delevi praepositionem. REISK.

P. 327. v. 18. ἀναμφισβητήτως] ἀναμφισβητήσεως Paris. sextus. REISK.

P. 327. v. 18. ὑπῆρχεν] F. ὑπῆρχεν ἄν. MARKLAND. In Bavarico est ὑπάρχειν. REISK. Vere monet Wunderlichius praefat. p. XLIX. non probandam esse Marklandi coniecturam, sed iniquissime ait virum egregium turpiter errasse: nam bene ille locum, qui conditionalis est, intellexit. SCHAEFER.

P. 327. v. 20. ὡς] L. ὧν. TOUP. Hic vero Toupius turpiter erravit expromens coniecturam, qua periodi structura prorsus perturbatur. V. p. 298, 22. SCHAEFER.

P. 327. v. 22. κρίνασαν] κρίνουσαν Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus, Aldina Taylori. REISK.

P. 327. v. 22. οὐ μὰ Δί' οὐκ] Sic in omnibus. TAYLOR. Sic esse in omnibus ideo admonet Taylorus, quia in editione Wolfii, quam ipsius Britannica retulit, posterius οὐκ desideratur. REISK. Omittit οὐκ etiam Cod. Bekk. Et malim abesse. Persaepe librarii hac in formula negativam iterantes orationem gravarunt. Sed in librorum silentio nihil mutandum. V. p. 432, 28. SCHAEFER.

P. 327. v. 26. ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Vulg. τῆς πατρίδος. ὑπὲρ τῆς πατρίδας Paris. quintus, August. secundus, idemque voluit etiam Paris. septimus, tametsi pro ὑπὲρ dedisse dicitur ὑπό. Cum aut versu superiori 25. ὑπὲρ esset delendum, aut idem hic loci addendum, praetuli posterius, codicibus ita praecipientibus, tametsi utroque loco praepositio recte abesse possit. REISK. τῆς πατρίδος Bekker. Quod Reiskio mihi etiam placet, praepositionem ex lege concinnitatis utroque loco aut addendam aut omittendam esse. SCHAEFER.

P. 327. v. 27. τούτων] τοῦτον Paris. primus, quintus, sextus, August. primus: nam in eo quoque, quod miror, est utique τοῦτον, non τούτων, quod S. Fabricius ex eo retulit. τούτων autem est in August. secundo. REISK.

P. 327. v. 27. τούτων προελόμενον] [τούτων.] τούτων προελόμενον meliores, Guelph. Aug. Vindob. et Regg. α. ε. ζ. TAYLOR. Vulg. τούτων. Post hoc pronomen addunt προελόμενον August. primus, secundus. Addidi. REISK.

P. 327. v. 28. τι] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 328. v. 1. οὐδ'] οὐδέ γε Paris. primus, August. primus, Aldina Taylori. REISK. Bene οὐδέ γ' Wunderlichii posterior et

Bekker. Hoc enim membrum inprimis attendendum, ut de quo Orator in sequentibus amplius loquatur. V. not. ad pag. 326, 2. SCHAEFER.

P. 328. v. 1. ὕπουλον] ὑποῦλον Paris. primus. In August. primo primitus accentus fuit adscriptus in antepenultima, ut vulgatum, sed postmodum erasus est accentus, ut vocabulum hoc nunc plane accentu careat. REISK. Vox προπερισπωμένως scribitur etiam in Photii editione principe c. 462. Sed accentus vitio caret his quoque in titivillitiis aliquanto melior Porsoniana. Zonaras c. 1772. Ὑπὸ οὐλήν. ὑπὸ δόλον. ὥς φησι Δημοσθένης. Tittmannus: „Haec frustra, puto, apud Demosthenem quaesiveris. Scribendum: Ὕπουλον. ὑπόδολον. En locum pro Corona [h. l.] —." ὑπόδολος legere non memini. SCHAEFER.

P. 328. v. 2. ὡς] ὃ, *quod*, August. primus. REISK.

P. 328. v. 3. ἁπλῶς] Quid sit docent superiora p. 325, 17, ubi iunguntur ὑγιῶς, δικαίως et ἁπλῶς. SCHAEFER.

P. 328. v. 5. δόξῃ] δοκῇ August. quartus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 328. v. 6. φυλάττει] φυλάττειν Paris. primus. REISK.

P. 328. v. 6. ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστε] [ὁπηνίκα ἐστὶ.] ὁπηνίκα ὑμεῖς ἐστὲ Aug. Vindob. et Parisienses α. ε. η. Et proxime v. 10. iuxta eosdem, uno excepto η., ἀνεφάνη. TAYLOR. Vulg. ὁπηνίκα ἐστὶ. ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστε August. primus et secundus, Vindob. *) Interposui ὑμεῖς. REISK. ὁπηνίκ' ἐστὶ Bekker. Nec video, quid pronomen h. l. sibi velit. SCHAEFER.

P. 328. v. 10. πνεῦμα] πνεῦμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 328. v. 10. ἀνεφάνη] Vulg. ἐφάνη. ἀνεφάνη Paris. primus et quintus, August. primus et secundus, Vindob. Correxi ἀνεφάνη. Toupius quoque Emendat. ad Suidam T. III. p. 105. sic corrigit. REISK. V. Toupii Opusc. T. I. p. 397. (T. II. p. 133. edit. Oxon.). Simplex reduxit Bekker. Mihi compositum satis placet. SCHAEFER.

P. 328. v. 11. συνειλοχὼς] [συνειλεχὼς.] συνειλοχὼς Harl. Vindob. et α. TAYLOR. Vulg. συνειλεχὼς. συνειλοχὼς August. primus et secundus. συνειλεχὼς Bavaricus, sed cum η super ε secundo scripto, ut indicetur varietas lectionis συνειληχὼς, quam lectionem exhibet August. quartus. Praetuli συνειλοχὼς ut magis Atticum Demosthenique praeamatum. REISK. Bekkerus: „συνειλεχὼς (η) S. Q. t. συνειληχὼς Y. r. et γρ. F. συνειλοχὼς O." Unice probanda nostra scriptura, non ut magis Attica, sed quod alia in usu non fuit. συνειλεχὼς quidem non puto graecum esse, συνειληχὼς autem a verbo συλλαγχάνω derivatur. Photius c. 408. in. Συνειλόχασιν, συνήθροισαν. In Toupianis l. c. satis turbarum. SCHAEFER.

---

*) Aliter Taylorus. SCHAEFER.

P. 328. v. 11. συνείρει] Sic etiam Bavaricus, sed cum η super priore diphthongo. REISK. Photius c. 408. Συνείρει, συνάπτει. V. Toupius l. c. SCHAEFER.

P. 328. v. 12. ἀπνευστὶ] ἀναπνευστὶ dat Aldina Taylori. REISK.

P. 328. v. 15. ταύτης — ἐπιμελείας] Vulg. ταύτης τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐπιμελείας, Αἰσχίνη. Post μελέτης ponit August. primus Αἰσχίνη, quod rursus v. 16. post ἐπιμελείας omittit. Nomen proprium retraxi ad v. μελέτης. REISK. Post ἐπιμελείας posuit Bekker. Reiskianum ordinem videntur tueri quae notavit Bremius ad p. 41, 1. SCHAEFER.

P. 328. v. 17. καλοὺς καὶ γενναίους] Vulg. γενναίους καὶ καλούς. καλοὺς καὶ γενναίους August. primus. REISK. γενναίους καὶ καλοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 328. v. 18. πόλεων] πόλεως August. quartus. REISK.

P. 328 v. 20. κατασκευὴν] παρασκευὴν August. secundus. REISK.

P. 328. v. 22. ἦν ἐν] ἦν καὶ ἐν Paris. quintus et septimus, August. secundus. REISK.

P. 328. v. 23. ἀνδρὶ] καὶ ἀνδρὶ Paris. septimus. REISK.

P. 328. v. 23. κἀγαθῷ] Vulg. καὶ ἀγαθῷ. κἀγαθῷ August. primus. REISK.

P. 328. v. 23. ἐν οἷς] Scilic. ἀνδράσι καλοῖς κἀγαθοῖς, id quod e proximo ἀνδρὶ καλῷ τε κἀγαθῷ tacite excipiendum. REISK. V. quae nuper monui ad Oresten Porsoni p. 85. edit. tert. Lips. Exemplis ibi congestis accedat locus Solonis V. 48. Br. SCHAEFER.

P. 328. v. 25. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ κ. τ. λ.] V. Wyttenbachius ad Platon. Phaedon. p. 182. SCHAEFER.

P. 328. v. 25. φανήσῃ] φανήσει Bekker. SCHAEFER.

P. 328. v. 25. οὐ πρῶτος κ. τ. λ.] Videtur imitatus oraculum Delphicum: Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες μήτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Μήτε δυωδέκατοι, μήτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. WOLF. Tam soloece Pythia etiam furibunda non cecinit. V. Schol. ad Theocriti Idyll. XIV. 48. SCHAEFER.

P. 328. v. 26. ὁποστοσοῦν] ὁστοσοῦν August. quartus. REISK. Corrig. οὐχ ὁπ. SCHAEFER.

P. 328. v. 26. οὔκουν] F. οὐμενοῦν. MARKLAND. οὔκουν recte habet. SCHAEFER.

P. 328. v. 26. οὔκουν — ηὐξάνετο] Ita intelligo: *In iis tempestatibus, ubi malorum hominum consiliis resistere erat opus, talem se praestitit. Quin et talem etiam, cum resp. meliore usa sit fortuna.* MSS. interea hoc modo: οὐκοῦν α. ἐπὶ οἷς Ven. Ital. Obsop. Ask. Altemps. et ζ. ἐπί γε οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο Aug. et Vindob. Et eodem ritu, scil. ἐπί γε οἷς, laudat Thomas Mag. in v. Αὔξειν. Haec verba ita exponit Lambinus: *Nam si ita esset, tuis rebus gestis tuaque opera opibus, copiis, honore, dignitate*

signum interrogationis. Est haec hypophora, quam continuo sequitur anthypophora. SCHAEFER.

P. 329. v. 11. ἐπεδίδοσαν] Vide supra ad Aeschin. p. 407. ult. col. 2. TAYLOR.

P. 329. v. 12. τὸ — ἀργύριον] Vulg. τὸ συνειλεγμένον ἀργύριον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν. τὸ συνειλεγμένον εἰς τὴν ἐπιτιμίαν ἀργύριον August. primus. REISK. Alter ille verborum ordo videtur praeferendus. V. not. ad p. 287, 6. SCHAEFER.

P. 329. v. 12. εἰς τὴν ἐπιτιμίαν] Apparet, eum fuisse in aerariis coactamque pecuniam ad dignitatem recuperandam callide civitati donasse, ut non solvere debitum, sed in remp. liberalis exstitisse videretur. Consentaneum enim est ei mulctam a populo fuisse post hoc factum remissam. WOLF. Supra p. 334, 4. Bene hic se gessit Tourrellius, quem consulas. Ferrus: *i danari, c' havea ragunati Aristonico per ritener il suo honore.* Lambinus: *pecuniam incolumitatis amissae recuperandae gratia coactam.* Perionius: *coactam pecuniam ad recuperandam dignitatem.* Et alii similiter. Ulpianus: διὰ τιμὴν τῆς πόλεως. TAYLOR.

P. 329. v. 13. παρῆλθες] Vulg. οὔτε παρῆλθες. οὔτε omittunt August. secundus et quartus, Bavaricus. Delevi, ne tot negativae taedium crearent. Sed nollem nunc factum. Non ea erat sat gravis causa. *ne tum quidem neque prodisti neque largitus es quicquam.* REISK. οὔτε παρῆλθες Bekker. Sic etiam prior Gottingensis. Sed in altera Dissenius οὔτε uncis inclusit, hac nota adscripta: „οὔτε omittunt plures libri, recte; nam quum hic nihil praeter ἐπίδοσιν significet orator, particula disiunctiva incommoda est.“ Non assentior. Magna vis est in verbo παρῆλθες. Aeschines ὁ πρότερον πολλάκις φθεγξάμενος ἐπὶ τοῦ βήματος, quo tempore pecunia largienda esset ad necessitates civitatis sublevandas, cavit παρελθεῖν καὶ φθέγξασθαι. SCHAEFER.

P. 329. v. 15. (πῶς γάρ; — δῆλον·)] Tolle signa parentheseos, quibus Reiskiana cum ceteris caret. SCHAEFER.

P. 329. v. 15. ὅς γε — πεντεταλάντων] Citant Anecd. Bekk. p. 150, 21. SCHAEFER.

P. 329. v. 15. ὅς γε] ὅστις Aldina Taylori. REISK.

P. 329. v. 15. Φίλωνος] φίλων Anecd. Bekk. V. not. ad p. 304, 17. SCHAEFER.

P. 329. v. 16. πεντεταλάντων] Vulg. πέντε ταλάντων. Vitiosam hanc esse lectionem paret. Aut πλεῖον ἢ πέντε ταλάντων legendum est, *plus quam 5 talentorum,* aut duo vocabula πέντε ταλάντων in unum sunt contrahenda, πεντεταλάντων, quod tum erit adiectivum. χρήματα πεντετάλαντα sunt facultates valore quinque talentis aequiparandae, ut statim in continenti legitur διτάλαντον ἔρανον. REISK. πέντε ταλάντων cum libris dant Anecd. Bekk. Sic Wunderlich. Recte, ut puto. χρήματα πεντετάλαντα habet quod

mihi displiceat in scriptore prosaico de hereditate sic, ut hic Orator, verba faciente: non habet ἔ ρ α ν ο ς διτάλαντος. Et quid caussae fuisse dicamus, cur Pollux ex hoc loco citaret IX. 54. διτάλαντος, non citaret proximum πεντετάλαντος? Quod si quem offendat constructio πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων, meminerit esse attractionem, cuius crebra sunt exempla post comparativum, quem sequitur particula ἤ, non πλεονάζουσα illa, ut vulgo opinantur, sed loco suo posita. οὐδὲν ἐλάττονος ἢ τούτου p. 349, 12., quod Marklandus sine causa tentavit. Quanquam simplicior etiam expediendae constructionis ratio suppetit, si πλειόνων referas, non ad χρημάτων, sed ad ταλάντων. *qui hereditatis iure acceperis de facultatibus — amplius quinque talenta.* Commendat hanc rationem quod legitur p. 367, 22. μετὰ πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων, simul vulgatae ante Reiskium scripturae loci nostri tantum faciens fidei, nemo ut eam in posterum addubitaturus videatur. SCHAEFER.

P. 329. v. 17. τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν] V. Photius c. 49. SCHAEFER.

P. 329. v. 18. ἐλυμῄνω] ἐλυμήνω Wunderlich. et Bekker SCHAEFER.

P. 329. v. 18. τὸν τριηραρχικὸν νόμον] Vide adnotata ad p. 261, 15. TAYLOR.

P. 329. v. 18. νόμον] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 329. v. 18. λόγον] λόγους August. quartus. Sed in λόγου v. 20. consentit vulgatae. REISK.

P. 329. v. 18. λόγον — λέγων] Euripides Med. 322. μὴ λόγους λέγε. quod Porsonus iure tuetur citaturus, opinor, hoc Demosthenicum, si in promtu habuisset, vix citaturus Aristophanicum, quo Matthiae usus est. SCHAEFER.

P. 329. v. 20. ταῦτα] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 329. v. 21. ὅτι γε] Vulg. ὅτι. Post ὅτι addunt γε Paris. primus et septimus, August. primus et secundus, Bavaricus. γε addidi. REISK. Bene addidit. Persaepe haec enclitica sequitur post ἀλλὰ, sed ita ut aliquid interseratur: id quod aliter esse nequit, quandoquidem vis eius non refertur ad ἀλλά. Xenophon Cyrop. VIII. 6. 18. ἀλλ' ὅτι γε τῶν ἀνθρωπίνων πεζῇ πορειῶν αὕτη ταχίστη, τοῦτο εὔδηλον. Quid autem valeat enclitica tali in constructione, quo melius tirones intelligant, meminerint Xenophontem sic scribere potuisse: ἀλλὰ τό γε — ταύτην ταχίστην εἶναι εὔδηλον. SCHAEFER.

P. 329. v. 21. γε] γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 329. v. 21. δῆλον] Post h. v. pone hypostigmen. Opponuntur inter se οὐχὶ δι' ἔνδειαν et ἀλλὰ φυλάττων —. SCHAEFER.

P. 329. v. 22. φυλάττων τὸ μηδὲν —] *servans ne quid* —. SCHAEFER.

P. 329. v. 23. νεανίας] V. Ind. Graecit. p. 348. Ut hic νεανίας et λαμπρὸς, sic p. 557, 25. νεανικὸς et λαμπρὸς iunguntur. SCHAEF.

P. 329. v. 23. καὶ πηνίκα — λαμπροφωνότατος] Citat Georgius Lecapenus p. 66. SCHAEFER.

P. 329. v. 23. πηνίκα] Locum hunc citat Herodianus p. 438. in calce Moeridis a Piersono editi. REISK. In Herodiano legendum, non ἐπὶ τόπου cum Piersono, sed ἐπὶ χρόνου. Compendium enim vocis χρόνου non intellectum ac corrupta quae sequitur praepositio pepererunt monstruosum illud χυπεῖ. De hoc usu adverbii πηνίκα v. Lobeckius ad Phrynich. p. 50. SCHAEFER.

P. 329. v. 25. εἰπεῖν — δέοι] κατὰ τούτων εἰπεῖν τι δέῃ August. primus. εἰπεῖν κατὰ τούτων τι δέῃ August. quartus et Bavaricus, sed in hoc vulgata est superscripta. Ex August. secundo solummodo δέῃ annotavi. REISK. εἰπεῖν κατὰ τούτων δέοι Georgius Lecapen. l. c. diserte probans optativum, quod in tali Grammatico non mirandum. εἰπεῖν τι κατὰ τούτων δέῃ Wunderlichii posterior. εἰπεῖν κατὰ τούτων τι δέῃ Bekker. SCHAEFER.

P. 329. v. 25. δέοι] Post h. v. plene interpungam. SCHAEFER.

P. 329. v. 25. λαμπροφωνότατος] Citat Pollux 3, 111. v. λαμπροφωνότατος. REISK. V. Interprett. ad Plinii Epistol. II. 3. 10. SCHAEFER.

P. 329. v. 26. τραγικὸς Θεοκρίνης] Nisi Θεοκρίνης sit κύριον nomen alicuius fabularum actoris tunc celebris, quod suspicor, videtur haec vox, quae alibi non occurrit, significare *a deo electus*. PALMER. Hunc et tragoediarum actorem et calumniatorem fuisse tradit Erasmus. Exstat et Demosthenis nostri actio in Theocrinem sycophantam. WOLF. Omnino Harpocratio et Suidas in v. Θεοκρίνης, Apostolius XIX. 49. Brodaeus V. Miscellan. 23. TAYLOR. V. Photius c. 67. in. SCHAEFER.

P. 329. v. 27. εἶτα — ποιεῖς] Citat Aristides p. 439. V. Hoogeveen. ad Viger. p. 362. SCHAEFER.

P. 329. v. 27. τῶν — Ἀθηναῖοι] Tiberius p. 67. citat sic scripta: τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν μέμνησαι, καὶ καλῶς ποιεῖς· οὐ μέντοι δίκαιόν ἐστιν, ὦ Ἀθηναῖοι. SCHAEFER.

P. 329. v. 27. ἀνδρῶν ἀγαθῶν] Bekkerus: „ἀγαθῶν ἀνδρῶν S. Y. Q. k. p. r. s.“ Hic verborum ordo perplacet: quem nisi probes, cum Tiberio articulus est iterandus. V. Ind. ad Gregor. Corinth. p. 1048., ubi cum scriberem delendum mihi videri Φλιασίων in Platone Phaedon. init., quod Phaedo non esset nunc primum docendus, Echecratis cives esse Phliasios, non reputaveram lectores hoc docendos esse. Persimilis locus est Platonici Convivii init. εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιὼν Φαληρόθεν. ubi Φαληρόθεν lectorum gratia additur. Sic etiam in Apolog. Socrat. c. 20. p. 162. Heind. καὶ ἔτυχεν ἡμῶν ἡ φυλὴ [add. ἡ] Ἀντιοχὶς πρυτανεύουσα. ubi nisi Philosophus lectoribus consuluisset, non erat scripturus nisi ἡμῶν ἡ φυλὴ πρυτ. SCHAEFER.

P. 329. v. 28. *μέντοι*] *μὴν δὲ* Paris. sextus. REISK.

P. 329. v. 29. *τὴν — ὑπάρχουσαν*] V. not. ad p. 323, 18. SCHAEFER.

P. 330. v. 1. *προλαβόντα*] [*προσλαβόντα.*] F. *προλαβόντα.* MARKLAND. Vulg. *προσλαβόντα. προλαβόντα* Meermann. Detraxi σ. abusum callide in rem suam vestro quodam velut praeiudicio. REISK. *προσλαβόντα* cur displiceat, parum perspicio. adsumentem tanquam in subsidium, quo adversarium urgeas. SCHAEFER.

P. 330. v. 2. *τὸν συζῶντα*] *τὸν νῦν συζῶντα* Aldina Taylori. REISK. *τὸν νῦν ζῶντα* Bekker. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 354. SCHAEFER.

P. 330. v. 2. *τίς γὰρ — ἔτι μισεῖ;*] Citat h. l. Stobaeus p. 603, 32. REISK. T. III. p. 406. edit. Lips. SCHAEFER.

P. 330. v. 2. *οὐκ*] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 330. v. 3. *τοῖς — φθόνος*] *φθονοῦνται οἱ ζῶντες. Pascitur in vivis livor: post fata quiescit.* Cicero in Sallustium: *Neque me cum iis conferri decet, P. C., qui iam decesserunt omnique odio carent et invidia, sed cum iis, qui mecum una in rep. versati sunt.* WOLF. Add. Victor. XV. Var. Lect. 3. TAYLOR. *vivis omnibus plusve minusve subinvideri.* SCHAEFER.

P. 330. v. 5. *τοὺς δὲ τεθνεῶτας*] Vulg. *τοὺς τεθνεῶτας δὲ. τοὺς δὲ τεθνεῶτας* August. secundus. REISK. *τοὺς τεθνεῶτας δὲ* Stobaeus. Sic etiam multi Codd. Bekk. Nec causae quidquam fuisse puto, cur Reiskius hunc ordinem mutaret: persaepe enim positura particularum *μὲν* et *δὲ* non exigitur ad amussim. SCHAEFER.

P. 330. v. 5. *ἔτι μισεῖ*] Vitiosa Stobaei lectio *ἀτιμήσει* a nostris libris Demosthenicis est corrigenda. REISK.

P. 330. v. 6. *πρὸς τοὺς*] Absunt ab editione P. Manutii. REISK.

P. 330. v. 6. *πρὸ*] Desideratur in August. primo, tametsi Fabricius id adesse testatur. REISK.

P. 330. v. 7. *κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι*] Vulg. *κρίνομαι καὶ θεωροῦμαι. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι* Bavaricus, quod praetuli. *egone committam, ut explorer, ut specter? ich sollte mich beschauen, prüfen lassen?* REISK. Immo simpliciter: *egone explorer et specter?* SCHAEFER.

P. 330. v. 7. *δίκαιον — ἴσον*] Significatione perparum differunt. V. p. 1478, 24. SCHAEFER.

P. 330. v. 7. *ἴσον ἐστὶν*] Vulg. *ἴσον.* Post *ἴσον* addunt *ἐστὶν* Paris. septimus, August. secundus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 330. v. 8. *εἴ τινα*] *ὅντινα* Guelph. Aug. Vindob. Regii α. ε. TAYLOR. *ὅντινα* August. primus, secundus, quartus. REISK.

P. 330. v. 10. *ταὐτὰ σοὶ*] *ταὐτά σοι* Reisk. Wunderlich et Bekker. SCHAEFER.

P. 330. v. 10. σοὶ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 330. v. 10. κἀκεῖνο — ὑπερμεγέθεις] Pro his in antiquo sic collocata haec verba reperi: κἀκεῖνο σκόπει, πότερον εὐεργεσίας οὔσας ὑπερμεγέθεις etc. OBSOP. Vide Victor. XXII. Var. Lect. 8. TAYLOR. Deerant in Pannonico Obsopoei nonnulla. REISK.

P. 330. v. 10. σκόπει] σκοπεῖ Paris. primus. REISK.

P. 330. v. 11. προτέρων] πρότερον Paris. primus, August. primus et quartus, Bavaricus. REISK. πρότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 330. v. 12. οὔμενουν] [οὐμενοῦν.] οὐδὲ μὲν οὖν Ven. Obsop. Ital. Scribi debuit proparoxytone, ut Grammatici dicunt. De ea re consulantur Budaeus et, qui post Budaeum istam disceptationem suscepit, H. Stephanus Thes. T. II. c. 1532. Atque hoc in superioribus animadvertendum erat, scilicet ad p. 274, 16. TAYLOR. οὐδὲ μὲν οὖν Aldina Taylori. REISK. οὐ μὲν οὖν Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 330. v. 12. ἥλικας] Nota breviloquentiam propriam syntaxi graecae. Similia exempla constructionis huius adiectivi attractionem pariter passi vide in Bosii Ellips. p. 479. SCHAEFER.

P. 330. v. 12. ἐπὶ] F. περὶ. SCHAEFER.

P. 330. v. 13. ἀχαριστίαν] ἀχρηστίαν Ven. et Obsop. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK.

P. 330. v. 15. τι] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 330. v. 16. καὶ μὴν, εἰ καὶ —] Citat h. l. Aristides Opp. T. II. p. 267, 14. REISK.

P. 330. v. 16. καὶ] καὶ tertium seu postremum omittunt Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 330. v. 20. τοιούτους] ἄλλους Guelph. Aug. Vindob. cum Parisiensibus quibusdam. TAYLOR. ἄλλους margo Lutetianae sine indicio codicis, qui videtur Paris. primus esse, August. primus. REISK.

P. 330. v. 20. τότε] Omittunt Paris. primus, August. primus. Eius loco dat editio P. Manutii ὅτε. Sed sunt ibi loci (p. 49.) mendae typographicae complures. REISK.

P. 330. v. 21. καὶ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 330. v. 21. κατ' ἐκείνους — ἐπῄνουν] Vulg. κατ' ἐκείνους ἦσάν τινες τοὺς χρόνους οἱ διασύροντες τοὺς ὄντας τότε, τοὺς δὲ πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν. κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦσάν τινες, οἳ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τότε — August. primus. Verba οἳ διέσυρον Fabricius seu potius Wolfius pro scholio habet, quod imposuit Tayloro, ut suspicaretur in August. primo aliam fuisse lectionem et ista, οἳ διέσυρον, pro scholio fuisse adscripta *). Sed

*) οἱ διασύροντες] οἳ διέσυρον Reg. α. In Augustano Codice ea lectio videtur pro scholiolo fuisse. TAYLOR.

est ista lectio in ipso texto claris et perspicuis literis exarata et nulla praeter eam alia ibi est. Cum August. primo consentit Paris. primus in οἳ διέσυρον μὲν. August. secundus consentit cum vulgata, nisi quod μὲν addit post τοὺς ὄντας. Taylorus: „MS. Ven., ut aliquando fieri solet, inter utrumque libratur, διεσύροντες scilicet. Supra p. 316. ult." Vulgata lectio possit ferri, dummodo δὲ tollatur et sic scribatur: οἳ διασύροντες τοὺς ὄντας τότε τοὺς πρότερον γεγενημένους ἐπῄνουν. Verum praetuli lectionem Augustani: οἳ διέσυρον μὲν τοὺς ὄντας τότε —. REISK.

P. 330. v. 21. τοὺς χρόνους] Omissa in aliquot libris Bekkerus uncis inclusit. Dionysius Halic. de C. V. c. 2. in. οἱ κατ' ἐκείνους φιλοσοφήσαντες τοὺς χρόνους. SCHAEFER.

P. 330. v. 22. μὲν — δὲ] Adverte sedem harum particularum. Hae enim particulae duo periodi membra haud raro ita iungunt, ut qui notionum ordo in priori membro fuit in posteriori convortatur. Sic ordine notionum converso hic ad se referuntur διέσυρον et ἐπῄνουν, τοὺς ὄντας τότε et τοὺς πρότερον γεγενημένους. Eadem structura Libanius p. 333, 11. πολλὰ μὲν — πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν —. Artificiosius etiam sic iunctam per has particulas periodum legimus p. 281, 26., ubi v. adnotata. SCHAEFER.

P. 330. v. 23. ἐπῄνουν] ἐπαινοῦντες August. secundus, ob praecedens nempe διασύροντες. REISK.

P. 330. v. 23. καὶ ταὐτὸ] κατ' αὐτὸ Bavarici textum, sed vulgata est in margine cum γρ. REISK.

P. 330. v. 23. εἶτα λέγεις κ. τ. λ.]. Citat h. l. referens inter σφοδρῶς dicta Hermogenes p. 265. et p. 351. REISK.

P. 330. v. 26. ὁ δ'] οὐδ' August. quartus. REISK.

P. 330. v. 27. γὰρ] Omittunt Paris. primus et septimus, August. secundus. REISK.

P. 330. v. 27. μηδὲν ἄλλο] V. c. ὦ κάθαρμα. V. not. ad p. 255, 12. SCHAEFER.

P. 330. v. 28. ἄλλο] ἀλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 330. v. 28. καθ' αὑτὸν] κατὰ σαυτὸν Guelph. Vindob. Aug. et Regii α. η. Vide modo p. 331, 7. TAYLOR. κατὰ σαυτὸν August. primus, secundus, quartus. κατὰ σεαυτὸν Wolfii farrago, quae sine dubio id hausit e margine Lutetianae. REISK. Malim κατ' αὐτὸν, quod habent duo Codd. Bekk. οἱ κατ' αὐτὸν, *eius aequales*, i. q. οἱ ζῶντες. Est oratoria redundantia. SCHAEFER.

P. 330. v. 28. ὥσπερ τἄλλα πάντα] Scilicet εἰώθαμεν ἐξετάζειν. REISK. Malim subaudire ἐξετάζειν σε δεῖ. Neutrum τἄλλα πάντα si quem offendat ob sequentia τοὺς — ἀγωνιστάς, consulat Ind. ad Homeri Odyss. p. 170. SCHAEFER.

P. 331. v. 1. ὁ Φιλάμμων κ. τ. λ.] Citat h. l. Pollux 3, 141.

v. ἀγωνισταὶ et Harpocration v. Φιλάμμων. REISK. V. Photius c. 472. SCHAEFER.

P. 331. v. 2. Φιλάμμων] Φιλάμβων dat Aristides de D. C. p. 436. h. l. citans. REISK.

P. 331. v. 2. Γλαύκου τοῦ Καρυστίου] De hoc vide Suidam. WOLF.

P. 331. v. 2. Καρυστίου] Καριστίου in Feliciano. Perperam. Vide not. ad Lucian. in Herod. fin. in nupera et praecellentissima editione. TAYLOR. T. IV. p. 438. edit. Bip. SCHAEFER.

P. 331. v. 2. ἑτέρων] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 331. v. 5. ἀλλ', ὅτι] ἀλλ' οὐδ' ὅτι Paris. septimus. REISK.

P. 331. v. 6. αὐτὸν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 331. v. 7. ὅρα] θεώρει. V. p. 330, 7. SCHAEFER.

P. 331. v. 7. σαυτὸν] Hic vicissim *) Guelph. et Reg. α. αὐτόν. Vindob. αὗτόν. TAYLOR. αὐτὸν August. primus. REISK.

P. 331. v. 7. πρὸς ὅντινα — ἐξίσταμαι] Citant Anecd. Bekk. p. 138. in. SCHAEFER.

P. 331. v. 7. βούλει] βούλεται Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 331. v. 8. οὐδενὶ ἐξίσταμαι] Nota: ὁ Δημοσθένης οὐδενὶ τῶν ῥητόρων ἐξίσταται. et Erasmi Terminus CEDIT NEMINI. WOLF. Fortius utique et nervosius est sine γὰρ, asyndetos: molliorem tamen reddas orationem legens οὐδενὶ γὰρ ἐξίσταμαι. REISK. Mollius hoc Reiskius sibi servet. — οὐδένα ἐξίσταμαι Anecd. Bekk., ubi hic Oratoris locus diserte citatur ut exemplum constructionis verbi ἐξίσταμαι cum accusativo. Bekkerus: „οὐδένα S. Y. Conf. Leptin. 10. Andr897. 94." Leguntur haec p. 460, 2. et p. 617, 15. Quid igitur dubitamus h. l. praeferre accusativum? V. H. Stephani Thesaur. c. 4578. A. *comparationem cum nemine defugio.* SCHAEFER.

P. 331. v. 10. ἑλέσθαι] αἱρεῖσθαι August. secundus. REISK.

P. 331. v. 11. τὰ κράτιστα] [κράτιστα.] τὰ βέλτιστα Guelph. Vindob. et Regiorum primus. TAYLOR. Vulg. κράτιστα. τὰ βέλτιστα August. primus et secundus. Articulum addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 331. v. 13. ἦν] Omittunt Bavaricus et August. quartus. REISK.

P. 331. v. 13. τούτοις] *huic populo.* MARKLAND.

P. 331. v. 15. οὐκ ἔτι] οὐκέτι Bekker. SCHAEFER.

P. 331. v. 17. ἑτοίμων ὄντων] Vulg. ἑτοίμων. Ad ἑτοίμων

---

*) Respicit p. 330, 28. SCHAEFER.

addit ὄντων August. secundus. REISK. ὄντων omiserunt Wunderlichii posterior et Bekker. Addito participio periodus fit concinnior: sed illius libri eiusque unius non tanta est auctoritas, ut opus sit addi. V. not. ad Porsoni Hecub. p. 58. edit. Lips. tert. SCHAEFER.

P. 331. v. 17. ἑτέρους] ἕτερον Aldina Taylori. REISK.

P. 331. v. 18. ἐν τάξει] V. Ind. Graecit. p. 439. SCHAEFER.

P. 331. v. 20. ἱπποτρόφος] Ind. Graecit. p. 280.: „homo locuples, qui equum publicum aere suo alit.“ Id vero laudi foret: quod Oratoris consilio adversatur. De homine, qui curules equos alebat, interpretatur hunc citans locum H. Stephanus Thes. c. 4498. D. Ego intelligam de homine, qui suos in usus, ut luxui mollitiaeque serviat, equos alit. Conf. p. 1046, 8. sqq. SCHAEFER.

P. 331. v. 21. τουτοισί] τούτοις Bavaricus. REISK.

P. 331. v. 22. δεῖ] δοκεῖ Aldina Taylori. REISK.

P. 331. v. 22. οὕτω] quod dico me, πολίτην φύσει μέτριον. SCHAEFER.

P. 331. v. 23. μὲν] Post μὲν addit γὰρ Paris. sextus. REISK.

P. 331. v. 23. τοῦ γενναίου] Id est τῆς γενναιότητος. REISK.

P. 331. v. 25. τὴν τοῦ] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. τὴν iure omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 331. v. 25. τοῦ πρωτείου] V. Ind. Graecit. s. v. SCHAEFER.

P. 331. v. 25. διαφυλάττειν] Malim δεῖ διαφυλάττειν. Nam si δεῖ omittatur, hoc est, si sententia ἐν μὲν ταῖς ἐξουσίαις — cum praemissis ἔχειν δεῖ copuletur, neque ab ἐν μὲν nova sententia inchoetur, supervacaneum quoque erit atque tollendum διαφυλάττειν, cum ἔχειν sufficere possit. REISK. Non persuadet. Duo illa, quae civem frugi habere oportect, sic explicantur, ut alterum dicatur esse διαφυλάττειν τὴν — προαίρεσιν, alterum διαφυλάττειν τὴν εὔνοιαν. SCHAEFER.

P. 331. v. 26. τοῦ δὲ δύνασθαι] Vulg. τοῦ δύνασθαι δὲ. τοῦ δὲ δύνασθαι August. primus. REISK. τοῦ δύνασθαι δὲ Wunderlichii posterior. SCHAEFER.

P. 331. v. 27. δύνασθαι καὶ ἰσχύειν] Nota abundantiam oratoriam. Sic νοῦν καὶ φρένας p. 332, 20. SCHAEFER.

P. 331. v. 27. ἕτερα] [ἑτέρα.] S. ἡ Τύχη, ἑταίρα οὖσα καὶ Σειρὴν καὶ δραπέτις. WOLF. Vulg. ἑτέρα. ἕτερα Paris. sextus. Praetuli ἕτερα in neutro plurali. *alia sunt, quae potentiam et vim tribuant.* REISK.

P. 331. v. 27. ταύτην] Redit ad προαίρεσιν. REISK. Immo ad εὔνοιαν. V. p. 332, 3. SCHAEFER.

P. 332. v. 1. δίκας] Desideratur in editione P. Manutii. REISK.

P. 332. v. 1. μοι] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 332. v. 1. ἀπειλούντων] Sic correxit annotator Weimaranus vitiosum ἀπηλούντων, quod est in Aldina. REISK.

P. 332. v. 1. ἐπαγγελλομένων] Quid ἐπαγγελία sit, vide argumentum κατὰ Τιμάρχου. Sed quia ἀπειλαὶ καὶ ὑποσχέσεις opponuntur, nihil vetat de pollicitationibus intelligere. Genitivi isti participiorum referendi sunt ad Macedonas eorumque factionem. WOLF. Vulg. ἀπαγγελλομένων. ἐπαγγελλομένων August. primus, secundus, quartus, Bavaricus, margo Lutetianae sine nota codicis, editio P. Manutii, unde forsitan habuit annotator Weimaranus. Correxi ἐπαγγελλομένων. *me ad supplicium deposcentibus.* REISK. Intelligo de pollicitationibus. SCHAEFER.

P. 332. v. 2. οὐ] Vulg. οὐχὶ. οὐ August. secundus. οὐχ ὅτι Bavaricus, Aldina Taylori. Correxi οὐ. REISK. οὐχὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 332. v. 2. προσβαλλόντων]. προσβαλόντων (in aor. 2.) August. quartus. REISK.

P. 332. v. 3. ἐγὼ προδέδωκα] Vulg. προδέδωκα ἐγώ. Invertit August. primus. REISK.

P. 332. v. 3. τὸ — ἐξ ἀρχῆς] τὸ ἀπ' ἀρχῆς p. 668, 25. SCHAEFER.

P. 332. v. 5. εὐθὺς] Abest ab August. quarto et Bavarico, sed in hoc a nova manu pro scholio est superscriptum. REISK.

P. 332. v. 5. τὴν] Omittunt August. secundus et quartus. REISK.

P. 332. v. 5. τὴν — ὁδὸν] Vulg. ὀρθὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁδόν. Sic struxi: τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδόν. REISK. Priorem ordinem restituerunt Wunderlich. et Bekker. SCHAEFER.

P. 332. v. 6. τὰς εὐδοξίας — αὔξειν] Citat Thomas Mag. v. αὔξειν. REISK.

P. 332. v. 6. τὰς] τὰς postremum omittunt Bavaricus et August. quartus. REISK. Item Thomas Mag. SCHAEFER.

P. 332. v. 7. οὐκ ἐπὶ μὲν — περιέρχομαι] Citat Tiberius p. 33. SCHAEFER.

P. 332. v. 8. εὐτυχήμασι] ἀγαθοῖς Tiberius. SCHAEFER.

P. 332. v. 11. ἀπαγγελεῖν] [ἀπαγγέλλειν.] ἀπαγγελεῖν. MARKLAND. Vulg. ἀπαγγέλλειν. ἐπαγγέλλειν Bavaricus. ἀπαγγέλειν (sic) August. quartus, ut dubites, utrum dare voluerit, vulgatamne an in futuro ἀπαγγελεῖν, quomodo voluit Marklandus. Praetuli ἀπαγγελεῖν in futuro. REISK. ἀπαγγέλλειν Bekker. Quod praestat ut aliquanto significantius. Loquitur Orator de hominibus, quorum tanquam provincia est talia Macedonibus nuntiare. SCHAEFER.

P. 332. v. 12. ἀκούω] ἀκούων Harl. Id quod satius est. TAYLOR. ἀκούων item Bavaricus. REISK. Taylorus praeferre non debuit. SCHAEFER.

P. 332. v. 15. δὲ] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 332. v. 16. τῶν] Abest ab August. quarto. REISK.

P. 332. v. 16. εὐτύχησεν ἕτερος] ἕτερος εὐτύχησε August. primus. REISK.

P. 332. v. 17. διαμενεῖ] μένει simplex dant Paris. primus, August. primus. διαμένῃ August. secundus. REISK.

P. 332. v. 18. μηδεὶς ταῦθ' ὑμῶν] μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' August. primus. REISK.

P. 332. v. 18. ἐπινεύσειεν] ἐπαινέσειεν August. secundus. REISK.

P. 332. v. 20. ἐνθείητε] Sic correxit annotator Weimaranus vitiosum εὐθείητε, quod est in Aldina. REISK. Θείημεν p. 246, 16. SCHAEFER.

P. 332. v. 20. οὕτως] Omittunt Paris. primus, August. primus. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 332. v. 21. καὶ προώλεις] Desunt Guelph. Vindob. et Reg. α. Habuit Ulpianus, qui etiam exponit. TAYLOR. Absunt ab August. primo. REISK. Male absunt. ἐξώλης καὶ προώλης est solennis formula imprecantium diras. V. p. 395, 7. SCHAEFER.

P. 332. v. 22. ποιήσαιτε] Bene ποιήσατε Bekker. auctoritate duorum Codd. Optativus hic ineptus est. SCHAEFER.

P. 332. v. 22. τὴν ταχίστην] *actutum*. Si Orator junxisset proximo ἀπαλλαγήν, nimirum scripturus erat deinde καὶ τὴν ἀσφαλεστάτην σωτηρίαν. SCHAEFER.

P. 332. v. 22. ταχίστην] μεγίστην Paris. quintus et septimus. REISK.

P. 332. v. 23. ἀσφαλῆ] ἀσφαλῶς August. quartus. REISK.

I. TAYLORI

AD

ORATIONEM DEMOSTHENIS

DE

MALE GESTA LEGATIONE

PRAEFATIO.

Habes, Lector, primo Demosthenis orationem decantatam, ad optima fere, quae reperiri poterant, exemplaria a me recensitam eorumque ope, quod vix credibile existimari potest, quingentis circiter in locis restitutam, deinde Aeschinis defensionem, summa itidem cura expolitam. Neque me infiniti fere laboris, quem exantlavi, poenitet. Nam, ut ad utramque contentionem referamus ea, quae dixit Cicero de altera, *quid tam visendum aut audiendum fuit, quam summorum oratorum in gravissimis causis accurata et inimicitiis incensa contentio?*

Non multa sunt, quae iis habeo praefanda. Neminem ad eas accessurum esse arbitror nisi historia graeca leviter saltem imbutum rerumque, quae Macedonia et Athenis hoc tempore agitabantur, scientem. Quod si quem lectorem ea negotia hactenus fugerint, satis tamen instructus esse poterit a diligenti istarum rerum temporumque recensione, quam Ulpianus (nam Libanius brevior est) huic orationi Demosthenis praefixam pro argumento esse voluit. Et quia nemo fere, nisi perlectis Philippicis, huc progreditur, eapropter, quoniam multa exinde sunt depromenda, (maxime ex Philippica II., quae est huius quodammodo orationis aditus,) historiae, ut passim soleo, concinnandae et praeponendae supersedere maiore cum venia possum.

At interea nonnulla sunt sane a me minime negligenda. Gravissime enim in titulo peccatur, et ex omnibus tam antiquis quam recentioribus, qui laudant hanc orationem Demosthenis, (laudatur autem, illa de corona excepta, prae caeteris fere omnibus,)

neminem ad hunc diem usque vidi, qui recte riteque appellavit. *Κατ' Αἰσχίνου* nonnulli, ut Priscianus aliquoties, Ulpianus frequenter, Suidas, Harpocratio aliique: iidem quandoque *περὶ τῆς παραπρεσβείας*, ut et alii plurimi. Etiam coniunctim nonnulli *κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος*. Paucis denique, inter quos est Dionysius Halicarnassensis, *κατηγορία Αἰσχίνου*. Qui *κατ' Αἰσχίνου* simpliciter appellant, satis quidem distinguunt ab illa altera Demosthenis, quae est de corona. Nam accurate scribendo *κατὰ* ad actoris orationem recte applicatur, cum reus interea non *κατὰ*, sed *πρὸς* verba habere dicitur, si vera sint ea, quae notavi pag. 652. Tom. III. ad initium Eubulideae. Neque enim ullo in numero sunt habendi, qui forte contra hanc legem peccant. Sunt autem vel duo, vel nemo. Non, inquam, si incogitanter orationem apologeticam Demosthenis, quae est de corona, semel nominavit aut Servius CONTRA AESCHINEM, ut nominavit ad Virg. XI. Aen. 301., aut Photius in vita Demosthenis *κατ' Αἰσχίνου*, idcirco ego et tu protinus ita scribemus, sed distinguemus solertius, atque ut iurisprudentes Atticos distinguere decet, inter formulam et appellationem istius actionis, quae in se continet accusationem, et illius, quae apologiam.

Mane. Nondum eo perveni, quo volui. Male haec oratio titulum nacta est ab iis, qui causam actionis auctoris nomini addunt, *κατ' Αἰσχίνου περὶ παραπρεσβείας*, sed pressius et accuratius laudari debuit *κατ' Αἰσχίνου παραπρεσβείας*. Nam *παραπρεσβεία* est vocabulum forense, crimen intentatum, ipsius actionis proprium et definitum vocabulum. Et qua proprietate insimulabatur aliquis Athenis Atticis *ἀργίας*, *λειποταξίου*, *ἀσεβείας* etc., eadem hic Demosthenes postulavit Aeschinem *παραπρεσβείας*. Qua in causa *περὶ* esset inutile admodum et praeter solitum Atheniensium morem. Ita Scholiastes Thucydidis VI. 91. enumerat *γραφὰς δωροδοκίας, ὕβρεως, συκοφαντίας, μοιχείας, ψευδογραφίας, παραπρεσβείας, λειποστρατίου*. Et Pollux VIII. 6. *ἰδίως ἡ κατὰ τῶν πρεσβευτῶν γραφὴ παραπρεσβείας ἐλέγετο*. Et alibi similiter. Accedat Hermogenes lib. I. de Invent. p. 102. edit. Port. *πρεσβεύων Αἰσχίνης παρὰ τὸν Φίλιππον — κρίνεται παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους*. Et alibi, scil. pag. 70. *Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης ἀπὸ τῆς παρὰ Φίλιππον ἥκοντες πρεσβείας ἀντεγκαλοῦσιν ἀλλήλοις, ἐπειδὴ ὁ μὲν — ὁ δὲ ἀπολογίαν παραπρεσβείας γεγραφὼς, ὁ Αἰσχίνης*. Et nescio sane, annon his testibus accenseri mereatur Cicero Orat. 31. *Multae sunt eius totae orationes subtiles — multae totae graves — multae variae: ut contra Aeschinem* falsae legationis, *ut contra eundem pro causa Ctesiphontis*. Pari felicitate et cura loquuntur Plutarchus et Photius mox a me in hoc tractatulo adducendi. Immo semper ita scribunt accuratiores. *Ὡς ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος*. Argum. Orat. Aeschin. adversariae. Et deinde, paucis-

simis interiectis: πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος. Semper denique ita indigitantur orationes forenses, uti apud Lysiam plurimae: scil. Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας. Κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Πρὸς τοὺς συνουσιαστὰς κακολογιῶν. Κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, ἀστρατείας. Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. Πρὸς Αἰσχίνην χρέους. Ὑπὲρ Δεξιοῦ ἀποστασίου. Κατὰ Στρατοκλέους ἐξούλης. Κατὰ Θεοπόμπου αἰκίας. Κατ' Αὐτάνδρου ξενίας. Ὑπὲρ Ἀχιλλείδου φόνου. Κατὰ Καλλίου ὕβρεως. etc. etc.

Eodem pacto Aeschinis oratio Ἀπολογία vel τῆς παραπρεσβείας Ἀπολογία nominari et citari debet, quem tamen tenorem citandi non accurate servant aut antiqui aut neoterici. Harpocratio quidem in v. Ἀργᾶς eam vocat περὶ τῆς ἀποδόσεως, quoniam, ut ait Maussacus, in ea rationem reddat Aeschines defunctae et peractae legationis. Vulgo etiam, addit idem vir eximius, περὶ παραπρεσβείας inscribitur, sed minus proprie. Ita quidem, sed, si παραπρεσβείας, non utique. Cl. interea vir, H. Valesius, pro τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀπολογίας substituit in textu Harpocrationis, quo modo ea oratio iuxta eundem virum eruditissimum laudatur alicubi ab isto auctore et a commentatore Hermogenis. Attamen, mi homo, id nunquam: hoc praestabo.

Habita est haec causa Olymp. CIX. 2. (vid. Dionys. Halic. ad Ammaeum §. 10. Meursii Solonem cap. extrem. Schott. in vit. Demosth. ad eum annum) triennio post legationem obitam. Interiectum esse quoddam temporis intervallum inter crimen et contentionem non uno in loco lamentatur Demosthenes. χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν pag. 342, 9. statim exorsa oratione. Et similiter infra pag. 423. Et quidem triennium fuisse, uti modo diximus, testatur etiam Ulpianus in Argumento.

Oratio habita non Olymp. CIX. 2., sed CVIII. 4., siquidem Phocensium clades in annum 1. Olymp. CVIII. inciderat, atque Demosthenes observavit, theoros ab Atheniensibus miseratione perculsis ad Pythia missos non fuisse, adeoque demonstrat, orationem iudiciumque de falsa legatione ineunte saltem anno 4. eius Olymp. institutum fuisse. Corsin. Tom. III. Fast. Att. pag. 101. But this is no argument.

Cum dixi, habitam esse hanc orationem, non sane nescivi aut oblitus sum, fuisse apud antiquos, qui id aut negarent aut addubitarent certe. Ὁ δὲ κατ' Αἰσχίνου τῆς παραπρεσβείας, inquit Plutarchus in vita Demosthenis, ἄδηλον, εἰ λέλεκται. καίτοι φησὶν Ἰδομενεὺς παρὰ τριάκοντα μόνας τὸν Αἰσχίνην ἀποφυγεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔοικεν οὕτως ἔχειν τἀληθὲς, εἰ δεῖ τοῖς περὶ στεφάνου γεγραμμένοις ἑκατέρων λόγοις τεκμαίρεσθαι. μέμνηται γὰρ οὐδέτερος αὐτῶν ἐναργῶς οὐδὲ τρανῶς ἐκείνου τοῦ ἀγῶνος ὡς ἄχρι δίκης παρελθόντος. ταυτὶ μὲν οὖν ἕτεροι διακρινοῦσι μᾶλλον. In eadem dubitatione esse video eum, qui scripsit Argumentum defensionis Aeschineae. Memorat ille scil. a multis credi, scriptas quidem fuisse has orationes, non tamen in curia esse actas: ab aliis, et

actas, et Aeschinem tot suffragiis esse absolutum, quot Idomeneus ille apud Plutarchum modo memoriae prodidit. Adhibeatur Aeschini ipsi fides, si qua sit fides in Epistolis, quae illi adscribuntur: *ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους — οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τοῦτο τοῦ καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους κατηγοροῦντος ἑάλων.* Epist. XII. Argumentum Plutarchi elumbe sane et inficetum, tractum scil. a silentio huiusce accusationis per totam de corona controversiam, bene refutat noster Wolfius, dum commentatur ad orationem illam in initio. Et mirum sane, unde adriperet Ulpianus istud *ἀνέκδοτον*, scil. *ἰστέον, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ* (scil. p. 401., ubi agitur de muliercula Olynthia) *ἀνέστησαν οἱ δικασταὶ καὶ εἴασαν ῥήτορα λέγοντα, τοῦ Εὐβούλου, συμπράττοντος τῷ Αἰσχίνῃ, μισοῦντος δὲ τὸν ῥήτορα, εἰπόντος αὐτοῖς· Τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους;* Et id quoque Photius tuetur: *Κατηγορηθεὶς* [Aeschines] *παραπρεσβείας ὑπὸ Δημοσθένους οὐχ ἑάλω, ἅτε δὴ Εὐβούλου τοῦ δημαγωγοῦ, ᾧ ὑπηρέτησε, συναγωνισαμένου αὐτῷ κατὰ Δημοσθένους ἐν τῷ παρασκευάσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος.* Annon haec clamant, non solum scriptas esse has orationes, verum etiam peroratas? Adiungere etiam potuissem anonymum scriptorem vitae Aeschinis, scil. *ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν, Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ ποιῆσαι τοὺς δικαστὰς ἀναστῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς.* Sed quis non videt, haec esse iterum Ulpiani, qui ad commentarios suos ad Demosthenem his verbis adludit, ut patet ex ea locutione, *ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς*, de qua alibi dixi? Potuissem etiam adiungere ipsum Aeschinem, qui confirmat in principio suae defensionis pag. 190. ult. surrexisse iudices in consilio, cum causa ageretur, ni vidissem, obiectionem isti auctoritati iamdudum esse paratam.

Sed pene video, quid hic rei agatur. Dubitari nimirum potest, an oratio, quam tractamus, Demosthenis sit consummatum et sincerum opus istius auctoris et a manu eius ultima profectum. Et huiusmodi fere suspicio fuit apud antiquiores. *Μάλιστα ὁ κατ' Αἰσχίνου λόγος παρέσχεν αἰτίαν ἐν ὑπομνήμασι καταλελεῖφθαι, οὔπω τὴν ἐργασίαν ἀπειληφὼς τελείαν. διότι καὶ ἃ πρὸς τὴν κατηγορίαν πολλὴν ἔσχε τὴν ἀμυδρότητα καὶ κουφότητα ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ λόγου παρέθετο, ὅπερ οὐκ ἂν περιεῖδεν ὁ ῥήτωρ εἰς ἐξέτασιν ἀκριβεστέραν τῶν ἰδίων λόγων καταστάς.* Photius in Vita Demosthenis. Et rursus id. ibid. *Ὁ κατὰ Μειδίου καὶ κατ' Αἰσχίνου λόγος αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ τὴν αὐτὴν κατὰ πάντα ἀρετὴν τῷ Δημοσθενικῷ συνδιασώσασθαι χαρακτῆρι. καὶ γὰρ ἐν τοῖς δυσὶ τούτοις λόγοις ἐκ διαλειμμάτων τινῶν ταῖς αὐταῖς ἐννοίαις ἐπιβάλλων ἁμιλλᾶσθαι δοκεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὥσπερ ἀσκούμενος, ἀλλ' οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἀγωνιζόμενος τοῖς ἔργοις. διὸ καί τινες ἔφησαν, ἑκάτερον λόγον ἐν τύποις καταλειφθῆναι, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἔκδοσιν διακεκαθάρθαι.* Et

sane ea suspicio, si quid concludi potest ex summa rerum omnium confusione, ex argumentis quasi tela quadam inceptis, necdum pertextis et sententiis inconcinne aut alieno loco positis, profecto fidem nacta est maximam. Habes igitur, ut credere fas est, orationem, non ab ipso auctore perpolitam et evulgatam, sed quae inchoata solummodo et quasi adumbrata ex eius commentariolis et scriniis excidit, foetum quidem abortivum, sed abortivum Demosthenis, et quod criticus ille summus de summi poetae Ulyxea scriptum reliquit: *Sint sane somnia, somnia tamen sunt Iovis.*

Ad has tamen, cuicuimodi sint, orationes non nuper solum, sed olim operam atque industriam contulerunt viri eruditi. Ad Demosthenicam scripsit Apollonides quidam Nicaeensis, (vid. Ammonium v. *Ὄφλειν,*) idem fortasse, ut id interea submoneam, qui ad Sillos Timonis Phliasii commentarium scripsit, ut ex Diogene Laërtio constat IX. 109., et Tiberio Imp. consecravit. Ut ille, quisquis fuerit, de Demosthene mereri studuit, ita pariter de Aeschine Didymus quidam. Istius rei vestigium exstat apud Harpocrationem v. *Προστασία*. Didymus procul dubio ille est, qui ad Demosthenem quoque et Isaeum commentatus est, et de quo pariter in commodiori loco dicemus. Hic tamen utrum Aeschinem totum, an hanc singularem istius orationem commentario suo illustraverit, nobis non est permissum adfirmare. Atque hos quidem doleo esse interceptos vetustate temporisque inclementia: quae meditati sunt recentiores, invideo minus. Minus enim exquisita sunt, quae exorsus est scribere vir alioqui non indoctus, Fr. Portus Cretensis, quorumque omne, quod superest, coniungi solet eius in Sophoclem commentariis. Quae studiosis in schola Parisiensi praelegit ad hanc causam Dion. Lambinus, ut testatur in notis ad Corn. Nepotis Miltiadem §. 4., ea nunquam, quod sciam, publici iuris fecit. Procul dubio multam lucem foenerata esset haec biga orationum, si Maussaci, viri eruditissimi, Lectiones prodiissent unquam: an prodierint, dubito. Ibi enim, sc. Lib. II. Cap. 15., de variis conviciis, *βλασφημίαις*, et salsis dictis, in quibus inter se luserunt hi duo oratores, satiatissime a se actum esse profitetur. De licentia ista, *βωμολοχίαν* vocant, qua usi sunt aliquando veteres oratores, operae pretium erit consulere locum insignem Plutarchi in Polit. Praecept. *Αἱ δὲ λοιδορίαι τοῖς πολιτικοῖς ἥκιστα πρέπουσιν. ὅρα δὲ τὰ πρὸς Αἰσχίνην ὑπὸ Δημοσθένους εἰρημένα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτον ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Ὑπερίδης, εἰ Σόλων ἂν εἶπεν, ἢ Περικλῆς, ἢ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος, ἢ Πιττακος ὁ Λέσβιος.*

Denique mirum artificium, quo usus est Demosthenes per totam hanc orationem, et vafritiam summam, cur insimulet potius secundam legationem, *τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους* scil. (vid. pag. 346, 11.), quam priorem, in qua omnia gesta sunt, et ubi peccavit Aeschines, si quid peccaverit, haec, inquam, caeteraque huius ge-

neris argumenta persequitur Dionysius Halicarnassensis in Arte Rhetorica VIII. 5.

Quod superest, Dio Prusaeus, Platonis et Demosthenis aemulus, (Philostrat. in Vit. Sophistar. §. 7.) maximi semper fecit hanc orationem. Nam in sordibus istius textus eam latere arbitror: scil. *ἀπὸ δυοῖν βιβλίοιν ἑαυτὸν ξυνεῖχε. ταυτὶ δὲ ἦν ὅ τε Φαίδων ὁ τοῦ Πλάτωνος καὶ Δημοσθένης* (l. *Δημοσθένους*) *ὁ κατὰ τῆς πρεσβείας*. Quod mendum ex iis, quae modo praefabar, tollas quaeso.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM I. ORATIONIS DE MALE GESTA LEGATIONE.

P. 333. v. 1. *ΛΙΒΑΝΙΟΥ — ΛΟΓΟΥ.*] In Bekkeriana titulus est: *ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ.* quem sequitur alter: *ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.* SCHAEFER.

P 333. v. 1. *ΥΠΟΘΕΣΙΣ*] Argumenti vice fungatur *ἀνακεφαλαίωσις* Oratoris ipsius p. 442. l. 23. vel p. 235. et seqq. Or. pro Corona. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 223.

P. 333. v. 1. *ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ*] Philemon p. 31. s. *ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας.* Osannus: „*περὶ* nobis debetur." Tiberius pag. 20. *ὡς ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας.* Boissonadus: „*περὶ τῆς* non habebant Galeus et P." Ut ambos fugisse videatur brevior haec citandi ratio. *ἐν τῷ παραπρεσβείας* citant Porphyrius l. c. ad pag. 374, 18. Photius c. 460. Regulae de prosodia ab Hermanno editae p. 467. Scholiastes Hermogenis l. c. ad p. 380, 22. Anecd. Bekk. p. 27, 18. 29, 4. 38, 23. *ἐκ τοῦ παραπρεσβείας* Anecd. Bekk. p. 122, 6. 12. 141, 11. 147, 18. 150, 27. 32. 151, 1. 159, 7. *εἰς τὸν παραπρεσβείας* eadem p. 1448. Item addito articulo: *ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας* Aristides ll. cc. ad p. 342, 13. 344, 25. 346, 28. 358, 16. 367, 11. Scholia Platon. p. 335. 371. 380. Bekk. Anecd. Bekk. p. 38, 11. 150, 23. *ἐκ τοῦ τῆς παραπρεσβείας* Anecd. Bekk. pag. 120, 17. Eadem breviloquentia in aliis huiusmodi citationibus. *ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν* Anecd. Bekk. p. 400, 26. *ἐκ τοῦ πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν* ibid. pag. 150, 13. quibus duobus locis ante *πρὸς* inseram *τῶν*. *ἐν τῷ τῆς Ἁλοννήσου* Scholiastes Hermogenis l. c. ad p. 86, 15. *ἐκ τοῦ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας* Anecd. Bekk. p. 176, 20. Pro quo brevius etiam *τῆς τῶν Ῥοδίων ἐλευθερίας* ibid. p. 137, 3. Has omnes similesque citandi formulas ne quis habeat pro ellipticis, ad quas praepositio *περὶ* subaudienda sit, cavebit Heinrichii adnotatio ad Ciceron. Orat. pro Flacco p. 95. citantis Ciceronem Orat. c. 31., qui hanc orationem simpliciter dixit *falsae legationis.* Quod

imitatus est Latinitatis peritissimus H. Wolfius. V. not. ad p. 9, 17. 14, 1. 99, 25. SCHAEFER.

P. 333. v. 5. τελετάς] τελοῦσαν Paris. quintus. REISK.

P. 333. v. 5. οὐ] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 333. v. 6. τελοῦσάν] [διαγγέλλουσαν.] Lege τελοῦσαν, ut habet Felicianus. WOLF. διαγγέλλουσαν est lectio plurimorum. Habent Parisienses. Notabile est, quod in Ven. scribitur, τὴν δὲ τελοῦσαν καὶ τελετάς τινας οὐ σπουδαίας διαγγέλλουσαν. Cod. Reg. ε. τελοῦσαν pro τελετάς, et omittitur ibi quoque negativa particula ante σπουδαίας. TAYLOR. Locum hunc totum sic exhibet Venet.: τὴν δὲ τελοῦσαν καὶ τελετάς τινας οὐ σπουδαίας διαγγέλλουσαν. Atque sic videtur etiam in Paris. quinto fuisse. *initiantem et infausta nescio quae carmina pronunciantem.* Wolfius cum editione Feliciani legi vult τελετάς τινας οὐ σπουδαίας τελοῦσαν, quod recepi. REISK.

P. 333. v. 11. Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀθηναῖοι margo Lutetianae, auctore tacito. REISK.

P. 333. v. 12. δεινά] Deest in Cod. Mead. Non ineleganter. πολλὰ μὲν πάσχοντες, δρῶντες δὲ οὐδὲν —. Aliter liber ille in toto hoc argumento (et ultra non procedit) nihil sani habet in sua varietate: uti ἀξόντων pro ἀδόξων v. 4. δεξάμενοι v. 16. et v. 18. demum γράμματα pro πράγματα. TAYLOR. δεινὰ abest a Bavarico. REISK. Male abest: nam inter se opponuntur δεινὰ et ἄξιον λόγου. SCHAEFER.

P. 333. v. 13. τὸν] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 333. v. 15. δὴ] Vulg. δὲ. δὴ Bavaricus e correctione. REISK.

P. 333. v. 16. δεξαμένου] δεξάμενοι Bavaricus, Meadianus. REISK.

P. 333. v. 17. πρεσβεύουσιν] Dele litteram paragogicam. SCHAEFER.

P. 333. v. 18. δὲ] δὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 333. v. 21. λέγοντος] ἄγοντος Reg. ε. Sed tam vulgatae quam MS. lectioni praestat Lindenbr. εἰρήνην γράφοντος, caeteris omissis. Male hic Wolfius *decernenti.* Philocrates enim hac locutione non utique pacem decrevit, verum *proposuit, ut decerneretur, relationem habuit.* TAYLOR. εἰρήνην γράφοντος, ceteris omissis, Bekker. SCHAEFER.

P. 333. v. 21. ὅτι] καὶ ὅτι Paris. quintus et septimus. REISK.

P. 333. v. 22. κατηνάλωσε] κατανάλωσε Bekker. V. Fischerus ad Weller. III. 1. p. 38. s. SCHAEFER.

P. 334. v. 2. ἡ στάσις — στοχαστική.] [τὴν στάσιν — στοχαστικήν.] Lege ἡ στάσις — στοχαστική. περὶ οὐσίας vero, πότερον

οὕτως ἐστίν; An sit? Feceritne id reus, cuius arguitur? WOLF. Recte sane: Ald. enim, Ven. et Lind. τὴν στάσιν — στοχαστικήν. TAYLOR.

P. 334. v. 3. μάχης]˙ ἔχθρας habent Codd. Regg. ε. η. editt. Manut. et Felician. multo melius. TAYLOR. ἔχθρας Bekker. SCHAEF.

P. 334. v. 5. ἠτίμωσεν] [ἠτίμασεν.] Lege ἠτίμωσεν, παρὰ τὸ ἀτιμόω. Nam τὸ ἀτιμάζω aliud est, pro quo poetae etiam ἀτιμάω dicunt. WOLF. ἠτίμασεν in omnibus, tam MSS. arbitror, quam impressis. Restat ergo sola Wolfii auctoritas, quam tamen amplector. ἀτιμόω enim est vox quasi ritualis et tota forensis. Poenas eas civiles denotat et supplicium, quod non admodum scite reddidit Wolfius, cum scripsit *in ordinem cogere:* nam propius esset, quod nos in nostra iurisprudentia per *outlawry* intelligimus: *aliquem praesidio legum et publico iure privare, — eximere e numero civium atque hominum prope, — in eam conditionem detrudere, ut eius neque verbera neque iniuriae neque internecio denique ipsa legibus vindicari posset.* Adi Petiti Comment. ad LL. Attic. Lib. IV. Tit. IX. Demosthen. Philipp. III. n. 48. ed. Paris. Ulpian. ad loc. Harpocrat. v. Ἄτιμος et clar. Abresch. Animadv. ad Aeschyl. II. 21. Constanter, inquam, video curiam Atticam ita loqui. Ita Libanius in argumento Orationis adversariae: Τίμαρχον — γραψάμενος Αἰσχίνης ἑταιρήσεως ἠτίμωσε. Et Demosthenes infra p. 423, 17. de hac ipsa causa Timarchi: ἠτίμωσεν ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατήγορον. Iterumque in eadem p. 432, 16. ὁ μὲν ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἠτίμωται. Et similiter p. 425, 8. τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. Rursus de Corona p. 253, 2. ἐὰν μή σε οὗτοι παύσωσιν ἀτιμώσαντες τήμερον. Id. c. Mid. pag. 543. ἐπειδή γε ἠτίμωσεν, ὃν ἐβουλήθη —. οὐκοῦν ὁ μὲν ἠτίμωται καὶ παραπόλωλεν. Ibid. p. 548, 7. ἐφ' ᾗ γὰρ ἐκεῖνος ἠτίμωκεν αὐτὸν, οὐκ ἐπεξελθὼν —. pag. 513, 15. ἠτιμωμένοι διὰ πολλῷ τούτων ἐλάττω πράγματα. Et p. 524, 1. ἀλλ' ἀποκτενεῖτε ἢ ἀτιμώσετε. Recte quidem hoc: neque enim multum intererat. Namque haec capitis diminutio morti per omnia assimilabatur. Unde Ulpianus ad initium huius orationis, sc. pag. 341, 17., scribere non dubitavit, τοὺς ἀτιμωθέντας ἐγγὺς τῶν τεθνηκότων εἶναι. Id quod monet, ut lectorem, hac occasione arrepta, obiter docerem, unde tanta videatur esse inconstantia apud antiquos de poena Timarchi atque exitu istius accusationis, cum nonnulli (ut Demosthenes statim in aditu huius orationis pag. 341, 17.) videntur dicere, eum ultimo supplicio fuisse adfectum, et pag. 432. pen. ἀπώλεσε τὸν Τίμαρχον, alii, quod perinde pene iam esse sentimus, ἀτιμωθέντα solum. Utrumque dicitur p. 433, 16. ἀπόλωλε καὶ ὕβρισται. Verum, quod praecipue hic per totum observabam et ab aliis observari volebam, non pro nihilo est, quod, dum haec res agitur, constantissime videamus, scriptores hos iuridicos ex duabus istis vocibus una perpetua esse contentos, ἀτιμόω scilicet, nunquam ἀτιμάζω, ut Wolfius acutissime. Nam ἀτιμάζω ad privatam infa-

miam detrudi videtur, ad contumeliam significandam easque ignominias, quae homini ab homine, non a lege, infliguntur. Ut finem huic commentatiunculae imponam, rectus ille status, quo quis privatur, cum ἀτιμοῦται, a scriptoribus nostris vocatur emphatice ἐπιτιμία. Ita noster c. Midiam pag. 549, 9. ἐκεῖνά τε καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ἐπιτιμίαν, etc. Uti in Aeschinis Epistola II. loco admodum consimili recte et sane in exemplari MSto scribitur: ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος καὶ ἀπεστερημένοις ἐπιτιμίας καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν καὶ φίλων. Male excudebatur ἐπιθυμίας. TAYLOR. Wolfius: *quem in ordinem coegerat.* Potius: *quem ignominia damnaverat.* IURIN. ἠτίμασε κατηγορήσας Bavaricus, omisso nomine proprio. REISK.

P. 334. v. 5. ὡς κακοῦ βίου] Sub. ὄντα. Etsi τὸ ὡς malim abesse. WOLF.

P. 334. v. 6. τὸν ὀρνιθίαν] ὀρνιθίας χειμὼν, ab internecione, ὀρνιθίας ἄνεμος, ab adventu avium, huc non pertinet. Hic eum significat, qui aves pugnaces alit, ut ex eo argumento, quod sequitur, incerti auctoris apparet. Et in Oratione κατὰ Τιμάρχου [p. 83. R.], τοὺς ὄρτυγας, inquit, καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, οὓς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν. Num vero ὀρνίθιας eum significet, qui in lustris et ganeis gallos gallinaceos, ut Cono ille, contra quem nostri auctoris exstat oratio, per lasciviam et ludibrium imitetur, alii dixerint. WOLF. Hinc Tzetzes Πιτταλάκου — τοῦ ὀρνιθία Chil. l. c. in Taylori praefat. ad Timarcheam p. 23. R. SCHAEFER.

P. 334. v. 6. θεᾶσθαι] θεάσασθαι Bavaricus. REISK.

P. 334. v. 7. ὀρνίθων] ὀρνιθίων Paris. septimus. REISK.

ANNOTATIONES
AD
ARGUMENTUM II.

P. 334. v. 1. *ΕΤΕΡΑ — ΛΟΓΟΝ.*] *ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ* Bekker., cuius codicibus hoc argumentum deest. SCHAEFER.

P. 334. v. 2. μικρὸς] μακρὸς. WOLF. Recte. Ita Cod. α. et Altemps. et editiones accuratiores, cum Benenatus in corrupta lectione cum Aldo consentiat. Non negligendum est, quod admonet vir optimus Dorvillius ad Chariton. p. 467. (485. edit. Lips.), potuisse μικρὸς pro πικρὸς per errorem substitui. TAYLOR. μακρὸς.

Bekker. Quod solum probandum esse docent quae sequuntur v. 12. s. SCHAEFER.

P. 334. v. 4. τμῆμα] [Ita editi.] κτῆμα. WOLF. cum Bodl. et MS. Reg. α. TAYLOR. Recte κτῆμα Bekker. SCHAEFER.

P. 334. v. 4. τῆς πόλεως] Athenarum. SCHAEFER.

P. 334. v. 4. καὶ ἦν ὑπ' Ὀλυνθίοις] Restitue (nam excidit Wolfii incuria) καὶ ἦν ὑπ' Ὀλυνθίοις. Reperitur in o. l. s. Idem etiam dicendum videtur de sequentibus: τοῦτο μὲν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Πυθοῖ, vel, ut nonnulli, sine praepositione, τοῦ Πυθοῖ. TAYLOR.

P. 334. v. 4. Ὀλυνθίοις] Post h. v. non interpungunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 334. v. 7. Πυθοῖ] V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 334. v. 11. παρωσάμενοι] Dele punctum post hanc vocem legendo παρωσάμενοι τὴν Ἀμφικτυονίαν. *ius Amphictyonicum a Thebanis eripuisse*, vel *Thebanos iure Amphictyonico privasse*. Wolfius longe errat in vertendo. Hoc auctor noster vocat *Πυλαίαν*, dum infra de hac ipsa re loquitur, scilicet p. 443, 18. [Θετταλοῖς] τὴν Πυλαίαν συγκαταστήσειν. TAYLOR. Wolfius recte vertit: sed Taylorus multum errat in vertendo de Thebanis intelligens quod intelligi oportet de Thessalis. παρώσας de simili facinore Philippi p. 119, 17. SCHAEFER.

P. 334. v. 11. τὴν Ἀμφικτυονίαν] Scil. παρείλοντο αὐτῶν. SCHAEFER.

P. 334. v. 12. τῶν ἐν Δελφοῖς ἱερῶν ἱδρυμένην] ἱδρυμένων. Sed cum unum Delphicum templum celebretur, aut legendum (κοινῶς) τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἱδρυμένου, aut (Ἀττικῶς) τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἱδρυμένον. WOLF. Nostri tamen editique omnes constanter τῶν — ἱερῶν ἱδρυμένων, vel saltem id voluerunt. Nam ἱδρυμένην impressorum quorundam est error tantummodo typographicus. Codex optimus Vindob. sine litura ἱδρυμένων. TAYLOR. ἱδρυμένων Bekker. Intellige quidquid sacrorum locorum Delphis fuit. SCHAEFER.

P. 335. v. 1. Νεοπτόλεμος] De hoc Neoptolemo in Orat. de Pace p. 58. κατιδὼν Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι τυγχάνοντ' ἀδείας, κακὰ δ' ἐργαζόμενον τὰ μέγιστα τὴν πόλιν καὶ τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα παρελθὼν εἶπον εἰς ὑμᾶς. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 228.

P. 335. v. 1. οἰκείαν] Forte delendum. MARKLAND. Non puto. V. v. 5. Nec Libanium legimus, sed nescio quem Graeculum satis infacundum. SCHAEFER.

P. 335. v. 2. ἄδειαν] Sic fere Demosthenes de Pace init. Νεοπτόλεμον τὸν ὑποκριτὴν τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι τυγχάνοντα ἀδείας. Vide Orat. Eubulideam p. 1304, 8. TAYLOR.

P. 335. v. 2. ὅπου] Rectius ὅποι. SCHAEFER.

P. 335. v. 2. ἀλλὰ δὴ καὶ] Citat nostro loco Vigerus pag. 474. perperam tribuens Libanio, qui scripturus erat καὶ δὴ καὶ. SCHAEFER.

P. 335. v. 7. ἄλλα] Pro ἄλλα rectius πολλά. MARKLAND. Duriusculum istud, πρὸς τοῖς ἄλλοις χρήμασι καὶ ἄλλα — παρεῖχεν. Quare doctissimo Marklando omnino assentior legenti πολλά. TAYLOR. Non opus. *ut ceteris quae mercedis loco coëgerant alia de suo dona adderet.* Infra v. 23. ἐκ τῶν οἰκείων ἄλλα ἐπιδοῦναι. SCHAEFER.

P. 335. v. 7. αἰσθόμενος — Θηβαίων] αἰσθόμενος δὲ, ὅτι μέλλουσι πρεσβεύεσθαι πρὸς αὐτὸν Φωκεῖς καὶ Θετταλοὶ καὶ Θηβαῖοι. Ita Codd. meliores, Vindob. et Reg. α. TAYLOR.

P. 335. v. 13. Ὀλυμπιάσιν] Ὀλυμπιᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 335. v. 15. ἀγωνισόμενος ἢ θεασόμενος] Videtur per α scribendum, aoristo primo medio, quia praecedit ἀπιὼν Ὀλυμπιάσιν. WOLF. Miror, has turbas dedisse hominem non ineruditum et sollicitasse lectionem, quae unice est vera et ab omnibus, credo, Codd. confirmata. Tum autem bella est argumentatio, quare nimirum sollicitaret: *quia praecedit* ἀπιὼν Ὀλυμπιάσιν. Illud est scitissimum, Mi homo, ἀπιὼν est *profectus*, non *regressus*, neque coniungi debet cum Ὀλυμπιάσιν, verum hoc potius cum ἀγωνισόμενος. Verto igitur liberius: *Phryno Athenis profectus, ut Olympicum vel certamen iniret, vel spectaculo interesset,* caetera. TAYLOR. Erravit Wolfius: sed non fuit cur Taylorus tali viro procacitate vere Toupianâ insultaret. SCHAEFER.

P. 335. v. 16. ἱερομηνίᾳ] Festi praefinitum tempus, non necessario menstruum, ut erudite explicat cl. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. VI. 2. [p. 514. edit. Lips.] et H. Stephanus Thesaur. L. Gr. T. I. c. 1647. TAYLOR.

P. 335. v. 18. ὅπως] ἵνα Codd. duo e praestantioribus, Reg. α. et Vindob. Et vicissim iidem p. 336, 5. ὅπως pro ἵνα. TAYLOR.

P. 335. v. 23. εἰρήνην ἄγειν] *pacem servare.* WOLF. Imo *pacem redintegrare.* Nam adhuc bellum erat. IURIN. Recte Wolfius. Nempe subaudiendum *si facta esset.* SCHAEFER.

P. 336. v. 5. ἵνα] V. not. ad p. 335, 18. SCHAEFER.

P. 336. v. 6. ἐνέγκαι] Forte ἥκειν, *venturos esse legatos.* Sed videtur poni pro ἀγαγεῖν, quo verbo paulo post utitur. *quod verum si esset,* (scilicet eum pacem velle facere,) *ut legati Atheniensium legatos illius adducerent.* WOLF. Rursus contra Codd. militat Wolfius, cum in nullo istud ἥκειν reperiatur et ἐνέγκαι sit vox satis proba in eo sensu, quem idem hic assignavit. Ni legendum potius ἐνέγκωσι cum Bodl. et Ital.: scilic. ἵνα μάθωσιν — καὶ, εἰ ἀληθές ἐστιν, ἐνέγκωσι παρ' αὐτοῦ πρέσβεις. Num potuit apertius? TAYLOR. ἐνέγκωσι qui scripserunt, videntur constructio-

nis scabritiem levigare voluisse, non librarium corrigentes, sed ipsum scriptorem. SCHAEFER.

P. 336. v. 7. *ἀπελθόντων*] Non de *regressis* dicitur, ut iterum cespitat Wolfius, sed *abeuntibus*. Quid enim, mi adnotator? Annon, cum infra v. 17. dicitur *εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπερχομένων ἡμῶν*, tu interpretaris *nobis in Thraciam abeuntibus?* Porro autem hic non intelligo huiuscemodi syntaxin: *ἀπελθόντων τῶν δέκα πρέσβεων, ἦγαγον κ. τ. λ.* Mirum, ni aliqua exciderint in priore membro sententiae. TAYLOR. Nihil excidit. De syntaxi v. not. ad p. 272, 11. Aliud eius exemplum sequitur p. 337, 6. ss. item p. 338, 2. s. SCHAEFER.

P. 336. v. 8. *ὧν ἦν*] *ὧν εἰς ἦν* Cod. α. et Vindob. Et deinde *ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης* sine *καὶ* Regii cum eodem. TAYLOR.

P. 336. v. 18. *ἰστέον δὲ, ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἀπῆλθεν —*] Τὸ *οὐκ* delendum esse constat, quod [p. 394.] ipse auctor ait, se ad redimendos captivos denuo cum legatis ivisse. WOLF. Haec tam sicco pede Wolfium transire non oportuit: mire enim in his turbatum est. Constat ex infinitis fere locis, ea legatione functum esse Demosthenem. Et ea, quae hic sequuntur, aliter non possunt aut sibi constare, aut rite intelligi. Interea tamen aeque liquet, negativam istam particulam in omnibus Codd. tam scriptis quam prelo excusis (solo Reg. α. forte excepto) solenniter et obstinate exstare, atque ea quidem constantia, ut cedere velle non videatur. Sed de ea re essemus otiosi, nisi maius esset aliquid, quod nos commovere possit. In oratione *π. στεφ.* p. 234. exstat disertissimis verbis Demosthenis de hac re decretum: in quo tam explicate dicitur, quam dici potuit maxime, ad hoc negotium electos esse quinque legatos, quorum nomina in decreto continentur, scil. Eubulus Anaphlystius, Aeschines Cothocides, Cephisopho Rhamnusius, Democritus Phlyensis, Cleo Cothocides. De Demosthene altum silentium. Et quidem, quicunque legit istam orationem, fere sentiet, Demosthenem legatum non fuisse, dum ex Aeschinis adversaria contrarium facillime erui posse video: *πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους Δημοσθένην. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν οὗτος ῥήτωρ δὶς ἐπρέσβευεν ἐν Μακεδονίᾳ.* Aeschin. c. Ctesiph. pag. 462, 10. Ita Demosthenes ipse in hac orat. *ὥσπερ ἐπρέσβευσα δὶς, οὕτω καὶ λόγον ὑμῖν δοῦναι δίς.* (Loquitur de prima et secunda legatione.) pag. 406, 24. Ita loca fere sexcenta. Vix meum est adserere, aut abiisse cum in ea legatione, aut domi mansisse. Sed pene teneo, quid de hac patientia Codicum adeo incredibili et inaudita sit statuendum. Quod alibi exponam liberius. Interea de hac re cogitent eruditi. Nec solus sum, quem ea discrepantia in numero legatorum perculit. Iam enim video, istis locis in exemplari Altempsiano crucem esse affixam, et de ea inconstantia nonnulla disputasse Contarenum Var. Lect. cap. XVII. TAYLOR. Hunc locum corruptum esse, oratio-

nis ipsius lectoribus manifestum erit. Restituendum puto: — ὅτι Δημοσθένης οὐκ ἂν ἀπῆλθεν ἐν τῇ δευτέρᾳ πρεσβείᾳ, εἰ μὴ διὰ τοιαύτην πρόφασιν. Firmant hanc emendationem loci isti orationis: ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμεθα εἰς Ὠρεὸν — etc., secunda legatione scilicet. p. 389. l. 25. ὃν τοίνυν χρόνον ἦμεν ἐκεῖ καὶ καθήμεθ' ἐν Πέλλῃ — etc., eadem legatione. p. 393. l. 9. — τούτοις ὡμολογήκειν ἥξειν, οὓς ἐλυσάμην. — ἐπεὶ, εἰ μὴ διὰ τὸ τούτους βούλεσθαι σῶσαι, ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης, εἰ καὶ προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ μετὰ τούτων ἐπρέσβευσα. p. 395. l. 6. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 223. Taylorus hunc locum etiam supra p. 34. tetigit. οὐκ delevit Bekker., quod multo magis probo quam Seageri interpolationem violentam. SCHAEFER.

P. 336. v. 25. καὶ ὅπου] F. καὶ ὅτι, ὅπου —. SCHAEFER.

P. 336. v. 26. δεῖ] δεῖν Lessing. REISK.

P. 336. v. 26. ἐκεῖσε] I. q. ἐκεῖ. Quod Graecitatis est citerioris. V. mea in H. Stephani Thes. c. 3660. A. SCHAEFER.

P. 336. v. 27. μὴ] Debebat scribere οὐ. Sed illa aetas promiscuas habebat negativas. SCHAEFER.

P. 337. v. 1. ἐκάθησαν] ἐκάθισαν, παρὰ τὸ καθίζω. Quod cum activum potius quam absolutum videatur, (neque vero moror depravatos Codices; quoties enim librarii η et ι et alias cognatas literas permutant?) malim ἐκάθηντο. Et paulo post [p. 337, 3.] ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτην. Et [4.] ηὐτρέπισε. Et [18.] παραφυλάξωνται. WOLF. Edebatur enim παραφυλάξονται. Si bene intelligam virum hunc eruditum, nam praeter solitum est paulo obscurior, ἐκάθησαν, lectionem insinceram, sed ab omnibus confirmatam, propter facilem depravationem in ἐκάθισαν retrahi iubet: deinde autem, quia vox activa huic loco non conveniat, ἐκάθηντο iubet. Non male, quod ἐκάθηντο. Ipse namque Demosthenes in hac eadem historia: βραχὺ φροντίσαντες οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. De Cor. p. 235, 21. Caeterum Wolfium de grammatica sua non oportuit esse tam sollicitum. ἐκάθισαν enim tam absolute (si per hoc neutrum intelligit) quam active dicitur. Et ea propter Codicum quasi auctoritatem est lectio huius loci. TAYLOR. ἐκάθισαν Bekker. SCHAEFER.

P. 337. v. 2. ὑπέστρεφε] Aut scripsit aut debuit scribere ὑπέστρεψε. SCHAEFER.

P. 337. v. 3. ἐν οἷς καὶ Κερσοβλέπτης] Wolfius: *ac praeter caetera ipso etiam Cersoblepte capto.* Rectius: *Cersoblepte ditione exuto.* IURIN. Subaud. ἦν. Aliter Wolfius ad v. 1. SCHAEFER.

P. 337. v. 4. εἵλκυσεν] Rarus hic usus simplicis: multo frequentior compositi παρελκύειν. Quanquam etiam compositum fere dicitur de re, παρελκύειν τι, *differre rem.* SCHAEFER.

P. 337. v. 5. στρατείαν] [στρατιάν.] Infinitum esset recensere, quot in locis permutentur hae voces, στρατεία et στρατιά. Idque

ante me adnotarunt plurimi. Hic tantum admoneo, utramvis hic bene constare posse. Nam, me iudice, et εὐτρεπίζειν στρατείαν, et εὐτρεπίζειν στρατιὰν recte dicitur. Sed illud fortasse commodius. Nam de Cor. p. 236, 11. legitur: ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐτρεπῆ ποιήσαιτο. ubi minus bene legeremus στρατιᾶς, quanquam et id scribitur quoque. Attamen hic Wolfium video parum recte alteram in textu, alteram significationem in versione exhibere. TAYLOR. στρατιὰν praefert Marklandus ad p. 339, 18. SCHAEFER.

P. 337. v. 10. 11. Ἀλέων — Ἀλεῖς] Ἀλέων — Ἀλεῖς Bekker. Sed in ipsa Oratione seryavit spiritum asperum, ut p. 352, 17. 353, 13. SCHAEFER.

P. 337. v. 15. τὰ ὑπὸ Φιλίππου δεδογμένα] Notanda constructio. SCHAEFER.

P. 337. v. 16. εἶπε] Elegantius paulo Cod. Vind. μὲν ἔλεγε. TAYLOR.

P. 337. v. 17. εἶπεν εἰς τὸ οὖς] V. Kiddius ad Dawesii Miscellan. p. 170. SCHAEFER.

P. 337. v. 17. Ἀλέων] Ἀλέων Bekker. V. not. ad v. 10. SCHAEF.

P. 337. v. 18. παραφυλάξωνται] V. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 337. v. 20. πεισθέντες] Male Wolfius interpretatur, ac si tertiam legationem suadebat Aeschines. Suadere quidem potuit, sed non ex his verbis colligitur. Tantum dicitur, quod, dum Demosthenes acta legatorum de pace ineunda improbaret, defenderet autem Aeschines, vicit huius causa et sententia, unde factum est, ut tertio mitterentur legati. Distant haec inter se plurimum. TAYLOR.

P. 337. v. 22. φυλάττει] Rectius φυλάττοι cum Vindob. Et mox v. 26. πείσῃ. TAYLOR. φυλάττοι Lessing. REISK. Vulgata bene habet. SCHAEFER.

P. 337. v. 26. πείσει] πείσῃ Lessing. REISK. V. not. ad v. 22. Hic etiam vulgata bene habet. V. Matthiae Grammat. Graec. §. 520. 4. p. 737. SCHAEFER.

P. 338. v. 7. αὐτοχειροτόνητος] I. q. αὐτεπάγγελτος, *sponte sua*, *iniussu populi*, ἀχειροτόνητος, ut p. 340, 8. SCHAEFER.

P. 338. v. 10. ἡ — πρώτη πρεσβεία] Sic etiam Latini *prima legatio* de legatis. Sed οἱ τῆς δευτέρας πρεσβείας v. 17. SCHAEFER.

P. 338. v. 12. πρεσβευσαμένους] Debebat scribere πρεσβεύσαντας. SCHAEFER.

P. 338. v. 16. ἄριστον] Post h. v. Bekker. posuit signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 338. v. 23. ἐξέβαλον] i. e. iudices. ἐξέβαλον o. l. s. Bodl. interea ἐξέβαλεν, quasi ad Aeschinem referre voluit. Atque ita Wolfius legit et interpretatur, lectore suo, id quod minime decuit, non admonito. TAYLOR.

P. 388. v. 25. λέγουσι] ζητοῦσι Lambinus. TAYLOR.

P. 338. v. 26. μετὰ τρία ἔτη τῆς γραφῆς] *triennio post* τὴν γραφὴν *praeterito.* Idiomaticus hic usus praepositionum μετὰ et πρὸ ad indicandum spatium aut tempus viros etiam Graece perdoctos fugit. V. Bosii Ellips. p. 104. 174. SCHAEFER.

P. 339. v. 1. ἐσκευαγώγουν] V. not. ad p. 237, 21. Statim corrig. ἀγρῶν. SCHAEFER.

P. 339. v. 6. ἐνέκυψε] Pro ἐνέκυψε [ut editi] ἀνέκυψε lego. Et [paulo ante] πρὸς σύστασιν δὲ τούτου. [Aberat enim.] WOLF. Non opus particulam inseri. V. v. 8. Quanquam etiam ibi Wolfius post τεκμήρια inseruit δ'. SCHAEFER.

P. 339. v. 7. προτέρου] τοῦ προτέρου Bekker. Articulus in Reiskiana per typothetae negligentiam videtur intercidisse. SCHAEF.

P. 339. v. 8. τεκμήριά ἐστι κ. τ. λ.] Post haec verba deesse videntur ea signa: sequitur enim mox δι' ὧν ἅμα. Sed ea ex iis, quae sequuntur, possunt intelligi. Paulo post [13.] ἄνευ Φωκέων γράφοντι. Et [17.] ἐνέδωκε Φιλίππῳ χρόνον lege. Et [22.] μιᾷ μὲν, ὅτι Θηβαῖοι ἀπολοῦνται. Et [25.] σώσειν γὰρ αὐτοὺς χάριν τῆς πόλεως, ut habet Felicianus, aut σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις ἐπηγγείλατο. Et [p. 340, 2.] πρεσβευσαμένων περὶ αὐτοῦ τῶν Ἀμφικτυόνων. Et [7.] ἁλόντων Φωκέων μετὰ τὴν ἐξωμοσίαν. WOLF. Quid hic praestitit Wolfius, melius discetur ex Variis Lectionibus ad calcem operis. Quaedam tamen sunt hic dicenda. Voces illae p. 339, 10. δι' ὧν — συγγνώμην cum clar. Marklando parenthesi sunt includendae; quod difficultatem huius loci aliquatenus levabit. Ita enim quodammodo fluet oratio: τεκμήρια δὲ (scilic. signa sive argumenta prioris quaestionis) — τὰ μὲν ἐκ τῶν παρειμένων — τὰ δὲ etc. Deinde 17. pro χρόνῳ accuratiores editiones, Manutii scilicet et Feliciani, uti restituit cum Lambino Wolfius, diserte χρόνον. Proxime autem [25.] neque cum Aldo et Benenato σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῆς πόλεως, neque cum Feliciano et Manutio χάριν τῆς πόλεως, neque cum Wolfio σώσειν γὰρ αὐτῶν τὰς πόλεις, verum cum Bodl. Cod. Reg. α. Ital. et Vindob. σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῇ πόλει ἐπηγγείλατο. Demum [p. 340, 8.] μετὰ recte, non ἐπὶ, cum Codd. et impressis emendatioribus, Lambino similiter ita coniectante. Nihil agunt illi, qui παρὰ substituunt. TAYLOR.

P. 339. v. 10. κατεσκευάσθαι] Post h. v. ponenda hypostigme, ut in Reisk. et Bekker. Locus est integer satisque perspicuus, in quo Wolfius et Taylorus nescio quid defectus aut difficultatis reperire sibi visi sunt. SCHAEFER.

P. 339. v. 10. τὸ χρῶμα] V. Ernestii Lexic. Technol. Graecor. Rhetor. s. v. SCHAEFER.

P. 339. v. 17. χρόνῳ] L. χρόνον. V. not. ad v. 8. SCHAEFER.

P. 339. v. 18. στρατείαν] Lege στρατιάν, uti pag. 337, 4. ηὐτρέπισε τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατιάν. MARKLAND. Vulgata sana. SCHAEFER.

P. 339. v. 20. ἐξεπίτηδες] Lege ἐξεπίτηδες. MARKLAND. Nota videtur referenda ad v. sq. SCHAEFER.

P. 339. v. 22. ὅτι ἀπολοῦνται] Medium interserit Lessing. vocabulum Θηβαῖοι. REISK. Taylorus: „Θηβαῖοι deest in impressorum plurimis. Restituerunt cum Wolfio Codd. Reg. α. Altemps. aliique." V. not. ad v. 8. Inseruit etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 339. v. 25. σώσειν — πόλεως] Post αὐτοὺς addit Lessing. χάριν. REISK. V. not. ad v. 8. σώσειν γὰρ αὐτοὺς τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

P. 339. v. 27. εἴληφεν] χρήματα εἴληφεν Reg. α. et Cod. Vindobonensis. TAYLOR. χρήματα εἴληφεν Bekker. SCHAEFER.

P. 340. v. 2. αὐτῶν] αὐτοῦ τῶν Bekker. V. not. ad p. 339, 8. SCHAEFER.

P. 340. v. 8. ἐπὶ] μετὰ Lessing. REISK. V. not. ad p. 339, 8. Aut sic scribendum aut ἐπὶ τῇ ἐξωμοσίᾳ. SCHAEFER.

P. 340. v. 8. ὅτε — ἐχρῆν] E verbis Demosthenis legendum videtur: ὅτε καὶ φίλος εἶναι αὐτῷ ἔφη. WOLF. Quid hoc, mi homo? Cur hortaris, ut tuam fidem secuti tam longe a Codd. atque a veritate ipsa aberraremus? *Metuendum esset Aeschini*, inquit scriptor, *a Thebanis, praesertim si iter suscepisset sine auctoritate publica*. Olim enim, eo tempore, quo legationem suam renunciavit, aiebat, se propter fidem patriae suae praestitam a Thebanis fuisse proscriptum et proclamatum. Πάνδεινον igitur est (ut ait Demosthenes p. 380, 8. de hac ipsa re quae hic tractatur) ἀπηγγελκότα, ὡς ἐπικεκήρυκται χρήματα αὐτῷ ἐν Θήβαις, ἐπειδὴ Θηβαῖοι πρὸς τῷ τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἔχειν καὶ τῆς Φωκέων χώρας ἐγκρατεῖς γεγόνασι, τηνικαῦτα εἰς μέσας τὰς Θήβας καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν. Iam iudicet aequus lector, uter e verbis Demosthenis (nam ad verba Demosthenis provocavit) veram lectionem stabiliverit, ego an Professor Francofurtensis. TAYLOR. Profecto tu, Taylore, non Wolfius, quem errore vix credibili appellas Professorem Francofurtensem, quemque decuit ob magna in Oratorem merita humanius tractari. SCHAEFER.

P. 340. v. 10. λόγον] Incaute scribitur ab Ulpiano (nam haec Ulpianus) λόγον, qui prius scripserat ζητήματος. Accusatio haec sive oratio duas continet quaestiones. Vide paginam praeteritam v. 6. TAYLOR. Quidni ζήτημα recte dicatur λόγος? SCHAEFER.

P. 340. v. 11. ἰσχυρότερον] Cum MSto Vindob. restituas ἰσχυρώτατον. TAYLOR. Immo ἰσχρότατον. Superlativum commendat quod sequitur μάλιστα. SCHAEFER.

P. 340. v. 12. ἐπαγγελία] Permisceri saepissime a librariis inter describendum voces ἀπαγγέλλειν et ἐπαγγέλλειν, id quidem adnotatur a multis. Vid. cl. D'Orvillium ad Chariton. Aphrodis. pag. 413. Albert. ad Act. Apost. XXIII. 21. Nihil potest istius rei illustrius proferri exemplum, quam quod occurrit in Ulpiano.

Dum commentatur ad pag. 359, 2. huiusce orationis, ἐπαγγελλομένου καὶ ὑποσχομένου τὴν σωτηρίαν Αἰσχίνου, haerebat ibi in Lutetianorum primo ἀπαγγελλομένου. Haerebat, inquam, et ita credere fas est. Nam Benenatus, dum eam varietatem lectionis in margine adnotare voluit, (adeo proclive erat in his vocibus describendis errare,) pro varia istud ἐπαγγελλομένου auctoris sui iterum repraesentavit. Cum autem per totam hanc orationem potissimum in cognatis his vocabulis et peccatum est maxime et tamen quam minime oportuit, venia dignus censebitur, qui id utique negotii diligentissime et accuratissime excutiet, praesertim cum ea varietate referta sunt exemplaria non solum ex imperitia describentium, qui in ductu literarum hallucinabantur, verum etiam aliquando ex temeritate sanare meditantium, uti accidit Brodaeo, quem vide ad Aeschinem in defensione sua pag. 292. not. 85. ἀπαγγέλλειν igitur, vox intra limites unius fere significationis contenta et conclusa, nihil dicit nisi *renunciare*, id est, *simpliciter enarrare*, *quae gesta sunt*, *et quo modo*. οὐδὲν ῥᾷον, ut scribitur apud Aeschinem p. 231, 4., ἢ πρεσβείαν ἀπαγγεῖλαι. Sic εἶναι ταῦτα ἀληθῆ, ἃ οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, infra pag. 358, 3. Et pag. 346, 20. πάντα τἀληθῆ πρὸς τὴν βουλὴν ἀπήγγειλα. Et pariter p. 359, 1. ἁπάντων ἐναντίων, ὧν πρὸς ὑμᾶς οὗτος ἀπήγγειλεν. Adde p. 342, 16. ib. 20. 361, 2. et 7. etc. Infinitus enim essem, si exempla coacervarem: neque opus est multis. ἐπαγγέλλειν interea I. de eo dicitur, *qui aliquid in se praestandum suscepit*, *qui sponte agit*, *non coactus aut invitus*. Ita de Corona pag. 271, 7. Ἀντιφῶντα, ὃς ἐπαγγειλάμενος Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν. Sic adv. Leptin. p. 460, 27. ὁρῶν — σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος, i. e. *ultro*, *sponte sua*. Vid. Wolf. ad locum. Similiter fere de Corona p. 263. pen. ὧν μέντοι γε ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἐπαγγειλάμενος δέδωκα. Inde aliquoties cum quadam plenitudine dicitur αὐτεπαγγέλτους, ἐθελοντάς, ut de Coron. p. 247, 24. Et profecto non solummodo cum plenitudine, sed tanta similitudine etiam, ut nonnulli posteriorem vocem pro glossa damnatam eiicere non dubitarent. II. Deinde significat *polliceri*, *fidem dare* et *se obstringere ad aliquid praestandum*. Ita noster in hac oratione p. 356, 9. ἐπαινέσαι Φίλιππον, ὅτι ἐπαγγέλλεται τὰ δίκαια ποιήσειν. ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνός γε ἐπηγγέλλετο, ἀλλὰ τοσοῦτον γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστε —. Ita in Argumento Philipp. II. διαβάλλουσιν αὐτὸν — ὡς ἐπαγγελλόμενον αὐτοῖς πολλὰ καὶ μεγάλα, ψευδόμενον δέ. Atque iterum ibid. οὔτε γὰρ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐνέγραψεν ὁ Φίλιππος ἐπαγγελίαν οὐδεμίαν, οὐδὲ διὰ τῶν ἰδίων πρεσβειῶν ἐποιήσατό τινα ὑπόσχεσιν. Sed pergo sustinere Lexicographi personam. ἐπαγγέλλεσθαι in III. et leviter inflexo sensu est *operis formam proponere*, *rem seu argumentum futurum delineare* et *rationem instituere istius*, *quod esset exsequendum*. οἶμαι τοίνυν (inquit noster Philipp. I. p. 44, 13.) ἐγὼ ταῦτα λέγειν ἔχειν, μὴ κωλύων, εἴ τις ἄλλος (lege ἄλλο)

ἐπαγγέλλεται. *unless some one has another plan.* Exemplum est satis notabile in Hermogene III. de Invent. his verbis: εὗρον τὸν ῥήτορα, εἰ μὲν ἀπατήσειν μὴ μέλλοι τοὺς δικαστὰς, ἀλλὰ πληρώσειν τὴν ἐπαγγελίαν καθαρῶς — τῆς μνήμης οὔσης ἐναύλου τῆς κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν, μηδὲν ψεύδεσθαι δοκεῖν, ἀλλ' ὡς ἐπηγγείλατο τιθέντα τὴν κατασκευήν, οὕτως — δοκεῖν δικαίως μὲν ἐπαγγέλλεσθαι, τὴν ἐπαγγελίαν δὲ παρ' οὐδὲν τίθεσθαι — εἴθ' οὕτω — ἐξελθόντα τὴν ἐπαγγελίαν — καὶ ὅλως τὴν τάξιν τῆς ἐπαγγελίας συγχέας, οὐχ ὡς ἐπηγγείλατο, κατεσκεύασεν. Porro autem ἐπαγγέλλεσθαι IV. est *petere* sive *rogare*. Dubitare nos non sinit Ulpianus: τὸ μὲν ἐπαγγέλλεσθαι αἰτεῖν σημαίνει. Rursus ille: ἐπαγγελίαν] πρόσταξιν ἢ αἴτησιν. Et rursus: ἐπαγγείλασθαι] ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. Quae glossae reperientur omnes ad hanc ipsissimam orationem, in qua versamur. Et notavit Suidas, eo sensu reperiri istam vocem in causa π. παραπρεσβ., sed locum non memorat. Ostendam. Pag. 401, 15. ἑστιῶν [Philippus] αὐτοὺς — ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ, — τί δὴ μόνος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται. *cur ille solus nihil postularet.* — εἰπεῖν δέ φασι Σάτυρον — ἃ ἂν αὐτὸς ἐπαγγείλαιτο ἡδέως, ῥᾶστα μέν ἐστι κ. τ. λ. Et forte in ea significatione est vox accipienda rursus in hac oratione p. 354, 11. κἂν ἄρα εἴπητε καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι, ut plenius confirmavi ad locum ipsum. Et praeterea ita sumi debere existimavit Ulpianus in his quoque verbis pag. 350, 17. δός δέ μοι τὸ προβούλευμα, ὃ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐπαγγελίαν ἐψηφίσατο ἡ βουλή, cum interpretatur πρόσταξιν ἢ αἴτησιν. Ibi tamen rectius scribas ἀπαγγελίαν, ut pariter mihi confirmasse videor. Ultimo denique V. ἐπαγγελία est vox iuridica. δοκιμασίαν, inquit Aeschines c. Timarch. p. 56, 12., ἐπαγγειλάτω Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος. Plurimis exposuit scriptor eruditus ad LL. Atticas Lib. III. Tit. III. Sed hoc extra oleas. Iam si haec adeo distincta sint in suo unumquodque significatu, quid, inquiet aliquis, te monitore opus est? Vel coecus viderit, ubi τοῦ ἀπαγγέλλειν locus sit, et ubi τοῦ ἐπαγγέλλειν vicissim. Cui ego: Mane, inquam, nondum ea res transacta est et expedita. Accidit enim, ut Aeschines in renuncianda legatione, qua functus est, dum ἀπήγγειλεν ea, quae gesserat, Philippi quoque nomine sponderet polliceretur que (ἐπηγγέλλετο) quae ille alter erat praestiturus. Unde factum est, ut non solum enascerentur istae turbae, quas in initio huius notae memoravi, ex similitudine harum vocum in MSS., verum etiam aliquando esset difficile vel summo homini et acutissimo diiudicare, utram postularet loci sententia. Verbi gratia, cum in pag. 357, 22. dicitur: οἱ μὲν Φωκεῖς, ὡς — τὴν ἀπαγγελίαν ἐπύθοντο τὴν τούτου καὶ τὰς ὑποσχέσεις —, ecquis est, qui hanc lectionem asserturus est contra membranas Ven. et Harl., contra impressores Aldum et Morelium, quorum uterque excudit ἐπαγγελίαν? Quod ex iis, quae dixi, aeque commode intelligi potest, quoniam isti renunciationi Aeschinis inerant quoque quaedam pollicitationes. Ita quandoque coniunguntur ἐπαγγελία et ὑπόσχε-

σις, ut in loco prae manibus: ἔστι δὲ — οὗ μάλιστα ἀντέχεται, ἡ ἐπαγγελία καὶ ἡ ὑπόσχεσις Αἰσχίνου. Et similiter pag. 349, 3. huiusce orationis: μεμνημένοι τὰς ὑποσχέσεις — καὶ τὴν ἐπαγγελίαν. ut pag. 397, 3. ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τούτου καταληφθέντας τότε. Ita etiam recte coniungi posse videntur ἀπαγγελία et ὑπόσχεσις, ut exeunte fere oratione pag. 445, 15. οὗτοι δὲ τοιαῦτα ἀπαγγελοῦσι παρ' ἡμῶν καὶ ὑποσχήσονται. Legimus etiam p. 363, 27. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα, ὧν ἀπήγγειλεν, ὧν ὑπέσχετο, caetera. Statuere igitur non semper erit facillimum, (id enim agebam,) quonam modo scribendum fuerit. Duo insigniora loca proferam. Dicitur p. 346, 21. ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ Κτησιφῶν καὶ ὁ Ἀριστόδημος ἀπήγγειλαν πρὸς ὑμᾶς. Duriuscule quidem *spem* aliquis *renunciare* posse videtur: renunciamus enim ea, quae gesta sunt, non ea, quae ventura. Interea ἐπαγγέλλειν, *spem polliceri*, *spondere* aut *mentibus auditorum subiicere*, paulo esset elegantius. Et tamen Codd. obstinate et morose defendunt lectionem receptam. E contra in illa de Corona p. 238, 19. ἆρ' ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην, ἢ ταῦτ' ἐπηγγείλαθ' ὑμῖν οὗτος ὁ μισθωτός; Vide, mi lector, in utroque loco, cum res sint prope pares, constantiam Codd. in diversa locutione. Verum extra ea, quae recitavi, generaliter quidem neminem paulo attentiorem fugere potest lectio unice vera. Exempli gratia, cum scribitur p. 364, 10. οὐ γὰρ ὡς εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — οὐχ οὕτω τότε ἀπήγγειλεν, quisquamne est, qui Cod. unius Veneti auctoritate moveretur, ubi exaratur ἐπήγγειλεν? Vicissim cum Morelius et Wolfius p. 396, 11. dederunt λαβὼν ἐξιόντα ἐκ τῆς Φιλίππου σκηνῆς, ἐμοὶ τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἐπαγγέλλειν, ecquis erit, qui non editorum MStorumque, exceptis forte Parisiensibus, omnium auctoritatem adriperet — τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἀπαγγέλλειν? Atque haec hactenus. TAYLOR.

P. 340. v. 17. ὡς ἐν ἀληθείᾳ συνδραμούσης] Forte: εἰς ἓν ἔγκλημα συνδραμούσης. WOLF. Audacter sane: feliciter necne, non possum dicere. TAYLOR. Audacter nec feliciter. *materia multa vere conspirante, ut ἁπλοῦν haberi possit.* SCHAEFER.

P. 340. v. 18. δύο λαβόντες ἐγκλήματα] Forte δύο ὑπολαβόντες εἶναι ἐγκλήματα. WOLF. Item audacter nec feliciter. SCHAEFER.

P. 340. v. 23. συγκρουστικὸν] Lexicographi hoc compositum parum curarunt. SCHAEFER.

P. 340. v. 25. νόημα] Post νόημα nonnulla leguntur in Codd. Regg. et Ven. et prelo dedit Benenatus, quae repetuntur initio Scholiorum. Nam cum iis hoc Argumentum, ab eodem nimirum auctore profectum, olim connectebatur. Et sane satius esset, ut Argumentum desineret saltem in voce τεθαῤῥηκότα: certe non in νόημα, sensu imperfecto. Mens enim haec est Ulpiani: συγκρουστικὸν ἂν εἴη τὸ νόημα ἐκ διαβολῆς τοῦ τε ἀντιδίκου καὶ τῶν συνηγόρων etc. ut in Scholiis continuatur. TAYLOR.

ANNOTATIONES

AD

ORATIONEM DE MALE GESTA LEGATIONE.

P. 341. *ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ — ΛΟΓΟΣ.*] Taylorus hanc orationem scholiis et quisquiliis (ut eius vocabulum [ad p. 434, 22.] referam) scatere contendit, ultra modum et praeter rem ei infestus *). REISK. Cicero Orat. c. 31. *Multae sunt eius totae orationes subtiles, ut contra Leptinem: multae totae graves, ut quaedam Philippicae: multae variae, ut contra Aeschinem falsae legationis, ut contra eundem pro causa Ctesiphontis.* SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 223. V. Ind. Histor. p. 546. et Weiskii Dissertat. super Orat. de Haloneso p. 18. (Apparat. T. I. p. 446. s.). — Ammonius p. 107. *Ἀπολλωνίδης ὁ Νικαεὺς ἐν ὑπομνήματι περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους.* ubi post *ὑπομνήματι* videtur excidisse *τοῦ*. De hoc Apollonida v. Taylori praefat. ad h. Orat. supra p. 398. SCHAEFER.

P. 341. *ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ*] Est *παραπρεσβεία*, cum legationem suam legatus mala fide peragit, ut prosit hostibus, obsit amicis. V. Harpocration v. *παραφρυκτωρεῖν.* REISK. V. not. ad p. 346, 15. SCHAEFER.

P. 341. *ΛΟΓΟΣ*] Titulo addunt *ΚΑΤ᾽ ΑΙΣΧΙΝΟΥ* Cod. Lind. et Aug. Hic destituimur ope et auxilio Vindobonensis, in quo servatur solummodo Argumentum cum Scholiis, Oratio ipsa deficit. TAYLOR. Orationis ipsius titulo addit *κατ᾽ Αἰσχίνου* Lindenbr.: non item August. primus, quamquam Simon Fabricius id aut affirmat aut affirmare videtur; nam obscure locutus est. Taylorus tamen fidem ab eo falso traditam accepit. **) Pri-

*) V. not. ad p. 426, 18. SCHAEFER.

**) Illa Reiskius scripsit in variet. lection. In annotatt. haec: „Quod ad titulum Taylorus admonet, in Augustano sic exaratum esse, *περὶ παραπρεσβείας κατ᾽ Αἰσχίνου*, id sic se habet. Tituli orationum in illo codice et praescripti sunt orationibus ordientibus et subscripti exeuntibus. Est itaque huic orationi praescriptum aliud nihil praeterquam *περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος ις*. In fine autem hoc est schema: primum, ipso illo in versu postremo, ubi *Ἕλλησιν* exit, ab eadem manu adscriptum est *ΚΑΤΑΙΣΧΙΝΟΥ*; tum interiecto versu uno, obsito nugis ornamentorum, quas membranis suis illinere solent librarii, legitur, ut initio, *περὶ τῆς παραπρεσβείας.*" SCHAEFER.

scianus col. 1182. ex hac oratione locum afferens sic laudat: *Demosthenes ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.* Et sic saepe alii quoque. REISK.

P. 341. v. 1. Ὅση μὲν κ. τ. λ.] Citat hoc initium Clemens Alexandrinus pag. 748, 24. REISK. Aliquot eius verba citat etiam Photius c. 278. SCHAEFER.

P. 341. v. 2. παραγγελία] Vide p. 482, 11. Harpocrationem est Ulpianum. Hanc vocem et hunc locum satis illustrat Christoph. Rufus in Antexegem. apud Gruter. Thesaur. Crit. T. II. TAYLOR. V. Ind. Graecit. pag. 374. coll. v. 11. item Photius l. c. SCHAEFER.

P. 341. v. 2. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 341. v. 3. ἑωρακότας] Bekkerus: „ἑορακότας Υ." Vid. not. ad p. 401, 18. SCHAEFER.

P. 341. v. 3. τοὺς ὅτε ἐκληροῦσθε ἐνοχλοῦντας] Infra pag. 346, 12. τῶν ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε λεχθέντων. V. inprimis p. 72, 28. sqq., ubi inter articulum participiumque undetriginta vocabula interseruntur. Eodem modo articulus dirimitur a substantivo pag. 349, 12. s. De hoc Graecae syntaxis idiomate agens Fischerus ad Weller. T. I. pag. 325., ut solet vir optimus, miscet diversa. SCHAEFER.

P. 341. v. 8. ἕκαστος ὑμῶν] ὑμῶν ἕκαστος Bekker. SCHAEF.

P. 341. v. 8. ἐνθυμουμένους] [ἐνθυμούμενος.] Ita Benenatus incorrecte. ἐνθυμουμένους caeteri plerique, ut Man. Fel. Harl. Cant. Bodl. Obsop. Ital. Nimirum ea constructione, qua dixit Aeschines in eadem causa iuxta init. δέομαι ὑ μ ῶ ν — ἐθελῆσαι — ὑ π ο λ ο γ ι ζ ο μ έ ν ο υ ς κ. τ. λ. Vid. Ind. Lysiae s. Antiptosis et cl. Marklandum ad finem huiusce orationis. Sic scribunt plerumque. Noster c. Macart. init. δέομαι — ὑ μ ῶ ν — εὐνοϊκῶς ἀκροᾶσθαι — π ρ ο σ έ χ ο ν τ α ς τὸν νοῦν. Aliquando lasciviunt. Ita de Coron. p. 289, 25. δέδοκται τ ῇ β ο υ λ ῇ κ α ὶ τ ῷ δ ή μ ῳ — ε ὐ ξ α μ έ ν ο υ ς καὶ θ ύ σ α ν τ α ς τοῖς θεοῖς — καὶ ἐ ν θ υ μ η θ ε ῖ σ ι τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς — διακοσίας ναῦς καθέλκειν. si locus iste sanus sit. TAYLOR. Vulg. ἐνθυμούμενος. ἐνθυμουμένους August. primus et secundus, Bavaricus, Weimaranus. Correxi ἐνθυμουμένους, scilic. ὑμᾶς. Aptus est hic accusativus ex infinitivo ποιεῖσθαι v. 7. REISK. Sueta est constructio neque antiptosis obtinet. Loco illo ex Orat. de Cor. Taylorus abstinere debuit. SCHAEFER.

P. 341. v. 13. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Locum hunc citat Apsines p. 704, 34. REISK.

P. 341. v. 16. τὴν ἀειλογίαν] Vox ista Demosthenica fere: nam secundum Genethlium, qui fuit inter antiquos Demosthenis commentatores, σπανίως εὑρίσκεται παρ' ἄλλῳ. Occurrit iterum in Eubulidea p. 1306, 27. Vide Harpocrat. et Suid. in v. TAYLOR. V. Zonaras c. 52. et Ind. Graecitat. p. 14. SCHAEFER.

P. 341. v. 16. προτεινομένους] Suidas v. Προβάλλεσθαι hunc

locum auctoris nostri respiciens προβαλλομένους legit et exponit per προτεινομένους. Προβάλλεσθαι —. ὁ ῥήτωρ· τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προβαλλομένους, ὅπερ ταὐτὸν τῷ προτεινομένους. Unde suspicantur, vocem veram, προβαλλομένους, a glossa sua hic esse loco avito exclusam, ut solet aliquando fieri. Sed hic in Codd. altum ubique silentium. TAYLOR. Cum Suida concordat Photius c. 332. Sed vulgatam scripturam tuetur Grammaticus ab Hermanno editus p. 391. addens: ἀντὶ τοῦ προβαλλομένους. SCHAEF.

P. 341. v. 17. τούτων] vel fortasse τούτου cum Ven. Obsop. Ital. et MSS. Felician. TAYLOR. τούτου August. secundus, Aldina Taylori, index Feliciani. Utramque lectionem dat Bavaricus. Post τούτων aegre desidero ποιοῦντα. REISK. τούτου Bekker. Pluralem ut masculini generis praeferam. V. Xenophon Memor. II. 6. 5. Post h. v. non fuit cur Reiskius ποιοῦντα desideraret. Vid. Schneiderus ad Xenophont. Memor. IV. 2. 4. SCHAEFER.

P. 341. v. 18. τὸν μὲν — ἀπειλεῖ] Aristides de D. C. p. 256. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ ἐπιψεύδεσθαι. οἷον — ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. τὸ μὲν ἀληθές· καὶ *) τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. τὸ δὲ ἑξῆς κατεψεύσατο· τοῖς δ' ἀπειλεῖ. Scholiastes Hermogenis p. 114, 32. ὅτι μὲν Τίμαρχος κατηγόρησεν, [Aeschinem puta,] παντί τῳ δῆλον ἔκ τε τῶν ἱστορικῶν καὶ ἐξ ὧν Δημοσθένης φησί· τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐλθόντων ἐπὶ τὰς εὐθύνας. REISK. Unde novit Aristides Oratorem mentitum esse, cum diceret τοῖς δ' ἀπειλεῖ? SCHAEFER.

P. 341. v. 18. ἀνῄρηκε] Vide modo, quae protuli, ut confirmarem, hanc vocem, etiam latissime sumtam, nimirum de ultimo supplicio, bene constare posse cum ea infamia, qua sola plectebatur Timarchus. Sed non necesse est tam inclementer et rigide interpretari, verum de exsilio fortasse aut poena leviori. Atque id cautum a Suida video, si hunc locum respexerit: respexisse autem credo. Ἀνῄρηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποιήσατο. Δημοσθένης. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. Id est: Ἀνῄρηκεν est aliquando ἐφόνευσεν, sed non in illo loco Demosthenis. Adiicere liceat σχόλιον ad marginem exemplaris Altemps. ἀνῄρηκε] ὑποποιησάμενος ἐπεστόμισεν. TAYLOR. V. Taylor. ad p. 334, 5. Anecd. Bekk. pag. 27, 16. Ἀνῄρηκεν: οὐχ ὡς οἱ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν πεποίηκεν. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας. Quo minus dubites etiam Suidam hunc locum respexisse. Brevius eadem Anecdota p. 402, 23. Ἀνῄρηκεν: ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποιήσατο. Δημοσθένης. Consulto autem Orator videtur usus esse verbo tam gravi, quo plus invidiae adversario faceret. SCHAEF.

P. 341. v. 20. ἀσυμφορώτατον] βαρυσυμφορώτατον margo Benen. Ulpianus item in σχ., ubi ἀσυμφορώτατον pro varia le-

---

*) Delendum videtur ut natum e proximo ς̄. SCHAEFER.

ctione. TAYLOR. Verba καὶ ἀσυμφορώτατον absunt ab August. primo hic loci, sed leguntur pone εἰσάγων. Pari modo Bavaricus illa verba non hic habet, sed paulo post ad hunc modum: — ἔθος εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν. Et sic quoque dat Aldina Taylori. Eorum loco dat margo Lutet. tacito auctore καὶ βαρυσυμφορώτατον, forsitan, ut suspicatur Taylorus, ex Ulpiano. Spernendum in se non sit vocabulum βαρυσυμφορώτατον, sed est tragico quam oratore dignius. REISK. καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν Bekkerus post εἰσάγων collocavit. Etiam Grammaticus in Anecd. Bekk. p. 225, 28. βαρυσυμφορώτατον videtur hic legisse. SCHAEFER.

P. 341. v. 22. ἑαυτὸν] αὐτὸν Paris. primus. REISK.

P. 342. v. 2. τὸ μὲν οὖν ἐξελέγχειν κ. τ. λ.] Citat Aristides p. 250. REISK.

P. 342. v. 2. ἐξελέγχειν] ἐξελέγξειν Bavaricus, sed cum χ super ξ. REISK. ἐξελέγξειν Bekker. Vulgatam videtur tueri Platonicum Euthyd. pag. 313. edit. Heind. θαῤῥεῖ τὸ ἀποκρίνεσθαι. SCHAEFER.

P. 342. v. 5. θαῤῥῶ — φοβοῦμαι] Eadem horum verborum et oppositio et structura in Platonis Phaedr. p. 228. edit. Heind., ubi editor doctissimus ellipsin nescio quam, ipsi dictam paullo duriorem, comminiscitur. Philosophus poterat etiam sic scribere: τὸ γὰρ τοιοῦτον σῶμα — τοῖς μὲν ἐχθροῖς θάρσος, τοῖς δὲ φίλοις — φόβον ἐμποιεῖ. SCHAEFER.

P. 342. v. 6. φράσω — ἀποκρύψομαι] Similiter Philipp. II. versus finem: ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. TAYLOR.

P. 342. v. 6. ἀποκρύψομαι] Nescio quo consilio, saepissime in Codd. manu exaratis vocem istam praefocavit illa altera ἀποτρέψομαι, uti hic in optimo Reg. α. in Harleiano itidem a manu secunda, quasi a cura secunda. Ulpianus: γράφεται γὰρ καὶ ἀποκρύψομαι. proinde quasi ius et possessio commendasset ἀποτρέψομαι. Plura ad initium Timocrateae. TAYLOR. Etiam in August. primo corrector ἀποτρέψομαι dedit reformans vulgatam a manu prima profectam. REISK.

P. 342. v. 7. ὑμῖν] Vulg. ὑμῶν. ὑμῖν Paris. primus, secundus, quintus, septimus, August. primus, secundus, Bavaricus, P. Manutius. REISK.

P. 342. v. 7. οὐχ ἧττον — εἶναι] Scilicet ἐν κράτει εἶναι. vel sic: ἀγωνίζονται παρ' ὑμῖν οὐ μόνον τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ οἱ καιροί. vos non hoc spectatis modo, quae sit causa, quae natura et quae rationes rei gestae, sed non minus quoque tempora, quando quidque actum sit. REISK.

P. 342. v. 8. τὸ] τὸν August. secundus. REISK.

P. 342. v. 10. μή τινα λήθην κ. τ. λ.] Adscriptum est in Aldina

Taylori hoc scholium: δύο ταῦτα [λήθην καὶ συνήθειαν] ὁ χρόνος ποιεῖ. REISK.

P. 342. v. 11. ἐμπεποιήκῃ] [ἐμπεποιήκει.] F. ἐμπεποίηκεν. MARKLAND. Et Lambinus quoque. TAYLOR. Vulg. ἐμπεποιήκει. ἐμπεποιήκῃ August. primus, Bavaricus, index Lambini. Praetuli coniunctivum ἐμπεποιήκῃ. REISK. Non male coniectavit Marklandus. V. Heindorfius ad Platon. Lys. pag. 41. Sed praestat sequi auctoritatem bonorum librorum, quibus ex parte accedit optimus Bekkeri. Nec mihi persuadet Elmsleius indicativum praeferens, quia Orator, si coniunctivo uti voluisset, periphrastice fuisse scripturus videatur ἐμπεποιηκὸς ᾖ. Vid. vir doctissimus ad Sophocl. Aiac. 278. (pag. 304. edit. Lips. Iphigeniarum Marklandi) coll. eiusdem annotat. ad Euripid. Med. 310. p. 183. a. edit. Lips. Multum autem miror ἐμπεποιήκει, manifestum soloecismum, potuisse probari Hemsterhusio not. ad Xenophont. Ephes. p. 196. ed. Loc. SCHAEFER.

P. 342. v. 11. δοκεῖτ'] Vulg. δοκοῖτ'. δοκεῖτ' in indicativo August. primus, Bavaricus a prima manu, (sed recentior videtur ad vulgatae modum reformasse,) Aldina Taylori. Correxi δοκεῖτ'. Imposuit librariis et editoribus additum ἄν. Sed hoc non ad δοκεῖτ' pertinet, sed ad γνῶναι et δικάσαι. REISK. Quantivis pretii annotatio: qua si nominis Reiskiani contemtores osoresque usi essent, plurimos locos eodem laborantes vitio dudum sanatos haberemus. SCHAEFER.

P. 342. v. 12. ἐκ τούτων] Dictio ἐκ τούτων significat: in tanta iniquitate loci vestri causaeque tam a parte mea accusatoris quam a parte rei et circumstantiarum, quo pertinet diuturnitas temporis inter rem gestam et accusationem elapsi. *aller Misslichkeit und Unbequemheit der Lage der Sachen ungeachtet, dennoch.* Nunc aperiam vobis, quomodo mihi videamini, rebus sic se habentibus, [h. e. tametsi soletis vetustate obliterata oblivisci aut a crebritate et assuetudine flagitiorum ad torporem quendam remitti,] nihilominus tamen et veritatem huius causae perspecturi esse et aequam veramque dicturi sententiam. REISK. V. not. ad Sophocl. Trachin. 1111. SCHAEFER.

P. 342. v. 12. τούτων] τούτου August. primus. REISK.

P. 342. v. 13. ταῦθ'] Vulg. τοῦθ'. ταῦθ' Paris. primus, secundus, sextus, August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. τοῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 342. v. 13. εἰ σκέψαισθε κ. τ. λ.] Locum hunc citat Hermogenes p. 132. et 230., ibi in capite περὶ προκατασκευῆς, hic in capite περὶ εὐκρινείας. Item Aristides pag. 228., cuius haec sunt verba: περιβολῆς δὲ σχῆμα καὶ τὸ κατ' ἀπαρίθμησιν. παράδειγμα δὲ τούτου ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας, ὅπου λέγει· τίνα οὖν χρὴ παρὰ πρεσβευτοῦ λόγον λαβεῖν etc. REISK.

P. 342. v. 13. εἰ σκέψαισθε — καὶ λογίσαισθε] Pro εἰ σκέ-

ψαισθε etc. σκέψασθε — καὶ λογίσασθε Codd. Regii α. ε. ζ. verbis imperativis. Accedunt alii. λογίσασθε Obsop. λογίσεσθε *) Harl. Receptam lectionem tuetur Hermogenes de Invent. T. III. non longe ab initio. TAYLOR. σκέψασθε — καὶ λογίσασθε (sine coniunctione) Paris. primus, quintus, sextus. εἰ σκέψεσθε August. secundus. εἰ σκέψασθε August. primus: eundem ambo Augg. servantes ordinem verborum, qui est in vulgata. λογίσεσθε August. primus et secundus. σκέψαισθε καὶ λογίσαισθε παρ' ὑμῖν farrago Wolf. REISK. Aoristorum optativis, non futuris, Oratorem usum esse arguit illud ipsum λογίσεσθε, pro quo scripturus erat λογιεῖσθε. SCHAEFER.

P. 342. v. 15. τίνων] τίνα Aristides l. c. REISK. In Aristide legitur τίνα οὖν, scribarum, ut opinor, vitio, qui videntur τίνων sic depravasse. SCHAEFER.

P. 342. v. 16. πρεσβευτοῦ] πρεσβευτῶν August. secundus. REISK.

P. 342. v. 16. πρῶτον μὲν τοίνυν κ. τ. λ.] Forte sit, cui elegantius videatur dictum in genitivo plurali πρώτων et δευτέρων et τρίτων. Ego vero vulgatam haud reprehendo. Scholiastes Hermogenis p. 388, 6. ad ista Hermogenis, καὶ ἀναστρέφει τὴν τάξιν, haec habet: ἔδει γὰρ εἰπεῖν· πρῶτον μὲν ὧν προσετάξατε, εἶτα ὧν ἔπεισεν, εἶτα ὧν ἀπήγγειλεν. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο μέγιστον ποιεῖται τοῦ ἐγκλήματος σημεῖον, τὸ τὰ ψευδῆ ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις, ὅτι σωθήσονται Φωκεῖς, ἀπολοῦνται δὲ Θηβαῖοι, διὰ τοῦτο τοῦ χρησίμου ἕνεκεν προέταξεν αὐτὸ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τάξει ἐχρήσατο. REISK.

P. 342. v. 17. μετὰ ταῦτα] εἶτα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 342. v. 17. δὲ] Omittunt Paris. primus, August. primus et secundus, Bavaricus. REISK. Omisit Bekker. Neque opus addi, seu μετὰ ταῦτα probes sive εἶτα praeferas. SCHAEFER.

P. 342. v. 18. τῶν χρόνων] τὸν χρόνον (in accusativo singularis) August. primus: quod certa fide ex iterata inspectione affirmo, negans Fabricium vera tradidisse perhibentem in membranis Augustanis h. l. vulgatam legi. REISK.

P. 342. v. 20. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 342. v. 20. τούτων ἑκάστου] [τούτων.] τούτων ἑκάστου Regg. α. β. ε. ζ. η. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. τούτων. Post τούτων addunt ἑκάστου August. primus et secundus. Addidi. Subaudi προσήκει λόγον ὑμᾶς λαβεῖν. REISK. ἑκάστου omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 342. v. 21. βουλεύσασθαι] βουλεύεσθαι Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

---

*) λογίζεσθε ex Harl. Reiskius citat in variet. lection. SCHAEFER.

P. 342. v. 21. ὀρθῶς] Recte omisit Bekker. fidem secutus duorum librorum. Sed vel omnibus libris tacentibus hoc adverbium oportuit deleri. Hoc enim vult Orator: Omnino consultatio de rebus gerendis pendet e nuntiis: qui si veri sunt, recte consultatur; secus, si falsi. Docent quae proxime sequuntur. SCHAEFER.

P. 342. v. 22. ἂν — ἂν] ἂν utriusque loco dant ἐὰν Paris primus et August. primus: etiam secundus loco posterioris. REISK.

P. 342. v. 23. τὰς δὲ συμβουλίας κ. τ. λ.] Secundum iam hoc caput, et respondet superioribus v. 16. δεύτερον ὧν ἔπεισε. Quod non animadvertens Wolfius inficete perquam vertit: *Legatorum enim consilia veriora esse putatis.* TAYLOR.

P. 342. v. 23. συμβουλίας] συμβουλείας August. primus e correctione. Tres literae λει ab eadem antiqua manu in loco vetustioris scripturae, sed erasae, sunt exaratae. REISK.

P. 342. v. 24. ἐξεπέμφθησαν] Vulg. ἐπέμφθησαν. ἐξεπέμφθησαν August. secundus. Correxi ἐξεπέμφθησαν. Malim tamen, id quod sententia postulat: ὡς ἀκριβέστερον [vel σαφέστερον] εἰδότων [subaudi τούτους] πρὸς οὓς ἐξεπέμφθησαν. *auditis disputantes rati, melius eos habere perspectos populos illos, ad quos essent ablegati.* Caeterum haud placet in hoc loco nimis argutari: nam alias nimis multa essent supplenda de causis, cur necesse sit horum capitum uniuscuiusque seorsim rationem a legato repetere. Non constat, num voluerit Demosthenes ista subtilitate academica disputare: et orator aliter dividit aliterque demonstrat, quam philosophus, populari quodam modo. Nam plebi subtilitas et morosa diligentia in accommodandis scito cuique suis demonstrationibus non placet neque ad captum eius est. Praeterea tradunt veteres, hanc orationem ab Oratore illaboratam et affectam esse relictam. Quo minus est mirandum multa inesse hiulca et male tornata: si insunt, quod equidem affirmare haud ausim*). REISK. ἐπέμφθησαν Bekker. Ceterum Reiskius haec refingens operam perdidit: sunt enim longe sanissima. *auditis enim ut gnaros eorum ad quae curanda missi fuerunt.* SCHAEFER.

P. 342. v. 25. δίκαιός] δίκαιόν August. primus. REISK.

P. 342. v. 26. οὐδὲ] οὐδ' Bekker. SCHAEFER.

P. 342. v. 26. ὑμῖν] Post ὑμῖν addit P. Manutius οὐδὲν. REISK.

P. 342. v. 26. συμβεβουλευκώς] Civibusne an hostibus? REISK. Civibus. De hostibus quis hic cogitet? Sed totum hunc locum vir optimus videtur aliud agens legisse. SCHAEFER.

P. 342. v. 28. ἐψηφίσασθε] in mandatis vestris legato facienda disertis verbis iniunxeratis. REISK.

P. 342. v. 28. προσήκει διῳκηκέναι] Post haec verba ratio tertiae huius propositionis reddi debuit, quemadmodum in caete-

*) Non insunt. SCHAEFER.

ris quatuor factum est. Sed haec incuria scribae excidit. MARKLAND. Neque quinque ista membra (vide v. 16. et sqq.), in quae dividitur criminatio Demosthenis, satis recte aut accurate recensentur a Quintiliano IV. 4. his verbis: *Singula ex pluribus colliguntur: ut cum legatio male gesta obiicitur Aeschini, quod mentitus sit, quod nihil ex mandatis fecerit, quod moratus sit, quod munera acceperit.* TAYLOR. Pro διωκηκέναι Paris. sextus habet διοικῆσαι. Legi velim, sententia id postulante, ὅτι ἐποίησε, προσήκει δεικνύναι. *oportet docere, ista omnia se esse exsecutum.* REISK. Hic etiam locus est longe sanissimus. Verte: *Porro quod attinet ad ea quae iussistis —, oportet* [legatum ea] *curasse.* Conf. p. 343, 17. 352, 25. 371, 10. περὶ ὧν γε sic dictum, ut ὑπέρ γε τοῦ — p. 343, 5., quod Reiskius recte interpretatur. V. Bremius ad p. 14, 18. et not. ad p. 346, 25. SCHAEFER.

P. 342. v. 28. εἶεν] V. Ind. Graecit. p. 182. et not. ad p. 46, 5. SCHAEFER.

P. 342. v. 28. τῶν — χρόνων] τὸν — χρόνον e corr. August. primus. REISK.

P. 343. v. 5. τε] τ' Bekker. SCHAEFER.

P. 343. v. 5. ἔσται] ἐστὶ Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 343. v. 5. ὑπέρ γε τοῦ προῖκα ἢ μή] Ad verbum: *de gratuito aut mercenario*, h. e. quod attinet ad caput hoc —. Plene dixisset: ὑπέρ γε τοῦ προῖκα πρεσβεῦσαι τὸν πρεσβευτὴν ἢ μή, εἰ δεῖ λέγειν —. Si quaeritur, si agitur hoc, num par sit legatum operam gratuitam navare, an vendere, nemo non novit —. REISK. V. Bremius ad p. 14, 18. SCHAEFER.

P. 343. v. 6. ἢ μή]. Melius interrogative: ἀλλὰ μὴν ὑπέρ γε τοῦ προῖκα ἢ μή; Ita modo p. 342. ult. antecedens caput adduxit similiter: τῶν δὲ δὴ χρόνων διὰ τί; Interpres interrogative quasi dedit, sed non satis accurate. TAYLOR. Non melius, sed multo peius nullaque ratione tolerabiliter. Sed Taylorum, opinor, egit transversum Marklandus statim perperam inferciens ὅτι, quasi quod continuo sequitur responsio sit ad interrogationem. SCHAEFER.

P. 343. v. 6. τὸ μὲν] F. ὅτι τὸ μὲν. MARKLAND.

P. 343. v. 7. εὖ] Omisit Bekker. auctoritate duorum Codd. SCHAEFER.

P. 343. v. 8. τὸν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 343. v. 10. μηδαμῶς] μηδαμοῦ August. secundus. REISK.

P. 343. v. 11. λαβόντα] λαμβάνοντα Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 343. v. 12. τῇ πόλει] Codd. duo, ε. et η., ἐν τῇ πόλει. Quod facile excidere poterat. Versio Etrusca: *non puo piu esser*

sicuro giudice di quel che giovi alla città. TAYLOR. ἐν τῇ πόλει August. secundus. REISK. Praepositio videtur Tayloro placuisse. Sed inepte additur. Recte Etruscus. SCHAEFER.

P. 343. v. 12. ἂν μὲν τοίνυν ἐξελέγξω κ. τ. λ.] Citat hunc locum Hermogenes p. 418. in cap. περὶ τῶν ἴσων σχημάτων. REISK.

P. 343. v. 13. ἐξελέγξω] Simplex ἐλέγξω dat Bavaricus. REISK.

P. 343. v. 16. ὑμῖν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 343. v. 18. ἀνηλωκότα] Sic etiam Bavaricus, sed cum α super η scripto. REISK.

P. 343. v. 19. προεῖνται] Vulg. πρόεινται. προεῖνται Paris. primus, August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 343. v. 21. ἂν] ἐὰν Paris. nescio quis: index enim e margine Lutetianae excidit. Item August. primus et secundus. REISK.

P. 343. v. 21. ἂν δὲ — πάντα] *ubi non haec omnia demonstrata dedero, aut saltem non omnia.* Quaero, num ταῦτα non idem sit cum πάντα. Mera haec est infantia loquendi. Homo humane loqui doctus sic diceret: εἰ μὴ ταῦτα δείξω, ἢ, εἰ μὴ πάντα, τά γε πλεῖστα καὶ κεφαλαιότατα. *nisi haec omnia plana reddidero, aut, si minus omnia liceat, pleraque certe et palmaria.* Quare ἢ μὴ uncis inclusi. REISK. Nulla hic infantia loquendi: quod ipse vidisset Reiskius, si cogitasset ταῦτα perinde ut πάντα pronuntianda esse τονικῶς. *nisi ostendero h a e c* (tam foeda tamque damnosa civitati) *aut nisi ostendero o m n i a* (ne uno quidem excepto). Itaque unci amovendi. Et amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 343. v. 22. ἐμὲ μὲν — ἄφετε] Ex Hermogene citat Reiskius loci huius immemor Ind. Graecit. p. 522. SCHAEFER.

P. 343. v. 22. μὲν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 343. v. 22. τουτονὶ δὲ] τοῦτον δ' Hermogenes. SCHAEFER.

P. 343. v. 25. ἐξ ὧν — εἰκότως] ἐξ ὧν ὅστις ἂν οὖν εἰκότως August. primus: sed vulgata est a recentiore manu in margine adscripta. Videtur lectio istaec etiam in Paris. primo fuisse, e quo solummodo οὖν affertur. REISK.

P. 343. v. 26. βούλομαι πρὸ πάντων κ. τ. λ.] Citat hunc locum usque ad εἴχετε τὴν δόξαν pag. 344, 28. Dionysius Halicarn. T. V. p. 289. ss. R. SCHAEFER.

P. 343. v. 26. βούλομαι] Post h. v. δὲ inserit Dionysius, scilicet ab hoc verbo periodum ordiens. SCHAEFER.

P. 343. v. 27. εὖ] Abest a Bavarico. REISK. Item a Dionysio. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 343. v. 27. πολλοὺς] [τοὺς πολλούς.] Rescribe πολλοὺς sine articulo, ut saepe alibi loquitur. Verbi gratia infra pag. 346, 17. in simili sensu scripsit ταυτὶ πολλοὶ συνίσασιν, ἃ μέλλω λέγειν, non οἱ πολλοί. Quod alia res est. Et deesse video articulum in

optimis fere exemplaribus, Reg. α. et Harl. TAYLOR. Vulg. τοὺς πολλούς. τοὺς omittit August. primus. Detraxi articulum. Nam alias τοὺς πλείστους dicendum fuisset, *vestrum plerosque*. REISK. Articulum habet Dionysius restituitque Bekker. πολλούς, *multos*: τοὺς πολλούς, *plerosque*, quod h. l. aliquanto gravius est. Vid. p. 323, 7. et Melet. Crit. p. 8. SCHAEFER.

P. 343. v. 27. εἰς — *Αἰσχίνης*] Citat Georgius Lecapenus p. 77. SCHAEFER.

P. 343. v. 28. ἔταξεν ἑαυτὸν] αὐτὸν ἔταξεν Dionysius. ἑαυτὸν ἔταξεν Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 1. τοῦ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 344. v. 2. δεδημηγορημένοις] δεδημηγορημένοις Paris. primus, August. primus. REISK. Fortasse voluit δεδημιουργημένοις, quod Bekkerus duobus in Codd. reperit. SCHAEFER.

P. 344. v. 3. τούτοις] Abest a Bavarico. REISK. Item a Dionysio. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 3. πάντων] Abest ab August. primo et Bavarico. Item a Dionysio. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 3. ἔστι τοίνυν οὗτος κ. τ. λ.] Citat hunc locum Hermogenes p. 287. et Minucianus p. 164. REISK.

P. 344. v. 4. οὗτος] Pronomine male caret Dionysius. SCHAEF.

P. 344. v. 6. καὶ, ἔχων Ἴσχανδρον κ. τ. λ.] Aristides de D. C. pag. 242. καὶ τὸ πλαγιάζειν τὰ νοήματα μάλιστα περιβολῆς ἐστιν, ὥστε καὶ ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν εἰ πλαγιασθείη τὰ νοήματα, θαυμαστὴν περιβολὴν ἐργάζεται. ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· καὶ ἔχων Ἴσχανδρον τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστήν· οὐκ ὤρθωσεν εἰπών· προσῄει τῇ βουλῇ· ἀλλὰ πάλιν ἐπλαγίασε· καὶ προσιὼν μὲν τῇ βουλῇ, προσιὼν δὲ τῷ δήμῳ περὶ τούτων. καὶ ἄλλο πεπλαγιασμένον· καὶ πείσας ὑμᾶς πανταχοῦ πρέσβεις etc. REISK.

P. 344. v. 6. ἔχων — δευτεραγωνιστὴν] Ambigue, ni distinguatur post Ἴσχανδρον, hoc modo: ἔχων Ἴσχανδρον, τὸν Νεοπτολέμου δευτεραγωνιστήν, etc. MARKLAND. Sic Reiskius. Non opus: nec Bekkerus distinxit. SCHAEFER.

P. 344. v. 6. Ἴσχανδρον] Harpocrat. v. Ἴσχανδρος, Maussacus aliique de Ischandro multa: qui tamen omnes locum hunc non expediunt. Credo quidem, Ischandrum fuisse histrionem, Neoptolemi, non filium *), sed ministrum **), τὸν Νεοπτολέμου, Ae-

*) Sic vertit Dionysii interpres. SCHAEFER.

**) Vera si est Taylori ratio, auge hoc exemplo illa, quae congessi in Bosii Ellips. p. 117. s. Tales autem locutiones non sunt vere ellipticae: non magis quam similes, ad quarum alias alia nomina vulgo, sed perperam, subaudiuntur. Videlicet genitivi notio dici vix potest quam late pateat: ut tales locutiones oporteat intelligi nunc de parentibus, nunc de liberis, nunc de discipulis, nunc de ministris etc., non quod alibi aliud nomen subaudiendum sit, sed quia generalis notio genitivi quoque loco ex rerum circumstantia fit specialis. SCHAEFER.

schinis vero δευτεραγωνιστὴν, scilicet qui Aeschini succenturiabatur et in hac quasi fabula secundas partes agebat: allusorie scilicet ad Aeschinis artificium et quaestum, ut Demosthenes frequenter hominem exagitat, et Ulpianus diserte adfirmat hic eum exagitasse. Punge igitur, si haec vera sint: ἔχων Ἴσχανδρον, τὸν Νεοπτολέμου, δευτεραγωνιστὴν, etc. Neque interea sum nescius, Aeschinem ab Harpocratione dici Ischandri succenturiatorem, non Ischandrum Aeschinis. Sit ita sane: sit Aeschines secundarum vel etiam tertiarum partium actor in fabula sub Ischandro. At constat ex pag. 438, 11. Aeschinem hunc hominem ex Arcadia duxisse, quem civitati amantissimum venditabat, eique secundas partes in rep. detulit, nimirum quas in scena agebat ipse. Neoptolemus histrio erat ea aetate celeberrimus. Vid. Argumentum Ulpiani huic orationi praemissum, Demosthen. de Pace, rursus c. Eubulid. p. 1304, 8. TAYLOR. Photius c. 89. Ἴσχανδρος, τραγικὸς ὑποκριτής. SCHAEFER.

P. 344. v. 7. προσιὼν] καὶ προσιὼν Aristides p. 242. REISK.

P. 344. v. 8. πανταχῇ] Vulg. πανταχοῦ. πανταχῇ Paris. primus, August. primus. Correxi πανταχῇ. REISK. πανταχοῦ Dionysius et Aristides. πανταχοῖ Bekker. secutus librum notae melioris. SCHAEFER.

P. 344. v. 10. πέμπειν] πέμψαι Paris. primus, August. primus. Aristides l. c. dat πρέσβεις ἐπὶ τούτων πέμψαι. ubi Normannus nulla de causa correctum it περὶ τούτων. quod pro scholio possit haberi. REISK. πέμψαι etiam Dionysius. Et sic bene Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 10. τοὺς βουλευσομένους] Videtur deesse Ἕλληνας inter has voces, ut pag. 346, 3. et passim in Orat. c. Ctesiph. MARKLAND. Non deest: de Graecis enim intelligi per se apparet. SCHAEFER.

P. 344. v. 11. [καὶ]] καὶ, quod uncis inclusi, delendum videtur, id quod patet e constructione: οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος αἰσθόμενος — καὶ [οὗτός ἐστιν ὁ] πείσας ὑμᾶς πρέσβεις πέμπειν διὰ τοῦ προσιέναι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ μετὰ τοῦ Ἰσχάνδρου. Hic est ille, qui primus Philippum Graecis insidiari sensit — hic est, qui auctor vobis legationum quacunque mittendarum factus eo, quod una cum Ischandro hac de re cum senatuque et cum plebe egit. Postmodum ex Arcadia reversus orationes renunciavit a se in Decem mille viris habitas —. REISK. Uncos iure delevit Bekker. Omnia inde v. 3. ἔστι τοίνυν usque ad v. 18. παρὰ Φιλίππου continuanda sunt. SCHAEFER.

P. 344. v. 11. [καὶ] ἀπαγγέλλων κ. τ. λ.] Ita distingue: καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς κ. τ. λ. MARKLAND. Minus recte Reiskius interpunxit ante μετὰ et post Ἀρκαδίας. Sed praestat prorsus abstinere hypostigmis: quod etiam Bekkerus fecit. SCHAEFER.

P. 344. v. 11. [καὶ] ἀπαγγέλλων κ. τ. λ.] Notabilis est lectio, non tamen verissima, quam repraesentavit huius loci Dionysius Halic. exscribens in Arte Rhetor. VIII. 6. per binas fere paginas editionis nostrae, scilic. — καὶ ἀπαγγέλλων. μετὰ ταῦθ' ἧκων ἐξ Ἀρκαδίας, τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους ἐν [sine οὓς] τοῖς μυρίοις κ. τ. λ. Concoquere ista potuerunt homines parum sagaces. Sed tum quid de Megalopoli statuendum est, cum iam res Athenis agi videtur? Nimirum ista ἐν Μεγάλῃ πόλει dissimularunt hoc pacto, scilic. ἐν τῇ μεγάλῃ βουλῇ. Istud est sapere! TAYLOR. ἐν τῇ Μεγάλῃ πόλει habet Reiskiana Dionysii. SCHAEF.

P. 344. v. 12. τοὺς — λόγους] Vulg. τοὺς μακροὺς ἐκείνους καὶ καλοὺς λόγους. τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Locum hunc citat Suidas v. Μυρίοι ἐν Μεγάλῃ πόλει ex Harpocratione. REISK. Item Photius c. 205., ubi Μυρίοι ἐν Μεγαλοπόλει. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. p. 604. s. SCHAEFER.

P. 344. v. 13. τοῖς Μυρίοις] Harpocratio in v. Μύριοι iterumque in Ἱερώνυμος locum hunc illustrabit. Hieronymus iste Arcas erat, a Philippo corruptus, et, uti ex Ulpiano hic discimus, e schola Isocratis. Μύριοι erat concilium Arcadicum, sub quo resp. gerebatur. Constitutum autem erat, ut ex Diodoro Sic. discimus, Olymp. CII. 3. Plura Valesius ad Harpocrat. et Kusterus ad Suid. TAYLOR. Conf. Anecd. Bekk. p. 280, 4. SCHAEFER.

P. 344. v. 13. Μεγάλῃ πόλει] Videtur in quibusdam Codd. Dionysii Halicarn. fuisse μεγάλῃ βουλῇ, quam lectionem merito damnat Taylorus. REISK. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 344. v. 13. Ἱερώνυμον] V. Photius c. 80. SCHAEFER.

P. 344. v. 15. ἔφη] Nemo enim nostrum omnium interfuit auditor: ut facillimum ei sit nobis imponere. REISK.

P. 344. v. 16. τὰς] Abest ab editione P. Manutii. Locum hunc sic recitat Aristides p. 242.: ἡλίκα τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἀδικοῦσιν, οὐ τὰς ἰδίας μόνον πατρίδας. REISK.

P. 344. v. 20. δεῖγμα — ἑαυτοῦ] Non movebo controversiam dictioni δεῖγμα περὶ ἑαυτοῦ ἐκφέρειν, cum δεῖγμα ἑαυτοῦ sufficere possit aliasque, ni fallor, soleat. Interim cum περὶ statim recurrat, auctor sim hoc prius περὶ cum παρὰ mutandi atque legendi δεῖγμα ἐξενηνοχότος παρ' ἑαυτοῦ. REISK. Vulgata optime habet. SCHAEFER.

P. 344. v. 20. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ Dionysius. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 21. ὑπ'] ὑπὲρ Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 344. v. 22. καὶ Κτησιφῶντος] Non habet Dionysius. SCHAEF.

P. 344. v. 22. Κτησιφῶντος] Forte Κηφισοφῶντος. Anonymus quidam in Argumento scribit, Ctesiphontem Phrynoni legatum adiunctum fuisse. Utcunque sit, videtur alius ab eo fuisse, cuius decretum defendit Demosthenes. WOLF. Ctesipho quidem nomen erat huic homini, et quidem alius ab isto Ctesiphonte; in

quem postea insurgebat Aeschines. Haec Wolfium docere poterat Harpocratio in v., qui consuli debuit. Hic cum Aristodemo et Neoptolemo coniunctus, non tamen histrio fuit, ut Ulpianus recte praecaveri voluit. TAYLOR. V. Photius c. 134. SCHAEFER.

P. 344. v. 23. οὐδ' ὁτιοῦν] οὐδὲν Paris. quintus. REISK.

P. 344. v. 23. γίγνεται — Φιλίππῳ] Citat Philemon p. 268. Osann. SCHAEFER.

P. 344. v. 23. γίγνεται] γίνεται Dionysius et Philemon. SCHAEFER.

P. 344. v. 23. τούτων] Non habet Philemon. SCHAEFER.

P. 344. v. 25. οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων κ. τ. λ.] Hermogenes p. 286. τό τε οὖν κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν περιβάλλει τέλειον ποιοῦν τὸν λόγον. οἷον· οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα. εἶτα ἡ θέσις· ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόντων τοὺς ἄλλους. Aristides de D. C. p. 216. περιβολὴν δὲ ποιεῖ καὶ ὅταν τις μὴ τἀκόλουθα ἐξετάζῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ τἀναντία προσλαμβάνῃ. ὡς ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας τὸ μὲν ἁπλοῦν ἦν καὶ τὸ ἀκόλουθον οὕτως· ἐπεὶ γὰρ ἐχειροτονήσατε τοῦτον πρεσβευτὴν, ὡς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους. ἐνταῦθα τὸ ἐναντίον προλαβὼν οὕτως ἐπάγει τὸ ἀκόλουθον· ἐχειροτονήσατε τοῦτον, πρότερον τὸ τί μὴ ποιήσοντα, εἶτα τὸ τί ποιήσοντα. [Sic locus hic emendatius legetur.] οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδ' ὡς τῶν πεπιστευκότων τῷ Φιλίππῳ. εἶτα νῦν τὸ ἀκόλουθον· ἀλλὰ ὡς φυλάξοντα τοὺς ἄλλους. In editione Upsaliensi operae verba τὸ τί μὴ ποιήσοντα omiserant, quae sunt quodammodo in Aldina: et illinc restitui. Quodammodo dico, quia μὴ exemplo Aldino deest. Sed sententia docet eo careri non posse. Ex illo errore cum Aldinarum operarum tum Upsaliensium nata labes, quae latinae Normanni interpretationi adhaesit. Sententiae haec est: Hunc Aeschinem legatum creastis —. Secundum haec verba universalia εἶπε, significavit Orator, quid facturum, quid non. Et primum quidem, quid non facturum. Non quo venderet bona vestra mercede Philippo: non quo videretur vobis Philippo fidere. Iam subiicit, quid facturum. Sed quo reliquos legatos, fraudulentiae et proditionis suspectos, observaret. REISK.

P. 344. v. 25. ὑμέτερα] ἡμέτερα Philemon. SCHAEFER.

P. 344. v. 25. οὐδ' ὡς] οὐδὲ idem. SCHAEFER.

P. 344. v. 26. πεπιστευκότων] ἐμπολησόντων Lambinus. οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, οὐδ' ὡς τῶν ἐμπολησόντων τῷ Φιλίππῳ. Quem non recte intelligo. Scholiastes quidem noster in glossis: ἀποδωσομένων] ἤγουν ἐμπολησόντων. Atque id credo voluisse Lambinum. TAYLOR.

P. 344. v. 26. Φιλίππῳ] Vulg. τῷ Φιλίππῳ. τῷ omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. Articulum addunt Dionysius, Aristides et Philemon, restituitque Bekkerus. SCHAEFER.

P. 344. v. 26. τῶν φυλαξόντων] φυλάξοντα Aristides. REISK. I. q. τῶν τηρησόντων. SCHAEFER.

P. 344. v. 27. *Φίλιππον*] *τὸν Φίλιππον* Paris. primus, August. primus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 28. *εἴχετε*] *ἔχετε* Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P 345. v. 1. *προσελθὼν — ἐλάνθανε*] Citat Dionysius l. c. p. 291. SCHAEFER.

P. 345. v. 2. *ἀναιδῆ*] *ἀναιδεῖ* P. Manutius. REISK. *λίαν ἀναιδῆ* Dionysius, negligentià, opinor, librariorum litteras iterantium. Conf. p. 346, 1. s. SCHAEFER.

P. 345. v. 2. *φυλάξωμεν*] *φυλάξομεν* Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 2. *Φιλοκράτην*] Vulg. *τὸν Φιλοκράτην*. *τὸν* abest ab August. secundo, Paris. primo, editione P. Manutii. *Φιλοκράτη* August. secundus. REISK. Articulum habet Dionysius, restituitque Bekker. Sic *τὸν Φιλοκράτην* est epexegesis. SCHAEFER.

P. 345. v. 3. *δεῦρο*] *δεῦρ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 4. *πρεσβείας*] Post h. v. semicolon est in Parisina editione, et in August. primo novum orditur colon. Sed rectius comma dant P. Manutius et Wolfius, eius saepe imitator. REISK. Etiam in Dionysio post h. v. perperam plene interpungitur. SCHAEFER.

P. 345. v. 4. *ἄνδρες*] Omittit Dionysius. SCHAEFER.

P. 345. v. 5. *πεπρακὼς ἑαυτὸν*] Hermogenes p. 243. ult. dictionem *πεπρακὼς ἑαυτὸν* in duris et asperis numerat. Est nempe grave probrum. Repetit idem p. 291. REISK. V. not. ad p. 37, 2. SCHAEFER.

P. 345. v. 5. *ἐλάνθανε*] *ἐλάνθανεν* Dionysius. SCHAEFER.

P. 345. v. 6. *τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν*] [*τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν*.] Sub. *ἡμέρᾳ*. *pridie concionum, eo die, qui populi conventum antecessit*. Sed quia additur *ἀναστὰς* et non fit mentio curiae aut alterius publici loci, videtur legendum *τῇ προτέρᾳ*, ut sit *τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ*, *priore concione*, in qua fuit assertor Aeschines publicae dignitatis, quam eandem posteriore oppugnavit. WOLF. *τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ* Cod. Reg. *α*., ut voluit Wolfius. Et similiter in aliis credo obtinuisse, in quibus mox *ἐν ᾗ* pro *ἐν αἷς* scriptum deprehendi, scilic. Lind. et Ven. TAYLOR. Vulg. *τῇ προτεραίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν*. *τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ* August. primus. Praetuli *προτέρᾳ*. REISK.

P. 345. v. 7. *ἐν αἷς*] Sic etiam in Paris. primo et August. primo est. Sed *ἐν ᾗ* esse in Lindenbr. Veneto aliisque testatur Taylorus, et reperi in Aldina Taylori. REISK.

P. 345. v. 8. *οἴομαι*] *οἶμαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 344. v. 10. *ἐν ὑμῖν*] Ita distinguendum: *τοῖς ῥήμασιν — τοῖς αὐτοῖς, οἷσπερ οὗτος εἶπεν ἐν ὑμῖν, ἀπομνημονεύσειν*. *verbis*

— *iisdem, quae ille dixit apud vos, commemorabo.* MARKLAND. Vulg. distinguitur: — οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. Bavaricus omittit ἐν. REISK. Reiskiana habet hypostigmen post ὑμῖν, sed male servat post εἶπεν. SCHAEFER.

P. 345. v. 11. ὅπως] πῶς Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 12. τῇ εἰρήνῃ] Forte τῇ πόλει. Nam pacem suasisse et Philocratem adparet, sed parum honestam. WOLF. Excidit forte vox: ἐναντιωθείη τῇ πόλει εἰρήνη. *pax noceret reip.* MARKLAND. Wolfius *reipublicae*. Immo *paci*. Nimirum, cum Philocrates pacem iniquissimis conditionibus ineundam suaderet, eo ipso paci adversari censendus erat. IURIN. Locus hic bene habet, planus et apertus est. Iurinus veram eius vidit sententiam, quae haec est. Philocrates si dudum meditatus esset, quonam pacto hanc pacem, cuius ipse auctor vobis est, impediret atque repelleret, non videtur mihi aliter citius atque certius hoc fuisse consecuturus, quam si eas scriberet pacis conditiones, quas scripsit: tam enim durae sunt atque iniquae conditiones, et denique inhonestae hae conditiones ab eo scriptae, ut nullo modo vos ad eas sitis descensuri. REISK.

P. 345. v. 12. οἴομαι] Vulg. οἶμαι. οἴομαι Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK. οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 15. λείπηται] λίπηται Paris. primus et septimus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 345. v. 16. δεῖν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 345. v. 17. τῇ προτεραίᾳ] Aug. τῇ προτέρᾳ. TAYLOR. Supra [v. 6.] τῇ προτέρᾳ dixerat. Utrumque recte fecit. ἡ προτέρα ἐκκλησία et ἡ ὑστέρα sunt *concio prior* et *posterior*, quas duas conciones complures dies potuerunt intercedere: verum ἡ προτεραία ἡμέρα proxime contingit et praecedit τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν, ut nullus alius dies intercedat. REISK. V. not. sq. Mireris Reiskium hic de libro Augustano tacuisse. Bekkerus: „προτεραι S." SCHAEFER.

P. 345. v. 18. εἰς τὴν ὑστεραίαν] S. τῶν ἐκκλησιῶν. Sequitur longa ἐπεμβολή· ἐν ᾗ — ἀναστὰς ἐδημηγόρει etc. Malim et hic εἰς τὴν ὑστέραν, pro ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἐκκλησίᾳ, potius, quam εἰς τὴν ὑστεραίαν ἡμέραν, *in posteriore concione.* WOLF. Praestat et hic ὑστεραίαν et v. 17. προτεραίᾳ: ut dies intelligantur, non conciones. Acerbior reprehensio, si quem dicas post temporis tam pauxilli intercapedinem alias in republica gerenda partes suscepisse. Ammonius p. 119. Προτέρα καὶ προτεραία διαφέρει. προτέρα μὲν γὰρ ἐπὶ τάξεως· προτεραία δὲ ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Idem valet de adiectivo ὑστεραῖος: quanquam Herodianus Philet. p. 453. habet ἐπ' ἐκκλησίαν τὴν ὑστεραίαν. Itaque vereor ut Schweighäuserus in Herodoto IX. 8. recte dederit ἡ δὲ βασιλῆος αἵρεσις ἐς

τὴν ὑστεραίην τὴν*) Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην δεκάμηνος ἐγένετο. Formulae εἰς τὴν ὑστεραίαν exempla dedi in Bosii Ellips. p. 176., quibus accedat Herodoti IV. 113. SCHAEFER.

P. 345. v. 20. τῷ] τοῦ margo Lutetianae sine indicio codicis, unde esset ea lectio repetita. REISK.

P. 345. v. 21. γενήσεται] γένηται Paris. primus, secundus, quartus, Aldina Taylori, index Aldi. August. primus verba sic coordinat: δικαία πράττοντος γένηται, καὶ ὑμῶν —. REISK. γένηται Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 22. ταὐτὰ] ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 22. ἀκούειν ἐθελόντων] ἐθελόντων ἀκούειν Bekker. SCHAEFER.

P. 345. v. 23. συνηγόρει] συνηγόρησεν Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 345. v. 26. ὡς οὔτε τῶν προγόνων κ. τ. λ.] V. not. ad p. 178, 1. SCHAEFER.

P. 345. v. 26. δέοι] δέον Paris. primus et quartus. REISK.

P. 345. v. 26. τῶν τὰ] Vulg. τὰ τῶν. Vitium hoc est typographicum operarum Morelli. Recte invertunt August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius. REISK.

P. 345. v. 28. γράψειν) γράφειν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 346. v. 1. πρότερος] πρότερον Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 346. v. 1. ὑμῖν] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 346. v. 1. ὑμῖν βεβοηθηκὼς] βεβοηθηκὼς ὑμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 2. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρέσβεων] [ἐφεστηκότων πρέσβεων.] Repete articulum: ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων. Et ita Aeschines in π. παραπρεσβ. p. 236, 4. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες. ex hoc loco. MARKLAND. ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων Schol. Ald. Ven. Lind. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρέσβεων Regii α. β. δ. ε. η. et Harl. ἐφεστηκότων ἔτι πρέσβεων solus Augustanus. TAYLOR. Vulg. ἐφεστηκότων πρέσβεων. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρέσβεων August. primus et secundus, Meermann. Falsum est, quod Taylorus a Fabricio deceptus affirmat, August. primo articulum deesse. ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων Bavaricus. ἔτι addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

---

*) Recte iteratur articulus: ne quis putet delendum esse. Passim duo deinceps epitheta nomini suo sic praeponuntur, ut ambo habeant articulum. SCHAEFER.

P. 346. v. 5. τότε] Omittunt Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 5. ἑαυτὸν] αὑτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 8. πάντα ἐλυμήνατο] πάντ' ἐλυμήνατο Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 10. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν κ. τ. λ.] Hermogenes p. 275: Μέθοδοι δὲ περιβολὴν ποιοῦσιν αἵδε. τὸ ἀναστρέφειν τὰ πράγματα καὶ τὰ δεύτερα πρῶτα λέγειν, εἶτα ἀναγκάζεσθαι ἐπιβάλλειν τὰ πρῶτα καὶ τῷ σχήματι χρῆσθαι τῷ κατ' ἐπεμβολήν. οἷον· ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἥσπερ εἰσὶν αἱ νῦν — εὐθῦναι. εἶτ' ἐπενέβαλε τὰ πρῶτα· οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδοτιοῦν εὑρημένοι τῶν ὑπὸ τούτου, ὅτε τὴν εἰρήνην ἐποιεῖσθε, λεχθέντων καὶ προσδοκηθέντων, καὶ τὰ ἑξῆς μέχρι τοῦ· πρόσῆμεν τῇ βουλῇ. REISK.

P. 346. v. 11. τῆς] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 346. v. 11. ἐπὶ] περὶ Paris. primus, secundus, quintus, August. primus. REISK.

P. 346. v. 11. εὐθύναι] εὐθῦναι Bekker. Sic editum in Hermogene l. c. SCHAEFER.

P. 346. v. 12. οὐδοτιοῦν] οὐδ' ὁτιοῦν Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 12. τῶν] τῶν ὑπὸ τούτου Hermogenes §. περὶ περιβολῆς. TAYLOR.

P. 346. v. 15. καὶ τούτων — πεπρεσβευκότων] καὶ prius videtur prorsus tollendum et posterius aliam in sedem, convenientiorem illam quidem, transferendum, ut sic legatur locus: τούτων ἕτερ' αὖθις αὖ πεπραχότων παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα [adversus diserta et clara verba decreti legatis additi in legationem proficiscentibus, cuius praescriptum sequerentur] καὶ πεπρεσβευκότων. Sed nescio quomodo καὶ πεπρεσβευκότων post πεπραχότων non placet: ut paene suspicer etiam haec duo vocabula esse tollenda, quorum posterius, πεπρεσβευκότων, facile potuit varians lectio in quibusdam codicibus fuisse pro πεπραχότων aut, ut in aliis est, πεπρακότων (per kappa). REISK. Irritus conatus vanaque suspicio. πρεσβεύειν παρὰ τὸ ψήφισμα i. q. παραπρεσβεύειν. SCHAEFER.

P. 346. v. 15. πεπραχότων] [πεπρακότων.] A πιπράσκω, non a πράττω. Mox pro παρὰ τὸ ψήφισμα alii habent παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα. Et [v. 20.] καὶ ἀπηριθμησάμην. WOLF. *vendidissent.* Immo *fecissent*, πεπραχότων. *vendidissent* esset πεπρακότων. MARKLAND. Wolfius: *cumque isti rursus alia vendidissent.* Immo: *cumque isti rursus alia omnia fecissent*, alia nempe, quam quae plebiscito imperata fuerant. IURIN. πεπρακότων Manutius quoque et Felicianus. Utraque sane lectio tolerabilis, licet aliquanto potior sit ea, quam reiecit Wolfius. *havendo costoro altre cose in contrario fatte.* Ita Ferro. Admonendus es, lector, istud αὖθις

abesse ab Harleiano et παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα reperiri in Man. Fel. editorum et inter MStos in Regg. α. ε. η. Harl. Bodl. Obsop. Ital. TAYLOR. πεπρακότων August. primus, editiones Bernardi et Pauli. Et sic coniecit quoque Wolfius, nisi potius e vetustioribus illis editionibus transtulit. Sed improbant Marklandus, Iurinus et Taylorus. REISK.

P. 346. v. 15. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα] Vulg. παρὰ τὸ ψήφισμα. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα August. primus et secundus. REISK. παρὰ τὸ ψήφισμα Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 16. προσήειμεν] [προσῆμεν.] προσήειν Ven. προσήειμεν Regg. α. ε. et σχ. Aug. item et Harl. TAYLOR. Vulg. προσῆμεν. προσήειμεν August. primus et secundus. προσήειν Bavaricus, Aldina Taylori. Correxi προσήειμεν. REISK. προσῆμεν Hermogenes l. c. ad v. 10. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 17. πολλοὶ συνίσασιν] πολλοί μοι συνίσασιν vult Lambinus. REISK.

P. 346. v. 20. ἀνηριθμησάμην] [ἀπηριθμησάμην.] Hic grassatur Wolfius contra Codd. universos. Nam in omnibus ἀνηριθμησάμην. TAYLOR. Idem tamen, quod reprehendit, factum cur imitatus est? Cur vitium servavit et propagavit ulterius? Cur non sustulit? Sed centies poterat huius criminis reus agi et hoc nomine notari. Eratne ista timiditas et reverentia codicis in omnibus manibus versantis, an secordia et supinitas et fuga laboris? Atqui neutrum decebat gnavum et cordatum Demosthenis editorem. Sed hoc mihi semel dictum hic esto. REISK.

P. 346. v. 21. ὁ] ὁ prius August. primus omisit: posterius August. secundus. REISK.

P. 346. v. 23. προήχασι] A προάγω. Dicunt etiam Attici προαγηόχασι. WOLF. MS. ζ. προήγαγον. Vide praestantissimum Iac. Phil. D'Orvillium ad Charit. Aphrodis. V. 8. [p. 494. edit. Lips.] not. ad Demosth. c. Aristog. I. p. 772, 5. TAYLOR.

P. 346. v. 25. περὶ τῶν ὑπολοίπων] Subaudi λέγων. REISK. Non subaudiendum. *quod ad reliqua attinebat, de reliquis*. V. not. ad p. 842, 28. SCHAEFER.

P. 346. v. 25. Πύλαι] Vulg. πάλαι. Vitium hoc est typographicum Lutetianae ab indice Lambini iam notatum. Melius Πύλαι dat August. primus et secundus, Bavaricus, editiones Aldi, Bernardi, Pauli. REISK.

P. 346. v. 26. προίεσθαι] ταῦτα subaudi. haec loca, Phocenses et Pylas. REISK. Immo subaudi αὐτά. SCHAEFER.

P. 346. v. 26. ταὐτὰ] [ταῦτα.] Lego ταὐτὰ, ut Olynth. I. WOLF. Correcte etiam legunt Codd. ε. ζ. TAYLOR. Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ Bavaricus, editio P. Manutii. Praetuli ταὐτά. Sed tum deest ἃ πρότερον, scilicet ἐπάθετε. neque rursus in idem malum incidere, in quod antea incideratis, ut scilicet sineretis Philippum

multos socios vestros multaque loca vobis amica aut vestrae ditionis rapere. REISK. Non deest quod Reiskius deesse opinatur. Centies vir egregius censuit inserenda quae Orator addere, cum potuisset, noluit. SCHAEFER.

P. 346. v. 26. ἀναρτωμένους] Consulatur Cl. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. III. 9. [p. 407. edit. Lips.]. TAYLOR.

P. 346. v. 27. καὶ ὑποσχέσεσιν] Exspectassem καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. V. p. 849, 3. MARKLAND. Nescio an cum Marklando ἐξ ὑποσχέσεων addendum sit. *aliis ex aliis promissis.* REISK. Non assentior. Intelligendae sunt pollicitationes, quibus factio Macedonica incautos nunc primum inescavit. SCHAEFER.

P. 346. v. 28. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 346. v. 28. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία κ. τ. λ.] Aristides de D. C. p. 218. καὶ πάλιν ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία, παρελθὼν Αἰσχίνης πρῶτος ἡμῶν ἁπάντων. καὶ οὐκ εὐθὺς τὸ ἀκόλουθον ἐπήνεγκεν· τάδε ἀπήγγειλεν. ἀλλὰ πρότερον κατὰ ἐναντίον τοῦ ἀκολούθως, ἃ δέον ἀπαγγέλλειν οὐκ ἀπήγγειλε. τίνα δ' ἦν ταῦτα; πρῶτον· τοῦ μὲν ἀπαγγέλλειν τι περὶ τῶν πεπρεσβευμένων ἢ περὶ τῶν ἐν τῇ βουλῇ ῥηθέντων, εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμὲ, μνησθῆναι πάμπληθες ἀπέσχεν. εἶτα νῦν κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἃ ἐποίει καὶ ἐδημηγόρει· καὶ τοιούτους εἶπε λόγους. REISK.

P. 346. v. 28. ἧκεν] V. Dorvill. ad Chariton. p. 475. extr edit. Lips. SCHAEFER.

P. 347. v. 2. πειρᾶσθε συνδιαμνημονεύειν] Wolfius: *date operam, ut una mecum memoriae infigatis.* Potius: *date operam, ut una mecum memoria repetatis.* Agitur enim de verbis olim factis in concione. IURIN. Non *una mecum*, sed *vos omnes.* SCHAEFER.

P. 347. v. 3. ἂν] εἰ Cod. Reg. s. TAYLOR. Item August. secundus. REISK. *num.* Vernaculum *ob.* SCHAEFER.

P. 347. v. 3. πάντα τὰ πράγματα] Vulg. πάντα πράγματα. Invertunt Aldus et P. Manutius. Post πάντα recte addunt articulum τὰ Paris. primus et septimus, August. primus et secundus, Bavaricus, item Lessing. τὰ γὰρ πάντα πράγματα τὰ λυμ. Aldina Taylori. τὰ posterius addidi. τὰ prius est nominativus, posterius accusativus. Aldinae lectio τὰ γὰρ πράγματα πάντα etiam non mala est, ubi τὰ cohaeret cum λυμηνάμενα, qui sunt nominativi, πράγματα πάντα autem sunt accusativi. REISK.

P. 347. v. 5. λυμηνάμενα] λυμηνάμενα Bekker. SCHAEFER.

P. 347. v. 5. λυμηνάμενα ὑμῶν] Pro ὑμῶν MSS. α. et δ. ὑμᾶς. Quasi hic locus ita esset intelligendus, scilic. πάντα ταῦτα τὰ πράγματα λυμηνάμενά ἐστιν ὑμᾶς. TAYLOR. λυμήναντα ὑμᾶς Paris. primus et quartus. ἡμῶν Bavaricus. REISK.

P. 347. v. 5. ταῦτ' ἔστιν ἤδη] Scilicet ἃ νῦν ἐρῶ. REISK.

P. 347. v. 6. τοῦ μὲν ἀπαγγέλλειν κ. τ. λ.] Sententia est: Aeschini inprimis et acta legationis renuncianda et orationem Demosthenis in senatu habitam refutandam fuisse. Verum ille pollicitationibus illis maiorem iniit a populo gratiam. WOLF.

P. 347. v. 6. τῶν πεπρεσβευμένων] περὶ τῶν πεπρεσβευμένων Aristides l. c. ad p. 346, 28. SCHAEFER.

P. 347. v. 6. περὶ] Facessere iubet Lambinus tanquam minus necessarium. TAYLOR. Exempla huius constructionis dedi in H. Stephani Thesauro c. 6199. D.: adeoque non rara sunt, ut mireris additam praepositionem Lambino displicuisse. SCHAEFER.

P. 347. v. 7. μὴ] Positum ob obliquam constructionem. In recta poni oportebat οὐ. V. Heindorf. ad Platon. Theaetet. p. 337. SCHAEFER.

P. 347. v. 7. τἀληθῆ] Vulg. ἀληθῆ. τἀληθῆ Paris. primus, August. primus et secundus, Aristides. Quod praetuli. REISK. ἀληθῆ Bekker. SCHAEFER.

P. 347. v. 8. μνησθῆναι] μεμνῆσθαι August. secundus. REISK.

P. 347. v. 8. πάμπληθες] Bekkerus: „παμπληθὲς k. r. s." V. H. Stephani Thesaur. c. 7702. C. Raro dicitur adverbialiter. Est i. q. πάμπαν. SCHAEFER.

P. 347. v. 8. ἀπέσχεν] ἀπεῖχεν Reg. ε. ἀπέστη ζ. TAYLOR.

P. 347. v. 10. τοσαῦτα] τοιαῦτα August. primus et secundus, Aldina Taylori. REISK. τοιαῦτ' Bekker. *tanta ac talia bona.* Magis placet vulgata. *tanta totque bona.* Idem recurrit p. 348, 18. inversoque ordine p. 447, 7., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 347. v. 10. ἅπαντας — ᾤχετο] ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε ταῦθ' οὕτως ἔχειν. WOLF. vos, id est mentes vestras delusas a se atque occoecatas, secum abstulit, quasi vobis ereptas, et secum illuc rapuit, quo voluit. REISK.

P. 347. v. 10. λαβὼν] Similiter scripsit infra p. 356, 14. πρὸς τοὺς παρὰ τούτου λόγους ὡρμηκότας ὑμᾶς λαβὼν ὁ Φιλοκράτης —. Nonnulli Codd. hic λαθών. Sunt autem ex Regg. α. et δ. non sane contemnendi. „Nescio cui incidit λαχών" ait vir doctissimus ad Chariton. III. 7. [p. 393. edit. Lips.] „non adeo necessarium. Alioqui obvia permutatio horum vocabulorum." TAYLOR. Vulgata tam recte habet, ut de alia cogitare absurdum sit. SCHAEF.

P. 347. v. 11. πάνθ'] ἅπανθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 347. v. 12. [ἐν]] Abest a Bavarico. REISK. Quid Reiskio in mentem venerit, ut praepositionem hic necessariam uncis includeret, dicere nequeo. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 347. v. 15. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελλε Aldina Taylori. REISK.

P. 347. v. 16. ἀπελογίζετο] Utrum ἀπελογίζετο ἐκ —, an ἐκ τῶν πεπρεσβευμένων ἀκούσεσθαι δυεῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν? WOLF. F. ὑπελογίζετο. MARKLAND. Recte, auctoribus et fideiussoribus etiam

Harl. (ita tamen, ut ἀπελογίζετο sit illic a manu secunda) Bodl. et Reg. s. Supputabat, computabat, *intra triduum vos audituros ea, quae maxime velletis fieri: adeo strenue se munere suo esse defunctum*. Tametsi et hunc sensum non invite admittat vox altera: et nescio sane, annon hic sit locus, quem respexit Suidas v. Ἀπολογίζομαι. TAYLOR. ὑπελογίζετο August. primus (e correctione, vetustiore lectione erasa, quae fuisse videtur ἀπελογίζετο), item August. secundus. ἀπελογίζετο, calculum subducebat, enumerabat e digitis, futurum, ex iis certe, quae sibi cum Philippo convenissent, ut intra biduum triduumve —. Necesse est, dicebat, ex iis, quae cum Philippo mihi constituta sunt, ut Philippus, si mentem non mutavit, sed verbis fidem rebus fecit, iam hodie Thebas oppugnare coeperit. Iam cum bidui triduive itinere Thebae Athenis absint, intra breve tempus istaec audietis. REISK. Zonaras c. 259. Ἀπελογίζετο. ἀπηριθμεῖτο. Cuius editor nostro loco minus recte usus est c. 265. S. SCHAEFER.

P. 347. v. 16. αὐτῷ] ἑαυτῷ Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 347. v. 16. πεπρεσβευμένων] πρεσβευομένων August. secundus. REISK.

P. 347. v. 16. δυεῖν] Vulg. δυοῖν. δυεῖν Paris. primus, Bavaricus. REISK. δυεῖν servavit Bekker., etsi δυοῖν in septem libris repererat. SCHAEFER.

P. 347. v. 17. μένοντας οἴκοι κ. τ. λ.] Dubito, an ea mente scripserit Demosthenes, ut ea, quae hic sequuntur, conditio esset ab Atheniensibus praestanda. Scilic. *Haec omnia vobis promitto, ea tamen lege, ut domi maneatis* etc. Ita quidem Wolfius: ita alii quoque interpretantur. Et est sententia satis proba. Ego tamen semper aliter accepi, nempe: *Curavi sedulo, ut omnia, quae velletis, efficerentur sine vestro labore, sumtu aut sollicitudine*, μένοντας οἴκοι καὶ οὐ στρατευομένους —. TAYLOR. μένοντας οἴκοι, sine ullo vestro labore. Videtur esse proverbialis locutio. REISK. His verbis non indicari conditionem Wolfiumque cum aliis interpretibus errasse satis indicant negativa οὐ additaque οὐδ' ἐνοχλουμένους. Nam si Orator voluisset conditionem indicare, sic scripsisset: — ὑμᾶς μένοντας οἴκοι καὶ μὴ στρατευομένους Θήβας —. SCHAEFER.

P. 347. v. 18. αὐτάς] ἑαυτάς Paris. primus et quartus. REISK.

P. 347. v. 20. ἀκούσεσθαι] Sic correxit annotator Weimaranus ἀκούσεσθε, quod est in Aldina, item in Bavarico. REISK.

P. 347. v. 21. οἰκιζομένας] Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν p. 375, 6. V. ibid. v. 11. SCHAEFER.

P. 347. v. 22. τῶν — ἱεροῦ] Ex historia non constat, ac potius absurdum est Thebanos id consilii dedisse Phocensibus hostibus, ut templum occuparent, sed cum ipsi pecunia egerent, Phocensibus antevertere voluisse, cum fuerint posteriores. WOLF. Consule Ulpianum. TAYLOR.

P. 347. v. 23. διδάσκειν] Putarem διδάξαι, quod (non διδάσκειν) est *docuisse*. Alia ratio est τοῦ ἀκούειν, quod mox sequitur. MARKLAND. Immo eadem ratio est amborum infinitivorum. Scilicet Demosthenes rectam Aeschinis orationem vertit in obliquam; dixerat autem Aeschines: διδάσκω τὸν Φίλιππον —. ἀκούω τῶν Εὐβοέων —. SCHAEFER.

P. 347. v. 26. καὶ] Omittit August. secundus. REISK.

P. 347. v. 26. χρήματα — ἐπικεκηρύχέναι] *Proclamare pecuniam contra aliquem* proprie significat, sive is vivus adducatur ad supplicium, sive interficiatur. Q. Curtius lib. 3. *Darius mille talenta interfectori Alexandri daturum se pronunciari iusserat.* id est, ἐπεκεκηρύχει τῷ Ἀλεξάνδρῳ χίλια τάλαντα. WOLF. Moneo, ut conferantur quae habet Harpocratio v. Ἐπικεκηρυχέναι cum σχ. ad haec verba Demosthenis. Quod sane Scholium scitissime et solerter emendatur a viro doctissimo Animadv. ad Aeschyl. I. 19. Interea de more isto et ritu proscribendi nonnulla habet non inscita aut iniucunda doctissimus H. Valesius ad Harpocrat. in voce iterumque ad pag. 179. Notar. Maussaci. Hominem tamen miror, qui in utroque loco existimare potuit, Thebanos hic caput Philippi pretio devovisse. Non enim istius, sed Aeschinis licitatum, si quid ego videre possim. TAYLOR. Citat hunc locum Harpocrat. v. ἐπικεκηρυχέναι. REISK.

P. 347. v. 26. αὐτῷ] αὐτῷ. V. p. 364, 18., ubi est χρήμαθ' ἑαυτῷ. MARKLAND. χρήμαθ' ἑαυτῷ Cod. Ital. nostrique Ven. et Lind. TAYLOR. χρήμαθ' ἑαυτῷ Bekker. V. not. ad p. 352, 5. Res commemoratur etiam p. 380, 8. SCHAEFER.

P. 347. v. 27. τεταραγμένων καὶ πεφοβημένων] Vulg. πεφοβημένων καὶ τεταραγμένων. Transposui verba de meo arbitratu. REISK. Priorem ordinem bene restituit Bekker. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 347. v. 28. τὴν πρὸς τὴν — γεγενημένην] F. διὰ τὴν πρὸς τὴν γεγενημένην. MARKLAND. Aliter sane insolentior videri posset structura. Interea tamen vide, quae mox adnotamus ad p. 366. TAYLOR. Structura ut insolentior sit, tamen bene Graeca est: cum enim ταράττεσθαι valeat idem quod φοβεῖσθαι (nam Orator duo verba idem significantia usurpavit), quid mirum una cum significatione participare constructionem? Vid. quae nuper scripsi ad Porsoni Oresten p. 75. edit. tert. Lips. item quae ad Medeam p. 77. SCHAEFER.

P. 347. v. 28. τὴν πρὸς τὴν — γεγενημένην] De hac inversione constructionis v. not. ad p. 323, 13. SCHAEFER.

P. 348. v. 1. καὶ λεγόντων] Ex editione Lutetiana, MSS. Aug. et Harl. Desunt in caeteris. TAYLOR. Verba haec sunt in August. primo et secundo. Sed desiderantur in Bavarico et editionibus Aldi, P. Manutii et caeteris, ut ait Taylorus. REISK. Recte omisit Bekker.: nam orationem gravant intolerabiliter. Quod si solum λεγόντων legeretur, nihil esset causae cur sperneremus. Proximum ὅτι pendet ab infinitivo ἀκούειν p. 347, 27. SCHAEFER.

P. 348. v. 3. Φίλιππος] ἐκεῖνος August. secundus. REISK.

P. 348. v. 4. εἶναι — αὐτῷ] [εἶναι μέντοι καὶ διῳκημένον αὐτῷ.] S. τὴν τῆς Εὐβοίας παράδοσιν. Sed puto legendum μέν τι. *Esse quidem aliquid a se iam instructum et confectum.* WOLF. Rectius fortasse editio Benenati cum Ald. Felician. Manut. Ven. Harl. εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ, omisso τι post διῳκημένον. Et fortasse etiam rectius αὐτῷ. Vir longe doctissimus ad Chariton. Aphrodis. p. 36. [p. 220. edit. Lips.] veram lectionem esse reputat εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο τι διῳκημένον αὐτῷ. Cod. Aug. εἶναι μέντοι τι καὶ ἄλλο διῳκημένον. TAYLOR. Vulg. εἶναι μέντοι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ. Wolfius e libro nescio quo affert εἶναι μέντοι καὶ διῳκημένον αὐτῷ (sine ἄλλο), quam lectionem ipse reformat ad vulgatae modum. Idem tamen in editione sua, quam Taylorus presse sequitur, exhibet εἶναι μέντοι καὶ διῳκημένον τι αὐτῷ. εἶναι μέντοι τι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ August. primus. εἶναι δέ τι καὶ ἄλλο διῳκημένον αὐτῷ Bavaricus. τι addidi. REISK.

P. 348. v. 5. αὐτῷ] Immo αὐτῷ, quod etiam Tayloro placet. SCHAEFER.

P. 348. v. 5. οὐ μὴν πω] Saepius οὔπω sic dirimunt. Inprimis notabile quod legitur p. 230, 27. οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε. Quem locum Reusmannus citans ad Devarium de Partic. p. 305. miro iudicio οὐ δή πω ut idem significans componit cum nostro οὐ μήν πω. SCHAEFER.

P. 348. v. 6. καὶ γὰρ — τῶν συμπρέσβεων] καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν συμπρέσβεων. Ita verba ordinat Cod. Harl. Quod vix esset monitu dignum, nisi ut inde intelligeretur auctoritas quaedam accedere coniecturis Lambini, qui locum iuxta Cod. nostrum complanavit, cum in edit. Paris. pessime repraesentaretur. TAYLOR. Vulg. καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ τῶν φθονεῖν συμπρέσβεων. καὶ γὰρ νῦν φθονεῖν τινὰς αὐτῷ τῶν συμπρέσβεων August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. καὶ γὰρ νῦν τινὰς αὐτῷ φθονεῖν τῶν συμπρέσβεων August. primus, index Lambini. Pro postrema voce composita dat simplicem πρέσβεων Paris. primus. REISK. φθονεῖν post νῦν posuit Bekker. τῶν συμπρέσβεων legitur etiam p. 400, 7. SCHAEFER.

P. 348. v. 7. πον] Restitue mecum μον. Dixerat enim immediate Aeschines, quosdam e collegis sibi invidere, adludens procul dubio, sed tecte et tacite, ad Demosthenem. TAYLOR. πον omittunt August. secundus et Bavaricus. πον, *quodammodo*, aut *procul omni dubio.* ὑπηνίττετο perinde atque παρεδήλον pertinet ad Ὠρωπόν. Orator si dicere voluisset *verbis longe circumductis et obscuris eminus me subindicabat*, non μον dixisset, quod linguae graecae ratio non fert, sed με in accusativo. REISK. πον omisit Bekker. Ac melius omittuntur tales particulae mitigantes, ubi aliquem, ut Orator h. l. adversarium, insectamur. SCHAEFER.

P. 348. v. 7. παρεδήλου] Ind. Graecit. p. 377.: „παραδηλοῦν,

oblique, tecte significare." Similiter Plutarchus Moral. T. I. p. 33. Wytt. αἰνιττόμενοι καὶ παραδηλοῦντες. SCHAEFER.

P. 348. v. 10. ἀναστὰς δ' εὐθὺς] Vulg. ἀναστὰς δ'. Addit August. secundus εὐθὺς. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 11. τε] με. MARKLAND. Marklandus malebat με, haud ille memor, linguae graecae morem hoc non pati. REISK. Haec Reiskius in variet. lection. In annotatt. haec: „οὐκ ἔφην εἰδέναι bene graecum est. *negabam me scire*. Soloecismum foret committere atque με addere." Non foret soloecismus ἐμὲ οὐκ ἔφην εἰδέναι. V. Bosii Ellips. p. 224. coll. not. ad Sophocl. Oed. T. 958. SCHAEFER.

P. 348. v. 11. καὶ ἅμα ἐπειρώμην] [καὶ ἐπειρώμην.] καὶ ἅμα ἐπειρώμην Cod. Reg. ε. TAYLOR. Vulg. καὶ ἐπειρώμην. ἅμα addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 12. ἀπήγγειλα] *nuntiaveram*. Sed p. 346, 20. *nuntiavi*. Mox v. 16. ἀπηγγέλκει. V. not. ad Longi Pastor. p. 397. Innumerabiles sunt loci, ubi aoristi funguntur vice plusquamperfectorum. Sed hoc idiomate mire abusus est Heynius ad Homeri Il. XIII. 826. SCHAEFER.

P. 348. v. 12. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 13. ἐξέκρουόν με] Ind. Graecit. p. 196.: „interpellabant me loquentem, obstrepebant, *sie brachten mich aus dem Concepte*." Non hoc, opinor, Orator voluit: videturque esse i. q. ἐξέκλειόν με λόγου τυγχάνειν, quomodo loquitur p. 349, 5., nisi etiam illic legendum ἐξέκρουον. SCHAEFER.

P. 348. v. 15. οὐδ'] Vulg. οὔτε. οὐδ' Paris. primus, August. primus, quod praetuli. ne audire quidem vocem meam volebatis, nedum assentiri. REISK. Sic vero sequi debebat μή τί γε πιστεύειν. Recte οὔτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 15. ἠθέλετε — ἠβούλεσθε] Nihil inter se differre hic locus vel maxime ostendit. V. not. ad p. 24, 3. SCHAEFER.

P. 348. v. 16. ἠβούλεσθε] ἐβούλεσθε Paris. primus, August. primus, qui sic distinguit: ἐβούλεσθε. ἀλλα [sine accentu, qui rari admodum in his membranis conspiciebantur] πλὴν ἃ [e rasura, nam prius fuerat aliter exaratum] οὗτος ἀπηγγέλκει. REISK.

P. 348. v. 17. εἰκός τι παθεῖν] Plene effert Aeschines π. παραπρεσβ. p. 193, 1. εἰκός τι πρᾶγμα πάσχειν δόξω. MARKLAND. Aeschinis illud non dicam plenum, ne hoc Demosthenis ellipticum dicere videar. Omnino mire abutuntur substantivo πρᾶγμα ellipsium venatores. SCHAEFER.

P. 348. v. 17. ἔμοιγε δοκεῖτε] Vulg. ἔμοιγ' ἐδοκεῖτε. ἔμοιγε δοκεῖτε August. primus, edit. P. Manutii, quod malui. rem memoria et mente repetenti mihi videmini nunc consentanee tunc et

more humano egisse, prout ab hominibus in eiusmodi loco constitutis exspectari poterat. REISK.

P. 348. v. 17. ἠνέσχετο] ἠνέχετο August. secundus. Aut vulgatam voluit dare, aut ἠνείχετο: nam quod dedit, id nihili est. REISK. V. Porsonus Supplement. praefat. ad Eurip. Hecub. p. XX. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 348. v. 21. οἶμαι, τἄλλα] τἄλλ', οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 21. τότε] Vulg. τότε καὶ. καὶ omittunt Paris. primus, August. primus et secundus, Bavaricus. Sustuli copulam. REISK.

P. 348. v. 21. τῶν] ὧν Paris. primus, si verum vidit, quisquis illas lectionum varietates e codicibus Parisinis collegit: de quo vehementer h. l. dubito. Saepissime vidi in codicibus graecis, qui minutioribus literis essent exarati, ut est Demosthenis Bavarici et pars quaedam Aristidis Bavarici, τῶν ita exaratum ambigue, ut aegre posset ab ὧν discerni. Dici credique vix possit, quanta sit diligentia et circumspectione et oculorum mentisque contentione utendum iis, si qui codices graecos tractent ad vulgatos exigendi ergo. REISK.

P. 348. v. 21. ὑποκειμένων] Notatur legi et ὑποκρινομένων. Malim προκειμένων. WOLF. κρινομένων margo Paris. ὑποκρινομένων MSS. Ald. Et ita Harl. a manu prima. TAYLOR. κρινομένων dat margo Lutet. sine teste. Sed error is est procul dubio, sive ab operis typographicis sive a collectore variantium admissus. Quaecunque varietates lectionum in marginibus Lutet. sine auctoritate errant, eae sunt omnes aut ex Ald. aut e Bernardina aut e Paulina repetitae, aut ex earum indicibus. Quod idem hic quoque loci evenit. Index Ald. dat ὑποκρινομένων, unde constat manasse illud κρινομένων. Wolfius malebat προκειμένων, quasi vulgata non idem dicat. Nam ὑποκειμένων prorsus idem est atque προκειμένων, *propositarum*. Quae profertur lectio, ὑποκρινομένων, tametsi aperte prava est, sententia tamen tolerabili non caret, scilic. *assimulatarum, ementitarum*. REISK.

P. 348. v. 22. προςδοκιῶν] Rarior usus pluralis. SCHAEFER.

P. 348. v. 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες — κατεφαίνετο] Ἑτέρωσις ἀριθμοῦ ἀντὶ τοῦ κατεφαίνοντο ὀχληροὶ μάτην καὶ βάσκανοι. WOLF. Vide cl. Dr Orvillium ad Chariton. p. 596. [p. 565. edit. Lips.]. TAYLOR. Attractionis est genus patens latissime. Inprimis verbum substantivum hoc schema patitur. τὰς θυγατέρας, παιδία ὄντα p. 401, 28. bene edidit Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 22. ὄχλος ἄλλως] Anecd. Bekk. p. 53, 26. ὄχλος ἄλλως: ἐνόχλησις. Δημοσθένης. SCHAEFER.

P. 348. v. 23. ἄλλως] Inutile istud ἄλλως valde mihi displicet: nec tamen prae manibus habeo quod reponam melius. Nisi tu mavis ὅλως. Codd. Harl. et Reg. α. ἄλλος. TAYLOR. V. Toupius

Opusc. T. II. p. 65. Ruhnkenius ad Tim. p. 199. *) et Lehmannus ad Lucian. T. IV. p. 504. Reiskius Ind. Graecit. p. 28.: „mere, absolute, nihil aliud quam id ipsum, quod dico. Sed v. annotationem ad h. l., ubi aliter interpretor et, ni fallor, rectius.“ V. not. sq. SCHAEFER.

P. 348. v. 23. κατεφαίνετο] κατεφαίνοντο Paris. septimus, Meermann. REISK. Perperam. V. not. ad v. 22. Hoc in membro nihil inest quod sensum verborum impediat, nihil quod Graecitati adversetur. Iam lege et mirare quae Reiskius de eo annotavit. „Nodus“ inquit „perquam durus. Sunt qui κατεφαίνοντο in plurali subiiciant. Sed Dorvillius ad Chariton. p. 595. vulgatam tuetur negans causam esse, cur ab ea discedatur, et afferens exempla verbi in singulari positi, cum pluralis exspectaretur secundum pluralem substantivi, ut illud Herodoteum αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο pro ἐκαλοῦντο. Ego vero admodum vereor, ne Demosthenes eiusmodi archaismos ut suo nitore indignos diligenter devitarit. Equidem nullus dubito ad ὄχλος ἄλλως non debere κατεφαίνετο referri, sed illud per se stare et subaudiri a callido lectore debere ἦσαν, quod hic idem valet atque ἐδόκουν vel ἐλέγοντο. *et caeteroquin erant*, h. e. audiebant, appellabantur, declarabantur, *obloquentes esse popellus, et praeterea quoque ipsorum invidentia atque simultas apparebat*, h. e. plebs clamabat, et praeterea quoque ipsorum invidentiam elucescere. Hoc si admittas, quod dare facillimum sit, (quoties enim verbum substantivum subaudiendum omittitur?) et porro si detur, quod item facillime dari potest, articulum praefigendum esse vocabulo βασκανία, ut sit καὶ ἡ βασκανία κατεφαίνετο, plana et expedita sunt h. l. omnia. Sententia itaque haec erit: Explodebat nos obloqui conantes concio dictitans, audientia nos indignos esse, cum quod caeteroquin viles et contemnendus popellus essemus, tum quod quae opponeremus omnia merus essent livor, quem nimis quam perspicuum esse.“ SCHAEFER

P. 348. v. 23. ταῦτα] ab Aeschine cum consortibus acta et relata. REISK.

P. 348. v. 23. θαυμάσια] θαυμάσι' Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 25. συμφέροντα] συμφέροντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 348. v. 25. τῇ πόλει πεπρᾶχθαι] πεπρᾶχθαι τῇ πόλει Bekker. SCHAEFER.

---

*) Quod vir egregius in Addend. pag. 283. ait Demosthenem imitatum videri Euripidis ῥῆσιν, adeo caret omni probabilitate, ut nemo non miretur tale quid homini tam cordato in mentem venire potuisse. Sed fuit proprium scholae Batavae crepare imitationes, si quid similitudinis in locutionibus variorum scriptorum oblatum esset. Tam pauper illis heroibus vena non fuit. SCHAEFER.

P. 348. v. 25. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ᾽ κ. τ. λ.] Hermogenes p. 235. καὶ μὴν καὶ αἱ ἐπαναλήψεις μάλα χρήσιμοι πρὸς εὐκρίνειαν καὶ σαφήνειαν. ἐπειδὰν γάρ τι προσθῇς σχῆμα τῶν ἐφελκομένων ἕτερον νόημα, εἶτ᾽ ἀναγκασθῇς ἐπεμβαλεῖν ἄλλα τινὰ νοήματα, πρὶν ἀποδοῦναι τὸ ἀκόλουθον, ἀνάγκη ἐπαναλαβεῖν καὶ διευκρινῆσαι, ἵνα μή σοι ἀσαφὴς καὶ συγκεχυμένος γένηται ὁ λόγος, ὥσπερ εἴωθε ποιεῖν ὁ Δημοσθένης. οἷον· —. καὶ πάλιν ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου· τοῦ χάριν δὴ ταῦθ᾽ ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς — λέγοντος ἀκούῃ μου, θαυμάζει. εἶτα πολλὰ ἐπεμβαλὼν καὶ μεστώσας τὸν λόγον ἀναγκαίως τῇ ἐπαναλήψει κέχρηται, ἵνα διευκρινήσῃ [p. 349, 10.]· πρώτου μὲν οὖν τούτου καὶ μάλιστα οὕπερ εἶπον εἵνεκα ταῦτα διεξῆλθον. δευτέρου δὲ τίνος; Item p. 280. et Aristides de D. C. p. 228. REISK.

P. 348. v. 25. τοῦ χάριν — τοὺς λόγους;] Citant Anecd. Bekk. p. 176, 22. SCHAEFER.

P. 348. v. 25. ταῦθ᾽ — ὑμᾶς] eorum, quae ad vos nunc commemorabo, prima haec ordine feci et enumerandi initium illinc feci. REISK.

P. 348. v. 26. ὑμᾶς] ἡμᾶς Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 348. v. 28. ὑμῶν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 348. v. 28. ἐπειδὰν ἀντιλέγοντος] Vulg. ἐπειδάν τι λέγοντος. Correxi de meo sensu ἐπειδὰν ἀντιλέγοντος. REISK. Restituendum cum Bekkero ἐπειδάν τι λέγοντος. Olim ἀντέλεγε Demosthenes, ὅθ᾽ οἱ ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο [v. 22.]: nunc λέγει, ἵν᾽ ἐξελέγχῃ. Adde quod in Reiskiana scriptura non est quo sequentia δεινὸν καὶ ὑπερβάλλον sic referantur, nulla ut sensus ambiguitas maneat: ut ipse Reiskius incertus fuerit, quomodo haec verba interpretaretur. V. not. ad p. 349, 1. SCHAEFER.

P. 348. v. 28. καὶ κατηγοροῦντος] Omisit Bekkerus secutus librum optimum. SCHAEFER.

P. 349. v. 1. καὶ] καὶ prius abest ab August. secundo. REISK.

P. 349. v. 1. καὶ δοκῇ] ἀπιστῇ καὶ δοκῇ lege. WOLF. Nam edebatur δοκεῖ. Quod cum Wolfio restituunt MSS. Felician. et Bodl. Vox autem ἀπιστῇ, quae ab omnibus abest, ex Wolfiano penu est ad sententiam suffarcinandam. Vide, ut belle procedat oratio in versione Etrusca sine isto adiumento: *Prima e principalmente, accioche a niun di voi, posciache m' harà udito parlato, paia grave et esorbitante cosa, ch'io habbia accusate le amministrutioni passate, e se ne maravigli dicendo: E perche alhora incontanente non ci dicevi tu e ci mostravi queste cose?* Redonabit lector meus Wolfio praeclarissimum suum inventum, τὸ ἀπιστῇ. TAYLOR. δοκεῖ August. primus et secundus, Ald. Bernard. Paul. Sed vulgata est in Bodl. et indice Bernardi, item Bavarico. ἀπιστῇ καὶ δοκῇ dedit Wolfius auctoritate sua, quod, a se quamvis serva-

tum, tamen damnat Taylorus. REISK. Fallitur Etruscus δοκῇ syntactice iungens particulae ἵνα: apparet enim regi a particula ἐπειδάν. Item male intellexit δεινὸν — καὶ ὑπερβάλλον εἶναι. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 349. v. 1. δεινὸν — καὶ ὑπερβάλλον] Scilicet τὸ πρᾶγμα, ὃ ἀκούει παρ' ἐμοῦ. vel τὸ πεπρᾶχθαι ταῦτα, ὧν ἐγὼ κατηγορῶ. vel significat τὸ ἐμὲ νῦν κατηγορεῖν τότε σιωπήσαντα. REISK. Fluctuans in his interpretandis poenas dat vulgatae pag. 348, 28. temere mutatae. Quod nisi fecisset, statim intellexisset δεινὸν et ὑπερβάλλον referenda esse ad τι. SCHAEFER.

P. 349. v. 1. αὐτῷ] An αὐτό? MARKLAND. Ne audias. SCHAEF.

P. 349. v. 1. ὑπερβάλλον] Sensu malo, *nimium*. V. H. Stephani Thesaur. c. 2655. A. B. δεινὸν καὶ ὑπερβάλλον poterat dici brevius δεινότητι ὑπερβάλλον. SCHAEFER.

P. 349. v. 2. *Εἶτα τότε* —] μιμητικῶς. Hoc in Orat. περὶ στεφάνου Aeschini ipse obiicit, quod non refragatus sibi fuerit societates, leges et bella suadenti. WOLF. F. εἶτα τὸ, τί οὐκ —, MARKLAND. Vel: εἶτα, τί τότε οὐκ —. TAYLOR. Haec est oratio assimulata iudicis aut auditoris de corona stomachantis his verbis: εἶτα —. Et tu tamen (vel: Itane vero tamen), scelerate, rem tam flagitiosam, tam exitiosam, tam immanem ausus es silentio dissimulare? Constructio haec est: ἵνα μηδεὶς ὑμῶν — θαυμάζῃ (subaudi λέγων)· εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες —; Verbum θαυμάζειν h. l. significat *cum admiratione*, *stomachabundum exclamare*. REISK.

P. 349. v. 2. τότε] τότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 349. v. 5. ἑκάστῳ] [ἑκάστων.] Melius fortasse cum Regg. α. δ. η. ἑκάστῳ. TAYLOR. Vulg. ἑκάστων. ἑκάστῳ August. primus et secundus. Correxi ἑκάστῳ. Saepe animadverti ν natum ex iota ad latus adscripto. REISK. ἑκάστων Bekker. Quod praestat: nam in talibus locutionibus ἐπὶ regere solet genitivum. Vid. p. 356, 1. SCHAEFER.

P. 349. v. 5. ἐξέκλειον] Nescio, an variae sint lectiones, an glossae potius, quas ex MSS. proferimus. ἐξέκρουον Reg. β. ἐξέβαλλον ζ. ἐξέλαβον (vitiose pro ἐξέβαλον) ἢ ἐξέκρουον Ven. Haec certe postrema glossam sapiunt et interpretationem. TAYLOR. ἐξέκρουον margo Bavarici cum γρ. ἐξέβαλον ἢ ἐξέκρουον Aldina Taylori. REISK. Bekkerus: ἐξέκρουον γρ. F. S. Q." Quod vereor ne genuinum sit, cetera autem interpretantibus debeantur. V. p. 348, 13. SCHAEFER.

P. 349. v. 5. λόγου τυγχάνειν] Malim τοῦ λόγου τυγχάνειν, sed hac cautione, ut τοῦ ne ad λόγου referatur, sed cum τυγχάνειν copuletur. ἐξέκλειον τοὺς ἄλλους [excludebant alios] τοῦ τυγχάνειν [ab adipiscendo] λόγου [facultatem dicendi]. REISK. Coniectura nec necessaria; in multis enim locutionibus nihil interest solus ponatur infinitivus an iunctus genitivo articuli: et satis

improbabilis; ipso enim fatente Reiskio cautione opus est, ne te fallat τὸ ἑξῆς. Nec dubito, quia quotquot Demosthenem audirent orantem articulum fuissent ad λόγου relaturi. SCHAEFER.

P. 349. v. 6. ἀπαγγελίαν] [ἐπαγγελίαν.] F. ἀπαγγελίαν. Vid. p. 357, 24. et passim. Infra v. 18. ὅσα ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. MARKLAND. Nollem sane: et istam coniecturam, quae mihi cum viro eruditissimo communis erat, etiam nonnullis Codd. commendatam, (sunt autem Bodl. marg. Benenati cum editt. Manut. et Felician.) nunc penitus reiicio. Voces ὑποσχέσεις v. 3. et ἐπαγγελίαν recte coniunguntur. Dixi nuper, neque eam sententiam muto, licet nescius non sim, aliquando stare bene posse ἀπαγγελίαν, etiam ubi vox ὑπόσχεσις simul sequatur, ut p. 357, 25. et p. 363, 28. iterumque p. 445, 15. Supra ad p. 340, 12. TAYLOR. Vulg. ἐπαγγελίαν. γρ. ἀπαγγελίαν margo Lutet. sine auctore. Sed is est Ald. aut Paul. aut Bernard., in quorum editionibus ita legitur. Correxi ἀπαγγελίαν. *renuntiationem eius*, id est, quae de successu legationis suae ad vos renuntiavit. ἐπαγγελίαν huc non convenit, primum quod de promissionibus iam praecessit eademque vitiose orator esset iteraturus, tum quod numerus pluralis requireretur, non una sola re promissa, sed compluribus. Accusativus hic aptus est, non ex εἰδῆτε, (nam Atticismo hic non est locus et εἰδῆτε cohaeret cum ὅτι, *teneatis hoc, quod* —) sed aptus est e μεμνημένοι praemisso, *tenentes in memoria renuntiationem eius*. REISK. ἐπαγγελίαν Bekker. Quod mihi quoque probatur. Conf. v. 10. SCHAEFER.

P. 349. v. 6. τὴν] τὴν posterius abest ab August. secundo. REISK.

P. 349. v. 6. εἰδῆτε] εἰδῆθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 349. v. 7. ὑπ'] παρ' Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus. REISK.

P. 349. v. 8. παραχρῆμα] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 349. v. 8. ἡνίκα] ἡνίκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 349. v. 8. ἡνίκα — διεκωλύθητε] Anne distinguendum cum Wolfio interprete ἡνίκα ἔδει, πυνθάνεσθαι διεκωλύθητε? Sed non magni refert. TAYLOR. Sic Reiskiana. Non opus, cum τὸ ἑξῆς satis appareat. SCHAEFER.

P. 349. v. 10. πρώτου — τούτου] Vulg. πρώτου μὲν τούτου. πρώτου μὲν οὖν τούτου index Ald. REISK. πρώτου μὲν τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 349. v. 11. οὗπερ] Forte legendum ὅπερ, ut adnotavit, qui Cod. Italicum in Wolfii gratiam contulit. TAYLOR. οὗπερ εἶπον [propter illam praecipue causam, *quam dixi*] bene habet vitioque caret: aliudque nihil si cogitarunt atque voluerunt, quam ut hoc significaret ὅπερ, quod suggerunt in locum vulg. οὗπερ, ignotus, qui codicem Italicum in Wolfii gratiam contulit, eiusque suf-

fragator Taylorus, utique erraruut; sin autem significare voluerunt alteram sententiam, quae etiam in ὅπερ εἶπον inesse potest, hanc puta, *id quod modo dicebam*, sententia haec bona est, neque admodum sunt reprehendendi, tametsi nil ideo nos movebit, ut a vulgata discedamus. REISK.

P. 349. v. 11. ἕνεκα] εἵνεκα Hermogenes l. c. ad p. 348, 25. Statim corrig. διεξῆλθον. SCHAEFER.

P. 349. v. 12. δευτέρου — ἐλάττονος] Vulg. δευτέρου δέ τινος καὶ οὐδὲν ἐλάττονος. Distinxi sic, ut dialogismus melius appareat: δευτέρου δὲ τίνος; *Ecquodnam vero est alterum illud, ob quod haec vobis ad animum revoco?* Respondet: καὶ οὐδὲν ἐλάττονος. *Est hoc nempe, et id quidem nulla in re minus aut levius, quam fuit prius.* Nescio an ad elegantiam accedat, si ad ἐλάττονος addatur γε, *profecto, certe.* REISK. Non addendum. καὶ mallem omissum. SCHAEFER.

P. 349. v. 12. ἢ τούτου] Forte delendum ἤ. MARKLAND. Et abest ab exemplo Aristidis *T.* p. 230. REISK. Recte additum est. V. not. ad p. 329, 16. SCHAEFER.

P. 349. v. 16. προβεβλημένη] πεφυλαγμένη καὶ ὠχυρωμένη. ὥσπερ πρόβλημα καὶ ἀσφάλειαν ἔχουσα τὴν ἀπιστίαν. WOLF. Wolfius *quam munitum*. Potius *quam proiectum, quanto ante caeteros omnes praecipitatum*. IURIN. Mallem sane cum Wolfio interpretari pace viri doctissimi, et credo metaphoram a munitionibus esse deductam. Cum autem, ne id praetermittam, Ulpianus vocabulum προβεβλημένη exponat εὐλαβῶς ἔχουσα etc., id sane malim quam Suidae et Harpocrationis interpretamentum amplecti; qui habent ἐλαφρῶς, quod certe vitiosum est. Adducitur hoc comma ab iis in v. Προβαλλομένους. Adducitur etiam ter a Prisciano, et bis quidem in eadem pagina, scilicet col. 1175. 1176., sed in priore loco errore membranarum. TAYLOR. Recte locum hunc interpretatur Harpocrat. v. προβαλλομένους, cuius haec sunt verba: *Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας προβεβλημένην καὶ ἄπιστον εἶπεν ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχουσαν καὶ φυλαττομένην*. Nam ita legendum est, ita dat non modo codex Mediceus, sed etiam editio Aldina, a qua ut hic discederet Maussacus, profecto nihil eum impulit quam subitanea quaedam et fortuita vertigo atque momentanea coecitas mentis, a qua labe nostrum nemo satis tutus est. Gronovius, qui vitiosam lectionem ἐλαφρῶς in texto servavit, in annotatione poenitentiam contestatur, quod veterem probam lectionem εὐλαβῶς non revocasset. Est ergo προβεβλημένην *cautam et circumspectam*, ex effectu vel consequentia. Nam proprie προβεβλημένος non est cautus, sed is, qui sese undique munit et vallat, proiecta ante se habet propugnacula, scutum, hastam, aggeres, moenia, alia instrumenta hostis arcendi. Sed hoc non facit nisi cautus et providus. Ergo per consequens significat προβεβλημένος cautum quoque. ἄπιστος h. l.

est active sumendum, *qui non fidit*, non autem passive, quo sensu frequentius solet usurpari, *infidus*, *cui non fiditur*. Sin autem pro ἄπιστος malis ἄσπειστος, *implacabilis*, quod mihi visum aliquando fuit praestare, (nunc enim diffidens ipse mihimet in medio ponam,) tum vocabulo προβεβλημένη aliam tribuere potes significationem, hanc nempe: *odio flagrans*, quasi furiosa et desperata cum audacia et pertinacia ultro ruens in hostem, protensa et porrecta adversus Philippum, procurrens extra aciem quasi atque solum se ei obiiciens ut antesignanus, aut ut anteres parieti obiectus, aut ut moles ponti obiecta ad undarum vim frangendam. REISK. V. Photius c. 332, corrigendus ille ex Harpocratione. ἄπιστος noli mutare in ἄσπειστος, etsi frequens est horum adiectivorum confusio. Opponitur enim τὴν — πίστιν v. sq. SCHAEF.

P. 349. v. 17. σκέψησθε] σκέψασθε Aldina Taylori. REISK.

P. 349. v. 18. εἶτ', εἰ μὲν] [εἶτα, εἰ μὲν.] Ita lege. WOLF. Debetur etiam particula εἰ sinceritati boni Cod. Reg. α. TAYLOR. Vulg. εἶτα μὲν. εἶτα εἰ μὲν August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius. Correxi εἶτ', εἰ μὲν. REISK.

P. 349. v. 18. ἀπήγγειλε] ἀπήγγελκε Paris. primus, quartus, quintus, septimus, August. primus. REISK.

P. 349. v. 20. ἔχειν] Vulg. εἶχε. ἔχει Paris. primus, August. primus, Venet. Ald. Tayl. Harl. Ital. Taylori oratio videtur indicare, Morellum seu Lambinum ex ingenio suo primum edidisse εἶχε. Sed dudum ante sic ediderat P. Manutius. *) Cum alii darent ἔχει, coepi de ἔχειν suspicari idque de meo sensu praetuli. Constructio haec est: Quae Aeschines ad vos renunciavit, si omnia ab eventu confirmata sunt, νομίσητε, arbitramini, aut velim vos pro certis habere haec duo, καὶ ἔχειν καλῶς τὰ πεπραγμένα, et res gestas [id est acta ab eo in legatione et postmodum ad vos renuntiata] bene habere, quia a veritate eventus comprobata sunt, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γεγενῆσθαι, et in his actis atque eventis reip. commoda et decora aucta esse. REISK. Multum erravit. Scribendum ἔχει, quod etiam Bekkerus dedit. Enunciatio conditionalis εἰ μὲν — bimembris est pariter ac quae ei est opposita εἰ δὲ — v. 21., finiturque voce πεπραγμένα, ad γεγενῆσθαι autem subaudiri oportet τὴν πίστιν καὶ φιλίαν. Hunc loci sensum esse proxime sequentia tam manifesto ostendunt, ut Reiskium, cum secus interpretaretur, necesse sit caecutiisse. Sed etiam oculatissimis, nisi plurimum caverint, facile accidit, ut his in rebus caecutiant. Quo lenius, ne forte Nemesis te ulciscatur, tales errores castigandi sunt. SCHAEFER.

P. 349. v. 23. ἔχει] F. εἶχε, ut πέπρακται. Sic in Androt. p.

*) Errans Reiskius huc retulit quae Anglus annotavit ad ἔχει v. 23. SCHAEFER.

616, 9. ἃ ζῆλον πολὺν εἶχε καὶ φιλοτιμίαν τῇ πόλει. MARKLAND. Ita dedit Benenatus, invitis tamen Codd. Ven. Harl. Aug. Reg. α. Ital. TAYLOR. Mire Marklandus: „ut πέπρακται." Quasi vero imperfectum componi possit cum perfecto. Sed recte componitur praesens, quod hic unice verum est. SCHAEFER.

P. 349. v. 23. διὰ — τούτου] διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἑαυτοῦ Ven. Lind. Ital. Obsop. Quod notatu dignum iudicavi. TAYLOR. διὰ τὴν αἰσχροκερδίαν τὴν τούτου Bavaricus. Sed in margine est διὰ τὴν αἰσχροκέρδειαν τὴν ἑαυτοῦ. Etiam Aldina Taylori dat ἑαυτοῦ, sed sine secundo τὴν. REISK. Recte ἑαυτοῦ Bekker. Notabilis forma αἰσχροκερδία. SCHAEFER.

P. 349. v. 25. αὐτὸν εἰδῆτε] Vulg. εἰδῆτε αὐτόν. Invertunt August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 349. v. 26. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 349. v. 28. ὑμῶν] Vulg. ἡμῶν. ὑμῶν August. primus, Bavaricus, P. Manutius. REISK.

P. 349. v. 28. δικασταὶ] Omittunt Paris. primus, quartus, quintus, August. secundus. REISK.

P. 350. v. 1. μείζους — δόξης] maiora, atrociora, enormiora crimina, quam ut eorum suspicionem capiat vir (vel quam quae cadant in virum, quam quae sperentur proficisci potuisse ab eo viro), qui tam sit, atque Aeschines est, ignobilis atque contemtus. Marcellinus ad Hermogenem p. 140, 37. δεῖ δ' ἀεὶ σκοπεῖν, μὴ μεῖζόν ἐστι τοῦ προσώπου τὸ ἐπιφερόμενον ἔγκλημα, ἵνα μὴ ἀπίθανος ὁ λόγος γένηται. διὰ τοῦτο καὶ Δημοσθένης συνεωρακὼς, ὅτι τὸ κατὰ τοὺς Φωκέας ἔγκλημα μεῖζον ἦν Αἰσχίνου, προσέθηκεν [p. 350, 16.]· οὐχ ὡς ὅδε Φωκέας ἀπώλεσεν ἂν καθ' ἑαυτόν. φοβηθεὶς γὰρ τοῦ ἐγκλήματος τὸ ἀπίθανον συνέζευξε τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως. Sic correxi de meo sensu postrema huius loci, quae in Aldina mendosa leguntur. REISK.

P. 350. v. 2. ἐκεῖνο] ἐκεῖν' Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 3. εἰ καὶ ὁντινοῦν] καὶ abest a Paris. quarto et quinto. εἴ τιν' ἂν Aldina Taylori. REISK. Hoc proxime accedit ad genuinum ὅντιν' ἄν, quod Bekker. duobus e libris edidit. Iam periodus, quam vulgata facit scabram, ita levigata est, ut sine ulla offensione legi possit. SCHAEFER.

P. 350. v. 5. εἶθ' οὗτος] οὗτος δὲ Paris. primus, August. primus, Harl. REISK. οὗτος, deleto εἶθ', Bekker. Bene: particula enim et ipsa periodum nonnihil asperat. SCHAEFER.

P. 350. v. 5. εἴπερ] Delendum videtur τὸ εἴπερ, cum supervacaneum sit, praecedente εἰ v. 3., et insuper conturbet sententiam. IURIN. Recte sane, et in ea mente semper fui. Contra tamen stat Ulpianus, neque quidquam in MSS. praesidii. Aliquam tamen asperitatem tollunt probi MSS. Harl. Aug. et Reg. α., qui ita legunt: οὗτος δὲ εἴπερ. TAYLOR. Haud equidem repugnem conten-

dentibus εἴπερ tollendum esse. Fecerit, qui volet, per me licebit. Sat gravem tamen causam nullam cerno. Causantur εἰ praecessisse: sic hoc supervacaneum fieri. Quasi non Tullius quoque pari modo *si* iteraret: *Eodem in gradu si quem vos collocaveritis — is animum si induxerit —*. Ecquis est, qui hanc latinitatem culpet? cuius exempla sexcentena penes Tullium prostant. Quamquam planius utique sic dicatur: *Eodem in gradu a vobis collocatus — si quis animum induxerit —*. οὗτος primum ad illum commentitium, hypotheticum hominem refertur, posterius ad Aeschinem. Verumtamen ne quid dissimulem, durum utique, ut auribus insuave sonans εἴπερ οὗτος, ὥσπερ οὗτος, ita menti accidit hoc ambiguum et fallax, ut οὗτος in tanta propinquitate de aliis atque aliis usurpetur. Suavius utique sonaret molliusque procederet oratio sic, εἶθ' οὗτος ἐβουλήθη, omissis illis tribus supervacaneis vocabulis, εἴπερ, ὥσπερ οὗτος. REISK. Nihil ambigui in iterato pronomine, cum sensum posterioris οὗτος tam vox quam digitus sic indicet, ut nulla dubitatio relinquatur. Neque auribus Atheniensium iniucunda fuit talis iteratio. τούτου τοῦτον p. 773, 28. 796, 1. τούτῳ — τοῦτον p. 797, 22. τούτου τούτῳ p. 846, 28. Add. Melet. Crit. p. 133. SCHAEFER.

P. 350. v. 6. ἑαυτὸν] αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 6. τοῖς ἐχθροῖς] Absunt a Paris. primo, August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 7. ἂν] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 350. v. 8. οὐ γάρ, εἰ φαύλοις κ. τ. λ.] Lubens consentio Ulpiano, qui palam profitetur, τοῦτο τὸ χωρίον τῶν ἀσαφῶν εἶναι, atque illud etiam adiungo, posteaquam eius scholium pertractavi, esse τῶν ἀσαφεστάτων. Nam, consulto eo oraculo, ut verbis utar Terentianis,

Incertior sum multo, quam dudum fui.

TAYLOR. Eustathius ad Homer. pag. 1356. τὸ φαῦλον οὐ μόνον τὸ κακόηθες, ὡς παρὰ Δημοσθένῃ· οὐ γάρ, εἰ φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθε τοῖς συμμάχοις [sic]· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀγαθόν, ὡς Εὐριπίδης. Locus hic ex Hermogene, si bene memini, sed sine iudicio, transscriptus est. Apud Demosthenem non συμμάχοις, sed συμβούλοις legitur p. 350, 8., ad quem locum procul dubio respexit quicunque huius observationis auctor est neque verissimae neque sapientissimae. REISK. Haec qua mente Reiskius scripserit, non intelligo: videturque aliud agens scripsisse. Scholiastes Platonis p. 337. Bekk. [φαῦλος usurpat] ἐπὶ ἁπλότητος καὶ εὐηθείας Δημοσθένης· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε.- Non rectius interpretatur quam Eustathius, qui sensu contrario intelligit. Vere Photius c. 469. τάττεται [φαῦλος] καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένης. Eadem habet Etymolog. M. c. 789, 47. φαῦλοι ἄνθρωποι, *homines viles*, *de plebe*, qualis est Aeschines. Quod autem Taylorus Ulpiano consentiens hunc locum inter χωρία ἀσα-

φῇ adeoque ἀσαφέστατα refert, vehementer miror: nec quenquam, credo, habebit suffragatorem. SCHAEFER.

P. 350. v. 8. ὑμεῖς χρῆσθ'] χρῆσθ' ὑμεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 10. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Sub. λόγου. Alii ἀντὶ τοῦ πολλοῦ γε καὶ δεῖ, *multum abest*, *ut res ita se habeat.* WOLF. Sic p. 370, 2. et 404, 18., quod p. 399, 10. exprimitur per οὐδ' ὀλίγου γε δεῖ, *multum abest*: usitatissime πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Sed mirum est, unde οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, locutio, uti videtur, negativa, tantundem valeret ac affirmativa πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Non possum solvere hunc nodum nisi aliter distinguendo: οὐ δέ. πολλοῦ δεῖ. *minime vero*: *multum abest.* Notandum enim est, in omnibus iis locis, ubi haec phrasis invenitur, semper praeire negativam οὐ, unde repetitio eiusdem vehementius negat. Sic p. 370, 1. οὐ γὰρ ταῦτ' ἀντ' ἐκείνων γέγονεν. οὐ δέ. πολλοῦ δεῖ. Quod eodem recidit, quo istud in Midian. pag. 524, 12. ἔχει δ' οὐχ οὕτω ταῦτα. οὐδ' ἐγγύς. MARKLAND. Rescribendum videtur: οὔ. πολλοῦ γε δεῖ. JURIN. Sed homo Graecus hoc si voluisset, dixisset: οὐ δῆτα. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. REISK. V. not. ad pag. 100, 10. SCHAEFER.

P. 350. v. 11. εἰ] De meo addidi. REISK. Iure delevit Bekker. Sensus loci hic est: *Praeterea Philippus quidem* [non hi] *Phocenses perdidit: fateor: at hi suppetias tulerunt perdenti. Oportet igitur* etc. Devarius de Particul. pag. 205. ed. Reusm.: „Habet [μὲν] etiam vim concedendi, etiamsi non removeatur id, quod sub δὲ particula subditur.“ SCHAEFER.

P. 350. v. 12. οὗτοι] Post h. v. plene interpungendum. SCHAEFER.

P. 350. v. 13. εἰ] Abest a Paris. primo, August. primo. Pro εἰ malim ὡς, ut respondeat insequenti οὐχ ὡς v. 16. *Deinde si Philippus horum usus opera Phocenses perdidit, oportet hoc spectare, corrupta et abiecta ab his ea omnia esse, quae ad Phocensium salutem conferre legati qua legati potuissent, sed* *) *istud, hunc Aeschinem Phocenses perdidisse. Qui enim is faceret hoc?* REISK. Fallitur tam coniectando quam interpretando. V. nott. ad εἰ v. 11. et ad ὅδε v. 16. SCHAEFER.

P. 350. v. 13. τῶν] Abest ab August. primo. REISK.. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 15. ταῦτα πάντα] ταῦθ' ἅπαντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 16. ὅδε] Philippus, non Aeschines, ut visum est Reiskio ad v. 13. Haud rarus est huius pronominis usus ad significandum hominem, de quo prius dictum est. V. Xenophont,

---

*) Insere *non*. SCHAEFER.

Hellen. II. 4. 8. et Schweighäuser. ad Appian. T. III. p. 631. Manifesto ponitur pro ἐκεῖνος in Sophoclis Trachin. 346. Br. SCHAEF.

P. 350. v. 16. ἂν] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK. ἀπώλεσε Bekker. deletâ particulâ. Ego servandam censeo. Hoc enim dicitur: *Philippum Phocenses solum per se* [etiam non adiutum ab his] *perditurum fuisse.* Scilicet hac causatione οἱ Φιλίππῳ συναγωνισάμενοι utebantur, ut Demosthenis criminationem refellerent. SCHAEFER.

P. 350. v. 17. πόθεν;] *Qui hoc fieri potuisset?* h. e. Nulla ratione fieri potuisset, ut Philippus Phocenses perderet, nisi hi παραπρεσβεύσαντες vobis imposuissent. SCHAEFER.

P. 350. v. 17. προβούλευμα] Citat h. l. Harpocrat. v. προβούλευμα. REISK.

P. 350. v. 18. ἀπαγγελίαν] Ita lege. WOLF. Recte et ut Criticum decuit noster Wolfius ἀπαγγελίαν pro ἐπαγγελίαν revocavit, quod erat ex prelo Aldino et Lutetiano. Cum Wolfio Bodl. Reg. α. et Harl. Attamen Ulpianum video aliter sentire. Interea Wolfius non eo acumine reddidit, quo restituit: *quod me referente factum est.* Nequaquam. Hoc enim erat istius hominis, cuius testimonio iam est usurus, τοῦ γράψαντος scilicet. Istius enim erat referre ad senatum, qui decretum apud se habebat scriptum paratumque, quod eorum suffragiis confirmari voluit et in acta referri. Quod dicit hic Demosthenes, est huiusmodi: *Profer SCtum, quod factum est eo tempore, ubi ego* legationem renunciavi, *atque etiam hominis istius testimonium, quo referente factum est id SCtum.* TAYLOR. Vulg. ἐπαγγελίαν. ἀπαγγελίαν August. primus, Weimaranus, P. Manutius. Vitium Lutetianae manavit ex Aldina. Correxi rursus ἀπαγγελίαν, *renuntiationem meam de legatione.* REISK.

P. 350. v. 20. ἵν' εἰδῆθ' — τῶν πεπραγμένων] Verba sic ordina: ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ἐγὼ νῦν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, scilicet τοῖς συμπρέσβεσι, σιγήσας οὐδὲ τότε. WOLF.

P. 350. v. 20. ἵν' εἰδῆθ'] Vulg. ἵνα εἰδῇ. ἵνα εἰδῆτε August. primus et secundus, Meermann. index Lambini. ἵν' εἰδῆθ' Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Hoc praetuli. REISK.

P. 350. v. 20. οὐ τότε — ἀφίσταμαι] [οὐδὲ τότε σιγήσας, οὐδὲ νῦν ἀφίσταμαι.] Delendum ultimum istud οὐδὲ. Unde et quare adderetur, obvium est. Praecessit nempe οὐδὲ τότε: putabant igitur οὐδὲ νῦν sequi oportere. MARKLAND. Postulare videtur sententia, ut rescribamus οὐδὲ τότ' ἐσίγησα. IURIN. Cod. Harl. et aliquatenus Lind. et Aug. favent interpretationi et notulae Wolfii: ὅτι ἐγὼ μὲν οὐ τότε σιγήσας νῦν μὲν ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. Porro ultimum istud negativum neque agnoscunt Wolfii neque aliorum plurimorum editiones. Primus, credo, invexit Benena-

tus *). TAYLOR. Vulg. οὐδὲ τότε σιγήσας, οὐδὲ νῦν ἀφίσταμαι. οὐ, τότε σιγήσας, **) νῦν ἀφίσταμαι August. primus, secundus, Bavaricus, Meermannianus. Posterius οὐδὲ omittunt servantes prius Aldus et P. Manutius. Et sic volebat quoque Marklandus. Iurinus volebat οὐδὲ τότ' ἐσίγησα, οὐδὲ νῦν ἀφίσταμαι. Restitui lectionem Augustani. Iurini coniectura menti oratoris repugnat, quae haec est: ***) me, qui tum tacuissem, nunc caput e laqueo extrahere atque negare, mihi cum istis rebus commune quicquam esse (vel: negare, res illas ad me pertinere). vel: non me tum quidem tacuisse, cum loqui debuissem, utpote versatus in mediis rebus gerendis, iam vero dedicere et eiurare omnem rei huius participationem, cum videam nequitiam proditam et rem secius evenisse, quam sperassem. Iurinus autem hanc ei imputat sententiam alienissimam: me neque tunc tacuisse, neque nunc renunciare huic negotio. REISK.

P. 350. v. 21. ἀφίσταμαι] V. p. 355, 20. 21. SCHAEFER.

P. 350. v. 21. κατηγόρουν] Verbum augetur, non praepositio: quamvis ἀγορεύω, non ἀγορέω, dicatur, unde fit κατηγορέω. WOLF.

P. 350. v. 22. προωρώμην] [προεώρων.] Ald. habuit προωρώμην cum Benenato. Mecum Regg. α. β. δ. Obsop. Ital. Askew. TAYLOR. προεώρων etiam Lessing. August. primus, P. Manutius cum Wolfio. REISK. προεώρων Bekker. SCHAEFER.

P. 350. v. 22. ἡ βουλὴ] Vulg. καὶ βουλή. Pro καὶ est ἡ in August. primo et secundo, Bavarico, Meermanniano, editt. P. Manutii et Wolfii. Et sic correxi. REISK.

P. 350. v. 23. ἐπῄνεσε — καλέσαι] Eadem iunguntur p. 414, 8. SCHAEFER.

P. 350. v. 26. φήσει] [φησί.] φήσει rectius Regg. α. ε. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. φησί. φήσει August. primus. Correxi φήσει. REISK.

P. 350. v. 26. Τιμαγόραν] Hic legatus, Artaxerxe adorato, multis muneribus donatus est. Vide Suidam. WOLF. De hoc Timagora vide Plutarchum in Pelopida et in Artaxerxe. PALMER. Τιμαγόρας Aldina Taylori. REISK. V. Valckenarius Diatr. de Philippo Maced. p. 270. ss. SCHAEFER.

P. 350. v. 27. πεπόνθασι] πεπόνθασιν Bekker. SCHAEFER.

---

*) Hoc est, qui Benenati auspiciis rem gessit Dion. Lambinus: Morellus enim fatis dudum ante suis defunctus procurationem editionis suae cum fine orationis pro corona absolvit, ad orationem hanc de falsa legatione non pervenit. REISK.

**) Sic Reiskius etiam in textu interpunxit. SCHAEFER.

***) Adde *non*. SCHAEFER.

P. 350. v. 28. μὲν] Abest a Paris. primo et quarto, August. primo. REISK.

P. 351. v. 1. *ΜΑΡΤΥΡΙΑ.*] Testium puta confirmantium, Demosthenem in curia de legatione renunciantem placide et cum assensu auditum atque laudatum esse, quod visus esset vera retulisse diversa Aeschini caeterisque legatis referens. REISK. Intelligenda μαρτυρία unius hominis. V. p. 350, 18. SCHAEFER.

P. 351. v. 2. Ἐνταῦθ'] ἐντεῦθεν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 351. v. 5. εἰ μὲν τοίνυν κ. τ. λ.] Callide occurritur obiectioni, ipsum Demosthenem pariter caruisse honore τοῦ τε ἐπαίνου καὶ τῆς κλήσεως. SCHAEFER.

P. 351. v. 7. ὡς ἀληθῶς] Absunt a Paris. primo et quarto, August. primo. REISK.

P. 351. v. 7. πᾶσιν] Post πᾶσιν addendum videtur ἂν ἦν. *nam omnes pariter nefanda perpetrassent.* REISK. Immo subaudiendum ἐστί. *nam* [hoc si accidit] *omnes pariter nefanda perpetrarunt.* SCHAEFER.

P. 351. v. 8. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν Paris. sextus et septimus, August. primus et secundus, Bavaricus, Weimaranus, P. Manutius. REISK.

P. 351. v. 10. ταύτης τῆς ἀτιμίας] F. τῆς αὐτῆς ἀτιμίας. MARKLAND. Vulgata habet optime. SCHAEFER.

P. 351. v. 11. ἅπαντες] πάντες Paris. primus, August. primus. REISK. πάντες Bekker. SCHAEFER.

P. 351. v. 11. εἴσεσθε] μάθοιτε Paris. sextus. REISK.

P. 351. v. 16. ἑαυτὸν] αὐτὸν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 351. v. 16. τῷ δὲ μηδὲν κ. τ. λ.] Sequitur δόξει κοινωνεῖν. Est ἀντίπτωσις ἀντὶ τοῦ, ὁ δὲ μηδὲν αὑτῷ συνειδὼς — δόξει, ac potius lapsus memoriae ex eo, quod antecessit, τῷ μὲν ἠδικηκότι σιγᾶν ἐξήρκει. Nisi forte sit locus hic mendosus. WOLF. Sana non sunt, sed opinor Demosthenem scripsisse: τῷ δὲ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι δεινὸν δεινὸν, εἰ σιγῴη, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξαι κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Non repugnabo tamen, si velis eiicere prius illud δεινόν. Utcunque sensus erit: *Sonti satis erat tacere, at insonti grave erat tacere, cum ex ipso silentio futurum erat, ut videretur particeps culpae.* IURIN. F. κοινωνεῖν τὸ σιωπῆσαι. MARKLAND. δεινὸν εἰσῄει, εἰ σιγῴη — δόξειν (vel δόξαι) κοινωνεῖν Lambin. Iam autem pro δεινὸν, εἰ σιγῴη Cod. Aug. εἰσῄει, εἰ σιγῴη. Forte: τῷ δὲ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι δεινὸν εἴη, εἰ σιγῴη, πονηρῶν — ἔργων δόξαι κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. Vel fortasse in hac inconstantia scribendi voces εἰ σιγῴη irrepsisse poterant ex marginali glossa τοῦ τῷ σιωπῆσαι. Utcunque verba ordinentur, sensus periodi est satis manifestus. TAYLOR. Vulg. τῷ δὲ μηδὲν αὑτῷ συν-

ειδότι δεινὸν, εἰ σιγῴη, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξα κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. δεινὸν εἰσῄει, εἰ δεινῶν καὶ πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν August. primus. Falsi fuerunt, qui existimarunt, verba *εἰ σιγῴη* in August. primo esse, quae nulla ibi sunt. Consentit cum primo secundus, nisi quod *εἰ* omittit. In Meermanniano est *εἰ σιγῴη πονηρον καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν*. Sed super *πονηρον* erat duplex accentus, gravis accusativi singularis et circumflexus genitivi pluralis. *δόξει* dant etiam Bavaricus, Aldus, Wolfius. *δόξαι* P. Manutius. *γρ. δόξαν ἐπῄει* Lessing. Vulgaris lectio poterat probari, dummodo exigua mutatione *δόξα* in *δόξαι*, infinitivum aoristi primi, mutaretur. Mihi placuit aliam viam ire. E *σιγῴη* optativo effeci *σιγῶν* participium et e *δόξα* effeci *δόξει*. *viro autem bono et honesto, qui nullius mali sibi sit conscius, utique grave sit et acerbum, si tacendo sibi suspicionem communionis contraxerit foedorum atque scelestorum facinorum.* Hoc unum, fateor, meam premit rationem, quamquam et vulgatam perinde premit, quod post *σιγῶν* (vel, si mavis, *εἰ σιγῴη*) semper redundabit *τῷ σιωπῆσαι* ut vitiosa tautologia. *δεινὸν* non cohaeret cum *συνειδότι*, quamquam illud vocabulum utique ad hoc subaudiri potest (vel etiam *κακὸν*), sed stat per se: *δεινὸν*, scilicet *ἐστί*. *viro nullius facinoris sibi conscio est grave.* REISK. Bekkerus locum sic refinxit: *τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδότι δεινὸν εἰσῄει, εἰ δεινῶν καὶ πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι.* Hanc ipsam scripturam, qua omnes huius loci difficultates tolluntur, Reiskius ab Augustano libro sibi oblatam perverso iudicio sprevit. In Anecdotis Bekkeri pag. 150, 27. citantur haec: *τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδότι δεινόν, εἰ σιγῴη, δεινῶν καὶ πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν.* Weiskius de Hyperb. II. pag. 16. persuasum sibi habet Demosthenem haec dedisse: *τῷ δὲ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι δεινὸν* (scil. *ἦν*), *εἰ μὴ εἰσῄει, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξαι ἂν κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι.* quae sic vertit: *nullius culpae sibi conscio grave et miserum hoc erat, nisi ipse prodiret (et collegas accusaret), futurum esse ut scelerum videretur particeps ipsum ob silentium.* Pauca vidi infelicius coniectata. SCHAEFER.

P. 351. v. 20. *τούτων*] Prius *τούτων* abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 351. v. 20. *τοίνυν*] *οὖν* Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 351. v. 21. *προβεβουλεύκει*] Post h. v. pone hypostigmen, quam habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 351. v. 21. *γινομένης*] *γιγνομένης* Bekker. SCHAEFER.

P. 351. v. 22. *πρῶτον*] F. *τὸ πρῶτον*, ut pag. 430, 16. *καὶ τοῦτ' ἔστι τῶν ἐγκλημάτων τὸ πρῶτον.* MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 351. v. 23. *τὸν Φίλιππον*] *δεινότατον πράγμασι χρῆσθαι.* SCHAEFER.

P. 351. v. 23. τούτους,) δέον] Vulg. τούτοις, καὶ δέον. Correxi de meo sensu: τούτους,) δέον. Cohaeret τούτους cum ἐπιστῆσαι. hos, Aeschinem reliquosque proditores, duxisse Philippum velut in rem praesentem, monstrasse ei praedam paratam eiusque copiam ei fecisse, eum in capite rerum constituisse. Ab ἡν ad τούτους signis parentheseos inclusi. REISK. τούτοις, καὶ δέον revocavit Bekker. positâ lineolâ post v. ἐν Πύλαις ἤδη, ut τῷ ἑξῆς, quod genitivi consequentiae exorsi erant, per enuntiationem causalem interrupto fiat ἀνανταπόδοτον. Mihi Reiskiana ratio periodi huius refingendae tollendique τοῦ ἀνανταποδότου in narratione tam sedata vix probabilis satis placet, nisi quod τούτοις malim restitutum. Vere enim Weiskius de Hyperb. III. pag. 4.: „Restitue: — τούτοις. Reiskius male τούτους, non videns τούτοις vim habere. Phocicis enim atque Amphictyonicis rebus non immiscendum fuisse Macedonem dicit." Copulae quae fuerit origo, quid opus dicere? SCHAEFER.

P. 351. v. 25. τῶν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 351. v. 26. δόξαι] δόξῃ Aug. Harl. δόξει α. ε. TAYLOR. δόξει August. secundus (fort. voluit cum Parisinis illis δόξειε). δόξῃ August. primus. REISK. Vulgaris formae horum optativorum exempla frequenter occurrunt. V. Melet. Crit. pag. 85. Xenophon de Republ. Athen. II. 15. duobus continuis versibus στασιάσαιεν — στασιάσειαν. ubi Schneiderus: „Mira est variatio — in eodem membro orationis." Facile tollet τὰ ὁμάλιστρον nostrorum Criticorum. SCHAEFER.

P. 351. v. 26. ἅμα ἀκούειν συνέβη] [ἅμα ἀκούειν.] ἅμα ὑμᾶς ἀκούειν. MARKLAND. ἅμα ἀκούειν συνέβη Ven. Harl. Et in eorum priore etiam aliter, ἃ ἀκούειν συνέβη: atque etiam ἀκούειν συνέβη, suppresso isto ἅμα. Quae sane varietas non est negligenda. TAYLOR.

P. 351. v. 26. ἀκούειν συνέβη] Vulg. ἀκούειν. ἀκούειν συνέβη August. secundus, Aldina Taylori, Lessing. συνέβη addidi. Ad ἀκούειν subaudi e praemissis περὶ Φιλίππου παρόντος ἤδη ἐν Πύλαις. *eveniebat una et vos audire famam de adventu Philippi ad Pylas iam facto et illum reapse adesse.* Nam interdum rumores falsi sparguntur. REISK. συνέβη omisit Bekker. Mihi videtur satis apte additum. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 351. v. 27. χρῆν] χρὴ Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. Bekkerus: „Fortasse legendum χρείη." SCHAEF.

P. 351. v. 27. εἶναι] ἐστὶ Paris. primus. REISK.

P. 351. v. 28. πρὸς δὲ τούτοις] Malim πρὸς δὴ τούτοις. Alioqui erit ἀνανταπόδοτον. WOLF. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 351. v. 28. τοῦτο] Quod Bekkerus adscripsit „τοῦτο S. Y. vulg. ταῦτα." videtur pertinere ad ταῦτα p. 352, 3. SCHAEFER.

P. 352. v. 1. οὐδ' ἤκουσεν ὁ δῆμος] Valckenario ad Euripid.

Hippol. 1409. placet οὐδ' ἂν ἤκουσεν ὁ δῆμος. „*nec legit quisquam, neque, si vel lectum fuisset, audire voluisset populus:* ἂν inserto sic ista sunt capienda, quae Clar. Taylor intacta reliquit." Non assentior: Demosthenes enim toto hoc loco exponit quae facta sunt, non quae futura fuissent. Fateor hoc comma pleonastice additum esse; sed Demosthenica oratio saepissime exuberat. SCHAEFER.

P. 352. v. 1. δῆμος] Post h. v. ponenda subdistinctio cum Bekkero. SCHAEFER.

P. 352. v. 1. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 352. v. 3. ταῦτα] τοῦτο Bekker. V. not. ad p. 351, 28. SCHAEFER.

P. 352. v. 5. αὐτῷ] [αὐτῷ.] αὐτῷ. Vid. p. 364, 18. MARKLAND. χρήμαθ' ἑαυτῷ Ital. Ven. TAYLOR. χρήμαθ' ἑαυτῷ Aldina Taylori. αὐτῷ Ald. P. Manut. Bavar. REISK. χρήμαθ' ἑαυτῷ Bekker. V. not. ad p. 347, 26. SCHAEFER.

P. 352. v. 5. ὑμᾶς] Sic corrigit Weimaranus ἡμᾶς, quod est in Aldina et Paulina. REISK.

P. 352. v. 7. προηγγελκέναι] προσηγγελκέναι Bavaricus, Meermann. Aldina. Sed corrigit Weimaranus. REISK.

P. 352. v. 7. πρᾳοτέρους] πρᾳοτέρους Bekker. SCHAEFER.

P. 352. v. 8. τινὸς] An μέχρι τινὸς? MARKLAND. Pro τινὸς Cod. Reg. η. habet τινάς. TAYLOR. τινὰς Lessing. τίνος August. primus modo interrogandi. Wolfius: „Alii τέως, πάνθ' ὅσα βούλεσθε." Utinam dixisset, quinam illi alii essent. Deserunt nos h. l. cum codicibus coniecturae virorum doctorum, neque ego comminiscor conveniens, quod in locum v. τινὸς sufficiam. Num ἀρνὸς, *agno placidiores?* An non satis intelligo popularem Atticismum, cuius color necesse est ut insit in τινὸς, si recte habeat? paene ut nos usurpamus vulgo *geschmeidiger als was, als irgend etwas, das sich zur Vergleichung schickte.* REISK. Bekkerus: „τινος O. τινὰς r." Hoc τινὰς vide ne genuinum sit. ὑμᾶς — τινὰς componas cum τοὺς περὶ τῶν στρατευομένων ἐνίους p. 31, 15., ubi v. not. Demosthenes quo coronae auribus parceret, quod de omnibus dixerat videtur addito τινὰς ad pauciores retulisse. SCHAEFER.

P. 352. v. 8. ὅσα ἐβούλεσθε] ὅσ' ἐβούλεσθ' Bekker. SCHAEF.

P. 352. v. 10. ἀκούειν ἐθέλειν] ἐθέλειν ἀκούειν Bekker. SCHAEFER.

P. 352. v. 11. ἀνεγινώσκετο] ἀνεγιγνώσκετο Bekker. SCHAEF.

P. 352. v. 11. τοῦ] Abest a Paris. primo et quarto. REISK.

P. 352. v. 12. οὗτος] Aeschines. V. p. 353, 4. SCHAEFER.

P. 352. v. 12. ἀπολειφθεὶς ἡμῶν] V. Ind. Graecit. pag. 71. SCHAEFER.

P. 352. v. 12. *οὑτωσὶ*] V. Heindorfius ad Platon. Gorg. pag. 196. et Buttmanni Index ad Midianam pag. 180. s. Idem idioma linguae Germanicae in usu adverbii *so.* SCHAEFER.

P. 352. v. 15. *γὰρ*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 352. v. 17. *Ἀλεῖς*] Ita Cod. Aug. Alii *Ἄλεις*, accentu ad penultimam retracto. *Ἀλέας* legit Harpocratio, cum hunc locum laudat. Vide, quae dixit Maussacus de ea re atque de hoc populo. TAYLOR. *Ἄλεις* penacute et cum leni Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Et sic quoque p. 353, 13. *Ἀλέας* corrigit Valckenaer. ad Herodot. ex Harpocratione. REISK. V. Valckenarius ad Herodot. VII. 178. T. VI. 2. p. 4. Schw. Solutam ille formam praetulit secutus notissimum Grammaticorum de his accusativis canonem, de quo v. Thomas Mag. p. 364. SCHAEFER.

P. 352. v. 18. *ἑαυτὸν*] *αὑτὸν* Bekker. SCHAEFER.

P. 352. v. 20. *ἁμαρτήματά ἐστιν*] Num *οὗτος* interponendum est? *hic*, non Aeschines, sed Philippus. REISK. Non est interponendum. De Philippo autem haec omnia dici series orationis satis ostendit. SCHAEFER.

P. 352. v. 20. *ὑπὲρ*] *περὶ* Lind. et Ven. Quod rectius: uti infra p. 353, 10., ubi similiter *περὶ* Codd. plurimorum auctoritatem habet, et locum habet in textu, quem et hic quoque occupare debuit. TAYLOR. *περὶ* Aldina Taylori. REISK.

P. 352. v. 20. *ἢ Θεσπιέων*] Post recitatam epistolam Philippi p. 353, 10., ubi eadem repetuntur, (et repeti solent, quae praemittebantur; nam in uno loco praedicit, quae erant ab epistola exspectanda, in altero admonet, ea evenisse, quae praedixerat:) in eo, inquam, loco nihil reperimus de Thespiensibus, verum verba Oratoris sunt: *περὶ δὲ Φωκέων ἢ Θηβαίων ἢ τῶν ἄλλων ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς οὐδὲ γρύ.* Plane ut in hoc loco, verbis iisdem. Et recte sane. Nam in tota hac tragoedia Thespienses secundarum tantum partium erant: primas ubique agebant Phocenses et Thebani. Quibus, sat scio, benevolus lector postliminium dabit. Similiter peccatum est infra p. 373, 25., ubi vide Lambinum. TAYLOR. *καὶ Θετταλῶν* Aldina Taylori, margo Lessingiani et Bavaricus cum *γρ.* REISK.

P. 352. v. 21. *ἀπήγγειλε*] *ἀπήγγελλε* Paris. secundus. REISK.

P. 352. v. 21. *ἀλλ'*] *τὸ ἀλλ' παρέλκει ἐμφατικῶς.* WOLF. V. Ind. Graecit. p. 27. et Bergler. ad Aristoph. Nub. 1398. SCHAEFER.

P. 352. v. 21. *μικρὸν*] Subaudi *γράμμα ἔνεστι γεγραμμένον.* REISK. *ῥῆμα* subaudit Ind. Graecit. p. 343. Neutrum verum. *μικρὸν* dicitur absolute estque i. q. *γρὺ* p. 353, 11. SCHAEFER.

P. 352. v. 22. *οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου*] non casu aut forte fortuna, sed consilio reque inter Philippum Aeschinemque deliberata. SCHAEFER.

P. 352. v. 23. *μὲν*] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 352. v. 26. ἐκδέχεται] Vulg. ἐνδέχεται. ἐκδέχεται Paris. primus, quartus, septimus, August. primus, secundus, Bavaricus, P. Manutius. Correxi ἐκδέχεται e libris, sine quibus ἀναδέχεται maluissem. REISK. πάντα ἀναδεχόμενος v. 18. SCHAEFER.

P. 352. v. 26. καί φησιν — γεγενῆσθαι] Vide quantum Demosthenes orationis abundantiâ luxurietur. SCHAEFER.

P. 352. v. 28. ἐβούλετο] ἐβουλεύετο Regg. α. δ. TAYLOR.

P. 353. v. 1. ἀπήγγειλεν] ἀπήγγελλεν Paris. primus, August. primus. ἀπήγγελκεν Aldina Taylori. REISK.

P. 353. v. 2. ἔχητε] ἔχοιτε Harl. Reg. α. TAYLOR. ἔχοιτε August. uterque, (sed primus e correctione radendo facta, nam prius aliud quid fuit exaratum, fort. ἔχητε,) item Bavaricus. REISK. ἔχοιτε Bekker. Recte: Demosthenes enim sumit hoc Aeschinis consilium fuisse. Item recte συνδιαλλάττωσιν p. 352, 17. 353, 13.: nam in epistola diserte scriptum erat hoc consilio Philippum legatos moratum esse. SCHAEFER.

P. 353. v. 3. τῶν — ἐνόντων] [τοῖς.] F. ἐν τοῖς, ut ἐν ἐπιστολῇ. MARKLAND. [τούτων ὄντων] F. ἐνόντων τοῖς παρ' ἐκείνου, scilic. λόγοις ἢ ἔργοις. Alioqui duriuscula fuerit ellipsis. WOLF. Idem alibi [in farragine] coniecerat ὡς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. ἐνόντων quidem omnes fere scripti: Ven. Harl. Cant. Bodl. Lind. Ital. Aug. et Regg. α. ε. Quorum plerique τῶν παρ' ἐκείνου κ. τ. λ. Ad has voces τούτων ὄντων adnotatur in exempl. Altemps. ἴσ. τῶν πρέσβεων. TAYLOR. Vulg. τοῖς παρ' ἐκείνου τούτων ὄντων. Paris. primus et quintus dant τῶν ἐκείνῳ ἐνόντων. August. primus et secundus, item Lessing. et Ald. Tayl. dant τῶν παρ' ἐκείνου τούτων ἐνόντων. Et sic correxi. utpote quae nusquam insint scripta neque in ulla quadam Philippi epistola scriptove alio dictove per eius legatos. τούτων redit ad τὰ ἀπηγγελμένα ψευδῶς ὑπ' Αἰσχίνου. τῶν autem aptum est e μηδαμοῦ, et subauditur γραφέντων ἢ λεχθέντων. Aut si τοῖς servatur, subauditur γραφεῖσιν ἢ λεχθεῖσιν. Nam locum utique tueri potest τοῖς ob insequens ἐνόντων. REISK.

P. 353. v. 4. αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν] τὴν ἐπιστολὴν ταύτην August. secundus. REISK.

P. 353. v. 5. ὅτι — ἐγώ] num ita se illa habent, ut ego exposui. Malim εἰ —. WOLF. ὅτι significantius et gravius. — ἔχει, scilicet ἡ ἐπιστολή. SCHAEFER.

P. 353. v. 5. ὃν διεξελήλυθ'] δι' ὧν ἐξελήλ. Paris. primus et quartus. REISK.

P. 353. v. 8. τῆς ἐπιστολῆς] Bekkerus: „τὴν ἐπιστολὴν v.“ Haec est vulgaris constructio: quam si quis praeferat ob additam epexegesin, ὡς καλὴ καὶ φιλάνθρωπος, sciat genitivum non esse deteriorem. SCHAEFER.

P. 353. v. 11. πρὸς ὑμᾶς] Omissa in optimo libro Bekkerus uncis inclusit. Conf. p. 352, 21. 353, 1. SCHAEFER.

P. 353. v. 11. *οὐδὲ γρύ*] Sic et Aristophanes [Plut. v. 17.]. *ἀντὶ τοῦ, μηδὲ* *) *τοὐλάχιστον προσέγραψε.* WOLF.

P. 353. v. 11. *γρύ*] *γρῦ* Bekker. V. Anecd. Bekk. p. 228, 2. SCHAEFER.

P. 353. v. 11. *οὐδοτιοῦν ἐστιν*] *οὐδ' ὁτιοῦν ἐσθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 353. v. 12. *ὑγιές*] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 100. SCHAEFER.

P. 353. v. 13. *Ἁλεῖς*] *Ἀλεῖς* Bavaricus. Paulo ante p. 352, 17. idem dederat *Ἄλεις*, ut hic dant Paris. secundus, Aldus, P. Manutius. REISK. V. not. ad p. 352, 17. SCHAEFER.

P. 353. v. 13. *ἐκεῖνος*] Omittunt Paris. primus, secundus, quintus, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 353. v. 15. *τούτους*] *τοὺς πρεσβευτάς.* WOLF.

P. 353. v. 15. *τῆς*] Omittunt Paris. primus et quartus, August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 353. v. 15. *διαλλαγῆς*] *διαγωνῆς* Paris. septimus. REISK.

P. 353. v. 16. *ἀνάστατος*] *ἀνάσπαστος* Ven. Ask. margo Benen. Ital. Obsop. et MSS. Manut. et Felic. Sed praeter rem. „*ἀνάσπαστος*" inquit vir longe celeberrimus ad Chariton. Aphrodis. III. 7. [p. 393. edit. Lips.] „ferri posset, si non de civibus iam praecessisset *ἐξελήλανται*. Quare *ἀνάστατος*, ut in p. 446, 8. legitur *ἀνάστατος χώρα*, praetulerim: ut apud Sophocl. Trachin. 244." A contraria tamen parte omnino stat Valesius pag. 212. Animadv. ad Maussacum, ubi contendit, Halum eversam non fuisse, sed traditam Pharsaliis, eiusque incolas abductos et in servitutem redactos. Tales vocari solere *ἀνασπάστους* multis et luculentis confirmat testimoniis vir ille eruditissimus. Optaverim adductum esse vel unicum saltem locum, ubi *πόλις*, urbs ipsa, aut *χώρα ἀνάσπαστος* dicitur. TAYLOR. *ἀνάσπαστος* indices Feliciani et Manutii, unde repetiit margo Lutetianae, item Aldina Taylori. REISK. *ἀνάστατος* unice verum. V. Ind. Graecit. p. 41. SCHAEFER.

P. 353. v. 17. *φησι*] Omittunt Paris. quintus et septimus. REISK.

P. 353. v. 18. *λύσασθαι*] Idem valere quod activum *λῦσαι*, ut Kusteri doctrinam convellat, ait Clericus Dissert. de Verb. Med. p. 142. s. Dres. antestans Aeschinem, qui diserte affirmet, *Φίλιππον ἐν τῷ πολέμῳ οὐδένα πώποτε Ἀθηναίων λύτρα πράξασθαι*, p. 274. R. Sed vera illum ratio fugit. Scilicet Philippus gratis potuit dimittere eos, qui ipsius mancipia essent: qui essent aliorum,

*) Immo *οὐδέ.* SCHAEFER.

si vellet liberare, a dominis redimere debuit pretio soluto. Illos igitur ἔλυσεν, hos ἐλύσατο. Omnem tollit dubitationem quod legitur p. 393, 13. Qui locus cum Clerico in promtu fuerit, apparet hominem in ipsa luce caligasse. SCHAEFER.

P. 353. v. 20. δὲ] Omittunt Paris. secundus, quintus, septimus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Eius loco dat August. secundus δή. REISK. Omisit Bekkerus. SCHAEFER.

P. 353. v. 21. φιλοτιμίαν] V. not. ad p. 220, 12. SCHAEFER.

P. 353. v. 21. ἀφαιρούμενος] Malim, etiam tacitis exemplaribus, ὑφαιρούμενος, quoniam fraude magis, quam vi, haec geri video. TAYLOR. Vulgatam satis tuetur quod legimus pag. 729, 16. πολλὰς φιλοτιμίας περιαιρεῖται τῆς πόλεως. SCHAEFER.

P. 353. v. 22. ἐκεῖνον] ἐκείνους August. secundus. REISK.

P. 353. v. 22. ἐγγράψαι] γρ. ἐγκρύψαι Lessing. Ald. Tayl. REISK.

P. 353. v. 23. γὰρ] Plane delendum videtur. IURIN. Ut in Bodl. deprehendi. TAYLOR. Ne deleas. V. Reizius de Accent. Inclinat. p. 97. ss. SCHAEFER.

P. 353. v. 23. γράψας] F. ἐγγράψας, ut pag. 356, 24. MARKLAND. Simplici patrocinatur ἔγραψε p. 354, 1. Quod si Marklandum offendit constructio verbi cum praepositione εἰς, non meminerat illa paroemiaca, γράφειν εἰς οἶνον, γράφειν εἰς τέφραν, γράφειν εἰς ὕδωρ, de quibus v. Luzacius praefat. ad Valckenarii Callimachea p. 42. s. Quid quod ipse Demosthenes p. 121, 21. εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες? SCHAEFER.

P. 353. v. 25. ὅτι] Abundat ὅτι. Sunt enim ἔγραφον δ' ἂν — γενησομένην ipsa Philippi verba. Sic in Euangel. Matth. XIII. 11. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. et sexcentis aliis locis. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 224.

P. 353. v. 25. Ἔγραφον δ' ἂν — εὖ ποιήσω] Citant Anecd. Bekk. p. 126, 26. SCHAEFER.

P. 353. v. 25. Ἔγραφον δ' ἂν] Vulg. ἔγραφον ἄν. ἔγραφον δ' ἂν August. primus, Lessing. Ald. Tayl. ἔγραφον μὲν ἂν August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Interposui δ'. REISK.

P. 353. v. 25. καὶ] Non habent Anecd. Bekk. Neque ego desiderarem, si qui Demosthenis Codices omitterent. SCHAEFER.

P. 353. v. 26. γενησομένην] γεγενημένην Paris. sextus. REISK.

P. 353. v. 26. γεγονυίας τῆς συμμαχίας] [γεγονυίας δὲ τῆς συμμαχίας.] Abundat δὲ, ut in Midian. p. 547, 6. Nisi hic legendum ἤδη, ut p. 365. penult. Quod verius puto. MARKLAND. *) Vel

*) Diversa de Marklando Reiskius in variet. lect.: „Marklandus aut delendum δὲ, aut ei δὴ sufficiendum coniecit." SCHAEFER.

δὴ cum emphasi bene nota: *γεγονυίας δὴ τῆς συμμαχίας. is, conflata* demum *ea, quam dixi, societate* —. Atque ita video in Bodl. et Ital. Desideratur quidem δὲ in Harl. Lind. et Regg. α. β. δ. ε. η. TAYLOR. Vulg. γεγονυίας δὲ τῆς συμμαχίας. δὲ omittunt August. primus et secundus. Expunxi δὲ. REISK.

P. 353. v. 27. οὐδὲ ἃ αὐτὸς ὑπέσχετο] [οὐδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο.] S. εἰδέναι. *se nescire, quidnam promiserit.* Hoc est, negat, se quicquam esse pollicitum Atheniensibus. Hoc malo, quam, *negat, se scire id, quod vobis promisit.* Videtur enim ad Philippum ὑποθετικῶς, non ad Demosthenem ἀποφαντικῶς referendum. WOLF. Wolfius: *neque quicquam promisisse.* Minime ad mentem Demosthenis, qui hunc in modum intelligendus est: *ait, se nescire, qua in re vobis gratum facere possit, ne illud quidem excipiens, quod ipse promiserat.* IURIN. Distinguendum: — τί ἂν ποιῶν χαρίσαιτο. οὐδ' ὃ αὐτὸς ὑπέσχετο; τοῦτο γὰρ ᾔδει δηλονότι etc. *neque scire se, qua re vobis gratificetur. Quid?* (inquit Orator indignabundus) nescivit, *quod ipse promiserat? Fieri certe non potest, ut hoc nesciret, nisi vobis illuderet.* Par istud et eiusdem coloris in Leptin. p. 506, 8. μηδ' ἂν τοιοῦτοί τινες γένωνται, Λεπτίνη; MARKLAND. Vulg. ὅ. ἃ Paris. primus, August. primus, Lessing. Plane abest ab August. secundo. Correxi ἅ. Ante ὑπέσχετο deest procul dubio γράψειν. *ne illa ipsa quidem, quae se vobis per literas significaturum recipiebat.* Post ὑπέσχετο subaudiendum videtur esse ψευδόμενος. REISK. Fors. οὐδὲ ἃ οὗτος (Aeschines scilicet) ὑπέσχετο. Promisit Aeschines a Macedonia reversus, Philippum multis rebus Atheniensibus gratificaturum esse. Illae res igitur saltem, nisi Atheniensibus verba dedit, Philippo probe cognitae fuerunt. εἶπε δὲ (Aeschines) τοιούτους λόγους καὶ τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἔχοντας ἀγαθά, ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς λαβὼν ᾤχετο. ἔφη γὰρ ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον πάνθ' ὅσα συμφέρει τῇ πόλει, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. p. 347. l. 8. seqq. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 224. οὐδ' ὃ — Bekker. Recte ὃ, nam sequitur τοῦτο. αὐτὸς autem cave cum Seagero mutes in οὗτος: nedum cum Reiskio ante ὑπέσχετο inseras γράψειν. Locum planum visa Interpretum satis obscurarunt. Sensus: *negat scire quae vobis iucunda facere possit adeoque meminisse suam ipsius pollicitationem,* scilicet de redimendis captivis. SCHAEFER.

P. 353. v. 28. γὰρ] Post h. v. requiro ἄν, *sciret*, h. e. non simularet se nescire. SCHAEFER.

P. 354. v. 1. ὑμᾶς] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 1. ἀλλὰ μὴν] Adde tacite ἵνα εἰδῆτε. REISK. V. not. ad p. 237, 25. SCHAEFER.

P. 354. v. 1. οὕτως] [οὗτος.] πότερος, Φίλιππος ἢ Αἰσχίνης; WOLF. Codd. complures, quasi fere caverent a Wolfii dubitatione, non οὗτος, sed οὕτως vel οὕτω. ὅτι οὕτω τότε ἔγραψε α. β. δ. Aug. Ven. ὅτι ταῦθ' οὕτω τότε ἔγραψε Harl. TAYLOR. Vulg. ὅτι ταῦθ'

οὗτος τότε ἔγραψε. ὅτι ταῦθ' ὅτι οὗτος ἔγραψε Aldus. Sed secundum ὅτι delent Weimar. et Lessing. τότε omittunt P. Manutius et Bavaricus, sed in eius margine est γρ. ὅτι ταῦθ' οὕτω τότ' ἔγραφεν. ὅτι ταῦθ' οὕτω τότε ἔγραψε Harl. Venet. Paris. primus, secundus, quartus. *) Sic et August. primus et secundus, nisi quod οὕτως dant. Aldina Taylori sic dat: ὅτι οὕτω τότ' ἔγραψεν. Correxi οὕτως. sic nempe, ut ego refero, testorque eum ita scripsisse. REISK. ὅτι ταῦθ' οὕτω τότ' ἔγραψε Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 2. αὐτὸ τοῦτο ἐνθένδε. λέγε.] Potius ita mecum: — αὐτὸ τοῦτο. ἐνθένδε λέγε. *Begin at this place.* Non enim totae literae Philippi iam perlectae erant, sed earum particula. Sequitur enim Ἐξ ἐπιστολῆς. Simile occurrit in ea Aeschinis, quae c. Ctesiphontem est, p. 494, 1., cum particulam ex psephismate excerpi et a scriba legi voluit: ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον — ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἀνάγνωθι, καὶ τοῦ κλέμματος ἅψαι —. *istud membrum decreti attinge, ubi continetur fraus et impostura hominis, caeteris omissis.* E contrario, ubi scriba non excerperet, sed totum continuo recitaret, ibi dicitur: φέρε, — τὴν ἐπιστολὴν τὴν τοῦ Φιλίππου, καὶ λέγε ἐφεξῆς. De Corona p. 249, 6. Et dixerat paulo superius: περὶ πάντων ἐρῶ καθέκαστον ἐφεξῆς καὶ οὐδὲν ἑκὼν παραλείψω. Non tantum *iuxta ordinem et seriem*, quantum *continuo, perpetuo tenore, ab initio usque ad finem.* TAYLOR. αὐτὸ τοῦτο, scilicet τὸ μέρος. hanc ipsam solam epistolae particulam, nil aliud. hinc incipe recitare. Praemonstrat orator scribae, quid eum praelegere oporteat et unde ordiri. REISK. Reiskiana ante αὐτὸ et post τοῦτο habet hypostigmen: Bekkeriana post τοῦτο. Interpunctionem a Tayloro commendatam non probo. Quando enim talibus in locis λέγε iteratur, quod meminerim, non iteratur nisi solum. SCHAEFER.

P. 354. v. 3. ΕΞ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ.] ἐπιστολή Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 354. v. 7. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 7. οὐ φησὶν εἰδέναι] οὐκ εἰδέναι φησὶ Bekker. Conf. p. 353, 27. et v. not. ad ποιήσειν v. 8. SCHAEFER.

P. 354. v. 8. ἐὰν δ' ὑμεῖς λέγητε κ. τ. λ.] Totam fere hanc periodum male vertit Interpres. Sensus est: *quod si vos eum certiorem feceritis*, scilic. quibus in rebus civitati gratum facere possit, *se ea facturum, quae sibi nec pudori nec dedecori futura sint, ad has excusationes confugiens, ut, etiamsi vos animum inducatis ad aliquid proferendum et postulandum, hunc receptum sibi relinquat.* IURIN.

P. 354. v. 8. ἐὰν] ἂν Paris. primus, August. primus. REISK.

---

*) Aliter Taylorus: quales inter Taylorum Reiskiumque haud lente festinantem dissensiones passim occurrunt. SCHAEFER.

P. 354. v. 8. ποιήσειν] Abest ab August. secundo. — Scilic. φησίν. REISK. Ut in Latinis scriptoribus e verbo *negandi*, quod antecessit, ad sequentia subauditur verbum *aiendi*. Schema syntaxis usu multo tritum: quod tamen h. l. nonnullos videtur fugisse, unde suspicor natam esse quam v. 7. alii habent libri verborum transpositionem. SCHAEFER.

P. 354. v. 8. ἃ] ὃ Paris. primus, Aldina Taylori. REISK. [Placet. SCHAEFER.

P. 354. v. 10. αὐτῷ] Scrib. αὑτῷ, *sibi*. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 354. v. 10. καταφεύγων] ἐγκαταφεύγων Paris. primus. REISK.

P. 354. v. 11. ἵνα — καταλείπῃ] [κἂν ἄρα εἴπῃ τέ τι.] Sub. ὁ Φίλιππος. Sin τὸ εἴπητε una vox numeri pluralis fuerit, pro *et ipse dixerit* repone *etsi sane et dixeritis aliquid et ad pollicendum adducti fueritis*. Sed prior sententia magis mihi probatur. WOLF. F. εἴπῃ τι καὶ προαχθῇ ὑμῖν ἐπαγγείλασθαι, etc. *etiam si aliquid certi dicat et eo procedat, ut polliceatur vobis*, etc. Vulgata est ab interpolatione. Cum enim facili aberratione scriptum fuisset εἴπητέ τι pro εἴπῃ τι, iam necesse erat, ut προαχθῇ mutaretur in προαχθῆτε, et ὑμῖν in ὑμεῖς. MARKLAND. Iuxta mentem et interpretationem Scholiastae, quem aliquoties iuvabit in consilium adhibere, minime arte aut fidiculis opus erit ad sanum sensum ex his verbis eliciendum. ἐπαγγείλασθαι enim, ut pluribus ostendi ad pag. 340, 11., aliquando est *rogare* aut *postulare*. Atque ita hic exponit Ulpianus: ἐπαγγείλασθαι] ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. Vide ergo: *Philippus ait* (pene cum servulo Terentiano): *Aliquid invenite modo, Athenienses, quod ametis: utilitatem in ea re faciam ut cognoscatis meam. Quod si vos ea oratione deliniti adducamini, ut aliquid ab eo re vera* peteretis, *protinus sibi perfugium quaerit: vobis autem nihil nisi illud relictum — Quo promissa cadunt!* Et profecto cum exemplaribus, quae sunt praestantiora, totam hanc periodum reformo: — εἰς ταύτας τὰς προφάσεις καταφεύγει, ἵνα, κἂν ἄρα εἴπητέ τι καὶ προαχθῆτε ὑμεῖς ἐπαγγείλασθαι, ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ. TAYLOR. ἵνα κἂν ἄρα — Paris. primus et quartus, August. primus et secundus. Falso retulit Fabricius in August. primo esse εἴποιτε. Pro καταλείπει Paris. primus et septimus, August. primus et secundus habent καταλείπῃ. *ad eiusmodi praetextus confugiens, quo — sibi receptum relinquat.* Foret utique planius: εἰς τοιαύτας προφάσεις καταφεύγων καὶ τοιαύτας ἀναχωρήσεις ἑαυτῷ καταλείπων, *ad eiusmodi praetextus perfugiens et eiusmodi receptus sibi relinquens.* Aut sic: — φέρει, εἰς τοιαύτας προφάσεις καταφυγὴν κἂν ἄρα — ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπων. Bene habent verba κἂν ἄρα εἴπητέ τι. *et tum, si quid vos, cives, nominatim indicetis, quod cupiatis, atque ab eiusmodi illecebris verborum impellamini ad*

postulandum aliquid —. REISK. Omisso ἵνα, κἂν ἄρα — καταλείπων Bekker. Vere. In vulgata inepte positum est κἂν, *etsi*, pro quo scribi debebat ἐὰν s. ἂν, *si*. Nunc κἂν est simplex copula iuncta conditionali, *et si*. SCHAEFER.

P. 354. v. 11. ἐπαγγείλασθαι] Locum hunc citat Harpocration v. ἐπαγγελία. REISK. Ibi: λέγεται — τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι. Anecd. Bekk. p. 260, 20. Ἐπαγγείλασθαι τὸ κελεύειν ἢ καταγγέλλειν λέγεται. Hesychius T. I. c. 1304. Ἐπαγγέλλῃ. κελεύεις. SCHAEFER.

P. 354. v. 12. πολλὰ] πόλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 13. ἐνῆν] Scilicet ἐμοί. *licebat mihi*. REISK.

P. 354. v. 13. παραχρῆμα — εὐθὺς] Haec nonnullis glossam forte sapere posse videantur, mihi quidem emphasin non mediocrem continere. Neque tamen interea significationem habent plane identicam, ut bene exposuit Wolfius in sua interpretatione. TAYLOR. *statim recenti re*. V. Weiskius de Pleonasm. p. 150. SCHAEFER.

P. 354. v. 15. προΐεσθαι] προέσθαι Paris. primus, August. primus, sed hic πρόεσθαι proparoxytone. REISK. προέσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 15. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 15. ἐᾷν] Subaudi ὑμᾶς. neque committere, ut vos hoc tantum negotium, in quo tota vestra salus libraretur, perire sineretis. Quibus codicibus εἰ proximum deest, hi pro ἐᾷν procul dubio dabant ἐὰν et καὶ post διδάσκειν ὑμᾶς omittebant, quos non probo. REISK.

P. 354. v. 15. εἰ μὴ] ἐὰν μὴ Paris. primus et quartus. Vulgata est etiam in August. primo, sed e correctione, vetusta lectione erasa, quae fuisse videtur καὶ μὴν: nam post μὴ est in spatiolo vacuo vestigium erasae literae. Citat h. l. Aristides *T.* p. 192. REISK. V. not. ad ἐᾷν v. 15. SCHAEFER.

P. 354. v. 15. Θεσπιαὶ καὶ Πλαταιαὶ] i. e. τὸ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκισθήσεσθαι. V. p. 347, 20. s. SCHAEFER.

P. 354. v. 16. ἀφείλετο] ἀντὶ τοῦ ἀφείλοντο. Retulit καθ' ὑπόζευξιν verbum ad postremam clausulam. WOLF. ἀφείλατο August. primus. REISK.

P. 354. v. 17. καίτοι ταῦτα — συνέφερεν.] Docet Orator nuntium ab Aeschine allatum hoc ipso falsitatis convinci, quod evulgatus fuerit: nam si revera hoc Philippo consilium fuisset, ut perderet Thebanos, oportuisse rem taceri. SCHAEFER.

P. 354. v. 17. καὶ] Abest a Paris. primo et quarto, August. primo. REISK. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 354. v. 18. φενακισθῆναι] Post h. v. addit August. primus δὲ. REISK. Scilicet Bekkeriana ostendit fuisse qui haec sic scripta legerent: εἰ μὲν ἀκοῦσαι μὲν ἔδει, φενακισθῆναι δὲ τὴν πόλιν.

Cuius varietatis origo non est obscura. Cum enim *μόνον*, scribendi compendio (v. Bast. ad Gregor. Corinth. p. 331.) non intellecto, traniisset in *μὲν*, ut membrum sequens antecedenti apte responderet, et *καὶ* deleverunt et *δὲ* addiderunt post *φενακισθῆναι*. SCHAEFER.

P. 354. v. 20. *εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.*] Hermogenes p. 280. *ἐφέλκεται ἐννοίας καὶ τὰ καθ' ὑπόθεσιν σχήματα, καὶ μάλιστα εἰ μετὰ μερισμοῦ ὑποτιθοῖτο. οἷον· εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθ' ἦν ἤδη τὰ πράγματα, Αἰσχίνη, ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδὲν, τί οὐ γέγονεν; εἶτ' ἐξ ἀνάγκης ἐπηκολούθησε τό· εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι κεκώλυται, τίς ὁ ἐκλαλήσας; οὐχ οὗτος;* REISK.

P. 354. v. 20. *ἐνταῦθ'*] Sic Augustani librarium dare voluisse, constat ex eo, quod *ταῦθ'* dedit, non, quod Fabricius ei imputat, *ταῦτ'*. REISK.

P. 354. v. 21. *πράγματα*] Post h. v. addit Hermogenes l. c. vocativum *Αἰσχίνη*. REISK.

P. 354. v. 21. *ὥστε μηδ' — πλέον εἶναι μηδὲν*] Wolfius: *ut nec — quidquam proficerent*. Inficetissime, quod unquam vidi. Dixi ad Aristocrateam p. 642, 25. TAYLOR. Iniquissime cavillatur. Quasi vero Wolfius aliter ac Taylorus intellexerit. *proficerent*, scilic. ad pestem depellendam. SCHAEFER.

P. 354. v. 21. *αἰσθομένοις*] *αἰσθανομένοις* Paris. primus, quartus, septimus, August. primus. *αἰσθομένων τῶν Θηβαίων* Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 354. v. 22. *τί οὐ γέγονεν ;*] Subaud. *τὰ πράγματα*, h. e. *τὸ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς οἰκισθῆναι καὶ τὸ Θηβαίους δοῦναι δίκην*. SCHAEFER.

P. 354. v. 22. *παρὰ τὸ*] *τὸ παρὰ τὸ* August. secundus. REISK.

P. 354. v. 22. *παρὰ τὸ*] Legendum opinor *παρὰ τοῦ* vel *διὰ τό*. IURIN. Minime. *τὸ παρὰ* in hoc loco, ut frequenter, vim habet *τοῦ διά*. TAYLOR. V. Anecd. Bekk. p. 163, 16. nostraque Iulianea p. VIII. SCHAEFER.

P. 354. v. 23. *ἐκλαλήσας — ἐκλελαληκέναι*] *ἐκλαλεῖν*, *effutire*. V. not. ad p. 16, 25. et Porson. ad Euripid. Orest. p. 32. ed. tert. Lips SCHAEFER.

P. 354. v. 23. *οὔτ' ἤμελλον — ἤλπισεν οὗτος*] *οὔτε ἔμελλεν*, scilicet *ὁ Φίλιππος ταῦτα ποιήσειν*. — *οὔτ' ἤλπισεν οὗτος*, scilicet *ὁ Αἰσχίνης*. WOLF. Sensus et lingua, opinor, volunt: *ἀλλ' οὔτε ἔμελλεν αὐτὸς* (vel *ἐκεῖνος*), *οὔτ' ἠβουλήθη ταῦτ', οὔτ' ἤλπισεν οὗτος*. *Sed neque facturus erat ille* (scilicet Philippus), *neque haec voluit, nec speravit hic* (scilicet Aeschines). *ἔμελλεν*, nempe *ποιήσειν*. MARKLAND. Pro vulg. *ἔμελλεν* habet August. primus *ἤμελλον*, quod praetuli: scilicet *οἱ Θηβαῖοι παρὰ τὸ προαισθέσθαι ταῦτα κωλύειν*. *neque futurum erat, ut Thebani malum imminens prae-*

sensu eius inoitati averterent. Mallem tamen nunc vulgatam a me servatam esse. ἔμελλε ταῦτα κωλυθῆναι παρὰ τὸ προαισθέσθαι. *futurum non erat, ut malum hoc, si revera Thebanis tam prope incubuisset, ab iis averteretur et repelleretur propterea, quod id temporis adhuc praesensissent.* Hoc unum me male habebat, quod ἔμελλεν in singulari ad ταῦτα τὰ πράγματα rediret, ἠβουλήθη autem et ἤλπισεν ad Aeschinem. *neque volebat Aeschines id evenire, neque sperabat eventurum.* REISK. ἤμελλεν Bekker. Recte. Simpliciter vertendum: *nec futura erant* (quae fore Aeschines iactaverat). SCHAEFER.

P. 354. v. 25. οὔτ' ἤλπισεν] Bekkerus: „Malim οὐδ' ἤλπισεν.“ Item ego malim. SCHAEFER.

P. 354. v. 25. γε] γ' Bekker. SCHAEFER.

P. 354. v. 26. λόγοις τούτοις] λόγοις καὶ τούτοις Paris. primus, August. primus. Hoc καὶ sitne calami lapsus, an defectus indicium, dubito. Si quid deest, suspiceris λήροις deesse: τοῖς λόγοις καὶ λήροις τούτοις. REISK. Nihil deest. Copula nata, ut millies accidit, ex antegresso ς. SCHAEFER.

P. 354. v. 27. ἀκοῦσαι] ἀκούειν Paris. primus, August. primus. REISK. Rectius ἀκοῦσαι ob ἐθελῆσαι. SCHAEFER.

P. 354. v. 27. καταμεῖναι] καταμένειν Paris. primus, August. primus. παρεῖναι profert e Paris. septimo margo Lutetianae: sed videtur in illo codice fuisse παραμεῖναι. REISK. Verum καταμεῖναι: nam ceteri infinitivi item sunt aoristi temporis. Ceterum conf. p. 347, 17. SCHAEFER.

P. 354. v. 28. τοιοῦτον] τοιοῦτο Paris. primus, August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. τοιοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 1. ἐσπαθᾶτο] Ulpiani glossae, quae hic est melioris notae, coniunge Etymol. M. c. 384, 44. Harpocrat. et Suid. in v. Ἐσπαθᾶτο. Confer etiam cl. Albert. ad 1. Timoth. V. 6. et illustriss. Ezech. Spanheim. ad Aristophan. Nub. v. 55. Cod. Aug. servavit hocce scholiolum, scilic. ἐσπαθᾶτο] ὑφαίνετο, κατεσκευάζετο, κατεδαψελεύετο. l. κατεδαψιλεύετο. TAYLOR. ἐσπαθᾶτο est utique in August. primo: ut mirer, cur Fabricius contra morem suum partem scholii attulerit, quod et in August. et in libris vulgatis totum legitur. ἐσπαθᾶτο, *es ward weggesudelt, weggesprudelt, ins Gelag hin geredet*, effutiebantur haec temere, sine reputatione metuque rerum futurarum. Quicquid praecipitanter, cum socordia, pingui, ut aiunt, Minerva, laxe, crude, ruditer, sine arte, sine metu fraudis postmodum detegendae, ad brevis temporis usuram contexeretur aut confieret, id σπαθᾶσθαι dicebatur, *das hiess Sudelarbeit, gepfuscht.* Facile sit haec ad commentum quodque leve, tenue, rarum, per quod lux veritatis undique dilucescat, ad praesentis modo temporis [usuram] procusum, diuturnitatem et severitatem examinis haud ferens accommodare. REISK. Simili-

ter Ind. Graecit. p. 463.: *tam praecipitanter et inconsulte consuebantur ista.* Fallitur. Est *texebantur*, *struebantur*, diciturque de callidis machinationibus, quales Philippi semper fuisse satis constat. Locum hunc respexit Photius c. 21., cuius verbum interpretantis haec sola probanda: ἀντὶ τοῦ συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης, ἥτις συντίθησι τὰ ὑφαινόμενα. SCHAEFER.

P. 355. v. 2. ἀκούων] Cohaeret cum ἐπειρώμην versu 11. REISK.

P. 355. v. 2. ἐγὼ] Abest a Paris. primo. REISK.

P. 355. v. 2. τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα] τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Bekker. V. not. ad p. 371, 11. SCHAEFER.

P. 355. v. 3. τότε] Bekkerus: „τότε om. S. Y.“ Malim deletum. SCHAEFER.

P. 355. v. 3. καὶ ὅθεν —] Est prolixa ἐπεμβολή, qualem et supra notavi. Ἀπόδοσις prioris membri sive προτάσεως, quae est εἰδὼς, ὅτι ψεύδεται, sequitur his verbis, ἐκ τουτῶν οὖν τεκμαιρόμενος [v. 10.], mutato participio et addito οὖν. Huc illud Ciceronis II. de Orat. pertinere puto: *Quum Demosthenis spiritus esset angustior, tantum continenda anima in dicendo est assecutus, ut una continuatione verborum, id quod eius scripta declarant, binae et contentiones vocis et remissiones continerentur.* Sed quis scit, an ita locutus sit, ut scripsit? WOLF. Bekkeriana post ψεύδεται habet lineolam, post τοῦτον v. 10. plene interpunxit. SCHAEFER.

P. 355. v. 3. καὶ ὅθεν] Scilicet τοῦτ᾽ οἶδα. REISK. Immo τοῦτ᾽ ᾔδειν. SCHAEFER.

P. 355. v. 7. ὃ] Malim οὓς. *quos* (Phocenses) *plane praeterire tacitos* —. REISK. Non opus. *quod*, scilicet Phocenses utrum foederis formula comprehenderentur, nec ne. SCHAEFER.

P. 355. v. 7. ἐᾷν] Non differt ab addito σιωπᾷν. Est pleonasmus oratorius. SCHAEFER.

P. 355. v. 7. ἤμελλον] Vulg. ἔμελλον. ἤμελλον August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 355. v. 8. μήτε] μὴ Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 8. Φιλίππου] τοῦ Φιλίππου Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. Articulum addidit Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 9. μήτε]. μηδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 12. τοσοῦτον] τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 13. ἀναμιμνήσκεσθε] ἀναμνήσκεσθε August. primus, editiones Aldi et P. Manutii, index Lambini, Bavaricus. REISK.

P. 355. v. 13. ταῦτα] quae nempe Aeschines blaterat. REISK.

P. 355. v. 13. οὔτε οἶδα] οὔτ᾽ οἶδα Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 13. κοινωνῶ] S. τούτων. Verba diversae constructionis coniuncta eodem casu. Nam τὸ κοινωνῶ dativo et genitivo fere iungitur, ut in Aristogit. μηδένα μηδενὸς τούτῳ κοινωνεῖν. Illud autem, κοινωνίαν κοινωνεῖν, communis Atticismus est, non propria verbi constructio. Mox v. 15. τραχέως δὲ, et v. 16. καὶ ὅπως γε, ὦ ἄνδρες. WOLF.

P. 355. v. 15. τραχέως] Pro ταχέως MS. τραχέως. Quam ego veram lectionem esse puto. Est enim referendum ad sequens participium σχόντων. aspere, acerbe ferentibus vobis, etc. Proclivis autem lapsus librarii fuit ex τραχέως in ταχέως, unica omissa litera ρ. OBSOP. γρ. τραχέως margo Altemps. Ask. TAYLOR. ταχέως Paris. septimus, Aldus. Sed corrigunt ad modum vulgatae Lessing. et Weimaran. REISK.

P. 355. v. 16. ἐπὶ] Abest a Paris. primo et quarto, item August. primo. REISK.

P. 355. v. 16. σχόντων] ἐχόντων Paris. primus et sextus, August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 355. v. 16. Καὶ ὅπως —] Id est, Καὶ ὁρᾶτε, ὅπως —. etiam, Videte quaeso, inquam, cives, et operam date, ut —. REISK.

P. 355. v. 17. γίγνηται] γένηται margo Lutetianae, tacito auctore. γίγνεται Aldina Taylori. REISK.

P. 355. v. 17. τούτους μὲν] Vulg. τούτους. Addunt μὲν Paris. primus, quartus, quintus, septimus, August. primus et secundus. μὲν addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 17. ἐπαινέσετε] ἐπαινέσεσθε Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. Recte ἐπαινέσεσθε Bekker. V. Plato III. 1. p. 99, 5. 105, 7. 177, 17. III. 2. p. 302, 18. Xenophon Hellen. III. 2. 6. f. Idem Anab. I. 4. 16. ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε, ἐμοὶ μελήσει. Schneiderus: „Zeune malebat ἐπαινέσετε scriptum, quod et ipse probo.“ Vulgata si non est ferenda, quod videtur posse addubitari, malim ἐπαινέσεσθε. Etiam in Plutarcho T. III. p. 851. B. ἐπαινέσεις mutem in ἐπαινέσει, coll. p. 823. SCHAEFER.

P. 355. v. 18. κἂν τι τῶν ἐναντίων] Scilicet γίγνηται. REISK.

P. 355. v. 20. ἀφίσταμαι] οὐ κοινωνῶ, ut v. 13. SCHAEFER.

P. 355. v. 20. Μὴ νῦν — προσποιήσῃ] Sententia est: Haud equidem veto te, Demosthene, nunc dedicere et eiurare communionem et conscientiam harum rerum. Sed rursus nolim tunc te tibi earum participationem arrogare, cum exitum sortita erunt. Quasi si sic dixisset: μὴ νῦν μὲν ἀφίστασο, τότε δὲ προσποιοῦ. quod idem est atque νῦν μὲν ἀφίστασο, τότε δ' αὖ μὴ προσποιοῦ. REISK. Sensum verborum intellexit: non intellexit rationem constructionis. Posita, ut factum in Bekkeriana, ante ἀλλ' hypostigme, continuata haec verte: *Ne nunc — a communione te seiungas nisi sic* (hac conditione), *ut ne tunc* (quando res bene ce-

ciderint) *tibi quidquam adroges.* Idem παραφράζων sic dicas: Μὴ νῦν ἀφίστασο ἄλλως ἢ ἐφ' ᾧτε τότε μὴ προσποιεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 355. v. 21. ὑπολαβὼν] Post ὑπολαβὼν addunt ἔφη Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Eius loco dant Paris. primus et quartus ὑπολαμβάνων. REISK. Addidit ἔφη Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 21. ἔφη] Hic omittunt Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 22. προσποιήσῃ] προσποιήσει Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 22. ἀδικήσω γε] ἀδικήσω τότε γ' Aldina Taylori. REISK. Vere Bekkerus ἢ ἀδικήσω γ' secutus librum optimum, qui sua Demostheni toties restituit. Vulgata est tam absurda, tam contraria menti Oratoris, ut nescias qui factum sit, ut tamdiu tolerari posset. Subaudi οὕτως ἀφίσταμαι. Hercle accipio conditionem: quod nisi faciam, sane ero iniustus. SCHAEFER.

P. 355. v. 22. ἐπαναστὰς] Simplicius ἀναστὰς dant Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 355. v. 23. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 355. v. 23. Οὐδὲν — θαυμαστὸν] οὐδὲν, ἔφη, θαυμαστόν ἐστιν Aldina Taylori. REISK. οὐδέν, ἔφη, θαυμαστόν Bekker., deleto verbo ἐστιν. SCHAEFER.

P. 355. v. 25. εἰ μὴ] Vulg. μή. εἰ μὴ August. secundus. REISK. V. not. ad δοκεῖ v. sq. SCHAEFER.

P. 355. v. 25. ταὐτὰ] Vulg. ταῦτα. ταὐτὰ August. secundus, Bavaricus, Aldus. ταῦτα καὶ ἐμοὶ Aldina Taylori. Ut ταῦτα cum ταὐτὰ mutaretur, prorsus necessarium factu erat. REISK.

P. 355. v. 26. δοκεῖ] Vulg. δοκεῖν. δοκεῖ August. secundus. Ut bona et proba constructio accusativi cum infinitivo mutaretur, nulla gravior mihi fuit causa, quam auctoritas probati codicis, unde dedi εἰ μὴ et δοκεῖ. REISK. μὴ — δοκεῖν revocavit Bekker. Idem sensus utriusque scripturae: nam etiam obliqua per infinitivum enuntiatio indicat conditionem. Quae causa est, cur μή, non οὐ, infinitivo iunctum sit. V. H. Stephani Thesaurus c. 6122. A. SCHAEFER.

P. 355. v. 26. οὗτος μὲν γὰρ] Vulg. οὗτος γάρ. οὗτος μὲν γὰρ August. primus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. μὲν addidi. REISK.

P. 355. v. 26. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ] Si locum hunc legere potuisset poëta nostras Gay, vix, puto, eloquentiam Demosthenis caluisse mero affirmasset.

„*thou — with eloquence profound,*
And arguments convictive, didst enforce
Fam'd Tully, and Demosthenes renown'd."

Gay, On wine. v. 92. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 224.

P. 355. v. 27. δὴ] δὲ Paris. primus. REISK.

P. 355. v. 27. δίδωσι] Scilicet τῷ γραμματεῖ πρὸς τὸ δημοσίᾳ ἀναγινώσκειν. scribae in manus dat ad recitandum in concione rogationem a se conscriptam. REISK.

P. 355. v. 27. γράψας] γράψαι Aldus, P. Manutius. Sed vulgatam dat Aldina Taylori. REISK.

P. 355. v. 28. ἀκοῦσαι — οὑτωσὶ] si sic obiter audias nec simul diligenter perpendas τὰς περιστάσεις. V. Melet. Crit. p. 80. meaque in H. Stephani Thesauro c. 1739. A. SCHAEFER.

P. 355. v. 28. ἀκοῦσαι — ἐπειδὰν δὲ —] In tribus editionibus conversionis meae sic legitur: *Hic enim orationis ordo perquam opportunus est.* Quae verba nescio quomodo irrepserint in eorum locum, quae sunt in Graeco: *nam obiter quidem auditu sane praeclarum est; sed si quis* etc. Nisi forte in Veneta editione Feliciani, quam nunc ad manum non habeo, scriptum fuit: αὕτη γὰρ ἡ τάξις τοῦ λόγου πάνυ καλῶς ἔχει. Sic enim lego pro παγκάλως. Sed Hervagiana vetus magis probatur. WOLF. πάνυ καλῶς plerique e nostris. TAYLOR.

P. 355. v. 28. οὑτωσὶ] οὕτως εἰ Paris. primus. REISK.

P. 355. v. 28. παγκάλως] πάνυ καλῶς Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 356. v. 1. συλλογίσηταί] Ita recte reposuit Wolfius et coniecit Lambinus pro συλλογήσηταί Parisiensium. Ulpianus enim modo: ἐκ τῶν χρόνων βούλεται συλλογίσασθαι τὴν ἀπόδειξιν. TAYLOR. Vulg. συλλογήσηταί. συλλογίσηταί August. primus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius, index Lambini, omnes omnino libri; de quo nullus dubito. Et sic correxi. REISK.

P. 356. v. 2. ὑποσχέσεις] ὑποθέσεις Paris. septimus. REISK.

P. 356. v. 2. οὗτος ὑπισχνεῖτο] ὑπισχνεῖτο μὲν οὗτος August. secundus. REISK.

P. 356. v. 3. μόνον οὐκ] μονονουχὶ Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 356. v. 6. ἐπαίνων] quibus nempe Philippus a nobis extollitur. REISK.

P. 356. v. 7. καὶ ὅσης εὐφημίας] Pleonasmus oratorius: neque enim differt ab antegresso ὅσων ἐπαίνων. V. Pollux V. 117. SCHAEFER.

P. 356. v. 7. καὶ τὴν εἰρήνην —] Id est: ὁρᾶτε, ὅτι τὸ ψήφισμα λέγει τὴν εἰρήνην —. videtis, cives, etiam hoc, Philocratis rogationem sancire, ut, quam pacem Philippus vobiscum contraxerit, eadem nepotibus quoque cum vestris tum ipsius rata stabilisque sit. REISK.

P. 356. v. 8. ἐγγόνοις] M. ἐκγόνοις. Etsi non adeo multum interest. WOLF. ἐγγόνοις Benenatus et editi. Codices tamen a. b. c. Ask. Lind. Obsop. Harl. et MSS. Felician. uti maluit Wolfius. Ita

verba. Deinde regerit Demosthenes: *Οὐχ ἵνα ἐξέλθοιτε. πώμαλα.* In ea fere mente est Ulpianus quoque, quem praeterea consulere de voce *πώμαλα* operae erit pretium, ut conferantur ea, quae illic habet, cum iis, quae protulere de ista voce Suidas, Harpocratio, Thomas Magister [p. 768.] etc. ad hunc locum Demosthenis respicientes. TAYLOR. *καίτοι καὶ — καλοῦσας ὑμᾶς* est hypophora, ficta oppositio. Atqui vos tamen Philippus binis literis evocavit? Occurrit orator: *οὐχ ἵν' ἐξέλθητε* —. Atqui non eo profecto scriptis, quo vos exiretis. Nequaquam. Non enim vos hoc temporis articulo vocasset, nisi iam dudum ante vobis praeripuisset opportunitates exeundi, h. e. nisi nosset, in potestate vestra non esse in castra exire, cum ipse vobis potestatem eius rei tum eripuisset, cum pestiferas illas fraudes cum legatis vestris composuisset. Opponit inter se *τότε* et *τηνικαῦτα*, *tum temporis*, cum vobis adhuc liceret exire, et *nunc*, cum negatum id vobis est. REISK. Nulla, quod sciam, hypophora a particula *καίτοι* orditur. Demosthenes haec dicit e sua ipsius persona, sensusque verborum est: Quanquam fateor binas Philippum litteras misisse, quae vos vocarent. At quo consilio misit? Profecto non ut —; sed ut —. SCHAEFER.

P. 357. v. 2. *ἐξέλθητε*] Recte *ἐξέλθοιτε* Bekker. Docent optativi v. 8. et 11. SCHAEFER.

P. 357. v. 2. *πώμαλα*;] Addidi signum interrogandi. Interrogativam esse vocem arguit ipsa eius compositio, de qua v. Anecd. Bekk. p. 604, 8. In iisdem p. 193, 4. ante *πάνυ* excidit *οὐ*. SCHAEFER.

P. 357. v. 2. *οὐ γὰρ — ἀνελὼν*] Vulg. *οὐ γὰρ ἄν ποτε τοὺς χρόνους ἀνελών*. Refinxi ad mentem meam: *οὐ γὰρ ἄν, τότε τοὺς χρόνους οὐκ ἀνελών*. Particulam infitiantem addi necessarium erat, quia alias sententia exsisteret inconsentanea et sibi repugnans. REISK. Commentum suum interpretatur Reiskius ad p. 356, 28. Quod falsitatis convincit ipsum illud *οὐκ*, pro quo Demosthenes, hoc si voluisset, scripturus erat *μή*. Bene igitur Bekkerus restituit quod ante Reiskium vulgabatur, *οὐ γὰρ ἄν ποτε τοὺς χρόνους ἀνελών*, —. Sensus: neque enim tunc, cum non poteratis in castra exire, vos vocasset, ut qui olim, quo tempore potuissetis, vobis eripuisset opportunitatem exeundi. SCHAEFER.

P. 357. v. 3. *τηνικαῦτα*] *τηνικαῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 357. v. 5. *ἀποπλεῖν*] *ἀποπεσεῖν* margo Lutetianae, tacito auctore. REISK.

P. 357. v. 5. *τοιαυτὶ*] *τοιαῦτα* Paris. primus et secundus, August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. Bene *τοιαῦτα* Bekker. Ubi enim explicatur pronomen ut hic (*ἐξ ὧν ἥκιστα κ. τ. λ.*), littera demonstrativa locum non habet. SCHAEFER.

P. 357. v. 6. *προσέταττεν*] Subaudi: si bona fide vos ad se

invitasset aut expeditionem castrensem hortatus esset. Sed merus hic erat mimus, merae praestigiae, subsannatio vestri. REISK.

P. 357. v. 6. ἥκιστα] ἥκισθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 357. v. 6. ἠμέλλετ'] Vulg. ἐμέλλετε. ἠμέλλετ' August. primus. REISK.

P. 357. v. 7. ἀλλ' ἵνα —] Id est: imo vero binas illas mimicas literas Philippus eo ad vos misit, quo —. REISK.

P. 357. v. 7. ἵνα, ἃ] [ἵνα.] ἵν' ἃ. WOLF.

P. 357. v. 7. ἠβούλεσθε] Vulg. ἐβούλεσθε. ἠβούλεσθε August. primus. REISK.

P. 357. v. 8. ψηφίσαισθε] ψηφίσησθε Paris. quintus et septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 357. v. 8. ἀμύνοιντο] ἀμύναιντο Aldina Taylori in optat. aor. 1. REISK. Vulgata, quae est optativus imperfecti, recte habet. SCHAEFER.

P. 357. v. 10. ἐπί τι] Vulg. ἐπί. τι de meo addidi. ἐπί τι, subaudi μέρος vel μῆκος τοῦ χρόνου, *aliquatenus*, *aliquantisper*. REISK. Iure τι delevit Bekker. ὑπό τι novimus: non item ἐπί τι. Weiskius de Hyperb. II. p. 15.: „Mihi ἔτι legendum videtur, quod vim habet invidiosam: *ne Phocenses resisterent amplius, sed continuo se dederent.*" Neque ἔτι probo, nec video quid invidiosi hoc in adverbio insit. SCHAEFER.

P. 357. v. 10. ἐπανέχοντες] [ἐπέχοντες.] Iudicii plena sunt, quae habet, sive Budaeus sit, sive H. Stephanus, Thes. Graec. T. I. c. 1336. Igitur exscribo. „ἐπανέχοντες habet interpres Demosthenis, et in MSto sic legimus, licet in vulgatis ἐπέχοντες legatur. ἐπανέχοντες enim dixit ἀντὶ τοῦ θαῤῥοῦντες, ἐμμένοντες, ἐπαναπανόμενοι, ἰσχυριζόμενοι, στηριζόμενοι, στέργοντες, *incumbentes*, *acquiescentes*." ἐπανέχοντες Cant. Bodl. Aug. Ital. cum Lutetianis. TAYLOR. ἔχοντες simplex August. secundus. ἐπέχοντες Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius, Taylorus. Vulgatam dat August. primus. ἐπανέχειν ἐλπίσιν, *auf seiner Hoffnung laviren*, commorari in spe sua, nec ab ea discedere, sed in ea velut aestuare, fluctuare, ut navis intra breve spatium loci iisdem in undis discursitans neque multum proficiens, aut ad ancoram stans et secundum ventum aliudve aliquid exspectans. REISK. Aliter Ind. Graecit. p. 223. Similis locutio Luciani T. I. p. 662. Amstel. ἐπ' ἐλπίδος ἀεὶ τὸν ἐραστὴν ἔχουσι. quam non fuit cur tentarem Melet. Crit. p. 92. SCHAEFER.

P. 357. v. 11. ἅπαντες] F. ἁπάντων. p. 358, 15. MARKLAND. ἅπαντας Ven. Bodl. Ital. ἅπαντα Reg. α. cum Aug. et Harl. TAYLOR. ἅπαντα August. primus. ἅπαντας Aldina Taylori. ἅπαντες confirmatur p. 360, 11. REISK. Bene ἅπαντα Bekker. Conf. p. 358, 13. SCHAEFER.

P. 357. v. 11. αὐτὰς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 357. v. 15. ἤδη] *nunc demum, nun erst; erst jetzt.* V. Ind. Graecit. p. 268. SCHAEFER.

P. 357. v. 16. τούτοις] Scilicet Αἰσχίνῃ καὶ Φιλοκράτει. An τούτοις συνειπεῖν? S. τοῖς ὑπὸ Φιλίππου ἐπεσταλμένοις. WOLF. Aeschini, Philocrati et consortibus. REISK. Recte interpretatur: nec fuit cur Wolfius ambigeret. SCHAEFER.

P. 357. v. 16. δ'] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico, editionibus Aldi et P. Manutii. REISK.

P. 357. v. 16. τούτων] Scilic. scriptorum his in literis. REISK.

P. 357. v. 16. τί ἄλλο] Vulg. τί δ' ἄλλο. Sustuli particulam. REISK.

P. 357. v. 17. ἐξέλθοιτε] [ἐπεξέλθοιτε.] Omnino ἐξέλθοιτε cum Ven. et Reg. α., vel ἐξέλθητε, uti Harl. et Ital. Ratio patebit ex Wolfii interpretatione. TAYLOR. Vulg. ἐπεξέλθοιτε. ἐξέλθοιτε Bavaricus, Aldina Taylori. ἐξέλθητε August. primus et secundus. Primam syllabam detraxi. *exiretis in castra.* Nam ἐπεξέρχεσθαι est *iniuriam oblatam, scelus ulcisci, persequi.* REISK.

P. 357. v. 17. καὶ τὸν Πρόξενον — εὐθέως βοηθεῖν] Verba sic ordina: καὶ [προσῆκε τούτοις] γράφειν, τὸν Πρόξενον βοηθεῖν εὐθέως, s. τοῖς Φωκεῦσι, pro ὅπως ὁ Πρόξενος βοηθῇ. WOLF. decebat eos rogationem a se conscriptam ad vos ferre, qua Proxenus iuberetur Phocensibus succurrere. REISK.

P. 357. v. 18. πάντα — πεποιηκότες] Citant Anecd. Bekk. p. 138, 10. SCHAEFER.

P. 357. v. 20. ἐπέστελλε] ἐπέστελλον Paris. primus. ἐπέστειλε Paris. quintus. REISK.

P. 357. v. 22. ἐπύθοντο] [ἐπείθοντο.] Forte ἐπύθοντο a πυνθάνομαι, ut paulo post. τὰ παρ' ὑμῶν, id est, τὰ ὑμέτερα ψηφίσματα, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνεγνωσμένα. Post [v. 25.] τὴν ἀπαγγελίαν. WOLF. ἐπύθοντο omnium fere Codd. est. Alterum solummodo venerat ex incuria typothetae. Proxime autem Obsopoei quidem Cod. cum Wolfio consentit, ἐπαγγελίαν tamen retinent plures. Alibi meam exposui sententiam. TAYLOR. ἐπείθοντο Aldus. REISK.

P. 357. v. 23. τό τε ψήφισμα] Vulg. τὸ ψήφισμα. τό τε ψήφισμα Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. Interposui τε. REISK.

P. 357. v. 25. ἀπαγγελίαν] Vulg. ἐπαγγελίαν. ἀπαγγελίαν Pannon. Obsop. Lessing. editio P. Manutii, unde repetere potuit Weimaranus: et sic coniecit quoque Wolfius aut e Paulina hausit. Plures tamen vulgatam retinere testatur Taylorus. Correxi ἀπαγγελίαν. REISK. V. not. ad v. 22. SCHAEFER.

P. 357. v. 26. ἦσαν — ἔχοντες] Haec interrogative bene legi possunt, ut et ista mox: ἦσαν ἄλλοι — ᾤοντο; et: ἀλλὰ καὶ — εἰρήνην; MARKLAND. Cave assentiaris. SCHAEFER.

P. 357. v. 27. οὗτοι] οὗτοι stat in bivio, ut antrorsum re-

trorsumque vergat. Tu finge tibi, lector, sic esse exaratum: καὶ νοῦν ἔχοντες οὗτοι [*et hi quidem sapientes*]· οὗτοι πιστεύειν ὑπήχθησαν [*hi ad credendum adducebantur*]. Non ideo tamen auctor sim literis expressis idem vocabulum exarandi. REISK. Non stat in bivio: manifesto enim antrorsum vergit. Conf. p. 358, 6. et 12. SCHAEFER.

P. 357. v. 28. ὑπήχθησαν] ἐπήχθησαν Paris. septimus. REISK.

P. 358. v. 1. γε] Abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 358. v. 2. Ἀθηναίους] Dictum significanter. homines, ut Athenienses, tam acutos solertesque, nihil ut eos fraudulentae machinationis fugere posset. SCHAEFER.

P. 358. v. 2. τολμῆσαι] τολμᾷν Paris. primus et quartus. REISK.

P. 358. v. 3. Θηβαίοις] Ἀθηναίοις margo Lutetianae, tacito auctore. REISK.

P. 358. v. 3. οὐχ αὐτοῖς] Vulg. οὐκ αὐτοῖς. οὐχ αὐτοῖς August. primus. REISK.

P. 358. v. 5. ὄλεθρον] Malim cum articulo τὸν ὄλεθρον. REISK. Articulo facile caremus. SCHAEFER.

P. 358. v. 5. ἀμύνεσθαι] [ἀμύνασθαι.] F. ἀμύνεσθαι. MARKLAND. Ita Ven. Harl. et Lutetiani Codd. α. ζ. TAYLOR. Vulg. ἀμύνασθαι. ἀμύνεσθαι Bavaricus, August. primus, Aldina Taylori. REISK.

P. 358. v. 6. τούτους] τοὺς Aldina Taylori. REISK.

P. 358. v. 6. τὸ τὸν — πεισθῆναι] τὸ ὑπάρχειν αὐτοῖς, τουτέστιν, ὅτι δυνατόν ἐστι, τὸν Φίλιππον πεισθῆναι, ὅπως ἂν αὐτοὺς σώσῃ. WOLF. Lego ὑπάρξειν αὐτοῖς, *suum fore:* ut p. 377, 10. 384, 25. Alibi plenius dicitur ὑπάρχειν φίλον τινὶ, p. 383, 10. 384, 20. MARKLAND. Lego τὸν Φίλιππον φίλον ὑπάρχειν (vel ὑπάρξειν potius) αὐτοῖς πεισθῆναι. Nam vox ista post Φίλιππον facile excidere potuit, scriba properante vel dormitante. TAYLOR. ὑπάρξειν Paris. primus, August. primus et secundus. Subaudi εὔνουν vel φίλον, ne adde: sufficit enim merum verbum. *reddidit hoc eos molles et torpidos, quod persuasum ipsis esset, Philippum ipsis amicum et propitium esse.* REISK. V. not. ad p. 286, 8. πεισθῆναι Wolfius perperam, Reiskius recte interpretatus est. SCHAEFER.

P. 358. v. 7. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 7. ποιήσωσιν] Vulg. ποιήσουσιν. ποιήσωσιν August. primus. ποιοῦσιν Aldina Taylori. REISK. ποιήσουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 10. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 11. ἀλλὰ καὶ —] Est obiectio, quae in continenti removetur in istis: τούτοις, ὅτι —. Atqui tamen erant penes Pho-

censes, quibus videretur futurum, ut poenitentia vestrae imprudentiae vos aliquando incesseret. Malim itaque μεταμελήσειν in futuro. REISK. Non obiectio est, sed transitus ad tertium inter Phocenses genus hominum, quod metus erat ne Philippo negotium facesseret. Hoc quomodo eluserint οἱ μακεδονίζοντες, ostendunt sequentia: τούτοις, ὅτι —. μεταμέλειν cave mutes. SCHAEFER.

P. 358. v. 12. Φίλιππον] τὸν Φίλιππον Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 358. v. 12. εἰρήνην. τούτοις, ὅτι] August. primus sic interpungit: εἰρήνην τούτοις. ὅτι —. REISK.

P. 358. v. 12. ἐκγόνοις] ἐγγόνοις Aldus. REISK. ἐγγόνοις Bekker. V. not. ad p. 356, 8. SCHAEFER.

P. 358. v. 13. ἐψηφίσασθε] ἐπεψήφισθε Paris. septimus, non male, sive ab ἐπιψηφίζομαι repetatur, sive a simplici ψηφίζομαι, ut sit plusquamperfectum. REISK. Male: nam si repetas a simplici, diplasiasmo locus non est; sin a composito, ἐπιψηφίζομαι hoc sensu non dicitur. Fallitur enim Reiskius ad p. 378, 27. V. Schneiderus ad Xenophont. Anabas. VII. 3, 14. 6, 14. ἐψηφίσασθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 13. ἐπέδειξαν] ἀπέδειξαν Bavaricus. ἐπέδειξαν, alii, quicunque id fecerunt, quod istis essent sapientiores. Non nominatur, qui fecerit. REISK. Intelligenda, ut arbitror, factio Macedonica. SCHAEFER.

P. 358. v. 13. ὑμῶν] ὑμῖν August. primus. REISK.

P. 358. v. 13. ἀπογνωσθῆναι] ἀναγνωσθῆναι August. secundus. REISK.

P. 358. v. 14. ταῦτα πάντα] ἅπαντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 14. οὗτοι] Omittunt Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 358. v. 16. τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα κ. τ. λ.] Aristides de D. C. p. 214. ἵνα δ' ἔτι σαφέστερόν σοι γένηται, ὁποῖόν τί ἐστι τὸ διὰ μέσου ἐμβαλεῖν πλείω νοήματα, ἐκεῖνο σαφέστατον παράδειγμα ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν — ἓν νόημα ἐκ προσώπου — καὶ διὰ καιρούς τινας ἰσχύοντα, γράφοντα εἰρήνην ἀθάνατον, συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην — τὸ πρᾶγμα τὸ γινόμενον. τὸ δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ οὔπω ἀπήρτισται, ἀλλ' ἐπεμβάλλει πάλιν· πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν —. Sed hic rursus locus aliunde petitus est, scilicet e p. 381, 23. Quare suspicor, post ἐπεμβάλλει deesse: νῦν τὸ πέρας· πῶς οὐχὶ πάνδεινον; Tum sequitur novum exemplum: καὶ πάλιν —. REISK. Nihil videtur in Technico excidisse, dummodo post ἐπεμβάλλει plene interpungas. SCHAEFER.

P. 358. v. 17. ἀθάνατον] Pessime haec ad hunc usque diem intelligebantur. Nec tamen laborant nisi mala interpunctione. ἀθάνατον oportet non ad vocem εἰρήνην, ut vulgo solet fieri, sed

ad *αἰσχύνην* accommodari. Lege itaque: *τὸ γὰρ πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην κ. τ. λ. Vos, ubi cum viro* mortali *pacem decerneretis,* immortale *civitatis vestrae opprobrium pacisci — πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστι;* Confirmat hoc vis et vehementia totius periodi. TAYLOR. Editio P. Manutii sic dat interpunctum: — *εἰρήνην ἀθάνατον, συνθέσθαι* —. Suspicatus aliquando sum legendum esse: *γράφοντας εἰρήνην ἀθάνατον* [condentes pacem aeternam, nunquam desituram] *ἀθάνατον συνθέσθαι* — [immortale civitati dedecus condere]. REISK. Reiskius verba duo *γράφοντας εἰρήνην* inclusit subdistinctionibus. SCHAEFER.

P. 358. v. 17. *τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην*] *μεγάλα — κατ' ἐκείνου φαίνοιτ' ἂν ὀνείδη* p. 19, 7. SCHAEFER.

P. 358. v. 18. *τῶν ἄλλων*] Vulg. *τῶν παρὰ τῶν ἄλλων*. Secundum vocabulum cum tertio omittunt Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. *τῶν* primum abest a Bavarico. Vulgatae sensus: beneficiis et ornamentis ab aliis, diis hominibusque, in eam collatis. Praetuli *τῶν ἄλλων*, omissis duobus vocabulis intermediis, nunc non facturus: nam vulgata vitio carebat. In hac nova lectione subaudiri debet *γερῶν* vel *κλεῶν*, *laudibus, decoribus*. REISK. Bekkerus Reiskii scripturam servavit, quae mihi quoque probatur. *ceteris rebus*. Nihil subaudiendum. SCHAEFER.

P. 358. v. 21. *χρήσασθαι*] *χρῆσθαι* Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 358. v. 21. *τοὺς ὄντας Ἀθηναίους*] *Athenienses qui nunc vivunt*. V. not. ad p. 69, 23. SCHAEFER.

P. 358. v. 25. *ὑπεμείνατ'*] *ὑπεμείνετ'* (sic) August. primus. REISK.

P. 358. v. 25. *ὕστερον*] postmodum, temporibus insecutis, post eos Phocidis caeteraeque Graeciae casus, qui post conditam et signatam a Philocrate pacem evenerunt. REISK. Fallitur: nam ante Phocensium interitum haec verba formulae foederis in cumulum addita sunt. Docent quae supra v. 12. s. leguntur. Conf. p. 368, 22. SCHAEFER.

P. 358. v. 26. *ἐκγόνοις*] *ἐγγόνοις* Aldus, Bavaricus. REISK. *ἐγγόνοις* Bekker. V. not. ad p. 356, 8. SCHAEFER.

P. 358. v. 26. *ὑποσχέσεσι*] *ὑποθέσεσι* Paris. septimus. REISK.

P. 358. v. 28. *αὐτοὺς*] *ἑαυτοὺς* Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 359. v. 3. *τοὺς χρόνους — λογιοῦμαι*] Calculus hic lectorem meum non morabitur, si subnectam calendarii Attici particulam resque a Demosthene relatas in ea quasi tabella pictas.

I. *Πρώτη ἱσταμένου.*
II. *Δευτέρα.*
III. *Τρίτη.*

IV. Τετάρτη.
V. Πέμπτη.
VI. Ἕκτη.
VII. Ἑβδόμη.
VIII. Ὀγδόη.
IX. Ἐνάτη.
X. Δεκάτη.
XI. Πρώτη μεσοῦντος vel ἐπὶ δέκα.
XII. Δευτέρα.
XIII. Τρίτη. Reversi Athenas legati. Demosth. v. 10.
XIV. Τετάρτη.
XV. Πέμπτη.
XVI. Ἕκτη. Senatus habitus. v. 16. Renunciatur legatio.
XVII. Ἑβδόμη.
XVIII. Ὀγδόη.
XIX. Ἐνάτη.
XX. Εἰκάς. Hoc die ponit Demosthenes decreta Atheniensium renunciari potuisse Phocensibus v. 22.
XXI. Δεκάτη φθίνοντος.
XXII. Ἐνάτη.
XXIII. Ὀγδόη. Foedus. Interitus Phocensium. v. 25.
XXIV. Ἑβδόμη.
XXV. Ἕκτη.
XXVI. Πέμπτη.
XXVII. Τετάρτη. Senatus in Piraeo. Auditur Athenis clades Phocensium. v. 27.
XXVIII. Τρίτη.
XXIX. Δευτέρα.
XXX. Ἕνη καὶ νέα.

Vir doctissimus Vincent. Contarenus huic rei impendit Variar. suarum Lectionum Cap. XVII., quem iuvabit consulere cum ob rationes temporis probe subductas, tum quod historiam huius Orationis in initio Capitis breviter et luculente describit. Adde eruditissimum virum, Edoard. Corsinium in Fastis Attic. Dissert. II. n. XV. TAYLOR.

P. 359. v. 5. τούτων] τούτῳ Paris. septimus, August. secundus. Designat Aeschinis sodalitium. REISK.

P. 359. v. 6. εἰπάτω] Bekkerus: „εἰπέτω pr. F." Vid. not. ad Dionys. Halic. de C. V. p. 436. s. et Schneider. ad Xenophont. Memor. III. 6. 3. De accentu secundae personae, εἰπόν an εἶπον scribi praestet, dubitationem movit Lobeckius ad Phrynich. pag. 348. Conf. Buttmannus ad Platon. Dial. IV p. 70. ss. et Meinekius ad Theocrit. p. 147. s. SCHAEFER.

P. 359. v. 7. ἐνάτῃ] ἐννάτῃ margo Lutetianae, auctore tacito. In Bavarico quoque sic fuerat primitus exaratum, sed alterum ν postmodum est erasum. REISK.

P. 359. v. 7. δέκα] δεκάτῃ Paris. secundus et quintus, August. secundus. REISK. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 359. v. 7. ἐγένετο] ἐγίγνετο Bavaricus. REISK.

P. 359. v. 8. τρεῖς μῆνας ὅλους] Ita infra pag. 390, 22. τρεῖς μῆνας ὅλους ἀποδημήσαντες. Et de Cor. pag. 235, 21. οἱ χρηστοὶ πρέσβεις οὗτοι καθῆντο ἐν Μακεδονίᾳ τρεῖς ὅλους μῆνας. Quod si, ut certissime constat, peregre profecti sint legati post diem tertium Munychionis, (sit v. g. Martius mensis, et ita est praeterpropter,) redierunt die 13. Scirrhophorionis (vel Maii), errat noster in calculo. Sed in his rebus non exspectamus rigorem supputationis, licet vox ὅλους, *totos*, id exspectare permittat. Sufficit, si fuerit bimestre spatium et quod excurrit. Venia ea facile conceditur, praesertim si amplificandi studio id ab Oratore dicitur. Vid. Contaren. l. c. TAYLOR.

P. 359. v. 10. σῶοι] σῷοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 10. δὲ] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 359. v. 11. δέκα] Ita edidimus moti auctoritate Bodl. et Reg. α., non δεκάτῃ, ut alii repraesentant. Modo dixerat eadem ratione ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα: quanquam et ibi obtinet apud vetusta quaedam exemplaria, uti β. ε., ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ, sed corrupte, ut arbitror, et contra communem usum scribendi. Et similiter infra v. 16. τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ Codd. β. δ. ε. TAYLOR. Vulg. δεκάτῃ. δέκα August. primus, Bavaricus, sed cum vulgata in margine. Praetuli δέκα constantiae ergo. REISK.

P. 359. v. 12. ἐν Πύλαις ὁ Φίλιππος] ὁ Φίλιππος ἐν Πύλαις Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 12. ἐπηγγέλλετο] Num ἀπηγγέλλετο, *nunciabantur?* REISK. Ne audias. SCHAEFER.

P. 359. v. 15. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 16. ἀπώλεσαν] ἀπολωλέκεσαν Paris. primus, August. primus e correctione. A vetusta manu supererant adhuc integrae literae ἀπολωλ: caetera erant erasa et iis a nova manu superscriptum έκεσαν. REISK.

P. 359. v. 17. δέκα] δεκάτῃ August. secundus. REISK. Vid. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 359. v. 17. τοῦ Σκιροφοριῶνος ἐγίγνετο] Vulg. ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφοριῶνος. τοῦ Σκιροφοριῶνος ἐγίνετο August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. ἐγίγνετο τοῦ Σκιροφοριῶνος Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 17. Σκιροφοριῶνος] Post h. v. addunt Paris. primus et August. primus voc. μηνός. REISK.

P. 359. v. 17. ἀπὸ τοίνυν ταύτης κ. τ. λ.] Aeschines περὶ παραπρεσβ. p. 299. τί γὰρ ἄν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγκεχείρηκε λέγειν, ὡς Φίλιππος οὐ τοῖς αὑτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου δρομοκήρυ-

κες τἀνθένδε ἐκεῖσε διήγγελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ εἴσω Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐτῶν παρέδοσαν. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 224.

P. 359. v. 18. πεμπταῖα — γενέσθαι] τῇ πέμπτῃ ἡμέρᾳ τοῖς Φωκεῦσιν ἀπηγγέλθαι. Post [pag. 365, 1.] dicet: πέντε γεγόνασιν ἡμέραι μόναι, ἐν αἷς οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο, ἐνέδωκαν ἑαυτούς, ἀπώλοντο. Sic autem numerabis: 16. 17. 18. 19. 20. WOLF.

P. 359. v. 18. τὰ] Vulg. καὶ τά. καὶ omittunt Paris. primus et septimus, August. primus et secundus, Bavaricus. Sustuli copulam. REISK.

P. 359. v. 20. καὶ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 359. v. 20. καὶ ἣν — εἰδέναι] Verba sic ordina: καὶ ἣν ἐπιμελὲς αὐτοῖς εἰδέναι, καὶ τί ἀπαγγελοῦσιν οὗτοι, καὶ τί ὑμεῖς ψηφιεῖσθε. WOLF.

P. 359. v. 21. ἀπαγγελοῦσιν] ἀπαγγέλλουσιν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 359. v. 21. ψηφιεῖσθε] ψηφιεῖσθαι P. Manutius. REISK. ψηφιεῖσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 25. ὑστέρα τοίνυν δεκάτῃ] Non ea, quam εἰκάδα modo dixit, sed a tempore habitae concionis. Retro autem numerat Demosthenes (ut opinor), ut ostendat, brevissimum tempus intercessisse inter pollicitationes Aeschinis et Phocense excidium. WOLF. Minime gentium. Progreditur noster in numerando ea, quae evenerunt post diem vigesimum. Id quod fiebat apud Athenienses ordine retrogrado. Quod quanquam plurimis notum est, non tamen gravabor verba Ulpiani ad hunc locum exscribere. Εἶτα, id est, post diem vigesimum, λοιπὸν ἐκ τῆς πρώτης καὶ εἰκάδος ἐξ ὑποστροφῆς λέγοντες τὴν πρώτην εἰκάδα (corrige τὴν πρώτην καὶ εἰκάδα) δεκάτην, καὶ τὴν δευτέραν (iterum corrige) ἐνάτην, καὶ τὴν τρίτην εἰκάδα (iterum) ὀγδόην, καὶ ὁμοίως οὕτως ἕως τῆς τριακάδος. Iam ab hoc computo recens ita Demosthenem eris interpretaturus. *Scirrhophorionis dies vigesimus: postridie vigesimus primus,* (Attico computo δεκάτῃ, scilicet μηνὸς φθίνοντος, cursu retrogrado,) *deinde vigesimus secundus, tertius: eo die factum est foedus.* Concordat interpretatio Etrusca: *A' venti adunque pogniamo —. Seguono poi i vent' uno, i ventidua, i ventitre.* Et similiter in sequentibus. Miror, haec tam protrita non vidisse Wolfium. Et qui haec non viderit, nae ille de tota hac supputatione et calculo Demosthenis nihil omnino intelliget. Ergo v. 27. τετράδι φθίνοντος tu interpreteris *die mensis vigesimo septimo,* non *decimo quarto.* et p. 360, 4. ὀγδόῃ, ἑβδόμῃ, ἕκτῃ, πέμπτῃ, τετρὰς ita expones: *Dies Scirrhophorionis vigesimus tertius — quartus — quintus — sextus — septimus,* vel τετρὰς φθίνοντος. Intervallum nimirum dierum quinque, quo sane utrum-

que contigit, ut et ea, quae Athenis gesta essent, rescirent Phocenses, et quae in Phocide, renunciarentur Athenis. TAYLOR.

P. 359. v. 25. ταύτῃ ἐγίγνοντο αἱ σπονδαί] Sub. τῶν Φωκέων πρὸς Φίλιππον τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Ἀθήνῃσιν ἐκκλησίαν, hoc est, 24. Maii, qui est ἡ τετρὰς φθίνοντος, vel ἡ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, vel ἡ ἑβδόμη φθίνοντος. Sin a tempore supputes, quo Phocenses Atheniensem concionem cognoverunt, decimus inde dies erit 30. Maii, nonus 29., octavus 28. Ego dubitationem meam fateor. WOLF. Qui ea legerit, quae modo adnotavi, eum de hoc loco dubitare non sinam. TAYLOR.

P. 359. v. 25. ἐγίγνοντο] ἐγίγνονθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 26. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 26. ἀπολώλει] Bekkerus: „ἀπωλώλει F. Υ. s." V. not. ad p. 242, 10. SCHAEFER.

P. 359. v. 26. εἶχε] εἶχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 359. v. 26. τῷ] ἀντὶ τοῦ τίνι σημείῳ. WOLF.

P. 359. v. 27. τῇ τετράδι φθίνοντος] τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ Σκιῤῥοφοριῶνος. τετρὰς hic non significat quartam lunam, de qua proverbium τῇ τετράδι γεγονέναι, sed simpliciter τὴν τετάρτην μετὰ τὴν εἰκάδα, nisi forte a trigesimo die mensis sit retro numerandum. Ita cadet ἡ τετρὰς in 27. Maii, nec erit ἡ τετάρτη φθίνοντος. Fuit et ἡ τετρὰς ἱσταμένου, Mercurio sacra, id est, quartus cuiusque mensis dies seu pridie Nonas. Nomina illa decuriarum mensis, ἱσταμένου — μεσοῦντος — φθίνοντος, ἀπιόντος ἢ λήγοντος, satis nota sunt. Ulpiani autem huius loci enarratio corrupta et supputatio haec obscura est, quod non satis constat, mihi quidem, unde aut cur ordiatur ad hunc modum. Qua de ratione etiam in Orat. περὶ συμμοριῶν sum conquestus. καὶ ἴσως πανούργημά τι ῥητορικὸν τῇ συγχύσει τῶν ἀριθμῶν ἐμβωλεύει*). WOLF.

P. 359. v. 27. τῇ τετράδι — ἐν Πειραιεῖ] Vulg. τῇ τετράδι φθίνοντος ἐκκλησιάζετε μὲν ὑμεῖς τότ' ἐν Πειραιεῖ. Pro μὲν August. secundus habet τόθ', tum τότ' proximum versu sequ. abest. Abest item τότ' ab August. primo, et forte quoque a Paris. primo, in quo fuisse videtur μὲν ὑμεῖς ἐν τῷ Πειραιεῖ: quamquam ex eo perperam est enotatum. In Bavarico est ἐκκλησιάζετε μὲν τόθ' ὑμεῖς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Ald. Tayl. μὲν τόθ' ὑμεῖς dat. Vulgatae distinctionem qui sequuntur, ii utique recte τότ' omittunt. Ego vero post φθίνοντος punctum posui. Subaudi τοῦτο δῆλον. *e die XXVII. mensis nempe hoc constat.* Tum τότ' servavi, sed γὰρ de meo addidi. *tunc enim concionem habebatis in Piraeeo.* REISK. Interpunctio Reiskii non probanda. τῇ τετράδι φθίνοντος ἠκκλη-

*) Quid hoc monstri sibi vult? Scribendum, opinor, ἐμφωλεύει. SCHAEF.

σιάζετε μὲν τόθ' ὑμεῖς ἐν Πειραιεῖ Bekker. De augmento verbi ἐκκλησιάζειν v. not. ad pag. 315, 10. τότ' si absit, nemo requirat. SCHAEFER.

P. 360. v. 1. ἐν Πειραιεῖ] Alias ἡ Πνὺξ locus concionum fuit. Nunc in Piraeo portu, a quo utique navalia non longe absfuerunt. WOLF.

P. 360. v. 1. Δέρκυλλος] Δερκύλος (cum uno λ et penacute) August. secundus et Bavaricus. REISK. Δερκύλος Bekker. Vid. not. ad p. 379, 21. SCHAEFER.

P. 360. v. 2. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 3. πέμπτην ἡμέραν εἶναι ταύτην] Vulg. πέμπτην οὖν ἡμέραν εἶναι ταύτην. πέμπτην εἶναι ταύτην ἡμέραν August. primus. οὖν etiam ab August. secundo et Bavarico abest, item ab editionibus Aldi et P. Manutii. Expunxi particulam. REISK. πέμπτην εἶναι ταύτην ἡμέραν Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 4. ἐλογίζετο] ἐλογίζετ' Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 4. ὀγδόη τοίνυν — πέμπτη] S. φθίνοντος. Hoc est: 23. 24. 25. 26. WOLF. Aliquando expergiscitur bonus homo et ad se redit. TAYLOR.

P. 360. v. 5. τετρὰς] Si τετάρτη φθίνοντος, est 27: sin τετρὰς ἡ τετάρτη ἐπὶ εἰκάδι, 24. WOLF. Prius verum. SCHAEFER.

P. 360. v. 5. αὐτὸ — πέμπτην] αὐτὸ, scilic. τὸ πρᾶγμα. *Res ipsa convenit.* Plene in Midiana pag. 517, 15. ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ. Vel τοὖργον, ut in Timocratea pag. 705, 4. MARKLAND. Lambinus, deleta praepositione, legit αὐτὸ συμβαίνει ταύτην εἶναι πέμπτην. Quod non improbo, et confirmat, quod in superioribus admonebam. Scilicet: Perinde est, utrinque evenit, τὸ αὐτὸ συμβαίνει, utrum a Phocide Athenas, an ab Athenis Phocida nuncietur. TAYLOR. εἰς expungit index Lambini. Pro αὐτὸ malim τοῦτ' αὐτὸ id ipsum, quod aio. συμβαίνει, congruit cum dicto Proxeni [Dercylli], diem hunc XXVIII. [XXVII.] esse quintum ab —. Attica dictio τοῦτ' αὐτὸ, scilicet ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἔλεγες. *just so, recht so, vollkommen so, da haben wir es, es fällt, es trifft pünktlich auf den fünften Tag.* REISK. αὐτὸ συμβαίνει, ex computatione id ipsum efficitur, *(the reckoning comes exactly right,)* quintum diem (h. e. quintum ab ὀγδόῃ φθίνοντος) in hunc diem (i. e. in τετράδα vel τετάρτην φθίνοντος) incidere. Ad verbum: *quintum esse diem ad hunc.* Caeterum notandum est, τὰς σπονδὰς factas fuisse ubi aderat Philippus. Vid. ll. 24. et 23. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 224. sq. Errat Reiskius vulgatam tentans. Neque εἰς cum Lambino delendum. V. p. 359, 23. SCHAEFER.

P. 360. v. 6. οἷς — οἷς] οἷς utrumque non est masculini generis, neque cohaeret cum χρόνοις, sed neutrius idemque valet atque τούτοις, ἃ —. REISK.

P. 360. v. 6. ἀπήγγελλον] ἀπήγγελον Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 360. v. 6. ἐξελέγχονται] ἐλέγχονται simplex Paris. primus. REISK.

P. 360. v. 8. τοίνυν] Abest a Paris. quinto. REISK.

P. 360. v. 8. μηδεμίαν — μηδ' —] Hae cur positae sint negativae, non οὐδεμίαν — οὐδ' —, aliam causam non comminiscor nisi obliquam orationem. Resolvas in rectam conditionalem, εἰ μηδεμία — μηδ' —, sed ita conditionalem, ut rem factam significet. SCHAEFER.

P. 360. v. 10. πολιορκίᾳ — κράτος] Adverte abundantiam oratoriam. SCHAEFER.

P. 360. v. 11. σπείσασθαι] S. τοὺς Φωκέας. Mox [v. 19.] Συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Φωκέων. WOLF. πείσασθαι habent editi praeter Parisienses, ubi renovari voluit Lambinus. Rectius manuscripti nostri, ut edidimus. TAYLOR. πείσασθαι Aldus, P. Manutius, unde repetiit index Lambini. Sed correxit Lessing. et Aldina Taylori. REISK. Conf. Xenophontea nostra praefat. ad Anacreontica Brunckii p. XIII. SCHAEFER.

P. 360. v. 11. πάντας] πάντ' index Lambini. REISK.

P. 360. v. 12. ὑπὸ] ἀπὸ Bavaricus. REISK.

P. 360. v. 15. φέρε δή μοι κ. τ. λ.] Citat Scholiastes Hermogenis. V. Ind. Graecit. p. 522. s. SCHAEFER.

P. 360. v. 15. μοι] August. primus omittit μοι. Secundus sic dat: φέρε τοίνυν τὴν συμμαχίαν. REISK.

P. 360. v. 15. τὰ δόγματα] V. Reisk. ad v. 19. SCHAEFER.

P. 360. v. 16. καθεῖλεν] V. Reisk. ad v. 19. Sed καθεῖλον Bekker. e libro optimo: ut etiam factio τῶν φιλιππιζόντων infamiam huius facinoris subeat. SCHAEFER.

P. 360. v. 17. διὰ — ἐχθρούς] Cod. Ven. habet διὰ τούτων τοῖς θεοῖς ἐχθρῶν. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK.

P. 360. v. 17. τούτους] τουτουσὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 19. ΣΥΜΜΑΧΙΑ [ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΙ] ΦΩΚΕΩΝ.] Pro Συμμαχία Θηβαίων καὶ Φωκέων in nostro Σ. Ἀθηναίων καὶ Φωκέων erat. Atque ita legendum esse superiora et antecedentia verba confirmant. OBSOP. Θηβαίων quoque Ald. Hervag. aliique. Sed editiones, quae rite procurabantur, ut oportebat, et Codd. nonnulli, inter quos Altemps. et Askew. In Codd. α. δ. Aug. Harl. desunt verba Ἀθηναίων καὶ et exaratur solummodo Συμμαχία Φωκέων. Quod est inhonestum. Caeterum multas turbas dederunt propter similitudinem voces Θηβαίων et Ἀθηναίων. Nam prima litera abrasa in hac posteriore voce non multum abludunt. Notavi et confirmavi pluribus ad Leptineam pag. 489, 10. Et iuvabit quoque adiicere, quae produxit cl. Valesius

ad p. 155. Harpocrationis. *) TAYLOR. Vulg. Συμμαχία Ἀθηναίων καὶ Φωκέων. Vocabula secundum et tertium absunt ab August. primo. Pro Ἀθηναίων dedit Aldus vitiose Θηβαίων, quod correxit Wolfius ad modum vulgatae; suffragantibus Weimar. et edit. P. Manutii. In Aldina Taylori sic legitur: ἐν παλαιῷ δόγμα ἐστί. quo significatur, in codice S. Marci, unde lectiones istae depromtae sunt, loco vocabuli συμμαχία legi δόγμα. Duo media vocabula, ut non admodum necessaria, uncis inclusi. Satis enim e superioribus constat, societatem belli designari Phocensibus cum Atheniensibus initam. Verum Taylorus omissionem horum verborum, Ἀθηναίων καὶ, *inhonestum factum* appellat, homo non raro subcerebrosus et praeter rationem calidus. Ergo factum id quoque inhonestum est, cum orator ipse paulo ante v. 15. τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων dixit. Ergo perinde inhonestum erit factum v. cod. τὰ δόγματα sic nude appellari sine τῶν Ἀμφικτυόνων. Verbum καθεῖλεν redit ad Philippum. *decreta Amphictyonum, per quae vel vi quorum Philippus moenia deiecit.* REISK. *ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΦΩΚΕΩΝ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ* Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 22. κωλύσαντα] κωλύσοντα Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 360. v. 22. ὑμᾶς] ἡμᾶς Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 360. v. 23. *ΟΜΟΛΟΓΙΑ*] ἀπολογία Bavaricus. REISK.

P. 360. v. 25. Ἀκούετε] ἀκούσατε Paris. primus. REISK.

P. 360. v. 26. Θηβαίων] Vulg. τῶν Θηβαίων. τῶν abest ab August. primo et secundo, Bavarico, editionibus Aldi et P. Manutii. Articulum detraxi. REISK.

P. 360. v. 27. ἄλλον] ἄλλον του (enclitice) Paris. primus et quartus. REISK. Conf. Porsonus Addend. ad Euripid. Hecub. pag. 100. s. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 360. v. 27. παρόντων] F. ἁπάντων, ut pag. 362, 20. καὶ οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλῳ γεγονός. MARKLAND. Felicissime. πάντων Cod.* Reg. α. TAYLOR. Vulgata cur displicuerit, non intelligo. *eorum qui ibi aderant.* SCHAEFER.

P. 360. v. 23. πάλιν] Post h. v. non interpungit Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 28. τὰς πόλεις, φησί, Φωκέας] τὰς πόλεις Φωκέας φησὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 360. v. 28. φησὶ] Scil. ἡ ὁμολογία, illa formula pacti conventi. REISK.

---

*) Add. mea in Lexico Vocum Peregr., quo Angli Thesaurum Stephanicum auxerunt, p. CCCCXCI. a. SCHAEFER.

P. 361. v. 1. οὐχὶ Θετταλοῖς] οὐδὲ Θ. Paris. primus, August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. οὐδὲ Θ. Bekker. SCHAEF.

P. 361. v. 2. ἀπηγγέλλετο] ἀπηγγέλετο Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 361. v. 3. πάντες] Vulg. πάντ'. πάντες August. secundus. Praetuli πάντες. Crebro Demosthenes hoc urget, Phocenses *omnes* pessum isse, ad conflandam crimini hoc maiorem invidiam. Constabat nempe resp. Phocensium compluribus minutis civitatibus, quas complectens orator *omnes* appellat. REISK. Bene πάντ' Bekker. Iam concinne sequitur πάντ' ἐσκόπουν. SCHAEFER.

P. 361. v. 5. πρὸς — ἐσκόπουν] Voces istae, πρὸς τοῦτον (vel cum nonnullis πρὸς τοῦτο) πάντ' ἐσκόπουν, desunt in Codd. Regg. α. ε. et in Harleiano nostro. Et profecto melius absunt. Easq natas esse arbitror a sequentibus, quae in Veneto exemplari ita leguntur: πρὸς τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο. TAYLOR. Vulg. πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν. Verba haec absunt ab August. primo et secundo. πάντ' ἐσκόπουν cum duobus proximis verbis πρὸς τοῦτον uncis inclusi ut amputanda, cum manifesto constet ἐσκόπουν ex ἐποίουν perperam esse effictum. Arbitror itaque locum sic esse continuo tractu legendum: πάντες ἐπίστευον καὶ πρὸς τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην. REISK. Uncos removit Bekker. Recte, ut arbitror. Paulisper hic insistit Orator, quo magis appareat, quam flagitiose Philippus fidem a Phocensibus sibi habitam frustratus sit. SCHAEFER.

P. 361. v. 5. πάντες] Addunt August. secundus, Bavaricus, Venet. Aldina Taylori sic dat, καὶ πρὸς τοῦτον πάντες ἐποιοῦντο, reliquis interiectis deficientibus. REISK. Recte πάντες omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 6. οἷα — ἔπαθον] Excidii Phocensium descriptionem vide apud Diodorum folio Graeco 542. WOLF. οἷα πιστεύσαντες οἷα ἔπαθον Codd. α. δ. Aug. Sed Ven. τίνα — τίνα —. Et similiter Ital., in posteriore saltem membro. TAYLOR. Vulg. τί πιστεύσαντες τί ἔπαθον. οἷα πιστεύσαντες οἷα ἔπαθον August. primus. Loco primi τί dat August. secundus τίνα. Praetuli οἷα. *spectate, secundum quantam fiduciam* [id est *e quanta fiducia*] Phocenses *quanta in mala inciderint*, h. e. quantas in clades eos coniecerit nimia ipsorum et incauta fiducia. οἷα melius, quam τί, cum ὅμοια et παραπλήσια concordat. REISK. τί — τί.— revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 7. ἀπήγγειλε] ἀπήγγειλεν Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 9. ΔΟΓΜΑ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ.] Lege Δόγματα Ἀ. Supra p. 360, 15. et p. 361, 17. MARKLAND. Bekkerus: „δόγματα O. u. v.“ Cur igitur dubitamus recipere? Unius tamen decreti formulam olim hic locum habuisse scribit Valckenarius Diatr. de Philippo Maced. p. 266. SCHAEFER.

P. 361. v. 10. οὐ] οὔτε August. primus, qui tamen nihilominus proximum οὐδὲ servat. οὐ γέγονε δεινότερα August. secundus. REISK.

P. 361. v. 11. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 11. ἡμῶν] [ὑμῶν.] F. ἡμῶν, ut p. 362, 15. MARKLAND. Ita a Benenato excudebatur. ὑμῶν α. ζ. TAYLOR. ὑμῶν Aldus, P. Manutius, quos secuti sunt Wolfius et Taylorus. REISK.

P. 361. v. 11. ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ] [ἐν τῷ πρόσθεν.] χρόνῳ lege. WOLF. Wolfius quid sibi voluerit, nescio, ad haec verba annotans: „χρόνῳ lege“. quod in ipsius quoque legitur editione, neque in ulla alia, quod sciam, desideratur. REISK.

P. 361. v. 12. πρόσθεν] ἔμπροσθεν Paris. primus, August. primus, Aldina Taylori. REISK.

P. 361. v. 13. κύριος εἷς ἀνὴρ] εἷς ἀνὴρ κύριος August. secundus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 361. v. 13. οὔσης] V. not. ad p. 69, 23. SCHAEFER.

P. 361. v. 15. προεστάναι] ἔμπροσθεν στῆναι Ven. Quod est profecto glossae simillimum. TAYLOR.

P. 361. v. 18. θέαμα δεινὸν κ. τ. λ.] Hermogenes pag. 129. ἐνδιάσκευον δ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς διηγήσεως ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας παρὰ τῷ Δημοσθένει· θέαμα δεινόν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ ἐλεεινόν. et pag. 437. τὰ σμικρὰ καὶ φαῦλα τῇ περιβολῇ τῶν λόγων μέγεθος προσλαμβάνει. ταῦτα ποιεῖ Δημοσθένης καὶ οὕτω τραγῳδεῖ τὴν Φωκέων ἅλωσιν ἔθνους ὅλου ἐν ὀλίγοις ῥήμασι λέγων· ἦν ἰδεῖν οἰκίας κατεσκαμμένας —. μονονουχὶ παρέφρασε τὸ Ὁμηρικόν (Iliad. I.). Citat item hunc locum Alexander Rhetor p. 50. et Aristides de D. C. p. 274., cuius haec sunt verba: ἔμφασιν δὲ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπισημαίνεσθαι ταῖς ποιότησιν [si qualitates rerum nota quadam, praesertim displicentiae atque reprehensionis insignias], ὅπου λέγει· θέαμα δεινόν. καὶ πάλιν· νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς — δεόμενον. Citat item Scholiastes ad Aristoteles Rhetorica edita Parisiis apud Conr. Neobarium 1539. in folio minori p. 14. a. 38. Apsines p. 726. πάθος ποιοῦσι καὶ οἱ ἀναδιπλασιασμοί· Θῆβαι δέ, Θῆβαι. καὶ αἱ δεινώσεις· θέαμα δεινόν. πάθος ποιεῖ καὶ τὰ ἀνακλητικά· θέαμα δεινόν, ὦ γῆ καὶ θεοί. ἐν τοῖς πάθεσιν οὐ πολὺν δὲ *) εἶναι δεῖ τὸν κόσμον, οὐδ' ἐπεμβάλλεσθαι τὰς ἐννοίας, ἀλλὰ κομματικὰ τὰ πλεῖω. ἐὰν μὲν βουληθῇς συνέχειαν ποιῆσαι ἐν τῷ πάθει, κατὰ τὸ ἀσύνδετον εἰσάξεις· οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα etc. REISK. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν hinc citat Tiberius p. 62. ut exemplum locutionis ellipticae, ad quam ἐλλείπει τὸ ἐστί. Inepte. SCHAEFER.

*) Si Reiskius recte exscripsit, notabilis hic locus est ob particulam tot verbis subiectam. SCHAEFER.

P. 361. v. 20. νῦν] Abest ab August. secundo. νῦν, id est ἔναγχος. nuper in novissima legatione nostra ad Delphos cum dignitate theororum a vobis illuc publice missorum. REISK.

P. 361. v. 21. ἐξ ἀνάγκης ἦν ἡμῖν] *cogebamur*. Vid. Ind. Graecit. p. 34. SCHAEFER.

P. 361. v. 21. ἡμῖν ὁρᾶν] ὁρᾶν ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 21. πάντα] ἅπαντα Paris. primus, August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 361. v. 21. κατεσκαμμένας] κατεσκευασμένας August. secundus. REISK.

P. 361. v. 23. δὲ] Abest a Bavarico. REISK. Particulam non requiro. SCHAEFER.

P. 361. v. 23. ὀλίγα] Alexander Rhetor p. 50. ad ὀλίγα addit ἄθλια. REISK.

P. 361. v. 23. οἰκτρούς] Alexander Rhetor l. c. pro οἰκτρούς dat οἰκουρούς, sine dubito vitiose. REISK.

P. 361. v. 25. ὅλως δὲ — νῦν ὄντων.] Citant Anecd. Bekk. p. 138, 4. SCHAEFER.

P. 361. v. 25. ὅλως δὲ] Absunt a Paris. septimo. REISK. Omisit Bekker. Ita oratio fit gravior. SCHAEFER.

P. 361. v. 25. δὲ] δ' Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 361. v. 25. ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναιτο] δύναιτ' ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ Anecd. Bekk. Et hoc ordine dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 26. ὅτι τὴν ἐναντίαν — προτεθεῖσαν] Thebani, victis ad Aegospotamos Atheniensibus, in concilio pronunciarunt, Athenas delendas esse et Atticam pascuis ovium assignandam. Quibus adversatos fuisse Phocenses hic tradit Demosthenes, cum nec Lacedaemonii committendum censerent, τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γίνεσθαι. WOLF.

P. 361. v. 26. ὅτι — Θηβαίοις] ὅτι ποτὲ ἐναντίαν Θηβαίοις August. secundus. REISK.

P. 361. v. 27. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. sextus, Bavaricus. REISK. ἡμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 27. προτεθεῖσαν] [προστεθεῖσαν.] προτεθεῖσαν lege. WOLF. Recte. Nam προστεθεῖσαν, quod exibat e prelo Benenati aliorumque, erat a mala manu. Sinceriorem lectionem agnoscit Cod. Paris. α. item Bodl. et MSS. Felician. Recte etiam Ulpianus noster, dum historiam huius loci enarrat: Κρατήσαντες — οἱ Λακεδαιμόνιοι — προέθεντο ψῆφον περὶ τῶν Ἀθηναίων. Non potuit melius. Dixi liberius de hoc errore Codicum facillimo ad Lysiam Orat. I. p. 23. not. 50. et ad Timocrateam p. 715, 13. TAYLOR. Vulg. προστεθεῖσαν. προτεθεῖσαν August. primus et secundus, Bavaricus. Et sic coniecit quoque Wolfius, aut hausit ex

editione Feliciani: et sic edi quoque curavit. Idem est in Aldina Taylori. Correxi προτεθεῖσαν. REISK.

P. 361. v. 28. τίνα ἂν οὖν οἴεσθε κ. τ. λ.] Aristides de D. C. p. 200. καὶ ὅταν εἰς κρίσιν ἀνάγῃς [scilic. τὸ πρᾶγμα] τεθνηκότων ἐνδόξων, βαρὺ δοκεῖ τὸ τοιοῦτον εἶναι. οἷον· καίτοι πηλίκον ἂν στενάξειαν οἱ πρόγονοι. καὶ πάλιν· καίτοι τίνα ποτ' οἴεσθε etc. REISK.

P. 361. v. 28. τίνα] τίν' Bekker. SCHAEFER.

P. 361. v. 28. ἂν] Abest a Paris. primo, August. primo, Bavarico. REISK.

P. 362. v. 2. ψῆφον — ὀλέθρου] Aristides l. c. sic recitat: ὀργὴν ἢ ψῆφον θέσθαι κατὰ τῶν αἰτίων τούτων τοῦ ὀλέθρου. F. τούτοις voluit, aut τοῦ τούτων ὀλέθρου. REISK.

P. 362. v. 2. περὶ — ὀλέθρου] [περὶ τοῦ τῶν —,] [Ita Aldus.] M. περὶ τῶν τοῦ τῶν, ac potius, quia molesta est tot articulorum repetitio, περὶ τῶν τοῦ Φωκέων ὀλέθρου αἰτίων. WOLF. Satius cum Harl. περὶ τῶν αἰτίων τοῦ (non τῆς, ut MS.) τῶν Φωκέων ὀλέθρου. TAYLOR. Post περὶ τῶν addunt αἰτίων August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. Sed hi iidem rursus hoc vocabulum paulo post omittunt. τῶν primum abest ab editione Aldi: secundum ab editione P. Manutii, a qua item αἰτίων abest. REISK. τοῦ τούτων ὀλέθρου Bekker., quomodo etiam Aristides l. c. videtur legisse. Vere, ut opinor: ut vulgata ab interpretantis manu profecta sit. SCHAEFER.

P. 362. v. 3. μὲν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 362. v. 3. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 5. καθαροὺς] Dubitatio hic subit, referendumne sit τὸ καθαροὺς ad homicidii crimen, quod quidem nullum futurum videtur in poena proditorum, an ad crimen perfidiae et ingratitudinis, quo spectare videntur et praecedentia et subsequentia. Nempe proditionis crimine primum legati, deinde civitas ipsa teneri videbatur, nisi vindicaret. Tu, si ita sentias, rescribe καθαροὺς οὐκ ἔσεσθαι, vel, si malis, οὐκ ἂν καταλεύσαντας, vel etiam οὐ κἂν καταλεύσαντας. IURIN. Ad καθαροὺς subaudi ἑαυτούς. se (maiores nostros miraculo divinitus in vitam revocatos) esse a scelere homicidii puros et intactos, etiamsi suis ipsimet manibus imbre saxeo eiusmodi proditores contumulassent. REISK. Vere Reiskius: nec fuit cur Iurinus vel tantillum dubitaret. τὸ ἑξῆς est: νομίζειν ἂν ἔσεσθαι καθαροὺς καὶ καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσί. SCHAEFER.

P. 362. v. 6. μᾶλλον — τούτου] μᾶλλον δέ τίς ἐστιν — dedit in editione sua Wolfius, quod repetiit pro more suo in Britannica Taylorus haec annotans: „Editi omnes ante Wolfium et manuscripti quoque: μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἐστὶν —. Et tum deesse aliquid suspicarer post τούτου, hoc pacto: πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον

δὲ, εἴ τις ἐστὶν ὑπερβολὴ τούτου, πῶς οὐκ ἀσεβέστατον; vel aliquid simile." Subaudi τοῦτο λεκτέον. *ecquid sit turpius, aut si quod vocabulum adhuc gravius et atrocius sit, quam v. turpe,* scilicet hoc graviori vocabulo rem appellabimus. Formula haec est Demosthenica. REISK. Si quid subaudiri oportet, locutionem sic expleam: μᾶλλον δὲ πέρα τοῦ αἰσχροῦ. Sed quid nos cogit ellipsin comminisci? Scilicet alterius praedicati, quo Orator se corrigens uti mallet, si quod suppeteret, vice fungitur enuntiatio εἴ — τούτου. SCHAEFER.

P. 362. v. 6. ἡμᾶς] γρ. ὑμᾶς Paris. primus. REISK.

P. 362. v. 11. ταῦτα] Abest ab August. secundo. τοσαῦτα dat Aldina. REISK. φενακίζειν τι non frequens est: rarius etiam φενακίζειν τινά τι, cuius constructionis exemplum occurrit p. 368, 29. SCHAEFER.

P. 362. v. 11. μὲν] Abest a Paris. primo et August. primo. REISK. Iure omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 12. ἂν] Abest a Paris. primo et August. primo. REISK.

P. 362. v. 13. τούτου] Vulg. τοῦτο. Correxi de meo sensu τούτου. Subaudi ἕνεκα. Constructio haec est: ἑνὸς τούτου χάριν μάλιστα ἐξ ἁπάντων εὐδαιμονίσειεν ἄν τις Φίλιππον. Nam non res εὐδαιμονίζεται, sed homo re gaudens. *hanc unam omnium imprimis ob causam beatum quis Philippum praedicet.* REISK. Recte τοῦτο Bekker. τούτου tam manifesto falsum est, ut mirer Bekkero visum esse dignum cuius faceret mentionem. πολλὰ et τοῦτο inter se opponuntur: genitivus autem τῆς τύχης refertur et ad εὐδαιμονίσας et ad εὐδαιμονίσειεν. Praeterea ad εὐδαιμονίσειέν subaudi, si placet, (neque enim necesse est,) αὐτόν. SCHAEFER.

P. 362. v. 13. ὅ μὰ] οὐ μὰ dat margo Lutetianae, auctore tacito. F. voluit ὃ οὐ μά. Bavaricus dat οὐ μά, sed cum ὃ super οὐ scripto. REISK.

P. 362. v. 14. ἔγωγε] Abest a Bavarico. REISK.

P. 362. v. 15. εὐτύχηκεν] Bekkerus: „εὐτετύχηκεν S. et γρ. Q." Notabilis forma. Omninoque doctrinam augmentorum multum abest ut penitus perspectam habeamus. SCHAEFER.

P. 362. v. 15. τὸ μὲν γὰρ — ἢ ἐβούλετο] Locum hunc refert, verum non verbatim, sed e memoria et per compendium atque more suo, Minucianus p. 148. REISK.

P. 362. v. 15. μὲν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 362. v. 17. οἶμαι] *nimirum.* Urbanior formula affirmandi. SCHAEFER.

P. 362. v. 18. ἐκεῖνό γ'] Vulg. ἐκεῖνο. ἐκεῖνό γε August. primus. Addidi γε. Verum poenitet nunc, quod non eadem opera ἐκείνῳ (in dativo) restituerim pro vulgari ἐκεῖνο. *illi vero,* Philippo puta, *propria est felicitas, quae cui contigerit alii quoque,*

dictu facile non est. Non modo res ipsa illuc ducebat, sed etiam Minucianus. Verum tum temporis, quum oratio Demosthenica typis Lipsiensibus recuderetur, Technicum hunc nondum tractaveram. Praeterea in tanta festinatione, qua tunc ferebar incitatus, in haud paucis halucinatus sum, temerans sana et intacta praetermittens vitiosa: quorum de utroque genere nonnulla mihi nunc secundis curis editionem meam retractanti sponte se ingerunt. *) REISK. Encliticam omisit Bekker. Recte: quippe in oppositione non est ei locus. Quod autem Reiskius ἐκεῖνο sivit intactum, bene cecidit. Neque enim oppositio hic est inter Philippum aliumque de regum grege πλεονέκτην, sed inter plura Philippi προτερήματα, quorum unum Macedoni ita proprium esse dicitur, ut alii nemini obtigerit. SCHAEFER.

P. 362. v. 20. οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλῳ γεγονὸς] οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλῳ γεγονὸς lege. WOLF. ἄλλο enim plurimi: et in aliis prorsus deerat. TAYLOR. Vulg. οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλο γεγονὸς. οὐδενὶ τῶν ἄλλων γεγονὸς August. secundus. Unde constat vulgatam conflatam esse e duabus lectionibus in libris olim versatis, altera ea, quam ex August. secundo posui, altera οὐδενὶ τῶν ἁπάντων [vel πάντων, ut in Paris. primo et August. primo est,] γεγονὸς. Potest etiam tertia fingi: οὐδενὶ τῶν ἁπάντων ἄλλῳ [in dativo] γεγονὸς. A Paris. primo et August. primo abest ἄλλο. In Bavarico est, sed cum ῳ super ο scripto. Wolfius ἄλλῳ malebat. Correxi ἄλλῳ. REISK.

P. 362. v. 20. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 21. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 21. πονηροτέρους] πονηροτάτους Bavaricus. REISK.

P. 362. v. 22. τοιοῦτοι] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 362. v. 23. εἴγε] οἵγε Paris. primus, August. primus et secundus. Non male, si v. 27. οὗτοι omittas. REISK. Immo melius: recepitque Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 23. ἃ ὑπὲρ αὐτοῦ Φίλιππος] [ἃ ὑπὲρ ὧν.] Alterum horum ex margine esse opinor: et ultimum potius, nempe ὑπὲρ ὧν. Ita primitus: εἴγε, ἃ αὐτὸς Φίλιππος — οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι. Aliquis deinde explicavit ἃ ὑπὲρ ὧν. Sequiores utrumque admiserunt. MARKLAND. E nostris pro εἴγε οἵγε, et nonnulli οἵγε ἃ Φίλιππος, caeteris neglectis. Cod. Reg. α. εἴγε, ὑπὲρ ὧν, omisso praenomine. In pluribus εἴγε, ἃ ὑπὲρ αὐτοῦ Φίλιππος —

---

*) Haec aliaque similia, quae Reiskius de se identidem professus est, legentes, si de meliori sunt luto, immortalis viri et candorem amabunt et calumniatores detestabuntur οὐκ ὄντας ἀξίους ἵνα λύσωσιν αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Sed hoc est de vitiis humanae naturae: bonis, quae tute aerumnabili labore paraveris, versuti cupide utuntur; secus administrata, ut nihil tibi debere videantur, maligno dente adrodunt. SCHAEFER.

οὐκ ἐτόλμα ψεύσασθαι. TAYLOR. Vulg. *ἃ ὑπὲρ ὧν αὐτὸς Φίλιππος*, *ἃ* abest a Paris. primo et Bavarico. *ὧν* abest a Paris. primo, August. primo. Pro *αὐτὸς* habent *αὐτοῦ* Paris. primus, August. primus (sed hic sine spiritu, ut plerumque solet,) August. secundus. Correxi *ἃ ὑπὲρ αὐτοῦ Φίλιππος. quae mentiri Philippus emolumenti sui causa non audebat, tametsi tantum eius interesset*, h. e. propositis tot et tantis emolumentis, quae parere sibi mendacio potuisset, — *ad ea vobis fraudulenter persuadenda cum illi mercede suam operam elocassent, vos circumvenerunt.* REISK.

P. 362. v. 25. *οὐδ' — οὐδεμίαν*] [*γράψαι.*] Constantius exarari in MSS. video *ἔγραψεν. οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν* (vel, abiecta praepositione, *οὔτ' ἐπιστολὴν*) *ἔγραψεν οὐδεμίαν*. Ita plurimi. TAYLOR. Vulg. *οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι οὐδεμίαν. οὐδ' ἐπιστολὴν ἔγραψεν οὐδεμίαν* index Aldi et Aldina Taylori. Quae lectio si admittatur, rectum erit *ὑπὲρ ὧν αὐτός*: sed rursus tum expungendum erit *ἅ. οὐδὲ γράψαι* annotatum est e Paris. primo, in quo videtur eadem lectio fuisse, quae est in August. primo et secundo, *οὐδὲ γράψαι οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν οὐδεμίαν*. Editio P. Manutii sic dat: *οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν γράψαι οὐδεμίαν, οὐδεὶς εἶπε*, omissis errore verbis *οὐδὲ πρεσβευτής*. Eiusdem index dat sic: *οὐ* (sic) *ἐπιστολὴν ἔγραψεν οὐδεμίαν*. Lectio vulgata probabilis est. Verumtamen Augustanus dubitationis nonnihil iniiciebat, in quo sic legitur: *οὔτε γράψαι, οὔτ' εἰς ἐπιστ.* *) Unde posterius *οὔτε* in *αὐτὸς* mutavi de meo sensu. Non inconcinna utique antithesis inter ipsum dominum et legatum eius. Verum ipsi mihi nunc displicet iste pruritus ubique scitas, argutas, subtiles sententias ingerendi. Possunt utique auctores ab acumine coniecturae haud paulo concinniores atque comtiores fieri, quam sunt. Verumtamen sic facile inducimur, ut inscii et nolentes longius procedamus, quam par est, et ut sive aliena, quae illis nunquam in mentem venerunt, subiiciamus, sive etiam palam ipsorum sententiis repugnantia. REISK. *οὐδ' ἔγραψεν οὔτ' εἰς ἐπιστολὴν οὐδεμίαν* Bekker. Mihi satis placet vulgata olim lectio, quam etiam sex Codd. Bekk. tuentur. SCHAEFER.

P. 362. v. 26. *οὐδὲ*] *οὔτε* Bekker. SCHAEFER.

P. 362. v. 27. *οὗτοι*] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. V. not. ad *εἴγε* v. 23. SCHAEFER.

P. 362. v. 28. *καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.*] Restituendum est *καὶ εἴγε ὁ μὲν Ἀ. —*: aut ea vox saltem subintelligenda est. Uno enim spiritu, uno tenore orationis dixit Demosthenes: *πῶς γὰρ — εἴγε, ἃ αὐτὸς Φίλιππος — καὶ εἴγε ὁ μὲν Ἀντίπατρος κ. τ. λ.* Quo admisso, interrogationis nota recte adponetur clausulae

*) Adversantur haec superioribus. Videlicet haec scripsit Reiskius in annotatt., illa in variet. lection. SCHAEFER.

orationis ad vocem *ὑπέστησαν* p. 363, 6. TAYLOR. Ita vero confit periodus, cui pronuntiandae vereor ut Demosthenis quamvis bona latera suffecerint. Interrogatio pertinet usque ad *ἐξηπάτων*. Sequitur nova periodus, non interrogans, sed simpliciter affirmans: quam excipit iterata priorique similis interrogatio, *πῶς ἂν ἄνθρωποι κ. τ. λ.* Idem igitur Orator dicit, quod Taylorus eum dicere vult, sed sic dicit, ut vocis in interrogando contentionem apte dispertitus pulmonibus parcat. SCHAEFER.

P. 363. v. 1. *μετὰ ταῦθ' ὑμῖν*] *ὑμῖν μετὰ ταῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 1. *ἐντεύξεσθαι*] *ἐντεύξασθαι* Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 363. v. 2. *εὕροντο*] *εὗρον* in activo August. primus et Aldina Taylori. REISK.

P. 363. v. 2. *τὸ*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 2. *ἐξαπατηθῆναι*] Post h. v. Bekkeriana plene interpunxit. SCHAEFER.

P. 363. v. 3. *Ἀθηναίων*] *Ἀθηναῖοι* Ven. Lind. MSS. Ald. Manut. et Felic. *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, οἱ τῆς κ. τ. λ.* Aug. Regg. *α. ε.* et Harleianus quoque a manu prima, ut videtur: sero, id est, manu multo recentiori, *οἱ δ' Ἀθηναίων, οἱ* —. Credo articulum huic occasioni deberi, scilic. quod, cum in aliis *Ἀθηναίων*, in aliis *Ἀθηναῖοι* exaratum erat, repeti coepit *οἱ* post utrumque, sive *Ἀθηναίων* scripserint, sive *Ἀθηναῖοι*, nempe varietate supra adscripta: *Ἀθηναιων* (supra: *οι*). TAYLOR. *Ἀθηναῖοι* Bavaricus, Aldina Taylori, indices Aldi, Bernardi, Pauli, Paris. primus et quintus. REISK.

P. 363. v. 3. *τῆς*] *οἱ τῆς* Harl. Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK.

P. 363. v. 5. *βίον*] *χρόνον* Cod. *α.* et Aug. Itidem Harleianus noster, qui et *βίον* habet inter lineas pro varia lectione. TAYLOR. *χρόνον* August. primus. REISK.

P. 363. v. 8. *εἰδῆτε*] *εἰδῆθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 8. *ὑμῖν οὐδ' εὐσεβές*] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 363. v. 10. *τοιαῦτα*] *τοιαῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 10. *λέγε*] Praetulerim *λαβὲ* Codicum praestantiorum, scilic. Reg. *α.* Harl. et Aug., propter *ἀνάγνωθι*, quod est tantundem. Sed sequitur etiam *λαβών*. Quis haec expediet? TAYLOR. *λαβὲ* August. primus: sed hic e correctione, prima enim manus dederat *λάβε* penacute. Taylorus: „Quis haec expediet?“ Facile nemo non faciat, qui discrimen inter *λέγειν* et *ἀναγινώσκειν* teneat. Illud est *pronunciare*, hoc *de scripto recitare*. Multa pronuncientur, quae de scripto non ideo recitentur. REISK. V. not. ad p. 327, 13. SCHAEFER.

P. 363. v. 10. *τὴν ἀρὰν — τὴν ἐκ τοῦ νόμου ταυτηνί*] Haec unam conficiunt notionem, sed duas in partes syntactice sic discerptam, ut utrique parti suum iungatur verbum. Quod notandum. Sic Euripides Orest. v. 571. *ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.* V. Addenda ad Porsoni Hecub. p. 95. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 363. v. 11. *τὴν ἐκ τοῦ νόμου*] Scil. *τεταγμένην.* REISK.

P. 363. v. 11. *ταυτηνί*] *ταύτην* Paris. primus. REISK.

P. 363. v. 12. *ΑΡΑ.*] Titulus abest a Paris. primo, August. primo. REISK.

P. 363. v. 13. *ἑκάστην ἐκκλησίαν*] *ἑκάστην τὴν ἐκκλησίαν* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 16. *κάθηται*] *καθῆται* Bekker., non improbabili accentu: ut *κάθηται* sit indicativi, *καθῆται* subiunctivi. SCHAEFER.

P. 363. v. 18. *αὐτὸς — κήρυκι*] Priscianus col. 1182.: *Demosthenes ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· αὐτὸς ἐξηγεῖτο τὸν νόμον τῷ κήρυκι, ἀντὶ τοῦ ὑπηγόρευεν.* TAYLOR.

P. 363. v. 18. *τοῦτον*] Omittit Priscianus l. c. REISK.

P. 363. v. 20. *ὑπερφυὲς*] Significare *absurdum, sanae rationi contrarium,* docet quod adiunctum est *ἄτοπον.* Eadem significatione usurpatur p. 426, 26. 848, 22. Idemque valet in Lysia p. 812. ed. Reisk. et in Isocrate p. 635. ed. Lang. Anecdota Bekkeri p. 68, 21. *Ὑπερφυὴς Κρόνος: ἐπ' ἀρχαιότητι καὶ εὐηθείᾳ.* SCHAEFER.

P. 363. v. 20. *εἴητε*] Elmsleius ad Sophocl. Aiac. 278. (post Marklandi Iphigenias p. 304. ed. Dind.) corrigit *εἶτε.* Pervellem vir egregius huius formae exempla e prosaicis scriptoribus citasset. Quae si illis usurpata fuisset, num credibile est semel oblatam in Homericis (Odyss. XXI. 195.) tam insolentem nonnullis videri potuisse, ut mutarent in *εἰτέ*? Quod qui fecerunt, Heraclides iure dixit *ἁμαρτάνειν.* SCHAEFER.

P. 363. v. 21. *ἄρ'*] Abest a Paris. primo, August. primo, Bavarico, Aldina Taylori. REISK. Si absit, non requiram. SCHAEFER.

P. 363. v. 21. *προστάττετε*] *προσετάττετε* August. secundus. REISK. Subaud. *τοῖς θεοῖς.* V. v. 27. Aliquanto lenius *ἀξιοῦτε, postulatis.* SCHAEFER.

P. 363. v. 21. *ποιεῖν*] Vulg. *ποιήσειν. ποιεῖν* Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus. Praetuli *ποιεῖν.* REISK.

P. 363. v. 22. *ποιήσετε*] Recte *ποιήσαιτε* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 23. *εὔχεσθε*] *εὔχεσθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 25. *ἀφίετε*] *ἀφήσετε* index Lambini. REISK. Scilicet ut congruat cum futuro *ποιήσετε* v. 22. Sed scribendum *ἀφείητε,* quod Bekker. dedit. SCHAEFER.

P. 363. v. 25. *ἂν*] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 363. v. 25. λάθῃ] λάθοι Paris. primus, August. secundus. REISK.

P. 363. v. 26. ἂν αὐτοὶ] Vulg. αὐτοὶ. Affertur e Paris. primo ἂν αὐτόν. Sed videtur hoc αὐτὸν vitium typographicum esse et in codice fuisse ἂν αὐτοὶ, ut etiam Aldina Taylori dat. ἂν addidi. REISK.

P. 363. v. 26. λάβητε] λάβοιτε Paris. primus, August. secundus. REISK.

P. 363. v. 27. τοῦτο] Vulg. τοῦτον. τοῦτο August. primus et index Lambini. Verba haec sic ordinant Bavaricus, August. secundus, Aldus, P. Manutius: εἰς τοίνυν τοῦτ' ἀναιδείας. REISK. Sic etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 363. v. 28. ἥξειν — ὥστε — κατηγορήσειν] Herodotus I. 189. καί οἱ ἐπηπείλησε, οὕτω δή μιν ἀσθενέα ποιήσειν, ὥστε τοῦ λοιποῦ καὶ γυναῖκάς μιν εὐπετέως τὸ γόνυ οὐ *) βρεχούσας διαβήσεσθαι. SCHAEFER.

P. 364. v. 1. πάντ'] ἅπαντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 364. v. 2. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίων κ. τ. λ.] V. not. ad p. 374, 18. SCHAEFER.

P. 364. v. 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως] Euripides Orest. 1576. P. τεχνάσματ' ἐστὶ ταῦτα καὶ πολὺς γέλως. V. not. ad p. 185, 18. SCHAEFER.

P. 364. v. 4. ὅσα] ὡς Aldina Taylori. REISK.

P. 364. v. 4. ἢ—ἢ—] ἢ utrumque abest ab August. primo. REISK.

P. 364. v. 5. ὡς — ὡς — ὡς —] Vulg. ἢ ὡς — ἢ ὡς — ἢ ὡς —. Illud ter iteratum ἢ sustuli ut spiritum orationis reprimens et sufflaminans. REISK. Vereor ne iusto calidius sustulerit: tot numero libri particulam tuentur. SCHAEFER.

P. 364. v. 5. ὑπεδέξαντο] ὑπεδέξατο August. secundus. REISK.

P. 364. v. 6. ὡς — ὅ τι] [ἢ ὅ, τι.] Cum nonnullos, immo plurimos Codd. vidi, ut Ven. Lind. Harl. Ital. Obsop. Aug., constanter insinuare ὡς ante ὅ, τι, scilic. ἢ ὡς, ὅ, τι (Ask. quidem ὡς ὅτι pro ἢ ὅ, τι), arbitrabar hoc non temere aut inconsulto factum, et iudicabam protinus, aliquid latere: ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς ***. Quid esset interea, quod latebat, hoc eruere desperabam, cum Codd. de ea re prorsus tacuerunt. Ecce mihi praesto fuit ex

---

*) Al. μή. Difficilis optio: nam utramque scripturam commendat auctoritas librorum bonorum. Et μή quidem praeferas ob solennem huius structurae rationem, ut quae solam hanc negativam admittere videatur. Rursus οὐ sic tuearis, ut dicas eius notionem cum notione sequentis participii coalescere. Sane οὐ βρεχούσας τὸ γόνυ nihil aliud est quam ἀβρόχους τὸ γόνυ. SCHAEFER.

insperato Ulpianus, cuius scholion adhibere lectorem meum admoneo: nam ad totius huiusce loci illustrationem multum conferet, praecipue autem eam medicinam adferet, quam memoravi. Ecce enim: *Φωκέων κατηγορεῖ, διότι — Πρόξενον — οὐ προσεδέξαντο κατάλυσιν τῶν πόλεων ὑποπτεύσαντες. ἐντεῦθεν πονηροὺς Φωκέας ἐκάλεσιν· ἀσεβεῖς δὲ, ὅτι — τὰς μυστηριώδεις σπονδὰς οὐκ ἐδέξαντο —. ὅθεν αὐτοὺς καὶ ἀσεβεῖς ὠνόμασεν.* Lege ergo in textu: *ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσιν, ἢ ὡς πονηροὶ, ἢ ὅ, τι ἂν δήποτε αὐτῶν κατηγορῇ.* TAYLOR. Vulgo *ἢ ὅ, τι.* *ὡς ὅ τι* August. primus, (secius retulit Fabricius: *ἢ* hic loci nullum est in iis membranis:) item Bavaricus, nec non Aldina Taylori. *ἢ ὡς ὅ τι* August. secundus. Conveniret particulae *ὡς* hic adiungi illam virgulam transversam, quam nostrates *einen Gedankenstrich* appellant, indicantem aposiopesin, seu auctorem plura cogitasse, quam prolocutum esse, eosque suos sensus lectori vestigandos atque supplendos reliquisse. In usum huius virgulae Britanni, gens acris, aetate nostra ita furiose exarsit, ut loco verborum excusorum totas saepe paginas in eorum libris videas his virgulis obsitas, quibus profunditatem et ubertatem cogitationum ementientes ieiunitatem et paupertatem ingenii produnt. REISK. Adiunxi virgulam: idque recte fecisse mihi videor. Signum est enim vocis paullum quiescentis: quam pronuntiandi intercapedinem sequitur constructio mutata. Sed videndum ne Reiskius vulgatam olim scripturam sine iusta causa mutaverit. Quod si legeris *ἢ ὡς Πρόξενον οὐχ ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἀσεβεῖς εἰσὶν, ἢ ὅ τι ἂν δήποτ' αὐτῶν κατηγορῇ,* periodus tam leniter fluit, nihil ut requiri posse videatur. Quod autem Taylorus membrum suspicatur excidisse ex Ulpiano, quem appellat, supplendum, mihi quidem non persuadet. Infra v. 21. *μηδὲ κατηγορεῖν ἐᾶτε Φωκέων, ὡς πονηροί.* Huc ille pseudonymus respexit. SCHAEFER.

P. 364. v. 6. *κατηγορῇ*] *κατηγορεῖ* August. secundus. REISK.

P. 364. v. 8. *ὥς τίς φησιν; Αἰσχίνης αὐτὸς*] Est haec subiectio. *Quis hoc dicit? Aeschines ipse.* WOLF. Legitur in Cod. Vaticano, uti discimus ex marg. exemplaris Altemps., *ὥς που φησὶν Αἰσχίνης οὑτοσί.* Plurimi item Codd. *ὥς που φησίν.* Tum ista Wolfiana distinctione nihil opus erit. TAYLOR. Vulg. *ὥς τις φησὶν Αἰσχίνης αὐτός. ὥσπερ φησὶν* Paris. secundus et Lessing. *ὥς που φησὶν* Aldina Taylori, Paris. quintus. *ὥς φησί τις* margo Lutetianae, tacito auctore, nisi varietas haec Paris. quinto fuit adscripta. Ego Wolfium secutus sum iacentemque sententiam erexi interponendo signo interrogationis. *ὥς τίς φησιν; ut dicit — ecquisnam? Respondet ipse sibi: Aeschines ipse.* Verum haud diffitebor, figuram hanc, alias fortem et efficacem, hic loco alieno mihi videri usurpatam esse cum affectatione quadam puerili: ut suspicer, oratorem dedisse *ὥς που φησὶν Αἰσχίνης —. ut loco nescio quo (usquam) dicit ipse Aeschines.* REISK. H. l. Reiskii *αἱ πρότεραι φροντίδες σοφώτεραι.* SCHAEFER.

P. 364. v. 10. οὐ γὰρ ὡς κ. τ. λ.] Construes orationem hanc hoc modo atque deficientia tacitus addes: οὐ γὰρ ἀπήγγειλεν οὕτω τότε [scilic. Aeschines], ὡς ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς, εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους τοῦτο ἀδύνατον ἦν, aut ἐκωλύθησαν σώζεσθαι, aut τοῦτο οὐκ ἐγένετο. Non enim tum renunciavit, futurum fuisse, ut Phocenses servarentur, nisi ob Lacedaemonios hoc negatum aut arduum factu fuisset, aut nisi Lacedaemonii rem morati essent. Et sic in reliquis quoque. REISK. V. not. ad p. 370, 3. SCHAEFER.

P. 364. v. 10. διὰ] Abest a Bavarico. REISK.

P. 364. v. 11. ὑπεδέξαντο] ὑπεδέξαντο lege. S. οἱ Φωκεῖς. WOLF. Ald. ὑπεδέξατο. ἀπεδέξατο Cod. ζ. Sed restituerunt Obsop. Altemps. Ask. et alii. TAYLOR. οὐκ ἀπεδέξατο Paris. sextus. ὑπεδέξαντο Lessing. ὑπεδέξατο etiam in Wolfiana est. οὐχ ὑπεδέξαντο, id est ἀπέπεμψαν ἄπρακτον. nisi Proxenum reiecissent ipsum sese iis offerentem. REISK.

P. 364. v. 13. ἂν] Inserui auctoritate Codd. Paris. Obsop. et Ask. ἴσ. ἂν οὕτως ὀρθῶς, sc. οὐ σωθήσονται Φωκεῖς. Ita margo Altemps. TAYLOR. ἂν omittunt Bavaricus, Aldus. Annotationis in marg. Altemps. sententiam haud percipio. REISK.

P. 364. v. 13. ἀπήγγειλεν] ἀπήγγελλεν August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. In Aldina Taylori reperi ἐπήγγειλεν. REISK.

P. 364. v. 15. ἔφη πεπεικὼς] πεπεικὼς ἔφη Bekker. SCHAEF.

P. 364. v. 16. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus et quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 364. v. 16. τὰ πράγματα] Id est, τὰ ἐκεῖ πράγματα. statum omnem Boeotiae vestram ad amicitiam adducere. Aut universe principatum Graeciae designat. REISK. τὰ πράγματα οἰκεῖα ποιεῖν i. q. τὰ πράγματα πράττειν p. 365, 10. (ubi v. Reisk.) 15. SCHAEFER.

P. 364. v. 17. ταῦτα — ἡμερῶν] Verba haec adducit Priscianus col. 1185. ordine inverso: δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν ταῦτα πεπράξεσθαι. TAYLOR.

P. 364. v. 17. πεπράξεσθαι] Dele istud punctum, quod per incuriam irrepsit post hanc vocem. TAYLOR.

P. 364. v. 17. δυεῖν] Sic Bavaricus. Vulg. δυοῖν. REISK. δυοῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 364. v. 17. καὶ διὰ ταῦτα.] [διὰ ταῦτα.] καὶ διὰ ταῦτα Aug. Harl. cum Benenato. TAYLOR. καὶ abest ab August. secundo, Bavarico, Aldo, P. Manutio, Wolfio, Tayloro, qui notat id esse in August. primo, Harl. Lutet. REISK. καὶ omisit Bekker. Conf. p. 347, 26. 352, 3. SCHAEFER.

P. 364. v. 21. μηδ' ἀνέχεσθε] Plenius μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε p. 228, 17. SCHAEFER.

P. 364. v. 22. ὡς πονηροί] ὡς πονηρῶν legendum. Spectat

enim praecedentem genitivum *Φωκέων*. OBSOP. Ita MSS. Felic. et Manut. Ita exemplar Askew. TAYLOR. *πονηρῶν* index Pauli et Felic. item Askew. Et sic legendum esse admonuit Obsopoeus quoque, ex ingenio, ut videtur, non e codice suo. REISK. Vulgatam nemo mutabit. SCHAEFER.

P. 364. v. 22. *οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους κ. τ. λ.*] Maximus de Insolubilibus p. 574. *συνδραμὼν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντίδικος λέγει δικαίοις οὖσι τὸ συμφέρον ἀντιτίθησιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. λέγοντος γὰρ Αἰσχίνου, ὅτι πονηροὶ Φωκεῖς ἦσαν καὶ ἐχρῆν αὐτοὺς ἀπολωλέναι, οὐκ ἀντέστη μὲν, συνδραμὼν δ' ἔφη· ἀλλὰ συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει. οὐδὲ γὰρ τοὺς Λακεδαιμονίους διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ποτὲ ἐσώσατε, οὐδὲ τοὺς καταράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τοῦτο τῇ πόλει.* REISK.

P. 364. v. 22. *γὰρ*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 364. v. 22. *τὴν αὐτῶν ἀρετήν*] [*τὴν ἀρετήν.*] Adde *αὐτῶν* ex editt. Ald. et Lutet. et exemplaribus probatissimis Ven. Harl. Aug. TAYLOR. *αὐτῶν* abest ab editt. P. Manutii et Wolfii. REISK. *τὴν ἀρετὴν αὐτῶν* Bekker. SCHAEFER.

P. 364. v. 23. *ποτε*] *ποτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 364. v. 23. *Εὐβοέας τουτουσὶ*] *Euboeenses hos* vel *istos*. Demonstrative: licet istud, de quo sermo tunc fit, non adsit. Qui Graecis est usus pronominis *οὗτος* de re aliqua omnibus bene nota. Sic p. 401, 16. *ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ*, *Satyrum hunc interrogavit.* Satyrus non tunc aderat. Vide quae sequuntur. Ita p. 411, 10. *Πυθοκλέα τουτονὶ*, et p. 412, 18. *Φίλιππον τουτονὶ*, et passim in hac ipsa Oratione. Unde explicandus locus iste in Leptinea p. 480, 8. de Chabria: *εἷλε δὲ τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς*, *harum* vel *istarum insularum plerasque*, scilicet quas omnes nóvistis: de quibus insulis vide cl. Taylorum ad Marmor Sandvicense. Aliud agebam, cum vocem *τούτων* ibi delendam putavi, immemor exemplorum huiusce rei plurium, quae antea dederam ad Maximum Tyr. Dissert. XXIII. p. 694. ed. Lond. A Graecis mutuati sunt Latini eundem morem loquendi in pronomine *hic.* MARKLAND. Est demonstratio temporis, non loci. *hos, quos nunc servastis.* Opponuntur Lacedaemonii, quorum saluti civitas olim (*ποτὲ*) prospexit. SCHAEFER.

P. 364. v. 27. *ἀνθρώπων*] Vulg. *ἀνθρώπου. ἀνθρώπων* August. primus, Bavaricus, Lessing. Praetuli *ἀθρώπων*: quamquam nil referebat. REISK.

P. 364. v. 27. *τούτου*] *τούτων* August. primus. REISK.

P. 365. v. 1. *τότε*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 365. v. 1. *ῥηθέντα*] Post h. v. signum interrogationis habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 1. *πέντε γὰρ — ἀπώλοντο.*] Longinus Sect. 19. *τὰ*

γὰρ ἀλλήλων διακεκομμένα καὶ οὐδὲν ἧττον κατεσπευσμένα φέρει τῆς ἀγωνίας ἔμφασιν ἅμα καὶ ἐμποδιζούσης τι καὶ συνδιωκούσης. SEAGER. *Diar. Clas-sic.* LIV. p. 225.

P. 365. v. 1. *πέντε — ἡμέραι μόναι*] ut tam exiguo temporis spatio nihil a quoquam delinqui potuerit, quod foret impedimento, ne promissa vobis ab Aeschine eventum haberent. SCHAEFER.

P. 365. v. 2. *γεγόνασιν ἡμέραι*] ἡμέραι γεγόνασι Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 3. *ἐπύθοντο*] ἐπείθοντο Lambinus, forte propter p. 360, 13. Sed omnino praeter rem. Flagitat locus, ut intelligatur de iis rebus, quae gestae erant Athenis et quas Phocenses resciverunt. Confer p. 359. per totam, ubi inter alia dicitur: *εἰκὰς, ἣ τίθεμεν πυθέσθαι τοὺς Φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν*. Sin alium exspectet lector meus fideiussorem, praestabo. Ecce enim Suidas: *Πυνθάνεσθαι — ἐπὶ τοῦ ἀκούειν —. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ, ὑμεῖς ἐπιστεύσατε, οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο*. TAYLOR.

P. 365. v. 5. *πᾶσα ἡ ἀπάτη*] [*πᾶσα ἀπάτη*.] F. *πᾶσ' ἡ ἀπάτη*, ut p. 443, 23. *τὴν ἀπάτην ὅλην*. MARKLAND. Vulg. *πᾶσα ἀπάτη*. *πάσῃ ἀπάτῃ* August. secundus. Voluit *πᾶσα* [aut *πᾶσ'* cum apostropho] *ἡ ἀπάτη*. Interposui articulum. REISK. Bekkerus: „*ἡ* om. omnes." SCHAEFER.

P. 365. v. 6. *τοῦ*] Imo vero *ὑπὲρ τοῦ*. *quo pestis Phocensibus consciscerеtur*. REISK. Bekkerus: „*ἕνεκεν ὀλέθρου γρ.* S. *ὀλέθρου ἕνεκεν γρ.* Q." Nemo non videat *ἕνεκεν* profectum esse a manu interpretantis: nam vulgata recte habet. SCHAEFER.

P. 365. v. 6. *περὶ τοὺς Φωκέας*] i. q. *τῶν Φωκέων*. V. Ind. Graecit. p. 395. SCHAEFER.

P. 365. v. 6. *τοὺς*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 7. *ἦν*] Abest a Bavarico. REISK.

P. 365. v. 7. *μετὰ*] [*διὰ*.] *μετὰ* omnes fere, Ven. Bodl. Lind. Obsop. Aug. Ital. Harl. Ask. cum Regg. duobus *β*. et *δ*. TAYLOR. Vulg. *διά*. *μετὰ* August. primus et secundus, Aldina Taylori. *διὰ* mutavi cum *μετά*. REISK.

P. 365. v. 8. *τοὺς Λακεδαιμονίους μετεπέμπετο*] Clam cum Phocensibus coniunctos fuisse Lacedaemonios tradit Diodorus. WOLF. Conf. de hoc loco Weiskius de Hyperb. II. p. 25. SCHAEFER.

P. 365. v. 10. *πάντα — πράξειν*] Subaudi sive *κατὰ νοῦν* sive *οἰκεῖα καὶ ὑπήκοα*. Dictio *πράττειν τινὶ πράγματα* significat *efficere ut, cuicunque res tecum sint communes, is tibi sit propitius atque deditus*. V. v. 15. REISK. V. not. ad p. 364, 16. SCHAEFER.

P. 365. v. 10. *πράγματα — πράξειν*] *πράγματ' ὑποσχόμενος πράξειν ἐκείνοις* Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 10. ἐκείνοις ὑποσχόμενος πράξειν] Vulg. ὑποσχόμενος πράξειν ἐκείνοις. ἐκείνοις πράξειν ὑποσχόμενος August. primus. ὑποσχόμενος ἐκείνοις πράξειν August. secundus. REISK.

P. 365. v. 11. ὑμῶν] ἡμῶν Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 365. v. 11. οἱ Φωκεῖς αὐτοὺς] αὐτοὺς οἱ Φωκεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 11. ὑποποιήσωνται] ἀποποιήσωνται Paris. primus et quartus. προσποιήσωνται Lessing. Sed hoc pro scholio habeo. REISK. V. H. Stephani Thesaur. c. 7793. D. SCHAEFER.

P. 365. v. 11. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν εἰς Πύλας κ. τ. λ.] Vide quid hac de re dicat Aeschines περὶ παραπρ. p. 302. l. 3. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 225.

P. 365. v. 12. Πύλας] [Φύλας.] Restitue Πύλας. Menda est operarum, quam neglexi. TAYLOR. Φύλας menda est typographorum in Wolfiana. REISK.

P. 365. v. 15. πράττει] πράττειν Paris. sextus. REISK.

P. 365. v. 16. τριβὴν] διατριβὴν Paris. quintus. REISK.

P. 365. v. 16. ἐμπέσῃ] ποιήσῃ Paris. quintus. Forte fuit ibi ἐμποιήσῃ, aut voluit sic dare. In Aldina Taylori sic reperio: παιήσῃ. REISK.

P. 365. v. 17. ἀκοντὶ] ἀκοντητὶ August. primus. Et sic videtur in Bavarico quoque primitus fuisse, sed nunc erasae vetustae lectioni subrogatum est ι a nova manu. REISK. V. not. ad p. 295, 7. SCHAEFER.

P. 365. v. 17. ὑφ' ἑαυτῷ] ὑπ' αὐτὸν August. primus e correctione: nam prius fuerat ὑπ' αὐτῶν. REISK.

P. 365. v. 18. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 365. v. 18. μὴ οὖν — μὴ δότω δίκην] Sua utrique μὴ vis vetandi constat: est enim i. q. μὴ οὖν — ἀθῷος ἔστω. *ne igitur hic propterea, quod Philippus circumvenit et Lacedaemonios* (vestros olim hostes) *et Phocenses* (impios in Apollinem); *fraudis in vos commissae poenam subterfugito.* SCHAEFER.

P. 365. v. 20. καὶ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 365. v. 20. ὑμᾶς] ἡμᾶς margo Lutetianae sine auctoritate. REISK.

P. 365. v. 20. ὑμᾶς οὗτος ἐξηπάτησε] οὗτος ἐξηπάτησεν ὑμᾶς August. primus et secundus. REISK.

P. 365. v. 21. δότω] διδότω Aldina Taylori. REISK. Aoristi imperativus tam solennis usus est, ut etiam particulâ vetandi additâ Graeci malint quam praesentis imperativum usurpare. V. Append. ad Aristoph. Plut. p. 577. et not. ad Poët. Gnom. p. 155. SCHAEFER.

P. 365. v. 21. ἂν τοίνυν ἀντὶ Φωκέων κ. τ. λ.] Vid. Hermo-

igitur hoc est, quod Aeschines fortasse dicat, ὡς Χεῤῥόνησος τῇ πόλει περίεστι? Conf. p. 365, 21. sqq. SCHAEFER.

P. 366. v. 10. [τῶν]] Uncis inclusi ut tollendum. Constructio enim haec est: τῶν φόβων καὶ τῶν κινδύνων ἀφαιρεθέντων ἀπὸ τοῦ βουληθέντος ἂν αὐτὴν ἀδικῆσαι. *metu atque periculis ab eo detractis, si quis esset, quem iuvaret illam insulam* [paeninsulam] *vexare*. REISK. Uncos recte amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 10. βουληθέντος ἂν] [βουληθέντος.] βουληθέντος ἂν MSS. Bodl. Aug. Ital. Harl. TAYLOR. Vulg. βουληθέντος. Addunt ἂν August. primus et secundus. Sed Weimaranus annotator ἂν addit post ἀδικῆσαι. ἂν addidi. REISK.

P. 366. v. 11. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 11. τοιοῦτόν] τοιοῦτό Aldina Taylori. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 12. μὲν] Restitui (necessarium enim erat) ex edit. Lutet. et MSS. Ven. Aug. Harl. TAYLOR. Abest a Bavarico, Aldo, P. Manutio, Wolfio. Habet quoque Aldina Taylori. REISK.

P. 366. v. 13. δὴ] δὲ August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 366. v. 13. προακοῦσαι] Scilicet ὑμᾶς. REISK.

P. 366. v. 14. Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων κ. τ. λ.] Sopater ad Hermogenem p. 133. τοὺς δὲ πολίτας πάλιν ἐξεταστέον [in aestimatione testium]. ἢ γὰρ πένητές εἰσιν, ἢ πλούσιοι. τοὺς μὲν οὖν πένητας ἐκβαλοῦμεν, φάσκοντες, ὡς ῥᾳδίως ἐπὶ τῷ λήμματι μαρτυροῦσιν. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. τοῦ γὰρ Αἰσχίνου παρενεγκόντος μάρτυρας τοὺς Φωκεῖς, ὡς οὐκ αὐτὸς εἴη ὁ τὴν πόλιν αὐτῶν ἀπολωλεκὼς, φησὶν, ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς τινες ἐπὶ χρήμασι πάντα ποιοῦντες. εἰ δὲ πλούσιοι, πάλιν οὗτοι ἢ πονηροὶ, ἢ ἐπιεικεῖς. Marcellinus ibidem: μέγιστον γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἡ ἀντεξέτασις δύναται. — ὁ κατήγορος ἀποδείξει τὸν διὰ τῶν πραγμάτων ἔλεγχον ἀκριβέστερον τοῦ διὰ τῶν προσώπων. ὃ καὶ Δημοσθένης ἐποίησεν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου· ἀπορίᾳ γὰρ μαρτύρων τεχνικῶς ἐπὶ τὰ πράγματα κατέφυγεν. — ὁ δὲ Δημοσθένης καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πεπονθότων μαρτυρίαν ζητοῦντα ποιεῖ τὸν Αἰσχίνην, διὰ τί μὴ καταμαρτυροῦσι· τῶν ἐκπεπτωκότων οἱ μὲν, οἶμαι, βέλτιστοι καὶ δικαιότατοι —. Sed omnium planissime locum hunc exposuit et artificium eius oratorium enucleavit Maximus: quem locum, tametsi paulo longiorem, haud pigebit adscribere, qui promiserim, demonstrationum me rationem esse habiturum earum, quibus veteres technici oratorum vetustorum ansas veluti palaestricas nexusque atque conversiones tradidissent. Quamquam spissum id est negotium, iuvit tamen insecuturis exemplum eius rei proponere. Sunt igitur haec Maximi verba p. 581. §. 13. μὴ τιθεὶς δὲ τὴν ἀντίθεσιν, λήσεις προσρίπτων τὴν λύσιν καὶ σπουδὴν ἕξεις, ἵνα μὴ περὶ τούτο, ὡς κρινόμενον, ἵστηται ὁ δικαστὴς, ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ὁ

ῥήτωρ ἐποίησεν. οὐ δυνάμενος γὰρ ἐξαρνηθῆναι, ὅτι οὐκ ἔδωκε χρήματα Ὀλυνθίοις καὶ Φωκεῦσι, ἵνα Αἰσχίνου καταμαρτυρήσωσιν· ἐλέγχει γὰρ ταῦτα Αἰσχίνης αὐτῶν Ὀλυνθίων παρεχόμενος μαρτυρίας, οἷς περὶ τούτου διαλεχθεὶς ἐφαίνετο Δημοσθένης· μηθεὶς τὴν ἀντίθεσιν ταύτην προηγουμένως ὁ ῥήτωρ, πειρᾶται λύειν προσρίπτων τὴν λύσιν καὶ λέγων· Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων οἱ μὲν, οἶμαι, βέλτιστοι καὶ μετριώτατοι, φυγάδες γεγενημένοι καὶ τοιαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄγουσιν· οἱ δὲ μηδοτιοῦν ἄνευ ἀργυρίου ποιήσοντες τὸν δώσοντα οὐκ ἔχουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἔγωγε ἔδωκα ἂν οὐδενὶ οὐδὲν, ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν, οἷα πεπόνθασιν· ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. οὔτε γὰρ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀνθυποφοράν· αὐτὸς γὰρ ἦγε Φωκέων αὐτῶν καταμαρτυρούντων αὐτοῦ· καὶ δόξας παρέχεσθαι τὴν λύσιν, ἣν προσέῤῥιψεν, οὐκ ἐποίησε περὶ αὐτὸ ἵστασθαι τὸν δικαστὴν, εἰπὼν αὐτὸ ἐν ἀφηγήσεως τρόπῳ. REISK.

P. 366. v. 14. *Φωκέων τῶν ἐκπεπτωκότων*]. Opponitur ὁ δῆμος v. 22., plebs ob inopiam domi manere coacta, cum opulentiores exsulare quam servire mallent. SCHAEFER.

P. 366. v. 14. *ἐκπεπτωκότων*] *ἐπταικότων* Meermann. Lectio non contemnenda. REISK. Immo nullius pretii. V. quae modo annotavi. SCHAEFER.

P. 366. v. 17. *ἀνελέσθαι*] *ἑλέσθαι* simplex August. secundus. Facili errore potuit prima syllaba ab alia eadem praecedente absorberi. REISK.

P. 366. v. 17. *οἱ δ' — ποιήσαντες*] [*μηδοτιοῦν κ. τ. λ.*] Plurimi MSS. arripiunt, et in eo mire consentiunt, *οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν δι' ἀργύριον ποιήσοντες*. Hanc lectionem, et fortasse praestantiorem, sequitur eruditus interpres Etruscus: *Quegli che ogni cosa per danari fanno.* TAYLOR. Vulg. *οἱ δὲ μηδοτιοῦν ἄνευ ἀργυρίου ποιήσοντες*. *οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργύριον* (sic) *ποιήσοντες* August. primus. Quod ex eo retulit Fabricius, *δι' ἀργύριον*, ibi non est. Meermannianus cum vulgata consentit, nisi quod *ποιήσαντες* in aoristo dat. *ποιήσαντες* dat etiam Bavaricus, sed cum ο super α scripto. Aldina Taylori de lectione Aldina, quae cum Morelliana consentit, nil mutans *ποιήσαντες* annotat in aor. 1. Praetuli *οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργυρίου ποιήσαντες* (in aor.). leves autem atque impuri, ad scelera quaecunque venales. *ἀργυρίου* tantundem valet atque *ἀντὶ ἀργυρίου*. REISK. *τοὺς ἄλλο τι μισθοῦ πράττοντας* p. 242, 23. *τῷ μισθοῦ γράφοντι συνεῖπε* p. 371, 7. *χρημάτων ἅπαντ' εἶπεν ἐκεῖνα* p. 374, 29. *πονηρός ἐστιν ἀργυρίου* p. 377, 23. *δυεῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα* p. 403, 21. Sic, opinor, intelligendum *ὁ τῆς εἰρήνης χρήματα ἀναλώσας* p. 382, 20., quod Reiskius alio modo interpretatur. V. not. ad p. 172, 8. SCHAEFER.

P. 366. v. 18. *ἑαυτοῖς*] *αὐτοῖς* melius cum Harl. et Regg. α. δ. TAYLOR. *αὐτοῖς* Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 20. *ἐνταυθοῖ*] *ἐνταῦθα* Paris. primus, August.

primus. Malim hoc aut ἐνταυθί. REISK. Bekkerus: „ἐνταυθὶ S.“ V. not. ad p. 441, 3. SCHAEFER.

P. 366. v. 21. πεπόνθασιν] Ad πεπόνθασιν subaudi οὐδὲ γὰρ ἐχρῆν vel οὐδὲ γὰρ ἀνάγκη ὑπῆν. nam ne oportebat quidem. nam ne necesse quidem erat. nil erat, quod eo me impelleret. REISK. Potest subaudiri: modo memineris non esse oratorum consectari dialecticam in ratiocinando subtilitatem. SCHAEFER.

P. 366. v. 21. αὐτοῖς αὐτὰ] [αὐτοῖς.] Anne ita accipiendum est, quasi diceret auctor noster *veritas et res ipsa* pro illis *clamint?* An potius cum MSS. et cum Maximo Sophista, qui hunc locum laudat, emendabimus καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ? Ita enim Felic. Manut. Codd. Reg. ε. Obsop. Ital. Cant. Harl. et Ask. TAYLOR. Vulg. αὐτοῖς. αὐτὰ Paris. quintus, August. primus et secundus, Bavaric. Meermann. P. Manutius. Codicibus inter αὐτοῖς et αὐτὰ ambigentibus, utrumque copulandum duxi ad hunc modum: τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. *res adversae, quibus sunt usi, ipsae per se clamant.* REISK. αὐτοῖς recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 22. ὅ γε δῆμος] [ὅ, τε δῆμος.] ὅ γε δῆμος, uti expresserunt editi Felician. et Manut., MSti Obsop. Ital. margo Ask., et admonuit Lambinus. TAYLOR. Vulg. ὅ τε δῆμος. ὅ γε δῆμος August. primus e correctione, erasa priore lectione, August. secundus, Bavaricus, P. Manutius. Correxi ὅ γε δῆμος. REISK.

P. 366. v. 23. ὥστε μὴ — τὸν λόγον] Exscribo Ulpianum, ut exponat et enodet, si quis in eius lectione erit me peritior et exercitatior: scilic. ὥστε μὴ εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, εἴ τις Ἀθήνησιν εὐθύνας δίδωσι. οἱ δὲ ἐνήλλαξαν ὡς ἐν σχήματι τὰς πτώσεις γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς εἰληφότες καὶ εὐθυνῶν εἰπόντες. Nequeo sane hariolari, quid velit. συγκατηγορεῖν Lambinus, qui totam etiam hanc periodum ita confingit: ὥστε μὴ περὶ τοῦ συγκατηγορεῖν. ἑκάστῳ τὰς εὐθύνας (deleto Ἀθήνησιν) εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ τοῦ δουλεύειν κ. τ. λ. Porro περὶ τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας Codd. α. δ. Sed locus, etiam his omnibus adiumentis, non satis est defaecatus. TAYLOR. Ad vocabulum ἑκάστῳ subaudi τῶν Φωκέων. unicuique Phocensium non est ratio, hoc est, Phocensium nemo cogitat (in mentem sibi venire non patitur) accusatorem agere εἰς τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας, in iudiciis peculatus aut repetundarum, quae Athenis habentur, sed hoc animum eius (vel cuiusque) sollicitat, quod serviendum sibi sit et prae formidine emoriendum. *das geht ihm im Kopfe herum.* REISK. κατηγορεῖν τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας i. q. κατηγορεῖν Ἀθήνησι παραπρεσβείας. SCHAEFER.

P. 366. v. 23. τὰς] περὶ τὰς Paris. primus et quartus. τὰς abest ab August. secundo. REISK.

P. 366. v. 25. τὸν λόγον] τῶν λόγων August. secundus. REISK.

P. 366. v. 25. ἀλλὰ δουλεύειν] [ἀλλ' οὐ δουλεύειν.] Forte: ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ δουλεύειν, καὶ τεθνᾶσι τῷ φόβῳ, pro τεθνάναι,

quod tamen pendere potest ab ὥστε. WOLF. οὐ deest in exemplaribus optimis, in Ven. in Aug. et Harl. In marg. Ask. exarabatur μὴ pro οὐ. Sed secundis curis delebatur utrumque. μὴ περὶ τοῦ κατηγορεῖν — ἀλλὰ δουλεύειν. In ea re scilicet animi eorum occupantur. Plurimum negotii administravit ea particula Obsopoeo, et qui Italicum Cod. conferebat. Ita enim hic: „οὐ ante δουλεύειν expungendum videtur. Ibidem quoque καὶ ante Θηβαίους delendum censetur.“ Delent quidem Reg. δ. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. ἀλλ' οὐ δουλεύειν. ἀλλὰ δουλεύειν August. primus et secundus, Aldina Taylori, item Bavaricus, sed hic ita, ut super α posteriori esset οὐ a nova manu superscriptum. ἀλλὰ τοῦ δουλεύειν Lessing. Correxi ἀλλὰ δουλεύειν. REISK. δουλεύειν cum proximo infinitivo pendet ab ὥστε. SCHAEFER.

P. 366. v. 25. τεθνάναι] τεθνᾶναι Reisk. V. not. ad Poet. Gnomic. p. 15. coll. Ind. p. 362. b. SCHAEFER.

P. 366. v. 26. καὶ τοὺς Θηβαίους] διὰ τοὺς Θηβαίους Lambinus. Sed non est necesse. Proba est constructio τεθνᾶναι τῷ φόβῳ τοὺς Θηβαίους, metu emori *Thebanorum*, quam erudite explicat, ut audio, Cl. Frid. Lud. Abresch. Animadv. ad Aeschyl. Lib. I. Cap. 9. Ita Demosthenes Philipp. I. p. 53, 9. ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. Et pene similiter Polybius l. I. init. καταπλαγεῖς γενόμενοι τὴν ἔφοδον. Atque hic adducendus est Priscianus, licet valde laceratus. Ita ille: *Demosthenes*, καὶ περιῆν ἐν βαιοῖς (f. Θηβαίοις) τεθνάναι τῷ δέει τὸν Φίλιππον. lib. 18. col. 1176. TAYLOR. V. not. ad p. 53, 10. Aliter Reiskius Ind. Graecit. p. 527. s., qui quod improbat rationem docentium vocabulum φόβος accusativum loco genitivi adsciscere, facile assentior. Scilicet accusativos h. l. non regit τῷ φόβῳ, sed phrasis τεθνάναι τῷ φόβῳ, quae quid aliud significat quam ὑπερφοβεῖσθαι? SCHAEFER.

P. 366. v. 26. καὶ] καὶ primum omittunt Paris. quartus, August. primus et secundus, Bavaricus, Meermann. Ital. Harl. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 26. τοὺς] τοὺς primum omittunt August. primus, Bavaricus, Meermann. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 26. τοὺς Θηβαίους — τοὺς — ξένους] Muta hos accusativos dativis. serviendum Thebanis atque Philippi mercenariis, quos alere coguntur. Hi dativi cohaerent cum δουλεύειν et verba καὶ τεθνᾶναι τῷ φόβῳ per parenthesin interiecta sunt ad indicandam superbiam et immanitatem imperiorum et duritiem servitutis. REISK. Fallitur. SCHAEFER.

P. 366. v. 27. [οὓς]] Detrahe rursus uncos, quibus οὓς inclusi: quod vocabulum non modo non superfluum, sed vel imprimis necessarium est, ut sine eo neque oratio neque sententia constet. Error hic me circumvenerat non recogitantem, tametsi recte dicantur Phocenses cogi Philippi mercenarios alere, tamen

non item recte dici posse, Phocensibus necesse esse Thebanos quoque alere. Et hoc ipso quoque transmisso, tamen oratio non satis bene secum constat: ὥστε τὸν λόγον ἑκάστῳ εἶναι περὶ τοῦ —, ἀλλὰ ἀναγκάζονται [saltim ἀναγκάζεσθαι dixisset, ut cum ὥστε congrueret] δουλεύειν καὶ τεθνᾶναι φόβῳ καὶ τρέφειν Θηβαίους καὶ τοὺς ξένους. REISK. Uncos amovit Bekker. SCHAEFER.

P. 366. v. 27. κώμας] χώραν Aug. Et Harl. quoque a manu prima. TAYLOR. χώραν August. primus. Quod placere negat Fabricius, sive is potius Wolfius est. REISK.

P. 366. v. 27. παρῃρημένοι] Sic etiam Bavaricus, sed περὶ est superscriptum. ἀφῃρημένοι Lessing. REISK.

P. 367. v. 1. δεικνύναι] Ad δεικνύναι addendum est κελεύετε. Nam quae sententia? ἀλλὰ ἐᾶτε αὐτὸν δεικνύναι. Non *sinite*, sed *iubete* illum docere. REISK. Vide quantum vir optimus festinaverit. Probe norat schema syntacticum ex antecedentibus ad sequentia subaudiendi verbum contrariae significationis: sed hic eius non fuit memor. V. not. ad p. 244, 1. SCHAEFER.

P. 367. v. 1. ὡς οὐχ ὑπέσχετο] Velim οὐχ detrahi. iubete eum planum facere, Philippum promisisse, Phocenses a se servatum iri. REISK. Rursus mirabiliter festinavit non attendens accusativum Φίλιππον referensque ad Philippum, quod de Aeschine dicitur. ὑπέσχετο, scilicet Aeschines. SCHAEFER.

P. 367. v. 2. τοῦτο — εὐθύναι] Lambinus mavult αὗται γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι, nulla vel saltem non maxima necessitate. TAYLOR.

P. 367. v. 2. εἰσι] ἐστι cum γρ. margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus et secundus. REISK.

P. 367. v. 2. εὐθύναι] εὔθυναι Bekker. post hanc vocem ponens hypostigmen. SCHAEFER.

P. 367. v. 6. σὺ] σὸν Paris. primus. REISK.

P. 367. v. 6. τοῖς φίλοις] in quibus ego sum, quem suo iuvarent testimonio, si adessent. SCHAEFER.

P. 367. v. 7. τοὺς ἐχθροὺς] in quibus tu es, quem suo affligerent testimonio, si adessent. SCHAEFER.

P. 367. v. 7. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Paris. primus et quartus, August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 367. v. 7. χωρὶς τῆς ἄλλης αἰσχύνης καὶ ἀδοξίας] Cave ἄλλης abundare putes. Vernacule: *abgerechnet die Schande, welche die Begebenheiten uns übrigens machen.* V. mea in Iacobsii annotatt. ad Anthol. Palat. p. 973. et Ind. Graec. ad Porsoni Medeam p. 126. s. ed. tert. Lips. Non absimilis usus adiectivi ἄλλος p. 372, 27. 373, 16. SCHAEFER.

P. 367. v. 10. κίνδυνοι — δεῖξαι] August. primus verba sic ordinat et distinguit: κίνδυνοι τὴν πόλιν περιεστᾶσιν, ἐκ τούτων

ῥᾴδιον δεῖξαι. Pro τούτων dat τούτου margo Lutetianae sine auctore. REISK.

P. 367. v. 11. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν κ. τ. λ.] Aristides de D. C. p. 824. καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων ἐπιπλέξαι [vocabula eadem mox repeti] δοκεῖ μὲν τοῦ ἀφελοῦς εἶναι λόγου, ἐκλύει δὲ τὸν τόνον τοῦ πολιτικοῦ λόγου. ὡς καὶ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ὁ Δημοσθένης· τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι τῷ τῶν Φωκέων πολέμῳ καὶ τῷ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας. Hactenus simplicitas orationis tenuis. Iam redit contentio nervorum orationis civilis: ταύτην μέντοι τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀσφάλειαν. Hic addit Aristides iudicium suum: ἐπιφορικῶς ὡς ἐν συμπληρώσει ἐπήνεγκε, *quod posterius acriore quadam vi, velut in clausula sententiae, orator adiecit.* REISK.

P. 367. v. 11. ὑμῶν] Omittit Aristides. REISK.

P. 367. v. 11. Φωκέων] τῶν Φωκέων idem. REISK.

P. 367. v. 12. ἥ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια] V. Meletem. Crit. p. 84. S. SCHAEFER.

P. 367. v. 13. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus et quartus, Bavaricus. REISK. Sic bene Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 13. ἂν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 367. v. 14. μηδὲ] μηδὲ ultimum abest ab August. primo et secundo, Bavarico, editionibus Aldi et P. Manutii. REISK. Non ultimum, credo, sed medium, quod ante Φίλιππον legitur. Hoc enim in plerisque librorum suorum omissum delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 15. πραγμάτων αὐτῶν] *rebus ipsis* Wolfius. Vult auctor *negotium, difficultatem, molestiam*, quam Philippo exhibebant istae Pylarum angustiae. Ea est creberrima notio vocis πραγμάτων. Ita modo p. 369, 9. ἡ τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλικαύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γέγονε. Et rursus p. 396, 22. οἵοις κακοῖς καὶ πράγμασι — συνεσχόμην, ἑωράκατε. Denique p. 384. pen. τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε. Add. de Cor. p. 232, 3. 240, 4. TAYLOR. Malim intelligere bellum a Phocensibus continuo gestum, quod praeter Pylarum angustias Atticam adversus Philippum Thebanosque tutabatur. Conf. v. 11. et 20. SCHAEFER.

P. 367. v. 15. αὐτῶν] Abest a Bavarico. REISK.

P. 367. v. 17. προήκασθ'] Vulg. προήκαθ'. προήκασθ' Paris. secundus et quartus, August. primus, quod praetuli. REISK.

P. 367. v. 17. τετειχισμένην] Etsi ad ἀσφάλειαν duriuscule participia τετειχισμένην καὶ ἀνασταθεῖσαν referuntur, tamen, cum χώρᾳ πολλῇ sequatur, non ausim legere καὶ χώραν τετειχισμένην — χώρᾳ πολλῇ. WOLF. Videtur desiderari vox πόλιν in hac sententia, nempe civitatem Phocensium. Aliter nihil erit, ad quod referre possis τετειχισμένην. MARKLAND. Verum Phocensium non

erat unum oppidum, sed plura: quamquam haud me fugit, πόλις saepe de tota natione aliqua usurpari. Sed durum est πόλιν τετειχισμένην πόλεσι μεγάλαις. REISK.

P. 367. v. 20. πολέμῳ συνεχεῖ] Regio πολέμῳ συνεχεῖ τετειχισμένη videtur esse ab insultu hostium tuta et munita per exercitationem armorum assiduam contractam bello diuturno, quo illa regio exercita fuit. REISK. Similia ille Ind. Graecit. p. 492. Sed v. not. sq. SCHAEFER.

P. 367. v. 20. χώραν πολλήν] Vulg. καὶ χώρᾳ πολλῇ. Correxi de meo sensu χώραν πολλήν. ingentem, amplissimam regionem virorum societate belli vobis coniunctorum, munitam armis, id est iuventute armata et assiduitate armorum tractandorum perita, et oppidis multis, (vel si mavis συμμάχων ἀνδρῶν ad πόλεσι referre, nil interest,) hanc devastari passi estis aequo animo. REISK. καὶ χώρᾳ πολλῇ Bekker. Quod non fuit cur Reiskius mutaret. ἀσφάλεια τετειχισμένη ὅπλοις — et ἀναστᾶθεῖσα metaphorice dictum est, sed eâ metaphorâ, quae huius loci gravitatem deceat: tantum abest, ut cum Wolfio dicam duriuscule dictum esse. Atque amat Orator huiusmodi tropos. Sic metaphorice usurpatur τειχισμὸς p. 325, 25. et τεῖχος p. 559, 25. SCHAEFER.

P. 367. v. 21. περιείδετ'] Vulg. περιείδεται. περιείδετε (aut περιείδετ') August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 367. v. 21. ἢ] Abest a Bavarico et editionibus Aldi et P. Manutii. REISK.

P. 367. v. 21. προτέρα] πρότερον Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 22. ὑμῖν] ἡμῖν August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 367. v. 22. ἢ διακοσίων] Est attractio: ne putes particulam redundare. V. not. ad p. 329, 16. SCHAEFER.

P. 367. v. 23. ἐποιήσασθ' ὑμεῖς] Vulg. ἐποιήσασθε. Post h. v. addunt ὑμεῖς August. primus et secundus. Addidi. REISK. ἐποιήσασθε Bekker. deleto pronomine, quod oratio non desiderat. SCHAEFER.

P. 367. v. 25. δαπάνας] Post δαπάνας addit P. Manutius τάς. REISK. Recepit Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 25. καὶ] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omissum non requiram. SCHAEFER.

P. 367. v. 25. κατὰ Θηβαίων] Ind. Graecit. p. 290.: „de Thebanis.“ Scilic. fore, ut poenas darent. SCHAEFER.

P. 367. v. 28. κατὰ] Abest a Paris. quarto et quinto, August. primo. καὶ ὑπὲρ τῶν πάντων Aldina Taylori. REISK. κατὰ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 28. πάντων] ἁπάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 367. v. 28. τοῦτ' ἀκούσατέ μου] En expletam constructio-

nem, quae aliis elliptica locis fuit cum Reizium nostrum falleret. V. viri eximii egregium libellum de Accent. Inclin. p. 97. ss. ad eumque annotationem Fr. A. Wolfii p. 100. SCHAEFER.

P. 368. v. 1. πάνθ' — ποιεῖν] Προαίρεσις illa fuit belli Phocensis confectio. WOLF. Legendum fortasse: πάνθ' ἅπερ πεποίηκεν, οὗτος κ. τ. λ. Ita MSS. Harl. et Bodl. TAYLOR. Vulg. πάνθ' ἅπερ προῄρητο ποιεῖν. πάντα ἃ πεποίηκε ποιεῖν (sic) August. primus. πάνθ' ἅπερ προῄρητο ποιεῖν August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, index Lambini. Correxi de meo προῄρηντο in plurali. quaecunque Thebani voluissent, appetissent. REISK. πάνθ' ἃ πεποίηκε ποιεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 2. ἀπαγγείλας] ἀπήγγειλας P. Manutius. REISK.

P. 368. v. 2. φανεροὺς — βουλομένους] S. Φίλιππον τοῖς Θηβαίοις ἅπαντα ποιεῖν. *vestra aversatione declarata*, id est, *cum aperte prae vobis tulissetis odium in Thebanos vestrum.* WOLF. φανεροὺς iunctum participio e pervulgato Graecae syntaxis idiomate. SCHAEFER.

P. 368. v. 2. οὐχὶ βουλομένους] Imo vero τουτὶ vel ταυτὶ βουλομένους, vel οὕτω βουλομένους. *cum renunciando contraria omnia effecisset, ut vos palam declararetis vos haec velle* aut *vos sic velle fieri.* REISK. Fallitur. Tu audi Wolfium recte interpretantem. SCHAEFER.

P. 368. v. 3. τὴν ἔχθραν] Articulus abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 368. v. 3. πρὸς Θηβαίους] V. not. ad p. 66, 10. SCHAEFER.

P. 368. v. 4. πεποίηκε] πεποίηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 4. οὖν] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico. REISK. Mallem omissum. SCHAEFER.

P. 368. v. 5. ὑμῖν ἄνθρωπος] ἄνθρωπος ὑμῖν Bekker. SCHAEF.

P. 368. v. 5. ἄνθρωπος] Malim ἅνθρωπος. SCHAEFER.

P. 368. v. 6. καὶ τὸ] Absunt a Paris. quarto et quinto. REISK.

P. 368. v. 6. τὸ τοῦ Καλλισθένους] Callisthenis plebiscitum asservatur verbis disertissimis in Orat. de Cor. p. 238. [huius editionis]. TAYLOR.

P. 368. v. 7. δέοντα] δέοντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 7. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus et secundus, Bavaricus, editiones Aldi et P. Manutii. REISK.

P. 368. v. 8. ἄλλοις Ἕλλησιν] [ἄλλοις.] ἄλλοις Ἕλλησιν e suis Codd. dedit Benenatus. Atque ita legit Harleianus. TAYLOR. Ἕλλησιν abest ab August. secundo, Bavarico, editt. Aldi, P. Manutii, Wolfii. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 8. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 10. παρεκρούσθητε] παρηκρούσθητε Paris. sextus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 368. v. 10. μετεκομίζεσθε] [μετεκομίζετε.] κατεκομίζετε Ven. Lind. Harl. Regii δ. ζ. Infra p. 379, 26. loco perquam simili: αὐτοὶ ἐξεπέπληχθε, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν κατακομίζειν ἐψηφίζεσθε, καὶ τὰ φρούρια ἐπισκευάζειν, καὶ τὸν Πειραιᾶ τειχίζειν, καὶ τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. Atque ita scribitur disertissimis verbis ipsius decreti: κατακομίζειν τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. De Cor. p. 238, 15. TAYLOR. Vulg. μετεκομίζετε. μετακομίζεσθε index Aldi. κατεκομίζετε August. primus, Aldina Taylori. μετακομίζετε August. secundus. κατακομίζετε Bavaricus, sed cum σθ super τ scripto. REISK. κατεκομίζεσθε Bekker. Recte. Scilicet traducebantur in loca inferiora s. mari viciniora. SCHAEFER.

P. 368. v. 11. τὰ Ἡράκλεια] Πολλῶν ὄντων κατὰ τὴν Ἀττικὴν Ἡρακλείων, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου ἤτοι τῶν ἐν Μαραθῶνι ἢ τῶν ἐν Κυνοσάργει μνημονεύει. ταῦτα γὰρ διὰ τιμῆς μάλιστα ἦγον Ἀθηναῖοι. Suidas ex Harpocratione. Observat, non tamen pro sua solita felicitate, Kusterus, accipi apud Demosthenem in hac Oratione vocem Ἡράκλεια, non pro templo, sed pro festo Herculis: proinde quasi non ita essent accipienda verba Lexicographi quoque. ταῦτα, scilicet τὰ ἱερά. vel ταύτας, ut scribitur quoque, i. e. τὰς ἑορτάς. Vid. Vales. ad Harpocrat. Observo, festa Atheniensia neutro genere perpetuo efferri. Vox igitur ταῦτα doctissimum Kusterum torquere non debuit. TAYLOR. Locum hunc citat Harpocration hac voce. REISK. V. Photius c. 58. et Weiskius de Hyperb. III. p. 20. s. Ceterum huius festi intra moenia celebrandi non meminit decretum p. 238. SCHAEFER.

P. 368. v. 11. ἐψηφίζεσθε] ἐψηφίσασθε August. secundus. Bavaricus utrumque dat. REISK.

P. 368. v. 12. ὃ καὶ θαυμάζω, εἰ —] Similia haec. Euripides Phoeniss. 270. s. ὃ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω λαβόντες οὐ μεθῶσ' ἀναίμακτον χρόα. Aristophanes Ecclesiaz. 338. ὃ καὶ δέδοικα, μή τι δρᾷ νεώτερον. Brunckius: „id est δι' ὅ." Non puto. Est vulgaris constructio verbi activi, quaeque sequitur enuntiatio, εἰ —, μή —, exegesis est rei, quam quis miratur aut metuit. SCHAEFER.

P. 368. v. 12. τὸν μηδὲ] [μηδὲ τόν.] Lego τὸν μηδὲ. WOLF. Sed et ita excudebatur quoque a Feliciano, Manutio et Benenato. Ita Bodl. quoque. TAYLOR. μηδὲ τὸν August. secundus, Bavaricus, Aldus, Wolfius. Sed Lessingianus corrector vulgatam dat. Sed hic editio Taylori discedens, quod raro facit, ab exemplo Wolfiano consentit cum editionibus Feliciani, P. Manutii, Morelli et codice Bodl. Ipse quoque Wolfius coniecit ita, ut hi dedere, legendum esse, nisi potius ex iis hausit. REISK.

P. 368. v. 14. τὸ ψήφισμα] Malim τὰ ψηφίσματα. Nam sunt duo numero, primum a Diophanto, alterum a Callisthene scriptum de Heracliis in urbe agendis. V. 15. ψήφισμα est laetum illud at-

que gloriosum urbi, Diophanteum: sed v. 18. est Callisthenicum, triste, luctuosum et ignominiosum. REISK.

P. 368. v. 15. *ΨΗΦΙΣΜΑ.*] In marg. Benenati scribitur: *Ψήφισμα Διοφάντου, οἷον τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ διῶξαι Φίλιππον.* TAYLOR. Haec habet margo Lutet. sine auctoritate. REISK.

P. 368. v. 16. *τότε*] Abest post *μὲν*, sed legitur post *τῶν* in August. primo et secundo. REISK.

P. 368. v. 17. *ἐψηφίσασθε*] Abest ab August. primo. REISK.

P. 368. v. 18. *ΨΗΦΙΣΜΑ.*] In marg. Benenati scribitur: *Ψήφισμα Καλλισθένους, οἷον τὸ σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν δι' ἅπερ ἐποίησε Φίλιππος εἰς τοὺς Φωκέας.* Rectius sane hoc adnotatum, quam illud prius. TAYLOR. Rursus tacita auctoritate haec exhibet margo Lutet. REISK.

P. 368. v. 20. *τότ'*] *ὅτε* Paris. primus. REISK.

P. 368. v. 20. *ἐψηφίζεσθ'*] *ἐψηφίσασθ'* August. secundus. REISK.

P. 368. v. 20. *οὐκ*] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 368. v. 22. *αὐτῇ*] [*αὐτὴν.*] F. *αὐτῇ.* Deinde *καὶ τοῖς ἐκγόνοις* literis maiusculis. Vel *εἰς αὐτὴν*, ut p. 356, 16. His verbis, *καὶ τοῖς ἐκγόνοις*, saepe Aeschinem pungit Demosthenes. MARKLAND. Vulg. *αὐτὴν.* Correxi *αὐτῇ*, scilicet *τῇ εἰρήνῃ.* REISK. Bekkerus: „*αὐτῇ* Taylorus." Taylori etiam Reiskius dicit in variet. lection. Sed est Marklandi. SCHAEFER.

P. 368. v. 23. *ἐκγόνοις*] *ἐγγόνοις* Bavaricus, Aldus. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 23. *θαυμάσια*] *θαυμάσι'* Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 25. *καὶ*] *καὶ* post *μὴν* uncis inclusit Bekker. Mihi satis placet additum. non tantum recente tumultu, sed etiam temporibus insecutis. SCHAEFER.

P. 368. v. 26. *ὡς ἐθορυβεῖσθε*] [*ἐθορυβεῖσθε.*] *ὡς ἐθορυβεῖσθε* Ven. et Harl. TAYLOR. Vulg. *ἐθορυβεῖτε. ἐθορυβεῖσθε* Paris. secundus, quartus, quintus, sextus, August. primus, Bavaricus, index P. Manutii. *ὡς ἐθορυβεῖσθε* August. secundus, Aldina Taylori. *ὡς* addidi. Idem est ac si dixisset: *ἐπίστασθε, ὡς ἐθορυβεῖσθε καὶ ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε ἀκούοντες.* REISK. *ὡς* delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 368. v. 28. *ῥαθυμεῖν*] *ῥαθυμεῖν* Reisk. et Bekker. SCHAEF.

P. 369. v. 2. *τὴν ἐξουσίαν ταύτην*] Vulg. *ταύτην τὴν ἐξουσίαν. τὴν ἐξουσίαν ταύτην* August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 369. v. 3. *οἶδα τοίνυν, ὅτι κ. τ. λ.*] Locum hunc citat et explicat Maximus Sophista de Insolubilibus p. 576. REISK.

P. 369. v. 3. κατηγορημένων αὐτοῦ] κατηγορημένων αὐτοῦ lege. WOLF. Alii enim incorrecte habent κατηγορουμένων. Et αὐτῷ porro, non αὐτοῦ, in editis omnibus. A Wolfio stant MSS. Felician. et Manut. Ven. Bodl. Obsop. legendo αὐτοῦ. TAYLOR.

P. 369. v. 3. κατηγορημένων] „Alii incorrecte habent κατηγορουμένων." Taylorus nullos nominatim appellans. REISK. Bekkerus: „κατηγορουμένων O. t. u." SCHAEFER.

P. 369. v. 3. αὐτοῦ] Vulg. αὐτῷ. αὐτοῦ August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori, indices Felic. et Manut. editiones Wolfii et Taylori. Correxi αὐτοῦ, non male id quidem, at praestabat tamen et subiicerem, si liceret, αὐτῶν. Aeschines defugiet purgationem criminum *ipsorum*. Hic *ipsa* crimina opponuntur alienis, οὗ ad quae Aeschines evagabitur. REISK. Bekkerus: „αὐτῶν S." SCHAEFER.

P. 369. v. 5. πεπραγμένων] [πραγμάτων.] πεπραγμένων legit Maximus Sophista. Ita quoque MSS. Felic. et Manut. Ven. Obsop. et ex Regg. Paris. β. δ. ε. margo item Askew. TAYLOR. Vulg. πραγμάτων. πεπραγμένων August. primus et secundus, indices Felic. et Manut. Ald. Tayl. Praetuli πεπραγμένων. Diversa enim sunt istaec. πράγματα sunt res, quarum, si ita fert, tu partem nullam habes communem, quae te inscio et absente sunt vel fiunt. πεπραγμένα sunt res a te gestae, quae tu participas. REISK.

P. 369. v. 5. διέξεισιν] i. q. ἐρεῖ v. 7. Aeschylus S. c. Th. 368. s. Blomf. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς, Οἰδίπου τόκος, εἰς ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Anglus: „εἰς Pors. εἴσ' ceteri, quod pro προσέρχεται positum displicet." Item mihi displicet. Placet Wellauero improbanti scripturam Porsoni, quod infinitivus μαθεῖν, nisi verbum praecedat, apte explicari non possit. Nimirum non meminerat Homerici Il. XIX. 140. δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν. Quod autem idem citat ex Aeschyli Eumen. 237. πρόσειμι ut manifesto habens significationem praesentis, non magis assentior: futurum enim perinde significat ut μέτειμι v. 226. Videlicet Orestes illa pronuntiat aditurus cellam, in qua est statua Minervae: pronuntiatis eam ingreditur. SCHAEFER.

P. 369. v. 8. ἔστι δὲ — τούτου] Mihi magis arridet lectio Maximi: ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα κατηγορήματα τούτου. REISK.

P. 369. v. 8. καὶ] Abest a Paris. quarto, August. primo et secundo. REISK.

P. 369. v. 10. ἀγαθῶν — πραγμάτων] Eadem oppositio in Aristophan. Plut. 651. s., ubi v. Schol. et Hemsterhus. SCHAEFER.

P. 369. v. 11. τηλικαύτης] Abest a Paris. quarto, August. primo. REISK.

P. 369. v. 11. εἶναι] dicere, indicare, significare, prodere. REISK.

P. 369. v. 11. φαίη] φῇ August. primus. REISK. Recte φῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 369. v. 13. τριακόσιαι] διακόσιαι Regg. α. δ. ε. et Harl. TAYLOR. διακόσιαι August. primus et secundus. REISK.

P. 369. v. 13. σκεύη] V. Toupii Opuscula T. I. p. 8. SCHAEF.

P. 369. v. 15. κτήμαθ'] Rectius χρήμαθ', et tuentur complures, Codd. scilic. α. β. δ. Obsop. Harl. Ask. cum editis Felic. et Manut. Atque ita a Maximo laudatur locus, et restitui voluit cl. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. II. 7. [p. 320. ed. Lips.]. TAYLOR. χρήματα (aut χρήμαθ') Codd. a Tayloro citati, August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK. χρήμαθ' Bekker. Quod sane praestat. SCHAEFER.

P. 369. v. 15. καὶ περιέσται] Haec duo vocabula, ab oratore Aeschinis orationi boni ominis gratia interiecta, parentheseos signis separavi. et velim quoque diique annuant ea bona vobis semper superesse, semper esse perpetua, speroque ita futurum. REISK. Deletis illis signis, ceterae orationi recte iunxit Bekker. Gravior oppositio, si adversarius dicit haec bona ob pacem etiam in posterum Atheniensium propria fore. SCHAEFER.

P. 369. v. 16. δή] δὲ Paris. primus, quartus, August. primus, secundus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 369. v. 16. ταῦτα] τοῦτο Paris. primus et quartus. REISK.

P. 369. v. 16. ἐκείνως] Vulg. ἐκεῖνο. ἐκεῖνος Aug. secundus. ἐκεῖνο non malum et plurimorum codicum auctoritate munitum. Quare non debebat unius incerta fides, in quo mendosum ἐκεῖνος erat, me movere, ut ἐκείνως pro eo reponerem, ne hoc ipsum quidem male, at praeter necessitatem tamen. REISK. ἐκεῖνο, ut oportebat, Bekker. SCHAEFER.

P. 369. v. 16. ὑπολαμβάνειν] γρ. ὑποβάλλειν margo Parisinae. TAYLOR. Sed sine auctoritate. REISK. Satis aptum huic loco verbum, cuius proprius est usus ad confutandas adversarii obiectiones. V. p. 1060, 3. 10. Sed vulgatam tentare nolim. SCHAEF.

P. 369. v. 17. Φιλίππου] τοῦ Φιλίππου Aldina Taylori. REISK.

P. 369. v. 18. καὶ κατασκευαῖς — ἐκείνῳ μεγάλαι] Sedulo lectori meo commendo varietatem Cod. Harleiani: καὶ κατασκευαὶ ὅπλων καὶ χῶραι καὶ πρόσοδοι γεγόνασιν ἐκείνῳ μεγάλαι. TAYLOR. Nihil hic mutat Bavaricus a vulgata praeter unum προσόδων, quod quin sit ita scriptum et legendum, confirmat etiam scholium Moschopuli superscriptum: φόρων. REISK. καὶ κατασκευαῖς ὅπλων καὶ χώρας καὶ προσόδων, αἳ — Bekker. Satis placet, ita tamen, ut καὶ ante κατασκευαῖς deleatur. Conf. not. ad p. 380, 26. SCHAEF.

P. 369. v. 20. μεγάλαι] Post hanc vocem sequitur in Maximo Sophista: τὰ δὲ ἐκείνου οὐδεὶς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὴ δίκαιον etc. deinceps, uti in v. 25. Intermedia desiderantur. TAYLOR.

P. 369. v. 20. ὑμῖν] ἡμῶν Bavaricus. REISK. ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 369. v. 21. πραγμάτων] F. προσόδων ex seqq. vers. 27. MARKLAND. πραγμάτων κατασκευή, apparatus, copiae rerum ad principatum obtinendum idonearum. Nam πράγματα sunt Demostheni facultates, potentia, principatus, imperium. REISK. Intelligendum quidquid pertinet ad internas regni aut reip. vires, quae censentur ὅπλοις, χώρᾳ et προσόδοις. Opponuntur οἱ σύμμαχοι. SCHAEFER.

P. 369. v. 21. αὑτοῖς] [αὐτοῖς.] αὑτοῖς vel ἑαυτοῖς Codd. Paris. et Harl. TAYLOR. ἑαυτοῖς Paris. primus, August. primus et secundus. αὐτοῖς cum leni Aldus et P. Manutius. REISK. *sibimet ipsis*, scilicet in libera civitate. SCHAEFER.

P. 369. v. 22. τοῖς κρείττοσι] *potentioribus*, ubi aut unus regnat aut oligarchis civitas subiecta est. SCHAEFER.

P. 369. v. 22. τὰ ἀγαθὰ] τἀγαθὰ Bekker. SCHAEFER.

P. 369. v. 23. τούτων] τούτου margo Paris. cum editis Felician. et Manut. TAYLOR. τούτου margo Lutet. sine auctore, forsitan ex editt. Bernardi et Pauli, qui sic dedere. REISK.

P. 369. v. 23. ἀπόλωλε καὶ γέγονεν ἀσθενής] Gravius praecedit, sequitur levius. Sic passim Orator. ἀπώλλυε καὶ ἐλυμαίνετο p. 119, 2. ἀπόλωλε καὶ νενόσηκεν p. 121, 7. ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται pag. 572, 23. Qualia non mirer si nostris Technicis parum probentur. Sed Critici caveant ne haec similiaque transponendo corrumpant: nam sunt longe sanissima. SCHAEFER.

P. 369. v. 23. ἐκείνου] [ἐκείνων.] F. ἐκείνου, scilicet Philippi. MARKLAND. Ita Felician. Manut. et Benenat. Ita Obsop. quoque et Bodl. et margo exemplaris Ask. quoque. TAYLOR. ἐκείνων Bavaricus, Aldus. ἐκείνου correxere Weimar. et Lessing. annotatores, forsitan ex editt. Felic. et P. Manut., qui sic dant. REISK.

P. 369. v. 25. μείζων] Fuit utique μείζω in August. primo a prima manu, quod Fabricius vere retulit: sed manus recentior ν superscripsit, ut cum vulgata consentiat. REISK.

P. 369. v. 25. ἀμφότερα] ἀμφότερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 369. v. 25. ἀμφότερα — ὑπῆρχεν] Maximus modo laudatus ita: ἀμφότερα ηὐξῆσθαι, καὶ τὰ τῆς χώρας, καὶ τὰ τῶν συμμάχων· ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν κ. τ. λ. Porro Cod. Lindenbr. ἃ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν. Et similiter MSS. Felician. et Manut., excepto quod ἡμῶν, et Cod. Obsop., qui habet ὑμῶν. Deinde ὑπῆρξεν in plurimis, Bodl. α. δ. Aug. et Harl. ἃ δ' ὑμῶν δικαίως ὑπῆρχεν margo Ask. TAYLOR.

P. 369. v. 27. ὑμῖν δὲ — λογίζεσθαι] [ἡμῖν δὲ ἃ δικαίως —.] Hic est ordo verborum: οὐ δίκαιον ταῦτα, ἃ ὑπῆρχεν ἂν ἡμῖν δικαίως ἐκ τῆς εἰρήνης, λογίζεσθαι ἀντὶ τούτων, ἃ οὗτοι ἀπέδοντο. τί δὲ ἀπέδοντο; τὴν τῶν πραγμάτων κατασκευὴν καὶ τῶν συμμά-

χων. WOLF. Recte quidem hoc: sed perperam vertit aut potius, quae male verterat, mutare destitit: *istorum corruptelis aestimari.* Quanto felicius Ferrus: *e che le cose, le quali à noi debitamente venivano per la pace, voi contiate in luogo di quelli, che costoro hanno venduto.* TAYLOR. Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν Paris. primus et sextus, August. primus et secundus. καὶ abest ab August. primo et secundo, item Bavarico, Aldina, Paulina. Margo Bavarici dat: γρ. ἃ δ' ἡμῖν δικαίως ὑπῆρχεν sine καὶ et ἄν. ὑπῆρξεν Paris. primus et quartus, August. primus. REISK. ἡμῖν δ' ἃ δικαίως ἂν ὑπῆρχεν Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 1. ταῦτ'] vectigalia, prosperitatem negotiationis per mare, affluentiam rerum in foro venalium. REISK.

P. 370. v. 1. ἀνθ' ὧν] pro iis, quae hi Philippo vendiderunt, scilic. sociis nostris. REISK. Non soli socii intelligendi. SCHAEFER.

P. 370. v. 1. οὗτοι] αὐτοὶ Aldina Taylori. REISK. αὐτοὶ Bekker. Mihi vulgata satis placet. SCHAEFER.

P. 370. v. 1. λογίζεσθαι] Passive intelligendum. SCHAEFER.

P. 370. v. 1. ταῦτ'] copiae annonariae et similes opes atque fortunae, item accessio Cherrhonesi. REISK.

P. 370. v. 2. ἀντ' ἐκείνων] pro istis, sociis puta, quibus multati sumus atque denudati. REISK. Vid. not. ad ἀνθ' ὧν v. 1. SCHAEFER.

P. 370. v. 2. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] *neque multis verbis est opus.* WOLF. Nequaquam. Verte: *longe abest.* uti nos solemus dicere: *no, not by a great deal.* Interpres Italicus, quod non intellexit, dissimulavit et in versione omisit. Vide cl. Marklandum supra p. 349. pen. TAYLOR. Ante οὐδὲ Bekkerus recte posuit subdistinctionem: haec enim formula continuanda antecedentibus. V. not. ad p. 100, 10. Quae Marklandi Taylorus citat, leguntur ad pag. 350, 11. SCHAEFER.

P. 370. v. 3. ὑμῖν] ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 3. ἂν προσῆν] ἂν οὐ προσῆν Lessing. REISK.

P. 370. v. 3. εἰ μὴ διὰ τούτους] εἰ μὴ οὗτοι ἐμποδὼν ἐγένοντο. Isocrates in Panegyrico: καὶ γὰρ τούτους περιγενέσθαι τῆς βασιλέως δυνάμεως ὁμολογοῦσιν, εἰ μὴ διὰ Κῦρον. τουτέστιν, εἰ μὴ ἂν ὁ Κῦρος τῆς νίκης ἀπεστέρησεν. WOLF. *if it had not been for Cyrus.* TAYLOR. Scilicet ἐκωλύθη προσεῖναι. Vid. p. 364, 10. REISK.

P. 370. v. 4. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 4. καὶ δίκαιον] Absunt a Paris. quarto et quinto. Solum καὶ abest ab August. primo. REISK. Particulam iure omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 4. φήσαιτ'] φήσετ' August. primus. REISK.

P. 370. v. 5. συμβεβηκέτα] συμβεβηκότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 6. ἐστὶ] Abest a texto Bavarici, sed est in margine. REISK.

P. 370. v. 8. σῶσαι τουτονί] Subaudi αἴτιον ὄντα. REISK. Aptius subaudias ὡς πεπραγμένον δι' αὐτόν. SCHAEFER.

P. 370. v. 8. τουτονί] τοῦτον Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 370. v. 8. οὗτος] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 370. v. 8. χάριν — ὀργὴν ποιεῖσθε] Quaere de phrasi χάριν et ὀργὴν ποιεῖσθαι. MARKLAND. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 370. v. 10. τοιαῦτα] F. τἀναντία. TAYLOR. Scilicet ὀργῆς ἄξια. Sed proxima haud parum impedita sunt. Offendit Marklandum quoque insolentia et durities dictionum ποιεῖσθαι χάριν, ποιεῖσθαι ὀργήν. Etiam codices dissentiunt, alii πεποιηκὼς omittentes, alii pro ποιεῖσθε in imperativo ποιεῖσθαι dantes in infinitivo, qui modus etiam profecto requiritur, si referimus ad praemissum οὐ δὴ δίκαιον. Sin autem ποιεῖσθαι assumas, necesse quoque erit, ut σκεψαμένους in accusativo, scilicet ὑμᾶς, legatur. Ut brevis sim, dicam paucis, qua mihi videatur optima ratione locus hic reformari posse. Hac nimirum, si legatur: σκεψαμένους καὶ χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, ἀποδιδόναι, καὶ τοὐναντίον δι' ὀργῆς, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκώς, ποιεῖσθαι. Subaudi αὐτόν. Dictio ποιεῖσθαί τινα δι' ὀργῆς est nota et crebro usitata. *gratiam retribuere, si meruerit, et rursus eum punire, si constiterit eum talia patrasse.* REISK. Nihil hic est impediti, omniaque tam sana, tam facilia intellectu sunt, ut locum refingens non possit effugere reprehensionem temeritatis. Miror autem Marklandum, qui de phrasi χάριν et ὀργὴν ποιεῖσθαι quaerendum putaverit. Quid enim? Nonne ipsa analogia virum egregium, nisi aliud egisset, monere debuit, pro χαρίζεσθαι recte dici χάριν ποιεῖσθαι, recte ὀργὴν ποιεῖσθαι pro ὀργίζεσθαι? Sin analogiae parum confisus requisivit exempla ipsius usus, non difficillimum fuit indagare quod sollicitudinem levaret. Herodotus III. 25. ὁ Καμβύσης ὀργὴν ποιησάμενος ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς Αἰθίοπας. ubi v. Valckenarius. Alterius locutionis, χάριν ποιεῖσθαι, exemplum aliud praeter hoc Demosthenicum non habeo in promtu. Sed etiamsi hoc solum reperiatur, satis tamen superque tuetur et analogia tot similium locutionum et vero schema syntacticum, de quo, ut emendatrices scilicet prurientium Hypercriticorum manus constringeret, omnium fusissime scripsit Dorvillius ad Chariton. p. 440. ss. ed. Lips. Quanquam Marklandi culpam facias paullo leviorem, si dicas iam olim fuisse videri qui ad hasce phrases offenderent. Nam in Bekkeriana ad v. ποιεῖσθε legitur adscriptum: „ἀπονείματε αὐτῷ γρ. S. Q." Quod nisi interpretantis est, est temere interpolantis vulgatam. SCHAEFER.

P. 370. v. 11. πεποιηκώς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 370. v. 11. ποιεῖσθε] ποιεῖσθαι August. secundus. REISK.

P. 370. v. 11. ἐὰν] ἂν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 370. v. 12. ταράττειν αὐτὸν ἐᾶτε] ἐᾶτε ταράττειν αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 15. ἐφ'] ἀφ' Paris. secundus. REISK.

P. 370. v. 15. σκοπῆτε] Vulg. σκοπεῖτε. σκοπῆτε August. primus, Bavaricus, quod praetuli. REISK.

P. 370. v. 15. ἦν — Φίλιππον] Ita distingue, ut opinor: ἦν ἡμῖν πόλεμος πρὸς Φίλιππον; Interrogative. MARKLAND.

P. 370. v. 15. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. secundus. REISK. ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 18. τούτων] τούτου margo Lutetianae sine nota codicis, qui videtur Paris. primus esse. Item August. primus. REISK.

P. 370. v. 18. ἀφεῖται] [αὐτὸν ἀφεῖται.] F. αὐτὸν ἀφίετε, aut αὐτὸς ἀφεῖται. Ac potius τὸ αὐτὸν redundat. WOLF. Excudebatur enim αὐτὸν ἀφεῖται. Lambinus praefert αὐτὸν ἀφεῖτε, quo pacto editiones Felician. et Manut. Sunt qui legunt αὐτῶν ἀφεῖται, uti Bodl. Quocunque demum modo legas, constat sensus et mens auctoris. TAYLOR. Vulg. αὐτὸν ἀφεῖται. Wolfius in farragine: „Aut αὐτὸν redundat, aut leg. αὐτὸς ἀφεῖται, aut αὐτὸν ἀφίετε, aut αὐτὸν ἄφετε.“ αὐτὸν abest a Paris. secundo et quarto, August. primo et secundo, Bavarico. ἀφεῖτε adscripsit Aldino suo Weimaran. ἀφεῖσθαι Lessingian. Sustuli αὐτόν. REISK.

P. 370. v. 20. παρέχεσθαι] παρασχέσθαι Paris. quintus, August. secundus. παρέχεσθε P. Manutius. REISK.

P. 370. v. 21. τὰ] τὰ posterius omittunt Paris. primus, quartus, sextus, August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 370. v. 23. σὲ περὶ αὐτοῦ] περὶ αὐτοῦ σε August. primus et secundus, Bavaricus. REISK. περὶ αὐτοῦ σε Bekker. αἰτιᾶταί σε Reisk. Sed pronomen h. l. ὀρθοτονητέον. SCHAEFER.

P. 370. v. 23. μετὰ ταῦτα εἰρήνην κ. τ. λ.] Citat h. l. Aristides p. 424. in exemplum orationis simplicis. REISK.

P. 370. v. 25. εἰρήνην] Articulum τὴν praeponit Lessing. REISK.

P. 370. v. 25. ποιήσασθαι] ποιεῖσθαι Paris. quartus. REISK.

P. 370. v. 26. οὗτοι] αὐτοὶ index P. Manutii, Aldina Taylori. REISK.

P. 370. v. 27. τούτων] τούτου August. primus, P. Manutius: sed vulgata est in huius indice. REISK. τούτου Bekker. SCHAEFER.

P. 370. v. 27. Αἰσχίνην] F. Αἰσχίνῃ. WOLF. Ita Lambinus etiam. TAYLOR. De constructione verbi μέμφεσθαι v. Anecd. Bekk. p. 156. in. et Georgii Lecapeni Excerpta p. 71. SCHAEFER.

P. 370. v. 27. φησί] Vulg. φήσει. Et hoc dat Aldina, sed

annotator Tayloranae scripsit φησί. Correxi φησί de meo sensu. Praecedunt enim mera praesentia: ἐγκαλεῖ τις Αἰσχίνῃ; βούλεταί τις τούτου κατηγορεῖν —; — μέμφεταί τις Αἰσχίνην; REISK.

P. 370. v. 28. τὴν εἰρήνην] Vulg. εἰρήνην. Wolfius in farragine: „Malim τὴν εἰρήνην." τὴν de meo addidi. REISK. Delevit Bekker. Conf. v. 25. SCHAEFER.

P. 371. v. 1. ποιησομένους] ποιησαμένους Bavaricus, sed cum ο super α scripto. REISK.

P. 371. v. 4. ὅθεν] Id est ἐντεῦθεν, ὅπου —. *illinc, ubi* —. REISK.

P. 371. v. 4. ὅθεν —] Subaudi φαίην ἄν. SCHAEFER.

P. 371. v. 4. βουλευομένων] βουλομένων Paris. primus et quartus. REISK.

P. 371. v. 6. γε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 371. v. 6. ἀλλ' ὑπὲρ — γράφουσιν] ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ποίαν τινὰ, τοῖς τὰ δίκαια etc. Ita distinguendum puto et delendum γὰρ, quod constructioni officit. MARKLAND. Recte sane. Ita excuderunt Parisienses. Et in Harleiano pariter deest particula, ut oportuit. Mox, scilic. v. prox., pro γράφουσιν plurimi λέγουσιν, scilic. MSS. Ald. Felic. et Manut. Ven. item, Lind. et Regg. β. ε. TAYLOR. τοῖς γὰρ τὰ δίκαια Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius, Taylorus. Deleri tamen γὰρ vult Wolfius. REISK. Immo Marklandus. SCHAEF.

P. 371. v. 7. γράφουσιν] λέγουσιν Paris. secundus et quintus, Aldina Taylori, indices Aldi, Feliciani, P. Manutii, Venet. item et Lindenbr. E meis, Augustanis duobus et Bavarico, nihil hic annotavi: quo constat eos etiam cum lectione Lutetianae consentire. Quod in omnibus similibus locis, ad quos e meis libris nihil discrepantiae affero, censendum est, eos cum lectione Lutetianae consentire, ad quam eos exegi: quod semel dictum satis esto. REISK. λέγουσιν Bekker. Quod praestat. Deliberante populo plures orabant (ἔλεγον): qui cum perorassent, de re decreta unus aliquis scitum scribebat (ἔγραφεν). SCHAEFER.

P. 371. v. 8. ἐπὶ τοὺς ὅρκους] Id est ἐπὶ τὴν πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους. REISK.

P. 371. v. 10. ἐπὶ τοῦ πολέμου] ἐπὶ, *in*, ut pag. 387, 22. ἐπὶ τῆς εἰρήνης, *in pace.* pag. 307, 9. ἐπὶ τῆς ἀποδημίας. MARKLAND. Inutile ergo erit corrigere cum Harl. Aug. et Paris. α. δ. ε. ἐν τῷ πολέμῳ. TAYLOR. ἐν τῷ πολέμῳ August. primus. REISK. Gravissime hoc additur: nam est invidiosissimum τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπολλύναι ἐπὶ τῆς εἰρήνης. SCHAEFER.

P. 371. v. 11. τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα] [τηλικαῦτα.] τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα Codd. Regg. β. δ. ζ. et Ven. Aug. Harl. Lind. *tanta et talia mendacia*, ut alicubi observavit Wolfius. Malim quidem, si opus sit correctione, τηλικαῦτα καὶ τοσαῦτα, quae saepissime quidem coniunguntur: uti infra p. 378, 19. τοσούτων καὶ τηλικούτων

ἀδικημάτων αἴτιος. et p. 379, 13. ἐπὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀγαθά. Ita infra p. 448, 25. τούτων οὐδὲν, τοσούτων καὶ τηλικούτων ὄντων. et alibi passim. Sed et coniunguntur quoque τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα, ut exempli causa pag. 355, 2. TAYLOR. Vulg. τηλικαῦτα. Post h. v. addunt καὶ τοιαῦτα August. primus, Aldina Taylori. καὶ τοιαῦτα addidi. REISK. Cum sequatur, non ἡλίκα καὶ οἷα, sed solum ἡλίκα, videndum ne vulgata ante Reiskium scriptura praestet. SCHAEFER.

P. 371. v. 12. ἡλίκα] Post ἡλίκα addit August. secundus δὲ. REISK.

P. 371. v. 12. οὐδεὶς — πώποτε] οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων (sine ἄλλος) August. primus. ἄλλος omittit etiam Paris. quartus. οὐδεὶς πώποτε ἄλλος ἀνθρώπων August. secundus, Bavaricus. REISK. οὐδεὶς πώποτ' ἄλλος ἀνθρώπων Bekker. SCHAEFER.

P. 371. v. 13. τὸ μὲν γὰρ] Pro τὸ Parisienses melius καί. TAYLOR. Vulg. καὶ μὲν γάρ. τὸ μὲν γὰρ August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina et reliquae omnes editiones. Et sic correxi. REISK.

P. 371. v. 15. ὑπὲρ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 371. v. 15. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην] Delendum est utique vel τὴν ἀρχὴν vel τὴν πρώτην. Altera vox est enim alteri pro glossemate. Priorem inducunt Reg. δ. et Harl. TAYLOR. τὴν ἀρχὴν omittunt etiam August. primus et secundus. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην est bona et usu contrita dictio, similis alteri contrariae, τὸ ἔσχατον τέλος. *Primum exordium* et *extremus finis* quis neget latinum esse? Et aliae quoque nullae non linguae talia ferunt. Quare incassum in talibus laboratur. REISK. Nihil miri hac in locutione. Sed insolentior videtur illa, τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην φέρειν τοῦ φεναχισμοῦ, ubi Reiskius Ind. Graecit. pag. 523. φέρειν interpretatur *ferre culpam criminis*, *auferre*. Non probo. Quid Demosthenes voluerit, non obscure indicant sequentia, παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι. Significatur igitur curatio suscepti negotii, quod deinde alii tradas porro curandum. SCHAEFER.

P. 371. v. 17. ἤδη] Abest ab August. primo. REISK.

P. 371. v. 17. ἧκον] Vulg. ἧκε. ἧκον Paris. primus et quartus, August. primus. Correxi ἧκον, Ctesiphon puta et Aristodemus. Non enim τὰ πράγματα sunt nominativi, sed accusativi: non, *ut venerunt res ad executionem*, sed, *ut hi homines*, quos dicebam, *ad executionem fraudum suarum deveniebant*. REISK. ἧκεν (sic) Bekker. SCHAEFER.

P. 371. v. 17. ἐκδεξάμενοι] [δεξάμενοι.] Potius ἐκδεξάμενοι, uti praeferunt Regg. α. δ. ε. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. δεξάμενοι. ἐκδεξάμενοι August. primus et secundus. Compositum praetuli. REISK.

P. 371. v. 18. αὐτὸν] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 371. v. 20. ὑπέχειν] γρ. ὑποσχεῖν margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus. REISK.

P. 371. v. 20. ὢν, οἶμαι, πανοῦργος] ὢν inutile et otiosum. Natum est scilicet ex fine verbi praecedentis. MSS. Felic. et Manut. ὢν οἶμαι ὁ πανοῦργος et ὡς οἶμαι ὁ πανοῦργος. TAYLOR. Index Aldi: ὢν οἶμαι ὁ πανοῦργος. ἐν ἄλλῳ δὲ ἀντιγράφῳ (τρία γὰρ εἴχομεν) οὕτως, ὡς οἶμαι ὁ πανοῦργος. ὢν est etiam in August. primo et Bavarico, ὡς in indice P. Manutii. ὁ πανοῦργος in Bavarico. REISK. Quam parum inutile et otiosum sit ὢν, docet οἶμαι, quod vocem praeponi poscit. SCHAEFER.

P. 371. v. 21. γραμματεύς] Reiskius hunc citans locum Ind. Graecit. p. 123.: „γραμματεὺς erat convicium usurpatum pro homine vilissima stirpe, quaestus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci.“ Hanc vocem convicii loco fuisse non credo. Etsi enim οἱ γραμματεῖς fere erant homines de plebe, tamen eorum munus haudquaquam probrosum habebatur. Quod sicubi Demosthenes convicians adversarium vocat γραμματέα, addit quod probrum significet. Sic ὄλεθρος γραμματεὺς dicitur p. 269, 20. Suspicor igitur h. l. deletâ copulâ scribendum esse: καὶ θεοῖς ἐχθρὸς γραμματεύς. καὶ unde nasci potuerit, dicere quid attinet? SCHAEF.

P. 371. v. 26. ὑφ' ἑαυτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ margo Lutetianae sine auctoritate. REISK. ὑφ' αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 371. v. 27. τἀδικήματα] Sic etiam est in August. primo, tametsi contra Fabricius dicit. Semel et iterum inspexi hic loci membranas illas et cum editione Lutetiana consentire vidi. REISK.

P. 371. v. 27. καὶ εἰ] Qui accuratius scribunt, scriberent εἰ καί. Et ita feliciter sane optimus Cod. Harleianus. Cum autem Lysias dixit p. 854, 8. ὥστε ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι· καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα κ. τ. λ., ea res est omnino diversa. TAYLOR. Non audio. REISK. Nec magis ego audio. V. not. ad Longi Pastoral. pag. 356. Cur autem Taylorus Lysiacum illud dixerit diversum, non intelligo: nam καὶ εἰ ibi quoque est *etiamsi*. SCHAEFER.

P. 371. v. 28. γοῦν] οὖν Paris. primus. REISK.

P. 371. v. 28. ἣν δέδοικα — ἄγοντες] Disputatur, utrum ita distingui oporteret: ἣν [εἰρήνην scilicet] — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ πολλῷ, ἄγοντες. an ita: ἣν — δέδοικα, μὴ λελήθαμεν, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι, ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. Priorem distinctionem amplectitur cl. Marklandus, posteriorem, uti ex versione liquet, Hier. Wolfius. Quam pace viri amicissimi doctissimique amplector quoque. Pro nihilo est, quod habet Cod. Venetus [seu Ald. Tayl.] ἐπὶ πολλῷ κακῷ. TAYLOR. ἐπὶ πολλῷ, scilicet τόκῳ. *der Friede kommt uns hoch zu stehen, wir müssen ihn schwer verzinsen, hoch verinteressiren.* Veteres Scholiastae ad h. l. admonebant oportere κακῷ subaudiri: ad sententiam non male.

In Augustani primi margine adscriptum legitur λείπει κακῷ: id quod falsum est. Non id posuit orator, et ne voluit quidem quemquam id subaudire. Hodie tamen nemini vetitum est in mente sua pro metaphorica voce τόκῳ hanc simpliciorem et planiorem, κακῷ, subiicere. REISK. Marklandi distinctionem commendat similis locus p. 13, 20. Neque ego dubito praeferendam esse alteri, quam Wolfium secuti editores adsciverunt. Scilicet Orator Athenienses conditionibus tam iniquis pacem pactos, ut quae careat τῷ ἀσφαλεῖ καὶ τῷ βεβαίῳ, comparat cum hominibus, non qui omnino pecuniam fenore sumant, (id quod licet facias fructuosissime,) sed qui grandi sumant, quos metuendum sit ne fenoris gravitas mox oppressos bonis omnibus exuat. SCHAEFER.

P. 372. v. 3. τὸ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 372. v. 3. Πύλας] Post h. v. Bekkeriana bene habet signum coli: quod enim sequitur οὐ μὴν, ad antegressum v. 1. μὲν tam prope refertur, ut absonum sit plena interpunctione divelli. Sensus: Etsi pax mihi videtur infida, tamen, cuicuimodi est, nego auctorem eius habendum esse Aeschinem. SCHAEFER.

P. 372. v. 5. τοῦτόν] F. τούτους, ut v. 11. MARKLAND. Aliquanto aptior h. l. singularis: occurritur enim Aeschini pacis factae laudem sibi vindicaturo. SCHAEFER.

P. 372. v. 5. ἐποιησάμεθα τὴν εἰρήνην] [ἐποιησάμεθα.] Alii addunt τὴν εἰρήνην, quod scholion videtur. Alii εἰσηγησάμεθα, [legunt scilic.]. WOLF. Ista varietas ex margine Parisinae. TAYLOR. Vulg. ἐποιησάμεθα. εἰσηγησάμεθα margo Lutetianae sine auctore. Post vocabulum hoc ἐποιησάμεθα addunt τὴν εἰρήνην idem margo et Bavaricus. REISK. τὴν εἰρήνην omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 5. ἀλλ' — πάνυ] Benenatus distinxit hoc pacto: ἀλλ'· ἄτοπον μέν ἐστιν — ἀληθὲς δὲ πάνυ· periodum istam post ἀλλ' parenthesi includens. Vide, annon praestet. TAYLOR. Non praestare docet quod sequitur γάρ. SCHAEFER.

P. 372. v. 8. αὐτῆς] [αὐτοῖς.] F. αὐτῆς, scil. εἰρήνης. Sic p. 394, 12. μηδεμίαν τούτου Φιλίππῳ χάριν ἔχειν. Et ita p. 415, 9. et in Midian. p. 566, 17. MARKLAND. Omnino recte. Et Wolfius alibi *) in ea mente est quoque. αὐτοῖς saltem erat supervacaneum post τοῖς στρατηγοῖς: et eo credo animo deesse in Harleiano nostro. TAYLOR. Vulg. αὐτοῖς. Hoc abest ab August. primo et Harl. Eius loco dat August. secundus αὐτῆς. Utrumque dat Bavaricus. Correxi αὐτῆς, pacis puta. REISK.

P. 372. v. 10. ὑμεῖς] Abest ab August. primo: REISK. Neque ego requiro. SCHAEFER.

P. 372. v. 12. εἴργετ' — λόγων] Aristides de D. C. pag. 268.

---

*) Hoc est in farragine, quam appello. REISK.

καὶ σχῆμα δὲ οὕτω γίνεται σφοδρότης, ὅταν τις ἐπιφορικοῖς χρῆται τοῖς σχήμασιν. οἷον· εἴργετε οὖν, εἴργετε αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. REISK.

P. 372. v. 12. εἴργετ' — αὐτὸν] Invertit August. secundus, ut sit: εἴργετ' οὖν αὐτὸν, εἴργετε —. Sed vulgata est etiam apud Aristidem l. c. REISK.

P. 372. v. 14. ἐμβιβάζετε] συμβιβάζετε MSS. Ven. et Obsop. cum marg. Ask. TAYLOR. Item Aldina Taylori. REISK. ἐμβιβάζετε verum esse docet oppositum εἴργετε. SCHAEFER.

P. 372. v. 14. οὐ γὰρ — διαβέβληται] Citat Tiberius p. 43. SCHAEFER.

P. 372. v. 14. ὑπὲρ τῆς εἰρήνης] δι' αὐτὴν εἰρήνην Tiberius. Scripserat Technicus διὰ τὴν εἰρήνην. SCHAEFER.

P. 372. v. 14. οὐ] οὐκ Tiberius, quo non opus, cum vox post hanc particulam paullulum inhibeatur. De hac iteratione negativae v. Elmsleius ad Sophoclis Aiac. 970. (post Marklandi Iphigenias p. 318. ed. Dind.). SCHAEFER.

P. 372. v. 15. διαβέβληται] [ἡ διαβέβληται.] Ita Parisienses, quod non neglexit Lambinus. TAYLOR. Vulg. ἀλλ' ἡ εἰρήνη, δι' Αἰσχίνην ἡ διαβέβληται. Posterius ἡ omittunt August. primus, secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, index Lambini. Sustuli ad exemplum aliarum editionum. Sed vera haec non erat emendandi ratio. Debueram sic corrigere: ἀλλ' ἡ εἰρήνη δι' Αἰσχίνην εἰ διαβέβληται. hoc agitur, hoc certatur, istam pacem num Aeschinis flagitium in invidiam adduxerit. REISK. ἡ illud natum est ex antegresso ν: eoque deleto locum habemus persanatum. SCHAEF.

P. 372. v. 17. ἀπολώλει] Bekkerus: „ἀπωλώλει F. Y. r. s." V. not. ad p. 242, 10. 359, 26. SCHAEFER.

P. 372. v. 17. τίνα] τίν' Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 18. ἡ εἰρήνη] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 372. v. 18. ἄδοξον] [ἀδόξως.] ἄδοξος MSS. Ald. Felician. et Manut. Quae sequuntur, καίτοι καὶ τούτου — ad vocem Φιλοκράτει, iuxta monitum cl. Marklandi inter cancellos parentheseos sunt circumscribenda. TAYLOR. Vulg. ἀδόξως. ἄδοξον August. secundus. ἄδοξος August. primus, indices Ald. Bernard. et Paul. REISK. ἄδοξος Bekker., ita poscente ratione syntaxis Graecae. SCHAEFER.

P. 372. v. 21. πολλῶν — οὗτος] πολλῶν οὗτος αἴτιός ἐστι (sine κακῶν) August. primus. Aut καὶ est interponendum inter πολλῶν et ἄλλων, aut sic legendum: καὶ ἄλλων πολλῶν ἐστι —. REISK. πολλῶν αἴτιος οὗτος Bekker., ceteris omissis. SCHAEFER.

P. 372. v. 22. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 23. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 25. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 25. δικασταὶ] Abest a Paris. quarto. Eius loco dat August. secundus Ἀθηναῖοι. REISK.

P. 372. v. 25. τοσοῦτον] τοσοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 372. v. 26. προσάγειν] προσαγαγεῖν Paris. quartus. REISK.

P. 372. v. 26. ὑμᾶς ἀξιοῦν] Scil. προσάγειν vel τοῦτο ποιεῖν. REISK. Vid. Krügerus ad Dionysii Halicarn. Historiographica pag. 117. SCHAEFER.

P. 372. v. 27. ἀβελτηρίας] Sic per η plerique scribunt, cum ἀβελτερία sit analogum. WOLF. ἀβελτερίας Bekker. V. not. ad pag. 140, 10. 373, 13. SCHAEFER.

P. 372. v. 27. ἢ δι' εὐήθειαν] Pro scholio habuit Reiskius Ind. Graecit. p. 3. Quod nemini orationem Demosthenicam satis callenti probabit. SCHAEFER.

P. 372. v. 27. δι' ἄλλην ἄγνοιαν] Recurrit p. 373, 16. Vid. not. ad p. 367, 7. SCHAEFER.

P. 372. v. 28. αὐτῷ] [οὕτω.] Immo τούτῳ, uti optimi Reg. α. et Harl. Neque damno, quod Ven. Aug. et ζ. Regiorum habent, scilicet αὐτῷ. TAYLOR. Vulg. οὕτω. αὐτῷ August. primus, Aldina Taylori. Correxi αὐτῷ. REISK. οὕτω Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 1. ἀφεῖναι] Omisit Bekker. auctoritate boni libri. Ac facile caremus infinitivo, qui videtur ab interpretante profectus esse. V. Krügerus l. c. SCHAEFER.

P. 373. v. 1. σκήψεων] *causationum*. Infra v. 10. redundantiâ oratoriâ σκήψεις καὶ προφάσεις. SCHAEFER.

P. 373. v. 3. ἑαυτὸν] αὐτὸν Paris. primus et quartus, August. primus: sed hic sine spiritu. REISK.

P. 373. v. 5. προσέλθῃ] Subaudi πρὸς τὰ κοινὰ, ut p. 312, 28., s. simplicius ὑμῖν, quemadmodum p. 229, 13. dicitur προσελθεῖν τῷ δήμῳ. SCHAEFER.

P. 373. v. 5. [ἀνθρώπων]] Abest ab August. primo. Uncis inclusi, non quo vitiosum sit, sed quod nescio quid absurdiusculum sonet ἀνθρώπων — φιλανθρώπων. REISK. Recte amovit uncos Bekker. Nihil hac in locutione subabsurdi, inprimis cum φιλανθρώπων non continuo sequatur post ἀνθρώπων. SCHAEFER.

P. 373. v. 6. δέχεσθε] προσδέχεσθε Paris. primus et quartus. προσέχεσθε August. primus: nam sic ibi est, non προσδέχεσθε, quod Fabricius illinc retulit. REISK.

P. 373. v. 6. φθονερῶς] Suspicabar aliquando post φθονερῶς deesse verbum ἀπελαύνετε, *abigitis, repellitis modo invidentiam prodente:* id quod nunc in medio positum relinquo. REISK. Vana fuit suspicio. SCHAEFER.

P. 373. v. 7. ὑμέτερα] ὑμέτερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 7. αὐτῶν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν est bona dictio et oratoribus adamata. Verumtamen poenitet nunc a me tum non

esse praelatum *αὐτῷ* in dativo singulari, quo nullo modo hic careri potest. *res vestras ei datis in manus eiusque fidei committitis.* REISK. *αὐτῷ* non magis opus est addi quam *αὐτὸν* ad *δέχεσθε* v. 6. et ad *χειροτονεῖτε* v. 7. SCHAEFER.

P. 373. v. 8. *τιμηθήσεται*] [*τιμήσεται.*] Vel *τιμηθήσεται*, quod solennius arbitror et magis usitatum. Tuentur editiones Felician. Manut. et Parisiens. TAYLOR. *τιμήσεται* Paris. sextus, August. primus, Ald. Sed vulgatam tuentur Codd. Harl. Obsop. margo Askew. Weimaran. REISK. *τιμήσεται* Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 8. *κατὰ τοῦτο τῶν πολλῶν*] *τῶν πολλῶν κατὰ τοῦτο* Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 10. *σκήψεις καὶ προφάσεις*] Vid. not. ad v. 1. SCHAEFER.

P. 373. v. 12. *τοῖς παισὶν αὐτῶν*] [*τοῖς παισὶν.*] Codd. Harl. Obsop. cum margine Benen. et Askew. *τοῖς παισὶν αὐτῶν*, haud otiosa addita dictione, ut quidam adnotavit. TAYLOR. Vulg. *τοῖς παισὶν*. Post *παισὶν* addunt *αὐτῶν* margo Lutetianae sine auctore, August. primus et secundus, Weimaranus, editio P. Manutii. Addidi. REISK. Vox haec non modo non otiosa, sed maxime necessaria est. SCHAEFER.

P. 373. v. 13. *ἀβελτηρίαν*] *ἀβελτερίαν* August. primus. Secus p. 372, 27. REISK. *ἀβελτερίαν* Bekker. Vid. not. ad l. c. et ad p. 377, 25. SCHAEFER.

P. 373. v. 15. *ἄφετε*] *ἄφετ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 16. *ἄλλην τινὰ ἄγνοιαν*] [*ἄλλην ἄγνοιαν.*] *ἄλλην τινὰ ἄγνοιαν* Harl. Regg. *α. ε.* TAYLOR. Vulg. *ἄλλην ἄγνοιαν. ἄλλην τινὰ ἄγνοιαν* August. primus et secundus. Addidi *τινά.* REISK. Omisit Bekker. Conf. p. 372, 27. SCHAEFER.

P. 373. v. 17. *λελυμασμένος*] *δούλου λελυμασμένου τὰ τῶν δεσποτῶν* p. 1109, 27. Dinarchus p. 22. R. *τῶν τὴν πατρίδα λελυμασμένων*. Sed in Midiana p. 570, 20. legas: *ἵππαρχος δὲ χειροτονηθεὶς λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῶν.* Cuius diversitatis non aliam causam excogito quam delicatum aurium sensum, qui aliam alibi formam praeoptaret: velut *λελυμαμμένος* quod displiceret videtur habuisse. SCHAEFER.

P. 373. v. 18. *ἐξελεγχθῇ*] *ἐλεγχθῇ* simplex August. primus. REISK.

P. 373. v. 21. *λοιποῖς*] [*πολλοῖς.*] *λοιποῖς* certe praestat, quod in exemplaribus hisce inveni, scilic. Obsop. Regg. quatuor, *α. β. δ. ε.*, in margine Ask. et editt. Felician. et Manut. Tantundem est, si legas *ἄλλοις*. Sed tutius est sequi fidem membranarum. TAYLOR. Vulg. *πολλοῖς. λοιποῖς* August. primus et secundus, Lessing. Praetuli *λοιποῖς*. REISK.

P. 373. v. 22. *σκοπεῖτε δή*] Nonne *σκοπεῖτε δέ*? IURIN. Praestat *δή*. *Iam reputate.* SCHAEFER.

P. 373. v. 22. τὸν ἔλεγχον τὸν ὑπὲρ τούτων] τὸν ὑπὲρ τούτων ἔλεγχον August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. τὸν ὑπὲρ τούτων ἔλεγχον Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 22. ἔσται] γρ. ἐστὶ margo Lutetianae sine auctoritate. REISK.

P. 373. v. 23. μεθ' ὑμῶν] Utrum σκοπεῖτε μεθ' ὑμῶν, an ὡς ἔσται δίκαιος μεθ' ὑμῶν, τουτέστι βοηθούντων ὑμῶν, *vestra opera, vobis adiuvantibus?* WOLF. Rarior et nescio an minus probanda dictio pro vulgatiore ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, *vobiscum*, plane ut Latini, penes vos, tacite, secreto. REISK. Ut rarior sit dictio, tamen proba est. Sed Wolfius quod dubitavit, quis non miretur? SCHAEFER.

P. 373. v. 23. ὑμῶν] ἡμῶν habet Cod. Harl. Quam lectionem quoque agnoscit et interpretatur Scholiastes. Interpretatur quidem utramque, sed meliorem adhuc desidero interpretem. TAYLOR.

P. 373. v. 23. ἀνάγκη δήπου τοὺς λόγους κ. τ. λ.] Sensus: Necesse est Aeschines, si fraudis insons est, illa de Phocensibus, Thespiis Euboeaque vobis nuntiaverit, aut quod revera audivisset Philippum talia polliceri, aut quod Macedonis humanitatem speciosam quo non debebat sensu interpretans deceptus vanaque spe lactatus esset. SCHAEFER.

P. 373. v. 23. ἀνάγκη δήπου τοὺς λόγους κ. τ. λ.] Desiderari videntur aliqua ad supplendam orationem. Haec in editione Benenati reperies, etsi non suo loco posita. Sic itaque legi velim: ἀνάγκη δήπου τοὺς λόγους τούτους τοὺς περὶ τῶν Φωκέων — καὶ τῆς Εὐβοίας Αἰσχίνην τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, εἴπερ κ. τ. λ. Haec autem si non admittas, necessarium videtur pro ἀκούσαντα et ἐλπίσαντα rescribere ἀκοῦσαι et ἐλπίσαι. IURIN. Credo Wolfium hic errore, non consilio, recessisse a lectione omnium editorum manuscriptorumque: ἀνάγκη δήπου τοὺς λόγους τούτους Αἰσχίνην τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, τοὺς περὶ τῶν Φωκέων κ. τ. λ. Aliter cum cl. Iurino legendum est et vertendum: *Necesse est igitur hunc, si bona fide egerit, aut* audivisse *Philippum haec verba facientem de Phocensibus* etc., *aut* speravisse *haec eum facturum.* Sed sine dubio erravit prae incuria aut festinatione Wolfius. Non enim sciens prudensque tam insignem et notabilem varietatem transiliret et obmutesceret. TAYLOR. Verba τούτους Αἰσχίνην τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τοὺς exciderunt ex editione Wolfii, neque correxit Taylorus, sed passus est in suam quoque editionem irrepere, tametsi a se et a Iurino animadversum. REISK. Cum verba omissa Wolfius in versione reddiderit, apparet excidisse illa per negligentiam typothetae, cuius oculos homoeoteleuton fefellisset. Quod autem Iurinus loco non suo posita in Parisiensi editione dicit, vehementer errat. SCHAEFER.

P. 373. v. 23. τουτονὶ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν] πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τουτονί Bekker. SCHAEFER.

P. 373. v. 25. τῶν — τῶν] Utrumque τῶν a texto Bavarici abest, sed primum a nova manu est superscriptum. REISK.

P. 373. v. 26. καὶ τῆς Εὐβοίας] Pro istis verbis reponit Lambinus καὶ τῶν Θηβαίων. Nimirum opus est Thebanis, verum fortasse, non ut excluderentur Euboeenses. Vide supra ad p. 352, 20. TAYLOR. Talibus locis non texitur plenus catalogus, sed satis est partem commemorari. Alioqui dicas etiam Plataeis hîc opus esse. V. p. 347, 20. 375, 6. 11. SCHAEFER.

P. 373. v. 26. ἑκὼν] Deest in duobus, Reg. nimirum ε. et Harl. nostro. TAYLOR.

P. 373. v. 26. ἐξηπάτα] F. ἡμᾶς ἐξηπάτα. Sic in Leptinea: ἀλλ' οὐ δίκαιοί ἐσμεν ἀφαιρεθῆναι, εἴ τι ἐξηπατήθημεν. WOLF. Pronomine facile caremus. SCHAEFER.

P. 373. v. 27. δυοῖν θάτερον] Id est δι' ἕτερον ἐκ δυοῖν. REISK. Sed v. not. ad p. 113, 12. SCHAEFER.

P. 373. v. 27. διαῤῥήδην] Iunge cum ὑποσχομένου. SCHAEFER.

P. 373. v. 27. Φιλίππου] Φίλιππον Paris. secundus. τοῦ Φιλίππου August. primus. REISK.

P. 373. v. 28. ταῦτα πράξει —] Citat hunc locum Dionysius p. 197. Sed locus ille vehementer est corruptus. REISK.

P. 373. v. 28. ταῦτα πράξει] πράξει ταῦτα Bekker. SCHAEF.

P. 373. v. 28. πράξει καὶ ποιήσει] V. not. ad p. 245, 27. SCHAEFER.

P. 374. v. 2. οὐκ — χωρίς.] Subaudi εἰπεῖν. *Non licet Aeschini horum unum*, utrumvis, *seorsim affirmare*. Ante οὐκ ἔνεστι deesse suspicor ἀλλά, ut: ἀλλ' οὐκ ἔνεστι τούτων —. Sed ratiocinium oratoris mihi non satis est perspicuum. Philippus si aperto mendacio Aeschini imposuit, gravissima utique huic erat causa illum acerbissimo odio prosequendi. Sin autem Philippus tale quicquam ad Aeschinem praedicavit, odium debebat in Aeschinem solum recedere. Hunc decebat simplicitatem atque tarditatem suam odisse atque incusare, non Philippum culpa hac quidem in causa vacantem. REISK. Etiam in Ind. Graecit. p. 540.: „χωρίς, seorsum sumtum." Mire impedivit quod, nisi aliud egisset, vidisset esse longe expeditissimum. Genitivus τούτων regitur a praepositione χωρίς. Sic χωρὶς τούτων pag. 388, 15. *Praeter haec duo ne unum quidem aliud hîc locum habet. Ausser diesen zwey Fällen gibt es hierbey schlechterdings keinen dritten.* Apparet Oratoris ratiocinium esse tam perspicuum, ut luculentius veriusque cogitari non possit. SCHAEFER.

P. 374. v. 8. πάντων — αὐτῷ] Verba sic ordinat August. secundus: μισεῖν αὐτῷ πάντων ἀνθρώπων. REISK.

P. 374. v. 3. προσήκει] Malim προσῆκε, *decebat* vel *decuisset*. REISK. Praesens verum est. SCHAEFER.

P. 374. v. 7. δικαίως] δίκαιος lege, non δικαίως. WOLF. Ita contra Codd. omnium, credo, auctoritatem Wolfius. Nactus est tamen Lambinum et nescio quem in Bodleiano nostro consentientem. TAYLOR. Sic distinguunt August. primus et secundus: ἀδοξεῖ δικαίως, ἀπολωλέναι κρίνεται. Distinctio vulgata est in Bavarico. Wolfius legi vult δίκαιος, quod etiam in sua editione reddidit. Inveni idem in Lessing. quoque. Potest utique vulgata defendi et explicari. *existimatur iure merito perire, si pereat*. Nam subauditur ἐὰν ἀπόληται. Sed praefero Wolfii praeclaram coniecturam δίκαιος. Nisi si suspicabimur oratorem sic dedisse: ἀδοξεῖ δικαίως, δίκαιος ἀπολωλέναι κρίνεται. *merita laborat infamia, dignus exitio censetur*. REISK. Probo δίκαιος. V. v. 28. SCHAEFER.

P. 374. v. 7. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 8. ἐγίνετο] ἐγίγνετο Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 8. εἰσαγγελίᾳ] V. p. 1204, 17. s. SCHAEFER.

P. 374. v. 8. ὑμετέραν] [ἡμετέραν.] Puto ὑμετέραν. IURIN. Vulg. ἡμετέραν. ὑμετέραν August. primus. REISK. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 374. v. 10. πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν] Vulg. εὐήθειαν καὶ πρᾳότητα. πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. εὐήθειαν καὶ πρᾳότητα Bekker. Thomas Mag. p. 882. s. v. Εὐήθες: — παρὰ δὲ Δημοσθένει εἰς χρηστότητος τάξιν κεῖται· τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν. ubi Codd. ὑμετέραν male spretum ab Oudendorpio. τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πρᾳότητα τὴν ὑμετέραν p. 716, 26. Qui locus Grammatici memoriae fortasse simul obversabatur. SCHAEFER.

P. 374. v. 12. τίς δ' ἐξελέγχοντα —] Ita fere editi. Wolfius cum Aldo dederat: τί δ'; ἐξελέγχοντα —. Quo sensu, apparebit ex eius versione. TAYLOR. τί δ' ἐξελέγχον August. secundus. Etiam τί dant Bavaricus, Ald. Wolf. Sed Weimar. corrigit τίς. REISK.

P. 374. v. 12. τι] Omittit August. secundus. REISK.

P. 374. v. 12. τοῦτον] F. τοιοῦτον. MARKLAND. τούτων Harl. τινα Obsop. λέγοντά τινα τοῦτον margo exemplaris Ask. TAYLOR. τούτων August. secundus. τοῦτον necesse est ut h. l. non ad Aeschinem, sed ad Philippum referatur. *Ecquis unquam vidit audivitve Aeschinem, cum argueret mendacii et imposturae Philippum aut probrorum quicquam in eum coniiceret?* εἰπεῖν τι εἴς τινα est *obtrectare alicui, probris eum insectari*. Subauditur κακὸν vel ἐπονείδιστον vel tale quid. REISK. Mihi videtur τοῦτον ad Aeschinem referendum esse. SCHAEFER.

P. 374. v. 13. ἑώρακεν] Bekkerus: „ἑόρακεν Q. qui sic saepe." SCHAEFER.

P. 374. v. 13. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus, qui distinctione post ἑώρακεν caret. REISK.

P. 374. v. 13. ἀλλ' ἅπαντες] ἀλλὰ πάντες Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 18. πρότερον] πρότεροι Regg. α. δ. TAYLOR. Item August. primus. REISK. πρότερον, ἢ Αἰσχίνης scilicet. Quivis in accusandum Philippum pronior est quam Aeschines. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 225.

P. 374. v. 15. ὁ τυχὼν ἀεὶ] Bekkerus: „ἀεὶ ὁ τυχὼν τ." V. Krügeri Commentatt. post Dionysii Halic. Historiographica p. 252. SCHAEFER.

P. 374. v. 15. οὐδεὶς οὐδὲν] οὐδὲν οὐδεὶς Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 15. οὐδὲν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 374. v. 15. ἠδίκηται ἰδίᾳ δήπου] Vulg. ἰδίᾳ ἠδίκηται δήπου. ἠδίκηται ἰδίᾳ δήπου August. primus. REISK.

P. 374. v. 16. ἰδίᾳ] ut Aeschines foret, si a Philippo fraude circumventus esset. SCHAEFER.

P. 374. v. 16. ἐγὼ δὲ] Hic iuxta scribitur in Veneto: εἰκὸς ἂν ἦν ταῦτα λέγεσθαι παρ' αὐτοῦ. Quae arbitror esse quasi scholion eorum, quae statim leguntur: ἐγὼ δὲ ἐκείνους τοὺς λόγους ἐζήτουν —. Fortasse suspicabatur, quicunque fuerit, istud ἐζήτουν obscurius esse dictum et indiguisse interpretamento. TAYLOR.

P. 374. v. 16. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 16. ἐζήτουν] F. ἐζήτουν ἄν. MARKLAND. ἐζήτουν etiam Bavaricus: sed margo dat γρ. ἐξήτουν. REISK. Crebra horum verborum confusio. V. Ind. ad Bastii Append. Epist. Crit. p. 61. a. Sed vulgata non mutanda est. Latine *requirerem*. Particulam an cum Marklando addere oporteat, ambigas: quod enim statim sequitur εἴπερ, satis docet qui sensus sit verbi ἐζήτουν. SCHAEFER.

P. 374. v. 17. ἑαυτὸν] αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 18. χρήσασθε] Vulg. χθρήσασθε. Vitium hoc est typographicum, quod corrigunt omnes libri, ut par est, χρήσασθε. Admonuit id index Lambini quoque. Solus Bavaricus dat χρῆσθε. REISK. Conf. not. ad p. 277, 9. SCHAEFER.

P. 374. v. 18. ἐξηπατήθην] Scholiastae Hermogenis p. 148, 8. ὁ μέντοι Δημοσθένης καὶ τὰ ἐν λόγοις κατὰ τὰς ἀντιθετικὰς ἔλυσεν, ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγων, ὅτι Φωκεῖς αἴτιοι τοῦ ἀπολέσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἀντεγκληματικόν. καὶ Λακεδαιμόνιοι· ὅπερ ἐστὶ μεταστατικόν. καὶ Χεῤῥόνησος σώζεται· ὅπερ ἐστὶν ἀντιστατικόν. καὶ ἐξηπατήθην· ὅπερ ἐστὶ συγγνωμονικόν. et p. 163, 11. Porphyrius: Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας, λέγοντος Αἰσχίνου περὶ Φωκέων, ὅτι ἠπατήθην, ὅρα, πῶς ἐκβολὴν ἐποιήσατο τοῦ χρώματος. ἔδει τοίνυν μισεῖν τὸν ἀπατήσαντα. ἀλλὰ μὴν οὐ μισεῖς. οὐκ

ἄρα ἠπατήθης. — καὶ ὁ Δημοσθένης ἐξ ἀναιρέσεως· τούτων οὐδένα ἀκούω τῶν λόγων, οὐδὲ ὑμεῖς. REISK.

P. 374. v. 20. τὸν — ἄνθρωπον] V. not. ad p. 42, 25. SCHAEF.

P. 374. v. 22. ἐξηπάτηκε] ἐξηπάτηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 25. ἑαυτὸν] αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 26. ἐκείνῳ] Plurimi Φιλίππῳ habent, ut Regg. α. δ. Harl. Sed in Aug. non est varia lectio, sed scholiolum. Hoc rectum et quod a bono exemplari exspectassem. TAYLOR. Φιλίππῳ August. primus, quod Fabricius pro scholio habuit, cuius mentem adhuc peius accepit Taylorus referens in membranis August. esse ἐκείνῳ in texto, Φιλίππῳ pro scholio superscriptum. Sed falsus est. Nihil ibi praeter Φιλίππῳ h. l. legitur. REISK.

P. 374. v. 27. ὑμῖν] ὑμέτερος Regg. α. ε. Aug. et Harl. TAYLOR. ὑμέτερος August. primus et secundus. REISK.

P. 374. v. 27. καὶ τρὶς] Copula h. l. non est καὶ, sed respondet latino *vel. vel ter*, si fieri possit. REISK.

P. 374. v. 28. ἐκ τούτων μόνων] μόνον [adverbialiter] ἐκ τούτων August. primus. REISK.

P. 374. v. 28. μόνων] μόνον Bekker. SCHAEFER.

P. 374. v. 28. δῆλός] δῆλόν Parisienses: quibus ex ingenio suo et solertia, qualis fuerit, adiecit Lambinus ea, quae sequuntur: οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνον δῆλόν ἐσθ' ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν ἐκεῖνα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων. ἧκον etc. TAYLOR. Vulg. δῆλόν. δῆλός Bavaricus, Aldus, P. Manutius. In August. secundo (nam e primo nihil ad hunc locum in schedis meis reperio annotatum) in illo itaque est quidem δῆλο, sed hoc nihil est aliud quam δῆλος. De quo nil dubitabunt ii, qui vel parum codices graecos tractaverint. Librariis graecis in usu est terminationem ος per solum o designare: nunquam autem terminationem ον sic designant. Praetuli δῆλος. REISK.

P. 374. v. 29. ἐκεῖνα] ἐκείνῳ MSS. Ald. Felician. et Manut. TAYLOR. ἐκείνῳ indices Ald. Bernard. Paul., quorum alius ex alio id sumsisse videtur, ambo ab Ald. REISK.

P. 374. v. 29. ἀλλ' ἧκον —] Est affectatio brevitatis in dicendo nescio an parum probanda. Bene si habet, est pro eo, quod plene sic dictum foret: ἀλλὰ καὶ ἐκ τωνδὶ [non ex illis solum, sed etiam ex his]. ἧκον etc. Venerat idem Lambino iam dudum in mentem; neque merebatur bonus Lambinus ideo sannam Taylori. REISK. Sannam Lambinus non merebatur: sed commentum eius non magis poterat Taylorus probare, quam nos probamus Oratorem a Reiskio affectatae brevitatis argui. SCHAEFER.

P. 374. v. 29. ἔναγχος] Abest ab August. primo. REISK.

P. 375. v. 1. αὐτῶν] Vulg. αὐτόν. αὐτῶν August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, idque praefert Wolfius in farragine. Correxi αὐτῶν. REISK.

P. 375. v. 2. τῷ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 375. v. 2. προσῆκεν] προσῆκον ἦν August. primus. REISK.

P. 375. v. 3. τούτοις;] Signum interrogationis vulgo positum post ἀνθρώπων placuit ad τούτοις revocare. REISK. Recte post ἀνθρώπων posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 375. v. 5. τὰ ἐναντία] Num in superlativo τὰ ἐναντιώτατα? REISK. Positivus bene habet, etsi sequitur v. 12. πῶς ἂν ἐναντιώτερα —. τἀναντία Bekker. SCHAEFER.

P. 375. v. 6. ἐποίησεν] πεποίηκεν Paris. quintus. REISK.

P. 375. v. 8. ὑμῖν] ἡμῖν Regg. Codd. α. δ. ζ. Quod perinde est. In Harl. deest. Sed recte dicitur et notissima structura. Ita supra p. 352, 16. ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῷ τοὺς Ἀλεῖς πρὸς τοὺς Φαρσαλίους. TAYLOR. ἡμῖν August. primus. ὑμῖν ferri potest. vestram in gratiam, quo vobis gratificetur. Sed vereor, ne redundet et tollendum sit ut e proxime assito ὕβριν natum. REISK. Omisit Bekker. Altero illo loco Taylorus abstinere debebat. SCHAEFER.

P. 375. v. 11. τὸν — Ὀρχομενὸν] V. not. ad p. 208, 18. SCHAEFER.

P. 375. v. 12. προσεξηνδραπόδισται] Sic lege. WOLF. Aldus enim προεξηνδραπόδισται. TAYLOR. Aldinae scripturam Weimar. et Lessing. correctum eunt προσεξηνδραπόδισται. REISK. V. Weiskius de Hyperb. II. p. 29. s. SCHAEFER.

P. 375. v. 12. πῶς ἂν] πῶς οὖν Aug. Utrumque certe, πῶς ἂν οὖν, ut video placere Fabricio, qui istas membranas contulit. TAYLOR. Pro ἂν August. primus οὖν, quod utrumque copulari vult Fabricius seu Wolfius. REISK.

P. 375. v. 13. ἀντεῖπεν — διῆρε τὸ στόμα] Iunguntur etiam p. 405, 26. διάρας τὰ χείλη e Demosthene citat Libellus de Construct. Verbor. editus ab Hermanno p. 358. SCHAEFER.

P. 375. v. 15. διῆρε] διῇρε Bekker. SCHAEFER.

P. 375. v. 15. καὶ οὐχὶ — τηλικοῦτον ὂν] V. Wyttenbachii Epistola Critica p. 274. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 375. v. 16. τηλικοῦτον ὂν] Pro τηλικοῦτον ὂν m. Par. καίπερ ὂν δεινὸν. Wolfio utrumque coniungendum videbatur: καίπερ ὂν δεινὸν, τηλικοῦτον ὄν. Ut margo Paris., ita Harl. quoque, ita Cod. Aug., quo in conferendo idem Sim. Fabricio in mentem venit, quod Wolfio nostro. Demosthenes in Philipp. III. καὶ οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινόν. TAYLOR. γρ. καίπερ ὂν δεινὸν margo Lutetianae sine auctoritate, item August. primus: quod utrumque copulari vult Fabricius vel potius Wolfius, id quod e farragine Wolfiana constat. Non placet ambas lectiones copulari, sed alterutra sola obtineto. REISK.

P. 375. v. 16. συνεῖπε μόνος] S. τὸν Φίλιππον Ἀμφικτύονα εἶναι ψηφίσασθαι. Hinc recte colligunt, orationem περὶ εἰρήνης

non esse habitam a Demosthene. Quid vero, si Aeschinis illa esset, siquidem is unus Thessalorum postulationi suffragatus est? Ut enim dictio non sit Aeschineae per omnia similis, tamen eosdem alias alio dicendi genere uti quid vetat? Tametsi tres tantum eas, quae illius nomine exstant, orationes scripsisse fertur. WOLF.

P. 375. v. 17. *Φιλοκράτης*] Vulg. *ὁ Φιλοκράτης*. Articulum omittunt August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 375. v. 18. *θορυβούντων*] Mox v. 22. *τοὺς θορυβοῦντας*. Quod Reiskius Ind. Graecit. p. 276. perperam interpretatur de assentientibus: quippe hic significat contrarium. V. not. ad p. 167, 4. SCHAEFER.

P. 375. v. 21. *ἐνδεικνύμενος*] V. Ind. Graecit. p. 208. et H. Stephani Thesaur. c. 3175. A. B. SCHAEFER.

P. 375. v. 21. *πρέσβεσι*] *πρέσβευσι* August. secundus. REISK. V. not. ad p. 885, 8. SCHAEFER.

P. 375. v. 21. *παρὰ*] Sic lege. WOLF. *περὶ* enim in nonnullis inscite. TAYLOR. Vulg. *περὶ*. *παρὰ* Paris. primus, secundus, quartus, sextus, August. primus et secundus, Bavaricus, P. Manutius. Hi omnes praeter P. Manutium *τοῦ* addunt eidem praepositioni. Etiam Wolfius *παρὰ* coniecit et exhibuit in sua editione. Correxi *παρά*. REISK.

P. 875. v. 21. *Φιλίππου*] *τοῦ Φιλίππου* Bekker. V. not. ad *παρά*. SCHAEFER.

P. 375. v. 23. *στρατευομένους*] F. *στρατευσομένους*. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 375. v. 28. *ὅταν — ὢν*] Ita locum distingui iubet cl. Marklandus: *ὅταν δέῃ· μέμνησθε γὰρ δήπου· αὐτὸς ὢν κ. τ. λ.* TAYLOR. Scilicet Wolfiana, omnino ab hac parte negligentissime curata, post *δέῃ* habet plenam interpunctionem, post *δήπου* hypostigmen. SCHAEFER.

P. 375. v. 23. *μέμνησθε γὰρ δήπου*] *μεμνῆσθαι γὰρ δήπουθεν* August. primus et secundus. Utrumque dat Bavaricus. *δήπου* abest a Paris. quarto. REISK.

P. 375. v. 25. *εἰ — πρέσβεων*] Adnotator in exemplari Altemps. non contentus his negativis ingeminat talem constructionem: *εἰ οὐκ εἴχομεν δεῖξαι μηδένα τῶν πρέσβεων ἔχοντα μηδέν*. Sed non est necessarium. TAYLOR. Immo soloecum est. SCHAEFER.

P. 375. v. 25. *μηδένα μηδὲν ἔχοντα*] Vulg. *μηδένα ἔχοντα μηδέν*. *μηδένα μηδὲν ἔχοντα* August. primus et secundus, Bavaricus. Aldina Taylori *μηδὲν* punctis subnotatum habet. REISK.

P. 375. v. 26. *μηδ' ἦν*] S. *τὸ πρᾶγμα οὕτω φανερόν*. WOLF. Ferri potest et debet, ut omnia dura et coacta. Verumtamen videtur omnino aliquid parum [sic] deesse, e. c. *μηδ' ἦν ἡ μισθαρνία οὕτω φανερά, ὥστε —*. vel sic: *μηδ' ἦν ὁ ἐκ Μακεδονίας χρυσὸς οὕτω φανερός, ὥστε —*. REISK. Nihil neque excidit nec sub-

audiendum est. Sed ambigas nonnihil, quomodo ἦν interpreteris. Si impersonale est (*liceret*), apparet ὥστε abundanter esse additum. Sic Sophocles Philoct. 656. ἆρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; Euripides Hippol. 702. Monk. ἀλλ' ἔστι κἀκ τῶνδ' ὥστε σωθῆναι, τέκνον. Haec interpretandi ratio num aliis probetur, ignoro: mihi, ut poëticae orationis, nisi fallor, propria, parum placet. Igitur ad ἦν ex antecedentibus repetam ὁ ἔχων. *neque esset* (inter nos versaretur), *ut eum nemo non oculis cernat.* Sophocles Electr. 1454. πάρεστ' ἆρ' ἡμῖν, ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν; SCHAEFER.

P. 375. v. 26. ἦν] ἐνῆν Paris. primus. REISK.

P. 375. v. 27. τά] Abest ab Ald. Sed adscripsit annotator Tayl. REISK.

P. 375. v. 27. τοιαῦτα] τοιαῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 375. v. 28. ὡμολόγει] se aurum Macedonicum habere. REISK.

P. 376. v. 1. ἐδείκνυεν] hoc aurum ostentavit. REISK.

P. 376. v. 1. πυροπωλῶν, οἰκοδομῶν κ. τ. λ.] Minucianus p. 164. εἰ Φιλοκράτης πέφηνε πυροπολῶν, ξυλλέγων (sic), τὸ χρυσίον ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καταλλαττόμενος, καὶ τούτων κοινωνῶν τῶν πραγμάτων Αἰσχίνης, εὔδηλον, ὅτι καὶ οὗτος δεδωροδόκηκεν. ἀπὸ τοῦ μέρους ἐπὶ τὸ ὅλον. Constat Technicum e memoria recitantem rem referre, non verba. REISK.

P. 376. v. 1. πυροπωλῶν] [πυροπολῶν.] Emenda πυροπωλῶν, ut habent omnes praeter Aldum, cuius in luto haerens Wolfius textum quoque nostrum inquinari fecit. Suidas v. Ἀντικαταλλαττόμενος describens hunc locum habet τυροπολῶν. Sed hoc pariter esset τυροπωλῶν, si de caseis vendendis res ageretur, quo pacto Suidam isti interpretantur. TAYLOR. Suidas in Τυροπωλῶν et in Ἀντικαταλλαττόμενος dat τυροπολῶν per geminum ο et τ, *caseos vendens*. Verum Toupius Emendat. in Suid. T. I. p. 45. [p. 43. ed. Lips.] ait, in editione huius Lexicographi prima seu Mediolanensi recte legi τυροπωλῶν per ω geminum. REISK. Toupius: „Edit. Mediolan. τυροπωλῶν, quod vero proximum est. Legendum enim πυροπωλῶν.“ Nempe Philocrates quaestum faciebat vendendo tritico, quod a Philippo acceperat. V. p. 386, 3. SCHAEFER.

P. 376. v. 2. ξυληγῶν] Vid. Pollux VII. 29. Coniunge nostrum inferius p. 386, 3. et 426, 1. TAYLOR. Conf. Xenophont. Hellen. VI. 1. 11. ibique annotat. Schneideri. SCHAEFER.

P. 376. v. 3. καταλλαττόμενος] ἀντικαταλλαττόμενος dat Suidas hac voce, quod praefert Toupius l. c. non satis idonea, quod equidem videam, de causa. REISK. „nulla de causa“ Reiskius in annotatt. SCHAEFER.

P. 376. v. 3. οὐκ ἔνι δήπου κ. τ. λ.] Ad Philocratem haec pertinent, quem cum cepisse munera contra remp. constet, eo-

dem crimine et amicum eius Aeschinem teneri sit consentaneum. WOLF.

P. 376. v. 5. τοῦτον] Redit ad Philocratem. REISK.

P. 376. v. 6. ἔστιν οὖν] ἔστι τοίνυν Paris. primus et quartus. REISK.

P. 376. v. 7. ὥσθ' — βούλεσθαι] [ὥσθ' — βούλεται.] ὥσθ' — βούλεσθαι Bodl. et m. Paris. Aliter tamen reficio: ὅστις — βούλεται. Ita Harl. Obsop. cum MSS. Fel. et Man. et marg. Ask. TAYLOR. Vulg. ὥσθ' — βούλεται. Pro ὥσθ' index P. Manutii habet ὅστις, quod melius cum βούλεται convenit. βούλεσθαι margo Lutet. sine auctoritate. Praetuli βούλεσθαι ob praeiessum ὥσθ'. REISK. Add. Ind. Graecit. p. 544. Ego Taylorum sequar. Exempla huius constructionis Demosthenica collegit Reiskius Ind. Graecit. p. 366. Alia ego dedi Melet. Crit. p. 71. s., e quibus nostro simillimum Xenophontis Anab. VII. 1. 28. ἔστι τις οὕτως ἄφρων, ὅτις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Herodotus III. 120. νῆσον — ὧδε δή τι *). ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, τὴν τῶν τις ἐπιχωρίων — ἔσχε. ubi constructionem editores videri fugisse colligas e perversa post χειρωθῆναι interpunctione: neque enim illic signum interrogationis ponendum est. Xenophon Hellen. VI. 1. 15. φρόνιμος μὲν οὕτω στρατηγός ἐστιν, ὡς — οὐ μάλα ἀφαμαρτάνειν. Schneiderus: „Margo Leonclav. ἀφαμαρτάνει cum Codd. B. C. D. E.“ Hoc verum puto, etiam ob οὐ, pro quo infinitivus poscit μή. V., ut his utar, infra p. 380, 20. 440, 8. **) Scribendum igitur: ὃς — οὐ μάλα ἀφαμαρτάνει. Theocritus XVI. 13. τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλασεῖ; Mirum τὸ πυσματικὸν τίς in thesi positum legi. Assentior igitur Reizio corrigenti τοιόσδ', ὅτις. V. viri summi praefat. ad Chrestomath. Graec. ***) Nec solum pronomen relativum sequitur, sed aliae etiam voces illius vice fungentes. Herodotus IV. 28. Δυσχείμερος δὲ αὕτη ἡ — χώρη οὕτω δή τί ἐστι, ἔνθα — ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός. ubi ἔνθα i. q. ἐν ᾗ. Accedat, ut quam late hoc idioma diffusum sit intelligatur, Polybianum T. I. p. 318. Schw. εἰς τοιαύτην διαφορὰν καὶ καχεξίαν ἐνέπεσον —, ἐν ᾗ συνέβη —. SCHAEFER.

P. 376. v. 8. κινδυνεύῃ] κινδυνεύειν Paris. primus et quartus. REISK.

---

*) De usu enclitici τὶ hac in formula v. Schweighäuseri Lexic. Herod. T. II. p. 325. a. Qui usus cum olim fugisset Boissonadum, vir eximius, ut ipse depectus veniam erroris ad Philostr. Her. p. 575., leniter admoneri, non vapulare debuit. V. Diar. Classic. LX. p. 408. ss. SCHAEFER.

**) Videtur repugnare, non repugnat, quod legimus p. 439, 27. s. οὕτω δὲ ἀτόπους τινὰς — εἶναι, ὥστε οὐκ αἰσχύνεσθαι —. Nam illic particula negans cum infinitivo ita coalescit, unam ambo ut notionem conficiant: quippe οὐκ αἰσχύνεσθαι est i. q. ἀναισχυντεῖν. Conf. not. ad p. 363, 28. SCHAEFER.

***) Egregius libellus, perpaucis ille, ut arbitror, cognitus, prodiit Lipsiae 1779. 8. SCHAEFER.

P. 376. v. 11. *οἴομαι*] Vulg. *οἶμαι*. *οἴομαι* Paris. quintus, August. primus. REISK. *οἶμαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 11. *ταῦτα*] *ταῦτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 11. *ἐὰν*] *ἂν* August. primus, margo Lutetianae sine auctoritate. REISK.

P. 376. v. 16. *πρώην*] *πρῴην* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 16. *ὅτε*] *ὅτ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 17. *Ὑπερίδης*] *Ὑπερείδης* Bavaricus. REISK.

P. 376. v. 18. *τῆς*] [*τῶν τῆς*.] Deest inutilis illa vox [*τῶν*] in Codd. Lied. et Regg. *α*. *β*. *δ*. *ε*. TAYLOR. *τῶν* omittunt August. primus et secundus, Bavaricus. Expunxi. REISK.

P. 376. v. 20. *τηλικούτων*] *τοιούτων* Paris. primus et quartus, August. primus. REISK. *τοιούτων* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 20. *πρέσβεων*] *συμπρέσβεων* Regg. *α*. *δ*. et Harl. TAYLOR. Item August. primus. REISK.

P. 376. v. 21. *οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι κ. τ. λ.*] *nullam eius fuisse auctoritatem*. Ita interpretatur Wolfius. Ferrus: *percioche non mai egli à far questo da per se solo si sarebbe iscoperto, se non havesse havuti alcuni compagni*. Anonymus: *nusquam enim ille per se solus visus fuisset, nisi aliquos ex his adiutores habuisset*. Quod pene ridiculum est. Sensus est: *non ille palam et publice haec agere sustinuisset, nisi aliquid adiumenti socii eius occulto subministrassent*. TAYLOR. Nusquam conspici, nusquam sui copiam dare est otiari, nil agere, domi sedere, a rep. abstinere, ab actu rerum se continere. Sententia est: Philocrates si a consortibus prorsus desertus fuisset, pedem manumve non fuisse moturum, non ausurum tanto scelere committendo se luci publicae famaeque exponere, sed in tenebris ignobilis otii latitaturum. REISK. Solus Wolfius verum vidit. *futurum fuisse ut ille per se solus nihili fieret*. Plato Gorg. p. 34. ed. Heind. *οὐδαμοῦ ἂν φανῆναι τὸν ἰατρόν*. V. Heindorfius ad h. l. et Wyttenbachius ad Platon. Phaedon. p. 182. in Additam. (Miscellan. Crit. II. 1. p. 77.) nostrum locum secus intelligens, nisi forte satis habuit sensum eius utcunque reddidisse. SCHAEFER.

P. 376. v. 22. *τοὺς συναγωνιζομένους*] M. *συναγωνιζομένους*. Nisi placeat invertere ordinem: *εἰ μὴ τούτων τινὰς εἶχε τοὺς συναγωνιζομένους*. WOLF. Vulgaris et scriptura et ordo verborum recte habet. Sensus: *nisi collusores eius ex horum numero fuissent*. SCHAEFER.

P. 376. v. 25. *τὸ πρᾶγμα αὐτὸ*] *τὰ πεπραγμένα αὐτὰ* Codd. Regii *α*. *δ*. Aug. et Harl. TAYLOR. *τὰ πεπραγμένα αὐτὰ* August. primus (sic, non, ut Fabricius retulit, *τὰ πεπραγμένα τὰ αὐτά*). REISK.

P. 376. v. 25. *πρᾶγμα*] *πρᾶγμ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 376. v. 26. ἀναστὰς — πεπραγμένα] Citant Anecd. Bekk. p. 125, 9. SCHAEFER.

P. 376. v. 27. εἰς ὑμᾶς] Absunt a Bavarico. REISK.

P. 376. v. 27. ἀποφηνάσθω] ἀποφηνάσθω Bekker. Sic etiam Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 377. v. 1. ποιήσαντα] Lege ποιήσοντα. TAYLOR. ποιήσοντα August. primus et secundus, Bavaricus. REISK. Male. *qui hoc fecerit.* SCHAEFER.

P. 377. v. 2. ταῦτα γὰρ μνημονεύετε] ταῦτα γὰρ καὶ μνημονεύετε Codd. Regii α. δ. ε. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. ταῦτα καὶ μνημονεύετε. ταῦτα γὰρ μνημονεύετε Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus, Harl. Taylorus enim verum hic non retulit. Pro καὶ suffeci γάρ. REISK.

P. 377. v. 2. ἐγὼ] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 377. v. 5. ἔσθ' — πρόφασις] [ἔσθ' ἑκάστῳ τις πρόφασις.] Plenius, et quidem valde usitato genere loquendi, cuderunt Parisienses ἔστιν ἑκάστῳ τις, ὡς ἔοικε, πρόφασις. Quibus consentiunt optima exemplaria, Aug. et Harl. TAYLOR. ὡς ἔοικε absunt a Bavarico, Ald. Paul. quas secutus est Wolfius et hunc Taylorus. REISK. ὡς ἔοικε omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 377. v. 6. ἦν] ἐστὶν Paris. primus et quartus, August. primus. Et sic quoque posteriore loco h. v. REISK.

P. 377. v. 6. ἐκεῖ] Omnino legendum videtur ἐκεῖνος, nempe Philocrates. IURIN. F. ἐκεῖνος, Philocrates. MARKLAND. Ego etiam lego ἐκεῖνος cum viris doctissimis, verum aliter intelligo. Scilicet: τῷ δὲ [Phrynoni] κηδεστὴς ἦν ἐκεῖνος [Philippus]. Consule Ulpianum ad hunc locum iterumque Demosthenem p. 412, 24. et p. 413, 22. σχ. denique ad p. 402, 25. et Suidam v. Φρύνων. TAYLOR. ἐκεῖ, *ibi*, in Macedonia puta. ἐκεῖνος, quod certatim probant, ego nullo modo probo. At recte Taylorus de Phrynone, socero Philippi, interpretatur. Virulentum hoc est in ambos scomma. REISK. Iurino et Marklando assentior. κηδεστὴς sic usurpatum, ut Taylorus et Reiskius intellexerunt, Comicum deceat, non Oratorem graviter loquentem. SCHAEFER.

P. 377. v. 10. ἐάνπερ] ἂν Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 377. v. 11. ἐκείνῳ. ὥσθ', ἵνα —] Male distinguitur. Delenda est plena στιγμὴ post ἐκείνῳ et ponenda minima. Nam ὥστε dependet ab οὕτω praecedente: οὕτω — πέπρακεν ἑαυτὸν, — ὥστε — ἀφίησιν. MARKLAND. Recte post ἐκείνῳ habent hypostigmen Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 377. v. 11. μηδὲ ῥῆμα] Deesse arbitror ante vel post has voces: ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ *** μηδὲ ῥῆμα. TAYLOR. *ne verbum quidem.* Nihil hic deest. Idem est ac si dixisset μηδὲ μέχρι ῥήματος. REISK.

P. 377. v. 12. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησιν] S. τῶν κατηγόρων αὐτόν. ἀφίησιν αὐτοὺς, τουτέστι, τὴν ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ. WOLF. Ludit in duplici significatione verbi ἀφίημι. *ut, neque si vos illum absolvatis, vos ille missos faciat. that, if you would even acquit him, he would not let you alone.* Similiter in Midiana p. 580, 19. οὗτος δὲ οὐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν. MARKLAND. ἀφίεται libri meliores, Regg. α. δ. Obsop. Aug. Harl. Ask. TAYLOR. ἀφίεται August. primus. ἄπεισιν Lessing. REISK. Recte ἀφίεται Bekker. Mavult Aeschines esse in crimine quam facere quod Philippus aegre ferat, quantumvis cupias, tam aequâ conditione propositâ, culpae insontem declarare. SCHAEFER.

P. 377. v. 13. ὑμῖν] ὑμῶν margo Lutetianae sine auctoritate. REISK.

P. 377. v. 16. ὃν] Vulg. ὅς. ὃν Felic. Correxi ὃν: cohaeret enim cum φυγεῖν προσῆκε. REISK. ὃν habent quatuor Codd. Bekk. Sed bene ὅς Bekker., deletâ post h. v. hypostigme. SCHAEFER.

P. 377. v. 17. ὡμολόγει] ὁμολογεῖ August. secundus. REISK.

P. 377. v. 18. ὁμολογεῖ τοῦτό γ' αὐτὸς, φυγεῖν] Vulg. ὡμολόγει, τοῦτό γ' αὐτὸ φυγεῖν. Correxi et lectionem et interpunctionem sic: ὁμολογεῖ (in praesente) τοῦτό γ' αὐτὸς, φυγεῖν. *quemadmodum fatetur ipse hanc certe partem suorum criminum.* REISK. ὁμολογεῖ, τοῦτό γ' αὐτὸ φυγεῖν Bekker. Vere. Scripserunt de hoc loco Seagerus Diar. Classic. LIV. p. 225. et Weiskius de Hyperb. II. p. 13. ambo dissentientes cum Reiskio: ille summum virum, Germanum Anglus, ut liberalem decet hominem, humaniter tractans, hic pro more suo acerbe invehens in civem. Seagerus quidem „Inserit" inquit „Reiskius δὲ inter χρήματα et ὡμολόγει, mutatque ὡμολόγει loco inferiore cum ὁμολογεῖ, et αὐτὸ cum αὐτός. Vera lectio forsitan: ὃν, εἰ τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα πεπρεσβευκὼς χρήματα ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας, (ὥσπερ ὡμολόγει *),) τοῦτό γε αὐτὸ (subaud. κατὰ, *propter id ipsum, on that very account*) φυγεῖν καὶ διευλαβηθῆναι τῷ προῖκα πρεσβεύοντι προσῆκε κ. τ. λ." Cum Reiskius δὲ illud non de suo addiderit, sed ab aliis traditum librorumque omnium auctoritate firmatum propagaverit, nihil attinet Seageri rationem operosius confutare. Audiamus Weiskium. „De Philocrate locum" inquit „corrupit pro more suo Reiskius ita e mss. restituendum: ὃς εἰ τὰ κάλλιστα — ἐπεπρέσβευκει, χρήματα δ' ὡμολόγει λαβεῖν ἐκ τῆς πρεσβείας, ὥσπερ ὡμολόγει, τοῦτό γ' αὐτὸ φυγεῖν — προσῆκε." Reiskii scriptura etsi probari nequit, tamen et sensus est aptissimi, (nam geminae sensus scripturae idem est,) nec caret librorum auctoritate, si unum αὐτός excipias. Quod si temere in textum invexit, culpam cumulatissime pensavit posterius ὡμολόγει feliciter mu-

*) P. 375. lin. penult. SEAGER.

tando in ὁμολογεῖ nunc repertum in uno Cod. Bekk. — τοῦτό γ' αὐτὸ, *hoc ipsum*, i. e. τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολλὴν πρόνοιαν ὑπὲρ Φιλοκράτους. SCHAEFER.

P. 377. v. 18. γ'] δ' August. secundus. REISK.

P. 377. v. 20. διαμαρτύρασθαι] διαμαρτύρεσθαι Paris. secundus. REISK.

P. 377. v. 21. οὐ — Αἰσχίνης;] Post Αἰσχίνης pone cum Bekkero punctum. Non haec est interrogatio. SCHAEFER.

P. 377. v. 22. χρήματα] χρήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 377. v. 25. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν Bekker. V. not. ad p. 372, 27. SCHAEFER.

P. 377. v. 25. οὐδ' ἀποτυγχάνων] nec quia quae bona fide suscepit eventus frustratur. V. p. 373, 10., ubi opponitur κατορθοῦν. SCHAEFER.

P. 377. v. 26. δῶρα λαβεῖν] Absunt a Bavarici texto. Sed in margine sic est: ἐν ἄλλῳ· καὶ τίς μου καταμαρτυρεῖ, φήσει, δῶρα λαβεῖν; REISK. τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν; hinc citant Anecd. Bekk. p. 160. f. SCHAEFER.

P. 377. v. 26. τοῦτο — λαμπρόν.] V. Ind. Graecit. p. 823. SCHAEFER.

P. 377. v. 27. πιστότατα] πιστότατ' Bekker. SCHAEFER.

P. 377. v. 28. ἔνεστιν] ἔνεστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 377. v. 28. ὡς ἢ πεπεισμένα — ἐξεταζόμενα φαίνεται] statum Graeciae talem esse, qualis nunc est, sive ideo, quod populorum Graecorum aliis oratione blanda aut idoneis argumentis esset persuasum, ut vetustam sententiam suam mutarent et pro libertate Philippi susciperent imperium, sive quod alii hoc gratuito nescio cuius ducti gratia fecissent, sed eo sunt in loco, in quem tua proditio ea perduxit. REISK.

P. 378. v. 1. χαριζόμενά] Cave intelligas passive fortasse inductus opposito πεπεισμένα. Activam vim habere docebit haec paraphrasis: ὡς ἢ πεπεισμένοι ἢ χαριζόμενοί τῳ πράττομεν τοιαῦτα. SCHAEFER.

P. 378. v. 1. τῳ ἐστὶ] τῳ enclitice. REISK. τῴ ἐστι Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 1. αὐτὰ] Post h. v. addunt σὺ August. primus et secundus, contra idem v. 2. omittentes. Pro αὐτὰ dat Aldina Taylori αὐτῷ. REISK.

P. 378. v. 2. τοιαῦτα] τοιαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 3. δὴ] Bekkerus: „δὴ μάλα γρ. S. Q." Placet. SCHAEFER.

P. 378. v. 4. ἀπόκριναι γὰρ δεῦρ' κ. τ. λ.] Hoc spectat fortasse comma istud Suidae: Ἀποκρίθητι. Δημοσθένης· ἀπόκριναι δεῦρό μοι παρελθών. — ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης λέγει ἐν τῷ κατ'

Αἰσχίνου, ὡς προείρηται. Adde Harpocrationem v. Ἀπόκρισις. Disertius aliquando idem Suidas v. Δεῦρο. Certe spectat Hermogenes verbis disertissimis: ἀπόκριναι γάρ δεῦρο ἀναστάς μοι· οὐ γάρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις. p. 179. ed. Fr. Porti. TAYLOR. Harpocration p. 23. ed. Lips. Ἀπόκρισις, ἡ ἀπολογία. — Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου· ἀπόκριναι γάρ δεῦρο παρελθών μοι. Similiter Anecdota Bekkeri p. 429, 18. Ἀπόκρισις: ἡ ἀπολογία. — ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης ὁμοίως λέγει ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, ἀ π ό κ ρ ι ν α ι λέγων δ ε ῦ ρ ό μ ο ι π α ρ ε λ θ ώ ν. Eadem, non citato nominatim Demosthene, p. 208. s. Ἀπόκριναι γάρ μοι δεῦρο ἀναστάς· οὐ γάρ δι' ἀπειρίαν ἀγνοήσεις, ὅ τι εἴπῃς: οἱ μὲν τὸ ἀπόκριναί φασιν αὐτὸν εἰρηκέναι οὐκ ἐπὶ τῶν ἑξῆς πραγμάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἤδη εἰρημένων, ἵνα μὴ ζητῆται ἡ ἐρώτησις. οἱ δὲ τὸ ἀπόκριναί φασιν εἶναι ἀντὶ τοῦ ἀπολόγησαι. Posteriores non male: quanquam non video, quid nos cogat vocem alia quam propria significatione intelligere. Pessime priores ἀπόκριναι retulerunt ad ea, quae ante dicta sunt. Quod autem non sequitur ἐρώτησις, nemo mirabitur, qui meminerit Oratorum morem verba ab alio ad alium abrupte subitoque convertendi. Adde quod conversionis causa hoc loco satis iusta fuit. Cum enim, voce orantis post illa, δῆλον ὅτι πάνδεινος εἴ τις, paullum interquiescente, Aeschines dicto tam parum audiens esset, ut sedem non relinqueret propius accessurus ad suggestum, Demosthenes ad coronam conversus persequitur quae adversarium fuerat interrogaturus. SCHAEFER.

P. 378. v. 4. ἀπειρίαν] infantiam, infacundiam, imperitiam in foro dicendi et agendi. REISK.

P. 378. v. 5. οὐ φήσεις ἔχειν] Atticum est pro φήσεις οὐκ ἔχειν. *negabis tibi esse, quae dicas.* REISK.

P. 378. v. 5. εἴποις] Recte εἴπῃς Bekker. Sic etiam Anecd. Bekk. p. 208. SCHAEFER.

P. 378. v. 5. ὃς γάρ ἀγῶνας καινοὺς κ. τ. λ.] Alludit ad accusationem Timarchi, quae aeque est ἀμάρτυρος, atque haec Demosthenica. WOLF. Alludit ad multa: ad pristinam artem quaestumque Aeschinis; ad novam et insolitam criminationem Timarchi iam senis et cui per anteactam vitam inusta non erat ea suspicio; ad rudimenta fortasse et tirocinium Aeschinis, qui nemini unquam ante hunc Timarchum diem dixerat; ad accusandi denique licentiam, cum non ex testibus, sed vulgi rumoribus et incerta fama nitebatur. Nonnulla hic Scholiastes, qui est consulendus. Neque tamen vel eo magistro totam fabulam edisces aut huius scommatis leporem omnem plene exhauries. Non enim omnia, quae ab antiquis allusorie et vellicatim iaciuntur, posteritati datum est ut probe intelligerent. Vid. Aeschinem π. παραπρεσβ. p. 297. Brodaeum ad loc. Harpocrat. v. Διαμεμετρημένη, Maussacum, Victorium IX. Var. Lect. 20. alios. Voces istae, ἀγῶνας καινούς, ὥσπερ δράματα, lucem fortasse aliquam consequentur ex iis, quae dicturi sumus ad init. Aeschineae c. Ctesiphontem. TAYLOR.

P. 378. v. 6. δράματα] Subaudi καινά. SCHAEFER.

P. 378. v. 6. καὶ τούτους ἀμαρτύρους] Argumentum certum τῆς δεινότητος accusatoris. SCHAEFER.

P. 378. v. 6. πρὸς — ἡμέραν] Aliud eiusdem argumentum. Nam τὸ ὕδωρ non patiebatur orantem quantum vellet exspatiari. SCHAEFER.

P. 378. v. 6. διαμεμετρημένην] μεμετρημένην simplex dat August. primus, item Tayl. REISK.

P. 378. v. 7. αἱρεῖς] Sic corrigit Weimaranus annotator vitiosum αἵρεις, quod est in Aldina et Bavarico. Sed Taylor. scripsit αἱρεῖς ἢ ἐρεῖς. REISK.

P. 378. v. 7. πάνδεινος εἴ τις] Post haec verba nonnulla opinor deesse. MARKLAND. Vana opinatio, nata illa, opinor, hinc, quod etiam Marklando post illud ἀπόκριναι videretur ἐρώτησις ζητητέα. V. not. ad v. 4. SCHAEFER.

P. 378. v. 10. ὡς καὶ ὑμῖν οἴομαι [sic corrig.] δοκεῖν] ὡς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν lege, vel δοκεῖ, ut habet Felician., pro εἶναι. WOLF. Nam Aldus dedit εἶναι pro οἶμαι. Felicianus quidem et Manutius δοκεῖ, uti Parisienses quoque et Scholiastes, qui exponit per φαίνεται. Non male. Et tum obtineret punctuatio textus nostri. Aliter et ea reformanda fuerit. Margo Ask. cum Wolfio consentit. TAYLOR. Vulg. ὡς καὶ ὑμῖν, οἶμαι, δοκεῖ. ὡς καὶ ὑμῖν εἶναι δοκεῖν Aldus. Est etiam δοκεῖν in August. primo et secundo, item Bavarico. ὡς καὶ ὑμῖν οἶμαι δοκεῖν Wolfius, quem secutus est Taylorus. οἶμαι δοκεῖν Aldina Taylori. Praetuli οἴομαι δοκεῖν. REISK. οἴομαι δοκεῖν etiam Bekker. „οἴομαι S.“ inquit „ceteri οἶμαι.“ SCHAEFER.

P. 378. v. 12. δεδωροδοκηκότ' — ἐξελέγξει] ἐπαυτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα πάντα αὐτὸν ἐξελέγξει. Ita Cod. Harl. TAYLOR. ἐπαυτοφώρῳ (uno vocabulo) δεδωροδοκηκότα πάντα αὐτὸν (sine καὶ πεπρακότα) ἐξελέγξει August. primus. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότ' αὐτὸν ἐξελέγξει Bavaricus. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα αὐτὸν καὶ πεπρακότα πάντα ἐλέγξει (simplex) August. secundus. ἐπαυτοφώρῳ δεδωροκότ' αὐτὸν Ald. Tayl. REISK. ἐπ' αὐτοφώρῳ ante δεδωροδοκηκότ' posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 12. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπαυτοφώρῳ Reisk. SCHAEFER

P. 378. v. 13. ἀπεστέλλετ'] Vulg. ἀπεστείλατ'. ἀπεστέλλετε Paris. primus, secundus, quartus, August. primus. Correxi ἀπεστέλλετ' in imperfecto. REISK.

P. 378. v. 16. ὑπισχνεῖτο] Paris. primus, secundus et quartus dant ὑπέσχετο, item August. primus. ὑπέσχητο index P. Manutii. REISK. ὑπέσχητο Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 16. καὶ ἐμὲ] κἀμὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 17. τοὺς αὐτούς] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 378. v. 18. ἐξωμοσάμην] V. Etymolog. M. c. 349, 40. et Zonaras c. 762. et 783. SCHAEFER.

P. 378. v. 18. κελευόντων] λεγόντων indices Aldi et P. Manutii. REISK.

P. 378. v. 20. ἀπελθεῖν] παρελθεῖν Paris. quintus. ἐπελθεῖν August. secundus. REISK.

P. 378. v. 20. ἐπεχειροτόνητο] delectus iam fuerat, vel passus fuerat se deligi, nil recusaverat, quominus deligeretur. Senior enim Aeschines erat oratore nostro. REISK.

P. 378. v. 21. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 21. ἐβουλεύοντο] ἐβουλεύονθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 22. τίνα] τίν' Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 22. τίνα αὐτοῦ καταλείψουσιν] *quem ibi statum rerum deprehensuri essent.* τὸ αὐτοῦ, παρὰ τῷ Μακεδόνι, ἤ, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, accepi, et pro καταλείψουσι legendum censui καταλήψονται. Sed agnosco erratum et emendo *quemnam hic relicturi essent*, qui scilicet Demostheni adversaretur. αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε ἢ ἐνταῦθα. WOLF.

P. 378. v. 23. μετεώρων] V. Dorvillius ad Chariton. p. 407. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 378. v. 23. μέλλοντος] πράγματος August. secundus. REISK.

P. 378. v. 23. σύλλογοι — παντοδαποὶ] σύλλογοι πολλοὶ καὶ λόγοι citat Alexander Rhetor pag. 82. Quae verborum structura meis quidem auribus accidit suavior. Sed bene tenendum, ita legi in Aldina, non in Upsaliensi, quam Normannus ad vulgatam composuit. Citat autem Alexander hunc locum in exemplum παρονομασίας, ob alliterationem eamque tam in vicino positam inter σύλλογοι et λόγοι. REISK. Ut eiusdem figurae exemplum Tiberius pag. 47. ex hoc loco citat σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποί. SCHAEFER.

P. 378. v. 25. ἐγίγνοντο — δὴ] Mallem distingui: ἐγίγνοντο. τότε ἐφοβοῦντο δὴ —. MARKLAND. Vulgatam distinctionem praestare docet ipsa sedes particulae δή, quae hoc usurpata sensu (*iam*) secundo loco poni poscit. SCHAEFER.

P. 378. v. 26. σύγκλητος ἐκκλησία] Huc spectat Etymol. M. c. 753, 15. *Τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἐξ ἔθους καὶ κατὰ μῆνα ἐγίνοντο, εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου.* Huc Harpocratio et Suidas denique. Erant igitur σύγκλητοι ἐκκλησίαι conciones extra ordinem datae, proclamatae, ut vox sonat, ubi aliquid necopinatum acciderit. Ad statas enim et legitimas, utpote notas et periodice recurrentes, non opus erat citare aut monere, ut vocabulum hoc rite explicat Scholiastes noster Attici iuris saepe bene consultus. *Πλείους ἐκκλησίας* (inquit Aeschines π. παραπρεσβ. pag. 251, 6.) *συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων.* Apposite ad

ad eam rem, quam velim. Ut sunt etiam verba haec σχ. Aristoph. Acharn. v. 19. κυρίας ἐκκλησίας] ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακάς. (Illud fortasse minus accurate.) εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι, ἐναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι κύριαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν, αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπείγοντα συναγόμεναι σύγκλητοι. Adde Petit. LL. Attic. Lib. III. Tit. I. Ulpian. hic et ad Orat. de Coron. p. 249, 12. et eruditissimum longe virum, Valckenaerium Animadv. ad Ammon. I. 16. TAYLOR.

P. 378. v. 26. γένοιτο] γένηται Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 378. v. 27. ἐπιψηφίσαισθέ] Vulg. ψηφίσησθέ. ἐπιψηφίσαισθέ Paris. primus. ψηφίσαισθέ Bavaricus, sed cum η super diphthongo. Voluit etiam August. primus ψηφίσαισθέ in optativo dare, tametsi ψηφίσεσθέ dedit. Praetuli ἐπιψηφίσαισθέ, optativo praecedente et insequente. ἐπὶ in hac compositione significat insuper. ad priora illius eiusdem concionis decreta novum adhuc aliud addatis. REISK. Similia de hoc composito Ind. Graecit. pag. 245. Recte ψηφίσαισθέ Bekker. V. not. ad p. 358, 13. SCHAEFER.

P. 378. v. 28. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 378. v. 28. ἐκφύγοι] ἐκφύγῃ Paris. quartus. REISK.

P. 379. v. 1. καὶ μικρὰν — αὐτοῖς] Omisit Wolfius in vertendo. Resarcias ex anonymo: *et aliquam mediocrem spem eis praetulissetis.* TAYLOR.

P. 379. v. 1. ὑπεφήνατε] ὑπεφήνατ' Bekker. SCHAEFER.

P. 379. v. 2. ὑμῶν] αὐτῶν Paris. primus et quartus. ὑμῶν an αὐτῶν praestet, ipsemet ambigo. REISK. ὑμῶν praestat: fraus enim spectabat proxime ad Athenienses, remotius ad Phocenses. SCHAEFER.

P. 379. v. 2. μεῖναι ἔτι] [μεῖναί τι.] Scribendum forte ἔτι pro τι. MARKLAND. Ita Lindenbr. expresse: neque multum abludunt editiones Felic. et Manut. ἔτι μεῖναι. TAYLOR. Vulg. μεῖναί τι. τι abest ab August. primo. Eius loco est ἔτι in editt. Felic. et P. Manutii. μεῖναι ἔτι dat Weimaranus. μεῖναί τι potest ferri. manere quicquam certum et firmum τῶν πεπραγμένων, gestorum, peractorum, vel τῶν συντεταγμένων, compositorum cum Aeschine. Sed praetuli ἔτι. negatum erat Philippo diutius in Phocide manere. Nam Φιλίππῳ cohaeret, non cum μεῖναι, sed cum ἐνῆν. REISK. ἔτι omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 379. v. 3. ἐνῆν] ἦν simplex dant August. primus, Bavaricus. REISK. Simplex praefert Dorvillius ad Chariton. p. 388. ed. Lips. Et hoc dedit Bekker. SCHAEFER.

P. 379. v. 5. σιτοπομπία] Vulg. σιτοπομπεία. σιτοπομπία August. secundus, Bavaricus, P. Manutius. REISK.

P. 379. v. 5. τριήρων] Bekkerus: „τριηρῶν F. S. Y. Q. t." SCHAEFER.

P. 379. v. 6. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. secundus. REISK.

P. 379. v. 6. ἐκεῖ] circa Macedoniam et Thraciam, aut in sinu Pylaico. REISK.

P. 379. v. 7. μὴ οὐ χρόνῳ] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ χρόνῳ. WOLF. Idem fere adnotatur in margine Altemps. TAYLOR. non beneficio temporis, h. e. alia quadam via conanti, non diuturnitate temporis neque obsidione. REISK. Rectius: nisi diuturnitate et obsidione. Formulae vim pulcre perspexit Wolfius. Citans hunc locum Matthiae Grammat. Gr. §. 601. b. p. 887. subaudit ληφθεῖσαι. Malim, si quid subaudiendum, quod non puto, λαμβανόμεναι. Quae huius formulae exempla dedi Melet. Crit. p. 108., eorum plerisque nostrum ad amussim congrueret, si Orator pro χαλεπαὶ λαβεῖν scripsisset quod idem valet οὐκ εὐάλωτοι. Sed ad amussim congruit ibidem citato Sophoclis loco Oed. T. 12. s., ubi non fuit cur Elmsleius μὴ οὐ suspectaret. δυσάλγητος enim illic est *qui difficulter ad misericordiam movetur*, ut hic χαλεπὸς λαβεῖν *qui difficulter capitur*. Simul apparet μὴ οὐ recte sequi enuntiationem aientem. Nam si, quod Hermannus de Sophoclis loco scripsit, contendas negationem latere in praecedentibus verbis, quippe δυσάλγητος ἂν εἴην esse οὐκ ἂν εἴην οἰκτίρμων (quod nego, aliud est enim δυσάλγητος, aliud ἀνάλγητος), nimirum nulla non enuntiatio aiens latentem in se negationem continet, si quidem contrarium rei enuntiatae tollit. SCHAEFER.

P. 379. v. 8. εἰ γὰρ — ἀριθμῷ] Lelandi haec interpretantis errorem vix credibilem notat Weiskius de Hyperb. III. pag. 5. SCHAEFER.

P. 379. v. 10. μετάθησθε] μεταθῆσθε August. secundus. REISK. Malim μετάθοισθε. SCHAEFER.

P. 379. v. 11. ἐξομόσασθαι] [ἐξομολογήσασθαι.] [Ita Ald.] Legendum ἐξομόσασθαι, ut est adnotatum [in MSS. Ald.]. WOLF. Sic correxit Weimaranus vitiosum ἐξομολογήσασθαι, quod est in Aldina. Praefert vulgatam Wolfius quoque, et est eadem in indice Ald. REISK. Eandem scripturae diversitatem Bekkerus reperit p. 378, 18. idque, quod mireris, in libro notae optimae. SCHAEFER.

P. 379. v. 11. μὴ μετ' αἰτίας τινὸς] *nisi fieret cum causatione*. Attende vim negativae, qua conditio indicatur. SCHAEFER.

P. 379. v. 12. Τί λέγεις; — πρεσβεύεις;] Nempe haec nemo non dicturus erat Aeschini, εἰ μὴ μετ' αἰτίας τινὸς ἐξωμόσατο. SCHAEFER.

P. 379. v. 12. τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα] Pro τηλικαῦτα habet τοιαῦτα margo Lutetianae sine auctoritate. τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα August. primus. REISK. τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 379. v. 13. βαδίζεις] βαδίζειν August. primus, sed e cor-

rectione, ultima litera, quae primitus sine dubio fuit ς, erasa et in eius loco scripto ν a nova manu. REISK.

P. 379. v. 15. πῶς οὖν;] Solennis formula quaerentis, quomodo agi oporteat. *Quomodo igitur agam, agas, agat?* etc. Vernacule: *Wie nun?* V. exempla collecta a Valckenario ad Euripidis Hippol. 598. et 1261. SCHAEFER.

P. 379. v. 16. Ἐξήκεστον] Mirum, ni servilem et peregrinam conditionem denotet, quod nomen ab arte sumserit. Commune hoc et solenne apud antiquos, ubi PAVSILYPVS, SOTER, SOSTHENES, LYSIPONVS etc. convenientissima medico nomenclatura, ut Reinesius scribit ad hunc lapidem XI. 2.

P. CHAR M.
SOSTHE
MEDIC
IIIII VIR. AVG.
SIBI
ANCHAR.

Ex eadem nomenclatura est medicus ille ex sepulcreto domus Augustae, Bianchin. p. 67.

M. LIVIVS
BOETHVS
MEDICVS DAT
M. LIVIO SPERATO ET
IOLE L.
SVAE.

Potuissem adiungere, Execestidem quendam nunquam ab Aristophane adduci, nisi ut dilaceraretur ob peregrinitatem:

Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

ex Avibus v. 765. TAYLOR.

P. 379. v. 16. ἀδελφὸς] Eunomus: qui etiam in continenti versu 17. v. αὐτὸς designatur. V. Schotti Vit. compar. pag. 82. REISK. Orator infra p. 414, 28. et ex eo Apollonius p. 13. s. R. duos Aeschinis fratres memorant, Aphobetum*) et Philocharem. — ἀδελφὸς Bekker. secutus Codicem. V. not. ad p. 414, 28. SCHAEF.

P. 379. v. 17. ἐξωμόσατο] Post h. v. addit August. secundus αὐτὸν, servans tamen τουτονὶ sequens. REISK. Recte ἐξώμοσεν Bekker. secutus librum optimum. ἐξομνύναι *eiurare pro alio*, ἐξόμνυσθαι *eiurare pro se*. Sed ubi hoc verbum dicitur de testimonio, nihil interest activum an medium usurpetur. V. p. 396, 20. SCHAEFER.

---

*) Nomen satis congruum paterno *Atrometus*: ut Aeschines in republica gerenda nihil commiserit, quod nomen vel fraternum vel paternum dedeceret. SCHAEFER.

P. 379. v. 18. ἀπολώλεισαν] Vulg. ἀπολώλεσαν. ἀπολώλεισαν August. primus. REISK. ἀπωλώλεσαν Bekker. V. not. ad p. 372, 17. SCHAEFER.

P. 379. v. 20. τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα] V. Ind. Graecit. pag. 845. SCHAEFER.

P. 379. v. 20. ὥσπερ ἂν ἄλλο τι] quasi operam locasset ad aliud quid curandum, non ad salutem Graeciae prodendam. SCHAEFER.

P. 379. v. 21. Δέρκυλλος] Δερκύλος August. secundus, Bavaricus. REISK. Δερκύλος Bekker. V. not. ad p. 360, 1. SCHAEFER.

P. 379. v. 23. ἡμεῖς] Corrig. ὑμεῖς. SCHAEFER.

P. 379. v. 23. ταῦτα] τοῦτ' Paris. primus et quartus, August. primus. REISK. ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 379. v. 27. τειχίζειν] Potius credo ἐπιτειχίζειν cum editt. Felic. et Manut., ut sit *reficere*, non *de novo aedificare*. TAYLOR. ἐπιτειχίζειν August. secundus, Weimar. REISK.

P. 379. v. 28. θύειν] Tollenda est distinctio plena post θύειν et ponenda ὑποστιγμή. Adhuc enim pendet sententia, quae incepit v. 18. ἐπειδὴ δὲ ἀπολώλεσαν οἱ Φωκεῖς — καὶ ὁ Δέρκυλλος — ἧκεν — καὶ ὑμεῖς — ἐψηφίζεσθε — τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν· ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν etc. MARKLAND. Post θύειν Bekkerus subdistinctionem et lineolam posuit. SCHAEFER.

P. 379. v. 28. ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν κ. τ. λ.] A Benenato editur: ἐπειδὴ τοιαύτη ἦν καὶ τοσαύτη ταραχὴ κ. τ. λ. TAYLOR. Vulg. ἐπειδὴ τοιαύτη ἦν —. ἐπειδὴ ταῦτ' ἦν — August. secundus, quod praetuli. haec ubi evenerant, quae modo indicavi. REISK.

P. 379. v. 28. ἦν, καὶ τοσαύτη] Desunt August. primo. REISK.

P. 379. v. 28. τοσαύτη] τοιαύτη Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 1. περιειστήκει] Bekkerus: „περιεστήκει O.“ Vid. not. ad p. 274, 5. SCHAEFER.

P. 380. v. 1. ὁ σοφὸς οὑτοσὶ καὶ δεινὸς] Vulg. ὁ δεινὸς καὶ σοφὸς οὗτος. ὁ σοφὸς οὑτοσὶ καὶ δεινὸς margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus et secundus. REISK. ὁ σοφὸς καὶ δεινὸς οὑτοσὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 3. ὡς] εἰς Paris. sextus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 380. v. 5. τότε] ταῦτα Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. τότ' Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 5. ἐξωμόσατο] ἐξωμόσαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 6. ᾕρητο] ᾕρετο (sic) August. primus. REISK.

P. 380. v. 6. ἀντ' αὐτοῦ] ἀνθ' αὐτοῦ Aldina Taylori. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 6. τῶν] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Ald. P. Manut. REISK.

P. 380. v. 8. χρήματα] χρήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 11. τῶν] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 12. Θηβαίων] Ἀθηναίων Bavaricus. Sed in margine scriptum est a nova manu hoc: κάλλιον ἦν γράφειν καὶ τὸ τῶν Θηβαίων στρατόπεδον. REISK.

P. 380. v. 13. οὕτως — ᾤχετο] Ulpianus in 2. persona: οὕτως ἔκφρων εἶ — ὥστε — ᾤχου. Idem etiam pro πάντα τὰ ἄλλα habet ταῦτα πάντα. Quo fere modo legendum esse arbitror, nimirum iuxta membranas plurimas, ὥστε πάντα ταῦτα ἀνελὼν —, ut MSS. Felic. et Manut. Ven. Lind. Ital. Obsop. Harl. Reg. ζ. et margo Ask. TAYLOR.

P. 380. v. 13. ὅλος] [ὅλως.] ὅλος lege nominandi casu. Etsi et ὅλως adverbium ferri potest. WOLF. F. ὅλος. Horatius: — *totus* in illis. MARKLAND. Wolfii et Marklandi coniecturam tuetur Cod. Aug. TAYLOR. Vulg. ὅλως. ὅλος August. primus. Adscripsit quoque corrector Lessingianus. Praetuli ὅλος. REISK.

P. 380. v. 13. πρὸς τῷ λήμματι] Vulg. πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκήματι. καὶ τῷ δωροδοκήματι absunt ab August. primo. Delevi tria posteriora vocabula, quae sunt scholium antecedentium τῷ λήμματι. REISK. In textum reduxit Bekker. Quod iure factum esse non negabis, si innumerabilibus exemplis didiceris, quantopere Orator huiusmodi pleonasmis delectetur. SCHAEFER.

P. 380. v. 13. ὥσθ' ἅπαντα ταῦτα] Vulg. ὥστε πάντα τὰ ἄλλα. ὥσθ' ἅπαντα ταῦτα August. primus. τὰ ἄλλα absunt ab August. secundo. Eorum loco dant ταῦτα etiam Bavaricus et Aldina Taylori. Dedi ὥσθ' ἅπαντα ταῦτα. *haec*, modo dicta puta. REISK. ὥστε πάντα ταῦτα Bekker. V. Taylorus ad οὕτως — ᾤχετο v. 13. SCHAEFER.

P. 380. v. 13. ἅπαντα ταῦτα ἀνελὼν] *omnibus his*, quae itineri obstare debuerant, *sublatis*. SCHAEFER.

P. 389. v. 15. τοῦ] Abest a Bavarico et Aldina, cui id addit Weimaranus annotator. REISK. Mox corrig. ὄντος. SCHAEFER.

P. 380. v. 16. πολλῷ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 380. v. 17. τουτωνὶ] In August. secundo hic loci non legitur, sed statim post voc. Ἀθηναίων. REISK.

P. 380. v. 18. καὶ] Pro καὶ dat August. secundus iterato οὕτω. REISK.

P. 380. v. 18. πάσχειν] φάσκειν August. primus, quod Fabricius seu Wolfius ineptum appellat. REISK.

P. 380. v. 21. τὰ Πύθια] V. Weiskius de Hyperb. III. pag. 20. s. SCHAEFER.

P. 380. v. 21. πέμψαι] παραπέμψαι Paris. quartus et quintus. REISK.

P. 380. v. 22. οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια κ. τ. λ.] Scholiastes Har-

mogenis p. 144. οὕτω καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο ἐν τῷ παραπρεσβείας. τίς ὁ ἀδικήσας; Αἰσχίνης. πρεσβευτὴς ὢν τὰ πράγματα προδέδωκεν. εἶτα ὁ τόπος. ποῦ; ἐν Μακεδονίᾳ. ὁ τρόπος. ὅπως *); ἀπαγγείλας τὰ ψευδῆ. εἶτα ὁ χρόνος. πότε; ὅτε ἐστράτευσεν [Philippus puta] ἐπὶ Φωκέας. ὥστε ἅμα ἀκούειν ἐκεῖνον πλησίον ὄντα Πυλῶν καὶ μηδ' ἔχειν ὑμᾶς τί δεῖ πρᾶξαι. καὶ πάλιν ἀπὸ χρόνου τὸ εἱστιᾶτο ἐλθών. οὐ γὰρ ἄτοπον πρεσβευτὴν ὄντα ἑστιᾶσθαι παρ' ᾧ πρεσβεύει, ἀλλ' ἡ προσθήκη πεποίηκεν ἔγκλημα, ὅτι μετὰ Φωκέων ἅλωσιν συνειστιᾶτο τῷ ταῦτα ποιήσαντι. ἔχει δὲ καὶ τὸν τρόπον [f. deest **) ἐγκαλεῖν], ὅτι καὶ συνηύχετο καὶ συνεπαιώνιζε Φιλίππῳ. REISK.

P. 380. v. 22. εἰς] Lege εἷς. Id est, *hic* solus *epulatus est*, sensu plano. Nam, ut scriptum est, nec bene hellenizat oratio, nec bene procedit sententia. PALMER. Ne credas. Iunge ἐλθὼν εἰς τὰ ἐπινίκια. SCHAEFER.

P. 380. v. 22. τὰ ἐπινίκια] τἀπινίκια Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 25. ὑμετέρων] Vulg. ἡμετέρων. ὑμετέρων August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus. August. secundus verba sic ordinat: ἐπὶ τοῖς τῶν ὑμετέρων συμμάχων τείχεσι. REISK.

P. 380. v. 26. χώραις] χώρᾳ August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. Bene χώρᾳ Bekker. Conf. not. ad p. 369, 18. SCHAEFER.

P. 380. v. 26. ἀπολωλόσιν] ἀπολώλασι Paris. quintus. REISK.

P. 380. v. 26. ηὔχετο] συνηύχετο Scholiastes Hermogenis l. c. ad v. 22. εὔχετο Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 26. συνεστεφανοῦτο] συνεστεφανοῦτο vitium est typographicum editionis Lutetianae. Recte dant plerique συνεστεφανοῦτο, quod idem dare voluisse index Lambini quoque videtur dans ἐστεφανοῦτο. REISK.

P. 380. v. 27. συνεπαιάνιζε] [συνεπαιώνιζε.] Si παρὰ τὸν παιᾶνα fuit, malim συνεπαιάνιζε, per α. Etsi passim per ω scribi video. WOLF. Vulg. συνεπαιώνιζε. Sic etiam August. primus, sed e correctione, ut suspicer pro ω primitus α fuisse exaratum. Maluit quoque Wolfius in farragine συνεπαιάνιζε. Et sic dat August. secundus. REISK. συνεπαιώνιζε Bekker., quomodo etiam Scholiastes Hermogenis l. c. ad v. 22. V. not. ad p. 321, 16. SCHAEFER.

P. 380. v. 27. καὶ φιλοτησίας προὔπινε] Athenaeus T. IV. p. 365. sic scripta citat: καὶ φιλοτησίαν προὔπινεν. SCHAEFER.

P. 380. v. 27. φιλοτησίας προὔπινε] *familiariter propinavit* Wolfius. *benevolentiae poculo propinabat* alius. *invitava a bere* Etruscus. Exspectassem quidem propinasse Philippum, non Aeschinem. Sed nihil hic omnino de propinando aut praebibendo.

---

*) F. πῶς. SCHAEFER.

**) Non deest. SCHAEFER.

Negligere enim nos iubent praepositionem in ista compositione omnes, qui accuratius hanc rem tractant. Postulabit igitur a me lector meus benevolus informari, quid ea locutione contineatur; postulabit quoque, ut mentem meam etiam exponam de lectione MStorum in hac re, quorum nonnulli, neque infimae auctoritatis, exhibent φιλοτησίας προὔτεινε, ut MSS. Ald. Felic. Manut. Lind. et Regg. α. β. δ. ζ. Et, quoniam eo proceditur, rogabit, quid statuam de illa etiam locutione: occurrit autem p. 384, 13. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προὔτεινεν αὐτοῖς [Philippus], cum MSti, quasi vicem rependere vellent, ibi rursus ἐκπώματα — προὔπινεν. Est quaedam, inquam, inter haec duo loca quasi necessitudo, ita ut mihi futurum sit expeditius et lectori fortasse neque ingratius neque incommodius, si utrumque parietem eadem fidelia dealbarem. Neutro igitur in loco stare posse προτείνειν contendo, verum recte dici in altero φιλοτησίας προπίνειν, in altero ἐκπώματα, licet diverso sensu et proprietate, ut iam sum dicturus. προπίνειν φιλοτησίας est simpliciter *compotare*, vel, ut verbis utar Plautinis Pseud. V. 1. 18., *propinare amicissimam amicitiam*. Quod quoniam tractim fiebat et per modum successionis, ubi alter poculis praeiret et quasi provocaret, alter deinde exciperet et per vices traderet, usurpabant vocem compositam προπίνειν, et, quoniam genio litabant et amicitiae, προπίνειν φιλοτησίας. Ita Lucianus: οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα διατιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοτησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. Pseudolog. §. 31. Et in Somnio rursus §. 12. καὶ τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο, καὶ ὁ πότος συνεκροτεῖτο. ἐν τούτῳ ὄντα με καὶ φιλοτησίας προπίνοντα ἐν χρυσαῖς φιάλαις ἑκάστῳ τῶν παρόντων κ. τ. λ. Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ. Suidas v. Προπεπωκότες. Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. Utile erit adhibere verba Biseti ad Aristoph. Lysistr. 203. Κύλιξ φιλοτησία] Οὕτω καλεῖται ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους ἐπεδίδοσαν οἶνον κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν, ὡς Ὑπερίδης φησὶ καὶ Ἄλεξις καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ Δ. τῆς Ἰλ.

Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους.

καὶ αὖθις· Ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ φιλοτησίαν προπίνειν ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος τὸ λοιπὸν παράσχῃ τῷ φίλῳ καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. Horum magnam partem et praecipue extremam Suidae et Etymol. M. debet Bisetus. Quid ergo? An poculum aureum argenteumve, quoties se plusculum invitarent, pro munere offerebatur? Num huiusmodi liberalitas hic praedicatur in Aeschine? Ita quidem interpretantur haec verba, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος. Credo, hanc olim fuisse regum magnatumque munificentiam, ut Suidas testatur in

[illegible] clarissimum exemplum mox subiicitur in [illegible] p. 384, 10., ubi rex Philippus comiter et [illegible] legatos ἐν θυσίᾳ τινὶ καὶ δείπνῳ πι-[illegible]μενος πρὸς αὐτοὺς ἄλλα τε δὴ πολλά, οἷον [illegible] τὰ τοιαῦτα, καὶ τελευτῶν ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ [illegible] αὐτοῖς. ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο — αὐ-[illegible] ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι — καὶ ἄνευ τῶν δώρων τούτων. [illegible] ad textum, in quo versamur: πολλάκις καὶ [illegible] χαρίζεσθαι τὸν βασιλέα, οἷς προπίνει, χρυσᾶ ὄν-[illegible] γὰρ ἦν τὸ προπίνειν. Ita quidem, sed προπίνειν ποτή-[illegible], quod iam est illud diversum atque aliud, quam προπίνειν [illegible]ησίας. Corrige ergo fidenter ex auctoritate MStorum optimorum (sunt autem praeter editiones Felician. et Manut. Codd. praestantes, Regg. α. β. δ. ε. η. Obs. Harl. Lind. Ital. Aug. Ask.) verba illa Demosthenis pag. 384, 13. ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προύπινεν αὐτοῖς. Num haesitas? num dubitas, neutiquam dici posse προύτεινεν, sed utrobique προύπινεν? Annon demum censes, recte a me distingui προπίνειν φιλοτησίας, *amice et familiariter compotare*, et προπίνειν ἐκπώματα, *regio more pocula aurea pretiosave dono donare*? Inerat Alexandro M., ut refert Plutarchus in eius vita, munificentia plane singularis cum summa comitate coniuncta, cuius rei exemplum subiicit: ὁ τῶν Παιόνων ἡγούμενος, ἀποκτείνας πολέμιον ἄνδρα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιδειξάμενος αὐτῷ, τοῦτο, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, παρ' ἡμῖν ἐκπώματος χρυσοῦ τιμᾶται τὸ δῶρον. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος γελάσας, κενοῦ γε, εἶπεν· ἐγὼ δέ σοι μεστὸν ἀκράτου προπίομαι. Similis error, προτείνειν sc. loco τοῦ προπίνειν, occupavit Libanium Declam. II., quem emaculavit doctissimus Gatakerus ad M. Antonin. XI. 13. dignus omnino, qui de hoc ritu propinandi consulatur: praecipue autem de hac largitione poculorum in Adversar. Miscell. Posthum. V. 5. Adde cl. Valesium ad Harpocrat. v. Προπεπωκότες. Scio, esse apud veteres nonnulla, quae militare videntur contra meam sententiam, veluti illud Aristophanis Acharn. v. 981.

Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Cui subnectitur scholion: *Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις.* TAYLOR. V. Photius c. 473. Est nihil aliud quam quod nos dicimus *Gesundheiten trinken.* SCHAEFER.

P. 380. v. 27. προύπινε] προύτεινε Paris. primus, secundus, quartus, sextus, Lessing. indices Ald. Felic. et P. Manut. Lindenbr. August. primus cum vulgata h. l. consentit. Noli pati a Fabricio tibi scrupulum iniici. REISK. προύπινεν Bekker. SCHAEFER.

P. 380. v. 28. μὲν] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

P. 380. v. 28. εἰπεῖν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 381. v. 1. ἐξωμοσίας] ἐξομοσίας August. primus, utroque o parvo. REISK. Fere μεγαλογραφεῖται, ut ἀντωμοσία, ἀπωμοσία, διωμο-

σία, ὑπωμοσία. Sed etiam μικρογραφούμενον passim reperias. V. Pollux VIII. 54. 55., ubi cum cetera illa ω habeant, tamen ἐξομοσία ad eundemque modum προομοσία scribitur. Par est fluctuatio inter ἀντωνομασία, μετωνομασία, παρωνομασία, et ἀντονομασία, μετονομασία, παρονομασία; quarum formarum priorem quod olim damnavi (v. Ind. ad Meletem. Crit. pag. 145. a. et not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 50.), videndum ne sine iusta causa fecerim: quanquam damnanti suffragatur vir egregius, Lobeckius Parerg. post Phrynich. p. 712. Ceterum quod Harpocratio v. Ἐξωμοσία hanc citat orationem, videtur hunc locum respexisse: quod fugit Reiskium Ind. Graecit. p. 221. SCHAEFER.

P. 381. v. 1. τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν] Sophocles Oed. T. 1481. τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας. SCHAEFER.

P. 381. v. 2. τῷ Μητρῴῳ] V. Photius c. 197. SCHAEFER.

P. 381. v. 2. ὁ δημόσιος] S. οἰκέτης ἢ δοῦλος. WOLF. Recte sane Wolfius. οἰκέτης subintelligitur, pro quo scholiolum Ulpiani perperam habet οἶκος. V. cl. D'Orvillium ad Chariton. Aphrodis. p. 292. [p. 376. ed. Lips.]. TAYLOR. Orator addidit ἐφ' οἷς τέτακται, quo minus dubitaretur Aeschinem legationem vere eiurasse: quippe maior est fides tabularum, quas publicus custodit tabularius. SCHAEFER.

P. 381. v. 3. ἄντικρυς] H. l. significat sigillatim, peculiariter hoc uno de titulo, scilicet eiurationis, de probabilitate eiurationum, quae sint legitimae, quae reprobandae, et de poenis in delinquentes. Et hoc plebiscitum rursus versu 8. designatur. REISK. Multum fallitur. Intelligitur psephisma de Aeschinis nomine delendo in catalogo legatorum legatique munere transferendo in illius fratrem. V. p. 379, 17. Recte intellexit Wolfius. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 381. v. 3. περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος] S. τοῦ Αἰσχίνου ἐξομόσαντος τὴν πρεσβείαν. WOLF.

P. 381. v. 5. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 381. v. 5. ἐκεῖ] ἐκεῖσε ἐλθὼν MSS. Regii α. δ. Aug. et Harl. TAYLOR. Sic August. primus et secundus. REISK.

P. 381. v. 5. συμπρεσβεύοντες] συμπρεσβεύσαντες August. primus. REISK.

P. 381. v. 6. καταμαρτυρήσουσιν] καταμαρτυροῦσιν Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 381. v. 6. οἵπερ — διηγοῦντο] οἳ παρ' ἐμοὶ ταῦτ' ἐδιηγοῦντο August. secundus. REISK.

P. 381. v. 7. ἔγωγε] ἔγωγ' Bekker. REISK.

P. 381. v. 8. τὸ ψήφισμα] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 381. v. 8. καὶ] καὶ prius abest ab Aldina. REISK.

P. 381. v. 9. ΓΡΑΜΜΑΤΑ.] Abest a Bavarico. Literas sub-

ciorum legationis quibusdam huc sive ad Demosthenem sive ad alios amicos e castris Philippi ad Thebas scriptae de intemperantia et insolentia gaudii, quo Aeschines casui Phocensium insultavit. REISK. Iterum multum fallitur. Intellige τὰ γράμματα ὑπὲρ τῆς ἐξωμοσίας, de quibus v. 1. Nihil litterarum de illis rebus ad Oratorem scriptum esse arguunt etiam verba οἵπερ ἐμοὶ ταῦτα διηγοῦντο v. 6. SCHAEFER.

P. 381. v. 9. *ΜΑΡΤΥΡΕΣ.*] Alii ex iisdem sociis istorum scriptas relationes ore confirmantes, vel etiam iidem socii legationis iam illinc in urbem reversi et a se tum literis consignata verbis suis pro testimonio confirmantes. REISK. Vid. not. ad v. *ΓΡΑΜΜΑΤΑ.* SCHAEFER.

P. 381. v. 10. *Τίνας — νίκην*] Negligentius citat diligentissimus alias Devarius de Partic. p. 72. ed. Reusm. SCHAEFER.

P. 381. v. 11. *κράτος — νίκην*] Altius surgens oratio, ut solet esse in formulis precum. SCHAEFER.

P. 381. v. 11. *πολέμου*] Bekkerus: „πολέμου post νίκην ponit S." Non improbabiliter. V. quae scripsi ad Arrian. de Venat. XXXV. extr. p. 468. ed. Schneid. SCHAEFER.

P. 381. v. 12. *αὐτοῖς*] [αὐτοῖς.] Rescribi iubet cl. Marklandus αὐτοῖς, uti habet Benenatus. Mox cum eodem editore, Feliciano pariter et Manutio et Cod. Harleiano, καὶ τἀναντία τούτων τοῖς τῶν Φωκέων. TAYLOR. αὐτοῖς cum leni Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 381. v. 13. *τούτων*] Abest a Bavarico et Ald.: sed huic addidit annotator Weimaranus. REISK. Omisit Bekker. V. not. ad v. 12. SCHAEFER.

P. 381. v. 13. *συνηύχετο*] συνεύχετο Bekker. SCHAEFER.

P. 381. v. 16. *θάνατον*] Post h. v. μὲν inserit August. secundus. REISK.

P. 381. v. 17. *τούτων*] Scil. τῶν ἔργων. Forte τούτῳ, scil. τῷ Αἰσχίνῃ. Sic enim solet leges ad reos accommodare. WOLF. Scil. τῶν οἰχομένων παρὰ τὸν νόμον, vel πραγμάτων. MARKLAND. Vox haec in Harleiano nostro desideratur. TAYLOR. *huius aubi, huius facinoris.* Saepe ταῦτα usurpatur pro τοῦτο. Vel subauditur τῶν ἔργων vel τῶν ἐπιχειρημάτων. REISK. Est neutrius generis. Nihil autem subaudiendum: nec cum Wolfio cogitandum de mutatione in τούτῳ. V. p. 380, 6. s. SCHAEFER.

P. 381. v. 20. *δ' ἔμπροσθεν*] δὲ πρόσθεν Bekker. SCHAEFER.

P. 381. v. 21. *ὑπὲρ τούτων*] τῶν νῦν γεγενημένων ἐν Φωκεῦσι, ἢ Φιλίππου καὶ Θηβαίων. WOLF. Dubium est, ad quos referatur, Philippumne et Thebanos, *pro his*, an ad Athenienses, *horum nomine.* REISK. Posterius malim. SCHAEFER.

P. 381. v. 21. *ἀποκτείνειεν ἂν αὐτὸν*] θάνατον ζημίαν ἐπιθεῖτο ἂν αὐτῷ. SCHAEFER.

P. 381. v. 22. τί ἔσται τίμημα] Vulg. τί τίμημα ἔσται. τί ἔσται τίμημα August. primus. REISK.

P. 381. v. 22. τοιαύτην] Vulg. ταύτην. τοιαύτην Paris. primus, quod praetuli. REISK. ταύτην Bekker. SCHAEFER.

P. 381. v. 23. ἀδικημάτων] πραγμάτων plurimi, MSS. Ital. Regg. β. ζ. Lindenbr. Obsop. et margo Ask. TAYLOR. Item Bavaricus in margine cum γρ., Aldina Taylori. REISK.

P. 381. v. 23. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Aristides p. 216. in exemplis τῆς ἐπεμβολῆς hunc locum citans sic recitat omittens nonnulla: πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, δημοσίᾳ μὲν πάντας ὑμᾶς —, εἰς δὲ τὸ δικαστήριον συνελθόντας. νῦν πρόσεχε τοῖς ἐπεμβεβλημένοις· τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας. ἄλλο νόημα· ὀμωμοκότας ὑπὲρ τῆς πόλεως ὀμωμοκότας. ἂν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα. νῦν τὸ συμπληροῦν· τοῦτον ἀφεῖναι. REISK.

P. 381. v. 25. ἅπαντας] πάντας Aristides. SCHAEFER.

P. 381. v. 25. ὑμᾶς] Abest a Paris. secundo. REISK.

P. 381. v. 26. ἅπασι] πᾶσι Bekker. SCHAEFER.

P. 381. v. 27. δυσκόλως — Φίλιππον] ὀργίζεσθαί τῷ Φιλίππῳ καὶ ὑφορᾶσθαι αὐτόν. WOLF.

P. 381. v. 27. τε] τ' Bekker. SCHAEFER.

P. 382. v. 3. εἰσελθόντας] συνελθόντας Aristides. SCHAEFER.

P. 382. v. 4. [καὶ τὸν] — [τὸν]] Uncis inclusa absunt ab August. primo. REISK. Neque Aristides suo in libro legit: delevitque Bekker. Certe copula delenda: quam qui addidit, rationem huius periodi parum perspectam habuit. Est enim illustre exemplum structurae participialis ad notionem compositam, sed quae una sit, e pluribus simplicibus construendam, cuius compagem intersertae copulae male prorsusque ἀλόγως divellerent. Sensus: *in tribunal ingressos ad iudicandum iurato*. Delendae igitur subdistinctiones post εἰσελθόντας, δικάσοντας et ὀμωμοκότας: nam haec omnia Orator continuo spiritu pronuntiavit. Vulgo talia habentur pro ἀσυνδέτοις: sed tantum abest ut sint ἀσύνδετα, ut συνδεδεμένα sint aptissime. V. not. ad p. 295, 29. 383, 28. SCHAEF.

P. 382. v. 4. τὸν ἁπάντων] [τῶν ἁπάντων.] Lege τὸν ἁπάντων. WOLF. τῶν ἁπάντων vitiose P. Manutius. Vulgatam dudum dederat ante Aldus. REISK.

P. 382. v. 5. καὶ] Non videtur habuisse liber Aristidis. SCHAEFER.

P. 382. v. 5. εἰλήφατε] εἰλήφατ' Bekker. SCHAEFER.

P. 382. v. 6. τοιαῦτα] F. ταῦτα, scilicet τὰ κακά. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 382. v. 7. ἂν ἐγκαλέσειε] [ἐγκαλέσει.] ἂν ἐγκαλέσειε Benenatus. Quod confirmant Aug. et Harl. Mox iidem fere τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. TAYLOR. ἂν abest ab editionibus Wolfii et Taylori. Se-

P. 383. v. 5. ὄχλος] Omisit Bekker. optimi libri auctoritate. Iure, ut arbitror. Interpretationis causa adscriptum voci δῆμος post in textum irrepsit. SCHAEFER.

P. 383. v. 5. ἀσταθμητότατον — ἀσυνθετώτατον] ἀσταθμητότατον explicant Harpocratio et Suidas ad hunc locum respicientes. Eos etiam vide in v. Ἀσυνθετώτατον. Nam ita scribendum arbitror in linea sequente cum Lambino, cum MSS. Ald. Felic. et Manut. et optimo nostro Harleiano, non ἀσυνετώτατον, uti dedit Wolfius, neque ἀσύνετον, ut Regii Codd. α. δ. Verte autem: *rem omnium inconstantissimam et maxime infidam.* Sic Horatius habet *vulgus infidum.* Oritur menda in libris Demosthenis solito more. Cum enim antiquiores Glossographi ἀσυνθετώτατον quandoque per ἀσυνετώτατον exponerent, id quod fecit Harpocratio, adripuit scriba interpretamentum. Vel potuit similitudine vocabulorum esse deceptus. Sunt autem simillima. Interpretes interea securi, hic *res imprudentissima*, ille *cosa pazzissima.* Uterque praeter rem et veritatem. Nam mea lectio est unice approbanda. Et confirmat cl. Valesius ad Harpocrat. TAYLOR. Citant h. l. Anecd. Bekk. p. 455, 17. SCHAEFER.

P. 383. v. 6. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 6. ἀσυνθετώτατον] Vulg. ἀσυνετώτατον. ἀσύνετον Paris. primus et quartus. ἀσυνθετώτατον August. primus, Meermann. Lessing. In margine Bavarici sic est: γρ. ἀλλ' ἀσυνθετώτατον. quod interpretor γράφουσιν ἄλλοι ἀσυνθετώτατον. Quod etiam reperi in margine Weimar., forsan ex indicibus Aldi, Bernardi aut Pauli. Sic etiam citat Valckenaerius ad Herodot. [III. 81.] p. 239., ubi veterum quosdam nominat, qui locum hunc imitatione expressere. Praetuli ἀσυνθετώτατον. REISK. Citant h. l. Anecd. Bekk. p. 456, 19. Iure Reiskium praetulisse ἀσυνθετώτατον facile apparet: nam notatur populi mobilitas, non stoliditas. SCHAEFER.

P. 383. v. 6. ὥσπερ ἐν — κινούμενον] Aristides de D. C. p. 186. ἔτι τὸ εἰκόσι χρῆσθαι σεμνότητα καὶ ἀξίωμα ἔχοντα τὸν λόγον ἐργάζεται. ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον, ὡς ἂν τύχῃ κινούμενον. REISK.

P. 383. v. 7. πνεῦμα] F. κῦμα vel ῥεῦμα. Nam ventus non magis inconstans est in mari, quam terra. MARKLAND. Omnino recte. κῦμα margo Benenati atque insuper editiones apprime bonae Feliciani et Manutii. Simile est illud d. Iacobi I. 6. ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Vide cl. Wolfium Cur. Philol. ad Act. XVII. 13. Anne hunc locum Demosthenis respexit M. Antonius cum Octavio iuvene sermocinans apud Appianum II. B. Civ. p. m. 271. [III. c. 20. extr. T. II. pag. 421. ed. Schw.] ὁ δὲ δῆμός ἐστιν, ὥσπερ καὶ σὺ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρτιδίδακτος ὢν ἔμαθες, ἀστάθμητον, ὥσπερ ἐν θαλάσσῃ κῦμα κινούμενον, ὃ μὲν ἦλθεν, ὃ δ' ἀπῆλθεν? Verum utrum respexerit,

necne *), correctio nostra est necessaria. Et retinerem sane articulum ὁ, neque genus mutassem cum Appiano: ὃ μὲν ἦλθεν, —. Ad civem enim refertur, τὸν δεῖνα ἐκ τοῦ δήμου, non ad fluctum marinum. Scilic. *Alius accedit, alius abit, nemini autem remp. curae esse video*, ut recte Interpres. Vide Lipsium I. Var. Lect. 3. conferentem hunc locum Demosthenis cum alio Ciceronis. TAYLOR. κῦμα margo Lutetianae ex editt. Pauli et Bernardi videtur repetisse. Etiam Valckenaerius l. c. κῦμα praefert et ἀκατάστατον omittit. Quorum neutrum probo. Nam si vulgatae πνεῦμα hoc licet opponere, quod ventus in continente non minus quam in aequore spiret, eoque ais supervacaneum esse ἐν θαλάττῃ, multo magis idem ἐν θαλάττῃ erit supervacaneum, si [κῦμα] optetur. Ubi enim κῦμα est alias quam in mari? REISK. κῦμα probat etiam Schweighaeuserus ad Appiani l. c. T. III. pag. 804. Mihi quoque Demosthenes videtur sic aut scripsisse aut debuisse scribere. Nec placet additum ἀκατάστατον, quod vide ne fuerit interpretamentum vocis ἀσυνθετώτατον. Sed vellem haec similitudo in Codice sic scripta reperiretur: ὥσπερ ἐν θαλάττῃ κῦμα πνεύματι ὡς ἂν τύχῃ κινούμενον. Populum enim aptissime comparari cum fluctu, demagogum cum vento quis non intelligit? SCHAEFER.

P. 383. v. 7. τύχοι] τύχῃ Bavaricus. REISK. Item Aristides l. c. Et sic recte Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 7. κινούμενον] Sic etiam Bavaricus, sed cum ς super extremo ν scripto. REISK.

P. 383. v. 7. κινούμενον· — μέμνηται·] κινούμενον. — μέμνηται. Reisk. et Bekker. Mutavi interpunctionem, quia haec omnia pendent a particula ὡς v. 5. SCHAEFER.

P. 383. v. 8. ἀπῆλθε] ἀπῆλθεν Bekker. Post h. v. Reisk. plene interpunxit, Bekker. habet signum coli. SCHAEFER.

P. 383. v. 8. ἀλλ' οὐδὲ] Adversativam omittit August. primus. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 8. ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται] Locum hunc citans Alexander p. 72. observat hic deesse οὐδεὶς, quod sit subaudiendum. REISK.

P. 383. v. 11. ἐν ὑμῖν] γρ. παρ' ὑμῖν Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 383. v. 11. αὐτῷ] Non est pro nihilo, quod plurimi Codd., ut MSS. Ald. Felician. et Manut. Aug. Harl., habeant οὕτω. πράξοντας — οὕτω καὶ διοικήσαντας, οἷον ἂν αὐτῷ δοκῇ. Et pene habeo necessarium. Quaenam enim est illa, dii boni, scribendi negligentia, πράξοντας — αὐτῷ —, οἷον ἂν αὐτῷ δοκῇ· κἄνπερ αὐτῷ τοῦτο κατασκευασθῇ, —! TAYLOR. οὕτω August. primus et secundus, Lessing. index Aldi. Videtur quidem illi αὐτῷ ter intra brevissimum spatium iterato aliquid insuavitatis inesse:

---

*) Ecquis dubitet respexisse? Talia ambigere est Pyrrhonii, quem vel Pyrrho rideat. SCHAEFER.

verum nullum est illorum trium *αὐτῷ*, quo carere possit oratio. *πράττειν τινὶ* est penes Demosthenem *alicui studere, factum velle, studiis et commodis eius inservire.* REISK. Nec me offendit ter positum *αὐτῷ*: nam tales pronominum repetitiones passim reperire memini. SCHAEFER.

P. 383. v. 11. *οἷον ἂν αὐτῷ δοκῇ*] Pro prima voce dant *ὅ, τι* Paris. primus et quartus, August. primus. *οἷον αὐτῷ δοκεῖ* Aldi index, item P. Manutii. Omittit *ἂν* Bavaricus quoque ad hunc modum vitiose dans: *οἷον αὐτὸς δὴ* (pro *δοκῇ*). Quam eandem lectionem Bavarici etiam Aldina Taylori seu Venet. dat. Post *δοκῇ* videtur *τρόπον* deesse. REISK. Non deest. *οἷον αὐτὸς δή* Bekker. Mihi placet *ὅ τι ἂν αὐτῷ δοκῇ*. SCHAEFER.

P. 383. v. 12. *κατασκευασθῇ*] *παρασκευασθῇ* Paris. primus. *κατεσκευάσθη* August. primus. REISK.

P. 383. v. 13. *διαπράξεται*] Melius fortasse *διαπράξεσθαι*. TAYLOR. Cur melius? Haec omnia unde pendeant dixi ad v. 7. extr. SCHAEFER.

P. 383. v. 15. *παραχρῆμα*] Vulg. *καὶ παραχρῆμα*. Delevi copulam. REISK. Nata est e littera antecedente. SCHAEFER.

P. 383. v. 16. *τῷ*] „expungendum censeo." Bekker. Multo magis hoc probandum quam Marklandi ratio ad pag. 429, 2. hoc loco mire abutentis. SCHAEFER.

P. 383. v. 17. *καὶ*] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Aldina, Paulina. REISK.

P. 383. v. 18. *παρ' ὑμῖν*] *παρ' ὑμῶν* est hariolatio Lambini, sed inscitior. TAYLOR. non solummodo cum ad vos e legatione redisset, sed etiam, die dicta, in iudicio vestro, iussu et sententia vestra morti esse datum. V. p. 396, 20. *ἐπιορκοῦντας ἐξελέγξω παρ' ὑμῖν φανερῶς*, periurii manifesti coram vobis (in iudicio vestro) eos convincam. Et p. 397. ult. *ὅσοι ἀπολώλασι παρ' ὑμῖν*, qui iudicio vestro condemnati mortis supplicium tolerarunt. Conf. p. 410. pen. August. secundus verba sic ordinat: *ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν*. REISK. Sed eodem ordine vulgata: ut in Augustani libri scriptura enotanda Reiskius errasse videatur. *ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν ἐπύθετο αὐτὸν* Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 20. *τεθνεῶτα*] *necatum*, rariori significatione. Conf. p. 398, 1. Sic *τέθνηκεν* p. 431, 26. SCHAEFER.

P. 383. v. 20. *οὐδὲ — βεβαιῶσαι*] [*οὐδὲ τοῦ ζῆν ὄντα κύριον ἑαυτῷ βεβαιῶσαι.*] S. *αὐτό*. Sed quid si *οὐδὲ τὸ ζῆν*, ut referatur ad *βεβαιῶσαι*? WOLF. An *τὸ ζῆν*, *vitam? κύριον βεβαιῶσαι*, ut *κύριοι ζημιῶσαι* contra Aristocratem p. 630, 16. Vide tamen p. 642. pen. eiusd. Orat. MARKLAND. Legendum opinor *τοῦ τὸ ζῆν*, ut sit sensus: *κύριον ὄντα τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (vitam) ἑαυτῷ*. IURIN. *τὸ ζῆν* MSS. Ital. Ven. et Harl. TAYLOR. Vulg. *τοῦ ζῆν*. *τὸ ζῆν* etiam Aldina Taylori. Copulavi utrumque, *τοῦ τὸ ζῆν*, ut haec sit constructio: *οὐκ ὄντα κύριον τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν ἑαυτῷ*,

id est οὐ δυνάμενον οὐδὲ τὴν ζωὴν ἑαυτῷ βεβαιῶσαι. REISK. τοῦ ζῆν Bekker. Recte. τοῦ referendum ad βεβαιῶσαι: ζῆν autem perinde ut πρᾶξαι v. sq. pendet a verbo βεβαιῶσαι. SCHAEFER.

P. 383. v. 20. ἑαυτῷ] αὐτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 21. μή τί γ' — πρᾶξαι] Citant Anecd. Bekk. p. 177, 12. Plene: μή τί γε τοῦ βεβαιῶσαι ἃ — πρᾶξαι. Xenophon Anab. VII. 6. 17. ἐὰν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν. SCHAEFER.

P. 383. v. 21. ὑπέσχετο] ὑπέσχητο Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 383. v. 22. καὶ γάρ τοι — φίλην ἔγραψεν] Male, opinor, haec vertit Wolfius. Vertendum: *Itaque primum quidem Amphipolim, vestram urbem, imperio suo subiecerat, quam tunc* (Timagora nempe damnato) *in sociarum et amicarum urbium catalogum retulit.* Legendum vero ὑμετέραν pro ἡμετέραν. IURIN. V. not. sq. καὶ γάρ τοι Iurinus recte vertit *itaque.* V. not. ad p. 125, 23. SCHAEFER.

P. 383. v. 23. πόλιν — κατέστησεν] F. πάλιν ἡμετέραν δούλην κατέστησεν. WOLF. F. ἥν, πόλιν ἡμετέραν, δούλην κατέστησε, τότε etc. Male Wolfius coniungit Ἀμφίπολιν πόλιν, et peius vertit ἡμετέραν δούλην κατέστησεν *vestro imperio denuo subiecit,* et quae sequuntur, *quam hactenus sociam suam* etc. MARKLAND. Quicquid sit in ista coniectura Wolfii, auctoritatem aliquam nacta est ex scriptis Codd. Ven. Ital. Lind. et Regg. α. β., qui omnes praeferunt πάλιν. Sed viri doctissimi amicissimique [Marklandi] correctio est unice vera. TAYLOR. πάλιν cum γρ. Paris. primus et secundus, item August. primus a prima manu, sed postmodum α cultello circumrasum nescio cuius in ο transiit. πάλιν habet etiam margo Lessing. et Aldina Taylori. REISK. πάλιν Bekker. Sed Tiberius p. 47. ut paronomasiae exemplum ex hoc loco citat πρῶτον μὲν Ἀμφίπολιν πόλιν ὑμετέραν. Quod iuste aestimanti non contemnendum videbitur testimonium integritatis vulgatae scripturae. Deinde permirum mihi accidit regem Persarum dici Amphipolin, urbem Graecam, Graecorum δούλην καταστῆσαι, et quidem ab Atheniense dici verba faciente ad Athenienses nomen servitutis adeo exosos, ut etiam quos interdum inhumanius quam servos tractarent nomine specioso sociorum insignirent. Quae cum ita sint, et πόλιν unice probandum censeo neque improbo Marklandum arbitrantem relativum alio loco poni oportere. Scribam igitur: ἣν δούλην κατέστησε, *quam sibi subiecerat.* Duo commemorantur quae doceant, barbarum errorem suum agnovisse: primum, quod Atheniensium vindictam metuens Amphipolin liberaverit iugo servitutis; alterum, quod postea neminem Atheniensium donis corruperit. SCHAEFER.

P. 383. v. 23. ὑμετέραν] Vulg. ἡμετέραν. ὑμετέραν August. primus, Bavaricus, Lessing. REISK.

P. 383. v. 23. δούλην] Scilicet ἑαυτῷ. subiugavit, sibi arrogavit, praesidiis suis occupavit, urbem Graecam et paulo ante ab

semetipso liberam declaratam vobisque addictam in pace cum Antalcida facta. REISK.

P. 383. v. 25. αὐτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 25. ἔγραψεν] ὑπέγραψεν Paris. primus et quartus. REISK.

P. 383. v. 26. τότ'] [τοῦτ'.] F. τότ', cui mox opponitur νῦν. MARKLAND. Vulg. τοῦτ'. Praetuli τότ' ob manifestam oppositionem inter τότε ἐποίησεν ἂν et νῦν ποιήσει. REISK. Recte τοῦτ' Bekker. Oppositio enim temporum tam manifesta est, ut non opus sit etiam ἐπιῤῥήματα χρονικὰ inter se opponi. SCHAEFER.

P. 383. v. 26. ἐποίησεν ὁ Φίλιππος] ἐποίησε Φίλιππος Aldus, P. Manutius, Bavaricus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 27. εἴ] ἃ Paris. secundus et quartus. Sic margo quidem Lutetianae exhibet: sed videtur in illo ἃ aut ἂν aut potius α., hoc est nota Parisini primi latere, ipsa lectio excidisse. REISK.

P. 383. v. 27. διδόντα] δόντα August. secundus. REISK. δόντα Bekker. SCHAEFER.

P. 383. v. 27. ἴδῃ] γρ. εἰδῇ Paris. quartus, August. primus, Bavaricus: sed in huius margine est vulgata. REISK.

P. 383. v. 28. ἀκούσῃ] ἀκούῃ dat Aldina Taylori. REISK. Sic Bekker. Libris fluctuantibus huius verbi praesens praeferendum. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 1738. C. D. SCHAEFER.

P. 383. v. 28. λέγοντας, εὐδοκιμοῦντας] Sustuli comma. λέγοντας εὐδοκιμοῦντας idem est atque εὐδοκιμοῦντας ἐν τῷ λέγειν. REISK. Recte sustulit. Sed rursus mea invexit incogitantia. De hac participiorum iunctura, egregio Graecae syntaxis idiomate, v. not. ad p. 382, 4. SCHAEFER.

P. 384. v. 1. τί καὶ — ἀναλίσκειν] Vulg. τί καὶ ποιῆσαι ζητοίη. πολλὰ ἀναλίσκειν. Distinxi aliter. τί καὶ ποιήσαι; in optativo *). *quid faceret?* ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν —; *num contenderet multa impendere* —? Et ideo quoque p. 384, 2. pro βουλήσεται dedi βούλοιτο, praesertim insequente μαίνοιτο. REISK. Optativi illi tres orationem faciunt soloecam: nam quod Reiskius scripsit „praesertim insequente μαίνοιτο", non attendit huius optativi rationem esse diversissimam. Recte ποιήσῃ, ζητῇ et βούληται Bekker. V. quae nuper annotavi in quarta editione Partis prioris Herodoti Reiziani p. 430. SCHAEFER.

P. 384. v. 1. ζητοίη] ζητεῖ Paris. primus, secundus et quartus, Aldina Taylori. ζητῇ August. primus. Utrumque, scilicet ζητῇ infra, ζητεῖ supra, dat Bavaricus. REISK.

P. 384. v. 1. πολλὰ] πόλλ' Bekker. SCHAEFER.

---

*) Tamen Reiskiana habet ποιῆσαι, quod male servavi. SCHAEFER.

P. 384. v. 2. ἐλάττω] Post h. v. habet hypostigmen Bekker. SCHAEFER.

P. 384. v. 2. βούλοιτο] Vulg. βουλήσεται. βούλεται Paris. primus et sextus. βούλοιτο Paris. quartus, quintus, septimus. βούληται August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 384. v. 2. δύο] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 384. v. 3. εἵλετο] Subaudi αὐτὸς, ipse sponte sua, ultro. REISK. Hoc nusquam subauditur, sed ponendum est, ubicunque sensus requirit. At hic non requirit: nam εἵλετο opponitur sequenti ἐπείσθη. SCHAEFER.

P. 384. v. 5. εὖ] De hac sede adverbii εὖ v. not. ad Dionysium Halic. de C. V. p. 112. s. SCHAEFER.

P. 384. v. 6. ἐγώ] Abest a Paris. quarto, August. primo. REISK. Mallem deletum. SCHAEFER.

P. 384. v. 7. ἦλθον] ἧκον Paris. primus et quartus, August. primus, quod Fabricius seu Wolfius, nescio cur, pro scholio habet. REISK. Magis huc inclinem, ut ἦλθον pro scholio habeam. SCHAEFER.

P. 384. v. 7. ὡς] Vulg. πρὸς. ὡς August. secundus, Bavaricus. Loco praepositionis dedi ὡς. REISK.

P. 384. v. 7. πρέσβεις] Abest ab August. primo. REISK.

P. 384. v. 8. ἠβούλετο] ἐβούλετο August. primus. Utrumque dat Bavaricus. REISK.

P. 384. v. 9. πολλά. ὡς δ' οὐκ ἐδέξαντο] [πολλά. οὐκ ἐδέξαντο.] F. πολλὰ, ἃ οὐκ ἐδέξαντο. MARKLAND. Vulg. πολλά. οὐκ ἐδέξαντο. Interposui de meo ὡς δ'. REISK. Lenior Marklandi ratio. Sed omnino nihil inserendum. Τὴν τῆς διηγήσεως ἀφέλειαν restituit Bekkerus delendo Reiskii additamento ponendaque post πρέσβεις v. 10. plena interpunctione. SCHAEFER.

P. 384. v. 9. ἐδέξαντο — ἔλαβον] Quod discrimen sit inter δέχεσθαι et λαμβάνειν, haud dixerim. REISK. Nec quisquam dixerit alius. Quod si haec deinceps posita Reiskium offenderunt, non meminerat Demosthenis orationem huiusmodi pleonasmis exuberare, velut mox v. 20. legimus ἥδεσθαι καὶ χαίρειν. SCHAEFER.

P. 384. v. 10. [καὶ δείπνῳ]] Absunt ab August. primo. καὶ δείπνῳ si feremus, erit reddendum: in convivio sacrificium publicum insecuto. Omnia sacrificia exibant in convivium et compotationem, non autem omnia convivia praecedebat sacrificium. REISK. Uncos iure amovit Bekker. Reiskium, ne poneret, admonere debebat quod continuo sequitur πίνων. SCHAEFER.

P. 384. v. 12. αἰχμάλωτα] αἰχμαλώτους August. secundus. αἰχμάλωτα, scilicet σώματα. Quamquam utique praestet hoc vocabulum addi, quia dubito, num usquam locorum αἰχμάλωτον sic nude pro αἰχμάλωτον σῶμα reperiatur. REISK. Singularem quidem

sic usurpatum legere non memini: sed pluralis exempla tam parum rara sunt, ut Reiskium hic offendi potuisse mirer. V. Schweighaeuserus ad Appian. T. III. p. 476. et Lexic. Polyb. s. v. item Boissonadus ad Philostrati Her. p. 606. Itaque paullo rectius idem Ind. Graecit. p. 21.: „Subaudi *σώματα*." Quae ratio placet et Schwebelio in Bosii Ellips. p. 460. et Lobeckio ad Phrynich. p. 378.: mihi non item. Est enim ex idiomatis Graecae linguae neutra de hominibus sic usurpare, nihil ut subaudiendum sit. Sic centies dicitur ὅμηρα de obsidibus *). Add. Ind. ad Homeri Odyss. p. 170. SCHAEFER.

P. 384. v. 12. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 384. v. 13. ἐκπώματα] ἐκπώματ' Bekker. ἐκπώματα — αὐτοῖς citant Anecd. Bekk. p. 162, 32. SCHAEFER.

P. 384. v. 13. προὔπινεν] [προὔτεινεν.] Omnino προὔπινεν, ut nuper ostendimus. TAYLOR. Vulg. προὔτεινεν. γρ. προὔπινεν Paris. primus, secundus, quartus, quintus, septimus, August. primus et secundus, Bavaricus (sed hic cum vulgata superscripta), Pannon. Opsopoei, Lessing. Harl. Lindenbr. Askew. Weimaran. editt. Felic. et P. Manut. In Lessing. adscriptum erat hoc scholium: προεδίδων. Correxi προὔπινεν. REISK. V. not. ad 380, 27. SCHAEFER.

P. 384. v. 13. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 384. v. 15. διεωθοῦντο] διωθοῦντο Paris. primus et quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 384. v. 15. οὐδαμῇ προΐεντο ἑαυτοὺς] Verte: *neque se usquam prostituebant.* Incautius hic Wolfius et negligentius. TAYLOR. V. Ind. Graecit. p. 428. Vertam: *neque ulla ratione sui copiam faciebant, und liessen sich schlechterdings nicht beykommen.* SCHAEFER.

P. 384. v. 16. Φίλων] Post h. v. ponit librarius, qui August. secundum exaravit, comma. Unde patet eum id vocabulum pro nomine proprio habuisse, quod est. REISK.

P. 384. v. 17. οὐχ] [ὃν οὐχ.] Delendum puto istud ὃν. JURIN. Id tamen minus necessarium, licet in Harleiano deesse videam. TAYLOR. Abest hic articulus etiam ab August. primo et secundo, item Bavarico. Delevi, ut ἄξιον non neutrius, sed masculini generis sit. REISK.

P. 384. v. 18. ὁρῶν] Non improbo: quia tamen Philo non

*) Sylburgius ad Dionys. Halic. Antiquitt. Rom. II. c. 55.: „Cum ὅμηρα subaudiendum σώματα. At infra, ubi ὁμήρους dicit, subintelligi potest masculinum παῖδας, aut simile." Talia illi aetati condonanda: in nostrae luce etiam Ellipsios Mysterium perosae vix ferenda. SCHAEFER.

suo solius, sed collegarum quoque nomine loquitur, malim ὁρῶντες in plurali. REISK. Ego non item. Num ἔφη — ὁρῶντες — ἥδεσθαι καὶ χαίρειν foret constructio enormis adeoque soloeca. Sed quod, finito hoc periodi membro, insequentis constructio membri a singulari transit ad pluralem, αὐτοὶ μὲν οὖν κ. τ. λ., nihil habet offensionis. SCHAEFER.

P. 384. v. 18. μεγαλοψύχως] καὶ μεγαλοψύχως August. primus. REISK.

P. 384. v. 20. ἥδεσθαι καὶ χαίρειν] V. not. ad v. 9. Abundantius etiam Aristophanes Pac. v. 291. ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι. Ridicule ob Datismum, non ob pleonasmum. SCHAEFER.

P. 384. v. 21. τὰ τῆς πόλεως — ἦν τότε] Parum differunt quae collegi Ind. ad Homeri Odyss. p. 176. SCHAEFER.

P. 384. v. 22. τὴν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 384. v. 22. φιλανθρωπίαν] φιλίαν Paris. quintus: nisi illo in codice fuerit φιλανίαν, quod est in August. primo, idem prorsus cum vulgata. REISK.

P. 384. v. 22. αὐτὸν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 384. v. 23. προσθέντα] [προθέντα.] Male editio Benenati προσθέντα. Quod vidit et vindicavit Lambinus. Confer p. 361, 27. TAYLOR. ποθέντα cum γρ. margo Lutetianae sine auctoritate. Qua in lectione vitiosa cerno verae vestigia, quae mihi videtur esse ἀποθέντα. Wolfius προθέντα dedit in annotatt. et in farragine. Sed προσθέντα est utique in Bavarico et videtur quoque in meis reliquis fuisse, e quibus nihil ad hoc vocabulum annotavi. Et est procul dubio bona lectio. REISK. Recte προσθέντα. Philo rogavit, ut Philippus prioribus beneficiis nova adderet. SCHAEFER.

P. 384. v. 23. αὐτοῦ] [αὐτοῦ.] Scrib. αὑτοῦ. MARKLAND. Et recte. Harl. ἑαυτοῦ. Id quod voluisse credo Regg. α. δ., qui σαυτοῦ. TAYLOR. Vulg. αὐτοῦ. In Bavarico corrector spiritum lenem, qui primitus fuerat, erasum cum aspero mutavit. REISK.

P. 384. v. 25. δὲ] Sic etiam Bavaricus, sed corrector τε superscripsit. REISK. τε Bekker. Recte. καὶ — δὲ hic locum non habet. SCHAEFER.

P. 384. v. 25. σφᾶς] σφεῖς Bekker. e libro optimo. Utrumque probum: sed probabilior nominativus, ut magis obnoxius mutationi. V. not. ad Sophocl. Oed. T. 958. SCHAEFER.

P. 384. v. 25. ὑπάρξειν] ὑπάρχειν August. primus. REISK.

P. 384. v. 26. καὶ γάρ τοι] L. q. δή, *iam*. SCHAEFER.

P. 384. v. 26. καὶ τί ἡμῖν συμβέβηκε] [καὶ τί συμβέβηκε.] Wolfius: *et quid vobis acciderit.* Immo: *et quid iis* (Thebanis) *evenerit.* IURIN. Recte fortasse. Sed nonnulli Codd. Wolfii interpretationem confirmant. MS. enim Harl. cum Aug. et editt. accu-

ratioribus καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε. Quam lectionem neque laudo admodum, neque improbo. TAYLOR. Vulg. καὶ τί συμβέβηκε. Post τί addunt alii ἡμῖν, alii ὑμῖν: illud quidem August. primus et secundus, item Weimar., hoc autem Harl. et edit. P. Manutii. ἡμῖν addidi, quod addi oportuisse docet p. 385, 13. ἀντιθῶμεν δή —. REISK. Immo docet non oportuisse addi. Infra enim consideratur, quid evenerit Atheniensibus: hîc, quid Thebanis. Recte igitur pronomen omisit Bekker. τί — γέγονεν — καὶ τί συμβέβηκε est e pleonasmis orationis Demosthenicae. SCHAEFER.

P. 384. v. 27. θεάσασθε] θεάσασθαι P. Manutius solenni errore. REISK.

P. 384. v. 27. ἡλίκον ἐστὶ] *quanti momenti sit.* SCHAEFER.

P. 384. v. 28. πράγματα] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 385. v. 1. ταλαιπωρουμένοις — τῷ πολέμῳ] ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει τοῦ πολέμου p. 231, 15. Passowius Annot. Crit. in Anton. Diog. p. 76.: „Lexica utrumque verbum [ἐκταλαιπωρεῖν et ἐνταλαιπωρεῖν] ignorant.“ ἐνταλαιπωρεῖν habet Scapula Oxoniensis e Photio, Stephanus Londinensis ex Ioanne Chrysostomo Theodoroque Prodromo citatum. Sed in Antonio vide ne scribendum sit συνταλαιπωροῦντες, quod quomodo transierit in ἐνταλαιπωροῦντες, docet Bastii Commentat. Palaeograph. p. 714. SCHAEF.

P. 385. v. 6. Τιλφωσσαῖον] Τιλφωσαῖον August. primus, et sic quoque idem p. 387, 8., item Bavaricus. Τιλφόσαιον August. secundus. REISK.

P. 385. v. 6. τῶν] Omittunt August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius. Vulgata est in Harl. et Lindenbr. et nescio an in August. primo quoque, e quo nihil annotavi. REISK.

P. 385. v. 7. ὅσην] Rectius fortasse ὅσον, uti praeferunt MSS. ὁπόσην βούλονται Lindenbr. TAYLOR. Sed debuerat illos Mstos nominatim appellare. REISK. Sive ὅσην scribas seu cum Bekkero ὁπόσην, rectum est, nec rectius ὅσον. Fugit Taylorum idioma syntacticum, de quo v. Bosii Ellips. p. 274. SCHAEFER.

P. 385. v. 7. ἠβούλοντο] Vulg. ἐβούλοντο. ἠβούλοντο August. primus et secundus. REISK. βούλονται Bekker. SCHAEFER.

P. 385. v. 7. δή] Abest ab August. primo. REISK.

P. 385. v. 8. τοῖς δὲ — τί;] τί δὲ πρέσβεσι τοῖς τῶν Θηβαίων; τί; Cod. Venetus. TAYLOR.

P. 385. v. 8. πρέσβεσι] πρέσβευσι August. secundus. REISK. Varietas haud infrequens. V. not. ad v. 14. ad p. 375, 21. 386, 2. πρέσβευσι [al. πρεσβεῦσι] recte damnat Lobeckius ad Phrynich. p. 69. SCHAEFER.

P. 385. v. 10. Θηβαίων] Ἀθηναίων Aldina Taylori perperam. REISK.

ipsis declararetis, vos decrevisse socios quoque vestros hac pacis formula complecti, neque passuros esse, ut ab ea arceantur. REISK. F. καὶ κελεῦσαι. Subaud. κυρῶσαι. De confusione horum verborum satis crebra v. mea in H. Stephani Thesauro c. 4697. A. SCHAEFER.

P. 385. v. 26. τοὺς] Abest a Paris. quarto et quinto, August. primo. REISK.

P. 385. v. 26. ἐκκρούσας — ὑστεραίαν] *re fraude in posterum diem dilata.* Hoc malo quam *iste cavillationibus eludens postridie persuasit.* WOLF. ἐκκρούσας, scilic. aut ὑμᾶς aut τὸ πρᾶγμα. REISK. V. Buttmannus Ind. ad Midian. p. 171. SCHAEFER.

P. 385. v. 27. Φιλοκράτους] Vulg. τοῦ Φιλοκράτους. τοῦ abest ab August. primo, Bavarico, Aldo, P. Manutio. Detraxi articulum. REISK.

P. 385. v. 27. ὑμᾶς] Omittunt Bavaricus, Aldus, P. Manutius. Sed habent Venet. Harl. et Aldina Taylori. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 385. v. 28. ἄλλα] Abest ab August. primo. REISK. ἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 385. v. 28. δεινότερα] δεινὰ Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 385. v. 28. ἔνεστι] Vulg. ἐστὶ. ἔνεστι August. primus et secundus, quod praetuli. REISK. ἐστι Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 2. πρέσβεσι] Bekkerus: „πρεσβεῦσι O.“ V. not. ad p. 385, 8. SCHAEFER.

P. 386. v. 2. τοῖς] τοῖς secundum abest a Paris. secundo. REISK.

P. 386. v. 2. πράξασι] πράξασιν Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 2. σιωπῶ πάνθ', ὅσα] [σιωπῶ, πάνθ' ὅσα.] Distinguit cl. Marklandus ita: σιωπῶ πάνθ', ὅσα. TAYLOR. Vulg. σιωπῶ, πάνθ' ὅσα. REISK.

P. 386. v. 3. ὅσα ἑωράκατε ὑμεῖς] Scilicet ἐνταῦθα, παρ' ὑμῖν, αὐτοῖς προσγενόμενα. hic, in urbe. REISK.

P. 386. v. 3. ἑωράκατε] ἑωράκαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 3. οἰκίας, ξύλα, πυρούς] V. p. 376. in. SCHAEFER.

P. 386. v. 3. πυρούς] πύργους Paris. quartus. REISK.

P. 386. v. 3. ἀλλ' ἐν] [ἀλλ' ἃ ἐν.] τὸ ἃ redundare puto. Nec enim verbum, ad quod referri possit, sequitur aut subintelligitur. WOLF. ἀλλ' ἃ ἐν editt. Ald. et Lutet. Corrigunt nonnulli ἀλλὰ ἐν. Ita dedit Felicianus. Ita Cod. Ven., cuius lectio non recte repraesentari solet aut intelligi: ἢ ἀλλὰ ἦν. Sed exaratur, si fides sit accuratius explorantibus: ἀλλ' ἐν, ἢ ἄλλα ἐν, i. e. ἀλλὰ, *sed, vel* ἄλλα, *alia.* Ita nonnunquam vexantur exemplaria ex scribis emendantibus. TAYLOR. Vulg. ἀλλ' ἃ ἐν. ἀλλὰ ἐν P. Manutius. ἃ omit-

tunt August. primus et secundus, Bavaricus. ἀλλ' ἐν, ἤ, ἄλλα ἐν Aldina Taylori clare et perspicue scriptum exhibet. Expunxi ἃ. Subauditur τί συμβέβηκεν aut προσγέγονεν αὐτοῖς. REISK. Immo simplicius γέγονεν. Similiter Wolfius ad v. 5. SCHAEFER.

P. 386. v. 5. χώρα συμμάχων] συμμαχων χώρα Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 5. γεωργίαι πάμπληθεῖς] Subaud. ἐγένοντο. WOLF. γεωργίαι, agri. Pausanias IV. 7. 1. ἐλῄστευον δὲ καὶ οἱ Μεσσήνιοι τά τε ἐπιθαλάσσια τῆς Λακωνικῆς καὶ ὅσαι γεωργίαι περὶ τὸ Ταΰγετον ἦσαν. SCHAEFER.

P. 386. v. 6. Φιλοκράτει] Φιλοκράτῃ August. secundus. REISK.

P. 386. v. 6. τάλαντον] τάλαντα Paris. secundus. REISK.

P. 386. v. 8. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. primus et secundus. REISK.

P. 386. v. 10. πρέσβεσι] V. not. ad p. 385, 14. SCHAEFER.

P. 386. v. 10. ὑμετέροις] ἡμετέροις August. primus et secundus. REISK.

P. 386. v. 11. ἐκπεμψάσῃ] ἐκγυμνωσάσῃ Lessing. REISK.

P. 386. v. 11. πόλει] Benenatus τῇ πόλει. Editio sane prae caeteris harum minutiarum prodiga. TAYLOR. Vulg. τῇ πόλει. Articulus abest a August. primo et secundo, Bavarico, Ald. P. Manut. Detraxi. REISK.

P. 386. v. 12. γεγενῆσθαι] Vellem abesset: quippe parum apte respondet exadversum posito εἰργάσθαι. SCHAEFER.

P. 386. v. 13. τοῖς δὲ πρέσβεσι] τῶν δὲ πρέσβεων Bekker. e libro optimo. SCHAEFER.

P. 386. v. 13. πρέσβεσι] V. not. ad p. 385, 14. SCHAEFER.

P. 386. v. 15. ἀποριῶν] Proba est lectio neque temere sollicitanda. Bene, ut mihi videtur, addit Demosthenes ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν ad exprimendam istorum hominum subitam novamque fortunam. *Ex summa rerum omnium inopia et maxima egestate evaserunt beatissimi.* Simile est istud Terentianum initio Andriae:

Feci, e servo *ut esses libertus mihi.*

Simile etiam istud Lysiacum de caede Eratosthenis p. 7, 3. οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι. Ita Olynth. III. οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι. Ita De rebus Chersones. τούτων μὲν ἐκ πτωχῶν ἔνιοι ταχὺ πλούσιοι γεγόνασι, καὶ ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι· ὑμεῖς δὲ τοὐναντίον ἐκ μὲν εὐδόξων ἄδοξοι, ἐκ δ' εὐπόρων ἄποροι. Ita Philipp. III. ὅτι μὲν δὴ μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τοκαταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. Ita infra p. 434. pen. ἐξ ὧν ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν συνέβη γενέσθαι τὴν εἰρήνην. Item p.

289, 17. et 270. ult. Ita Herodotus Erat. 32. ἐποίευν ἀντὶ *) εἶναι ἐνόρχιας εὐνούχους. Emphasin haec habere solent praecellentem. TAYLOR.

P. 386. v. 16. εἰργάσθαι] καθίστασθαι Mss. Ald. Felician. et Manut. TAYLOR. Indices Aldi, Bernardi, Pauli dant καθίστασθαι. REISK.

P. 386. v. 16. ταῦτ' ἀληθῆ] τἀληθῆ August. secundus. REISK.

P. 386. v. 17. τούτων] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 17. Ὀλυνθίους] Quid Olynthiis extorribus cum Phocensi agro? Puto legendum Φωκέας. Etsi Aeschines meminit Olynthii cuiusdam, quem Demosthenes corrumpere non potuerit, ut pro testimonio mentiretur. WOLF. Delendum opinor Ὀλυνθίους. MARKLAND. Ὀλυνθίων Cod. Aug. cum margine Benenati. TAYLOR. Ὀλυνθίων August. primus, margo Lutetianae sine auctoritate. REISK. Quid impedit Demosthenem usum esse testimonio Olynthiorum, quos et ipsos Macedo pessime mulcaverat? Phocensium quidem, qui abessent, testimonio uti non potuit. SCHAEFER.

P. 386. v. 20. τοιοῦτόν] Vulg. τοιοῦτό. τοιοῦτόν August. primus. REISK. τοιοῦτό Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 21. καλὴν] καλὴν lege. WOLF. Nam editio Parisina una cum Ulpiano habet καλῇ. Minime recte. TAYLOR. Vulg. καλῇ. καλὴν August. primus et secundus, P. Manutius et ex eo forsitan Weimar. Et sic quoque Wolfius in sua editione exhibuit. Sed καλῇ est in Aldina et Ulpiano. Correxi καλήν. REISK.

P. 386. v. 22. ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ κ. τ. λ.] Maximus Sophista de Insolubilibus c. 1. p. 572. ἐν μὲν οὖν προσχήματι τοῦ δοκεῖν λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν ἀντικατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ, καὶ διὰ

---

*) Inserendum esse articulum τοῦ annotatio ad Gregor. Cor. p. 98. s. mihi videbatur sic demonstrasse, neminem ut dissensurum esse crederem. Tamen refragatus est Schweighaeuserus: facile se mihi assentiri, Atticum scriptorem non neglecturum fuisse articulum; Ionicum eadem lege se adstringi non passum esse. In qua disputatione vir egregius proprium dixit dialecti Atticae quod proprium est omnium dialectorum, quippe coniunctum cum ratione syntactica linguae Graecae. Nimirum infinitivus εἶναι syntactice iunctus praepositioni ἀντὶ quid aliud est quam substantivum eo in casu positum, quem illa praepositio regit? Qui cum alius esse non possit quam genitivus, infinitivus autem nisi articulo addito flecti non patiatur, manifesto apparet nullam non dialectum poscere addi articulum τοῦ. Sophocles, ut hoc utar, cum scriberet Aiac. 554. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος, sic non scripsit propterea quod Atticus esset, sed quod ut Graecus aliter non posset: nam qui articulum omitteret, non ionice, sed barbare loqueretur. SCHAEFER.

τοῦτο εἰρήνην ἐπράξαμεν. οὐ δυνάμενος λύειν ταύτην ὁ ῥήτωρ ἀντικατηγορῶν φάσκει· ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ, πρὸς θεῶν, ἀντερωτήσατε αὐτὸν — ἐπὶ τούτοις οὕτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; ἀδυνατῶν γὰρ δεῖξαι, ὡς οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐπολέμησαν, διὰ τοῦτο οὖν, φησὶν ἀντικατηγορῶν, δῶρα εἴληφας. REISK.

P. 386. v. 23. δὴ] δὲ August. secundus. REISK.

P. 386. v. 23. ἐρωτήσατε] ἐρωτήσατ' Bekker. SCHAEFER.

P. 386. v. 23. μεμνημένοι] De hoc usu participii μεμνημένος iuncti imperativo v. Ind. ad Poët. Gnom. p. 363. s. SCHAEFER.

P. 386. v. 25. τινὸς] Abest ab August. primo. REISK.

P. 386. v. 25. πρεσβεύων] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 386. v. 25. ταύτης] ἐκ ταύτης Paris. quartus, et ita Maximus Sophista. REISK.

P. 386. v. 25. αὐτῆς] [τῆς αὐτῆς.] F. del. τῆς, ut paulo post. MARKLAND. Ita Cod. noster Harleianus. Atque ita Maximus Sophista (vid. Fabric. Biblioth. Gr. T. IX.), qui totum hunc locum laudat tali varietate: scilic. ἀντερωτήσατε — πόλεως ᾤχετο πρεσβεύων — ταύτης αὐτῆς — τε τῷ πολέμῳ (ut Regg. α. δ. ε. Ital. et Harl.) — ἔχειν στρατηγοὺς (ut Lind. et Harl.) — πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν. TAYLOR. Vulg. τῆς αὐτῆς. τῆς abest ab August. primo et secundo et Bavarico. Detraxi articulum. REISK.

P. 386. v. 26. τε] Post κεκρατηκέναι addunt τε Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus, Maximus Sophista. τε addidi. *a qua et Philippum aiat bello devictum esse, et cui esse bonos imperatores aiat.* REISK.

P. 386. v. 27. χρηστοὺς] καλοὺς Paris. quartus. REISK.

P. 386. v. 27. τοὺς] Omittunt August. primus et Maximus Sophista. REISK.

P. 386. v. 27. χρήματ'] F. χρήματ' ἄν. MARKLAND. Sic constructio fit soloeca: neque enim dicitur ἂν εἴληφεν, sed ἂν εἰλήφει. V. not. ad p. 251, 28. Praeterea Orator cum loquatur καταφατικῶς, particula locum non habet. Hoc enim dicitur: Probabilis causa fuit, cur dona acciperet; victus enim quid non largiatur, ut in populo victore habeat qui suorum civium iram in debellatum placet? SCHAEFER.

P. 386. v. 28. ταύτης αὐτῆς] τῆς αὐτῆς MS. Obsop. et margo Ask. TAYLOR.

P. 386. v. 28. τίνος ἕνεκα — δῶρα προσλαβὼν φαίνεται;] Facilis responsio: Non ut Philippus pacem aequam illis donis redimeret; quippe bellum prospere gesserat: sed ut civitas per Aeschinis fraudem pacem cum Philippo faceret iniquioribus etiam conditionibus, quam ob ducum culpam oportuerat. SCHAEFER.

P. 386. v. 29. ἑαυτῆς] αὐτῆς Maximus Sophista et Bavaricus. REISK.

P. 386. v. 29. δῶρα] δωρεὰς Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 387. v. 2. νῦν δὲ — εἴληφεν] Post ἐγίγνετο in quodam vetusto exemplari, quod Ulpianus adhibuit, ut et in Harleiano nostro, ita scribebatur: νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα εἴληφεν. Addit deinde homo satis sagax, non videri hoc comma profectum esse a Demosthene. Cui lubens assentior. Eadem porro vocabula retinet Cod. Aug. ex caeteris solus. In eo tamen apponuntur exadversum p. 386, 28. ad haec verba: ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν αὐτῆς ἀπέστη, ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; cuius nimirum textus sunt vel glossa vel quaedam chrestomathia. TAYLOR. Post ἐγίγνετο addunt ambo Augustani, primus puta et secundus, hanc sententiam: νῦν δὲ ἡ μὲν πόλις τῶν αὐτῆς ἀφέστηκεν, οὗτος δὲ χρήματα εἴληφεν. Falsum est, quod hoc de loco Taylorus tradit, nescio quo auctore, non Fabricio quidem, haec verba in August. primo (nam illum solum norat) apponi exadversum versus 28. p. 386. Procedunt enimvero haec in utroque libro cum reliquis eodem continuato scripturae tenore, ut nihil hic ab aliena manu interpolatum, nihil in margine scriptum appareat. Non possum comminisci, qui testimonio tam falso et ementito Taylorum deceperit: ipsum enim commentum id esse haud opinor. Versum hunc solidum interposui. REISK. νῦν δὲ — εἴληφεν delevit Bekker. Haud facilis optio. Ut enim versum, si absit, nemo quisquam requirat, tamen Orator quae inprimis urget elocutionis schemata varians iterare solet. SCHAEFER.

P. 387. v. 5. πότερ'] πότερον August. primus. REISK.

P. 387. v. 6. Φωκίας — Φωκεῖς] Congruenter canoni, de quo v. Thomas Mag. p. 364. Quanquam alibi negligitur: nisi forte neglectus librariis imputandus est. V. not. ad p. 395, 25. SCHAEFER.

P. 387. v. 6. κρατεῖν] Est imperfecti pariter ac κρατουμένοις v. 18. SCHAEFER.

P. 387. v. 7. εὖ] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 387. v. 7. εἶχον μὲν γάρ] Vulg. εἶχον γάρ. εἶχον μὲν γὰρ August. secundus. εἶχον μέν γε August. primus. μὲν addidi. REISK. εἶχόν γε Bekker. SCHAEFER.

P. 387. v. 8. Τιλφωσσαῖον] Τιλφώσσαιον Bavaricus. Τιλφίσσαιον August. secundus. REISK. V. not. ad p. 385, 6. SCHAEFER.

P. 387. v. 10. ἐν Νέωσιν] Νέωνα Stephanus urbem Phocidis esse scribit, unde fiat patrium nomen Νέωνιος. Sed hoc plurale est, sive οἱ Νέωνες, sive τὰ Νέωνα, fortassis a nova emtione. Εἰς νέωτα, *novo* aut *altero anno*. Unde versus: Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος. WOLF. Harpocratio v. Νεῶσι hunc locum citat: apud quem Androtio in plurali habet Νεῶνας: licet Herodotus, ut discimus ex eodem Harpocratione et Stephano Byzantino, in singu-

lari Νεῶνα. MSti nostri Νεωσίνας, Ἐννεωσίνας, etc., non quod librarii duplicem scripturam civitatis invenerant, ut male auguratur Valesius in Notis ad Harpocr., sed quod proclive fuerit ex his vocibus, καὶ τοὺς ἐν Νέωσιν ἀπειλήφεσαν, oscitanti scribae tale monstrum procudere. Sed Valesii existimationi melius esset consultum, si tota illa adnotatio deleretur. Pessime enim cepit auctoris nostri mentem in hac periodo, atque hic extra limites negotii sui divagatur, ut id palam omnibus faceret. Eius tamen meritis hoc lubenter sum condonaturus. Locus Herodoti est VIII. 82. TAYLOR. ἐννεώσινας Paris. quintus et septimus. ἐννεωσιν Bavaricus, sed sine accentu. Prima manus in Augustano primo dederat εννεωσινας ειλήφεσαν: deinde recentior aliquis ἀπ supra versum adscripsit, volens ille idem, quod in vulgato exemplo est, dare; sed per errorem ας, cuius loco ἀπ scripsit, reliquit, quod tollere debuerat. ἐν Νεῶσι dat Suidas v. Νεῶσι, ubi huius loci meminit, item Harpocration. REISK. V. Photius c. 217. SCHAEFER.

P. 387. v. 10. αὑτῶν] Vulg. αὐτῶν. αὑτῶν Ald. P. Manut. Bavaricus. αὐτῷ Paris. secundus. Mutavi spiritum lenem cum aspero. Potest lenis quoque probari, sed prout verbum ἀπειλήφεσαν accipitur. Sententia nimirum si haec est: Phocenses partem copiarum Thebanarum (ut αὐτῶν ad Thebanos redeat) apud Neonas interceperant, absciderant, circumvallaverant: recte habet lenis. Sin autem haec obtinet sententia, quae h. l. videtur obtinere debere: Phocenses iuvenes suos recuperaverant, quos Thebani apud Neonas interceperant: praestat asper. Quod porro ait, ducentos septuaginta viros a Phocensibus caesos esse, sponte sua paret viros Thebanos intelligi. REISK. Recte αὐτῶν Bekker. αὑτῶν si verum esset, in membro proximo oportuerat addi ἐκείνων. SCHAEFER.

P. 387. v. 10. διακοσίους] τριακοσίους margo Lutetianae sine auctoritate. REISK. Haud infrequens confusio horum numeralium. SCHAEFER.

P. 387. v. 11. Ἡδυλείῳ] In Cod. Augustano σχ. ὄρος Φωκίδος. Plura de eo consignantur ab Ulpiano et Harpocratione. TAYLOR. Ἡδυλίῳ August. secundus. REISK. V. Photius c. 51. SCHAEFER.

P. 387. v. 11. εἱστήκει] Malim εἱστήκεισαν. IURIN. Dubito vehementer. Scriptum est Graecanico more. Infra p. 444, 5. ἐκρατοῦντο Θηβαῖοι καὶ μάχῃ ἥττηντο, καὶ τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱστήκει. TAYLOR. Subaudi αὐτοῖς κατὰ τῶν Θηβαίων. Tropaeum a Phocensibus erectum de Thebanis stabat adhucdum salvum, neque conciderat, neque a Thebanis revulsum fuerat. REISK. Iurini coniecturam aversatur Graecitas Demosthenica. V. not. ad p. 11. 26. Weiskius ad Longin. p. 594. et Kiesslingius ad Iamblichi Vit. Pythag. p. 513. SCHAEFER.

P. 387. v. 12. κακῶν Ἰλιάς] Miror, cur Genethlio, antiquo

scriptori in Demosthenem, displicuerit hoc proverbium. Ulpianus: φησὶ δὲ Γενέθλιος, ὅτι ἐνήλλακται (ita lege) ἡ πτῶσις. ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἰλιάδος κακά. TAYLOR. Pessime Genethlius. Vid. Photius c. 82. meaque in edit. Londin. Lexici Voc. Peregrin. p. DXXIII. b. SCHAEFER.

P. 387. v. 12. ὑμῖν δὲ — τοῦ λοιποῦ] Citant Anecd. Bekk. p. 147, 18. SCHAEFER.

P. 387. v. 12. ὑμῖν δὲ — γένοιτο] Codd. alii: ὑμῖν δὲ τοιοῦτο οὐδὲν οὔτ' ἦν, οὔτε γένοιτο. alii: ὑμῖν δὲ τοιοῦτο μηδὲν οὔτ' ἦν, μήτε γένοιτο. TAYLOR.

P. 387. v. 12. τοιοῦτον] Vulg. τοιοῦτο. τοιοῦτον August. primus et secundus. τοιοῦτο οὐδὲν οὐ τὴν (sic pro οὔτ' ἦν) Aldina Taylori. REISK. τοιοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 387. v. 13. οὐδὲν — γένοιτο] Vulg. οὔτ' ἦν, οὔτε γένοιτο. οὐδὲν οὔτ' ἦν, μήτε γένοιτο August. primus. οὔτ' ἦν μηδὲν, μήτε γένοιτο Paris. primus, quartus, sextus, septimus. In μήτε γένοιτο consentiunt his etiam Bavaricus, August. secundus et P. Manutius. οὐδὲν addidi. μήτε γένοιτο suffeci in locum vulgatae οὔτε γένοιτο. Nam conveniebat illud h. l. melius. Cum in modo indicativo loquuntur Graeci infitiantes aliquid, negantes factum esse, tum οὔτε usurpant: volentes autem aliquid vetare, votis avertere, deprecari, detestari, tum μήτε usurpant, ut imperativo ita proprium et consecratum, quemadmodum οὔτε indicativo est. REISK. V. Melet. Crit. p. 91. SCHAEFER.

P. 387. v. 13. μήτε] Perperam μηδὲ Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 387. v. 13. λοιποῦ] Post h. v. Bekkeriana recte habet subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 387. v. 15. ἠδύνασθε] Vulg. ἐδύνασθε. ἠδύνασθε August. primus, secundus. REISK.

P. 387. v. 16. ἔτι] Malim τι. WOLF. Deest Harl. TAYLOR. Abest ab August. primo, secundo, Bavarico. Tametsi perquam probabile est τι correctius esse, tamen vel ipsum ἔτι quoque specie non caret. tum temporis adhuc ἄδειαν ἤγετε, licebat vobis. REISK. Recte delevit Bekker. Delendum esse ipsa eius sedes indicat: nam male disiungit arcte iungenda πάσχειν αὐτοί. SCHAEFER.

P. 387. v. 17. αὐτοὶ] αὐτὸν August. secundus. REISK.

P. 387. v. 18. τοῖς] τοῖς posterius abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 387. v. 18. τοσούτῳ] L. τοσοῦτον, ut vidi in quodam exemplari olim correctum. Atque ita MSS. optimi, Aug. et Harl. TAYLOR. τοσοῦτον August. primus et secundus. Vulgatam dat Bavaricus, sed cum ο super ῳ scripto. τοσούτῳ non cohaeret cum πολέμῳ, sed stat per se velut adverbiale pro κατὰ τοσοῦτον, *adeo*,

ταῦθα πολλά. Nemo autem ante praestantissimum Marklandum vidit, infaustissimum id incisum [ἀλλὰ νὴ Δία — τῷ πολέμῳ.] potius esse eliminandum. Veruntamen, ut meam exponam de ea re sententiam, vero est omnino simillimum, et talem obiectionem (vel potius talem defensionem pacis male conciliatae), scil. *socios belli diuturnitate fractos esse et defessos*, factam fuisse ab Aeschine, et a Demosthene alicubi animadversam: qua tamen in parte Orationis, neque liquet, neque fortasse unquam liquebit. Per totam enim mirum in modum omnia sunt conturbata, ut in aditu Orationis admonui, et ut, ea progrediente, planius apparebit. TAYLOR. Non mala sententia, obiectio satis valida. Nam obiectionem Aeschinis hanc esse praeter ipsam rem etiam formula νὴ Δία indicat. Cohaeret quoque apte cum praemissis. Ego vero nego, aiet, me socios ab Atheniensibus abalienasse. Ipsi sponte sua desciverunt, quia belli molestiis et sumtibus exinaniti diutius societatem sustinere non poterant. Ideo ei renunciarunt. Hactenus recte omnia. Verum non refutatur haec obiectio. Insequentia non ad eam respiciunt. Aut ergo ipse orator locum hunc inchoatum in lituris reliquit, aut refutatio huius occursionis e libris nostris nescio quo casu excidit; aut, si usquam exstat, avulsa est hypophora ab eius responsione. Interim, ut lectorem saltim de labe commonefacerem, haec verba uncis inclusi. Etiam in margine Meermann. adscriptum hic reperi λείπει. REISK.

P. 387. v. 25. φήσει] φησὶ August. primus et secundus, Bavaricus, sed hic cum vulgata superscripta. REISK.

P. 387. v. 26. πέπρακται] πέπρακται tuebor et servabo. Haec ita, ut aio, acta esse vel evenisse — id est, socios vestros ab Aeschine et Philocrate cum reliquis conspiratis Philippo proditos et venditos esse — id praeter iam dicta melius adhuc e mox dicendis discetis. REISK. Haec Reiskius in annotatt. In variet. lection. scripsit haec: „πέπραται, *vendita sunt*, coniecit Marklandus, non improbabiliter. Sed et vulgata bene stare potest.“ SCHAEFER.

P. 387. v. 26. ἐπιλοίπων] ὑπολοίπων Paris. quartus, August. primus et secundus, Aldina Taylori. REISK.

P. 387. v. 27. ἐπειδὴ — τοὺς ὅρκους] Negotium condendae pacis Athenis cum legatis Philippi illuc missis et conscribendarum conditionum et, brevis ut sim, quaecunque Athenis condici et peragi hoc in negotio poterant, omnia peracta et finita cum essent, ut nihil restaret praeter ipsius Philippi testificationem sui assensus seu ratihabitionem, et legati Philippi cum ab urbe iam profecti essent cum exemplo formulae pacis a nobis iuratis fide atque religione nostra confirmato. τοὺς ὅρκους λαβόντες, scilicet παρ' ἡμῶν. REISK.

P. 387. v. 27. αὕτη] [αὐτῇ.] F. αὕτη, *haec*. WOLF. F. αὕτη. MARKLAND. Vulg. αὐτῇ. αὐτοῦ τοῦ Φιλοκράτους August. secundus. REISK.

P. 388. v. 10. πώποτε] πώποθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 11. ἐγκαταληφθέντων] [ἐγκαταλειφθέντων.] τῶν προειμένων καὶ ἠμελημένων. Postea coniunge ἠθέλησε πολεμεῖν ἐξαρχῆς. WOLF. ἐγκαταληφθέντων maluit Lambinus. Nae ille aliquoties truculentus est Criticus praeter aequum modumque. TAYLOR. Correxi ἐγκαταληφθέντων (a λαμβάνειν). quae interea, dum de pace agitur et pax coalescit, occupantur ab altera parte contrahentium. REISK. Bene ἐγκαταλειφθέντων Bekker., i. e. προεθέντων. Bonorum quae quis ipse neglexit damnum patientius fert: ut nolit propterea descendere ad novas inimicitias. SCHAEFER.

P. 388. v. 12. ἐξ ἀρχῆς] Quaero, an significet *denuo* et coniungendum sit cum ἠθέλησε πολεμεῖν, *denuo bellum gerere voluit.* Ita sumendum videtur apud Aeschinem π. παραπρ. pag. 338. ult. καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος —. *atque iterum, denuo viribus aucto*, scilic. populo vel statu populari. MARKLAND. Recte: et corrige Wolfii versionem ad normam Etruscae: *vorra per qualche rimanente* di nuovo *guerregiare.* TAYLOR. Sic etiam Wolfius intellexit. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 388. v. 12. ἠθέλησε] ἐθελῆσαι Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 388. v. 12. προλαβόντες] λαβόντες simplex dat August. secundus. REISK.

P. 388. v. 12. ἔχουσι] Hinc illud in foederibus: ὁ ἔχων ἐχέτω. WOLF. ἔχουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 16. ἡμῶν] ὑμῶν Paris. quartus. REISK.

P. 388. v. 17. ψήφισμα] ψήφισμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 17. αὐτὸν] αὐτὰ Paris. quintus. REISK.

P. 388. v. 17. ἐξορκωσάντων] ὁρκωσάντων simplex dat August. primus. REISK.

P. 388. v. 17. τῶν] Abest a Paris. primo, quarto, quinto, septimo, August. primo et secundo, Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 18. ἀποδώσειν] Subaudi αὐτὸν, Philippum. REISK.

P. 388. v. 18. ἐκείνου] [τούτου.] Satagunt MSti in substituendo ἐκείνου, Aug. nempe, Harl. et ex Regiis α. δ. ε. η. Deest in Lindenbr. TAYLOR. Vulg. τούτου. ἐκείνου August. primus et secundus. Praetuli ἐκείνου, quod idem ad Philippum redit. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 20. ἀπαγγελεῖν] [ἀπαγγέλλειν.] F. ἀπαγγελεῖν, ut ἀποδώσειν, ἀφέξεσθαι, προήσεσθαι, etc. MARKLAND. Recte. Ita quoque MSS. et margo Benenati. TAYLOR. Vulg. ἀπαγγέλλειν. ἀπαγγελεῖν margo Lutetianae sine auctoritate et Lessing. Correxi ἀπαγγελεῖν. Praecedunt enim et sequuntur futura. REISK.

P. 388. v. 20. ἡμᾶς] Eius loco dat August. secundus ὡς, si

P. 388. v. 1 ... avaricus. REISK.

P. 388. v. ... ust. primus. REISK.

προειμένων κ ...] Scilicet ἐμέλλετε, repeten- ... ἐξαρχῆς. wo ... LAND. Scilicet ἐμέλλετε, quod e ... quoties tr ... dum. REISK.

LOR. Cor ... κείνου August. primus et secundus, de pace ... REISK. ἐκείνου Bekker. Placuit etiam traher ... SCHAEFER.

... ων. ...] ἐμπορεῖα Paris. secundus. REISK.

ut ... Vulg. γ'. τ' August. primus et secundus, ... iori. Correxi τ'. REISK.

... ἐν πολιορκίᾳ] Mirifica dictio et nescio an alii ... , verumtamen nil ideo minus elegantiae, ni fal- ... Dicitur ille in obsidionem rerum suarum addu- ... tus esse, cui neque foras prodire neque emittere ... que ad se admittere licet, ut e. c. imperator ab ho- ... ssus, ut neque progredi neque se in priorem se- ... recipere, neque novas contrahere copias, neque sub- ... castris recipere, neque paratas copias suas expli- ... hostiles perrumpere et dissipare possit, sed necesse ... deses et mortuus iacere repentinumque fortunae cuiusdam ... interventum, quae se angustiis illis extrahat, opperiri: ... eadem est civitatis obsidione cinctae. REISK. Add. Ind. Graecit. pag. 411. Vernacule: *in Belagerungszustand versetzen.* SCHAEFER.

P. 389. v. 7. δουλεύσων] δουλεύων Ital. Harl. et Reg. η. TAYLOR. δουλεύων August. primus. REISK. Placet. SCHAEFER.

P. 389. v. 10. τότ'] τοῦτ' margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 389. v. 10. εὐθὺς] εὐθέως Paris. primus, quartus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 389. v. 12. ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία κ. τ. λ.] Hermogenes p. 283. ἐφέλκεται νοήματα καὶ τὸ ἐπιτρέχον σχῆμα ἐκ τοῦ προσυνεκτικοῦ. οἷον· ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησία μὲν οὐκέτ' ἦν ὑπόλοιπος οὐδεμία —. REISK.

P. 389. v. 12. οὐκ ἔτ'] οὐκέτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 389. v. 13. προκατακεχρῆσθαι] Bene si habet, (neutram enim in partem decernam, re non liquida,) significabit: propterea quod omnia huc facientia peracta et absoluta essent. Quae si est verbi sententia et si scriptura menda caret, tantundem valebit atque προκατακεχρηματίσθαι. REISK. Aliter Ind. Graecit. pag. 430. Neutra interpretatio placet. Vertam: propterea quod omne tempus concionibus habendis destinatum abierat. SCHAEFER.

P. 389. v. 15. τὴν βουλὴν — κυρίαν] Alioqui προβούλευμα τῆς βουλῆς ad concionem fuisset referendum. Sic enim scribit

auctoritate. In Bavarico superscriptum est hoc scholium Moschopuli a nova manu: ἢ ἐκαθήμεθα. REISK. καθήμεθ' Bekker. V. not. ad p. 393, 10. SCHAEFER.

P. 390. v. 2. ὅλας] [ὅλαις.] F. ὅλας. MARKLAND. Ita etiam Lambinus auguratus est et vertit Wolfius. Sine litura denique ὅλας in Harleiano nostro et Ital. TAYLOR. Vulg. ὅλαις. ὅλας August. primus. Ita coniecerunt quoque Wolfius, ut ex eius interpretatione colligitur, Lambinus in indice et Marklandus. Praetuli ὅλας. REISK.

P. 390. v. 3. Θρᾴκην, τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν] [Θρᾴκην, τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Θρᾴκης τὰ ἐπὶ τειχῶν. Ita legendum arbitratur Palmerius ad Scylacem p. 280. Exercitat. TAYLOR. Suspicari si licet in re perobscura et nobis ignorata, malim legi Θρᾴκης τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν (in genitivo et commate sublato), Thraciae partem eam, quae τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν, regio versus castella, appellatur. Fuisse tractum Thraciae τὰ τείχη dictum, ut in Belgio sunt *les barrières*, e p. 397. pen. constat. REISK. Sed ille ipse locus vulgatam satis tuetur: legitur enim illic τὸ Θρᾴκην καὶ τὰ τείχη προέσθαι. Tuetur etiam Weiskius de Hyperb. III. p. 11. SCHAEFER.

P. 390. v. 3. τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν] [τὰ ἐπὶ τειχῶν.] Alias τοῦ Ἡραίου τείχους meminit, de quo et Stephanus in Ἡραῖον. WOLF. Vulg. τὰ ἐπὶ τειχῶν. τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν August. secundus. REISK. τὰ ἐπὶ τειχῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 390. v. 3. Ἱερὸν ὄρος] Vide Strabon. Vales. ad Harpocrat. v. Ἐργίσκη, not. ad Aeschin. p. 268. not. 61. TAYLOR.

P. 390. v. 5. διῳκεῖτο] διῳκεῖθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 390. v. 5. Φίλιππος] Vulg. ὁ Φίλιππος. ὁ abest ab August. primo et secundo. Articulum sustuli. REISK. Restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 390. v. 5. θρυλλοῦντος] θρυλοῦντος August. primus. REISK. Sic Bekker. V. not. ad p. 10, 28. Indicat hoc vocabulum Demosthenem de re identidem fabulatum esse. SCHAEFER.

P. 390. v. 6. τὸ μὲν πρῶτον — ἀποφαινομένου] initio quidem, ut si quis locum communem sic proiiciat, in medium proferat, ut, qui velit, eum arripiat, sibi accommodet, sibi dictum putet, si cui ad se pertinere videatur. REISK.

P. 390. v. 6. κοινὸν] κοινὴν Paris. primus et sextus. Sed videtur his in codicibus fuisse, non ὡς ἂν εἰς, sed ὡσανεὶ, *tanquam*. REISK.

P. 390. v. 7. δὲ] Priori loco δ', posteriori δὲ Bekker. SCHAEF.

P. 390. v. 7. ὡς ἀγνοοῦντας] F. ὡς ἂν ἀγνοοῦντας, ut ante et mox. MARKLAND. Non assentior. Neque eadem ratio est horum trium membrorum. Primum enim Demosthenes simulabat se εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαίνεσθαι, quamvis probe nosset collegarum fraudem: quapropter recte ponitur ὡς ἂν — ἀποφαινομένου. Post-

P. 390. v. 20. Δία] Δί' Bekker. SCHAEFER.

P. 390. v. 23. δραχμὰς λαβόντες] λαβόντες δραχμὰς Bekker. SCHAEFER.

P. 390. v. 23. ἐφόδιον] εἰς ἐφόδιον August. primus. Sed videbatur praepositio rursus deleta. REISK.

P. 390. v. 23. ὅσα — πόλεως] Variatum est in membranis. In hac autem lectione consentiunt plurimae: παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως. TAYLOR. Vulg. ὅσα παρ' οὐδεμιᾶς πόλεως. ὅσα οὐδὲ παρὰ μιᾶς ἄλλης πόλεως Paris. quartus et septimus. ὅσον παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως August. primus et secundus. ἄλλης addit etiam margo Lessing. Addidi ἄλλης. Sed et adhuc addendum aliquid, quo deficiente hiat oratio. Scilicet plena haec erit: ὅσα οὐδένες ἄλλοι πρέσβεις παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως ἔλαβον. tam luculentum viaticum, quam alia nulla civitas suis legatis addidit. Aestimare hinc licet divitias, quae tum fuere, Graeciae, et pretia rerum, et magnitudinem sumtuum in victum quotidianum faciendorum. Tam splendidum fuit viaticum, ut exemplo careret, atque liberale viaticum ab Atheniensibus legatis suis additum; quibus, numero decem viris, ipsorumque comitatui in itum reditumque et absentiam trimestrem universe mille drachmas dederant, ad aeris nostri rationem circiter 150 thaleros, et ne hos quidem totos. REISK. Sane perexigua summula, si rem aestimes e nostris rationibus. Quanquam viaticum fuit aliquanto maius, quam Reiskio visum est. Primum enim mille illae drachmae non datae sunt ad sumtus absentiae trimestris: nam negotium longe longeque citius absolvi poterat, nisi fraus τῶν παραπρεσβευόντων obstitisset. Deinde itinerum impensae illis temporibus mirifice levabantur iura hospitalitatis. Sed utut haec sunt, ne verum quidem est viaticum ab Oratore dici tam luculentum, ut nulla alia civitas suis legatis par dederit. Nam plane assentior Bekkero, qui, deletis vocabulis ὅσα et ἄλλης, edidit παρ' οὐδεμιᾶς πόλεως: ut iungantur παρ' οὐδεμιᾶς πόλεως τοὺς ὅρκους ἔλαβον. SCHAEFER.

P. 390. v. 25. οὐθ' ὅτε — ἔλαβον] nec inter eundum nec inter redeundum iusiurandum a Philippo et sociis, in propriis a quoque finibus, ut par erat, exegerunt. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 226. De solis Philippi sociis haec intelligenda esse modo vidimus. SCHAEFER.

P. 390. v. 25. ὅτε] Immo ὅτ'. SCHAEFER.

P. 390. v. 26. ἀλλ' ἐν τῷ πανδοκείῳ κ. τ. λ.] Illustrat Brodaeus IV. Miscell. 17. TAYLOR. Citat hunc locum Hermogenes p. 276. et Theodoretus Curat. Graec. Affect. pag. 115, 10. ed. Sylb. REISK.

P. 390. v. 26. τῷ] τῷ. prius abest ab August. primo. REISK. Omissum non requiram. SCHAEFER.

P. 390. v. 27. πρὸ] πρὸς Bavaricus. REISK.

August. primus. De Paris. primo tacet margo Lutetianae: sed fieri possit, ut Taylorus collationem codicum Parisinorum nactus sit vulgata pleniorem, quamquam eius rei rara reperi vestigia. Coniecit idem Lambinus. REISK. Ego quoque dativum praefero: Sunt enim haec verba sumta e formula pacis pariter ut illa, πλὴν Ἀλέων καὶ Φωκέων. Iam vero illa in formula fuisse dativum, non accusativum, non dubitabis, si contuleris pag. 358, 26. 368, 22. 440, 25. SCHAEFER.

P. 391. v. 10. συστρατεύσειν] συστρατεύειν August. primus. REISK.

P. 391. v. 10. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. primus. REISK.

P. 391. v. 10. ἤμελλον]. Vulg. ἔμελλον. ἤμελλεν August. primus. REISK.

P. 391. v. 11. οὔτε] οὐδὲ Bekker. SCHAEFER.

P. 391. v. 11. γενέσθαι] ἔσεσθαι Paris. quartus, August. primus: quod Fabricius seu Wolfius pro scholio habet. REISK.

P. 391. v. 12. οὐδὲ] γρ. οὔτε margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus et secundus. REISK.

P. 391. v. 13. ὅτι] ὡς margo Lutetianae, quem sic nude appellabo, ubi auctoritates suas reticuit. REISK.

P. 391. v. 13. ἄρα] ἆρ' Bekker. SCHAEFER.

P. 391. v. 13. ἤττητο] Vellem libri darent ἥττηται. SCHAEF.

P. 391. v. 15. ἀλλὰ Φίλιππός] ἀλλ' ὁ Φίλιππός August. secundus. REISK.

P. 391. v. 16. ὑπισχνούμενος] ὑποσχόμενος Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 391. v. 16. ὥστε τυχεῖν] ἂν τύχῃ quamplurimi Codd., Aug. Ven. Reg. δ. Obsop. Harl. Lindenbr. Ital. et Ask. TAYLOR. ἂν τύχῃ August. primus et secundus, Aldina Taylori. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 391. v. 17. δὴ] δὲ August. secundus, Bavaricus. REISK.

P. 391. v. 17. γένηται] γένοιτο August. primus. REISK. γένοιτο Bekker. SCHAEFER.

P. 391. v. 17. ᾤετο] Uter? Philippus, an Aeschines? WOLF. Philippus procul dubio. TAYLOR.

P. 391. v. 17. ᾤετο — βαδίζειν] [ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμόσε βαδίζειν.] *che essi* in niun luogo *andussero*, ut recte Ferrus. *a loco, in quo erant,* nusquam *pedes dimovere*. Quod omne pessundat lectio Cod. Reg. α. οὐδαμῶς ᾤετο δεῖν τούτους (ita enim etiam nonnulli) βαδίζειν. Sed in illo exemplari non sincere exaratur. Voluit certe scriba id, quo reperitur in Lindenbr. et Harl., οὐδαμόσε ᾤετο δεῖν τούτους βαδίζειν. Quod vulgatam lectionem tuetur et eodem recidit. TAYLOR. Vulg. ᾤετο δεῖν αὐτοὺς μηδαμόσε βαδίζειν. οὐδαμόσε ᾤετο δεῖν τούτους βαδίζειν August. primus et

P. 392. v. 1. *ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.*] Ψήφισμα iterum in singulari Parisinae margo sine auctoritate, August. primus et secundus. REISK. Adscripserat Reiskius ad p. 391, 28. Sed non dubito huc referendum esse. SCHAEFER.

P. 392. v. 5. τοὺς ἐκεῖ παρόντας] homines de comitatu nostro, qui nobiscum illuc ierunt atque redierunt, vel etiam mercatores, qui tum temporis in Macedonia agebant. REISK.

P. 392. v. 7. καὶ] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 392. v. 7. ἑτέραν] ἡμετέραν Paris. septimus. REISK.

P. 392. v. 12. τὸ — πράττειν] Est accusativus pendens a nomine ἄρνησις. SCHAEFER.

P. 392. v. 13. τοῦτο] Abest a Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 392. v. 13. τὴν] Abest a P. Manut. REISK.

P. 392. v. 13. τὴν προτέραν] Imo vero ἐπὶ τὴν προτέραν. REISK. Praepositionem ego non magis requiro, quam requisivit H. Stephanus Thesaur. c. 1612. D. SCHAEFER.

P. 392. v. 15. ἀπήραμεν] ἀπηράμην Lind. ἀπηρόμην Ask. et similiter Cod. Obsopoei, cui visum est addere haec verba: *haud dubie emendatius*. Sed non teneo emendationem. Loquitur de toto grege legatorum, *nos omnes*. Et recte igitur modo v. 16. doctissimus Iurinus restituit ἡμῖν: ὅστις ἡμῖν (nobis legatis) σπείσεται. Iam autem unde aut quo artificio delapsus est noster a prima persona ἀπήραμεν ad tertiam in istis vocibus, ἦλθον, ἀνέμειναν, ἐποίησαν, etc., utile erit consulere, quae habet ad locum σχ. noster Ulpianus. TAYLOR. ἀπῄρομεν Bavaricus, sed cum α super ο. REISK.

P. 392. v. 16. ἡμῖν] Vulg. ὑμῖν. Iurinus vult ἡμῖν. Et sic correctum est in Weimar., egoque correxi. qui nobis, legatis vestris, ad Philippum proficiscentibus itineris securitatem adeundique veniam ab eo depecisceretur. REISK.

P. 392. v. 17. ἐποίησαν χρόνον] [ἐποίησαν τὸν χρόνον.] Ita dedit Benenatus. Forte restituendum ἐποιήσαντο χρόνον. Quod in margine exaratum est, γρ. ἀνήλωσαν, ἤγουν ἔτριψαν, utrumque pro glossa habeo, uti habebat etiam Wolfius. TAYLOR. Vulg. ἐποίησαν τὸν χρόνον. Articulum omittunt August. primus et secundus, Bavaricus, Ald. P. Manut. Wolf. Taylor. Sustuli articulum. Ergo non contemnenda neque tam novi commatis est dictio ποιεῖν χρόνον, *commorari*, *conterere tempus*, tametsi in N. T. et scriptoribus sequioris Graecitatis occurrit. REISK.

P. 392. v. 18. Ἄλλου δὲ] [ἀλλ' οὐδὲ.] Ἄλλου δὲ lege. WOLF. ἀλλ' οὐδὲ August. secundus, Bavaricus, Aldus: quod correxit Wolfius in annotationibus et texto. Sed dudum ante eum Bern. Felicianus et eum secutus P. Manutius dederant emendatiorem lectionem, quae etiam in Weimar. legitur et in Lessing. Idem teneri ve-

...] [οὐ βαδίζειν.] Quaere, annon ... Codicum, Aug. Ven. Ital. et Regg. α. ζ. ... οὐδὲ βαδίζειν August. primus et se... Aldina Taylori. Praetuli οὐδὲ βαδίζειν. ne ... posito gradu incedere, nedum currere, sed ... ere. REISK. βαδίζειν nihil aliud quam *iter* ... p. 392, 26. 398, 15. Subaudias μή τί γε πλεῖν.

... πρὶν ἐλθεῖν τὸν κήρυκα] Wolfius: *ante cadu...m.* Potius: *ante caduceatoris adventum.* Nempe ... erat caduceator, necdum legatos assecutus fuerat. ... Ita Italus: *prima che fosse venuto il trombetta.*

... 393. v. 8. χρόνον] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 393. v. 10. καθήμεθ'] Hic locus, credo, designatur a Pol... III. 13., cum ait, apud Demosthenem reperiri καθήμεθα pro ...ήμεθα. TAYLOR. Aut pag. 390, 1. Hic rursus erat superscriptum in Bavarico idem scholium, quod supra: ἢ ἐκαθήμεθα. REISK. ...ulter monitum: ne forte putes praesentis historici esse. SCHAEF.

P. 393. v. 11. ἐγὼ μὲν τοίνυν] Scilic. προειλόμην. SCHAEFER.

P. 393. v. 12. ζητεῖν] ἀναζητεῖν Aristides *T.* p. 280., quod equidem praeferam. REISK. V. not. ad p. 394, 27. Sed Rhetor Demosthenica citans non inhaeret vestigiis Oratoris. SCHAEFER.

P. 393. v. 12. ἐμαυτοῦ] Post h. v. τε addidit Bekker. SCHAEF.

P. 393. v. 13. ἀξιοῦν] Melius non paulo ἠξίουν Cod. Aug. TAYLOR. ἠξίουν August. primus, probante Tayloro. REISK. Male probavit. SCHAEFER.

P. 393. v. 13. ξενίων] Citat h. l. Pollux 3, 59. ob voc. ξένια. REISK. Idem repetit Ind. Graecit. pag. 353. huius loci immemor. Sed Pollux etiam v. 26. respicere potuit. SCHAEFER.

P. 393. v. 13. τούτους] Malim τούτων in genitivo. *pro his xeniis, für diese Auslösung.* Nam accusativus per se intelligitur. REISK. Ne audias. τούτων foret pleonasmus hic quidem intolerabilis. SCHAEFER.

P. 393. v. 13. λύσασθαι] λύσεσθαι August. primus. λύσασθαι significat: rogabam Philippum veniam redimendi aere meo captivos. REISK. Multum errat. Sensus: ut his xeniis redimeret captivos, pecuniâ, quam nobis obtulerat, datâ illorum dominis. Conf. v. 27. s. et v. not. ad p. 353, 18. SCHAEFER.

P. 393. v. 13. οὗτος] [αὐτὸς.] Requirit sensus, ut legatur οὗτος. Quod etiam reperitur in Benenati margine. RUBIN. Recte. Et conservant plurimi, scilicet Aug. Ven. Reg. δ. Lind. Ital. et Harl. TAYLOR. Vulg. αὐτὸς. οὗτος August. primus, Aldina Taylori. Correxi οὗτος. hic Aeschines. REISK.

P. 394. v. 15. λύσασθαι] λύσεσθαι. MARKLAND. Ita Harleianus noster. TAYLOR. V. not. ad v. 11. λύσεσθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 394. v: 16. ἔχρησα τἀργύριον] ἔχρησα τὸ ἀργύριον lege. παρὰ τὸ χράω, τὸ χρήματα δίδωμι ἄνευ τόκων ἀποληψόμενος. Nam τὸ δανείζειν usuram complectitur. WOLF. Illud propter faeces Aldinas aliorumque, ubi ἐχρήσατο ἀργύριον sive ἀργύρια. TAYLOR. ἔχρησε τὸ ἀργύριον Paris. sextus et septimus, si recte exhibuit margo Lutetianae: videtur enim in illis codd. non tertia persona, sed prima fuisse. γρ. καὶ ἐχρήσατο ἀργύρια margo Lutetianae. ἐχρήσατο ἀργύρια Ald. ἐχρήσατο ἀργύρια Bavaricus. REISK.

P. 394. v. 21. καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας] Vulg. καὶ τὰς μαρτυρίας ταύτας. καὶ ταύτας τὰς μαρτυρίας August. primus, secundus, Bavaricus, Ald. P. Manut. Et sic verba struxi. Protulerat enim iam alia testimonia. REISK. ταύτας τὰς μαρτυρίας, deletâ particulâ, Bekker. SCHAEFER.

P. 394. v. 23. *ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.*] In Aldina Taylori punctis subnotatum est. REISK.

P. 394. v. 25. τοίνυν ἀφῆκα] Aldina Taylori inter τοίνυν et ἀφῆκα interponit ἐν. REISK.

P. 394. v. 26. λέγῃ αὐτίκα δὴ] Vulg. αὐτίκα δὴ λέγῃ. λέγῃ αὐτίκα δὴ Ald. P. Manut. λέγει dederat Bavaricus primitus, sed nova manus correxit λέγῃ. REISK. αὐτίκα δὴ λέγῃ Bekker. SCHAEF.

P. 394. v. 27. Τί δήποτε κ. τ. λ.] Referam huc locum Aristidis, ubi totius huius loci Demosthenici artificium oratorium velut enucleat, p. 280. et seqq. δεινότης δ' ἐστὶ καὶ τὸ πρὶν θεῖναι ἀνελεῖν τι πόῤῥωθεν ἀντιπίπτον αὐτῷ. πῶς οὖν ἐκ τοῦ συνειπεῖν με Φιλοκράτει ᾔσθημένος με δῶρα εἰληφότα, ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πρεσβείαν κεχειροτονημένος, σὺν ἡμῖν ὑπέμεινας πρεσβεύειν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; πρὸς τοῦτο ἀντιθεὶς ἄνευ προτάσεως τὴν ἀντίθεσιν ταύτην τότε τὴν λύσιν ἐπήνεγκεν· ὡμολογήκειν γὰρ τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρα κομιεῖν, καὶ διὰ τοῦτο τὸ δεύτερον ἐπρέσβευσα, ἵνα αὐτοὺς λύσωμαι καὶ σώσω εἰς δύναμιν. δεινὸν οὖν ψεύσασθαι καὶ προέσθαι ἀνθρώπους ἀτυχοῦντας πολίτας. πρόφασις ἂν ἔδοξεν εἶναι καὶ πλάττεσθαι πρὸς τὸ συμβὰν μετατεθειμένος. νῦν δὲ, πρὶν θεῖναι τὴν πρότασιν, προλαβὼν ἔθηκε τὸ κατὰ τοὺς αἰχμαλώτους τῇ ἀντεξετάσει τῶν χρόνων. ἐν ᾧ διετρίβομεν ἐν Μακεδονίᾳ, τί ἑκάτερος προείλετο πράττειν; ἐγὼ μὲν τοίνυν τοὺς αἰχμαλώτους ἀνασώζειν καὶ ἀναζητεῖν καὶ παρ' ἐμοῦ χρήματα ἀναλίσκειν· οὗτος δὲ αὐτίκα ἀκούσεσθε τί ποιῶν διετέλεσε. τοῦτον τὸν τρόπον προδιοικησάμενος τὰ περὶ τοὺς αἰχμαλώτους, νῦν προάγει καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν ἐπὶ προδιῳκημένῃ τῇ λύσει. ὅταν δὲ οὗτος αὐτίκα δὴ λέγῃ πρὸς ὑμᾶς· τί δήποτε, ὡς φῄς, ὦ Δημόσθενες, ἀπὸ τοῦ συνειπεῖν με Φιλοκράτει γνοὺς οὐδὲν ὑγιὲς πράττοντας ἡμᾶς, τὴν μετὰ ταῦτα πρεσβείαν τὴν ἐπὶ τοὺς ὅρκους συνεπρέσβευσας πάλιν καὶ οὐκ ἐξωμόσω; ταῦτα μέμνησθε, ὅτι τούτοις ὡμολογήκειν, οὓς αὐτὸς ἐλυσάμην, ἥξειν καὶ κομιεῖν λύτρα καὶ σώσειν εἰς δύναμιν.

δεινὸν οὖν ἦν ψεύσασθαι καὶ προέσθαι δυστυχοῦντας ἀνθρώπους πολίτας. REISK.

P. 394. v. 27. φὴς] φῄς Bekker.: κάκιστον illud, sed γραφόμενον κατὰ παράδοσιν, cuius ego quoque talibus in titivillitiis esse audiens quam cum hoc aevo philosophari, hoc est ineptire, malim. SCHAEFER.

P. 394. v. 27. ἀπὸ τοῦ — Φιλοκράτει] Inter primam scilicet et secundam legationem. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 226.

P. 394. v. 28. οὐδὲν — πράττοντας] οὐδὲν ὑμᾶς ὑγιὲς πράττοντας Bavaricus, Aldus, P. Manutius. οὐδὲν ὑγιὲς πράττοντας ἡμᾶς Aristides p. 282. REISK. οὐδὲν ἡμᾶς ὑγιὲς πράττοντας Bekker. SCHAEFER.

P. 395. v. 1. ταῦτα μέμνησθε — εἰς δύναμιν] Legatione prima promissum dederat Demosthenes, quod secunda absolvit. SEAGER. l. c.

P. 395. v. 2. ἥξειν, οὓς ἐλυσάμην] οὓς αὐτοὺς ἐλυσάμην ἥξειν Aristides p. 282., ubi Normannus corrigit αὐτός. REISK.

P. 395. v. 2. τὰ] Omittunt Paris. primus et quintus, August. primus et secundus, Aristides. REISK.

P. 395. v. 2. σώσειν] σώζειν Paris. sextus et septimus. REISK.

P. 395. v. 3. ἦν] Scrib. ἂν ἦν, *fuisset*. MARKLAND. ἦν abest a Paris. primo, Bavarico. REISK. Marklandum advertere debebat quod v. 6. recurrit ἦν. Neutro loco addenda particula, quam Anglus misere deperit. SCHAEFER.

P. 395. v. 3. καὶ προέσθαι] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 395. v. 5. ἰδίᾳ — πλανᾶσθαι] Sic ordina: πλανᾶσθαι ἐκεῖσε ἰδίᾳ ἐξομοσσάμενον (s. τὴν πρεσβείαν) οὐ πάνυ καλὸν οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν. WOLF. ἰδίᾳ non cohaeret cum ἐξομοσάμενον, sed cum ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc evagari ad incertum exitum, velut homo privatus, nulla dignitate publica munitus. REISK.

P. 395. v. 5. οὐ πάνυ καλὸν] Satius cum Aug. Cod. οὔτ' αὖ καλόν. TAYLOR. οὔτ' αὐκαλὸν (sic) August. primus. οὔτ' αὖ καλὸν August. secundus. REISK.

P. 395. v. 6. εἰ μὴ] Subaudi ἐπείσθην μετὰ τούτων πρεσβεύειν. nisi hoc me impulisset, ut legationem unà cum his collegis meis obirem, quod vellem hos miseros captivos, de quibus praedico, redimere, nunquam id fecissem. Citat hunc locum Hermogenes p. 345. REISK.

P. 395. v. 7. προσώλης] Dorvillius ad Chariton. p. 277. f. ed. Lips.: „Apud Ulpianum ad Demosthen. περὶ παραπρ. [h. l.] προσώλης exponitur: ὁ πρὸς εἱμαρμένης τελευτῶν. Legendum πρό.“ SCHAEFER.

P. 395. v. 7. καὶ] καὶ posterius abest a Paris. quinto et septimo, Bavarico, August. primo et secundo, Aldina Taylori. REISK.

P. 396. v. 1. ἐνέγραψαν] [ἀνέγραψαν.] ἐνέγραψαν Regg. β. ε. Obsop. Ask. cum editis Felician. et Manut. TAYLOR. Vulg. ἀνέγραψαν. ἐνέγραψαν Bavaricus. Praetuli ἐνέγραψαν. *inscripserunt in tabulas pacis.* REISK.

P. 396. v. 4. ἔπεμψαν] [ἀπέπεμψαν.] Correctius — μὴ πέμπειν — ἔπεμψαν, uti ediderunt Parisienses et exaratur in Ven. Harl. Lind. et Aug. TAYLOR. ἀπέπεμψαν Bavaricus, Ald. P. Manut., unde repetiit margo Lutetianae. Sed praefert Taylorus vulgatam, quam ait esse in Venet. Harl. Lindenbr. et August. Ex hoc quidem ego nihil annotavi, ut credibile sit in eo simplex esse. Etiam ἔπεμψαν dat Aldina Taylori. REISK.

P. 396. v. 6. συμπαραπόλωμαι] Attendenda vis praepositionis παρά in hoc composito. Respondet vernaculo *nebenbei*, *als Zugabe.* Egregie interpretatur Reiskius Ind. Graecit. p. 473. utque intelligas virum summum, si hoc egisset, etiam praestantissimis scriptorum veterum interpretibus palmam redditurum dubiam fuisse. Eodem sensu Graeci dicunt πάρεργόν τινος γίγνεσθαι, *obiter ab aliquo interfici.* V. Wyttenbachii Iulianea p. 177. ed. Lips. Nec dissimilis vis est eiusdem praepositionis in composito συμπαρατρέφεσθαι, de quo v. Ind. ad Gregor. Cor. p. 1040. s. SCHAEFER.

P. 396. v. 7. διὰ τούτους] μετὰ τούτων. Ita Lambinus sua sola auctoritate, id est, nulla, legere voluit. TAYLOR. Iure increpat Lambinum, quem mireris (nam homo fuit peracutus) sic labi potuisse. SCHAEFER.

P. 396. v. 7. αὐτὸς — Φιλίππῳ] Citant Anecd. Bekk. p. 137, 8. SCHAEFER.

P. 396. v. 8. οὐδ' ὁτιοῦν] Scilicet μέρος τοῦ χρόνου. Est h. l. adverbiale. *nunquam non cum Philippo erat.* REISK.

P. 396. v. 8. Δερκύλλος] Δερκύλος Bavaricus. Δέρκυλλος antepenacute August. secundus. REISK. Recte Δερκύλος Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 10. Φεραῖς] Fuit qui Πέλλῃ scribendum censeret, iure adversante Weiskio de Hyperb. III. p. 4. V. p. 390, 27. SCHAEFER.

P. 396. v. 12. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν August. primus et secundus. REISK.

P. 396. v. 12. ἀπαγγέλλειν] [ἐπαγγέλλειν.] Legendum ἀπαγγέλλειν. Ita Ald. Manut. Bodl. Felic. Harl. Aug. etc. Vide supra ad p. 340, 11. TAYLOR. Vulg. ἐπαγγέλλειν. ἀπαγγέλλειν August. primus et secundus, Bavaricus. Correxi ἀπαγγέλλειν. *mihi renunciare.* REISK.

P. 396. v. 12. αὐτὸν μεμνῆσθαι] αὐτὸν redit ad τὸν παῖδα. mandabat puero meo, non solum ut nunc mihi factum hoc referret, sed ipse quoque (puer) meminisset, quo testari de eo posset,

si fiat aliquando, ut testimonium ipsi hac de re dicendum sit. REISK.

P. 396. v. 13. οὑτοσὶ] Vulg. οὗτος. οὑτοσὶ Paris. primus, August. primus et secundus. Sed primus verba sic ordinat: ὁ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς οὑτοσὶ. REISK. Eodem ordine Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 15. παρὰ] Sic lege. WOLF. περὶ enim nonnulli admodum insincere. TAYLOR. περὶ Aldus, quod corrigit Wolfius in annotatt. REISK.

P. 396. v. 16. ταῦτα] ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 16. συγγραψάμενος — μαρτυρήσω] Haec intelligenda sunt de testimonio, quod actor ipse magno suo periculo perhibet in sua causa. Ὁ κατὰ συγγραφὴν μαρτυρῶν, inquit Ulpianus ad locum, ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατηγορίᾳ καθίστησιν. Et rursus: ὁ μαρτυρίαν συγγραψάμενος ἐδίδου ἑαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ καταμαρτυρηθέντι. Bene est, et addit: ἐπεὶ ἄτοπον ἦν τὸν αὐτὸν κατηγορεῖν καὶ μαρτυρεῖν, ἔδωκεν ὑμῖν μεθόδους, προσθεὶς, καὶ εἰπὼν, καὶ συγγραψάμενος. Eiusmodi testimonium videtur in scripta referri et obsignari, (ideoque fieri dicitur κατὰ συγγραφὴν,) ut adversarius, quandocunque vellet, litem falsi testimonii intendere posset adversario: et idcirco bene addit Scholiastes noster — ὑπεύθυνον καὶ εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον. Singularis haec iurisprudentiae Atticae formula non adeo silente pede praeteriri debuit ab iis, qui iurisprudentiam Atticam illustrare voluerunt. TAYLOR.

P. 396. v. 18. καλῶ] Est futurum. SCHAEFER.

P. 396. v. 18. δυοῖν] δυεῖν Bavaricus. REISK.

P. 396. v. 21. παρ' ὑμῖν] V. not. ad p. 383, 18. SCHAEFER.

P. 396. v. 21. φανερῶς] προφανῶς Paris. quintus et septimus. REISK.

P. 396. v. 23. Οἷοις μὲν τοίνυν κ. τ. λ.] Apparet legatos aspere Demostheni respondisse. WOLF. Immo intelligendum quidquid molestiae in illo itinere Demostheni collegae exhibuerunt. Conf. p. 400, 8. SCHAEFER.

P. 396. v. 23. μὲν τοίνυν] μέντοι νῦν August. primus, quod negat Fabricius seu Wolfius sibi placere. REISK.

P. 396. v. 23. κατὰ] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. Videturque praepositio profecta a manu interpretantis. *per totum itineris illius tempus*. SCHAEFER.

P. 396. v. 24. ἅπασαν *)] πᾶσαν Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 24. συνειχόμην] Vulg. συνεσχόμην. συνειχόμην Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK.

---

*) Corrige vitium typothetae. SCHAEFER.

P. 396. v. 24. ἑωράκατε] Bekkerus: „ἑοράκατε F. qui sic tantum non ubique: ἑοράκατε Y. Q." SCHAEFER.

P. 396. v. 24. οἴεσθε ποιεῖν ἐκεῖ] οἴεσθ' ἐκεῖ ποιεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 25. ὄντος] [ὄντας.] Cod. optimus Aug. habet ὄντος. Tu dispicias. TAYLOR. Vulg. ὄντας. ὄντος August. primus et secundus. Praetuli ὄντος. Nil interest. REISK. ὄντας Bekker. Quod praestat: nam satius est locum proxime ad legatos referri. SCHAEF.

P. 396. v. 26. τοιαῦτα] ταῦτα Bavaricus. REISK.

P. 396. v. 26. τοιαῦτα ποιοῦσι] Wolfius: *ista designent.* Potius: *ita faciant.* IURIN.

P. 396. v. 26. ποιοῦσι] ποιοῦσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 396. v. 26. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι κ. τ. λ.] Citant h. l. Hermogenes p. 68. et 417. Syrianus ad Hermogenem p. 169, 13. παράδειγμα δὲ τοῦ προτέρου [scil. τὴν δευτερολογίαν interdum esse brevem ante dictorum recapitulationem] Δημοσθένης ἐν τῷ π. παραπρ. ἐν ᾧ φησί· συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἐξ ἀρχῆς. ἐπέδειξα οὐδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, ἀλλὰ φενακίσαντα ὑμᾶς. ἕως οὐκοῦν ταῦτα ὑπεσχόμην ἐν ἀρχῇ [p. 397, 12.], ταῦτα ἀπέδειξα. Marcellinus p. 174. διάφοροι δὲ αἱ τῶν ἀνακεφαλαιώσεων μέθοδοι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καὶ γὰρ ἢ ἀπὸ πλάσματος κέχρηνται, ὡς Ὑπερίδης — ἢ ἀπὸ τῆς αἰτίας, ὡς παρὰ Πλάτωνι ἐν Φαίδρῳ — ἢ ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας, ὡς πρότερον ἐπαγγειλάμενοι ἐν κεφαλαίῳ τὰ ἐπαγγελθέντα πληροῦν ἐθέλομεν, ὡς ἔχομεν ἐν τῷ παραπρεσβείας· συλλογίσασθαι δὲ βούλομαι τὰ κατηγορηθέντα ἐξ ἀρχῆς, ἵνα, ὅσα ὑπεσχόμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, δείξω πεποιηκώς. etc. Scholiastes ad Aristotelis Rhetorica p. 3. a versu 32. Apsines p. 706. fine: ζητεῖται δὲ, εἰ ἐπὶ τέλους τῇ ἀνακεφαλαιώσει δεῖ χρῆσθαι τῶν λόγων, ἢ χώραν οὐκ ἔχει μίαν, ἀλλὰ πολλαχῶς ἡ χρῆσις αὐτῆς γίνεται. ἔνιοι μὲν οὖν εἰσιν ἐπὶ τέλους αὐτῇ κεχρημένοι, ὡς καὶ ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ Δημάδου Ὑπερείδης, καὶ Δημοσθένης, ὡς ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους καὶ Τιμοκράτους. ἔνιοι δὲ καὶ κατὰ μέσον που τοῦ λόγου ἐχρήσαντο τῇ ἐπαναμνήσει, τουτέστι τῇ ἐπανακεφαλαιώσει *), ὡς ἀμέλει καὶ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρ. etc. REISK.

P. 396. v. 27. ἀπ' ἀρχῆς] ἐξ ἀρχῆς Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus. REISK. Sic etiam Syrianus et Marcellinus ll. cc. SCHAEFER.

P. 396. v. 27. ὅσα] ἃ August. primus. REISK.

P. 396. v. 28. δείξω πεποιηκώς] Elegans Graecismus, φαίνωμαι πεποιηκώς, etsi δείξω ἐμαυτὸν πεποιηκότα crebrius est. Latine dicendum esset ἐμαυτὸν πεποιηκέναι. Multa enim Graecorum verba feruntur in nominativum aut accusativum participii, ubi

---

*) Adde Lexicis. SCHAEFER.

ἱκανά ἐστιν αὐτὸν August. primus. REISK. ἔσθ' ἱκανὰ αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 397. v. 23. ἐπιδεῖξαι] ἀποδεῖξαι Paris. quartus. REISK.

P. 397. v. 27. ἐστὶν] ἔστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 397. v. 28. καὶ] καὶ prius abest ab August. secundo. REISK.

P. 397. v. 28. τὰ τείχη] V. Weiskius de Hyperb. III. p. 11. et not. ad p. 390, 3. SCHAEFER.

P. 397. v. 28. μωρία] [μυρία.] Non bene conveniunt μυρία ἂν εἴη λέγειν — ὅσοι κ. τ. λ. Tum supervacanea sunt illa in fine periodi, οὐ χαλεπὸν δεῖξαι. Neque interea bene opponuntur καὶ ὅσοι — οἱ δὲ —. ubi Cod. Lind. ὡς δὲ χρήματα —. Quod Harl. habet, pro nihilo est, εἰ δὲ χρήματα κ. τ. λ. Locus certe praefractus et mendosus. TAYLOR. Vulg. μυρία. Correxi μωρία de meo sensu. supervacaneum sit eoque maiorem in modum stultum contendere in eo verbis operose docendo, quod nemo omnium ignorat et quod nemo in dubium vocat. REISK. μυρί' Bekker. Reiskii commentum ut nemini possit placere, tamen indignum est quod procaci lingua exagitetur: qualem nonneminis sannam qua decebat nota inussi ad p. 300, 12. Sensus: copiosissima oratione posset demonstrari, si tempus pateretur. Cetera huius loci, quae Taylorum tam male habuerunt, ut praefractum mendosumque diceret, Reiskius errorem illum suum cumulatissime pensans σοφώτατα expedivit. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 397. v. 28. καὶ] Cohaeret, non cum μωρία ἂν εἴη λέγειν, sed cum insequentibus οὐ χαλεπὸν δεῖξαι. Praeterea quoque difficile non est docere, quot legatorum vestrorum ob similia crimina aut capite aut aere luerint. REISK. Recte: *aut* capite *aut* aere luerint. Locus enim ad dialecticam *) subtilitatem exactus completusque sic habet: ὅσοι διὰ ταῦτα οἱ μὲν **) ἀπολώλασι παρ' ὑμῖν, οἱ δὲ χρήματα πάμπολλ' ὠφλήκασιν. De qua constructione v. quae nuper annotavi ad Porsoni Hecub. p. 84. sq. SCHAEFER.

P. 398. v. 1. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. τοιαῦτα si Codex offerret, acciperem. SCHAEFER.

P. 398. v. 1. ἀπολώλασι παρ' ὑμῖν] παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα p. 383, 18., ubi v. not. SCHAEFER.

P. 398. v. 1. χρήματα] Vulg. ὅτι χρήματα. ὅτι abest ab August. primo et secundo, item Bavarico. Sustuli. REISK.

P. 398. v. 2. Ἐργόφιλος] V. Harpocration p. 75. ed. Lips. et Photius c. 16. SCHAEFER.

---

*) V. Ind. ad Porsoni Hecub. p. 111. b. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

**) Sic, non ὅσοι οἱ μὲν διὰ ταῦτα —, quo ordine complevit Meierus de Bon. Damnat. p. 194. SCHAEFER.

vilissimae plebeculae sordibus deturpata legeret. Excellens fuit Reiskii acumen, admirabilis doctrina: sed iudicio (elegantiae enim defectum tali ingenio facile condonaveris) sane quam velles illum paullo plus valuisse. SCHAEFER.

P. 398. v. 10. *τὸν*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 388. v. 11. *Ἀμφικτύοσιν*] Bekkerus: „*ἀμφικτυόσιν* O. k. r. s. u." Eandem accentus diversitatem enotavit ad p. 276, 18. 347, 12. V. Sylburgius Ind. ad Etymolog. M. s. v. SCHAEFER.

P. 398. v. 12. *ψηφισμάτων*] *ψηφισάντων* August. primus. REISK.

P. 398. v. 13. *οὗτος*] *αὐτὸς* Paris. primus et quartus. REISK.

P. 398. v. 13. *νῦν δ' — ψευδόμενος.*] Hermogenes p. 180. *γίνεται δὲ [ἡ περίοδος] καὶ ἐκ συμπλοκῆς δύο ἀδικημάτων. οἷον· νῦν δέ, ἃ μὲν πλεύσασιν ἦν σώζειν, βαδίζειν κελεύων ἀπολώλεκεν οὗτος, ἃ δ' εἰποῦσι τἀληθῆ, ψευδόμενος.* REISK.

P. 398. v. 15. *κελεύων*] *κωλύων* nonnullis placere video; et meo exemplari, nescio a qua manu, adhaesit. Sed certe praeter rem, ut praeter membranas. Opponuntur voces *πλεύσασι* et *βαδίζειν*. *quae potuissent conservari*, si navibus essent profecti, *ea omnia perdidit, dum effecit*, ut pedibus iter facerent. Nihil certius. Vide, quod ad historiam attinet huius rei, pag. 388, 6. et 15. et demum 389, 26. Opponuntur saepe hae duae locutiones. Ita pag. 392, 26. *τηνικαῦτα οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει.* Atque ita bis laudat hunc locum Hermogenes de Invent. T. IV. p. 180. 181. TAYLOR.

P. 398. v. 15. *ἀπολώλεκεν*] Lege, ut Regii *α. δ.*, *ἀπολώλεκεν οὗτος*. Aeschines scilicet. Ita Hermogenes loco nuper laudato: *νῦν δ' ἃ μὲν πλεύσασιν ἦν σῶσαι, βαδίζειν κελεύων ἀπολώλεκεν οὗτος, ἃ δ' εἰποῦσι τἀληθῆ, ψευδόμενος.* TAYLOR.

P. 398. v. 16. *ἀγανακτήσει τοίνυν — εὐθύνας ὑφέξει.*] Hermogenes p. 139. *λείπει δὲ πολλάκις ἡ πρότασις οὐδὲν βλάπτουσα τὴν ὑποφοράν. κόσμος γάρ ἐστι τοῦ λόγου καὶ πλέον οὐδὲν πολλάκις. ἔσθ' ὅτε γὰρ καὶ θεωρίας ἐνδείγματα καλλίστης ἐμφανίζουσιν ἥ τε πρότασις καὶ ἡ ἀντιπρότασις, εἰ τῆς ἑρμηνείας τοῖς ὀνόμασι προσέχοιμεν, ἐξ ὧν τὸ εἶδος τῆς ὑποφορᾶς ὅπως διασύρεται καὶ δείκνυται θεωροῦμεν. οἷον· ἀγανακτήσει τοίνυν αὐτίκα δὴ μάλα, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων* [in Aldina legitur *τῶν ἐνταῦθα πολιτευομένων*] *λόγων εὐθύνας ὑφέξει. εἰ μὲν γὰρ ἔλεγε· πυνθάνομαι τοίνυν αὐτόν, περιάγοντα κατὰ τὴν ἀγοράν, λέγειν ἃ καὶ νῦν ἴσως πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ ἀγανακτῶν, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων λόγων εὐθύνας ὑφέξει· μετὰ προτάσεως ἔκειτο. ἐν οἷς γὰρ λόγοις ἐλπίζεται ἡ ὑποφορά, τοῦτό ἐστιν ἡ πρότασις. τὸ δὲ λέγειν, ὅτι ἀγανακτήσει νῦν, εἰ μόνος τῶν ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων λόγων εὐθύνας ὑφέξει, τοῦτό ἐστιν ἡ ὑποφορά.* REISK.

P. 398. v. 18. *ἐγὼ δ' — παραλείψω*] Scholiastes Hermogenis

p. 154, 89. τεχνικὸν δὲ τὸ συμπλέκειν καὶ συνεισάγειν τὸ ἔγκλημα τῇ μεταλήψει, ὡς καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ παραπρεσβείας πεποίηκε. τοῦ γὰρ Αἰσχίνου λέγοντος· ἔξεστι λέγειν, ἃ βούλεταί τις, καὶ ὡς οὐ δεῖ λόγων εὐθύνας ὑπέχειν· ἐπάγει τὴν μετάληψιν ὁ ῥήτωρ· ἐγὼ δὲ, ὅτι πάντες ἂν εἰκότως ὧν λέγουσιν ὑπέχοιεν εὐθύνας, εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ τι λέγοιεν, ἐάσω. REISK.

P. 398. v. 18. εἰκότως ἂν] ἂν εἰκότως Bekker. Sic etiam Scholiastes Hermogenis l. c. SCHAEFER.

P. 398. v. 18. ἂν] August. primus omittit. REISK.

P. 398. v. 20. ὑπέχοιεν] γρ. ὑπόσχοιεν Paris. primus, secundus, quintus, septimus, August. primus: et idem voluit quoque August. secundus, tametsi mendose dedit ὑπόσχειεν. REISK.

P. 398. v. 21. ἰδιώτης ὢν] Vertit Wolfius: *ut homo rerum imperitus.* At si animum advertisset, opponi inter se verba ἰδιώτης et πρεσβευτής, transtulisset *privatus cum esset*, vel *cum nullo publico munere fungeretur.* IURIN.

P. 398. v. 22. ἀκριβολογήσησθε] ἀκριβολογήσασθε Lambin. ἀκριβῶς λογίσησθε vel λογίσασθε plurimi Codd. Quod rectius fortasse in Aug. et Ital. rationem habet scholii et interpretationis. TAYLOR. ἀκριβῶς λογίσασθε Paris. primus. ἀκριβῶς λογίσησθε August. primus. Quod Wolfius pro scholio habet. De Aug. fallitur Taylorus: in eius enim texto sic est, ut inde retuli. Quod idem in Aldina Taylori reperi, scilic. ἀκριβῶς λογίσησθε. ἀκριβολογήσησθε bonum et probum duco, alterum, ἀκριβῶς λογίσασθε, scholium istius. Saepissime oratores Attici coniunctivum pro imperativo usurpant, ambosque modos inter se alternis usurpant. REISK.

P. 398. v. 22. ἀλλ'] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 398. v. 23. ἐξεπίτηδες] Simplex ἐπίτηδες dant August. primus et secundus. REISK. ἐπίτηδες Bekker. SCHAEFER.

P. 398. v. 23. ἐξηπάτηκεν] ἐξηπάτησεν Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 398. v. 24. ἀνάσχησθε] F. addendum λέγοντος. WOLF. Legendum puto ἀνάσχησθε λέγοντος. IURIN. Ita Lambinus restituit quoque. TAYLOR. Post ἀνάσχησθε addendum esse λέγοντος mihi dudum venerat in mentem, cum viderem idem in mentem venisse Wolfio, Lambino, Iurino. Veruntamen non addendum, sed solummodo subaudiendum est λέγοντος. V. indicem. REISK. S. v. λέγειν p. 324. Conf. Bosii Ellips. p. 246. s. SCHAEFER.

P. 398. v. 25. πρέσβεων ἢ λόγων] πρεσβευτῶν ἢ λόγον August. primus, cum quo de πρεσβευτῶν etiam secundus consentit. REISK.

P. 398. v. 26. τριήρων] Bekkerus: τριηρῶν Y. O. u." SCHAEF.

P. 398. v. 26. οὐδ' ὁπόσων] Absunt a Paulina. REISK.

P. 398. v. 27. οὐδ' — χρόνων] Distinguendum: — οὐδ' ἀκροπόλεως κύριοι· οὐδεὶς γὰρ πρέσβεσι ταῦτα ἐγχειρίζει· ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. MARKLAND.

P. 398. v. 27. ἀκροπόλεων] Vulg. ἀκροπόλεως. ἀκροπόλεων August. primus et secundus. Correxi ἀκροπόλεων, in plurali. REISK.

P. 398. v. 28. οὖν] τοίνυν Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 399. v. 3. καὶ] καὶ primum abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 399. v. 6. οἷς γάρ ἐστιν κ. τ. λ.] Hermogenes p. 144. καὶ γὰρ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, ἀνεύθυνός ἐστιν ὁ πρεσβευτὴς, φησὶν, [recitavi verba, ut emendanda mihi videntur,] ἐπὶ λόγοις, ἀλλ' οὐκ ἀνεύθυνος. καὶ πρῶτον [scilicet ἐγχείρημα, argumentum,] ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ πράγματος· οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα ἀνεύθυνον, ᾧ πρόσεστιν ἀδίκημα. εἶτα ἀπὸ τοῦ προσώπου· ὅτι καὶ ῥήτωρ ἀνεύθυνος ἐπὶ λόγοις οὐκ ἂν εἴη. ἕκαστος γὰρ, ὧν ἐστι κύριος, τούτων τὰς εὐθύνας δίδωσιν. εἶτα ἀπὸ τοῦ τόπου· ὅτι καὶ ἐν δημοκρατίᾳ οὐδεὶς ἀνεύθυνος ἐν λόγοις. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ὦσιν ἀληθεῖς, ἀσφαλῶς ἐστι πολιτεύεσθαι; καὶ καθάπαξ, ὡς ἔφημεν, πάντα τὰ κεφάλαια οὕτω καὶ ἀνασκευασθήσεται καὶ κατασκευασθήσεται. REISK.

P. 399. v. 6. ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία] Vulg. ἐστιν ἡ πολιτεία ἐν λόγοις. ἔστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. ἔστ' ἐν λόγοις ἡ πολιτεία Bekker. SCHAEFER.

P. 399. v. 7. μὴ] γρ. εἰ μὴ margo Altemps. Sed recte se habent vulgata. ἂν, id est ἐὰν, ut solet dici. TAYLOR.

P. 399. v. 7. ἔστι] ἔνεστι plurimi: sunt vero ex Regg. α. δ. ε. η. Harl. et Aug. Alicubi deprehendi Wolfium adnotantem ἔτ' ἔστι. TAYLOR. ἔνεστι August. primus. Wolfius adnotat in farragine ἔτ' ἔστι. REISK.

P. 399. v. 8. καὶ] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 399. v. 9. κινδυνεύσεται] Vulg. κινδυνεύσετε. κινδυνεύσεται August. primus, Aldina Taylori. Utrumque dat Bavaricus, sed ε super diphthongo a nova manu. Praetuli κινδυνεύσεται, scilicet ἡ πολιτεία, quod praecessit. *non in discrimen adducetur? non in periculo versabitur?* REISK. Recte κινδυνεύσετε Bekker. Malim enim κινδυνεύσεται imputare scribis saepissime confundentibus ε et αι, quam ut genuinum passive intelligere: nam active nusquam dicitur κινδυνεύσομαι. SCHAEFER.

P. 399. v. 10. παρελέσθαι] ἀναβάλλεσθαι Paris. quartus. REISK.

P. 399. v. 11. γε] Abest ab August. primo et secundo. δὲ Bavaricus, quae videtur repetitio ex insequente δεῖ esse. REISK.

P. 399. v. 16. ὅταν — καθήκῃ] De statis concionibus loquitur. Nam supra facta est mentio etiam συγκλήτου ἐκκλησίας. Nota τὸ καθήκῃ, ἀντὶ τοῦ προσήκῃ. Hinc Stoicorum καθῆκον. WOLF.

P. 399. v. 21. ἂν] ἂν posterius abest a Bavarico. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 399. v. 22. ὁ δὴ τοὺς χρόνους κ. τ. λ.] Similis omnino locutio Marci Euangelistae IX. 37. καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με. MARKLAND.

P. 399. v. 22. δὴ] δὲ Bavaricus. REISK.

P. 399. v. 22. τῆς] Articulus τῆς non cohaeret cum χρόνους, sed cum ἀναιρῶν. qui eiusmodi reip., qualis nostra [vestra] est, tempora eripit opportuna. REISK. V. p. 398, 28. s. 399, 9. s. SCHAEF.

P. 399. v. 22. οἷα] [οἵας.] οἷα Lambini est coniectura. Ita Cant. Ita Ital. Quid si τῆς οἵαπερ ἡμῶν πολιτείας? TAYLOR. Vulg. οἵας. οἷα August. primus et secundus. Correxi οἷα (in nominativo). REISK. οἵας vide ne genuinum sit, ita tamen, ut quod sequitur ἐστι deleas. Est attractionis exemplum, quod fuerunt qui sic interpretarentur, ut adscriberent οἷα παρ' ὑμῖν ἐστι. V. Bosii Ellips. p. 479. SCHAEFER.

P. 399. v. 22. ὑμῖν] Vulg. ἡμῖν. ὑμῖν August. primus et secundus. Correxi ὑμῖν. REISK. ἡμῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 399. v. 23. οὗτος] κύκλος Cod. Reg. α. Qui quid sibi velit, nescio. Tantumdem intelligo, cum Wolfius adnotavit, id esse scholium. TAYLOR. Ad vocabulum οὗτος adscriptum est in margine Lutetianae κύκλος e Paris. primo. Non ea est varia lectio pro isto pronomine, sed est annotatio rhetorica significans, figuram a rhetoribus κύκλος appellatam hic obtinere. Etiam in Bavarico huic ipsi loco aliisque centenis hoc vocabulum est adscriptum, ut neque dubito, in Paris. primo quoque saepius idem fuisse in margine annotatum: ut mirer, cur hic demum id censuerit Lambinus annotandum. Scatent Bavarici margines eiusmodi annotationibus rhetoricis: σημείωσαι, ὡραῖον, ἐπίκρισις, κατασκευή, τὸ σχῆμα ὑποσιώπησις, μετάβασις ἐπὶ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ σχῆμα κατὰ παράληψιν, τὸ πρῶτον vel δεύτερον μέλος τοῦ δυνατοῦ, ἀντιστροφή, τὸ δυνατὸν κεφάλαιον, παραβολή, ἐντεῦθεν ὁ ἐπίλογος — et alia eiusmodi centena. Videtur Wolfius h. l. verum sensisse, sed mentem suam obscurius exposuisse. REISK. Haec scripsit in variet. lection. In annotatt. haec: „κύκλος, quod in quibusdam codicibus repertum est, non admodum arduum est explanatu. Supersunt codices Demosthenici, cuiusmodi est Bavaricus, quorum margines conscripti sunt notulis rhetoricis figuram vel argumentum cuiusque loci indicantibus, ut τὸ δυνατὸν, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον, μετάληψις. Eiusmodi notula est quoque κύκλος, *hic est circulus.*" SCHAEFER.

P. 399. v. 26. Οἱ ταράττοντες — τὴν πόλιν] μιμητικῶς. WOLF.

additur: *προοίμιον καὶ εἰσβολὴ τῆς παρεκβάσεως*. Conf. p. 401, 11. SCHAEFER.

P. 400. v. 5. *Οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ κ. τ. λ.*] Citat h. l. Apsines p. 700. ad finem: *ἐνίοτε καὶ συνεισάγονται ταῖς ἀντιθέσεσιν αἱ λύσεις. οἷον ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· Οὕτω τοίνυν πολλὰ καὶ δεινὰ* [nota ordinem verborum] *καὶ πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκὼς περιιὼν λέγει· Τί δ' ἂν εἴποις περὶ Δημοσθένους, ὃς τῶν συμπρέσβεων κατηγορεῖς τῶν συμπρέσβεων. ναί. πολλὰ γὰρ καὶ δεινὰ ἐπρέσβευσαν.* Sic edidit Aldus. Sine dubio aut invenit Apsines in suo Demosthenis codice hanc lectionem, aut e memoria recitans ei de suo largitus est, non inficetam illam quidem neque cuius Demosthenem pudere debeat: *ὃς τῶν συμπρέσβεων κατηγορεῖ;* Hic desinit hypophora seu obiectio adversarii. *De Demosthene autem quid statuas, amice, qui collegas legationis accusat?* Iam: *Κατηγορεῖς τῶν συμπρέσβεων;* Haec est prosopopoeia eius, ad quem ista interrogatio, respondentis, sed orationem dirigentis, non ad Aeschinem aliumve Demosthenis inimicum, sed ad Demosthenem ipsum. *Quid audio? quid ais, Demosthene? Tune tuos collegas accusas? Ναί. Accuso enimvero*, respondet Demosthenes, *et id merito quidem: multis enim et gravibus criminibus legationem suam corruperunt.* REISK. Parum probabiliter. SCHAEFER.

P. 400. v. 5. *Οὕτω — πεπρεσβευκὼς*] Quid hoc? *καὶ πολλὰ καὶ πάντα.* Necesse est, ut sit aliquid huiusmodi: *Οὕτω τοίνυν αἰσχρὰ καὶ δεινὰ πάντα καθ' ὑμῶν πεπρεσβευκώς.* TAYLOR. Sententia loci haec est: Quamquam itaque Aeschines legatione sua res peregit 1) turpes easque tam turpes atque demonstravi, 2) numero permultas, 3) earumque nullam, quae e re vestra esset, sed cunctas in fraudem vestram, tamen dictitat etc. REISK. *αἰσχρὰ καὶ πολλὰ* ne confundas cum pervulgatissimo illo, *πολλὰ καὶ αἰσχρά. tam turpia, eaque et multa et omnia —*. SCHAEFER.

P. 400. v. 6. *εἴποι τις*] *εἴποις* August. primus et secundus. REISK. Item Apsines l. c. et Codd. Bekk. melioris notae: ut praeferendum videatur. SCHAEFER.

P. 400. v. 7. *νὴ Δία — εἴτε μή*] *Hercle accuso, velim, nolim.* SCHAEFER.

P. 400. v. 7. *Δία*] *Δί'* Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 7. *γε*] *γ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 8. *μὲν*] Videtur deesse *γὰρ* post *μέν*. MARKLAND. Ne credas. V. not. ad v. 11. SCHAEFER.

P. 400. v. 8. *ἐπιβεβουλευμένος*] Idem voluit August. secundus, tametsi dedit *ἐπιβουλευμένος*. Nihil enim frequentius est librariis graecis, quam ut augmentum perfecti passivi omittant, quod ipsis e dialecto nova graeca adhaerescit. Solent e. c. dicere *Φρυγία κατακαυμένη* pro *κατακεκαυμένη*. Et sic in aliis centenis. *ἐπιβουλευόμενος* Paris. septimus. REISK.

P. 400. v. 10. δυεῖν] Vulg. δυοῖν. δυεῖν Bavaricus. REISK. δυοῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 10. αἱρέσεως οὔσης] Vulg. αἱρέσεων οὐσῶν. αἱρέσεως August. primus, insequente tamen οὐσῶν. αἱρέσεως οὔσης August. secundus, Meermann. margo, P. Manutius, quod praetuli. REISK. Pluralis placet. *duabus conditionibus propositis*. Singularem si Demosthenes maluisset, erat, opinor, scripturus: δυεῖν (s. δυοῖν) δὲ θατέρου αἱρέσεως οὔσης. SCHAEFER.

P. 400. v. 10. τοιούτων — πεπραγμένων] Vulg. τοιούτων τῶν πεπραγμένων ὄντων. τοιούτων ὄντων τῶν πεπραγμένων August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 400. v. 11. ἐγὼ δ'] F. ἔγωγ'. MARKLAND. Pungit Wolfius post κατηγορεῖν. Deinde procedit: ἐγὼ δ' οὐδὲ κ. τ. λ. TAYLOR. Post κατηγορεῖν plene interpungendum. Et sic interpunxit Bekker. Quod cum Marklandum fugisset, male et v. 8. γὰρ inserendum et hic ἔγωγ' legendum esse opinatus est. SCHAEFER.

P. 400. v. 11. ἐγὼ δ' — τὰ βέλτιστα.] Hermogenes: καὶ πάλιν, ὃ δὴ καὶ βίαιόν ἐστι διαφερόντως, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, οἷον· ἐγὼ δὲ οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι· πρεσβεύειν μέντοι σὲ μὲν πολλὰ καὶ δεινά, ἐμαυτὸν δὲ ὑπὲρ τούτων τὰ βέλτιστα. Quod si par censebimus esse, ut cola inter se paria sint et sententiae utrinque plenae atque secum congruentes, post πολλὰ καὶ δεινὰ inseri debent aut ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν aut κατὰ τούτων, *contra hos Athenienses*. REISK.

P. 400. v. 12. φημὶ σοί] φημί σοι Reisk. et Bekker. SCHAEF.

P. 400. v. 13. τουτωνὶ] τούτων August. secundus. τουτονὶ Aldus. REISK.

P. 400. v. 15. σοὶ] σοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 16. ταῦτα ἐπράττετε] An ταὐτά, *eadem?* Infra p. 408, 5. MARKLAND. ὑμεῖς γὰρ ταὐτὰ ἐπράττετε, καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε Cod. Ital. TAYLOR. Pro primo et secundo *) ταῦτα mavult Marklandus ταὐτά. Quam coniecturam ab Italico confirmari ait Taylorus. Vulgatam dederat antiqua manus in Bavarico, nova id, quod Marklandus suasit. REISK. ταῦτ' ἐπράττετε Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 16. καὶ ταῦτα — ἤρεσκε] καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ἤρεσκε lege. WOLF. Legebatur enim insulse: καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ταῦτα ἤρεσκε. TAYLOR. Vulg. καὶ ταῦτα ἅπασιν ὑμῖν ταῦτα ἤρεσκε. Posterius ταῦτα abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Aldina, Paulina, et delendum censuit Wolfius quoque. Expunxi. REISK.

P. 400. v. 16. ἅπασιν] πᾶσιν Bekker. SCHAEFER.

---

*) Sed Marklandus tantum pro primo videtur maluisse. SCHAEFER.

P. 400. v. 16. ἤρεσκε] ἤρεσκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 17. τράπεζαι] τράπεζα Bekker. e duobus Codd. Singularis in tali argumento solennis est. Nemo non meminerit Homerici versus passim lecti in Odyssea: ἔστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίη τε τράπεζα. Euripides Hec. 787. P. κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί. SCHAEFER.

P. 400. v. 17. τραγῳδεῖ] V. not. ad p. 229, 18. SCHAEFER.

P. 400. v. 18. τούτων] salis puta communis mensaeque convivalis, h. e. iurium convictus mutui. REISK.

P. 400. v. 20. οἱ] Omittit August. secundus. REISK.

P. 400. v. 21. κοινῇ] καὶ νυνὶ margo Lutetianae sine auctoritate. Unde fictitiam lectionem Wolfius per errorem a se commentus est in farragine hanc: καὶ γὰρ νυνὶ κοινῇ. REISK.

P. 400. v. 22. συσπένδουσι] συσπένδουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 22. τοῦτο] ταῦτα Paris. quartus et septimus, August. primus et secundus. REISK. ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 23. ἀλλ' ἐὰν — δηλοῦσι] Citant Anecd. Bekk. p. 132, 16. SCHAEFER.

P. 400. v. 23. αὐτῶν] αὐτῶν Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 400. v. 25. δηλοῦσι] δηλοῦσιν Bekker. Sic Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 400. v. 25. καὶ ἡ βουλὴ δὲ] Vulg. καὶ ἡ βουλή. Post βουλὴ addit δὲ Paris. quartus. Sed August. primus et secundus sic exhibent: — δηλοῦσιν. ἡ βουλὴ τὰ αὐτὰ —. δὲ addidi. REISK. ἡ βουλὴ δέ, deletà copulà, Bekker. SCHAEFER.

P. 400. v. 25. τὰ αὐτὰ ταῦτα] Subaudi εἴωθε ποιεῖν. REISK. ταὐτὰ ταῦτα Bekker. Ab aliis haec formula expletur subaudiendo praepositionem κατά. Frustra: reliquae enim orationi, ut alia eiusdemmodi neutra, sic interseritur, nihil ut subaudiri oporteat. Valet autem idem quod ὡσαύτως οὕτως. Ceterum post ταῦτα non interpungendum: quippe haec formula cum sequentibus coalescit. SCHAEFER.

P. 400. v. 25. ταῦτα] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 400. v. 25. εἰσιτήρια] Locum hunc confer cum iis, quae habet Suidas: Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἑορτῆς, ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προϊᾶσιν, οὕτως ἐκαλεῖτο. ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκασι. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ἡ βουλὴ τὰ εἰσιτήρια ἔθυσεν. συνεστιάθησαν δὲ καὶ τῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοί, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι. Emendandus est ex textu Demosthenis. Nescio, unde arripuerit hanc glossam Suidas, certe non verbis mendosiorem, quam re et doctrina insinceram. Quanto rectius alii, ut Ulpianus ad Midianam, interpretantur de sacris, quae senatus facit religione antiqua, antequam consilium caperetur et coeptum esset agi. Vide doctissi-

secundus, Bavaricus, P. Manutius. In August. primo dederat quidem librarius primus συσσεσιτικώς, (quasi a σιτίζω,) sed postmodum venit alius aliquis, qui iota illud in η mutavit. Correxi συσσεσιτηκώς. REISK.

P. 401. v. 3. Ἀδειμάντου] Ἀδιμάντου August. primus. Ἀδαμάντου August. secundus. REISK.

P. 401. v. 3. πότεροι — Αἰσχίνῃ;] Verba sic ordinant August. primus et secundus: πότερον οὖν τοὺς ἅλας παρέβαινον καὶ τὰς σπονδὰς, Αἰσχίνῃ; Sed e primo solummodo πότερον (adverbiale) enotavi. REISK. Etiam Bekkerus παρέβαινον post ἅλας posuit. SCHAEFER.

P. 401. v. 4. καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες] Vulg. καὶ παραπρεσβεύοντες. καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus. οἱ addidi. REISK.

P. 401. v. 5. οἱ δωροδοκοῦντες] Delendum οἱ. MARKLAND. E contra Aldus ingeminavit articulum: οἱ προδιδόντες καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. TAYLOR. P. Manutius nempe medium articulum omisit. Unde nata est illa dubitatio. REISK.

P. 401. v. 5. δωροδοκοῦντες] Vulg. δωροκοῦντες. Vitium hoc est typographicum editionis Lutetianae. Correctius dant omnes libri δωροδοκοῦντες. REISK.

P. 401. v. 6. δηλονότι] Punge leviter post istam vocem, et rem ita concipias mecum. Scilic. πότεροι παραβαίνουσι; — οἱ ἀδικοῦντες δηλονότι. Et quid παραβαίνουσι? Nimirum τὰς ὅλης γε κ. τ. λ. TAYLOR. Rectius non interpungitur. SCHAEFER.

P. 401. v. 6. τῆς πατρίδος] Sic est in Aldina et Paulina. Wolfius tamen cum ita corrigat [ad v. 2.], necesse est in alia quapiam editione vetustiore, Herwagiana forsitan, aliud quid legi. REISK.

P. 401. v. 6. σπονδὰς] Subaudi παραβαίνουσι: migrant sacra, h. e. vim et validitatem eorum frangunt, eorum communione semet ipsi excludunt, iure fructum eorum percipiendi se defraudant. V. p. 400, 2. παρεληλυθεν. REISK. Subaudiendum παρέβαινον. SCHAEFER.

P. 401. v. 7. καὶ] Abest ab August. primo et secundo, item Bavarico et Aldina Taylori seu Veneto. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 7. εἰδῆτε] εἰδῆθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 8. πώποτε] Vulg. ποτὲ. πώποτε August. primus et secundus, quod praetuli. REISK. πώποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 8. ἐληλυθότων] ἐλθόντων August. secundus. REISK.

P. 401. v. 8. ὡς] In margine Lutetianae ad hanc praepositionem vel ad hoc adverbium sic annotatum est: πρὸς. εἰς ζ. πρὸς dat Bavaricus, sed cum ὡς superscripto. πρὸς item Aldina Taylori. REISK.

νον, ἵνα ἐψυχαγωγημένοι διὰ τῶν προτέρων λόγων οἱ δικασταὶ πιστεύωσι καὶ τοῖς ἐπιφερομένοις, ὡς ὁμοίως ἀληθέσι. Quod cum historiolam hanc plurimi attigerunt, alii de humanitate Philippi solliciti, alii artificium admirati Demosthenis, ideo tamen prae caeteris Hermogenem adductum esse volui, ut lectionem illam v. 12. Ὀλύμπια simul stabiliret. Philippus sc. ob partam victoriam laetabundus et res Olynthi prospere gestas convivio excepit, ut narrat iste scriptor, eos, qui nuper Olympia vicerunt. Et percommode sane accidit, ut Olympia celebrarentur eodem anno, quo Philippus Olynthum obsidione cepit, scilicet Olymp. CVIII. 1. Minus igitur necessaria est, elegantissima licet, coniectura viri nunquam satis laudandi, qui pro Ὀλύμπια reponit Ὀλύνθια, *ludos ob captam Olynthum.* TAYLOR. Utitur hoc loco etiam Tiberius cap. de Antitheto p. 35. Add. Photius p. 258. s. Ceterum Ὀλύμπια Rufus quoque tuetur l. c. Quod autem Taylorus Olympia de ludis qui proprie Olympici dicuntur intellexit, quis non demiretur, cum ipsa huius loci verba alia omnia doceant? SCHAEF.

P. 401. v. 15. στεφανῶν τοὺς νενικηκότας] Locum hunc adducit et explicat Harpocrat. in v. Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. TAYLOR. V. Photius c. 396. extr. SCHAEFER.

P. 401. v. 16. ἤρετο — ἐπαγγέλλεται] Rufus l. c. memoriter sic scripta citat: Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν εἶδεν ὑποκριτὴν, ὃς οὐδὲν ἐπαγγέλλεται. SCHAEFER.

P. 401. v. 16. Σάτυρον τουτονὶ] Ob pronomen ἀναφορικῶς, non δεικτικῶς, usurpatum citat haec verba Apollonius Dyscolus apud Bastium ad Gregor. Corinth. p. 72. (De Pronom. p. 75. ed. Bekk.) Conf. Photius c. 338. ex hoc loco citans ἤρετο — ὑποκριτήν. SCHAEFER.

P. 401. v. 16. τί δή] τί δήποτε Paris. primus. REISK. Non displicet. SCHAEFER.

P. 401. v. 17. ἐπαγγέλλεται] Harpocrat. v. Ἐπαγγελία consulatur, item Ulpianus ad hanc vocem, et quae ego produxi ad initium Orationis [Apparat. T. II. p. 412.]. Cod. Aug. scholion conservavit, scilicet: ἐπαγγέλλεται] αἰτεῖ. TAYLOR. ἐπαγγέλλεται est utique in August. primi texto, non αἰτεῖ, quod contra colligi queat ex oratione Sim. Fabricii. In margine adscriptum est scholium hoc breve: ἀντὶ τοῦ αἰτεῖ. Et hoc idem scholium reperi quoque in Lessing. margine. REISK.

P. 401. v. 17. αὐτῷ] ἑαυτῷ Aldina Taylori. REISK. ἑαυτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 17. μικροψυχίαν] V. not. ad p. 414, 15. SCHAEF.

P. 401. v. 17. ἤ τίνα πρὸς αὐτὸν] Vulg. ἢ πρὸς αὐτόν. ἢ τίνα πρὸς αὐτὸν August. secundus. REISK. Bene ἤ πρὸς αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 18. ἀηδίαν] V. Ind. Graecit. pag. 14. ἀηδὴς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν — οὐδέν p. 411, 11. SCHAEFER.

P. 401. v. 18. *ἐνεωρακὼς*] Simplicius et rectius *ἑωρακὼς*, ut plurimi, scilic. Reg. δ. Harl. Obsop. Aug. et Ask. TAYLOR. Simplex *ἑωρακὼς* dant Bavaricus, August. primus et secundus. REISK. Simplex non fuit cur Taylorus praeferret. Herodotus III. 53. *ἐν γὰρ δὴ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνεώρα.* — Bekkerus: „*ἐνεορακὼς* Y. — *ἑορακὼς* F. *ἑοράκὼς* Q." *μικρογραφούμενον* etiam alibi suis e libris enotavit, e. c. pag. 341, 3. 374, 13. Atque *ἐνεορακὼς* scripsit hunc locum citans Elmsleius ad Sophocl. Aiac. 278. (post Marklandi Iphigen. p. 304. ed. Dind.). SCHAEFER.

P. 401. v. 18. *εἴη*] Bekkerus: „quod vulg. addunt *εἴη*, omisi cum S." *εἴη* si a mala manu accessit, vellem haec in Codd. sic scripta legerentur: — *ἐπαγγέλλεται, τίνα ἐν ἑαυτῷ ἢ μικροψυχίαν ἢ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακώς.* Ceterum Reiskius post *εἴη*, Bekkerus post *ἐνεωρακώς* signum interrogationis posuit. SCHAEFER.

P. 401. v. 18. *δή*] Vulg. *δέ*. *δή* August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 401. v. 21. *αὐτὸς*] Vulg. *αὐτούς*. *αὐτὸς* Paris. quintus, August. primus et secundus, Bavaricus, Weimar. P. Manut. Lessing. margo. Correxi *αὐτός*. REISK.

P. 401. v. 21. *ῥᾷστα — πάντων*] Satis longa intercapedo disiungit quae syntactice cohaerent. *ῥᾷστα πάντων δοῦναι* propterea dicuntur, quia puellae erant ipsius Philippi mancipia ideoque non redimendae a domino solutis *λύτροις*. V. p. 402, 1. SCHAEF.

P. 401. v. 22. *δεδοικέναι*] *δέδοικε* Bekker. e duobus Codd. SCHAEFER.

P. 401. v. 23. *νεανιευσαμένου*] Anecd. Bekk. p. 52, 17. *Νεανιεύσασθαι: ὑψηλόν τι καὶ ἐλευθέριον φρονῆσαι.* Dicitur h. l. de pollicitatione magnifica. Similiter p. 536, 26. *οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν.* SCHAEFER.

P. 401. v. 25. *αὐτόν φασιν*] *φασὶν αὐτὸν* Bekker. SCHAEFER.

P. 401. v. 26. *Πυδναῖος*] Vulg. *Πυκναῖος*. Correxi *Πυδναῖος*. REISK.

P. 401. v. 28. *οὔσας*] *ὄντα* Bekker. e libro optimo, schemate syntactico satis pervulgato, quod interpretantes in vulgarem formam converterunt. V. not. ad p. 348, 22. SCHAEFER.

P. 401. v. 28. *νῦν*] *τοίνυν* Paris. secundus et margo Bavarici, item Aldina Tayleri. REISK. *τοίνυν* Bekker. SCHAEFER.

P. 402. v. 2. *ταύτας — δός μοι*] Citant Anecd. Bekk. p. 122, 6. SCHAEFER.

P. 402. v. 2. *σε*] Abest a Bavarico, sed a nova manu est superscriptum. REISK.

P. 402. v. 3. *οἵαν* [illegible] *δώσεις δωρεὰν*] quam mihi caram futuram, et quanti a me [illegible] faciendam, et quem ad usum conversuro.

lang. Franç. avec le Grec p. 86. D. Chrysostom. ad Ioann. IV. 6. TAYLOR. Sic corrigunt Lessing. et Weimaran., cum Aldus dedisset οὑτοσί. REISK. Iunge οὑτωσὶ ἡσυχῇ, *sic paullulum*, scilicet ut decebat honestam mulierem. SCHAEFER.

P. 402. v. 21. ἠνάγκαζον] Post τρώγειν posuit Bekker.: quae sedes aptior est. *cogebant, opinor, hi:* nam nisi coacta fuisset, ne tetigisset quidem nec vinum nec tragemata. SCHAEFER.

P. 402. v. 21. τρώγειν] *tragematis vesci:* nam coena iam finita erat. V. Anecd. Bekk. p. 114, 14. SCHAEFER.

P. 402. v. 22. μοὶ δοκεῖν] μοι δοκεῖν Reisk. μοι δοκεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 402. v. 22. δοκεῖν] Post h. v. videtur deesse ἔτι σωφρονοῦντες vel tale quid, 1) quo sit, quod insequenti ὡς δὲ — διεθερμαίνοντο opponatur, 2) quia alias, sine tali supplemento, illa dictio, μοι δοκεῖν, *ut mihi videbatur*, frigida et sensu cassa sit futura, ut nescias, quid illuc in medium proiecta sibi velit. REISK. Nihil deest. V. not. ad ἠνάγκαζον v. 21. SCHAEFER.

P. 402. v. 25. ἀδημονούσης] Consule Ulpianum ad locum, item Maussaci not. ad Harpocrat. pag. 16. TAYLOR. Anecd. Bekk. p. 341, 25. Ἀδημονούσης: ἀπορούσης. Quod hinc sumtum esse quis dubitet? SCHAEFER.

P. 402. v. 27. ἐχθρῶν, τῶν ἀλιτηρίων] Vulg. ἐχθρῶν τε καὶ ἀλιτηρίων. Pro τε καὶ unum articulum τῶν dant August. primus et secundus. Praetuli ἐχθρῶν, τῶν ἀλιτηρίων tanquam fortius et ardentius atque cum istorum iracundia et stomacho convenientius. REISK.

P. 402. v. 28. Κάλει παῖδα, — Ἱμάντα τις φερέτω.] Scilicet hae voces tum resonabant. *Voca tu tortorem*, clamabat alius: alius, *Scuticam afferto quis.* μιμητικῶς haec pronunciantur. REISK.

P. 403. v. 1. ἧκεν] ἦλθεν Paris. primus, quartus, quintus, August. primus et secundus. REISK.

P. 403. v. 1. ῥυτῆρα] V. Anecd. Bekk. p. 299, 28. SCHAEFER.

P. 403. v. 2. μικρῶν] μιαρῶν cum Wolfio [ad p. 402, 21.], quod iam vidimus, habent etiam marg. Benenati et Bodl. Videamus interpretem Etruscum: *E quantunque fosse* leggieri la cagione *che gli moveva ad ira, nondimeno perche eglino haveano bevuto, poscia che ella hebbe detto non so che, e che hebbe pianto* —, Hoc cum secundis curis Wolfii atque eius interpretatione consentit. Et credo ad sensum auctoris pertinere. Interea, si bene se habeat illa versio Italica, leves illac causae, quae stomachum movebant temulentis illis et petulantibus, erant, quod mulier infelix prae impatientia aliquid inconsulto dixerit et suam fortunam sit conquesta. Fuerint igitur, quae effutiverit, huiusmodi, qualia comminiscebatur Ulpianus: „*Haeccine ab Atheniensibus perpetior! Immo cum Scythis dego, non cum legatis istius urbis, quae*

P. 403. v. 7. εἰ μὴ — παροινουμένη] Plenius in membranis: εἰ μὴ ἐκεῖνος ἀφείλετο αὐτὴν, καὶ ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. TAYLOR.

P. 403. v. 7. ἀφείλετο αὐτὴν] Vulg. ἀφείλετο. Post h. v. addunt αὐτὴν Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. Aberrarunt hic, ut alias saepe factum est, quod non miror, in digerendis schedulis Wolfianis, operae Herwagii ad v. 25. referentes id, quod huc erat referendum. Addidi αὐτὴν, non quo sine eo non constaret oratio, quod facile subaudiatur, sed quod sic plenior atque planior fit. REISK. Omisit Bekker. SCHAEF.

P. 403. v. 7. καὶ ἀπώλετ'] Vulg. ἀπώλετ'. καὶ ἀπώλετ' P. Manutius. καὶ e Felicianea *) addidi, non quo copula esset, quae esset importuna, sed quo significet *vel, adeo*, et significationem intendat. Nisi eam Iatrocles eripuisset, vel perisset, aut perisset utique, h. e. non solum contumelias illas corpore tolerasset, verum etiam animam ipsam quoque emisisset. REISK. Particulam omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 403. v. 8. τουτουΐ] τούτου Paris. primus, August. primus et secundus. REISK.

P. 403. v. 10. περὶ] παρὰ Paris. quartus cum γρ. REISK.

P. 403. v. 11. καὶ Διόφαντος — ἀναγκάσω.] Citant Anecd. Bekk. p. 156. s., ubi editum est Διόφαντον, fortasse typothetae errore. SCHAEFER.

P. 403. v. 11. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. primus, August. secundus. REISK.

P. 403. v. 11. ἀπήγγειλεν] Vulg. ἀπήγγειλλεν. Melius ἀπήγγειλεν dat P. Manutius cum aliis libris. REISK. ἀπήγγελλεν Anecd. Bekk. l. c. SCHAEFER.

P. 403. v. 11. μαρτυρεῖν αὐτὸν] Vulg. αὐτὸν μαρτυρεῖν. Invertunt August. primus, Bavaricus, Ald. P. Manut. REISK.

P. 403. v. 13. καὶ τοιαῦτα συνειδὼς κ. τ. λ.] Citat hunc locum Hermogenes p. 346. REISK.

P. 403. v. 13. ἑαυτῷ] αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 403. v. 13. ἀκάθαρτος] κατάρατος Cod. Reg. η. Vulgatam tuetur Hermogenes p. 346. iterumque p. 347. TAYLOR.

P. 403. v. 15. αὐτῷ] [αὐτῷ.] Lege αὑτῷ. MARKLAND. αὑτῷ cum aspero dat Bavaricus. REISK. αὐτῷ Reisk. αὑτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 403. v. 15. αὑτῷ βίον] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 403. v. 16. λαμπρᾷ] μακρᾷ Hermogenes p. 245, 24. REISK. V. not. ad p. 405, 16. SCHAEFER.

---

*) Scilicet exemplari Manutianae. SCHAEFER.

tantum commemorare, non commendare voluisse. Sententia est: Aequa et legitima defensio ista non est; verumtamen est artificium iudices aliquantisper ludendi atque morandi, cum reus actoris personam sibi induit, h. e. crimina in se intorta in accusatorem retorquet. REISK.

P. 404. v. 18. τὰ δὲ πράγματα] Scilicet τὰ ὑπὸ τούτου διεφθαρμένα. Nisi malis legere τὰ δὲ τούτου πράγματα, aut τὰ σὰ δὲ πράγματα. *tua vero causa nil eo fit melior.* REISK. τὰ πράγματα i. q. τὰ πεπραγμένα v. 15. nihilque nec subaudiendum neque addendum. SCHAEFER.

P. 404. v. 18. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ] Rescribendum videtur: οὐδέν· πολλοῦ γε δεῖ. vel: οὔ· πολλοῦ γε δεῖ. JURIN. V. not. ad pag. 100, 10. 370, 2. SCHAEFER.

P. 404. v. 19. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 404. v. 19. μοι] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 404. v. 19. ἀμφότερα] ἀμφότερ' Bekker. SCHAEFER.

P. 404. v. 20. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 404. v. 21. ἐστὶν] ἔσται Paris. quartus. REISK.

P. 404. v. 21. [φεύξεται]] Abest ab August. primo. Nullus cum dubitarem post ἀπολογία e praemissis tacite repeti seu subaudiri debere ἐπιδεῖξαι, ideo φεύξεται uncis inclusi. Idem est ac si dixisset: καὶ ἐπιδεῖξαι, ἥτις ἐστὶν ἡ δικαία ὁδὸς τῆς ἀπολογίας. *et docere, quae sit vera atque legitima sui purgandi ratio.* REISK. Recte omisit ineptissimum emblema Bekker. Notabilis autem constructio τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογία pro vulgari τὴν δικαίαν ἀπολογίαν ἥτις ἐστίν. SCHAEFER.

P. 404. v. 22. κατηγορημένα] κατηγορούμενα Paris. quartus et septimus. REISK.

P. 404. v. 23. δύναιτ' ἂν οὗτος ποιῆσαι] Non ποιῆσαι, sed εἰπεῖν Codd. praestantiores, idque rectius. Sunt autem Aug. Harl. cum Regio δ. TAYLOR. δύναται εἰπεῖν Paris. quartus, August. primus, Harl., probante Tayloro. Etiam August. secundus dat δύναται. ποιῆσαι, id est δεῖξαι. Gemina fuit olim in libris h. l. lectio, altera ποιῆσαι, altera εἰπεῖν. REISK. εἰπεῖν videtur interpretantis esse. Saepe ponitur ποιεῖν, ne antecedens verbum repeti oporteat. SCHAEFER.

P. 404. v. 25. δήπου] Abest ab August. primo et secundo REISK.

P. 404. v. 25. ἀπολωλέναι] ἀπολωλεκέναι Aldina Taylori. REISK.

P. 404. v. 28. ἀνώμοτον εἶναι τὴν εἰρήνην] Intelligi puto tempus, quo Philippi ἡ ὅρκωσις per fraudem τῶν παραπρεσβευόντων tantisper differebatur, dum summa rerum pessum iret. Aliter interpretatur Weiskius de Hyperb. II. p. 42. SCHAEFER.

P. 405. v. 1. ὡς συμφέροντα καὶ γενησόμενα] Iterum hallucinatur Lambinus, qui legit ὡς συμφέροντα γενησόμενα, deleta coniunctione, *in rem vestram futura*. Sensus est: *Haec renunciavit Aeschines, ut quae essent* et *utilia*, et *quae certissime erant eventura*. TAYLOR. Dubium est, utrum deleat Lambinus, an solummodo commemoret, a libris nescio quibus καὶ abesse. Saepe fecit nimia brevitas, cui Lambinus in adornando indice suo studuit, ut nunc ignoremus, quid ab ipso profectum, quid e libris petitum sit et e quibus. REISK.

P. 405. v. 5. τούτοις μηδενὸς] τούτων οὐδενὸς Harl. οὐδενὸς etiam Reg. δ. Fortasse vulgata recte se habet. *cum iis* [legatis scilicet] *in nulla re communicavi*. TAYLOR. οὐδενὸς August. primus et secundus, Bavaricus. REISK. οὐδενὸς Bekker. Neque alterum patitur proprietas linguae Graecae. SCHAEFER.

P. 405. v. 5. βούλεσθε] βούλεσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 6. τἄλλα] τἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 7. αὐτοὺς] ὅπως αὐτοὺς Paris. quartus, si recte annotatum est. Sed videtur potius ad ὡς v. 8. referendum esse. REISK.

P. 405. v. 8. τουτουσὶ] τούτους August. secundus. REISK.

P. 405. v. 8. ὡς] ὅτι August. primus et secundus, Aldina Taylori. REISK. ὅτι Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 10. ἐφ' ὑμῖν] Forte ἐφ' ὑμᾶς. *τουτέστιν, ἐπὶ τῇ βλάβῃ ὑμῶν. ἐφ' ὑμῖν* vero significat *ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ὑμῶν*. WOLF. ἐφ' ὑμᾶς. MARKLAND. ἐφ' ὑμῖν recte habet. *in fraudem*, *in pestem vestram*. Vide Indicem [p. 228. in.]. REISK. Mox corrig. θεάσασθε. SCHAEFER.

P. 405. v. 12. ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας] ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας Bekker. e duobus Codd. melioris notae. Quorum auctoritas nisi esset, nemo non praeferret ordinem Reiskianum: nam ἀναιδείας fortius est. Conf. not. ad p. 286, 21. SCHAEFER.

P. 405. v. 13. οὐδ' — ἁμαρτών] V. Ind. Graecit. p. 30. in. Est superlatio rem gravissime significans: *ne aberrante quidem linguâ*. Philocratis foeditas et impudentia adeo est in ore vulgi, ut, si quaeras, quis sit omnium foedissimus et impudentissimus, lingua, vel si titubet, nomen eius edere cogatur. SCHAEFER.

P. 405. v. 13. ὑμῶν] Arcte cohaeret cum ἄλλον. Idem est ac si dixisset: οὐδένα ἄλλον ἐκ τοῦ ὑμετέρου πλήθους. Nam alium quempiam vestrum, id est e vestro numero, appellet quam Philocratem, ne si erret quidem, aliud agens, aliud cogitans, lingua mentem praecurrente hunc appellet, volens alium appellare; h. e. nemo unquam alium praeter Philocratem edet neque volet edere. REISK. Ego vero iungo οὐδεὶς ὑμῶν, ita volente adeoque poscente Demosthene. Qui si iunxisset ὑμῶν ἄλλον, quid aliud quam dixisset in corona [illegible] βδελυρὸς καὶ ἀναιδής, quorum βδε-

λυρώτατος καὶ ἀναιδέστατος sit Philocrates? Quae futura erat permira captatio aurae popularis. SCHAEFER.

P. 405. v. 15. ἂν] Abest a Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 15. τίνα δὲ] Repete φήσαιτ' ἄν. SCHAEFER.

P. 405. v. 16. ἂν] Iunge cum infinitivo εἰπεῖν. SCHAEFER.

P. 405. v. 16. λαμπρᾷ τῇ φωνῇ] [τῇ φωνῇ.] Lege λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. Quod deerat in aliquibus: sed non oportuit. Restituerunt optimi, Harl. et Aug., cum edit. Lutet. Modo p. 403, 15. καὶ τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. ubi Hermogenes invenerat in suis Codd. μακρᾷ τῇ φωνῇ. Nimirum ex multis locis hic est unus, in quibus *Demosthenes dicit, voce dulci et clara fuisse Aeschinem:* verbis utor Ciceronis in Oratore §. 18. Sic in sequentibus pag. 408, 17. μηδέ γε εἰ καλὸν καὶ μέγα οὗτος φθέγγεται, μηδ' εἰ φαῦλον ἐγώ. Vide orationem hanc exeuntem p. 449, 20. p. 380, 1. p. 415, 15. Iis, quae ex Cicerone attulimus, adde Ulpianum in σχ. ad auctorem nostrum p. 449, 26. ἔστι γὰρ εὐφωνότατος Αἰσχίνης, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ πολλάκις ὁ Δημοσθένης. Similia pene habet Plinius II. Epist. 3. TAYLOR. λαμπρᾷ abest a Bavarico, Ald. P. Manut. Wolf. Tayl. Sed restitui iubet Taylorus, quod sit in August. primo et Harl. REISK. Omisit Bekker. Conf. Interprett. ad Plinii l. c. SCHAEFER.

P. 405. v. 18. ὄχλους] [ὅρκους.] F. ὄχλους, ut e Plutarcho apparet. WOLF. ὅρκους habuit Aldus, credo, solus. TAYLOR. ὄχλους corrigit Weimaranus, forsitan ex editione Feliciani aut P. Manutii, quae sic dant. δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους, id est δειλὸν προσιέναι πρὸς τοὺς ὄχλους, timidum adire ad conciones plebis miscellaneae easque expostulationibus, convicio, iurgio obtundere. Servandum esse ὄχλους docent insequentia: οὐδὲν γὰρ πώποτ' —. Alias per se bona est dictio δειλὸς πρὸς τοὺς ὅρκους, nisi quod ab hoc loco est aliena, significans pudentem et religiosum sanctumque virum, qui ad iurandum raro et cunctabundus et invitus neque nisi a summa necessitate coactus accedat, metu ne vel imprudens peieret. Improbi autem et audaces ad iurandum vel mercede ducti vel levitate impulsi temere procurrunt pensi non facientes, etiamsi caput suum atrocissimis diris innectant. REISK. ὄχλους invidiosius dictum. Nec Demosthenes hoc vocabulo usurus erat, si e sua ipsius persona nunc loqueretur: sed refert vocem adversariorum. SCHAEFER.

P. 405. v. 18. φασὶν εἶναι] Vulg. φασίν. Post φασὶν addunt εἶναι Paris. primus et secundus, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori seu Venetus. Addidi. REISK.

P. 405. v. 20. βεβίασμαι] ἐβιασάμην Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK. Hoc paullo magis congruit antecedenti ἠνέχλησα. Sed praestat βεβίασμαι ut reconditius. Sic v. 7. ἠναντίωμαι sequitur post ἀντεῖπον. Nec putan-

dum hoc modo misceri tempora diversa: quippe aoristus induit naturam perfecti. SCHAEFER.

P. 405. v. 21. περὶ τούτων] sive *his de rebus*, sive potius *his de hominibus*. REISK.

P. 405. v. 22. τουτουσὶ] Vulg. τούτους. τουτουσὶ August. secundus. REISK. τούτους Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 23. χρήματα] χρήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 25. τὰ πράγματα πεπράκασι] πεπράκασι τὰ πράγματα Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 26. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 26. ἀλλ' οὐδ' ἔδειξεν] [οὐδ' ἔδειξεν.] Quid hoc? Harl. Cod. habet ἀλλ' ἔδειξεν. *se ipsum, ut sorex, suo indicio prodidit*. Non negligenda sane lectio. TAYLOR. Vulg. οὐδ' ἔδειξεν. ἀλλ' de meo addidi vel potius ex Harleiano adscitum ad vulgatam applicui. *non os modo non diduxit, sed ne prodiit quidem in conspectum, ne obtulit quidem se vobis*. REISK. ἀλλ' omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 405. v. 27. πάντων] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. Conf. v. 11. s. SCHAEFER.

P. 406. v. 1. καὶ οὐδὲν] Vulg. καὶ. Huius particulae loco fuit οὐδὲν in Paris. quarto, si recte assequor mentem eius, qui variantes margini Lutetianae allevit. Addidi οὐδὲν. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 2. ἐστι] Abest a Paris. quarto, August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 2. τὸ συνειδέναι] F. τὸ γὰρ συνειδέναι. MARKLAND. Deceptus est a vulgari interpungendi ratione, quae haec est: — ἀσθενές. τὸ συνειδέναι — πράγματα, τοῦτο —. REISK. Fugit igitur Anglum τοὐναντίον hic esse *e contrario*. Perversam illam interpunctionem sequitur etiam Wyttenbachius hunc locum citans Animadvers. in Plutarchi Mor. p. 88. C. SCHAEFER.

P. 406. v. 3. ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 5. τοῦτο — ποιεῖ] Plutarchus T. VI. pag. 327. s. H. ταῦτα ἀποστρέφει τὴν γλῶτταν, ὡς ὁ Δημοσθένης φησὶν, ἐμφράττει τὸ στόμα, ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. Eundem hunc locum, ut videtur, respiciens p. 628. τοῦτο τὸ ψεῦδος — ἄγχει, τὴν παῤῥησίαν ἀφαιρεῖται. SCHAEFER.

P. 406. v. 5. ἀποστρέφει] ἀποστρέφεται Aldina Taylori. REISK.

P. 406. v. 5. ἐμφράττει] ἀμφράντει August. secundus. In quo geminum cum insit vitium, posterius natum videtur e non intellecta portentosa sigla, qua librarii graeci ττ exarant, quam verbis declarare non licet, illi tenent, qui graecos codices vel parum triverunt. Accedit ea ad speciem γ cum τ compositi. REISK. Conf. Bastii Commentat. Palaeogr. p. 785. SCHAEFER.

P. 406. v. 6. τὸ — τελευταῖον — πρώην] τὰ τελευταῖα πρώην p. 308, 13. τὰ τελευταῖα — ἔναγχος p. 403, 22. SCHAEFER.

P. 406. v. 7. ἴστε — ὅτ'] V. not. ad Porsoni Hecub. p. 13. et Ind. p. 119. s. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 406. v. 7. [καὶ]] Omittunt August. primus et secundus, Bavaricus, Ald. P. Manut. Aut delendum est καὶ, quod plurimi codices omittunt, aut addendum est αὐτοί. vosmet ipsi nostis perinde ut ego. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 7. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 8. Ἰοὺ ἰού] Conf. p. 784, 19. SCHAEFER.

P. 406. v. 10. καίτοι ταῦτα μὲν] F. καὶ τὰ τοιαῦθ', ἃ μὲν —. MARKLAND. Fallitur. Sensus loci: Atqui haec, quae mihi tunc minatus est, scilic. ἡ εἰσαγγελία καὶ ἡ γραφή, sunt longi temporis multaeque operae; poteratque me, nisi culpae sibi conscius esset, continuo vel tribus verbis prosternere. SCHAEFER.

P. 406. v. 10. μακρῶν] F. τραγικῶν pro μακρῶν. Suspicor, insignem aliquam depravationem his verbis subesse. MARKLAND. Vana erat istaec suspicio. οἱ μακροὶ καὶ πολλοὶ ἀγῶνες καὶ λόγοι respiciunt ad oppositum ei atque contrarium, tria verba, quae heri emtum de catasta mancipium Thracicum, graece loqui nondum doctum, facile pronunciet. REISK.

P. 406. v. 11. δύο] δύ' Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 11. ἢ] καὶ August. secundus. REISK.

P. 406. v. 12. ἐχθὲς] χθὲς Aldina Taylori. REISK.

P. 406. v. 12. ἐωνημένος] ἑωνημένος cum aspero Aldus et P. Manutius. REISK.

P. 406. v. 12. δυνηθείη] ἠδυνήθη August. primus et secundus. Item P. Manutius in texto: sed in indice dat vulgatam. REISK. ἠδυνήθη Bekker. Recte: nam Orator quod in Piraeo accidit spectat, non universe loquitur. SCHAEFER.

P. 406. v. 13. ταῦτ'] [ταῦτα.] F. ταὐτά, ex p. 408, 6. et p. 410, 5. MARKLAND. Hoc si omnes libri haberent, scribi oporteret ταὐτά. SCHAEFER.

P. 406. v. 15. [ἢ μετειληφώς]] Absunt a Bavarico. Ut tollenda uncis inclusi. ἢ statim indicat sive variam lectionem sive scholium. Varie scriptum olim fuit in vetustis libris, in aliis simplex εἰληφώς, in aliis μετειληφώς. Alii significabant, solum Demosthenem largitione corruptum esse, de Aeschine tacentes: alii cum illo hunc quoque corruptelae communionem fatentem inducebant. Illi: Demosthenes accepit munera, non ego. Hi: Accepi ego equidem munera, at non solus, sed iste quoque mecum una. REISK. Scribam αὐτὸς μετειληφώς. Compositum enim congruit antegresso ὢν αὐτὸς κοινωνὸς γέγονε, non item simplex. SCHAEFER.

P. 406. v. 15. οὐδὲν αὐτ' εἶχεν οὔτ' ἐφθέγξατο] Vulg. οὐδὲν

εἶπεν, οὐδ' ἐφθέγξατο. οὐδὲν οὔτ' εἶπεν, οὔτ' ἐφθέγξατο August. secundus. οὔτ' εἶπεν, non praedicabat de se planis, disertis verbis: οὔτ' ἐφθέγξατο, neque mussabat. REISK. φθέγγεσθαι nusquam significat *mussare*. εἶπεν et ἐφθέγξατο sunt synonyma: synonyma autem non patiuntur iungi per iteratum οὔτε. Igitur unice probandum quod ante Reiskium ediderant: οὐδὲν εἶπεν οὐδ' ἐφθέγξατο. Et sic Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 17. διὰ τί;] Absunt a Paris. quarto. REISK.

P. 406. v. 17. αὐτῷ] ἑαυτῷ August. secundus. αὐτῇ P. Manutius. REISK.

P. 406. v. 18. δοῦλος — τούτων] servus erat horum verborum vel probrorum et criminum: *Χρήματα εἴληφας. Προδότης εἶ.* Haec verba ei velut dominus imperitabant saevus et immitis, cui obloqui non licet. His verbis occurrere, audacter responsare, confutare conscius sui flagitii Aeschines reformidabat, ut servus asperum herum devitat, quem a se laesum novit. REISK. Immo: in haec ei verba non magis quidquam quam mancipio in dominum licebat, h. e. haec in me iactare reformidabat ut δοῦλος ἀπαῤῥησίαστος, cui ἡ γλῶττα δέδεται: nam si in me iactaret, suo se gladio iugulaturus erat. E contrario κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος foret δεσπότης τῶν ῥημάτων τούτων. V. v. 11. s. SCHAEFER.

P. 406. v. 18. ῥημάτων] χρημάτων ἴσ. γρ. margo Altemps. TAYLOR. Futilis coniectura. SCHAEFER.

P. 406. v. 18. προσῆει] προσῄοι Ald. P. Manut. Sed correxit Lessing. ad modum vulgatae. REISK.

P. 406. v. 20. ἐπελαμβάνετο — συνειδέναι] Citant Anecd. Bekk. p. 141, 12., ubi pro τὸ perperam τῷ. SCHAEFER.

P. 406. v. 20. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς] [ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς.] F. αὐτῷ. Nam de solo nunc Aeschine loquitur. Felician. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτοῖς. WOLF. αὐτοῖς] F. αὐτῇ, scilic. διανοίᾳ, vel αὐτῆς. MARKLAND. ἐπελαμβάνετο plurimi praeter Felicianum: immo omnes, arbitror. Et in totidem fere αὐτῆς. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς τὸ συνειδέναι. Italus: *perioche la facea tirare in dietro la conscienza.* TAYLOR. Vulg. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς. αὐτοῖς Ald. Bern. et Paul. ἐπέλαμπε γὰρ αὐτοῖς dedit Wolfius, nescio unde. Si suo arbitratu, insigne id et flagitiosum est stuprum. Nihil hic e meis libris annotavi: unde colligo eos cum vulgata, h. e. cum Paris. consentire. Vulgatam enim ubique appello eam, quae in Parisina editione legitur. αὐτῆς, scilicet τῆς διανοίας. reprehendebat, castigabat, compescebat animum obloqui gestientem neque hiscere sinebat conscientia culpae contractae. REISK.

P. 406. v. 21. ἄλλα] Abest ab August. primo et secundo. REISK. ἀλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 21. ἅττα] Ita Parisienses cum spiritu leni. Credo, tum adspirandum esse, cum significat ὅσα: quam significationem

produxit Harpocrat. ex hac oratione. Confer p. 424, 12. p. 438, 25. Vid. Suid. Etymol. M. c. 167, 35. TAYLOR. Spiritum lenem super *ἄττα* ipse, quod mireris, August. primus dat, qui alias plerumque spiritus omittit. REISK.

P. 406. v. 21. *οὐδεὶς*] An *οὐδὲν*. MARKLAND. Ita scribitur in margine Benenati. TAYLOR. *οὐδὲν* margo Lutetianae tacito auctore. REISK.

P. 406. v. 22. *ὃ τοίνυν — ἔργον ἤδη· βουλομένου γὰρ —*] V. Reizius de Accent. Inclinat. p. 97. ss. ed. Wolf., ubi gravis est error notandus Reizii, levior, sed tamen error, Fr. A. Wolfii. Et Reizius quidem in Isocratis Paneg. c. 35. extr. vulgatam olim scripturam *ὅτ' ἂν* mutando in *ὅτι ἂν* locum fecit truncum sensuque cassum. Cum enim in Reiziana scriptura *ἂν* sit i. q. *ἐάν*, apparet periodo membrum deesse, quod ad *ὅτι* referatur. Sed *ὅτ' ἂν* illud veterum librorum quid aliud est quam *ὅταν* *)? quomodo si scribas, nihil amplius desideres. Plena enim oratio est: *τοῦτ' ἔστιν, ὅταν —*. V. quae nuper annotavi ad Porsoni Hecub. p. 13. s. Hoc non vidisse admirabilis virum intelligentiae quis non miretur? Excusabilior Wolfii error Reizianam disputationem inepte accommodantis ad duo loca, alterum Platonis Sympos. p. 220. in HSt., Luciani alterum T. IX. p. 183. Bip.: quae loca sunt generis diversissimi. SCHAEFER.

P. 406. v. 23. *ἤδη*] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. Adverbium tuetur simillimus locus Midianae p. 540, 10. *ὃ δ' οὖν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη*. SCHAEFER.

P. 406. v. 23. *βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια*] F. addendum *ποιοῦντος*. Nisi sit *ἐλλειπτικόν*, *κατὰ τὰ δίκαια*. WOLF. Alibi **) idem: *βουλομένου γὰρ ἐμοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν καί, ὥσπερ κ. τ. λ.* TAYLOR. Distingue: *βουλομένου γὰρ ἐμοῦ, τὰ δίκαια, ὥσπερ* etc. Sic *τὸ παλαιὸν* p. 398, 3. ***) MARKLAND. *τὰ δίκαια* potest h. l. adverbialiter accipi pro *δικαίως* vel *κατὰ τὰ δίκαια*, *prout ius et fas est*. Quamquam enim recte dicitur *τὰ δίκαια πρεσβεύειν* pro *legatione recte sancteque defungi*, tamen non item dici potest *λόγον τῆς πρεσβείας διδόναι τὰ δίκαια*, sed dicendum est *δικαίως*. *me gestiente, ut bis legationem obieram optima cum fide, ita bis quoque legationum istarum rationem, qua par erat, reddere.* REISK. Reiskius, posita post *ἐμοῦ* hypostigme, *τὰ δίκαια* iunxit sequentibus. Nostra interpunctio est eadem Bekkerianae. *τὰ δίκαια* est accusativus pendens a participio *βουλομένου*. *cum vellem quae iuris sunt, ut, quemadmodum* etc. SCHAEFER.

---

*) Conf. Porsonus ad Euripid. Med. p. 39. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

**) in farragine. REISK.

***) Hoccine Marklandum serio comparare potuisse? SCHAEFER.

P. 406. v. 26. λογισταῖς, ἔχων] Dele hypostigmen. ἔχων μάρτυρας, *cum testibus*. SCHAEFER.

P. 406. v. 28. τὸ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 406. v. 28. πρᾶγμα] πρᾶγμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 406. v. 28. ὑπεργέλοιον] Bekkerus: „ὑπεργελοῖον Q.“ SCHAEFER.

P. 407. v. 2. οὐκ ἔτ'] ἔτ' abest a Bavarico, Ald. Sed habet Aldina Taylori. REISK. οὐκέτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 2. ἐβούλετο] ἐβούλετ' Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 2. περὶ ταύτης εἰσιέναι] εἰσιέναι περὶ ταύτης Bekker. Sane sic magis iunguntur quae per attractionem arcte cohaerent: sed non ideo reprobandus ordo verborum Reiskianus. V. not. ad p. 271, 24. SCHAEFER.

P. 407. v. 3. τἀδικήματα] τἀδικήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 5. ταῦτα] τοῦτο Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 7. κατεγνωκότα] κατεγνωκόθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 8. μηδενὶ ὑμῶν] Vulg. μηδενὶ νῦν ὑμῶν. νῦν abest a Paris. septimo, August. primo et secundo. Delevi adverbium. REISK. Restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 8. εὐσεβῶς] Vide supra p. 363, 10. et Priscianum c. 1190. l. 21. TAYLOR.

P. 407. v. 11. οὐ μὰ Δί' οὐκ] Hoc loco similibusque negativae iteratio recte habet. SCHAEFER.

P. 407. v. 13. *ΜΑΡΤΥΡΕΣ*.] Titulus hic abest a P. Manut. Subaudi non εἰσέρχονται, neque μαρτυροῦσι, quod paulo post fiet p. 408. in., sed solummodo εἰσκαλοῦνται, *citantur*. Interea dum arcessuntur et conveniunt, orator pro more suo quaedam interfatur a re non aliena. Solebant enim illi oratores interea, dum lex recitanda quaereretur testesve citarentur, ne oratio insisteret neque ipse conticesceret et nil ageret, pauca quaedam interfari, quae viderentur a re praesente non aliena esse, quamquam interdum deprehenduntur cum reliquis non optime cohaerere. REISK. Alia exempla talium interlocutionum commemoravi ad p. 288, 12. Quid quod Orator passim sic interfatus est, ubi non metuendum fuit, ne conticesceret? V. p. 421, 16. ss. SCHAEFER.

P. 407. v. 16. αὐτοῦ] αὐτὰ August. secundus. REISK.

P. 407. v. 17. μετὰ ταῦθ'] posteaquam Aeschines causam suam dixerit. REISK. Ut iniquum sit audire calumnias, quibus retundendis tempus mihi non detur. SCHAEFER.

P. 407. v. 20. ἀπολογήσεται] ἀπολογήσηται. MARKLAND. Sic Cod. Bekk.: latinae quam graecae syntaxi congruentius. SCHAEFER.

P. 407. v. 21. δικ[illegible] καὶ] Abest a Paris. septimo. REISK.

P. 407. v. 25. ἐκείνῳ — ἐκείνου] Adverte pronominis iterationem. SCHAEFER.

P. 407. v. 26. λέγοι] Vulg. λέγει. λέγοι Paris. quartus, August. primus et secundus. Correxi λέγοι. REISK.

P. 407. v. 27. ὑπὲρ — περὶ] Significatione non differunt. V. not. ad p. 10, 17. et Aeschines p. 395. s. R. SCHAEFER.

P. 407. v. 27. ἀναγκάζετε αὐτὸν] [ἀναγκάζετε.] Restitue ἀναγκάζετε αὐτὸν cum Benenato, Codd. Harl. et Aug. TAYLOR. αὐτὸν abest a Bavarico, Ald. P. Manut. Wolf. Tayl. REISK. αὐτὸν delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 407. v. 28. λέγε μοι τὴν μαρτυρίαν.] Cuiusnam rei testimonium? Haec aut loco suo mota videntur, aut aliquid forte ante ea excidit. Nisi haec μαρτυρία referenda sit ad modo citatos (hac pagina v. 13.) μάρτυρας. Quod tamen non puto. MARKLAND. Sane referenda est ad illos testes. V. not. ad v. 13. SCHAEFER.

P. 407. v. 28. μοι] Abest a Bavarico, August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 2. Οὐκοῦν ἐγὼ — ᾤμην δεῖν] In duobus exemplaribus vetustis, quae saepe pulchre inter se consentiunt et conspirant, legitur: Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι καὶ λόγον ἤθελον διδόναι. Deinde Harl. solus: καὶ πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπάρχειν ᾤμην δεῖν. TAYLOR. Quae ille vetusta exemplaria designet, haud constat: nam secundi quidem Augustani nulla ei fuit notitia. Videtur August. primum et Harl. designasse. REISK. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 408. v. 2. δεινὸν] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 3. λόγον ἤθελον διδόναι] Vulg. λόγον διδόναι. λόγον ἤθελον διδόναι August. primus et secundus. ἤθελον addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 3. τὰ ἐκ] τὰκ Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 3. ὑπέχειν] ὑπάρχειν Harl. REISK. V. not. ad v. 2. SCHAEFER.

P. 408. v. 5. οὑτοσί] οὗτος Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 408. v. 6. πέπρακται] [ταῦτα πέπρακται.] Forte πάντα π. Ac potius ταῦτα abundat, quia ταὐτὰ antecedit. WOLF. Deest, ut oportuit, in Regg. α. η. Ven. et Harl. TAYLOR. Vulg. ταῦτα πέπρακται. ταῦτα abest a Paris. primo et septimo, August. primo et secundo, Bavarico, Meermanniano: sed huius margini nescio quis id adscripsit. Sustuli ταῦτα. REISK.

P. 408. v. 6. ταῦτα] ταὐτὰ August. primus. REISK.

P. 408. v. 7. ᾐτιᾶτο] ᾐτίαται August. primus et secundus. REISK. Sic Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 17. *μαρτυρήσουσι*] *μαρτυρήσουσιν* Bekker. Scilicet post h. v., ut vulgo factum, plene interpunxit. SCHAEFER.

P. 408. v. 17. *εἰ καλὸν καὶ μέγα*] [*εἰ καλὸν μέγα.*] Forte *εἰ καὶ μέγα*, vel *εἰ καλὸν καὶ μέγα*. WOLF. Deerat enim *καὶ* apud Ald. TAYLOR. *εἰ καλὸν καὶ μέγα* correxit etiam annotator Weimar. et Lessing. REISK.

P. 408. v. 18. *φθέγγεται*] *φθέγξεται* MSS. Obsop. Harl. Ask. cum editt. Felician. et Manut. Atque hoc est rectius. TAYLOR. *φθέγξεται* August. primus, P. Manutius vulgatam in indice referens. REISK. Praesens probandum. SCHAEFER.

P. 408. v. 21. *ὑπὲρ*] *ὑπὲρ* h. l. accipio pro *ἀπό*. Nam constructio haec est: *ἀπώσασθαι τὴν αἰσχύνην τὴν ὑπάρχουσαν ὑπὲρ* [*propter*, id est *ἀπὸ*] *τῶν πραγμάτων*. REISK. Immo *ὑπὲρ* est i. q. *περί*. *de rebus turpiter foedeque proditis dedecus, quod nunc est civitati, transferre in culpae auctores*. SCHAEFER.

P. 408. v. 21. *δεινῶς*] *δεῖνος* P. Manut. REISK.

P. 408. v. 22. *ἀπώσασθαι*] Sic etiam Bavaricus: sed *ε* est super diphthongo, a nova manu, ut videbatur, superscriptum. Inverso ordine in Meermann. est *ἀπώσασθε* cum *αι* super *ε* scripto. REISK. V. Wyttenbachii Iulianea p. 177. s. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 408. v. 23. *ἐξετάσαντας*] [*ἐξετάσαντες.*] Cod. Harl. *ἐξετάσαντας*. Quod restitues propter *ποιεῖν — ἀπώσασθαι*, quibus connectitur in compositione. TAYLOR. *ἐξετάσαντες* Bavaricus, Ald. P. Manut. Quam lectionem qui optant, necesse est, ut etiam *ἀπώσασθε* in imperativo admittant. REISK.

P. 408. v. 23. *τίνα*] *τί* Bekker. e duobus Codd. V. not. ad p. 121, 7. SCHAEFER.

P. 408. v. 25. *ἃ ὑμεῖς ἴστε*] Modo dixerat *ἃ ἅπαντες ἐπίστασθε*. MARKLAND.

P. 408. v. 25. *εἰ μὲν γὰρ ἅπανθ' κ. τ. λ.*] Absurda hypothesis, sed quae sola possit iudices cogere, ut Aeschinem absolvant. Sensus: Nam si praedixerunt illi quaecunque pacem mala secuta sunt: Atheniensesque nihilo secius, nulla necessitate adacti, sed sola ignavia moti, pacem cum Philippo fecerunt, reus est culpae insons accusatorque delirat. *ὑπέσχοντο* sarcastice dicit pro *προεῖπον* acerbe subsannans *τὰς τῶν μακεδονιζόντων ὑποσχέσεις*: facile enim intelligitur talia serio non posse dici pollicitationes. SCHAEFER.

P. 408. v. 26. *ὅσα ὑπέσχοντο*] *ὅσ' ὑπέσχονθ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 408. v. 26. *ὑπέσχοντο*] Vulg. *ὑπέσχεθ'*. *ὑπέσχοντο* Paris. septimus, August. secundus, quod praetuli. REISK.

P. 408. v. 26. *ὑμῖν*] *ἡμῖν* Paris. primus. REISK.

P. 409 v. 3. *προακηκοότες*] *ἀκηκοότες* simplex dat August. secundus. REISK.

P. 409. v. 3. παρὰ] περὶ Paris. quintus, August. primus. REISK.

P. 409. v. 4. γενησομένους] Melius cum historia concordabit Cod. August. γεγενημένους, itemque Harl. ex secundis curis. TAYLOR. γεγενημένους August. primus et secundus. REISK. Taylorum errasse nemo non intelligit. SCHAEFER.

P. 409. v. 5. τὰ ἐπὶ] τἀπὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 5. τὰ ἐπὶ Θρᾴκης] V. Weiskius de Hyperb. III. p. 11. SCHAEFER.

P. 409. v. 5. τὰ] τὰ posterius abest ab August. primo, Bavarico, Meermann. Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEF.

P. 409. v. 7. ἐποιήσασθε] ἐποιήσατε Paris. primus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 409. v. 7. ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς] I. q. ποιησάμενοι ἠγαπήσατε. *ut — pacem facere satis habueritis*. SCHAEFER.

P. 409. v. 10. ἐπιορκίαν προσκτήσησθε] damnando insonte, quem vos servaturos esse iurato promisistis. SCHAEFER.

P. 409. v. 10. προσκτήσησθε] προσήσεσθε Cod. Reg. η. TAYLOR. προσκτήσεσθε August. primus. Videtur olim aliis in libris vulgata, προσκτήσησθε, in aliis προσήσησθε fuisse, *ad vos admittatis*, si per grammaticos licet προσησάμην probare, quod alias non est nisi προσηκάμην. REISK. Intercedunt quidquid est grammaticorum. SCHAEFER.

P. 409. v. 11. τετύφωμαι] Citat h. l. Harpocration v. τετύφωμαι. REISK. V. Photius c. 427. Est i. q. μαίνομαι. Idem Lexicographus c. 428. Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι. SCHAEFER.

P. 409. v. 11. δ' ἅπαντα] δὲ πάντα Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 12. εἰπόντες Φίλιππον] I. e. εἰπόντες περὶ Φιλίππου. V. Matthiae Grammat. Gr. §. 410. b. p. 553. s. SCHAEFER.

P. 409. v. 13. σώσειν] Sic etiam Bavaricus, sed cum ζ super secundo σ. REISK.

P. 409. v. 18. μονονοὺ] μόνον οὐχὶ margo Lutetianae, nescio unde, August. primus et secundus. REISK. μόνον οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 18. περιήρρηνται] [παρήρηνται.] Ita exhibuit Wolfius solus, neque lectorem admonuit, se ab omnibus exemplaribus, tam literis cusis, quam manu exaratis, discessisse. Nam in omnibus, quae consului, legitur περιήρρηνται. TAYLOR. παρήρηνται etiam Taylorus Wolfii exemplum nimis securo et saepe secus, quam criticum decebat, secutus. REISK. Wolfiana scriptura non caret librorum auctoritate. V. Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 22. τὴν [illegible] ἀράν — ἀπενέγκησθε] absolvendo sonte, quem vos damnaturos [illegible] esse iurato promisistis diras vobismet ipsis imprecati, nisi faceretis. SCHAEFER.

P. 409. v. 22. ἀπενέγκησθε] εἰσενέγκησθε Cod. MS. Harl. cum Regio η. εἰσενέγκητε Aug. TAYLOR. εἰσενέγκησθε August. primus et secundus. Taylorus a Sim. Fabricio deceptus falsa hic de lectione August. primi retulit. REISK.

P. 409. v. 23. Ἀθηναῖοι] δικασταὶ Paris. secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. δικασταὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 23. ἕνεκα] εἵνεκα August. primus et secundus. REISK. ἕνεκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 409. v. 24. μηδὲν ἠδικηκότων] εἰ μηδὲν ἠδικήκεσαν. SCHAEFER.

P. 409. v. 25. εὑρήσετε.] Punctum post εὑρήσετε abest ab August. primo: recte, nisi lectio Bavarici admittatur, quae verba ἡδὺ πολλοὺς ἐχθροὺς ἔχειν cum signo interrogandi exhibet cum addita responsione οὔ, quod οὔ tamen a nova manu est adscriptum. REISK.

P. 409. v. 25. ἡδὺ] εἰδεῖ Aldina Taylori. REISK.

P. 409. v. 25. οὔ] Addidi. REISK. Delevit Bekker. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 409. v. 25. οὐδ' αὖ] οὐδέ γε Bekker. Sic oratio fit aliquanto vegetior, inprimis deleto illo οὔ, cuius auctoritas tam exigua est, ut nulla dici possit. SCHAEFER.

P. 409. v. 28. ταῦτα — λέγειν] ἀκήκοα ἑτέρων, ὅτι Αἰσχίνης ταῦτα λέγει. Alias, si de ipso Aeschine intelligeretur, dicendum esset ἀκήκοα αὐτοῦ ταῦτα λέγοντος. WOLF.

P. 409. v. 28. ταῦτα ἀκήκοα] ταῦτ' ἀκήκο' Bekker. SCHAEF.

P. 409. v. 28. καίτοι] καί τι August. primus. REISK.

P. 409. v. 28. γ'] Abest ab Ald. P. Manut. REISK.

P. 410. v. 1. Αἰσχίνη] Vulg. Αἰσχίνῃ. Αἰσχίνη in vocativo August. primus, Ald. P. Manut. Detrahendo iota subscripto e dativo vocativum effeci in constructione collocandum pone φής. Tum ista, τί οὖν ἐφοβοῦ usque ad σωτηρίαν, sunt assimulata Aeschinis ad Demosthenem increpatio. *Cur itaque, o Demosthene, metuebas eoque metu impulsus ad hanc velut aram salutis confugiebas, ut alios accusares? cum nihil subesset formidabile, quamquam tu quidem, Aeschine, id ais.* Obscuritatis nonnihil offundit mixtura personarum loquentium, modo Aeschinis, modo Demosthenis. REISK. Non iungenda τί οὖν ἐφοβοῦ —. Atque ipse Reiskius τί οὖν a sequentibus seiunxit interrogationis signo. Orator pergit interrogare: *Quid igitur aliud me moverit?* Ficta Aeschinis responsio: *Metuebas tibi et ob formidinem me accusasti, ut hac accusatione saluti tuae prospiceres.* Excipit Orator: *Atqui tute ipse dicis, nihil peccatum, nihil metuendum esse.* SCHAEFER.

P. 410. v. 1. ὡς σὺ φῄς] Scilicet εἶναι δεινὸν καὶ ἀδίκημα. REISK. Sed vide adscripta ad v. Αἰσχίνη v. 1. SCHAEFER.

eodem Obsop. consentiunt cum iidem, tum alii, *πάλαι δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους διαφθειρομένης* vel, ut exaratum quoque, *διεφθαρμένης*. TAYLOR. Vulg. *φυλάττεσθε* et *φροντίζετε*. *φυλάττεσθε* est etiam in Bavarico et August. primo. Sed in hoc a prima manu fuit *φυλάττεσθαι*, verum nova manus, abrasa diphthongo, in locum eius suffecit *ε*. Margo Lutetianae, forsitan ex editionibus Bernardi et Pauli, dat *φυλάττεσθαι*, item August. secundus et Lessing. *φροντίζειν* habent Paris. primus, quartus, septimus, August. primus et secundus. Utramque lectionem dat Bavaricus. Praetuli *φυλάττεσθαι* et *φροντίζειν*, qui infinitivi apti sunt e *δοκεῖτε* v. 5. vel potius ex *οὐκ οἴεσθε δεινὸν εἶναι* v. 8. Prius si volumus, figendum erit pone *ἀδικουμένης* v. 8. punctum et ad insequentia *οὐκ οἴεσθε δεινὸν εἶναι* subaudiendum *τοῦτο, ὃ νῦν ἐρῶ*, de Pythocle nempe. *Non hoc, quod nunc statim dicam de Pythocle, grave vobis infandumque videtur?* REISK. Bekkerus v. 6. post *τὰ δεινά* hypostigmen, v. 8. ante *οὐκ οἴεσθε* punctum posuit. Quae distinctio unice probanda est. SCHAEFER.

P. 411. v. 7. *πολλοὺς*] Vulg. *τοὺς πολλοὺς*. Articulus abest ab August. primo, Meermann. Bavarico, editione Wolfii, Aldina Taylori. REISK.

P. 411. v. 8. *ἀδικουμένης*] F. *ἠδικημένης*. MARKLAND. *διαφθειρομένης* Paris. primus, secundus et quartus, Aldina Taylori. *διεφθαρμένης* Paris. septimus, August. primus et secundus. REISK. *διαφθειρομένης* Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 8. *οὐκ οἴεσθε — ὑπερφυές;*] Verti: *tametsi resp. multis iamdiu et miris modis laedatur, neque id esse grave et immane putatis*, coniuncta hac clausula cum superiore periodo. Sed videtur ea pertinere potius ad illa, quae sequuntur, et novam inchoare periodum. *Annon grave ac pene incredibile videtur esse vobis?* scilicet id, quod de Pythocle dicturus sum. WOLF. Recte. Et textum cum versione repraesentavi iuxta saniorem mentem Wolfii, aliter ac distinguitur in editione Lutetiana. TAYLOR. V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 411. v. 8. *δεινὸν — καὶ ὑπερφυές*] Haec iunguntur etiam p. 543, 2. SCHAEFER.

P. 411. v. 9. *καὶ γὰρ — ἐξάγομαι.*] Signis parenthesis incluserunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 9. *νῦν*] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 9. *λέγειν ἐξάγομαι*] V. Ind. Graecit. p. 213. et H. Stephani Thesaur. c. 870. Euripides Hercul. Fur. 755. s. Matth. *ὁ χρυσὸς ἅ τ' εὐτυχία φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται*. de quo loco v. quae post Dorvillium ad Chariton. p. 493. ed. Lips. etiam Demosthenici loci memorem scripsit Lobeckius ad Sophoclis Aiac. p. 294. Obiter moneo, cum Apparat. T. I. p. 744. s. in Euripidis

cordia, qua Athenienses negligunt probos suorumque unice commodorum studiosos cives; quamobrem dicuntur surdi caecique v. 26. SCHAEFER.

P. 411. v. 21. εἰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 21. ἐνθάδε] ἐνθαδὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 22. ἀλλὰ καὶ φίλους —] Hoc versu consentit August. primus cum vulgata. Aut vera non tradidit Fabricius, aut manum eius depravarunt operae Herwagianae. In Bavarico est φίλους γε νομίζειν. REISK. ἀλλὰ φίλους τε νομίζειν Bekker. SCHAEF.

P. 411. v. 25. τῆς] τοῖς August. primus. Utrumque dat Bavaricus. E lectione August. primi colligebat Fabricius, seu Wolfius potius, legendum esse καὶ τοῖς τῆς παρ' ὑμῶν —. Verum non tenebat ille, graecos librarios solere vitioso suo more η et οι promiscue habere. REISK.

P. 411. v. 26. κωφότητα καὶ — σκότος] V. not. ad v. 18. SCHAEFER.

P. 411. v. 26. τοσοῦτον] Vulg. τοσαῦτο. τοσοῦτον August. primus. REISK. τοσοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 411. v. 28. εἰδόσι] εἰδόσιν Bekker. De interpunctione post h. v. v. not. ad v. 17. SCHAEFER.

P. 411. v. 28. βούλεσθε] βούλεσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 412. v. 2. μηδέν'] [μηδὲν.] F. μηδέν', *neminem*. Sic in Leptin. p. 479, 7. Sed et μηδὲν ibid. p. 488, 7. et in Mid. p. 533, 3. Nil igitur muto. MARKLAND. Vulg. μηδὲν. August. primus dat μηδέν' cum apostropho, in accusativo singulari generis masculini. Et hoc praetuli. Quamquam vulgata quoque vitio caret. Aut potest utrumque copulari: μηδένα [scilicet ὑμῶν] μηδὲν ἄχθεσθαι. REISK.

P. 412. v. 2. ἄχθεσθαι] ἀχθεσθῆναι August. primus et secundus et Paris. septimus. REISK.

P. 412. v. 2. οἶμαι] Tantundem valet quod latinum *quippe, utpote*. SCHAEFER.

P. 412. v. 3. ἑαυτὸν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 412. v. 5. τἀναντία] κακῶς. Adverbialiter enim dicitur. SCHAEFER.

P. 412. v. 5. [πρῶτον μὲν]] Absunt a Bavarico. Non insequitur, quod exspectabas, ἔπειτα vel δεύτερον δέ. Quare uncis ista inclusi, saltim admonendi lectoris ergo de vitio vulgatae. Aut oblitus sui orator complere sententiam intermisit, aut illud colon nescio quo casu intercidit, quod isti, πρῶτον μὲν —, olim respondebat. Videtur autem deficiens illud colon post κακῶς posterius versu 7. inserendum esse, sententiaque eius haec ferme fuisse: ἔπειτα οὐ τὸ δίκαιον σκοπεῖ καὶ τἀληθὲς καὶ τὸ τῇ πόλει συμφέρον. *Deinde non iustum spectat neque verum neque id, quod e rep. est, sed*

P. 412. v. 12. ἐφ' ἑκάστου τούτων] *in omnibus his rebus.* SCHAEFER.

P. 412. v. 13. ὑποῤῥέουσα] ἀποῤῥέουσα Paris. primus et quartus. REISK.

P. 412. v. 13. ἀθρόως] Opponitur τῷ κατὰ μικρὸν, ideoque non optime redditur a Wolfio. Potius *uno ictu.* Bene distinxit Hier. Ferrus: *à poco à poco — à un tratto.* Philo de Provident. apud Eusebium Praepar. Euang. l. 8. πάντων δ' ἀθρόως καὶ ὑφ' ἕνα καιρὸν — κολασθέντων. TAYLOR. ἀθρόος Bekker. Quomodo Heraclides Tarentinus apud Athenaeum T. I. p. 466. Schw. τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον. Nam fere trium est generum. SCHAEFER.

P. 412. v. 13. γίνεται βλάβη] βλάβη γίγνεται Bekker. SCHAEF.

P. 412. v. 15. ἀφῆτε] [ἀνῆτε.] Certe multum praestat, quod reperi in membranis, ἀφῆτε, scilic. Regiis α. β. δ. ε. η. et Cod. August. TAYLOR. Vulg. ἀνῆτε. ἀφῆτε August. primus et secundus, Lessing. Utrumque dat Bavaricus. Praetuli ἀφῆτε. V. statim versu 17. REISK.

P. 412. v. 16. ἠδίκηκε] ἠδίκηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 412. v. 17. ἀφήσετε] Pro ἀφήσετε Aug. cum Harl. et ex Regg. α. δ. η. ἀφῆτε. TAYLOR. ἀφῆτε August. primus et secundus. REISK.

P. 412. v. 17. Ἀθήνηθεν ἐπρέσβευσάν τινες κ. τ. λ.] Est faceta colloquii inter par peregrinorum assimulatio. Quorum alter, quem Chremetem appellare iuvat, hinc infit: Ἀθήνηθεν —. alter, Simon is esto: Τί οὖν; v. 20. Chremes v. 20. Ὁ μὲν — respondet. Simon p. 413, 5. interrogat: Τί οὖν μετὰ ταῦτα; scilicet γέγονε. Chremes respondet v. 6.: Ἀθηναῖοι λαβόντες — ᾔδεσαν μὲν γὰρ πάλαι —. Interpellat Simon v. 7.: Τί δαί; cui Chremes satisfacit eodem versu: Τοὺς μὲν χρήματα εἰληφότας —. Rursus interrogat Simon v. 10.: Τὸν δὲ κατηγοροῦντα τί; cui Chremes stomachans occurrit v. 11.: Ἐμβεβροντῆσθαι —. Quomodo latine reddendum sit, docere huius loci non est. Res per se haud ardua. Hunc locum adumbravit Sopater ad Hermogenem p. 170. (aut, si alium quempiam locum retulit, eius loci mihi nunc in mentem non venit): τῷ δ' ἐνδόξῳ [argumento a fama et gloria et opinione publica desumto utitur Demosthenes] οὕτως, ὡς ἐν τῷ παραπρεσβείας εἰσῆξεν ἠθοποιΐαν, ἐν ᾗ πεποίηκε λογιζομένους τοὺς Ἕλληνας, Φιλοκράτην, Αἰσχίνην καὶ ἑαυτόν. τί μὲν Αἰσχίνης καὶ Φιλοκράτης; ἐπρέσβευσαν. τί δὲ Δημοσθένης; καὶ τὴν πόλιν τὴν Ἀθηναίων ἐπὶ τούτοις κρίνουσαν. Sic omnia. Egregium documentum, qua arte et intelligentia, qua fide atque diligentia Scholiastae veterum auctorum, ut e. c. lyricorum, fragmenta referant, et quam miserandi sint illi Critici, qui in illis tam dilaniatis, tam imperite, tam supine, tam corrupte relatis fragmentis velut ossium quorundam restaurandis ingenium rumpant incas-

sum nullaque cum gratia. REISK. Sopater non excerpsisse videtur locum Demosthenicum, sed modo argumentum eius commemorasse. Verba enim Technici sic interpuncta legam: — καὶ ἑαυτόν, τί μὲν Αἰσχίνης καὶ Φιλοκράτης ἐπρέσβευσαν, τί δὲ Δημοσθένης, καὶ τὴν πόλιν —. Quod si Reiskius Sopatro iniuriam fecit, tamen verissima sunt, quae vir egregius animique erectioris monuit de fragmentis veterum scriptorum inprimisque poëtarum, summoque iure miseratus est Criticos ossilegos: quanquam conatus tam inanes futilesque ridere quam miserari praestat. Conf. quae nuper scripsi ad praefat. Hecubae Porsonianae p. XII. SCHAEFER.

P. 412. v. 20. τῷ] Sic cum libris omnibus. Operarum fuisse vitium arbitror, cum Wolfius emisit τὰ. TAYLOR.

P. 412. v. 21. ὁ δὲ — ἠγόραζε] Citant Anecd. Bekk. p. 120, 18. SCHAEFER.

P. 412. v. 22. πράγματα] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 412. v. 22. χρημάτων] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 412. v. 22. ἀπέδοτο] Philocrates nempe. Plutarchus de Fortuna init. ἐκ τύχης δὲ καὶ διὰ τύχην Φιλοκράτης λαβὼν χρυσίον παρὰ Φιλίππῳ πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζε, καὶ Λασθένης καὶ Εὐθυκράτης ἀπώλεσαν Ὄλυνθον, τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις εὐδαιμονίαν. Adde quae dicemus infra ad pag. 425. pen. TAYLOR. Alibi etiam Plutarchus huius loci meminit. T. VIII. pag. 653. R. καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν Φιλοκράτην φησὶν ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἀγοράζειν, ἐπ' ὀψοφαγίᾳ καὶ ἀσελγείᾳ τὸν ἄνδρα λοιδορῶν. Athenaeus Plutarchum, quod vix dubites, secutus T. III. pag. 266. Schw. Δημοσθένης δὲ ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ. SCHAEFER.

P. 412. v. 23. ἔπεμψε] Scil. ἐπ' αἰσχύνῃ, ad foedam libidinem explendam. V. p. 413, 25. ss. SCHAEFER.

P. 412. v. 26. οὐθ' αὐτοῦ] [οὔτε αὐτοῦ.] Usitatius οὐθ' αὐτοῦ. MARKLAND.

P. 412. v. 26. χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, —] Distinguas: χορηγῶν καὶ τριηραρχῶν, ἔτι καὶ ταῦτ' ᾤετο δεῖν, ἐθελοντὴς κ. τ. λ. MARKLAND. τριηραρχῶν, ἔτι καὶ —. Sic distinctum est in editione Parisina, sed secus in Wolfiana. REISK.

P. 412. v. 27. ταῦτ'] Designat ista, quae statim nominat, λύεσθαι et περιορᾶν. REISK. Item ἐθελοντὴς ἀναλίσκειν: ut post δεῖν ponenda sit subdistinctio. SCHAEFER.

P. 412. v. 27. λύεσθαι] λύσασθαι Paris. sextus. REISK.

P. 412. v. 28. μηδένα] Hic est asyndeton. καὶ μηδένα dat Wolfiana farrago, nescio unde. REISK.

P. 413. v. 1. τῶν [ὑπαρχόντων]] [τῶν ὑπαρχόντων.] F. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων. MARKLAND. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 413. v. 2. αἰχμαλώτων] Vulg. αἰχμάλωτον. αἰχμαλώτων

Paris. primus, secundus, quintus, August. primus. Praetuli *αἰχμαλώτων*. Quo admisso, exterminandum erit *ὑπαρχόντων*. Quod si servetur, legendus sit locus sic: *δεῖ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τινὰ τῶν αἰχμαλώτων*. Nam vocabulum hoc articulo carere nequit. *ὑπαρχόντων* potest perperam e versu proximo 3. a supino iteratum esse. REISK. *τῶν ὑπαρχόντων τινὰ αἰχμάλωτον* Bekker. Verum est *αἰχμάλωτον*. Sed *τῶν ὑπαρχόντων* vide ne deleri oporteat: neque enim, quod Reiskio placet, solum *ὑπαρχόντων* e versu 3. huc translatum esse suspicor. SCHAEFER.

P. 413. v. 2. *πλείους ἢ μυρίους κ. τ. λ.*] Superlationem veritatis adeoque mendacium esse Weiskius ait de Hyperb. II. p. 30.: Phalaeci enim exercitum a Philippo *ὑπόσπονδον* dimissum esse. Audiamus quem ipse citat Diodorum Sic. XVI. 59. haec narrantem: *γενομένης δ' ὁμολογίας, ὥστε τὸν Φάλαικον μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπελθεῖν ὅπου* [l. *ὅποι*] *βούλοιτο, οὗτος μὲν ὑπόσπονδος εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μισθοφόρων, ὄντων ὀκτακισχιλίων· οἱ δὲ Φωκεῖς κ. τ. λ.* Vides *τοὺς μισθοφόρους ἀπελθεῖν ὑποσπόνδους*. Sed Demosthenes intelligit Phocensium *τὰς πολιτικὰς δυνάμεις*, alioqui non scripturus *τῶν ὑπαρχόντων συμμάχων*. SCHAEFER.

P. 413. v. 2. *πλείους*] *πλέον* August. primus et secundus. REISK. *πλεῖν* Bekker. e libro optimo. V. Anecd. Bekk. p. 543, 1. SCHAEFER.

P. 413. v. 3. *ὁμοῦ δὲ*] [*ὁμοῦ δὲ πλείους ἢ.*] *ὁμοῦ* male Wolfius interpretatur *simul*. *ὁμοῦ* in computo est *prope, pene*, etc., ut pluribus declaravi ad Orat. c. Aristogit. p. 785, 23. Certe istud *πλείους ἤ*, quod sequitur et quod meae crisi non mediocriter officit, natum est ex linea superiori et abesse et potest et debet. Deest in Lind. et Harl. *milites amplius decies mille et pene mille equites*. TAYLOR. *πλείους ἢ* absunt ab August. primo et secundo, Bavarico. REISK. *ὁμοῦ* i. q. *ἐγγὺς*, quod additum numeralibus eandem significationem habet. SCHAEFER.

P. 413. v. 5. *συμπαρεσκεύασε*] *συμπαρεσκεύασεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 413. v. 5. *τί οὖν μετὰ ταῦτα; κ. τ. λ.*] Verte: *Quid igitur secutum est? Athenienses, cum ii essent adducti (olim enim sentirant)* etc. MARKLAND.

P. 413. v. 6. *Ἀθηναῖοι*] *ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι* August. secundus. REISK.

P. 413. v. 7. *δαί*]. Vulg. *δέ*. *δαί* August. primus. *δέ* dat Bavaricus quoque, sed cum *ή* superscripto. REISK. Vid. Reizius de Accent. Inclin. p. 97. SCHAEFER.

P. 413. v. 7. *χρήματα*] *χρήματ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 413. v. 7. *καταισχύνοντας*] *καταισχύνοντας* August. secundus. REISK.

P. 413. v. 8. ἀφίεσαν] ἀφῆκαν Paris. primus, quartus, quintus, septimus. ἀφεῖσαν August. primus et secundus. REISK. ἀφεῖσαν Bekker. SCHAEFER.

P. 413. v. 10. εὐθηνεῖσθαι] Iterum erratum credo ab operis Wolfii typographicis. Nam quod nos repraesentamus, εὐθηνεῖσθαι, est Editt. et Codd. omnium: quod ille, εὐθυνεῖσθαι, pro nihilo est. Cum dixi omnium, non dissimulo, esse in aliquibus, ut puta Regg. β. δ. η. Lind. Obsop. Ask., εὐθενεῖσθαι. Quod et dici quoque de hac re nonnulli contendunt. Harl. depravatius εὐθενεῖσθε. TAYLOR. εὐθενεῖσθαι August. primus, Bavaricus. εὐσθνεῖσθαι August. secundus. Voluit εὐσθενεῖσθαι. Videtur hic ποιεῖν vel πεποιηκέναι deesse. Athenienses opinabantur, Philocratem Aeschinemque cum consortibus sapere urbemque opulentam et beatam reddidisse aurum Macedonicum Athenas transferendo. REISK. Hic quoque, ut tot aliis locis, errat Reiskius excidisse aliquid suspicans. *urbemque in statu esse prospero*, nihil ei mali accidisse a foedis illis facinoribus. SCHAEFER.

P. 413. v. 10. τὸν δὲ κατηγοροῦντα τί;] Subaudi λέγουσιν, τὸν κατηγοροῦντα, scilicet τούτων. *De istorum accusatore vero* [Demosthene Athenienses] *quid praedicant?* Respondet: ἐμβεβροντῆσθαι — [scilicet λέγουσιν αὐτὸν]. *Coelitus obiecta menti coecitate obstupefactum, dementatum esse, non nosse mores civium degeneres, inimicos suos ornantium, bene de se meritos abiicientium.* REISK. τὴν πόλιν ἀγνοεῖν vereor ut Reiskius recte interpretatus sit. Sensus, nisi fallor: *ignorare, quam prosperae sint res civitatis.* Nam puto hoc referri ad antegressum τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 413. v. 11. ἐμβεβροντῆσθαι] ἐμβεβροντεῖσθαι Ald. et P. Manut. REISK.

P. 413. v. 12. ὅποι] γρ. ὅπου Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 413. v. 12. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν August. secundus. REISK.

P. 413. v. 12. ῥιπτεῖ] [ῥίπτοι.] Iterum Wolfius ab omnibus tacitus discedit, qui ῥίπτει habent, ῥιπτεῖ et ῥιπτῇ. Qui ῥίπτοι, nullus. TAYLOR. Vulg. ῥίπτει. γρ. ῥιπτεῖ Paris. quartus, August. primus. ῥιπτῇ Paris. sextus, Bavaricus. ῥίπτειν August. secundus: scilicet δεῖ. REISK. Bene ῥίπτῃ Bekker. *nescire, quo sua abiiciat, abiicere debeat.* Plato Phaedr. p. 280. extr. Heind. ἔχει ὅ τι λέγοι. Libris fluctuantibus inter λέγοι et λέγει, Bekkerus recte de suo dedit λέγῃ. V. quae nuper monui ad calcem Partis prioris Herodoti Reiziani. SCHAEFER.

P. 413. v. 13. παρασχεῖν] παρέχειν Paris. primus et septimus, August. primus et secundus. REISK.

P. 413. v. 16. ὑπάρξει] Vulg. ὑπάρξειν. ὑπάρξει (in indicativo) August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus. Correxi ὑπάρξει. REISK.

P. 413. v. 16. ὥστε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 413. v. 16. οὐ — οὔ] Citat Tiberius p. 44. ut exemplum τῆς ἐπαναλήψεως. ubi Editor: „Potuisset ex hac ipsa oratione illustrius adferre exemplum: οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, Αἰσχίνη, δεῖ, οὔ· ἀλλὰ πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα.“ Locus est p. 421, 16. SCHAEFER.

P. 413. v. 17. τίθεσθε] [τούτοις τίθεσθε.] τούτους. MARKLAND. τούτοις deest in Regg. α. η. et Harleiano. TAYLOR. Vulg. τούτοις τίθεσθε. τούτοις abest ab August. primo et secundo, Bavarico. τούτους malebat Marklandus. Pronomen sustuli. REISK. Quid Marklando in mentem venerit, ut τούτους legere mallet, non intelligo. An forte v. 16. τούτοις legere sibi visus est? Sane hoc mutandum esset in τούτους. SCHAEFER.

P. 413. v. 18. πότερον] Subaudi: qua definiatur, *utrum* —. SCHAEFER.

P. 413. v. 22. μοι] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 413. v. 22. τούτων] Scribe τούτου, *huius rei*. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 413. v. 25. ἔκρινεν] ἔκρινεν hoc loco est κατηγόρησεν, *accusavit*, *reum detulit*, ut alibi etiam in eo significatu reperitur. PALMER. Nos uberrime ad Lycurgum §. 2. TAYLOR. Sic κέκρικε p. 414, 1. Diversa significatione v. 16. κρίνετε, *condemnate*. Vid. Anecd. Bekk. p. 150, 10. 153, 12. SCHAEFER.

P. 413. v. 25. τὸν — αἰσχύνῃ] τὸν αὑτοῦ παῖδα ἐπ' αἰσχύνῃ lege, et v. 27. μὴ προειδόμενος. WOLF.

P. 413. v. 25. αὑτοῦ] αὐτοῦ cum leni Aldus, P. Manutius, Bavaricus. ἑαυτοῦ Paris. quartus et septimus, August. primus. REISK.

P. 413. v. 26. ἐπ'] Vulg. ὑπ'. ἐπ' Paris. primus, Aldina Taylori, August. primus et secundus, Bavaricus. Et sic emendavit Wolfius quoque in annotationibus. Correxi ἐπ'. REISK.

P. 413. v. 26. ἐπ' αἰσχύνῃ] Idem quod ἐφ' ὕβρει p. 440. l. 7. SEAGER. *Diar. Classic.* LIV. p. 227.

P. 413. v. 26. ἐφ' ἡλικίας] Vid. Scholiastes ad Philostrati Her. p. 480. Boiss. SCHAEFER.

P. 413. v. 27. τὴν] Prius τὴν abest ab August. secundo. REISK.

P. 413. v. 27. ἰδέαν] εἰδέαν Cod. Bekk. „Ἰδέα, alicubi et εἰδέα“ H. Stephanus Thesaur. c. 3533. C. In Lexicis, quae post edentur, hanc formam frustra quaesitum iri auguror. SCHAEFER.

P. 413. v. 27. μὴ] οὐ Paris. primus et quartus. Nescio, quid sibi voluerit Wolfius sic legi iubens, ut est in omnibus, quas vidi, editionibus. REISK. V. Wolfius ad v. 25. SCHAEFER.

P. 413. v. 27. προειδόμενος] προϊδόμενος*) Bekker. e Codd.,

*) Sic in Ind. Graecit. p. 427. Quod casu factum esse puto. SCHAEF.

sic daturus, sat scio, etiam tacentibus libris. Idem vitium tollendum e Ctesiae Excerptis citatis a Schneidero ad Xenophont. Anab. p. 126. aliisque e locis, quae indicavi in H. Stephani Thesauro c. 3528. C., ubi etiam rectae formae quod satis sit exemplorum congessi. SCHAEFER.

P. 414. v. 1. κέκρικε] κέκρικεν Bekker. SCHAEFER.

P. 414. v. 1. περὶ — ψηφίσματος] de illo argumento, quo Aeschines me oppugnabit clamans, se una cum Philocrate legatisque Philippi publicis epulis in Prytaneo esse acceptum, item in decreto, quod de legatorum Philippi hospitio scripsissem, se (Aeschinem) sodalesque laudatos esse. REISK.

P. 414. v. 2. μικροῦ γε — παρῆλθον] Schema Technicis dictum αὐτοσχέδιον. V. Tiberius p. 34. ibique Boissonadus. SCHAEF.

P. 414. v. 2. μικροῦ γε —] Verba sic ordino: μικροῦ γε παρῆλθον τῆς πρώτης πρεσβείας (s. ταῦτα), ἅ με δεῖ μάλιστα εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς. Et postea v. 5. ἐγὼ γράφων τὸ προβούλευμα (s. ἐν τῇ βουλῇ) καὶ πάλιν ποιῶν τὸν νόμον ἔθος, καὶ ἐπῄνεσα τούτους ἐν τῷ δήμῳ, οὐδενὸς οὔτε λόγου οὔτε ἀδικήματος παρὰ τούτων ὄντος φανεροῦ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐν αἷς etc. καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. Pro μικροῦ γε malim μικροῦ γάρ. Huius loci prima conversio mea sic habet: *Age igitur, iam de convivio et decreto dicam. Propemodum sane, quae potissimum ad vos dicenda sunt, praeterissem. Primae illius legationis S. C. ego cum scriberem, et rursus apud populum in iis concionibus, quibus deliberaturi eratis de pace, cum nullum isti etiamnum verbum fecissent, neque de ullo eorum facinore constaret, consuetudinis iure usus et laudavi istos, et in curiam invitavi.* Qua, cui visum fuerit, utatur. Est enim locus hic non ita planus, ut non aliis aliter interpretandus esse videatur. Sed hac editione hanc, quam posui, distinctionem sum secutus: quod ἐν τῷ δήμῳ ταῖς ἐκκλησίαις neque ἐξηγητικῶς, neque si τὸ καὶ adderetur, coniungi commode viderentur. Sic igitur verto: *Nam parum abfuit, quin ea primae legationis acta, quae me in primis vobis referre oportet, praeterirem. Ego, cum S. C. scriberem, ac rursus apud populum (cum quidem iis concionibus, in quibus de pace deliberaturi eratis, nihil dum neque de rationibus istorum neque de iniuriis constaret) consuetudinis iure usus eos et laudavi et in curiam invitavi.* WOLF. F. μικροῦ γάρ. Et ita legisse videtur Wolfius. Deinde v. 2. pro με δεῖ fortasse μ' ἔδει. MARKLAND. μικροῦ γάρ Ven. Et με ἔδει vel μ' ἔδει plurimi. TAYLOR. μικροῦ γάρ Venet. et Ald. Tayl., quae auctoritas eadem est. REISK. γε hic non magis mutandum in γάρ quam in formula toties obvia μέν γε. De Wolfii hic mire turbantis errore v. Reiskius ad v. 3. SCHAEFER.

P. 414. v. 2. ἅ] ὅ Aristides. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 414. v. 2. μ' ἔδει] Vulg. με δεῖ. με ἔδει Paris. secundus et septimus. με abest ab August. primo, sed in eo est ἔδει. Unde Fa-

bricius seu potius Wolfius effecit μ' ἔδει. Cum August. primo consentit secundus. Pro με δεῖ aut μ' ἔδει dat Aristides *T.* pag. 256. vitiose μέλλει *). Correxi μ' ἔδει. REISK.

P. 414. v. 3. παρῆλθον] Satius est cum MStis παρῆλθεν. Immo necessarium arbitror. TAYLOR. παρῆλθε index P. Manutii, Aldina Taylori. παρῆλθον non est tertia persona pluralis, sed prima singularis. *Paene praeterissem id, quod primo loco ad vos efferre me decuisset.* Omnia reliqua huius loci recta et vera cum sint, sunt planissima: ut mirer Wolfium tam portentose hic omnia susque deque vertere. REISK. Bekkerus: „παρῆλθεν Y. r." Quod vide ne praestet. τουτὶ γάρ αὖ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν p. 550, 26. Ut εἰπεῖν non solum ad ἔδει referendum sit, sed etiam ad παρῆλθεν. SCHAEFER.

P. 414. v. 3. τῆς πρώτης ἐκείνης πρεσβείας] *de prima illa legatione.* SCHAEFER.

P. 414. v. 5. ταῖς ἐκκλησίαις] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] margo Benenati, Harl. Aug. TAYLOR. ἐν ταῖς ἐκκλησίαις margo Lutetianae sine auctore, August. primus. ταῖς ἐκκλησίαις idem est nihiloque deterius, quam quod in aliis est, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. REISK. Bekkerus: „ἐν ταῖς k. r. s." Conf. nott. ad p. 244, 2. SCHAEFER.

P. 414. v. 6. ἠμέλλετε] Vulg. ἐμέλλετε. ἠμέλλετε August. primus. REISK.

P. 414. v. 7. λόγου] *rationibus* Wolfius. Aegre ferrem. *cum nullus adhuc neque sermo de iis increbuit, neque facinus constaret.* vel cum Etrusco: *non essendo anchora nota niuna parola ne ingiuria de costoro.* Quod praestat. Utcunque id sit, haec verba parenthesi sunt includenda. TAYLOR. Idem est ac si dixisset οὔτε λόγου ἀδίκου οὔτε ἔργου. REISK. Recte Etruscus. λόγου, scilicet qualia post dixerunt, ut cives in fraudem inducerent. SCHAEFER.

P. 414. v. 7. παρὰ] περὶ Paris. quartus. REISK.

P. 414. v. 8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν] *ex lege consuetudinem faciens.* Videtur ὑπαλλαγή, τὸ ἔθος νόμον ποιῶν. Nisi forte aliter legendus sit hic locus. WOLF. F. τὸ ἔννομον, *morem legitimum.* MARKLAND. Variant MSti. τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος ποιῶν plurimi: id quod Obsopoeo arrisit. Suspicor autem, vel κοινὸν vel νόμιμον glossam esse. Quod confirmatur ab optimis exemplaribus, Harl. et Aug., in quibus exaratur τὸ κοινὸν ἔθος ποιῶν. TAYLOR. τὸ νόμιμον. ἢ τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος ποιῶν Aldina Taylori. τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος ποιῶν Paris. primus et quartus, August. secun-

---

*) Conf. Porsonus ad Euripid. Orest. 659. Illa Reiskii leguntur in variet. lection. In annotatt. haec: „Aristides de D. C. p. 258. ἀξιοπιστίας δὲ καὶ τὸ ὡς ἀναμνησθέντα τι εἰπεῖν. οἷον· μικροῦ γε, ὃ μάλιστα μέλλει [l. μ' ἔδει] πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, παρῆλθον." SCHAEFER.

P. 414. v. 15. αὐτὸς] Abest ab August. primo et secundo, tametsi Fabricius affirmat, id in primo esse, cui tu nolito credere. REISK. Bekkerus: „αὐτὸν Y." Quod si quis praeoptet malitque etiam μεγαλοψυχότερον, cum illud pertineat ad περιεῖναι, hoc ad φαίνεσθαι, amboque infinitivi regantur ab impersonali δεῖν, sciat in gravi se errore versari: nam nominativus tali in structura legitimus est. V. Lobeckius Parerg. post Phrynich. p. 754. s., ubi etiam noster locus citatur. Qui quod ait δεῖν in huiusmodi constructione delitescere, hoc, opinor, dicit, esse genus attractionis, quod, ut tot alia huius schematis genera, rationem syntacticam obscuret adeoque tollat. Res vulgo neglecta *) dudum me adverterat nec pauca eiusdemmodi exempla collegeram, quae Angli publicarunt in Thesauro Stephanico c. 3150. B. Alia dedit Heindorfius ad Platon. Protagor. p. 488. SCHAEFER.

P. 414. v. 15. μεγαλοψυχότερος] ἀντὶ τοῦ μεγαλοπρεπέστερος. Sic supra in Satyri fabula p. 401, 18. ἤ τινα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἐνεωρακὼς εἴη, ἀντὶ τοῦ μικροπρέπειαν. Unde Cicero, *Nihil*, inquit, *est animi tam angusti tamque parvi, quam amare pecuniam*. WOLF.

P. 414. v. 16. παρέξεται] γρ. πράξεται margo Lutetianae sine auctore. παρέξει Aldina Taylori. πράξει Paris. primus et quartus, August. primus. παράξει Paris. septimus, August. secundus, index P. Manutii. παράξεται margo Lutetianae sine auctore. παρέξεται non improbo, quod bonam reddit sententiam neque loco incongruam. *proponet in medio, proferet.* Est tamen nonnihil languidum. Quare malim ταράξει, quo ducit etiam lectio multorum librorum πράξει. *Haec igitur* [incondita et indigesta puta] *certo certius commiscebit*. Aut, si malis: ταῦτα δὴ ἂν ταράξῃ νῦν οὗτος —. (Perinde est, sive ταῦτα cum ταράξει vel ταράξῃ in constructione copules, sive cum λέγων.) Et profecto miscebat Aeschines tempora τὸ πότε, ut mox orator ait, οὐ προσδιορίζων. Addi ἂν et ταράξῃ in coniunctivo praeferri malim ideo, quod diductior haec periodus per ambages versu 23. demum in vestigia sua se recipiat istis verbis: ἂν δὴ ταῦτα λέγῃ. *Aeschines haec si blaterans misceat* —. Tum post plura interiecta restauratur oratio isto exordio: *haec igitur si dicat Aeschines*. REISK. Infelix periculum corrigendi, non librarios, sed ipsum scriptorem. Quanquam talia aequo feras animo, si compares cum ausis nostrorum Hypercriticorum. SCHAEFER.

P. 414. v. 16. νῦν] Abest ab editione P. Manutii. REISK.

---

*) Neglecta ipsi Wyttenbachio, cum in Plutarchi Moral. p. 122. E. verum ἀνελόντες contra Xylandrum aegre tutaretur Animadvers. p. 806. Quod in Plutarchi editore hoc magis mirandum, quo saepius Chaeronensis hanc constructionem usurpavit, ut T. II. p. 667. R. οὐκ ᾤετο δεῖν — οὕτω καὶ αὐτὸς — ἐπικερδᾶναι —. SCHAEF.

proferentes: *Ignoscendum est, si qui fratri opitulari nitatur.* TAYLOR. Vulg. συγγνώμην. συγγνώμη editio Feliciani, unde videtur margo Lutetianae repetisse. In Aldina Taylori sic legitur: συγγνώμην· ἢ καὶ τῷ βοηθεῖν ἀδελφῷ. Unde ferme colligas fuisse in libris quibusdam: συγγνώμη, νὴ Δία, τῷ βοηθεῖν ἀδελφῷ. Praetuli συγγνώμη in nominativo, scilicet ὀφείλεται vel δίδοται. *Venia debetur fratri alteri fratri succurrenti.* Est dictio vel argumentum in foro ita tritum, ut in proverbium excesserit. REISK. Ad Συγγνώμη subaud. ἐστίν. SCHAEFER.

P. 415. v. 18. ἐνθυμούμενοι] ἐνθυμηθέντες Paris. primus et quartus, August. primus. REISK.

P. 415. v. 18. μὲν] καὶ Aldus, P. Manutius. μὲν καὶ Aldina Taylori. REISK.

P. 415. v. 21. παρὰ πάντα] *prae omnibus, magis quam omnia.* SCHAEFER.

P. 415. v. 21. αὐτοὶ] Num αὐτοῖ, *hic loci?* ut sit adverbium loci. REISK. Quid hoc monstri? SCHAEFER.

P. 415. v. 21. ὀμωμοκότες] ὁμωμοκότες (cum aspero) Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 415. v. 22. τινῶν] τινος margo Lutetianae sine auctore. Ad τινῶν subaudi τοῦ ὑμετέρου τέλους, *ordinis vestri.* REISK.

P. 415. v. 22. δεδέηνται] Statim recurrit v. 25. Rarior usus huius perfecti: ut Glossographis notatu dignum visum sit. Hesychius T. I. c. 897. Δεδέηται. ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται. Δεδέημαι. δέομαι. ἐδεήθην. In Platone I. 2. p. 125, 7. cum olim legeretur δεδέηται, Bekkerus dedit ἐδεήθη, glossemate, opinor, illato, expulsâ glossâ. SCHAEFER.

P. 415. v. 22. πότερ'] Subaudi δεδέηνται ὑμῶν σώζειν αὐτόν. REISK.

P. 415. v. 23. κἂν ἀδικῶν] Placebat aliquando κἂν ὁτιοῦν ἀδικῶν, scilicet φαίνηται. Verum necessarium certe nullo pacto est. REISK.

P. 415. v. 23. εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Vulg. εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀδικῶν, —. Post γὰρ addit August. primus ἂν, post omittens ἀδικῶν. Correxi, partim de meo: εἰ μὲν γὰρ [subaudi δεδέηνται ὑμῶν σώζειν αὐτὸν], ἂν μηδὲν ἀδικῶν [subaudi φαίνηται], κἀγὼ φημὶ δεῖν [scilicet σώζειν αὐτόν]. REISK. Bene εἰ μὲν γὰρ ἂν μή, κἀγὼ φημι δεῖν Bekker. SCHAEFER.

P. 415. v. 25. οὐδὲ γὰρ — ἡ ψῆφος] Citat h. l. Thomas Mag. v. κρύφα [p. 555.]. REISK.

P. 415. v. 25. οὐδὲ γὰρ] Vulg. οὐ γὰρ. οὐδὲ γὰρ cum γρ. margo Lutetianae sine auctore, August. primus et secundus, quod praetuli. REISK. οὐ γὰρ etiam Thomas Mag. l. c. Quod restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 415. v. 25. κρύβδην ἐστὶν] I. q. κρυφαία ἐστίν. SCHAEFER.

ediderunt: Πῶς τί τοῦτ' εἶπες; Etiam in aliis Philosophi locis, quae Heindorfius congessit ad Hipp. Mai. p. 166., magis placet scribi ἐγκλιτικῶς quam ὀρθοτονουμένως. Satis notum ὁπωστιοῦν. Alia adverbia eidem iuncta enclitico commemoravit Heindorfius ad Platonis Phaedon. p. 39. SCHAEFER.

P. 416. v. 25. πρᾶγμα] πρᾶγμ' Bekker. SCHAEFER.

P. 416. v. 25. ὑφελόμενος] ἀφελόμενος August. secundus. REISK. ὑφείλετο Aeschines l. c. SCHAEFER.

P. 416. v. 25. ὑφελόμενος] In v. h. desinit assimulata oratio Demosthenis ad suos sodales. Iam rursus orditur Aeschinis ad Demosthenem oratio, ex eius oratione nescio qua huc translata. REISK. Non rursus orditur Aeschinis oratio, sed Demosthenes loquitur telum contra se in Timarchea iactatum retorquens in Aeschinem his verbis: μὴ σύ γε, κ. τ. λ. Quorum hic sensus: Quod tunc, cum Timarchum accusabas, monuisti iudices ut diligenter caverent, id tute nunc noli committere, scilicet ἀπάγων τοὺς δικαστὰς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφαιρεῖσθαι. SCHAEFER.

P. 416. v. 26. μὴ σύ γε.] Wolfius: *Nequaquam vero.* Potius: *Tu ne ita feceris.* IURIN. Scilicet ὑφελοῦ τῶν δικαστῶν τὸ πρᾶγμα, eripe et extorque iudicibus occoecatis verum. REISK.

P. 416. v. 26. ὑπὲρ — ὑπὲρ] Melius utroque in loco περὶ cum MSS. TAYLOR. In Paris. primo et in margine Bavarici etiam loco primi ὑπὲρ est περὶ, et loco secundi idem περὶ cum γρ. scriptum est in margine Lutetianae, tacito auctore. In August. primo loco posterioris ὑπὲρ solummodo est περὶ, non item primi. Loco primi ὑπὲρ est in margine Lessing. περὶ. REISK. ὑπὲρ — περὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 416. v. 27. τότε δ' — ἐβούλου.] Non video, quae tolerabilis sententia vulgatae tribui possit, ut percipiendo sit. Comminiscamur interim oratorem sic reliquisse: τότε δὲ, ἡνίκα ἐμὲ κρινεῖς, ἐξέσται σοι κατηγορεῖν καὶ λέγειν ὅ τι βούλῃ. *tum temporis vero, ubi me in iudicium vocabis, tum licebit tibi quascunque voles criminationes in me conferre.* REISK. Vide ut error errorem gignat. Cum enim Reiskius semel induxisset in animum Aeschinis esse verba, quae sunt Demosthenis, nec vulgatae ad intelligendum satis superque perspicuae apertaeque sententiam intellexit et aberravit ad comminiscendum quod in commentis eius infelicissimis numeres. Verte: *quo autem tempore illum* (Timarchum) *accusabas, licebat tibi criminari et proloqui quidquid velles.* SCHAEFER.

P. 416. v. 28. ἐπὶ] Vulg. ἔτι. ἐπὶ August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, Wolfius: ut illud ἔτι videatur vitium typographicum editionis Lutetianae esse. REISK.

P. 416. v. 28. ἐπὶ τοῖς δικασταῖς] *coram iudicibus.* Frequentior usus genitivi: ἐπὶ τῶν δικαστῶν. V. Meletem. Crit. p. 105. SCHAEFER.

P. 417. v. 9. σὲ] σε Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 9. θεώρησον, ὡς ἔχει] τὸ πρᾶγμα. Satius utique fuisset oratorem sic plene locutum esse: θεώρησον, ὡς τοσούτῳ σοι τὸ σὸν πρᾶγμα (vel ἔγκλημα) κάκιον καὶ ἐπισφαλέστερον ἔχει. REISK.

P. 417. v. 12. οὐ φησὶ] οὔ φησι Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 12. χρήματα] χρήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 12. ὥστ'] Vulg. ὡς. ὥστ' August. primus et secundus, item Bavaricus, Aldina Taylori. Idem voluerunt Aldus et P. Manutius, tametsi vitiose dederunt ὥσθ'. Correxi ὥστ'. *Quapropter, si alias semper vera est fama, nunquam fallit, etiam in vobis vera est.* REISK.

P. 417. v. 12. ἐστὶν ἀληθής] [ἀληθής.] Restitue verbum cum Ulpiano et plurimis membranis: ἐστὶν ἀληθής. TAYLOR. ἐστὶν abest a Bavarico, Ald. P. Manut. Wolf. ἐστὶν ἀληθής August. primus. ἐστ' ἀληθὴς Aldina Taylori. REISK. ἐστ' ἀληθὴς Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 13. καὶ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 14. δεῖ] Post δεῖ videtur ὑπολαμβάνειν vel simile quid deesse. *quam fidam et veracem videri vobis oportere* —. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 417. v. 15. ὁ ποιητής] Abest ab uno exemplari. Cur non ab omnibus? Age consule auriculas et iudica: σοφὸς ἦν ὁ ταῦτα ποιήσας. et: σοφὸς ἦν ὁ ποιητὴς ὁ ταῦτα ποιήσας. Existimavit sedulus glossographus, lectorem latere potuisse notionem τοῦ ποιεῖν, i. e. *versus facere*, adeoque exadversum his verbis, ὁ ποιήσας, admonuit, idem id esse, ac si scripsisset auctor ὁ ποιητής. TAYLOR. Verba ὁ ποιητὴς desunt Paris. septimo. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 417. v. 15. ὁ ταῦτα ποιήσας] Consulto haec vocabula orator ipse addidit metuens, ne, si ea omitteret, auditorum lectorumve quispiam, non de Hesiodo, qui nunquam sic destricte ὁ ποιητὴς audit, sed de Homero acciperet, cui proprium hoc est elogium. REISK.

P. 417. v. 16. ἰαμβεῖα] ἰαμβία August. primus. Et sic quoque v. 23. p. 418, 2. et 10. item 18. REISK. Bekkerus: „ἰάμβια Q.“ Vitiosa forma, quippe significans deminutivum, etsi passim obvia. V. mea in H. Stephani Thesauro c. 4392. A. Idemque scripturae vitium in compositis cum hac voce nominibus saepius occurrit. V. not. ad p. 274, 6. SCHAEFER.

P. 417. v. 16. δήπου] Abest a Paris. quarto, August. primo. Potest fieri, ut vim particulae minus percipiam. Veruntamen abest a multis bonae notae libris. Quare aut prorsus sublatum aut in versum antecedentem regestum malim atque ante διώρισας collocatum. REISK. Nec mihi particula multum placet. SCHAEFER.

P. 417. v. 21. *Πιτταλάκου*] *Πατταλάκου* Paris. primus. REISK.

P. 417. v. 25. *καὶ προσηκόντως*] Haec verba absunt a Paris. quarto, August. primo. REISK.

P. 417. v. 26. *Ὅστις δ' ὁμιλῶν κ. τ. λ.*] Citat h. l. Hermogenes in exemplum parodiae p. 434. REISK.

P. 417. v. 26. *ταῦτα*] Vulg. *ταὐτά. ταῦτα* August. primus, quod dedi. *καὶ ταῦτα*, *et id quidem, und das noch dazu.* REISK.

P. 417. v. 27. *οὐ πώποτ' ἠρώτησα*] Subaudi *εἰ ἀργύριον εἴληφεν*. REISK. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 417. v. 27. *γινώσκων*] *γιγνώσκων* Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 27. *εἴληφεν*] *εἴληφ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 417. v. 28. *ὁ*] Articulus abest ab August. primo et secundo, Bavarico. REISK.

P. 417. v. 28. *λογογράφους — πειρώμενος*] Ex Orat. pro Corona Thomas Mag. p. 580. s. citat: *λογογράφους τοίνυν καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν καὶ τοιαῦθ' ὑβρίζων.* Sed hunc locum respexisse ecquis dubitet? SCHAEFER.

P. 418. v. 2. *τούτοις*] Scilicet *τοῖς σκώμμασι* vel *ὀνείδεσι*, *his ipsis probris*, scilic. *τῷ εἶναι λογογράφος καὶ σοφιστής*. Colligit sic. Solet Aeschines alios subsannare, si qui oratores, id quod ego facio, locos auctorum lectiores salesque ex antiquitate erudita, inprimis poëtica, suis orationibus adspergant, ludimagistros eos appellitans ieiunosque atque famelicos, mercedula victitantes ex orationibus collecta, quas alienis in causis a se conscriptas rogantibus vendunt, immemor nempe, culpae huius, si qua est, ipsummet se consortem esse. Ludimagistrorum enim si est auctorum classicorum, quos pueris interpretantur, locos suis commentationibus intexere, ludimagister est ipse quoque Aeschines, qui ex Euripidis Phoenice locum iudicibus recitarit, fabula ita parum populari, ut vix doctissimo cuique nomine tenus nota sit: quem locum cum e scenica quadam auditione non hauserit, necesse est, ut e lectione fabulae illius vetustate obsoletae et ex hominum memoria sublatae venatus sit. V. p. 420, 2. ss. REISK. Simul intelligas, quam parum honoris actuosa illorum temporum vita litteris doctrinaeque habuerit. SCHAEFER.

P. 418 v. 3. *οὐδὲ πώποτε*] Infra p. 420, 5. *οὐδεπώποτ'*. Levissima res: sed aequalitas scribendi servanda erat. SCHAEFER.

P. 418. v. 5. *ὑπεκρίνατο*] *ὑπεκρίναντο* Bavaricus. REISK. Sic Bekker. Exquisitior haec constructio similisque illi, de qua scripsi Melet. Crit. p. 24. V. etiam not. ad v. 8. et Porsonus ad Euripid. Hecub. 86. (88.). SCHAEFER.

P. 418. v. 5. *τὰ τρίτα λέγων*] Egregie explicat eruditissimus Valesius, dum commentatur ad pag. 197. Notarum Maussaci. Similiter H. Stephanus Thes. L. Gr. Tom. I. col. 104., qui etiam

vum hic videri potest *εἰσιέναι τοὺς τυράννους*, *intrare tyrannos*, i. e. *intrando agere* vel *exhibere tyrannos*, ut *saltare Cyclopa* pro *saltando exhibere Cyclopa* apud Horatium. Sin neutrum sit *εἰσιέναι*, hoc modo supplenda erit constructio: *ἐξαίρετόν ἐστιν* — *τὸ* [*αὐτοὺς ὄντας*] *τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι*. Quod verius. MARKLAND. Videtur dictio scenica fuisse *εἰσιέναι τύραννον*, *ἔμπορον*, *μαστροπὸν* etc. pro in scenam prodire gerentem personam tyranni, mercatoris, lenonis. Alias ita dura sit futura, ut ferri nequeat, sed ut necesse sit ad *ἔχοντας* addi *ὑποκρινομένους*, ut constructio haec sit: *τὸ εἰσιέναι ὑποκρινομένους τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας*. Verum recte habere vulgatam eamque sibi probari testatus est Libanius eo, quod aliquoties imitatus est, ut in Oratione pro templis p. 18, 7. ed. Gothofr. et in Or. pro saltatoribus adversus Aristidem T. II. p. 497, 30. ed. Morell. REISK. Bekkerus: „*τὸ τοὺς*] *τὸ τούτους* omisso altero *τοὺς* Valckenar. Diatrib. Euripid. p. 180. [182.] frustra." Si quid supersit dubitationis, tollet Thomas Mag. p. 273. *Εἰσάγει τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ὑπέδυ κάλλιον ἂν εἴποις ἢ ὑπεκρίθη*. de quo loco non circumspectius ille ad Theocriti Adoniaz. p. 391. A.: „Mira forma loquendi est, quam praebet Thomas Mag. *Εἰσάγει τὸν Ἀγαμέμνονα*· usitatior certe *Διεξάγει*." SCHAEFER.

P. 418. v. 14. *εἰσιέναι*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 418. v. 14. *ταῦτα*] Sunt iambi Sophoclei mox recitandi. Idem est ac si dixisset: *σκέψασθε τοίνυν, οἷα ἐστὶ ταῦτα*. cogitate, quae sit haec sententia, quae a poëta Creontem repraesentanti Aeschini in os inditur. REISK.

P. 418. v. 14. *ταῦτα* — *τούτῳ*] *ἐν τοίνυν τῷ δράματι τούτῳ* (sine *ταῦτα*) dant August. primus et secundus et margo Bavarici. REISK.

P. 418. v. 16. *ὑπὲρ*] *περὶ* August. secundus. REISK.

P. 418. v. 17. *διελέχθη*] *διειλέχθη* Paris. primus et quartus. REISK.

P. 418. v. 17. *εἶπε*] *εἶπεν* Bekker. SCHAEFER.

P. 418. v. 20. *ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ*] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 418. v. 22. *καὶ*] *καὶ* prius abest ab Aldina, sed adscripsit Lessingianus. REISK.

P. 418. v. 25. *ἅπτεται*] *ἅπτηται* August. primus. REISK.

P. 418. v. 26. *του*] *τὴν* Reg. α. et Harl. TAYLOR. Item August. secundus. REISK.

P. 418. v. 28. *αὑτοῦ*] Vulg. *αὐτοῦ*. *αὑτοῦ* cum aspero Aldina. REISK.

P. 419. v. 1. *τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω*] Respiciunt Anecd. Bekk. p. 54, 5. SCHAEFER.

ἐπὶ Φωκέας στρατείᾳ? WOLF. F. στείχουσαν ὁμοῦ τῇ — στρατείᾳ, vel στείχουσαν χθονὶ, τὴν — στρατείαν. MARKLAND. ὁμοῦ τῇ — στρατείᾳ etiam legi voluit vir celeberrimus in Animadvers. ad Chariton. p. 540. [p. 580. ed. Lips.]. TAYLOR. Vulg. τὴν — στρατείαν. In margine Bavarici est: γρ. στρατιάν. Quod praetuli: tametsi nil admodum refert. REISK. στρατείαν Bekker. Recte. Haec autem verba addita sunt κατ' ἐπεξήγησιν. SCHAEFER.

P. 419. v. 15. προεξήγγειλεν] Vulg. προεξέγγειλεν. Vitium hoc est typographicum editionis Lutetianae. Melius dant προεξήγγειλεν August. secundus, Bavaricus, Ald. P. Manut. Wolf. Simplicius ἐξήγγειλεν dant Paris. quartus et septimus, August. primus, quod malim. REISK. Haec Reiskius in variet. lection. In annotatt. haec: „προεξαγγέλλειν dicitur is, qui sive missu alieno sive sponte sua e castris nuntium in urbem perfert, de adventu hostis e. c., priusquam hostis veniat, ut civitas sibi cavere possit." SCHAEFER.

P. 419. v. 16. εἰπεῖν] Referendum ad βουλομένους, ad διεκώλυσεν subaudiendum. SCHAEFER.

P. 419. v. 18. ἔπι τελοῦσα] Nonnulli coniunctim ἐπιτελοῦσα. Quos bene refutat Ulpianus. TAYLOR.

P. 419. v. 20. χρωμένων] χρωμάτων Paris. septimus, si recte vidit, qui codicis illius variantes collegit. REISK. Intellige de consuetudine cum meretrice. SCHAEFER.

P. 419. v. 20. οἰκίας] F. οὐσίας. Nisi sit, quale istud Lucae XX. 47. οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν. MARKLAND. *facultates*. SCHAEFER.

P. 419. v. 20. τοσούτους] Abest a Paris. quarto. Quo maior est liberorum numerus, hoc difficilius atque aegrius a parentibus pauperibus aluntur. Quatuor mares cum filiabus aliquot necesse erat ut gravarent parentes quaestus genere tam vili, tam parum lucroso victitantes, atque Atrometus cum uxore, praesertim ad aetatem adultam nutriendi et docendi et elocandi. REISK.

P. 419. v. 22. πρὸς — ἰατροῦ] Pro Ἥρωος habent Ἥρω Codd. Regg. α. δ. et emendatiores caeteris Harl. et Aug. Arridere forte potest quibusdam lectio Obsop. et Ask. πρὸς τὸ Ἡρῷον τοῦ ἰατροῦ. Contra tamen explicat σχ., cui coniungas Meurs. Athen. Attic. III. 1. TAYLOR. Pro Ἥρωος dat Ἥρω August. primus. In Bavarico est πρὸς τὸ (in accusativo): caetera cum vulgata conveniunt. Heros medicus est Toxaris: id quod e loco Luciani [T. IV. p. 145. ss. Bip.] constat allegato a Corsinio in Fast. Attic. II. p. 372. in v. Τοξαρίδεια, qui festus erat dies Athenis celebrari solitus quotannis in honorem herois medici peregrini. REISK. Ἥρω Bekker. — V. not. ad p. 270, 10. SCHAEFER.

P. 419. v. 23. ταύτῃ] Scilicet τῇ πόλει vel τῇ πατρίδι. REISK.

P. 419. v. 23. οὗτοι] αὐτοὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 419. v. 25. εἰλήφεσαν] εἰλήφασι August. secundus. REISK.

Nonne tu scriptor orationum? Et quidem diis invisus: qui —. Verba καὶ πονηρός γε et καὶ θεοῖς ἐχθρός sunt responsa ipsius Demosthenis. MARKLAND. Praestat nostra interpunctio. SCHAEFER.

P. 420. v. 3. λογογράφος] λογοτρόφος Paris. septimus. Utrumque Bavaricus dat. In altera vitiosa lectione latet λογοστρόφος, quae lectio non sit contemnenda. Qui ad calamum dictata calamo excipit, non video, cur ei appellatio λογογράφου denegetur. Quod si tamen vitium ei vocabulo insit, ut ad correctionem confugere necesse sit, auctor sim, ut λογοστρόφος legatur, quia eiusmodi scribae multa partim errore partim mala fraude atque consulto falsa subiicere veris solebant. Simile ductum de restionibus funem contorquentibus eique quisquilias nescio quas intexentibus, ut oculos effugiant. REISK. Inepta coniectura Reiskio non venisset in mentem, nisi oblitus esset quae legerat p. 417, 28. ss. SCHAEFER.

P. 420. v. 3. καὶ θεοῖς ἐχθρός] Malim καὶ θεοῖς γ' ἐχθρός vel καὶ θεοῖς ἐχθρός γε, ut modo praecessit καὶ πονηρός γε. REISK. Bene coniecit, edidītque Bekkerus καὶ θεοῖς ἐχθρός γε repertum in duobus libris notae melioris. SCHAEFER.

P. 420. v. 5. ἐξηπίστασο] ἐξεπίστασο August. primus. REISK.

P. 420. v. 7. ἤνεγκας] ἤνεγκες Paris. septimus. REISK. Post h. v. Reisk. et Bekker. habent signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 420. v. 7. φέρε δὴ καὶ περὶ τοῦ Σόλωνος κ. τ. λ.] V. Aeschines p. 52. s. SCHAEFER.

P. 420. v. 8. γάρ] Abest a Paris. quarto, August. primo. REISK.

P. 420. v. 10. τότε] τοῦτο Paris. quartus. REISK.

P. 420. v. 10. εἴσω—ἀναβεβλημένον] ἀντὶ τοῦ εἴσω τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐσθῆτος. Sic Plato in Theaeteto: ἀναβάλλεσθαι δ' οὐκ ἐπισταμένου ἐπὶ δεξιὰ ἐλευθέρως. Et Athenaeus l. I. ἔμελε τοῖς παλαιοῖς καὶ τοῦ κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας ἔσκωπτον. WOLF. Coniunge Valesium ad Excerpta Polyb. p. 34. Recte autem mihi videor distinxisse: εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα, ἀναβεβλημένον. quasi diceres: *Stat Solo paludatus* vel *tunicatus, manum intra vestem habens*. Hoc neglexit in versione Wolfius, quia non intellexit. Eo habitu erat Solo. Adiuvat iste locus Plutarchi in Phocione T. IV. p. 179. οὐδὲ ἐκτὸς ἔχοντα τὴν χεῖρα τῆς περιβολῆς, ὅτε τύχοι περιβεβλημένος. Et ex his locis inter se collatis lucis aliquantulum foenerabitur Suidas: Ἀναβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον οἱ Ἀττικοὶ, οὐ περιβάλλεσθαι λέγουσιν. TAYLOR. Non distinguendum post ἔχοντα. Docet orationis obliquae conversio in rectam: ὁ Σόλων εἴσω τὴν χεῖρα ἔχων ἀναβέβληται. SCHAEFER.

P. 420. v. 11. ἀναβεβλημένον] Id est ἠμφιεσμένον τῇ ἀναβολῇ, qui est amictus corporis exterior, qui reliquis vestimentis

superiniicitur. Est igitur haec sententia; Amictus hoc habitu manus intus habet sub pallio. REISK.

P. 420. v. 12. *καίτοι — τετταράκοντα*] Citant Scholia ad Platon. p. 10. Ruhnk. 380. Bekk., sed posteriora vitiosâ interpunctione sic depravata: — *Σαλαμίνιοι ἀπὸ Σόλωνος· ὁ* [ὃ Ruhnk.] *δ' ἐστιν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'.* Vitiosius etiam Regulae de Prosodia ab Hermanno editae p. 467. ex hoc loco citant: *ταῦτα δὲ ὁμοῦ σχεδὸν ἔτι ἀπὸ Σόλωνος.* SCHAEFER.

P. 420. v. 12. *τοῦτον — φασὶν*] *τοῦτον οὔ φασιν πεντήκοντα ἔτη* Aldina Taylori. REISK.

P. 420. v. 13. *ἀπὸ Σόλωνος*] Utrum a nato, an mortuo, an florente? In quo genere loquendi saepe haud iniuria maiorem scriptorum diligentiam requiras. WOLF. Recte. Meursius non animadvertit hanc inconstantiam veterum scriptorum, adeoque retro computando ad Olymp. XLVI. 3. (quo tempore Solo rempublicam istam latis legibus ordinavit) deprehendit annos excurrisse CCLII: ad quem fere computum auctoris nostri textum conformari voluit. Vide eius Solonem cap. extr. Sed melius cum Wolfio cogites, Demosthenem rem liberius supputasse et more rotundiore. Anni scilicet sunt CCXL praeterpropter. Atque ea est vis τοῦ *ὁμοῦ*, ut alibi adnotavimus, scilicet ad Aristogit. I. p. 785, 23. TAYLOR. Corsinii Fast. Att. III. 101. A morte Solonis anni 214. *σ. ἔτη καὶ μ.* 240. *σ. καὶ ν.* Meurs. potius *σ. καὶ ι.* vel *κ.* vel potius *ιδ.* quod librarii oscitantia mox in *μ.* abiit. Haec Corsinius l. c. TAYLOR. *in Schedis.*

P. 420. v. 15. *τετταράκοντα*] Corsinius 14 malit. Verum diligentissimi in tradenda numerorum veritate non sunt veteres, sed rotundos edere numeros, tametsi paulo largius atque liberalius, amant, praetereaque oratores tam arcti atque pusilli animi non sunt, quo minus religioni sibi ducant, si quid expediat exaggerari, id scientes dataque opera exaggerare. REISK.

P. 420. v. 15. *τὸν νυνὶ παρόντα χρόνον*] [*τὸν νυνὶ χρόνον.*] *τὸν νυνὶ* (aut *νῦν*) *παρόντα χρόνον* plurimi, ut Regg. *δ. η.* Ven. Ital. Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. *τὸν νυνὶ χρόνον. τὸν νῦν παρόντα χρόνον* Paris. quartus, August. primus et secundus, Aldina Taylori. *παρόντα* addidi. REISK.

P. 420. v. 17. *τὸν χρόνον*] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 420. v. 18. *τοῦτο — ἐμιμήσατο*] Hoc itaque, forsitan ignotum iudicibus, de statua Solonis enarravit et habitum manus sub pallio absconditae gestu demonstravit. REISK.

P. 420. v. 21. *τὴν Σόλωνος*] *τοῦ Σόλωνος* Aldina Taylori, P. Manut. August. primus, Bavaricus. REISK.

P. 420. v. 21. *καὶ τὴν διάνοιαν, ταύτην —*] *καὶ τὴν διάνοιαν ταύτην*; —. Ita distinguas. MARKLAND. Vulgaris distinctio recte habet. SCHAEFER.

P. 420. v. 22. ταύτην οὐκ ἐμιμήσατο] Malim ταύτην οὐκ εἶδεν οὐδ' ἐμιμήσατο, quia modo dixerat τὴν ψυχὴν τὴν Σόλωνος ἰδεῖν. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 420. v. 22. μέν γε] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 560. SCHAEFER.

P. 420. v. 23. Σαλαμῖνος — θάνατον] F. Σαλαμῖνος, καὶ Ἀθηναίων θάνατον etc. MARKLAND. Vulgatus ordo verborum praestat. SCHAEFER.

P. 420. v. 23. [τὴν]] Abest ab Ald. et P. Manut. REISK. Delevit articulum Bekker. SCHAEFER.

P. 420. v. 25. εἴπῃ] εἴποι August. secundus. REISK.

P. 420. v. 27. βασιλεὺς] Vulg. ὁ βασιλεύς. Articulum omittunt August. primus et secundus, Ald. P. Manut. Bavaricus. REISK.

P. 421. v. 1. ἐξέδωκε] Simile ductum de filia aut sorore consobrinave, si quam pater impius aut frater sceleratus mercede illectus, aut quo bonis eius ipse potiatur, homini malo peregrino pro pellice habituro lenonive in lupanari expposituro elocet ea lege, ut procul a patria abductam in servitute habeat, ut adhuc hodie ex Anglia multa libera corpora plagio surrepta in Americam transportantur ibique vitam miseram in mancipatu finiunt. REISK.

P. 421. v. 2. ἄξιόν — Σόλωνος κ. τ. λ.] [ἄξιόν γε. οὐ γάρ ἦν Σόλωνος —.] Distingue: ἄξιόν γε (οὐ γάρ;) ἦν Σόλωνος —. Sic contra Androt. p. 616, 16. ὅμοιόν γε (οὐ γάρ;) τοῦτο etc. Distingui quoque potest: ἄξιόν γε (οὐ γάρ ἦν;) Σόλωνος —. Respondet nostrati locutioni: *Was it not?* Contra Aristocr. p. 673, 19. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι etc., ubi vide cl. Taylorum, qui et ibi huius loci meminit. Vid. et de Cor. p. 272, 14. MARKLAND. Aldina Taylori sic dat: ἄξιόν γε ἦν Σόλωνος μεμνῆσθαι. καὶ — (sine αὐτῷ). REISK. Solum οὐ γάρ; seiungendum a reliqua oratione. Vernacule: *Nicht wahr?* SCHAEFER.

P. 421. v. 2. μεμνῆσθαι] μνησθῆναι Paris. septimus, August. primus. REISK.

P. 421. v. 3. ταῦτ'] τοῦτ' August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 421. v. 3. ἀλλὰ κἀκεῖσε] ἀλλ' ἐκεῖσε Paris. quartus, August. primus. ἐκεῖσε, in Macedoniam. REISK. ἀλλ' ἐκεῖσε Bekker. SCHAEFER.

P. 421. v. 5. ἐφθέγξατο] ἐδέξατο Paris. quartus. REISK.

P. 421. v. 5. ἐπρέσβευε] Vulg. ἐπρέσβευσε. ἐπρέσβευε August. primus et secundus, Ald. P. Manut. Praetuli imperfectum. Regio, pro qua mandatum ei fuerat ut verba faceret atque deprecaretur, est Amphipolis. REISK. ἐπρέσβευεν Bekker. SCHAEFER.

P. 421. v. 6. δήπου] δὴ simplex dat August. primus. REISK.

P. 421. v. 6. ὅτι] Redundat h. l., ut ubique locorum, ubi tu

P. 421. v. 16. οὐ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 421. v. 16. οὐ — οὐ] V. not. ad p. 413, 16. SCHAEFER.

P. 421. v. 17. χεῖρα ἔχοντα] χεῖρ' ἔχοντ' Bekker. apostropho abstinens v. sq. SCHAEFER.

P. 421. v. 18. προτείνας] προστείνεις August. secundus. REISK.

P. 421. v. 18. προτείνας καὶ ὑποσχὼν] προτεῖναι τὴν χεῖρα dicitur is, qui manum suam planam et explosam versus largitorem porrigit eoque gestu munus quasi provocat atque proritat: ὑποσχεῖν autem dicitur, qui manui datoris sibi occurrenti suam manum supponit, quo dandum munus excipiat. REISK.

P. 421. v. 20. τούτους] τοὺς Paris. quartus. REISK.

P. 421. v. 20. σεμνολογῇ] σεμνολογεῖς Aug. et Harl. TAYLOR. σεμνολογεῖς August. primus et secundus. REISK. σεμνολογεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 421. v. 22. ἂν] Vulg. κἂν, *etiamsi*. ἂν simplex dant August. primus et secundus. Correxi ἂν, *si*. REISK.

P. 421. v. 22. πιλίδιον] „Quod Graeci πῖλον, πίλλον, πιλίδιον dicunt, hoc Latini *pileum* et *pileolum* vocant. Pollux: οὐ μόνον δὲ πιλίδιον ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. Demosthenes περὶ παραπρεσβ. κἂν πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστῇς. Budaeus in Pandectis hunc Demosthenis locum exponens τὴν ἐπιτηδευτὴν κόμην intelligit, quae φενάκη, etiam πρόσθετος et περίθετος κόμη dicitur. A quo ut invitus dissentiam, facit primum Interpres, deinde Aristophanes in Comoedia, quae Ἀχαρνῆς inscribitur:

> Εὐριπίδη, ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ,
> Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
> Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

Ex his vocibus, ἀκόλουθα τῶν ῥακῶν, ut πιλίδιον petasum exponas, necesse est: id quod etiam Glossographus agnoscit. Plato Πολιτ. γ. ἐὰν δέ τις αὐτῷ μακρὰν δίαιταν προστάττῃ, πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθείς. An ulli aegrotationis generi conveniat adulterina coma, cuivis perspicuum esse potest." Haec Brodaeus Miscell. I. 12. Confer et quae Iunius item II. Animadv. 6. Quicquid demum sit, sive, ut isti volunt, Demosthenes noster adversario suo mollitiei notam his verbis inurere voluit, sive verae sint hariolationes, quas Ulpianus produxit, liceat certe lectori ob oculos ponere, quae Plutarchus in Vit. Solon. pag. 180. T. I. ed. Bryan. [T. I. pag. 327. s. R.]: ἐλεγεῖα δὲ κρύφα συνθεὶς [Solo] καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος, ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πιλίον περιθέμενος. ὄχλου δὲ πολλοῦ συνδραμόντος, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λίθον, ἐν ᾠδῇ διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἧς ἐστιν ἀρχή·

> Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
> Κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

An ad hanc historiam Demosthenes hic adludat, viderit adnotator, qui id asseruit ad Plutarchum. Interea tamen habet lector meus ex hac narratione Plutarchi, quod displicere non possit. TAYLOR. Obscuri loci sententiam si satis percipio, videtur haec esse: nullas te poenas daturum speras, si circulos et coetus operto capite perreptans me calumnieris, quo, quae sic in me probra in vulgum spargis, ea auctore careant, ad primumque eorum auctorem nullo pacto perveniri possit. πιλίδιον est tale quid, atque *ein polnischer Judenhut mit herabgelassenen Krempen oder eine Wintermütze mit Klappen rundherum, die herabhängen, dass man einen nicht erkennen kann, als wenn ein ehrbarer Mann zur Hure oder ins Branntweinboutikchen ginge.* V. interpretes Petronii ad illud, *operto capite*, in eiusmodi minutiis operosos. REISK. Coraës ad Plutarchi l. c. T. I. p. 411.: *Πιλίον περιθέμενος.*] Ὡς νοσῶν δηλονότι. Ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἔοικεν ἡ τοῦ πιλίου περίθεσις ἐπιτετηδεῦσθαι, ἵνα δόξῃ μαινόμενος ἐκπηδῆσαι τῆς οἰκίας βίᾳ τῶν νοσηλευόντων αὐτὸν οἰκείων. Ἄλλως γὰρ ἐξηγήσασθαι τὸ προκείμενον (ὃ καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἀνεξήγητον παραλέλειπται) οὐκ ἔχω, ἢ τὸ τοῦ Πλάτωνος (Πολιτ. Γ, σελ. 406) παραθέμενος χωρίον τουτί, „Ἐὰν δέ τις [ἰατρὸς] αὐτῷ [τῷ νοσοῦντι] μακρὰν δίαιταν προστάττῃ, π ι λ ί δ ι ά τε περὶ τὴν κεφαλὴν π ε ρ ι τ ι θ ε ὶ ς, καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα, ταχὺ εἶπεν, ὅτι οὐ σχολὴ κάμνειν κ. τ. λ.“ Ἔστι δὲ τὸ πιλίον ἢ πιλίδιον ἐρεοῦν κεφαλῆς περίθεμα κ. τ. λ. Verissima haec etiam Demosthenis loco, qui totus pendet ab illa de Solone narratiuncula, lucem accendunt. Scilicet quemadmodum Solon σκηψάμενος ἔκστασιν τῶν λογισμῶν πιλίον περιθέμενος ἐξεπήδησεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ut cives accenderet ad Salaminem recuperandam, ita Aeschines προφασισάμενος ἀῤῥωστεῖν (pag. 379, 15.) πιλίδιον λαβὼν περιενόστει, ut Demostheni conviciaretur. Quae comparatio vilissimi capitis cum cive de patria immortaliter merito dubitare noli quin coronae cachinnos moverit. SCHAEFER.

P. 421. v. 22. ἐπὶ] περὶ Paris. quartus, quintus, septimus, August. primus et secundus. REISK. Perplacet. V. quae modo citata sunt e Platone et Plutarcho. SCHAEFER.

P. 421. v. 23. ἐμοὶ] ἐμὲ Aldina Taylori. REISK.

P. 421. v. 23. λοιδορῇ] λοιδορεῖ August. secundus. REISK. Post h. v. non signum interrogationis, sed punctum posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 421. v. 24. *ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΟΛΩΝΟΣ.*] Solonis poeticen sive usum in versibus pangendis praedicant praeter alios Aeschines c. Ctesiph. pag. 500, 1., qui eum vocat ἄνδρα περὶ ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότα, et Plato in Timaeo: δοκεῖν οἱ τά τ' ἄλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα καὶ κατὰ τὴν ποίησιν αὖ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. De ea [illegible] multi, inquam, scripsere, et nonnulli quaedam [illegible]verunt. V. [illegible] Plutarch. in Vita Solonis — Compar. Solon. et [illegible]blicol. — [illegible] more Divitiar. — Prae-

cept. bene gerendae Reip. — Sept. Sapient. Conviv. — Orat. Amator. — de Tranqu. Anim. — de Profectu in Virtute etc. Adiiciatur maxime Philo Iudaeus, Clemens Alexandrinus, Aristoteles, Stobaeus, Phrynichus, Laertius, Pausanias, Athenaeus, Aristides, Gellius, Tertullianus, Eustathius aliique. Ex recentioribus Canter. V. Nov. Lect. 9. H. Steph. IV. Schediasm. 20. 21. Allat. de patr. Homeri c. 5. Stanleius in Vita Solonis etc. In iis, quae conservata sunt, elegantiam sane et nitorem floremque illum poeticum, quem sentimus, describit nemo, lector meus non maximum deprehendet, verum simplicitatem quandam, quae primaevos mores et aetatem redolet. Eius lascivissimos versus memorat Apuleius in Apologia et Plutarchus in Vita. Et restant sane apud antiquorum nonnullos, quos modo adduxi, quaedam eius comminatis et petulantiae. Honestius sane fragmentum et elegantius paulo ad nos duravit, I. Stobaeo Serm. IX. id procurante: in quo varii humani generis quaestus, artificia et rationes, quibus homo ab homine distinguitur, lepide depinguntur. Et quoniam Stobaei chartae, doctae sane et laboriosae, in hac nostra aetate atque hac sapientia non assidue teruntur, aut saltem non ea assiduitate teruntur, quam merentur, depromam pauca atque lectorem donabo meum illo humanae vitae speculo Soloniano:

Σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος. ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
Ἐν νηυσὶν χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
Ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεύμενος ἀργαλέοισι,
Φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίην θέμενος.
Ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
Λατρεύει, τοῖσι καμπύλ' ἄροτρα μέλει.
Ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνεω
Ἔργαλα εἰν χειροῖν ξυλλέγεται βίοτον.
Ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσάων πάρα δῶρα διδαχθεὶς,
Ἱμερτὴν σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος.
Ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
Ὧι συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως
Οὔ τι τις οἰωνὸς ῥύσεται, οὔθ' ἱερά.
Ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
Ἰητροὶ, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος.
Πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
Κἄν τις λύσαιτο ἤπια φάρμακα δούς.
Τὸν δὲ κακαῖς νούσοισι κυκώμενον ἀργαλέαις τε
Ἁψάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὑγιῆ.

Mendas, quibus obsiti sunt hi elegi, tollere non vacat: ad alia festino. TAYLOR. Basilius de legendis Graecis citat tres versus Solonis, quos pariter laudat Plutarchus de sentiendo virtutis profectu et in Solone. Exstant hodie inter Gnomas Theognidis versu 316. Verum in poësi non multum abludunt Solo et Theognis. *See* Plutarch. Prosaica *of* Theognis p. 9. ed. Gr. TAYLOR. *in Sche-*

dis. *Σόλωνος* abest ab August. primo et secundo, item Bavarico. Ab August. utroque cuncta illa Solonis carmina absunt praeter paucos quosdam versus in ora primi exaratos. REISK. Bekkerus: „*ἡρωελεγεῖα* O. t." In Brunckiana Sylloge est XV. SCHAEFER.

P. 421. v. 25. *Ἡμετέρα δὲ πόλις κ. τ. λ.*] Poëmation hoc esse *ἀκέφαλον*, adnotatur in Altemps. Et continuo repraesentatur hoc distichon:

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
Ἱμερτῆς χαλεπόν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Qui haec adlevit margini exemplaris Altempsiani, errorem magnum erravit. Arbitror enim, neque sine auctoritate, duo fuisse insignia et pervulgatiora poëmatia Solonis, elegiacis versibus concinnata: quorum unum hoc aut simile initium habere potuit, scil.

Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου
Ἱμερτῆς χαλεπόν αἶσχος ἀπωσάμενοι.

Alterum vero et diversum est id fragmentum, quod beneficio Demosthenis hodie legimus. Haec admonuit Ulpianus. Verum cum ille adnotator Altempsianus et Scholiastes noster, Ulpianus, haec scripserunt, quid hoc mali et infortunii in priore disticho, ubi vox initialis et sensui et metro repugnat, *Ἴσμεν εἰς Σαλαμῖνα* —? Lege itaque:

Ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου.

Ἴομεν, *Eamus, Proficiscamur:* id quod exspectare fas erat ab homine, qui carmen *προτρεπτικὸν* canebat. Atque ita recte exaratur in Laërtio. TAYLOR.

P. 421. v. 27. *Τοίη γὰρ μεγάθυμος κ. τ. λ.*] Iliadis V. 828. ipsa Minerva ad Diomedem: *τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθός εἰμι.* SCHAEFER.

P. 421. v. 27. *Τοίη*] *τοίην* P. Manutius. REISK.

P. 421. v. 27. *ἐπίσκοπος*] Videtur fuisse cognomen Minervae. Hoc utens loco Geelius vulgatam Luciani scripturam T. I. pag. 591. ed. Reitz. bene tuetur contra Hemsterhusium. Vid. viri summi Append. Animadvers. in Lucian. p. 23. a. SCHAEFER.

P. 421. v. 27. *ὀβριμοπάτρη*] Bekkerus: „*ὀμβριμοπάτρη* O. t. u." SCHAEFER.

P. 421. v. 28. *χεῖρας ὕπερθεν ἔχει*] Festivissimus omnium et lepidissimus, qui scripsit, poëta hos versus Solonis ita deridendos propinavit, Equit. 1168.

Κλ. *Ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν·*
Ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
Ἀλ. *Ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,*
Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. *Οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,*
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

Κλ. Τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
Ἀλ. Ἡ δ' Ὀμβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας.

Ubi recte σχ. τὴν χύτραν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα. Haec animadvertit senatus Criticorum princeps, ὁ μέγας Hemsterhusius ad Lucian. Timon. Tom. I. pag. 119. edit. nov. TAYLOR.

P. 421. v. 29. μεγάλην] Malim μεγάλης (in dativo pluralis) pro μεγάλαις, ut ad ἀφραδίῃσιν referatur. REISK. Ego non item. SCHAEFER.

P. 422. v. 1. πειθόμενοι] Post h. v. plene interpunxerunt Reisk. et Bekker. Hypostigme est in Sylloge Brunckiana. SCHAEF.

P. 422. v. 2. ἑτοῖμον] ἕτοιμον Paris. septimus. REISK.

P. 422. v. 6. [Χρήματα — πεπᾶσθαι,]] Hoc distichon videtur laudari verbis diversis a Plutarcho in Vit. Solon. T. I. pag. 174.

Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.

Sed non est huius loci. Pertinet enim ad poëma bene longum, cuius partem modo laudavimus ex Stobaeo. Deerat prior versus in Wolfio, restituit autem Benenatus. TAYLOR. Totum hunc versum omittunt Bavaricus, Ald. P. Manut. Wolf. Sed Taylorus revocavit. Rectene an secus absit, haud disceptabo. Ego equidem ista omissione nil offendar. Neque probo, quod multi tales lacunas areis vacuis relinquendis designarunt: quae opera erat supervacanea. Quapropter laudo factum Taylori, qui vacua illa spatia complendo hiatus obliteravit, hoc est, hexametros hexametris, pentametros pentametris copulavit, ut ad obtutum nihil deesse appareat. Solebant enim veteres non solum versus inchoatos et ad dimidium perductos destituere, sed etiam hexametros pentametrosve geminare, insuper habita alternatione, aut pro re nata syllabas contra naturam usumve producere aut corripere: id quod ipsis vitio non dabatur. Exempla talis licentiae ab illis usurpatae complura apud Stobaeum Diogenemque Laërtium prostant. Huc pertinent illa apud Iulianum Aug. p. 199. et 218., ubi in Cratetis elegiaco carmine bini pentametri sese protinus insequentes leguntur. REISK. Carmina tam enormia nullus veterum poëtarum pepigit: nam quae huius generis leguntur, sunt lusus aevi recentioris. Omnino quae Reiskius hic scripsit, ut nemo mirabitur, qui de rebus poëticis iudicantem more suo semel legerit, ita indigna sunt quibus operose confutandis parcus otii immoretur. — Versum omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 7. Πλουτοῦσιν] [Πλουτοῦσι.] F. πλουτῆσαι. MARKLAND. Scilicet ut cum hexametro antecedente coagmentaret. Litteram paragogicam addidi. Addidit etiam Bekker. in quinque Codd. repertam. SCHAEFER.

P. 422. v. 7. ἕργμασι] ἕργμα cum adspiratione est περίφραγμα, κώλυμα, παρὰ τὸ ἕρκω, unde ἕρκος et εἱρκτή. ἔργμα cum te-

nui ἔργον, ut apud Hesiodum: ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι. Utraque scriptura locum habere potest: τὰ γὰρ ἄδικα ἔργα ἔργματά ἐστι. Sententia est, iniustis lucris eos ditari. Hesiodus: κακὰ κέρδεα ἶσ' ἄτησιν. WOLF.

P. 422. v. 8. Οὔθ' ἱερῶν — δημοσίων] Hic occurrunt duo pentametri, nullo hexametro interveniente, et v. 21. eadem conditione vicissim duo hexametri: aliter, credo, quam lex et ratio elegiarum postulavit, saltem apud antiquos. Fortasse ea res movit editores, ut avellerent in his locis et discerperent hos elegos Solonis, quasi defectum indicarent: vel fortasse putarunt, tria haec esse Solonis fragmenta ex diversis locis sumta et hic quasi consarcinata. Ea est, inquam, facies editionum omnium. An ita se res habeat, necne, ignoro. Illud saltem teneo, neutiquam posse fieri, ut multa in istis lacunis, si tamen lacunae sint, deessent: adeo bene cohaerent et consequuntur, quae hodie habemus. Hoc in poëtica versione, qualem Wolfii subiecimus, non adeo facile adparet. Apponemus igitur Etruscam, quae nec pura puta est poëtica, verum utcunque inter prosam et poëticen ambulat:

La città nostra mai per fato iniquo
Non perirà, ne per voler di Giove,
Che quella, che dal forte padre è nata,
Pallade saggia la difende e regge.
Ma i cittadin, ch' all' oro sono intenti,
E la de gli ottimati ingiusta mente,
I quai sono a far mille ingiurie pronti,
Onde poscia patisce il popol tutto,
Corromper voglion la lor gran cittade,
Perche nel ben non sanno temperarsi,
Ne celebrar l' allegre feste in pace,
Ne s'astengon dal sacro o dal profano,
* *Pur ch' adempian la lor ingorda voglia.*
Ne servan la giustitia amica a Dio.
La qual tacendo il presente e'l passato
Vede, e tarda, ma al fin viene à punire.
Onde incurabil piaga la cittade
Assale tutta, onde ella poscia presto
Sotto 'l giogo servile il collo pone;
E discordia civile, e guerra desta
Che dorme, laqual molti giovin spegne.
Perche la patria è da' nimici offesa,
Ch' offendan quei che dianzi erano amici.
Hor questi mali tra'l popolo sono.
Altri miseri vanno a terra strana
Venduti, in brutti e duri lacci avvolti.
* *Cosi il mal tutti va a trovare a casa,*
E se la prima porta no'l riceve,
Egli in cima dell' alto tetto sale,

Talche ritruova ogniun, se bene e' fusse
Ne' più secreti penetrali ascoso.
Hor queste cose me le detta il genio
Per gli Atheniesi. Che le triste leggi
Di molti mali alla città son causa,
E le buone ogni cosa eguale e piana
E ben composta fanno; e le medeme
Spesso avvolgan la fune al collo a' tristi:
E l' aspro molle fanno, e l' insolenza
Lievan, e fanno ancor cessar l' ingiuria,
E i fior seccar del mal, ch' ogni hora nasce:
E modrano i giuditii duri, e l' opre
Superbe humili fanno, e la civile
Discordia fan coll' ira altiera vana,
E da lor' ogni bene human deriva.

Versus hos Solonis plurimi latinitate poetica donarunt: Wolfius noster, Philippus Melanchthon, cuius versio ad finem I. Stobaei editur pag. 632., anonymus quidam, qui quinque has orationes convertit ediditque Venet. apud Hieron. Scotum 1545. Verum, ut credo, (namque in eo vertitur haec adnotatio,) licentiam istam in elegiacis componendis, quam modo adnotavi, non facile admiserunt veteres. In plurimis sane, quae reliquerunt, religio erat hexametro pentametrum suum subiicere et coniugare, ut per totam elegiam pariter fieret. Recentiorum arbitror esse commentum, quos tamen ipsos in ea re parcos fuisse deprehendimus: sed quaedam ex eo genere saxis et marmoribus adhaerescunt.

ΕΚ ΓΕΝΕΗΣ ΠΕΡΙΒΩΤΟΝ ΑΠ' ΑΝΘΥΠΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΩΝ
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ ΚΑΘΑΡΗΙΣΙΝ ΑΟΙΔΙΜΟΝ ΕΥΝΟΜΙΗΙΣΙΝ
ΠΡΟΦΡΟΝΕΩΣ ΜΕΓΑΡΗΕΣ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΙΣ ΕΠΙ ΕΡΓΟΙΣ
ΕΙΚΟΝΙ ΛΑΙΝΕΗΙ ΣΤΗΣΑΝ ΑΓΑΣΣΑΜΕΝΟΙ
ΠΑΝΤΗ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΙΟ ΚΛΕΟΣ ΠΑΝΤΗ ΔΕ ΤΕ ΘΑΥΜΑ
ΠΑΝΤΗ Δ' ΕΥΝΟΜΙΗΣ ΕΥΧΟΣ ΑΠΕΙΡΕΣΙΟΝ
ΤΙΕΟΣ ΕΥΡΙΟΙΟ ΤΟΝ ΑΛΚΑΘΕΟΥ ΝΑΕΤΗΡΕΣ
ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤ' ΑΓΑΘΩΝ ΑΜΦΙ ΔΙΚΗΣ ΤΕΜΕΝΕΙ

Megaris. Ex schedis anecdotis Vernonii. Num haec Inscriptio ab aliis edatur, necne, nescio sane, neque vacat consulere: et praeterea omnes auctores, qui in ea materia versantur, ad manus praesto non sunt. Sed pergo. Alia porro cum simili licentia et pariter inemendata exstat in Reinesio Inscript. XV. ult. Attamen, si fides sit habenda exemplaribus Plutarchi, antiquis etiam placebat haec inconstantia:

ΤΟΝΔΕ ΠΟΘ' ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΙΚΑΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΓΩΙ ΑΡΗΟΣ
ΠΕΡΣΑΣ ΕΞΕΛΑΣΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΙΝΟΝ
ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΒΩΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ita dedit Plutarchus in Aristide. Quod tamen alibi, scil. de Herodoti malignit., emendatius hoc pacto:

ΤΟΝΔΕ ΠΟΘ' ΕΛΛΗΝΕΣ ΝΙΚΗΣ ΚΡΑΤΕΙ ΕΡΓΟΝ ΑΡΗΟΣ
ΕΥΤΟΛΜΩΙ ΨΥΧΗΣ ΛΗΜΑΤΙ ΠΕΙΘΟΜΕΝΟΙ
ΠΕΡΣΑΣ ΕΞΕΛΑΣΑΝΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΕΛΛΑΔΙ ΚΟΙΝΟΝ
ΙΔΡΥΣΑΝΤΟ ΔΙΟΣ ΒΩΜΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Et quidem ea consuetudo binis hexametris subdendi unum pentametrum (quale metrum excidimus modo ex inemendatis Plutarchi membranis) prae caeteris omnibus placuisse videtur iis scriptoribus, qui senectutem poëtices viderunt. Gotfridus Viterbiensis, qui saeculo XIII. floruit, eo tenore per opus bene longum, Chronicorum scil. librum, partim ligata partim soluta oratione scriptum, perpetuo est usus. Et eodem consilio, nam casu factum esse non existimo, exaravit quidam in marmore Epigramma, quod sequitur:

ΕΚ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤ' ΑΝΔΡΩΝ ΦΟΙΒΟΥ ΤΕ ΦΑΝΗΦΟΡΟΣ ΙΡΕΥΣ
ΚΡΗΣΚΗΝΣ, ΗΓΑΘΕΟΣ ΤΕ ΛΕΟΝΤΙΟΣ, ΕΝΣΟΦΟΙ ΑΝΔΡΕΣ,
ΟΣ ΜΕΝ ΑΠ' ΑΝΤΟΛΙΗΣ, ΟΣ Δ' ΑΡ' ΑΦ' ΕΣΠΕΡΙΗΣ,
ΟΡΓΙΑ ΣΥΝΡΕΞΑΝΤΕ ΘΕΑΙ ΠΑΜΜΗΤΟΡΙ ΡΕΙΗΙ
ΚΡΙΟΒΟΛΟΥ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΒΟΛΟΙΟ ΦΕΡΙΣΤΗΣ
ΗΜΑΣΙ ΜΥΣΤΙΠΟΛΟΙΣ ΒΩΜΟΝ ΥΠΕΡΤΙΘΕΣΑΝ.

Reines. I. 41. Ex omnibus exemplis, ubi legibus elegiacis huiusmodi facta est violentia, nullum habemus insignius aut luculentius, quam suavissimum istud Epicedion, quod Athenis hodie exstans descripserunt plurimi, incorrecte, uti existimavi, omnes. Sed errores qui sunt, (sunt autem non pauci,) non exscriptoribus, sed quadratariis esse adscribendos, docuit me vir doctissimus et amicissimus D. Anton. Askew, qui mendarum memor, quae isti saxo imputari solebant, maxima cura et sollicitudine descripsit. En exemplum antiquum incuriae et negligentiae! En pulcherrimum poëmation, non saepius describendo, sed semel exarando misere et lacrymabiliter contaminatum!

Η ΠΟΤΕ ΚΥΔΙΟΩΣΑ ΞΑΝΘΑΙΣ ΕΠΙ ΚΡΑΤΟΣ ΕΘΕΙΡΑΙΣ

ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΒΛΕΦΑΡΟΙΣ ΟΜΜΑΣΙ ΛΑΜΠΟ-
ΜΕΝΗ
ΧΙΟΝΕΟΙΣ ΤΕ ΠΡΕΠΟΥΣΑ ΠΡΟΣΩΠΟΙΣ ΗΔΕ ΠΑ-
ΡΕΙΑΙΣ
ΚΑΙ ΓΛΥΚΕΡΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΟΠΑ ΛΙΡΙΟΕΣΣΑΝ
ΙΕΙΣΑ
ΧΙΛΕΣΙ ΠΟΡΦΥΡΕΟΙΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΕΟΝ ΔΙ' ΟΔΟΝ-
ΤΩΝ
ΠΑΝΤΟΙΗΝ ΤΕ ΑΡΕΤΗΝ ΠΕΡΙΚΑΛΛΑΕΙ ΣΩΜΑΤΙ
ΘΕΙΣΑ
ΗΝ ΤΕΚΕΝ ΕΥΤΥΧΙΔΗΙ ΣΘΕΝΑΡΩΙ ΚΙΛΙΚΙΑ ΧΑΡΙΤ
ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΣ ΤΡΥΦΕΡΑ ΤΗΔ' ΕΝ ΧΘΟΝΙ ΚΕ
ΕΡΜΕΡΩΣ ΔΕ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙΟ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΜΗ-
ΤΡΟ
ΜΝΗΜ ΑΛΟΧΩΙ ΦΙΛΙΗ ΘΗΚΑΤΟ ΚΟΥΡΙΔΙΗ.

Coronidem huic adnotationi satis prolixae iam sum impositurus. Idem vir praestantissimus, quem modo memoravi, cui tantum debent Graecae literae, secum etiam ex iis regionibus asportari fecit marmor novi sane et insoliti argumenti pariter et graecismi, et quod nemo ex nostra familia non ad originem suam corrigere et revocare festinaret, ni admoneretur, autographum istud ita inemendatum aut saltem obscurum hisce ipsis literis domi apud eundem hodie conservari. Age, lector, explica.

ΣΟΙ ΠΛΑΚΑ ΝΗ *** ΑΝΗΚΕ ΚΟΡΗ ΔΙΟΣ ΥΔΑΤΟ-
ΕΣΣΑ
ΠΗΓΗ ΝΥΜΦΑΩΝ ΟΡΦΙΤΕ ΝΑΜΑ ΦΙΛΟΝ
ΕΝΘΑ ΠΑΛΑΙ ΒΑΣΙΛΗΕΣ ΑΠΟ ΠΤΟΛΕΜΟΙΟ ΚΑ-
ΜΟΝΤΕΣ
ΕΝΧΕΑ ΚΑΙ ΚΟΡΥΝΑΣ ΚΑΘΘΕΣΑΝ ΙΠΠΟΔΟ-
ΦΟΥΣ
ΕΞ ΟΥ ΔΗ ΔΟΡΥΚΝΑΜΑ ΤΕΟΣ ΛΑΧΕΝ ΟΥΝΟΜΑ
ΧΩΡΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΕΛΑΙΗΡΗ ΤΕΡΠΟΜΕΝΟΣ ΛΙΒΑΔΙ
ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΣΟΙ ΝΥΝ ΤΑΥΤΑ ΔΙΕΡΓΑΤΙΝΑΙΣ ΠΑ-
ΛΑΜΑΙΣΙΝ
ΤΡΙΣΣΟΝ ΥΠΟΛΑΥΚΑΒΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΤΕ-
ΛΕΩ.

TAYLOR.

P. 422. v. 9. ἐφ' ἁρπαγῇ] ἀφαρπαγῇ (sic) Bavaricus. REISK.

P. 422. v. 10. Δίκης] Minusculâ litterâ scriptum dederunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 10. θέμεθλα] [θέμελα.] F. θέμεθλα, τὰ θεμέλια. Nisi forte θέμελον ἀντὶ θεσμοῦ ponatur. *Non observant augustas iustitiae sanctiones.* WOLF. θέμεθλα Aldina editio et Parisina. Ita Bodl. quoque et Lindenbr. TAYLOR. θέμελα P. Manut. et Wolf. ex illo. REISK.

P. 422. v. 12. ἀποτισομένη] [ἀποτισαμένη.] F. ἀποτισομένη. MARKLAND. Vulg. ἀποτισαμένη. ἀποτισομένη est in Bavarico, sed e correctione novae manus, quae ex α effecit o. Aoristo subieci futurum. REISK. ἀποτισαμένη Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 13. Ταῦτ' ἤδη] F. ταύτῃ δὴ, *hoc pacto igitur.* MARKLAND. τοῦτ' ἤδη Reg. ε. Ven. Ital. Lind. et Harl. TAYLOR. τοῦτ' ἤδη Bavaricus, Aldina Taylori. ταῦτ' ἤδη idem est atque si dixisset διὰ ταῦτα δὴ, *ob haec ipsa igitur.* REISK. ταύτῃ τοι Brunck. τοῦτ' ἤδη Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 13. ἄφυκτον] Post h. v. plene interpungunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 15. Ἡ] ἡ Ald. P. Manut. Bavaricus. REISK. ἣ Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 15. ἐπεγείρει] Utrum ἡ δίκη, an ἡ πόλις? WOLF. ἐπεγείρειν Bavaricus. REISK. Mira dubitatio Wolfii. De urbe dici quis ambigat? SCHAEFER.

P. 422. v. 18. Τρύχεται — φίλους] Ἄστυ πολυήρατον τρύχεται ταχέως ἐκ δυσμενέων τοῖς ἀδικοῦσι τοὺς φίλους ἐν συνόδοις. Id est: *Urbs eorum, qui cives suos in congressibus et commerciis afficiunt iniuriis, opportuna et obnoxia est hostium insultui.* WOLF. Male interpunctum esse si cui minus *) videatur, is, per me licet, comma retrahat ad τρύχεται. Metri causa necesse habuit constructionem seu casum mutare. Nam rectam rationem tenere si voluisset, dicendum fuerat τῶν ἀδικούντων τοὺς φίλους ἐν ταῖς συνόδοις, qui genitivus cohaereret cum ἐκ δυσμενέων. Iam vero coactus a metro dixit τοῖς ἀδικοῦσι, qui dativus tantundem valet atque ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. Iniurias multifarias dare cives civibus in familiaribus congressibus possunt, inprimis vero rixas, verberationes, caedes, quae sunt iniuriarum atrocissimae. REISK. Malus sit poëta, qui coactus a metro ad talia confugiat. ἐν συνόδοις verto *in conflictu:* τοῖς ἀδικοῦσι autem est dativus quem dicas incommodi. SCHAEFER.

P. 422. v. 18. φίλους] φίλοις Codd. Regg. ε. η. cum Lindenbr. TAYLOR.

P. 422. v. 20. πολλοὶ] Sic est legendum. WOLF. Alii enim πολλὴν. TAYLOR.

P. 422. v. 21. Πραθέντες — δεθέντες] Videtur in pentametro, quod deest, etiam divitibus poenam esse minatus. Quare ausus ego sum distichon addere:

Nec sunt expertes cladis, quos ampla beat res,
Et sua divitibus poena luenda venit.

WOLF.

---

*) *minus* videtur delendum. In Reiskiana hypostigme posita est post συνόδοις. SCHAEFER.

P. 422. v. 21. δεθέντες] δοθέντες Bavaricus. REISK.

P. 422. v. 23. Αὔλειοι δέ τ' ἔχειν] Lege Αὔλειοι δ' ἔτ' ἔχειν. ἔτι κωλύειν οὐ δύνανται. WOLF. αὔλειοι δ' ὅτ' ἔχειν Aldina Taylori. In Wolfii ad h. l. annotationem si tempori inspexissem, coniecturam δ' ἔτ' ἔχειν in textum recepissem. Interpretatio eius bona et proba est. ἔχειν h. l. tantundem valet, atque κατέχειν, *continere, retinere*. Sed saepe mihi hoc evenit, ut Wolfium consulere aut obliviscerer aut taederet ob molestum pondus editionis Basileensis et minutissimos typos, quibus annotationes Wolfianae excusae sunt: id quod mihi haud raro fraudi fuit. REISK. δ' ἔτ' ἔχειν Brunck. et Bekker. Iungenda autem ἔτ' οὐκ, i. q. οὐκέτι. V. not. ad Sophocl. Trachin. 161. SCHAEFER.

P. 422. v. 23. οὐκ ἐθέλουσι] V. not. ad Gregor. Corinth. p. 135. s. Dictum est προσωποποιητικῶς neque exuit nativam significationem. SCHAEFER.

P. 422. v. 24. ὑπὲρ] ὕπερ Brunck. SCHAEFER.

P. 422. v. 24. ὑπέρθορεν] ὑπέρθυρον Reg. η. Obsop. et Ask. TAYLOR. Post h. v. plene interpungunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 422. v. 24. πάντως] [πάντων.] F. πάντως, ut supra. MARKLAND. πάντας ἢ πάντως Bodl. πάντας Reg. ε. Obsop. et Ask. TAYLOR. Vulg. πάντων. Praetuli πάντως, *omni modo*, *certo certius*. REISK. πάντας Brunck. πάντως placuit etiam Hemsterhusio Append. Animadvers. in Lucian. p. 17. Bekkerus: „πάντων mei omnes." Vid. Meletem. Crit. p. 130. Heindorf. ad Platon. Gorg. p. 88. et Boeckh. in Platon. Min. p. 141. SCHAEFER.

P. 422. v. 25. Εἴ γέ τις ἢ] [Εἴη γέ τις.] [Ita Ald.] Versus non constat. Forte εἴ γέ τις ἢ, vel ἠέ γέ τις. Legi etiam potest εἴη τις φεύγων, ἀντὶ τοῦ φεύγοι. WOLF. Restituitur etiam in Bodl. Εἴγε τις ἢ, et restituerunt etiam editt. Feliciani Manutiique. TAYLOR. εἴ γέ τις ἢ corrigit Weimaranus pro vitioso εἴη γέ τις. Aldina Taylori solummodo pro εἴη dat εἰ. εἰ καί τις φεύγων margo Lessing. A Bavarico abest ἢ. REISK. εἴ κέ τις ἢ Brunck. εἴ γέ τις φεύγων Bekker. εἰ καί τις φεύγων non displicet. SCHAEFER.

P. 422. v. 25. ἐν μυχῷ ἢ θαλάμῳ] Pro εἰς μυχὸν ἢ θάλαμον. Attica enallage praepositionum ἐν et εἰς. WOLF. Fallitur. SCHAEF.

P. 422. v. 27. πλεῖστα] πολλὰ Brunck. SCHAEFER.

P. 423. v. 1. Τραχέα] Utrum ἤθη, an τὰ ἀτυχήματα? WOLF.

P. 423. v. 5. Παύει δ' ἀργαλέης] Παύει δ' ἀργαλέης lege. WOLF. Nescio, quid sibi velit annotatio Wolfii, cum sic legatur in omnibus editionibus. ἐργαλέης dat Aldina Taylori. REISK.

P. 423. v. 6. ἄρτια] ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα. WOLF.

P. 423. v. 6. πινυτά] συνετά Ven. Quae cum vox sit familiarior, aliquando fortasse fuit vice expositionis. TAYLOR. συνετά

Aldina Taylori. REISK. Vere Taylorus. Hesychius T. II. c. 962. *Πιννυτός. — συνετός.* SCHAEFER.

P. 423. v. 8. *οὖς*] *ὥς* Paris. quartus. REISK.

P. 423. v. 10. *ἀεὶ μὲν εἶναι*] Vulg. *ἀεὶ μὲν.* Pro *ἀεὶ* dant August. primus et secundus *εἶναι.* Cum oratio neutro carere posset, illud servavi, hoc addidi. REISK. V. not. sq. SCHAEFER.

P. 423. v. 12. *οἴομαι*] [*ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι.*] Verba duo *καὶ βούλομαι* videntur e scholio huc irrepsisse. WOLF. Bene Wolfius. Desunt etiam in Codd. *β. δ. η.* et Lindenbr. Porro autem ista *ἡγοῦμαι καὶ* in v. 10. aeque sunt importuna. Corrige ergo; *ἀεὶ μὲν ἀληθῆ τὸν λόγον εἶναι τοῦτον βούλομαι, ὡς —, τρόπον δέ τινα ἡγοῦμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ.* Vel si prius istud *ἡγοῦμαι* cuidam adblandiatur et retinendum videatur in v. 10. *ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι*, tunc restitues cum Reg. *δ.* et Aug. in v. 11. *τρόπον δέ τινα οἶμαι καὶ τὰ νῦν συμβεβηκότα κ. τ. λ.* Meminerit lector, prius *καὶ βούλομαι* deesse in exemplaribus Ven. Aug. et Harl. atque etiam vocem *εἶναι* in omnibus. TAYLOR. Vulg. *ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι.* Pro *ἡγοῦμαι* dant Paris. quartus, August. primus et secundus *οἶμαι.* Verba *καὶ βούλομαι* omittunt Paris. secundus, quartus, septimus, August. primus et secundus, Bavaricus, Lindenbr. Venet. Harl. Correxi *οἴομαι*, delctis reliquis, quae e versu superiori perperam iterata esse constabat. REISK. *ἡγοῦμαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 12. *πάντα*] *πάντ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 13. *ταυταισὶ*] Abest a Paris. quarto, August. primo. REISK.

P. 423. v. 13. *ἔνδειγμα*] *γρ. ἐνδείγματα* margo Parisinae, tacito auctore. Videtur coniectura Lambini esse ab eo clam in variantes immissa. REISK.

P. 423. v. 15. *πρεσβεύσας*] Lege *παραπρεσβεύσας.* Nam *πολλὰ πρεσβεύειν* in nulla criminationis parte esse arbitror. TAYLOR. V. ad p. 416, 7. REISK. Sane *πολλὰ πρεσβεύειν* non datur vitio: datur *πολλὰ καὶ δεινὰ πρεσβεύειν.* V. not. ad l. c. SCHAEFER.

P. 423. v. 17. *ἠτίμωσεν*] *ἠφάνισεν* margo Lessing., nescio, utrum ut variantem, an ut scholium. REISK. Utrum sit, docet Hesychius T. I. c. 1664. *Ἠτιμωμένων. ἠφανισμένων.* SCHAEFER.

P. 423. v. 17. *ὑπακούσαντά*] *τὸ ὑπακούσαντα* videtur significare, Timarchum a populo delectum accusatorem Aeschinis paruisse. Quod ut verum non sit, quid vetat a Demosthene, causae ut serviret, confictum esse? WOLF. Vide infra p. 434, 16. MARKLAND. Ita se habet Italica versio: *ha privato del suo honore un suo accusatore* accusato poi da lui et comparso in giudicio. Anonymus: *quendam eius accusatorem* ex animi sententia *infamia notavit.* Optimum fortasse, quod debemus margini Ask. et Cod. Obsop. *ὑπακούσας τινὰ αὐτοῦ.* ubi tamen *τά τιν' αὐτοῦ*, quasi

olim fuisset ὑπακούσας τὰ νεανιεύματα τινὰ αὐτοῦ aut aliquid istiusmodi. ὑπακούσας etiam bonus et sincerus Cod. Harleianus. TAYLOR. ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ, aliquem, qui aure ad seras admota auscultasset ignoratus, quid Aeschines cum legatis Philippi clam ageret. REISK. F. ἠτίμωσεν οὐχ ὑπακούσαντά τινα αὐτῷ κατηγορῶν. οὐχ ὑπακούσαντα αὐτῷ, qui morem ei gerere noluerat. vel: ἠτίμωσεν οὐχ ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατήγορον. κατήγορον est in Herwagiana secunda. Timarchus accusationem in Aeschinem instituerat. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. pag. 254. Ne audias. Nec probanda Reiskii interpretatio huius participii, cuius sensum pulchre intellexit Marklandus citans p. 434, 16. Sic dudum intellexerat Ioach. Camerarius Comment. Utr. L. c. 231, 25., quem secutus est H. Stephanus Thes. c. 1749. B. Orator dicit, Timarchum non sponte sua, non ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου, non ut petulantem sycophantam, sed rogatum ab amicis invitatumque a bonis civibus ad accusandum Aeschinem prodiisse. SCHAEFER.

P. 423. v. 17. τινα] τιν' Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 18. κατηγορῶν] Vulg. κατήγορον. Correxi κατηγορῶν de meo. *per accusationem suam hoc effecit, ut is infamia notaretur.* REISK. Recte κατήγορον Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 18. διὰ τί;] Absunt haec ab August. secundo. REISK.

P. 423. v. 20. ἠδίκησε] ἠδίκηκε Bavaricus. ἥμαρτε Paris. quartus. REISK. ἠδίκηκε Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 20. ἀλλὰ καὶ] Quid quod —. vel: Non solum autem hoc ausus est, sed etiam istud —. REISK. Recurrit mox v. 25. SCHAEFER.

P. 423. v. 21. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] Supra: βοῶντα ἐν Πειραιεῖ, ὡς εἰσαγγελεῖ με καὶ γράψεται, καὶ ἰού, ἰού. Verba sic ordino: ἠπείλει ἐν τῷ δήμῳ (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ) ἀποίσειν γραφὰς (s. πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τοὺς θεσμοθέτας κατ' ἐμοῦ) καὶ τοιαῦτα (s. ἠπείλει). WOLF. Punge igitur post δήμῳ, ut sit κατηγορῶν ἐκείνου, καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ, γραφὰς ἀποίσειν — ἠπείλει. *et in curia, et in concione.* Infra p. 436, 14. ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις οὐδεὶς πω κ. τ. λ. TAYLOR. Recte Wolfius: sed non propterea cum Tayloro interpungendum. SCHAEF.

P. 423. v. 22. ἠπείλει] ἀπείλει (sic) Aldina Taylori. REISK.

P. 423. v. 22. διὰ τί;] ἵνα τί; Aldina Taylori. REISK. ἵνα τί; Bekker. Perplacet: suspicorque etiam v. 18. διὰ τί; mutandum esse in ἵνα τί; SCHAEFER.

P. 423. v. 23. ὑμῶν] Potius ὑμῖν, ut margo Benenati et Cod. Aug. TAYLOR. γρ. ὑμῖν margo Lutetianae sine auctoritate, August. primus et secundus. Quod praefert Taylorus. Ego equidem nil interesse existimo. REISK.

P. 423. v. 23. πονηρεύματα] πονηρεύματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 23. ἀκριβέστατα] Malim ἀκριβέστατον. IURIN. ἀκριβῶς Paris. primus, quartus, quintus, septimus, August. primus. REISK. Iurinum fugit ratio adverbia flectendi per gradus. Scilicet, ut hoc ipso utar exemplo, Graeci dicunt ἀκριβῶς, ἀκριβέστερον, ἀκριβέστατα: non ἀκριβέστερα, neque ἀκριβέστατον. Causam discriminis, quod usu nititur scriptorum, ignoro: gratumque faciet qui me docebit. SCHAEFER.

P. 423. v. 25. παρηκολουθηκὼς ἅπασι]. Frigide Wolfius interpretari videtur: *omnia comperta habeo.* Neque multo felicius caeteri. H. Stephanus Thes. L. Gr. T. I. c. 282. exquisitius de eo, qui rerum cognitionem studiose persecutus est, ita ut eam sit consecutus. Ita de Cor. p. 285, 22. παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν ἐξαρχῆς καὶ συλλελογισμένον ὀρθῶς. Vide, quae protulit vir ille doctissimus, et quam pulchre consonat locus ille d. Lucae ab illo non praeteritus I. 3. ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς —. Neque tamen interpretibus id vitio verti, quasi mentem auctoris non omnino attigerint, sed quod vim et emphasin non adeo dilucide expresserint. TAYLOR.

P. 423. v. 25. διακρουόμενος]. ἀντὶ τοῦ διακρουσάμενος εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. WOLF. διακρουσάμενος Paris. septimus, quod malim. REISK. Praestat imperfectum. Aeschines διεκρούετο (non διεκρούσατο) ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον. SCHAEF.

P. 423. v. 26. ἅπαντα] πάντα Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 26. ἔμπροσθεν] Bekkerus: „ἔμπροσθε Υ." SCHAEF.

P. 423. v. 27. τῶν ἐπιόντων] τῶν μελλόντων καὶ προσδοκωμένων κινδύνων καὶ συμφορῶν. WOLF.

P. 423. v. 28. ἀθῶον] ἀθῷον Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 423. v. 28. αἰεὶ μὲν γὰρ — ἐπιμελείας δεόμενον.] Citat Dionysius Halicarn. T. VI. p. 996. R. SCHAEFER.

P. 423. v. 28. αἰεὶ] ἀεὶ Bekker. Et sic Dionysius. SCHAEFER.

P. 424. v. 2. προδότας καὶ] Absunt a Paris. septimo, August. primo. REISK.

P. 424. v. 2. ἐπὶ καιροῦ τοῦτο] ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου Dionysius Halicarn. p. 171. REISK.

P. 424. v. 3. ὠφελήσειεν] ὠφελήσει August. secundus. REISK.

P. 424. v. 3. ἀνθρώπους] Abest ab August. primo. REISK.

P. 424. v. 3. νόσημα γὰρ κ. τ. λ.] *Iam quid audentius illo pulcherrimo ac longissimo excessu? Νόσημα γὰρ* —. Plinius IX. Epist. 26. TAYLOR. Celeberrimus et a multis citatus locus, ut a Demetrio Phalereo pag. 161. §. 296. Hermogene cap. περὶ ἀκμῆς p. 263. Aristide de D. C. p. 192. et 274., ubi sic e memoria recitat: νόσημα δεινὸν καὶ χαλεπὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς καὶ τῆς παρ'

ὑμῶν ἐπανορθώσεως δεόμενον. REISK. Conf. not. ad pag. 361, 18. SCHAEFER.

P. 424. v. 4. δεινὸν] Deerat in Aldo, neque excudit Wolfius. Restitui e caeteris. TAYLOR. Bekkerus: „δεινὸν] νόσημα δεινὸν γρ. S.“ Satis placet. Tales repetitiones, multum illae augentes gravitatem orationis, saepius omissae sunt a librariis. SCHAEFER.

P. 424. v. 5. καὶ] καὶ secundi loco dat Dionysius ὁ. REISK.

P. 424. v. 5. εὐτυχίας] Arridere potest εὐλαβείας, ut modo de eadem re scribitur p. 425, 4. ταῦτα, νὴ τὴν Δήμητρα — εὐλαβείας οὐ μικρᾶς δεῖται. Sed Hermogenes περὶ ἀκμῆς, ubi hunc locum laudat, diserte habet εὐτυχίας. Dionysius interea Halicarn., qui pariter citat de admir. vi dicendi in Demosth. §. 14., habet συντυχίας. Stet igitur vulgata lectio. *ad remp. servandam opus est cum fortunae auxilio tum providentia vestra.* Ita Etruscus: *d'una divina gratia e della vostra diligenza ha di bisogno.* TAYLOR.

P. 424. v. 5. παρ' ὑμῶν ἐπιμελείας] Vulg. τῆς παρ' ὑμῶν ἐπιμελείας. Articulus abest ab August. primo et secundo, item Dionysio. Sustuli. REISK. Additus mihi quidem non displicet. SCHAEFER.

P. 424. v. 8. οἱ δυστυχεῖς] Sic positum οἱ δείλαιοι p. 425, 13. SCHAEFER.

P. 424. v. 8. ἐπάγονται δουλείαν] 2. Petr. II. 1. ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. MARKLAND.

P. 424. v. 10. Φιλίππου] [Φιλίππῳ.] Forte Φιλίππου. WOLF. Φιλίππῳ editi omnes cum Harleiano. In paucissimis MSS. Φιλίππου, quod tamen debuit legi. TAYLOR. Vulg. Φιλίππῳ. Φιλίππου Paris. septimus, August. primus et secundus. Correxi Φιλίππου. REISK.

P. 424. v. 10. φιλίαν — ἑταιρίαν] ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ φιλίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 10. τὰ τοιαῦθ'] [τοιαῦθ'.] τὰ τοιαῦθ'. MARKLAND. Uti habent Parisienses et Suidas. TAYLOR. τὰ abest a Bavarico, Aldina, Paulina, Wolfiana. REISK. Habet etiam Photius c. 460. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 10. ὑποκοριζόμενοι] τουτέστιν, ἀντὶ προδοσίας ξενίαν εὐφημοτέρως ὀνομάζοντες. WOLF. Suidas: Ὑποκοριζόμενοι —. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρείαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. ὑποκρινόμενοι Harl. Sed perperam. Nemo ex interpretibus haec probe intellexit. *Quam serviunt* servitutem *illiberalem*, *blando nomine dissimulant: vocant enim* amicitiam *cum Philippo initam.* Ea est vis τοῦ ὑποκορίζεσθαι atque ea mens huius commatis. TAYLOR. Non ἀντὶ προδοσίας, ut Wolfius, sed ἀντὶ δουλείας. V. Etymol. M. c. 782, 35. Photius l. c. Scholiastes Platonis p. 156. Ruhnk. p. 401. Bekk. et

Zonaras c. 1784., qui omnes hunc locum vel citant vel respiciunt. Simul discas e Scholiasta Platonico Zonaraque, quam habeat originem perversa Codicis Harleiani scriptura ὑποκρινόμενοι. SCHAEFER.

P. 424. v. 11. τὰ κύρια] οἱ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχοντες, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. Intelligo haec de variis appellationibus magistratuum in aliis atque aliis civitatibus. WOLF. Wolfius: *magistratus singularum urbium*. Potius: *ii, quicunque sint, penes quos est summa potestas in singulis urbibus:* scilicet populus in democratia, in aristocratia nobiles. IURIN. Recte omnino et feliciter vir, dum viveret, mihi amicissimus. Τὸ κῦρος non significat magistratus sive τοὺς ἐν τέλει, sed, quod nos emphatice in lingua Anglicana, *the constitution*. Eo modo intelligendi distinguit scriptor noster in hoc loco inter τοὺς γνωριμωτάτους, τοὺς προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιουμένους, *eos, qui remp. administrant*, et τὰ κύρια — ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, sive *remp. ipsam*. Dilucida haec omnia et distincta. Verum interea quinam sint illi λοιποὶ paulo ante eod. v. 11., qui tam odiose se his rebus admiscent et conturbant omnia, quae enarravimus, et quorum ope tam bellam versionem nobis procudit Wolfius? scilicet: *ii, in quos collata est reip. auctoritas, — caeteri autem et magistratus singularum urbium*. Non potuit optare, non ausus est, ut, qui graece nescivere, existimarent, oratorum principem tam futilia, tam inania, tam insulsa blaterasse. Quid ergo? Pro οἱ λοιποὶ omnino restituas οἱ πολλοί. Ex iis enim constituta erat resp. Atheniensis. Et benigne sane nobiscum actum est, quod haec mea divinatio praesidium quoddam nacta esse videretur ab auctore nostro exeunte hac oratione, scilic. pag. 450, 24., ubi legimus ἡμῖν τοῖς πολλοῖς καὶ πάντων κυρίοις. Parem omnino huic prae manibus locum habemus pag. 425. ult., ubi Lasthenes et Euthycrates erant οἱ προεστηκότες, οἱ ὑπὲρ ἄλλων λέγοντες, et sequitur deinde pag. 426, 4. οἱ δὲ πολλοὶ — οὐχ ὅπως ὠργίζοντο. Similiter in oratione de corona pag. 240, 27. αἱ μὲν πόλεις ἐνόσουν, τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων —, τῶν δὲ ἰδιωτῶν καὶ πολλῶν κ. τ. λ. Iterum pag. 241, 6. συμβέβηκε τοῖς μὲν πλήθεσιν — τὴν ἐλευθερίαν ἀπολωλεκέναι, τοῖς δὲ προεστηκόσι κ. τ. λ. Ita noster Philippic. II. pag. 71, 22. φυλακτήριον — τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Ita Aeschines c. Ctesiph. pag. 525, 14. λέγει γάρ που παιδεύων τὰ πλήθη καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τοὺς πονηροὺς τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Et antea p. 454, 9. εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Scriptores enim antiqui indifferenter eam remp. designant sive per τοὺς πολλοὺς sive per τὸ πλῆθος. Ita Lysias c. Agorat. pag. 454, 7. αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταλυθησόμενον. Add. p. 411. 412. 447. 451. 599. etc. Etiam latini scriptores, ut id obiter admoneam, praesertim si atticissant, ita rem describere solent. *Non idem ipsis*, qui summas imperii tenerent, *expedire et* multitudini.

Cornel. Nep. in Miltiade §. 3. Loquitur enim ibi Histiaeus de tyrannis, quos in unaquaque civitate constituerat Darius (in quo numero et ipse fuit), et de iis civitatibus, quae populari forma uterentur remp. administrandi. Aliud porro et insigne exemplum habemus in eodem auctore. Accidit, ut Athenis duae essent factiones, quarum una populi causam agebat, altera optimatium. In hac erat Phocio. *In quem*, ait Cornelius noster, *tantum fuit odium multitudinis, ut nemo ausus sit eum sepelire.* Quid? Cave, ut vocem istam *multitudinis* de maiore, sed de altera parte interpreteris. Ut redeam iam ad Demosthenem, quis non fatebitur, istas sordes fuisse a me feliciter expurgatas? οἱ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι — et deinde οἱ πολλοὶ, id est, τὸ πλῆθος sive τὸ κῦρος. Verum, quia unaquaeque civitas non eadem forma utatur imperii, subiicit: καὶ τὰ κύρια, ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων. Harpocratio vocem ἅττα illustrans ait sumtam esse in hac oratione Demosthenis pro ὅσα. Potius pro οἷα, si hic sit locus. Nam et occurrit pag. 438, 24. Modo melius ἑκάστῃ τῶν πόλεων (sine praepositione), uti habet MS. Reg. δ. TAYLOR. *Πλῆθος spoken of a few.* Lysiae or. funebr. v. Demosth. or. 2. c. Aristogiton. initio. *Magnus multitudini timor iniectus.* Corn. Nep. Alcib. c. 8. TAYLOR. *in Schedis.* Ad τὰ κύρια subaudi τέλη, *ordines, penes quos summa rerum est.* REISK. Idem Ind. Graecit. p. 320.: „scilicet μέρη τῆς πολιτείας.“ Nihil subaudiendum: nam τὰ κύρια ipsum per se est i. q. τὰ τέλη. Bene H. Stephanus Thes. c. 5478. A.: „Capita civitatis, Qui summam reip. in manibus habent.“ Nec λοιποὶ cum Tayloro mutandum est. *reliqui cives*, scilicet praeter τοὺς γνωριμωτάτους καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν ἀξιουμένους. SCHAEFER.

P. 424. v. 11. κύρια] κύρι' Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 11. ἐν] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 424. v. 12. οὓς — κολάζειν] *quos* (reliquos cives et magistratus) *oportebat in hos* (proditores patriae) *animadvertere.* REISK.

P. 424. v. 12. ἀποκτιννύναι] ἀποδεικνύναι Paris. septimus. REISK.

P. 424. v. 15. τοσοῦτον] τοσοῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 15. τοιοῦτόν] Bekkerus: „τοιοῦτό κ. ς.“ SCHAEFER.

P. 424. v. 16. βούλοιτ'] βούλοιντ' Bavaricus et Aldina Taylori. Non male. REISK. βούλοιντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 17. τουτὶ] τοῦτο Paris. primus, August. primus et secundus. REISK. τοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 18. μέχρι—πρῴην] ἐπ' ὀλίγον χρόνον. WOLF. Fallitur. Rectius intellexit Reiskius, cuius v. not. sequ. SCHAEFER.

P. 424. v. 18. μέχρι — παραιρεῖται] Sententia est: Hactenus quidem principatu solummodo privati fuerant Thessali, libertate

tamen adhucdum gaudebant; iam vero etiam hac spoliati sunt. REISK.

P. 424. v. 18. μέχρι μὲν ἐχθὲς] μέχρι χθὲς (sine μὲν) August secundus. REISK.

P. 424. v. 18. καὶ] ἢ Bekker. Conf. p. 270, 22. SCHAEFER.

P. 424. v. 18. πρώηην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 20. ἀπολωλέκει] γρ. ἀπολώλεκε margo Lutetianae, August. primus et secundus. REISK. Bekkerus: „ἀπωλωλέκει F.Y." V. not. ad p. 242, 10. SCHAEFER.

P. 424. v. 21. παραιρεῖται] παραιτεῖται Paris. quartus. REISK.

P. 424. v. 21. αὐτῶν] Abest ab August. primo. REISK.

P. 424. v. 22. εἰς Πελοπόννησον δ' εἰσελθὸν κ. τ. λ.] V. Weiskius de Hyperb. II. p. 43. SCHAEFER.

P. 424. v. 23. καὶ τοσαύτης — ἀλλήλων ἄρχωσιν] Citant Anecd. Bekk. p. 163, 8. SCHAEFER.

P. 424. v. 23. μανίας καὶ παροινίας] [παρανομίας καὶ μανίας.] Post μανίας adiungit Benenatus καὶ παροινίας. Istud absurdum. Potuit quidem fuisse παρανοίας. Verum cum ita restituo, non lubenter in textum admitto. Video enim, in margine Parisinae τὸ παρανοίας adnotari (ex MSto quodam procul dubio) ut variam lectionem sive τοῦ παρανομίας, quod modo praecesserat, sive potius τοῦ μανίας. TAYLOR. Vulg. παρανομίας καὶ μανίας καὶ παροινίας. Pro primo vocabulo dat Parisinae margo, tacito auctore, qui nescio an Lambinus sit, παρανοίας. Duo prima vocabula desunt August. primo et secundo. Pro παροινίας dant iidem duo παρανοίας. Vocabula duo postrema, καὶ παροινίας, plane absunt a Bavarico, Ald. et P. Manut. Omisi παρανομίας καί, cum pareret παρανομίας esse variam lectionem insequentis vocabuli παροινίας, sive mavis παρανοίας: nil enim refert. REISK. τοσαύτης παροινίας καὶ μανίας ἐνέπλησε Anecd. Bekk. l. c. τ. παρανοίας καὶ μανίας ἐ. Bekker. Quod verum puto: παροινία enim rei tam atroci parum convenit. SCHAEFER.

P. 424. v. 26. αὐτῶν] [αὐτῶν.] Corrige αὑτῶν. MARKLAND. αὑτῶν Reisk. αὑτῶν etiam Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 28. καὶ νῦν Ἀρκάδων πολλοὶ κ. τ. λ.] V. Valckenarius Diatr. de Phil. Maced. p. 277. SCHAEFER.

P. 424. v. 29. ὁμοίως] ὥσπερ Paris. quintus. REISK.

P. 424. v. 30. τῶν] Abest a Bavarico, Ald. et P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 30. ἁπάντων] πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 424. v. 30. ὑμεῖς — κἀκεῖνοι] S. οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀρκάδες. Suidas addit Αἰγινήτας καὶ Θηβαίους (sic enim lego, non Ἀθηναῖοι,) et eam adfert causam, quod vel terram ante igna-

vum excoluerint, vel non aliunde advenerint. WOLF. Bene. Diximus ad pag. 489, 10. TAYLOR.

P. 425. v. 1. ἱστᾶσι] ἱστῶσι Paris. secundus. REISK.

P. 425. v. 1. στεφανοῦσι] Post h. v. Reisk. plene interpunxit, iure improbante Weiskio de Hyperb. II. p. 39. SCHAEFER.

P. 425. v. 2. ταῖς πόλεσιν] F. ἐν ταῖς πόλεσιν. MARKLAND. Praepositione facile caremus. SCHAEFER.

P. 425. v. 3. Ἀργεῖοι] Malim καὶ Ἀργεῖοι. *etiam Argivi*, scilicet agitant. REISK. Particulam quis requirat, cum additum sit ταὐτά? SCHAEFER.

P. 425. v. 3. ταῦτα] Loco secundi ταῦτα est in August. primo ταὐτά, in secundo τὰ αὐτά. REISK.

P. 425. v. 3. μὰ] Vulg. νή. μὰ August. primus et secundus. Correxi μά. *non, per Cererem.* REISK. Recte νὴ Bekker. Enuntiatio enim est aiens, quodque in ea inest οὐ pertinet ad solum μικρᾶς. SCHAEFER.

P. 425. v. 3. Δήμητρα] Δήμητραν August. secundus, Bavaricus. V. ad p. 426, 21. REISK. Bekkerus: „δήμητραν Q. r." V. not. ad p. 37, 13. et Schweighäuserus varr. lect. ad Herodot. II. c. 123, 5. SCHAEFER.

P. 425. v. 5. ληρεῖν] λοιδορεῖν Paris. septimus. REISK.

P. 425. v. 5. ὡς] Tantumdem valet h. l. atque γὰρ vel ὅτι, *nam* vel *quoniam*. REISK.

P. 425. v. 6. δεῦρο] δεῦρ' Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 6. εἰσελήλυθεν] Mallem hanc vocem participii formam gessisse et τῷ βαδίζον ex aequo respondisse, utraque voce absolute sumta, ut solent Attici. TAYLOR. Tanti non est quaerere, utrum εἰσερχόμενον an εἰσεληλυθὸς voluerit: nam tota illa annotatione carere poteramus. εἰσελήλυθεν, in urbem nostram quoque. Modus verbi recte habet et indicativus praestat participio, si ὡς eo sensu, quo dixi et quo creberrime usurpatur, accipias. REISK. ἐλήλυθεν Bekker. Conf. p. 424, 22. et 27. SCHAEFER.

P. 425. v. 7. ἔστ'] ἔτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 8. σκοπεῖσθ'] Vulg. σκοπεῖτε. σκοπεῖσθ' August. primus. REISK. σκοπεῖθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 10. δόξῃ] δόξει Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 11. οὐχ ὁρᾶτε κ. τ. λ.] Citat h. l. Hermogenes p. 253. REISK.

P. 425. v. 11. καὶ σαφὲς] Desunt August. secundo. REISK.

P. 425. v. 13. τὸ τοιαῦτα] [τὸ τὰ τοιαῦτα.] τὰ τοιαῦτα editio Parisina. τὸ ταῦτα in margine. TAYLOR. Vulg. τὰ τοιαῦτα. τὸ ταῦτα margo Lutetianae. τὸ ταὐτὰ August. primus (non ταῦτα, quod Fabricius retulit). τὸ τοιαῦτα August. secundus. τὸ τὰ τοιαῦτα editio Wolfii et codex Bavaricus et margo Lessing. Correxi τὸ τοιαῦτα: redit enim τὸ ad ποιεῖν. REISK.

P. 425. v. 17. τῶν] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 17. πεντακισχιλίων] τετρακισχιλίων Paris. primus et quartus, August. primus et secundus: sed hic duobus divisis vocabulis τετράκις χιλίων, raro more scribendi. REISK.

P. 425. v. 20. αὐτοὺς] αὐτοῖς Paris. septimus. Unde videtur Wolfius sumsisse, quod in farragine affert, αὐτοῖς ἐπελθόντων, praepositione transposita et ad verbum adiuncta. REISK.

P. 425. v. 20. πολλῇ — δυνάμει] Vulg. πολλῇ ναυτικῇ καὶ πεζῇ δυνάμει. πολλῇ καὶ ναυτικῇ καὶ πεζῇ δυνάμει August. primus. πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ δυνάμει Aldina Taylori seu Venetus, Bavaricus, August. secundus. καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ πολλῇ δυνάμει Aldus. REISK. πολλῇ καὶ πεζῇ καὶ ναυτικῇ δυνάμει Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 20. πεζῇ] V. Thomas Mag. p. 697. SCHAEFER.

P. 425. v. 24. ἀπώλεσαν] ἀπολώλεσαν Paris. quartus. REISK.

P. 425. v. 26. ἠβούλοντο] ἐβούλοντο August. secundus, margo Lutetianae, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 425. v. 27. ἀβελτηρίαν] ἀβελτερίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 425. v. 28. αὐτῶν] αὑτῶν. MARKLAND. Vulg. αὐτῶν. αὐτῶν cum leni Bavaricus. Sed cum aspero mavult Marklandus. Ego cum leni malim. REISK. Edidit αὑτῶν, quod mutavi. αὐτῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 1. Λασθένης μὲν ἤρεψε κ. τ. λ.] Plutarchus de Garrulitate: Εὐθυκράτης μὲν οὖν ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας ξύλοις, ὥς φησι Δημοσθένης, Φιλοκράτης δὲ χρυσίον πολὺ λαβὼν πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν, Εὐφόρβῳ δὲ καὶ Φιλάγρῳ τοῖς Ἐρετρίαν προδοῦσι χώραν ὁ βασιλεὺς ἔδωκε. TAYLOR.

P. 426. v. 1. ἤρεψε] ἐστέγασε Reg. β. TAYLOR. Quod est scholium. REISK. Hesychius T. I. c. 1425. Ἔρεψα. — ἐστέγασα. SCHAEFER.

P. 426. v. 2. δοθεῖσι] Haereo de hac voce, non solummodo quod apud Plutarchum non appareat, sed quod otiosa est vel potius importuna. Dedit curiosus aliquis adnotator, qui lectorem admonere voluit, Lasthenem largitione Philippi esse corruptum, cum potuit aliquis citra culpam domum suam exstruere vel reficere ex lignis vel materia Macedonica: et idcirco observat, eam non solum a Macedonia esse asportatam, verum etiam dono datam. Eam cautelam a Demosthene non utique exspectabant eius auditores. Ergo vocem elimino. TAYLOR. Innocentissimae voci, quam omnes libri tuentur, nemo non parcet. SCHAEFER.

P. 426. v. 2. Εὐθυκράτης] Ἰφικράτης August. secundus. REISK.

P. 426. v. 2. τιμὴν οὐδενὶ δοὺς] Id est, gratis acceptos, dono datos a Macedonibus. MARKLAND.

P. 426. v. 5. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 6. ἀπέβλεπον] ἐπέβλεπον August. secundus. REISK. I. q. ἐθαύμαζον. V. Anecd. Bekk. p. 425, 23. SCHAEFER.

P. 426. v. 7. ἐπειδὴ δὲ] [ἐπειδή.] Forte addendum δὴ vel γοῦν vel τοίνυν propter prolixitatem periodi. WOLF. Immo cum Aug. Cod. ἐπεὶ δὲ. TAYLOR. Vulg. ἐπειδή. ἐπεὶ δὲ August. primus. Addidi δὲ. REISK.

P. 426. v. 8. προήγετο] Num praestet προῆγε legi in activo, in medio relinquam. REISK.

P. 426. v. 8. χιλίους μὲν ἱππέας κεκτημένοι κ. τ. λ.] Observes ἀνακολουθίαν huius sententiae: χιλίους μὲν ἱππέας κεκτημένοι, πλείους δὲ ὄντες ἢ μύριοι — αὐδὲν οὐτοὺς τούτων ἠδυνήθη σῶσαι. Vis et spiritus oratoris grammaticam prostravit. TAYLOR. Annotatio de melioribus Angli. Longe diversa ratio multorum in scriptoribus cadentis Graecitatis anacoluthorum, quae non vis et spiritus, sed absurda classicorum imitatio peperit. SCHAEFER.

P. 426. v. 10. μυρίοις δὲ ξένοις κ. τ. λ.] V. Apparat. T. I. p. 153. SCHAEFER.

P. 426. v. 11. τῶν πολιτῶν] Subaudi τῶν ἡμετέρων, civium nostrorum Atheniensium. REISK. Nulla hic ellipsis: cum enim solenniter inter se opponantur οἱ ξένοι et αἱ πολιτικαὶ δυνάμεις, nihil in huiusmodi locutionibus est ambiguitatis. SCHAEFER.

P. 426. v. 12. ἠδυνήθη] ἐδεήθη Paris. quartus. REISK.

P. 426. v. 12. μὲν] Abest a P. Manut. REISK. Male abest. Particula habet δύναμιν περιοριστικὴν significatque ad tantam rerum conversionem ne annuo quidem spatio opus fuisse. SCHAEFER.

P. 426. v. 13. τοῦ] Abest a P. Manut. REISK.

P. 426. v. 15. οἱ προδιδόντες] F. glossa. MARKLAND. Id quoque credo. Hoc non potuit a Demosthene proficisci, scilic. τὰς πόλεις ἀπολωλέκεσαν — οἱ προδιδόντες, καὶ Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν τοῖς προδιδοῦσιν. Et glossam esse puto istorum verborum, οἱ ταῦτα ποιοῦντες, quae occurrunt infra v. 20. Neque me magnopere afficit, quod haec duo adeo locis essent disiuncta. Solet hoc fieri. TAYLOR. Non assentior. Tales repetitiones tantum abest ut onerent orationem, ut eius vim augeant. Orator toto hoc loco de pernicie Olynthiis per proditionem allata loquens nomen proditorum aptissime ingeminat, quo magis persuadeat auditoribus omnia facienda esse, ne in eandem ipsi perniciem incidant. SCHAEFER.

P. 426. v. 15. Φίλιππος — λάβῃ] Sententia est: non iam sufficiebat Philippus proditoribus tam dense crebriterque sese ingerentibus atque eum ad se vocantibus, ut, cui primo satisfaceret, nesciret, neque tam cito accurrere atque occupare oblata posset, atque illi offerrent. REISK.

P. 426. v. 15. οὐκ ἔτ'] οὐκέτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 15. οὐκ ἔτ' εἶχεν ὑπακούειν] Non placet οὐκ ἔτ' εἶχεν — οὐδ' εἶχεν κ. τ. λ. Iam οὐχ ὑπεῖχεν ὑπακούων. Cod. Aug. Neque id placebat collatori, S. Fabricio. ὑποκούων etiam Reg. δ. Ven. Ask. et Obsop. ἀκούων Ital. Sed nihil has salebras complanat. TAYLOR. Pro infinitivo ὑπακούειν participium ὑπακούων dat Paris. quartus. οὐχ ὑπεῖχεν ὑπακούων August. primus, quod negat Fabricius seu Wolfius sibi placere. ὑπακούων etiam Aldina Taylori. REISK. Nihil hic video salebrarum. SCHAEFER.

P. 426. v. 16. εἶχεν] εἶχον Paris. sextus. REISK.

P. 426. v. 16. λάβῃ] λάβοι August. secundus. REISK. Coniunctivus recte habet. V. annotat. ad calcem Partis I. Herodoti Reiziani. — Post h. v. plene interpunxerunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 17. ἡγεμόνων] ἡγουμένων P. Manutius in texto, vulgata in indicem reiecta. REISK. ἡγουμένων Bekker. e duobus libris notae melioris. SCHAEFER.

P. 426. v. 18. ὁ Φίλιππος] Iterum glossam sapit. Ecce enim in una periodo: Φίλιππος οὐκ ἔτ' εἶχεν — πενταχοσίους δ' ἱππέας — ἔλαβεν αὐτοῖς ὅπλοις ὁ Φίλιππος. An potuit inhonestius scribi? An ab omni, non dicam elegantia, verum a castitate sermonis alienius? TAYLOR. Hic quoque rigidus censor paratragoediat. Iam sane non mirum Tayloro hanc orationem scholiis quisquiliisque scatere visam esse. SCHAEFER.

P. 426. v. 18. ὅσους — ἀνθρώπων] Hoc ne quis miretur, meminerit Graecorum copias illis temporibus valuisse peditatu, non item equitatu. SCHAEFER.

P. 426. v. 20. ἀνθρώπων] Post h. v. plene interpunxerunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 21. πατρίδα] πατρίδαν August. secundus. V. ad p. 425, 3. REISK. Haec quidem Reiskius componere non debebat. SCHAEFER.

P. 426. v. 21. ἐφ' ἧς] Sic corrigunt annotator Weimaranus et Wolfius in annotatt. vitiosum ἐφ' οἷς, quod est in Aldina. REISK. Item in duobus Codd. Bekk. SCHAEFER.

P. 426. v. 21. ἔστασαν] ἔστησαν lege. WOLF. Sed idem valet vulgata. SCHAEFER.

P. 426. v. 22. τοῖς] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 24. ὑμᾶς] ὑμᾶς secundum abest ab August. primo. REISK.

P. 426. v. 26. τῶν] Cod. δ. pro τῶν habet τοὺς. Ego utrumque amplector. TAYLOR. τοὺς Paris. quartus. Videtur ille utrumque copulatum dedisse. REISK.

P. 426. v. 27. προδόντων] γρ. προδιδόντων margo Lutetianae. REISK.

P. 426. v. 27. ἐψηφίσασθε] Scribe ψηφίσαισθε. MARKLAND. Hoc si libri haberent, mutandum esset in ἐψηφίσασθε. Reapse enim Athenienses talia ἐψηφίσαντο ipsumque ψήφισμα Orator statim iubet recitari. Scilicet, quod Marklandus aut ignorabat aut non meminerat, particula conditionalis εἰ in una eademque periodo recte iungitur et indicativo et optativo, sed magno sensus discrimine: quippe indicativus significat rem factam, optativus rem quae sub conditione fieri possit. Confer simillimum Platonis locum, de quo scripsi Melet. Crit. p. 111. SCHAEFER.

P. 426. v. 28. οὖν] Abest a Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 426. v. 29. μοι] Abest a Bavarico, Ald. et P. Manut. REISK.

P. 427. v. 2. ἄνδρες δικασταὶ] Ἀθηναῖοι Paris. quartus. REISK.

P. 427. v. 3. τε] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 3. ἐψηφίσθαι] ψηφίσασθαι Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 427. v. 7. ἴδητε] εἰδῆτε margo Lutetianae. REISK.

P. 427. v. 8. εἶναι] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 427. v. 8. εἰ δὲ ὁ μὲν καιροὺς κ. τ. λ.] Legendum arbitror: εἰ δὲ ὁ μὲν καιρούς, ὁ δὲ πράγματα, ὁ δὲ στρατιώτας προδίδωσι, κ α ὶ ὧν ἂν ἕκαστος αὐτῶν, οἶμαι, κύριος γίγνηται, ταῦτα διαφθείρει, μισεῖν δὴ ὁμοίως τοὺς τοιούτους ἅπαντας προσήκει. Et sic mecum verte: *Quod si hic opportunitates, ille negotia, tertius milites prodit, et, ut uno verbo complectar, cuicunque res aliquae fuerint commissae, eas utique perdat, omnes demum istiusmodi pari odio digni esse censeantur.* Hic tacitus discedit Wolfius ab omnibus exemplaribus, ubi ἕκαστος ὑ μ ῶ ν universe. *) TAYLOR. Fallitur. Sensus: ut res diversae sint, quas proditores perdunt, aliae maioris, minoris aliae momenti, tamen omnes isti proditores eodem sunt odio prosequendi. SCHAEFER.

P. 427. v. 10. μὲν] Addidi de meo. REISK. Recte delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 10. ἕκαστος] Vulg. ἕκαστος ὑμῶν. ὑμῶν abest ab August. primo et secundo. Sustuli. REISK. In textum revocavit Bekker. Mihi videtur melius abesse. SCHAEFER.

P. 427. v. 11. γένηται] Vulg. γίγνηται. γένηται Paris. quartus, August. primus, secundus, margo Bavarici, P. Manut. Praetuli γένηται. REISK.

P. 427. v. 11. ταῦτα διαφθείρει] Cod. Reg. ε. ταῦτα καὶ

*) Cur tamen propagat errores Taylorus? cur recoquit ipse videns et arguens? REISK.

προδίδωσι καὶ διαφθείρει. TAYLOR. ταῦτα προδίδωσι καὶ διαφθείρει August. secundus. Ad ταῦτα διαφθείρει subaudi μόνα. nihil quidem aliud corrumpit, h. e. hosti prodit, praeter illam copiarum et opum particulam, cui praefectus est, verumtamen nil ideo minus odio et abominatione dignus est, quam si totam remp. prodidisset: nam quem prodere partem haud pudet, is totum certo certius prodet, si possit. REISK. V. not. ad v. 8. SCHAEFER.

P. 427. v. 12. ἅπαντας] πάντας Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 13. πάντων] Omittunt Paris. quintus, August. primus et secundus. REISK.

P. 427. v. 13. πάντων τῶν] τῶν πάντων Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 13. ἄλλων] Deest Bavarico. REISK. Omisit Bekker. Mihi placet μόνοις τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. εἴ τινες μόνοι τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χορηγοῖεν p. 475, 23. μόνοι τῶν ἄλλων Βοιωτῶν p. 1377, 13. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν p. 1480, 7. Alia dedi in H. Stephani Thesauro c. 1841. C. SCHAEFER.

P. 427. v. 15. καὶ γὰρ] Absunt a Bavarico, Ald. P. Manut. Sed addit Aldina Taylori et margo Lessing. REISK.

P. 427. v. 15. στρατείας] στρατιὰς margo Parisinae. REISK.

P. 427. v. 16. ἐν τοῖς — καιροῖς] [συμβαίνει καιρὸς.] S. μιμεῖσθαι. Hunc locum videtur imitatus Cicero I. de Offic., ubi de imitatione parentum agit. *Si*, inquit, *non poterit sive causas defensitare, sive populum concionibus tenere, sive bella gerere, illa tamen praestabit, quae erunt in ipsius potestate, iustitiam, liberalitatem, fidem, modestiam, temperantiam, quo minus ab eo id, quod desit, requiratur.* WOLF. Scilicet καιρὸς [τοῦ μιμεῖσθαι] τὰς μάχας etc. Quod infinitivum subintelligendum est ex τῷ μιμεῖσθαι ad finem sententiae, si haec integra sint. MARKLAND. Acute haec, ut omnia, vir ingeniosissimus. Verum locum haud integrum ita restituunt MSti: ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς. Ita disco ex margine Benenati et Altemps. Ita etiam Codd. Aug. Ven. Harl. Ital. TAYLOR. Vulg. συμβαίνειν καιρὸς. ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς margo Lutetianae, August. primus et secundus, Bavaricus quoque dat συμβαίνει in indicativo. ἐν τοῖς νῦν μιμεῖσθαι συμβαίνει καιροῖς Aldina Taylori seu Venetus. Correxi ἐν τοῖς νῦν συμβαίνει μιμεῖσθαι καιροῖς. REISK. συμβαίνει καιρὸς Bekker. Quod Wolfius et Marklandus recte interpretantur. SCHAEFER.

P. 427. v. 17. ἀλλ' ἄγεθ' ἡσυχίαν] ἀλλ' εἰ ἄγετε ἡσυχίαν. WOLF.

P. 427. v. 21. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ] Quicquid statuatur de hoc textu, dubio sane atque, ut videtur, infiCeto, nemo integrae mentis absolverit mirabilem istam conversionem: *pari spatio temporis*. Sed locus sine dubio est contaminatus. Nonnihil proficimus sublata

voce χρόνῳ. *vos nunc in deliberationibus aequalem partem reip. sustinentes ac illi militantes.* Pene videor tenere mentem auctoris. TAYLOR. 'quo quis temporis spatio male consulendo r e p. perdat, eodem recte suadendo servet. bonis et salutaribus inveniendis consiliis nihilo plus temporis operaeve opus est quam pestiferis excogitandis. REISK. Vere Reiskius: Anglus autem hic etiam crepans textus corruptionem tam turpiter lapsus est, ut turpius non potuerit. SCHAEFER.

P. 427. v. 22. γιγνώσκῃ] γιγνώσκειν Aldina Taylori. REISK.

P. 427. v. 23. ψηφίζηται] Recte. Male editur a Parisiensibus ψηφίζεται. TAYLOR. Vulg. ψηφίζεται. ψηφίζηται Bavaricus, August. primus et secundus, Ald. P. Manut. Wolf. Et sic correxi. REISK.

P. 427. v. 25. φαυλότερά] Bekkerus: „φλαυρότερα r." V. Ind. Graecit. p. 527. et Photius c. 474. SCHAEFER.

P. 427. v. 25. τε καὶ] Vulg. καὶ. τε καὶ Bavaricus, Aldina Taylori. Addidi τε. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 28. τοῖς] Abest ab August. primo. REISK. Omissum equidem non requiram. SCHAEFER.

P. 427. v. 29. ὑμῶν] Abest a Bavarico et Aldina. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 427. v. 29. λέγε ταῦτα] Absunt a Paris. quarto, August. primo. Solum pronomen abest ab August. secundo et Bavarico. ταῦτα etiam punctis subnotatum habet Aldina Taylori. REISK. Pronomen omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 1. *ΣΤΗΛΗ.*] [*Γράμματα ἐκλογῆς.*] Qui sit delectus iste, me ignorare fateor. WOLF. An *Γραμμάτων ἐκλογή*? MARKLAND. Lege omnino *Γράμματα ἐκ στήλης*, ut annotatum est in margine Benenati. Leges, plebiscita, foedera, omnia denique cuiuscunque generis monumenta fuisse apud antiquos columnis lapideis, aereis ligneisve exarata, nemo est, qui ignorat. *Leges.* *Ἀνάγνωθι*, inquit Lysias Orat. I. p. 31, 11. *δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου.* Ita Demosthenes c. Neaer. p. 1370, 25. *τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ — καὶ αὕτη ἡ στήλη ἔτι καὶ νῦν ἕστηκεν.* Adde p. 1381, 10. Ita Andocides Orat. I. p. 12. edit. Steph. *ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἔμπροσθέν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου;* Atque hinc loco Lysiae deploratissimo, sc. Orat. c. Nicomachum p. 852. ult., si memineris, mi lector, aut ea res te ceperit, lux olim plenissima a me affusa. *Foedera* porro. Ita in Epistola Philippi p. 160, 21. *ἐγὼ δὲ τούτους οὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκῶν οἶδα μετασχόντας ὑμῖν, οὐδ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους.* Deinde Aeschines c. Ctesiph. p. 460, 8. *ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων καὶ μετέχειν τῶν ὅρκων καὶ τῶν συνθηκῶν.*

Harpocratio denique v. *Ἀττικοῖς γράμμασι· Θεόπομπος ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας, ἃς οὐ τοῖς Ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλιτεῦσθαι, ἀλλὰ τοῖς τῶν Ἰώνων.* Postremo *obaeratorum* nomina, maxime autem *proscriptorum* (*relegatos* vocat iurisprudentia nostra) cippis et saxis frequenter cum titulo et causa condemnationis inscribi solebant. Isocrates in Orat. de Bigis: *εἰς τοσοῦτον ὕβρεως ἦλθον, ὥστ' ἔπεισαν ὑμᾶς ἐλαύνειν αὐτὸν ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ στήλην ἀναγράφειν.* Diodorus Siculus l. 16. *ὁ δὲ Φιλόμηλος ἐπαρθεὶς τῇ νίκῃ τὰς τῶν Ἀμφικτυόνων ἀποφάσεις ἔκ τε τῶν στηλῶν ἐξέκοψε καὶ τὰ περὶ τῶν καταδίκων γράμματα.* Unde factum est, ut *στηλιτεύεσθαι* idem esset ac *proscribi* et *λόγοι στηλιτευτικοὶ* apud antiquos pro invectivis passim haberentur. Cuiusmodi sunt Gregorii Nazianzeni Orationes duae adv. Iulianum. Istius posterior his verbis clauditur: *αὕτη σοι παρ' ἡμῶν στήλη τῶν Ἡρακλείων στηλῶν ὑψηλοτέρα τε καὶ περιφανεστέρα — ἣν καὶ ὁ μέλλων ὑπολήψεται χρόνος, εὖ οἶδα, σέ τε καὶ τὰ σὰ στηλιτεύουσαν καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας παιδεύουσαν, μή τινα τοιαύτην κατὰ θεοῦ τολμᾷν ἐπανάστασιν, ἵνα μὴ τὰ ὅμοια δράσαντες τῶν ἴσων καὶ ἀντιτύχωσιν.* Omnino Lycurgus c. Leocratem p. 234. 235. Plato: *περιϊόντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις.* At quid in his moramur? Hoc in Arthmio esse factum et haec ipsa verba, quae hic memorat noster, esse in eius cippo insculpta, abunde docemur. Orator noster in Philipp. III. *οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγων, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων δεικνύων, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες —. τί οὖν λέγει τὰ γράμματα; Ἄρθμιος, φησίν, ὁ Πυθώνακτος ὁ Ζελείτης ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸς καὶ γένος. εἶθ' ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τοῦτ' ἐγένετο, ὅτι τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν.* Sed hoc unico testimonio contentus non ero. Addere liceat Aristidem: *Θεμιστοκλῆς μὲν Ἀρίθμιον* (ita Aristidis ubique exemplaria, tu corriges mecum) *ἐστηλίτευσεν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων* etc. Iterum: *τοῦ δ' αὐτοῦ φρονήματός ἐστι καὶ ἡ στήλη, ἣν ὕστερον τούτων ἔστησαν, λέγουσαν τάδε· Ἀρίθμιον τὸν Πυθώνακτος τὸν Ζελείτην ἄτιμον καὶ πολέμιον εἶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ γένος, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων χρυσὸν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν.* Vid. Aristid. T. II. pag. 218, 303. edit. postrem. Coronidis loco adiiciantur haec ex Nonno, qui historica *Ὑπομνήματα* Gregorii Nazianzeni collegit et illustravit: *Στήλη δέ ἐστιν ἢ λίθος ἢ χαλκὸς ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζελείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεσίαι ἐν ταῖς*

στήλαις ἀνεγράφοντο, ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος, τοῦ ἄρχοντος Βοσπόρου, ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. Plura de Arthmio praestabunt Plutarchus in Themistocle Vol. I. p. 253. Harpocratio v. Ἄτιμος, Dinarchus, Aeschines, Valesius ad Harpocrat. pag. 26. aliique. TAYLOR. Vulg. Γράμματα ἐκλογῆς. Horum duum vocabulorum loco in August. primo est unum: ΣΤΗΛΗ. Titulos enim maioribus literis exaratos solet exhibere. Non additum hoc est illis, quod ait Fabricius, sed illorum plane nihil ibi est. Γράμματα solum-sine ἐκλογῆς dat Bavaricus. Cum August. primo prorsus convenit secundus. Pro ἐκλογῆς dat margo Lutetianae ἐκ στήλης. Vocabulum ἐκλογῆς punctis subnotavit annotator Ald. Tayl. Videntur hic variae in libris versatae fuisse lectiones, e. c. λέγε ταῦτα τὰ γράμματα, *recita has tabulas*. Iam titulus: Ἐκ στήλης. aut istaec: λέγε ταῦτα τὰ γράμματα ἐκ στήλης. Στήλη. REISK.

P. 428. v. 8. Ἄρθμιον] Ἀρίθμιον August. primus, Aldina Taylori. REISK.

P. 428. v. 5. τῶν Ἀθηναίων] τοῦ Ἀθηναίων August. primus, Bavaricus. REISK. τοῦ Ἀθηναίων Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 6. ἅπαν] πᾶν Paris. primus et quintus, August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. πᾶν Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 6. τὸν] τὸν secundum abest a Bavarico, Ald. P. Manut. REISK.

P. 428. v. 8. ἄλλος] Id est, qui civis vester, qui Graecus non sit. REISK. Graecus quidem, sed non civis vester. SCHAEFER.

P. 428. v. 10. ἐργάσηται] γρ. ἐργάσεται margo Lutetianae, August. primus. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 12. ἀδικήσῃ] ἀδικήσει August. primus, Bavaricus. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 12. νὴ Δί'; ἀλλ' ὅπως κ. τ. λ.] Citant hunc locum Hermogenes p. 272. et Minucianus p. 150. REISK.

P. 428. v. 13. γράμματα] γράμμαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 13. ἕστηκεν;] Post h. v. Bekkerus recte posuit punctum, non signum interrogationis. νὴ Δί' — ἕστηκεν est ficta oppositio, quam Orator statim diluit. SCHAEFER.

P. 428. v. 13. ἀλλ', ὅλης —] Videtur deesse μηδαμῶς in subiectione ante ἀλλ' ὅλης: aut τὸ ἀλλὰ pro *immo vero* ponitur. WOLF. Ellipsis est negativae οὐχὶ ante ἀλλ'. Unde explicatur par omnino locus d. Pauli I. Cor. X. 19. 20. Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλόν τι ἐστὶν, ἢ ὅτι εἰδωλόθυτόν τι ἐστίν; Respondet ipse: [Οὐχί·] Ἀλλ' [φημὶ] ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ θεῷ. Confer loca. MARKLAND. Suppletur negativa in margine Morel. οὐ μὰ Δία. TAYLOR. Post ἕστηκεν addit margo Lutetianae οὐ μὰ Δί', forsitan e coniectura Lambini. Supplementum non inutile, neque necessarium tamen. Sine illo nervosior est oratio, cum illo mol-

lior atque planior. REISK. Interpretantis esse, non Oratoris, facile intelligas. SCHAEFER.

P. 428. v. 13. ἱερᾶς] ἱερῶς P. Manutius. REISK.

P. 428. v. 14. τὴν — Ἀθηνᾶν] V. Boeckhius de Oecon. polit. Atheniens. T. II. p. 295. s. SCHAEFER.

P. 428. v. 14. τὴν — τὴν —] Adverte iteratum articulum. SCHAEFER.

P. 428. v. 15. ἐν δεξιᾷ] ἐκ δεξιᾶς in MSS. fere cunctis. Atque ita laudat Hermogenes de Form. Orat. T. I. p. 272. TAYLOR. ἐκ δεξιᾶς Paris. quartus et quintus, Aldina Taylori, August. primus et secundus. REISK. ἐκ δεξιᾶς Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 16. τῶν] Abest ab Ald. et P. Manut. Sed addit Aldina Taylori. REISK.

P. 428. v. 16. τὰ χρήματα ταῦτα] aes, quanti vaenibant aes, unde statua Minervae facta, aurum, argentum, ebur, gemmae, reliquus mundus, opera artificis. REISK.

P. 428. v. 17. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 17. ἀνέθηκε] ἀνέθηκεν Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 17. τοίνυν] Mox recurrit v. 23. et 26.: ut tres deinceps periodi (nam post τιμωρίαι v. 21. cum Bekkero melius pones signum coli) eadem coniunctione vinciantur. V. not. ad p. 317, 21. SCHAEFER.

P. 428. v. 17. τὸ — κολάζειν] τὸ δίκαιον καὶ τὸ κολάζειν lege. WOLF. Verum sic est in omnibus, quas vidi, editionibus: quare miror, quid istaec sibi velit annotatio. REISK.

P. 428. v. 18. ὥστε] ὡς Bavaricus. Sed τε a nova manu est superscriptum. REISK.

P. 428. v. 20. τό — ἀριστεῖον τῆς θεοῦ] Simile est istud σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου apud Euang. sc. Matth. XII. 39. et alibi. Nam haec statua deae erat ipsissimum ἀριστεῖον. TAYLOR. Haec annotatio potius Marklandi esse videatur, quem novimus captasse occasiones Biblia comparandi cum Graecis scriptoribus. Quod quoties apte fit, quis non laudabit? Sed nec Taylorus talia comparare dubitavit. Conf. not. ad p. 383, 7. SCHAEFER.

P. 428. v. 20. αἱ — τιμωρίαι] Id est tabula tenens literis consignatas minas poenarumque denuntiationes adversus sceleratorum hoc genus. REISK.

P. 428. v. 21. τοιαῦτα] τοιαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 21. νῦν δὲ — Αἰσχίνῃ] [νῦν δὲ γέλως, ἄδεια, αἰσχύνη.] γέλως, ἄδεια, s. τὸ τοιαῦτα ἀδικεῖν. Quod vero sequitur, αἰσχύνη, videtur ad sequentia pertinere: εἰ μὴ ὑμεῖς σχήσετε νῦν τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν, αἰσχύνη ἐστί. WOLF. Disputo, quae hic scripsit Wolfius. Totum enim (non vocem αἰσχύνη solam) pertinere video ad sequentia. Sed tum quid erit ἄδεια? Nimirum ex

loco suo exturbatur, quem occupavit vox alia et similis ἄγαν. Lege itaque: νῦν δὲ γέλως, αἰσχύνη, εἰ μὴ τὴν ἄδειαν ταύτην καὶ ἐξουσίαν σχήσετε νῦν ὑμεῖς. TAYLOR. Vulg. νῦν δὲ γέλως, ἄδεια, αἰσχύνη. Correxi de meo sic: νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια Αἰσχίνῃ. Iam vero res risu digna est, quantam licentiam largitiones accipiendi et corradendi bonaque vestra vendendi et intervertendi vos Aeschini dederitis. Id est: vos deridendi estis ob hanc tantam, tum turpem socordiam. REISK. Vulgatam ante Reiskium scripturam iure restituit Bekker. *Nunc vero talia facinora ridentur, impune perpetrantur, dedecore afficiunt civitatem.* SCHAEFER.

P. 428. v. 22. τὴν ἄγαν ἐξουσίαν] V. Ind. Graecit. p. 4. Plato III. 1. p. 413. Bekker. ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ἰδιώτῃ καὶ πόλει. ubi requiras εἰς τὴν ἄγαν δουλείαν. Quod placuit etiam Anglis in H. Stephani Thesauro c. 62. C. SCHAEFER.

P. 428. v. 22. ἐξουσίαν ταύτην] ταύτην ἐξουσίαν Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 22. σχήσετε] *coërcebitis*. Hic solennis usus huius futuri. V. Hesychius T. II. c. 1331. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε p. 1128, 16. SCHAEFER.

P. 428. v. 26. ἐκεῖνοι τοίνυν κ. τ. λ.] V. Meierus de Bonis Damnator. p. 116. ss. SCHAEFER.

P. 428. v. 26. ὡς ἅπαντες — ἀκηκόατε] εὖ οἶδ', ὡς (ὅτι) ἅπαντες τὸν λόγον τοῦτον ἀκηκόατε. WOLF. Immo formula εὖ οἶδ' ὅτι perinde ut δηλονότι reliquae orationi parenthetice interserta est. SCHAEFER.

P. 428. v. 27. ταύτην] Malim τὸν ταύτην. REISK. Non opus. SCHAEFER.

P. 428. v. 28. θρυλλουμένην] θρυλουμένην Bekker. SCHAEFER.

P. 428. v. 28. ἵππου — δρόμον ἡμέρας] i. q. ἵππου δρόμον ἡμερήσιον. Alia exempla duorum genitivorum ab eodem pendentium nomine collegit Matthiae Grammat. Gr. §. 314. 1. p. 431. s. SCHAEFER.

P. 429. v. 1. μὲν] Post μὲν addit οὖν August. secundus. REISK.

P. 429. v. 1. [τὴν]] Abest ab August. secundo. REISK. Uncos removit Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 2. βασιλέα] Lege τὸν βασιλέα, ut p. 383, 16. et ubique. Nam rex Persarum ὁ βασιλεὺς Graecis appellabatur. MARKLAND. Talem igitur virum tunc fugit, quod nunc tenent tirones. SCHAEFER.

P. 429. v. 2. Χελιδονέων] Stephanus Χελιδονίας πέτρας appellat per ι. Κυάνεαι, Συμπληγάδες, Συνδρομάδες vel ex Homeri Scholiaste notae sunt. WOLF. Dixi ad Lycurg. §. 17. de hoc foedere. TAYLOR. Χελιδοναιῶν August. primus. REISK. Χελιδονείων Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 2. *Κυανέων*] *Κυαναιῶν* August. primus. REISK.

P. 429. v. 3. *ὅτι δῶρα — πρεσβεύσας*] At in Cimonis vita Plutarchus contra asserit et Calliam, de quo hic sermo, dicit multum honoris et reverentiae adeptum fuisse ex hac legatione apud Athenienses. Cui credendum? Utrique, ut credo. Callias accusatus vitae periculum adiit; at crimine *δωροδοκίας* absolutus multum honoris adeptus est. PALMER.

P. 429. v. 5. *τάλαντα ἐπράξαντο*] *ἐπράξαντο τάλαντα* Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 8. *ἑαυτῶν*] *αὑτῶν* Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 10. *τοῦτον — κοινοῖς*] S. *τὸν τρόπον χρὴ παρέχεσθαι δίκαιον τὸν προσιόντα τοῖς κοινοῖς*. WOLF. *τοῦτον*, scilic. *τὸν τρόπον*. Vage interpretatur Wolfius. MARKLAND.

P. 429. v. 11. *τὸν*] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 429. v. 11. *οὖν*] *τοίνυν* August. secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. *τοίνυν* Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 13. *ἐᾶν*] *ἐᾶν* lege. WOLF. Aldus enim *ἐᾷ*. TAYLOR. Sic corrigunt Weimaranus et Wolfius in annotatt. vitiosum *ἐᾷ*, quod est in Aldina. REISK.

P. 429. v. 16. *ὑμετέρων*] *ἡμετέρων* August. primus. REISK.

P. 429. v. 18. *πώποτε*] *ποτε* simplex dant August. primus et secundus. REISK.

P. 429. v. 20. *κτησαμένην*] Idem est ac si dixisset: — *ἤλπισαν κτήσασθαι διδοῦσαν, παρασκευάζουσαν*. REISK.

P. 429. v. 20. *αὐτοὶ*] *vestrapte sponte*. SCHAEFER.

P. 429. v. 20. *ἀπεκτείνατε*] Codd. Regg. *α. ε.* cum Aug. et Harl. *ἀποκτενεῖτε*. Quae proba erit lectio, si interrogative sumas hanc periodum. TAYLOR. *ἀποκτενεῖτε* Bavaricus, August. primus. *ἀποκτείνατε* August. secundus, Aldina Taylori. REISK.

P. 429. v. 22. *τὰ παλαιὰ*] *τὰ πάλαι* Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 27. *ἢ*] *ἡ* lege, ut sit articulus postpositivus. cum adspiratione. WOLF. Sic corrigit Wolfius in annotatt.: nam in ipsius editione est *ἢ* ductum ex Aldina, quod etiam editio Taylori renovavit. REISK.

P. 429. v. 28. *δυεῖν*] Vulg. *δυοῖν*. *δυεῖν* Bavaricus: et sic ille, si bene memini, ubique, etiam ubi necessarium non duxi id in hoc libello variantium commemorare. REISK. *δυοῖν* Bekker. SCHAEFER.

P. 429. v. 28. *ἐπιμνησθήσομαι*] Simplex *μνησθήσομαι* dant Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 429. v. 29. *λέγε*] Post *λαβὼν* addit August. secundus *λέγε*. Addidi. REISK. Recte omisit Bekker. V. not. ad p. 433, 12. SCHAEFER.

P. 430. v. 3. *κατεγνώκατε*] *γρ. κατέγνωτε* Paris. quartus et quintus, August. primus et secundus, Bavaricus. REISK. *κατέγνωτε* Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 3. *Ἐπικράτης*] Infra p. 431, 11. dicit, hunc Epicratem *ἐκπεσεῖν*, *exsilio mulctatum fuisse*, vel *urbe pelli*, Wolfio vertente. Dubito, an ibi recte. Vid. init. Androt., ubi *ἐκπεσεῖν* vertit *honore deiicere*. Latine dici posset *excidere:* sub quo comprehenditur vel *mors*, vel *exsilium*, vel *mulcta*. MARKLAND. Harpocratio et Suidas v. *Ἐπικράτης* ad hunc locum digitum intendunt. Male ergo Cod. Paris. *δ*. *Εὐθυκράτης*. Quo pacto etiam habet infra p. 431, 11. De hoc Epicrate multa Maussacus ad glossam Harpocrationis et Valesius ad Adnotata Maussaci. Alius porro erat Epicrates, Aeschinis affinis, ut observarunt iidem Lexicographi, *οὗ ἐπώνυμον Κυρηβίων, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.* Vid. p. 433, 21. TAYLOR.

P. 430. v. 6. *χρήσιμος*] F. *χρήσιμος γενόμενος*. WOLF.

P. 430. v. 6. *τῶν — δημοτικός*] *τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον* (s. *εἷς*) *καὶ ἄλλως δημοτικός* lege. WOLF. Ald. valde insincere *τὸν* et *ἄλλος*. TAYLOR. *τῶν*. Sic corrigit Weimaranus vitiosum *τὸν* Aldinae: item Lessingianus. REISK.

P. 430. v. 8. *τούτων*] *τοῦτον* Bavaricus. REISK.

P. 430. v. 8. *ἐφ' ἡμισείᾳ*] Malim *ἐξ ἡμισείας*, ut Aristoteles: *ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξ ἡμισείας δυστυχοῦσι γυναικοκρατούμενοι.* WOLF. *γρ. ἡμίσεια* et *ἡμισείᾳ*. Quod si hoc postremum obtineat, adnotavit alibi Wolfius intelligendum esse *μερίδι*. TAYLOR. Vulg. *ἡμισεῖα*. *ἡμίσεια* et *ἡμισείᾳ* dat margo Lutetianae sine auctoribus. Posterius dant August. primus et secundus, Bavaricus, P. Manut. REISK. V. Bosii Ellips. p. 307. SCHAEFER.

P. 430. v. 10. *τά*] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 10. *διοικεῖν*] *ἀδικεῖν* Bavaricus. REISK.

P. 430. v. 10. *προλαβόντα*] [*προσλαβόντα*.] *προλαβόντα* Ven. et Ital. Sed utraque compositio est inutilis. Praestat simplex *λαβόντα:* id quod dedit Harleianus. TAYLOR. Vulg. *προσλαβόντα*. *προλαβόντα* (sine sibilo) Aldina Taylori, August. primus et secundus, quod praetuli. REISK.

P. 430. v. 11. *καταχρῆσθαι*] S. *τῷ πιστευθῆναι*. WOLF. *καταχρήσασθαι* August. primus. Neque dubito idem in Paris. quarto quoque fuisse, tametsi ex eo solummodo *χρήσασθαι* protulit margo Lutetianae. REISK.

P. 430. v. 12. *εἰ τοίνυν — τούτοις*] *ἄπρακτόν ἐστι τούτοις* lege. WOLF. Quidam enim *εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτων*. Optime haec verba ordinantur in nonnullis exemplaribus: *εἰ τοίνυν τι τούτοις ἄπρακτόν ἐστι τούτων, κ. τ. λ.* Lind. Ven. Obsop. TAYLOR. Pronomina *τούτων* et *τούτοις* transponit Bavaricus et ordine inverso collocat. Sic etiam est in margine Lessing. et in Aldina Taylori. Pro dativo est in Ald. *τούτους*. Sed istud reponi iubent Wolfius et Weimaranus. In quibusdam esse *εἰ τοίνυν τι τούτων ἄπρακτόν ἐστι τούτων* ait Taylorus nullos no-

minans: in quibus non bis fuisse τούτων, sed semel modo, et alterius loco τούτῳ videtur, quod ad Aeschinem sit referendum. REISK. εἰ τοίνυν τι τούτοις ἄπρακτόν ἐστι τούτων Bekker. Qui verborum ordo praestat ut iungens iungenda. SCHAEFER.

P. 430. v. 15. Ἐπειδὴ παρὰ τὰ γράμματα κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem p. 175, 34. εὗρε δὲ καὶ ἄλλην καινοτέραν Δημοσθένης ἀνακεφαλαίωσιν τοῖς πρέσβεσιν [illis vetustissimis] ἀντιτάξας τοὺς πρέσβεις [hos novissimos] καὶ γράμμασι γράμματα [formulam Calliae cum formula pacis ab Aeschine et Philocrate Philippo mercede condonatae]. ἐπειδὴ παρὰ τὰ γράμματα, φησὶν, ἐπρέσβευσαν. οὗτοι δὲ οὐ παρὰ τὰ γράμματα [scilicet πεπρεσβεύκασι]; REISK. Fallitur Reiskius. ἐκεῖνοι non sunt illi vetustissimi, quorum fuit Callias, sed hi recentiorum temporum, quorum fuit Epicrates: nec γράμματα intelligenda de formulis pacis cum barbaro Philippoque factae, sed de decretis, quae ἐκεῖνοι et οὗτοι παραπρεσβεύσαντες violarunt. Hoc Technicus voluit, cum Oratorem diceret τοῖς πρέσβεσιν ἀντιτάξαι τοὺς πρέσβεις καὶ γράμμασι γράμματα. SCHAEFER.

P. 430. v. 16. φησὶν] Formula condemnationis adversus Epicratem et complices pronuntiatae, quam ad formulam etiam φησὶ p. 431, 1. redit. REISK.

P. 430. v. 16. ἐκεῖνοι] Orator videtur addidisse de suo. — Post h. v. subdistinctionem habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 16. [καὶ τὸ ψήφισμα]] Absunt ab August. primo ac prorsus delenda sunt. Nam τὸ ψήφισμα et τὰ γράμματα, ni fallor, eandem rem designant, mandata legatis ab urbe discedentibus addita, quid eos in legatione peragere atque exsequi oporteret: nisi malis affirmare, τὰ γράμματα esse *die Verhaltungsbefehle*, id quod modo dixi, τὸ ψήφισμα vero *das Creditiv, die Vollmacht des Staates*, tabulas patentes publice exhibendas, quibus S. P. Q. A. testaretur, se hos, nominatos, legatos suos ad Philippum nuncupasse iisque negotia haec vel illa exsequenda suo nomine delegasse. Verum hanc interpretationem palam evertunt insequentia, quae docent γράμματα et ψήφισμα prorsus idem esse. REISK. Delenda esse non dubito. Margini olim adscripta ad interpretandum verbum φησὶν post in textum irrepserunt. Docet etiam optimus Bekkeri liber, qui cum habeat τὸ ψήφισμα, caret particula καί. SCHAEFER.

P. 430. v. 17. τὸ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 18. γράμματα] πράγματα Aldina Taylori. REISK.

P. 430. v. 20. εἶναι κελεύει τὴν εἰρήνην] Haec absunt ab August. primo. REISK. Uncis inclusit Bekker. Si deleas, sententia fit manca: ut Orator, si forte non haec scripsit, (nam quod boni Codices omittunt movet rei suspicionem,) tamen similia scripsisse credendus sit. SCHAEFER.

P. 430. v. 21. ἀπέφηναν] ἀπέφηνεν Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 21. ὁρκοῦν — ὥρκισαν] Ergo τὸ ὁρκοῦν et ὁρκίζειν idem valent: nisi, ut existimo, legendum sit ὥρκωσαν. WOLF. Quaenam est haec petulantia et prurigo emendandi? Quare exterminanda est ὥρκισαν, ab ὁρκίζω, vox ab omnibus confirmata Codd., quae aeque valet *iusiurandum deferre*, ac ὥρκωσαν, quae profecta est ab ὁρκόω? Noster de Cor. p. 235. pen. ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτόν. TAYLOR. V. Lobeckius ad Phrynich. p. 361. Qui quod ait Georgium Lecapenum pag. 73. hunc locum respexisse, Grammaticus non habet nisi haec: Ὁρκῶ σε καὶ ὁρκίζω σε φησὶ Δημοσθένης. Petulantiam autem Wolfii pruriginemque emendandi non video: ac vellem Codex quod illi placuit ὥρκωσαν offerret. SCHAEFER.

P. 430. v. 22. ὁ] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 430. v. 25. Καὶ — ἀπαγγέλλοντες.] Haec verba materialiter sunt*), ut sumta e formula illa, qua mortis sententia dicta fuit in Epicratem eiusque consortes. REISK.

P. 430. v. 25. ἠλέγχθησάν] Sic lege. WOLF. Aldus enim ἠλέχθησάν. Restituerunt et alii. TAYLOR.

P. 431. v. 1. οὐδ' οὗτοι.] Ita f. distinguendum: οὐδ' οὗτοι; cum interrogatione. Sensus est: οὐδ' οὗτοι, scilic. ἠλέγχθησαν οὐ τἀληθῆ ἀπαγγέλλοντες οὐδὲ ἐπιστέλλοντες τὰ ἀληθῆ. MARKLAND. Bis erravit. Primum enim τὸ ἐρωτηματικὸν σχῆμα τῆς ἀντιτάξεως non progreditur ultra verbum χρηματίζοντες p. 430, 24. Deinde h. l. ad οὗτοι subaudiendum solum ἐπιστέλλοντες, non item ἀπαγγέλλοντες. SCHAEFER.

P. 431. v. 2. λαμβάνοντες] λαβόντες Paris. quintus, August. secundus. REISK.

P. 431. v. 2. καταψεύδεσθαι] καταψευδόμενοι August. primus. Quod negat Fabricius seu Wolfius sibi placere: sed facile possit illa lectio defendi. REISK. Recte καταψευδόμενοι Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 3. τοῦτο — δεινότερον] Verba sic ordinata dant August. primus et secundus: τοῦτο δεινότερον τοῦ καταψεύδεσθαι. Etiam Paris. quartus dat praesens pro aoristo. REISK. τοῦτο δεινότερον τοῦ καταψεύσασθαι Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 6. τὸ λοιπὸν] Vulg. τολοιπόν. Simplex λοιπὸν dat August. primus, quod malim. REISK. Bene λοιπὸν Bekker. SCHAEF.

P. 431. v. 6. ὁμολογοῦσιν] ὡμολόγουν P. Manut., vulgata in indicem reiecta. REISK.

P. 431. v. 7. ἀπάγειν] Ad ἀπάγειν videtur referendum, quod in Bavarici margine circa hanc regionem sine nota, quo pertine-

*) *intelligenda* aut simile quid excidit. SCHAEFER.

ret, sic erat exaratum: *ἐφηγεῖσθαι, γράφεσθαι, δικάζεσθαι.* REISK. Ind. Graecit. p. 54.: *ad supplicium rapere.* V. ibid. p. 55. v. *ἀπαγωγή.* Bavarici scholium quid sibi velit, docent Anecd. Bekk. p. 414, 8. Conf. Orat. c. Androt. p. 601, 20. ss. SCHAEFER.

P. 431. v. 7. *προσῆκε*] *προσήκει* Paris. primus et quintus, August. primus et secundus. REISK. *προσῆκεν* Bekker. Mihi placet *προσήκει.* SCHAEFER.

P. 431. v. 7. *Ἀθηναῖοι*] Post h. v. pone signum interrogationis. SCHAEFER.

P. 431. v. 8. *ὑμεῖς — ὄντες*] Plene *ὑμεῖς οἱ μὲν — ὄντες.* V. Bosii Ellips. p. 329. s. coll. Ind. ad Porsoni Hecub. p. 111. b. ed. tert. Lips. SCHAEFER.

P. 431. v. 8. *ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὄντες*] Scilicet *υἱοί.* filii qui estis illorum virorum, qui Epicratem, a quo e Piraeo rursus in urbem essent reducti, condemnarunt. REISK.

P. 431. v. 8. *οἱ δὲ καὶ τινὲς αὐτῶν*] *ὑμεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ὑμῶν τινες αὐτῶν.* S. *τῶν προγόνων.* WOLF.

P. 431. v. 11. *τὸν ἐκ Πειραιῶς*] *τῶν ἐκ Πειραιῶς* iterum lege. S. *ἕνα.* WOLF. I. e. *ἕνα τῶν ἐκ Πειραιῶς.* Ut p. 438, 5. *τῶν ἀπιστούντων Φιλίππῳ*, pro *ἕνα τῶν ἀ. Φ.* Et supra p. 430, 3. MARKLAND. Melius hoc multo, quam quod legitur in Benenato aliisque editis, scilic. *τὸν ἐκ Πειραιῶς.* TAYLOR. Taylorus *τῶν* in sua editione exhibuit secutus in hac re Wolfianum exemplum, in quo *τῶν* est. Correctio haec est, quae nemini non facile occurrat. Nolim tamen ideo probare. Nam *τὸν ἐκ Πειραιῶς* an *τῶν ἐκ Πειραιῶς* legatur permultum interesse nego. *τῶν* si praeferas, subaudiendum erit *ἕνα.* Librarius August. primi primitus *τῶν* exaraverat: deinde, veluti erroris poeniteret, ω in ο breve mutavit radendo, cuius rei perspicua supersunt vestigia, et circumflexum in gravem. REISK. Subaudi *καταγαγόντα τὸν δῆμον.* V. p. 430, 6. Elliptica locutio, sed usus, ut probabile est, tam frequentis, ut eius significatio neminem fugeret. SCHAEFER.

P. 431. v. 11. *Πειραιῶς*] Bekkerus: „*πειραιέως* S. Y. ut saepe.“ Quod in Codicibus notae tam bonae vix exspectaveris. SCHAEFER.

P. 431. v. 11. *Ἐπικράτην*] *γρ. Εὐθυκράτην* Paris. quartus, quod rursus damnat Taylorus. REISK. V. not. ad p. 430, 3. SCHAEFER.

P. 431. v. 11. *ἐκπεσεῖν*] V. not. ad p. 430, 3. SCHAEFER.

P. 431. v. 11. *κολασθῆναι*] Post h. v. signum interrogandi est in Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 12. *πρώην*] Abest a Paris. quarto. REISK. *πρῴην* Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 12. *Θρασύβουλον, ἐκείνου τοῦ Θρασυβούλου*] Vulg. **Θρασύβουλον ἐκεῖνον, τὸν Θρασυβούλου.** Praetuli de meo **Θρασύ-**

βουλον [Thrasybulum iuniorem atque ignobiliorem], ἐκείνου τοῦ Θρασυβούλου [illius senioris atque nobilioris Thrasybuli filium]. Nam ἐκεῖνος ferme soli celebratiori convenit. REISK. ἐκεῖνον τὸν restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 13. υἱὸν] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 13. τοῦ ἀπὸ Φυλῆς] [τὸν ἀπὸ Φυλῆς.] τοῦ ἀπὸ Φυλῆς: etsi malim abesse articulum. WOLF. Necessarium sane articulum, τοῦ ἀπὸ Φυλῆς, prout legitur in MSS., praefocavit Wolfius. Male τὸν Ald. Felician. et Harl. TAYLOR. τοῦ secundi loco est in Ald. et P. Manut. τόν. Quod τὸν cum τοῦ mutant Aldina Taylori, margo Lessing. et Wolfius in annotatt. Taylorus queritur Wolfium τοῦ praefocavisse. Scilicet abest τοῦ ab editione Wolfii et proinde quoque ab editione Taylori. REISK.

P. 431. v. 15. ὠφληκέναι] ὠφληκέναι. WOLF. ὠφεληκέναι Ald. Sed correxit Lessing. REISK.

P. 431. v. 15. τὸν] [τῶν.] Si hoc ad Thrasybulum non refertur, cuius mihi genealogia nota non est, subintelligendum est aut omissum τινάς. Ulpianus Proxenum intelligit. WOLF. Vulg. τῶν. τὸν August. primus et secundus, item Bavaricus. Correxi τόν. Nam designat certum aliquem a Thrasybulo diversum, cuius nomen seu reverentia reticet, sed quod nemini non vel sic notum esset REISK.

P. 431. v. 15. καὶ Ἀριστογείτονος] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 431. v. 16. [καὶ]] F. delendum καί. Vel legendum τῶν καὶ τὰ —. MARKLAND. Recte deest καὶ in Cod. δ. TAYLOR. Delendum καί. Natum est e litera antegressa. SCHAEFER.

P. 431. v. 16. μέγιστα] μέγιστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 16. ἐργασαμένων] Usitatius multo, quod est in plurimis, in Aug. Harl. Obsop. in margine Benenati et Ask., εἰργασμένων. Proxime p. 437, 4. τὸν τοσαῦτα κακὰ εἰργασμένον. Et p. 442, 8. πρὸ μὲν τοῦ [Aeschinem] πάντα τὰ κακὰ εἰργάσθαι τὴν πόλιν. Et passim, ut dixi. TAYLOR. ἐργασαμένων ὑμᾶς. Pronomen abest ab August. primo et secundo *). Verba transponunt Aldus, P. Manutius, Bavaricus, nisi quod hic dat ἡμᾶς, *nos*. Eiusdem Bavarici margo dat γρ. εἰργασμένων, quod etiam est in Parisinae margine sine auctore et in August. primo. REISK. ὑμᾶς εἰργασμένων Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 17. ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς] *quae priores in vos contulerunt*. V. H. Stephani Thesaur. c. 2298. B. SCHAEFER.

P. 431. v. 18. ἱεροῖς, — θυσίαις,] Dele subdistinctiones cum Bekkero. SCHAEFER.

---

*) Mox tamen ait in August. secundo esse ἡμᾶς. SCHAEFER.

P. 431. v. 18. *καὶ κρατήρων*] *κρατῆρες* fortasse additi sunt; quod unicuique deo sui peculiares crateres fuerunt. WOLF. Oratoriâ abundantiâ iunxit *σπονδῶν* et *κρατήρων*, poteratque alterutrum omittere: nam *ἀπὸ κρατήρων ἐσπένδετο*. V. Anecd. Bekk. p. 274, 4. SCHAEFER.

P. 431. v. 21. *πάντας*] *ἅπαντας* Paris. primus, August. primus et secundus. REISK.

P. 431. v. 22. *ἔλεον*] Post *ἔλεον* videtur *εὑρέσθαι (invenisse)* deesse: nam *μήτε συγγνώμην μήτ' ἔλεον αὐτοὺς ὠφεληκέναι* videtur durum et inconcinnum et paene sententia vacuum esse. REISK. Non puto. Adde quod pluribus nominibus saepe unum additur verbum, cuius significatio non omnibus ex aequo congruit. SCHAEFER.

P. 431. v. 22. *κλάοντα*] *κλαίοντα* Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK. *κλάοντα* Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 23. *ὁμώνυμα τῶν εὐεργετῶν*] V. not. ad Schol. Apollon. Rhod. p. 168. SCHAEFER.

P. 431. v. 23. *ὠφεληκέναι;*] Post h. v. subdistinctio est in Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 431. v. 25. *γραμματιστοῦ*] *γραμματικοῦ* August. secundus, si satis diligenter enotavi: nam de mea ipsemet h. l. fide dubito. REISK.

P. 431. v. 26. *τέθνηκεν*] V. not. ad p. 383, 20. SCHAEFER.

P. 431. v. 26. *ἱέρεια*] Quaedam hic non inutilia habet Scholiastes. Meminerit autem lector meus, haec et eiusmodi omnia, quae ad Aeschinis genus et familiam pertinent, quemadmodum et ea, quae ad Demosthenis pariter, studiose a me in Vita Auctorum recenseri. TAYLOR. V. Hemsterhusii Append. Animadvers. in Lucian. p. 6. Facile suspiceris, in illis *θιάσοις*, ob quos mulier poenam capitalem passa est, *τοὺς θιασώτας* usos ipsa sacerdote *προξενητρίᾳ* perpetrasse quae flagitiosa essent. SCHAEFER.

P. 431. v. 27. *λαβόντες ἀφήσετε*] Post *λαβόντες* addunt August. primus et secundus *ἀφήσετε*, sed iidem paulo post idem post *τούτου* [p. 432, 1.] omittunt, ubi vulgo legitur: unde retractum hic posui. Ad *λαβόντες* subauditur *ἐπ' αὐτοφώρῳ*. REISK. Non subauditur. Sensus: cum in eum ut convictum animadvertere possitis. SCHAEFER.

P. 432. v. 1. *ποῖος γὰρ ἵππος; — τῇ πόλει;*] Post v. *πόλει* Bekkeriana habet signum interrogandi, ceterorum in locum suffectis hypostigmis. Quae interpunctio rectior. Vulgaris quot quam miras ellipses comminisci Reiskium coëgerit, docent notae sequentes. SCHAEFER.

P. 432. v. 1. *ποῖος γὰρ ἵππος;*] Scilicet *ἐγράφη πώποτε παρὰ τούτων*. Ecquis unquam equus bellator et certator, palmas merere

doctus, ab his unquam altus fuit? REISK. Immo hoc quaeque sequuntur omnia referri oportet ad γέγονε v. 4. SCHAEFER.

P. 432. v. 1. ποία τριήρης;] Scilicet παρεσκευάσθη καὶ ἐχορηγήθη ὑπὸ τούτων. REISK.

P. 432. v. 1. ποία στρατεία;] Scilicet ἐστράτευται. REISK.

P. 432. v. 2. ποία χορηγία;] Scilicet γέγονε. REISK. Omisit Bekker. auctoritate duorum Codd. Recte. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 432. v. 2. τίς χορός;] Subauditur εἰσήχθη, *inductus fuit in scenam.* Non idem est χορὸς et χορηγία. Chorus est solummodo puerorum saltantium atque canentium in Liberalibus: χορηγεῖν vero potest aliquis etiam in gymnasia, item in classem. REISK. Vanum h. l. discrimen. Quando enim sic iunguntur χορηγία et χορὸς, χορηγία non potest aliter quam de χορῷ intelligi. SCHAEFER.

P. 432. v. 2. χορός] [χορηγός.] Lege χορός. Alioqui χορηγία et χορηγός inanis erit nugatio. WOLF. Et reperitur quidem χορός in uno exemplari Reg. Paris. ε. in margine Askew. etiam, in Obsop. et Harl. in editione Felician. et MSto Aug. TAYLOR. Vulg. χορηγός. χορός August. primus et secundus, P. Manut. REISK.

P. 432. v. 2. τίς λειτουργία;] Scilicet λελειτούργηται. REISK.

P. 432. v. 2. τίς εἰσφορά;] Scilicet εἰσενήνεκται. REISK.

P. 432. v. 2. τίς εὔνοια;] Scilicet ἐπεδείχθη. REISK. Nempe vocem sensu vulgari intellexit. Sed h. l., cum opponantur ei λειτουργία et εἰσφορά, quas cives praestabant coacti, significat *donum gratuito datum.* V. not. ad p. 96, 10. SCHAEFER.

P. 432. v. 3. ποῖος] τίς August. primus et margo Lutetianae. REISK. Satis placet. SCHAEFER.

P. 432. v. 3. ποῖος κίνδυνος;] Scilicet ἀνέῤῥιπται. REISK.

P. 432. v. 3. τῶν] Vulg. τούτων. τῶν Paris. primus, August. primus. Correxi τῶν. Ecquid omnium, quicunque sunt modi, quibus cives patriam ornare possunt —? τούτων sola contineret ea genera officiorum, quae orator modo commemoraverat: τῶν adhuc alia plura praeterea complectitur. REISK. τούτων Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 3. τῷ] Omittunt Aldus et P. Manutius. Sed addit Aldina Taylori. REISK.

P. 432. v. 4. τούτων] τούτου Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 432. v. 4. πάντα] πάνθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 6. αὐτόν] [αὐτῷ.] Rectius αὐτόν. Ita optimi, Reg. α, Aug. et Harl. TAYLOR. Vulg. αὐτῷ. αὐτόν cum γρ. Paris. primus, August. primus et secundus. Praetuli αὐτόν, non quo quicquam interesset, sed quod accusativus h. l. pluribus placeret. REISK. αὐτῷ Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 7. ἐκεῖνα] L. ἐκεῖνο. Vide quae praecedunt. MARKLAND. Fabricius hic annotare aliquid voluit, forte dissensum August. primi cum editione Herwagiana prima. Cum Lutetiana quidem h. l. Augustanus convenit. REISK. Praestat ἐκεῖνα ob arctam cum opposito ταῦτα syntaxin. SCHAEFER.

P. 432. v. 7. ἀναμνησθήσεσθε] ἀναμνήσεσθε August. primus. REISK.

P. 432. v. 7. οὗτος] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 8. Τιμάρχου;] Post h. v. hypostigmen posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 8. ἐστιν] ἐστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 11. παραγγελία] advocatio h. e. multitudo advocatorum undique corrogatorum, qui in iudicium adducti precibus et gratia iudices flectant, potentia minisque terreant, reum quibuscunque modis eripiant. REISK. V. not. ad p. 341, 2. SCHAEFER.

P. 432. v. 11. μεῖζον ἰσχύουσιν] πλέον ἰσχύει Paris. quartus, August. primus, cum quibus etiam August. secundus de ἰσχύει consentit. REISK.

P. 432. v. 11. οὐδ' ἐλεεῖν ὑμᾶς κ. τ. λ.] Haec cum non sint in Aeschinis oratione, satis apparet, eum, ut et caeteros oratores, aliter dixisse, aliter scripsisse, ipsoque eventu edoctos et detraxisse et addidisse et mutasse complura. Nisi forte et hoc sit Demosthenicae licentiae mendacium. WOLF. Non puto. De oratorum more aliter orandi aliterque scribendi v. Wolfius ad Argument. Timarcheae p. 20. R. SCHAEFER.

P. 432. v. 11. οὐδ' ἐλεεῖν] F. οὐ δὴ —. *non igitur*. Ut p. 369, 25. οὐ δὴ δίκαιον. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 432. v. 12. δεῖ] [δεῖν.] δεῖ Ms. Reg. δ. et Ital. TAYLOR. Vulg. δεῖν. δεῖ August. primus et secundus. Correxi δεῖ. REISK. δεῖν Bekker. Saepe sic transit oratio recta in obliquam. SCHAEFER.

P. 432. v. 12. τὴν] τοῦ Ms. Reg. δ. et Ital. TAYLOR.

P. 432. v. 13. τὰ] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 432. v. 15. τὰ] Loco prioris τὰ dat Paris. sextus τι. REISK.

P. 432. v. 15. τὰ] Posterius τὰ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 16. αὐτοὺς] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 432. v. 16. ὁ μὲν — ἠτίμωται] Reiskius Ind. Graecitat. p. 93.: „ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347. 5. e Midiana, ni fallor." Scilicet Reiskius meminerat quae leguntur p. 541, 17. et p. 542, 21. Sed erravit. Neque enim quisquam dubitet Technicum nostrum locum respexisse. Conf. p. 433, 17. SCHAEFER.

P. 432. v. 16. ἠτίμωται] ἠτιμώσεται Bekker. e Cod. egre-

gio: congruentius futuro quod sequitur, δώσετε. Sensus: *sinetis manere ἄτιμον? non reddetis ei τὴν ἐπιτιμίαν?* SCHAEFER.

P. 432. v. 17. ἀδικοῦντα] Miserat enim Aeschines arma ad Philippum, idque deprehenderat Timarchus. V. p. 433, 5. REISK. ἀδικοῦντα i. q. παραπρεσβεύοντα. De armis ab Aeschine Philippo summissis Orator οὐδὲ γρῦ. SCHAEFER.

P. 432. v. 18. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς Paris. primus, August. primus. REISK.

P. 432. v. 18. ἐξαμαρτανόντων] ἐξαμαρτόντων Bekk. SCHAEF.

P. 432. v. 22. ὀμωμοκότας] ὁμωμοκότας cum aspero Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 432. v. 22. καὶ] Tolle hoc inutile καὶ, ut sententia sit, quae esse debet: qui non prius, quam dicto iureiurando, ad ferendam sententiam proceditis. REISK. Assentior. SCHAEFER.

P. 432. v. 23. νὴ Δί' — βελτίους] Est hypophora. SCHAEFER.

P. 432. v. 23. ὑμῖν] [ὑμῶν.] ὑμῖν legit margo editionis Parisinae, Ven. Harl. Ital. cum editione Feliciani (ἡμῖν Harl.), solita et nota syntaxi. ἐστασίαζε μὲν αὐτῷ τὰ Θετταλῶν infra p. 444, 8. et alibi passim. Atque ita hic interpretatur Wolfius. TAYLOR. Vulg. ὑμῶν. ὑμῖν August. primus, Aldina Taylori, P. Manut. Quod addit Taylorus, Harleianum dare ἡμῖν, e quo modo ὑμῖν protulisset, id non intelligo. Bavaricus dat ἡμῶν. Praetuli ὑμῖν. REISK. ἡμῖν Bekker. Quod aliquanto melius est ut in hypophora dictum. SCHAEFER.

P. 432. v. 23. ἔσονται] Post ἐκεῖνον posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 25. δια τοῦτόν γε] [διὰ τόνδε.] Vertendum *propter hoc*, iudicium nempe, non *propter hunc*, scilicet Aeschinem, ut Wolfius. Opponuntur enim δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα et διὰ τόνδε. IURIN. Omnino recte vir doctissimus. Animadverti velim hic, in editione Morel. legi διὰ τῶνδε, atque in Codd. Regiis α. β. ε. διὰ τούτων γε. Atqui id inde enatum, quia scriba aut malus corrector existimabat, intercessisse aliquid inter τῶνδε et δι' ὧν, quod sequitur. Quod tamen verum non est, quia δι' ὧν pertinet ad τοὺς πολιτευομένους. Et recte alicubi Wolfius: Malim διὰ τόνδε, scil. ἀγῶνα τῆς παραπρεσβείας. διὰ τοῦτόν γε Aug. Harleianus autem ut editur. TAYLOR. Vulg. διὰ τῶνδε. διὰ τοῦτόν γε August. primus et secundus. Neque dubito idem in Paris. primo, secundo et quinto fuisse, tametsi ex iis διὰ τούτων γε affertur. διὰ τόνδε dant Weimaranus, Bavaricus, P. Manut. edit. Wolfii et Harl. Et sic coniecit quoque Wolfius in farragine. Correxi διὰ τοῦτόν γε. Nec malum διὰ τόνδε. REISK. διὰ τόνδε Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 26. δὲ] τοίνυν August. primus et secundus. REISK.

P. 432. v. 27. ἵνα τοίνυν —] Apodosis sententiae est in istis p. 433, 11. λέγε δή —. REISK. Periodum interrumpunt interserta σημεῖον δέ· — ἐμίσθωσε Φιλίππῳ. Quod ut statim appareat, ad-

libui lineolas, quarum loco post ζημίαν et Φιλίππῳ puncta posuerunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 27. τοῦτον] τούτων P. Manutius. REISK.

P. 432. v. 27. ἀπώλεσε] Post h. v. est hypostigme in Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 432. v. 28. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. primus. REISK.

P. 433. v. 1. καὶ νῦν] Subaudi ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ ἦσαν. REISK.

P. 433. v. 2. Ἀφοβήτου] Aphobeti mores impuri notantur v. 23. SCHAEFER.

P. 433. v. 3. σωφρονιστῶν] *moderatoribus*. Sed simul respicitur ad τοὺς σωφρονιστὰς τῶν ἐφήβων publice constitutos, de quibus v. Anecd. Bekk. p. 301, 7. et Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 256. SCHAEFER.

P. 433. v. 5. ἔγραψεν] Timarchus puta. REISK.

P. 433. v. 11. ἐμίσθωσε Φιλίππῳ] [ἐμίσθωσε.] Addunt Parisienses (et confirmat Cod. Augustanus) Φιλίππῳ. TAYLOR. Φιλίππῳ abest a Bavarico, editt. Ald. P. Manut. Wolf. Tayl. REISK. ἐμίσθωσεν, omisso Φιλίππῳ, Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 12. λέγε] Vulg. deest. Addit August. secundus. REISK. Recte omisit Bekker. V. not. ad p. 429, 29. SCHAEFER.

P. 433. v. 16. ζημιοῦσθαι] ζημιωθῆναι Paris. quartus. REISK.

P. 433. v. 16. ἀπόλωλε καὶ ὕβρισται] V. Taylorus ad Libanii Argum. p. 334, 5. et Weiskius de Hyperb. II. p. 18. SCHAEFER.

P. 433. v. 17. καὶ τὰ] κατὰ August. secundus. REISK.

P. 433. v. 18. κατηγόρει] Recte, ut exemplaria optima, propter sequens ἔλεγεν. Mala fide nobiscum egit Wolfius, qui κατηγορεῖ legit in praesenti tempore, et pariter interpretatur. TAYLOR. κατηγόρει correxit in editione sua Taylorus. Non mala fide nobiscum hic egit Wolfius, sed errore aut socordia quadam deceptus Aldinae lectionem malam reddidit, non de suo commentus est. Quae si est mala fides, quaenam erit eius fides, qui tot errores Wolfii, saepe prudens et sciens a semet notatos, alios imprudens et sibi praetervisos, renovat. Supinitas haec est critico parum digna. Aut si tibi vis ignosci, lenius alios accipe tuorum peccatorum affines. Lectio Aldina etiam in August. primo et Paulina est. REISK.

P. 433. v. 19. μὲν] Non sequitur quod ei respondeat δὲ, sed huius vice funguntur καὶ τί ταῦτα; ἀλλὰ —. SCHAEFER.

P. 433. v. 19. παρεστηκότοιν] Bekkerus: „παρεστηκότων F. S. παρεστηκότων v.“ Pluralis participii tali in structura videtur exquisitior I. H. Vossio ad Arat. 1142. SCHAEFER.

P. 433. v. 19. ἰδόντες ἂν] quia alii illius causae iudices fue-

ruunt, quotannis mutari soliti. Istos ergo adfines in hoc iudicio non adfuisse τὸ δυνητικὸν μόριον, ἰδόντες ἂν, τουτέστιν, εἰ ἴδητε, arguit. WOLF. ἂν iungendum optativo ἀνακράγοιτε, participium ἰδόντες autem resolvendum in εἰ ἴδοιτε. SCHAEFER.

P. 433. v. 20. ἀνακράγοιτε] ἀνεκράγοιτε Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 433. v. 20. εἰς Αἴγυπτον ἐμίσθωσε] Vulg. ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον. εἰς Αἴγυπτον ἐμίσθωσε August. secundus. REISK. ἐμίσθωσεν εἰς Αἴγυπτον Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 21. Κηρυβίωνος] [Κηρυβιῶνος.] Ad hanc vocem ita adnotavit I. Meursius I. Attic. Lect. 4.: „τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος. Ita rescribo. Hodie editur τοῦ καταράτου Κηρυβιῶνος. Nam Κυρηβίωνος scripsisse Demosthenem certum ex Suida in Ἐπικράτης et Harpocratione in Κηρυβίων. Quibus addo Athenaeum l. 6. Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης, ὁ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Idem mendum apud Ulpianum in eandem Orat. καὶ τοῦ καταράτου Κηρυβιῶνος] Τὸ μὲν ὄνομα Ἐπικράτης, τὸ δὲ Κηρυβιῶνος Ἀττικῶς. λέγει δὲ τὸ κάθαρμα καὶ εὐτελές. κηρύβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ σίτου λέγουσι. Rescribe Κυρηβίωνος et κυρήβια. Scio ego, κηρύβια scribi apud nonnullos Grammaticos Graecos, sed tamen apud potiores κυρήβια. Corruptus quoque Alexis in Pancratiaste apud Athen. l. c. et Themist. in Orat. Πῶς τῷ φιλοσόφῳ λεκτέον." Hactenus vir doctissimus. TAYLOR. Κηρυβιῶνος Bavaricus. Κυριβίωνος Paris. quartus. Videtur Κυρηβίωνος dare voluisse, quomodo passim invenitur exaratum et quomodo legendum esse contendit Meursius. Citant hunc locum Harpocration, Hermogenes p. 317. Athenaeus p. 242. D. 8. REISK. T. II. p. 429., ubi Κυρηβίων dedit Schweighäuserus, cuius v. Animadvers. T. III. p. 424. Add. Photius c. 140. De v. κυρήβια v. Anecd. Bekk. p. 272, 24. Κυρηβίωνος Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 22. προσώπου] [προσωπείου.] Consule Ulpianum ad loc., Harpocrationem v. Πομπείας, caeteros. Adnotavit hic σχολ. in antiquis libris reperiri πρόσωπον, non προσωπεῖον. Vide, quantum auctoritatis tribuat Codici Augustano, qui ex istis vetertimis describi videtur, cum retineat προσώπου. TAYLOR. Vulg. προσωπείου. προσώπου August. primus. Correxi προσώπου, non ideo solum, quod ita scriptum in Augustano iuvenirem, sed etiam ob additam in margine eiusdem Codicis annotationem', iuniores προσωπεῖον usurpare maluisse, veteres πρόσωπον, et hoc in vetustis Demosthenis libris h. l. sic repertum esse. REISK. V. Moeris p. 323. Discas hinc τὸ κωμάζειν ἄνευ προσώπου fuisse hominum frontis perfrictae. SCHAEFER.

P. 433. v. 22. καὶ τί ταῦτα; ἀλλά—] ἀποδίωξις καὶ ἀποσιώπησις, quasi prae indignatione flagitia Aphobeti commemorare non possit. WOLF. τί ταῦτα; Scilicet λέγω. Quid ego haec minuta commemoro, cui ad graviora properandum sit? REISK.

P. 433. v. 22. ἀλλὰ—Ἀφόβητον] Referenda haec sunt et coniungenda cum superioribus: περὶ πορνείας ἔλεγεν — δυοῖν μὲν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν — ἀλλὰ τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν Ἀφόβητον, cum indignatione. *Accusavit*, inquit, *Aeschines Timarchum impudicitiae coram duobus suis affinibus, Nicia et Cerybione, multo impurioribus. Sed hoc parum est. Accusavit eum etiam coram suo fratre Aphobeto.* Amare! MARKLAND. Scilicet κατηγόρει Τιμάρχου Αἰσχίνης καὶ ἔλεγε ταῦτα. At enimvero fidenter poterat Aeschines Timarchum accusare ad fratrem suum Aphobetum, hominem castissimum atque sanctissimum, respiciens. Est peramara subsannatio fratrum. Tune Timarchum audebas accusare impuritatis immemor fratris tanta famosi impuritate, ut prae Aphobeti flagitiis Timarchea evanescant? REISK.

P. 433. v. 23. δῆτα] δὴ τὰ August. secundus. REISK.

P. 433. v. 23. ἄνω ποταμῶν] Paroemiaca locutio Graecis usurpata, ut puto, iam ante Aeschylum, a quo vulgo repetunt. V. Boissonadus ad Nicet. Eugen. p. 233. s. SCHAEFER.

P. 433. v. 25. ὅσοι οἱ] Prior istarum vocum Wolfio [in farragine] superflua videtur. Posterior deest in Cod. δ. Sed ista sententia placet, atque ita legunt Lind. et Ital.: πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι. TAYLOR. In Bavarico super ὅσοι articulus οἱ est pro variante superscriptus. Contra ὅσοι omittit August. primus. Alterutrum sine damno sententiae abesse possit. ὅσοι si servas, subaudiendum est a communi ἐῤῥύησαν, quasi sic dixisset: πάντες οἱ λόγοι περὶ πορνείας, ὅσοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ Τίμαρχος ἐκρίνετο, ἐῤῥύησαν, ἄνω τῶν ποταμῶν ἐῤῥύησαν, *liefen bergan*, id est dicebantur invita et repugnante veritate atque natura rerum, et erat ista oratio prorsus portentosa. REISK. Bekkerus: „ὅσοι om. S. Y. k. s. οἱ om. F. Q. r.“ Vulgata bene habet. Plutarchus Mor. T. III. p. 229. Wytt. αὐτὰ ταῦτα [dele hypostigmen] τὴν ἰσχὺν καὶ πάνθ' ὅσα ὑποδείκνυσι καὶ τὴν μαλακότητα τῆς γῆς, ubi scribendum videtur κατὰ πάνθ' ὅσα: nam καὶ πάνθ' ὅσα non ceteris interseri, sed ultimum collocari debebat. Sic ibid. p. 264. ὡς οὐ κακίαν μόνον οὐδ' ἀρετὴν, ἀλλὰ καὶ λύπην καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅσα ἀναδεχομένης τῆς γενέσεως. Locutionem esse ellipticam Reiskius bene vidit. Idem de gemino usu pronominis *quicumque* contra Manutium vere monuit Forcellinus Lex. Lat. s. v. SCHAEFER.

P. 433. v. 25. ἐῤῥύησαν] Poterat scribere ἐλέχθησαν. Sed paroemiacum illud spectans usus est tropo locutioni ἄνω ποταμῶν aliquanto magis congruente. SCHAEFER.

P. 433. v. 26. αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν] [ἀτιμίαν.] αἰσχύνην καὶ ἀτιμίαν Parisienses optimi cum optimo Aug. TAYLOR. αἰσχύνην καὶ desunt Bavarico, Aldinae, Paulinae, editt. Wolfii et Taylori. Probat tamen hic vulgatam ut ab Augustano confirmatam. REISK. αἰσχύνην καὶ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus et secundus, Bavaricus, REISK.

P. 433. v. 26. τούτων] Vulg. τούτου. τούτων August. primus et secundus, quod praetuli. *horum*, de quibus modo locutus fuerat, Aeschinis puta fratrumque. REISK.

P. 433. v. 27. καταστήσασα ἔχει] ἀντὶ τοῦ κατέστησεν, ut φλυαρεῖς ἔχων, πλεονασμῷ Ἀττικῷ. WOLF. Non admodum est simile, quod produxit Wolfius. Propius illud Lucretii I. 1068.

Sed vanus stolidis haec omnia finxerit error,
Amplexi *quod* habent *perverse prima viai.*

Huic locutioni ortum debere neotericorum verbum quod dicunt auxiliare, *habere*, notavit H. Stephanus *Conformité du lang. Franç. avec le Grec.* TAYLOR.

P. 433. v. 27. τὰ ἄλλα] τἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 28. ἃ πάντες ὑμεῖς ἴστε] [ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε.] Nove hoc: *ut caetera omnia dissimularet*, id solum, *quod omnes norant, proferre vellet.* Lege cum MStis δ. et Aug. πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, ἃ πάντες ὑμεῖς ἴστε, *omissis iis, quae vos bene nostis.* Parisienses neque ὃ, neque ἃ. TAYLOR. Post ἀφεὶς addunt alii ἃ, alii ὃ. Illud addunt Paris. quartus, August. primus et secundus: hoc Ald. P. Manut. Bavaricus. ἃ addidi. REISK. ἃ in ὃ mutavit Bekker. Quod recte factum esse nemo ambiget, qui τὸ ἑξῆς periodi ad formam pleniorem redactae perpenderit: καὶ μὴν [ἵνα εἰδῆτ'] εἰς ὅσην — ἔχει, πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς ἐρῶ ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε. *Ut vero intelligatis, quantum dedecus civitati — attulerit, cetera omnia tacens dicam quod nemo vestrum ignorat.* SCHAEFER.

P. 434. v. 1. τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται] τί non inusitatum est pro ὅ τι. Num vero Demosthenes quoque sic eo sit usus, in dubio relinquam. Equidem malim ὅ τι παρ' ὑμῖν ἐψήφιστο, *decretum esset*, in plusquamperfecto, aut ἐψηφίσεται in paulo post futuro, *a vobis decernendum sit.* REISK. Vulgata est sanissima. Quod enim solenni ratione demonstrativi πλεοναστικῶς usurpandi subiicitur τοῦτ', non referendum est ad solum τί, sed ad totum hoc, τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται. Conf. quod statim sequitur: τί δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες. Reiskii autem errorem opinantis τίς dici posse pro ὅστις dudum confutavit Reizius praefatt. ad Herodot. et ad Chrestomath. Graec. SCHAEFER.

P. 434. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 434. v. 2. δὲ δὴ] δ' ἤδη margo Lutetianae, August. primus et secundus. REISK.

P. 434. v. 3. τί τὰ] τί γὰρ τὰ Paris. primus. REISK.

P. 434. v. 6. οὐ ταῦτα] [οὐ τοιαῦτα.] οὐ ταῦτα potius, ut habent Reg. δ. et Aug. TAYLOR. Vulg. οὐ τοιαῦτα. εἰ ταῦτα Paris. quartus. οὐ ταῦτα August. primus et secundus, quod praetuli. REISK. οὐ τοιαῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 6. ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα κ. τ. λ.] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δριμύτητος, scilicet: ἐγὼ δὲ οὐ τοῦτο δέδοικα εἰ Φίλιππος ζῇ ἢ τέθνηκεν, ἀλλ' εἰ —. T. II. p. 334. TAYLOR.

P. 434. v. 8. οὐδὲ φοβεῖ με] Hic videtur deesse ὑγιαίνων vel ἐῤῥωμένος. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 434. v. 8. ὑμῖν] [ὑμῶν.] F. ὑμῖν. Et vicissim modo παρ' ὑμῶν ἄδεια γενήσεται. V. p. 451, 1. MARKLAND. ὑμῖν Reg. α. cum Aug. TAYLOR. Vulg. ὑμῶν. ὑμῖν August. primus et secundus. ἡμῖν dat Bavaricus cum υ superscripto. Praetuli ὑμῖν. REISK. ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 11. ὑφ' ὑμῶν] παρ' ὑμῖν Codd. Regii α. β. δ. ε. παρ' ἡμῖν Aug. TAYLOR. παρ' ἡμῖν August. primus et secundus. REISK.

P. 434. v. 12. μὴ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 434. v. 13. ἀναβήσονται] Scilicet ὑπὲρ Αἰσχίνου, quod additur v. 20. SCHAEFER.

P. 434. v. 14. Ἡγησίλεῳ μὲν κρινομένῳ] [Ἡγησίλεῳ.] Incorrecte. Ratione accentus formam habet genitivi, ratione autem τοῦ ἰῶτα subscripti dativi quidem. Ulpianus cum margine Benenati accuratius Ἡγησίλεω κρινομένου. Quod si recte fit, quid statuemus de Θρασυβούλῳ, τῷ — θείῳ? An haec etiam in eundem casum vertentur? Mihi quidem videtur propter constructionem totius commatis. TAYLOR. Ἡγησίλεω (in genitivo attico) μὲν κρινομένου margo Lutetianae, forsitan ex Ulpiano. REISK. Dativi recte habent, sive putes regi ab infinitivo ὑπακοῦσαι, sive dativos commodi dicas. Quod autem Taylorus scripsit de accentu ut proprio genitivi, falsum est: nam etiam dativus προπαροξύνεται. SCHAEFER.

P. 434. v. 15. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 15. Νικηράτου] Νεικηράτου August. primus, solenni more graecorum librariorum et marmorariorum et eorum, qui nummis cudendis praefuere, νείκη, τειμὴ et similia pro νίκη, τιμὴ exarandi. REISK.

P. 434. v. 15. θείῳ] S. σοῦ, sive patruo, sive avunculo tuo. πάτρως γὰρ ὁ πρὸς πατρὸς, μήτρως δὲ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Quae, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid haec nostra? Neque enim haereditatem illorum cernemus. WOLF. Punge igitur post Νικηράτου, Θρασυβούλῳ — τῷ Νικηράτου, θείῳ, scilic. σοῦ, et pariter distingue in versione, ut distinxerat quidem Wolfius, dum nos editioni Lutetianae adhaesimus. Ita tamen, si viri doctissimi genealogia se recte habeat. Ulpianus quidem in ea est sententia; et utrosque, Hegesilaum et Thrasybulum, modo vocat noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR. θείῳ sic dici simpliciter linguae ratio non patitur. Probanda igitur nostra distinctio, quae eadem Bekkeri est: ut Thrasybulus dicatur Nicerati sive patruus sive avunculus. Ita etiam Reiskius Ind. Histor. p. 600. SCHAEFER.

P. 433. v. 26. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 433. v. 26. τούτων] Vulg. τούτου. τούτων August. primus et secundus, quod praetuli. *horum*, de quibus modo locutus fuerat, Aeschinis puta fratrumque. REISK.

P. 433. v. 27. καταστήσασα ἔχει] ἀντὶ τοῦ κατέστησεν, ut φλυαρεῖς ἔχων, πλεονασμῷ Ἀττικῷ. WOLF. Non admodum est simile, quod produxit Wolfius. Propius illud Lucretii I. 1068.

Sed vanus stolidis haec omnia finxerit error,
Amplexi *quod* habent *perverse prima viai.*

Huic locutioni ortum debere neotericorum verbum quod dicunt auxiliare, *habere*, notavit H. Stephanus *Conformité du lang. Franç. avec le Grec.* TAYLOR.

P. 433. v. 27. τὰ ἄλλα] τἄλλ' Bekker. SCHAEFER.

P. 433. v. 28. ἃ πάντες ὑμεῖς ἴστε] [ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε.] Nove hoc: *ut caetera omnia dissimularet,* id solum, *quod omnes norant, proferre vellet.* Lege cum MStis δ. et Aug. πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς, ἃ πάντες ὑμεῖς ἴστε, *omissis iis, quae vos bene nostis.* Parisienses neque ὅ, neque ἅ. TAYLOR. Post ἀφεὶς addunt alii ἅ, alii ὅ. Illud addunt Paris. quartus, August. primus et secundus: hoc Ald. P. Manut. Bavaricus. ἃ addidi. REISK. ἃ in ὃ mutavit Bekker. Quod recte factum esse nemo ambiget, qui τὸ ἑξῆς periodi ad formam pleniorem redactae perpenderit: καὶ μὴν [ἵνα εἰδῆτ'] εἰς ὅσην — ἔχει, πάντα τὰ ἄλλα ἀφεὶς ἐρῶ ὃ πάντες ὑμεῖς ἴστε. *Ut vero intelligatis, quantum dedecus civitati — attulerit, cetera omnia tacens dicam quod nemo vestrum ignorat.* SCHAEFER.

P. 434. v. 1. τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται] τί non inusitatum est pro ὅ τι. Num vero Demosthenes quoque sic eo sit usus, in dubio relinquam. Equidem malim ὅ τι παρ' ὑμῖν ἐψήφιστο, *decretum esset,* in plusquamperfecto. aut ἐψηφίσεται in paulo post futuro, *a vobis decernendum sit.* REISK. Vulgata est sanissima. Quod enim solenni ratione demonstrativi πλεοναστικῶς usurpandi subiicitur τοῦτ', non referendum est ad solum τί, sed ad totum hoc, τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται. Conf. quod statim sequitur: τί δέδοκται τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες. Reiskii autem errorem opinantis τίς dici posse pro ὅστις dudum confutavit Reizius praefatt. ad Herodot. et ad Chrestomath. Graec. SCHAEFER.

P. 434. v. 1. ὑμῖν] ἡμῖν Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 434. v. 2. δὲ δὴ] δ' ἤδη margo Lutetianae, August. primus et secundus. REISK.

P. 434. v. 3. τί τὰ] τί γὰρ τὰ Paris. primus. REISK.

P. 434. v. 6. οὐ ταῦτα] [οὐ τοιαῦτα.] οὐ ταῦτα potius, ut habent Reg. δ. et Aug. TAYLOR. Vulg. οὐ τοιαῦτα. εἰ ταῦτα Paris. quartus. οὐ ταῦτα August. primus et secundus, quod praetuli. REISK. οὐ τοιαῦτα Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 6. ἐγὼ δὲ οὐ δέδοικα κ. τ. λ.] Locum hunc aliquanto plenius laudat Hermogenes περὶ δριμύτητος, scilicet: ἐγὼ δὲ οὐ τοῦτο δέδοικα εἰ Φίλιππος ζῇ ἢ τέθνηκεν, ἀλλ' εἰ—. T. II. p. 334. TAYLOR.

P. 434. v. 8. οὐδὲ φοβεῖ με] Hic videtur deesse ὑγιαίνων vel ἐῤῥωμένος. REISK. Non deest. SCHAEFER.

P. 434. v. 8. ὑμῖν] [ὑμῶν.] F. ὑμῖν. Et vicissim modo παρ' ὑμῶν ἄδεια γενήσεται. V. p. 451, 1. MARKLAND. ὑμῖν Reg. α. cum Aug. TAYLOR. Vulg. ὑμῶν. ὑμῖν August. primus et secundus. ἡμῖν dat Bavaricus cum υ superscripto. Praetuli ὑμῖν. REISK. ὑμῶν Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 11. ὑφ' ὑμῶν] παρ' ὑμῖν Codd. Regii α. β. δ. ε. παρ' ἡμῖν Aug. TAYLOR. παρ' ἡμῖν August. primus et secundus. REISK.

P. 434. v. 12. μή] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 434. v. 13. ἀναβήσονται] Scilicet ὑπὲρ Αἰσχίνου, quod additur v. 20. SCHAEFER.

P. 434. v. 14. Ἡγησίλεῳ μὲν κρινομένῳ] [Ἡγησίλεῳ.] Incorrecte. Ratione accentus formam habet genitivi, ratione autem τοῦ ἰῶτα subscripti dativi quidem. Ulpianus cum margine Benenati accuratius Ἡγησίλεω κρινομένου. Quod si recte fit, quid statuemus de Θρασυβούλῳ, τῷ — θείῳ? An haec etiam in eundem casum vertentur? Mihi quidem videtur propter constructionem totius commatis. TAYLOR. Ἡγησίλεω (in genitivo attico) μὲν κρινομένου margo Lutetianae, forsitan ex Ulpiano. REISK. Dativi recte habent, sive putes regi ab infinitivo ὑπακοῦσαι, sive dativos commodi dicas. Quod autem Taylorus scripsit de accentu ut proprio genitivi, falsum est: nam etiam dativus προπαροξύνεται. SCHAEFER.

P. 434. v. 15. πρώην] πρῴην Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 15. Νικηράτου] Νεικηράτου August. primus, solenni more graecorum librariorum et marmorariorum et eorum, qui nummis cudendis praefuere, νείκη, τειμή et similia pro νίκη, τιμή exarandi. REISK.

P. 434. v. 15. θείῳ] S. σοῦ, sive patruo, sive avunculo tuo. πάτρως γὰρ ὁ πρὸς πατρός, μήτρως δὲ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Quae, incognita genealogia, discerni per se non possunt. Sed quid haec nostra? Neque enim haereditatem illorum cernemus. WOLF. Punge igitur post Νικηράτου, Θρασυβούλῳ — τῷ Νικηράτου, θείῳ, scilic. σοῦ, et pariter distingue in versione, ut distinxerat quidem Wolfius, dum nos editioni Lutetianae adhaesimus. Ita tamen, si viri doctissimi genealogia se recte habeat. Ulpianus quidem in ea est sententia; et utrosque, Hegesilaum et Thrasybulum, modo vocat noster Eubuli cognatos et necessarios. TAYLOR. θείῳ sic dici simpliciter linguae ratio non patitur. Probanda igitur nostra distinctio, quae eadem Bekkeri est: ut Thrasybulus dicatur Nicerati sive patruus sive avunculus. Ita etiam Reiskius Ind. Histor. p. 600. SCHAEFER.

P. 434. v. 15. ἐπὶ μὲν τῆς πρώτης ψήφου] cum, ut coniicio, teneaturne reus, pronunciatur. ἡ δευτέρα ψῆφος, cum lis aestimatur et mulcta dicitur. WOLF. Recte coniicis. Confirmo in proximis. TAYLOR.

P. 434. v. 16. ἠθέλησας] ἤθελες margo Lutetianae. Utramque lectionem dat Bavaricus. REISK. ἤθελες Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 16. εἰς δὲ τὸ τίμημα] [εἴς τε τὸ τίμημα.] Lege εἴς τε τότε βῆμα, sensu manifesto. Et ita habet editio Benenati in margine adscriptum. PALMER. Habet quidem τὸ βῆμα ex Cod. β. adscriptum, quo pacto et margo Altemps. et Bodl., sed nullo commodo. Wolfius haec vidit et vertit recte. Sed nemo melius haec explanabit, quam Aeschines in ea, quae est c. Ctesiphontem, p. 586. εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα — ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ — τὸ δὲ δεύτερον — τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι —. ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅστις μὲν οὖν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· ὅστις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ κ. τ. λ. TAYLOR. Vulg. εἴς τε. εἰς δὲ August. secundus, Ald. P. Manut. Bavaricus. Correxi εἰς δὲ. REISK.

P. 434. v. 16. τίμημα] βῆμα Lessing. REISK.

P. 434. v. 17. ἐκείνων] ἐκείνου P. Manut. REISK.

P. 434. v. 18. συγγνώμην ἔχειν σοι] Queat dicere Eubulus, eo se haec facere, quod habeat religioni nocentem et nefarium impiumque defendere. Causam autem aliam esse Aeschinis, quem Demosthenes innocentem in iudicium capitis arcessierit, et eloquentiam a natura ad salutem hominum et ad conservationem datam ad boni viri pestem perniciemque convertat. WOLF.

P. 434. v. 18. σοι] Post h. v. punctum habent Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 20. ἀναγκαίων] Nota, ἀναγκαίους hic, ut et Latinis, dici necessarios. Sic et Isocrates τὴν συγγένειαν ἀνάγκην vocat his verbis: μᾶλλον ἐθαύμαζε τοὺς περὶ αὐτὸν σπουδάζοντας, ἢ τοὺς τῷ γένει προσήκοντας. ἡγεῖτο γὰρ πρὸς ἑταιρίαν πολλῷ κρείττω φύσιν νόμου καὶ τρόπον γένους καὶ προαίρεσιν ἀνάγκης. WOLF.

P. 434. v. 20. ἀναβαίνεις *)] defensurus, o Eubule. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 254.

P. 434. v. 20. δὲ] οὐδὲ August. primus. REISK.

P. 434. v. 21. ἀναβήσῃ] ἀναβήσει Bekker. Idem post h. v. posuit hypostigmen. SCHAEFER.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 434. v. 21. ἡνίκα] ἡνίκ' Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 21. Φιλόνεικον] Φιλόνικον August. primus. REISK.

P. 434. v. 22. συγκατηγόρει μετ' ἐκείνου σου] Sic alienare studet Eubulum ab Aeschine. WOLF. Explicatio marginalis praecedentis sententiae. MARKLAND. Quanquam haec oratio istiusmodi glossis et quisquiliis ultra modum sit referta, hic tamen rem ita se habere multum dubito. Videor enim videre ita sententiam progredientem: *Cum Aristopho Philonicum in iudicium adduxit et per illum tua quoque, Eubule, crimina attigit, iste Aeschines una cum Aristophonte te accusabat et inter inimicos tuos numerabatur. Cur igitur istum Aeschinem nunc adiuvas? cur defendis?* TAYLOR. Recte Taylorus, multumque erravit Marklandus. SCHAEFER.

P. 434. v. 23. ἐξητάζετο] Post h. v. plene interpunxerunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 23. σύ] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 434. v. 25. τουτουσὶ δεδιξάμενος] [τουτουσὶ δεξάμενος.] ποτέρους; τοὺς δικαστὰς, ἢ τοὺς περὶ τὸν Αἰσχίνην; adhibitis iudicibus, aut populo? Vel ἀποδεξάμενος τουτουσὶ, suffragatus Aeschini et Philocrati, vel approbatis istis? Ego haec verba, quae non satis intelligo, notavi asterisco. Pro μὲν τουτουσὶ versio mea declarat, me aut alicubi notatum legisse, aut legi oportere suspicatum esse, σὺ μετὰ τούτους λεξάμενος. Sed nihilo magis hoc placet. WOLF. Cum his ultimis dictis pene consentit Etruscus interpres: *Ma poi che tu dopo che costoro hebbero finito*, parlasti *e dicesti* —. Licet δεξάμενος cum ista interpretatione stare possit. διαδεξάμενος, διδαξάμενος, etc. alii. Sed neque *excipere* neque *discere* neque *docere* quidquam valent. Corrige periculo nostro δεδιξάμενος. Oratio Eubuli erat comminatoria. Dixit enim, aut extrema esse subeunda, scil. descendendum in Piraeum et theatralem pecuniam in militarem convertendam, (quod nisi in summo discrimine reip. fieri non solebat,) aut statuenda esse ea, quae Philocrates suadebat, τουτουσὶ δεδιξάμενος, hos nempe, qui adstant, digito monstratos, cives Athenienses, *hos*, inquam, *perterrefaciens*. Et praeterea δεδιξάμενος est lectio Codd. omnium, qui aut aevitate valent aut sinceritate scribendi, Ital. Ven. Harl. et Aug. Et in hoc postremo additur scholiolon, scilic. Δεδιξάμενος] εἰς δέος καταστήσας. Illud habe. TAYLOR. Vulg. δεξάμενος. δεδειξάμενος August. primus in texto et in scholiis, quod reapse nihil est aliud quam δεδιξάμενος, quomodo et legendum est et legitur in August. secundo et Bavarico et Aldina Taylori. διαδεξάμενος dedit P. Manutius. Varia Wolfius ad h. l. comminiscitur. In margine Lessing. est δεδοιξάμενος (sic) et διδαξάμενος. Correxi δεδιξάμενος. *terrore his* (Aeschini et complicibus) *iniecto*. Hi nominativi, δεδιξάμενος et φήσας, cohaerent cum διήλλαξαι pag. 435, 2., ubi est apodosis huius distractae periodi. REISK. Pro δεδιξάμενος

habent *διαδεξάμενος* edd. Pauli Manutii, Hervagii secunda et aliae: cuius verbi significatio huic loco perquam commoda, licet Taylorus asseveret *excipere* nihil valere. *διαδέχεσθαι* (*excipere*) hic est *succedere*, *sequi*, oratione, censendo, sententia dicenda scilicet. *τουτουσὶ* est: hos consiliorum tuorum in republica gerenda socios. Legendum praeterea *ἔφησθα* pro *καὶ φήσας*. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 255. Nihil horum probandum. *δεδιξάμενος* unice verum est: quod cum Reiskius adsciverit, tam bene consuluit huic loco, ut nemo non facile ignoscat viro egregio bis erranti, idque non leviter. Primum enim *τουτουσὶ* non intelligendum est de Aeschine eiusque sociis, sed de Atheniensibus, de quibus etiam Taylorus interpretatur. Deinde participia *δεδιξάμενος* et *φήσας* non cohaerent syntactice cum *διήλλαξαι*, sed ad ea e sequentibus oportet subaudiri *πάντα ἀπολώλεκας*. SCHAEFER.

P. 434. v. 27. *ἃ συνεῖπε*] V. not. ad p. 885, 21. SCHAEFER.

P. 434. v. 27. *δὲ*] *δ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 434. v. 28. *ἐξ ὧν — συνέβη*] *ἐξ ὧν αἰσχρὰν ἀντ' ἴσης συνέβη* August. primus et secundus, quod Fabricio seu Wolfio non placet. *αἰσχρὰν ἀντὶ καλῆς* Bavaricus. REISK. Bekkerus non dedit nisi *αἰσχρὰν ἀντὶ καλῆς συνέβη*, duabus his notis adscriptis: „*αἰσχρὰν*] *ἐξ ὧν αἰσχρὰν* omnes praeter pr. S." „*ἀντὶ καλῆς*] *ἀντ' ἴσης* k. a. et fortasse pr. S. in quo haec *καλῆς συνέβη* a correctore posita sunt loco pauciorum litterarum capace. Et opus est verbo secundae personae, apto ex illis *δεδιξάμενος καὶ φήσας*, quale *ἐποίησας*." V. not. ad v. 25. SCHAEFER.

P. 434. v. 28. *γενέσθαι*] *γεγενῆσθαι* Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 435. v. 1. *οὗτοι δ' ἐπειδὴ*] M. *οὗτοι δὴ ἐπειδὴ*, ut sit repetitio *ἐν τῇ ἀποδόσει* propter prolixitatem *τῆς προτάσεως*. WOLF. Deleri suadeo istud *ἐπειδὴ*. Et deest quidem in binis Regg. δ. ε. in Lind. et Aug. Cohaerent haec cum prioribus p. 434, 23. *ἐπειδὴ δὲ σὺ μὲν — οὗτοι δ' —*. Wolfius locum non intellexit. TAYLOR. *ἐπειδὴ* abest ab August. primo et secundo. Serves an omittas, nil refert. Si servatur, est iteratio praemissi pag. 434, 23. et resumtio quasi fili sepositi in commodum lectoris. REISK. *οὗτοι δὲ*, omisso *ἐπειδὴ*, Bekker. Vere. Neque enim, quod visum est Reiskio, filum orationis sepositum, ut fit post parenthesin, resumitur, sed duo diversa inter se opponuntur, *σὺ μὲν* — et *οὗτοι δὲ* —, ambo illa pendentia ab uno *ἐπειδὴ* p. 434, 23. SCHAEFER.

P. 435. v. 1. *ταῦτα — πάντα*] *ταῦτ' — πάντ'* Bekker. SCHAEF.

P. 435. v. 2. *κατηρῶ Φιλίππῳ*] [*Φιλίππου.*] Recte, si obtineat *κατηγορῶν*. Sed quae mens tum fuerit tot legentium *Φιλίππῳ*? Mirum, ni sinceriora sint, quae habent MSS. Ald. et Felician. *ἐν μὲν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ. diris insectabaris.* TAYLOR. Vulg. *κατηγορῶν Φιλίππου*. *κατηρῶ* August. primus, Bavaricus, index Aldi: quod idem num Paulus quoque voluerit in in-

dice exhibens κατηγορῶ, dubium est. In Bavarico est κατηρῶ quidem, sed e correctione novae manus, erasa prima lectione: in margine legitur vulgata cum γρ. Φιλίππῳ habent Paris. secundus, quintus, August. primus, Bavaricus, index Aldi. Correxi κατηρῶ Φιλίππῳ. *diris devovisti Philippum, exsecratus eum es.* REISK.

P. 435. v. 3. ἀπολωλέναι Φίλιππον] F. ἀπολωλέναι ἂν Φίλιππον, *fore, ut pereat,* ut ἂν ἑαλωκέναι pag. 441, 22. MARKLAND. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 435. v. 3. Φίλιππον ἂν βούλεσθαι] Vulg. Φίλιππον, ἂν βούλησθε. Φίλιππον ἂν βούλεσθαι (sine commate, quod vulgo vitiose interiectum est) August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. Convenit cum his Marklandus, qui ἀπολωλέναι ἂν Φίλιππον βούλεσθαι suadet. Correxi βούλεσθαι. *te velle, ut Philippus, si fieri possit, pereat.* REISK. Marklandus non suadet quod Reiskius eum suadere ait, sed ἀπολωλέναι ἂν Φίλιππον, ἂν βούλησθε, *fore, ut Philippus pereat, si velitis.* Loco unice convenit nostra scriptura, modo ne ἂν iungas, quod Reiskio placuisse arguit additum *si fieri possit*, cum ἀπολωλέναι, sed cum βούλεσθαι. Hanc particulam saepissime iungi verbis voluntatem significantibus docui Meletem. Crit. p. 124. s. SCHAEFER.

P. 435. v. 5. ἐκείνου] ἐκείνῳ Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 435. v. 5. σὺ] Abest a Paris. quarto. REISK.

P. 435. v. 6. Μοιροκλέα] [Μυροκλέα.] Alii non per υ, sed per οι scribunt, Μοιροκλέα. Sed parum refert, sive παρὰ τὸ τοῦ μύρου sive τὸ τῆς μοίρας κλέος appellatus fuerit. WOLF. Vulg. Μυροκλέα. Μοιροκλέα August. primus et secundus, margo Bavarici. Correxi Μοιροκλέα. Nam eiusmodi nomina in κλῆς exeuntia paene solummodo formantur a nominibus deorum, ut Διοκλῆς, Ἡρακλῆς. Sic quoque Μοιροκλῆς a deabus Μοίραις, Parcis. REISK.

P. 435. v. 6. ἔκρινας] ἔκρινες Paris. primus et quintus, August. primus, Aldina Taylori. REISK. Placet. Sic legitur ἐδίωκες v. 8. ipsumque ἔκρινες v. 16., ubi eadem est diversitas scripturae. SCHAEFER.

P. 435. v. 6. παρὰ] περὶ Paris. secundus. REISK.

P. 435. v. 6. τὰ] Abest ab Ald. et P. Manut. REISK.

P. 435. v. 7. ἐωνημένων] ὠνεῖσθαι, *conducere, pachten.* Verbum hoc de negotio proprium. SCHAEFER.

P. 435. v. 7. ἐξέλεξε] Verbum item proprium. V. Hesychius T. I. c. 910. s. v. Δεκατευταί. Hinc ἐκλογεύς. V. Pollux IX. 29. Videtur autem h. l. ἐκλέγειν idem esse quod v. 21. aliquanto significantius dicitur παρεκλέγειν. SCHAEFER.

P. 435. v. 7. παρ' ἑκάστου] Ἑλληνικώτερον erit, si priorem vocem eliminaveris: παρὰ τῶν — ἐωνημένων — ἑκάστου. TAYLOR. Vulgata est optime graeca. SCHAEFER.

P. 435. v. 7. Κηφισοφῶντα] Κησιφῶντα August. secundus, unde Κτησιφῶντα possit effici. Κηφισοφῶντος Aldina Taylori. REISK.

P. 435. v. 8. γραφὴν — ἐδίωκες] Fortassis pecuniae sacrae quaestor aliquid inde mutuatus fuit. WOLF. V. Boeckhius de Oecon. polit. Athen. T. I. p. 176. s. SCHAEFER.

P. 435. v. 8. τρισὶν ὕστερον ἡμέραις] triduo post illum diem, quo persolvere ex scripto vel condicto debuerat. non diutius triduo procrastinaverat perluitionem, sed tertio die post diem peremtorium deposuerat in mensa argentaria, h. e. dependerat, *abbezahlt, entrichtet.* REISK.

P. 435. v. 10. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν] Utrum τὴν ἱερὰν, an τὴν τῶν τραπεζιτῶν? Num et sacram pecuniam foenore occuparunt? WOLF.

P. 435. v. 10. τοὺς δὲ ἔχοντας — ἐξελεγχομένους] Idem est ac si dixisset: τοὺς δ' ἔχοντας τὸν μισθὸν τῆς προδοσίας, καὶ οὐ μόνον αὐτοὺς ὁμολογοῦντας ἔχειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τούτῳ ἐξελεγχομένους. REISK.

P. 435. v. 12. πεποιηκότας] F. πεπρακότας. MARKLAND. Ecquem vulgata iure offendat? SCHAEFER.

P. 435. v. 12. τούτους — κελεύεις;] Idem est ac si dixisset: τούτους οὐ μόνον οὐ κρίνεις, ἀλλὰ καὶ σώζειν κελεύεις; REISK. Bekkerus: „οὐ] οὐ μόνον οὐ γρ. S.“ Est interpretantis, ut talia vulgo interpretantur: nec male, dum ne elliptice dicta habeant. SCHAEFER.

P. 435. v. 15. προνοίας καὶ] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 435. v. 15. σὺ] Abest ab August. primo. REISK. Melius, opinor, abest. SCHAEFER.

P. 435. v. 16. ἔκρινες] ἔκρινας Paris. primus, Ald. P. Manut. REISK. V. not. ad ἔκρινας v. 6. SCHAEFER.

P. 435. v. 16. ἐκεῖθεν] ἐκείνως margo Bavarici. REISK.

P. 435. v. 17. γε] Abest ab August. primo. REISK.

P. 435. v. 17. μετέσχεν *)] μετέσχηκεν Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 435. v. 18. τούτων] Cohaeret cum ὅστις. unus quisquam horum furum. REISK.

P. 435. v. 18. οὐδὲ εἷς] οὐδεὶς margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 435. v. 18. τί δέ;] Absunt ab August. primo. REISK.

P. 435. v. 19. ἦσαν] Lambinus, nulla cogente necessitate:

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

οὐκ ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ, —; TAYLOR. Vere: nam e proximis ad ἦσαν facile subaudias ἐν Ὀλύνθῳ. SCHAEFER.

P. 435. v. 19. ὅτε] ὅτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 19. ἄλλοι] Pro quo alias ἕτεροι. Quod non semper conduplicationem praecedentis numeri significare alibi notatum est. WOLF.

P. 435. v. 20. ἀπώλετο] ἀπώλετ' Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 20. τί δ';] Post τί δ' Bekkeriana non signum interrogandi, sed hypostigmen habet: Reiskiana prorsus non interpungit. Malim, elisione sublata, τί δέ; ut v. 18. SCHAEFER.

P. 435. v. 20. τί δ'; ἐν Μεγάροις] [τί οὖν Μεγάροις.] F. τί; ἐν Μεγάροις. ut ἐν Ἤλιδι v. 16. et ἐν τοῖς Μεγάροις v. ult. Nam τί οὖν non convenit huic loco. MARKLAND. Optime, ut solet. τί δ'; ἐν Μεγάροις — Aug. Lind. Harl. et Regg. β. δ. ε. TAYLOR. Vulg. τί οὖν Μεγάροις. τί δ' ἐν Μεγάροις August. primus et secundus. τί δὴ ἐν Μεγάροις Bavaricus. Correxi τί δ' ἐν Μεγάροις. REISK.

P. 435. v. 21. παρεκλέγοντα] V. Ind. Graecit. p. 386. et not. ad v. 7. SCHAEFER.

P. 435. v. 22. ἀνάγκη, καὶ πέφηνε. τίς οὖν —] Distinguendum puto: ἀνάγκη. καὶ πέφηνέ τις οὖν (κλέπτης) —. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 255. Nemo assentietur. SCHAEFER.

P. 435. v. 22. πέφηνε. τίς οὖν αἴτιος] πέφηνε τις αἴτιος August. primus et secundus sine οὖν et sine distinctione, et sic margo Altemps. αἴτιον P. Manutius. REISK. οὖν omisit Bekker. Malim servatum. V. v. 17. et 20. SCHAEFER.

P. 435. v. 22. τίς οὖν — πραγμάτων;] Post τούτων distingendum, ut referatur ad κλέπτας. τίς τούτων αἴτιος τῶν νῦν αὐτόθι συμβεβηκότων πραγμάτων; WOLF. Recte. *Quis igitur* eorum —? In margine Altemps. ad hunc fere modum: ἀνάγκη, καὶ πέφηνέ τις αἴτιος αὐτόθι νῦν τούτων —. TAYLOR. Bene Wolfius τούτων retulit ad τίς. Docet αὐτόθι νῦν τούτων v. 17. s., ubi vel bardus intelligat τούτων regi ab antegresso ὅστις. Quanquam Reiskius videtur τούτων iunxisse sequentibus. Arguunt, opinor, quae annotavit et ad τῶν v. 22. et ad οὐδὲ εἷς v. 23. SCHAEFER.

P. 435. v. 22. τούτων] ἁπάντων Bavaricus. REISK.

P. 435. v. 22. τῶν] Abest ab editione P. Manutii. Wolfius refert τούτων ad κλέπτας. REISK.

P. 435. v. 23. οὐδὲ εἷς] Scilicet τούτων τῶν κοινῇ παρεκλεγόντων. REISK.

P. 435. v. 23. ποῖοι καὶ τίνες εἰσὶν] Bene ποῖοί τινες Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 23. καὶ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 435. v. 26. οἱ — ἀδικοῦντες] Incuriosius haec edidit Be-

nenatus: οἱ τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα ἀδικοῦντες. TAYLOR. Vulg. οἱ τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα ἀδικοῦντες. οἱ τὰ τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτ' ἀδικοῦντες August. primus et secundus. τοιαῦτα primum abest a Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. οἱ τὰ τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτ' ἀδικοῦντες Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 25. ἀδικοῦντες] Subaudi οἷα νῦν ἐκεῖ ἀδικεῖται. REISK.

P. 435. v. 25. ἑαυτοὺς] αὐτοὺς Ald. P. Manut. Bavaricus. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 26. ξένοι καὶ φίλοι] Hic quoque, ut aliis locis innumerabilibus, attractionis vis mirabilis perimit syntacticam rationem. Alioqui Orator scripsisset sic: οἱ νομίζοντες ἑαυτοὺς ἀξιόχρεως εἶναι τοῦ Φιλίππου ξένους καὶ φίλους προσαγορεύεσθαι. Sed poterat etiam sic: οἱ νομίζοντες ἀξιόχρεῳ εἶναι τοῦ Φιλίππου ξένοι καὶ φίλοι προσαγορεύεσθαι. Utraque constructio canoni syntactico accuratissime congruit. Quam ex ambabus h. l. conflatam legimus, ut videatur σολοικοφανής, tamen bene Graeca est. SCHAEFER.

P. 435. v. 27. στρατηγιῶν τε] Egregie στρατηγιῶντες Bekker. auctoritate bonorum librorum. Quod si Valckenarius h. l. legisset, non scripturus erat quae ab eo scripta legimus Adnotatt. in N. F. p. 345. SCHAEFER.

P. 435. v. 27. προστασιῶν] [προστασίας.] προστασιῶν Ven. Recte fortasse, ut responderet τῷ στρατηγιῶν. TAYLOR. Vulg. προστασίας. προστασιῶν August. secundus, Aldina Taylori. Correxi προστασιῶν. REISK. προστασίας Bekker. SCHAEFER.

P. 435. v. 28. ἐν Μεγάροις] [ἐν τοῖς Μεγάροις.] Desunt haec verba in Cod. Reg. δ. TAYLOR. Vulg. ἐν τοῖς Μεγάροις. Articulum omittunt August. primus et secundus, item Bavaricus. Delevi. REISK.

P. 436. v. 2. Πτοιόδωρος] „Πτυόδωρος Harpocrat. edit. Mauss. Ποιόδωρος edit. Ald. Πτοιόδωρος recte apud Suidam. Hic est, quem memorat Thucydides l. 4. et Plutarchus Dione." Haec Meursius IV. Attic. Lect. 2. TAYLOR. Rectius per οι quam per υ exaratur, quia ductum est a nomine Apollinis Πτοῖον vel Πτώιον, terrifici, terrorem iniicientis. REISK. Πτυόδωρος Photius c. 348. SCHAEFER.

P. 436. v. 3. πρῶτος] [πρῶτος ὤν.] ὢν non admodum necessaria vox. Ita tamen tacitus Wolfius, omnibus invitis exemplaribus. Quod non oportuit fieri. TAYLOR.

P. 436. v. 3. ἐξέπεμψε] κατεσκεύαζε Cod. β. Mira sane varietas. Sed neque varia est lectio, neque huic loco convenit. Quid ergo? Sane glossa est insolitae vocis, quae proxime sequitur, ἐτύρευε. Ecce enim Suidas: Τυρεύων, κατασκευάζων. καὶ τυρεύσαντες, κατασκευάσαντες. Ita Ulpianus quoque: Ἐτύρευε] κα-

τεσκεύαζε, ἐμηχανᾶτο. Caeterum notatu dignum est, quod legitur in Polluce VI. 32. εἰ δὲ καὶ Δημοσθένης φησὶν, ὁ δὲ ἔνδον ἐτύρευεν, ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν. TAYLOR.

P. 436. v. 5. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε] Ptoeodorus intus in urbe clam, tecte conturbatis in negotiis rerum suarum satagebat, ad lubitum suum omnia conformabat, veluti si quis lac pinsendo butyrum inde efficiat. Est utique comica et trivialis locutio, foro tamen non ideo indigna. REISK. V. not. ad ἐξέπεμψε v. 3. et Photius c. 448. SCHAEFER.

P. 436. v. 6. ἐτύρευε τοιαῦτα;] Immo: ἐτύρευε; τοιαῦτα. Sic Bekker. Minus recte Reiskius: ἐτύρευε. τοιαῦτα. SCHAEFER.

P. 436. v. 6. τοιαῦτα] et quae sunt alia talia exempla complura. REISK. V. not. ad p. 96, 10. SCHAEFER.

P. 436. v. 6. οὐκ ἔστιν] οὐκ ἔσθ' Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 436. v. 6. εὐλαβεῖσθαι δεῖ μᾶλλον] μᾶλλον εὐλαβεῖσθαι δεῖ Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 8. μή μοι σωζέσθω κ. τ. λ.] Laudatur ita ab Hermogene p. 264. μή μοι σωζέσθω, μηδ' ἀπολλύσθω μηδεὶς, ὃν ἂν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα βούληται. Ita editiones antiquiores praeter istas Feliciani Manutiique. Ita etiam MSS. Lind. Aug. et Harl. TAYLOR.

P. 436. v. 8. ὃν] Abest ab August. primo. REISK. Bene omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 10. ἢ ὁ δεῖνα] Absunt a Paulina et Wolfiana. REISK. Uncis inclusit Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 10. βούληται] βούλεται P. Manut. Wolf. REISK.

P. 436. v. 10. τοὐναντίον. τούτῳ] [τοὐναντίον, τούτῳ.] τῷ Αἰσχίνῃ. Thesin enim transfert ad hypothesin. WOLF. Wolfius sequitur suam distinctionem textus, quam et ego repraesentavi. Quae si praestare videbitur, hic erit sensus: *Neminem alicuius gratia vel eripiat, vel pessundet. Unusquisque autem vel ex rebus gestis servetur, vel, si ita res tulerit, condemnetur, uti hicce Aeschines.* Vide quae diximus ad Aeschin. c. Timarch. pag. 45. not. 66. TAYLOR. τούτῳ non redit ad Aeschinem, sed ad illum infinite adumbratum in ὃν versu 10. *quicunque is est —, hunc afficite poena conveniente.* REISK. Recte iunxit ὃν ἂν —, τούτῳ. Sic autem post τοὐναντίον non plene interpungendum erat, sed ponenda subdistinctio, quam posuit Bekker. Neque ἡ προσήκουσα ψῆφος cum Reiskio tantum de poena intelligenda, sed etiam de absolutione. SCHAEFER.

P. 436. v. 11. ὑμῶν] ὑμῖν August. primus. REISK.

P. 436. v. 13. ἐκεῖνος] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. Conf. p. 301, 17. s. SCHAEFER.

P. 436. v. 17. γέγονε] γέγονεν Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 18. ἐάσητε] scilicet praepollere legibus et sancti-

tati atque severitati et maiestati iudiciorum et religioni iurisiurandi. REISK.

P. 436. v. 20. ὑμεῖς, ἢ τούτοις] Desunt haec verba in Reg. δ. μᾶλλον ἢ πιστεύοιτε Lind., caeteris omissis. TAYLOR. ὑμεῖς ἢ τούτοις absunt a Paris. quarto. Duo tantum postrema verba absunt ab August. primo et Lindenbr. REISK. Non duo postrema verba, sed primum (ὑμεῖς) et postremum (τούτοις). ὑμεῖς iure omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 20. τῶν θεῶν — μαντείαν] F. τὰς τῶν θεῶν — μαντείας ex sequentibus. MARKLAND. μαντείαν recte habet, quamquam e v. 22. 23. legendum videatur μαντείας. Non sunt istae μαντεῖαι nisi unum oraculum. REISK.

P. 436. v. 21. πολλῷ — μᾶλλον] Vid. not. ad pag. 327, 12. SCHAEFER.

P. 436. v. 21. προεστηκότων] προσηκόντων indices Aldi et Pauli. REISK.

P. 436. v. 25. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.] Scholiastes Hermogenis p. 110, 12. τούτοις δὲ παραπλήσιον καὶ τὸ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, ἐν οἷς, τοῦ θεοῦ χρήσαντος τοὺς ἡγεμόνας φυλάττεσθαι, κατασκευάζει ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, ὅτι τοὺς ῥήτορας λέγει [scilicet ὁ θεός, Apollo Pythius]· ἐν εἰρήνῃ γὰρ ἔχρησεν, οὐκ ἐν καιρῷ πολέμου. REISK.

P. 436. v. 25. οἷα] ἃ Paris. secundus, Bavaricus: sed in huius margine est vulgata cum γρ. REISK. ἃ Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 25. ὑμῖν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 436. v. 25. προλέγουσιν;] Post h. v. punctum, ut oportet, non signum interrogationis, habet Bekker. SCHAEFER.

P. 436. v. 29. οὗτοι γὰρ — παρακρουσθῆτε.] Hermogenes p. 299. κατὰ μέντοι κόμμα εἰ γένοιτο, πλέον ἔχει τὸ γοργὸν, οὐ μὴν οὐδ' οὕτως ἀπήλλακται τοῦ κάλλους. οἷον· οὗτοι γὰρ ἡγοῦνται, τούτοις πείθεσθε, ὑπὸ τούτων δέος ἐστὶ μὴ παρακρουσθῆτε. Citat quoque Alexander Rhetor l. 2. cap. περὶ πολυπτώτου. REISK.

P. 436. v. 29. ἡγοῦνται] Videtur deesse εἰρήνης vel τότε. MARKLAND. Pro ἡγοῦνται dat Alexander Rhetor p. 78. κατέχουσι. REISK. Vana suspicio Marklandi. SCHAEFER.

P. 437. v. 1. ὑμεῖς] Non habet Hermogenes, malleinque omissum. Persaepe librarii haec pronomina addiderunt, ubi nemo quisquam requirat. SCHAEFER.

P. 437. v. 2. δεῖν] Abest ab August. primo multisque aliis libris: et potest abesse sine damno sententiae. Si omittatur, saltim duae primae eius literae servandae erunt: vel potius servandum δεῖν, sed primae duae eius literae sunt iterandae ad hunc modum: καὶ τὴν πόλιν δὲ δεῖν συνέχειν φησὶν ἡ μαντεία. REISK. δεῖν omisit Bekker. Neque opus est addi, cum φησὶν valeat i. q. κελεύει. SCHAEFER.

P. 437. v. 3. ποιῶσι] Non habet litteram paragogicam Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 3. πότερον οὖν] F. πότερ' ἂν οὖν, ut lingua postulat. MARKLAND. πότερ' οὖν Bavaricus. REISK. Bene vidit Marklandus ἂν requiri: quippe Wolfianus textus hoc in orationis membro nusquam habet particulam. SCHAEFER.

P. 437. v. 3. οἴεσθ'] οἴεσθ' ἂν Bekker. e tribus Codd. SCHAEFER.

P. 437. v. 6. ἡδονὴν ἂν Φιλίππῳ ποιῆσαι *)] [ἡδονὴν Φιλίππῳ ποιῆσαι.] ἡδονὴν ἂν Φιλίππῳ ποιῆσαι Codd. Regg. Parisienses et Aug. TAYLOR. De codicibus regiis tacet editio Parisiensis, quae sic dat. Unde igitur habuit hoc Taylorus? Voluitne Parisiensem editionem appellare? Scilicet editio Wolfiana ἂν omittit h. l. ad exemplum Ald. et P. Manut. item Bavar. REISK. ἂν h. l. omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 7. [ἀεὶ]] Abest ab August. primo et Bavarico. Manifestum cum sit ἀεὶ pravam esse scriptionem insequentis v. δεῖν, tolli velim hoc vitium. REISK. Et omisit ἀεὶ Bekker. SCHAEF.

P. 437. v. 7. ἂν] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 437. v. 8. ἅπασι τοίνυν ὑμῖν] [ἅπασι τοίνυν.] ἅπασι τοίνυν ὑμῖν Cod. Aug. Nec longe abest Reg. ε. TAYLOR. Vulg. ἅπασι τοίνυν. Post τοίνυν addunt ὑμῖν August. primus et secundus. Addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 8. παρακελεύεται] Post h. v. addit Paris. quintus ἡμῖν. REISK.

P. 437. v. 10. Διώνῃ] Δωδώνῃ reponit Gul. Canterus VIII. Nov. Lect. 12. idque confirmat auctoritate Dinarchi. Hominem vide. TAYLOR. Reperi idem in margine Lessing. Sed Διώνῃ recte habet. REISK. Dione in oraculis Iovi iungitur etiam p. 531, 20. et p. 1487, 2. s. SCHAEFER.

P. 437. v. 11. ἔξωθεν — συμπράττοντες.] 2. Cor. VII, 5. ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. MARKLAND. Lambinus: ἐχθροὶ δὲ, ἔξωθεν μὲν οἱ ἐπιβουλεύοντες, κ. τ. λ. Ingeniose satis et feliciter. Prima ista vox, quam restituit, latebat in praecedente. *Omnes hortatur ad puniendos eos, qui in re aliqua hostes reip. adiuverunt.* Hostes autem quinam sunt? Illi scilicet, *qui* etc. TAYLOR. Vulgata recte habet Lambinusque frustra conatus est. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες sunt particula oraculi. Particulas eiusmodi oraculorum intexere suae orationi solet orator atque suis interpretationibus prosequi. REISK. Iure adversatur Lambino. Sed haec verba particulam esse oraculi vix cuiquam persuadebit. SCHAEFER.

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

P. 437. v. 11. δὲ] Abest ab August. primo et secundo, item Bavarico. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 12. τὸ διδόναι — τὸ λαμβάνειν] τὸ utrumque abest ab August. primo et secundo. Posterius [scilic. v. 13.] solummodo abest ab Ald. P. Manut. Bavar. REISK. Utrumque omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 13. ἐκσώζειν] e discriminibus iudiciorum eripere. REISK.

P. 437. v. 15. ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ] Usitatius credo ἐπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ. TAYLOR. Vulgata recte habet. vel mera meditatione atque contentione humanae rationis, etiamsi divinitus id haud docearis. REISK.

P. 437. v. 15. τοῦτ' ἂν ἴδοι] Vulg. τοῦτο ἴδοι. τοῦτ' ἂν ἴδοι August. secundus. Et sic dedi. REISK. τοῦτ' ἴδοι Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 16. ἐχθρότατον] Superlativi forma parum probata Atticistis. V. Moeris p. 135. SCHAEFER.

P. 437. v. 16. φοβερώτατόν ἐστι] Vulg. φοβερώτατον. Post h. v. addunt ἐστι August. primus et secundus. Addidi. REISK. Delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 16. τὸν προεστηκότα] Scilicet τοῦ δήμου. MARKLAND.

P. 437. v. 22. ἐν ταῖς πόλεσι] in liberis civitatibus et αὐτονόμοις, quae αἱ πόλεις frequenter appellantur. MARKLAND. Istud confirmavi pluribus in notis ad Aeschin. c. Ctesiphont. pag. 392. TAYLOR.

P. 437. v. 22. ἐπαίρειν· τούτοις.] Vulg. ἐπαίρειν τούτους. Correxi de meo sensu. — ἐπαίρειν. Hic finitur prior sententia. Iam init nova, uno vocabulo τούτοις circumscripta. *His*. His, inquam, rebus Philippus dominatum adeptus est. REISK. Post ἐπαίρειν Reiskiana plene interpunxit: Bekkeriana habet subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 437. v. 25. τῶν] τῶν posterius abest a Bavarico, Ald. et P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 27. ὑμῶν] ὑμῖν Paris. secundus, quartus, quintus. Utrumque dat Bavaricus. ἐν ὑμῖν Aldina Taylori. REISK.

P. 437. v. 27. πεπρακότα] πεπρακόθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 28. καὶ τοῦτό γ'] [καὶ τοῦτον.] τὸν Αἰσχίνην. S. κεκολασμένον. Vel καὶ τοῦθ'. [Et in alio loco:] Vel καὶ τοῦτον ἅπαντες κεκολασμένον ἴδωσι. WOLF. F. καὶ τοῦτ' ἂν ἅπαντες —. MARKLAND. Puto καὶ τοῦτο. IURIN. καὶ ταῦτα Cod. Reg. δ. Aug. In aliis quamplurimis τοῦτο vel τοῦθ'. TAYLOR. Vulg. καὶ τοῦτον. καὶ τοῦτο Bavaricus. καὶ ταῦτα August. primus. καὶ πάντες ἴδωσι ταῦτα August. secundus. Vulgatam refert Wolfius ad Aeschinem κεκολασμένον. Coniicit tamen idem καὶ τοῦθ', id quod Aldina

Taylori dat, aut καὶ τοῦτον ἅπαντες κεκολασμένον ἴδωσι, quam tamen eius coniecturam a Tayloro allegatam nusquam reperi. Correxi de meo sensu καὶ τοῦτό γ'. REISK. καὶ τοῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 437. v. 28. ἴδωσι] ἴδωσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 1. τὰ] Abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 3. μεθ' ὧν — τὰ πάντα] Malim μεθ' ὧν ἢ ἄνευ ὧν [vel ἢ χωρὶς ὧν] καλῶς ἢ κακῶς —. quibus suffultus quisque bene rem gerat, destitutus autem male. REISK. Ne audias. Sensus: in quibus situm est, ut singuli res suas aut bene aut male gerant. SCHAEFER.

P. 438. v. 3. ἢ] Prius ἢ abest ab Ald. P. Manut. Sed addit Aldina Taylori. REISK.

P. 438. v. 5. οὐδὲ] Abest a Bavarico. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 438. v. 5. δικαιότερον] Addit exemplar Altemps. ὀργισθείητε. Sed commode subintelligi potest. Idcirco nihil moveo. Verum cum istud οὐδὲ in melioribus desit, legendum arbitror, deleto etiam μᾶλλον: οὐ μὴν οὐδενὶ δικαιότερον ἢ τούτῳ. TAYLOR. Lectionem οὐδενὶ δικαιότερον indicare voluisse videtur P. Manutius in indice. REISK.

P. 438. v. 7. ἐκεῖνός ἐστιν ἐχθρὸς] ἐχθρὸς ἐκεῖνός ἐστιν Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 7. τῶν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 438. v. 10. οὗτος ἄξιός ἐστιν] Vulg. ἔσθ' οὗτος ἄξιος. οὗτος ἄξιος ἔστ' (aut ἐστιν) August. primus et secundus, Bavaricus. οὗτος ἄξιος ἐστὶν Aldina Taylori. REISK. οὗτος ἄξιός ἐστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 11. ἐστιν] ἐσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 13. φίλων] Utrum τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ φίλων, an ὃν — φίλον — δεῦρο ἥκειν? Nam et ita scribitur. Atque ita exhibent editi omnes, improbante Lambino. φίλων quidem Interpretes, ille Venetus innominatus, et alter, qui hanc orationem Italice vertit. Et ita exaratur in optimo Augustano et in Harleiano. Bonus Wolfius, dum sequitur eam lectionem in textu, alteram sequitur in versione. Sed ita solens est. Suo more id facit. Neque id exprobranti similis dico, sed ut lectorem meum admonerem, licet non semel de ea re a me admonitum. Idem est Ischander, de quo nonnulla superius ad pag. 344, 7. TAYLOR. Vulg. φίλον. φίλων August. primus, Bavaricus, index Lambini. Correxi φίλων. REISK.

P. 438. v. 13. συσκευάζεσθαι]: Marklandus vertit: *quis captare Graeciam et Peloponnesum* Philippum *clamitabat, vos au-*

tem dormitare? Fortasse Wolfii interpretatio non est admodum improbanda. Euphemismus est insignis et notabilis in v. συσκευάζεσθαι: *non solum vasa colligere atque profectionem parare, verum etiam* vasa aliena, i. e. *praedari et diripere.* Usi sunt in hoc sensu, ut ante me observatum est, LXX Interpretes, scil. Exod. III. 22. *Καὶ ἐπιθήσετε, καὶ συσκευάσετε τοὺς Αἰγυπτίους.* ubi alii σκυλεύσατε. Quod poterat fuisse scholion aut glossema vocabuli paulo insolentioris. Verum illa prior τοῦ συσκευάζεσθαι notio potius est Demosthenica, ut in init. Chersonesitanae: εἰ μὲν ἡσυχίαν Φίλιππος ἄγει — μήτε συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. H. Stephanus Th. Gr. L. T. III. col. 849. TAYLOR. convasare, compilare, in manticam infercire, tanquam fures solent furta raptim auferre festinantes. Sententia est: alia Peloponnesi oppida ex aliis sibi devincire et in servitutem pertrahere. REISK.

P. 438. v. 16. καλοὺς καὶ μακροὺς] μακροὺς καὶ καλοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 16. [καὶ πολλοὺς]] Absunt ab August. primo et secundo. Tolle rursus uncos, quibus vocabula καὶ πολλοὺς circumsepsi existimans πολλοὺς aut scholium aut variantem lectionem v. μακροὺς esse: in quo erravi. Vehementer ista inter se differunt. πολλοὶ λόγοι sunt orationes saepe, crebro habitae, μακροὶ longae, copiosae. Illud multitudinem universarum, hoc longitudinem cuiusque indicat. REISK. καὶ πολλοὺς delevit Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 18. ἀναγινώσκων] ἀναγιγνώσκων Bekker. SCHAEF.

P. 438. v. 18. Ἀγραύλου] [Vitiose typothetae nostri Ἀργαύλου.] Alii Ἀγλαύρου. WOLF. Ita quidem Felicianus, ita Manutius, qui illum exscripsit. TAYLOR. Ἀγλαύρου etiam in Bavarico est. REISK. Ἀγλαύρου Bekker. V. Anecd. Bekk. pag. 326, 17. 329, 24. SCHAEFER.

P. 438. v. 19. μονονοὺκ] μόνον οὐκ Bekker. SCHAEFER.

P. 438. v. 19. Ἐρυθρὰν] ἐρυθρὰν Reisk. et Bekker. Significatur terra maxime remota, estque dictum ὑπερβολικῶς. SCHAEF.

P. 438. v. 20. πρεσβείας] πρεσβείαν August. primus. REISK.

P. 438. v. 20. ἐπιβουλευομένης] ἐπιβουλευσομένης Ald. P. Manut. REISK.

P. 438. v. 21. προσῆκον] προσῆκε Bavaricus, sed cum vulgata superscripta. REISK.

P. 438. v. 23. ὁ δὲ πρεσβεύων κ. τ. λ.] Hinc Philemon pag. 32. citavit haec: ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὗτος ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἅττα ποτὲ διελέχθη. ubi v. Osannus. Eadem citarunt Scholia Platon. p. 35. Ruhnk. p. 371. Bekk. (qui dedit οὑτοσί). Add. Ind. Graecit. p. 94. SCHAEFER.

P. 438. v. 25. ἅττα] V. Taylorus ad p. 424, 11. SCHAEFER.

P. 438. v. 26. μὲν τότε] Vulg. μέν ποτε. μὲν τότε August.

primus et secundus, Paris. primus. REISK. μέν ποτε Bekker. V. not. ad v. 23. SCHAEFER.

P. 438. v. 25. διελέχθη] διειλέχθη Paris. primus. REISK.

P. 438. v. 26. εὖ] Post ὑμεῖς addit εὖ Paris. quintus. ὑμεῖς εἶδ' ὅτι dat P. Manutius. εὖ addidi. REISK. Omisit Bekker. SCHAEF.

P. 438. v. 28. ἀπήγγειλεν] ἀπήγγελλεν August. primus, Bavaricus. REISK. ἀπήγγελλεν Bekker. Aoristus non displicet. SCHAEF.

P. 439. v. 1. προσέχει] προσέχοι August. secundus. REISK.

P. 439. v. 2. ὁ δὲ — ἔφη· συντυχεῖν γὰρ —] Ut singularem formam schematis huius syntactici adde Reizianis de Accent. Inclinat. p. 98. ss. SCHAEFER.

P. 439. v. 2. πάντων] ἁπάντων Paris. secundus. REISK.

P. 439. v. 2. μάλιστα] μάλιστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 3. παρὰ] περὶ Bavaricus, Aldina Taylori: et eadem paulo post quoque sic v. 8. Sed utrumque vitiose. REISK.

P. 439. v. 5. μετ' αὐτοῦ] μετὰ τούτου Paris. primus, August. primus et secundus. μετ' αὐτοῦ Ald. P. Manut. Nam in Lutetiana est μετὰ αὐτοῦ. REISK.

P. 439. v. 6. ἄνθρωπός] Vulg. ὁ ἄνθρωπός. Articulum sustuli. REISK. Bene ἅνθρωπός Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 7. ὄχλος] Vulg. ὁ ὄχλος. Articulus abest a Paris. secundo, August. primo et secundo, Bavarico. Item sustuli. REISK. Malim restitutum. SCHAEFER.

P. 439. v. 7. ὁ] Abest ab iisdem Codd. REISK.

P. 439. v. 7. ἀκούσαι] [ἀκοῦσαι.] ἀκούσαι lege cum acuto, ut sit tertia persona ἀορ. α. εὐκτικῆς. WOLF. Vulg. ἀκοῦσαι. REISK. Recte ἀκοῦσαι Bekker. Permirum viros exquisite doctos, qui hanc constructionem centies legerant, ad eam h. l. offendisse. SCHAEFER.

P. 439. v. 8. παρὰ] V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 439. v. 8. αἰχμάλωτα — ταῦτα] S. σώματα ἢ ἀνδράποδα, aut pro τούτους αἰχμαλώτους. WOLF. Posterius verum. SCHAEFER.

P. 439. v. 8. δωρεὰν ταῦτα ἔχων ἀπέρχεται] δωρεὰν ἔχων ταῦτα ἄγει indices Ald. et P. Manut. REISK.

P. 439. v. 10. ταῦτα] ταῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 11. εἰ] Vulg. ἤ. εἰ August. primus. ἢ Bavaricus. Praetuli εἰ. REISK.

P. 439. v. 12. γινόμενα] γιγνόμενα Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 12. συνεβούλευσεν] συνεβούλευεν Paris. secundus, quartus, quintus, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. συνεβούλευεν Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 13. τὰ] ὑπὲρ Paris. quintus, August. primus et secundus. REISK. Conf. p. 440, 28. SCHAEFER.

P. 439. v. 15. δώσουσι] δώσουσιν Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 16. τότε] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 439. v. 16. καὶ μάλα. — καλὰ] Adverte καὶ μάλα (*vel maxime*) ab adiectivo suo seiunctum. SCHAEFER.

P. 439. v. 18. εἶδε] ἴδε August. primus. REISK.

P. 439. v. 18. ἑαυτοῦ] αὑτοῦ Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 18. Φίλιππον] Vulg. τὸν Φίλιππον. τὸν abest ab August. secundo. Delevi articulum. REISK. Restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 439. v. 20. ἆρά γε — τούτοις;] Scilicet ἐδημηγόρει, quod a communi e versu 17. tacite et hic est iterandum, et ad ἀλλὰ versu 21. REISK.

P. 439. v. 22. τῶν τε κελευόντων] τῶν τελευτόντων (sic) August. secundus. Videtur dare voluisse τῶν τε λεγόντων. REISK.

P. 439. v. 22. κελευόντων] F. κελευόντων κοινῇ, ut p. 441, 11. et alibi. MARKLAND. Non opus. SCHAEFER.

P. 439. v. 23. θαυμάζειν] [θαυμάζειν ἔφη.] ἔφη ex penu et liberalitate Wolfiana. Nam in editionibus, quae praeivere, ignoratur. Atque idem intelligo de MStis. TAYLOR.

P. 439. v. 26. ἀνθρώπων] ἄνθρωπον Bavaricus. REISK.

P. 439. v. 27. φιλαθηναιότατον] γρ. φιλονεικ. ἄλλ. φιλελληνέστατον margo Lutetianae sine auctoribus. REISK.

P. 439. v. 28. καὶ] καὶ addit Weimaranus ad Aldinam, cui deest. REISK. V. Ind. Graecit. p. 93. s. SCHAEFER.

P. 439. v. 28. ὥστε οὐκ αἰσχύνεσθαι] V. not. ad p. 376, 7. SCHAEFER.

P. 440. v. 1. ἔστιν οὖν — εἰπεῖν;] Idem est ac si dixisset: ἐγχωρεῖ τὸν ἐκεῖνα προειρηκότα νῦν, τὸν αὐτὸν τοῦτον, ταῦτα εἰπεῖν μὴ διεφθαρμένον; *Possitne fieri, ut, qui ista superius relata dudum ante dixerit, nunc istaec, illis prorsus contraria, dicat, nisi corruptus largitionibus interim fuisset?* REISK.

P. 440. v. 2. ἂν ταῦτ'] ταῦτ' ἂν Bekker. Qui verborum ordo praestat, ne pronuntiatio continuet quae sensus seiungit ταῦτ' ἐκεῖνα. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 440. v. 2. ταῦτ', ἐκεῖνα] [ταῦτ' ἐκεῖνα.] F. τότ' ἐκεῖνα. Et mox v. 3. τίς δ' ἐστὶν ὅστις ἂν — videtur rectius legi, quam τί δέ; ἔστιν ὅστις ἂν —; *Quis vera est, qui, cum Atrestidam ob Olynthiorum puerulos et mulierculas tum odisset, nunc Philocratis adiutor esse vellet* etc. WOLF. MSti ταῦτ' ἐκεῖνα sine commate: alii (sine ταῦτα) ὅπως ἂν ἐκεῖνα προειρηκώς —. Editi ταῦτ' ἐκείνῳ vitiosissime. Lege autem cum optimis: ὅπως ταῦτ' ἄν, ἐκεῖνα προειρηκώς —. Illa distinctio [post ταῦτ'] erat a Wolfio, quam non recte negleximus. Atque ita interpretatur. TAYLOR. ὅπως

ταῦτ᾽ ἂν ἐκεῖνα Bavaricus, Aldina Taylori, August. primus (sic, ut ego nunc exhibeo, non ut exhibuit Fabricius). REISK.

P. 440. v. 2. ἐκεῖνα] ἐκείνῳ Ald. P. Manut. Sed Weimaranus ad modum vulgatae corrigit. Item Lessingianus. REISK.

P. 440. v. 3. τί δέ; ἔστιν —] [τίς δέ ἐστιν —.] F. τί δέ; ἔστιν —. ut p. 435, 18. MARKLAND. Ita editio Benenati, ita Feliciani, ita Cod. Harl. TAYLOR. τίς δέ ἐστιν ὅστις — Wolfius legit. Et sic exhibet quoque eius et Taylori editio, unde nata est haec Marklandi annotatio. τίς est in margine Lessing. REISK.

P. 440. v. 5. τὰ] Abest a Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 440. v. 6. νῦν πράττειν] συμπράττειν Reg. δ. et Aug. TAYLOR. συμπράττειν August. primus. August. secundus dat inverso ordine νῦν Φιλοκράτει πράττειν. REISK.

P. 440. v. 6. ὑπέμεινεν] Post h. v. posuit hypostigmen Bekker. SCHAEFER.

P. 440. v. 6. τῶν] Vulg. τὰς τῶν. τὰς abest ab August. primo et secundo, Bavarico, Ald. P. Manut. REISK.

P. 440. v. 11. ἤγαγε, πάντας] ἤγαγεν, ἅπαντας August. primus. REISK.

P. 440. v. 11. καὶ] Malim deletum. SCHAEFER.

P. 440. v. 12. τὰ μετὰ ταῦτα] [μετὰ ταῦτα.] Non satis placet. Sed nihil occurrit melius. Abesse mallem et hoc: παρέλκειν certe videtur. WOLF. τὰ μετὰ ταῦτα, *consequentia*. MARKLAND. Articulum omittunt Bavaricus et Aldus. Sed addidit Lessingianus. REISK.

P. 440. v. 15. Ἑλλάδα] ἐλπίδα August. primus errore mirifico. Neque Fabricius cum oblitus est suo solito *inepte* notare. REISK.

P. 440. v. 16. ἀλλ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ κλαήσει κ. τ. λ.] Fortasse huius loci memor erat Thomas Mag., cum haec scriberet p. 536.: Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· καὶ τὰ παιδία κλαήσεται. ubi quod Oudendorpius ait, in Cod. Leid. Thomae vitiose citari ἐν τῷ παραπρεσβείας, v. quae de hac citandi ratione congessi ad p. 333, 1. SCHAEFER.

P. 440. v. 16. κλαήσει] κλαιήσει (quod idem plane est) Paris. primus, Aldina Taylori, Bavaricus. κλαύσεται Paris. quintus, August. primus. REISK. κλαήσει Bekker. Photius c. 124. Κλαιήσει, ὃ ἡμεῖς κλαύσει λέγομεν. SCHAEFER.

P. 440. v. 16. τοῦ τὰ τοιαῦτα] Sic Aldina Taylori: nam τοῦ deest Aldinae. REISK.

P. 440. v. 17. πεπρεσβευκότος, —] Distingue: πεπρεσβευκότος. καὶ τὰ —. MARKLAND. Aliter distinxit Benenatus: scilicet pungit ad ὑβρίζονται in linea superiori: — ὑβρίζονται. ἀλλὰ ὑπὲρ

αὐτοῦ κ. τ. λ. Verum neutra distinctio satis placet. Totum enim, quod hic sequitur, ita cohaeret cum ἐδάκρυσεν in v. 15., ut in novam paragraphum divelli et distrahi nequeat. TAYLOR. Quidni recte divellatur, ut factum etiam in Reisk. et Bekker.? SCHAEFER.

P. 440. v. 18. ἀναβιβᾶται] M. ἀναβιβάσεται. WOLF. Ut in margine Benenati et MSS. Ald. TAYLOR. ἀναβιβάσεται index Ald. editio P. Manut., unde repetiit margo Lutetianae. Praetulit hoc Wolfius quoque ceu melius. REISK. Errasse Wolfium nunc vel tiro sciat. V. Moeris p. 124. quaeque ibi collegit Piersonus. SCHAEFER.

P. 440. v. 18. δὲ] δ' Bekker. SCHAEFER.

P. 440. v. 18. δικασταὶ] Ἀθηναῖοι August. secundus. REISK.

P. 440. v. 21. ἀλῶνται] ἁλῶνται cum aspero Bavaricus. REISK.

P. 440. v. 21. ἀλῶνται καὶ πτωχοὶ περιέρχονται] Poterat brevius πτωχοὶ ἀλῶνται. Sophocles Oed. Col. 444. Br. πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ. Solennis autem coniunctio est harum notionum. Idem poëta ibid. 1363. s. ἀλώμενος ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Oed. Tyr. 1506. πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας. ubi cum notio composita, sed eadem una, perversà priorum editorum interpunctione tria in frusta discerpta esset, nuper exstitit qui etiam post ἐγγενεῖς incidendo quatuor in frusta discerperet. SCHAEFER.

P. 440. v. 21. πεπονθότες] παθόντες Paris. quartus. REISK.

P. 440. v. 22. ὑμῖν ἄξιον] πρέπον. F. ὑμῶν. WOLF. Wolfius mavult πρέπον, veritus nempe, ne ἄξιον cum dativo ὑμῖν minus bene conveniret. Aut ὑμῶν. REISK. Reiskius Wolfium vereor ut intellexerit. ἄξιον ille, nisi fallor, interpretatus est πρέπον: satis commode. Sed dativus ὑμῖν viro egregio displicere non debuit: est enim haec legitima constructio. Ecquis tironum non meminerit Xenophontei Memor. in. ὡς ἄξιος εἴη θανάτου τῇ πόλει? V. ad h. l. nota Heindorfii in edit. Schneider. citantis Porsonum ad Euripid. Hecub. 313. Alia ego dedi in H. Stephani Thesauro c. 2109. A. B. SCHAEFER.

P. 440. v. 22. ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα ἠδικηκότος κ. τ. λ.] ἢ τοὺς τοῦ τοσαῦτα ἠδικηκότος καὶ προδότου πατρός. S. παῖδας. WOLF. ἠδικηκότας] ἠδικηκότος. MARKLAND. ἠδικηκότος. IURIN. Ita Paris. Felic. Obsop. γρ. ἢ τοὺς τὰ τοιαῦτα ἠδικηκότος καὶ προδότου πατρὸς παῖδας, οἷς οὗτοι καὶ τοῖς ἐγγόνοις etc. margo Altemps. et similiter Aug. ἢ τοὺς τοῦ τοσαῦτα Ven. Lind. Harl. ἢ τοῦ τοσαῦτα Benenatus cum Ital. Bene haec omnia vertit Etruscus, cum Wolfius pessime: *de' quali è molto piu convenevole che voi habbiate compassione, che di questi, che sono figlivoli di padre, il quale ha fatte tante ingiurie, e traditore: e che eglino i vostri figlivoli delle speranze, che poteano havere, havendo scritto la pace anco per i posteri hanno privato.* TAYLOR. Vulg. ἢ τοῦ τοσαῦτα ἠδικηκότος —. Pro tertia voce dat margo Lutetianae τοιαῦτα. ἢ τοὺς τοσαῦτα dant Bavaricus, Ald. P. Manut. ἢ τοὺς

τοῦ τοιαῦτα August. primus et secundus. ἠδικηκότας est in Bavar. et Ald. In Wolfii editione cum esset ἠδικηκότας, correxit id Marklandus ἠδικηκότος. Praetuli ἢ τοὺς τοῦ τοιαῦτα —. REISK.

P. 440. v. 23. καὶ ὅτι τοὺς ὑμετέρους] Absunt ab August. primo, qui post παῖδας οὓς addit. REISK.

P. 440. v. 25. τῇ εἰρήνῃ] [τὴν εἰρήνην.] Scrib. καὶ τοῖς ἐκγόνοις προσγράψαντες τῇ εἰρήνῃ vel πρὸς τὴν εἰρήνην. Vid. p. 358, 25. Interpreteris autem: *qui verba ista* [quae literis maiusculis etiam describi poterant] καὶ τοῖς ἐκγόνοις *paci addiderunt*. MARKLAND. Vide supra p. 368, 22. τῇ εἰρήνῃ margo Benenati. TAYLOR. Vulg. τὴν εἰρήνην. τῇ εἰρήνῃ margo Lutetianae, quae videtur Lambini esse coniectura. προγράψαντες τὴν εἰρήνην August. secundus. F. voluit προσγράψαντες ἐς τὴν εἰρήνην. Accusativum dativo mutavi. REISK.

P. 440. v. 26. τῶν ἐλπίδων] Scilic. recuperandae aliquando libertatis. REISK. Non libertatis, sed pristinae dignitatis et potentiae. SCHAEFER.

P. 440. v. 26. αὐτοῦ] Abest ab August. primo. REISK.

P. 440. v. 27. ὅτι νῦν ἔχετε κ. τ. λ.] Repete tacite e versu 18. ἐνθυμεῖσθε. REISK.

P. 440. v. 27. ἔχετε] Ad ἔχετε subaudi ὑποχείριον. cogitate vos nunc in potestate vestra habere hominem impurum, conscelerałum, sed versipellem, cuius orationi credere ab eiusque lacrymis, crocodilinis nempe illis, ad misericordiam flecti nefas sit. REISK.

P. 440. v. 27. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν August. secundus, Bavaricus, Ald. P. Manut. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 2. τοῦ βήματος] S. τοῦ ἄρχοντος. Etsi non satis mihi constat de consuetudine ferendi suffragia, quae non una eademque in omnibus iudiciis fuisse videtur. WOLF.

P. 441. v. 3. ἐνταυθοῖ] Bekkerus: „ἐνταυθὶ S.“ Elmsleium quid moverit, ut ἐνταυθοῖ formam Ionicam (Doricam dicere memini Eustathium etymo usum mirabili) perhiberet ad Aristophan. Acharn. 152., non intelligo: vellemque Stallbaumius noster cate cavisset Anglo assentiri ad Platon. Phileb. p. 23. *) SCHAEFER.

P. 441. v. 3. παρελθόντα] Vulg. προσελθόντα. προελθόντα

---

*) Obiter moneo ἐνθαῦτα fuisse formam primigeniam, quam Atticus usus, transpositis consonantibus, in ἐνταῦθα sic deflexit, illam ut vetustior Ias sibi propriam servaret. Nam ab adverbio ἔνθα pariter derivatur ac τηνικαῦτα ab adverbio τηνίκα. Rursus ἐνθάδε, componendum illud cum τηνικάδε, sedem in Atthide suam non amisit. SCHAEFER.

August. primus. παρελθόντα August. secundus et margo Bavarici. Praetuli παρελθόντα. REISK. προσελθόντα Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 3. τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον] Vulg. τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ταύτην ψῆφον. τὴν δικαίαν καὶ ὁσίαν ψῆφον August. primus et secundus. Pronomen sustuli. REISK. τὴν ὁσίαν καὶ τὴν δικαίαν ψῆφον Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 6. ἐκεῖνα — δεδημηγορηκώς] Distingue: ἐκεῖνα, ἃ διεξῆλθον, ἐν ἀρχῇ δεδημηγορηκώς. MARKLAND. Corrige ergo Wolfii versionem hoc pacto: *qui cum illas, quas recensui, conciones initio habuerit* —. Ita distinguit Hieron. Ferrus in versione Italica. TAYLOR. Bekkerus haec verba, deletis subdistinctionibus, continuat. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 441. v. 6. ἐν ἀρχῇ] Designat locum p. 438, 16. ss. REISK. Ego vero assentior Anglis ἐν ἀρχῇ iungentibus participio sequenti. SCHAEFER.

P. 441. v. 8. ἔλεγε] Bekkerus: „ἔλεγε om. S. in γρ. habent F. Q.“ Vide ne verbum debeatur interpretanti. Conf. p. 439, 20. s., ubi Reiskius notavit. SCHAEFER.

P. 441. v. 11. μονονοὺ] μόνον οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 12. πώποτε] πώποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 13. παντὶ τῷ] τῷ παντὶ Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 15. οὕτω — ἀνήκοος] Vulg. οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος. οὕτω σφόδρα σκαιὸς καὶ ἀνήκοος August. secundus, quod praetuli. Ecquis tam scaevus, tardus, crudus, stipes est omnisque liberalis disciplinae expers. Nam ad ἀνήκοος subaudiendum est τῆς καλῆς παιδείας aut τῆς δόξης τῆς ἡμετέρας πόλεως. REISK. οὕτω σκαιὸς καὶ ἀνήκοος Bekker. Praeferam olim vulgatum οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος. Nam ἀνήκοος non idem continuo est σκαιός. SCHAEFER.

P. 441. v. 15. ἢ σφόδρα μισῶν] καὶ σφόδρα μισῶν Bekker. Placet nostra scriptura. SCHAEFER.

P. 441. v. 16. ὅστις] Adde necessario φήσειεν ἄν, sine quo sententia ruet. *qui id, quod interrogetur, affirmet assensuque suo verum id esse aiat.* REISK. Erravit, non animadversâ inflexione constructionis: vulgo dicunt ἀνακόλουθον. Scilicet Orator exorsus ab ἐρωτηματικῷ σχήματι, cum τὸ ἑξῆς interpellasset conditionalis enuntiatio εἴ τις ἔροιτο κ. τ. λ., ad iuvandum intellectum periodi paulo impeditioris transiit in σχῆμα mere ἀποφατικόν, οὐδ' ἂν εἷς κ. τ. λ. SCHAEFER.

P. 441. v. 16. Εἰπέ μοι] Formula ordientis interrogationem tam solennis, ut etiam ad plures dicatur. V. Commentar. in Aristophan. T. V. p. 104. SCHAEFER.

P. 441. v. 17. ὅ τι] [ὅτι.] Scribendum ὅ, τι. Vid. ad pag. 440, 8. MARKLAND. Et recte vertit Wolfius: *eius Graeciae estne ulla pars, quae* —? TAYLOR.

P. 441. v. 20. τὰς ἀρετὰς — ἐκείνας] Pluralis huius nominis alia exempla vide collecta in H. Stephani Thesauro c. 2191. 2192. SCHAEFER.

P. 441. v. 20. ἐκείνας — πρόγονοι] [ἐκείνας οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο ἡμέτεροι πρόγονοι.] ἐκείνας ἐν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι παρέσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι editio Lutetiana et Cod. Harl. TAYLOR. Pro ἐν dant plerique οἱ et tum articulum insequentem omittunt, e. c. August. primus et secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius, nisi quod hic ἐν servat. Pro praepositione suffeci articulum οἱ. Nam ante Μαραθῶνι et Σαλαμῖνι solet ἐν omitti. REISK. Bene οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι. V. Bosii Ellips. p. 321. SCHAEFER.

P. 441. v. 21. ἡμέτεροι] ὑμέτεροι Bavaricus. REISK.

P. 441. v. 21. ἡμέτεροι πρόγονοι] Vulg. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι. Sustuli articulum. Videntur duae lectiones hic in libris olim esse versatae, altera vulgata, altera a me suffecta, ambae bonae. REISK. Articulum bene restituit Bekker. Est haec appositio: quippe οἱ Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι solum per se intelligi oportet. V. not. ad v. 20. SCHAEFER.

P. 441. v. 22. ταῦτα πάντα] πάντα ταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 441. v. 22. ἂν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 441. v. 22. ἂν ἑαλωκέναι] *futurum fuisse, ut caperentur.* Est infinitivus plusquamperfecti. SCHAEFER.

P. 441. v. 22. ἑαλωκέναι] Huic voci subiicitur συνέβη in Cod. δ. TAYLOR.

P. 441. v. 23. οὓς] Antecedens est προγόνων, subauditum cum τούτων l. 25. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 255.

P. 441. v. 25. ὑμᾶς] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 441. v. 25. ὑμᾶς — τοὺς ἐξ ἐκείνων] Haec per appositionem connectuntur. SEAGER. l. c.

P. 441. v. 26. λάβῃ;] [λάβῃ.] Interrogative λάβῃ; MARKLAND.

P. 441. v. 29. τηνικαῦτα] τηνικαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 1. ἀποστερῶν — στερηθείη] Scholiastes, si eius verba recte intelligam, acutam ponit harum vocum distinctionem, huic quidem loco satis convenientem: dubito autem, an a veteribus religiose observatam. Iuxta eius sententiam ἀποστερεῖσθαι erit *carere*, στερεῖσθαι *amittere*. In illo sensu defraudamur, in hoc spoliamur. Qui prae nobis otio abundant, viderint, an haec rite discriminentur. Ego sane dubito. Consonat quidem hoc: οὕτω γὰρ ἄν τις οὐ πλοῦτον, οὐ δόξαν, οὐ σοφίαν ἀγαπήσειε παραγενομένην, δεδιὼς στέρεσθαι. Plutarchus in Solone. Iterumque: οἷς οὐδ' ἀπόλαυσις ἐγγίνεται τοῦ ποθουμένου παρόντος, τοῦ μέλλοντος ὠδῖνας ἀεὶ καὶ τρόμους καὶ ἀγῶνας, εἰ στερήσονται, παρέχοντος αὐτοῖς.

Ibid. Ita scripsit Demosthenes aut scripsisse videtur: **τῆς χάριτος ἀποστερεῖσθαι**, *gratia et popularitate* defraudari, *non earum rerum compotem fieri.* Sed et scripsit quoque idem τῆς ἡγεμονίας ἀποστερεῖσθαι, *de avito imperio deturbari.* Ita scribunt et alii quoque. TAYLOR.

P. 442. v. 2. ἂν] Abest ab August. primo et secundo, Ald. P. Manut. Bavarico. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 3. λάβοιτε] Vulg. λάβητε. λάβοιτε Paris. primus et sextus, August. primus et secundus, Bavaricus. Praetuli λάβοιτε. REISK.

P. 442. v. 3. λόγοις] F. ἔργοις, cui mox opponitur λόγῳ. Vid. Aeschin. adv. Ctesiphont. p. 639, 9. MARKLAND. Fortasse mecum: τοιούτοις μέντοι λόγοις (*tali oratione*, nempe μὴ προγόνων μεμνῆσθαι, μὴ τρόπαια λέγειν, quae verba Aeschines saepe perstringit, in aditu scilicet huius orationis p. 345, 25., rursus p. 439, 20. et rursus denique p. 441, 11.) τοιούτοις, inquam, λόγοις σὺ τὰ τῶν προγόνων ἔργα συλήσας καὶ διασύρας πάντα τὰ πράγματα ἀπώλεσάς. Nam illud τῷ λόγῳ post διασύρας est inficetum et pene expiandum. TAYLOR. Uterque fallitur. Ut enim τοιούτοις λόγοις et τὰ τῶν προγόνων ἔργα, ita τῷ λόγῳ et πάντα τὰ πράγματα inter se opponuntur. Add. not. sequ. SCHAEFER.

P. 442. v. 5. διασύρας — τῷ λόγῳ] Vulg. συλήσας καὶ διασύρας τῷ λόγῳ. Transposui vocabula de meo sensu sic, διασύρας καὶ συλήσας τῷ λόγῳ, quia 1. διασύρειν simpliciter dicitur sine τῷ λόγῳ, quod per se ad διασύρειν subauditur ab audiente quoque, verum 2. συλᾶν τὰ τῶν προγόνων ἔργα est dura, audax, inusitata, inaudita dictio, ubi necesse esset modum quoque spoliationis declarari, non *manibus* spoliare, sed *verbis*. REISK. Summo iure Bekkerus priorem verborum ordinem restituit, quem Reiskius non mutasset, si eorum et constructionem et sensum intellexisset. Scilicet τῷ λόγῳ iungendum, non antecedentibus, sed sequentibus: *concione res perdidisti.* συλήσας autem cum idem sit quod ἀποστερήσας τῶν ἐπαίνων, interpretandi ergo additum est διασύρας. SCHAEFER.

P. 442. v. 6. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 6. εἶτα] ideoque orator es: quare nil mirandum est te late arare. REISK.

P. 442. v. 7. γέγονας.] γέγονας; Ita distingue. MARKLAND. Nostra interpunctio mihi quidem satis probatur. SCHAEFER.

P. 442. v. 7. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο] F. addendum εἰπεῖν δεῖ, nisi τὸ τοῦτο redundet. Referri quidem potest ad ὡμολόγει. WOLF. Scilicet τὸ καινὸν ἔγκλημα σκοπεῖτε. REISK. Post τοῦτο plene interpunxit Bekker. Si quid autem subaudiendum, simpliciter σκεπτέον subaudias. SCHAEFER.

P. 442. v. 8. τὰ] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 10. χειροτονηθῆναι] Scilicet γραμματεὺς ἐν τῇ θόλῳ. REISK.

P. 442. v. 11. ἐπειδὴ—κακὰ] V. not. ad p. 449, 23. SCHAEF.

P. 442. v. 11. μυρία] Vulg. μύρια. μυρία Paris. primus et quintus, August. primus, Bavaricus, Wolfius. REISK. V. Ammonius p. 96. SCHAEFER.

P. 442. v. 11. εἴργασται] Sic lege. [non εἴργασθαι cum Aldo.] WOLF. Sic corrigit Wolfius quoque vitiosum εἰργάσθαι, quod est in Aldina. REISK.

P. 442. v. 11. τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε] V. Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 146. SCHAEFER.

P. 442. v. 12. εἴποι] εἴπῃ August. primus, Bavaricus. REISK. εἴπῃ Bekker. SCHAEFER.

P 442. v. 12. εὐθέως ἐχθρὸς] ἐχθρὸς εὐθέως Bekker. SCHAEF.

P. 442. v. 15. ἄχρι τῶν σφυρῶν] Vid. Victor. XI. Var. Lect. 11. TAYLOR.

P. 442. v. 15. ἴσα] ἴσα Reisk. SCHAEFER.

P. 442. v. 15. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ] Hunc supra Aeschinis amicum esse dixit. Qui cum forte procerus homo esset, Aeschines, pusillus homuncio, aeque μακροβαίνων *) prae indignatione esse studuit. WOLF. Vid. Harpocr. Suidam. Adducit Kusterus locum similem ex Athenaeo lib. 5., ubi videbis Casaubonum. Constat quidem, parva fuisse statura Aeschinem, si ulla fides habenda sit Ulpiano, dum interpretatur ista verba in Orat. de Corona pag. 270, 11. τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἄκρον ἐξέθρεψέ σε. Caeterum quis fuerit iste Pythocles, nescimus hodie et nescibitur. Hoc tantum scio, Valesium futiliter coniectasse, hunc esse Pythoclem, adolescentem ex secta Epicurea, cuius meminere Plutarchus et Laërtius. Quid, mi homo? In qua Olympiade acta erat haec causa Athenis, ea ipsa in lucem editus est Epicurus ipse, qui sectam et scholam condidit. Verba ea adagialia, Ἴσα βαίνειν, illustrarunt plurimi: omnium fortasse felicissime homo eruditissimus, D. Langbaenius ad Longini caput ultimum. TAYLOR. Citat hunc locum Minucianus p. 152. REISK. V. Photius c. 87. Berglerus ad Alciphron. T. II. p. 172. inprimisque Buttmannus in Miscellan. Critic. II. 1. p. 50. SCHAEFER.

P. 442. v. 18. πράγματα] πράγμαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 18. [ἔτι]] Abest ἔτι ab August. primo et secundo. Eius loco est πρῴην in Bavarico. Hoc idem πρώην dicitur in Paris. primo esse loco voc. τέως. Aldina Taylori dat ὡς πρῴην προσκυνῶν. Tolle rursus uncos. REISK. Immo ἔτι tollendum. Et delevit Bekker. Neque habuit suo in libro Scholiastes Platonis, cuius locum Demosthenicum citantis hoc legas scholium p. 334. Bekk.: τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης „ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον." SCHAEFER.

*) Barbarae compositionis veniam quis viro optimo non dederit? SCHAEF.

P. 442. v. 18. *προσκυνῶν τὴν θόλον*] Significat, illi optatissimum fuisse scriptionis illud vile munus. Curia quaedam Atheniensis tholus dicta fuit. WOLF. Dixi supra ad p. 419, 26. Unde liquebit, nihil hic sani protulisse Wolfium. Ad phrasin istam, *προσκυνῶν τὴν θόλον*, quod adtinet, notavit doctissimus T. Hemsterhusius, conferri eam merito posse cum his verbis Lucianeis in Timone §. 23. *ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόως ἐς ἐμὲ ἀπειρόκαλος καὶ παχύδερμος ἄνθρωπος, ἔτι τὴν πέδην πεφρικὼς, καὶ εἰ παριὼν ἄλλος μαστίξειέ τις, ὄρθιον ἐφιστὰς τὸ οὖς, καὶ τὸν μυλῶνα, ὥσπερ τὸ ἀνάκτορον, προσκυνῶν* —. Recte ergo *τέως ἔτι*, *qui nondum deposuit eos mores et vitae rationem.* Wolfius vertit, quasi adprobasset lectionem quampluriniorum Codd. *πρώην προσκυνῶν τὴν θόλον*. Hoc explicabit mentem eius, qui contulit Italicum Codicem: „*τὴν θόλον* quidam legendum putant.“ [nam *θόλων* edi videbat.] „et pro hoc alii *ὑπερώην*.“ Hoc erat istud *πρώην*, de quo modo dixi. TAYLOR. Non mores Aeschinis his verbis notantur, sed homo dicitur *προσκυνῶν τὴν θόλον*, quia *ἐν τῇ θόλῳ διετρέφετο* (p. 419, 26.). Erat igitur hic locus esurienti persanctus adeoque *προσκυνητός*. SCHAEFER.

P. 442. v. 20. *ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν*] Vulg. *ἐπὶ κεφαλαίων ἐπελθεῖν*. *ἐπανελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων* August. primus. Etiam in Paris. primo est *ἐπανελθεῖν* cum *γρ.* item in Veneto et Bavarico et Aldina Taylori. In August. secundo verba sic leguntur ordinata: — *ἐπελθεῖν ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων*. Taylorus mavult *ἐπεξελθεῖν*. Correxi *ἐπανελθεῖν*, *repetere*, *recapitulare*, *recapessere a principio*. REISK. Taylorus: „Malim *ἐπεξελθεῖν*, quod longe praestat, licet Codd., ut puta Ven. Reg. *α*. et Aug., habeant *ἐπανελθεῖν*.“ *ἐπελθεῖν ἐπὶ κεφαλαίων* Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 25. *ἐπιθυμῶν*] *ἐπιθυμεῖν* Ald. Quo admisso pro *τὸ* paulo ante erit *τῷ* legendum, quomodo reperi in margine Lessingiani. REISK.

P. 442. v. 25. *διαφορουμένης*] F. *διαφθειρομένης*. WOLF. Inutiliter sane et inauspicato, licet eam lectionem quoque commendet Cod. Harl. cum Regg. *β*. et *ε*. Vid. D'Orvillius ad Chariton. Aphrodis. III. 5. [p. 384. extr. ed. Lips.]. TAYLOR. *διαφθειρομένης* August. secundus. REISK. Solennis horum verborum cognatorumque confusio. V. Porsonus ad Euripid. Phoeniss. 884. SCHAEF.

P. 442. v. 25. *αὐτοῦ*] *αὐτῆς* August. secundus. REISK.

P. 442. v. 25. *ὑπὸ τῶν λῃστῶν*] Prima Philippica monuit, *ὅτι λῃστεύειν ἀνάγκη καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τοῦ πολέμου χρῆσθαι τὴν πρώτην*. WOLF.

P. 442. v. 26. *κεκλεισμένων*] *κεκλειμένων* (sine sibilo) August. primus, Bavaricus. REISK. *κεκλειμένων* Bekker. V. not. ad p. 22, 27. SCHAEFER.

P. 442. v. 26. *ὥστε*] *ὥστ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 442. v. 26. ὥστε — ἀγαθῶν] ὥστε οὐχ οἷόν τ' εἶναι ὄνασθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν. Vid. II. Olynth. WOLF.

P. 443. v. 1. Κτησιφῶντα] Ξενοφῶντα Paris. quartus. REISK.

P. 443. v. 1. ὡς — πρέσβεις] ὡς αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρέσβεις lege. WOLF. Sic corrigit Wolfius quoque, nescio cur aut quo, cum e nulla editione dissensum ad h. l. annotaverim. REISK.

P. 443. v. 2. εὐθέως τοῦτον] Vulg. τοῦτον εὐθέως. Invertunt August. primus et secundus. REISK. τοῦτον εὐθέως Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 5. ἡμῶν] Vulg. ὑμῶν. ἡμῶν August. secundus, Ald. P. Manut. Bavaricus. August. quoque idem verba sic collocat: βουλομένων πράττειν ἡμῶν περιέσται. REISK. βουλομένων ἡμῶν πράττειν περιέσται Bekker., quo verborum ordine priores Reiskio editores dederunt. SCHAEFER.

P. 443. v. 5. περιέσται] Post h. v. ponenda cum Bekkero hypostigme. SCHAEFER.

P. 443. v. 5. ὡς] πρὸς August. secundus. REISK. Notanda constructio συγγράφειν ἐπιστολὴν ὥς τινα. SCHAEFER.

P. 443. v. 5. ᾗ] δι' ἧς margo Ask. Lindenbr Obsop. Ven. et Ital. TAYLOR. Margo Bavarici et index P. Manutii dant δι' ἧς. δι' ἧς μάλιστ' ἂν ᾤετο Aldina Taylori: nam ἂν Aldinae deest. REISK.

P. 443. v. 6. ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον μέγα] F. ἦν δ' οὐδενὸς μᾶλλον οὐδὲν μέγα. WOLF. μᾶλλον] F. ἄλλο, ut p. 404, 9. μηδὲν ἄλλο δίκαιον. MARKLAND. Cod. Augustanus legit οὐδὲν μᾶλλον οὕτω μέγα αὐτῷ. F. ἦν δὲ οὐδὲν μάλα μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν οὐδ' οὕτω πρᾶξαι, εἰ μὴ Φωκέας ἀπολῇ. Lambinus nulla gratia aut verisimilitudine: ἦν δὲ οὐδὲν μᾶλλον μέγα αὐτῷ καθ' ὑμῶν κακὸν οὐδ' οὕτω πρᾶξαι. TAYLOR. Locum hunc sic exhibet August. primus: ἦν δ' οὐδὲν μᾶλλον οὕτω μέγα καθ' ὑμῶν οὐδ' οὕτως πρᾶξαι (sic, sine αὐτῷ, tametsi Fabricius id affirmet adesse, et cum οὕτω bis posito). Taylorus non totam exhibuit Lambini annotationem, quae haec est: „καθ' ὑμῶν οὐδ' οὕτω πρᾶξαι. alii καθ' ὑμῶν κακὸν οὐδ' οὕτω πρᾶξαι." Constructio verborum haec est: ἦν δ' οὐδ' οὕτως, οὐδὲν διὰ τοῦτο μᾶλλον, αὐτῷ δυνατὸν ἔργον τι μέγα καθ' ὑμῶν πρᾶξαι. Erat autem ei (Philippo) ne sic quidem, etiam hoc effecto, et nil ideo magis, datum atque licitum contra vos magnum quid patrare, h. e. gravi et insigni clade vos debilitare. οὐδ' οὕτω post οὐδὲν μᾶλλον non est supervacaneum, nam idem est atque διὰ τοῦτο. Iam comminiscere, sine οὐδ' οὕτω sic scriptum esse: οὐδὲν διὰ τοῦτο μᾶλλον, *nil ideo magis:* et exsistet eadem prorsus sententia. REISK.

P. 443. v. 6. μέγα] μέγ' Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 7. ἀπολῇ] ἀπολεῖ August. primus, Bavaricus. REISK. ἀπολεῖ Bekker. hoc daturus etiam tacentibus libris. SCHAEF.

P. 443. v. 10. ὧν ἐβούλετο εἶναι] Otiosum sane istud εἶναι,

ne dicam molestum: — ὧν ἐβούλετο *εἶναι*, διαπράξασθαι, ἢ ἀνάγκην *εἶναι*. Credo ergo, ortum esse ex ea vicinia. Nam nunquam alibi sic loquitur. Infra p. 444, 1. διεπράξατο, ὧν ἐβουλήθη: et sic satis. Rursus pag. proxima v. 10. πάνθ', ὅσα βούλομαι, διαπράξομαι. Et p. 445, 11, πάντα, ὅσα ἂν βούλωνται, νομίσαντες ὑπάρξειν. Et p. 446, 14. πάντα, ὅσα ἐβουλήθη, διαπέπρακται. Ita p. 383, 12. πᾶν, ὅ τι ἂν βούληται, παρ' ὑμῖν ῥᾳδίως διαπράξεται. Et sic in locis sexcentis. Inutile enim erat et insolitum adiicere τὸ εἶναι. TAYLOR. εἶναι hoc posterius [v. 11.] immerito accusatur et eliminatur ideo, quod idem vocabulum modo praecessisset, quasi sat gravis haec causa foret. Ferrem, si εἶναι utroque loco idem significaret. Sed prorsus aliud isto, aliud hoc loco significat: illo *datum esse*, *licere sibi*, ἐγχωρεῖν, hoc autem simpliciter *esse*. Nil aliud ἀνάγκην εἶναι, *necesse esse*. REISK. Recte Reiskius, hoc uno falsus, quod Angli crisin, quae prius εἶναι ab illo perperam intellectum spectat, retulit ad posterius. SCHAEFER.

P. 443. v. 11. ψεύσασθαι καὶ ἐπιορκῆσαι] [ψεύσασθαι, ἐπιορκῆσαι.] ψεύσασθαι *καὶ* ἐπιορκῆσαι addit margo Ask. non inutiliter. Addiderunt Parisienses, Cod. etiam Lind. et Aug. TAYLOR. καὶ abest ab Ald. P. Manut. Wolf. Taylor. REISK.

P. 443. v. 12. αὐτοῦ] αὐτοῦ cum leni Ald. Bavar. αὐτῷ P. Manut. REISK.

P. 443. v. 12. ἅπαντας] πάντας Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 13. εἰ μὲν γὰρ προσδέξαιτο κ. τ. λ.] Iusiurandum Thessalis et Thebanis datum servare non potuisset Philippus, Phocensibus in societatem assumtis ideoque salvis et opponere se semper paratis. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 255.

P. 443. v. 17. ὀμωμόκει] ὠμωμόκει Ald. P. Manut. Bavar. REISK. Bekkerus: „ὠμωμόκει F. Y. s. et correctus v." V. not. ad p. 114, 21. SCHAEFER.

P. 443. v. 18. συγκαταστήσειν]' M. συναποκαταστήσειν. Erepta enim erat eis Pylaea sive Amphictyonica dignitas a Phocensibus. WOLF. communi et coniuncta cum Thessalis opera efficere, ut his (Thessalis) locus inter Amphictyonas, quo adhuc caruerant, in locum exterminatorum Phocensium daretur. REISK.

P. 443. v. 20. αὐτὸν παρελθεῖν] παρελθεῖν αὐτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 22. ἐνεῖναι] εἶναι August. secundus. REISK.

P. 443. v. 22. ταῦτα] τοῦτο Paris. primus et quintus, August. primus et secundus, P. Manutius, vulgata in indicem reiecta. REISK. τοῦτο Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 25. τὸ πρῶτον Φωκέας ἐκράτησεν] Φωκέας ἐκράτησε τὸ πρῶτον Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 25. ἐκράτησεν] ἐκτήσατο Aldina Taylori. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 443. v. 26. [ὁ Φίλιππος]] Deest in bonis exemplaribus, β. δ. Regiorum, Lind. et Harl. Et mirum, ni saepe alibi ex margine irrepserit. Vide supra ad p. 426, 18. ὅτε γὰρ Φωκέας ἐκτήσατο πρῶτον καὶ διέφθειρε τοὺς ξένους Cod. Lind. ἐκτήσατο similiter Ven. et Ital., sed inscite. TAYLOR. ὁ Φίλιππος desunt August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 443. v. 26. ἡγούμενον καὶ στρατηγοῦντα] Duo haec idem non significant: prius principem domi seu in rebus civilibus, posterius principem foris, hoc est in castris, imperatorem rei bellicae praefectum. REISK. Onomarchus a Photio c. 469. dicitur Φωκέων τύραννος. Sic Aeschines p. 299. R. Φαλαίκου τοῦ Φωκέων τυράννου. SCHAEFER.

P. 443. v. 27. καὶ στρατηγοῦντα] καὶ τὸν στρατηγοῦντα August. secundus. REISK.

P. 443. v. 27. ἀνθρώπων ἁπάντων] Vulg. ἁπάντων ἀνθρώπων. Invertunt August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK.

P. 444. v. 1. διεπράξατο] διεπράξαθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 2. ἠβουλήθη] ἐβουλήθη Paris. secundus. REISK.

P. 444. v. 3. δὲ] δὴ August. primus, Bavaricus. REISK. Recte δὴ Bekker. *iam.* SCHAEFER.

P. 444. v. 3. ἐστασιάζετο] ἐστασίαζε August. secundus, Bavaricus, Aldus, P. Manutius. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 4. τῶν] Abest a Bavarico, August. secundo, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 4. οὐ συνηκολούθουν] εἰσηκολούθουν August. secundus. REISK.

P. 444. v. 5. ἐκρατοῦντο] ἐνικῶντο καὶ ἡττῶντο ὑπὸ Φωκέων. WOLF.

P. 444 v. 5. καὶ μάχῃ] μάχῃ τε Bavaricus. REISK.

P. 444. v. 5. μάχῃ] μάχην Bekker. Conf. Wesselingius ad Diodor. Sicul. XI. 26. meaque in H. Stephani Thesauro c. 6388. B. C. SCHAEFER.

P. 444. v. 5. ἀπ' αὐτῶν] [ἀπ' αὐτῷ.] F. ἀπ' αὐτῶν. S. τῶν Θηβαίων. Sin de Philippo, (nam et is semel a Phocensibus profligatus est,) lege ἐπ' αὐτῷ. Verba sic ordino: ᾔδει δὲ σαφῶς, οἶμαι, τοῦτο, ὅτι νῦν οὐκ ἔνεστι παρελθεῖν (s. εἴσω Πυλῶν), ἡνίκα ἐστασίαζε. WOLF. Quid hoc somnii? ἀπ' αὐτῷ nullus est qui legit aut impressus aut manu exaratus. TAYLOR.

P. 444. v. 6. ἔνεστι] ἐνεῖναι margo Bavarici cum γρ. REISK.

P. 444. v. 7. ἐπιχειρῇ] Sic etiam, non ἐπιχειρεῖ, quod Fabricius retulit, est in August. primo. REISK.

P. 444. v. 7. ἐπιχειρῇ, τοῖς ὅπλοις — δυνήσεται] [ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται.] Margo Altemps. et Aug. γρ. οὐδ' ἂν ἐπι-

χειρῇ — χαιρήσειν. Suspicor aliquid huiusmodi: οὐδ', ἂν ἐπιχειρῇ τοῖς ὅπλοις, δυνήσεται χωρήσειν. TAYLOR. In August. primo pro tribus verbis τοῖς ὅπλοις δυνήσεται, quorum nihil ibi cernitur, est unum solummodo χαιρήσειν. In August. secundo sic est: τοῖς ὅπλοις χ' αἱρήσειν δυνήσεται. Cum August. primo consentire Harleianum testatur Taylorus *) suspicans legendum esse χωρήσειν. Distinxi et correxi, partim Marte meo, sed ad ductum codicum, sic: οὐδ', ἂν ἐπιχειρῇ, τοῖς ὅπλοις δυνήσεταί γε αἱρήσειν **), εἰ μή —. *etiamsi conetur, tamen ne sic quidem licitum sibi fore, non armis quidem profecto, capere et subiugare.* Nam γ' αἱρήσειν videbantur codices dare voluisse, alii χαιρήσειν, alii χ' αἱρήσειν dantes. REISK. οὐδ', ἂν ἐπιχειρῇ, χαίρειν, εἰ μή — Bekker. χαιρήσειν perplacet. SCHAEFER.

P. 444. v. 8. ψεύσομαι — διαπράξομαι] Al. ψεύσωμαι — διαπράξωμαι. V. variet. lect. Bekker. Atque hos coniunctivos praeferam ob additam negativam μήτε. SCHAEFER.

P. 444. v. 8. μήτε ἐπιορκεῖν] μήτ' ἐπιορκεῖν Bekker. SCHAEF.

P. 444. v. 10. ὅσα] ἃ Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 10. πῶς; οὕτως.] πῶς οὐκ γρ. margo Lutetianae sine nota codicis. Sed cave credere in codicum quopiam ita fuisse. Qui variantes illas in Parisinae margine annotatas excerpsit et collegit, ***) videtur compendium scribendi illud, quo οὕτως exprimitur, intellexisse. Non semel observavi hoc erroris genere οὐκ et οὕτως inter se esse permutata. οὕτως abest ab August. primo. REISK. V. Bastius Commentat. Palaeograph. p. 828. et Kiesslingius ad Iamblichi Protrept. p. 58. — Post οὕτως hypostigmen posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 11. ταύτης — κληρονομῶ] Citant Anecd. Bekk. p. 150, 24. SCHAEFER.

P. 444. v. 12. οὐκ ἔτ'] οὐκέτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 12. οὐκ ἔτ' ἐγώ] ἐγὼ οὐκέτι Anecd. Bekk. SCHAEFER.

P. 444. v. 15. τοιαῦτα] τοιαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 22. καὶ ταῖς παρασκευαῖς] Absunt ab August. secundo et Bavarico et Aldina Taylori. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 23. ὑπαγωγαῖς] ἐπαγωγαῖς Bavaricus, Ald. P. Manut., unde videtur margo Lutetianae repetiisse. REISK. ἐπαγωγαῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 23. εὕρετο] [εὕροντο.] F. εὗρον παρ' ὑμῶν τὸ ἄνευ Φωκέων. WOLF. *in farragine.* Illud flocci non facio. Lege omnino cum optimo Aug. εὕρετο παρ' ὑμῶν ἄνευ Φωκέων, Philippus sci-

---

*) Sed alia Taylorus. SCHAEFER.

**) Aliter in ipso textu. SCHAEFER.

*) Deest *non*. SCHAEFER.

licet. TAYLOR. Vulg. εὗροντο. εὕρετο August. primus et secundus. Correxi εὕρετο. Philippus puta inveniebat, impetrabat. REISK.

P. 444. v. 25. μετὰ ταῦτα κωλῦσαι] Vulg. κωλῦσαι μετὰ ταῦτα. Invertunt August. primus, Bavaricus, Ald. P. Manut. REISK.

P. 444. v. 25. κωλῦσαι] κωλύσαι Reisk. Qualia a me notari si quis miretur, consulat Melet. Crit. p. 85. SCHAEFER.

P. 444. v. 26. Πύλας] Vulg. τὰς Πύλας. Articulus abest ab Aug. primo. Sustuli. REISK. Restituit Bekker. SCHAEFER.

P. 444. v. 26. ὁμόσε] ὅμως Bavaricus. REISK. Bene ὅμως Bekker. *etsi pax facta erat, tamen* —. SCHAEFER.

P. 444. v. 27. πορεύοιτο] Subaudi περαιτέρω. REISK. Subaudiri non dicam. Intelligendum Philippi iter in Phocidem. SCHAEF.

P. 444. v. 27. πῶς] τίς August. secundus pronomen hoc ingeminans ad hunc modum: τίς οὖν, τίς τέχνη —. REISK.

P. 444. v. 28. περὶ ταύτης] Scilicet τῆς βοηθείας. REISK.

P. 444. v. 28. τοὺς χρόνους] F. addendum ἔδει τοὺς χρόνους, ut et post p. 445, 6. πιστεῦσαι Φωκέας ἔδει. WOLF. Nil deest. Nam vulgata idem dicit, atque si orator dixisset: ἡ τέχνη τοῦ τοὺς χρόνους —. REISK. Aut potius est i. q. τὰ τοὺς χρόνους —. SCHAEFER.

P. 445. v. 1. ἀγαγόντας ἄφνω] F. ἀγαγόντος ἄφνω (scilicet Φιλίππου τὴν δύναμιν ἐπὶ Φωκίας). Praecedit enim εἰ πορεύοιτο Φίλιππος. WOLF. *et* huic negotio *praeficere homines, qui subito res eo deducerent, ut* etc. MARKLAND. ἀγαγέντας (sic) August. primus. ἀγαγόντας est aut idem quod ἐπαγαγόντας τὸ στράτευμα, aut eo modo usurpatum etiam hic est, quo saepe occurrit usurpatum, ut videatur et dicatur quoque a grammaticis eleganter redundare: verum profecto non redundat, sed vehementiam impetus, incitationem in cursus, contentionem, festinationem designat. REISK. Resolve: ἀγαγεῖν ἄφνω τὰ πράγματα καὶ ἐπιστῆσαι. Manifesto errant qui aliter intelligunt. SCHAEFER.

P. 445. v. 2. δυνήσησθε] [δυνήσεσθε.] δυνήσησθε. MARKLAND. δύνησθε Aug. et Harl. TAYLOR. δύνησθε August. primus. δυνήσεσθε Bavaricus, August. secundus, Ald. P. Manut. δυνήσησθε mavult Marklandus, quod in Lessing. reperi. REISK. Recte δύνησθε Bekker. V. Lobeckii Parerga ad Phrynich. pag. 719. SCHAEFER.

P. 445. v. 2. ταῦθ'] τοῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 2. πράξαντες] πράττοντες Paris. quintus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. πράττοντες Bekker. Vulgatam tuentur quae sequuntur participia aoristorum, δυνηθεὶς et κατακωλυθείς. SCHAEFER.

P. 445. v. 3. προαπελθεῖν] e Macedonia, ut vos de fraude Philippi tempestive monerem. V. p. 357, 3. s. SCHAEFER.

P. 445. v. 5. κατακωλυθεὶς] Vulg. κατεκωλύθην. ἐκωλύθην August. secundus. κατακωλυθεὶς August. primus: et hoc voluit quoque annotator Aldinae Taylori, tametsi κατεκωλύθεις (sic) exaravit. Praetuli κατακωλυθεὶς, qui nominativus aptus est e φαίνομαι v. 2. *constat me fuisse impeditum, prohibitum cum navigio discedere.* Vulgata si servetur, etiam οὐχὶ δυνηθεὶς stare non possit, sed cum οὐκ ἐδυνήθην sit permutandum. REISK.

P. 445. v. 7. ἐνδοῦναι] ἐκδοῦναι impressi omnes cum Lind. et MSS. potioribus. ἐνδοῦναι Codd. α. ε. Ven. TAYLOR. Vulg. ἐκδοῦναι. ἐνδοῦναι August. primus, Aldina Taylori, Bavaricus. Praetuli ἐνδοῦναι, *Philippo sese sponte sua dedere.* REISK.

P. 445. v. 8. Οὐκοῦν — κινηθήσονται.] Verba Philippi consilium secum ineuntis, qua ratione quae velit consequatur, neque tamen mendacii manifestus sit. SEAGER. *Diar. Classic.* LVI. p. 256.

P. 445. v. 10. ἀπαγγελθήσεται] Scilicet αὐτοῖς, Phocensibus. REISK.

P. 445. v. 11. ὥστε — διαπιστεῖ] Citant Anecd. Bekk. p. 182, 14. SCHAEFER.

P. 445. v. 11. εἴ τις ἐμοὶ διαπιστεῖ] Verba Philippi sunt μιμητικῶς. WOLF.

P. 445. v. 11. τούτοις πιστεύσας] Malim γε interponi. his (legatis Atheniensium) saltim, his quidem, his certe, procul dubio. REISK. Enclitica rectius abest: nam τούτοις destricte opponitur antegresso ἐμοί. SCHAEFER.

P. 445. v. 11. ἑαυτὸν] αὑτὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 12. μεταπεμψόμεθ'] Pro μεταπεμψόμεθ' scribendum videtur μεταπείσομεν. SEAGER. l. c. Cave assentiaris. V. p. 357. SCHAEFER.

P. 445. v. 12. ἡμεῖς] οἱ περὶ Φίλιππον. SEAGER. l. c.

P. 445. v. 13. ἂν] Abest ab August. primo. REISK. Recte, si statim legas βούλονται, quomodo Cod. Bekk. Conf. p. 357, 7. SCHAEFER.

P. 445. v. 13. ὑπάρχειν] F. ὑπάρξειν. MARKLAND. Recte. Consentit margo Benenati. TAYLOR. Conf. p. 357, 7. SCHAEFER.

P. 445. v. 15. οὗτοι] Aeschines legatique caeteri a Philippo corrupti. SEAGER. l. c.

P. 445. v. 15. τοιαῦτα] τοιαῦτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 16. ἡμῶν] Scilicet ἐμοῦ τοῦ Φιλίππου καὶ τῶν συμμάχων. WOLF. Ita Wolfius edidit iuxta marginem Parisiensem. Benenatus enim dedit ὑμῶν. Nec ille solus, sed impressi omnes et MSti. Erat ubi *) Wolfio arridebat ὑμῖν. Quod miror,

*) In farragine puta. REISK.

cum in ultima eius adnotatione adripuit id, quod res ipsa fuit. TAYLOR. ἡμῶν cum γρ. margo Lutetianae, August. primus, Weimaranus. Et sic coniecit Wolfius quoque. REISK.

P. 445. v. 16. ᾗ] ᾗ. WOLF. ἦν Aldus, sed vulgatam superscripsit Lessingianus. REISK.

P. 445. v. 16. κινηθήσονται] Scilicet Athenienses. REISK.

P. 445. v. 17. τούτων] Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 17. τῶν κάκιστα *) ἀπολουμένων] Non perditissimos proprie significat, sed pessime perituros. Denunciat enim eis exitium. WOLF.

P. 445. v. 17. κάκιστα] κάκιστ' Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 18. πράγματα] πράγματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 20. καὶ γάρ τοι] V. not. ad p. 125, 23. SCHAEFER.

P. 445. v. 20. Θεσπιὰς — οἰκιζομένας] In vetusto plura erant addita, nec abs re, ut opinor, ad hunc modum: ἀντὶ μὲν τοῦ Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς ἰδεῖν οἰκιζομένας. OBSOP. Ita margo Ask. Ita Felician. Manut. Codd. Harl. Aug. Ital. et Lutetiani. Confer omnino p. 347, 19. et 354, 15. TAYLOR. καὶ Πλαταιὰς absunt ab Aldina. REISK.

P. 445. v. 21. ἐξηνδραποδισμένας] Vulg. ἠνδραποδισμένας. ἐξηνδραποδισμένας August. primus, Aristides *T.* p. 238. Et sic correxi. REISK. Simplex restituit Bekker. — Superlatio haec visa est Weiskio de Hyperb. II. p. 30. Non assentior: nec, credo, assentietur qui cogitaverit, haec tam recenti hominum memoria in tantaque vicinia accidisse, ut, si Orator calamitatem ultra modum exaggerasset, latus adversario praebuisse videatur. Adde quod veteribus fuit ius belli adeo iniquum, ut nemo mirari debeat victores victis non pepercisse. SCHAEFER.

P. 445. v. 22. περιαιρεθῆναι] Vox h. l. lectissima: quippe congener eius est κατεσκάπτετο v. 25. οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα p. 361, 21. SCHAEFER.

P. 445. v. 23. φρόνημα] φρόνημ' Bekker. SCHAEFER.

P. 445. v. 25. ὑμετέρων] ἡμετέρων August. primus, Paris. primus. REISK. Non displicet. Conf. not. ad ὑμῖν p. 446, 2. SCHAEFER.

P. 445. v. 26. διοικισθέντες] Hunc locum bene illustrat Ulpianus et vertit Wolfius. Et Italus quoque: *i quali per le parole d' Eschine havevano à essere dishabitati.* Promisit Aeschines Philippum Thebanis omne robur ademturum. Quod efficeret armis e manibus eripiendis, castellis atque urbibus diruendis, ipsis denique per pagos et vicos distribuendis. Simile aliquid occurrit

---

*) Corrige vitium typotheticum. SCHAEFER.

superius de Phocensibus p. 366, 27. διῳκισμένοι κατὰ κώμας καὶ παρῃρημένοι τὰ ὅπλα. TAYLOR. διῳκισθέντες Aldus, P. Manutius. REISK. Melius Italo Wolfius: *quorum urbem Aeschinis verba in pagos redegerunt scilicet*. Bekkerus: „διαιρεθέντες ὥστε μὴ ὁμοῦ οἰκεῖν διοικισθέντες O." interpretatione simul illata in textum. Conf. Harpocrat. p. 54. ed. Lips. SCHAEFER.

P. 445. v. 27. ἡμῖν — ἡμᾶς] [ὑμῖν — ὑμᾶς.] Nulla auctoritate, nulla necessitate addo, recedit Wolfius ab omnibus, qui ἡμῖν — ἡμᾶς. TAYLOR. Pro ἡμᾶς habent ὑμᾶς August. primus, Bavaricus, P. Manutius. REISK. ὑμῖν — ὑμᾶς Bekker. Reiskiana scriptura mihi non displicet. Conf. not. ad ὑμῖν p. 446, 2. SCHAEFER.

P. 445. v. 28. προσκατασκευάζεται] Sic lego. WOLF. Aldus enim προκατασκευάζεται. TAYLOR. Vulg. προκατεσκευάζετο. προσκατασκευάζεται Bavaricus, P. Manutius. κατεσκευάζετο August. primus et secundus (sine προ aut προς). προσκατεσκευάζετο Weimaranus. Correxi προσκατασκευάζεται. praeter illa, quae iam ibi sunt, adhuc alia nova comparat, condit. REISK.

P. 446. v. 1. Γεραιστῷ] [Γεραστῷ.] Stephanus Γεραιστὸς per αι habet, non Γεραστός. Plinius Geraestum Euboeae promontorium esse scribit ad Atticam vergens. WOLF. Γεραιστῷ. MARKLAND. Ita notavit doctissimus etiam Valesius ad Harpocrat. v. Δρυμός. Ita scribi solet: a Strabone scilicet, ab Homero Odyss. Γ. 177., cuius Scholiastes portum esse Euboeae docet. Γεραιστῷ denique cum margine Benenati Cod. Italicus. TAYLOR. Vulg. Γεραστῷ. Γερεστῷ August. secundus. Correxi Γεραιστῷ. REISK.

P. 446. v. 2. ὑμῖν] Malim ἡμῖν: nam sequitur ἐξερχόμεθα et ἐποιήσαμεν. SCHAEFER.

P. 446. v. 2. Δρύμου — Πανάκτῳ] Panactum Atticae castellum esse tradit Stephanus: cui fortasse Δρύμος, cuius non meminit, vicina fuit. WOLF. Coniunge Suidam: Δρυμὸς ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας Δημοσθένους. πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. TAYLOR. Oxytonum est etiam in Harpocratione p. 55. ed. Lips. et h. l. Δρυμοῦ legitur non solum in Schol. Platon. l. c. ad v. 3. sed adeo in septem Codd. Bekk. Rectius, ut in nomine proprio, accentus retrahitur. SCHAEFER.

P. 446. v. 2. πρὸς Πανάκτῳ] προπανάκτῳ Paris. quartus. Sed videtur, qui variantes illas Paris. collegit, non intellexisse morem librariorum graecorum, cum πρὸς dare volunt, πρὸ dare, sed cum o super ρ, non ad latus adscripto. Sine dubio nihil aliud quam vulgata fuit in illo codice. REISK.

P. 446. v. 3. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα] Wolfius: *armis dimicamus*. Rectius: *cum armis eximus*. Necdum enim bellum redintegratum cum Philippo, sed infida pax erat. IURIN.

P. 446. v. 3. τέως ἦσαν Φωκεῖς κ. τ. λ.] Suidas: Τέως — ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παρα-

δοθῆναι περὶ τοῦ Δρύμου καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὅ, τέως ἦσαν σῷοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν, Benenatus dedit τέως, ἕως ἦσαν κ. τ. λ. Corrige autem hic οὐδὲ πώποτε ἐποιήσαμεν. Ita Lind. Ven. et Aug. TAYLOR. Vulg. ὃ τέως, ἕως ἦσαν οἱ Φωκεῖς. Absunt ἕως et οἱ ab August. primo, Bavarico, Ald. et P. Manut. ὃ ἐν ᾧ τέως ἦσαν οἱ Φωκεῖς August. secundus. Constat verba ἐν ᾧ scholium esse adverbii τέως. Aldina Taylori dat ὅπερ ὡς ἦσαν. Sustuli ἕως. REISK. Scholia ad Platon. p. 86. Ruhnk. (p. 335. Bekk.): [τέως] καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὔβοιαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα· τέως δ' ἦσαν ἕσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιησάμεθα (ἐποιήσαμεν Bekk.). τέως, ἕως vera scriptura videtur Buttmanno Ind. ad Midianam p. 187. SCHAEFER.

P. 446. v. 5. σῶοι] σῷοι Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 5. οὐδὲ πώποτ'] Vulg. οὐδὲ τῷ ποτε. τῷ abest ab Ald. et P. Manut. οὐδὲ πώποτε August. primus et secundus, Bavaricus, Venet. Ald. Tayl. Lindenbr., probante Tayloro. Et sic correxi. REISK

P. 446. v. 5. ἐν τῷ ἱερῷ] Apollinis Delphici puta: quod numen etiam versu 6. v. τῷ θεῷ designatur. REISK.

P. 446. v. 6. καταστα θῆναι] M. ἀποκατασταθῆναι. WOLF. iura ritusque patrios in templo Apollinis Delphici recte peragi et conservari in suo statu atque conditione primigenia. Possit quoque eodem sensu καταστῆναι legi. REISK.

P. 446. v. 7. Ἀμφικτύονες] Ἀμφικτυόνες Bavaricus: et sic constanter. REISK.

P. 446. v. 8. πώποτε] πώποτ' Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 8. πρόσθεν χρόνῳ] [πρόσθεν.] Excidit χρόνῳ, quod habent plurimi, qui legunt etiam ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ γενόμενοι. Sunt Codd. Regg. Ven. Obsop. Harl. Lind. Ital. TAYLOR. χρόνῳ abest a P. Manut. et Wolf. De regiis nihil invenio in margine Lutetianae annotatum. REISK.

P. 446. v. 10. γενόμενοι] γεγονότες Ald. P. Manut. Sed γενόμενοι dat Aldina Taylori. REISK.

P. 446. v. 10. καὶ] Abest ab Ald. P. Manut. Sed addit Aldina Taylori. REISK.

P. 446. v. 11. τῶν ἱερῶν χρημάτων] quae direpta a Phocensibus renumeranda erat a Thebanis, qui Phocidis pleraque loca occupabant. WOLF.

P. 446. v. 11. κατακρημνίζεται] de rupe Hyampea, idque κατὰ τὸν Δελφικὸν νόμον, ut ait Aelianus Var. Histor. XI. 5. Vide autem sarcasmum Oratoris indignabundi. Poenam olim inflictam τοῖς τὰ ἱερὰ χρήματα συλήσασι dicit nunc infligi τοῖς περὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων μνησθεῖσιν. SCHAEFER.

P. 446. v. 13. πάντα] Abest ab August. primo. REISK. πάνθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 13. τῇ πόλει] quippe exclusae oraculo, quod trepidis in rebus consulat. SCHAEFER.

P. 446. v. 15. ὅσα] ὅσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 15. ἠβουλήθη] Vulg. ἐβουλήθη. ἠβουλήθη margo Lutetianae, August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK.

P. 446. v. 15. ὑμεῖς] ἡμεῖς Paris. primus. REISK.

P. 446. v. 15. ἅπερ εὔξαισθ' ἂν ἐλπίσαντες] *cum sperassetis quanta maxima essent in votis.* SCHAEFER.

P. 446. v. 16. εὔξαισθ'] εὐξάμεθ' Paris. primus et quartus. εὔξεσθ' August. primus, quod cum vulgata idem est, sed mendose exaratum. REISK.

P. 446. v. 16. ἑωράκατε] Bekkerus: „ἑοράκατε O." — Mox corrig. καὶ δοκεῖτε —. SCHAEFER.

P. 446. v. 18. χρήματα] χρήματ' Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 18. ἐπὶ τούτοις] Neglexit Wolfius in vortendo. Italus: *e costoro* per tali cose *hanno guadagnato.* TAYLOR.

P. 446. v. 20. δὲ] γὰρ margo Lutetianae, August. primus et secundus, Bavaricus, sed cum δὲ superscripto. REISK. γὰρ Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 20. δεδωροδόκηνται] Vulg. δεδωροδόκηται. δεδωροδόκηνται Bavaricus, Ald. P. Manut. Sed vulgatam dat Aldina Taylori. Praetuli δεδωροδόκηνται in plurali, quia, si vulgata, h. e. singularis numerus, servetur, simplex δεδωροδόκηται stare non possit, sed legendum sit καταδεδωροδόκηται, *pro largitionibus haec omnia prodita, vendita, proiecta esse decora et praesidia reip.* Lectionis autem a me subiectae sententia haec est: *hos furciferos ista omnia mercede prodegisse.* Rursus tamen, recte pensiculateque si rem meditor, ne graecum quidem videtur esse δωροδοκεῖν τι in eo, quem dixi, sensu pro *largitionibus aliquid prodere, vendere,* sed dicendum etiam tum erit καταδωροδοκεῖν. Ergo quoquo te vertas, verbum compositum hic videtur requiri loco simplicis. REISK. Dubitantius, ut decebat, idem Ind. Graecit. p. 176.: „Num δωροδοκεῖν τι dicitur et graecum est pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος, pro largitionibus aliquid prodere, vendere?" H. Stephanus quidem Thesaur. c. 3335. B. vulgatam pro vera habens sic interpretatur: „Haec supradicta Philippo condonarunt ab eo muneribus corrupti." Mox idem haec: „Et Aeschin. Τὰ δωροδοκηθέντα σοι, Quae muneribus corruptus fecisti; Dem. Δεδωροδόκηνται ταῦτα, Haec sordidis corrupti muneribus fecerunt." Accedat annotatio Schneideri ad Xenophont. Anab. VII. 6. 17.: „δωροδοκεῖσθαι —, quo utitur Demosthenes aliquoties, significat *corruptum muneribus facere aliquid.* Contra δωροδοκεῖν eidem, ut

Aristophani aliisque Atticis scriptoribus, est *munera accipere.*" SCHAEFER.

P. 446. v. 23. οὗ] ᾗ margo Lutetianae, August. primus et secundus. REISK.

P. 446. v. 23. ποιήσω] ποιῶ Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. ποιῶ Bekker. Quod praestat: nam sequitur praesens, διενοχλῶ. SCHAEFER.

P. 446. v. 23. σφόδρα ἀκριβῶς] καὶ σφόδρα ἀκριβῶς. WOLF. Sensus videtur postulare, ut legamus: εἰ σφόδρα ἀκριβῶς. IURIN. Subaudi δηλονότι. Nam haec expositio eius, si quid ambigui [esse] possit in v. ποιήσω. *ne contra quam volo efficiam, hoc est, ne vobis incommodem ista iamdudum scientibus nimia diligentia demonstrare atque enucleare contendens.* REISK. Asyndeton ut Wolfium Iurinumque, ita male habuit doctissimum Boissonadum. „Scrib." inquit ad Aristaenet. p. 538. „vel καὶ σφόδρα, vel διενοχλῶν." Sed epexegesis haud raro ἀσυνδέτως adiungitur rei explicandae. Conf. quae congessit Heindorfius ad Platon. Cratyl. p. 160. et ad Phaedon. p. 79. SCHAEFER.

P. 446. v. 25. διενοχλῶ] ἐνοχλῶ simplicius dant August. primus et secundus. διοχλῶ Bavaricus, Ald. P. Manut. REISK. διοχλῶ Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 25. τοῦτ'] τοὺς August. primus. REISK.

P. 446. v. 25. ὅμως — μου] Anecd. Bekker. p. 122, 12. citant sic scripta: ὅμως δὲ ἔτι καὶ τόδε ἀκούσατε. SCHAEFER.

P. 446. v. 26. οὖν] Abest ab August. primo et secundo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 26. καὶ] τῶν P. Manut. errore operarum. REISK.

P. 446. v. 26. μου] Abest ab Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 26. ὅντιν' ἂν ὑμεῖς] Vulg. ὅντινα ὑμεῖς. ὅντιν' ἂν ὑμεῖς August. primus et secundus. Et sic correxi. REISK. ὅντιν' ὑμεῖς Bekker. SCHAEFER.

P. 446. v. 27. χαλκοῦν — ἀγορᾷ] Summus honor; minores qui sequuntur. SCHAEFER.

P. 446. v. 28. ἐν πρυτανείῳ] [πρυτανείῳ.] ἐν restituit Lambinus cum Wolfio. TAYLOR. Vulg. πρυτανείῳ. ἐν πρυτανείῳ August. primus et secundus, Bavaricus, P. Manutius. Addidi ἐν. REISK.

P. 447. v. 1. οἴομαι] οἶμαι Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 2. διὰ τί;] Post διὰ τί; adde tacita cogitatione (id quod item in aliis infinitis numero locis similibus a lectore quoque non tardissimo fieri debet, ut aptos atque molles transitus veluti pontes intersternat) huiusmodi quandam copulam: οὔτε δι' ἀχαριστίαν, οὔτε δι' ἀδικίαν, οὔτε διὰ κακίαν. et tum

bene cohaerebit veluti conglutinatum οὔτε γὰρ — ἀχάριστοι —. REISK. V. not. ad v. 3. SCHAEFER.

P. 447. v. 2. γε] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 447. v. 3. ἀλλ'] Abest ab August. primo. REISK. Bekkerus: „ἀλλ' om. S. k. s." Vix repugnem, si quis delendum censeat. Sic enim et quod sequitur aptius congruit cum interrogatione διὰ τί; nec, cum οὔτε γὰρ — οὔτε κακοί interserta sint παρενθέτως, opus est ponte illo, quem Reiskii sedulitas intersternendum putavit. SCHAEFER.

P. 447. v. 5. ὑμῶν] Magis placeret ἡμῶν. SCHAEFER.

P. 447. v. 5. δίκαι' ἂν εἴποιτε] [δίκαια.] Post h. v. addunt Regg. Codd. et Aug. ἂν εἴποιτε. TAYLOR. ἂν εἴποιτε absunt a Bavarico et editt. Ald. P. Manut. Wolf. Taylor. Sed sunt, teste Taylero, in codd. regiis et Aug. In margine Lutetianae nihil video de regiis, hoc est, Paris. codicibus annotatum: ut iam incipiam credere, quod dudum suspicatus sum, dictione *codicum regiorum* Taylorum aliud nihil significare voluisse, quam editionem Paris., quam ipse *Benenati* nomine usurpat. Quae editio mihi videtur haec verba non e codicibus regiis, sed ex editione quapiam vetustiore, nescio an Feliciānea, duxisse. REISK. δίκαια, deleto isto additamento, Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 6. ὑμᾶς] [ὑμεῖς.] L. ὑμᾶς. εἶτα οἴεσθε ὑ μ ᾶ ς μὲν οὕτω —, τ ὸ ν δὲ Φ ί λ ι π π ο ν οὐχ οὕτως; Illud habe. TAYLOR. Vulg. ὑμεῖς. REISK. Nominativum iure revocavit Bekker., cuius unus liber dat accusativum: ut discas iam olim fuisse quos haec constructio male haberet. Sed bene graecam esse ostendi ad Sophoclis Oed. T. 958. SCHAEFER

P. 447. v. 7. τοσαύτας καὶ τηλικαύτας] τοιαύτας καὶ τηλικαύτας August. secundus. Etiam primus dat τοιαύτας. REISK. τηλικαύτας καὶ τοσαύτας Bekker. V. not. ad p. 347, 10. SCHAEFER.

P. 447. v. 8. καλῶς καὶ δικαίως ὑπὲρ ὑμῶν] Vulg. ὑπὲρ ὑμῶν καλῶς καὶ δικαίως. καλῶς καὶ δικαίως ὑπὲρ ὑμῶν August. secundus. δικαίως καὶ καλῶς Ald. P. Manut. ὑπὲρ abest ab August. primo. REISK. ὑπὲρ ὑμῶν καλῶς καὶ δικαίως Bekker. SCHAEF.

P. 447. v. 10. πρέσβεις] Subaudi, id quod res ipsa subiicit, ἀληθῶς καὶ ἐλευθέρως καὶ δικαίως ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς αὐτὸν πρεσβεύσαντας. REISK. V. not. sequ. SCHAEFER.

P. 447. v. 10. ὅπως] πῶς August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. Subaudi ἀπηνῶς καὶ ὠμῶς. REISK. Morem antiquum obtinet crepans ellipses, ubi tenor orationis manifestissime docet ad sensus integritatem nihil desiderari. SCHAEFER.

P. 447. v. 11. ἐδέξατο. τὰ μὲν ἄλλα —] [ἐδέξατο, τὰ μὲν ἄλλα etc.] Lego et distinguo: — ἐδέξατο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα —. Sic p. 396, 9. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ. Δέρκυλλος δ' αὐτὸν etc. Et ita

in Leptin. p. 467, 12. et in Midian. p. 552, 15. et p. 558, 1. MARKLAND. Copula facile caremus. SCHAEFER.

P. 447. v. 11. ἀλλά] ἀλλὰ καὶ margo Lutetianae cum γρ. REISK.

P. 447. v. 12. ἐξεκήρυξεν] διὰ κηρύγματος ἐκέλευσεν ἀποσχέσθαι τῆς Μακεδονίας. WOLF.

P. 447. v. 13. ὅσα] ὅσ' Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 13. τοῦτον τὸν τρόπον] quo Xenoclidem, quo Hegesippum eiusque socios accepit. REISK. De Hegesippo eiusque comitibus intelligendum. SCHAEFER.

P. 447. v. 15. ἑαυτοὺς] αὑτοὺς Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 15. ὡς τούτοις] S. τῷ Φιλοκράτει καὶ Αἰσχίνῃ προσφέρεται. WOLF.

P. 447. v. 16. ταῦτ' ἐλέγχων ἔτι δεῖται] Vulg. ταῦτ' οὖν ἐλέγχων τινῶν ἔτι δεῖται. οὖν abest ab August. primo et Bavarico et Aldina Taylori: τινῶν ab August. secundo. Utrumque vocabulum sustuli. REISK. τινῶν revocavit Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 18. πρὸ τοῦ δικαστηρίου] antequam tribunal ingrederer adversus Aeschinem oraturus. SCHAEFER.

P. 447. v. 20. αὐτὸν] Restituas h. v. cum optimis exemplaribus et scriptis et prelo cusis. TAYLOR. Abest ab Aldina, Wolfiana, Taylorana. Addit Weimaranus. REISK.

P. 447. v. 21. διὰ] Abest a Bavarico et August. primo. REISK. Recte omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 21. τούτων] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 447. v. 21. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν πάντα κ. τ. λ.] Marcellinus ad Hermogenem p. 175, 12. αὐτοὶ δὲ ὁριζόμεθα ἐφ' οἷς τὴν κατηγορίαν ποιούμεθα, ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου Δημοσθένης. Αἰσχίνου γὰρ ἄγοντος ἐπὶ τὸν Χάρητα τὴν αἰτίαν τῶν ἐγκλημάτων ὡς στρατηγὸν, περὶ μὲν τούτου οὐδὲν ἔφη (Demosthenes) ἰσχυρίζεσθαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα λεληθότως ἀπολογεῖται ὑπὲρ Χάρητος ὡς πάντα ὑπὲρ τῆς πόλεως πράξαντος, ὡρίσατο δ' ἐφ' οἷς Αἰσχίνου κατηγορεῖ εἰπών· ἐγὼ γὰρ Αἰσχίνην οὐδὲν αἰτιῶμαι τούτων τῶν ἐν τῷ πολέμῳ πραχθέντων, τούτων γάρ εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑπεύθυνοι, οὐδ' ὑπὲρ τοῦ τὴν πόλιν ποιήσασθαι εἰρήνην, ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντ' ἀφίημι. εἶτα διορισμός· τί οὖν λέγω, καὶ πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν; καὶ τὰ ἑξῆς. REISK.

P. 447. v. 22. κρινόμενος] ἐὰν κρίνηται. SCHAEFER.

P. 447. v. 22. Χάρης] Chares ille imperator, uti ex Ulpiano liquet et ex Aeschinis obtrectatione, ex inimicitiis, quas cum Phocione gessit, et ex multis aliis locis constare posse arbitror, Demosthenis eiusque causae partiumque erat patronus. Nihilo minus adeo adversa usus est fortuna, ut defendi non potuisset

etiam ab amicissimo. Ecce unum infelicitatis exemplum e multis. Plutarchus in Phocione [T. IV. p. 316. s. R.]: *Οἱ ῥήτορος ἠγωνίσαντο τὸν Χάρητα στρατηγὸν ἀποσταλῆναι. καὶ πλεύσας ἐκεῖνος οὐδὲν ἄξιον τῆς δυνάμεως ἔπραττεν, οὐδὲ αἱ πόλεις ἐδέχοντο τὸν στόλον, ἀλλ' ὕποπτος ὢν πᾶσιν ἐπλανᾶτο χρηματιζόμενος ἀπὸ τῶν συμμάχων καὶ καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πολεμίων.* Reliquum igitur erat Oratori nostro extenuare, quod refutare non potuit. Idque omnino hic facturus esset, si id permisissent descriptorum malae manus. Id autem quo modo aut qua ratione? Nempe in Charete bonum animum et reip. studiosum fuisse asserit: res improspere gestas dissimulare non potest, verum omnem eam culpam in eos reiicit, qui pretio corrupti reip. male consulebant. Honesta sane oratio et digna, quam proferret homo cum Charetis tum reip. amantissimus. Lege ergo et distingue mecum: *ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν πάντα τρόπον κρινόμενος Χάρης εὑρεθήσεται πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς, ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ, πράττων ὑπὲρ ὑμῶν, διὰ δὲ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους, τοῖς πράγμασι πολλῶν ὑστερῶν, τοῦτο πάνυ* (vel *σφόδρα* cum plurimis) *διϊσχυρίζομαι*. Sic verto: *Ego autem, si accusetur Chares, inventum iri eum fideliter et benevole modis omnibus pro vobis, quantum in eo fuerit, egisse*, id constanter asseverare audeo: *quod si rebus gestis et successu* a multis fuerit superatus, *deberi id omne malorum hominum consiliis, qui largitionibus corrupti remp. labefactarunt.* TAYLOR. Multum errat Taylorus et male interpungens locum et vulgatam longe sanissimam, quam tuetur etiam Marcellini a Reiskio citati auctoritas, infelici coniectura corrumpens: unde sensus nascitur a mente Oratoris alienissimus. Demosthenes hoc dicit: Charetem in bello gerendo partes sibi datas implevisse tantum abest ut praefracte defendam, ut ex abundante liberalis tantisper concedam hominem culpa non vacare. SCHAEFER.

P. 447. v. 22. *εὑρεθήσεται*] *εὑρήσεται* Bavaricus, Ald. P. Manutius. REISK. *εὕρηται* Bekker. Quod qui locum hic tueri possit non intelligo. Natum esse ex *εὑρήσεται* satis manifesto, opinor, docet reliqua scripturae diversitas e Codd. Bekk. enotata. SCHAEFER.

P. 447. v. 23. *ἐπ'*] *γρ. ἐν* Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 447. v. 25. *πολλῶν*] *πολλῷ* P. Manutius. REISK.

P. 447. v. 25. *πολλῶν ὑστερῶν*] Recte interpretatur Reiskius Ind. Graecit. p. 520. SCHAEFER.

P. 447. v. 26. *πάνυ*] *σφόδρα* Paris. secundus et quartus, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. REISK. *σφόδρα* Bekker. Quod unice probandum: nam *πάνυ* Oratoris menti quam maxime adversatur. Nempe multum inter se differunt *οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι* et *οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι*. Illud est i. q. *οὐδαμῶς διϊσχυρίζομαι, nulla ratione affirmo*: id quod Demosthenes Chareti favens ut diceret non erat in animum inducturus.

V. Buttmanni Ind. ad Platonis Dialogos IV pag. 226. Hoc valet *non praefracte affirmo:* quod cum Orator diceret, non tamen adversario largiebatur quo ille ad se culpa liberandum abuti posset. SCHAEFER.

P. 447. v. 26. διϊσχυρίζομαι] Simplex ἰσχυρίζομαι dant August. primus et secundus cum Bavarico et Aldina Taylori. REISK. ἰσχυρίζομαι Bekker. Quod etiam Marcellinus suo in libro videtur legisse. V. not. ad v. 21. Plato Phaedon. p. 31. Heind. τοῦτο μὲν οὐκ ἂν πάνυ διϊσχυρισαίμην. SCHAEFER.

P. 447. v. 26. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι] *sed id omne adversario largior.* Facessat istud *nimium* Wolfii. TAYLOR. V. not. ad p. 291, 23. SCHAEFER.

P. 447. v. 27. λέξειν] λέγειν Paris. septimus, August. primus, P. Manut. REISK.

P. 447. v. 28. κομιδῆ] κομιδῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 447. v. 29. οὐδενὸς] οὐδαμῶς Aldina Taylori. REISK.

P. 447. v. 29. τούτων — ὑπεύθυνοι] Include signis parentheseos. Hanc parenthesin quae sequuntur syntactice cohaerent cum antecedentibus. SCHAEFER.

P. 448. v. 1. τὴν πόλιν] γρ. τῇ πόλει margo Lutetianae. REISK.

P. 448. v. 2. πόθεν] Esse genitivum obsoletum arguit qui in responsione sequitur genitivus τοῦ. SCHAEFER.

P. 448. v. 3. τοῦ —] Hic et ad insequentes versus signata erant capita rerum literis in Bavarico. Ad τοῦ v. 3. erat α: ad prius τοῦ v. 6. β: ad posterius γ: ad τοῦ v. 8. δ: denique ad τοῦ v. 10. ε. REISK.

P. 448. v. 6. καὶ] Omnino ablegandum istud καὶ, quod totam sententiam enervat. MARKLAND. Assentior. SCHAEFER.

P. 448. v. 6. μετὰ ταῦτα] Ante has voces Maximus Sophista, dum hoc comma laudat, insinuavit vocem ἐξαπατῆσαι. Fortasse igitur: τοῦ δῶρα εἰληφέναι, τοῦ ἐξαπατῆσαι μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, τοῦ χρόνους κατατρίψαι καὶ μηδὲν κ. τ. λ. TAYLOR. Vanissima suspicio. ἐξαπατῆσαι illud videtur interpretamentum sequentis v. 8. φενακίσαι. Anecd. Bekk. p. 313, 19. Φενακίζειν: ἐξαπατᾶν. SCHAEFER.

P. 448. v. 6. ἐπὶ] ὑπὲρ margo Lutetianae. REISK.

P. 448. v. 6. ὑστέρας] Ita Codd. β. δ. Aug. Harl. MSS. Ald. Editorum interea nonnulli, scilicet Aldus et Benenatus, perquam incommode ὑμετέρας. TAYLOR. Vulg. ὑμετέρας. ὑστέρας August. primus et secundus, Weimaranus, P. Manut. index Aldi, Maximus Sophista citatus a Tayloro, editio Wolfii et Taylori. ὑμετέρας Bavaricus. In margine Lessing. reperi δευτέρας. Correxi ὑστέρας. REISK.

P. 448. v. 7. κατατρίψαι] Rectius κατατρῖψαι. V. Draco Stratonic. p. 87, 11. s. SCHAEFER.

tiosam hanc lectionem atque interpunctionem corrigit Wolfius in annotatt. REISK.

P. 449. v. 1. ἐκείνως] „*hoc modo*, aut ut vulgus loqui solet, *modo sequenti*." Fr. A. Wolfius ad Leptin. p. 282. SCHAEFER.

P. 449. v. 1. δέχεσθε] ὑποδέχεσθαι. LAMBIN. ὑποδέχεσθαι dat index Lambini. REISK.

P. 449. v. 1. Οὐ στρατηγῷ δικάζομεν] Citant Anecd. Bekk. p. 182, 20. SCHAEFER.

P. 449. v. 1. στρατηγῷ] στρατηγὸν August. secundus. REISK.

P. 449. v. 2. αἴτιός — αἴτιος] [αἴτιός — συναίτιος.] Nisi fallor, mutandae sunt sedes harum vocum et legendum: εἴ τις συναίτιός ἐστι —, ἀλλ' ὡς οὐ σὺ αἴτιος —. MARKLAND. Hoc postremum adiuvatur a MSS. Obsop. et Aug. TAYLOR. Vulg. ὡς οὐ σὺ συναίτιος εἶ. Detraxi de voce penultima primam syllabam, h. e. pro composito συναίτιος suffeci simplex αἴτιος, quod dant August. primus et secundus, Pannonicus Obsopoei. Non enim quaerebatur, essetne aliis culpae consors, sed hoc, essetne culpae reus. Convenientius utique legeretur totus locus sic: μὴ λέγε, εἴ τις συναίτιός ἐστι καὶ ἄλλος τοῦ Φωκέων ὀλέθρου, ἀλλ', ὡς οὐ σὺ αἴτιος εἶ, δεῖξον. Transponenda modo fuerant ista vocabula. Et nunc demum video idem Marklando quoque dudum ante me in mentem venisse. REISK. Transponenda esse illa vocabula non concedes, si reputaveris αἴτιός ἐστι καὶ ἄλλος esse i. q. συναίτιός ἐστιν ἄλλος. SCHAEFER.

P. 449. v. 3. ἄλλος] ἄλλως P. Manut. REISK.

P. 449. v. 3. Φωκέων] Vulg. τῶν Φωκέων. τῶν abest ab August. primo. Sustuli articulum. REISK.

P. 449. v. 3. εἶ] Abest ab August. primo. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 5. Δημοσθένης] Non necesse est Charetem loco Demosthenis ponere. Nam et ipsum Demosthenem Aeschines recriminaturum se esse est minitatus. WOLF. V. not. ad v. 6. SCHAEFER.

P. 449. v. 5. ἠδίκει] ἠδίκηκε margo Lutetianae cum γρ. item August. primus, Weimaranus, qui potuit e Lutetiana sumsisse. REISK.

P. 449. v. 6. δι' αὐτὸ — τοῦτο] *ob id ipsum:* scilicet quod Demosthenem nunc potius accuset, quam olim in rationibus reddendis? Vix crediderim, neque facile iudicarim, eam rem fuisse adeo capitalem. Sed recte haec coniunges cum iis, quae v. 3. dicuntur de excidio Phocensium. Inducas igitur ea verba [τί οὖν, εἴ τι Δημοσθένης — κατηγόρεις;]. Simile aliquid deprehendit cl. Marklandus p. 387, 24., ubi totum pariter comma locum alienum occupaverit atque omnem omnino

non solum gratiam, verum sensum ab auctore nostro excusserit. Et profecto, quantum per totam hanc orationem vel grassata fuerit imperitorum licentia, vel labem addiderit aliorum socordia, vel si qua potior sit causa, lector meus infinitis fere in locis a me docetur. Si quaerat interea, ubi referre possit istud comma, quod eliminavimus, infra fortasse v. 11. commodior erit locus. *τί οὖν, εἴ τι Δημοσθένης ἠδίκει, νῦν λέγεις, ἀλλ' οὐχ, ὅτε τὰς εὐθύνας ἐδίδου, κατηγόρεις; καὶ τί δὴ μέχρι νυνὶ τὸν τὰ τοιαῦτα πεποιηκότα ἐπαινεῖς;* Nam *πεποιηκότα* omnes, Regii scilicet, Ven. Ital Obsop. Aug. et Harl. TAYLOR. Nescio quas turbas hic praeter rem, si quid video, ciet Taylorus, cuius sententiam ex ipso satius est accipi, quam hic a me referri, qui verear, ne satis recte non perceperim. REISK. Haec Reiskius in variet. lection. In annotatt. haec: „Quae de transpositione versus huius [*τί οὖν — κατηγόρεις;*] Taylorus comminiscitur, nemo facile probet. Sunt enim non validiora, quam quae Wolfius attingit, unde colligo, fuisse, quibus in mentem veniret, in locum Demosthenis nomen Charetis esse sufficiendum, id quod res statim refutat. Chares enim, legatione non functus, nullam quoque legationis rationem reddidit, sed Demosthenes suae reddidit. Locus recte habet: tenendum modo, non hanc Demosthenis ipsius esse orationem, sed iudicum Aeschinem obiurgantium eique occurrentium. Formulas orator hic iudicibus administrat tanquam tela, quibus Aeschinem confodiant, aut subsidia, quibus perfugia eius frigidarumque excusationum latebras intercipiant et praecludant. Hae formulae procedunt usque ad *ἐπαινεῖς* huius paginae versu 12." Satis apparet errasse Taylorum, cuius sententiam miror Reiskio visam esse obscuriorem. Quidni enim fuerit res capitalis tacere de collegae fraudibus, quibus reipublicae salus in summum discrimen adduceretur? Nam de talibus qui tacet, quo tempore loquendum est, iure putatur in facinoris societatem venisse. SCHAEFER.

P. 449. v. 6. *εἰ — ἀπολωλέναι δίκαιος*] *ἀντὶ τοῦ δίκαιόν ἐστιν ἀπολωλέναι σε*, Latino more. WOLF.

P. 449. v. 7. *ἢ*] Abest a Bavarico, Ald. P. Manut. REISK. Omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 7. *μηδὲ*] *μηδ'* Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 7. *ὡς*] Abest ab August. primo, Ald. P. Manut. Sed addit Aldina Taylori. REISK.

P. 449. v. 8. *ποιήσασθαι*] *ποιῆσαι* August. primus. REISK. Mox corrig. *οὐκ αἰσχρὰ* —. SCHAEFER.

P. 449. v. 9. *ἐπονείδιστος*] [*ἐπονείδιστα.*] *ἐπονείδιστος* cum Lambino, Ven. Ital. Aug. Deinde idem Lambinus: *καὶ ὡς οὐ πολλὰ ὕστερον* —. TAYLOR. Vulg. *ἐπονείδιστα. ἐπονείδιστος* August. primus, Bavaricus, Aldina Taylori. Et sic legi vult Taylorus cum Lambino, Ven. et Ital. Suffeci foemininum *ἐπονείδιστος*. Redit enim ad *εἰρήνη*. *pax pudenda, probrosa, ignominiosa.* REISK.

P. 449. v. 9. καὶ πολλὰ] καὶ ὡς οὐ πολλὰ vult Lambinus in indice. REISK. Sine iusta causa: quod enim antecedit ὡς οὐκ referri oportet etiam ad duo sequentia κομμάτια. SCHAEFER.

P. 449. v. 10. πάντα] πάντ' Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 10. πάντα] Post πάντα deesse videtur διὰ σέ. REISK. Hic si deest, deest etiam in duobus antecedentibus κομματίοις. Sed nusquam deesse docent continuo sequentia τούτων — δέδειξαι. SCHAEFER.

P. 449. v. 10. ταῦτα λέγε· τούτων γὰρ κ. τ. λ.] ταῦτα λέγε· τουτων γὰρ ἁπάντων ἡμῖν αἴτιος σὺ δέδειξαι· καὶ τί δὴ — πεποιηκότα ἐπαινεῖς. ἂν οὕτω —. et dic, *quare hactenus eum, qui talia fecit, laudas. Si sic* etc. MARKLAND.

P. 449. v. 11. ἡμῖν ἁπάντων] ἁπάντων ἡμῖν Bekker. SCHAEF.

P. 449. v. 11. δέδειξαι] Post h. v. Bekkeriana typothetae, opinor, errore habet subdistinctionem. SCHAEFER.

P. 449. v. 11. καὶ] Subaudi τοῦτο λέγεται πρὸς αὐτὸν, ὦ δικασταί. *Etiam hoc ipsi occurrite: Eccur autem tantorum malorum tantarumque iniuriarum auctorem pergis laudare?* Philippum puta. REISK. Scilicet Reiskiana post copulam habet coli signum. SCHAEFER.

P. 449. v. 11. καὶ τί δὴ — ἐπαινεῖς;] Verba perspicua sunt, sed quorsum pertineant me fateor non intelligere. Sive enim ad Demosthenem, sive ad Macedonem referantur, non video, quam belle conveniant. WOLF. Ad Macedonem referri belleque convenire satis apparet. SCHAEFER.

P. 449. v. 11. νῦν] νυνὶ Paris. quartus, Ald. P. Manut. REISK. Item Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 12. πεποιηκότα] πεπονηκότα Ald. P. Manut., unde accepit et in sua servavit editione Wolfius et ab eo Taylorus, qui testatur omnes dare πεποιηκότα, regios scilicet, Venet. Ital. Obsop. Aug. et Harl. Dedit idem Lessing. et Aldina Taylori. REISK. V. Taylorus ad v. 6. Correxit etiam Marklandus ad v. 10. SCHAEF.

P. 449. v. 12. φυλάττητε] φυλάττοιτε Bavaricus. acribus oculis motus et conversiones eius omnes observetis flexusque palaestricos, quibus conetur nodos vestros eludere atque effugere. REISK.

P. 449. v. 13. λέγῃ] [λέγειν.] λέγει et λέγῃ MSti: illud Harl., hoc Aug. cum Ital. TAYLOR. Vulg. τι λέγειν. Pro enclitico τι dat interrogativum et pro infinitivo subiunctivum λέγῃ August. primus et Ital. λέγει Harl. Praetuli τί λέγῃ. REISK.

P. 449. v. 13. τηνάλλως] τὴν ἄλλως Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 13. ἐνταῦθα] ἐνταῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 15. ἔσται] Post ἔσται deest φανερός. constabit, aut

plano et indubitato documento testatum dederit Aeschines, se non hoc egisse, ut bona fide se purgaret, sed hoc solummodo, ut declamando specimen sonorae vocis ederet. REISK. Non deest φανερός. Verte: *sed incassum hic tollet vocem ad hoc ipsum prius exercitam*. SCHAEFER.

P. 449. v. 16. αὐτὸν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 449. v. 17. καθυποκρινούμενον] Impotenter Wolfius *debellaturus*. Sed quibus armis quibusve machinis, non dixit. At id dixit Demosthenes interea: nimirum theatralibus, histrionicis. Recte Italus: *come che con essa a guisa di histrione essercitandola inganni voi*. Raro ab artificio adversarii recedit noster, quaestum et professionem non sane liberalissimam semper exagitans. TAYLOR. καθυποκρινόμενον Aldina Taylori, August. primus. se histrionica voce atque gesticulatione sua vos circumventurum et tanquam praestigiis quibusdam occoecaturum atque dementaturum. REISK.

P. 449. v. 18. εἰ] Regit primum indicativos, ἐξεβάλλετε, ἐξεσυρίττετε, κατελεύετε, deinde optativum, προσέχοιτε. Quod utrumque recte fieri in una eademque periodo, et cur fiat, docent Meletem. Crit. p. 111. SCHAEFER.

P. 449. v. 18. Τροίᾳ] Τροίαν Paris. quartus. Aut sic in August. primo quoque primitus, aut Τροίας certe, sed nova manus erasam postremam literam cum ι mutavit, hoc est vulgatae accommodavit. τῶν ἐπὶ Τροίᾳ, scilicet πολεμησάντων aut πεσόντων. Alii dant ἐπὶ Τροίαν, ut οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ubi στρατευσάντων vel simile quid subauditur. REISK.

P. 449. v. 21. μονονοὺ] μόνον οὐ Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 21. μονονοὺ — ἀποστῆναι] Lege et distingue: μόνον οὐ κατελεύετε, οὕτως, ὥστε τελευτῶντα καὶ τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. MARKLAND. Cave καὶ inseras. SCHAEFER.

P. 449. v. 22. ἐπειδὴ] ἐπεὶ August. primus. REISK.

P. 449. v. 23. μεγίστοις] Vulg. τοῖς μεγίστοις. Articulus abest a Paris. secundo et quarto, August. primo et secundo, Bavarico. Delevi articulum. REISK. τοῖς μεγίστοις, ut videtur, praefert Dobreeus ad Aristophan. Plut. 555. (Commentar. in Aristophan. VII. 1. p. 124.). SCHAEFER.

P. 449. v. 23. μυρία] μυρί' Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 23. μυρία εἴργασται κακὰ] Dobreeus l. c.: „Versus, ut opinor, erat huiusmodi in tragoedia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsan eum ipsum versum male recitarat: ἐπεὶ δὲ [Τροίᾳ] μυρί' εἴργασται κακά.“ Eundem versum tangi opinatur p. 442, 11., ubi si contuleris v. 8., viro doctissimo vix assentieris. SCHAEFER.

P. 449. v. 25. τηνικαῦτα] τηνικαῦθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 25. καλὸν] γρ. καλῶς margo Lutetianae. REISK.

P. 449. v. 26. ὑμεῖς ἀβέλτερον] Vulg. ἀβέλτερον ὑμεῖς. Invertunt August. primus et secundus, Bavaricus. REISK.

P. 449. v. 26. λογίζεσθε] λογίζεσθ' Bekker. SCHAEFER.

P. 449. v. 27. εἰ εὔφωνος] εὔφωνον cum γρ. margo Lutetianae, item August. primus, editio P. Manutii, vulgata in indicem reiecta. V. ad vers. sequ. εὔφωνα dat Aldina Taylori sine εἰ. REISK. Bene εὔφωνον Bekker. εὔφωνον σκοπεῖν, *quaerere vocalem*, *curare ut vocalis eligatur.* De simili usu verborum ἰδεῖν et ὁρᾶν v. Addenda ad Sophocl. Aiac. 1165. SCHAEFER.

P. 449. v. 28. δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχονθ'] Antecedit: εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν. Hic igitur requirebatur: εἰ δίκαιος καὶ φρόνημα ἔχων. Aut igitur est ἀνακόλουθον, aut addendum: εἶναι χρὴ δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχειν. WOLF. Praecedentia postulant: εἰ δίκαιος καὶ φρόνημα ἔχων. MARKLAND. Aliter hae rugae complanantur in margine Paris. (ita Ital. etiam, Obsop. et editio Feliciani), ubi γρ. κήρυκα — εὔφωνον σκοπεῖν. Aliter denique Cod. MS. δ., qui pro ἔχοντα habet ἔχειν. Quod fortasse est res ipsissima: — δεῖ, κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, εἰ εὔφωνος, σκοπεῖν· πρεσβευτὴν δὲ καὶ τῶν κοινῶν ἀξιοῦντά τι πράττειν, δίκαιον (i. e. δεῖ) καὶ φρόνημα ἔχειν. TAYLOR. Quod Paris. quartus pro vulg. ἔχοντα habet ἔχειν, videtur voluisse εἰ ἔχει. Nam Taylorus huius Cod. scripturam probans non recordabatur, quod a Wolfio discere potuerat, dicendum tum fuisse δίκαιον εἶναι καὶ φρόνημα ἔχειν. Ad δίκαιον subaud. non iam σκοπεῖν, *quaerere*, *noscitare*, *circumspicere*, sed δοκιμάζειν, *deligere*, *probare*. Alias utique malim cum Augustano legi εὔφωνον in accusativo et sine εἰ. Nam si dicere licet σκοπεῖν πρεσβευτὴν δίκαιον, *explorare*, *num quis iusti et recti tenax sit legatus*, nil video, cur minus liceat dicere σκοπεῖν κήρυκα εὔφωνον, *num praeco quis vocalis sit*. REISK. Hi quoque accusativi reguntur a verbo σκοπεῖν. SCHAEFER.

P. 449. v. 28. φρόνημα] φρόνημ' Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 1. θαυμάσας] F. Ἀθηναίους, cui respondet ὑμῶν in altero membro sententiae. Vid. Aeschines p. 274. Nisi delendum sit θαυμάσας ortum ex ἐθαύμασα, quod modo in eodem versu praecedit. MARKLAND. Recte procul dubio ἐθαύμασα membranae plurimae, quod nihil aliud est, quam vox per errorem describentium repetita, ut feliciter coniecit vir summus et quem suo maximo merito maximi semper feci. TAYLOR. θαυμάσας abest ab August. primo et secundo. Marklandus aut deleri vult hoc participium, aut cum Ἀθηναίους mutari. Priori sententiae accedit Taylorus, qui testes vellem addidisset affirmans, pro θαυμάσας dare plurimas membranas ἐθαύμασα, quod nihil ait aliud esse quam errorem librariorum eandem vocem iterantium. In meis quidem libris hoc non reperi nisi in Aldina Taylori. *quod magni vos*

facere[m], in salute vestra magnum esse situm momentum [putarem], ideo vos redemi atque servavi, qui Philippum nihili facerem. Respondet ex opposito v. 3. ὑμῶν δ' ὑπερεώρα. REISK. ἐθαύμασα Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 1. οὐδὲν δὲ] καὶ οὐδὲν August. primus. REISK. δὲ omisit Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 2. ὑπεστειλάμην] Wolfius: *neque dissimulavi quicquam.* Potius: *neque egi quicquam animo abiecto.* IURIN. Post h. v. plene interpunxerunt Reisk. et Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 3. παιᾶνας] Vulg. παίανας. παιᾶνας Bavaricus aliique. REISK.

P. 450. v. 3. ὅταν μὲν ἴδητε δεινότητα κ. τ. λ.] Isocrates in Panathenaico paulo aliter: *non facultates ipsas laudandas, sed usum earum exspectandum esse.* WOLF.

P. 450. v. 5. ἴδητε] εἰδῆτε Paris. primus et quintus, August. primus. REISK.

P. 450. v. 5. τῶν ἄλλων] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 450. v. 7. συνασκεῖν] F. συνεπασκεῖν. Aeschines π. παραπρεσβ. p. 304, 2. δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι. MARKLAND. κοινωνεῖν MSS. Ald. TAYLOR. κοινωνεῖν Aldi index. REISK. *occasiones dando una curare ut exerceatur magisque et magis excolatur.* Opponitur ἀποκλείειν, *excludere occasionibus se exercendi.* SCHAEFER.

P. 450. v. 7. ἅπαντας] πάντας Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 7. ἅπασι] πᾶσι Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 8. τοῦτο τὸ ἀγαθὸν] τὸ abest ab August. primo et Bavarico. REISK. τοῦτ' ἀγαθὸν Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 8. γίνεται] γίγνεται Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 8. δ'] Abest a Bavarico. REISK.

P. 450. v. 8. καὶ πονηροῦ] Absunt ab August. secundo. REISK.

P. 450. v. 10. ἀποκλείειν] ἀποκλείνειν August. secundus. REISK. V. not. ad v. 7. coll. Ind. Graecit. s. v. SCHAEFER.

P. 450. v. 11. ἀκούειν] Post h. v. addit August. primus δεῖ. REISK.

P. 450. v. 11. δυνάμεως] i. q. δεινότητος, *eloquentiae.* V. not. ad Dionys. Halicarn. de C. V. p. 410. SCHAEFER.

P. 450. v. 11. εὑρημένη] εὑραμένη Ald. εὑρομένη August. secundus, P. Manut. REISK. εὑρομένη Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 13. πηλίκα] ἡλίκα Paris. quartus, August. primus et secundus. REISK.

P. 450. v. 13. αἱ μὲν τοίνυν ἄλλαι δυνάμεις κ. τ. λ.] Similis sententia exstat in Epitaphio, sed tractata copiosius. WOLF.

P. 450. v. 15. ἐπιεικῶς εἰσιν αὐτάρκεις] *sic satis aut sae-*

pissime, *plerumque* ipsae sibi sufficiunt ad usum fructumque sui, ut alieno suffragio nil indigeant. REISK. Adverbium ἐπιεικῶς compares cum vernaculo *ziemlich*. Usus exemplorum quod satis sit congessi in H. Stephani Thesauro c. 3561. s. SCHAEFER.

P. 450. v. 18. τὰ ἄλλα] τἄλλα Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 18. αὐτὸν] Abest ab August. secundo. REISK.

P. 450. v. 19. πανταχοῦ] πανταχῶς melius, quod reperitur in Lind. et Obsop. TAYLOR. πανταχοῦ etiam Bavaricus, sed cum ῶς super οῦ scripto. REISK. Recte παντάχρῶς Bekker. *omni ratione*. SCHAEFER.

P. 450. v. 19. τουτονὶ] τοῦτον August. secundus. REISK.

P. 450. v. 20. εἰς ἀνάγκην — τι ποιεῖν] Malim εἰς ἀνάγκην τοῦ τῶν δικαίων τι ποιεῖν. REISK. Non opus: nam ἀνάγκη persaepe iungitur simplici infinitivo. V. Schweighäuseri Lexic. Herodot. T. I. p. 35. meaque in H. Stephani Thesauro c. 1994. D. SCHAEFER.

P. 450. v. 21. προηρῆηται] ῄρηται simplex dat August. primus. REISK. ῄρηται Bekker. SCHAEFER.

P. 450. v. 25. τὰ λοιπὰ ποιεῖν] *reliqua facere*. Quae reliqua? Sententia haec cassa sunt. Legi malim: τοῦ λοιποῦ τὰ δίκαια ποιεῖν βουλήσεται. *volet Philippus in posterum ius et fas sequi*. REISK. Vulgata est sanissima. ὑμῖν — βουλήσεται i. q. ὑμᾶς τοὺς πολλοὺς καὶ πάντων κυρίους ἐν τοῖς λοιποῖς θεραπεύειν βουλήσεται. *vos — futuris in rebus colere volet*. Conf. mox v. 26. SCHAEFER.

P. 450. v. 25. εἶτ'] Ita recte Lambinus, qui legerat in Benenato εἶτ'. TAYLOR. Vulg. perperam εἴτ'. εἰ δ' Wolfius in farragine. REISK.

P. 450. v. 25. ᾗσπερ] Bekkerus: „ὥσπερ s." μενεῖν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀνοίας ᾗσπερ νῦν p. 93, 15., ubi recte, etiam nuper a Bekkero, praelatum ὥσπερ. Num igitur hoc quoque loco ὥσπερ praeferendum? Non arbitror. Cum enim substantivum sequatur, non antecedat, adverbium non videtur recte poni. SCHAEFER.

P. 450. v. 26. ἐξουσίας] *arrogantiā*, *licentiā*. Interpretandi ergo additum est καὶ ἀσελγείας. SCHAEFER.

P. 450. v. 26. μενεῖ] γρ. μένει margo Lutetianae, August. primus. REISK.

P. 450. v. 26. ποιήσοντας] ποιήσαντας August. primus. REISK. Bekkerus: „ποιήσαντας k. r. s." Vere, ut puto. Resolve: οἳ ὁτιοῦν ἂν ἐκείνῳ ποιήσειαν, scilic. εἰ δεηθείη. Conf. p. 366, 17. s., ubi eadem est diversitas scripturae. SCHAEFER.

P. 450. v. 27. τούτους] Opinor τοῦτον, scilic. Aeschinem. MARKLAND. Pluralem tuentur continuo sequentia. Intelligitur tota factio τῶν φιλιππιζόντων. SCHAEFER.

P. 450. v. 28. εἰ] F. οἳ. Sed et illud bene habet. WOLF. Non *bene* solummodo. οἳ similiter Ven. et Ital. Verum hoc *non bene* se

habet. TAYLOR. οἳ *) Aldina Taylori. REISK. Bene οἳ Bekker. Taylorus improbans videtur habuisse pro articulo. SCHAEFER.

P. 451. v. 1. ἀφεθῇ] Bene ἐφεθῇ Bekker. SCHAEFER.

P. 451. v. 1. αὐτοῖς.] Ante ἐφεθῇ posuit Bekker. SCHAEFER.

P. 451. v. 1. ποιήσειν] ποιεῖν Paris. quartus, August. primus. REISK.

P. 451. v. 1. ποῖον — προδότην;] Vertendum: *qualem Euthycratem? qualem Lasthenem? quem proditorem non audaciorem futurum?* IURIN. Immo ὑπερβαλεῖσθαι referendum ad τούτους. Sensus: Quidquid unquam fuit proditorum hi novi fraude et malitia multum praecellent. SCHAEFER.

P. 451. v. 1. ποῖον Εὐθυκράτην] ποῖον δ' Εὐθυκράτην August. secundus. REISK.

P. 451. v. 1. Εὐθυκράτην] Εὐθυκράτη Bekker. SCHAEFER.

P. 451. v. 2. Λασθένην] Λασθένη Bekker. SCHAEFER.

P. 451. v. 3. ὁρῶντα — περιοῦσαν] Sic ordina: ὁρῶντα περιοῦσαν (zeugma est et respondet ultimo nomini ξενίαν) τοῖς πεπρακόσιν ἅπαντα. Quid? περιόντα χρήματα, δόξαν, τὴν Φιλίππου ξενίαν, ἀφορμὴν, τουτέστιν, ἀσφάλειαν. WOLF.

P. 451. v. 5. ἀφορμὴν — περιοῦσαν] titulum iuris hospitalis cum Philippo contracti fundum quaestus esse, sortem lucrosam, matricam divitiarum. REISK.

P. 451. v. 5. τὴν] Abest ab August. primo et secundo. REISK.

P. 451. v. 6. τοῖς δὲ — παρ' ἐνίων] ὁρῶντα περιόντα παρ' ἐνίων τοῖς etc. τίνα; πράγματα, ἀπεχθείας, φθόνους. WOLF.

P. 451. v. 7. προσανηλωκόσι] προσαναλωκόσι Bavaricus. REISK.

P. 451. v. 7. πράγματα] Abest a Bavarico. REISK.

P. 451. v. 7. φθόνον] Vulg. φθόνους. φθόνον margo Lutetianae, August. primus et secundus, Bavaricus, Aldina Taylori. Correxi φθόνον. REISK.

P. 451. v. 8. περιόντα] περιϊόντα (quasi a περιϊέναι) August. primus, Ald. P. Manut. Fuit item in Bavarico quoque: sed erasum est posterius . Etiam Aldina Taylori περιόντα (uno ι, a περιεῖναι) dat. REISK.

P. 451. v. 8. οὔτε γαρ] Post οὔτε γὰρ addit August. secundus σὺ, vitiose. REISK.

P. 451. v. 8. οὔτε πρὸς εὐσέβειαν] Absunt haec ab August. secundo. REISK.

P. 451. v. 10. τιμωρησαμένους] F. τιμωρησαμένοις. S. ὑμῖν συμφέρει. WOLF. Id est: ἀλλὰ (συμφέρει ὑμῖν ὑμᾶς) τιμωρησαμέ-

---

*) οἱ Reiskiana. Sed apparet οἳ scribi debuisse. SCHAEFER.

νους (τοῦτον) ποιῆσαι παράδειγμα etc. Sic Aeschines π. παραπρεσβ. p. 280, 5. οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ — προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα etc. hoc est: τινὶ (αὐτὸν) προκαταλαβόντα etc. pro τινὶ προκαταλαβόντι. Initio huiusce orationis: δεήσομαι δὲ πάντων ὑμῶν — (ὑμᾶς) ἐνθυμουμένους etc. C. Aristocr. p. 665. ult. ἆρ' οὖν — πρέπον ὑμῖν — τοιαύτην φυλακὴν ἐψηφισμένους φαίνεσθαι etc. i. e. ὑμᾶς ἐψηφισμένους φαίνεσθαι. Ut nihil mutarem sine Codd., cum utrovis modo scribere liceat. MARKLAND.